

جمهوری اسلامی ایران
سازمان برنامه و بودجه کشور

آیین نامه بتن ایران (تجدیدنظر دوم)

جلد اول

تحلیل و طراحی

ضابطه شماره ۱-۱۲۰

آخرین ویرایش ۱۴۰۰/۰۱/۰۱

وزارت راه و شهرسازی
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
aba.bhrc.ac.ir

معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی
امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
nezamfanni.ir

۱۴۰۰

شماره : ۱۴۰۰/۱۳۷۷۶۹	بخشنامه به دستگاه های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران
تاریخ : ۱۴۰۰/۰۳/۲۹	
موضوع: آیین نامه بتن ایران (آبا) - تجدید نظر دوم	

بر اساس ماده (۳۴) قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور موضوع نظام فنی و اجرایی یکپارچه، ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و آیین نامه استانداردهای اجرایی طرح های عمرانی، به پیوست ضابطه شماره ۱۲۰ امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران با عنوان «**آیین نامه بتن ایران (آبا) - تجدید نظر دوم**» در دو جلد:

جلد اول (۱-۱۲۰): تحلیل و طراحی

جلد دوم (۲-۱۲۰): مصالح و اجرا

از نوع گروه اول ابلاغ می شود.

از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۰۱، برای همه قراردادهایی که از محل وجوه عمومی و یا به صورت مشارکت عمومی و خصوصی منعقد می شوند، اجرای مفاد این ضابطه الزامی است.

برای قراردادهایی که بعد از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۰۱ منعقد می شوند، بخشنامه شماره ۵۴/۴۸۵۵-۱۰۵/۶۴۳۷ مورخ ۱۳۷۹/۰۹/۲۹ فاقد اعتبار است.

دبیرخانه دائمی آیین نامه بتن ایران، دریافت کننده نظرات و پیشنهادهای اصلاحی در مورد مفاد این ضابطه بوده و اصلاحات لازم را امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران این سازمان اعلام خواهد کرد.

محمد باقر نوبخت

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی:

امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه کشور، با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این ضابطه کرده و آن را برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلط‌های مفهومی، فنی، ابهام، ابهام و اشکالات موضوعی نیست. از این‌رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را به صورت زیر گزارش فرمایید:

۱- در سامانه مدیریت دانش اسناد فنی و اجرایی (سما) ثبت نام فرمایید: sama.nezamfanni.ir

۲- پس از ورود به سامانه سما و برای تماس احتمالی، نشانی خود را در بخش پروفایل کاربری تکمیل فرمایید.

۳- به بخش نظرخواهی این ضابطه مراجعه فرمایید.

۴- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.

۵- ایراد مورد نظر را به صورت خلاصه بیان دارید.

۶- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.

کارشناسان این امور نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.

پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

تبصره: در مورد آیین‌نامه بتن ایران (آبا)، دبیرخانه مستقر در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی به طور اختصاصی، عهده‌دار جمع‌آوری و رسیدگی به نظرات می‌باشد که نشانی آن در این صفحه ارائه شده است.

نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان بهارستان، خیابان صفی‌علی‌شاه - مرکز تلفن ۳۳۲۷۱ سازمان

برنامه و بودجه کشور، امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران

Email: nezamfanni@mporg.ir

web: nezamfanni.ir

دبیرخانه آیین‌نامه بتن ایران (آبا):

aba.code@bhrc.ac.ir

aba.bhrc.ac.ir

باسمه تعالی

پیشگفتار

آیین‌نامه بتن ایران (آبا) ابتدا به صورت مجموعه‌ای از دستورالعمل‌های اجرایی کارهای بتنی در سال ۱۳۵۱ تحت شماره‌های ۱-۱۸ الی ۵-۱۸ به همت دفتر فنی سازمان برنامه و بودجه تهیه و تدوین شد و به صورت استانداردهای ملی در موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی وقت به ثبت رسید. در این مجموعه ضوابطی برای تحلیل و طراحی سازه‌های بتنی ارائه نشده و تدوین آن به بعد موکول شده بود.

آیین‌نامه‌ای که تحلیل و طراحی سازه‌ها را پوشش دهد و راهنمایی برای مهندسين باشد در دهه ۷۰ توسط دفتر فنی سازمان برنامه و بودجه در دستور کار قرار گرفت و برای انجام آن از عده‌ای از اساتید دانشگاه‌ها و دست‌اندرکاران طراحی اینگونه سازه‌ها دعوت بعمل آورده شد. نتیجه کار این گروه، سرانجام در سال ۱۳۷۲ به صورت نشریه شماره ۱۲۰ سازمان برنامه و بودجه منتشر و طی مراحل قانونی ابلاغ گردید و در سال ۱۳۷۹ تجدیدنظر شد.

ویرایشی که اینک عرضه می‌شود، با توجه به سوابق فوق، «تجدیدنظر دوم» می‌باشد که با تشکیل دبیرخانه آبا در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، با نظرخواهی گسترده در مراحل مختلف انجام پروژه و بررسی و تدقیق در ۱۹ کارگروه و در دو جلد با نام‌های «تحلیل و طراحی» و «مصالح و اجرا» به همراه تفسیر، تنظیم شده است. در این ویرایش، تغییرات بسیاری گنجانده شده که شرح آن‌ها در فصل اول این جلد آورده شده است. لازم به ذکر است که نسخ جدید مباحث مقررات ملی ساختمان نیز، با این ویرایش آبا هماهنگ بوده و از یک فلسفه طراحی تبعیت می‌کنند. با توجه به مطالب فوق، این ضابطه پس از تهیه و کسب نظر از عوامل ذینفع نظام فنی و اجرایی کشور به سازمان برنامه و بودجه کشور ارسال شد که پس از بررسی، براساس نظام فنی اجرایی یکپارچه، موضوع ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور، ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه و آیین‌نامه استانداردهای اجرایی مصوب هیات محترم وزیران تصویب و ابلاغ گردید که برای طرح‌های از محل وجوه عمومی و یا مشارکت عمومی و خصوصی لازم‌الاجرا می‌باشد.

باوجود تلاش، دقت و وقت فراوانی که برای تهیه این مجموعه صرف شده است، این مجموعه مصون از وجود اشکال و ابهام نیست. بنابراین در راستای تکمیل و پربار شدن این آیین‌نامه، از کاربران محترم درخواست می‌شود موارد اصلاحی را به دبیرخانه آیین‌نامه بتن ایران (aba.bhrc.ac.ir) ارسال کنند. کارشناسان پیشنهادهای دریافت شده را بررسی و در صورت نیاز، با همفکری نمایندگان جامعه فنی کشور و کارشناسان مجرب این حوزه، نسبت به تهیه متن اصلاحی، اقدام و از طریق پایگاه اطلاع رسانی نظام فنی و اجرایی کشور (Nezamfanni.ir) برای بهره‌برداری عموم، اعلام خواهد شد. به همین منظور و برای تسهیل در پیدا کردن آخرین ضوابط ابلاغی معتبر، در بالای صفحات، تاریخ تدوین مطالب آن صفحه درج شده است که در صورت هرگونه تغییر در مطالب هر یک از صفحات، تاریخ آن نیز اصلاح خواهد شد. از اینرو همواره مطالب صفحات، دارای تاریخ جدید و معتبر خواهد بود.

در این مجلد که به تحلیل و طراحی پرداخته شده است، یاد شادروان دکتر مقصودی و پروفیسور رضانیانپور را گرامی می‌داریم و به این‌وسیله از تمام اساتید، کارشناسان و دست‌اندرکاران این آیین‌نامه تقدیر بعمل می‌آید و آرزوی عزت و سربلندی برای هم‌میهنان گرامی را داریم.

حمیدرضا عدل

معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی

بهار ۱۴۰۰

تهیه و کنترل «آیین‌نامه بتن ایران – جلد اول تحلیل و طراحی» [نشریه شماره ۱-۱۲۰]

مجری: مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی

اعضای گروه تهیه‌کننده (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی	مسئول تهیه	همکاری در تهیه
مرتضی	زاهدی (مسئول گروه تدوین)	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکتری مهندسی عمران	فصول ۱، ۲، ۳ و ۲۴	فصل ۴
امیر مازیار	رییس قاسمی (دبیر)	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	کارشناس ارشد عمران	-	-
سعید عباسعلی	تاریوردی لو اصل	دانشگاه ارومیه	دکتری مهندسی عمران	فصول ۱۸ و ۲۱	-
عاطفه	جهان محمدی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران	فصول ۹ و ۱۰	فصل ۱۲
علی سعید	خیرالدین سپنجی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۱۳ و ۱۴
عبدالرضا مسعود	سرود مقدم	دانشگاه سمنان	دکترای مهندسی عمران	فصول ۱۹ و ۲۲	فصل ۱۱
علی اصغر	طاهری بهبهانی	مهندسین مشاور	کارشناس ارشد عمران	-	فصل ۲۵
علیرضا فرهنگ	فاروقی فرحبد	پژوهشکده زلزله	دکترای مهندسی عمران	فصول ۵ و ۶	-
کامیار رضا داود	کرباسی مرشد	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران	فصول ۱۳ و ۱۴	-
بهنام سارا	مهر پرور	مهندسین مشاور	کارشناس ارشد عمران	فصول ۴، ۱۵، ۲۰ و ۲۳	-
رحیم	میرزا باقری واعظی	دانشگاه آزاد اسلامی	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۲۰
		مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۷ و ۸
		دانشگاه یزد	دکترای مهندسی عمران	فصول ۱۶ و ۱۷	فصل ۱۵، ۲
		دانشگاه صنعتی اصفهان	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۲۲
		مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	فصول ۷، ۸، ۱۱ و ۱۲ - ویرایش فنی	-
		دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۲۰
		مهندسین مشاور سانو	کارشناس ارشد عمران	فصل ۲۵ - ویرایش فنی	فصل ۱۰

اعضای گروه هماهنگی و تلفیق آبا (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی
مرتضی	زاهدی (رییس کمیته تحلیل و طراحی)	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
بهناز	پورسید	رییس اسبق امور نظام فنی و اجرایی	کارشناسی مهندسی عمران
عباسعلی	تسنیمی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
مسعود	سلطانی محمدی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
علی اصغر	طاهری بهبهانی	مهندسین مشاور دیناسیس	کارشناس ارشد عمران
داود	مستوفی نژاد	دانشگاه صنعتی اصفهان	دکترای مهندسی عمران
رحیم	واعظی	مهندسین مشاور سانو	کارشناس ارشد عمران

اعضای کمیته فنی (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی
مرتضی	زاهدی (رییس)	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
امیرمازیار	رییس قاسمی (دبیر)	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	کارشناس ارشد عمران
علیرضا	باقری	دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی	دکترای مهندسی عمران
طیبه	پرهیزکار	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
محسن	تدین	انجمن بتن ایران	دکترای مهندسی عمران
عباسعلی	تسنیمی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	توتونچی	سازمان برنامه و بودجه کشور	کارشناس ارشد عمران
مهدی	چینی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	خالو	دانشگاه صنعتی شریف	دکترای مهندسی عمران
علی	خیرالدین	دانشگاه سمنان	دکترای مهندسی عمران
علی اکبر	رمضانیانپور (شادروان)	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	رهابی	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران
جعفر	سبحانی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
عبدالرضا	سروقد مقدم	پژوهشکده زلزله	دکترای مهندسی عمران
مسعود	سلطانی محمدی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
محمد	شکرچی زاده	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
شاپور	طاحونی	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	کارشناس ارشد عمران
علی اصغر	طاهری بهبهانی	مهندسین مشاور دیناسیس	کارشناس ارشد عمران
هرمز	فامیلی	دانشگاه علاالدوله سمنانی، مهندسین مشاور کوبان کاو	دکترای مهندسی عمران

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی
پرویز	قدوسی	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
کامیار	کرباسی آرانی	مهندسين مشاور	دکترای مهندسی عمران
سید سهیل	مجید زمانی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
رحمت	مدندوست	دانشگاه گیلان	دکترای مهندسی عمران
داود	مستوفی نژاد	دانشگاه صنعتی اصفهان	دکترای مهندسی عمران
محمد صادق	معرفت	دانشگاه تهران	دکترای مهندسی عمران
علی اکبر	مقصودی (شادروان)	دانشگاه شهید باهنر کرمان	دکترای مهندسی عمران
محمود	نیلی	دانشگاه بوعلی سینا، دانشگاه صنعتی همدان	دکترای مهندسی عمران
رحیم	واعظی	مهندسين مشاور سانو	کارشناس ارشد عمران

اعضای کمیته تایید کننده (کمیته بازنگری آیین نامه بتن ایران):

نام	نام خانوادگی	مدرک تحصیلی	محل اشتغال
مرتضی	زاهدی (رییس)	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
امیر مازیار	رییس قاسمی	کارشناس ارشد عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
محمد رضا	اصفهانی	دکتری عمران	دانشگاه مشهد
حسن	افشین	دکتری عمران	دانشگاه سهند تبریز
فریدون	امینی	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت
احمد	انوار	دکتری عمران	دانشگاه شیراز
علیرضا	آقا بابایی	دکتری عمران	مهندسين مشاور
رحیم	بادامیان	کارشناس ارشد عمران	سازمان مجری ساختمان‌ها و تاسیسات عمومی و دولتی
علیرضا	باقری	دکتری عمران	دانشگاه خواجه نصیرالدین
طیبه	پرهیزکار	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
منصور	پیدایش	کارشناس ارشد عمران	دانشگاه صنعتی امیر کبیر
سعید	تاریوردی لو اصل	دکتری عمران	دانشگاه ارومیه
علی	تبار	کارشناس ارشد عمران	شرکت ایمن سازه فدک
محسن	تدین	دکتری عمران	انجمن بتن ایران، مهندسين مشاور سیناب غرب
عباسعلی	تسنیمی	دکتری عمران	دانشگاه تربیت مدرس
علیرضا	توتونچی	کارشناس ارشد عمران	سازمان برنامه و بودجه کشور
حمید	جاسمی زرگانی	دکتری عمران	دانشگاه چمران
محمد	جبروتی	کارشناس ارشد عمران	مهندسين مشاور مهتاب قدس

نام	نام خانوادگی	مدرک تحصیلی	محل اشتغال
علی اصغر	جلال زاده	کارشناس ارشد عمران	مهندسين مشاور مهتاب قدس
مهدي	چيني	دكتري عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
حسن	حاجي کاظمي	دكتري عمران	دانشگاه فردوسی مشهد
علیرضا	خالو	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی شریف
محمد	خان محمدي	دكتري عمران	دانشگاه تهران
نادر	خواجه احمد عطاري	دكتري عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
مهدي	خوش کردار	دكتري عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
علی	خيرالدين	دكتري عمران	دانشگاه سمنان
علی اکبر	رضانيانپور(شادروان)	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
علیرضا	رھايي	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
جعفر	سبحاني	دكتري عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
عبدالرضا	سروقد مقدم	دکترای مهندسی زلزله	پژوهشکده زلزله
مسعود	سلطاني محمدي	دكتري عمران	دانشگاه تربیت مدرس
محمد	شکرچی زاده	دکترای عمران	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
محمود	صفار زاده	دكتري عمران	دانشگاه تربیت مدرس
شاپور	طاحوني	کارشناس ارشد عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
علی اصغر	طاهري بهبهاني	کارشناس ارشد عمران	مهندسين مشاور دیناسیس
هرمز	فاميلى	دكتري عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
محمد جواد	فدائي	دكتري عمران	دانشگاه شهید باهنر کرمان
پرویز	قدوسی	دكتري عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
محمد تقی	کاظمي	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی شریف
ابوالقاسم	کرامتي	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
کامیار	کرباسي اراني	دكتري عمران	مهندسين مشاور
سلمان	گودرزي	کارشناس ارشد عمران	شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل
محمد حسين	ماجدی اردکاني	دكتري شيمي	سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
سید سهیل	مجید زماني	دكتري عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
ایرج	محمودزاده کني	دكتري عمران	دانشگاه تهران
رحمت	مدندوست	دكتري عمران	دانشگاه گیلان
حسام	مدني	دكتري عمران	دانشگاه باهنر کرمان
داود	مستوفي نژاد	دكتري عمران	دانشگاه صنعتی اصفهان

نام	نام خانوادگی	مدرک تحصیلی	محل اشتغال
محمد صادق	معرفت	دکتری عمران	دانشگاه تهران
علی اکبر	مقصودی (شادروان)	دکتری عمران	دانشگاه شهید باهنر کرمان
محمد	منجمی	کارشناس ارشد عمران	شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل
فرزاد	منوچهری دانا	کارشناس ارشد عمران	مهندسين مشاور مهتاب قدس
محمود	نیلی	دکتری عمران	دانشگاه بوعلی سینا
رحیم	واعظی	کارشناس ارشد عمران	مهندسين مشاور سانو
پژمان	وهاب کاشی	دکتری عمران	دانشگاه آزاد اسلامی

اعضای کمیته راهبری (مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی):

محمد شکرچی زاده (رییس)	رییس مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
مرتضی زاهدی	دانشگاه علم و صنعت ایران
علی اصغر طاهری بهبهانی	مهندسين مشاور دیناسیس
محمد علی عبدی	معاون توسعه مدیریت و منابع

اعضای گروه هدایت و راهبری (سازمان برنامه و بودجه کشور):

سید جواد قانع فر	رییس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
غلامحسین حمزه مصطفوی	رییس سابق امور نظام فنی و اجرایی
علیرضا توتونچی	معاون امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
سعید مرادی	کارشناس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
محمد رضا سیادت	کارشناس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
امیر مسعود صالحی	هیأت علمی دانشگاه خوارزمی

پیشگفتار تجدید نظر اول ۱۳۷۹

وجود استانداردها و آیین‌نامه‌های ملی در هر کشور نشانه رشد و توسعه آن کشور است. سال‌هاست که در ایران برای تهیه و تدوین دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌ها در زمینه‌های مختلف فنی و مهندسی کوشش شده است و آیین‌نامه بتن ایران "آبا" یکی از این دستاوردهاست.

هدف اصلی از تهیه هر آیین‌نامه ارایه مجموعه‌ای از ضوابط و مقررات است که با کمک آن‌ها بتوان به تحلیل مسایل مربوط پرداخت و همان‌طور که در ابتدای متن آیین‌نامه آمده :

"هدف این آیین‌نامه ارایه حداقل ضوابط و مقرراتی است که با رعایت آن‌ها میزان مناسبی از ایمنی، قابلیت بهره‌برداری و پایداری سازه‌های موضوع آیین‌نامه تامین می‌شود."

در مورد این آیین‌نامه باید به نکات زیر اشاره کرد:

- در تدوین آیین‌نامه، شرایط اقلیمی کشور، سهولت استفاده و رعایت جدیدترین روش‌های تحلیل و طراحی مورد نظر بوده‌اند.

- مبحث اول آیین‌نامه با عنوان "کلیات و ساختمانهای متعارف" شامل دو بخش زیر است:

بخش اول، "کلیات، مصالح و مسایل اجرایی" که شامل نه فصل است.

بخش دوم، "اصول تحلیل و طراحی" که شامل یازده فصل می‌باشد و شرح آن در فهرست مندرجات آمده است.

- مبحث دوم آیین‌نامه با عنوان "سازه‌های خاص" شامل بخش‌هایی است که شرح آن‌ها در آینده مشخص خواهد شد.

- اولین نسخه بخش اول آیین‌نامه در سال ۱۳۶۹ و اولین نسخه بخش دوم در سال ۱۳۷۳ منتشر گردید. در سال ۱۳۷۷ کمیته

تدوین آیین‌نامه گسترش یافت و تعداد اعضای آن به ۲۶ نفر بالغ شدند. کمیته مزبور به دو زیر کمیته تقسیم شدند، زیر کمیته

"مصالح و مسایل اجرایی" و زیر کمیته "اصول تحلیل و طراحی" که بلافاصله کار بازنگاری بخش‌های اول و دوم را آغاز نمودند.

- علایم اختصاری به کار رفته در این آیین‌نامه با پیروی از علایم اختصاری متحدالشکل مورد تایید سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) انتخاب شده‌اند.

- در نگارش آیین‌نامه، معیار اصلی انتخاب واژه‌ها، "واژه‌نامه بتن" بوده‌است. این واژه‌نامه که توسط "کمیته تدوین آیین‌نامه بتن

ایران" تهیه شده یکی از ضمائیم آیین‌نامه محسوب می‌شود.

- مشخصات و استانداردهای ذکر شده در این آیین‌نامه بوسیله دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

کشور با حروف (دت) شماره‌گذاری شده‌اند و تا زمانی که استانداردهای مذکور توسط این دفتر تدوین و ارایه نشده‌اند می‌توان از

سایر استانداردهای هم ارز آن‌ها استفاده کرد.

- بندها و مواردی که در این تجدید نظر نسبت به ویرایش قبلی تغییر کرده‌اند، با خطی در حاشیه سمت راست مشخص شده‌اند.

- بنا به تصمیم کمیته تدوین آیین‌نامه بتن مجلد حاضر متشکل از متن‌های بخش اول و دوم است که در آینده نزدیک تفسیر

بخش‌های یاد شده نیز به آن اضافه خواهد شد.

- کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران وظیفه خود می‌داند که از پشتیبانی‌ها و راهنمایی‌های جناب آقای مهندس احمد شفاعت

معاون وقت امور فنی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در طول پانزده سال شکل‌گیری این آیین‌نامه تشکر و قدردانی نماید،

حمایت‌هایی که در مقاطع حساس راهگشای کار تدوین آیین‌نامه بتن ایران بوده است.

- از سرکار خانم نیکوهمت که عهده‌دار تحریر و آماده‌سازی رایانه‌ای این آیین‌نامه بوده‌اند، تشکر می‌شود.

دفتر امور فنی و تدوین معیارها

پاییز ۱۳۷۹

اعضای کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران تجدید نظر سال ۱۳۷۹

بترتیب حروف الفبا:

- ۱- اسماعیل اسماعیل پورمهندسان مشاور
- ۲- علی محمد اسماعیلی وزارت راه و ترابری، آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک
- ۳- امیرمحمد امیرابراهیمی دانشگاه تهران، دانشکده فنی
- ۴- فریدون امینی دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۵- احمد انوار دانشگاه شیراز، دانشکده مهندسی
- ۶- امانوئل اوهانجانیان مهندسان مشاور
- ۷- حمید جاسمی زرگانی دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشکده مهندسی
- ۸- حسن حاج کاظمی دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده مهندسی
- ۹- حمیدرضا خاشعی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور
- ۱۰- علیرضا خالو دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۱- علی اکبر رضانیانپور دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران (شادروان)
- ۱۲- علیرضا رهایی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۳- مرتضی زاهدی دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۴- شاپور طاحونی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۵- علی اصغر طاهری بهبهانی (مسئول بخش دوم) مهندس محاسب
- ۱۶- هرمز فامیلی (مسئول بخش اول) دانشگاه علم و صنعت ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۷- محمد جواد فدایی دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده فنی
- ۱۸- یعقوب فرزاد دانشگاه تبریز، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۹- مهدی قالیبافیان دانشگاه تهران، دانشکده فنی (شادروان)
- ۲۰- ابوالقاسم کرامتی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۲۱- فریدون کیایی مهندسان مشاور
- ۲۲- رحمت مدن دوست دانشگاه گیلان، دانشکده فنی
- ۲۳- کمال میرطلایی دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی عمران
- ۲۴- محمود نیلی دانشگاه بوعلی سینا همدان، دانشکده مهندسی
- ۲۵- رحیم واعظی مهندسان مشاور
- ۲۶- سیداکبر هاشمی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

وجود استانداردها و آیین‌نامه‌های ملی در هر کشور نشانه رشد و توسعه آن کشور است. سال‌هاست که در کشور ما برای تهیه و تدوین دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌ها در زمینه‌های مختلف فنی و مهندسی کوشش فراوان می‌شود، ولی پس از طی این سال‌ها هنوز کمبود آیین‌نامه‌ای برای بتن حس می‌شود و اثر سو آن بر تمام مراحل ساختمانی از طرح و آنالیز تا اجرا، کلا محسوس است. تا امروز برای طرح و اجرای پروژه‌های بتنی، از آیین‌نامه‌های سایر کشورها، بسته به آشنایی مهندس محاسب استفاده شده و این امر باعث بروز مشکلات متعدد به ویژه در کنترل پروژه‌ها بوده است و عدم تطابق شرایط فنی و اقلیمی مختلف کشور ما با این شرایط در کشور صاحب آیین‌نامه به معضلاتی قابل توجه منجر شده است.

هدف اصلی از تهیه هر آیین‌نامه ارایه مجموعه‌ای از ضوابط و مقررات است که با کمک آن‌ها بتوان به تحلیل مسایل مربوط پرداخت و همان‌طور که در ابتدای متن آیین‌نامه آمده:

"هدف این آیین‌نامه ارایه حداقل ضوابط و مقرراتی است که با رعایت آن‌ها میزان مناسبی از ایمنی، قابلیت بهره‌برداری و پایداری سازه‌های موضوع آیین‌نامه تامین می‌شود."

دفتر تحقیقات و معیارهای فنی سازمان برنامه و بودجه بر اساس این نیاز کشور از چندی پیش به تدوین "آیین‌نامه بتن ایران" اقدام کرده که حاصل آن اولین بخش از میحث اول آیین‌نامه است.

در مورد این آیین‌نامه باید به نکات زیر اشاره کرد:

- در تدوین آیین‌نامه، شرایط اقلیمی کشور، سهولت استفاده و رعایت جدیدترین روش‌های طراح و آنالیز مورد نظر بوده‌اند.

- مبحث اول آیین‌نامه با عنوان "کلیات و ساختمان‌های متعارف" شامل دو بخش زیر است:

بخش اول، "کلیات، مصالح و مسایل اجرایی" که شامل نه فصل است.

بدیهی است بعضی از قسمت‌های این بخش با بخش دوم ارتباط دارد که در اینگونه موارد شماره بندهایی که به آن رجوع داده می‌شود پس از تکمیل بخش دوم قید خواهد شد.

بخش دوم تحت عنوان "طرح و آنالیز" مشتمل بر یازده فصل است که شرح آن در فهرست مندرجات آمده است. قسمت "تفسیر" آیین‌نامه پس از متن اصلی ارائه شده است.

مبحث دوم آیین‌نامه تحت عنوان "سازه‌های خاص" شامل بخش‌هایی است که شرح آن‌ها بعداً خواهد آمد.

فهرست کامل علائم اختصاری، پس از تکمیل بخش دوم و شکل نهائی خود در ضمیمه دوم ارائه خواهد شد. بطور کلی این علائم با پیروی از علائم اختصاری متحدالشکل مورد تایید سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) انتخاب خواهند شد.

- در نگارش آیین‌نامه، "واژه‌نامه بتن" معیار اصلی انتخاب واژه‌نامه بوده است. این واژه‌نامه که توسط "کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران" تهیه و قبلاً چاپ شده است در چاپ‌های بعدی ضمیمه آیین‌نامه تلقی خواهد شد.

- مشخصات و استانداردهای ذکر شده در این آیین‌نامه بوسیله دفتر تحقیقات و معیارهای فنی سازمان برنامه و بودجه با حروف (د) شماره‌گذاری شده‌اند و تا زمانی که استانداردهای مذکور توسط این دفتر تدوین و ارایه نشده‌اند می‌توان از سایر استانداردهای هم ارز آن‌ها استفاده کرد (به فصل پنجم رجوع شود).

آیین‌نامه بتن ایران نتیجه کوشش خستگی‌ناپذیر اعضای کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران است که زحمتهای ارزنده ایشان پس از چند سال به بار نشست است. در اینجا باید به حق از تلاش آنان در به ثمر رساندن این مهم بی‌نهایت تشکر شود.

همچنین از آقای فاریاب‌پیربازاری که از نظرهای ایشان برای ویراستاری این آیین‌نامه استفاده شده است و خانم زهرا جیروند، حمیده هاشمی، سعیده میرفخرایی، اکرم ذبیح‌خوش، شهید خدنگی، طیبه هدانیا، بدری نعمان و آقای علی اصغر طیبی‌زاده که در تنظیم این آیین‌نامه همکاری داشته‌اند بسیار سپاسگزار می‌شود.

تحقیقات و معیارهای فنی

اعضای کمیته تدوین آیین نامه بتن ایران تدوین سال ۱۳۷۲

بترتیب حروف الفبا :

- ۱- دکتر فریدون امینی (مسئول کمیته)
- ۲- مهندس امانوئل اوهانجانیان
- ۳- دکتر مرتضی زاهدی
- ۴- مهندس علی اصغر طاهری بهبهانی
- ۵- دکتر محمد ابراهیم طسوجی
- ۶- دکتر هرمز فامیلی
- ۷- دکتر مهدی قالیبافیان (شادروان)
- ۸- مهندس فریدون کیایی
- ۹- مهندس رحیم واعظی
- ۱۰- مهندس سیداکبر هاشمی

فهرست مطالب

فصل اول

کلیات	۳
۱-۱ گستره	۳
۲-۱ مطالب عمومی	۳
۳-۱ هدف	۵
۴-۱ دامنه کاربرد	۶
۵-۱ روش طراحی سازه	۷
۶-۱ بارگذاری‌ها و ترکیب‌های آن‌ها	۸
۷-۱ سیستم واحدهای اندازه‌گیری	۸
۸-۱ مقام‌های قانونی مسئول	۹
۹-۱ نقشه‌ها و مدارک طرح	۹
۱۰-۱ روش‌ها و سیستم‌های خاص طراحی	۹
۱۱-۱ منابع و مراجع کلی مورد استفاده	۱۰

فصل دوم

علائم و تعاریف	۱۳
۱-۲ گستره	۱۳
۲-۲ علائم اختصاری	۱۳
۳-۲ تعاریف اصطلاحات	۲۵

فصل سوم

مشخصات مکانیکی بتن	۳۷
۱-۳ گستره	۳۷
۲-۳ بتن معمولی و بتن سبک	۳۷
۳-۳ رده‌بندی بتن	۳۸
۴-۳ مشخصات مکانیکی بتن	۳۹
۱-۴-۳ مقاومت فشاری مشخصه بتن، f_c'	۳۹
۲-۴-۳ مدول گسیختگی بتن، f_r	۳۹

۴۰	.....	۳-۴-۳	مدول الاستیسیته بتن، <i>EC</i>
۴۰	.....	۴-۴-۳	ضریب پواسون بتن، <i>v</i>
۴۱	.....	۵-۴-۳	ضریب انبساط حرارتی بتن
۴۱	.....	۵-۳	اثر درازمدت جمع‌شدگی بتن
۴۳	.....	۶-۳	اثر درازمدت خزش بتن

فصل چهارم

۴۹	.....		مشخصات مکانیکی آرماتورها
۴۹	.....	۱-۴	گستره
۴۹	.....	۲-۴	کلیات
۴۹	.....	۳-۴	رده‌بندی آرماتورها
۵۰	.....	۴-۴	طبقه‌بندی آرماتورها با توجه به روش ساخت
۵۱	.....	۵-۴	طبقه‌بندی آرماتورها از نظر شکل‌پذیری
۵۱	.....	۶-۴	مشخصات مکانیکی آرماتورها
۵۱	.....	۱-۶-۴	ویژگی‌های کششی آرماتورها
۵۲	.....	۲-۶-۴	مدول الاستیسیته آرماتورها
۵۲	.....	۳-۶-۴	ضریب انبساط حرارتی آرماتورها
۵۳	.....	۷-۴	محدودیت‌های کاربرد آرماتورها
۵۶	.....	۸-۴	دوام آرماتورها
۵۶	.....	۱-۸-۴	دوام در شرایط محیطی معمولی (غیرخورنده)
۵۷	.....	۲-۸-۴	دوام در شرایط محیطی نامناسب (خورنده)
۵۷	.....	۳-۸-۴	دوام در برابر آتش
۵۷	.....	۹-۴	اقلام جاگذاری شده در بتن
۵۷	.....	۱۰-۴	آرماتور برشی - گل‌میخ سردار

فصل پنجم

۶۱	.....		الزامات سیستم‌های سازه‌ای
۶۱	.....	۱-۵	گستره
۶۱	.....	۲-۵	سیستم‌های سازه‌ای و اجزای آن‌ها
۶۲	.....	۳-۵	کلیات
۶۲	.....	۴-۵	مسیرهای انتقال بار
۶۳	.....	۵-۵	الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای

۶۳	..... ۱-۵-۵ تحلیل سیستم‌ها
۶۳	..... ۲-۵-۵ مقاومت سیستم‌ها
۶۳	..... ۳-۵-۵ عملکرد سیستم‌ها در شرایط بارگذاری بهره‌برداري
۶۳	..... ۴-۵-۵ دوام یا پایایی
۶۴	..... ۵-۵-۵ انسجام یا یکپارچگی
۶۴	..... ۶-۵-۵ ماندگاری
۶۴	..... ۷-۵-۵ مقاومت در برابر آتش
۶۵	..... ۶-۵ الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای خاص
۶۵	..... ۱-۶-۵ سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای
۶۵	..... ۲-۶-۵ سیستم‌های بتنی پیش‌ساخته
۶۷	..... ۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب

فصل ششم

۷۱	..... تحلیل سیستم‌ها
۷۱	..... ۱-۶ گستره
۷۱	..... ۲-۶ کلیات
۷۱	..... ۱-۲-۶ روش‌های تحلیل
۷۳	..... ۲-۲-۶ اثرات لاغری
۷۴	..... ۳-۶ مدل‌سازی
۷۴	..... ۱-۳-۶ کلیات
۷۶	..... ۲-۳-۶ دهانه‌ها
۷۷	..... ۳-۳-۶ مشخصات هندسی تیر T
۷۷	..... ۴-۶ نحوه چیدمان بارهای زنده
۷۸	..... ۵-۶ تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول
۷۸	..... ۱-۵-۶ کلیات
۷۹	..... ۲-۵-۶ مدل‌سازی اعضا و سیستم‌های سازه‌ای
۷۹	..... ۳-۵-۶ مشخصات مقطع اعضا
۷۹	..... ۱-۳-۵-۶ اعضا برای بارهای ضریب‌دار
۸۱	..... ۲-۳-۵-۶ اعضا برای بارهای بهره‌برداري
۸۲	..... ۴-۵-۶ اثرات لاغری- روش تشدید لنگرها
۸۶	..... ۴-۴-۵-۶ روش تشدید لنگرها - قاب‌ها مهار نشده
۸۹	..... ۵-۵-۶ باز پخش لنگرها در اعضای خمشی ممتد

۹۰	تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم	۶-۶
۹۰	کلیات	۶-۶-۱
۹۱	مشخصات مقطع اعضا	۶-۶-۲
۹۱	تحلیل غیرالاستیک	۶-۷
۹۱	کلیات	۶-۷-۱
۹۲	تحلیل به روش اجزای محدود	۶-۸
۹۳	روش‌های ساده شده تحلیل الاستیک	۶-۹
۹۳	تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد	۶-۹-۱

فصل هفتم

۹۷	ضریب‌های بار، ترکیبات بارگذاری و ضریب‌های کاهش مقاومت	۷-۹۷
۹۷	گستره	۷-۱
۹۷	کلیات	۷-۲
۹۸	ضریب‌های بار و ترکیب‌های بارگذاری	۷-۳
۹۸	ضریب‌های بار	۷-۳-۱
۱۰۰	ضوابط بار زنده در ترکیب‌های بار	۷-۳-۲
۱۰۱	ضوابط بارهای خود کرنشی (T) در ترکیب‌های بار	۷-۳-۳
۱۰۲	ضوابط بارهای مرتبط با فشار سیال و خاک در ترکیب‌های بار	۷-۳-۴
۱۰۲	ضریب‌های کاهش مقاومت	۷-۴

فصل هشتم

۱۱۱	ارزیابی مقاومت مقطع در خمش، بار محوری، برش، پیچش و برش - اصطکاک ...	۱۱۱-۱۱۱
۱۱۱	گستره	۸-۱
۱۱۲	مقاومت خمشی	۸-۲
۱۱۲	کلیات	۸-۲-۱
۱۱۲	فرضیات طراحی	۸-۲-۲
۱۱۵	مقاومت خمشی اعضای بتنی مرکب (غیر یکپارچه)	۸-۲-۳
۱۱۶	مقاومت محوری یا مقاومت توام خمشی و محوری	۸-۳
۱۱۶	کلیات	۸-۳-۱
۱۱۶	فرضیات طراحی	۸-۳-۲
۱۱۶	حداکثر مقاومت فشاری محوری	۸-۳-۳
۱۱۷	حداکثر مقاومت کششی محوری	۸-۳-۴

۱۱۷	مقاومت برشی یک طرفه	۴-۸
۱۱۷	کلیات ۱-۴-۸	
۱۱۹	فرضیات و محدودیت ها ۲-۴-۸	
۱۲۰	اعضای بتنی مرکب ۳-۴-۸	
۱۲۱	محاسبه مقاومت برشی تامین شده توسط بتن، V_c	۴-۴-۸
۱۲۲	مقاومت برشی یک طرفه تامین شده توسط آرماتورهای برشی، V_s	۵-۴-۸
۱۲۴	مقاومت برشی دو طرفه	۵-۸
۱۲۴	کلیات ۱-۵-۸	
۱۲۶	مقاطع بحرانی برای برش دو طرفه ۲-۵-۸	
۱۲۹	مقاومت برشی دو طرفه تامین شده توسط بتن ۳-۵-۸	
۱۳۲	مقاومت برشی تامین شده توسط خاموت برشی ۴-۵-۸	
۱۳۳	مقاومت برشی تامین شده توسط کلاhek برشی و ضوابط طراحی آن ۵-۵-۸	
۱۳۷	مقاومت پیچشی	۶-۸
۱۳۷	کلیات ۱-۶-۸	
۱۴۰	پیچش آستانه و پیچش ترک خوردگی ۲-۶-۸	
۱۴۲	مقاومت پیچشی تامین شده در عضو و محدودیت ابعاد ۳-۶-۸	
۱۴۵	مقاومت اتکایی	۷-۸
۱۴۷	مقاومت برش اصطکاکی	۸-۸
۱۴۷	کلیات ۱-۸-۸	
۱۴۸	مقاومت طراحی ۲-۸-۸	
۱۵۲	مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل	۹-۸

فصل نهم

۱۵۵	دال های یک طرفه	
۱۵۵	گستره	۱-۹
۱۵۵	کلیات	۲-۹
۱۵۶	مصالح ۲-۲-۹	
۱۵۶	اتصال به دیگر اعضا ۳-۲-۹	
۱۵۶	ضوابط کلی طراحی	۳-۹
۱۵۶	حداقل ضخامت دال ۱-۳-۹	
۱۵۷	محدودیت های خیز دال ها ۲-۳-۹	

۱۵۷	..... محدودیت کرنش آرماتور	۳-۳-۹
۱۵۸	..... مقاومت مورد نیاز	۴-۹
۱۵۸	..... کلیات	۱-۴-۹
۱۵۸	..... لنگر و برش ضریب‌دار	۲-۴-۹
۱۵۸	..... مقاومت طراحی	۵-۹
۱۵۸	..... کلیات	۱-۵-۹
۱۵۹	..... لنگر خمشی اسمی، Mn	۲-۵-۹
۱۵۹	..... برش اسمی، Vn	۳-۵-۹
۱۵۹	..... محدودیت‌های آرماتورها	۶-۹
۱۵۹	..... حداقل آرماتور خمشی	۱-۶-۹
۱۶۰	..... حداقل آرماتور برشی	۲-۶-۹
۱۶۰	..... حداقل آرماتور حرارتی و جمع شدگی	۳-۶-۹
۱۶۰	..... جزییات آرماتورگذاری	۷-۹
۱۶۰	..... فاصله آرماتورها	۵-۷-۹
۱۶۱	..... آرماتورهای خمشی	۶-۷-۹
۱۶۲	..... قطع آرماتورهای خمشی	۷-۷-۹
۱۶۳	..... آرماتورهای حرارتی و جمع شدگی	۸-۷-۹
۱۶۳	..... آرماتورهای انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای در دال‌های یک‌طرفه درجا	۸-۹

فصل دهم

۱۶۷	..... دال‌های دوطرفه	
۱۶۷	..... گستره	۱-۱۰
۱۶۸	..... تعاریف ویژه	۲-۱۰
۱۶۸	..... سیستم دال	۱-۲-۱۰
۱۶۸	..... قاب معادل	۲-۲-۱۰
۱۶۸	..... چشمه دال	۳-۲-۱۰
۱۶۸	..... نوار دال یا نوار پوششی	۴-۲-۱۰
۱۶۸	..... نوار ستونی	۵-۲-۱۰
۱۶۸	..... نوار میانی	۶-۲-۱۰
۱۶۹	..... نوار کناری	۷-۲-۱۰
۱۶۹	..... تیر در سیستم دال - تیر	۸-۲-۱۰
۱۶۹	..... کلیات	۳-۱۰

۱۷۰	مصالح	۴-۱۰
۱۷۱	اتصال به دیگر اعضا	۵-۱۰
۱۷۱	ضوابط کلی طراحی دال‌ها	۶-۱۰
۱۷۱	۱-۶-۱۰ حداقل ضخامت دال	
۱۷۳	۲-۶-۱۰ محدودیت خیز دال	
۱۷۳	۳-۶-۱۰ محدودیت کرنش آرماتورها	
۱۷۴	۴-۶-۱۰ مقاومت مورد نیاز	
۱۷۴	۱-۴-۶-۱۰ کلیات	
۱۷۴	۲-۴-۶-۱۰ لنگر ضریب‌دار	
۱۷۴	۳-۴-۶-۱۰ انتقال لنگر خمشی ضریب‌دار در اتصالات دال به ستون	
۱۷۶	۴-۴-۶-۱۰ برش یک‌طرفه ضریب‌دار	
۱۷۷	۵-۴-۶-۱۰ برش دوطرفه ضریب‌دار	
۱۷۹	۵-۶-۱۰ مقاومت طراحی	
۱۷۹	۱-۵-۶-۱۰ کلیات	
۱۷۹	۲-۵-۶-۱۰ لنگر خمشی	
۱۷۹	۳-۵-۶-۱۰ برش	
۱۸۰	۶-۶-۱۰ کتیبه دال‌ها	
۱۸۰	۷-۶-۱۰ بازشوها در سیستم دال‌ها	
۱۸۱	آرماتورگذاری در دال‌ها	۷-۱۰
۱۸۱	۱-۷-۱۰ ضوابط کلی	
۱۸۲	۲-۷-۱۰ حداقل آرماتور خمشی در دال‌های دوطرفه	
۱۸۳	۳-۷-۱۰ جزییات آرماتورگذاری	
۱۸۳	۱-۳-۷-۱۰ کلیات	
۱۸۴	۲-۳-۷-۱۰ فاصله آرماتورهای خمشی	
۱۸۴	۳-۳-۷-۱۰ قطع آرماتورها	
۱۸۴	۴-۳-۷-۱۰ آرماتورگذاری در گوشه‌های خارجی دال‌ها	
۱۸۵	۵-۳-۷-۱۰ آرماتورگذاری در دال‌های تخت	
۱۸۷	۶-۳-۷-۱۰ آرماتورهای انسجام	
۱۸۷	۷-۳-۷-۱۰ آرماتورهای برشی - خاموت‌ها	
۱۸۹	۸-۳-۷-۱۰ آرماتورهای برشی - گل‌میخ سردار	
۱۹۰	سیستم‌های تیرچه دوطرفه	۸-۱۰
۱۹۰	۱-۸-۱۰ کلیات	

- ۱۹۱..... ۲-۸-۱۰ سیستم‌های تیرچه با پُر کننده‌های سازه‌ای.....
- ۱۹۲..... ۳-۸-۱۰ سیستم‌های تیرچه با پُر کننده‌های غیرسازه‌ای.....
- ۱۹۲..... ۹-۱۰ روش «طراحی مستقیم».....
- ۱۹۲..... ۱-۹-۱۰ کلیات.....
- ۱۹۳..... ۲-۹-۱۰ محدودیت‌های روش طراحی مستقیم.....
- ۱۹۴..... ۳-۹-۱۰ روش طراحی.....
- ۱۹۵..... ۴-۹-۱۰ لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار در هر دهانه، M_0 .....
- ۱۹۶..... ۵-۹-۱۰ توزیع لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار M_0 در نوار پوششی.....
- ۱۹۷..... ۶-۹-۱۰ توزیع لنگرهای خمشی استاتیکی نوار پوششی در نوارهای دال.....
- ۱۹۷..... ۷-۹-۱۰ لنگرهای خمشی در نوار ستونی.....
- ۱۹۹..... ۸-۹-۱۰ لنگرهای خمشی در نوارهای میانی.....
- ۱۹۹..... ۹-۹-۱۰ لنگرهای خمشی در تیرها.....
- ۲۰۰..... ۱۰-۹-۱۰ لنگر خمشی در ستون‌ها و دیوارها.....
- ۲۰۱..... ۱۱-۹-۱۰ تلاش برشی در سیستم‌های دال - تیر.....
- ۲۰۲..... ۱۰-۱۰ روش طراحی «قاب معادل».....
- ۲۰۲..... ۱-۱۰-۱۰ کلیات.....
- ۲۰۳..... ۲-۱۰-۱۰ قاب معادل.....
- ۲۰۵..... ۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی اعضا در قاب معادل.....
- ۲۰۵..... ۴-۱۰-۱۰ اعضای پیچشی.....
- ۲۰۷..... ۵-۱۰-۱۰ سختی خمشی ستون‌ها در قاب معادل.....
- ۲۰۷..... ۶-۱۰-۱۰ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی.....
- ۲۰۸..... ۷-۱۰-۱۰ توزیع لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی.....
- ۲۰۹..... ۸-۱۰-۱۰ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در ستون‌ها و دیوارها.....
- ۲۰۹..... ۹-۱۰-۱۰ تلاش‌های برشی ضریب‌دار در دال‌ها و تیرها.....
- ۲۰۹..... ۱۱-۱۰ روش «طراحی پلاستیک».....
- ۲۰۹..... ۱-۱۱-۱۰ کلیات.....
- ۲۰۹..... ۲-۱۱-۱۰ ضوابط کلی طراحی.....
- ۲۱۰..... ۱۲-۱۰ روش طراحی «ضرایب لنگر خمشی».....
- ۲۱۱..... ۲-۱۲-۱۰ روش طراحی.....
- ۲۱۲..... ۳-۱۲-۱۰ ضخامت دال.....
- ۲۱۲..... ۴-۱۲-۱۰ تلاش برشی در تیر و دال.....
- ۲۱۳..... ۵-۱۲-۱۰ لنگرهای خمشی در تیرها.....

فصل یازدهم

۲۲۱	تیرها	
۲۲۱	گستره	۱-۱۱
۲۲۱	کلیات	۲-۱۱
۲۲۲	ساخت تیرهای T شکل	۵-۲-۱۱
۲۲۳	حداقل ارتفاع تیر	۶-۲-۱۱
۲۲۴	مقاومت مورد نیاز	۳-۱۱
۲۲۷	مقاومت طراحی	۴-۱۱
۲۲۹	محدودیت‌های آرماتورگذاری	۵-۱۱
۲۲۹	حداقل مقدار آرماتور خمشی	۱-۵-۱۱
۲۳۰	حداقل آرماتور برشی	۲-۵-۱۱
۲۳۱	حداقل آرماتور پیچشی	۳-۵-۱۱
۲۳۲	جزئیات آرماتورگذاری	۶-۱۱
۲۳۲	کلیات	۱-۶-۱۱
۲۳۳	آرماتور خمشی	۲-۶-۱۱
۲۳۵	قطع آرماتور	۳-۶-۱۱
۲۳۷	آرماتورهای پیچشی طولی	۴-۶-۱۱
۲۳۸	آرماتورهای عرضی برشی، پیچشی و تکیه گاه جانبی آرماتور فشاری	۵-۶-۱۱
۲۴۱	آرماتورهای انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای در تیرهای درجا	۶-۶-۱۱
۲۴۳	سیستم تیرچه یک‌طرفه	۷-۱۱
۲۴۳	کلیات	۱-۷-۱۱
۲۴۳	محدودیت‌ها و ضوابط	۲-۷-۱۱
۲۴۵	تیرهای عمیق	۸-۱۱
۲۴۵	کلیات	۱-۸-۱۱
۲۴۵	محدودیت‌های ابعادی و آرماتورگذاری تیرهای عمیق	۲-۸-۱۱

فصل دوازدهم

۲۴۹	ستون‌ها	
۲۴۹	گستره	۱-۱۲
۲۴۹	کلیات و محدودیت‌ها	۲-۱۲
۲۵۰	مقاومت مورد نیاز	۳-۱۲

۲۵۱.....	مقاومت طراحی	۴-۱۲
۲۵۲.....	محدودیت‌های آرماتورها	۵-۱۲
۲۵۳.....	جزئیات آرماتورگذاری	۶-۱۲
۲۵۳.....	کلیات ۱-۶-۱۲	
۲۵۳.....	آرماتور طولی ۲-۶-۱۲	
۲۵۳.....	آرماتور طولی خم شده (غیر هم‌امتداد) ۳-۶-۱۲	
۲۵۴.....	وصله آرماتور طولی ستون ۴-۶-۱۲	
۲۵۶.....	آرماتور عرضی ۵-۶-۱۲	
۲۵۷.....	تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی ۶-۶-۱۲	
۲۵۸.....	آرماتور عرضی برشی ۷-۶-۱۲	

فصل سیزدهم

۲۶۱.....	دیوارها	
۲۶۱.....	گستره	۱-۱۳
۲۶۱.....	کلیات	۲-۱۳
۲۶۲.....	حداقل ضخامت دیوارها	۳-۱۳
۲۶۳.....	مقاومت مورد نیاز	۴-۱۳
۲۶۳.....	کلیات ۱-۴-۱۳	
۲۶۴.....	لنگر خمشی و نیروی محوری ضریب‌دار ۲-۴-۱۳	
۲۶۴.....	برش ضریب‌دار ۳-۴-۱۳	
۲۶۴.....	مقاومت طراحی	۵-۱۳
۲۶۴.....	کلیات ۱-۵-۱۳	
۲۶۵.....	طراحی برای بار محوری و لنگر خمشی داخل یا خارج صفحه ۲-۵-۱۳	
۲۶۶.....	طراحی برای برش داخل صفحه ۳-۵-۱۳	
۲۶۸.....	طراحی برای برش خارج از صفحه ۴-۵-۱۳	
۲۶۸.....	محدودیت‌های آرماتورها	۶-۱۳
۲۷۰.....	جزئیات آرماتورگذاری	۷-۱۳
۲۷۰.....	کلیات ۱-۷-۱۳	
۲۷۰.....	فاصله آرماتورهای طولی ۲-۷-۱۳	
۲۷۰.....	فاصله آرماتورهای عرضی ۳-۷-۱۳	
۲۷۱.....	تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی ۴-۷-۱۳	
۲۷۱.....	آرماتورگذاری اطراف بازشو ۵-۷-۱۳	

۲۷۱.....	روش جایگزین برای تحلیل خارج از صفحه دیوارهای لاغر.....	۸-۱۳
۲۷۱.....	کلیات ۱-۸-۱۳.....	۱-۸-۱۳
۲۷۲.....	مدل سازی ۲-۸-۱۳.....	۲-۸-۱۳
۲۷۲.....	لنگر خمشی ضریب دار ۳-۸-۱۳.....	۳-۸-۱۳
۲۷۳.....	تغییر شکل خارج از صفحه - بارهای بهره برداری.....	۴-۸-۱۳

فصل چهاردهم

۲۷۷.....	دیافراگم ها.....	
۲۷۷.....	گستره.....	۱-۱۴
۲۷۸.....	نیروهای طراحی دیافراگم.....	۲-۱۴
۲۸۰.....	حداقل ضخامت دیافراگم.....	۳-۱۴
۲۸۰.....	مقاومت مورد نیاز.....	۴-۱۴
۲۸۰.....	کلیات ۱-۴-۱۴.....	۱-۴-۱۴
۲۸۱.....	تحلیل و مدل سازی دیافراگم.....	۲-۴-۱۴
۲۸۳.....	تحلیل و مدل سازی دیافراگم.....	۵-۱۴
۲۸۳.....	کلیات ۱-۵-۱۴.....	۱-۵-۱۴
۲۸۴.....	طراحی برای لنگر خمشی و نیروی محوری.....	۲-۵-۱۴
۲۸۶.....	طراحی برای برش.....	۳-۵-۱۴
۲۸۸.....	جمع کننده ها.....	۴-۵-۱۴
۲۹۱.....	محدودیت های آرماتور گذاری.....	۶-۱۴

فصل پانزدهم

۲۹۵.....	شالوده های بتن آرمه.....	
۲۹۵.....	گستره.....	۱-۱۵
۲۹۶.....	کلیات.....	۲-۱۵
۲۹۶.....	تعاریف ۱-۲-۱۵.....	۱-۲-۱۵
۲۹۸.....	مشخصات مصالح و اتصال به اعضا دیگر.....	۲-۲-۱۵
۲۹۸.....	اثرات زلزله.....	۳-۲-۱۵
۲۹۸.....	دال های روی زمین.....	۴-۲-۱۵
۲۹۸.....	معیارهای طراحی.....	۵-۲-۱۵
۳۰۰.....	مقاطع بحرانی برای شالوده های سطحی و سر شمع ها.....	۶-۲-۱۵
۳۰۱.....	مهار آرماتور در شالوده های سطحی و سر شمع ها.....	۷-۲-۱۵

۳۰۱.....	شالوده‌های سطحی	۳-۱۵
۳۰۱.....	کلیات	۱-۳-۱۵
۳۰۳.....	شالوده‌های سطحی مرکب یک‌طرفه و نواری	۲-۳-۱۵
۳۰۳.....	شالوده‌های سطحی منفرد دوطرفه	۳-۳-۱۵
۳۰۳.....	شالوده‌های سطحی مرکب دوطرفه و گسترده	۴-۳-۱۵
۳۰۴.....	تیرهای روی زمین و باسکولی	۵-۳-۱۵
۳۰۴.....	کلاف‌های رابط شالوده‌های سطحی	۶-۳-۱۵
۳۰۵.....	دیوارهای حائل طره‌ای و پشت‌بند دار	۷-۳-۱۵
۳۰۵.....	شالوده‌های عمیق	۴-۱۵
۳۰۵.....	کلیات	۱-۴-۱۵
۳۰۵.....	طراحی سازه‌ای شمع به روش مقاومت مجاز	۲-۴-۱۵
۳۰۷.....	طراحی سازه‌ای شمع به روش طرح مقاومت	۳-۴-۱۵
۳۰۸.....	شمع‌های درجا	۴-۴-۱۵
۳۰۸.....	شمع‌های پیش‌ساخته	۵-۴-۱۵
۳۰۸.....	سر شمع‌ها	۶-۴-۱۵

فصل شانزدهم

۳۱۳.....	اتصالات تیر به ستون و دال به ستون	
۳۱۳.....	گستره	۱-۱۶
۳۱۳.....	کلیات	۲-۱۶
۳۱۶.....	جزئیات آرماتورگذاری در اتصال	۳-۱۶
۳۱۶.....	آرماتور عرضی در اتصال تیر به ستون	۱-۳-۱۶
۳۱۷.....	اتصال دال به ستون	۲-۳-۱۶
۳۱۷.....	آرماتورهای طولی	۳-۳-۱۶
۳۱۷.....	الزامات مقاومتی اتصال تیر به ستون	۴-۱۶
۳۱۷.....	مقاومت برشی مورد نیاز	۱-۴-۱۶
۳۱۸.....	مقاومت برشی طراحی	۲-۴-۱۶
۳۱۹.....	انتقال نیروی محوری ستون از طریق سیستم کف	۵-۱۶

فصل هفدهم

۳۲۳.....	نواحی اتصال اعضای سازه‌ای به یکدیگر	
۳۲۳.....	گستره	۱-۱۷

۳۲۳	نواحی اتصال به شالوده‌ها.....	۲-۱۷
۳۲۳	کلیات ۱-۲-۱۷.....	
۳۲۴	مقاومت مورد نیاز ۲-۲-۱۷.....	
۳۲۴	مقاومت طراحی ۳-۲-۱۷.....	
۳۲۵	جزئیات نواحی اتصال بین اعضای درجا و یا پیش ساخته با شالوده.....	۴-۲-۱۷
۳۲۶	حداقل آرما تور در نواحی اتصال بین اعضای درجا و شالوده.....	۵-۲-۱۷
۳۲۶	جزئیات نواحی اتصال بین اعضای پیش ساخته با شالوده.....	۶-۲-۱۷
۳۲۶	انتقال برش افقی در اعضای خمشی مرکب بتنی.....	۳-۱۷
۳۲۶	کلیات ۱-۳-۱۷.....	
۳۲۷	مقاومت مورد نیاز ۲-۳-۱۷.....	
۳۲۷	مقاومت طراحی ۳-۳-۱۷.....	
۳۲۷	روش اول ۲-۳-۳-۱۷.....	
۳۲۸	روش دوم ۳-۳-۳-۱۷.....	
۳۲۹	حداقل آرما تور برای انتقال برش افقی.....	۴-۳-۱۷
۳۲۹	جزئیات آرما تور گذاری برای انتقال برش افقی.....	۵-۳-۱۷
۳۲۹	نشیمن‌ها.....	۴-۱۷
۳۲۹	کلیات ۱-۴-۱۷.....	
۳۳۰	محدودیت‌های ابعادی.....	۲-۴-۱۷
۳۳۱	مقاومت مورد نیاز ۳-۴-۱۷.....	
۳۳۱	مقاومت طراحی ۴-۴-۱۷.....	
۳۳۲	حداقل آرما تور.....	۵-۴-۱۷
۳۳۲	جزئیات آرما تور گذاری.....	۶-۴-۱۷
۳۳۴	نواحی اتصال اعضای پیش ساخته.....	۵-۱۷
۳۳۴	کلیات ۱-۵-۱۷.....	
۳۳۵	مقاومت مورد نیاز ۲-۵-۱۷.....	
۳۳۶	مقاومت طراحی ۳-۵-۱۷.....	
۳۳۷	حداقل الزامات مقاومت نواحی اتصال و کلاف‌های انسجام.....	۴-۵-۱۷
۳۳۸	الزامات کلاف‌های انسجام برای سازه‌های دیوار باربر از بتن پیش ساخته با ارتفاع سه طبقه و بیشتر.....	۵-۵-۱۷
۳۳۹	حداقل ابعاد در نواحی اتصال اتکایی.....	۶-۵-۱۷

فصل هجدهم

۳۴۳	مه‌ار به بتن.....	
۳۴۳	گستره.....	۱-۱۸

۳۴۶.....	کلیات	۲-۱۸
۳۴۸.....	الزامات کلی طراحی	۳-۱۸
۳۵۳.....	الزامات طراحی برای بارهای کششی	۴-۱۸
۳۵۳.....	۱-۴-۱۸ مقاومت فولاد مهار در کشش	
۳۵۴.....	۲-۴-۱۸ مقاومت شکست مخروطی بتن مهار در کشش	
۳۵۸.....	۳-۴-۱۸ مقاومت بیرون کشیدگی مهارهای تعبیه شده و کاشتنی انبساطی و زیر چاکی در کشش	
۳۵۹.....	۴-۴-۱۸ مقاومت بیرون زدگی جانبی بتن برای مهارهای سردار در کشش	
۳۶۰.....	۵-۴-۱۸ مقاومت پیوستگی مهارهای چسبی در کشش	
۳۶۳.....	۶-۴-۱۸ مقاومت کششی برای بارهای کششی دائمی	
۳۶۴.....	الزامات طراحی برای بارهای برشی	۵-۱۸
۳۶۴.....	۱-۵-۱۸ مقاومت فولاد مهارها در برش	
۳۶۴.....	۲-۵-۱۸ مقاومت شکست لبه بتن در برش	
۳۷۰.....	۳-۵-۱۸ مقاومت قلوه کن شدن بتن برای مهار در برش	
۳۷۱.....	اندرکنش نیروهای کششی و برشی	۶-۱۸
	الزامات فاصله مهارها از یکدیگر، فاصله از لبه‌ها و حداقل ضخامت برای جلوگیری از شکست دو نیم شدگی بتن	۷-۱۸ ۳۷۲
۳۷۳.....	الزامات لرزه‌ای	۸-۱۸
۳۷۳.....	۱-۸-۱۸ کلیات	
۳۷۴.....	۲-۸-۱۸ الزامات برای بارهای کششی	
۳۷۷.....	۳-۸-۱۸ الزامات برای بارهای برشی	
۳۷۸.....	نصب و بازرسی مهارها	۹-۱۸
۳۷۹.....	قطعات الحاقی با زبانه برشی	۱۰-۱۸
۳۸۰.....	۲-۱۰-۱۸ کلیات	
۳۸۱.....	۳-۱۰-۱۸ مقاومت اتکایی بتن زبانه برشی	
۳۸۲.....	۴-۱۰-۱۸ مقاومت گسیختگی لبه بتن	
۳۸۳.....	مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل	۱۱-۱۸

فصل نوزدهم

۳۸۷.....	الزامات بهره‌برداری	
۳۸۷.....	گستره	۱-۱۹
۳۸۷.....	تغییر مکان یا خیز	۲-۱۹
۳۸۷.....	کلیات	۱-۲-۱۹

۳۸۸.....	۱۹-۲ محاسبه تغییر مکان های آنی و درازمدت در تیرها و دال های یک طرفه.....
۳۹۰.....	۱۹-۳ محاسبه تغییر مکان در دال های دوطرفه.....
۳۹۰.....	۱۹-۴ محدودیت تغییر مکان در تیرها و دال ها.....
۳۹۱.....	۱۹-۳ توزیع آرما تور خمشی و کنترل عرض ترک.....
۳۹۳.....	۱۹-۴ آرما تور حرارتی و جمع شدگی.....
۳۹۴.....	۱۹-۵ ارتعاش یا لرزش در کفها.....

فصل بیستم

۳۹۹.....	ضوابط ویژه برای طراحی در برابر زلزله.....
۳۹۹.....	۲۰-۱ گستره.....
۴۰۰.....	۲۰-۲ کلیات.....
۴۰۰.....	۲۰-۱-۲ سیستم های سازه ای.....
۴۰۱.....	۲۰-۲-۲ تحلیل سازه.....
۴۰۲.....	۲۰-۳-۲ مهار به بتن.....
۴۰۲.....	۲۰-۴-۲ ضرایب کاهش مقاومت.....
۴۰۳.....	۲۰-۵-۲ مشخصات مصالح.....
۴۰۴.....	۲۰-۶-۲ کنترل سازه در شرایط بهره برداری.....
۴۰۴.....	۲۰-۷-۲ سطوح شکل پذیری سازه.....
۴۰۵.....	۲۰-۳ قاب ها با شکل پذیری کم (معمولی).....
۴۰۵.....	۲۰-۳-۱ تیرها در قاب ها با شکل پذیری کم.....
۴۰۵.....	۲۰-۳-۲ ستون ها در قاب ها با شکل پذیری کم.....
۴۰۶.....	۲۰-۳-۳ اتصالات تیر به ستون در قاب ها با شکل پذیری کم.....
۴۰۶.....	۲۰-۴ دیوارهای سازه ای با شکل پذیری کم (معمولی).....
۴۰۶.....	۲۰-۵ قاب های با شکل پذیری متوسط.....
۴۰۶.....	۲۰-۲ تیرها در قاب ها با شکل پذیری متوسط.....
۴۰۹.....	۲۰-۳ ستون ها در قاب ها با شکل پذیری متوسط.....
۴۱۳.....	۲۰-۴ اتصال تیر به ستون در قاب ها متوسط.....
۴۱۵.....	۲۰-۵ دال های دوطرفه بدون تیر.....
۴۱۸.....	۲۰-۶ قاب های با شکل پذیری زیاد (ویژه).....
۴۱۸.....	۲۰-۲ تیرها در قاب های با شکل پذیری زیاد.....
۴۲۶.....	۲۰-۳ ستون ها در قاب ها با شکل پذیری زیاد.....
۴۳۳.....	۲۰-۴ حداقل مقاومت خمشی ستون ها.....

- ۴۳۴..... ۲۰-۶-۵ اتصالات تیر به ستون در قاب‌ها ویژه
- ۴۳۹..... ۲۰-۷-۷ دیوارهای سازه‌ای با شکل‌پذیری زیاد (ویژه)
- ۴۴۰..... ۲۰-۷-۲ محدودیت‌های هندسی
- ۴۴۲..... ۲۰-۷-۳ آرماتورهای قائم و افقی
- ۴۴۶..... ۲۰-۷-۴ اجزای مرزی در دیوارهای سازه‌ای
- ۴۵۴..... ۲۰-۷-۵ تیرهای هم‌بند در دیوارهای هم‌بسته
- ۴۵۷..... ۲۰-۷-۶ دیوار پایه‌ها
- ۴۵۸..... ۲۰-۷-۷ درزهای ساخت در دیوارها
- ۴۵۸..... ۲۰-۷-۸ دیوارهای ناپیوسته
- ۴۵۹..... ۲۰-۷-۹ ضوابط طراحی دیوارهای سازه‌ای در برش
- ۴۶۲..... ۲۰-۷-۱۰ ضوابط طراحی دیوارهای سازه‌ای با در خمش و بار محوری
- ۴۶۳..... ۲۰-۷-۱۱ دیوارهای برشی هم‌بند شکل‌پذیر
- ۴۶۳..... ۲۰-۸-۸ دیافراگم‌ها و خرپاهای با شکل‌پذیری متوسط و زیاد
- ۴۶۴..... ۲۰-۸-۲ تلاش‌های طراحی
- ۴۶۴..... ۲۰-۸-۳ مسیر انتقال نیروهای زلزله
- ۴۶۵..... ۲۰-۸-۴ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته شده مرکب
- ۴۶۵..... ۲۰-۸-۵ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته غیرمرکب
- ۴۶۶..... ۲۰-۸-۶ حداقل ضخامت دیافراگم‌ها
- ۴۶۶..... ۲۰-۸-۷ آرماتورها
- ۴۶۸..... ۲۰-۸-۸ مقاومت خمشی
- ۴۶۸..... ۲۰-۸-۹ مقاومت برشی
- ۴۷۰..... ۲۰-۸-۱۰ درزهای ساخت در دیافراگم‌ها
- ۴۷۰..... ۲۰-۸-۱۱ خرپاهای سازه‌ای
- ۴۷۱..... ۲۰-۹-۹ شالوده‌ها
- ۴۷۱..... ۲۰-۹-۱ کلیات
- ۴۷۱..... ۲۰-۹-۲ شالوده‌های تکی، نواری، سراسری و سرشمع‌ها
- ۴۷۲..... ۲۰-۹-۳ تیرهای در تراز پی (کلاف‌ها) و دال‌های متکی به زمین
- ۴۷۳..... ۲۰-۹-۴ کلاف‌های لرزه‌ای در شالوده
- ۴۷۴..... ۲۰-۹-۵ شالوده‌های عمیق
- ۴۸۰..... ۲۰-۹-۶ مهار شمع‌ها و پایه‌ها
- ۴۸۰..... ۲۰-۱۰-۱ اعضای از سازه که جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله منظور نمی‌شوند
- ۴۸۱..... ۲۰-۱۰-۲ نیروهای طراحی

۴۸۱	..... ۳-۱۰-۲۰ تیرها، ستون‌ها و اتصالات تیر به ستون درجا ریخته
۴۸۳	..... ۴-۱۰-۲۰ نواحی اتصال دال به ستون
۴۸۴	..... ۵-۱۰-۲۰ دیوارپایه‌ها

فصل بیست و یکم

۴۸۷	..... جزئیات آرماتورگذاری
۴۸۷	..... گستره ۱-۲۱
۴۸۷	..... حداقل فاصله‌ها آرماتورها و قلاب‌ها ۲-۲۱
۴۸۷	..... ۱-۲-۲۱ فاصله حداقل آرماتورها
۴۸۸	..... ۲-۲-۲۱ قلاب‌های استاندارد، قلاب‌های لرزه‌ای و سنجاقی
۴۹۰	..... ۳-۲۱ طول گیرایی آرماتورها
۴۹۰	..... ۱-۳-۲۱ کلیات
۴۹۱	..... ۲-۳-۲۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش
۴۹۳	..... ۳-۳-۲۱ طول گیرایی میلگرد آجدار با قلاب استاندارد در کشش
۴۹۵	..... ۴-۳-۲۱ طول گیرایی میلگرد آجدار سردار در کشش
۴۹۸	..... ۵-۳-۲۱ گیرایی میلگردهای آجدار مهار شده با وسایل مکانیکی در کشش
۴۹۸	..... ۶-۳-۲۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده در کشش
۵۰۰	..... ۷-۳-۲۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش
۵۰۰	..... ۸-۳-۲۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در فشار
۵۰۱	..... ۹-۳-۲۱ کاهش طول گیرایی برای آرماتور اضافی
۵۰۱	..... ۴-۲۱ وصله آرماتورها
۵۰۱	..... ۱-۴-۲۱ کلیات
۵۰۲	..... ۲-۴-۲۱ وصله پوششی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش
۵۰۳	..... ۳-۴-۲۱ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده در کشش
۵۰۴	..... ۴-۴-۲۱ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش
۵۰۵	..... ۵-۴-۲۱ وصله پوششی میلگردهای آجدار در فشار
۵۰۶	..... ۶-۴-۲۱ وصله اتکایی میلگردهای آجدار در فشار
۵۰۶	..... ۷-۴-۲۱ وصله مکانیکی و جوشی میلگردهای آجدار در کشش و فشار
۵۰۷	..... ۵-۲۱ گروه میلگردها
۵۰۸	..... ۶-۲۱ آرماتورهای عرضی
۵۰۸	..... ۱-۶-۲۱ خاموت‌ها
۵۱۱	..... ۲-۶-۲۱ تنگ‌ها

۵۱۴.....	۳-۶-۲۱ دورپیچ‌ها
۵۱۵.....	۴-۶-۲۱ دورگیرها

فصل بیست و دوم

۵۱۹.....	روش طراحی خرابایی (بست و بند).....
۵۱۹.....	۱-۲۲ گستره.....
۵۱۹.....	۲-۲۲ تعاریف.....
۵۲۱.....	۳-۲۲ کلیات.....
۵۲۶.....	۴-۲۲ اعضای فشاری (بست‌ها).....
۵۲۶.....	۱-۴-۲۲ مقاومت بست‌ها.....
۵۲۹.....	۲-۴-۲۲ آرماتور توزیعی کنترل ترک در بست‌های داخلی.....
۵۳۱.....	۳-۴-۲۲ جزییات آرماتورگذاری طولی بست‌ها.....
۵۳۲.....	۵-۲۲ اعضای کششی (بندها).....
۵۳۲.....	۱-۵-۲۲ مقاومت بندها.....
۵۳۳.....	۲-۵-۲۲ جزییات آرماتورگذاری بندها.....
۵۳۴.....	۶-۲۲ منطقه گرهی.....
۵۳۴.....	۱-۶-۲۲ مقاومت منطقه گرهی.....
۵۳۵.....	۷-۲۲ گره‌های آرماتورهای خم‌دار.....
۵۳۸.....	۸-۲۲ طراحی سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله با استفاده از روش خرابایی.....
۵۳۸.....	۲-۸-۲۲ مقاومت بست‌ها.....
۵۳۹.....	۳-۸-۲۲ جزییات آرماتورگذاری بست‌ها.....
۵۴۰.....	۴-۸-۲۲ مقاومت بندها.....
۵۴۰.....	۵-۸-۲۲ مقاومت مناطق گرهی.....
۵۴۰.....	۹-۲۲ گام‌های محاسباتی در روش خرابایی.....
۵۴۱.....	۱۰-۲۲ کنترل ترک خوردگی.....

فصل بیست و سوم

۵۴۵.....	طراحی در برابر آتش.....
۵۴۵.....	۱-۲۳ گستره.....
۵۴۵.....	۲-۲۳ تعاریف.....
۵۴۶.....	۱-۲-۲۳ فاصله محوری، a.....
۵۴۶.....	۲-۲-۲۳ فاصله محوری متوسط، am.....

۵۴۶	..... مقاومت در برابر آتش ۳-۲-۲۳
۵۴۷	..... مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی، FRR ۴-۲-۲۳
۵۴۷	..... کفایت سازه‌ای ۵-۲-۲۳
۵۴۷	..... یکپارچگی ۶-۲-۲۳
۵۴۷	..... عایق بودن ۷-۲-۲۳
۵۴۸	..... ضوابط طراحی ۳-۲۳
۵۴۸	..... کلیات ۱-۳-۲۳
۵۴۸	..... روش استفاده از جدول‌ها و دیاگرام‌ها ۲-۳-۲۳
۵۴۹	..... محدودیت‌های ابعادی برای تامین مدت زمان مقاومت در برابر آتش ۳-۳-۲۳
۵۴۹	..... درزها ۴-۳-۲۳
۵۴۹	..... شیارها ۵-۳-۲۳
۵۴۹	..... اضافه کردن مواد عایق کننده ۶-۳-۲۳
۵۵۰	..... مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در دال‌ها ۴-۲۳
۵۵۰	..... عایق بودن دال‌ها ۱-۴-۲۳
۵۵۰	..... کفایت سازه‌ای دال‌ها ۲-۴-۲۳
۵۵۳	..... مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در تیرها برای کفایت سازه‌ای ۵-۲۳
۵۵۳	..... تیرهایی که در بام‌ها یا کف‌ها قرار دارند ۱-۵-۲۳
۵۵۵	..... تیرهایی که از هر طرف در معرض آتش سوزی هستند ۲-۵-۲۳
۵۵۵	..... مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در ستون‌ها ۶-۲۳
۵۵۵	..... عایق بودن و انسجام ستون‌ها ۱-۶-۲۳
۵۵۵	..... کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده ۲-۶-۲۳
۵۵۶	..... روش محدود با استفاده از جدول برای تعیین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده ۲-۶-۲۳
۵۵۷	..... روش عمومی با استفاده از جدول برای تعیین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده ۳-۶-۲۳
۵۵۸	..... کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار نشده ۳-۶-۲۳
۵۵۸	..... مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی (FRR) در دیوارها ۷-۲۳
۵۵۸	..... عایق بودن دیوارها ۱-۷-۲۳
۵۶۰	..... کفایت سازه‌ای دیوارها ۲-۷-۲۳
۵۶۱	..... سایر الزامات دیوارها ۳-۷-۲۳
۵۶۲	..... اضافه کردن مدت زمان مقاومت در برابر آتش با استفاده از مصالح اضافی عایق کننده ۸-۲۳
۵۶۲	..... استفاده از مصالح عایق کننده ۱-۸-۲۳
۵۶۳	..... ضخامت مصالح عایق کننده ۲-۸-۲۳
۵۶۳	..... مسلح کردن ملات‌های پاشیده شده و یا ماله کشی شده درجا ۳-۸-۲۳

۲۳-۴ اضافه کردن مصالح رویه دال‌ها به منظور افزایش مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی ۵۶۳

فصل بیست و چهارم

مدارک طرح و الزامات اجرایی ۵۶۷	
۱-۲۴ گستره ۵۶۷	
۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی و اعضای سازه ۵۶۷	
۱-۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی ۵۶۷	
۲-۲-۲۴ اطلاعات اعضای سازه ۵۶۸	
۳-۲۴ الزامات ساخت و عمل آوری بتن ۵۶۸	
۱-۳-۲۴ الزامات طرح مخلوط ۵۶۸	
۲-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی ۵۶۸	
۳-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی پیش ساخته ۵۶۹	
۴-۲۴ الزامات اجرایی آرماتورها و مهارها ۵۶۹	
۱-۴-۲۴ اطلاعات آرماتورها ۵۶۹	
۲-۴-۲۴ جاگذاری آرماتورها ۵۶۹	
۳-۴-۲۴ مهارها در بتن ۵۷۰	
۴-۴-۲۴ اقلام جاگذاری شده در بتن ۵۷۰	
۵-۲۴ ملاحظات قالب‌بندی و درزها ۵۷۱	
۱-۵-۲۴ قالب‌بندی ۵۷۱	
۲-۵-۲۴ درزهای ساخت، جمع‌شدگی و جداکننده ۵۷۱	

فصل بیست و پنجم

ارزیابی مقاومت سازه‌های موجود ۵۷۵	
۱-۲۵ گستره ۵۷۵	
۲-۲۵ کلیات ۵۷۵	
۳-۲۵ ارزیابی مقاومت به روش تحلیلی ۵۷۶	
۱-۳-۲۵ تعیین وضعیت موجود سازه ۵۷۶	
۲-۳-۲۵ ضریب‌های کاهش مقاومت ۵۷۷	
۴-۲۵ ارزیابی مقاومت به روش آزمایش بارگذاری ۵۷۸	
۱-۴-۲۵ کلیات ۵۷۸	
۲-۴-۲۵ روش اعمال بارهای آزمایش و ضریب‌های تشدید بار ۵۷۹	
۵-۲۵ روش آزمایش بارگذاری تدریجی ۵۷۹	

۵۷۹.....	۱-۵-۲۵ اعمال بارهای آزمایش.....
۵۸۰.....	۲-۵-۲۵ اندازه‌گیری پاسخ سازه.....
۵۸۰.....	۳-۵-۲۵ معیارهای پذیرش.....
۵۸۲.....	۶-۲۵ روش آزمایش بارگذاری چرخه‌ای.....
۵۸۳.....	۷-۲۵ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل.....

فصل اول

کلیات

فصل اول

کلیات

تفسیر/توضیح

متن اصلی

ت ۱-۱ گستره

۱-۱ گستره

این فصل به شرح مختصر کلیاتی اختصاص دارد که جلد اول آیین‌نامه بتن ایران «آبا» بر اساس آن‌ها تنظیم شده است. عناوین این کلیات به صورت زیر هستند:

الف- مطالب عمومی؛

ب- هدف؛

پ- دامنه کاربرد؛

ت- روش طراحی سازه؛

ث- بارگذاری‌ها و ترکیب‌های آن‌ها؛

ج- سیستم واحدهای اندازه‌گیری؛

چ- مقام‌های قانونی مسئول؛

ح- نقشه‌ها و مدارک طرح؛

خ- روش‌ها و سیستم‌های خاص طراحی؛

د- منابع و مراجع کلی مورد استفاده.

ت ۲-۱ مطالب عمومی

۲-۱ مطالب عمومی

۱-۲-۱ ضوابط این جلد آیین‌نامه عمدتاً برای تحلیل و طراحی سازه ساختمان‌ها تدوین شده‌اند، ولی کلیت آن‌ها در سایر سازه‌ها به ویژه سازه‌های خاص **بند ۱-۴-۲** کاربرد دارد.

۱-۲-۲ در پروژه‌هایی که از محل وجوه عمومی ساخته می‌شوند و یا به صورت مشارکت عمومی و خصوصی هستند (موضوع ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه) برای طراحی قطعات و سازه‌هایی که در محدوده کاربرد این آیین‌نامه قرار دارند، باید فقط از ضوابط این آیین‌نامه استفاده شود. اختلاط این ضوابط با سایر آیین‌نامه‌های ملی و یا

متن اصلی

بین‌المللی، هر چند معتبر، مگر با رعایت بند ۱-۱۰، مجاز نمی‌باشد.

۳-۲-۱ در این جلد آیین‌نامه علاوه بر بروز رسانی الزامات تجدید نظر قبلی (سال ۱۳۷۹)، تغییرات زیر منظور شده‌اند:

الف- روش طراحی سازه‌ها از «روش حالات حدی» به «روش طرح مقاومت» تغییر یافته است. این تغییر با توجه به نظرخواهی از کاربران به ویژه جمعی از کارشناسان و نیز ایجاد امکان استفاده از نرم‌افزارهای موجود در کشور بوده است.

ب- فصل‌های مختلف با اولویت دادن به عضو سازه‌ای بتن‌آرمه تنظیم و ارایه شده‌اند. به عنوان مثال تمام ضوابط مربوط به تحلیل و طراحی تیرها، شامل: مشخصات مصالح، بارگذاری و ضرائب بار، تحلیل و طراحی، آرماتورگذاری و غیره در یک فصل جمع‌آوری شده‌اند. این روش، عملیات طراحی را ساده‌تر می‌کند.

پ- طراحی به روش «طراحی خرابایی» یا به روش «طراحی بست و بند» معرفی شده‌است. این روش به ویژه در اعضایی که تغییر ناگهانی در هندسه یا بارگذاری دارند، طراحی را ساده‌تر می‌کند.

ت- الزامات مربوط به مهارهای فولادی به بتن اضافه شده‌است.

ث- در فصل طراحی سازه‌ها برای زلزله تغییرات چندی از جمله در موضوع شالوده‌ها و شمع‌های عمیق ارائه شده است.

ج- ضوابط طراحی سازه‌ها برای مقاومت در برابر آتش‌سوزی اضافه شده‌اند.

تفسیر/توضیح

ت ۱-۲-۳

الف- روش حالات حدی که مبنای ویرایش قبلی آیین‌نامه بود هم اکنون در بسیاری از کشورها مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ ولی نرم‌افزارهای کاربردی آن و نیز ادبیات وابسته به آن در کشور به فراگیری روش طراحی مقاومت نیست و هماهنگی آن با سایر آیین‌نامه‌های سازه‌ای هم به اندازه کافی قابل دسترسی نیست. این است که بر مبنای نظرخواهی عمومی تصمیم به تغییر گرفته شد.

ب- اولویت دادن به عضو سازه‌ای در فصول مختلف تجربه تازه‌ای است و بنظر می‌رسد مراجعه به بندهای دیگر آیین‌نامه را کاهش دهد.

پ - روش طراحی خرابایی (بست و بند) از سال‌ها قبل مورد استفاده در تحلیل و طراحی بوده‌است. امروزه کاربرد آن وسعت یافته و به آرامی گسترش بیشتری پیدا می‌کند، مخصوصاً که در موارد ذکر شده راه حل مناسب‌تری بدست می‌دهد.

ت- در سال‌های اخیر مقاوم‌سازی و نوسازی ساختمان‌های قدیمی به تدریج در دستور کار مهندسان قرار گرفته است. فصل مهارها برای پاسخ به سوالات متعددی است که در این زمینه مطرح می‌شود.

ث- تغییرات در طراحی این سازه‌ها زیاد است، به فصل ۲۰ مراجعه شود.

ج- مسایل مربوط به آتش‌سوزی‌ها در شهرها هر روز گسترش بیشتری پیدا می‌کند و سازه‌های نیز مقابل خطر آسیب‌دیدگی بیشتر قرار می‌گیرند. این فصل مقدمه‌ای برای طراحی سازه‌ها در رویارویی با این خطر است. در ویرایش‌های بعدی آیین‌نامه این فصل گسترش بیشتری خواهد داشت.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۱ هدف

ت ۳-۱ هدف

۱-۳-۱ هدف این آیین‌نامه ارایه ضوابط و مقرراتی است که با رعایت آن‌ها، میزان اقتصادی از مقاومت، پایداری، بهره‌برداری، دوام و انسجام در سازه ساختمان‌های بتنی موضوع این آیین‌نامه مطابق تعاریف زیر، تامین شده و سلامت و ایمنی استفاده‌کنندگان از آن‌ها حفظ شوند.

ت ۱-۳-۱ در طراحی تمام سازه‌ها سه بخش اول شامل: مقاومت، پایداری و بهره‌برداری در اولویت نخست قرار دارند و لازم‌الرعايه می‌باشند. در طراحی سازه‌های بتن‌آرمه در بخش دوام و انسجام به این اولویت‌ها اضافه می‌شوند. در این ساختمان‌ها بتن ترک می‌خورد و راهی برای نفوذ هوا و رطوبت تا رسیدن به آرماتورها باز می‌کند. اگر محیط اطراف حاوی موادی باشد که برای آرماتور خوردگی ایجاد کند، به سازه آسیب خواهد رساند.

همچنین آرماتورها که نقش تحمل کشش را به عهده دارند، خود به خود پیوسته نیستند و ممکن است در مقاطعی از هم جدا شوند. این است که باید اطمینان حاصل کرد که تعدادی از آرماتورها پیوستگی لازم را فراهم می‌کنند. به علاوه در مسیرهای انتقال بار به سمت شالوده به کل آرماتورگذاری کمک می‌دهند.

الف- مقاومت: منظور از مقاومت آن است که سازه‌ها و یا اعضای آن‌ها در طول عمر سازه، بارهای وارده را به خوبی تحمل کنند، آسیب قابل ملاحظه متحمل نشوند و قطعات شکسته نشوند.

ب- پایداری: منظور از پایداری آن است که حالت تعادل بین بارهای وارده به سازه، در جز و یا کل، تحت تاثیر تغییرشکل‌های ایجاد شده در آن دچار اختلال نشده و پیکره اصلی سازه و قطعات آن حفظ گردیده و سازه و یا اعضای آن دچار فرو ریزش نشوند.

پ- بهره‌برداری: منظور از بهره‌برداری آن است که سازه عملکرد مورد انتظار خود را در طول عمر سازه حفظ کند و افزایش تغییرشکل‌ها و یا بازشدگی ترک‌ها و نیز ارتعاشات بیش از حد سازه یا اعضای آن، مشکلی برای استفاده‌کنندگان ایجاد نکند. به علاوه آتش‌سوزی آسیب قابل ملاحظه به سازه وارد ننماید.

ت- دوام یا پایداری: منظور از دوام یا پایداری، آن است که اجزای بتن و فولاد و ترکیب آن‌ها چنان در نظر گرفته شوند که با شرایط محیط و بهره‌برداری سازگاری کافی داشته باشند و شرایط موجود محیطی و یون‌های در دسترس، موجب فرسودگی، پیری زودرس و یا انهدام آن‌ها نشوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ث- انسجام یا یکپارچگی: منظور از انسجام یا یکپارچگی آن است که اعضای سازه و اتصالات آنها به یکدیگر چنان تنظیم شوند که یک یا چند مسیر مناسب برای عبور بارهای وارده به سمت شالوده فراهم شده و همبستگی کل سازه تامین شده باشد.

۱-۳-۲ ضوابط مربوط به دوام یا پایایی، موضوع زیر بند ۱-۳-۱ «ت» در جلد دوم این آیین‌نامه ارائه شده‌اند. در این جلد تنها به مواردی که به طراحی سازه مربوط می‌شوند، پرداخته شده‌است.

۴-۱ دامنه کاربرد

ت ۱-۴ دامنه کاربرد

۱-۴-۱ ضوابط این جلد آیین‌نامه، سازه‌های ساختمان‌های بتن‌آرمه متعارفی را که با بتن معمولی یا با بتن سبک ساخته می‌شوند، در بر می‌گیرند. در سازه‌های بتن‌آرمه، در این آیین‌نامه، مقاومت فشاری مشخصه بتن، بین ۲۰ تا ۵۰ مگاپاسکال و مقاومت تسلیم فولاد بین ۲۲۰ تا ۵۵۰ مگاپاسکال می‌باشد. در مواردی که الزامات بند ۳-۱-۴ «ب» رعایت شوند، حد فوقانی مقاومت فشاری مشخصه بتن را می‌توان تا ۷۰ مگاپاسکال افزایش داد.

۱-۴-۲ در مورد سازه‌های خاص از جمله موارد زیر، ضوابط و مقررات این آیین‌نامه تا جایی که کاربرد داشته باشند، باید رعایت شوند. بدیهی است که برای این سازه‌ها، باید از ضوابط و مقررات ویژه‌ای نیز استفاده شود، که در این آیین‌نامه ذکر نشده‌اند و باید از سایر ضوابط سازمان برنامه و بودجه و در نبود آنها، از سایر ضوابط ملی یا بین‌المللی استفاده شود.

الف- سازه‌های بتنی ساده و کم‌آرماتور؛

ب- سازه‌های بتنی پیش‌تنیده؛

پ- سازه‌های بتنی پیش‌ساخته؛

ت- سازه‌های بتنی با سنگدانه‌های سبک و سنگین؛

ث- سازه‌های بتنی ساخته شده با بتن متخلخل یا بتن اسفنجی؛

ج- سازه‌های بتنی با الیاف؛

چ- سازه‌های بتنی که در معرض دمای زیاد قرار می‌گیرند؛

ح- سقف‌های پوسته‌ای و ورق‌های تا شده؛

متن اصلی

خ- سازه‌های مقاوم در برابر انفجار.

۳-۴-۱ در سازه‌ها و یا اعضای بتنی غیر مرکب درجا با قالب‌های درجای ماندگار، می‌توان از ضوابط طراحی این آیین‌نامه استفاده نمود. در صورت استفاده از عرشه‌های فولادی غیر مرکب درجای ماندگار که به عنوان قالب استفاده می‌شوند، می‌توان دال بتنی را به تنهایی برای کل بارهای وارده، و یا در صورتی که عرشه برای وزن بتن تازه طراحی شده است، برای کل بارهای وارده منهای وزن بتن و عرشه محاسبه نمود.

۴-۴-۱ سازه‌های بتنی مرکب ساخته شده از بتن و نیمرخ‌های فولادی یا عرشه‌های مرکب فولادی، در محدوده سازه‌های فولادی محسوب شده و در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان «سازه‌های فولادی»، به آن‌ها پرداخته می‌شود.

۵-۴-۱ شمع‌ها و ستون پایه‌هایی که در داخل خاک قرار دارند، فقط در موارد زیر در دامنه کاربرد این آیین‌نامه قرار می‌گیرند:

الف- در قسمت‌هایی از اعضای پی‌های عمیق که در هوا، آب، و یا خاک سست غیرمقاوم جهت تامین مهار جانبی آن‌ها در برابر کمانش واقع شده‌اند.

ب- در اعضای پی‌های عمیق که بار سازه‌هایی را تحمل می‌کنند که در مقابل زلزله با شکل‌پذیری متوسط و یا زیاد طراحی شده‌اند.

پ- در اعضای پی‌های عمیق که طراحی آن‌ها بر اساس «روش طرح مقاومت» انجام شده‌است.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۱ نمونه دیگری از قالب‌های درجای ماندگار استفاده از دال‌های نازک بتن‌آرمه یا پیش‌تنیده است. این قالب‌ها در کارخانه آماده می‌شوند.

ت ۴-۴-۱ گل‌میخ‌هایی که بر روی عرشه فولادی جوش می‌شوند تا انتقال نیرو را بین عرشه و بتن‌درجا میسر سازند، باید الزامات خاصی را دارا باشند که در حوزه سازه‌های فولادی است.

ت ۵-۴-۱

الف- در طراحی بخش‌های ذکر شده ضوابط مربوط به کمانش در ستون‌ها بیشتر مورد نظر است و باید رعایت شوند.

۵-۱ روش طراحی سازه

روش طراحی در این آیین‌نامه روش «طراحی مقاومت» است. در این روش قطعات سازه در وضعیت نهایی باربری خود در نظر گرفته شده و ظرفیت باربری آن‌ها برای هر تلاش خاص تعیین می‌شود. در تعیین این ظرفیت رفتار غیرخطی بتن و فولاد در نظر گرفته می‌شود. ظرفیت باربری قطعه در هر مقطع

ت ۵-۱ روش طراحی سازه

روش طراحی مقاومت مبنای طراحی در این آیین‌نامه است. جزئیات این روش در فصول ۷ و ۸ ارایه شده‌اند.

متن اصلی

باید به اندازه‌ای باشد که رابطه زیر برای هر تلاش تامین شده باشد.

$$\emptyset S_n \geq U \quad \text{رابطه ۱-۱}$$

در این رابطه: S_n مقاومت اسمی مقطع، U تلاش یا مقاومت مورد نیاز ضریب‌دار وارد به مقطع و $\emptyset$ ضریب کاهش مقاومت است که بر اساس رفتار عضو در برابر تلاش وارده تعیین می‌شود.

تفسیر/توضیح**ت ۱-۶ بارگذاری‌ها و ترکیب‌های آن‌ها**

بارگذاری سازه‌های مختلف نیاز به آیین‌نامه مجزا دارد. در ایران این آیین‌نامه در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان جمع‌آوری شده است و همه بارها از جمله بارگذاری زلزله (آیین‌نامه ۲۸۰۰) را پوشش می‌دهد. این روش جهت ایجاد یکنواختی بین سازه‌های از جنس‌های مختلف، ضرورت دارد.

۱-۶ بارگذاری‌ها و ترکیب‌های آن‌ها

در این آیین‌نامه برای بارگذاری سازه، ترکیب‌های بارهای مختلف در طراحی و نیز ضریب‌های بار از ضوابط و الزامات مبحث ششم مقررات ملی ساختمان «بارگذاری ساختمان‌ها» استفاده می‌شوند. هر گونه تغییری که در ضوابط و الزامات مبحث ششم مقررات ملی ساختمان داده شود در این آیین‌نامه لازم الاجرا است. خلاصه‌ای از این ضوابط در فصل ۷، برای سهولت دسترسی، آورده شده است.

ت ۱-۷ سیستم واحدهای اندازه‌گیری

واحدهای اندازه‌گیری در این نسخه از آیین‌نامه، سیستم بین‌المللی SI بوده و غالباً از متر، ثانیه، کیلوگرم جرم و نیوتن استفاده می‌شود. واحدهایی که در این آیین‌نامه مورد استفاده قرار گرفته‌اند، عبارتند از:

طول، متر و میلی‌متر؛

زمان، ثانیه؛

جرم، کیلوگرم؛

وزن، نیوتن؛

تنش و فشار، نیوتن بر متر مربع (پاسکال)، ویا نیوتن بر میلی‌متر مربع (مگاپاسکال).

متن اصلی**تفسیر/توضیح****۸-۱ مقام‌های قانونی مسئول****ت ۸-۱ مقام‌های قانونی مسئول**

مقام قانونی مسئول در این آیین‌نامه به افراد حقیقی یا حقوقی به شرح زیر اطلاق می‌شود و هر کدام متناسب با قرارداد منعقد، متعهد به رعایت مسئولیت خود در پروژه می‌باشد:

کارفرما: مالک یا سفارش دهنده؛

مشاور: مسئول طراحی سازه؛

دستگاه نظارت: مسئول نظارت بر اجرا؛

پیمانکار: مسئول اجرا؛

بازرس (حسب نیاز پروژه): مسئول تایید.

سازمان‌های مسئول یاد شده برگرفته از ضوابط اجرایی طرح‌های حوزه وجوه عمومی و یا مشارکت عمومی و خصوصی کشور است که توسط سازمان برنامه و بودجه تصویب شده است. سازمان مشاور مسئول تمام عملیات مربوط به طراحی ساختمان از جمله سازه آن است.

۹-۱ نقشه‌ها و مدارک طرح**ت ۹-۱ نقشه‌ها و مدارک طرح**

۹-۱-۱ مهندس مشاور باید همه اطلاعات ذکر شده در **فصل ۲۴** نقشه‌ها و مدارک طرح، و یا سایر اطلاعات اضافی مطرح شده در فصول این آیین‌نامه را تهیه و ارائه دهد.

۹-۱-۲ در صورت الزام کارفرما، محاسبات مربوط به تحلیل و طراحی سازه به همراه اطلاعات ورودی و خروجی برنامه‌های کامپیوتری و فرضیات محاسباتی، باید به مدارک طرح ضمیمه شوند. این مدارک باید علاوه بر درج در پایگاه اطلاع‌رسانی قراردادها (در حوزه وجوه عمومی و یا مشارکت عمومی و خصوصی)، حداقل به مدت ۲۰ سال، جهت استفاده احتمالی آتی، توسط مشاور نگهداری شده و در دسترس کارفرما باشد.

۱۰-۱ روش‌ها و سیستم‌های خاص طراحی**ت ۱۰-۱ روش‌ها و سیستم‌های خاص طراحی**

در صورت نیاز به استفاده از روش‌ها و سیستم‌های خاص طراحی متفاوت با آن چه در این آیین‌نامه ارائه شده است، ولی در دامنه کاربرد آن قرار دارند، ارائه دهندگان این سیستم‌ها باید نسبت به اخذ گواهی‌نامه یا نظریه فنی از مراجع ذی‌ربط اقدام نمایند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- ۱۱-۱ منابع و مراجع کلی مورد استفاده
- ۱-۱-۱ در تهیه این جلد آیین‌نامه از منابع زیر استفاده شده است:
- ۱- استانداردهای ملی ایران،
  - ۲- مبحث ششم مقررات ملی ساختمانی ایران،
  - ۳- ضوابط انجمن آمریکایی مصالح و آزمایش‌ها (ASTM)،
  - ۴- آیین‌نامه بتن آمریکا ACI 318-14, ACI 318-19،
  - ۵- مجموعه ۶ جلدی دستنامه (ACI Manual of concrete practice) ،
  - ۶- آیین‌نامه‌های اروپایی بتن (CEB-FIP و Euro Code 2 – Parts 1,2,3 Model Code 2010)
  - ۷- آیین‌نامه بتن کانادا A23.3-2014،
  - ۸- آیین‌نامه بتن استرالیا AS 3600-2009،
  - ۹- آیین‌نامه بتن نیوزیلند NZS 3101-2006.
- ۱-۱-۲ در تعدادی از فصل‌ها به مراجع خاصی ارجاع شده که فهرست آن‌ها در پایان آن فصل ارائه شده است.
- ت ۱۱-۱ منابع و مراجع مورد استفاده

فصل دوم

علائم و تعاریف

فصل دوم

علائم و تعاریف

۱-۲ گستره

در این فصل علائم اختصاری و اصطلاحات استفاده شده در این جلد آیین‌نامه تعریف شده‌اند.

۲-۲ علائم اختصاری

واحد	تعریف	علامت
میلی متر	عمق بلوک مستطیلی تنش معادل.	a
میلی متر	دهانه برش، برابر با فاصله مرکز بار متمرکز تا بر تکیه گاه در اعضای پیوسته یا طره‌ای، یا تا مرکز تکیه گاه در اعضای با تکیه‌گاه ساده.	a_v
میلی متر مربع	سطح مقطع یک میلگرد یا سیم.	A_b
میلی متر مربع	مساحت صفحه متصل به عضو فشاری در تماس با بتن یا گروت.	A_{bp}
میلی متر مربع	مساحت خالص اتکایی سرگل میخ، میل مهار یا میلگرد آجدار سردار .	A_{brg}
میلی متر مربع	سطح مقطع بتن که در برابر انتقال برش مقاومت می‌کند.	A_c
میلی متر مربع	بزرگ‌ترین سطح مقطع ناخالص دو نوار متعامد دال-تیر در محل یک ستون، در دال‌های دوطرفه.	A_{cf}
میلی متر مربع	سطح مقطع هسته عضو که تا بر بیرونی آرماتور عرضی اندازه‌گیری می‌شود.	A_{ch}
میلی متر مربع	سطح مقطع عضو محصور به محیط خارجی آن.	A_{cp}
میلی متر مربع	سطح مقطع در یک انتهای بست در روش خرپایی (مدل بست و بند) که عمود بر محور بست منظور می‌شود.	A_{cs}
میلی متر مربع	مساحت قسمتی از مقطع که بین وجه کششی خمشی و مرکز سطح مقطع ناخالص قرار دارد.	A_{ct}
میلی متر مربع	سطح مقطع ناخالص بتن احاطه شده در ضخامت جان و طول مقطع در راستای نیروی برشی در دیوارها و سطح مقطع ناخالص بتن در دیافراگم‌ها. سطح ناخالص، مساحت کل مقطع تعریف شده منهای مساحت بازشوها در آن است.	A_{cv}
میلی متر مربع	سطح مقطع بتن در یک دیوار پایه (جرز دیوار)، قطعه دیواری افقی یا تیر هم‌بند در دیوارهای هم‌بسته که در مقابل برش مقاومت می‌کند.	A_{cw}
میلی متر مربع	مساحت تکیه‌گاهی موثر در زبانه برشی.	A_{efsl}
میلی متر مربع	سطح مقطع آرماتور کششی در نشیمن‌ها که برای تحمل خمش به کار برده می‌شود.	A_f
میلی متر مربع	سطح مقطع ناخالص یک عضو بتنی. در یک مقطع مجوف فضای خالی منظور نمی‌شود.	A_g
میلی متر مربع	سطح مقطع کل آرماتور برشی موازی با آرماتور کششی اصلی در نشیمن‌ها.	A_h
میلی متر مربع	مجموع سطوح میلگردهای قلاب‌دار و یا سردار که در مقطع بحرانی به مقاومت تسلیم می‌رسند.	A_{hs}
میلی متر مربع	سطح مقطع موثر برشی در یک ناحیه اتصال در صفحه‌ای موازی با صفحه آن دسته از آرماتورهای تیر که باعث ایجاد برش در ناحیه اتصال می‌شوند.	A_j

واحد	تعریف	علامت
میلی متر مربع	مساحت کل آرماتور طولی مقاوم در برابر پیچش.	A_l
میلی متر مربع	حداقل مساحت آرماتور طولی مقاوم در برابر پیچش.	$A_{l,min}$
میلی متر مربع	مساحت آرماتور در یک نشیمن که در برابر نیروی قیدی ضریب دار N_{uc} مقاومت می کند.	A_n
میلی متر مربع	مساحت یک وجه از ناحیه گره‌ای یا یک مقطع از ناحیه گره‌ای.	A_{nz}
میلی متر مربع	سطح تأثیر تصویر شده یک مهار چسبی منفرد یا گروهی از مهارهای چسبی برای محاسبه مقاومت پیوستگی در کشش.	A_{Na}
میلی متر مربع	سطح تأثیر تصویر شده یک مهار چسبی منفرد برای محاسبه مقاومت پیوستگی در کشش در صورتی که با فاصله از لبه یا فاصله بین مهارها محدود نشده باشد.	A_{Nao}
میلی متر مربع	سطح شکست تصویر شده بتن از یک مهار منفرد یا گروه مهارها برای محاسبه مقاومت در کشش.	A_{Nc}
میلی متر مربع	سطح شکست تصویر شده بتن از یک مهار منفرد برای محاسبه مقاومت در کشش در صورتی که با فاصله از لبه یا فاصله بین مهارها محدود نشده باشد.	A_{Nco}
میلی متر مربع	مساحت ناخالص محدود به مسیر جریان برش ناشی از پیچش.	A_o
میلی متر مربع	سطح محدود به محورهای بیرونی ترین آرماتور عرضی بسته پیچشی.	A_{oh}
میلی متر مربع	مساحت کل اشغال شده توسط داکت‌ها و غلاف‌ها.	A_{pd}
میلی متر مربع	مساحت آرماتور طولی کششی.	A_s
میلی متر مربع	مساحت آرماتور طولی فشاری.	A'_s
میلی متر مربع	مساحت آرماتور کششی اصلی در یک نشیمن.	A_{sc}
میلی متر مربع	سطح مقطع موثر مهار در کشش.	$A_{se,N}$
میلی متر مربع	سطح مقطع موثر مهار در برش.	$A_{se,V}$
میلی متر مربع	سطح مقطع کل آرماتور عرضی، شامل سنجاقی‌ها، در فاصله S از یکدیگر و عمود بر ضلع b_c از مقطع عضو.	A_{sh}
میلی متر مربع	مساحت کل آرماتور سطحی در فاصله S_i در لایه i از تقاطع با بست با آرماتوری با زاویه α_i نسبت به محور بست.	A_{si}
میلی متر مربع	حداقل مساحت آرماتور خمشی.	$A_{s,min}$
میلی متر مربع	مساحت کل آرماتور طولی شامل میلگردها و نیم‌رخ‌های فولادی.	A_{st}
میلی متر مربع	مساحت یک ساق خاموت بسته، دورگیر و یا تنگ مقاوم در برابر پیچش در فاصله S .	A_t
میلی متر مربع	مجموع سطوح تنگ‌ها یا خاموت‌هایی که میلگردهای قلاب‌دار را محصور می کنند.	A_{th}
میلی متر مربع	سطح مقطع کل آرماتورهای عرضی در فاصله S که صفحه محتمل ترک خوردگی آرماتورهایی را که مهار می شوند، قطع می کند.	A_{tr}
میلی متر مربع	مساحت آرماتور در یک بند.	A_{ts}
میلی متر مربع	مجموع سطوح تنگ‌ها یا خاموت‌هایی که به عنوان تنگ‌های موازی برای میلگردهای سردار عمل می کنند.	A_{tt}
میلی متر مربع	مساحت آرماتور برشی در فاصله S .	A_v
میلی متر مربع	مساحت کل هر گروه از آرماتورهای قطری، در یک تیر هم‌بند با آرماتور گذاری قطری.	A_{vd}
میلی متر مربع	مساحت آرماتور برش - اصطکاک.	A_{vf}
میلی متر مربع	مساحت آرماتور برشی موازی آرماتور کششی خمشی در فاصله S_2 .	A_{vh}
میلی متر مربع	حداقل مساحت آرماتور برشی در فاصله S .	$A_{v,min}$
میلی متر مربع	سطح شکست تصویر شده بتن در یک مهار یا گروه مهارها برای محاسبه مقاومت در برش.	A_{vc}
میلی متر مربع	سطح شکست تصویر شده بتن در یک مهار برای محاسبه مقاومت در برش در صورتی که با تأثیرات گوشه، فاصله یا ضخامت عضو محدود نشده باشد.	A_{vco}
میلی متر مربع	سطح بارگذاری شده در محاسبه مقاومت اتکایی، مقاومت بست یا مقاومت گره.	A_1

واحد	تعریف	علامت
میلی متر مربع	مساحت قاعده پایینی مخروط، هرم و یا گوه ناقص، که کلا در درون تکیه گاه قرار گرفته و سطح بالایی آن A_1 بوده و پال‌های جانبی آن دارای شیب یک به دوی قائم به افقی می‌باشند.	A_2
میلی متر	عرض وجه فشاری عضو.	b
میلی متر	بعد هسته مرکزی مقطع عضو که در محاسبه مساحت A_{sh} به کار می‌رود. این عرض تا بر خارجی آرماتور عرضی اندازه‌گیری می‌شود.	b_c
میلی متر	عرض موثر بال.	b_f
میلی متر	محیط مقطع بحرانی برای برش دوطرفه در دال‌ها و شالوده‌ها.	b_o
میلی متر	عرض یک بست.	b_s
میلی متر	عرض زبانه برشی.	b_{sl}
میلی متر	عرض موثر دال.	b_{slab}
میلی متر	عرض قسمتی از سطح مقطع که خاموت‌های بسته مقاوم در برابر پیچش را در بر می‌گیرد.	b_t
میلی متر	عرض مقطع در سطح تماسی که برای محاسبه برش افقی در نظر گرفته می‌شود.	b_v
میلی متر	عرض جان یا قطر مقطع دایره‌ای.	b_w
میلی متر	بُعد مقطع بحرانی b_o در راستای دهانه‌ای که در آن لنگرها تعیین می‌شوند.	b_1
میلی متر	بُعد مقطع بحرانی b_o در راستای عمود بر b_1 .	b_2
نیوتن	مقاومت اتکایی اسمی.	B_n
نیوتن	بار اتکایی ضریب‌دار.	B_u
میلی متر	فاصله دورترین تار فشاری تا محور خنثی.	c
میلی متر	فاصله بحرانی مورد نیاز یک مهار کاشتنی در کشش از لبه جهت ایجاد مقاومت پایه که با شکست بتن یا پیوستگی مهار در بتن ترک نخورده بدون آرماتور اضافی جهت کنترل شکاف خوردگی، کنترل می‌شود.	c_{ac}
میلی متر	حداکثر فاصله از مرکز میله مهار تا لبه بتن.	$c_{a,max}$
میلی متر	حداقل فاصله از مرکز میله مهار تا لبه بتن.	$c_{a,min}$
میلی متر	فاصله مرکز میله مهار تا لبه بتن در یک راستا. اگر برش به مهار وارد می‌شود، در c_{a1} در راستای اعمال برش است. اگر کشش به مهار وارد می‌شود، c_{a1} حداقل فاصله از لبه است. اگر مهارها در معرض برش در مقاطع نازک با ضخامت محدود قرار می‌گیرند، مطابق تعریف بند ۱۸-۵-۲-۴ است.	c_{a1}
میلی متر	فاصله از مرکز میله مهار تا لبه بتن در راستای عمود بر c_{a1} .	c_{a2}
میلی متر	مقدار کمتر از: (الف) فاصله مرکز میلگرد یا سیم تا نزدیک‌ترین سطح بتن و (ب) نصف فاصله مرکز تا مرکز میلگردها یا سیم‌هایی که مهار می‌شوند.	c_b
میلی متر	پوشش خالص بتنی آرماتور.	c_c
میلی متر	فاصله تصویر شده از مرکز میله مهار در یک سمت مهار که برای تامین کل مقاومت پیوستگی یک مهار چسبی لازم است.	c_{Na}
میلی متر	فاصله خط مرکزی نزدیک‌ترین ردیف مهارهای کششی به زبانه برشی تا خط مرکزی زبانه برشی، که در راستای برش اندازه‌گیری می‌شود.	c_{sl}
میلی متر	فاصله وجه داخلی ستون از لبه دال در راستای c_1 ، ولی حداکثر برابر با c_1 .	c_t
میلی متر	بُعد ستون مستطیلی یا معادل مستطیلی، سرستون یا دستک در راستای دهانه‌ای که در آن لنگرها تعیین می‌شوند.	c_1
میلی متر	بُعد ستون مستطیلی یا معادل مستطیلی، سرستون یا دستک اندازه‌گیری شده در راستای عمود بر c_1 .	c_2
-	ضریب ثابت مقطع جهت تعیین مشخصات پیچشی دال و تیر	C
-	ضریب ارتباط دهنده نمودار لنگر واقعی به نمودار لنگر یک‌نواخت معادل.	C_m
میلی متر	فاصله دورترین تار فشاری بتن از مرکز ثقل آرماتور کششی طولی.	d

علامت	تعریف	واحد
d'	فاصله دورترین تار فشاری بتن از مرکز ثقل آرماتور فشاری طولی.	میلی متر
d_a	قطر خارجی مهار یا قطر میله گل‌میخ سردار، پیچ سردار یا پیچ قلاب‌دار.	میلی متر
d'_a	مقدار جای‌گزی d_a در صورت استفاده از مهار بزرگ‌تر از اندازه مورد نیاز.	میلی متر
d_{agg}	حداکثر اندازه اسمی سنگ دانه‌های درشت.	میلی متر
d_b	قطر اسمی میلگرد یا سیم.	میلی متر
d_{pile}	قطر شمع در بستر شالوده.	میلی متر
D	بار مرده بهره برداری یا اثرات ناشی از آن، بدون ضریب.	-
D_s	بار اضافه شده مرده ویا اثرات ناشی از آن در حد بهره برداری.	-
D_w	بار مرده ناشی از وزن عضو یا اثرات ناشی از آن در حد بهره‌برداری.	-
e_h	فاصله سطح داخلی میله پیچ J شکل یا L شکل تا نوک خارجی پیچ J شکل یا L شکل.	میلی متر
e'_N	فاصله بین برآیند بار کششی وارد بر گروه مهار تحت کشش و خط مرکزی گروه مهار در کشش که همیشه مثبت است.	میلی متر
e'_V	فاصله بین برآیند بار برشی وارد بر گروه مهار تحت برش در یک راستا و خط مرکزی گروه مهار در برش در همان راستا که همیشه مثبت است.	میلی متر
E	تأثیر نیروهای افقی یا قائم ناشی ناشی از زلزله.	-
E_c	مدول الاستیسیته بتن.	مگا پاسکال
E_{cb}	مدول الاستیسیته بتن تیر.	مگا پاسکال
E_{cs}	مدول الاستیسیته بتن دال.	مگا پاسکال
EI	سختی خمشی عضو.	نیوتن میلی متر مربع
$(EI)_{eff}$	سختی خمشی موثر عضو.	نیوتن میلی متر مربع
E_s	مدول الاستیسیته فولاد.	مگا پاسکال
f'_c	مقاومت فشاری مشخصه بتن.	مگا پاسکال
$\sqrt{f'_c}$	جذر مقاومت فشاری مشخصه بتن. در روابط ارائه شده حاصل این جذر همواره بعد تنش (مگا پاسکال) دارد.	مگا پاسکال
f	فرکانس دوره‌ای کف	هرتز
f_{ce}	مقاومت فشاری موثر بتن در بست یا ناحیه گره.	مگا پاسکال
f_{ct}	متوسط مقاومت کششی شکاف خوردگی اندازه‌گیری شده.	مگا پاسکال
f_d	تنش در دورترین تار بتن کششی ترک نخورده مقطع زیر اثر بار مرده بدون ضریب.	مگا پاسکال
f_r	مدول گسیختگی بتن.	مگا پاسکال
f_s	تنش کششی در آرماتور در اثر بارهای بهره برداری.	مگا پاسکال
f'_s	تنش فشاری در آرماتور در اثر بارهای ضریب‌دار.	مگا پاسکال
f_{uta}	مقاومت کششی مشخصه فولاد مهار.	مگا پاسکال
f_y	مقاومت تسلیم مشخصه آرماتور.	مگا پاسکال
f_{ya}	مقاومت تسلیم مشخصه فولاد مهار.	مگا پاسکال
f_{yt}	مقاومت تسلیم مشخصه آرماتورهای عرضی.	مگا پاسکال
F	تأثیر بار بهره برداری ناشی از فشار مایعات با فشار کامل و ارتفاع حداکثر.	-
F_{nn}	مقاومت اسمی در وجه ناحیه گره.	نیوتن
F_{ns}	مقاومت اسمی بست.	نیوتن
F_{nt}	مقاومت اسمی بند.	نیوتن
F_{un}	نیروی ضریب‌دار وارد بر وجه یک ناحیه گره.	نیوتن
F_{us}	نیروی فشاری ضریب‌دار در یک بست.	نیوتن

واحد	تعریف	علامت
نیوتن	نیروی کششی ضریب‌دار در یک بند.	F_{ut}
میلی‌متر	ضخامت، ارتفاع یا عمق کلی یک عضو.	h
میلی‌متر	ضخامت عضوی که در آن مهار قرار گرفته در موازات محور مهار.	h_a
میلی‌متر	عمق موثر جای گذاری مهار.	h_{ef}
میلی‌متر	ارتفاع طبقه در طبقه X.	h_{sx}
میلی‌متر	ارتفاع مهار نشده جانبی دیوار یا دیوار پایه (جرز دیوار) در دورترین تار فشاری، معادل I_{II} برای اعضای فشاری.	h_u
میلی‌متر	عمق موثر کلاهک برشی	h_v
میلی‌متر	ارتفاع کل دیوار از پای آن تا بالا، یا ارتفاع آزاد قطعه دیواری یا دیوار پایه مورد نظر.	h_w
میلی‌متر	عمق موثر جای گذاری شده زبانه برشی.	h_{efsl}
میلی‌متر	عمق جای گذاری شده زبانه برشی.	h_{sl}
میلی‌متر	ارتفاع کل دیوار در بالای مقطع بحرانی برای خمش و بارهای محوری.	h_{wcs}
میلی‌متر	حداکثر فاصله مرکز به مرکز میلگردهای پیرامون ستون یا المان مرزی دیوار که به گوشه خاموت‌ها، دورگیرها و سنجاقی‌ها تکیه کرده‌اند.	h_x
نیوتن	تاثیر بار بهره‌برداری ناشی از فشار جانبی خاک، فشار آب زیر زمینی و یا فشار مصالح توده شده.	H
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی مقطع حول محور ثقل.	I
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی مقطع ناخالص تیر حول محور ثقل.	I_b
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی مقطع ترک خورده تبدیل یافته به بتن.	I_{cr}
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی موثر برای محاسبه تغییرشکل.	I_e
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی موثر عضو در وسط دهانه	I_{em}
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی موثر عضو در بر تکیه‌گاه سمت چپ	I_{el}
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی موثر عضو در بر تکیه‌گاه سمت راست	I_{er}
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی مقطع ناخالص بتن حول محور ثقل بدون در نظر گرفتن آرماتورها.	I_g
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی مقطع ناخالص دال حول محور ثقل.	I_s
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی آرماتورها حول محور ثقل مقطع عضو.	I_{se}
میلی‌متر به توان ۴	ممان اینرسی نیمرخ فولادی سازه ای، لوله ها و جداره ها حول محور ثقل عضو مرکب	I_{sx}
-	ضریب طول موثر در اعضای فشاری.	k
-	ضریب برای مقاومت شکست مبنای بتن در کشش.	k_c
-	ضریب برای مقاومت اهرمی بتن.	k_{cp}
-	ضریب مقاومت بتن.	k_f
-	ضریب تاثیر محصور شدگی.	k_n
میلی‌متر	شاخص آرماتور عرضی.	K_{tr}
میلی‌متر	طول دهانه تیر یا دال یک‌طرفه؛ طول آزاد طره.	l
میلی‌متر	طول المان مرزی از وجه فشاری عضو.	l_{be}
میلی‌متر	طول جای گذاری اضافی میلگرد فراتر از محور تکیه‌گاه یا نقطه عطف.	l_a
میلی‌متر	طول عضو فشاری از مرکز تا مرکز گره‌ها.	l_c
میلی‌متر	طول قوسی خم میلگرد در راستای محور آن.	l_{cb}
میلی‌متر	طول گیرایی کششی میلگرد آجدار، سیم آجدار و سیم‌های جوش شده آجدار یا ساده.	l_d
میلی‌متر	طول گیرایی فشاری میلگرد آجدار و سیم آجدار.	l_{dc}
میلی‌متر	طول گیرایی کششی میلگرد آجدار، سیم آجدار، اندازه‌گیری شده از بر خارجی قلاب تا محل مقطع بحرانی.	l_{dh}

علامت	تعریف	واحد
l_{dt}	طول گیرایی کششی میلگرد آجدار سردار، اندازه‌گیری شده از وجه اتکایی سر میلگرد تا محل مقطع بحرانی.	میلی‌متر
l_e	طول باربر مهار در برش.	میلی‌متر
l_{ext}	طول مستقیم ادامه داده شده در انتهای قلاب استاندارد.	میلی‌متر
l_n	طول دهانه آزاد، اندازه‌گیری شده از بر تا بر تکیه‌گاه‌ها.	میلی‌متر
l_o	طول از عضو، اندازه‌گیری شده از وجه اتصال، که در آن باید فولاد گذاری عرضی ویژه فراهم شود.	میلی‌متر
l_{sc}	طول وصله پوششی فشاری.	میلی‌متر
l_{st}	طول وصله پوششی کششی.	میلی‌متر
l_t	طول دهانه عضو در آزمایش بارگذاری. این طول در دال‌های دوطرفه طول دهانه ضلع کوچک‌تر است. طول دهانه کوچک‌ترین دو مقدار: (الف) فاصله محور تا محور تکیه‌گاه‌ها و (ب) فاصله آزاد بین تکیه‌گاه‌ها به اضافه ضخامت عضو، h ، است. در اعضای طره‌ای این طول دو برابر فاصله بر تکیه‌گاه تا انتهای طره است.	میلی‌متر
l_u	طول مهار نشده ستون یا دیوار.	میلی‌متر
l_v	طول بازوی کلاهک برشی از مرکز بار متمرکز یا عکس‌العمل تکیه‌گاهی	میلی‌متر
l_w	طول کل دیوار یا طول قطعه دیواری یا دیوار پایه در راستای نیروی برشی.	میلی‌متر
l_1	طول دهانه در راستایی که لنگرها تعیین می‌شود، اندازه‌گیری شده از مرکز تا مرکز تکیه‌گاه‌ها.	میلی‌متر
l_2	طول دهانه در راستای عمود بر l_1 ، اندازه‌گیری شده از مرکز تا مرکز تکیه‌گاه‌ها.	میلی‌متر
L	بار زنده بهره‌برداری یا اثرات ناشی از آن، بدون ضریب.	میلی‌متر
L_r	بار زنده بهره‌برداری بام یا اثرات ناشی از آن، بدون ضریب.	میلی‌متر
M_a	حداکثر لنگر ناشی از بارهای بهره‌برداری که در محاسبه تغییرشکل منظور می‌شود.	نیوتن میلی‌متر
M_c	لنگر ضریب‌دار تشدید شده برای در نظر گرفتن آثار ناشی از لاغری در عضو فشاری.	نیوتن میلی‌متر
M_{cr}	لنگر ترک‌خوردگی.	نیوتن میلی‌متر
M_{cre}	لنگر خمشی ناشی از بارهای خارجی که موجب ترک‌خوردگی می‌شود.	نیوتن میلی‌متر
M_{max}	حداکثر لنگر ضریب‌دار در مقطع عضو ناشی از بارهای خارجی.	نیوتن میلی‌متر
M_n	مقاومت خمشی اسمی مقطع.	نیوتن میلی‌متر
M_{nb}	مقاومت خمشی اسمی تیر شامل دال در کشش، که به گره متصل شده است.	نیوتن میلی‌متر
M_{nc}	مقاومت خمشی اسمی یک ستون در یک گره قاب، محاسبه شده با یک نیروی محوری ضریب‌دار، که با راستای نیروهای جانبی در نظر گرفته شده همساز بوده و کم‌ترین مقاومت خمشی را نتیجه دهد.	نیوتن میلی‌متر
M_o	لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار	نیوتن میلی‌متر
M_p	مقاومت خمشی پلاستیک مورد نیاز در مقطع کلاهک برشی	نیوتن میلی‌متر
M_{pr}	مقاومت خمشی محتمل عضو، با یا بدون بار محوری، در بر گره اتصال که با فرض تنش کششی در میلگردهای طولی حداقل برابر با $1.25f_y$ و ضریب کاهش مقاومت ϕ برابر با ۱/۰ محاسبه می‌شود.	نیوتن میلی‌متر
M_{sa}	حداکثر لنگر در دیوار ناشی از بارهای بهره‌برداری بدون در نظر گرفتن اثر $P\Delta$.	نیوتن میلی‌متر
M_{sc}	لنگر ضریب‌دار دال که ستون در گره اتصال در برابر آن مقاومت می‌کند.	نیوتن میلی‌متر
M_u	لنگر ضریب‌دار در مقطع یک عضو.	نیوتن میلی‌متر
M_{ua}	لنگر در وسط ارتفاع دیوار ناشی از بارهای جانبی ضریب‌دار و بارهای محوری ضریب‌دار خارج از مرکز، بدون در نظر گرفتن اثر $P\Delta$.	نیوتن میلی‌متر
M_v	لنگر خمشی مقاوم آرماتورهای کلاهک برشی	نیوتن میلی‌متر
M_1	کوچک‌ترین لنگر ضریب‌دار دو انتهای عضو فشاری.	نیوتن میلی‌متر
M_{1ns}	لنگر ضریب‌دار عضو فشاری ناشی از بارهایی که تغییرمکان جانبی قابل ملاحظه ایجاد نمی‌کنند، در انتهای که M_1 اثر می‌کند. این لنگر با تحلیل الاستیک مرتبه اول سازه محاسبه می‌شود.	نیوتن میلی‌متر

واحد	تعریف	علامت
نیوتن میلی متر	لنگر ضریب دار عضو فشاری ناشی از بارهایی که تغییر مکان جانبی قابل ملاحظه ایجاد می کنند، در انتهایی که M_1 اثر می کند. این لنگر با تحلیل الاستیک مرتبه اول سازه محاسبه می شود.	M_{1s}
نیوتن میلی متر	بزرگ ترین لنگر ضریب دار دو انتهای عضو فشاری. چنانچه بار جانبی در بین تکیه گاه های عضو وارد شود، M_2 بزرگ ترین لنگر وارد به عضو در نظر گرفته می شود. لنگر M_2 همواره مثبت منظور می شود.	M_2
نیوتن میلی متر	حداقل مقدار M_2 .	$M_{2,min}$
نیوتن میلی متر	لنگر ضریب دار عضو فشاری ناشی از بارهایی که تغییر مکان جانبی قابل ملاحظه ایجاد نمی کنند، در انتهایی که M_2 اثر می کند. این لنگر با تحلیل الاستیک مرتبه اول سازه محاسبه می شود.	M_{2ns}
نیوتن میلی متر	لنگر ضریب دار عضو فشاری ناشی از بارهایی که تغییر مکان جانبی قابل ملاحظه ایجاد می کنند، در انتهایی که M_2 اثر می کند. این لنگر با تحلیل الاستیک مرتبه اول سازه محاسبه می شود.	M_{2s}
-	تعداد اقلامی مثل میلگردها، سیمها و مهارها.	n
-	تعداد میلگردهای طولی در پیرامون هسته ستون با دورگیرهای چند ضلعی که به گوشه دورگیر یا قلاب های لرزه ای تکیه دارند. یک گروه میلگرد به عنوان یک میلگرد منفرد محسوب می شود.	n_l
-	تعداد طبقات بالای مقطع بحرانی.	n_s
نیوتن	مقاومت پیوستگی اسمی در کشش در یک مهار منفرد چسبی.	N_a
نیوتن	مقاومت پیوستگی اسمی در کشش در یک گروه مهارهای چسبی.	N_{ag}
نیوتن	مقاومت مبنای شکست بتن در کشش در یک مهار منفرد در بتن ترک خورده.	N_b
نیوتن	مقاومت مبنای پیوستگی در کشش یک مهار منفرد چسبی.	N_{ba}
نیوتن	مقاومت شکست اسمی بتن در کشش در یک مهار منفرد.	N_{cb}
نیوتن	مقاومت شکست اسمی بتن در کشش در یک گروه مهار.	N_{cbg}
نیوتن	مقاومت مبنای اهرمی بتن در یک مهار منفرد.	N_{cp}
نیوتن	مقاومت مبنای اهرمی بتن در یک گروه مهار.	N_{cpg}
نیوتن	مقاومت اسمی در کشش.	N_n
نیوتن	مقاومت بیرون کشیدگی در یک مهار منفرد در کشش، در بتن ترک خورده.	N_p
نیوتن	مقاومت بیرون کشیدگی اسمی در یک مهار منفرد در کشش.	N_{pn}
نیوتن	مقاومت اسمی یک مهار منفرد یا یک مهار در گروه مهارها در کشش، که در آن مقاومت فولاد حاکم است.	N_{sa}
نیوتن	مقاومت پکیدگی سطح جانبی در یک مهار منفرد.	N_{sb}
نیوتن	مقاومت پکیدگی سطح جانبی در یک گروه مهار.	N_{sbg}
نیوتن	نیروی محوری ضریب دار عمود بر مقطع که همزمان با V_u یا T_u بر آن وارد می شود. N_u در اعضای فشاری مثبت و در اعضای کششی منفی در نظر گرفته می شود.	N_u
نیوتن	نیروی ضریب دار کششی وارد بر مهار یا یک مهار از گروه مهار.	N_{ua}
نیوتن	نیروی ضریب دار کششی کل وارد بر گروه مهار.	$N_{ua,g}$
نیوتن	نیروی ضریب دار کششی وارد بر یک مهار با بیش ترین تنش در گروه مهار.	$N_{ua,i}$
نیوتن	بار کششی دائمی ضریب دار.	$N_{ua,s}$
نیوتن	نیروی ضریب دار قیدی وارد بر یک اتصال اتکایی که همزمان و عمود بر V_u وارد می شود. این نیرو برای کشش مثبت در نظر گرفته می شود.	N_{uc}
نیوتن	حداکثر نیروی قیدی که می توان در مسیر باری که از یک اتصال اتکایی می گذرد، عبور داد. این بار باید در ضریب بار مربوط به بار زنده در ترکیب بارها ضرب شود.	$N_{uc,max}$
میلی متر	محیط خارجی سطح مقطع بتن.	p_{cp}
میلی متر	محیط خط مرکزی بیرونی ترین آرماتورهای عرضی بسته پیچشی.	p_h
میلی متر	حداکثر مقاومت فشاری مجاز یک عضو شالوده عمیق.	p_a

واحد	تعریف	علامت
نیوتن	بار بحرانی کمانش.	P_c
نیوتن	مقاومت فشاری محوری اسمی عضو.	P_n
نیوتن	حداکثر مقاومت فشاری محوری اسمی عضو.	$P_{n,max}$
نیوتن	مقاومت کششی محوری اسمی عضو.	P_{nt}
نیوتن	حداکثر مقاومت کششی محوری اسمی عضو.	$P_{nt,max}$
نیوتن	مقاومت محوری اسمی عضو، بدون برون محوری.	P_o
نیوتن	بار محوری بدون ضریب در طراحی، در مقطع وسط ارتفاع عضو شامل آثار وزن.	P_s
نیوتن	نیروی محوری ضریب‌دار. این نیرو برای فشار مثبت و برای کشش منفی در نظر گرفته می‌شود.	P_u
نیوتن میلی‌متر	لنگر ثانویه ناشی از تغییر شکل جانبی.	$P\Delta$
نیوتن بر متر مربع	بار ضریب‌دار در واحد سطح.	q_u
نیوتن بر متر مربع	بار مرده ضریب‌دار در واحد سطح	q_{Du}
نیوتن بر متر مربع	بار زنده ضریب‌دار در واحد سطح	q_{Lu}
-	شاخص پایداری برای یک طبقه.	Q
میلی‌متر	شعاع ژیراسیون مقطع.	r
میلی‌متر	شعاع خم در سمت داخلی میلگرد.	r_b
-	اثر تجمعی بار باران در شرایط بهره برداری.	R
میلی‌متر	فاصله مرکز به مرکز میلگردهای طولی یا عرضی و مهارها.	s
میلی‌متر	فاصله مرکز به مرکز میلگردها در راستای I در مجاورت سطح عضو.	s_i
میلی‌متر	فاصله مرکز به مرکز میلگردهای عرضی در طول l_0 .	s_o
مگا پاسکال	انحراف معیار نمونه.	s_s
میلی‌متر	فاصله آزاد بین جان‌های مجاور.	s_w
میلی‌متر	فاصله مرکز به مرکز آرماتورهای طولی برشی یا پیچشی.	s_2
-	اثر بار برف در شرایط بهره برداری.	S
-	لنگر، برش یا نیروی محوری در اتصال، متناظر با ایجاد مقاومت محتمل در مفصل‌های پلاستیک ناشی از تغییر مکان‌های جانبی غیر خطی، در اثر بارهای زلزله و ثقلی.	S_e
میلی‌متر به توان ۳	مدول مقطع الاستیک.	S_m
-	مقاومت خمشی، برشی، محوری، پیچشی یا اتکایی اسمی مقطع.	S_n
مگا پاسکال	مقاومت تسلیم یک اتصال، بر اساس f_y فولاد در اعضای متصل شده به آن برای خمش، برش، پیچش و نیروی محوری.	S_y
میلی‌متر	ضخامت دیواره در مقاطع توخالی.	t
میلی‌متر	ضخامت بال.	t_f
میلی‌متر	ضخامت زبانه برشی.	t_{sl}
-	آثار تجمعی دما، وارفتگی، جمع شدگی، نشست‌های نامساوی و بتن جبران کننده جمع شدگی در شرایط بهره برداری.	T
نیوتن میلی‌متر	لنگر پیچشی ترک خوردگی.	T_{cr}
نیوتن	کل بار آزمایش.	T_t
نیوتن میلی‌متر	لنگر پیچشی آستانه.	T_{th}
نیوتن میلی‌متر	مقاومت پیچشی اسمی مقطع.	T_n
نیوتن میلی‌متر	لنگر ضریب‌دار پیچشی در مقطع.	T_u
-	مقاومت مورد نیاز عضو یا مقطع جهت مقابله با بارهای ضریب‌دار یا آثار ناشی از آن‌ها.	U

واحد	تعریف	علامت
مگاپاسکال	تنش متناظر با مقاومت برشی دوطرفه اسمی که با بتن تامین شده است.	v_c
مگاپاسکال	تنش معادل بتن متناظر با مقاومت برشی دوطرفه اسمی دال یا شالوده.	v_n
مگاپاسکال	تنش معادل بتن متناظر با مقاومت برشی دوطرفه اسمی که با آرماتور تامین شده است.	v_s
مگاپاسکال	حداکثر تنش برشی دوطرفه ضریب‌دار که در پیرامون یک مقطع بحرانی محاسبه می‌شود.	v_u
مگاپاسکال	تنش برشی دوطرفه ضریب‌دار وارد بر مقطع بحرانی دال ناشی از بارهای ثقلی، بدون اثر انتقال لنگر.	v_{ug}
مگاپاسکال	تنش برشی ضریب‌دار بر مقطع بحرانی دال در عملکرد دوطرفه ناشی از ترکیب بارگذاری بحرانی، بدون انتقال لنگر خمشی.	v_{uv}
نیوتن	مقاومت مینای شکست مخروطی بتن در برش یک مهار منفرد در بتن ترک خورده.	V_b
نیوتن	مقاومت اتکایی اسمی کلید برشی در جهت برش.	$V_{brg,sl}$
نیوتن	مقاومت برشی اسمی که با بتن ایجاد شده است.	V_c
نیوتن	مقاومت شکست مخروطی اسمی بتن در برش، در یک مهار منفرد.	V_{cb}
نیوتن	مقاومت شکست مخروطی اسمی بتن در برش، در یک گروه مهار.	V_{cbg}
نیوتن	مقاومت خرد شدگی اسمی در برش در قطعه الحاقی با کلید برشی.	$V_{cb,sl}$
نیوتن	مقاومت برشی اسمی بتن، در مواردی که ترک خوردگی قطری از ترکیب برش و لنگر نتیجه می‌شود.	V_{ci}
نیوتن	مقاومت اهرمی اسمی بتن در یک مهار منفرد.	V_{cp}
نیوتن	مقاومت اهرمی اسمی بتن در یک گروه مهار.	V_{cpg}
نیوتن	مقاومت برشی اسمی بتن، در مواردی که ترک خوردگی قطری از تنش کششی اصلی زیاد در جان نتیجه می‌شود.	V_{cw}
نیوتن	نیروی برشی در مقطع، ناشی از ترکیب بار مرده بدون ضریب.	V_d
نیوتن	نیروی برشی طراحی، ناشی از ترکیب بارها و آثار زلزله مطابق فصل بیستم	V_e
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار در مقطع، ناشی از بارهای خارجی که همزمان با M_{max} ایجاد می‌شود.	V_i
نیوتن	مقاومت برشی اسمی.	V_n
نیوتن	مقاومت برشی افقی اسمی.	V_{nh}
نیوتن	مقاومت برشی اسمی که با آرماتور برشی ایجاد شده است.	V_s
نیوتن	مقاومت برشی اسمی در یک مهار منفرد یا یک مهار در گروه مهار، که تابع مقاومت فولاد است.	V_{sa}
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار در مقطع.	V_u
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار وارد بر یک مهار منفرد یا یک گروه مهار.	V_{ua}
نیوتن	کل نیروی برشی ضریب‌دار وارد بر یک گروه مهار.	$V_{ua,g}$
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار وارد بر مهاری که بیش‌ترین تنش در گروه مهار را تجربه می‌کند.	$V_{ua,i}$
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار در سطح تماس دو لایه بتن، در عضو خمشی مرکب بتنی.	V_{uh}
نیوتن	برش افقی ضریب‌دار در یک طبقه.	V_{us}
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار در جهت X.	V_{ux}
نیوتن	نیروی برشی ضریب‌دار در جهت Y.	V_{uy}
نیوتن	مقاومت برشی در جهت X.	V_{nx}
نیوتن	مقاومت برشی در جهت Y.	V_{ny}
کیلوگرم بر متر مکعب	چگالی یا جرم واحد حجم بتن معمولی یا چگالی معادل بتن سبک.	w_c
نیوتن بر میلی‌متر	بار ضریب‌دار وارد به واحد طول تیر یا دال یک‌طرفه.	w_u
نیوتن بر میلی‌متر	عرض موثر بند در روش خرپایی (مدل بست و بند).	w_t
-	نسبت آب به مواد سیمانی.	w/cm
-	بار باد یا آثار ناشی از آن.	W

واحد	تعریف	علامت
میلی متر	بعد کوچک‌تر در مقطع مربع مستطیل	x
میلی متر	بعد بزرگتر در مقطع مربع مستطیل	y
میلی متر	فاصله محور ثقل مقطع ناخالص، بدون منظور کردن میلگردها، از وجه کششی.	y_t
-	زاویه معرف راستای آرماتور.	α
-	ضریب معرف سهم نسبی مقاومت بتن در مقاومت برشی اسمی دیوار.	α_c
-	نسبت سختی خمشی مقطع تیر به سختی خمشی عرضی از دال که به خطوط مرکزی پانل‌های مجاور در هر طرف تیر، در صورت وجود، محدود می‌شود.	α_f
-	مقدار متوسط α_f برای تمام تیرهای اطراف یک پانل.	α_{fm}
-	مقدار α_f در جهت l_1	α_{f1}
-	مقدار α_f در جهت l_2	α_{f2}
-	زاویه بین محور بست و میلگردهای لایه A ام آرماتورهای متقاطع با آن بست	α_i
-	ضریب استفاده شده برای تعیین V_c در دال‌ها و شالوده‌ها.	α_s
-	حداقل زاویه راستای آرماتورهای توزیع شده در یک جهت با یک بست.	α_1
-	زاویه راستای آرماتورهای متعامد با α_1 در یک بست	α_2
-	نسبت سختی خمشی بازوی کلاهدک برشی به سختی خمشی مقطع دال مرکب	α_v
-	نسبت ابعاد بزرگ به کوچک: دهانه‌های آزاد در دال‌های دوطرفه، اضلاع مقطع ستون، سطح وارد شدن بار متمرکز یا عکس‌العمل، و یا اضلاع یک پی.	β
-	نسبت مساحت آرماتور قطع شده به کل مساحت آرماتور کششی در مقطع.	β_b
-	ضریب اصلاح محصور شدگی برای بست‌ها و گره‌ها در مدل خرابایی (مدل بست و بند).	β_c
-	نسبت استفاده شده در محاسبه کاهش سختی ستون زیر اثر بارهای محوری دائمی.	β_{dns}
-	نسبت حداکثر برش ضریب‌دار ناشی از بارهای دائمی در یک طبقه به حداکثر برش ضریب‌دار در آن طبقه، در یک ترکیب بار.	β_{ds}
-	ضریب استفاده شده جهت محاسبه اثر مهارى بندها بر مقاومت موثر فشاری ناحیه گره‌ای.	β_n
-	ضریب استفاده شده جهت محاسبه اثر ترک‌خوردگی و آرماتور محصور کننده در مقاومت موثر فشاری بتن در یک بست.	β_s
-	نسبت سختی پیچشی مقطع تیر لبه به سختی خمشی دال به عرضی معادل طول دهانه مرکز تا مرکز تیر	β_t
-	ضریب تعیین نسبت عمق بلوک مستطیلی تنش فشاری معادل به عمق محور خنثی در مقطع.	β_1
-	ضریب استفاده شده جهت تعیین نسبتی از M_{SC} در اتصال دال به ستون که با خمش دال منتقل می‌شود.	γ_f
-	ضریب استفاده شده جهت تعیین بخشی از آرماتور که باید در نوار مرکزی شالوده قرار داده شود.	γ_s
-	ضریب استفاده شده جهت تعیین بخشی از M_{SC} در اتصال دال به ستون که با برون محوری برش منتقل می‌شود.	γ_v
-	ضریب استفاده شده جهت تشدید لنگر، در تعیین آثار ناشی از انحنای بین دو انتهای عضو فشاری.	δ
-	ضریب تشدید لنگر در قاب‌ها مهار نشده در برابر حرکت جانبی، برای تعیین تغییرمکان جانبی نسبی ناشی از بارهای ثقلی و جانبی.	δ_s
میلی متر	جا به جایی طراحی.	δ_u
میلی متر	تغییرشکل خارج از صفحه در وسط ارتفاع دیوار، متناظر با لنگر ترک‌خوردگی M_{Cr} .	Δ_{cr}
میلی متر	تغییرمکان استاتیکی آبی در مرکز سقف.	Δ_{is}
میلی متر	تغییرشکل خارج از صفحه در وسط ارتفاع دیوار، متناظر با مقاومت خمشی اسمی M_n .	Δ_n
میلی متر	تغییرمکان جانبی نسبی طبقه ناشی از V_{us} .	Δ_o

واحد	تعریف	علامت
میلی متر	تغییر شکل پسماند که ۲۴ ساعت بعد از حذف بار آزمون اندازه‌گیری می‌شود. در آزمون اول، تغییر شکل پسماند نسبت به موقعیت سازه در شروع آزمون اول اندازه‌گیری می‌شود. در آزمون دوم، تغییر شکل پسماند نسبت به موقعیت سازه در شروع آزمون دوم اندازه‌گیری می‌شود.	Δ_r
میلی متر	تغییر شکل خارج از صفحه ناشی از بارهای بهره برداری.	Δ_s
میلی متر	تغییر شکل خارج از صفحه در وسط ارتفاع دیوار، ناشی از بارهای ضریب‌دار.	Δ_u
میلی متر	تغییر مکان جانبی نسبی طراحی در طبقه X.	Δ_x
میلی متر	حداکثر تغییر شکل در آزمایش بارگذاری اول که ۲۴ ساعت بعد از اعمال کامل بار آزمون اندازه‌گیری می‌شود.	Δ_1
میلی متر	حداکثر تغییر شکل در آزمایش بارگذاری دوم که ۲۴ ساعت بعد از اعمال کامل بار آزمون اندازه‌گیری می‌شود. این تغییر شکل نسبت به موقعیت سازه در شروع بارگذاری دوم اندازه‌گیری می‌شود.	Δ_2
-	کرنش خالص کششی در آخرین ردیف آرماتور کششی طولی در مقاومت اسمی، بدون کرنش ناشی از وارفتگی، جمع شدگی و دما.	ϵ_t
-	کرنش خالص کششی در آخرین ردیف آرماتور کششی طولی برابر با $\frac{f_y}{E_s}$.	ϵ_{ty}
-	زاویه بین محور بست، قطری فشاری و یا میدان فشار با وتر کششی عضو.	θ
-	ضریب تصحیح جهت انعکاس مشخصات مکانیکی کاهش یافته بتن سبک نسبت به بتن معمولی، در مقاومت فشاری یکسان.	λ
-	ضریب تصحیح جهت انعکاس مشخصات مکانیکی کاهش یافته بتن سبک در کاربردهای مشخص از مهاری بتن.	λ_a
-	ضریب استفاده شده جهت تعیین تغییر شکل اضافی ناشی از بارهای درازمدت.	λ_{Δ}
-	ضریبی که برای اصلاح مقاومت برشی برای اثر عمق عضو به کار می‌رود. این ضریب معمولاً "ضریب اثر ابعاد" نامیده می‌شود.	λ_s
-	ضریب اصطکاک.	μ
-	ضریب وابسته به زمان برای بارهای دائمی.	ξ
-	نسبت A_s به bd .	ρ
-	نسبت A'_s به bd .	ρ'
-	نسبت مساحت آرماتور طولی قائم توزیع شده در دیوارها به سطح مقطع ناخالص بتن عمود بر آن‌ها.	ρ_l
-	نسبت حجم آرماتور دورپیچ به حجم بتن محصور شده در هسته. حجم بتن محصور شده از بیرون تا بیرون دورپیچ محاسبه می‌شود.	ρ_s
-	نسبت مساحت آرماتور عرضی افقی توزیع شده، به سطح مقطع ناخالص بتن عمود بر آن‌ها.	ρ_t
-	نسبت مساحت آرماتور بند یا آرماتور عرضی به مساحت سطح تماس.	ρ_v
-	نسبت $b_w d$ به A_s .	ρ_w
-	ضریب کاهش مقاومت.	ϕ
مگاپاسکال	تنش پیوستگی مشخصه مهار چسبی در بتن ترک خورده.	τ_{cr}
مگاپاسکال	تنش پیوستگی مشخصه مهار چسبی در بتن ترک نخورده.	τ_{uncr}
-	ضریب اتکایی زبانه برشی که برای اصلاح مقاومت اتکایی آن با توجه به اثر بار محوری، به کار می‌رود.	$\Psi_{brg,sl}$
-	ضریب اصلاح طول گیرایی بر اساس مقاومت بتن.	Ψ_c
-	ضریب ترک‌خوردگی شکست بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارها، باتوجه به اثر ترک‌ها، به کار می‌رود.	$\Psi_{c,N}$
-	ضریب ترک‌خوردگی بیرون کشیدگی که برای اصلاح مقاومت بیرون کشیدن مهارها، با توجه به اثر ترک‌ها، به کار می‌رود.	$\Psi_{c,p}$

واحد	تعریف	علامت
-	ضریب ترک‌خوردگی شکست بتن که برای اصلاح مقاومت برشی مهارها، باتوجه به اثر ترک‌ها و نیز وجود یا عدم وجود آرماتور تکمیلی، به کار می‌رود.	$\Psi_{c,v}$
-	ضریب مقاومت گسیختگی شکست مخروطی بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارهای کاشتنی در بتن ترک نخورده، بدون وجود آرماتور تکمیلی، به کار می‌رود.	$\Psi_{cp,N}$
-	ضریب مقاومت گسیختگی پیوستگی بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارهای چسبیده در بتن ترک نخورده، بدون وجود آرماتور تکمیلی، برای در نظر گرفتن تنش‌های کششی ناشی از کاشتن به کار می‌رود.	$\Psi_{cp,Na}$
-	ضریب اصلاح طول گیرایی برای نوع لایه پوشش آرماتور.	Ψ_e
-	ضریب برون محوری شکست بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارها، با توجه به برون محوری بارهای وارده، به کار می‌رود.	$\Psi_{ec,N}$
-	ضریب برون محوری شکست بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارهای چسبی، با توجه به برون محوری بارهای وارده، به کار می‌رود.	$\Psi_{ec,Na}$
-	ضریب برون محوری شکست مخروطی بتن که برای اصلاح مقاومت برشی مهارها، با توجه به برون محوری بارهای وارده، به کار می‌رود.	$\Psi_{ec,v}$
-	ضریب اثر لبه شکست بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارها، با توجه به نزدیکی آن‌ها به لبه عضو، به کار می‌رود.	$\Psi_{ed,N}$
-	ضریب اثر لبه شکست بتن که برای اصلاح مقاومت کششی مهارهای چسبی، با توجه به نزدیکی آن‌ها به لبه عضو، به کار می‌رود.	$\Psi_{ed,Na}$
-	ضریب اثر لبه شکست بتن که برای اصلاح مقاومت برشی مهارها، با توجه به نزدیکی آن‌ها به لبه عضو، به کار می‌رود.	$\Psi_{ed,v}$
-	ضریب اصلاح طول گیرایی با توجه به رده آرماتور.	Ψ_g
-	ضریب ضخامت شکست بتن که برای اصلاح مقاومت برشی مهارهای واقع در اعضای بتنی با $h_a < 1.5$ به کار می‌رود.	$\Psi_{h,v}$
-	ضریب اصلاح طول گیرایی با توجه به پوشش جانبی و محصور شدگی.	Ψ_o
-	ضریب اصلاح طول گیرایی میلگرد سردار، با توجه به آرماتور تنگ موازی.	Ψ_p
-	ضریب اصلاح طول گیرایی، با توجه به آرماتور محصور کننده.	Ψ_r
-	ضریب اصلاح طول گیرایی، با توجه به قطر آرماتور.	Ψ_s
-	ضریب اصلاح طول گیرایی در کشش، با توجه به موقعیت ریختن بتن.	Ψ_t
-	ضریب اصلاح طول گیرایی برای سیم‌های آجدار جوشی در کشش.	Ψ_w
-	ضریب تشدید "اضافه مقاومت" در سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله. این ضریب در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، در بخش مربوط به بارگذاری زلزله، تعیین شده است.	Ω_o
-	ضریب "اضافه مقاومت" برابر با نسبت $\frac{M_{pr}}{M_u}$ در مقطع بحرانی دیوار.	Ω_v
-	ضریب تشدید برش دینامیکی.	ω_v

۳-۲ تعاریف اصطلاحات

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
آرماتور	reinforcement	میلگرد یا سیم‌های فولادی جای گذاری شده در بتن که با مشخصات فصل ۴ تطابق داشته باشند.
آرماتور آجدار	reinforcement, deformed	آرماتور با بدنه شکل داده شده غیر صاف.
آرماتور انتظار	reinforcement, dowel	آرماتوری که برای اتصال دو قطعه از یک عضو و یا یک عضو به شالوده در بتن جای گذاری می‌شود. این آرماتور باید بتواند از عهده انتقال بارها در اتصال برآید.
آرماتور تکمیلی	reinforcement, supplementary	آرماتوری که جهت جلوگیری از پتانسیل شکست بتن عمل می‌کند؛ ولی در انتقال بار طراحی از مهار به عضو سازه‌ای شرکت ندارد.
آرماتور دورپیچ	spiral reinforcement	آرماتوری که به طور پیوسته به شکل یک مارپیچ استوانه‌ای به دور آرماتورهای طولی پیچیده شده باشد.
آرماتور دورگیر	hoop reinforcement	تنگ بسته یا تنگ دورپیچ شده به طور پیوسته، که از یک یا چند آرماتور ساخته شده و هر کدام در دو انتها قلاب‌های لرزه‌ای دارند. آرماتور دورگیر نباید از میلگردهای آجدار سردار ساخته شود.
آرماتور ساده	reinforcement, plain	آرماتور با بدنه صاف.
آرماتور سیمی جوشی	reinforcement, welded wire	شبکه سیم‌های ساده یا آجدار جوش شده که به صورت صفحه ساخته می‌شوند.
آرماتور طولی	longitudinal reinforcement	آرماتوری که در جهت طولی تیر و ستون یا در امتداد اضلاع صفحه دال و دیوار جای گذاری می‌شود. این آرماتور معمولاً برای تحمل نیروهای محوری، خمشی و تا حدی پیچشی به کار می‌رود.
آرماتور عرضی	transverse reinforcement	آرماتوری که در جهت عمود یا مایل نسبت به آرماتور طولی جای گذاری می‌شود. این آرماتور معمولاً برای تحمل برش و پیچش به کار می‌رود.
آرماتور مهار	reinforcement, anchor	آرماتور مورد استفاده جهت انتقال بار طراحی از مهارها به عضو سازه‌ای.
اتصال (ناحیه اتصال)	joint (connection)	قسمتی از سازه است که در آن یک عضو یا چند عضو به هم متصل می‌شوند و بار منتقل می‌کنند، مانند اتصال تیر به ستون. (ناحیه اتصال علاوه بر خود اتصال بخش‌هایی از اعضای متصل شده به آن را در بر می‌گیرد و بار منتقل می‌کند، مانند ناحیه اتصال تیر به ستون و دال)
اتصال شکل‌پذیر	connection, ductile	اتصال بین یک یا چند عضو پیش ساخته که در اثر جا به جایی‌های ناشی از بار زلزله به حد تسلیم می‌رسد.
اتصال قوی	connection, strong	اتصال بین یک یا چند عضو پیش ساخته که در اثر جا به جایی‌های ناشی از بار زلزله الاستیک باقی می‌ماند؛ در حالی که اتصال‌های مجاور از حد تسلیم گذشته‌اند.
اثرات بار	load effects	نیروها و تغییرشکل‌های ناشی از بارها و یا تغییرات حجمی مقید شده.
ارتفاع موثر مقطع	effective depth of section	فاصله دورترین تار فشاری بتن تا مرکز ثقل آرماتورهای کششی، در مقطع یک عضو خمشی.
اطلاعات طراحی	design information	اطلاعات خاص پروژه که تا حد کاربرد باید در مدارک طرح، توسط مهندس مشاور، آورده شوند.
اعضای با عملکرد دوطرفه	two-way construction	اعضایی که بارها را با عملکرد خمشی در دو راستا منتقل می‌کنند. بعضی دال‌ها و شالوده‌ها در این گروه هستند.
اعضای با عملکرد یک‌طرفه	one-way construction	اعضایی که بارها را با عملکرد خمشی در یک راستا تحمل می‌کنند.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
اعضای خمشی بتنی مرکب	composite concrete flexural members	اعضای خمشی که از اجزای جداگانه، پیش ساخته یا درجا، ساخته شده و به گونه‌ای به هم متصل شده‌اند که به صورت واحد بار تحمل می‌کنند.
افزودنی، ماده افزودنی	admixture	ماده اضافه شونده سیمانی که به بتن، گروت و ملات، قبل یا در حین اختلاط اضافه می‌شود و مشخصات بتن تازه، گیرش آن و یا بتن سخت شده را اصلاح می‌کند.
الزامات اجرایی	compliance requirement	الزامات مربوط به ساخت که تا حد کاربرد باید در مدارک طرح، توسط مهندس مشاور، به پیمانکار ابلاغ یا توصیه شوند.
المان مرزی، جزء مرزی، جزء لبه	boundary element	قسمتی از لبه دیوار یا دیافراگم، در امتداد طول، که با آرما توره‌های طولی و عرضی تقویت می‌شود.
بار	load	نیروها و دیگر تلاش‌های ناشی از وزن مصالح، ساکنین و متعلقات آن‌ها، آثار محیطی، جا به جایی‌های نسبی و تغییرات ابعادی.
بار بهره برداری	load, service	باری که در حین بهره برداری به سازه وارد می‌شود، بدون ضریب.
بار زنده	load, live	بارهایی که به طور دائمی در زمان بهره برداری به سازه وارد نمی‌شوند، بدون ضریب.
بار ضریب‌دار	load, factored	بار ضرب شده در ضریب بار.
بار مرده	load, dead	وزن اعضای سازه و قطعات الحاقی آن که در زمان بهره برداری احتمالاً حضور دارند؛ بدون ضریب.
بار مرده اضافی	load, superimposed dead	بار مرده غیر از وزن سازه که به طور دائمی بر روی سازه قرار می‌گیرد و یا در طراحی منظور می‌شود.
بار مرده ناشی از وزن	load, self-weight dead	بار مرده‌ای که در اثر وزن سازه، به همراه هر گونه رویه بتنی چسبیده به آن، به سازه وارد می‌شود.
بتن	concrete	مخلوط سیمان پرتلند یا هر ماده سیمانی دیگر، سنگ دانه ریز، سنگ دانه درشت و آب، با یا بدون مواد افزودنی.
بتن آرمه	concrete, reinforced	بتن سازه‌ای که با آرما تور، به میزان حداقل تعیین شده در فصل‌های این آیین‌نامه تقویت شده باشد.
بتن با الیاف فولادی	concrete, steel fiber reinforced	بتن حاوی مقدار معینی الیاف فولادی پراکنده و غیر پیوسته در راستاهای مختلف.
بتن پیش‌تنیده	concrete, pre-stressed	بتن آرمه‌ای که در آن از قبل تنش‌های فشاری داخلی جهت کاهش تنش‌های کششی ناشی از بارها ایجاد شده‌اند.
بتن پیش ساخته	concrete, precast	قطعه بتنی سازه‌ای که در محل دیگری، غیر از مکان استقرارش در سازه، ساخته می‌شود.
بتن ساده	concrete, plain	بتن سازه‌ای بدون آرما تور یا با آرما تور کم‌تر از حداقل تعیین شده برای بتن آرمه.
بتن سازه‌ای	structural concrete	بتنی که برای تحمل بار به کار برده می‌شود.
بتن سبک (نیمه سبکدانه)	concrete, lightweight	بتن با سنگ دانه‌های سبک و غیر سبک، با چگالی تعادلی بین ۱۴۰۰ تا ۲۱۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب. چگالی تعادلی، چگالی است که با میزان رطوبت برابر با رطوبت محیط اندازه‌گیری می‌شود. برای نحوه آزمایش به استاندارد ملی ۱۷۷۳۳ یا ASTM C567 مراجعه شود.
بتن سبک ماسه‌ای (نیمه سبکدانه)	concrete, sand-light weight	بتن سبک ساخته شده با سنگدانه‌های ریز معمولی و سنگ دانه‌های درشت سبک (به بند ۲-۲-۳ مراجعه شود). چگالی تعادلی، چگالی است که با میزان رطوبت

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
		برابر با رطوبت محیط اندازه‌گیری می‌شود. برای نحوه آزمایش به استاندارد ملی ۱۷۳۳۳ یا ASTM C567 مراجعه شود.
بتن غیر پیش‌تنیده	concrete, nonpre-stressed	بتن آرمه معمولی با حداقل آرماتور تعیین شده برای بتن آرمه و بدون پیش‌تنیدگی؛ ویا در دال‌های دوطرفه با کم‌تر از حداقل پیش‌تنیدگی.
بتن تمام سبک دانه	concrete, all lightweight	بتن با سنگ دانه‌های ریز و درشت سبک.
بتن معمولی	concrete, normal weight	بتن با سنگ دانه‌های معمولی، با چگالی بین ۲۱۵۰ تا ۲۵۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب.
بست	strut	عضو فشاری در روش خرپایی (روش بست و بند) که نماینده برآیند نیروهای موازی یا باد بزنی در ناحیه فشاری می‌باشد.
بست بطری شکل	strut, bottle shaped	بستی که در ناحیه میانی عریض‌تر از نواحی دو انتهای خود می‌باشد.
بند	tie	عضو کششی در روش خرپایی (روش بست و بند)
پس کشیدگی	post tensioning	روشی در پیش‌تنیدگی که در آن کابل‌ها بعد از سخت شدن بتن کشیده می‌شوند.
پوشش بتنی میلگرد	cover, specified concrete	ناحیه بین خارجی‌ترین رویه میلگرد جای گذاری شده و نزدیک‌ترین رویه خارجی بتن.
پیچ سردار	headed bolt	مهار تعبیه شده قبل از بتن‌ریزی که مقاومت کششی خود را از قفل و بست مکانیکی سری یا مهره جای گذاری شده در بتن به دست می‌آورد.
پیچ قلاب‌دار	hooked bolt	پیچ تعبیه شده در بتن درجا که در آن مهار توسط تکیه خم ۹۰ درجه یا ۱۸۰ درجه آن به بتن تامین می‌شود و طول آزاد لبه از خم پیچ آن، e_h ، حداقل $3d_a$ می‌باشد.
پیش کشیدگی	pre-tensioning	روشی در پیش‌تنیدگی که در آن کابل‌ها قبل از ریختن بتن کشیده می‌شوند.
تاندون	tendon	در اعضای پس کشیده به مجموعه‌ای از مهارها، کابل‌ها و پوشش‌های آن‌ها برای موارد نجسبیده، یا غلاف‌ها برای موارد چسبیده با گروت، گفته می‌شود.
تاندون چسبیده	tendon, bonded	تاندون‌هایی که با تزریق گروت در غلاف‌های جای گذاری شده به بتن اطراف می‌چسبند.
تاندون خارجی	tendon, external	تاندون‌هایی که خارج از مقطع عضو پس کشیده به کار برده می‌شوند.
تاندون نجسبیده	tendon, unbounded	تاندون‌هایی که به بتن اطراف نجسبیده‌اند و نیروی پیش‌تنیدگی را تنها از دو انتها به عضو منتقل می‌نمایند.
تراز پایه سازه	base of structure	تراز پایه سازه مطابق تعریف در فصل زلزله از مبحث ششم مقررات ملی ساختمان.
ترکیب بار طراحی	design load combination	ترکیب بارهای ضریب‌دار یا اثرات ناشی از آن‌ها.
تغییر مکان جانبی طراحی	design displacement	حداکثر تغییر مکان جانبی مورد انتظار که برای زلزله تعیین می‌شود. تغییر مکان محاسبه شده برای زلزله شامل تغییر مکان‌های الاستیک و غیر الاستیک می‌شود. به فصل زلزله در مبحث ششم مقررات ملی مراجعه شود.
تنگ	tie	حلقه ای از میلگرد یا سیم به شکل دایره، مستطیل ویا چندوجهی بدون کنج‌های متمایل به سمت داخل، که آرماتورهای طولی را در بر می‌گیرد. این تعریف شامل یک میلگرد یا سیم که به طور پیوسته به شکل دایره، مستطیل یا چند ضلعی به دور آرماتورهای طولی می‌پیچد، نیز می‌شود. عبارت تنگ معمولاً برای اعضای فشاری به کار می‌رود. به تعاریف خاموت و دورگیر نیز مراجعه شود.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
تیر	beam	عضوی که عمدتاً تحت تاثیر خمش و برش، با یا بدون نیروی محوری، یا پیچش قرار می‌گیرد.
جاگذاری شده در بتن	embedment	قطعاتی به جز میلگردها و مهارها که در بتن جای‌گذاری می‌شوند. میلگردها و سایر وسایلی که برای تثبیت قطعات در بتن جای‌گذاری می‌شوند، جزء آن به حساب می‌آیند.
جزء فولادی ترد	steel element, brittle	جزء فولادی که در آزمون کششی در حد گسیختگی، کرنشی کم‌تر از ۱۴ درصد، یا کاهش سطح مقطع کم‌تر از ۳۰ درصد داشته باشد. به ضابطه استاندارد آزمون ملی ۱-۸۱۰۳ مراجعه شود.
جزء فولادی شکل‌پذیر	steel element, ductile	جزء فولادی که در آزمون کششی در حد گسیختگی، کرنشی بیشتر از ۱۴ درصد و کاهش سطح مقطعی کم‌تر از ۳۰ درصد داشته باشد.
جمع‌کننده	collector	عضو کششی یا فشاری که انتقال دهنده نیرو بین دیافراگم و سیستم قائم‌باربر جانبی است.
چسب	adhesive	ماده شیمیایی مرکب از پلیمرهای آلی یا ترکیب پلیمرهای آلی و مواد غیر آلی که در صورت اختلاط عمل می‌کند.
حد کرنش کنترل شده با فشار	compression-controlled strain limit	کرنش کششی خالص در شرایط کرنش متوازن.
خاموت	stirrup	آرماتورهای عرضی که برای مقاومت در برابر نیروهای برشی و پیچشی در عضو به کار می‌روند. خاموت‌ها معمولاً از میلگردهای آجدار، سیم‌های آجدار و یا جوش شده با شکل مستطیل یا رکابی به صورت U یا L ساخته می‌شوند. جای‌گذاری آن‌ها ممکن است در جهت عمود یا با زاویه نسبت به آرماتور طولی باشد. اصطلاح خاموت معمولاً برای آرماتور عرضی در تیرها و دال‌ها به کار می‌رود. به تعریف تنگ و دورگیر مراجعه شود.
خرپای سازه‌ای	structural truss	مجموعه اعضای بتن‌آرمه متصل شده به یکدیگر که عمدتاً برای تحمل فشار و کشش تدارک دیده شده‌اند.
دال بتن‌آرمه	slab, reinforced concrete	صفحه بتن‌آرمه. صفحه به عضو اطلاق می‌شود که یکی از ابعاد آن (ضخامت)، به طور قابل ملاحظه‌ای کوچک‌تر از دو بعد دیگر باشد.
دال تخت	slab, flat	دالی که به تیرها تکیه ندارد و مستقیماً روی دیوار یا ستون می‌نشیند.
دال توخالی - دال مجوف	slab, hollow	دال با مقطع توخالی.
دال مشبک	slab, waffle	سیستم تیر-دال، مرکب از تیرچه‌های متقاطع و یک دال سراسری با ضخامت کم بر روی آن‌ها.
دال توپُر (یکپارچه)	slab, solid	دال با مقطع توپُر.
دال و تیرک	slab, ribbed	سیستم دال-تیر یک‌طرفه، مرکب از تیرک (تیرچه) و یک دال سراسری با ضخامت کم بر روی آن‌ها.
درز انقباض	contraction joint	شکاری که در عضو بتنی برای تثبیت محل ترک خوردگی‌های ناشی از کاهش دما و یا جمع‌شدگی بتن ایجاد می‌شود.
درز انقطاع	isolation joint	درزهایی که برای جدا کردن دو بخش از ساختمان پیش‌بینی می‌شوند.
دستک، عضو فشاری	strut	عضو فشاری در سازه مانند خرپا.
دوام، پایایی	durability	توانایی سازه یا عضو برای مقابله با شرایط محیطی که موجب ایجاد خسارت، اختلال در بهره‌برداری و کاهش طول عمر آن می‌گردند.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
دیافراگم سازه‌ای	structural diaphragm	اعضایی مثل دال کف‌ها که نیروهای وارد بر میان صفحه خود را به اعضای قائم سیستم مقاوم باربر جانبی منتقل می‌کنند. دیافراگم سازه‌ای می‌تواند شامل کلاف‌ها و جمع‌کننده‌ها نیز باشد.
دیوار	wall	اعضای قائم با نسبت طول افقی به ضخامت بیشتر از ۳ که برای بار محوری، بار جانبی و یا هر دو طراحی می‌شوند.
دیوار پایه، جرز دیوار	wall pier	قطعه دیواری قائم که در آن نسبت طول افقی به ضخامت (l_w/h) مساوی یا کم تر از ۶ و نسبت ارتفاع به طول افقی (h_w/l_w) بزرگتر از ۲ باشد.
دیوار حائل	retaining wall	دیواری که برای مقابله با فشار خاک یا مایع ساخته می‌شود.
دیوار حائل طره‌ای	retaining wall, cantilever	دیوار حائلی که به صورت یک دال طره‌ای ساخته می‌شود.
دیوار حائل با پشت بند	retaining wall, counter fort	دیوار حائلی که در سمت خاک، در فواصل معین، دارای دیوارهایی عمود بر صفحه دیوار است. دیوارهای متعامد برای کاهش ضخامت دیوار حائل به کار برده می‌شوند و اصولاً در کشش کار می‌کنند.
دیوار حائل با پیش بند	retaining wall, buttress	تعریفی مشابه دیوار حائل با پشت بند دارد؛ با این تفاوت که دیوارهای عمود بر صفحه در سمت آزاد آن ساخته می‌شوند. این دیوارها در فشار کار می‌کنند. به کارگیری پیش بند از نظر معماری مورد توجه است.
دیوار سازه‌ای	structural wall	دیواری که در میان صفحه خود زیر اثر بار و آثار ناشی از آن قرار دارد. دیوار برشی یک دیوار سازه‌ای است.
دیوار سازه‌ای، شکل‌پذیری زیاد (ویژه)	structural wall, special	دیوار با ضوابط مربوط به شکل‌پذیری زیاد مطابق فصل ۲۰.
دیوار سازه‌ای، شکل‌پذیری کم (معمولی)	structural wall, ordinary	دیوار با ضوابط مربوط به شکل‌پذیری کم مطابق فصل ۲۰.
دیوار سازه‌ای هم‌بسته شکل‌پذیر	structural wall, ductile coupled	سیستم باربر لرزه‌ای شامل دیوار و تیر هم‌بند، مطابق ضوابط فصل ۲۰.
روش خریایی، روش بست و بند	strut and tie method	یک روش تحلیل و طراحی است که در آن یک عضو یا منطقه موسوم به D از آن به صورت مجموعه‌ای از بست‌ها (اعضای فشاری) و بندها (اعضای کششی) دیده می‌شوند که همگی در گره‌ها متصل شده و می‌توانند بار وارده را به تکیه گاه‌ها و یا مناطق مجاور موسوم به B منتقل کنند.
زبانہ برشی	shear lug	جزء فولادی یا میلگرد جوش شده به پشت یک صفحه الحاقی که در داخل قطعه بتن جای‌گذاری می‌شود. این وسیله برای انتقال برش به صورت اصطکاکی به کار برده می‌شود. از این زبانہ گاهی در کف ستون‌ها استفاده می‌شود.
ستون	column	عضوی است معمولاً قائم یا حدوداً قائم، که عمدتاً برای تحمل بار محوری فشاری به کار می‌رود؛ ولی ممکن است تحت خمش، برش و پیچش نیز قرار گیرد.
ستون پایه	pedestal	ستون کوتاه که در آن نسبت ارتفاع به کم‌ترین بعد مقطع، کوچک‌تر یا مساوی ۳ باشد. در ستون‌های هرمی کم‌ترین بعد، متوسط ابعاد مقاطع در بالا و پایین ستون است.
سرستون	column capital	ناحیه بزرگ شده بالای ستون که در زیر دال یا کتیبه آن قرار دارد و با ستون همزمان ساخته می‌شود.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
سختی موثر	effective stiffness	سختی یک عضو سازه‌ای با منظور کردن ترک‌خوردگی، خزش و سایر اثرات غیر خطی.
سطح تصویر شده	projected area	ناحیه‌ای بر روی سطح آزاد عضو که به عنوان قاعده بزرگ‌تر بلوک هرمی شکست بتن در نظر گرفته می‌شود.
سطح تاثیر تصویر شده	projected influence area	مساحت سطح تصویر شده بر روی سطح آزاد عضو که در محاسبه مقاومت پیوستگی مهارهای چسپی در نظر گرفته می‌شود.
سنجاقی، میلگرد دوخت	cross-tie	میلگرد عرضی یک‌سره با قلاب لرزه‌ای در یک انتها و قلاب ۹۰ درجه با طول مستقیم حداقل 6db در انتهای دیگر، که آرماتورهای طولی پیرامونی عضو را در بر گرفته باشد. قلاب‌های در بر گیرنده یک زوج آرماتور طولی، باید به طور یک در میان سر و ته اجرا شوند.
سنگ دانه	aggregate	مصالح دانه‌ای مانند شن، ماسه و یا سرباره کوره آهنگدازی که به همراه سیمان و آب برای بتن به کار برده می‌شوند.
سنگ دانه سبک، سبک دانه	aggregate, lightweight	سنگ دانه با چگالی حجمی مساوی یا کم‌تر از ۱۲۰۰ کیلو گرم بر متر مکعب. به استاندارد ملی ۴۹۸۵ مراجعه شود.
سیستم سازه‌ای	structural system	مجموعه اعضای بتن‌آرمه متصل به یکدیگر که برای مقابله با نیازهای عملکردی سازه به کار برده می‌شوند.
سیستم مقاوم لرزه‌ای	seismic force resisting system	بخشی از سیستم سازه که برای مقاومت در برابر آثار زلزله طراحی می‌شود.
سیستم‌های لرزه‌ای ویژه	special seismic systems	سیستم‌های سازه‌ای که در آن‌ها از قاب با شکل‌پذیری زیاد یا از دیوارهای برشی با شکل‌پذیری زیاد، یا از هر دو، استفاده شده است.
شالوده جعبه‌ای	caisson	شالوده‌ای که به علت ضخامت زیاد به صورت جعبه‌ای ساخته می‌شود. بیشترین کاربرد آن برای پایداری پل‌های رودخانه‌ای و یا اسکله‌های دریایی است. در این موارد شالوده در ساحل ساخته شده و به صورت شناور به محل حمل گردیده و با غرق کردن در محل مستقر می‌شود.
شمع کوبشی	pile, driven	شمع از نوع بتن‌آرمه، بتن پیش‌تنیده و یا پروفیل‌های فولادی، که با کوبیدن در زمین سست ساخته می‌شود.
شمع درجا	pile, drilled cast in place in-situ	شمعی که با ایجاد حفره در زمین و پر کردن آن با بتن یا بتن‌آرمه ساخته می‌شود.
شمع درجا با غلاف نازک فولادی	pile, spiral welded thin steel casing	نوعی شمع درجا که در جداره آن یک غلاف فولادی نازک که به صورت دورپیچ جوش شده، پیش‌بینی گردیده است. این غلاف برای حفظ بتن از اثرات مواد مضر و یا تغییرات سطح آب زیر زمینی در نظر گرفته می‌شود.
شمع درجا محصور شده با لوله فولادی	pile, cased	شمعی است که با کوبیدن یک لوله فولادی در زمین، تهی کردن آن از خاک و پر کردن آن با بتن ساخته می‌شود.
طول بیرون کشیدگی	stretch length	طولی از مهار که در تماس با بتن نیست و تحت کشش کامل قرار دارد.
طول جا گذاری	embedment length	طول آرماتور جای‌گذاری شده فراتر از مقطع بحرانی.
طول دهانه	span length	فاصله بین تکیه‌گاه‌ها. به بند ۶-۳-۲ مراجعه شود.
طول گیرایی	development length	طول لازم برای انتقال نیروی نظیر مقاومت طراحی، از میلگرد به بتن، از محل مقطع بحرانی.
عمق موثر جاگذاری شده مهار	anchor, effective embedded depth	عمق کلی مهار که برای انتقال بار از آن به بتن و یا از بتن به آن لازم است. این عمق معمولاً به عمق گسیختگی بتن کششی اطراف مهار در پیچ‌های سردار و

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
		گل‌میخ‌های سردار نیز گفته می‌شود. این عمق از سطح تماس تکیه گاه اندازه‌گیری می‌شود.
غلاف انبساطی	expansion sleeve	بخش خارجی یک مهار انبساطی که در اثر وارد کردن پیچش یا ضربه به آن، بتن اطراف را تحت فشار قرار می‌دهد.
فاصله	spacing	فاصله مرکز به مرکز بین دو جزء مجاور مانند آرماتورهای طولی، آرماتورهای عرضی، کابل‌های پیش تنیدگی و مهارها.
فاصله خالص	spacing, clear	فاصله پشت به پشت دو جزء مجاور.
فاصله لبه	edge distance	فاصله لبه سطح بتن تا محور نزدیک‌ترین مهار.
قاب خمشی	moment frame	قاب ساختمانی که در آن اتصالات تیرها به ستون‌ها یا دال‌ها به ستون‌ها پیوسته اند.
قاب خمشی با شکل‌پذیری زیاد (ویژه)	moment frame, special	قاب خمشی تیر - ستونی، با بتن درجا، مطابق ضوابط فصل ۲۰.
قاب خمشی معمولی (با شکل‌پذیری کم)	moment frame, ordinary	قاب خمشی تیر - ستونی یا دال تخت - ستونی، با بتن درجا، مطابق ضوابط فصل ۲۰.
قاب خمشی با شکل‌پذیری متوسط	moment frame, intermediate	قاب خمشی تیر - ستونی یا دال تخت - ستونی، با بتن درجا، مطابق ضوابط فصل ۲۰.
قطعه الحاقی	attachment	قطعه سازه‌ای واقع در سطح خارجی بتن که بارها را به مهار منتقل می‌کند یا از آن دریافت می‌کند.
قطعه دیواری	wall segment	قسمتی از دیوار که به بازشوهای قائم یا افقی و لبه‌های دیوار محدود شده باشد.
قطعه دیواری افقی	wall segment, horizontal	قطعه دیواری که در جهت قائم به دو بازشو و یا یک بازشو و یک لبه محدود شده باشد. به شکل ۱-۲۰ مراجعه شود.
قطعه دیواری قائم	wall segment, vertical	قطعه دیواری که در جهت افقی به دو بازشو و یا یک بازشو و یک لبه محدود شده باشد. دیوار پایه (جرز دیوار) در این گروه جای دارد. به شکل ۱-۲۰ مراجعه شود.
قلاب لرزه‌ای	seismic hook	قلاب با خم ۱۳۵ درجه و یا بیشتر بر روی خاموت‌ها، دورگیرها و یا سنجاقی‌ها، با طول مستقیم بعد از خم حداقل ۶ برابر قطر و یا ۷۵ میلی‌متر. قلاب‌های متعلق به دورگیرهای دایره‌ای می‌توانند خم ۹۰ درجه یا بیشتر داشته باشند. قلاب‌های لرزه‌ای باید آرماتورهای طولی را در بر گیرند و طول مستقیم آن‌ها رو به داخل باشد.
کتیبه برشی	shear cap	بیرون‌زدگی زیر دال که برای افزایش مقاومت برشی دال در نظر گرفته می‌شود.
کتیبه دال	drop panel	بیرون‌زدگی زیر دال بر روی ستون، که برای کاهش آرماتور منفی یا تامین حداقل ضخامت دال و یا افزایش مقاومت برشی دال پیش‌بینی می‌شود.
کرنش کششی خالص	net tensile strain	کرنش کششی متناظر با مقاومت اسمی، بدون کرنشهای ناشی از وارفتگی، جمع شدگی و دما.
کسر ۵ درصد (صدک پنجم)	five percent fractal	اصطلاح آماری به این معنی که با اطمینان ۹۰ درصد، احتمال ۹۵ درصد وجود دارد که مقاومت واقعی از مقاومت اسمی تجاوز کند.
کلاف، بند	tie	عضو بتن آرمه تحت کشش.
کلاف‌های لرزه‌ای شالوده	foundation seismic tie	اعضایی که برای اتصال شالوده‌ها به یکدیگر، به منظور آن که آن‌ها به صورت یک واحد عمل نمایند، به کار برده می‌شوند. این اعضا شامل تیرها، دال‌ها و تیر-دال‌های متکی به زمین می‌شوند.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
کلید برشی	shear key	بیرون‌زدگی یا فرو رفتگی بتن که در دو قطعه مجاور یکدیگر، چسبیده و با نچسبیده، پیش‌بینی می‌شود که انتقال برش یا ممانعت از لغزش دو قطعه را بر روی هم موجب می‌شود. اتصال دیوار حائل به شالوده از نوع چسبیده و محل نشیمن عرشه پل بر روی پایه‌ها از نوع نچسبیده آن می‌باشند.
گره	node	نقطه‌ای در مدل خرابایی (مدل بست و بند) که در آن محورهای بندها، بست‌ها و نیروهای متمرکز، یکدیگر را قطع میکنند.
گره اتصال	joint	بخش مشترک اعضای متقاطع در سازه.
گره میلگرد خم دار	node, curved bar	ناحیه خم میلگرد یا میلگردهای پیوسته که در تعریف یک گره در روش خرابایی (روش بست و بند) به کار می‌رود.
گل‌میخ برشی	headed shear stud reinforcement	گل‌میخ‌های سردار تکی یا گروهی که در آن‌ها مهار به وسیله سری‌ها در دو انتها، یا یک سری در یک انتها و یک صفحه فولادی مشترک در انتهای دیگر، تامین می‌شود.
گل‌میخ سردار جوشی	welded headed stud	مهار فولادی جوش شده به یک صفحه فولادی که قبل از بتن‌ریزی تعبیه می‌شود.
گروه مهار	anchor group	تعدادی مهارهای مشابه، با عمق حدوداً مساوی و با فاصله S از یکدیگر که سطح تاثیر مشترکی در مقابل بار دارند.
لوله‌های جاگذاری شده	embedments, pipe	لوله‌ها و غلاف‌های جای گذاری شده در بتن.
مدارک ساخت	construction documents	مدارک و نقشه‌های مربوط به محل، طراحی، مصالح و خصوصیات فیزیکی اعضا در یک طرح که برای گرفتن مجوز ساخت لازم هستند.
مدول الاستیسیته، مدول ارتجاعی	modulus of elasticity	نسبت تنش به کرنش در تنش‌های کششی یا فشاری کمتر از مقاومت حد تسلیم ماده.
مسیر بار	load path	ترتیب اعضا و اتصالات سازه که برای عبور بار از شروع تا تکیه‌گاه نهایی یا شالوده پیش‌بینی می‌شود.
مقاومت اسمی	strength, nominal	مقاومت عضویا مقطع که طبق ضوابط و فرضیات "روش طرح مقاومت" این مبحث محاسبه شده باشند.
مقاومت بیرون کشیدگی مهار	anchor pullout strength	حداکثر نیرویی که مهار قبل از لغزیدن داخل بتن و یا به بیرون کشیده شدن تحمل می‌کند.
مقاومت تسلیم	yield strength	حداقل مقاومت تسلیم مشخص شده یا حد تسلیم فولاد در کشش که بر طبق ضوابط فصل ۴ تعیین می‌شود.
مقاومت شکست مخروطی بتن	breakout strength, concrete	مقاومت قلوه‌کن شدن بتن در اطراف یک مهار یا گروه مهارها.
مقاومت طراحی	strength, design	مقاومت اسمی ضرب در ضریب کاهش مقاومت ϕ .
مقاومت فشاری مشخصه بتن	concrete strength, specified compressive (f'_c)	مقاومت فشاری بتن که در طراحی مورد استفاده قرار می‌گیرد و بر اساس ضوابط فصل ۳ ارزیابی می‌شود. ضمناً $\sqrt{f'_c}$ که در روابط این مبحث به کار برده می‌شود، واحد f'_c را دارد.
مقاومت قلوه‌کن شدگی بتن	pry out strength, concrete	مقاومت قلوه‌کن شدن بتن در پشت مهار.
مقاومت کششی شکاف خوردگی	splitting tensile strength (f_{ct})	مقاومت کششی بتن در شکاف خوردگی به صورت دو نیم شدن (آزمایش برزیلی).
مقطع کشش-کنترل	tension-controlled section	مقطعی که در آن کرنش کششی خالص در آخرین ردیف آرماتور کششی در مقاومت اسمی، بزرگ‌تر یا مساوی $\epsilon_{ty} + 0.003$ باشد.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
مقطع فشار-کنترل	compression-controlled section	مقطعی که در آن کرنش کششی خالص در آخرین ردیف آرمانتور کششی در مقاومت اسمی، کوچکتر یا مساوی کرنش حد فشار-کنترل (کرنش تسلیم) باشد.
مقاومت مورد نیاز	strength, required	مقاومت یک عضو یا مقطع جهت مقابله با تلاش‌های داخلی ضریب‌دار ایجاد شده در عضو.
منطقه B	B-region	بخشی از یک عضو که توزیع کرنش‌های ناشی از خمش در مقطع آن خطی فرض می‌شود.
منطقه D	D-region	بخشی از یک عضو با فاصله‌ای کم‌تر از h از محل ناپیوستگی نیرو یا ناپیوستگی هندسی.
منطقه گره‌ای	nodal zone	حجم بتن اطراف یک گره که فرض می‌شود نیروهای بست‌ها و بندها در روش خرابایی (روش بست و بند) از طریق آن منتقل می‌شوند.
مه‌ار	anchor	قطعه فولادی که در بتن درجا نصب و یا در بتن سخت شده کاشته می‌شود و از آن برای انتقال بارها به بتن استفاده می‌شود.
مه‌ار انبساطی	anchor, expansion	نوعی مه‌ار کاشتنی که در آن انتقال بار از طریق اصطکاک جانبی و یا مقاومت تکیه‌گاهی، و یا هر دو، صورت می‌گیرد.
مه‌ار افقی یا مایل	anchor, horizontal or upwardly inclined	مه‌اری که به طور افقی و یا مایل به سمت بالا کاشته می‌شود.
مه‌ار پیچی	anchor, screw	مه‌ار پیچی مکانیکی کاشتنی که بار را توسط درگیری بدنه رزوه‌ها با شیارهای ایجاد شده در بتن سخت شده پیرامون حفره ایجاد شده قبلی، منتقل می‌کند.
مه‌ار تعبیه شده	anchor, cast in	پیچ‌های سردار، گل‌میخ‌های سردار و پیچ‌های قلاب‌دار که قبل از ریختن بتن تعبیه می‌شوند.
مه‌ار چسبی	anchor, adhesive	یک مه‌ار کاشتنی که در سوراخی با قطر کم‌تر از $1/5$ برابر قطر مه‌ار در بتن سخت شده کاشته می‌شود و بارهای وارده به مه‌ار را از طریق چسب به بتن منتقل می‌کند.
مه‌ار زیر چاکی	anchor, undercut	مه‌ار کاشتنی که مقاومت کششی خود را از قفل و بست مکانیکی ایجاد شده در اثر چاک زدن بتن در انتهای جاگذاری خود به دست می‌آورد.
مه‌ار کاشتنی	anchor, post-installed	مه‌اری که در بتن سخت شده کاشته می‌شود. مه‌ارهای چسبی، انبساطی و زیر چاکی نمونه‌هایی از این نوع هستند.
مواد سیمانی	cementitious materials	موادی که در بتن، ملات یا گروت ارزش سیمانی (چسبانندگی) دارند؛ مانند سیمان پرتلند، سیمان‌های هیدرولیکی آمیخته، سیمان انبساطی به تنهایی یا در ترکیب با خاکستر بادی، پوزولان‌های طبیعی خام یا کلسینه، دوده سیلیسی و سیمان سرباره‌ای.
میلگردهای آجدار سردار	headed deformed bars	میلگردهای آجدار که سرهایی به یک یا هر دو انتهای آن‌ها متصل می‌شود.
ناپیوستگی	discontinuity	تغییر ناگهانی در هندسه عضو یا بارگذاری آن.
ناحیه مفصل پلاستیک	plastic hinge region	ناحیه‌ای از عضو خمشی که در آن میلگردها در بارگذاری زلزله به مقاومت تسلیم می‌رسند. این ناحیه در طولی حداقل برابر h از مقطع بحرانی گسترش دارد.
نسبت آب به مواد سیمانی	water-cementitious materials ratio	نسبت وزن آب، به جز آب جذب شده توسط دانه‌ها، به وزن مواد سیمانی در مخلوط.
نسبت تغییر مکان جانبی نسبی طرح	design story drift ratio	تغییر مکان جانبی نسبی طرح طبقه تقسیم بر ارتفاع طبقه.

اصطلاح فارسی	اصطلاح انگلیسی	تعریف اصطلاح
نشیمن	bracket and corbel	دستکی که برای نشیمن انتهایی تیر یا دال بر روی ستون یا دیوار پیش‌بینی می‌شود.
نقطه قطع آرماتور	cut-off point	محلی که آرماتور در آن جا قطع می‌شود.
انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای	structural integrity	توانایی سازه از طریق مقاومت، نامعینی، شکل‌پذیری و جزییات آرماتور بندی در توزیع مجدد تنش‌ها برای حفظ پایداری کلی سازه، در صورت بروز آسیب‌های محلی یا تنش‌های قابل ملاحظه بیش از حد.

فصل سوم

مشخصات مکانیکی بتن

فصل سوم

مشخصات مکانیکی بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۳ گستره

ت ۱-۳ گستره

ضوابط این فصل به مشخصات مکانیکی بتن اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- بتن معمولی و بتن سبک؛

ب- رده بندی بتن؛

پ- مشخصات مکانیکی بتن؛

ت- اثرات درازمدت، جمع شدگی و خزش.

این فصل به مشخصاتی از بتن اختصاص دارد که در طراحی سازه‌ها مورد نیازاند. مشخصات اجرایی بتن و الزاماتی که در حین ساخت مخصوصاً در تامین دوام آن باید رعایت شوند، در جلد دوم آیین‌نامه بتن ایران (ضابطه شماره ۲-۱۲۰) سازمان برنامه و بودجه کشور ارائه شده‌اند.

۲-۳ بتن معمولی و بتن سبک

ت ۲-۳ بتن معمولی و بتن سبک

۱-۲-۳ بتن معمولی بتنی است با سنگدانه‌های معمولی و با چگالی بین ۲۱۵۰ تا ۲۵۵۰ کیلوگرم بر مترمکعب. چگالی این بتن در محاسبات ۲۳۰۰ منظور می‌شود.

۲-۲-۳ بتن سبک، بتنی است با سنگدانه‌های معمولی و سبک و با چگالی تعادلی بین ۱۴۰۰ تا ۲۱۵۰ کیلوگرم بر مترمکعب. چگالی این بتن باید بر اساس نتایج آزمایش تعیین شود، ولی چگالی آن نباید کمتر از ۱۴۰۰ در نظر گرفته شود.

۳-۲-۳ برای منظور کردن مشخصات بتن‌های سبک، برخی از روابط این آیین‌نامه که در آن‌ها از $\sqrt{f_c}$ استفاده شده است، در ضریب λ مطابق جدول ۱-۳ و یا جدول ۲-۳ ضرب می‌گردند. ضریب λ در جدول ۱-۳ با توجه به ترکیب سنگدانه‌های معمولی و سبک به ترتیب مطابق استانداردهای ملی ۳۰۲ و ۴۹۸۵، یا در جدول ۲-۳ با توجه به چگالی تعادلی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

بتن تعیین می‌شود. برای تعریف چگالی تعادلی به تعریف بتن سبک، در فصل ۲ مراجعه شود.

جدول ۱-۳ ضریب اصلاح λ با توجه به ترکیب دانه‌ها

λ	ترکیب دانه‌ها	بتن
۰/۷۵	ریزدانه و درشت‌دانه: سبک	تمام سبک دانه
تا ۰/۷۵ ۰/۸۵	ریزدانه: ترکیب معمولی و سبک درشت‌دانه: سبک	نیمه سبک‌دانه (۱)
۰/۸۵	ریزدانه: معمولی درشت‌دانه: سبک	
تا ۰/۸۵ ۱/۰۰	ریزدانه: معمولی درشت‌دانه: ترکیب معمولی و سبک	
۱/۰۰	ریزدانه و درشت‌دانه: معمولی	معمولی

(۱) برای بتن‌های نیمه سبک‌دانه ترکیبی، مقدار λ از درون یابی خطی بین ۰/۷۵ و ۰/۸۵ با توجه به نسبت حجم ریزدانه معمولی به حجم کل ریزدانه و بین ۰/۸۵ تا ۱/۰۰ با توجه به نسبت حجم درشت‌دانه معمولی به حجم کل درشت‌دانه بدست می‌آید.

جدول ۲-۳ ضریب اصلاح λ با توجه به چگالی بتن

λ	چگالی بتن w_c کیلوگرم بر متر مکعب
0.75	≤ 1600
$0.00046 w_c \leq 1.00$	$1600 < w_c \leq 2160$
1.00	$w_c > 2160$

۳-۲-۴ مقدار λ برای بتن با چگالی معمولی برابر ۱/۰ منظور می‌شود.

۳-۲-۵ در محاسبات طول گیرایی آرماتورها، ضریب λ برای انواع بتن‌های سبک باید برابر با ۰/۷۵ منظور شود.

ت ۳-۳ رده‌بندی بتن

استفاده از بتن‌های رده‌های بیشتر از C50 نیاز به دقت و احتیاط بیشتری در ساخت بتن دارد. الزامات بند ۳-۱-۴-۳ باید با جدیت بیشتری رعایت شوند.

۳-۳ رده‌بندی بتن

رده‌بندی بتن براساس مقاومت فشاری مشخصه آن صورت می‌گیرد و در این آیین‌نامه به شرح زیر است:

C10 C12 C16 C20 C25 C30 C35 C40
C45 C50 C55 C60 C65 C70

متن اصلی

اعداد بعد از C بیانگر مقاومت فشاری مشخصه بتن f'_c بر حسب مگاپاسکال می‌باشند. مقاومت فشاری مشخصه بتن در بند ۳-۴-۱ تعریف شده است.

۴-۳ مشخصات مکانیکی بتن

۳-۴-۱ مقاومت فشاری مشخصه بتن، f'_c

۳-۴-۱-۱ مقاومت فشاری مشخصه بتن، یا «مقاومت مشخصه بتن» باید بر اساس آزمایش‌های ۲۸ روزه بر روی حداقل دو نمونه استوانه‌ای به قطر ۱۵۰ و ارتفاع ۳۰۰ میلی‌متر یا حداقل سه نمونه استوانه‌ای به قطر ۱۰۰ و ارتفاع ۲۰۰ میلی‌متر تعیین شود. در صورتی که سن دیگری برای آزمایش نمونه‌ها مورد نظر باشد، باید در مدارک ساخت ذکر گردد.

۳-۴-۱-۲ مقاومت مشخصه بتن باید با توجه به ارزیابی و پذیرش آن، طبق ضوابط **فصل‌های ۵ و ۸** از جلد دوم آیین‌نامه تعیین شود.

۳-۴-۱-۳ محدودیت‌های «الف» تا «ت» زیر باید در تعیین مقدار f'_c رعایت شوند:

الف- حداقل مقدار برای انواع بتن‌های معمولی و سبک برابر با ۲۰ مگاپاسکال و حداکثر آن ۵۰ مگاپاسکال است.

ب- در ساختمان‌های بلندتر از ۲۰ طبقه از روی شالوده و با پیش‌بینی تدابیر ویژه برای کنترل کیفیت بتن که نشان دهنده تامین چنین مقاومتی در اجرا است، می‌توان حداکثر مقاومت را در بتن‌های معمولی تا ۷۰ مگاپاسکال افزایش داد.

پ- در سازه‌های لرزه‌بر ویژه، موضوع فصل ۲۰، حداقل مقدار f'_c برای بتن‌های معمولی و سبک ۲۵ مگاپاسکال و حداکثر آن برای بتن‌های سبک ۳۵ مگاپاسکال می‌باشد.

ت- در تمام موارد حداقل مقدار f'_c باید طبق ضوابط فصل ۶ از جلد دوم آیین‌نامه (دوام یا پایایی بتن)، تعیین شود.

۳-۴-۲ مدول گسیختگی بتن، f_r

مدول گسیختگی بتن، از رابطه زیر محاسبه می‌شود. f_r بر حسب مگاپاسکال است.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴ مشخصات مکانیکی بتن

ت ۳-۴-۱ مقاومت فشاری مشخصه بتن، f'_c

ت ۳-۴-۱-۳

ب- اجازه استفاده از بتن با مقاومت بیشتر از ۵۰ مگاپاسکال در ساختمان‌های بلند به خاطر کاهش در ابعاد اعضای سازه مخصوصاً اعضای فشاری-خمشی آن است. دستیابی به این حدود مقاومت در طرح مخلوط بتن با مشکل‌چندانی روبرو نیست ولی کنترل آن در ساخت سازه نسبتاً دشوار است و نیاز به پیش‌بینی تمهیدات خاص دارد. در این مورد بازرسی و کنترل مداوم الزامی است.

ت ۳-۴-۲ مدول گسیختگی بتن، f_r

متن اصلی

$$f_r = 0.62\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۱-۳}$$

۳-۴-۳ مدول الاستیسیته بتن، E_c

۱-۳-۴-۳ مدول الاستیسیته بتن را می‌توان:

برای بتن‌های با چگالی، W_c ، بین ۱۴۰۰ تا ۲۵۵۰ کیلوگرم بر مترمکعب از رابطه زیر محاسبه نمود و یا از طریق آزمایش با رعایت ضابطه بند ۲-۳-۴-۳ بدست آورد:

$$E_c = 0.043W_c^{1.5}\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲-۳}$$

رابطه فوق برای بتن‌های معمولی با چگالی ۲۳۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب، به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$E_c = 4700\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲-۳}$$

در روابط فوق E_c بر حسب مگاپاسکال است.

۲-۳-۴-۳ مدول الاستیسیته بتن را می‌توان بر مبنای آزمایش بر روی نمونه‌های ۲۸ روزه بتن یا هر سن دیگری که طراح مشخص کرده باشد، تعیین نمود، به شرط آن که این پارامتر نیز در طرح مخلوط بتن منظور شده و نتایج آزمایش‌های تعیین E_c در مدارک ساخت ارائه شوند.

۴-۴-۳ ضریب پواسون بتن، ν

۱-۴-۴-۳ در بتن معمولی، ضریب پواسون را می‌توان برابر با ۰/۲ فرض نمود، و یا مقدار آن را از طریق آزمایش‌های معتبر به دست آورد.

۲-۴-۴-۳ در بتن‌های سبک، ضریب پواسون باید بر اساس آزمایش تعیین شود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۳ مدول الاستیسیته بتن، E_c

ت ۱-۳-۴-۳ مدول الاستیسیته بتن بر طبق روابط ارائه شده بخوبی پاسخگوی نیازهای طراحی، مخصوصاً برای بتن‌های با مقاومت ۵۰ مگاپاسکال و کمتر، می‌باشد. برای بتن‌های با مقاومت بیشتر در بعضی موارد اختلاف بین نتیجه روابط با مشاهدات آزمایشگاهی قدری زیاد است در این موارد می‌توان نتایج آزمایشگاهی را مبنای طراحی قرار داد.

مدول الاستیسیته بر طبق تعریف ASTM شیب خطی است که نقطه صفر منحنی تنش-کرنش بتن را به نقطه ۰/۴ مقاومت بتن متصل می‌کند.

ت ۲-۳-۴-۳ استفاده از مقاومت غیر از ۲۸ روزه بتن برای تعیین مدول الاستیسیته در مواردی که تغییر سختی عضو سازه‌ای اثر نامطلوب در طراحی داشته باشد، مانند حالتی در طراحی لرزه‌ای، ممکن است لازم شود. مهندس مشاور می‌تواند موارد خاص را تعیین نماید. در این موارد اولاً، جزییات برنامه آزمایش و ضوابط پذیرش نتایج آن باید مشخص شوند و در مدارک طرح آورده شوند. انجام این برنامه در یک طرح ممکن است در سنین مختلف لازم شود.

ت ۴-۴-۳ ضریب پواسون بتن، ν

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۴-۳ ضریب انبساط حرارتی بتن

ت ۵-۴-۳ ضریب انبساط حرارتی بتن

۱-۵-۴-۳ در بتن‌های معمولی، ضریب انبساط حرارتی را می‌توان با توجه به نوع سنگدانه‌ها و با تقریب ۲۰ درصد برابر با 10×10^{-6} بر هر درجه سلسیوس منظور نمود.

۲-۵-۴-۳ در بتن‌های سبک، ضریب انبساط حرارتی را باید با توجه به نوع بتن سبک از طریق آزمایش به دست آورد.

۵-۳ اثر درازمدت جمع‌شدگی بتن

ت ۵-۳ اثر درازمدت جمع‌شدگی بتن

۱-۵-۳ اثر درازمدت جمع‌شدگی بتن علاوه بر مشخصات بتن به شرایط محیطی سازه و ابعاد عضو مورد نظر بستگی دارد. این اثر با استفاده از روابط این بخش محاسبه می‌شود.

ت ۱-۵-۳ منظور از مشخصات بتن در این بند، حداکثر اندازه سنگدانه، نسبت اختلاط آن‌ها، نوع سیمان و مقدار مصرفی آن و غیره می‌باشد. پارامترهای نام برده شده در متن تاثیر عمده را در مقدار جمع‌شدگی دارد. اثر جمع‌شدگی ایجاد ترک‌های موئین در سطح عضو و در درازمدت کاهش طول عضو می‌باشد که پیامدهایی نظیر آن چه خزش بوجود می‌آورند به همراه دارد. به بخش ت ۳-۶ مراجعه شود.

۲-۵-۳ کرنش جمع‌شدگی بتن، $\epsilon_{cs}(t)$ با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$\epsilon_{cs} = \epsilon_{cse} + \epsilon_{csd} \quad \text{رابطه ۴-۳}$$

در رابطه فوق، ϵ_{cse} کرنش جمع‌شدگی شیمیایی درونی بتن و ϵ_{csd} کرنش جمع‌شدگی ناشی از خشک شدن بتن در زمان t است. کرنش‌های جمع‌شدگی بتن از **بندهای ۳-۵-۳ تا ۶-۵-۳** بدست می‌آیند. این روابط دارای دقت $\pm 30\%$ درصد می‌باشند.

۳-۵-۳ کرنش جمع‌شدگی درونی بتن در زمان t از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

رابطه ۵-۳

$$\epsilon_{cse} = 50 \times 10^{-6} (0.06f'_c - 1.0)(1.0 - e^{-0.1t})$$

در این رابطه، t زمان پس از گیرش بتن بر حسب روز می‌باشد.

۴-۵-۳ کرنش جمع‌شدگی ناشی از خشک شدن بتن از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

متن اصلی

$$\varepsilon_{csd} = k_1 k_4 \varepsilon_{csd,b} \quad \text{رابطه ۶-۳}$$

در این رابطه، k_1 و k_4 ضرایبی هستند که به ترتیب از بندهای ۵-۳-۳ و ۶-۵-۳ تعیین می‌شوند.

$\varepsilon_{csd,b}$ کرنش مبنای جمع‌شدگی ناشی از خشک شدن بتن بوده و از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$\varepsilon_{csd,b} = (1.0 - 0.008f'_c) \varepsilon_{csd,b}^* \quad \text{رابطه ۷-۳}$$

در این رابطه $\varepsilon_{csd,b}^*$ کرنش نهایی مبنای جمع‌شدگی ناشی از خشک شدن بتن بوده و بستگی به جنس سنگدانه‌های مورد استفاده دارد. در صورت نبودن اطلاعات آزمایشگاهی از سنگدانه‌ها، مقدار آن را می‌توان برابر ۰/۰۰۱ فرض نمود.

۵-۵-۳ ضریب k_1 از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$k_1 = \frac{\alpha_1 t^{0.8}}{t^{0.8} + 0.15 t_h} \quad \text{رابطه ۸-۳}$$

در این رابطه، t زمان برحسب روز و t_h ضخامت فرضی عضوی است که در آن کرنش جمع‌شدگی باید تعیین شود و مقدار آن از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$t_h = \frac{2A_g}{u_e} \quad \text{رابطه ۹-۳}$$

در این رابطه، A_g سطح مقطع کل عضو و u_e سطح جانبی در معرض تماس عضو با محیط به علاوه نصف سطح جانبی داخلی هر گونه بازشو یا حفره در مقطع عضو است.

ضریب α_1 از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$\alpha_1 = 0.80 + 1.2e^{-0.005t_h} \quad \text{رابطه ۱۰-۳}$$

۶-۵-۳ ضریب k_4 برای بتن در مناطق خشک و کم آب برابر ۰/۷۰، برای محیط‌های داخلی ساختمان‌ها برابر ۰/۶۵، برای مناطق گرمسیر و دور از دریا برابر ۰/۶۰ و برای مناطق با آب و هوای استوایی و دریایی برابر ۰/۵۰ منظور می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۵-۵-۳ ضریب k_1 نمایانگر اثر سطح تماس مستقیم با محیط اطراف می‌باشد.

ت ۶-۵-۳ ضریب k_4 برای بتن در محیط‌های بیرونی به سه منطقه خشک، نیمه‌خشک (نیمه مرطوب) و مرطوب و محیط درونی ساختمانی متناسب با آن‌ها تقسیم می‌شود. برای محیط‌های خشک (میانگین رطوبت نسبی سالانه ۲۰-۳۵ درصد)، ۰/۷۵ برای محیط‌های نیمه‌خشک (میانگین رطوبت نسبی سالانه ۳۵-۵۰ درصد)، ۰/۶۵ و برای محیط‌های مرطوب (میانگین رطوبت نسبی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

سالانه بیش از ۵۰ درصد)، ۰/۵۵ می‌باشد. برای قسمت‌های داخلی ساختمان به ترتیب، ۰/۱۷، ۰/۶۵ و ۰/۱۶ در نظر گرفته می‌شود.

۳-۵-۷ در جدول ۳-۳ کرنش جمع‌شدگی نهایی (پس از ۳۰ سال)، ϵ_{CS}^* ، بر اساس بند ۳-۵-۲ محاسبه شده است.

۳-۶ اثر درازمدت خزش بتن

ت ۳-۶ اثر درازمدت خزش بتن

اثر خزش دراز مدت بتن عمدتاً کوتاه شدگی طول عضو در اعضای فشاری سازه است. در مواردی که دو عضو فشاری مجاور یکدیگر دارای سختی‌های فشاری نابرابر می‌باشند، تیر یا دال متصل به آن‌ها دچار نشست نابرابر در تکیه‌گاه‌ها می‌شود که ممکن است با ترک‌خوردگی‌هایی یا شکست‌هایی در بتن همراه باشد.

این موضوع مخصوصاً در ساختمان‌های بلند حائز اهمیت است. مثال معمولی آن اغلب در تیرهای هم‌بندی که در یک سمت بر روی دیوار برشی و در سمت دیگر بر روی ستون تکیه دارند، دیده می‌شود. دیوار برشی که برای مقاومت در برابر زلزله در نظر گرفته شده دارای سختی فشاری به مراتب بیشتر از ستون مجاور است و در نتیجه اختلاف نشست در تکیه‌گاه‌های تیر هم‌بند را ایجاد می‌کند.

جدول ۳-۳ کرنش جمع‌شدگی نهایی (پس از ۳۰ سال)

کرنش نهایی $\epsilon_{CS}^* (\times 10^{-6})$																f'_c مگاپاسکال
محیط استوایی و دریایی				محیط گرم دور از دریا				محیط داخلی بناها				محیط خشک و کم آب				
t_h میلی‌متر				t_h میلی‌متر				t_h میلی‌متر				t_h میلی‌متر				
۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	
۴۰۰	۵۱۰	۶۳۰	۷۲۰	۴۷۰	۶۱۰	۷۵۰	۸۵۰	۵۱۰	۶۶۰	۸۱۰	۹۲۰	۵۵۰	۷۱۰	۸۷۰	۹۹۰	۲۵
۳۹۰	۵۰۰	۶۱۰	۶۹۰	۴۶۰	۵۹۰	۷۲۰	۸۲۰	۵۰۰	۶۴۰	۷۸۰	۸۸۰	۵۳۰	۶۸۰	۸۴۰	۹۵۰	۳۰
۳۹۰	۴۹۰	۵۹۰	۶۶۰	۴۵۰	۵۷۰	۶۹۰	۷۸۰	۴۸۰	۶۱۰	۷۴۰	۸۳۰	۵۱۰	۶۵۰	۷۹۰	۸۹۰	۴۰
۳۸۰	۴۷۰	۵۵۰	۶۲۰	۴۴۰	۵۴۰	۶۵۰	۷۲۰	۴۶۰	۵۸۰	۶۹۰	۷۷۰	۴۹۰	۶۱۰	۷۴۰	۸۳۰	۵۰
۳۷۰	۴۴۰	۵۱۰	۵۶۰	۴۱۰	۵۰۰	۵۸۰	۶۴۰	۴۴۰	۵۳۰	۶۲۰	۶۸۰	۴۶۰	۵۶۰	۶۵۰	۷۳۰	۶۵
۳۶۰	۴۱۰	۴۶۰	۵۰۰	۳۹۰	۴۵۰	۵۲۰	۵۶۰	۴۱۰	۴۸۰	۵۴۰	۵۹۰	۴۲۰	۵۰۰	۵۷۰	۶۳۰	۸۰
۳۴۰	۳۷۰	۴۰۰	۴۲۰	۳۶۰	۴۰۰	۴۳۰	۴۶۰	۳۷۰	۴۱۰	۴۵۰	۴۸۰	۳۸۰	۴۲۰	۴۶۰	۴۹۰	۱۰۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۶-۱ اثر درازمدت خزش بتن علاوه بر میزان بارهای دایمی که به عضو سازه‌ایی وارد می‌شوند، به مشخصات بتن و شرایط محیطی سازه و ابعاد عضو بستگی دارد. این اثر با استفاده از روابط این بخش محاسبه می‌شود.

۳-۶-۲ کرنش ایجاد شده در اثر خزش بتن، ε_{cc} ، تحت تنش ثابت و درازمدت f_0 از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$\varepsilon_{cc} = \phi_{cc} f_0 / E_c \quad \text{رابطه ۳-۱۱}$$

در این رابطه، E_c مدول الاستیسیته بتن و ϕ_{cc} ضریب خزش در زمان t می‌باشد که مقدار آن مطابق بند ۳-۶-۳ محاسبه می‌شود.

۳-۶-۳ ضریب خزش در بتن، ϕ_{cc} ، در زمان t را می‌توان با استفاده از ضریب خزش مبنا، $\phi_{cc,b}$ و با به کارگیری یک مدل ریاضی شناخته شده برای رفتار بتن در خزش به دست آورد. این ضریب را همچنین می‌توان با استفاده از رابطه زیر تعیین کرد.

$$\phi_{cc} = k_2 k_3 k_4 k_5 \phi_{cc,b} \quad \text{رابطه ۳-۱۲}$$

در این رابطه، $\phi_{cc,b}$ ضریب کرنش خزش مبنا مطابق بند ۳-۶-۴ و ضرایب k_2 ، k_3 ، k_4 و k_5 مطابق بندهای ۳-۶-۵ تا ۳-۶-۸ محاسبه می‌شوند. ضریب ϕ_{cc} در رابطه فوق دارای دقت $\pm 30\%$ می‌باشد و در صورتی که عضو در طولانی مدت تحت درجه حرارت ۲۵ درجه سلسیوس یا بیشتر قرار گرفته، و یا تنش وارد بر آن از $0.5 f'_c$ بیشتر شود، خطا از مقدار فوق نیز ممکن است تجاوز کند.

۳-۶-۴ ضریب کرنش خزش مبنا، $\phi_{cc,b}$ ، عبارت است از متوسط نسبت کرنش خزش نهایی به کرنش الاستیک. در یک نمونه بتنی که در سن ۲۸ روزه تحت تنش ثابت $0.4 f'_c$ قرار گرفته باشد، این ضریب را می‌توان یا از طریق آزمایش بر روی نمونه‌های مشابه بتنی، و یا از جدول ۳-۴ تعیین نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۳-۴ ضریب کرنش خزش مبنا

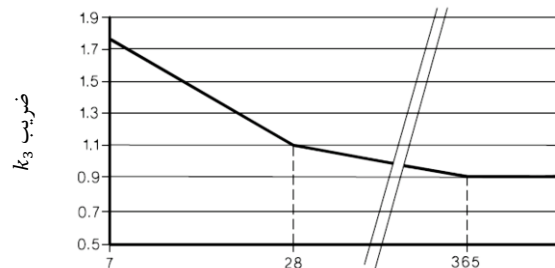
۱۰۰	۸۰	۶۵	۵۰	۴۰	۳۰	۲۵	۲۰	مقاومت فشاری بتن، f'_c ، مگاپاسکال
۱/۵	۱/۷	۲/۱۰	۲/۴	۲/۸	۳/۴	۴/۲	۵/۲	ضریب کرنشی مبنا، $\phi_{cc,b}$

۳-۶-۵ ضریب k_2 از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$k_2 = \frac{\alpha_2 t^{0.8}}{t^{0.8} + 0.15 t_h} \quad \text{رابطه ۳-۱۳}$$

در این رابطه، t زمان برحسب روز بوده و t_h از رابطه ۳-۹ محاسبه می‌شود همچنین ضریب α_2 از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$\alpha_2 = 1.0 + 1.12 e^{-0.008 t_h} \quad \text{رابطه ۳-۱۴}$$

۳-۶-۶ ضریب k_3 از نمودار شکل ۳-۱ به دست می‌آید.

سن بتن بر حسب روز در هنگام بارگذاری

شکل ۳-۱ ضریب k_3 ۳-۶-۷ ضریب k_4 مطابق بند ۳-۵-۶ تعیین می‌شود.

۳-۶-۸ ضریب k_5 برای بتن‌های با مقاومت فشاری مساوی یا کمتر از ۵۰ مگاپاسکال برابر با ۱۰ و برای بتن‌های با مقاومت فشاری ۵۰ تا ۱۰۰ مگاپاسکال از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$k_5 = (2.0 - \alpha_3) - 0.02(1.0 - \alpha_3)f'_c \quad \text{رابطه ۳-۱۵}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

که در آن مقدار α_3 از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$\alpha_3 = \frac{0.70}{(\alpha_2 k_4)} \quad \text{رابطه ۳-۱۶}$$

۳-۶-۹ در

۳-۶-۱۰ **جدول ۳-۵** ضریب کرنش خزش نهایی (پس از ۳۰ سال)، ϕ_{cc}^* ، برای بتن‌هایی که از سن ۲۸ روز به بعد بارگذاری شده‌اند، بر اساس **بند ۳-۶-۳** محاسبه شده است.

جدول ۳-۵ کرنش خزش نهایی (پس از ۳۰ سال)، ϕ_{cc}^* ، برای بتن‌هایی که پس از سن ۲۸ روز بارگذاری شده‌اند

کرنش خزش نهایی (ϕ_{cc}^*)												f'_c مگاپاسکال
محیط استوایی و دریایی			محیط گرم دور از دریا			محیط داخلی بناها			محیط خشک و کم آب			
t_h ، میلی‌متر			t_h ، میلی‌متر			t_h ، میلی‌متر			t_h ، میلی‌متر			
۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۴۰۰	۲۰۰	۱۰۰	
۲/۳۳	۲/۷۸	۳/۴۴	۲/۸۰	۳/۳۴	۴/۱۳	۳/۰۳	۳/۶۲	۴/۴۸	۳/۲۷	۳/۹۰	۴/۸۲	۲۵
۱/۹۰	۲/۲۵	۲/۷۹	۲/۲۷	۲/۷۰	۳/۳۴	۲/۴۶	۲/۹۳	۳/۶۲	۲/۶۴	۳/۱۵	۳/۹۰	۳۰
۱/۵۶	۱/۸۶	۲/۳۰	۱/۸۷	۲/۲۳	۲/۷۵	۲/۰۲	۲/۴۱	۲/۹۸	۲/۱۸	۲/۶۰	۳/۲۱	۴۰
۱/۳۳	۱/۵۹	۱/۹۷	۱/۶۰	۱/۹۱	۲/۳۶	۱/۷۳	۲/۰۷	۲/۵۶	۱/۸۹	۲/۲۳	۲/۷۵	۵۰
۱/۲۳	۱/۳۸	۱/۶۱	۱/۳۸	۱/۵۹	۱/۸۴	۱/۴۶	۱/۶۶	۱/۹۵	۱/۵۳	۱/۷۵	۲/۰۷	۶۵
۱/۱۴	۱/۲۳	۱/۳۳	۱/۲۲	۱/۳۲	۱/۴۵	۱/۲۵	۱/۳۶	۱/۵۰	۱/۲۹	۱/۴۰	۱/۵۶	۸۰
۱/۱۱	۱/۱۴	۱/۱۵	۱/۱۱	۱/۱۴	۱/۱۵	۱/۱۱	۱/۱۴	۱/۱۵	۱/۱۱	۱/۱۴	۱/۱۵	۱۰۰

فصل چهارم

مشخصات مکانیکی آرماتورها

فصل چهارم

مشخصات مکانیکی آرماتورها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۴ گستره

ت ۱-۴ گستره

ضوابط این فصل به مشخصات مکانیکی آرماتورهای فولادی اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

این فصل به مشخصاتی از آرماتورهای فولادی اختصاص دارد که در طراحی سازه‌ها مورد نیازند. مشخصات اجرایی آرماتورها و الزاماتی که باید در حین ساخت رعایت شوند، در جلد دوم آیین‌نامه (نشریه شماره ۲-۱۲۰ سازمان برنامه و بودجه) ارایه شده‌اند.

الف- رده‌بندی آرماتورها؛

ب- طبقه‌بندی آرماتورها به لحاظ روش ساخت و شکل‌پذیری؛

پ- مشخصات مکانیکی آرماتورها؛

ت- محدودیت‌های کاربرد آرماتورها؛

ث- الزامات مربوط به دوام آرماتورها؛

ج- اقلام جاگذاری شده در بتن.

۲-۴ کلیات

ت ۲-۴ کلیات

۱-۲-۴ آرماتورهای فولادی، طبق استانداردهای ملی ۳۱۳۲ و ۱۱۵۵۸، با عناوین «میلگردها» و «سیم‌ها» نام‌گذاری می‌شوند. میلگردها به آرماتورهای «گرم نوردیده» و سیم‌ها به آرماتورهای «سرد نوردیده یا سرد اصلاح شده» اطلاق می‌گردند. این آرماتورها در انواع ساده و آجدار تولید می‌شوند.

۲-۲-۴ مشخصات عمومی آرماتورها شامل جنس، قطر، نوع آج و غیره در دو استاندارد فوق و به صورت مختصر در جلد دوم این آیین‌نامه ارایه شده‌اند.

۳-۴ رده‌بندی آرماتورها

ت ۳-۴ رده‌بندی آرماتورها

رده‌بندی آرماتورها بر اساس تنش حد تسلیم مشخصه یا مقاومت تسلیم مشخصه صورت می‌گیرد و در این آیین‌نامه مطابق جدول ۱-۴ است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۴-۱ رده بندی آرماتورها

رده آرماتور	نوع میلگرد یا سیم
S240	میلگرد ساده
S340	میلگرد آجدار (۱)
S350	میلگرد آجدار (۱)
S400	میلگرد آجدار (۱)
S420	میلگرد آجدار (۱)
S500	میلگرد آجدار (۱)
S520	میلگرد آجدار (۱)
S500C	سیم‌های ساده ویا آجدار (۲)
(۱) شکل آج مطابق استاندارد ملی ۳۱۳۲	
(۲) شکل آج مطابق استاندارد ملی ۱۱۵۵۸	

اعداد بعد از S بیان‌گر تنش حد تسلیم مشخصه یا مقاومت تسلیم مشخصه آرماتورها، f_y ، بر حسب مگاپاسکال می‌باشند. مقاومت تسلیم مشخصه در بند ۴-۶-۱-۱ تعریف شده‌است. در صورتی که در فرآیند ساخت تغییراتی در ترکیبات شیمیایی ویا در روش ساخت با اهداف مشخص ایجاد شوند، در سمت راست رده آرماتور، مطابق آن چه در بند ۴-۶-۱-۵ آمده است، یک حرف لاتین اضافه می‌شود. حرف C که برای رده S500C به کار برده شده، مطابق استاندارد ملی ۱۱۵۵۸، برای همین منظور است.

ت ۴-۴ طبقه بندی آرماتورها با توجه به روش ساخت

۴-۴ طبقه بندی آرماتورها با توجه به روش ساخت

آرماتورها از نظر روش ساخت در سه گروه زیر دسته بندی می‌شوند:

الف- فولاد گرم نوردیده که مستقیماً از نورد کردن شمش گرم تولید می‌شود، بر اساس استاندارد ملی ۳۱۳۲؛
ب- فولاد سرد نوردیده یا سرد اصلاح شده، که بر اثر انجام عملیات مکانیکی نظیر پیچاندن، کشیدن، نورد کردن، ویا گذراندن از حدیده، بر روی میلگردهای گرم نوردیده در حالت سرد به دست می‌آید بر اساس استاندارد ملی ۱۱۵۵۸

متن اصلی

پ- فولاد گرم اصلاح شده یا فولاد ویژه، که بر اثر انجام عملیات مکانیکی نظیر گرمایش و آب دادن بر روی میلگردهای گرم نوردیده در حالت گرم به دست می‌آید.

۵-۴ طبقه‌بندی آرماتورها از نظر شکل پذیری

آرماتورهای فولادی از نظر شکل‌پذیری به سه دسته تقسیم می‌شوند:

الف- فولاد نرم، که منحنی تنش - کرنش آن دارای پله تسلیم مشهود است (S240).

ب- فولاد نیمه سخت، که منحنی تنش - کرنش آن دارای پله تسلیم بسیار محدود است (S420, S400, S350, S340).

پ- فولاد سخت، که منحنی تنش - کرنش آن فاقد پله تسلیم است (S520, S500).

تفسیر/توضیح

ت ۴-۵ طبقه‌بندی آرماتورها از نظر شکل‌پذیری

ت ۴-۶ مشخصات مکانیکی آرماتورها

ت ۴-۶-۱ ویژگی‌های کششی آرماتورها

ت ۴-۶ مشخصات مکانیکی آرماتورها

ت ۴-۶-۱ ویژگی‌های کششی آرماتورها

۴-۶-۱-۱ مقاومت تسلیم مشخصه یا «مقاومت تسلیم»، f_y و مقاومت گسیختگی یا «مقاومت کششی» و نیز کرنش گسیختگی آرماتورها با استفاده از نتایج آزمایش‌های کششی انجام شده بر روی یک نمونه آزمایشی مرکب از ۵ نمونه، به ازاء هر ۵۰۰ کیلونیوتن وزن و کسری از آن تعیین می‌شود. الزامات مربوط به آزمایش‌ها و نیز بررسی و پذیرش نتایج آن‌ها در فصل ۴ جلد دوم این آیین‌نامه ارایه شده‌اند.

۴-۶-۱-۲ مقاومت تسلیم f_y باید بر طبق یکی از روش‌های «الف» و «ب» زیر بدست آورده شود:

الف- روش جابجایی: تنش نظیر 0.2 درصد کرنش ماندگار،
ب- روش توقف نیرو: تنش نظیر نقطه‌ای که افزایش نیرو بعد از آن مشاهده نمی‌شود. استفاده از این روش برای آرماتورهایی مجاز است که دارای یک نقطه تسلیم کاملاً واضح و مشخص باشند.

ت ۴-۶-۱-۲ اکثر آرماتورها در آزمایش کشش پلکان نسبتاً مشهود در منحنی تنش-کرنش نشان می‌دهند. تنها آرماتورهای با مقاومت زیاد فاقد این پلکان می‌باشند. روش جابجایی، بنا بر مشاهدات آزمایشگاهی توسط تولیدکنندگان، طی سال‌های متمادی برآورد قابل قبولی از مقاومت تسلیم این آرماتورها نشان می‌دهد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۱-۶-۴ تنش در آرماتورها، f_s ، در کرنش‌های کمتر یا مساوی با کرنش حد تسلیم، ϵ_y ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\epsilon_s = E_s f_s \leq \epsilon_s \epsilon_y \quad ۱-۴ \text{ رابطه}$$

در کرنش‌های بزرگتر از کرنش حد تسلیم، تنش در آرماتورها مستقل از کرنش بوده و مطابق رابطه زیر منظور می‌شود:

$$f_s = \epsilon_s \quad \epsilon_y > f_y \quad ۲-۴ \text{ رابطه}$$

در این روابط ϵ_s مقدار کرنش در آرماتورهاست.

۴-۱-۶-۴ ویژگی‌های کششی آرماتورها در هر رده باید مطابق مقادیر **جدول ۲-۴** باشد. همچنین حداقل نسبت مقاومت کششی به مقاومت تسلیم در میلگردها باید $1/25$ و در سیم‌ها $1/03$ باشد.

۵-۱-۶-۴ در آرماتورهایی که مقاومت لازم و نسبت مقاومت کششی به تنش حد تسلیم حداکثر در آن‌ها مطابق با **جدول ۲-۴** به روش خنک‌کاری و برگشت تحت کنترل (مانند روش ترمکس) حاصل می‌شوند، حرف T و برای آرماتورهایی که به روشی غیر از خنک‌کاری و برگشت تحت کنترل تولید می‌شوند، حرف U و در آرماتورهایی که با استفاده از عناصر آلیاژی مقاومت لازم در آن‌ها محقق می‌شوند، حرف A به انتهای رده آرماتور در گواهی‌نامه فنی صادره و نیز در نشانه گذاری روی آرماتور درج می‌شود.

۲-۶-۴ مدول الاستیسیته آرماتورها

ت ۲-۶-۴ مدول الاستیسیته آرماتورها

مدول الاستیسیته E_s برای آرماتورها برابر با $200,000$ مگاپاسکال است.

۳-۶-۴ ضریب انبساط حرارتی آرماتورها

ت ۳-۶-۴ ضریب انبساط حرارتی آرماتورها

ضریب انبساط حرارتی برای تمام آرماتورها برابر با 12×10^{-6} به ازای هر درجه سانتی‌گراد است.

جدول ۴-۲ ویژگی‌های کششی آرماتورها

رده	علامت مشخصه	طبقه‌بندی از نظر شکل رویه	طبقه‌بندی از نظر شکل پذیری	مقاومت کششی حداقل، مگاپاسکال	مقاومت تسلیم f_y ، مگاپاسکال		کرنش کسبختگی ^(۱)	
					حداقل	حداکثر	حداقل A_5	حداقل A_{10}
S240	س ۲۴۰	ساده	نرم	۳۶۰	-	۲۴۰	۲۵	۱۸
S340	آج ۳۴۰	آجدار مارپیچ	نیم سخت	۵۰۰	-	۳۴۰	۱۸	۱۵
S350	آج ۳۵۰	آجدار مارپیچ	نیم سخت	۵۰۰	۴۵۵	۳۵۰	۱۷ ^(۲)	-
S400	آج ۴۰۰	آجدار جناغی	نیم سخت	۶۰۰	-	۴۰۰	۱۶	۱۲
S420	آج ۴۲۰	آجدار جناغی	نیم سخت	۶۰۰	۵۴۵	۴۲۰	۱۶ ^(۲)	-
S500	آج ۵۰۰	آجدار مرکب	سخت	۶۵۰	-	۵۰۰	۱۰	۸
S500C	آج ۵۰۰ سرد	آجدار	سخت	۵۵۰	-	۵۰۰	۱۲	-
S520	آج ۵۲۰	آجدار مرکب	سخت	۶۹۰	۶۷۵	۵۲۰	۱۳	-

(۱) انتخاب یکی از طول‌های آزمون برای تعیین میزان کرنش گسیختگی کافی است. در صورت عدم ذکر طول آزمون، طول حداقل A_5 باید ملاک عمل قرار گیرد. طول‌های A_5 و A_{10} بر طبق استاندارد ملی ۳۱۳۳، به ترتیب برابر با ۵ و ۱۰ برابر قطر آرماتور می‌باشند.

(۲) برای میلگردهایی که قطر اسمی آن‌ها ۳۲ میلی‌متر یا بیشتر است، حداقل مقدار کرنش تعریف شده برای A_5 ممکن است تا ۲ درصد به ازای هر ۳ میلی‌متر افزایش در قطر، کاهش یابد. حداکثر کاهش از حداقل مقادیر ارائه شده در جدول به ۴ درصد محدود می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۷-۴ محدودیت‌های کاربرد آرماتورها

ت ۷-۴ محدودیت‌های کاربرد آرماتورها

۷-۴-۱ تمام آرماتورهای طولی و عرضی مصرفی در سازه‌های بتن‌آرمه باید آجدار باشند. استفاده از آرماتورهای ساده فقط در دورپیچ‌ها مجاز است.

۷-۴-۲ مقاومت تسلیم آرماتورهای بکار برده شده در طراحی، در کاربردهای مختلف نباید از مقادیر **جدول ۴-۳** برای آرماتورهای آجدار و **جدول ۴-۴** برای آرماتورهای ساده تجاوز کنند. همچنین نوع آرماتورها (آجدار یا ساده) باید مطابق این جداول باشند.

۷-۴-۳ شبکه‌های جوش شده از سیم‌های ساده و آجدار باید مطابق استاندارد ملی ۱۱۵۵۸ باشند.

۷-۴-۴ در سیم‌های آجدار، فقط استفاده از قطرهای ۱/۵ تا ۱۶ میلی‌متر مجاز است. در صورت استفاده از سیم‌های آجدار با قطرهای بزرگتر از ۱۶ میلی‌متر، طول‌های مهار و وصله‌ها با منظور نمودن این سیم‌ها مشابه سیم‌های ساده و با استفاده از **بند ۲۱-۳-۷** محاسبه می‌گردند.

ت ۷-۴-۲ محدودیت حداکثر f_y و f_{yt} به ۴۲۰ مگاپاسکال برای آرماتورها در برش و پیچش بمنظور کنترل عرض ترک‌های مورب زیر اثر بارهای ثقلی در شرایط بهره‌برداری است.

جدول ۳-۴ کاربرد آرماتورهای آجدار طولی و عرضی

ملاحظات	نوع آرماتور		حداکثر مقدار f_y یا f_{yt} مجاز برای کاربرد در محاسبات (مگاپاسکال) (۱)	محل مورد استفاده	کاربرد
	سیم‌های آجدار	میلگردهای آجدار			
-	غیر مجاز	بند ۴-۷-۵	۵۵۰	قاب‌ها لرزهای ویژه	خمش، نیروی محوری، حرارت و انقباض
			۵۵۰	تمام اجزای دیوارهای لرزهای ویژه	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۵۵۰	سایر موارد	آرماتورهای محصور کننده، ویا آرماتورهای تکیه‌گاهی آرماتورهای طولی
			۷۰۰	سیستم‌های ویژه لرزهای دورپیچ‌ها	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۵۵۰	سایر موارد	برش
			۵۵۰	قاب‌ها لرزهای ویژه	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۴۲۰	دورپیچ‌ها	برش اصطلکاک
			۴۲۰	تمام اجزای دیوارهای لرزهای ویژه	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۴۲۰	خاموت‌ها، بست‌ها، تنگ‌ها	پیمایش
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۴۲۰	آرماتورهای طولی و عرضی	مهارها
-	غیر مجاز	همه رده‌های آجدار	۵۵۰	سیستم‌های لرزهای ویژه	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۵۵۰	سایر موارد	محل‌هایی که در طراحی آن از روش خریایی استفاده می‌شود
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۴۲۰	دورگیرهایی که برای برش استفاده می‌شوند	
-	همه رده‌های آجدار	همه رده‌های آجدار	۵۵۰	سایر موارد	

(۱) توجه شود اعداد این ستون بیانگر حداکثر مقدار f_y برای هر رده آرماتور است.

(۲) استفاده از شبکه‌های آجدار جوشی نیز مجاز است.

جدول ۴-۴ کاربرد آرماتورهای دورپیچ ساده

شماره رده	حداکثر مقدار f_y یا f_{yt} مجاز برای کاربرد در محاسبات، مگاپاسکال	محل مورد استفاده	کاربرد
میلگردها و سیم‌های ساده			
انواع آرماتورهای گرم و سرد نوردیده که دارای ویژگی‌ها جدول ۳-۴ می‌باشند	۷۰۰	دورپیچ‌ها در سیستم‌های لرزهای ویژه	محصور کننده بتن یا تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی
	۷۰۰	دورپیچ‌ها	برش
	۴۲۰	دورپیچ‌ها	پیمایش
	۴۲۰	دورپیچ‌ها	

تفسیر/توضیح

متن اصلی

۴-۷-۵ در آرماتورهای طولی آجدار در قاب‌ها ویژه و دیوارهای لرزهای ویژه و اجزای آن‌ها از جمله دیوار پایه‌ها و تیرهای هم‌بند که تحت اثر لنگر خمشی، نیروی محوری، ویا هر دو به صورت توأم قرار می‌گیرند، باید سه شرط «الف» تا «پ» زیر ارضا شوند:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- تنش تسلیم اندازه‌گیری شده در آزمایشگاه از مقاومت تسلیم در محاسبات، f_y ، بیش از ۱۲۵ مگاپاسکال فراتر نرود،

ب- نسبت مقاومت کششی به مقاومت تسلیم اندازه‌گیری شده در آزمایشگاه از ۱/۲۵ بیشتر باشد،

پ- حداقل درصد ازدیاد طول گسیختگی در طول آزمون ۲۰۰ میلی‌متری، برای آرماتورهای به قطر ۱۰ تا ۲۰ میلی‌متر برابر با ۱۴ درصد، برای آرماتورهای به قطر ۲۲ تا ۳۵ میلی‌متر، برابر ۱۲ درصد و برای آرماتورهای به قطر بزرگتر از ۳۵ میلی‌متر تا ۵۷ میلی‌متر، برابر ۱۰ درصد باشد.

ت ۴-۷-۶ استفاده از آرماتورهای با مقاومت ۵۵۰ مگاپاسکال در اعضای فشاری یا فشاری-خمشی باید با احتیاط صورت گیرد. رسیدن به این مقاومت ممکن است بتن فشاری با ظرفیت کرنشی ۰/۰۰۳ را با شکست روبرو کند. در مواردی که از این آرماتور استفاده می‌شود مناسب است که ناحیه پُر تنش با آرماتورهای عرضی محصور شود و حد ظرفیت کرنشی بتن را افزایش دهد. اجازه استفاده از این آرماتورها در سازه‌های مقاوم لرزه‌ای ویژه بر مبنای همین پیش‌فرض قرار دارد.

در جدول ۴-۳ برای آرماتورهای محصور کننده استفاده از مقاومت ۷۰۰ مگاپاسکال مجاز شناخته شده است. این اجازه بخاطر آن است که در وصله‌های جوشی آرماتورهای طولی، جوش باید بصورتی باشد که مقاومت $I.25f_y$ را در خود توسعه دهد. اگر نیروی مورد نیاز در آرماتور طولی به این حد برسد، آرماتورهای محصور کننده باید ظرفیت نگهداری آن‌ها را داشته باشد.

۴-۷-۶ استفاده از آرماتورهای با مقاومت تسلیم بیشتر از ۵۵۰ مگاپاسکال در قاب‌ها ویژه مجاز نمی‌باشد. در آرماتورهایی که در جدول ۴-۳ و جدول ۴-۴ مقاومت تسلیم ۷۰۰ مگاپاسکال اجازه داده شده باید مشخصات استاندارد ASTM A706 رعایت شوند.

۴-۷-۷ در سازه‌ها، استفاده از آرماتورهای S520T تولید شده با روش ترمکس و مشابه آن به شرطی مجاز است که تمام شرایط جدول ۴-۳ رعایت شده باشد. در سازه‌های شکل‌پذیر ویژه انجام آزمایش‌های لازم در هر پروژه الزامی است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۸-۴ دوام آرماتورها

ت ۸-۴ دوام آرماتورها

۱-۸-۴ دوام در شرایط محیطی معمولی (غیرخورنده)

ت ۱-۸-۴ دوام در شرایط محیطی معمولی (غیرخورنده)

۱-۱-۸-۴ ضخامت پوشش بتنی روی تمام آرماتورهای طولی و عرضی نباید از مقادیر داده شده در جدول ۵-۴ کمتر باشد. ۲-۱-۸-۴ برای گروه میلگردها، ضخامت پوشش بتنی روی آن‌ها، نباید از کوچک‌ترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- قطر معادل گروه میلگردها؛

ب- ۷۵ میلی‌متر برای مواردی که بتن بر روی خاک ریخته شده و با آن در تماس دائمی است و ۵۰ میلی‌متر برای مواردی که بتن در تماس با خاک ریخته نشده است.

۳-۱-۸-۴ برای آرماتورهای برشی سردار، ضخامت پوشش بتنی بر روی سر و صفحه زیر آن‌ها نباید از ضخامت پوشش آرماتورها در عضو کمتر باشد.

جدول ۵-۴ حداقل ضخامت پوشش بتنی روی آرماتورها برای اجزای بتنی

شرایط محیطی سازه بتنی	نوع عضو	آرماتورها	ضخامت پوشش روی آرماتورها، میلی‌متر
بتن در تماس دائم با خاک است.	تمام اعضا	تمام میلگردها	۷۵
بتن در تماس با هوا و یا تماس غیر دائم با خاک است.	تمام اعضا	میلگردهای به قطر ۱۸ تا ۵۸ میلی‌متر	۵۰
		میلگردها و سیم‌های به قطر ۱۶ میلی‌متر و کمتر	۴۰
بتن در تماس با هوا و یا خاک نیست.	دال‌ها، تیرچه‌ها و دیوارها	میلگردهای بزرگتر از قطر ۳۶ میلی‌متر	۴۰
		میلگردهای قطر ۳۴ میلی‌متر و نازک‌تر	۲۰
		آرماتورهای طولی، خاموت‌ها، بست‌ها، دورپیچ‌ها و تنگ‌ها	۴۰
	تیرها، ستون‌ها، ستون پایه‌ها و اعضای کششی		

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۸-۴ دوام در شرایط محیطی نامناسب (خورنده)

ت ۲-۸-۴ دوام در شرایط محیطی نامناسب (خورنده)

آرماتورها در شرایط محیطی نامناسب (خورنده) مانند محیط‌های دارای یون کلرید، سولفات، کربنات و سایر عوامل، آسیب‌پذیرند و ممکن است دچار فرسودگی و خوردگی شوند. در این شرایط باید تمهیدات خاص به کار برده شوند تا آرماتورها حفظ شوند. جزییات این تمهیدات در فصل ۶ جلد دوم این آیین‌نامه (دوام یا پایایی بتن) ارائه شده‌اند و باید رعایت شوند.

۳-۸-۴ دوام در برابر آتش

ت ۳-۸-۴ دوام در برابر آتش

ضوابط مربوط به دوام و پایایی آرماتورها در برابر آتش در [فصل ۲۳](#) ارائه شده‌اند.

۹-۴ اقلام جاگذاری شده در بتن

ت ۹-۴ اقلام جاگذاری شده در بتن

۱-۹-۴ اقلام جاگذاری شده در بتن نباید بر روی مقاومت سازه و یا دوام در رویارویی با آتش‌سوزی آن اثرات عمده داشته باشند.

۲-۹-۴ جنس اقلام جاگذاری شده نباید بر روی بتن و یا آرماتورها اثرات نامطلوب بگذارد.

۳-۹-۴ در صورت استفاده از قطعات آلومینیومی، این قطعات باید دارای پوشش مناسب برای جلوگیری از واکنش بین بتن و آلومینیوم یا بتن و فولاد باشند.

۱۰-۴ آرماتور برشی - گل‌میخ سردار

ت ۱۰-۴ آرماتور برشی - گل‌میخ سردار

۱-۱۰-۴ مشخصات گل‌میخ‌های سردار در این آیین‌نامه، که به عنوان آرماتور برشی در دال‌های دوطرفه بکار برده می‌شوند، باید مطابق استاندارد ASTM A1044 باشند.

متن اصلی

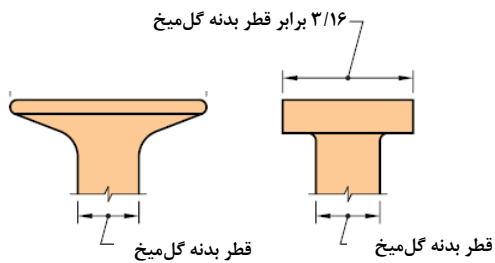
۲-۱۰-۴ بر اساس این استاندارد محدودیت‌های «الف» و «ب» زیر باید رعایت شوند:

الف- مساحت سطح سر گل‌میخ باید حداقل ۱۰ برابر سطح مقطع گل‌میخ باشد،

ب- مقاومت تسلیم مشخصه گل‌میخ باید حداقل ۳۵۰ مگاپاسکال باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۱۰-۴ مشخصات سر گل‌میخ‌ها مانند شکل ۱-۴ است.

شکل ۱-۴ گل‌میخ و حداقل قطر سر آن

فصل پنجم

الزامات سیستم‌های سازه‌ای

فصل پنجم

الزامات سیستم‌های سازه‌ای

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۵ گستره

ت ۱-۵ گستره

این فصل به شرح الزاماتی که در بخش اهداف آیین‌نامه، موضوع **فصل ۱**، در سیستم‌های سازه‌ای و یا بخش‌هایی از آن‌ها باید رعایت شوند، اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف- سیستم‌های سازه‌ای و اجزای آن‌ها؛

ب- کلیات؛

پ- مسیرهای انتقال بار؛

ت- الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای؛

ث- الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای خاص.

این فصل برای معرفی الزامات سیستم‌های سازه‌ای تدوین شده است. باید توجه داشت ممکن است الزامات سختگیرانه‌تر از ضوابط آیین‌نامه، برای ساخت و سازه‌های غیرمتداول یا ساخت و سازهایی با سطح عملکرد بالاتر مطلوب باشد. همواره لازم است آیین‌نامه و تفسیر آن همراه دانش، تجربه، فهم و قضاوت مهندسی بکار گرفته شود.

۲-۵ سیستم‌های سازه‌ای و اجزای آن‌ها

ت ۲-۵ سیستم‌های سازه‌ای و اجزای آن‌ها

۱-۲-۵ سیستم‌های سازه‌ای به مجموعه‌ای از اجزای به هم پیوسته سازه‌ای اطلاق می‌شود که به طور مشترک برای عملکرد خاصی طراحی می‌گردند.

۲-۲-۵ اجزای سیستم‌های سازه‌ای شامل یک یا چند مورد از موارد زیر است:

الف- کف‌ها و بام‌ها شامل، دال‌های یک‌طرفه و دوطرفه؛

ب- تیرها و تیرچه‌ها؛

پ- ستون‌ها؛

ت- دیوارها؛

ث- دیافراگم‌ها؛

ج- شالوده‌ها؛

چ- اتصالات و مهارها که برای انتقال بار از یک عضو به دیگری لازم می‌باشند.

ت ۲-۲-۵ در سال‌های اخیر، طراحی بتن سازه‌ای از طراحی اعضای منفرد به طراحی سازه به عنوان یک سیستم کامل، تکامل یافته است. یک سیستم سازه‌ای متشکل از اعضای سازه، مفاصل و اتصالات است که هر یک نقش یا عملکرد خاصی دارند. یک عضو سازه ممکن است به یک یا چند سیستم سازه‌ای متعلق باشد که در هر سیستم نقش متفاوتی را ایفا می‌کند و باید تمام جزئیات الزامات سیستم‌های سازه‌ای که بخشی از آنهاست را برآورده کند. مفاصل و اتصالات بخش‌های مشترک اعضای متقاطع، یا قطعاتی هستند که برای اتصال یک عضو به عضو دیگر استفاده می‌شود، اما تمایز بین اعضا، مفاصل و اتصالات می‌تواند به نحوه ایده‌آل‌سازی سازه بستگی داشته باشد. در کل این فصل، اصطلاح «اعضا» اغلب به «اعضای سازه‌ای، مفاصل و اتصالات» اشاره دارد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اگرچه این آیین‌نامه با فرض اینکه یک سیستم سازه‌ای، از این اعضا تشکیل شده، تدوین گردیده‌است، اما امکان استفاده از ترکیبات جایگزین بسیاری امکان پذیر است. زیرا از همه انواع اعضای سازه‌ای در همه سیستم‌های سازه‌ای ساختمانی استفاده نمی‌شود. انتخاب اعضای مورد استفاده در یک پروژه خاص و نقشی که این نوع اعضا بعهده خواهند داشت، توسط مهندس مشاور مطابق با الزامات آیین‌نامه تعیین می‌شود.

۳-۲-۵ در هر فصل مرتبط با اعضای سازه‌ای، الزامات ارایه شده، از توالی و گستره کلی و مشابهی تبعیت می‌کنند که شامل؛ الزامات عمومی، محدودیت‌های طراحی، مقاومت مورد نیاز، مقاومت طراحی، محدودیت‌های آرمانتور، جزییات آرمانتورگذاری و سایر الزامات منحصر به آن نوع عضو، می‌باشند.

۳-۲-۵ طراحی اجزا در سیستم‌های سازه‌ای باید بر اساس ضوابط فصل‌های ۹ تا ۱۸ و فصل ۲۰ صورت گیرد.

ت ۳-۵ کلیات

۳-۵ کلیات

ت ۳-۵ مفاد فصل ۷ بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ساختمان است. بارهای طراحی عموماً شامل بارهای مرده، بارهای زنده، بار برف، بار باد، اثرات زلزله، اثرات پیش‌تنیدگی، بارهای جرقیل، لرزش، ضربه، انقباض، تغییرات دما، خزش، انبساط و بارهای ناشی از نشست ناهمگون تکیه‌گاهی می‌باشد ولی منحصر به آن‌ها نیستند. سایر بارهای خاص پروژه، توسط مهندس مشاور مشخص می‌شود.

۱-۳-۵ مشخصات بتن و آرمانتور در سیستم‌های سازه‌ای باید بر طبق ضوابط فصل‌های ۳ و ۴ انتخاب شوند.

۲-۳-۵ بارها و ترکیب‌های آن‌ها باید بر طبق ضوابط فصل ۷ در نظر گرفته شوند.

ت ۴-۵ مسیرهای انتقال بار

۴-۵ مسیرهای انتقال بار

طراحی باید منجر به اعضا و اتصالاتی شود که مقاومت طراحی آن‌ها بیشتر از مقاومت مورد نیاز برای انتقال بارها در طول مسیر انتقال بار باشد. ممکن است لازم باشد که مهندس مشاور یک یا چند مسیر جایگزین را بررسی کند تا بتواند پیوندهای ضعیف را در توالی اعضایی که هر یک از مسیرهای انتقال بار را تشکیل می‌دهند، شناسایی کند.

سیستم‌های سازه‌ای باید طوری تنظیم و طراحی شوند که بارهای ضریب‌دار را در ترکیب‌های مورد نظر در فصل ۷، بدون تجاوز از مقاومت طراحی مربوط عضو، از طریق یک یا چند مسیر پیوسته تا تکیه‌گاه‌ها هدایت کنند.

متن اصلی

۵-۵ الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای

۱-۵-۵ تحلیل سیستم‌ها

۱-۵-۵-۱ روش‌های تحلیل سیستم‌ها باید تعادل نیروها و سازگاری تغییرشکل‌ها را تأمین نمایند.

۲-۱-۵-۵ روش‌های ارائه شده در **فصل ۶** برای تحلیل قابل قبول تلقی می‌شوند.

۲-۵-۵ مقاومت سیستم‌ها

مقاومت سیستم‌ها در صورتی قابل قبول تلقی می‌شود که اجزای آن دارای مقاومت کافی مطابق ضوابط فصل‌های مرتبط در این آیین‌نامه باشند.

۳-۵-۵ عملکرد سیستم‌ها در شرایط بارگذاری بهره‌برداری

عملکرد سیستم‌ها در شرایط بهره‌برداری، در صورتی قابل قبول تلقی می‌شود که عملکرد هر یک از اجزای آن، مطابق ضوابط فصل‌های مرتبط در این آیین‌نامه قابل قبول باشد.

۴-۵-۵ دوام یا پایداری

۱-۴-۵-۵ برای تأمین دوام بتن در سیستم‌ها، لازم است ضوابط فصل ۶ جلد دوم این آیین‌نامه در اجزای آن‌ها رعایت شوند.

تفسیر/توضیح

ت ۵-۵ الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای

ت ۱-۵-۵ تحلیل سیستم‌ها

ت ۱-۵-۵-۱ نقش روش‌های تحلیل، تعیین نیروهای داخلی و تغییرشکل‌های سیستم سازه‌ای برای کنترل مقاومت، پایداری، سازگاری و قابلیت بهره‌برداری در آن می‌باشد. استفاده از رایانه در مهندسی سازه، انجام تجزیه و تحلیل سازه‌های پیچیده را عملی ساخته است. در این آیین‌نامه لازم است که روش تحلیلی استفاده شده، از اصول اساسی تعادل و سازگاری تغییرشکل‌ها پیروی کند. تعدادی از روش‌های تحلیلی که برای مناطق دارای ناپیوستگی مورد نیاز است، در **فصل ۶** ارائه شده است.

ت ۲-۵-۵ مقاومت سیستم‌ها

مقاومت مقاطع اعضای سازه‌ای در برابر نیروهای مختلف در **فصل ۸** و سایر الزامات مورد نیاز آیین‌نامه در فصل‌های دیگر ارائه شده‌اند.

ت ۳-۵-۵ عملکرد سیستم‌ها در شرایط بارگذاری بهره‌برداری

قابلیت بهره‌برداری به توانایی سیستم سازه‌ای یا عضو سازه‌ای برای ارائه رفتار و عملکرد مناسب هنگام اعمال نیروهای موثر بر سیستم اطلاق می‌شود. رعایت الزامات بهره‌برداری، مشکلاتی از قبیل تغییرشکل و ترک‌خوردگی را حل می‌کند.

ت ۴-۵-۵ دوام یا پایداری

ت ۱-۴-۵-۵ محیطی که سازه در آن ساخته خواهد شد، باید در انتخاب مواد و جزئیات طراحی در نظر گرفته شود تا احتمال تخریب زودرس سازه ناشی از اثرات محیطی به حداقل برسد. دوام یک سازه نیز متأثر از نکات پیشگیرانه است که در طرح و اجرای آن دیده شده‌است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۴-۵-۲ برای تامین دوام آرماتورها در سیستم‌ها، لازم است ضوابط **فصل ۴** این جلد آیین‌نامه در اجزای آن‌ها رعایت شوند.

فصل ششم جلد دوم این آیین‌نامه الزاماتی را برای محافظت از بتن در برابر عوامل اصلی مخرب محیطی ارائه می‌دهد.

۵-۵-۵ انسجام یا یکپارچگی

جزییات آرماتورگذاری و اتصالات بین اجزای سیستم باید به نحوی تنظیم شوند که تمام اجزا به یکدیگر به طور موثر متصل شده و یکپارچگی کلی سیستم تأمین گردد. برای این منظور رعایت ضوابط بندهای «الف» تا «ث» زیر، به عنوان حداقل‌ها، الزامی است.

ت ۵-۵-۵ انسجام یا یکپارچگی

هدف از الزامات انسجام سازه این است که از طریق جزئیات آرماتوربندی و اتصالات، درجه نامعینی و شکل‌پذیری را بهبود بخشد تا در صورت صدمه به یک عضو اصلی یا بارگذاری غیر عادی، آسیب ناشی از آن به صورت محلی نمایان شود و احتمال حفظ ثبات کلی سازه، بالاتر باشد.

الف- در دال‌های یک‌طرفه با سیستم تیرچه‌ای: **بخش ۹-۸**.

ب- در دال‌های دوطرفه: **بند ۱۰-۷-۳-۶**.

پ- در دال‌های دوطرفه با سیستم تیرچه‌ای: **بند ۱۰-۸-۱-۶**.

ت- در تیرهای درجا ریخته شده: **بند ۱۱-۶-۶**.

ث- در اتصالات قطعات پیش‌ساخته: **بند ۱۷-۵-۱-۸**.

الزامات انسجام در بخش‌های مربوط به هر یک از اعضا سازه‌ای، ذکر شده است.

اعضای سازه‌ای و اتصالات آن‌ها که در این بخش به آن‌ها اشاره می‌شود، فقط شامل انواع اعضایی است که نیازهای خاصی برای یکپارچگی سازه‌ای دارند. علیرغم این، جزئیات مورد نیاز برای یکپارچگی سازه‌ای سایر انواع اعضا، به طور غیرمستقیم ذکر شده است.

۶-۵-۵ ماندگاری

ماندگاری سیستم‌ها با رعایت الزامات این آیین‌نامه برای مقاومت، قابلیت بهره‌برداری و دوام در حد متعارف، تامین می‌شود. در صورت نیاز به ماندگاری بیشتر، می‌توان الزامات دیگری را در طراحی منظور داشت، به هر حال باید الزامات این آیین‌نامه به عنوان حداقل‌ها حفظ شوند.

ت ۶-۵-۵ ماندگاری

مقررات این آیین‌نامه برای مقاومت، بهره‌برداری و دوام، حداقل شرایط لازم برای دستیابی به یک سازه بتنی ایمن و با دوام است. این آیین‌نامه به مالک یا مهندس مشاور اجازه می‌دهد الزاماتی را بالاتر از حداقل‌های مجاز در این آیین‌نامه مشخص کند. این الزامات اختیاری می‌توانند شامل مقاومت بیشتر، تغییرشکل‌های محدودتر، دوام افزایش‌یافته و مقررات سختگیرانه‌تر پایداری باشد.

۷-۵-۵ مقاومت در برابر آتش

۷-۵-۱-۵ در طراحی اجزای سیستم‌ها باید ضوابط حفاظت در برابر آتش، مطابق الزامات **فصل ۲۳** این آیین‌نامه و نیز الزامات مبحث سوم مقررات ملی ساختمان، رعایت شوند.

ت ۷-۵-۵ مقاومت در برابر آتش

ت ۷-۵-۱-۵ افزایش جمعیت در شهرها و تراکم ساختمان‌های بیشتر در آن‌ها موضوع خطر آتش‌سوزی را افزایش داده‌است. بر این اساس طراحی ساختمان‌ها در رویارویی با آتش الزامی شده‌است. در **فصل ۲۳** جزئیات لازم برای سازه‌های بتن‌آرمه ارائه شده‌اند.

۷-۵-۲-۵ در مواردی که ضوابط **فصل ۲۳** منظور نمودن ضخامت بیشتری را برای پوشش بتنی روی میلگردها در

متن اصلی

مقایسه با ضوابط **فصل ۴** الزامی می‌دارد، ضخامت پوشش بیشتر باید رعایت گردد.

۶-۵ الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای خاص

۱-۶-۵ سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای

۱-۶-۵-۱ سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای باید طبق ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان انتخاب شوند.

۱-۶-۵-۲ در سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای با شکل‌پذیری متوسط یا زیاد، باید ضوابط **فصل ۲۰**، علاوه بر ضوابط مربوط در سایر فصل‌ها، رعایت شوند. در این رابطه ضوابط **فصل ۲۰** مقدم هستند.

۱-۶-۵-۳ اعضای سازه‌ای که جزیی از سیستم مقاوم لرزه‌ای محسوب نمی‌شوند، باید الزامات زیر را برآورده نمایند:

الف- اثرات این اعضا در پاسخ سیستم مقاوم لرزه‌ای طبق ضوابط **فصل ۲۰** منظور شده و در طراحی رعایت شوند.

ب- در طراحی این اعضا باید ضوابط مربوط در **فصل ۲۰** رعایت گردند و اثرات خسارت‌های احتمالی این اعضا نیز بررسی شوند.

۱-۶-۵-۴ اثرات اعضای غیر سازه‌ای در پاسخ سیستم مقاوم لرزه‌ای طبق ضوابط **فصل ۲۰** منظور شده و در طراحی رعایت گردند. اثرات خسارت‌های احتمالی به این اعضا نیز باید بررسی شوند.

۲-۶-۵ سیستم‌های بتنی پیش‌ساخته

۱-۲-۶-۵ الزامات طراحی اعضای پیش‌ساخته و اتصالات آن‌ها همراه با جزییات مربوط، موضوع نشریه شماره ۳۸۸ سازمان برنامه و بودجه، که باید رعایت شوند. آن چه در این

تفسیر/توضیح

ت ۵-۶ الزامات طراحی سیستم‌های سازه‌ای خاص

ت ۵-۶-۱ سیستم‌های مقاوم لرزه‌ای

این بخش شامل الزاماتی است که مربوط به نوع خاصی از ساخت و ساز می‌باشد. الزامات اضافی مربوط به این اعضا در نشریه با آن نوع ساخت و ساز ارائه شده که باید رعایت گردند.

ت ۵-۶-۱-۳ اعضای سازه‌ای که بخشی از سیستم مقاوم در برابر زلزله در نظر گرفته نمی‌شوند، لازم است که برای سازگاری تغییر مکان نسبی و نیروهایی که در اثر واکنش ساختمان به زمین لرزه ایجاد می‌شوند، طراحی شوند.

ت ۵-۶-۱-۴ اگرچه طراحی عناصر غیر سازه‌ای برای اثرات زلزله در گستره این آیین‌نامه نیست، اما لازم است تأثیرات منفی بالقوه عناصر غیرسازه‌ای بر رفتار سازه‌ای در نظر گرفته شود. اندرکنش عناصر غیر سازه‌ای با سیستم سازه‌ای - به عنوان مثال، اثر ستون کوتاه - منجر به خرابی اعضای سازه و فروپاشی برخی از سازه‌ها در هنگام زلزله در گذشته شده بود.

ت ۵-۶-۲ سیستم‌های بتنی پیش‌ساخته

ت ۵-۶-۲-۱ تمام الزامات موجود در این آیین‌نامه در مورد سیستم‌ها و اعضای پیش‌ساخته اعمال می‌شوند، مگر اینکه به طور خاص از این امر مستثنی شده باشند. علاوه بر این، برخی از الزامات

متن اصلی

بخش آورده شده، ضوابط مربوط به بعضی جزئیات هستند که در صورت استفاده از قطعات پیش‌ساخته در سیستم‌های سازه‌ای باید رعایت شوند.

تفسیر/توضیح

به طور خاص در بتن پیش ساخته اعمال می‌شود. این قسمت شامل الزامات خاصی برای سیستم‌های پیش ساخته است. همچنین قسمت‌های دیگر این آیین‌نامه، الزامات خاصی مانند پوشش بتنی مورد نیاز را برای سیستم‌های پیش ساخته ارائه می‌دهد.

سیستم‌های پیش ساخته با سیستم‌های یکپارچه از نظر نوع مهار در تکیه گاه‌ها، محل قرارگیری تکیه‌گاه‌ها و تنش‌های وارده در بدنه عضو در هنگام ساخت، انبار کردن، حمل و نقل، نصب و پیکربندی نهایی به هم پیوسته، متفاوت هستند. در نتیجه، نیروهای طراحی عضو در نظر گرفته شده ممکن است از نظر اندازه و جهت، با مقاطع مختلف بحرانی در مراحل مختلف ساخت متفاوت باشند. به عنوان مثال، یک عضو خمشی پیش ساخته ممکن است برای اثرات بار مرده قبل از نصب، دارای تکیه‌گاه ساده باشد و ممکن است به دلیل انسجام ایجاد شده توسط اتصالات پس از نصب، عضوی ممتد و یکسره برای اثرات بار زنده یا محیطی باشد.

۵-۶-۲-۲ در سیستم‌هایی که از قطعات پیش‌ساخته استفاده می‌شود، نیروها و تغییرشکل‌های ایجاد شده در اتصالات و در مجاورت آن‌ها در قطعات باید در طراحی منظور شوند.

۵-۶-۲-۳ در سیستم‌هایی که نیروهای داخل صفحه‌ای باید بین قطعات پیش‌ساخته کف‌ها و یا دیوارها منتقل شوند، ضوابط زیر باید رعایت شوند:

الف- مسیرهای بارهای داخل صفحه‌ای باید هم در قطعات و هم در اتصالات بین آن‌ها پیوسته بوده و در طراحی منظور شوند.

ب- در مواردی که نیروهای انتقالی کششی هستند، باید مسیر بار به وسیله آرماتورها و یا پروفیل‌های فولادی، با و یا بدون وصله کاری، تأمین شود.

پ- توزیع نیروهای عمود بر صفحه در قطعات پیش‌ساخته باید با استفاده از روش‌های تحلیلی شناخته شده، و یا با انجام آزمایش تعیین گردد.

ت ۵-۶-۲-۳

پ- بارهای متمرکز و خطی را می‌توان بین اعضا توزیع کرد به شرط آنکه اعضا از سختی پیچشی کافی برخوردار باشند و برش از طریق اتصالات منتقل شود. اعضای دارای سخت پیچشی مانند دال‌های توخالی یا صلب، توزیع بار بهتری نسبت به اعضای انعطاف‌پذیر پیچشی مانند مقاطع T شکل دوتایی با بال‌های نازک فراهم می‌کنند. توزیع واقعی بار به عوامل زیادی بستگی دارد که در دهانه های بزرگ می‌توانند تغییرات قابل توجهی در توزیع نیروها ایجاد کنند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب

ت ۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب

۱-۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب بتنی

ت ۱-۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب بتنی

این بند مربوط به اعضای سازه‌ای بتنی است که با بتن درجا در زمان‌های مختلف ساخته می‌شوند و پس از عمل‌آوری بتن در آخرین مرحله باید به صورت یک عضو، مشترکا بارهای وارده را تحمل نمایند.

این اعضا مشمول تمام الزامات این آیین‌نامه می‌شوند، مگر آن‌که مشخصاً مستثنی شده باشند. در این آیین‌نامه برخی الزامات اضافی برای اعضای مرکب تحت خمش توصیه شده است.

۱-۱-۳-۶-۵ تمام اعضای مرکب باید برای همه مراحل بحرانی بارگذاری طراحی شوند. اعضا باید به گونه‌ای طراحی شوند که تمام بارهایی را که قبل از توسعه کامل مقاومت طراحی به آن‌ها وارد می‌شوند، تحمل نمایند.

۲-۱-۳-۶-۵ در هر یک از قطعات باید آرماتورهای کافی برای جلوگیری از گسترش ترک خوردگی و نیز برای جلوگیری از لغزش دو قطعه بر روی یکدیگر پیش‌بینی شوند.

۲-۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب بتنی - فولادی

۲-۳-۶-۵ سیستم‌های مرکب بتنی - فولادی

در طراحی سیستم‌های مرکب بتنی - فولادی، باید ضوابط مبحث دهم مقررات ملی ساختمان رعایت شوند.

در اعضای مرکب بتنی - فولادی، گل‌میخ‌های انتقال دهنده برش افقی بین قطعات درجا ریخته شده در زمان‌های مختلف نقش اساسی بر عهده دارند. مشخصات مکانیکی گل‌میخ‌ها در ادبیات سازه‌های فولادی آورده می‌شود. در این آیین‌نامه به ضوابط مبحث دهم مقررات ملی ساختمان ارجاع داده شده است.

فصل ششم

تحلیل سیستم‌ها

فصل ششم

تحلیل سیستم‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۶ گستره

ت ۱-۶ گستره

ضوابط این فصل به اصول کلی تحلیل سازه‌ها اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- روش‌های تحلیل؛

ب- مدل‌سازی اعضا در سیستم‌های سازه‌ایی؛

پ- اثرات بارها.

ضوابط این فصل در تحلیل اعضا برای تعیین اثرات بار در طراحی اعمال می‌شود. این ضوابط شامل موارد زیراند:

بخش ۲-۶ - الزامات عمومی قابل استفاده برای تمام مراحل تحلیل؛

بخش ۳-۶ - به بررسی فرضیات مدل‌سازی مورد استفاده در ایجاد مدل تحلیلی؛

بخش ۴-۶ - نحوه چیدمان بارهای زنده‌ای که در تحلیل در نظر گرفته می‌شوند؛

بخش ۵-۶ - الزامات تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول؛

بخش ۶-۶ - الزامات تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم؛

بخش ۷-۶ - الزامات تحلیل غیر الاستیک؛

بخش ۸-۶ - الزامات استفاده از تحلیل به روش اجزای محدود؛

بخش ۹-۶ - بررسی یک روش تحلیل تقریبی برای تیرهای ممتد (پیوسته) و دال‌های یک‌طرفه که می‌تواند به جای تحلیل‌های دقیق، در شرایط تعیین شده، مورد استفاده قرار گیرند.

۲-۶ کلیات

ت ۲-۶ کلیات

۱-۲-۶ روش‌های تحلیل

ت ۱-۲-۶ روش‌های تحلیل

۱-۱-۲-۶ روش‌های مجاز تحلیل در این آیین‌نامه شامل بندهای «الف» تا «ث»، به صورت زیراند:

ت ۱-۱-۲-۶

الف- تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول مطابق بند ۵-۶؛

الف- تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول با استفاده از هندسه تغییرشکل نیافته سازه، معادلات تعادل را اقناع می‌کند. اثرات ترک‌خوردگی مقاطع و خزش با ضرایب ترک‌خوردگی در محاسبات

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ملحوظ می‌شود. وقتی که تنها نتایج تحلیل مرتبه اول در نظر گرفته شود، اثرات لاغری لحاظ نشده است. به دلیل اینکه این اثرات می‌توانند دارای اهمیت باشند، در بخش ۶-۵ نحوه محاسبه اثرات لاغری برای عضو ($P\delta$) و برای کل سازه ($P\Delta$) با استفاده از نتایج تحلیل مرتبه اول ارایه شده است.

ب- تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم مطابق بند ۶-۶؛

ب- تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم معادلات تعادل را با استفاده از هندسه تغییرشکل یافته سازه اقناع می‌کند. اگر تحلیل مرتبه دوم از گره‌هایی در طول عضو فشاری استفاده کند، اثرات لاغری به دلیل تغییرشکل‌های جانبی در طول عضو و همچنین تغییرمکان جانبی کل سازه را محاسبه می‌کند. اگر تحلیل مرتبه دوم فقط از گره‌های موجود در نقاط تقاطع اعضا استفاده کند، در این صورت اثرات تغییرمکان جانبی برای کل سازه را محاسبه کرده و از اثرات لاغری عضو ($P\delta$) صرف‌نظر می‌کند. در این حالت برای تعیین اثرات لاغری عضو از روش تشدید لنگرها استفاده می‌شود. لازم است در تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم اثرات ترک‌خوردگی و خزش ملحوظ شوند.

پ- تحلیل غیرالاستیک مطابق بند ۶-۷؛

پ- تحلیل غیرالاستیک، که:

۱- پاسخ غیرخطی تنش-کرنش مصالح مورد استفاده در سازه را نشان می‌دهد،

۲- سازگاری تغییرشکل‌ها را اقناع می‌کند

۳- تعادل در پیکربندی تغییرشکل نیافته برای تحلیل مرتبه اول یا تعادل در پیکربندی تغییرشکل یافته برای تحلیل مرتبه دوم را اقناع می‌کند.

ت- تحلیل به روش اجزای محدود مطابق بند ۶-۸؛
ث- تحلیل‌های تقریبی برای تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد (پیوسته) تحت اثر بارهای قائم، مطابق بند ۶-۹.
۶-۲-۱-۲ روش‌های خاص مجاز دیگر شامل بندهای «الف» تا «ث» زیراند:

الف- در دال‌های دوطرفه برای بارهای ثقلی:

- ۱- روش طراحی مستقیم مطابق بخش ۱۰-۹؛
- ۲- روش طراحی قاب معادل مطابق بخش ۱۰-۱۰؛
- ۳- روش طراحی پلاستیک مطابق بخش ۱۰-۱۱؛
- ۴- روش طراحی ضرایب لنگر خمشی مطابق بخش

۱۰-۱۲.

متن اصلی

- ب- در دیوارهای لاغر برای تعیین اثرات بارهای خارج از صفحه مطابق بند ۱۳-۸؛
- پ- در دیافراگم‌ها برای تعیین اثرات بارهای داخل صفحه مطابق بند ۱۴-۴-۲؛
- ت- در یک عضو یا یک ناحیه از سازه، روش تحلیل با مدل خرپایی مطابق فصل ۲۲؛
- ث- اثرات ناشی از لاغری در اعضای تحت فشار و خمش مطابق بند ۴-۵-۶.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۲-۶ اثرات لاغری

۱-۲-۲-۶ از اثرات مرتبه دوم در بسیاری از سازه‌ها می‌توان صرف‌نظر کرد. در این شرایط، نیازی به در نظر گرفتن اثرات لاغری نمی‌باشد و اعضای فشاری نظیر ستون‌ها، دیوارها و مهاربندها می‌توانند براساس نیروهای تعیین شده از تحلیل مرتبه اول طراحی شوند. از اثرات لاغری می‌توان هم در سیستم‌های مهاربندی و هم فاقد مهاربندی بسته به نسبت لاغری اعضا $(\frac{kl_u}{r})$ صرف نظر کرد.

نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ در صورتی که انحنا در یک جهت باشد، منفی و در صورتی که انحنا در دو جهت باشد، مثبت در نظر گرفته می‌شود.

شکل ۱-۶ به منظور تخمین ضریب طول موثر k برای طراحی اولیه ارائه شده است که ضریب طول موثر k برای ستون‌های دارای مقطع ثابت در قاب‌های چند دهانه را به صورت گرافیکی تعیین می‌کند. رابطه ۲-۶ با فرض قابل قبول بودن ۵ درصد افزایش در لنگرهای ناشی از لاغری بدست آورده شده است.

سختی اعضای مهاربندی بر مبنای جهت‌های اصلی قاب مربوط محاسبه می‌شود. این اعضای مهاربندی در سازه‌های متعارف شامل دیوار سازه‌ای یا مهاربند می‌باشند. پاسخ پیچشی ناشی از خروج از مرکزیت در سیستم مقاوم در برابر بار جانبی می‌تواند باعث افزایش اثرات مرتبه دوم شود و باید در نظر گرفته شود.

ضریب طول موثر در نمودار **شکل ۱-۶ بند ۴-۵-۶-۲-۴**، ارائه شده است.

۲-۲-۶ اثرات لاغری

۱-۲-۲-۶ اثرات لاغری مطابق ضوابط این فصل در نظر گرفته می‌شوند. در موارد زیر می‌توان از این اثرات صرف نظر نمود:

الف- در ستون‌های مهار نشده به شرط برقراری رابطه زیر:

$$\frac{kl_u}{r} \leq 22 \quad \text{رابطه ۱-۶}$$

ب- در ستون‌های مهار شده به شرط برقراری رابطه زیر:

$$\frac{kl_u}{r} \leq \min \left\{ 34 + 12 \left(\frac{M_1}{M_2} \right), 40 \right\} \quad \text{رابطه ۲-۶}$$

در **رابطه ۲-۶**، نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ برای ستون‌هایی که دارای یک انحنا در یک جهت هستند، منفی و برای ستون‌هایی که دارای انحنا در دو جهت هستند، مثبت در نظر گرفته می‌شود.

در مواردی که جمع سختی تمام اعضای مهاربندی که از حرکت جانبی طبقه جلوگیری می‌کنند، حداقل ۱۲ برابر سختی کل ستون‌های طبقه در آن امتداد باشد، اجازه داده می‌شود که آن ستون‌ها را مهار شده در نظر گرفت.

۲-۲-۲-۶ شعاع ژیراسیون، I را می‌توان از یکی از روش‌های «الف» تا «پ» زیر محاسبه نمود:

الف- با استفاده از رابطه زیر:

متن اصلی

$$r = \sqrt{\frac{I_g}{A_g}} \quad \text{رابطه ۳-۶}$$

ب- در ستون‌های با مقطع مستطیل، در هر امتداد برابر با $0/30$ بعد مقطع ستون در آن امتداد،
پ- در ستون‌های با مقطع دایره، برابر با $0/25$ قطر مقطع ستون.

۳-۲-۲-۶ در مواردی که اثرات لاغری بر اساس تحلیل الاستیک مرتبه دوم یا تحلیل غیرالاستیک تعیین می‌شوند، نیروهای محوری و لنگرهای خمشی ناشی از آن‌ها نباید از $1/4$ برابر اثرات مرتبه اول بیشتر باشند.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۲-۶ طراحی با در نظر گرفتن اثرات مرتبه دوم می‌تواند بر اساس روش تشدید لنگر، تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم و یا تحلیل غیرالاستیک مرتبه دوم باشد.

لنگرهای انتهایی در اعضای فشاری نظیر ستون‌ها، دیوارها و مهاربندها باید در طراحی اعضای خمشی مجاور در نظر گرفته شود. در قاب‌های بدون حرکت جانبی، نیازی به تشدید اثرات لنگرهای انتهایی شده در طراحی تیرهای مجاور نمی‌باشد. در قاب‌های با حرکت جانبی، لنگرهای انتهایی تشدید شده باید در طراحی اعضای خمشی مجاور در نظر گرفته شود.

اگر وزن سازه نسبت به سختی جانبی آن زیاد باشد، در جایی که لنگرهای ثانویه بیش از 25 درصد لنگرهای اولیه باشند، اثرات مازاد $P\Delta$ ممکن است ایجاد شوند. اثرات $P\Delta$ در نهایت منجر به ایجاد یکتایی در حل معادلات تعادل می‌شود که نشان دهنده ناپایداری فیزیکی سازه می‌باشد.

مطالعات تحلیلی قاب‌های بتن‌آرمه نشان داده است زمانی که شاخص Q تعریف شده در رابطه ۳-۶ از $0/2$ فراتر رود، که برابر با نسبت لنگر ثانویه به اولیه $1/25$ می‌باشد، احتمال ناپایداری به سرعت افزایش می‌یابد. حد شاخص Q در برخی آیین‌نامه‌ها $0/25$ اختیار شده که برابر است با نسبت لنگر ثانویه به اولیه $1/33$ ، بنابراین حد بالایی $1/4$ برای نسبت لنگر ثانویه به اولیه انتخاب شده است.

۳-۶ مدل‌سازی

ت ۳-۶ مدل‌سازی

۱-۳-۶ کلیات

ت ۱-۳-۶ کلیات

۱-۳-۶-۱ برای تحلیل سازه‌ها می‌توان آن‌ها را به مدل‌های ساده شده‌ای مرکب از اعضای میله‌ای، اعضای صفحه‌ای و

متن اصلی

اعضای سه بعدی، مطابق بندهای «الف» تا «پ» زیر تبدیل کرد:

الف- اعضای میله‌ای

اعضایی هستند که در آن‌ها یکی از ابعاد به طور قابل ملاحظه از دو بعد دیگر بزرگتر باشد و دو بعد اخیر اختلاف چندانی با هم نداشته باشند. در این اعضا فاصله بین دو مقطع با لنگرهای خمشی صفر باید حداقل دو برابر ارتفاع عضو باشد. تیرها، ستون‌ها، مهار بندها و قوس‌ها از جمله اعضای میله‌ای می‌باشند.

ب- اعضای صفحه‌ای

اعضایی هستند که در آن‌ها یکی از ابعاد (ضخامت) به طور قابل ملاحظه کوچک‌تر از دو بعد دیگر باشد. دال‌ها، دیافراگم‌ها، تیر تیغه‌ها، شالوده‌های غیر ضخیم و پوسته‌ها از جمله اعضای صفحه‌ای می‌باشند.

پ- اعضای سه بعدی

اعضایی هستند که در آن‌ها هیچ یک از ابعاد اختلاف قابل ملاحظه‌ای با دو بعد دیگر نداشته باشد. شالوده‌های ضخیم، پوسته‌های ضخیم و اعضای با بتن حجیم از جمله اعضای سه بعدی می‌باشند.

پ- اعضای سه بعدی

با توجه به هدف هر تحلیل که مقاومت مورد نظر و کنترل شرایط بهره برداری است یا هدف محدود کردن نیاز اعضاست (وقتی سختی عامل کنترل کننده و بحرانی است)، فرضیات متفاوتی برای سختی اختیار می‌شود. در حالت ایده‌آل اثرات میزان ترک خوردگی و رفتار غیرالاستیک در طول هر عضو قبل از به مقاومت تسلیم رسیدن آن باید در سختی خمشی و پیچشی عضو در نظر گرفته شود. ولی در نظر گرفتن سختی‌های متفاوت برای اعضا در یک قاب، تحلیل قاب را در روند طراحی دشوار می‌کند. لذا لازم است فرضیات ساده‌تری برای سختی‌های خمشی و پیچشی در نظر گرفته شوند.

در قاب‌های مهار شده، مقادیر نسبی سختی‌ها مهم می‌باشند. فرض متداول، استفاده از $0.5 I_g$ برای تیرها و I_g برای ستون‌ها مناسب‌اند. در قاب‌های مهار نشده، لازم است تخمینی واقع‌گرایانه از I داشت، بخصوص اگر تحلیل مرتبه دوم بکار گرفته شود. راهنمایی در این زمینه در بند ۶-۵-۴ ارائه شده است.

نیاز به در نظر گرفتن سختی پیچشی در تحلیل یک ساختمان مشخص نیاز به بررسی دو موضوع دارد:

(۱) مقدار نسبی سختی‌های پیچشی و خمشی،

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲) آیا پیچش برای تعادل سازه لازم است (پیچش تعادلی) یا اینکه ناشی از چرخش اعضا برای اقلان سازگاری است (پیچش سازگاری). در مورد پیچش تعادلی، سختی پیچشی باید در تحلیل در نظر گرفته شود. برای مثال، سختی پیچشی تیرهای لبه باید در نظر گرفته شوند. در مورد پیچش سازگاری، معمولاً سختی پیچشی در تحلیل در نظر گرفته نمی‌شود زیرا سختی پیچشی ترک خورده یک تیر، نسبت کوچکی از سختی خمشی اعضای متصل به آن است. در نظر گرفتن پیچش در طراحی مطابق ضوابط فصل تیرها می‌باشد.

۳-۱-۳-۶-۲ سختی نسبی اعضا در مدل‌های سیستم‌های سازه‌ای باید مبتنی بر فرضیات منطقی و منسجم تعیین شود و در آن اثرات ترک خوردگی در طول عضو و نیز سختی‌های خمشی و پیچشی عضو منظور گردند.

۳-۱-۳-۶-۳ در مدل تحلیلی باید تغییرات در مقطع تیرها و ستون‌ها، مانند ماهیچه‌ها و دستک‌ها، منظور شوند.

ت ۲-۳-۶ دهانه‌ها

ت ۲-۳-۶ دهانه‌ها

ت ۱-۲-۳-۶

۱-۲-۳-۶-۱ طول دهانه موثر در اعضای مختلف سازه بر اساس ضوابط زیر تعیین می‌شود:

الف- طول دهانه موثر برای عضوی که با تکیه‌گاه‌های خود یکپارچه نباشد، باید معادل فاصله محور تا محور تکیه‌گاه‌ها، یا طول آزاد دهانه به اضافه ارتفاع عضو، هر کدام که کوچک‌تر است، در نظر گرفته شود.

ب- طول موثر برای عضوی که با تکیه‌گاه‌های خود یکپارچه است، با توجه به مقاومت و سختی نسبی اعضا در محل اتصال و با قضاوت مهندسی تعیین گردیده و درصدی از طول انتهایی عضو که در ناحیه اتصال واقع شده است، صلب منظور می‌شود.

پ- طول موثر برای اعضای طره با گیرداری کامل برابر با طول آزاد آن‌هاست.

ت- دال‌های یک‌طرفه توپر و سیستم‌های تیرچه‌ای با دهانه‌های آزاد کمتر یا مساوی سه متر را که با تکیه‌گاه‌های خود به صورت یکپارچه ساخته می‌شوند، می‌توان به صورت دال‌های یک‌سره روی تکیه‌گاه‌های

ب- در اعضای پیوسته چنانچه طول تکیه‌گاه زیاد باشد، منظور کردن نیمی از ناحیه متصل به تکیه‌گاه، در طول عضو برای تحلیل غیر واقع‌بینانه است. استفاده از قضاوت مهندسی در این مورد مناسب‌تر می‌باشد.

متن اصلی

ساده، بدون منظور نمودن عرض تکیه‌گاه و با طول آزاد دهانه‌های آن‌ها در نظر گرفت.

۳-۳-۶ مشخصات هندسی تیر T

۱-۳-۳-۶ در تیرهای T شکل که دارای دال یکپارچه و یا مرکب می‌باشند، عرض موثر بال، b_f ، باید برابر با عرض جان تیر، b_w ، به اضافه قسمتی از بال در هر طرف تیر مطابق **جدول ۱-۶** در نظر گرفته شود. در این جدول h ضخامت دال و s_w فاصله آزاد بین جان تیر مورد نظر و جان تیر مجاور آن می‌باشد.

جدول ۱-۶ محدودیت ابعاد برای عرض موثر بال از بر جان تیر T

شکل

عرض موثر بال، از بر جان تیر		وضعیت
$8h$	کم‌ترین از:	بال در دو طرف جان
$s_w/2$		
$l_n/8$		
$6h$	کم‌ترین از:	بال در یک طرف جان
$s_w/2$		
$l_n/12$		

۲-۳-۳-۶ در تیرهای T شکل منفرد که از بال تیر برای تامین سطح فشاری اضافی استفاده می‌شود، حداقل ضخامت بال باید برابر با نصف عرض جان و حداکثر عرض موثر بال، برابر با چهار برابر عرض جان در نظر گرفته شود.

۴-۶ نحوه چیدمان بارهای زنده

۱-۴-۶ در طراحی کف‌ها یا بام‌ها برای بارهای ثقلی، می‌توان فرض نمود که بارهای زنده فقط به طبقه مورد نظر وارد می‌شوند.

۲-۴-۶ در طراحی تیرها و دال‌های یک‌طرفه می‌توان از دو فرض «الف» و «ب» زیر استفاده نمود:

تفسیر/توضیح

ت ۳-۳-۶ مشخصات هندسی تیر T

ت ۱-۳-۳-۶ عرض موثر بال تا یک هشتم دهانه در هر طرف مجاز می‌باشد. این امر برای ساده‌سازی **جدول ۱-۶** انجام شده و تاثیر آن بر روی طراحی ناچیز می‌باشد.

ت ۴-۶ نحوه چیدمان بارهای زنده

۲-۴-۶ بحرانی‌ترین ترکیب بارهای طراحی باید با در نظر گرفتن اثرات بار زنده در الگوهای مختلف بحرانی حاصل شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- برای تعیین حداکثر لنگر خمشی مثبت در نزدیک وسط دهانه، باید بار زنده را بر روی دهانه مورد نظر و دهانه‌های مجاور به طور یک در میان قرار داد.

ب- برای تعیین حداکثر لنگر منفی در تکیه‌گاه، باید بار زنده را بر روی دهانه‌های مجاور آن تکیه‌گاه و سایر دهانه‌ها به صورت یک در میان، قرار داد.

۳-۴-۶ در دال‌های دوطرفه، لنگرهای خمشی باید بر اساس ضوابط زیر تعیین شوند. در تمام موارد مقادیر این لنگرها نباید از لنگر متناظر در شرایطی که بر روی تمام چشمه‌های دال، بارهای زنده قرار داده شده‌اند، کمتر باشند.

۱-۳-۴-۶ در صورت مشخص بودن چیدمان بار زنده، لنگرها باید با توجه به این چیدمان تعیین شوند.

۲-۳-۴-۶ در مواردی که بار زنده از ۷۵ درصد بار مرده کمتر باشد، و یا در مواردی که چیدمان بار زنده به گونه‌ای است که همزمان بر روی تمام چشمه‌های دال اثر می‌کند، مقادیر لنگرها را می‌توان با قرار دادن بار زنده بر روی تمام چشمه‌ها به دست آورد.

۳-۳-۴-۶ در مواردی که شرایط بندهای ۱-۳-۴-۶ یا ۲-۳-۴-۶ برقرار نباشند، لنگرها را می‌توان طبق بندهای «الف» و «ب» زیر به دست آورد:

الف- حداکثر لنگر مثبت در نزدیک وسط چشمه را می‌توان با قرار دادن ۷۵ درصد بار زنده بر روی چشمه مورد نظر و چشمه‌های مجاور آن به صورت یک در میان به دست آورد.

ب- حداکثر لنگر منفی در هر تکیه‌گاه را می‌توان با قرار دادن ۷۵ درصد بار زنده بر روی چشمه‌های مجاور آن به دست آورد.

۳-۳-۴-۶ استفاده از تنها ۷۵ درصد از بارهای زنده ضریب‌دار برای حداکثر لنگر ناشی از ترکیبات بارگذاری بر این اساس است که حداکثر لنگرهای مثبت و منفی ناشی از بار زنده نمی‌توانند به طور همزمان ایجاد شوند. بنابراین امکان باز توزیع حداکثر لنگرها قبل از شکست وجود دارد. این روش مقداری اضافه تنش محلی تحت بار ضریب‌دار زنده را مجاز می‌داند اما همچنان تضمین می‌کند که مقاومت طراحی سیستم دال بعد از باز توزیع لنگر کمتر از مقدار لازم برای مقاومت در برابر بارهای ضریب‌دار مرده و زنده در تمام چشمه‌ها نباشد.

۵-۶ تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول

۵-۶ تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول

۱-۵-۶ کلیات

۱-۵-۶ کلیات

۱-۱-۵-۶ در تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول، اثرات لاغری به روش تشدید لنگرها مطابق بند ۴-۵-۶ تعیین می‌گردند.

۱-۱-۵-۶ هنگام استفاده از تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول، اثرات لاغری با استفاده از روش تشدید لنگر محاسبه می‌شوند.

متن اصلی

در اعضای که مشمول ضوابط بند ۶-۲-۲-۱ می‌شوند، می‌توان از اثرات لاغری صرف نظر نمود.

۶-۱-۵-۲ در تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول، باز پخش لنگرها مجاز است و بر طبق ضوابط بند ۶-۵-۵ صورت می‌گیرد.

۶-۵-۲ مدل‌سازی اعضا و سیستم‌های سازه‌ای

۶-۲-۵-۱ لنگرهای هر طبقه یا بام باید با توزیع آن‌ها بین ستون‌های بالا و پایین طبقه یا بام، به نسبت سختی نسبی ستون‌ها و نیز شرایط گیرداری آن‌ها توزیع شوند.

۶-۲-۵-۲ در قاب‌ها و یا سیستم‌های پیوسته، اثرات چیدمان بارها در کف‌ها و بام‌ها را باید در انتقال لنگر به ستون‌های داخلی و خارجی و نیز اثر برون محوری ناشی از سایر عوامل منظور نمود.

۶-۲-۵-۳ به منظور ساده کردن تحلیل، استفاده از هر یک از روش‌های «الف» و «ب» زیر و یا هر دوی آن‌ها مجاز است:

الف- استفاده از ضوابط بند ۶-۳-۲-۱ «ت».

ب- در قاب‌ها و یا ساخت و سازه‌ای پیوسته، می‌توان چشمه اتصال را صلب فرض نمود.

۶-۵-۳ مشخصات مقطع اعضا

۶-۳-۵-۱ اعضا برای بارهای ضریب‌دار

۶-۳-۵-۱-۱ مشخصات مقطع شامل ممان اینرسی و سطح مقطع اعضا باید بر اساس جدول ۶-۲ «الف» یا جدول ۶-۲ «ب»

تفسیر/توضیح

۶-۵-۲ مدل‌سازی اعضا و سیستم‌های سازه‌ای

۶-۲-۵-۱ این بخش به منظور اطمینان از اینکه در اعضای اشاره شده در بند ۶-۱-۹-۱، لنگرها در طراحی ستون‌ها لحاظ شده‌اند، در نظر گرفته شده است. این لنگر از اختلاف بین لنگرهای انتهایی اعضای متصل به ستون که از محور ستون عبور می‌کنند، حاصل می‌شود.

۶-۲-۵-۳ یکی از ویژگی‌های رایج نرم‌افزارهای تحلیل سازه، در نظر گرفتن اتصالات صلب است.

بند «ب» مربوط به اتصالات در قاب‌ها نظیر اتصالات تیر-ستون می‌باشد.

۶-۵-۳ مشخصات مقطع اعضا

۶-۳-۵-۱ اعضا برای بارهای ضریب‌دار

در تحلیل بارهای جانبی، می‌توان از سختی‌های ارایه شده در بندهای ۶-۳-۵-۱-۱ و ۶-۳-۵-۲ استفاده کرد. هر دو شرط، سختی سیستم سازه‌ای بتن‌آرمه بارگذاری شده را تا نزدیکی یا فراتر از مقاومت تسلیم تقریب می‌زنند. برای این سختی‌ها، نتایج آزمایشگاهی و تحلیل‌ها همبستگی منطقی مورد قبولی را تأیید می‌کنند.

۶-۳-۵-۱-۱ مقادیر I و A از نتایج آزمایش و تحلیل قاب‌ها، با منظور داشتن تفاوت‌ها در تغییرشکل‌های محاسباتی، انتخاب

متن اصلی

محاسبه شوند، مگر آن که بتوان آن‌ها را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد. در صورت وجود بارهای جانبی دائمی، ممان اینرسی ستون‌ها و دیوارها را باید بر ضریب $(1 + \beta_{ds})$ تقسیم نمود. β_{ds} برابر با نسبت برش دائمی در کل طبقه به حداکثر برش کل طبقه در همان ترکیب بار می‌باشد. ممان اینرسی ناخالص تیرهای T شکل با منظور کردن عرض موثر بال محاسبه می‌شود، و یا دو برابر ممان اینرسی ناخالص مقطع مستطیلی جان منظور می‌شود.

تفسیر/توضیح

شده‌اند. ممان اینرسی‌ها در ضریب کاهش سختی $\phi_k = 0.875$ ضرب شده‌اند. برای مثال ممان اینرسی برای ستون‌ها برابر با $0.875(0.80I_g) = 0.70I_g$ می‌باشد.

ممان اینرسی تیرهای T شکل، باید بر اساس عرض بال موثر تعریف شده در بخش ۶-۳-۱ محاسبه شود. برای تیر T شکل، در نظر گرفتن I_g به مقدار $2I_g$ جان تیر از دقت کافی برخوردار است $2(b_w h^3/12)$.

در مواردی که که لنگرها و برش‌های ضریب‌دار حاصل از تحلیل بر اساس ممان اینرسی دیوار برابر با $0.70I_g$ بیانگر آن باشد که دیوار در خمش، بر اساس مدول گسیختگی ترک می‌خورد، تحلیل باید با در نظر گرفتن $I=0.35I_g$ در طبقاتی که احتمال ترک خوردگی در آن‌ها وجود دارد، تکرار شود.

روابط جدول ۶-۲-ب مقادیر ممان اینرسی I را با در نظر گرفتن بارهای محوری، خروج از مرکزیت، درصد آرماتورها و مقاومت فشاری بتن ارائه می‌دهد. سختی‌های ارائه شده در این جدول برای تمام سطوح بارگذاری نظیر بارهای بهره‌برداری و ضریب‌دار قابل اعمال و ضریب کاهش سختی ϕ_k برای ممان اینرسی نظیر آن‌ها هم در نظر گرفته شده‌است. در صورتی که برای سطح بارگذاری غیر از بار ضریب‌دار مورد استفاده قرار گیرد، M_{II} و P_{II} باید با مقادیر متناسب با سطح بارگذاری مورد نظر جایگزین شوند.

ت ۶-۵-۳-۱-۲ تغییر مکان‌های جانبی سازه تحت بارهای ضریب‌دار جانبی، می‌توانند به دلیل پاسخ غیرخطی اعضا و کاهش سختی موثر، تا حدی متفاوت از مقادیر محاسبه شده با استفاده از تحلیل خطی باشند. انتخاب سختی موثر مناسب برای اعضای قاب بتن آرمه هدفی دوگانه دارد:

(۱) تخمین واقع‌گرایانه تغییر مکان جانبی؛

(۲) تعیین اثرات ناشی از تغییر مکان‌های تحمیل شده بر سیستم باربر ثقلی سازه (P-Δ).

تحلیل غیرخطی دقیق این دو اثر را به خوبی نشان می‌دهد. یک روش ساده برای تخمین تغییر مکان جانبی غیرخطی معادل با استفاده از تحلیل خطی، کاهش سختی اعضای بتنی مدل‌سازی شده در سازه می‌باشد. نوع تحلیل بار جانبی، بر انتخاب مقادیر سختی موثر مناسب تأثیر می‌گذارد. در تحلیل‌های شامل بار باد که از رفتار غیرخطی مطلوب نیست، سختی موثر باید بیانگر رفتار قبل از تسلیم باشد. برای بارگذاری زلزله، سطح تغییر شکل غیرخطی، به

۶-۵-۳-۱-۲ در تحلیل برای بارهای جانبی ضریب‌دار می‌توان ممان اینرسی تمام اعضا را برابر $0.5I_g$ در نظر گرفت، یا می‌توان ممان اینرسی اعضا را با استفاده از روش‌های دقیق‌تری که سختی موثر همه اعضا تحت بار را منظور می‌نمایند، محاسبه نمود.

جدول ۶-۲-الف ممان اینرسی و سطح مقطع مجاز اعضا در تحلیل الاستیک برای بارهای ضریب‌دار

عضو و شرایط آن	ممان اینرسی	سطح مقطع برای تغییر شکل محوری	سطح مقطع برای تغییر شکل برشی
ستون‌ها دیوارها	0.7I _g	1.0A _g	b _w h
	0.7I _g		
	0.35I _g		
	0.35I _g		
تیرها	0.35I _g		
دال‌های تخت و دال‌های قارچی	0.25I _g		

متن اصلی

تفسیر/توضیح

سطح عملکرد تعیین شده برای سازه و دوره بازگشت زلزله بستگی دارد.

دقت استفاده از یک تحلیل خطی ساده به دقت سختی محاسباتی موثر اعضا وابسته است. این سختی می‌تواند بر اساس سختی سکانت در نقطه تسلیم یا فراتر از آن و یا قبل از نقطه تسلیم در صورتی که تسلیم اعضا مورد انتظار نباشد، محاسبه شود.

جدول ۶-۲-ب مقادیر دقیق‌تر ممان اینرسی اعضا در تحلیل الاستیک برای بارهای ضریب‌دار

مقادیر ممان اینرسی			عضو
حداکثر	I	حداقل	
$0.875I_g$	$(0.8 + 25 \frac{A_{st}}{A_g})(1 - \frac{M_u}{P_u h} - 0.5 \frac{P_u}{P_0})I_g$	$0.35I_g$	ستون‌ها و دیوارها
$0.5I_g$	$(0.10 + 25\rho)(1.2 - 0.2 \frac{b_w}{d})I_g$	$0.25I_g$	تیرها، دال‌های تخت و دال‌های قارچی

تیسره - در اعضای خمشی ممتد می‌توان برای I مقدار متوسط آن را در مقاطع با لنگرهای خمشی مثبت و منفی بحرانی در نظر گرفت. همچنین برای M_u و P_u باید از مقادیر متعلق به ترکیب بار مورد نظر، و یا ترکیبی که حداقل مقدار I را به دست می‌دهد، استفاده کرد.

ت ۶-۵-۳-۱-۳ تحلیل دال‌های دوطرفه بدون تیر، نیازمند مدلی است که انتقال بارهای جانبی بین اعضای قائم را لحاظ کند. سختی حاصل از مدل‌سازی باید منطبق بر نتایج آزمایش و تحلیل باشد.

۶-۵-۳-۱-۳ در تحلیل دال‌های دوطرفه بدون تیر که جزئی از سیستم باربر جانبی زلزله منظور می‌شوند، ممان اینرسی I برای دال‌ها را باید بر اساس مدلی که با نتایج آزمایش‌ها و تحلیل‌ها مطابقت قابل قبولی داشته باشند، به دست آورد. I برای سایر اعضا باید بر اساس **بندهای ۶-۵-۳-۱-۱** و **۶-۵-۳-۱-۲** محاسبه شود.

۶-۵-۳-۲ اعضا برای بارهای بهره‌برداری

۶-۵-۳-۲-۱ برای محاسبه خیزهای آنی و درازمدت اعضا تحت اثر بارهای قائم، باید ضوابط **فصل ۱۹** رعایت شوند.

ت ۶-۵-۳-۲-۲ محاسبه تغییرمکان آنی ناشی از بارهای جانبی می‌توان ممان اینرسی اعضا را $1/4$ برابر مقادیر بند ۶-۵-۳-۱ در نظر گرفت. همچنین می‌توان ممان اینرسی را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد، به شرط آن که مقادیر آن از I_g تجاوز ننماید.

ت ۶-۵-۳-۲-۳ محاسبه تغییرمکان آنی ناشی از بارهای جانبی می‌توان ممان اینرسی اعضا را $1/4$ برابر مقادیر بند ۶-۵-۳-۱ در نظر گرفت. همچنین می‌توان ممان اینرسی را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد، به شرط آن که مقادیر آن از I_g تجاوز ننماید.

ت ۶-۵-۳-۲-۴ محاسبه تغییرمکان آنی ناشی از بارهای جانبی می‌توان ممان اینرسی اعضا را $1/4$ برابر مقادیر بند ۶-۵-۳-۱ در نظر گرفت. همچنین می‌توان ممان اینرسی را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد، به شرط آن که مقادیر آن از I_g تجاوز ننماید.

۶-۵-۳-۲-۳ برای محاسبه تغییرمکان آنی ناشی از بارهای جانبی می‌توان ممان اینرسی اعضا را $1/4$ برابر مقادیر بند ۶-۵-۳-۱ در نظر گرفت. همچنین می‌توان ممان اینرسی را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد، به شرط آن که مقادیر آن از I_g تجاوز ننماید.

۶-۵-۳-۲-۴ محاسبه تغییرمکان آنی ناشی از بارهای جانبی می‌توان ممان اینرسی اعضا را $1/4$ برابر مقادیر بند ۶-۵-۳-۱ در نظر گرفت. همچنین می‌توان ممان اینرسی را از تحلیل‌های دقیق‌تری به دست آورد، به شرط آن که مقادیر آن از I_g تجاوز ننماید.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۵-۶ اثرات لاغری-روش تشدید لنگرها

ت ۴-۵-۶ اثرات لاغری-روش تشدید لنگرها

۱-۴-۵-۶ کلیات

ت ۱-۴-۵-۶ کلیات

۱-۴-۵-۶ اثرات لاغری در اعضای تحت فشار و خمش را می‌توان با استفاده از روش تشدید لنگرهای خمشی در آن‌ها تعیین نمود. در این روش ستون‌ها و طبقات در سازه‌ها طبق ضوابط بند ۲-۴-۵-۶ به صورت مهار شده یا نشده گروه‌بندی می‌شوند و روش تشدید لنگرها در هر یک از آن‌ها بر اساس بندهای ۳-۴-۵-۶ و ۴-۴-۵-۶ به کار برده می‌شوند.

ت ۱-۴-۵-۶ این بخش به توصیف یک روش تقریبی برای طراحی می‌پردازد که از مفهوم تشدید لنگر برای محاسبه اثرات لاغری استفاده می‌کند. لنگرهای محاسبه شده با استفاده از تحلیل مرتبه اول، در ضریب تشدید لنگر که تابعی از بارهای محوری ضریب‌دار P_{II} و بار بحرانی کماتش P_c برای ستون‌ها است، ضرب می‌شوند. در قاب‌های مهار نشده، ضریب تشدید لنگر تابعی از مجموع P_{II} طبقه و مجموع P_c ستون‌های مهار جانبی شده در طبقه مورد نظر که در مقابل تغییر مکان جانبی مقاومت می‌کنند، می‌باشد. قاب‌های مهار شده و مهار نشده، به طور مجزا مورد بررسی قرار می‌گیرند. تحلیل مرتبه اول یک تحلیل الاستیک است که در آن تاثیر بارهای داخلی ناشی از تغییر مکان لحاظ نمی‌شود.

در روش طراحی تشدید لنگر، لازم است طراح میان قاب‌های مهار شده (برای اعمال ضوابط بند ۳-۴-۵-۶) و مهار نشده (برای اعمال ضوابط بند ۴-۴-۵-۶) تمایز قائل شود. معمولاً این امر با مقایسه سختی جانبی ستون‌ها در طبقه و سختی جانبی عناصر مهارکننده آن طبقه انجام می‌شود. عضو فشاری مثل ستون، دیوار یا مهاربند، مهارشده در نظر گرفته می‌شوند اگر در طبقه‌ای واقع شده باشند که اعضای مهاری آن (دیوارهای سازه‌ای، خرپاهای برشی یا سایر انواع مهار جانبی)، از سختی جانبی قابل ملاحظه‌ای برای تحمل تغییر شکل‌های جانبی طبقه برخوردار باشند طوری که تغییر شکل جانبی ایجاد شده به اندازه‌ای بزرگ نباشد که مقاومت ستون را به طور قابل ملاحظه تغییر دهند. اگر بدون محاسبه امکان تبیین نباشد، در بند ۲-۱-۴-۵-۶ دو شرط ممکن برای در نظر گرفتن ستون‌ها و طبقات مهارشده، ارائه شده است.

ت ۲-۱-۴-۵-۶

۲-۱-۴-۵-۶ در مواردی که یکی از دو شرط زیر برقرار باشد، ستون‌ها و طبقات سازه را می‌توان مهار شده در نظر گرفت، در غیر این صورت این ستون‌ها و یا طبقات، مهار نشده تلقی می‌شوند.

الف- اگر افزایش لنگرهای ناشی از بارهای جانبی حاصل از اثر $P-\Delta$ از ۵ درصد لنگرهای مرتبه اول تجاوز نکنند، طبقه مورد نظر در قاب، مهارشده تلقی می‌شود.

الف- افزایش لنگرهای انتهایی ستون‌ها در اثر تحلیل مرتبه دوم از ۵ درصد لنگرهای انتهایی ستون‌ها در تحلیل مرتبه اول بیشتر نباشد.

متن اصلی

ب- شاخص پایداری Q ، مطابق با تعریف بند ۶-۵-۴-۱، از ۰/۰۵ بیشتر نباشد.

تفسیر/توضیح

ب) یک روش جایگزین برای طبقه‌بندی قاب به عنوان قاب مهارشده بر اساس شاخص پایداری طبقه Q می‌باشد. در این حالت در محاسبه Q ، $\sum P_{U_i}$ باید متناظر با حالتی از بارگذاری جانبی باشد که در آن مقدار $\sum P_{U_i}$ حداکثر است. قاب ممکن است شامل طبقات مهارشده و مهارنشده باشد.

اگر تغییرشکل‌های ناشی از بارهای جانبی قاب با در نظر گرفتن بارهای بهره‌برداری و ممان اینرسی بارهای بهره‌برداری بند ۶-۵-۳-۲ محاسبه شوند، استفاده از ۱/۲ برابر مجموع بارهای ثقلی بهره‌برداری، برش طبقه ناشی از بارهای بهره‌برداری و ۱/۴ برابر تغییرمکان‌های مرتبه اول طبقه برای محاسبه Q مجاز می‌باشد.

۶-۵-۴-۲ مشخصات پایداری

ت ۶-۵-۴-۲ مشخصات پایداری

۶-۵-۴-۱ شاخص پایداری

شاخص پایداری طبقه، Q ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$Q = \frac{\sum P_{U_i} \Delta_0}{V_{US} l_c} \quad \text{رابطه ۴-۶}$$

در رابطه فوق، $\sum P_{U_i}$ کل بار قائم ضریب‌دار طبقه متناظر با آن حالت بار جانبی است که در آن مقدار مجموع بارهای قائم در کل طبقه، حداکثر می‌باشد. V_{US} مجموع برش‌ها در کل طبقه و Δ_0 تغییرمکان جانبی نسبی مرتبه اول دو انتهای ستون‌ها در طبقه در اثر V_{US} می‌باشند. l_c طول ستون است که برابر با فاصله مرکز تا مرکز ناحیه اتصال تیر به ستون در دو انتها منظور می‌شود.

۶-۵-۴-۲ بار بحرانی کمانشی ستون

بار بحرانی کمانشی ستون، P_c ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$P_c = \frac{\pi^2 (EI)_{eff}}{(kl_u)^2} \quad \text{رابطه ۵-۶}$$

در این رابطه،

EI_{eff} : مدول الاستیسیته بتن، مطابق بند ۳-۴-۳،

۶-۵-۴-۲ در محاسبه بارهای بحرانی کمانش، انتخاب سختی $(EI)_{eff}$ به طوری که تغییرات سختی ناشی از ترک‌خوردگی، خزش و غیرخطی بودن منحنی تنش-کرنش بتن را به طور منطقی تقریب بزند، بیشترین اهمیت را دارد. بند ۶-۵-۴-۳ می‌تواند به منظور محاسبه $(EI)_{eff}$ مورد استفاده قرار گیرد.

ضریب طول موثر برای اعضای فشاری نظیر ستون، دیوار یا مهاربند، با در نظر گرفتن رفتار مهار شده در محدوده ۰/۵ تا ۱/۰ قرار دارد. توصیه می‌شود که مقدار k ، ۱/۰ در نظر گرفته شود. اگر مقادیر کوچکتر مورد استفاده قرار گرفت، محاسبه k باید بر اساس تحلیل قاب با استفاده از مقادیر I ارائه شده در بند ۶-۵-۳-۱ باشد. از

متن اصلی

$(EI)_{eff}$: صلبیت خمشی موثر ستون، مطابق بند ۳-۲-۴-۵-۶

k : ضریب طول موثر ستون، مطابق بند ۳-۲-۴-۵-۶ است.

۳-۲-۴-۵-۶ $(EI)_{eff}$ با استفاده از یکی از روابط زیر تعیین شود:

$$(EI)_{eff} = \frac{0.4E_c I_g}{1 + \beta_{dns}} \quad \text{رابطه ۶-۶}$$

$$(EI)_{eff} = \frac{(0.2E_c I_g + E_s I_{se})}{1 + \beta_{dns}} \quad \text{رابطه ۷-۶}$$

$$(EI)_{eff} = \frac{E_c I}{1 + \beta_{dns}} \quad \text{رابطه ۸-۶}$$

در روابط فوق، β_{dns} برابر با نسبت حداکثر بار محوری دائمی ضریب‌دار ستون به حداکثر بار محوری ضریب‌دار ستون در ترکیب مورد نظر بوده و ممان اینرسی I در رابطه ۸-۶ برابر با مقدار تعیین شده از جدول ۲-۶ «ب» برای ستون‌ها و دیوارها می‌باشد.

۴-۲-۴-۵-۶ ضریب طول موثر، k ، را می‌توان از نمودارهای شکل ۱-۶ به دست آورد. در این نمودارها:

Ψ_A : نسبت $\sum(EI)/l_c$ ستون‌ها به $\sum(EI)/l_c$ تیرها در انتهای A،

Ψ_B : نسبت $\sum(EI)/l_c$ ستون‌ها به $\sum(EI)/l_c$ تیرها در انتهای B،

l : مقادیر l برای تیرها و ستون‌ها از بند ۳-۵-۶ تعیین می‌شود.

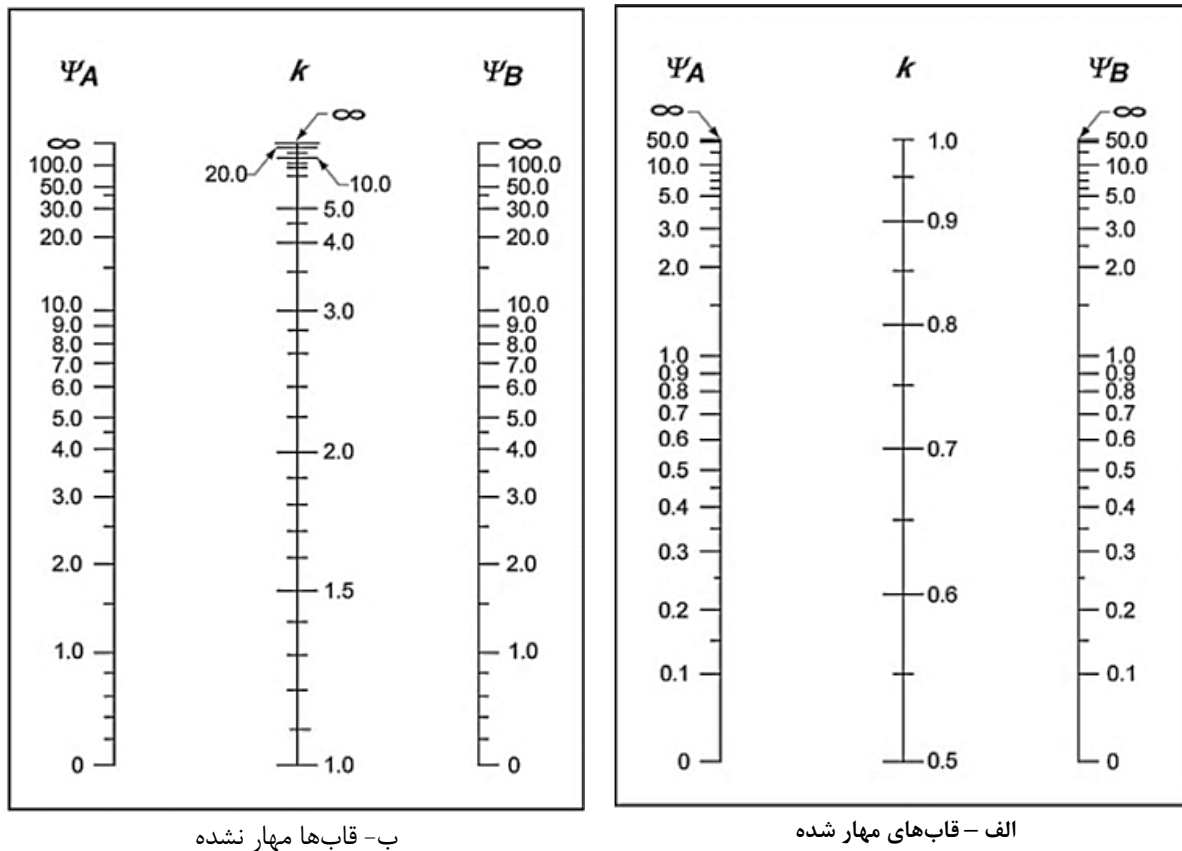
تفسیر/توضیح

شکل ۱-۶ بند ۳-۲-۴-۵-۶ می‌توان برای بدست آوردن مقدار تقریبی k استفاده کرد.

ت ۳-۲-۴-۵-۶ روابط ۶-۶ الی ۸-۶ نشان دهنده سختی ستون می‌باشند. رابطه ۷-۶ از نسبت‌های خروج از مرکزیت کوچک و سطح بالای بارهای محوری بدست آمده است. رابطه ۶-۶ تقریب ساده شده رابطه ۷-۶ می‌باشد و از دقت کمتری برخوردار است. برای افزایش دقت، $(EI)_{eff}$ را می‌توان با استفاده از رابطه ۸-۶ تخمین زد.

خزش ناشی از بارهای دائمی، باعث افزایش تغییرشکل‌های جانبی ستون و در نتیجه تشدید لنگر می‌شود. اثرات خزش در طراحی، با کاهش سختی $(EI)_{eff}$ مورد استفاده برای محاسبه P_c و در نتیجه δ از طریق تقسیم EI حاصل از معادلات عددی ۶-۶ تا ۸-۶ بر $1 + \beta_{dns}$ تقریب زده می‌شود. به منظور ساده‌سازی می‌توان $\beta_{dns} = 0.6$ فرض کرد. در این حالت رابطه ۶-۶ برابر با $(EI)_{eff} = 0.25E_c I_g$ می‌شود.

در ستون‌های بتن‌آرمه که در معرض بارهای دائمی قرار دارند، خزش مقداری از بارها را از بتن به آرماتورهای طولی منتقل می‌کند که سبب افزایش تنش آرماتورها می‌شود. در ستون‌های کم فولاد، این انتقال بار ممکن است سبب تسلیم زودرس آرماتورهای فشاری شده که منجر به کاهش EI موثر می‌شود. از این رو در رابطه ۷-۶، هر دو مولفه بتن و آرماتورهای طولی برای در نظر گرفتن اثر خزش کاهش یافته‌اند.

شکل ۱-۶ ضریب طول موثر، k

تفسیر/توضیح

متن اصلی

ت ۳-۴-۵-۶ روش تشدید لنگرها - قاب‌ها مهار شده

۳-۴-۵-۶ روش تشدید لنگرها - قاب‌ها مهار شده

ت ۳-۴-۵-۶ ضریب 0.75 در رابطه ۱-۰-۶، ضریب کاهش سختی ϕ_k است که بر مبنای احتمال کمبود مقاومت یک ستون منفرد لاغر می‌باشد. مطالعات در این زمینه بیانگر آن است که ضریب کاهش سختی ϕ_k و ضرایب کاهش مقاومت سطح مقطع ϕ مقادیر یکسانی ندارند. توصیه می‌شود که ضریب کاهش سختی ϕ_k برای ستون‌های جداسازی شده دورپیچ و تنگ‌دار برابر با 0.75 در نظر گرفته شود. در قاب‌های چند طبقه، تغییر شکل ستون و قاب به مقاومت میانگین بتن وابسته است که از مقاومت بتن در یک ستون فاقد مقاومت منفرد بحرانی بیشتر است. به همین دلیل مقدار ϕ_k برای مقادیر I در بند ۱-۱-۳-۵-۶ برابر با 0.875 در نظر گرفته شده است.

۱-۳-۴-۵-۶ لنگرهای ستون‌ها و دیوارها که از تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول تعیین شده‌اند، باید برای منظور کردن اثرات انحنای آن‌ها مطابق رابطه زیر تشدید شده و در طراحی به کار برده شوند.

$$M_c = \delta M_2 \quad \text{رابطه ۹-۶}$$

در این رابطه δ ضریب تشدید است که بر اساس رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\delta = \frac{C_m}{1 - \frac{P_u}{0.75P_c}} \geq 1.0 \quad \text{رابطه ۱۰-۶}$$

متن اصلی

۶-۵-۴-۳-۲ ضریب C_m در رابطه ۱۰-۶ را باید به یکی از دو روش زیر به دست آورد:

الف- در ستون‌هایی که نیروی عرضی در فاصله تکیه‌گاه‌های آن وارد نمی‌شود:

$$C_m = 0.6 - 0.4 \frac{M_1}{M_2} \quad \text{رابطه ۱۱-۶}$$

ب- در ستون‌هایی که نیروی عرضی در فاصله تکیه‌گاه‌های آن وارد می‌شود:

$$C_m = 1.0 \quad \text{رابطه ۱۲-۶}$$

در رابطه ۱۱-۶، در مواردی که ستون دارای انحنای یک‌طرفه است، نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ منفی و در مواردی که ستون دارای انحنای دوطرفه است، مثبت منظور می‌شود. در این رابطه M_1 و M_2 لنگرهای کوچک‌تر و بزرگتر دو انتهای ستون بوده و نسبت قدر مطلق آن‌ها همواره کوچک‌تر از یک می‌باشد.

۶-۵-۴-۳-۲ مقدار M_2 در رابطه ۱۱-۶ نباید از مقدار $M_{2,min}$ که از رابطه زیر محاسبه می‌شود، برای هر محور مقطع ستون کمتر در نظر گرفته شود. نیازی نیست که $M_{2,min}$ به طور همزمان در هر دو محور منظور شود.

$$M_{2,min} = P_u(15 + 0.03h) \quad \text{رابطه ۱۳-۶}$$

در مواردی که مقدار $M_{2,min}$ از M_2 بزرگتر باشد، مقدار C_m را می‌توان برابر ۱/۰ منظور نمود، و یا می‌توان با قرار دادن نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ در رابطه ۱۱-۶ مقدار آن را محاسبه کرد.

۶-۵-۴-۳ روش تشدید لنگرها - قاب‌ها مهار نشده

۶-۵-۴-۱ لنگرهای تشدید شده M_1 و M_2 در دو انتهای هر ستون از روابط زیر محاسبه می‌گردند.

$$M_1 = M_{1ns} + \delta_s M_{1s} \quad \text{رابطه ۱۴-۶}$$

تفسیر/توضیح

ت ۶-۵-۴-۳-۲ ضریب C_m یک ضریب اصلاحی است که دیاگرام لنگر حقیقی را به دیاگرام لنگر یکنواخت معادل ارتباط می‌دهد. روش تشدید لنگر بر این فرض استوار است که حداکثر لنگر ستون در میانه ارتفاع یا در نزدیکی آن اتفاق می‌افتد. اگر حداکثر لنگر در یکی از دو انتهای ستون رخ دهد، طراحی باید بر اساس لنگر یکنواخت معادل $C_m M_2$ انجام شود که منجر به ایجاد همان لنگر حداکثر در میانه ارتفاع ستون در زمان تشدید می‌شود.

علامت قراردادی برای نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ از قانون دست راست پیروی می‌کند، از این رو اگر انحنای در یک جهت باشد $\frac{M_1}{M_2}$ منفی و اگر انحنای در دو جهت باشد مثبت است.

در شرایطی که ستون‌ها تحت بارهای جانبی بین تکیه‌گاه‌ها قرار داشته باشند، ممکن است لنگر حداکثر در مقطعی خارج از انتهای عضو رخ دهد. در این صورت مقدار بزرگترین لنگر محاسبه شده که در هر قسمت عضو به وجود آمده باشد باید به عنوان M_2 در رابطه ۶-۵-۴-۳ در نظر گرفته شود. در این حالت ضریب C_m برابر ۱/۰ است.

ت ۶-۵-۴-۳-۲ در آیین‌نامه، لاغری با تشدید لنگرهای انتهایی ستون محاسبه می‌شود. اگر لنگرهای ضریب‌دار ستون کوچک یا برابر با صفر باشند، طراحی لاغری ستون‌ها باید بر اساس حداقل خروج از مرکزیت ارایه شده در رابطه ۶-۵-۴-۳ انجام شود. نیازی به اعمال حداقل خروج از مرکزیت به هر دو محور به طور همزمان نمی‌باشد.

در مواردی که طراحی بر اساس حداقل خروج از مرکزیت باشد لنگرهای ضریب‌دار حاصل از تحلیل در انتهای ستون در رابطه ۶-۵-۴-۱ برای تعیین نسبت $\frac{M_1}{M_2}$ مورد استفاده قرار می‌گیرند. به این نحو، ناپیوستگی «ستون‌های با خروج از مرکزیت کمتر از خروج از مرکزیت حداقل» و «ستون‌های با خروج از مرکزیت برابر یا بزرگتر از خروج از مرکزیت حداقل»، از بین می‌رود.

ت ۶-۵-۴-۳ روش تشدید لنگرها - قاب‌ها مهار نشده

ت ۶-۵-۴-۱ تحلیل‌های شرح داده شده در این فصل تنها به بررسی قاب‌های مسطح بارگذاری شده‌ای می‌پردازد که باعث ایجاد تغییرشکل در صفحه بارگذاری می‌شوند. اگر تغییرشکل‌های ناشی

متن اصلی

$$M_2 = M_{2ns} + \delta_s M_{2s} \quad \text{رابطه ۱۵-۶}$$

۲-۴-۴-۵-۶ ضریب تشدید لنگر، δ_s ، بر اساس یکی از ضوابط «الف» تا «پ» زیر محاسبه می‌شود. در مواردی که مقدار δ_s از ۱/۵ بیشتر باشد، تنها باید از یکی از ضوابط «ب» یا «پ» استفاده شود.

الف- بر اساس شاخص پایداری به صورت زیر:

$$\delta_s = \frac{1}{1-Q} \geq 1.0 \quad \text{رابطه ۱۶-۶}$$

تفسیر/توضیح

از بارگذاری جانبی شامل تغییرشکل‌های پیچشی قابل توجهی باشند، مقادیر حاصل از تشدید لنگر در ستون‌هایی که بیشترین فاصله از مرکز پیچش را داشته باشند ممکن است با روش تشدید لنگر دست پایین در نظر گرفته شوند. در چنین حالاتی باید از تحلیل سه بعدی مرتبه دوم استفاده شود.

ت ۲-۴-۴-۵-۶ سه روش زیر برای محاسبه ضریب تشدید لنگر مجاز شمرده شده است. این روش‌ها شامل روش Q، مفهوم مجموع P و تحلیل‌های خطی الاستیک مرتبه دوم هستند.

الف) روش Q:

روش تحلیل تکرارشونده $P\Delta$ برای لنگرهای مرتبه دوم را می‌توان با یک سری بی‌نهایت نشان داد. راه حل این مجموعه توسط رابطه ۱۶-۶ ارائه شده است.

رابطه ۱۶-۶ لنگرهای تشدید شده در یک قاب مهارنشده تا زمانی که δ_s از ۱/۵ فراتر نرود را با دقت تخمین می‌زند.

نمودارهای لنگر $P\Delta$ برای ستون تغییرشکل یافته، منحنی شکل هستند و Δ متناسب با شکل انحراف یافته ستون‌ها است.

رابطه ۱۶-۶ و نیز رایج‌ترین روش‌های موجود تحلیل مرتبه دوم قاب، با فرض اینکه لنگرهای $P\Delta$ ناشی از نیروهای متقابل و مساوی با $P\Delta/l_c$ که در پایین و بالای طبقه اعمال می‌شود، استخراج شده‌اند. این نیروها یک نمودار خطی برای لنگر $P\Delta$ ایجاد می‌کنند. نمودارهای منحنی شکل لنگر $P\Delta$ منجر به جابجایی‌های جانبی در حد ۱۵ درصد بیشتر از نمودارهای خطی لنگر $P\Delta$ می‌شوند. این اثر را می‌توان در رابطه ۱۶-۶ با نوشتن $(1-1.15Q)$ به جای $(1-Q)$ در مخرج اعمال کرد. ضریب ۱/۱۵ برای ساده‌سازی از رابطه ۱۶-۶ حذف شده است.

اگر تغییرشکل‌ها با استفاده از بارهای بهره‌برداری محاسبه شده باشند، Q در رابطه ۱۶-۶ باید به روشی که در تفسیر بند ۲-۱-۴-۵-۶ توضیح داده شده محاسبه شود.

تحلیل ضریب Q مبتنی بر تغییرشکل است که با استفاده از مقادیر I از بند ۱-۳-۵-۶ محاسبه می‌شود، که معادل ضریب کاهش سختی Φ_K است. این مقادیر I منجر به بیش برآورد ۲۰ تا ۲۵ درصدی از تغییرشکل‌های جانبی می‌شود که معادل ضریب کاهش سختی Φ_K بین ۰/۸۰ تا ۰/۸۵ در لنگرهای $P\Delta$ است. در نتیجه، هیچ ضریب Φ اضافی مورد نیاز نیست. هنگامی که لنگرها با استفاده از رابطه ۱۶-۶ تعیین شد، انتخاب مقطع ستون‌ها مشمول ضرایب کاهش مقاومت لازم، فصل ۷ خواهد بود.

متن اصلی

ب- بر اساس بار محوری ستون‌های طبقه به صورت زیر:

$$\delta_s = \frac{1}{1 - \frac{\sum P_u}{0.75 \sum P_c}} \geq 1.0 \quad \text{رابطه ۶-۱۷}$$

تفسیر/توضیح

(ب) مفهوم مجموع P:

برای بررسی تأثیرات پایداری طبقه، δ_s به عنوان یک مقدار متوسط برای کل طبقه با استفاده از $\sum P_u / \sum P_c$ محاسبه می‌شود که نشان دهنده اندرکنش تمام ستون‌های مهارکننده طبقه بر اثرات $P\Delta$ است زیرا تغییرمکان جانبی همه ستون‌های طبقه باید در غیاب جابجایی‌های پیچشی برابر باشد. به‌علاوه، ممکن است که یک ستون منفرد خاص لاغر در یک قاب مهار نشده، دارای تغییرشکل قابل توجهی در میانه ارتفاعش باشد، حتی اگر به اندازه کافی توسط ستون‌های دیگر در طبقه در برابر تغییرشکل و جابجایی جانبی مهار باشد. چنین ستونی با استفاده از بند ۶-۴-۵-۶ بررسی می‌شود.

عدد ۰/۷۵ در مخرج رابطه ۶-۱۷ ضریب کاهش سختی Φ_K است.

در محاسبه $(EI)_{eff}$ ، β_{ds} به طور معمول برای یک قاب مهار نشده، صفر است، زیرا بارهای جانبی معمولاً در مدت زمان کوتاهی اثر می‌کنند. تغییرشکل جانبی ناشی از بارهای کوتاه مدت، مانند باد یا زمین لرزه، تابعی از سختی کوتاه‌مدت ستون‌ها پس از دوره‌ای تحمل بار ثقیلی پایدار است.

برای این حالت، β_{ds} مطابق تعریف در بند ۶-۴-۵-۱-۱ برابر صفر است. در حالت غیر معمول قاب مهار نشده که در آن بارهای جانبی پایدار هستند، β_{ds} صفر نخواهد بود. این امر ممکن است در صورتی رخ دهد که ساختمان در زمین شیب‌دار باشد و از یک جهت تحت فشار زمین قرار بگیرد و نه از تمام جهات.

پ- به تفسیر بند ۶-۶ مراجعه شود.

پ- با انجام تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم، لنگرهای تشدید شده، مستقیماً تعیین می‌شوند.

در روابط فوق، $\sum P_u$ برابر با مجموع بارهای قائم در یک طبقه و $\sum P_c$ برابر با مجموع بارهای بحرانی کمانشی برای تمام ستون‌های مقاوم در برابر تغییرمکان جانبی طبقه می‌باشند. P_c بر اساس رابطه ۶-۵ و با منظور نمودن k برای ستون‌های مهار نشده به دست می‌آید. مقدار $(EI)_{eff}$ از بند ۶-۴-۵-۶-۲ محاسبه می‌شود، که در روابط این بند به جای β_{ans} باید β_{ds} را جایگزین نمود.

ت ۶-۴-۵-۳ مقاومت یک قاب مهار نشده توسط پایداری ستون‌ها و درجه گیرداری انتهایی تامین شده توسط تیرهای موجود در قاب کنترل می‌شود. اگر مفاصل پلاستیک در تیر گیردارکننده ستون شکل بگیرد، با نزدیک شدن سازه به مکانیسم خرابی، مقاومت محوری آن به شدت کاهش می‌یابد. اعمال ضابطه این بند

۶-۴-۵-۳ اعضای خمشی منتهی به اتصال باید برای مجموع لنگرهای انتهایی تشدید شده ستون‌ها در بر اتصال طراحی شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

به اعضای گیردارکننده خمشی منجر می‌شود که مقاومت کافی در برابر لنگرهای انتهایی ستون در گره اتصال را داشته باشند.

ت ۴-۴-۵-۶ لنگر بیشینه در یک عضو فشاری، مانند یک ستون، دیوار یا مهاربند، ممکن است بین دو انتهای آن ایجاد شود. در حالی که نرم‌افزارهای تحلیل مرتبه دوم به ارزیابی تشدید لنگرهای انتهایی می‌پردازند، ممکن است تشدید بین دو انتها جز برای اعضای که در طول خود تقسیم شده‌اند، در نظر گرفته نشود. تشدید باید با استفاده از روشی که در بند ۴-۴-۵-۶ ذکر شده است، ارزیابی شود.

ت ۵-۵-۶ باز پخش لنگرها در اعضای خمشی ممتد

ت ۱-۵-۵-۶ باز پخش لنگرها به وجود شکل‌پذیری کافی در نواحی مفاصل پلاستیک بستگی دارد. مفاصل پلاستیک در مقاطعی که حداکثر لنگر مثبت یا منفی ایجاد می‌شوند تشکیل شده و باعث تغییر در نمودار لنگر الاستیک می‌شوند. نتیجه غیر معمول، کاهش مقادیر حداکثر لنگر منفی در مناطق تکیه‌گاهی و افزایش مقادیر لنگرهای مثبت، بین تکیه‌گاه‌ها نسبت به مقادیر محاسبه شده توسط تحلیل خطی است. با این حال، از آنجا که لنگرهای منفی معمولاً برای یک الگوی بارگذاری و لنگرهای مثبت برای حالت دیگر تعیین می‌شوند (بند ۲-۴-۶) یک استثنا را برای برخی شرایط بارگذاری ویژه توضیح می‌دهد، می‌توان با کاهش حداکثر لنگرهای مثبت الاستیک و افزایش لنگرهای منفی، در آرماتورگذاری صرفه جویی کرد، بنابراین پوش حداکثر لنگرهای منفی و مثبت در هر قسمت از دهانه محدود می‌شود. مفاصل پلاستیک اجازه استفاده از ظرفیت کامل سطح مقاطع بیشتری در یک عضو خمشی در بارهای نهایی را می‌دهند.

مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که ترک‌خوردگی و تغییرشکل تیرهای طراحی شده با باز پخش لنگرها، در بارهای بهره‌برداری به میزان قابل توجهی بیشتر از تیرهای طراحی شده با فرض رفتار الاستیک نیستند. همچنین، این مطالعات نشان می‌دهد که ظرفیت دورانی کافی برای باز پخش لنگرهای مجاز توسط آیین‌نامه، در صورتی که اعضا ضوابط بند ۱-۵-۵-۶ را اقماع کنند، وجود دارد.

باز پخش لنگرها طبق بند ۵-۵-۶، در صورت استفاده از مقادیر تقریبی لنگرهای خمشی مناسب نیست. همچنین باز پخش لنگرها برای سیستم‌های دال دوطرفه که با استفاده از الگوی بارگذاری بند ۳-۳-۴-۶ تحلیل می‌شوند، مناسب نیست. در این بارگذاری‌ها

۴-۴-۵-۶ در قاب‌ها مهار نشده اثرات لاغری باید در مقاطع بین تکیه‌گاه‌های دو انتهای ستون در نظر گرفته شوند. برای این منظور می‌توان قاب را مهار شده فرض نمود و برای محاسبه C_m در بند ۳-۴-۵-۶، مقادیر M_1 و M_2 متعلق به قاب‌ها مهار نشده در بند ۴-۴-۵-۶ را به کار برد.

۵-۵-۶ باز پخش لنگرها در اعضای خمشی

ممتد

۱-۵-۵-۶ به جز در مواردی که تحلیل بر اساس روش ساده شده بند ۹-۶ به صورت تقریبی انجام می‌شود، در تحلیل‌های خطی و نیز در دال‌های دوطرفه که لنگرها با استفاده از الگوهای بارگذاری بند ۳-۳-۴-۶ تعیین می‌شوند، می‌توان مقادیر لنگرهای مثبت یا منفی حداکثر را برای هرگونه چیدمان بارگذاری کاهش داد، به شرط آن که شرایط «الف» و «ب» زیر تامین شده باشند:

الف- اعضای خمشی به صورت ممتد باشند؛

ب- در مقطعی که لنگر کاهش داده می‌شود، $\epsilon_t \geq 0.0075$ باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

فقط ۷۵ درصد از بار زنده ضریب‌دار کامل استفاده می‌شود، که خود این امر با لحاظ باز پخش لنگرها است.

۲-۵-۵-۶ مقادیر لنگرهای باز پخش شده در طول دهانه باید با استفاده از مقادیر لنگرهای کاهش یافته و با رعایت شرایط تعادل استاتیکی برای هر ترتیب بارگذاری در دهانه‌ها محاسبه شوند. ضابطه این بند باید در مورد برش‌ها و عکس‌العمل‌های تکیه‌گاهی نیز رعایت شود.

۶-۶ تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم

۶-۶ تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم

۱-۶-۶ کلیات

۱-۶-۶ کلیات

در تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم، برای در نظر گرفتن اثرات $P\Delta$ ، هندسه تغییرشکل یافته سازه در معادلات تعادل وارد می‌شود. در این حالت رفتار سازه الاستیک فرض شده اما اثرات ترک‌خوردگی و خزش با استفاده از سختی موثر EI در نظر گرفته می‌شود. در حالی‌که در روش تحلیل خطی الاستیک مرتبه اول معادلات تعادل با استفاده از هندسه اصلی تغییرشکل نیافته سازه اقلان می‌شوند و اثرات $P\Delta$ با تشدید لنگرهای مهارنشده انتهای ستون با استفاده از روابط ۱۶-۶ یا ۱۷-۶ برآورد می‌شود.

۱-۱-۶-۶ در تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم، اثرات بارهای محوری، وجود نواحی ترک خورده در طول عضو و آثار طول زمان وارد شدن بار باید مورد بررسی قرار گیرند. این اثرات با منظور نمودن مشخصات مقطع، که در بند ۲-۶-۶ تعریف شده است، تامین می‌گردند.

ت ۱-۱-۶-۶ سختی EI مورد استفاده در تحلیل برای طراحی مقاومت باید مبین سختی اعضا بلافاصله قبل از شکست باشد. این امر بخصوص برای تحلیل مرتبه دوم که باید تغییرشکل‌های جانبی را هنگامی که بارها به مقدار نهایی خود نزدیک می‌شوند، پیش‌بینی کند، نیز صادق است. مقادیر EI نباید تنها بر اساس روابط لنگر-انحنای برای مقطع بحرانی در طول هر عضو در نظر گرفته شود، بلکه باید مطابق با رابطه لنگر-دوران کل عضو باشد.

برای در نظر گرفتن تغییرات مشخصات واقعی اعضا، مشخصات مورد استفاده در تحلیل باید در ضریب کاهش سختی Φ_K کوچکتر از یک ضرب شوند. در مشخصات مقطع اعضا تعریف شده در بند ۲-۶-۶ اثر ضریب کاهش سختی دیده شده است. ضریب کاهش سختی Φ_K را می‌توان برابر با ۰/۸۷۵ در نظر گرفت. باید توجه داشت که سختی کل با در نظر گرفتن اینکه مدول الاستیسیته بتن E_c متناسب با مقاومت مشخصه فشاری آن است، مجدداً کاهش می‌یابد. در صورتی‌که تغییرشکل‌های مهارنشده تابعی از میانگین مقاومت بتن بوده و معمولاً مقدار بیشتری دارد.

متن اصلی

۲-۱-۶-۶ اثرات لاغری در طول ستون باید بررسی شوند. بدین منظور می‌توان این اثرات را مطابق بند ۳-۴-۵-۶ محاسبه نمود.

۳-۱-۶-۶ باز پخش لنگرهایی که از تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم محاسبه شده‌اند، بر اساس بند ۵-۵-۶، مجاز است.

۲-۶-۶ مشخصات مقطع اعضا

۱-۲-۶-۶ در تحلیل برای بارهای ضریب‌دار، می‌توان از مشخصات مقاطع اعضا که بر اساس بند ۱-۳-۵-۶ محاسبه شده‌اند، استفاده نمود.

۲-۲-۶-۶ در تحلیل برای تعیین تغییرشکل‌های آنی و درازمدت بارهای قائم بهره‌برداری، باید از ضوابط فصل ۱۹ استفاده نمود. همچنین می‌توان مقادیر تغییرشکل‌های آنی را با استفاده از ممان اینرسی $I/4$ برابر مقدار I که بر اساس بند ۱-۳-۵-۶ و یا هر روش دقیق‌تر تحلیلی دیگری به دست آمده، محاسبه نمود. مقدار I در هر حال نباید بزرگتر از I_g در نظر گرفته شود.

۷-۶ تحلیل غیرالاستیک

۱-۱-۷-۶ در تحلیل غیرالاستیک، رفتار غیرخطی مصالح باید منظور شود. در تحلیل غیرالاستیک مرتبه اول، تعادل در وضعیت تغییرشکل نیافته تامین می‌شود. تحلیل غیرالاستیک مرتبه دوم، تعادل را در وضعیت تغییرشکل یافته تامین می‌کند.

۲-۱-۷-۶ روش تحلیل غیرالاستیک باید بتواند نشان دهد تطابق نزدیکی بین مقاومت و تغییرشکل‌های محاسبه شده

تفسیر/توضیح

ت ۲-۱-۶-۶ لنگر خمشی در عضو فشاری ممکن است در بین دو انتهای آن به مقدار حداکثر برسد. در برنامه‌های تحلیل کامپیوتری، می‌توان ستون‌ها را برای ارزیابی اثرات لاغری، بین دو انتها با تخصیص گره در طول آن‌ها به چند قسمت تقسیم نمود. اگر ستون به چند قسمت تقسیم نشده باشد، اثرات لاغری را می‌توان با استفاده از روش تشدید لنگر قاب مهار شده که در بند ۳-۴-۵-۶ تشریح شده است، با در نظر گرفتن لنگرهای انتهای عضو حاصل از تحلیل خطی الاستیک مرتبه دوم به عنوان ورودی، ارزیابی کرد. طبعاً در تحلیل مرتبه دوم اثر تغییرمکان نسبی انتهای عضو در نظر گرفته شده است.

ت ۲-۶-۶ مشخصات مقطع اعضا

ت ۷-۶ تحلیل غیرالاستیک

ت ۱-۷-۶ کلیات

ت ۱-۱-۷-۶ غیرخطی شدن مصالح ممکن است بواسطه عوامل متعددی نظیر مدت زمان بارگذاری، جمع‌شدگی و خزش تحت تاثیر قرار گیرد.

ت ۲-۱-۷-۶ این تطابق باید در نقاط مشخصه در پاسخ گزارش شده، نشان داده شوند. نقاط مشخصه انتخابی باید بسته به هدف

متن اصلی

اعضا با نتایج آزمایش‌های فیزیکی بر اجزای بتن آرمه، زیر مجموعه‌ها، یا سیستم‌های سازه‌ای که ساز و کار رفتاری آن‌ها مشابه سازه مورد نظر باشد، وجود دارد.

تفسیر/توضیح

تحلیل، بارهای اعمالی، ساز و کار رفتاری اعضا، زیرمجموعه‌ها یا سیستم سازه‌ای انتخاب شوند. در تحلیل غیرخطی برای طراحی تحت بارهای سطح بهره‌برداری، مقادیر بارها و تغییرشکل‌های نقاط مشخصه باید از مقادیر نظیر آن‌ها در زمان تسلیم آرماتورها کوچکتر باشد. در تحلیل غیرخطی برای دستیابی به پاسخ تحت بارهای سطح طراحی، بارها و تغییرشکل‌های نقاط مشخصه باید کمتر از مقادیر متناظر آن‌ها در زمان تسلیم آرماتورها و شروع کاهش مقاومت باشد. در صورتی که بارهای طراحی تا مرحله کاهش مقاومت افزایش نیابند نیاز به در نظر گرفتن کاهش مقاومت نمی‌باشد. معمولاً برای طراحی با استفاده از تحلیل‌های غیرالاستیک باید مقاومت مشخصه مصالح و مقادیر میانگین سایر مشخصات مصالح و سختی در نظر گرفته شوند. در تحلیل تاریخچه پاسخ غیرالاستیک، برای صحت سنجی طراحی سازه‌های مقاوم در برابر زلزله باید مقاومت مورد انتظار مصالح، مشخصات مورد انتظار مصالح و سختی مورد انتظار اعضا به کار گرفته شوند.

ت ۳-۱-۷-۶ مطابق با تفسیر ارایه شده بند ۶-۶-۱-۲.

۳-۱-۷-۶ در تحلیل غیرالاستیک اثرات لاغری باید لحاظ شوند، مگر این که طبق بند ۲-۲-۶ بتوان از آن‌ها صرف نظر نمود. در این ارتباط استفاده از ضوابط بند ۳-۴-۵-۶ در طول ستون مجاز می‌باشد.

۴-۱-۷-۶ باز پخش لنگرها در سازه‌هایی که با تحلیل غیرالاستیک محاسبه شده‌اند، مجاز نیست.

ت ۴-۱-۷-۶ در بخش ۵-۵-۶ باز پخش لنگرهای محاسبه شده با استفاده از تحلیل الاستیک برای محاسبه پاسخ غیرالاستیک سیستم مجاز است. در محاسبه لنگرها به وسیله تحلیل غیرالاستیک، بصورت صریح پاسخ غیرالاستیک محاسبه شده، بنابراین باز پخش مجدد لنگرها در این حالت مجاز نمی‌باشد.

۸-۶ تحلیل به روش اجزای محدود

۱-۸-۶ از روش اجزای محدود برای تحلیل سازه‌ها می‌توان استفاده نمود. مدل به کار گرفته شده در این روش باید تا حد امکان برای هدف مورد نظر مناسب باشد.

ت ۸-۶ تحلیل به روش اجزای محدود

ت ۱-۸-۶ مهندس طراح باید از مدل تحلیلی مناسب برای هدف مورد نظر استفاده کند. این امر شامل انتخاب نرم‌افزار مناسب، نوع المان، شبکه‌بندی مدل و سایر فرضیات مدل‌سازی می‌باشد.

انواع متنوعی از نرم‌افزارهای تحلیل اجزای محدود در دسترس هستند شامل نرم‌افزارهایی که تحلیل‌های استاتیکی، دینامیکی، الاستیک و غیر الاستیک را انجام می‌دهند.

المان مورد استفاده باید قادر به تعیین پاسخ مورد نیاز باشد. مدل‌های اجزای محدود، ممکن است دارای المان تیر-ستون باشند که اعضای قاب سازه‌ای را به همراه المان تنش مسطح، المان صفحه و پوسته و انواع المان حجمی برای مدل‌سازی دال‌ها، پی‌های

متن اصلی

تفسیر/توضیح

گسترده، دیافراگم‌ها، دیوارها و اتصالات، مدل کنند. اندازه شبکه‌ها باید طوری انتخاب شوند که قادر به تعیین پاسخ سازه‌ای با جزییات کافی باشند. استفاده از هر نوع فرضیات منطقی برای سختی اعضا مجاز است.

ت ۶-۸-۲ در تحلیل غیرخطی اجزای محدود، استفاده از اصل جمع آثار قوا معتبر نمی‌باشد. به عنوان مثال برای تعیین پاسخ نهایی غیرخطی عضو، انجام تحلیل تحت بارهای بهره‌برداری و متعاقباً ترکیب نتایج به صورت خطی با استفاده از ضرایب بار صحیح نمی‌باشد. برای هر ترکیب بار ضریب‌دار باید یک تحلیل غیرخطی جداگانه انجام شود.

۶-۸-۲ در تحلیل غیرخطی با این روش اصل جمع آثار معتبر نیست و باید برای هر ترکیب بار تحلیل جداگانه‌ای انجام داده شود.

۶-۸-۳ باز پخش لنگرها در سازه‌های تحلیل شده با روش اجزای محدود غیرخطی مجاز نیست.

۶-۸-۴ استفاده از متوسط‌گیری پاسخها در طول محدودی از عضو در تحلیل به روش اعضای محدود مجاز می‌باشد. طول محدود مورد نظر، نظیر بعد نوار ستونی در دال، در قسمت‌های مختلف این آیین‌نامه تعیین شده‌اند.

ت ۶-۹ روش‌های ساده شده تحلیل الاستیک

۶-۹ روش‌های ساده شده تحلیل الاستیک

ت ۶-۹-۱ تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد

۶-۹-۱ تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد

۶-۹-۱-۱ در تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد، در صورتی که شرایط «الف» تا «ث» زیر موجود باشند، لنگرهای خمشی و تلاش‌های برشی را می‌توان در مقاطع مختلف با استفاده از **جدول ۶-۳** تعیین نمود.

- الف- تیر یا دال حداقل دو دهانه داشته باشد؛
- ب- هر یک از اعضا در طول خود دارای مقطع ثابت باشند؛
- پ- طول دهانه بزرگتر از دو دهانه مجاور، از ۲۰ درصد طول دهانه کوچک‌تر تجاوز ننماید؛
- ت- بارها در سراسر طول تیر یا دال، تقریباً به صورت یکنواخت توزیع شده باشند؛
- ث- شدت بار زنده از سه برابر شدت بار مرده بیشتر نباشد.

جدول ۳-۶ مقادیر تقریبی لنگرها و برش‌ها در تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد

$w_u \frac{1_n^2}{11}$	- با انتهای غیر ممتد، به صورت ساده (غیر گیردار)	الف- دهانه‌های انتهایی،	۱- لنگر مثبت
$w_u \frac{1_n^2}{14}$	- با انتهای غیر ممتد، به صورت یکپارچه با تکیه‌گاه		
$w_u \frac{1_n^2}{16}$	ب- دهانه‌های داخلی:		
$w_u \frac{1_n^2}{9}$	- دو دهانه	الف - لنگر منفی در وجه خارجی اولین تکیه‌گاهی داخلی:	۲- لنگر منفی
$w_u \frac{1_n^2}{10}$	- بیشتر از دو دهانه		
$w_u \frac{1_n^2}{11}$	ب- لنگر منفی در وجوه دیگر تکیه‌گاه‌های داخلی		
$w_u \frac{1_n^2}{12}$	الف- لنگر منفی در وجوه تکیه‌گاه‌های خارجی دال‌ها با دهانه‌های حداکثر ۳ متر و تیرهایی که در آن‌ها نسبت مجموع سختی ستون‌ها به مجموع سختی تیرها در هر انتهای دهانه بیشتر از ۸ باشد	ب- لنگر منفی در وجه داخلی تمام تکیه‌گاه‌های خارجی برای اعضایی که با تکیه‌گاه‌های خود به صورت یکپارچه ساخته شده باشند،	۳- لنگر منفی در موارد خاص
$w_u \frac{1_n^2}{24}$	- در مواردی که تکیه‌گاه، یک تیر لبه باشد		
$w_u \frac{1_n^2}{16}$	- در مواردی که تکیه‌گاه، ستون باشد		
$1.15 w_u \frac{1_n}{2}$	الف - برش در اعضای انتهایی در وجه اولین تکیه‌گاه داخلی:	ب- برش در وجوه سایر تکیه‌گاه‌ها:	۴- برش در تیرهای ممتد
$w_u \frac{1_n}{2}$			
یادداشت: در محاسبه لنگرهای منفی، n باید برابر با متوسط طول دهانه‌های طرفین تکیه‌گاه در نظر گرفته شود.			

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۹-۱-۲ بازپخش لنگر، در لنگرهای خمشی محاسبه شده بر طبق جدول ۳-۶ مجاز نمی‌باشد.

۶-۹-۱-۳ اختلاف لنگرهای خمشی محاسبه شده در وجوه تکیه‌گاه‌های تیرها بر طبق بند ۶-۹-۱، در صورت وجود ستون‌های تکیه‌گاهی، باید بین ستون‌های بالا و پایین طبقه به نسبت سختی آن‌ها توزیع شود.

۶-۹-۱-۳ در صورتی که تیرها و دال‌های یک‌طرفه ممتد جزئی از قاب یا ساخت و ساز یکپارچه باشد، لنگرها و برش‌های تقریبی مقادیری منطقی را برای شرایط مقرر شده ارائه می‌دهند. به این دلیل که الگوهای بارگذاری که مقادیر بحرانی را برای لنگر ستون‌های قاب ایجاد می‌کنند با ترکیباتی که لنگرهای منفی حداکثر در تیرها را ایجاد می‌کنند، متفاوت هستند، لنگرهای ستون باید به طور جداگانه ارزیابی شوند.

فصل هفتم

ضریب‌های بار، ترکیبات بارگذاری و ضریب‌های کاهش مقاومت

فصل هفتم

ضریب‌های بار، ترکیبات بارگذاری و ضریب‌های کاهش مقاومت

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۷ گستره

ت ۱-۷ گستره

این فصل به ضریب‌های بار و ترکیب‌های بارگذاری در طراحی و نیز ضریب‌های کاهش مقاومت اختصاص دارد و شامل موارد زیراند:

الف- ضریب‌های بار؛

ب- ترکیب‌های بارگذاری؛

پ- ضریب‌های کاهش مقاومت.

۲-۷ کلیات

ت ۲-۷ کلیات

۱-۲-۷ بارهای وارد بر سازه بر اساس موارد مندرج در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان و نوع کاربری سازه انتخاب می‌شوند. این بارها عمدتاً شامل بار مرده، زنده، برف، باران، باد، زلزله، فشار خاک، فشار آب، بارهای ناشی از تغییرات درجه حرارت و نیز بارهای ناشی از تغییرات حجمی بتن (جمع‌شدگی و خزش) هستند. مهندس مشاور ممکن است بسته به نوع سازه و عملکرد آن، بارهای دیگری را نیز در بارگذاری مورد توجه قرار دهد.

ت ۱-۲-۷ الزامات این فصل عمدتاً بارهای مرده، زنده، برف، باد و زلزله و همچنین بارهایی نظیر فشار خاک و آب را بر اساس آن چه در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان آورده شده است، ارائه می‌دهد. در آن، آیین‌نامه‌ها، ضوابط و شرایطی برای بار باد در سطح بهره‌برداری ارائه شده است که جهت کنترل ضوابط بهره‌برداری مورد استفاده قرار می‌گیرد. بدیهی است که بارها و ضریب‌های بهره‌برداری، برای طراحی در سطح مقاومت و روش طرح مقاومت مناسب نبوده و نباید به کار گرفته شوند.

۲-۲-۷ بارهای وارد بر سازه ساختمان‌ها و نیز چگونگی ترکیب‌های آن‌ها در تعیین آثار حداکثر، موضوع مبحث ششم مقررات ملی می‌باشند و رعایت آن‌ها الزامی است. بیان ترکیب‌های بار در این فصل تنها برای سهولت استفاده از این آیین‌نامه است. بدیهی است چنان‌چه تغییری در ضوابط مبحث ششم در موضوع ترکیب‌های بار پیش آید، آن تغییر در این فصل نیز باید رعایت گردد.

ت ۲-۲-۷ این فصل بر اساس ویرایش سال ۱۳۹۸ مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، تنظیم شده است.

متن اصلی

۳-۲-۷ در حالت‌های خاص، مهندس مشاور می‌تواند از استانداردهای معتبر بین‌المللی برای برآورد بارهای خاص استفاده نماید.

۴-۲-۷ ضریب‌های کاهش سربار بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ایران تعیین می‌شوند.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۷ در سازه‌های خاص اگر مهندس مشاور تشخیص دهد که برآورد بعضی از بارهای اثر کننده در سازه بر اساس موارد مطرح شده در این آیین‌نامه امکان پذیر نیست، استفاده از استانداردهای معتبر بین‌المللی با ذکر مرجع مجاز است.

۳-۷ ضریب‌های بار و ترکیب‌های بارگذاری

ت ۳-۷ ضریب‌های بار و ترکیب‌های بارگذاری

۱-۳-۷ ضریب‌های بار

ت ۱-۳-۷ ضریب‌های بار

۱-۱-۳-۷ مقاومت مورد نیاز، U ، باید حداقل معادل تاثیرات بارهای با ضریب مندرج در **جدول ۱-۷** و با در نظر گرفتن سایر الزامات **بخش ۳-۷** باشد.

در **جدول ۱-۷**، منظور از «بار اصلی» در یک ترکیب بارگذاری، باری است که آن ترکیب اصولاً بر پایه عملکرد آن بار، ولی در کنار تاثیر سایر بارهای مرتبط تنظیم شده است.

متغیرهای به کار رفته در **رابطه ۱-۷** تا **رابطه ۷-۷** به شرح زیر هستند:

U = بار ترکیبی ویا مقاومت مورد نیاز برای تحمل بارهای ضریب‌دار ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط،

D = بارهای مرده ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط،

ت ۱-۳-۷ مقاومت مورد نیاز، U ، بر اساس بارهای ضریب‌دار بیان می‌شود. بارهای ضریب‌دار همان بارهای مشخص شده در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان هستند که در ضرایب مناسب ضرب شده‌اند. اگر نیروها و لنگرهای داخلی به صورت خطی با بارهای وارد بر سازه مرتبط باشند، مقاومت مورد نیاز، U ، را می‌توان بر حسب آن تلاش‌های داخلی ضرب در ضرایب مرتبط تعیین نموده و به جواب واحد رسید. اگر تلاش‌های داخلی به صورت غیر خطی با بارها مرتبط باشند، نظیر آن چه از تحلیل $P-\Delta$ قاب به دست می‌آید، لازم است بارها قبل از تعیین تلاش‌های داخلی ضریب‌دار شوند.

جدول ۱-۷ ترکیب‌های بارگذاری

شماره رابطه	بار اصلی	ترکیب‌های بارگذاری
۱-۷	D	1) $U = 1.4D$
۲-۷	L	2) $U = 1.2D + 1.6L + 0.5(L_r \text{ or } S \text{ or } R)$
۳-۷	$L_r \text{ or } S \text{ or } R$	3) $U = 1.2D + 1.6(L_r \text{ or } S \text{ or } R) + (1.0L \text{ or } 0.5(1.6W))$
۴-۷	W	4) $U = 1.2D + 1.0L + 1.6W + 0.5(L_r \text{ or } S \text{ or } R)$
۵-۷	E	5) $U = 1.2D + 1.0E + 1.0L + 0.2S$
۶-۷	W	6) $U = 0.9D + 1.6W$
۷-۷	E	7) $U = 0.9D + 1.0E$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

F = بارهای ناشی از وزن و یا فشارهای مرتبط با سیالات با چگالی مشخص و با حداکثر ارتفاع قابل کنترل، ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

L = بارهای زنده ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

H = بارهای ناشی از وزن یا فشار خاک، آب در خاک یا سایر مصالح، ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

L_r = بار زنده بام ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

S = بار برف ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

R = بار باران ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

W = بار باد ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط؛

E = تأثیرات نیروهای زلزله ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط.

۳-۱-۲-۷ تأثیرات یک یا چند باری که به طور همزمان اثر نمی‌کنند (مثلا بار باد و بار زلزله)، باید به طور جداگانه در نظر گرفته شوند، ولی تأثیرات آن‌ها به طور همزمان منظور نمی‌گردند.

۳-۱-۳-۷ ضریب‌های بار باد در جدول ۱-۷ بر این اساس تعیین شده که بارگذاری باد بر مبنای بارهای سطح مقاومت تعیین شده باشد. با این وجود اگر بار باد بر اساس بارهای سطح بهره‌برداری تعیین شده باشد، لازم است در رابطه‌های ۴-۷ تا ۶-۷، به جای $1.8W$ از $1.0W$ استفاده شود.

۳-۱-۴-۷ در مواردی که بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ساختمان نیاز به منظور نمودن اثرات مولفه قائم زلزله علاوه بر اثرات مولفه‌های افقی آن باشد، ترکیب‌های بارگذاری رابطه‌های ۵-۷ و ۷-۷ به صورت زیر اصلاح می‌شوند:

$$U = (1.2 + 0.6AI)D + \rho E_h + 1.0L + 0.2S \quad \text{رابطه ۸-۷}$$

$$U = (0.9 - 0.6AI)D + \rho E_h \quad \text{رابطه ۹-۷}$$

در این رابطه‌ها A نسبت شتاب مبنای طرح است که بر اساس مبحث ششم برای پهنه با خطر نسبی خیلی زیاد، زیاد، متوسط و کم به ترتیب معادل ۰/۳۵، ۰/۳۰، ۰/۲۵ و ۰/۲۰ منظور می‌شود و I ضریب اهمیت ساختمان است که بر اساس مبحث ششم مقررات ملی برای طبقه‌بندی ساختمان در

ضریب تعیین شده برای هر بار متاثر از:

۱- میزان دقتی که به طور معمول آن بار را می‌توان تعیین کرد،

۲- میزان تغییراتی که در آن بار در طول دوره عمر مفید ساختمان انتظار می‌رود.

اصولا بار مرده به صورت دقیق‌تری تعیین شده و تغییرات کم‌تری برای آن در طول زمان محتمل است؛ به همین جهت به آن ضریب کوچک‌تری نسبت به بار زنده اختصاص داده می‌شود. ضرایب بار همچنین عدم دقت در تحلیل سازه را که برای تعیین لنگرها و برش‌های داخلی انجام می‌شود، نیز جبران می‌کند.

آیین‌نامه ضرایب بار را برای ترکیب‌های مشخصی از بار ارائه می‌دهد. در تعیین ضریب‌های بارگذاری، به احتمال وقوع همزمان بارها نیز توجه می‌شود. اگر چه غالب ترکیب‌های متداول بارگذاری در نظر گرفته شده است، نباید فرض نمود که تمام حالات پوشش داده شده است.

در تعیین U برای ترکیب‌های بارگذاری، لازم است توجه مناسب به علامت (مثبت یا منفی) مبذول گردد، زیرا یک نوع بار ممکن است تأثیراتی در جهت مقابل آن چه از نوع دیگری از بار حاصل می‌شود، ایجاد کند. ترکیب‌های بار با $0.9D$ برای حالتی آورده شده‌اند که یک بار مرده بزرگ‌تر، تأثیرات سایر بارها را کاهش می‌دهد. این حالت بارگذاری همچنین ممکن است برای مقطع ستون در وضعیت کشش-کنترل نیز بحرانی باشد. در چنین حالتی کاهش در بار محوری فشاری، یا توسعه کشش با یا بدون افزایش لنگر، ممکن است به یک ترکیب بار بحرانی منجر شود.

لازم است به ترکیب‌های بارگذاری مختلف برای تعیین بحرانی‌ترین شرایط بارگذاری توجه ویژه مبذول شود. این مورد به طور مشخص وقتی مورد توجه قرار می‌گیرد که مقاومت به بیش از یک اثر بار وابسته باشد، مانند مقاومت برای ترکیب لنگر و بار محوری، ویا مقاومت برشی در اعضای بار محوری.

اگر شرایط غیرمتعارف اعتماد بیشتری به مقاومت اعضای مشخصی را در مقایسه با شرایطی که به طور معمول در عمل پیش می‌آید ایجاد کند، ممکن است کاهش در ضریب‌های کاهش مقاومت ϕ تصریح شده، ویا افزایش در ضریب‌های بار تصریح شده، در بعضی از اعضا مناسب باشد.

بار باران R در رابطه‌های ۲-۷ تا ۴-۷ باید تمام انباشتگی محتمل آب را در نظر بگیرد. بام‌ها باید با شیب ویا افتادگی کافی طراحی شوند تا از خروج مناسب آب با احتساب خیز دراز مدت بام بر اثر

متن اصلی

گروه‌های ۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب معادل ۱/۴، ۱/۲، ۱/۰ و ۰/۸ در نظر گرفته می‌شود همچنین ρ ضریب نامعینی سازه است که در مبحث ششم مقررات ملی تعیین شده و برای ساختمان‌های با میزان نامعینی کافی برابر ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود و E_h تأثیرات بار نیروهای افقی زلزله ویا لنگرها و نیروهای داخلی مربوط است.

۷-۳-۱-۵ اثرات اضافه مقاومت هر جا که بر اساس مبحث ششم مقررات ملی مورد نیاز باشند، باید در برآورد بار زلزله و ترکیب‌های بارگذاری منظور شوند.

۷-۳-۱-۶ اگر سازه در ناحیه سیل قرار داشته باشد، بارهای ناشی از سیل، F_a ، باید بر اساس ضوابط مندرج در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، ویا مقررات معتبر بین‌المللی دیگر تعیین شوند.

۷-۳-۱-۷ اگر سازه تحت تاثیر نیروهای ناشی از یخ زدگی جوی و باد روی یخ قرار داشته باشد، بارهای ناشی از یخ، D_i و ناشی از باد روی یخ، W_i ، باید بر اساس ضوابط مندرج در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، ویا مقررات معتبر بین‌المللی دیگر تعیین شوند.

۷-۳-۱-۸ مقاومت مورد نیاز، U ، باید شامل تاثیرات بار داخلی ناشی از عکس‌العمل‌های ایجاد شده بر اساس پیش‌تندگی، با ضریب بار ۱/۰ باشد.

۷-۳-۲ ضوابط بار زنده در ترکیب‌های بار

۷-۳-۲-۱ کاهش سربار زنده مبتنی بر ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان امکان‌پذیر است، بنابراین در ترکیب‌های بارگذاری ارائه شده، می‌توان بار زنده کاهش یافته را به عنوان L به کار برد.

۷-۳-۲-۲ ضریب بار مربوط به بار L را در **رابطه‌های ۷-۳**، **۷-۴** و **۷-۵**، می‌توان به ۰/۵ کاهش داد، مگر در بارگذاری پارکینگ‌ها، بارگذاری محل‌های ازدحام عمومی و محل‌هایی که در آن‌ها میزان بار زنده بیش از ۵ کیلونیوتن بر متر مربع باشد. استفاده از ضریب ۰/۵ مورد اشاره در کنار بار زنده کاهش یافته نیز مجاز است.

تفسیر/توضیح

بارهای مرده اطمینان حاصل شود. اگر خیز اعضای بام احتمالا به انباشتگی آب همراه با خیز بیشتر و انباشتگی اضافی همراه می‌شود، در طراحی باید اطمینان حاصل شود که این عمل به خودی خود محدود خواهد شد.

آیین‌نامه‌های ساختمانی و مراجع بار طراحی به نیروهای زلزله در تراز مقاومت و ضریب بار متناظر برابر با ۱/۰ اشاره می‌کنند، مبحث ششم مقررات ملی ساختمان و اکثر آیین‌نامه‌های بین‌المللی، در صورت عدم اتکا به یک آیین‌نامه ساختمانی که تاثیرات زلزله در تراز مقاومت را توصیف کند، ضریب بار بزرگتری برای E مورد نیاز است. ضریب تاثیر E در آیین‌نامه‌های ساختمانی و استانداردهای مرجع بار طراحی شامل هر دو حرکت افقی و قائم زمین، به ترتیب E_h و E_v است. تاثیر حرکت‌های قائم زمین به صورت جمع یا کسر از اثر بار مرده، D ، اعمال می‌شود. این تاثیر به تمام عناصر سازه‌ای اعم از این که جزئی از سیستم مقاوم در مقابل نیروهای زلزله باشند یا نه، اعمال می‌شود، مگر آن که به طور مشخص توسط آیین‌نامه ساختمانی منع شده باشد.

مناطق در معرض سیل توسط نقشه‌های خطر پذیری سیل مشخص شده و معمولا توسط مراکز مسئول ذی‌ربط تعیین می‌شوند.

تشکیل یخ بر عضو سازه‌ای، بار وارده و سطح پیش آمده در معرض باد را افزایش می‌دهد. آیین‌نامه‌های مرتبط معمولا نقشه‌هایی را برای ضخامت محتمل یخ بر اساس باران‌های یخی که همزمان با ۳ ثانیه سرعت جهشی باد همراه می‌شوند، با یک زمان بازگشت ۵۰ سال، تهیه می‌کنند.

۷-۳-۲ ضوابط بار زنده در ترکیب‌های بار

۷-۳-۲-۲ ضریب اصلاح بار ارائه شده در این قسمت از کاهش سربار زنده بر اساس سطح بارگذاری شده که در آیین‌نامه‌های ساختمانی مجاز شمرده شده، متفاوت است. کاهش سربار زنده بر اساس سطح بارگذاری شده، بار زنده اسمی را، از L_0 در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، به L اصلاح می‌کند. کاهش سربار زنده را به صورتی که در آیین‌نامه‌های ساختمانی مشخص شده

متن اصلی

۳-۲-۳-۷ بار زنده شامل همه موارد ممکن از مجموعه زیر است:

الف- بارهای زنده متمرکز؛

ب- بارهای وابسته به وسایل نقلیه؛

پ- بارهای جرثقیل؛

ت- بارهای وارد بر نرده‌ها، نرده حفاظ و سیستم‌های حفظ وسایل نقلیه؛

ث- اثر ضربه؛

ج- تاثیر ارتعاش.

تفسیر/توضیح

است، می‌توان در ترکیب با ضریب بار ۰/۵ که در این جا مشخص شده است، به کار برد.

۳-۳-۷ ضوابط بارهای خود کرنشی (T) در ترکیب‌های بار

ت ۳-۳-۷ ضوابط بارهای خود کرنشی (T) در ترکیب‌های بار

اگر نیروهای ناشی از تقید مرتبط با تغییر حجم و نشست نامساوی در بار T بتوانند به طور مخالف بر عملکرد و ایمنی سازه اثر بگذارند، لازم است این تاثیرات در ترکیب با سایر بارها در نظر گرفته شوند. ضریب بار T باید بر اساس موارد زیر تعیین شود:

- در نظر گرفتن عدم قطعیت مرتبط با بزرگی بار T ،

- میزان احتمال این که حداکثر تاثیر T به طور همزمان با سایر بارهای اعمالی رخ دهد،

- و نیز عواقب نامناسب محتمل این که اثر T از آن چه فرض شده، بزرگتر شود.

در هر حال ضریب بار T نباید از ۱/۰ کمتر منظور شود.

از روش‌های مختلفی جهت وارد کردن حرکت‌های ناشی از تغییر حجم و یا نشست نامساوی می‌توان استفاده نمود. تقید چنین حرکت‌هایی می‌تواند باعث ایجاد نیروها و لنگرهای قابل ملاحظه‌ای نظیر کشش در دال و یا نیروهای برشی و لنگرهای خمشی در اعضای قائم، در عضو شود. نیروهای ناشی از اثرات T عموماً محاسبه نشده و با سایر تاثیرات بار ترکیب نمی‌شوند. بلکه در طراحی‌ها با تکیه بر آن چه در گذشته به صورت موفقیت آمیز انجام شده، از اعضا و اتصالات شکل‌پذیر استفاده می‌شود تا حرکت‌های ناشی از نشست نامساوی و تغییر حجمی سازگار گردد، در حالی که مقاومت مورد نیاز در مقابل بارهای ثقلی و جانبی نیز فراهم می‌شود. از درزهای انبساط و ایجاد نوار فاصله در ساخت استفاده می‌شود تا حرکت‌های ناشی از تغییر حجم بر اساس عملکرد ساختمان‌های مشابه محدود گردد. آرماتورهای افت و حرارت معمولاً بر اساس سطح مقطع ناخالص بتن و نه بر اساس نیروی محاسبه شده تعیین می‌شود، اگر چه ممکن است بیش از آرماتورهای خمشی مورد نیاز باشد.

در مواردی که حرکت‌های سازه‌ای ممکن است منجر به آسیب عناصر غیر شکل‌پذیر شود، محاسبه جهت پیش‌بینی نیرو باید با در نظر گرفتن تغییر ذاتی حرکت مورد انتظار و پاسخ سازه‌ای همراه شود.

در مورد بزرگی تاثیرات تغییر حجم در سازه‌های بلند و روش‌های شامل نمودن نیروهای ناشی از آن‌ها در طراحی، تحقیقات مفصلی انجام شده که در ادبیات این نوع ساختمان‌ها می‌توان جستجو نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۳-۷ ضوابط بارهای مرتبط با فشار سیال و خاک در ترکیب‌های بار

ت ۴-۳-۷ ضوابط بارهای مرتبط با فشار سیال و خاک در ترکیب‌های بار

۴-۳-۷-۱ در صورت حضور بار سیال، F ، لازم است این بار در ترکیب‌های بارگذاری **جدول ۱-۷** بر اساس همه موارد زیر وارد شود.

ت ۴-۳-۷-۱ ضریب‌های بار مورد نیاز برای فشارهای جانبی خاک، آب در خاک و سایر مواد، تغییر پذیری در آن‌ها و امکان این که آن مواد برداشته شوند را انعکاس می‌دهد. در ادبیات بحث‌های مفید بیشتری را در ارتباط با ضریب‌های بار H می‌توان ملاحظه نمود.

الف- اگر F به تنهایی عمل کرده و یا به تاثیرات D اضافه شود، لازم است با ضریب بار $1/4$ در **رابطه ۱-۷** وارد گردد.
ب- اگر F به بار اصلی اضافه گردد، لازم است با ضریب بار $1/2$ در **رابطه‌های ۲-۷ تا ۵-۷** وارد شود.
پ- اگر تاثیر بار F دائمی بوده و تاثیر بار اصلی را کم کند، لازم است با ضریب بار $0/9$ در **رابطه ۷-۷** وارد گردد.
ت- اگر تاثیر بار F دائمی نبوده ولی در صورت حضور، تاثیر بار اصلی را کم کند، F نباید در **رابطه‌های ۱-۷ تا ۷-۷** وارد شود.

۴-۳-۷-۲ اگر فشار جانبی خاک، H ، حضور داشته‌باشد، لازم است در همه رابطه‌های ترکیب‌های بار **جدول ۱-۷** بر اساس موارد زیر وارد شود:

الف- اگر H به تنهایی عمل کرده و یا به اثر بار اصلی اضافه شود، لازم است با ضریب بار $1/6$ وارد گردد.
ب- اگر تاثیر بار H دائمی بوده و تاثیر بار اصلی را کم کند، لازم است با ضریب بار $0/9$ وارد گردد.
پ- اگر تاثیر بار H دائمی نبوده ولی در صورت حضور، تاثیر بار اصلی را کم کند، H نباید در ترکیب‌های بار وارد شود.

۴-۷ ضریب‌های کاهش مقاومت

ت ۴-۷ ضریب‌های کاهش مقاومت

۴-۷-۱ ضریب‌های کاهش مقاومت، Φ ، بر اساس **جدول ۲-۷** تعیین می‌شوند.

ت ۴-۷-۱ اهداف استفاده از ضریب‌های کاهش مقاومت Φ عبارت است از:

- ۱- جبران کردن احتمال وجود اعضای با مقاومت پایین به دلیل تغییرات در مقاومت مصالح و ابعاد،
- ۲- جبران کمی دقت در روابط طراحی،
- ۳- انعکاس شکل‌پذیری موجود و قابلیت اعتماد مورد نیاز در اعضا تحت تاثیرات بار مورد نظر،
- ۴- انعکاس اهمیت عضو در سازه.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ضریب‌های کاهش مقاومت در این آیین‌نامه با ترکیب‌های بار ارائه شده در این فصل و در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان همساز و هماهنگ هستند.

در ارتباط با مورد ۶ در **جدول ۲-۷**، لازم به ذکر است که رفتار نشیمن (براکت و کوربل) به طور مشخص با برش کنترل می‌شود، بنابراین از مقدار $\phi = 0.75$ برای همه حالت‌های بالقوه شکست استفاده می‌شود.

ضریب کاهش مقاومت در اعضای بتنی ساده (مورد ۹ از **جدول ۲-۷**) برای تمام حالت‌های بالقوه شکست یکسان است. از آن جا که هر دو مقاومت کششی خمشی و مقاومت برشی در بتن ساده به مقاومت کششی بتن وابسته است، بدون مقاومت ذخیره یا شکل‌پذیری که ممکن است توسط آرماتور فراهم شود، ضریب‌های کاهش مقاومت یکسان برای لنگر و برش در نظر گرفته می‌شود که مناسب به نظر می‌رسد.

جدول ۲-۷ ضریب‌های کاهش مقاومت ϕ بر اساس وضعیت مورد نظر در طراحی مقطع

ϕ	وضعیت مورد نظر در طراحی مقطع
۰/۹۰	(۱) لنگر، نیروی محوری، ویا ترکیب لنگر خمشی و نیروی محوری الف) مقاطع کشش- کنترل (بند ۲-۴-۷)
۰/۷۵ ۰/۶۵	ب) مقاطع فشار- کنترل (بند ۲-۴-۷) - اعضای با دورپیچ - سایر اعضا
۰/۹۰ تا ۰/۶۵	پ) مقاطع در ناحیه انتقال (بند ۴-۴-۷)
۰/۷۵	(۲) برش
۰/۷۵	(۳) پیچش
۰/۶۵	(۴) مقاومت اتکایی (لهیدگی)
۰/۸۵	(۵) نواحی مهار پی کشیده
۰/۷۵	(۶) نشیمن‌ها (براکت‌ها و کوربل‌ها)
۰/۷۵	(۷) نواحی مختلف در مدل‌های بست و بند
۰/۹۰	(۸) اجزای اتصالات اعضای پیش ساخته‌ای که با تسلیم عناصر فولادی در کشش کنترل می‌شوند.
۰/۶۰	(۹) عناصر بتنی ساده (بدون فولاد)
۰/۴۵ تا ۰/۷۵	(۱۰) مهار در عناصر بتنی

متن اصلی

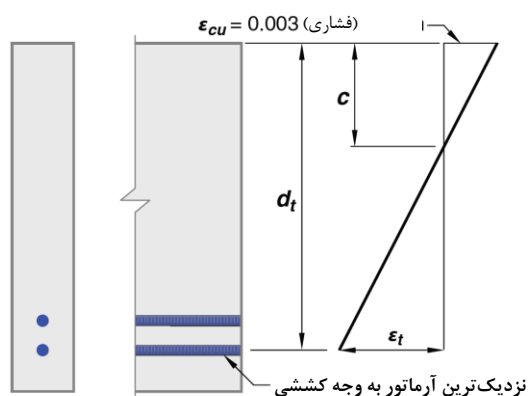
۲-۴-۷ مقاطعی که تحت لنگر خمشی، نیروی محوری، و یا ترکیب لنگر و نیروی محوری قرار گرفته‌اند، در حالتی یک مقطع کشش-کنترل تلقی می‌شوند که در آن‌ها هم زمان با لحظه گسیختگی مقطع و وقتی که کرنش حداکثر در دورترین تار فشاری بتن، ϵ_{cu} ، به مرز $0/003$ می‌رسد، کرنش خالص کششی در دورترین آرماتور کششی مقطع، ϵ_t ، بزرگتر یا مساوی $e_{ty} + 0.003$ باشد. ϵ_{ty} کرنش تسلیم دورترین ردیف آرماتورهای کششی است و برای آرماتورهای آجدار از تقسیم تنش تسلیم بر مدول الاستیسیته فولاد تعیین می‌شود.

۳-۴-۷ مقاطعی که تحت لنگر خمشی، نیروی محوری، و یا ترکیب لنگر و نیروی محوری قرار گرفته‌اند، در حالتی یک مقطع فشار-کنترل تلقی می‌شوند که در آن‌ها همزمان با لحظه گسیختگی مقطع و وقتی که ϵ_{cu} به مرز $0/003$ می‌رسد، کرنش خالص کششی در دورترین فولاد کششی مقطع، ϵ_t ، کوچکتر یا مساوی با ϵ_{ty} باشد. برای آرماتور S420، اجازه داده می‌شود که این حد کرنش برابر با $0/002$ در نظر گرفته شود.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۴-۷ در این بند مقطع کشش کنترل تعریف شده است. مقطع فشار کنترل به همراه جزییات این مقاطع در بند ت ۴-۳-۷ ارائه شده است.

۳-۴-۷ مقاومت اسمی یک عضو تحت لنگر خمشی و یا ترکیب لنگر و بار محوری برای شرایطی که کرنش در دورترین تار فشاری مقطع معادل حد کرنش مفروض $0/003$ باشد، در نظر گرفته می‌شود. کرنش کششی خالص ϵ_t کرنشی کششی است که در دورترین آرماتور کششی تحت تاثیر مقاومت اسمی محاسبه می‌شود، بدون آن که شامل کرنش‌های ناشی از پیش تنش، خزش، انقباض و درجه حرارت باشد. کرنش کششی خالص در دورترین آرماتور کششی از توزیع خطی کرنش تحت مقاومت اسمی تعیین می‌شود، شکل ۱-۷.

شکل ۱-۷ توزیع کرنش و کرنش کششی خالص در یک عضو بتن آرمه

اعضایی که فقط تحت تاثیر فشار خاص باشند «فشار-کنترل» و اعضایی که فقط تحت کشش خالص باشند «کشش-کنترل» در نظر گرفته می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اگر کرنش کششی خالص در دورترین آرماتور کششی به اندازه کافی بزرگ باشد $\epsilon_t \geq \epsilon_{ty} + 0.003$ ، مقطع به صورت کشش-کنترل تعریف می‌شود، برای چنین مقطعی زنگ خطر شکست را می‌توان از خیز و یا ترک خوردگی بیش از اندازه انتظار داشت. حد $\epsilon_t \geq \epsilon_{ty} + 0.003$ شکل‌پذیری کافی برای غالب کاربردها را فراهم می‌کند. قبلاً حد کشش-کنترل برای ϵ_t به میزان 0.005 تعیین شده بود، که در ابتدا برای رده S420 فولاد غیر پیش‌تنیده و پیش‌تنیده تعیین شده بود و با ملاحظاتی برای رده‌های بالاتر فولاد غیرپیش‌تنیده نیز قابل کاربرد بود. در حال حاضر این حد به مقدار $\epsilon_{ty} + 0.003$ ارتقا یافته است که بر اساس نتایج تجربی، نشان داده شده است که این حد شکل‌پذیری مقطع بتن‌آرمه را برای تمام رده‌های فولاد فراهم می‌کند.

یک حالت خاص که رفتار شکل‌پذیرتری مورد نیاز می‌باشد، طراحی جهت بازتوزیع لنگر در اعضا و قاب‌های پیوسته است. چون بازتوزیع لنگر به شکل‌پذیری موجود در نواحی مفصل پلاستیک بستگی دارد، بازتوزیع لنگر به مقاطعی محدود شده است که کرنش کششی خالص در آن‌ها حداقل 0.0075 باشد.

اگر کرنش کششی در دورترین آرماتور کششی کوچک باشد $\epsilon_t < \epsilon_{ty}$ ، شرایط شکست فشاری ترد با کم‌ترین اختطار از شکست در حال وقوع، انتظار می‌رود.

تیرها و دال‌های بتن‌آرمه غالباً کشش-کنترل هستند، در حالی که ستون‌ها ممکن است فشار-کنترل باشند. بعضی از اعضا نظیر آن‌هایی که تحت نیروهای محوری کم و لنگرهای خمشی زیاد قرار دارند، کرنش کششی خالص در دورترین تار کششی در محدوده ϵ_{ty} و $\epsilon_{ty} + 0.003$ را تجربه می‌کنند. چنین مقاطعی در ناحیه انتقال بین «فشار-کنترل» و «کشش-کنترل» هستند.

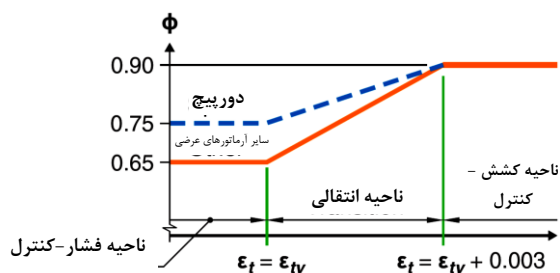
در مقاطعی که تحت اثر ترکیب بار محوری و لنگر خمشی قرار دارند، مقاومت‌های طراحی با ضرب مقادیر M_n و P_n در یک مقدار یکسان مناسبی از ϕ تعیین می‌شوند.

برای مقاطع فشار-کنترل در مقایسه با مقاطع کشش-کنترل از آن جهت از ضریب ϕ کم‌تری استفاده می‌شود که این مقاطع شکل‌پذیری اندکی داشته و حساسیت بیشتری نسبت به تغییرات مقاومت بتن دارند و معمولاً در اعضای ظاهر می‌شوند که بار سطوح بارگذاری شده بزرگتری را نسبت به اعضای با مقاطع کشش-کنترل تحمل می‌کنند. به ستون‌های با آرماتور دورپیچ در مقایسه با ستون‌های با سایر آرماتورهای عرضی، ضریب ϕ بزرگتری اختصاص

متن اصلی

تفسیر/توضیح

داده شده است، زیرا ستون با دورپیچ از شکل پذیری و طاقت بالاتری برخوردار است. برای مقطع در محدوده ناحیه انتقال، مقدار ϕ مطابق شکل ۲-۷ با درون‌یابی خطی تعیین می‌شود.

شکل ۲-۷ تغییرات ϕ بر اساس کرنش کششی خالص در دورترین فولاد کششی

۴-۴-۷ اگر در مقطع تحت لنگر خمشی، نیروی محوری، و یا ترکیب لنگر و نیروی محوری، همزمان با لحظه گسیختگی، کرنش خالص کششی در دورترین فولاد کششی بین حد کرنش فشار-کنترل، ϵ_{fy} و حد کرنش کشش-کنترل، $\epsilon_{fy} + 0.003$ قرار گیرد، مقطع در ناحیه انتقال منظور می‌شود. برای مقطع انتقالی، ضریب کاهش مقاومت ϕ با درون‌یابی خطی بین حالت‌های قبلی، بر اساس رابطه ۱۰-۷ «الف» و «ب» محاسبه می‌شود. برای این مقطع همچنین اجازه داده می‌شود که از ϕ مربوط به مقطع فشار-کنترل استفاده گردد.

$$\phi = 0.75 + 0.15 \frac{(\epsilon_t - \epsilon_{fy})}{0.003} \quad \text{رابطه ۱۰-۷ الف (اعضای با دورپیچ)}$$

$$\phi = 0.65 + 0.25 \frac{(\epsilon_t - \epsilon_{fy})}{0.003} \quad \text{رابطه ۱۰-۷ ب (سایر اعضا)}$$

۴-۴-۷ این بند مربوط به اعضای با کنترل تحت برش نظیر دیوارهای کوتاه، بخش‌هایی از دیوار که بین بازشوها قرار دارند، و یا دیافراگم‌هاست که در آن‌ها مقاومت برشی اسمی کمتر از برش متناظر با توسعه مقاومت خمشی اسمی برای شرایط بارگذاری مرتبط است.

دیوارهای سازه‌ای کوتاه، اعضای قائم اصلی سیستم مقاوم در مقابل نیروی جانبی در بسیاری از سازه‌های پارکینگ‌ها در زلزله‌های گذشته (نظیر زلزله نورتریج در سال ۱۹۹۴) آسیب جدی دیدند. در

۴-۴-۷ در تعیین ضریب کاهش مقاومت برای طراحی در مقابل برش، برای سازه‌هایی که با عملکرد قاب خمشی ویژه، دیوار سازه‌ای ویژه، و یا دیوار سازه‌ای متوسط پیش‌ساخته در مناطق لرزه‌ای با خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد، در مقابل تاثیرات زلزله، E ، مقاومت می‌کنند، باید موارد زیر را رعایت نمود:

الف- در هر عضو طراحی شده جهت مقاومت در مقابل E ، اگر مقاومت برشی اسمی عضو کمتر از برش متناظر با

متن اصلی

توسعه مقاومت خمشی اسمی عضو باشد، ضریب کاهش مقاومت در برش $\phi = 0.60$ در نظر گرفته می‌شود. مقاومت خمشی اسمی مورد اشاره باید مقدار حداکثر محاسبه شده با منظور کردن بارهای محوری ضریب‌دار از آن ترکیب‌های بارگذاری که شامل E است، در نظر گرفته شود.

ب- برای دیافراگم‌ها، ϕ در برش نباید از کم‌ترین ϕ برشی که برای اجزای قائم سیستم اولیه مقاوم در برابر نیروهای لرزه‌ای استفاده شده است، بیشتر شود.

پ- برای عناصر شالوده که سیستم اولیه مقاوم در برابر نیروی لرزه‌ای را تحمل می‌کنند، ϕ در برش نباید از کم‌ترین مقدار مورد استفاده ϕ برای اجزای قائم سیستم اولیه مقاوم در برابر نیروی لرزه‌ای، بیشتر باشد.

ت- در اتصالات تیر- ستون قاب‌های خمشی ویژه و نیز در تیرهای هم‌بندی که با آرماتورگذاری قطری مسلح شده‌اند، در برش $\phi = 0.85$ منظور می‌شود.

تفسیر/توضیح

بعضی از آن موارد دیوارها اساسا رفتار الاستیک خطی داشتند، در حالی که دیافراگم‌ها پاسخ غیر الاستیک از خود نشان دادند. این بند به منظور افزایش مقاومت دیافراگم و اتصالات آن در ساختمان‌هایی است که در آن‌ها ضریب کاهش مقاومت برشی دیوارها برابر ۰/۶ است، نظیر سازه‌هایی که تمایل دارند اضافه مقاومت نسبتا بالایی داشته باشند.

در عناصر شالوده‌هایی که بار دیوارهای با کنترل تحت برشی را که با ضریب کاهش مقاومت ۰/۶ طراحی شده‌اند، تحمل می‌کنند، در نظر است که قابلیت اعتماد سازگار برای برش فراهم شود. به همین دلیل نباید ϕ در برش از کم‌ترین مقدار مورد استفاده برای اجزای قائم سیستم اولیه مقاوم در برابر نیروی لرزه‌ای، بیشتر باشد

فصل هشتم

ارزیابی مقاومت مقطع در خمش،
بارمحوری، برش، پیچش و برش –
اصطکاک

فصل هشتم

ارزیابی مقاومت مقطع در خمش، بار محوری، برش، پیچش و برش - اصطکاک

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۸ گستره

ت ۱-۸ گستره

۱-۱-۸ ضوابط این فصل به تعیین مقاومت اسمی مقاطع تحت اثر نیروهای مختلف داخلی اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

ت ۱-۱-۸ ضوابط این فصل در هر جا که مقاومت یک عضو در مقاطع بحرانی ارزیابی می‌شود، به کار می‌رود.

الف- مقاومت خمشی؛

ب- مقاومت محوری و یا مقاومت توام خمشی- محوری؛

پ- مقاومت برشی یک طرفه؛

ت- مقاومت برشی دوطرفه،

ث- مقاومت پیچشی،

ج- مقاومت اتکایی،

چ- مقاومت برش اصطکاک.

ت ۱-۸-۲ الزام اساسی در روش طرح مقاومت آن است که مقاومت طراحی بزرگ‌تر یا مساوی مقاومت مورد نیاز باشد.

۱-۸-۲ روش طراحی اعضای بتن‌آرمه، روش «طرح مقاومت» است و مقاومت طراحی یک مقطع برابر با حاصل ضرب مقاومت اسمی، S_n ، در ضریب کاهش مقاومت مرتبط، ϕ ، می‌باشد. طراحی مقطع در روش «طرح مقاومت» بر مبنای تامین رابطه $\phi S_n \geq U$ صورت می‌گیرد. در این فصل به چگونگی ارزیابی S_n در حالت‌های مختلف نیروهای داخلی پرداخته می‌شود.

۱-۸-۳ رعایت ضوابط الزامی این فصل برای همه اعضای بتن‌آرمه ضروری است، مگر آن که عضو یا ناحیه‌ای از عضو بر اساس روش خرابایی مطابق **فصل ۲۲** طراحی شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۱-۸ طرح مقطع بتن‌آرمه طوری انجام می‌شود که بر اساس رابطه ۱-۱، مقاومت طراحی، ϕS_n ، از مقاومت مورد نیاز، U ، کمتر نباشد. رابطه ۱-۱ برای طراحی مقاطع بتن‌آرمه به صورت تفصیلی برای کنترل لنگر خمشی، نیروی برشی، لنگر پیچشی و نیروی محوری فشاری، به ترتیب در رابطه ۱-۸ «الف» تا «ت» به صورت زیر بیان می‌شوند:

$$\phi M_n \geq M_u \quad \text{رابطه ۱-۸ الف}$$

$$\phi V_n \geq V_u \quad \text{رابطه ۱-۸ ب}$$

$$\phi T_n \geq T_u \quad \text{رابطه ۱-۸ پ}$$

$$\phi P_n \geq P_u \quad \text{رابطه ۱-۸ ت}$$

در رابطه‌های فوق M_n ، V_n ، T_n و P_n به ترتیب مقاومت خمشی اسمی، مقاومت برشی اسمی، مقاومت پیچشی اسمی و مقاومت فشاری اسمی مقطع هستند که بر اساس فرضیات و معادلات مبتنی بر روش طرح مقاومت که در این فصل ارائه می‌شود، محاسبه می‌گردند. همچنین مقاومت‌های مورد نیاز M_u ، V_u ، T_u و P_u به ترتیب لنگر خمشی، نیروی برشی، لنگر پیچشی و نیروی محوری مورد نیاز هستند که با تحلیل الاستیک سازه تحت بارهای ضریب‌دار به دست می‌آیند.

۲-۸ مقاومت خمشی

ت ۲-۸ مقاومت خمشی

۱-۲-۸ کلیات

ت ۱-۲-۸ کلیات

مقاومت خمشی مقطع بر مبنای تامین رابطه ۱-۸ «الف» کنترل می‌شود.

۲-۲-۸ فرضیات طراحی

ت ۲-۲-۸ فرضیات طراحی

۱-۲-۲-۸ در هر مقطع لازم است تعادل بین نیروهای موثر برقرار گردد.

ت ۱-۲-۲-۸ در محاسبه مقاومت خمشی و محوری یک عضو بر اساس روش طرح مقاومت، لازم است که دو شرط اساسی تامین شود: (۱) تعادل و (۲) هم‌سازی کرنش‌ها. تعادل به نیروهایی که روی سطح مقطع در مقاومت اسمی اثر می‌کنند اشاره دارد. ارتباط بین تنش و کرنش در بتن و آرماتور تقویت کننده در مقاومت اسمی، در

متن اصلی

تفسیر/توضیح

محدوده فرضیات طراحی که در بخش ۸-۲-۲ اجازه داده شده است، برقرار می‌شود.

ت ۸-۲-۲-۲ فرض توزیع خطی کرنش در مقطع عضو بتن‌آرمه منطقی است (حتی نزدیک به مقاومت اسمی، مگر در مواردی که در پیوست مربوط به روش خرابایی بیان شده است). این فرض بر مبنای اصل برنولی است که بر اساس آن مقاطع مسطح پس از تغییر شکل خمشی مسطح باقی می‌مانند.

بر این اساس فرض می‌شود که کرنش در هر ردیف آرماتور و تارهای بتن مستقیماً متناسب با فاصله از محور خنثی باشد. این فرض در طراحی برای تعیین کرنش و تنش متناظر در آرماتور از اهمیت اساسی برخوردار است.

ت ۸-۲-۲-۳ کرنش فشاری حداکثر بتن در آستانه خرد شدگی آن در آزمایش‌های مختلف از ۰/۰۰۳ تا بالاتر از ۰/۰۰۸ تحت شرایط ویژه مشاهده شده است. با این وجود کرنشی که در آن مقاومت عضو توسعه می‌یابد برای اعضای با مصالح و با نسبت‌های معمولی اجزا و مقاومت‌های متداول، معمولاً ۰/۰۰۳ تا ۰/۰۰۴ است. اکثر آیین‌نامه‌های دنیا در جهت اطمینان این کرنش را ۰/۰۰۳ فرض می‌کنند. آیین‌نامه کانادا که بر اساس طراحی در حالت‌های حدی استوار است، این کرنش را ۰/۰۰۳۵ فرض می‌کند.

ت ۸-۲-۲-۴ مقاومت کششی بتن در خمش که به نام مدول گسیختگی خوانده می‌شود، معمولاً بین ۱۰ تا ۱۵ درصد مقاومت فشاری بتن است. نسبت بزرگتر مربوط به بتن با مقاومت بیشتر است و در محاسبه مقاومت خمشی اسمی مقطع به طور محافظه کارانه از مقاومت کششی بتن در خمش صرف نظر می‌شود. با این وجود، مقاومت کششی بتن در برآورد ترک خوردگی و تغییر شکل عضو تحت بارهای سرویس کاملاً حائز اهمیت است.

ت ۸-۲-۲-۵ رابطه بین تنش و کرنش، رابطه تنش-کرنش برای بتن غیر خطی بوده و تنش متناسب با کرنش نیست. همان طور که در بند ۸-۲-۲-۳ ذکر شد، حداکثر کرنش قابل استفاده در طراحی برای بتن ۰/۰۰۳ منظور می‌شود.

توزیع واقعی تنش فشاری بتن در مقطع عضو پیچیده بوده و معمولاً به صورت واضح شناخته شده نیست. خصوصیات مهم توزیع تنش فشاری بتن (برآیند و نقطه اثر) را می‌توان با تقریب خوب با استفاده از فرضیات مختلفی که برای شکل توزیع تنش توسط محققین ارائه شده است، تخمین زد.

برای طراحی، آیین‌نامه اجازه داده است که از توزیع معادل مستطیلی تنش فشاری (بلوک فشاری) بتن، به جای تخمین‌هایی

۸-۲-۲-۸ کرنش در تارهای مقطع بتنی و نیز در آرماتورها به صورت خطی متناسب با فاصله آن تار یا آرماتور از محور خنثی تعیین می‌شود.

۸-۲-۲-۳ کرنش حداکثر در دورترین تار فشاری بتن برابر با ۰/۰۰۳ در نظر گرفته می‌شود.

۸-۲-۲-۴ از مقاومت کششی بتن در مقطع صرف نظر می‌شود.

۸-۲-۲-۵ رابطه بین تنش و کرنش فشاری بتن را می‌توان به صورت مستطیلی، دوزنقه‌ای، سهمی و یا هر شکل و منحنی دیگری در نظر گرفت، به شرط آن که با نتایج آزمایش‌های جامع مرتبط، تطابق داشته باشد. در این ارتباط می‌توان از توزیع تنش مستطیلی معادل طبق مشخصات بند ۸-۲-۲-۶ استفاده نمود.

متن اصلی

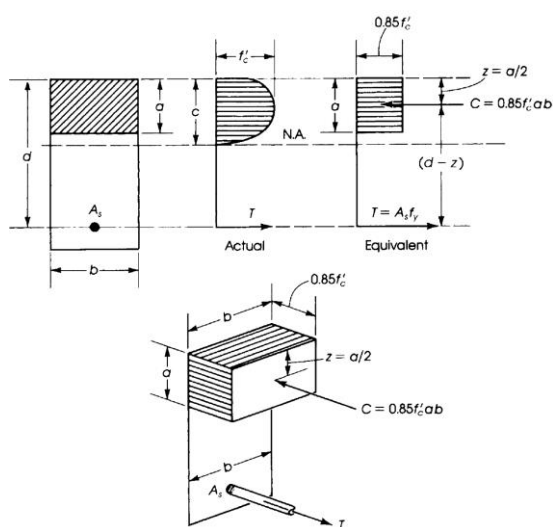
تفسیر/توضیح

با جزئیات بیش‌تر از توزیع تنش بتن، استفاده شود. این توزیع تنش به نام «بلوک فشاری ویتنی» خوانده می‌شود.

ت ۸-۲-۶ توزیع تنش مستطیلی معادل بیان‌گر توزیع تنش واقعی ناحیه فشاری در مقاومت اسمی نبوده، ولی اساساً همان مقاومت ترکیبی خمشی و فشار محوری بر اساس آن چه در آزمایش به دست می‌آید را فراهم می‌کند.

مقدار β_1 به صورت تجربی تعیین شده است و حد پایینی آن مبتنی بر نتایج آزمایش از تیرهایی که با مقاومت بتن بیش از ۵۵ مگاپاسکال ساخته شده‌اند، می‌باشد.

توزیع حقیقی و مستطیلی معادل تنش فشاری بتن در لحظه گسیختگی نهایی با نمایشی از عمق بلوک فشاری تنش، a ، در کنار عمق تار خنثی، c ، در شکل ۱-۸ ارائه شده است.

شکل ۱-۸ توزیع حقیقی و معادل تنش فشاری بتن در لحظه گسیختگی نهایی

ت ۸-۲-۷ تحقیقات نشان داده است که شدت بلوک مستطیلی ویتنی برای تنش فشاری بتن، در بتن یا مقاومت بالا، کم‌تر از $0.85 f'_c$ می‌باشد. بعضی از آیین‌نامه‌ها از جمله ACI 318 از این تفاوت صرف نظر کرده‌اند. آیین‌نامه بتن ایران (و محبت نهم مقررات ملی ساختمان) نیز اجازه داده است که برای بتن‌های با مقاومت بالا از این تفاوت صرف نظر نموده و شدت بلوک تنش را برابر با $0.85 f'_c$ فرض نمود، و یا بر اساس آن چه گروه کاری نوآور مطابق مرجع ۸-۹-۲ ذکر کرده است، برای مقاومت فشاری بیش از ۵۵ مگاپاسکال، به صورت دقیق‌تر شدت بلوک مستطیلی فشاری را

۸-۲-۶ تنش فشاری بتن برابر با $0.85 f'_c$ و با توزیع یکنواخت در ناحیه فشاری معادل که به وجوه جانبی مقطع و یک خط موازی با تار خنثی و به فاصله a از دورترین تار فشاری مقطع محدود می‌شود، فرض می‌شود. عمق بلوک فشاری بتن، a ، از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$a = \beta_1 c \quad \text{رابطه ۸-۲}$$

در این رابطه:

c عمق تار خنثی، یعنی فاصله موقعیت تار بتنی با حداکثر کرنش فشاری تا تار خنثی در راستای عمود بر تار خنثی است.

ضریب β_1 که ضریب عمق بلوک مستطیل معادل تنش فشاری است، به صورت زیر تعیین می‌شود:

$$\text{الف- برای } 17 \leq f'_c \leq 28 \text{ MPa}$$

$$\beta_1 = 0.85 \quad \text{رابطه ۸-۳ الف}$$

$$\text{ب- برای } f'_c > 28 \text{ MPa}$$

$$\beta_1 = 0.85 - \frac{0.05}{7} (f'_c - 28) \geq 0.65 \quad \text{رابطه ۸-۳ ب}$$

۸-۲-۷ در مواردی که از بتن با مقاومت بیش از ۵۵ مگاپاسکال استفاده می‌شود، تنش فشاری بتن را می‌توان برابر با $\alpha_1 f'_c$ و با توزیع مشابه بند قبلی در نظر گرفت. در این موارد ضریب α_0 به صورت زیر تعیین می‌شود.

$$\alpha_1 = 0.85 - \frac{0.0022}{7} (f'_c - 55) \geq 0.7 \quad \text{رابطه ۸-۴}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برابر با $\alpha_0 f'_c$ در نظر گرفت که مقدار α_0 از رابطه ۸-۴ تعیین می‌شود.

۸-۲-۲-۸ تنش در آرماتورهای مقطع، در مواردی که کرنش در آن‌ها کمتر از کرنش تسلیم آرماتور، ϵ_y ، است، از حاصل ضرب مدول الاستیسیته آرماتور در کرنش آن محاسبه می‌شود و در مواردی که کرنش مساوی یا بیشتر از ϵ_y است، برابر با تنش تسلیم آرماتور، f_y ، منظور می‌شود.

ت ۸-۲-۳ مقاومت خمشی اعضای بتنی مرکب (غیر یکپارچه)

۸-۲-۳ مقاومت خمشی اعضای بتنی مرکب (غیر یکپارچه)

۸-۲-۳-۱ مقاومت خمشی اسمی مقاطع در اعضای بتنی مرکب را که در محل به طور مجزا ساخته و یا ریخته شده و به صورتی به هم متصل گردیده‌اند که به طور واحد در مقابل بارها مقاومت می‌کنند، می‌توان مشابه اعضای بتنی یکپارچه و با استفاده از مشخصات تمام مقطع مرکب تعیین نمود.

ت ۸-۲-۳ در این فصل بنا بر آن است که اعضای خمشی بتنی مرکب نیز در ضوابط مربوط به مقاومت منظور شوند. در موارد خاص با بتن‌ریزی درجا، بتن‌ریزی جداگانه باید طوری در طراحی منظور شود که عضو به صورت یک‌پارچه عمل کند. در این موارد اتصال برای بارهایی طراحی می‌شود که در سطح تماس منتقل می‌شوند. تیرهای سازه‌ای مرکب فولادی-بتنی در این فصل پوشش داده نمی‌شوند. تمهیدات طراحی برای این نوع از اعضای مرکب در مراجع دیگری از جمله در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان، ویا در مرجع ۸-۹-۱ قابل دست‌یابی است.

۸-۲-۳ در محاسبه M_n در تیرها و دال‌های بتنی مرکب، نباید تفاوتی بین اعضای شمع‌بندی شده و بدون شمع در نظر گرفت.

۸-۲-۳-۳ در محاسبه M_n در اعضای بتنی مرکب، اگر مقاومت فشاری مشخصه بتن در اجزای مختلف متفاوت باشد، باید از مشخصات هر یک از اجزا برای همان جز استفاده کرد. همچنین می‌توان از f'_c مربوط به جزئی که بحرانی‌ترین مقدار M_n را به دست می‌دهد، استفاده نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۸ مقاومت محوری یا مقاومت توام خمشی و محوری

ت ۳-۸ مقاومت محوری یا مقاومت توام خمشی و محوری

۱-۳-۸ کلیات

ت ۱-۳-۸ کلیات

۱-۳-۸-۱ مقاومت محوری مقطع بر مبنای تامین رابطه ۱-۸ «ت» کنترل می‌شود. همچنین مقاومت توام محوری و خمشی مقاطع بر مبنای تامین رابطه ۱-۸ «لف» و رابطه ۱-۸ «ت» و با منظور کردن اندرکنش بار محوری و لنگر خمشی کنترل می‌شود.

۲-۳-۸ فرضیات طراحی

ت ۲-۳-۸ فرضیات طراحی

فرضیات طراحی برای مقاومت محوری و یا مقاومت توام محوری و خمشی مشابه فرضیات طراحی برای خمش، موضوع بند ۲-۲-۸ می‌باشند.

۳-۳-۸ حداکثر مقاومت فشاری محوری

ت ۳-۳-۸ حداکثر مقاومت فشاری محوری

۱-۳-۳-۸ به منظور در نظر گرفتن خروج از محوری اتفاقی، مقاومت فشاری اسمی، P_n ، نباید از $P_{n,max}$ ، مطابق بندهای «الف» تا «پ» زیر تجاوز کند.
الف- برای ستون با تنگ بسته:

$$P_{n,max} = 0.8P_0 \quad \text{رابطه ۵-۸ الف}$$

ب- برای ستون با دور پیچ:

$$P_{n,max} = 0.85P_0 \quad \text{رابطه ۵-۸ ب}$$

پ- برای اعضای شالوده عمیق با تنگ بسته:

$$P_{n,max} = 0.8P_0 \quad \text{رابطه ۵-۸ پ}$$

ت ۱-۳-۳-۸ جهت منظور کردن خروج از مرکزیت تصادفی، مقاومت طراحی محوری یک مقطع در فشار خالص به ۸۰ تا ۸۵ درصد مقاومت محوری اسمی محدود می‌شود. این درصدها تقریبی از مقاومت‌های محوری در نسبت‌های برون محوری به عمق $(\frac{e}{h})$ معادل ۰/۱۰ و ۰/۰۵ برای اعضای که بر اساس الزامات مورد اشاره در بند ۲-۳-۳-۸ با تنگ یا دور پیچ تقویت شده‌اند، فراهم می‌کند. این محدودیت بار محوری برای اعضای فشاری با بتن‌ریزی درجا و یا پیش‌ساخته اعمال می‌شود. مقدار f_y از آن جهت به ۵۵۰ مگاپاسکال محدود شده است که انتظار می‌رود بتن به ظرفیت فشاری خود قبل از گذشتن آرماتور طولی از این تنش، رسیده باشد. الزامات آرماتور عرضی ستون به اعضای شالوده‌های عمیق گسترش داده نمی‌شود. جزئیات الزامات چنین اعضای در فصل ۱۵ ارائه شده است.

متن اصلی

در این رابطه‌ها، P_0 مقاومت فشاری اسمی تحت اثر بار محوری بدون خروج از مرکزیت بوده و به صورت زیر تعیین می‌شود.

$$P_0 = 0.85f'_c(A_g - A_{st}) + A_{st}f_y \quad \text{رابطه ۶-۸}$$

که در آن A_g مساحت سطح مقطع کل و A_{st} سطح مقطع فولادهای طولی است. در این رابطه مقدار f_y به ۵۵۰ مگاپاسکال محدود می‌شود.

۲-۳-۳-۸ آرماتورهای عرضی به صورت تنگ‌های بسته و یا دورپیچ که به عنوان مهار جانبی آرماتورهای طولی در اعضای فشاری به کار می‌روند، باید ضوابط مرتبط را که در **فصل‌های ۱۲ و ۲۱** ارائه شده‌اند، تامین نمایند.

۴-۳-۸ حداکثر مقاومت کششی محوری

۱-۴-۳-۸ مقاومت کششی محوری اسمی، P_{nt} ، نباید از حداکثر مقاومت کششی محوری $P_{nt,max}$ که بر اساس رابطه زیر محاسبه می‌شود، بیشتر شود.

$$P_{nt,max} = A_{st}f_y \quad \text{رابطه ۷-۸}$$

۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه

۱-۴-۸ کلیات

۱-۱-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه مقاطع بر مبنای تامین **رابطه ۱-۸** «ب» کنترل می‌شود.

۲-۱-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه اسمی مقطع، V_n ، به صورت زیر تعیین می‌شود:

$$V_n = V_c + V_s \quad \text{رابطه ۸-۸}$$

تفسیر/توضیح

ت ۴-۳-۸ حداکثر مقاومت کششی محوری

۱-۴-۳-۸ مقاومت کششی محوری اسمی، P_{nt} ، نباید از حداکثر مقاومت کششی محوری $P_{nt,max}$ که بر اساس رابطه زیر محاسبه می‌شود، بیشتر شود.

$$P_{nt,max} = A_{st}f_y \quad \text{رابطه ۷-۸}$$

ت ۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه

ت ۱-۴-۸ کلیات

۱-۱-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه مقاطع بر مبنای تامین **رابطه ۱-۸** «ب» کنترل می‌شود.

۲-۱-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه اسمی مقطع، V_n ، به صورت زیر تعیین می‌شود:

$$V_n = V_c + V_s \quad \text{رابطه ۸-۸}$$

ت ۲-۱-۴-۸ در یک عضو بدون آرماتور برشی، فرض می‌شود که برش توسط بتن تحمل می‌شود. در یک عضو با آرماتور برشی، فرض می‌شود که قسمتی از مقاومت برشی توسط بتن و بقیه آن توسط آرماتور برشی تحمل می‌شود.

در آیین‌نامه‌های جدید و از جمله در این آیین‌نامه روابط برش یک طرفه برای بتن غیر پیش‌تنیده طوری تغییر کرده است که تاثیر

متن اصلی

در این رابطه V_s و V_c به ترتیب مقاومت‌های تامین شده توسط بتن و آرماتورهای برشی در مقطع هستند که بر اساس **بندهای ۴-۴-۸ و ۵-۴-۸** تعیین می‌شوند.

۳-۱-۴-۸ ابعاد مقطع باید طوری انتخاب شوند که رابطه زیر برآورده شود:

$$V_u \leq \phi \left(V_c + 0.66 \sqrt{f_c'} b_w d \right) \quad \text{رابطه ۹-۸}$$

که در آن b_w و d به ترتیب عرض جان و عمق موثر مقطع هستند.

۴-۱-۴-۸ اثر هر گونه بازشو در اعضا باید در محاسبه V_n در نظر گرفته شود.

۵-۱-۴-۸ اثر کشش محوری ناشی از خزش و جمع‌شدگی بتن در اعضای مقید شده باید در محاسبه V_c منظور شود.

۶-۱-۴-۸ اثر فشار مورب ناشی از خمش در اعضای با عمق متغیر را می‌توان در محاسبه V_c در نظر گرفت.

تفسیر/توضیح

عمق عضو که به عنوان «اثر اندازه» نامیده می‌شود و تأثیرات نسبت آرماتورهای طولی بر مقاومت برشی در نظر گرفته شود.

مقاومت برشی بتن، V_c ، به صورت برشی که باعث ترک خوردگی مورب در مقطع می‌شود، در نظر گرفته می‌شود. پس از ترک خوردگی، V_c به سه عامل درگیری دانه‌ها در یکدیگر، اثر زبانه‌ای آرماتورها و برشی که در ناحیه فشاری بتن منتقل می‌شود، نسبت داده می‌شود. مقاومت برشی به یک تنش برشی متوسط بر یک سطح مقطع موثر $b_w d$ ، وابسته است.

بر اساس **فصل ۲۲**، استفاده از روش خریایی در طراحی برشی هر عضو سازه‌ای بتنی، و یا هر ناحیه ناپیوسته در عضو، مجاز است.

ت ۳-۱-۴-۸ محدودیت در ابعاد مقطع در این بند بدین منظور است که شکست محتمل فشاری قطری در بتن به حداقل رسیده و میزان ترک خوردگی و عرض ترک محدود گردد.

ت ۴-۱-۴-۸ بازشو در جان یک عضو می‌تواند مقاومت برشی آن را کاهش دهد. تأثیرات چنین بازشویی در منابع مرتبط و از جمله در مرجع ۳-۹-۸ مورد بحث قرار گرفته است. از روش خریایی نیز به صورتی که در **فصل ۲۲** اشاره شده است، می‌توان برای طراحی اعضای با بازشو استفاده نمود.

ت ۵-۱-۴-۸ در نظر گرفتن کشش محوری نیاز به قضاوت مهندسی دارد. کشش محوری غالباً به دلیل تغییرات حجمی رخ می‌دهد، اما ممکن است در حدی کم باشد که در عملکرد یک سازه با درزهای انبساطی کافی و تامین الزامات حداقل آرماتور طولی، تعیین کننده تلقی نشود. در صورتی که در مقدار کشش محوری عدم اطمینان وجود داشته باشد، ممکن است طراحی برشی آرماتور جهت تحمل کل برش مطلوب باشد.

ت ۶-۱-۴-۸ در یک عضو با مقطع متغیر، برش داخلی در هر مقطع با مولفه قائم تنش‌های خمشی مورب، افزایش یا کاهش می‌یابد.

ت ۷-۱-۴-۸ اعضای بتن‌آرمه نظیر ستون و تیر ممکن است تحت برش دوطرفه قرار گیرند. در مقاطع دایروی که به صورت متقارن

متن اصلی

۸-۴-۱-۷ در صورت تامین یکی از شرایط زیر، صرف نظر کردن از تاثیر متقابل نیروهای برشی که در راستای دو محور متعامد X و Y اثر می‌کنند، مجاز می‌باشد.

رابطه ۸-۱۰ الف

$$\frac{V_{u,x}}{\phi V_{n,x}} \leq 0.5$$

رابطه ۸-۱۰ ب

$$\frac{V_{u,y}}{\phi V_{n,y}} \leq 0.5$$

تفسیر/توضیح

تقویت شده باشند، مقاومت برشی اسمی یک طرفه در راستای هر محور دلخواه، یکسان خواهد بود. بنابراین وقتی مقطع دایروی در راستای دو محور متعامد تحت برش قرار گیرد، مقاومت برشی را می‌توان با استفاده از برش برآیند ارزیابی نمود. در مقاطع مستطیلی و سایر مقاطع، محاسبه مقاومت برشی اسمی یک طرفه در راستای برش برآیند، عملی نیست. آزمایش‌ها و نتایج تحلیلی ستون‌های بتن‌آرمه نشان داده است که در برش دو محوره، مقاومت برشی از یک نمودار اندرکنش بیضی شکل تبعیت می‌کند، به طوری که لازم است مقاومت‌های برشی اسمی یک طرفه در راستای دو جهت متعامد محاسبه گردد. در این حالت در نظر گرفتن مستقل برش در هر راستا در خلاف جهت اطمینان خواهد بود. در این موارد می‌توان از اندرکنش خطی برای در نظر گرفتن تاثیرات برش دو محوره استفاده نمود.

۸-۴-۱-۸ اگر رابطه ۸-۱۰ الف و رابطه ۸-۱۰ ب برآورده نشود، لازم است رابطه زیر تامین گردد.

رابطه ۸-۱۱

$$\frac{V_{u,x}}{\phi V_{n,x}} + \frac{V_{u,y}}{\phi V_{n,y}} \leq 1.5$$

ت ۸-۴-۲ فرضیات و محدودیت‌ها

ت ۸-۴-۱-۲-۱ آزمایش‌های برشی برای اعضای با مقاطع دایروی نشان می‌دهد که سطح موثر را می‌توان به صورت سطح ناخالص مقطع، و یا یک سطح مستطیلی معادل در نظر گرفت.

اگر چه آرماتورهای عرضی در یک مقطع دایروی ساق‌های مستقیم ندارند، اما نتایج آزمایش‌ها نشان داده است که استفاده از فرضیات این بند در روابط مربوط به محاسبه ظرفیت برشی بتن و آرماتور برشی، محافظه کارانه خواهد بود.

ت ۸-۴-۱-۲-۲ به دلیل عدم وجود اطلاعات تجربی و تجربه عملی با بتن‌های با مقاومت بالاتر از ۷۰ مگاپاسکال، آیین‌نامه در حال حاضر مقدار حداکثر ۸/۳ مگاپاسکال را برای $\sqrt{f'_c}$ در محاسبه مقاومت برشی اعضای بتنی در نظر می‌گیرد. برای تیرها و تیرچه‌هایی که آرماتورهای عرضی آن‌ها الزامات بند ۸-۱۱-۵-۲ را تامین کند، استثنا از این محدودیت اجازه داده شده است. دلیل این مسئله آن است که بر اساس بعضی از نتایج آزمایش بر تیرهای بتنی، افزایش در مقدار حداقل آرماتور عرضی برای بتن با مقاومت بالا ضروری است. این آزمایش‌ها نشان می‌دهد که با افزایش f'_c در تیرهایی که با آرماتور عرضی تقویت شده باشند، به طوری که تنش برشی موثر ۰/۳۵ مگاپاسکال فراهم شده باشد، از مقاومت

۸-۴-۲ فرضیات و محدودیت‌ها

۸-۴-۱-۲-۱ برای محاسبه V_s و V_c در مقاطع دایروی، عمق موثر مقطع، d ، را می‌توان برابر با ۰/۸ قطر و عرض جان، b_w ، را معادل با قطر مقطع در مقاطع دایروی توپر و معادل با دو برابر ضخامت دیواره در مقاطع دایروی توخالی در نظر گرفت.

۸-۴-۱-۲-۲ برای برش یک طرفه، مقدار $\sqrt{f'_c}$ به کار برده شده در محاسبه V_c ، نباید از ۸/۳ مگاپاسکال بیشتر باشد، مگر در تیرها و تیرچه‌های بتنی که در آن‌ها از حداقل آرماتور برشی جان، مطابق ضوابط بند ۸-۱۱-۵-۲ استفاده شده باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برشی ذخیره شده کاسته می‌شود. با تامین کردن حداقل آرماتور عرضی که با افزایش f'_c افزایش می‌یابد، کاهش در مقاومت برشی جبران می‌شود.

ت ۳-۲-۴-۸ حد بالایی ۴۲۰ مگاپاسکال برای مقادیر f_{yt} و f_y در طراحی جهت کنترل عرض ترک‌های قطری تعیین شده است.

۳-۲-۴-۸ مقاومت تسلیم f_y و f_{yt} که در محاسبه V_s به کار گرفته می‌شود، باید بر اساس حدود تعیین شده در بند ۲-۷-۴ باشند. در صورتی که از شبکه سیمی جوش شده استفاده شده باشد، این مقاومت‌ها، نباید از ۵۵۰ مگاپاسکال بیشتر باشند.

۳-۴-۸ اعضای بتنی مرکب

ت ۳-۴-۸ اعضای بتنی مرکب

۱-۳-۴-۸ در محاسبه V_n برای اعضای مرکبی که در محل مجزا ساخته شده و به صورتی به هم متصل شده‌اند که به طور واحد در مقابل بارها مقاومت می‌کنند، هیچ تفاوتی بین اعضای متکی به شمع و یا بدون اتکا به شمع وجود ندارد.

ت ۱-۳-۴-۸ گستره فصل حاضر شامل اعضای بتنی مرکب نیز می‌شود. در حالت‌های خاص با بتن‌ریزی درجا، ممکن است جای‌دادن و جزئیات جداگانه‌ای برای بتن طراحی شود تا به عنوان یک واحد عمل کند. در این حالت‌ها سطح تماس برای بارهایی طراحی می‌شود که در آن سطح منتقل می‌شوند. تیرهای سازه‌ای مرکب فولادی-بتنی در این فصل پوشش داده نمی‌شوند. تمهیدات طراحی برای این نوع از اعضای مرکب در در میحث دهم مقررات ملی ساختمان، و یا در مرجع ۱-۹-۸ قابل دستیابی است.

۲-۳-۴-۸ در محاسبه V_n برای اعضای مرکب در صورتی که مقاومت فشاری، چگالی و یا مشخصه‌های دیگر بتن برای اجزای مختلف متفاوت باشند، برای هر عضو باید از مشخصات بتن مربوط به همان عضو استفاده کرد. به عنوان راهکار دیگر، می‌توان از مشخصه‌های بتن جزئی که بحرانی‌ترین مقدار V_n را به دست می‌دهد، استفاده نمود.

۳-۳-۴-۸ اگر تمام یک عضو مرکب در تحمل نیروی برشی V_n مشارکت نماید، می‌توان در محاسبه V_c ، آن عضو مرکب را به صورت یک عضو یکپارچه بتنی با همان شکل سطح مقطع در نظر گرفت. در این حالت همچنین می‌توان در محاسبه V_s ، آن عضو مرکب را به صورت یک عضو یکپارچه بتنی با همان شکل سطح مقطع در نظر گرفت، به شرط آن که آرماتورهای برشی عضو مرکب به طور کامل در قطعات متصل شده به یکدیگر آن عضو، با رعایت ضوابط گیرایی آرماتورهای برشی، مهار شده باشند.

متن اصلی

۴-۴-۸ محاسبه مقاومت برشی تامین شده توسط بتن، V_c

۴-۴-۸-۱ برای اعضای بتنی که در آنها از حداقل آرماتورهای عرضی استفاده شده باشد ($A_v \geq A_{v,min}$)، V_c را می‌توان از رابطه ۱۲-۸ «الف»، و یا از رابطه ۱۲-۸ «ب» محاسبه نمود. در این رابطه‌ها بار محوری، N_u ، در فشار مثبت و در کشش منفی منظور می‌شود. همچنین V_c نباید منفی در نظر گرفته شود.

$$V_c = \left(0.17\lambda\sqrt{f'_c} + \frac{N_u}{6A_g} \right) b_w d \quad \text{رابطه ۱۲-۸ الف}$$

$$V_c = \left(0.66\lambda(\rho_w)^{1/3}\sqrt{f'_c} + \frac{N_u}{6A_g} \right) b_w d \quad \text{رابطه ۱۲-۸ ب}$$

تفسیر/توضیح

ت ۴-۴-۸ محاسبه مقاومت برشی تامین شده توسط بتن، V_c

ت ۴-۴-۸-۱ نتایج آزمایش اعضای بتن آرمه و بدون آرماتور نشان می‌دهد که مقاومت برشی اندازه‌گیری شده برای بتن، به نسبت مستقیم با عمق عضو افزایش نمی‌یابد. این پدیده غالباً به عنوان «اثر اندازه» مورد اشاره قرار می‌گیرد. به عنوان مثال اگر عمق عضو دو برابر شود، برش گسیختگی برای تیر عمیق‌تر ممکن است کم‌تر از دو برابر برش گسیختگی در تیر کم عمق‌تر باشد. آرماتور حداقل برشی ($A_{v,min}$) به کار رفته در این بند، برای تیر و دال یک طرفه در روابط ۱۱-۲ ارائه شده است.

تحقیقات نشان داده است که تنش برشی نظیر گسیختگی برای تیرهایی با عمق بیش‌تر و سطح مقطع کم‌تر آرماتورهای طولی، کم‌تر خواهد بود.

در روابط ۱۲-۸ اگر $A_v > A_{v,min}$ باشد، هر یک از دو رابطه ممکن است مورد استفاده قرار گیرد، که رابطه ۱۲-۸-الف به عنوان یک انتخاب ساده‌تر فراهم شده است.

در محاسبه V_c ، یک نیروی محوری کششی ممکن است باعث شود که V_c یک مقدار منفی پیدا کند. در این حالت‌ها آیین‌نامه تصریح می‌کند که V_c باید معادل صفر در نظر گرفته شود.

مبنای $A_{v,min}$ که در این بند مورد استفاده قرار گرفته است، در روابط ۱۱-۲ و ۱۲-۱ ارائه شده است.

در استفاده از روابط ۱۲-۸ و ۱۳-۸، برای تعیین A_s که در محاسبه ρ_w مورد نیاز است، می‌توان مجموع سطح مقطع تمام آرماتورهای طولی را که در خارج از فاصله دو سوم عمق کلی عضو از دورترین تار فشاری قرار گرفته‌اند، مورد استفاده قرار داد. تعریف b_w و d که در مقاطع دایروی مورد استفاده قرار می‌گیرد، در بند ۴-۴-۸-۱ ارائه شده است.

۴-۴-۸-۲ برای اعضای بتنی که در آنها از حداقل فولاد عرضی استفاده نشده باشد، $A_v < A_{v,min}$ ، V_c از رابطه ۱۳-۸ تعیین می‌شود.

تفسیر/توضیح

متن اصلی

$$V_c = \left(0.66 \lambda_s \lambda (\rho_w)^{1/3} \sqrt{f'_c} + \frac{N_u}{6A_g} \right) b_w d \quad \text{رابطه ۸-۱۳}$$

λ_s ضریب اصلاح تاثیر اندازه بوده و بر اساس **رابطه ۸-۱۴** تعیین می‌شود.

۸-۴-۳ در **رابطه ۸-۱۲** و **رابطه ۸-۱۳**، بار محوری N_u در فشار مثبت و در کشش منفی منظور می‌شود. همچنین مقدار $\frac{N_u}{6A_g}$ نباید بیش از $0.05 f'_c$ منظور شود.

۸-۴-۴ V_c نباید بزرگتر از $0.42 \lambda_s \sqrt{f'_c} b_w d$ ، و یا کوچک تر از صفر در نظر گرفته شود.

۸-۴-۵ پارامترهای مرتبط با ضریب اصلاح تاثیر اندازه، λ_s ، با تئوری شکست بتن آرمه همساز هستند.

۸-۴-۵ ضریب اصلاح تاثیر اندازه، λ_s ، به صورت زیر تعیین می‌شود.

$$\lambda_s = \sqrt{\frac{2}{1+d/250}} \leq 1.0 \quad \text{رابطه ۸-۱۴}$$

۸-۴-۵ مقاومت برشی یک‌طرفه تامین شده توسط آرماتورهای برشی، V_s

۸-۴-۵ مقاومت برشی یک‌طرفه تامین شده توسط آرماتورهای برشی، V_s

۸-۴-۱ تمهیدات این بند برای اعضای یک طرفه در مقابل برش، در همه انواع آرماتور عرضی شامل خاموت، تنگ، دورگیر، سنجاقی و دورپیچ به کار گرفته می‌شوند.

۸-۴-۱ در هر مقطعی که $V_u > \phi V_c$ باشد، لازم است آرماتور برشی به مقداری فراهم شود که رابطه زیر برآورده شود.

$$V_s \geq \frac{V_u}{\phi} - V_c \quad \text{رابطه ۸-۱۵}$$

اعضای یک‌طرفه در مقابل برش را می‌توان با آرماتور عرضی برای تامین نیروی برشی V_s بر اساس **رابطه ۸-۱۶** و یا **رابطه ۸-۱۷**، و یا با آرماتور طولی خم شده بر اساس **رابطه ۸-۱۸** تقویت نمود.

۸-۴-۲ در مواردی که برای تقویت یک قسمت از عضو از بیش از یک نوع آرماتور برشی استفاده شده باشد، V_s برابر با مجموع مقادیر V_s محاسبه شده برای هر یک از انواع آرماتور برشی استفاده شده در آن قسمت از عضو، در نظر گرفته می‌شود.

متن اصلی

۳-۵-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه ناشی از آرماتور عرضی عمود بر محور طولی عضو:

استفاده از آرماتور برشی عرضی در یکی از حالت‌های «الف» تا «پ» زیر با تامین شرایط لازم، مجاز می‌باشد:

- الف- خاموت‌ها، تنگ‌ها یا دورگیرهای متعامد بر محور طولی عضو،
 ب- شبکه سیمی جوش شده با سیم‌های متعامد بر محور طولی عضو،
 پ- دورپیچ‌ها.

در این حالت V_s از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$V_s = \frac{A_v f_{yt} d}{s} \quad \text{رابطه ۱۶-۸}$$

در این رابطه s گام دورپیچ یا فاصله طولی بین آرماتورهای برشی و A_v سطح مقطع شاخه‌های عمود بر محور طولی عضو است که مطابق بند ۵-۵-۴-۸ محاسبه می‌شود. همچنین f_{yt} مقاومت تسلیم آرماتورهای عرضی می‌باشد.

۴-۵-۴-۸ مقاومت برشی یک طرفه ناشی از آرماتور عرضی مورب نسبت به محور طولی عضو:

استفاده از خاموت‌های مورب با زاویه حداقل ۴۵ درجه نسبت به محور طولی عضو که صفحه ترک برشی محتمل را قطع می‌کنند نیز به عنوان آرماتور برشی مجاز می‌باشد. در این حالت V_s از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$V_s = \frac{A_v f_{yt} (\sin \alpha + \cos \alpha) d}{s} \quad \text{رابطه ۱۷-۸}$$

در این رابطه، α زاویه بین خاموت‌های مورب و محور طولی عضو، d فاصله طولی (موازی با امتداد میلگردهای طولی) بین آرماتورهای برشی و A_v سطح مقطع شاخه‌های مورب است که مطابق بند ۵-۵-۴-۸ محاسبه می‌شود.

۵-۵-۴-۸ برای هر خاموت مستطیلی شکل، تنگ، حلقه یا قلاب عرضی، A_v سطح مقطع ساق‌های تمام میلگردها یا سیم‌های موجود در فاصله d است. همچنین برای هر تنگ

تفسیر/توضیح

ت ۳-۵-۴-۸ طراحی آرماتور برشی بر یک تشابه خرپایی اصلاح شده استوار است. در تشابه خرپایی، نیرو در اعضای کششی (بند) قائم با آرماتورهای برشی تحمل می‌شود. آرماتور برشی لازم است طوری طراحی شود که فقط برش مازاد بر آن چه باعث ترک خوردگی مورب می‌شود را تحمل کند، به شرط آن که فرض شود اعضای قطری خرپا مورب ۴۵ درجه دارند. فرض می‌شود که بتن در ظرفیت برشی از طریق مقاومت در ناحیه فشاری بتن، درگیری دانه‌ها در یکدیگر و عمل زبانه‌ای، تا میزانی معادل آن چه باعث ترک خوردگی مورب می‌شود، مشارکت دارد.

روابط ۱۶-۸، ۱۷-۸ و ۱۸-۸ الف برحسب مقاومت برشی اسمی که توسط آرماتور برشی فراهم می‌شود (V_s)، ارائه شده‌اند. وقتی آرماتور طولی عمود بر محور طولی عضو مورد استفاده قرار می‌گیرد، سطح مقطع مورد نیاز برای آرماتور طولی، A_v و فاصله آن‌ها، s ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\left(\frac{A_v}{s} \right)_{req} = \frac{(V_u - \phi V_c)}{\phi f_{yt} d} \quad \text{رابطه ت ۱-۸}$$

ت ۴-۵-۴-۸ اگر چه استفاده از خاموت‌های موربی که صفحه ترک‌های محتمل برشی را قطع می‌کنند مجاز است، استفاده از آن‌ها در جایی که جهت برش خالص به دلیل بارهای عبوری تغییر می‌کند، مناسب نیست.

برای موثر بودن خاموت‌های مورب، کاملاً ضروری است که آن‌ها صفحه ترک‌های برشی بالقوه را قطع کنند. اگر خاموت‌های مورب در راستای تقریباً موازی با ترک‌های محتمل برشی قرار گیرند، هیچ گونه ظرفیت برشی فراهم نمی‌کنند.

ت ۵-۵-۴-۸ اگر چه آرماتورهای عرضی در یک مقطع دایروی، ساق‌های مستقیم ندارند، اما نتایج آزمایش‌ها نشان داده است که

متن اصلی

دایروی یا دورپیچ، A_v دو برابر سطح مقطع میلگردها یا سیم‌ها در فاصله k می‌باشد.

۴-۵-۶-۸ مقاومت برشی یک‌طرفه ناشی از آرماتورهای طولی خم شده:

با خم کردن میلگردهای طولی می‌توان سه چهارم میانی طول خم شده آن‌ها را به عنوان آرماتور برشی در نظر گرفت، به شرط آن که زاویه α بین قسمت خم شده آرماتورهای طولی و محور طولی عضو، کمتر از 30° درجه نباشد. در این حالت برای آرماتور طولی خم شده از بندهای «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود:

الف- در صورتی که آرماتور طولی خم شده از یک یا چند میلگرد و یا گروه میلگردهای موازی و با فاصله شروع خم یکسان از تکیه‌گاه تشکیل شده باشد، V_s برابر با کم‌ترین دو مقدار زیر است:

$$V_s = A_v f_y \sin \alpha \quad \text{رابطه ۸-۱۸ الف}$$

$$V_s = 0.25 \sqrt{f_c'} b_w d \quad \text{رابطه ۸-۱۸ ب}$$

در این رابطه‌ها، A_v سطح مقطع کل میلگردهای خم شده و α زاویه قسمت خم میلگردها با محور طولی عضو است.

ب- در صورتی که آرماتورهای طولی خم شده از آرماتورهای طولی منفرد و یا گروهی موازی با شروع خم‌های متفاوت از تکیه‌گاه تشکیل شوند V_s از **رابطه ۸-۱۷** محاسبه می‌شود.

تفسیر/توضیح

استفاده از فرضیات **بند ۸-۴-۲-۱** در رابطه ۸-۱۶، محافظه‌کارانه خواهد بود.

ت ۸-۴-۵-۶ برای موثر بودن میلگردهای طولی خم شده در برش، کاملاً ضروری است که قسمت خم نشده آن‌ها صفحه ترک‌های برشی بالقوه را قطع کند. اگر میلگرد خم شده در راستای تقریباً موازی با ترک‌های محتمل برشی قرار گیرد، هیچ گونه ظرفیت برشی فراهم نمی‌کند.

۵-۸ مقاومت برشی دوطرفه**۱-۵-۸ کلیات**

۸-۵-۱-۱ برای برآورد مقاومت برشی اسمی دوطرفه مقاطع (مقاومت برشی منگنه‌ای) با ویا بدون آرماتور برشی از ضوابط **بندهای ۸-۵-۳** و **۸-۵-۴** استفاده می‌شود. در صورتی که از کلاهدک برشی با مقطع I ویا ناودانی استفاده شده باشد،

ت ۵-۸ مقاومت برشی دوطرفه**ت ۸-۵-۱ کلیات**

ت ۸-۵-۱-۱ در اعضای دوطرفه «تنش برشی» با ضریب ناشی از برش و انتقال لنگر بر اساس الزامات **بند ۱۰-۶-۵** محاسبه می‌شود. بخش ۷-۵ الزامات تعیین مقاومت برشی اسمی در مقطع بدون آرماتور برشی ویا با آرماتور برشی را فراهم می‌کند. تقاضای برش ضریب‌دار و مقاومت برشی ضریب‌دار از آن جهت بر اساس

متن اصلی

اعضای دوطرفه برای برش بر اساس ضوابط بند ۸-۵-۵ طراحی می‌شوند.

۸-۵-۱-۲ مقاومت برشی اسمی در اعضای دوطرفه بدون و با آرماتور برشی (شامل کلاهدک برشی نمی‌شود)، بر اساس رابطه‌های «الف» و «ب» زیر و مقطع تعیین شده در بند ۸-۵-۱-۳ بدست آورده می‌شود:

الف- بدون فولاد برشی:

$$V_n = V_c \quad \text{رابطه ۸-۱۹ الف}$$

ب- با فولاد برشی:

$$V_n = V_c + V_s \quad \text{رابطه ۸-۱۹ ب}$$

در این روابط V_c و V_s تنش معادل متناظر با مقاومت برشی دوطرفه اسمی می‌باشند که به ترتیب توسط بتن و آرماتورها فراهم می‌شوند.

مقدار V_c بر اساس رابطه ۸-۲۰ ارزیابی می‌شود، ولی نباید از مقدار رابطه ۸-۲۱ و رابطه ۸-۲۲ بر اساس شرایط مندرج در بند ۸-۵-۳-۲ بیشتر شود.

مقدار V_s برای اعضای دوطرفه مسلح شده با خاموت‌های یک شاخه یا چند شاخه و نیز برای اعضای دوطرفه مسلح شده با گل‌میخ‌های برشی سردار بر اساس رابطه ۸-۲۴ ارزیابی می‌شود.

۸-۵-۱-۳ برش دوطرفه توسط مقطعی با عمق d و یک محیط منگنه‌ای بحرانی b_0 که در بند ۸-۵-۲ تعریف شده است، مقاومت می‌شود. اگر بر مقطع لنگر نامتعادل اثر نکند و بتوان توزیع تنش برشی در پیرامون مقطع بحرانی را یکنواخت در نظر گرفت، نیروی برشی دوطرفه متناظر با بتن، V_c ، و یا متناظر با فولاد، V_s ، به ترتیب با ضرب V_c و V_s در سطح بحرانی برش دوطرفه، $b_0 d$ ، تعیین می‌شوند.

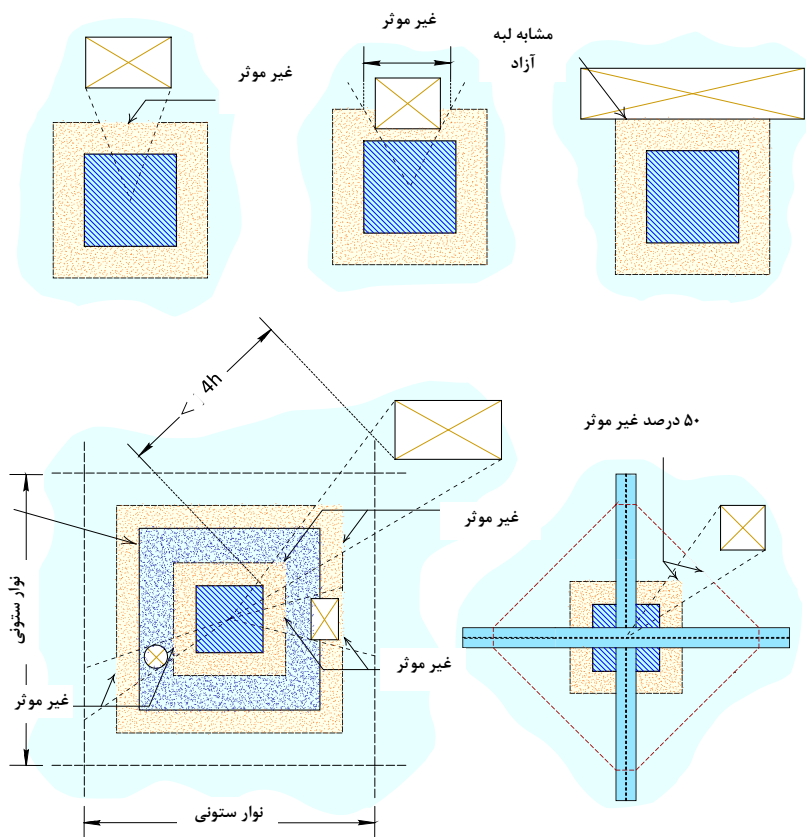
۸-۵-۱-۴ مقدار $\sqrt{f'_c}$ به کار برده شده در محاسبه V_c برای برش دوطرفه نباید از $8/3$ مگاپاسکال بیشتر باشد. همچنین مقاومت تسلیم f_y که در محاسبه V_s به کار گرفته می‌شود، نباید از مقادیر داده شده در بند ۴-۷-۲ بیشتر باشد.

تفسیر/توضیح

تنش تعیین می‌شوند که امکان جمع اثرات ناشی از برش مستقیم و انتقال لنگر فراهم گردد.

۸-۵-۱-۴ در حال حاضر اطلاعات آزمایشی محدودی در مورد مقاومت برشی دال‌های بتنی دوطرفه با بتن با مقاومت زیاد وجود دارد. تا زمانی که تجربیات بیشتری در مورد دال‌های بتنی دوطرفه ساخته شده با بتن‌های با مقاومت فشاری بیش از ۷۰ مگاپاسکال حاصل نشود، محدود کردن $\sqrt{f'_c}$ به $8/3$ مگاپاسکال در محاسبات برشی عاقلانه خواهد بود.

حد بالایی ۴۲۰ مگاپاسکال برای f_{yt} در محاسبه به جهت کنترل ترک خوردگی اعمال شده است.

شکل ۲-۸ تأثیر بازشو در دال بر سطح موثر مقطع بحرانی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۵-۸ مقاطع بحرانی برای برش دوطرفه

۲-۵-۸ مقاطع بحرانی برای برش دوطرفه

ت-۱-۲-۵-۸ مقطع بحرانی که در قسمت «الف» این بند تعریف شده برای برش در دال‌ها و پی‌های در معرض خمش دو محوره است که از محیط لبه سطح زیر بار تبعیت می‌کند. سطح زیر بار در دال‌های دوطرفه و پی‌ها شامل ستون‌ها، بارهای متمرکز و سطوح عکس‌العملی است. یک مقطع بحرانی ایده‌آل به فاصله $d/2$ از محیط سطح زیر بار در نظر گرفته می‌شود.

برای اعضای با ضخامت یکنواخت و بدون فولاد برشی، کنترل برش در یک مقطع بحرانی کافی خواهد بود. برای دال‌های با ضخامت متغیر و یا با آرماتور برشی، لازم است برش در چندین مقطع به صورت تعریف شده در **بندهای ۱-۲-۵-۸ و ۲-۲-۵-۸** کنترل شود.

برای ستون‌های نزدیک لبه یا گوشه دال، ممکن است محیط بحرانی تا لبه دال امتداد داده شود.

ت-۱-۲-۵-۸ مقطع بحرانی برای برش دوطرفه، سطح جانبی منشوری است که وجوه آن موازی با نیروی برشی بوده و محل آن‌ها باید طوری در نظر گرفته شود که محیط قاعده آن، b_0 حداقل باشد، ولی لازم نیست فاصله وجوه منشور در هر یک از موارد «الف» و «ب» زیر کمتر از $0.5d$ در نظر گرفته شود:

الف- لبه‌ها و یا گوشه‌های ستون‌ها، بارهای متمرکز یا نواحی تکیه‌گاهی،

ب- محل تغییر در ضخامت دال یا شالوده نظیر لبه‌های سرستون، کتیبه یا کلاهک‌های برشی.

عمق منشور در مقطع بحرانی برابر d است که برابر با متوسط عمق موثر دو جهت متعامد در نظر گرفته می‌شود.

متن اصلی

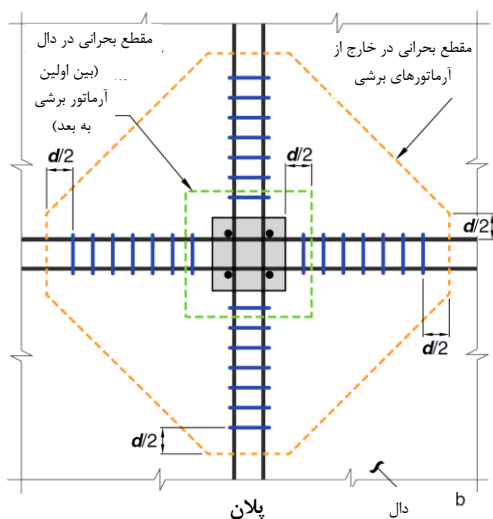
۲-۲-۵-۸ برای ستون‌ها، نیروهای متمرکز و سطوح تکیه‌گاهی با مقطع مربعی یا مستطیلی شکل، مقطع بحرانی را می‌توان با اضلاع مستقیم در نظر گرفت. همچنین مقطع بحرانی برای ستون‌های با مقطع دایروی و یا چند ضلعی منظم را می‌توان نظیر یک ستون مربعی معادل با سطح مقطع برابر با سطح مقطع ستون اصلی در نظر گرفت.

۳-۲-۵-۸ مقطع بحرانی برای اعضای با رفتار دوطرفه که با خاموت‌های تک یا چند شاخه و یا میلگردهای برشی سردار تقویت شده باشند، یک چند وجهی با پیرامون حداقل و با محیط قاعده b_0 می‌باشد که در فاصله $0.5d$ از بیرونی‌ترین مرز محیط تقویت شده برشی، قرار می‌گیرد.

تفسیر/توضیح

۳-۲-۵-۸ در اعضای دوطرفه با خاموت و یا با میلگردهای برشی سردار، لازم است تنش برشی در بتن در یک مقطع به فاصله $d/2$ پس از جایی که آرماتور برشی ادامه داده نشده است، کنترل شود. تنش برشی محاسباتی در این مقطع نباید از محدوده تعریف شده در بخش ۳-۵-۷ بیش‌تر شود. شکل بیرونی‌ترین مقطع بحرانی باید متناظر با کم‌ترین مقدار b_0 باشد، که لزوماً مربع و یا مستطیل نخواهد بود. مواردی از مقطع بحرانی در شکل‌های ۳-۸ الف، ب و پ، به ترتیب پیرامون ستون میانی، ستون کناری و ستون گوشه، آورده شده است. توجه شود که در این شکل‌ها، دال‌های تقویت شده با خاموت نشان داده شده است. شکل بیرونی‌ترین مقطع بحرانی برای دال‌های تقویت شده با گل‌میخ‌های سردار نیز مشابه با همین شکل خواهد بود.

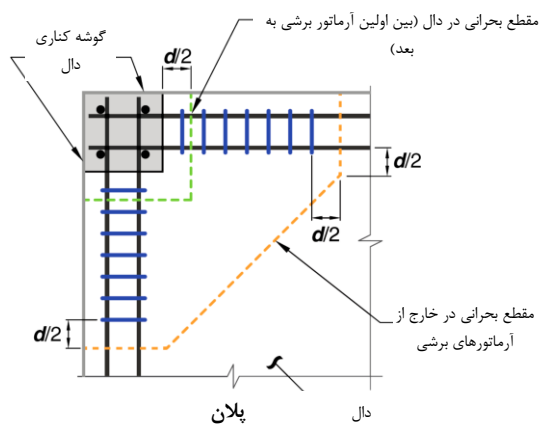
هر جا که تغییری در آرماتور برشی نظیر تغییر در اندازه، فاصله، و یا شکل چیدمان آن رخ دهد، کنترل تنش برشی در مقطع بحرانی جدیدی به فاصله $d/2$ از آن لازم خواهد بود.

شکل ۳-۸ الف مقاطع بحرانی برش دوطرفه در دال با آرماتور برشی پیرامون یک ستون میانی

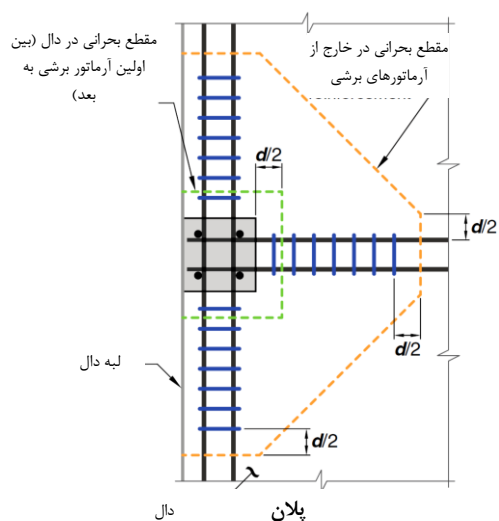

تفسیر/توضیح

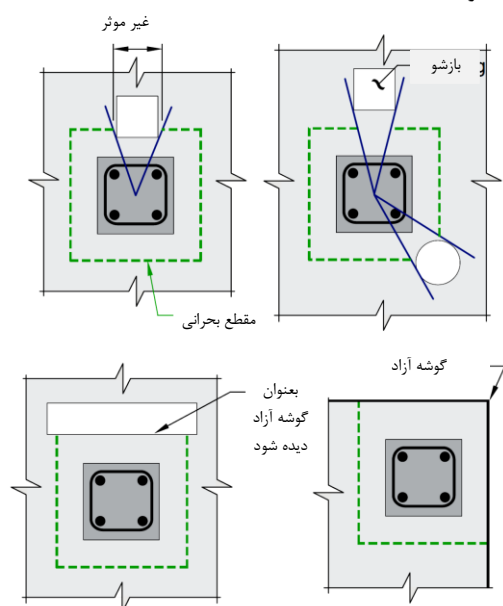
شکل ۸-۳ پ مقاطع بحرانی برش دوطرفه در دال با آرماتور برشی پیرامون یک ستون گوشه

متن اصلی

شکل ۸-۳ ب مقاطع بحرانی برش دوطرفه در دال با آرماتور برشی پیرامون یک ستون کناری

ت-۵-۲-۴ ضوابط و تمهیدات طراحی بازشو در دال‌ها (و پی‌ها) در مراجع مرتبط از جمله مرجع ۸-۹-۳ آورده شده‌اند. موقعیت قسمت‌های موثر از مقطع بحرانی در نزدیکی بازشوه‌های متعارف و لبه آزاد به صورت خط چین در شکل ۸-۴ نشان داده شده است. تحقیقات نشان داده است که وقتی بازشو در فواصلی بزرگ‌تر از $4d$ از محیط یک ستون واقع شده باشد، مقاومت برشی دوطرفه‌ای (منگنه‌ای) آن با مقاومت برشی دوطرفه‌ای دال بدون بازشو یکسان خواهد بود.

شکل ۸-۴ تاثیر بازشو و لبه‌های آزاد بر مقطع بحرانی (توجه: بازشوها در محدوده $4h$ از محیط ستون فرض شده‌اند).

متن اصلی

۸-۵-۲-۴ اگر یک بازشو در فاصله کمتر از $4h$ از محیط یک ستون، بار متمرکز یا سطح تکیه‌گاهی قرار گیرد، بخشی از b_0 که با خطوط مستقیم ترسیم شده از مرکز ستون، بار متمرکز و یا سطح تکیه‌گاهی و مماس به محدوده بازشو محصور می‌شود، در نظر گرفته نمی‌شود (شکل ۸-۱).

تفسیر/توضیح

ت ۸-۵-۳ مقاومت برشی دوطرفه تامین شده توسط بتن

ت ۸-۵-۳-۱ تحقیقات تایید کرده است که مقاومت برشی اندازه‌گیری شده برای بتن در اعضای دوطرفه بدون آرماتور برشی با نسبت مستقیم با عمق عضو، افزایش نمی‌یابد. این پدیده به عنوان «اثر اندازه» مورد اشاره قرار می‌گیرد. ضریب اصلاح λ_s وابستگی مقاومت برشی دوطرفه دال‌ها را با عمق موثر عضو بیان می‌کند.

برای دال‌های دوطرفه غیر پیش‌تنیده و بدون حداقل آرماتور برشی و با $d > 250 \text{ mm}$ ، تاثیر اندازه که در بند ۸-۴-۴-۵ بیان شد، مقاومت برشی دال‌های دوطرفه را به کم‌تر از $0.33\sqrt{f'_c}b_0d$ کاهش می‌دهد.

در ستون‌های مربعی، تنش متناظر با مقاومت برشی دوطرفه اسمی بتن در دال‌های تحت خمش دو محوره، به $0.33\lambda_s\sqrt{f'_c}$ محدود می‌شود. با این وجود، نتایج آزمایش نشان داده است که وقتی β که نسبت وجه بزرگ‌تر به وجه کوچک‌تر از ستون مستطیلی و یا سطح زیر بار است از $2/0$ بزرگ‌تر باشد، مقدار $0.33\lambda_s\sqrt{f'_c}$ در خلاف جهت اطمینان خواهد بود. در چنین حالت‌هایی تنش برشی واقعی بر مقطع بحرانی در برش دوطرفه متناظر با شکست، از یک مقدار حداکثر تقریبی $0.33\lambda_s\sqrt{f'_c}$ پیرامون گوشه‌های ستون یا سطح زیر بار، تا مقدار $0.17\lambda_s\sqrt{f'_c}$ یا کم‌تر در طول وجوه بزرگ‌تر بین دو مقطع انتهایی تغییر می‌کند. آزمایش‌های دیگری نشان می‌دهند که با افزایش نسبت b_0/d ، مقدار V_c کاهش می‌یابد. روابط ۸-۲۰-۸ ب و ۸-۲۰-۸ پ برای منظور کردن این دو اثر توسعه داده شده‌اند.

برای شکل‌هایی به جز مستطیل، نسبت β به صورت نسبت بزرگ‌ترین بعد سطح موثر زیر بار به بلندترین بعد متعامد در سطح موثر زیر بار منظور می‌شود (شکل ۸-۵). سطح موثر، زیر بار سطحی

۸-۵-۳ مقاومت برشی دوطرفه تامین شده توسط بتن

۸-۵-۳-۱ مقاومت برشی بتن برای اعضای دوطرفه‌ای که در آن‌ها از آرماتور برشی استفاده نشده باشد، کم‌ترین مقداری است که از سه رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$v_c = 0.33\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۰-۸ الف}$$

$$v_c = 0.17\left(1 + \frac{2}{\beta}\right)\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۰-۸ ب}$$

$$v_c = 0.083\left(2 + \frac{\alpha_s d}{b_0}\right)\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۰-۸ پ}$$

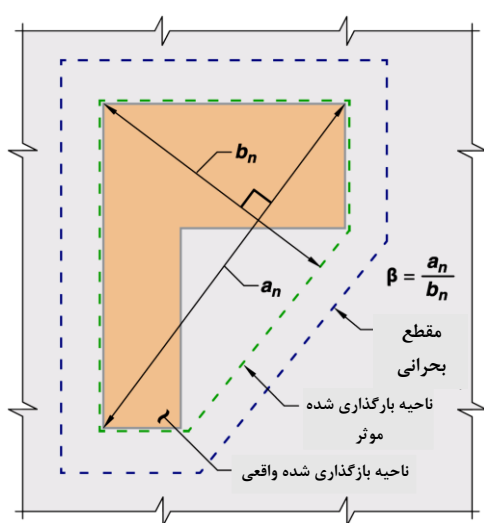
در رابطه‌های فوق، β نسبت وجه بزرگ به وجه کوچک مقطع ستون است. همچنین مقدار α_s برای ستون‌های میانی، کناری و گوشه به ترتیب برابر با ۴۰، ۳۰ و ۲۰ منظور می‌شود. به علاوه λ_s ضریب اصلاح تاثیر اندازه بوده و بر اساس رابطه ۸-۱۴ تعیین می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

است که تمام سطح واقعی بارگذاری شده را در بر گرفته و محیط آن حداقل است.

مقدار α_s برای ستون‌های میانی، کناری و گوشه به ترتیب برابر با ۴۰، ۳۰ و ۲۰ منظور می‌شود. عبارت «ستون میانی»، «ستون کناری» و «ستون گوشه»، به مقاطع بحرانی با دال ممتد به ترتیب در چهار، سه، و یا دو وجه دلالت می‌کند.

شکل ۵-۸ مقدار β برای سطح زیر بار غیر مستطیلی

ت ۸-۳-۲ مقاطع بحرانی برای اعضای دوطرفه با آرماتور برشی، در بند ۸-۵-۲-۱ برای مقاطع مجاور ستون، بار متمرکز، یا سطح عکس‌العمل و در بند ۸-۵-۲-۲ برای مقاطعی که در خارج از بیرونی‌ترین خط محیطی خاموت یا گل‌میخ‌های سردار قرار گرفته‌اند، تعریف شده‌اند. مقادیر حداکثر V_c برای چنین مقاطع بحرانی در روابط ارائه شده در بند ۸-۵-۲-۳ و مقادیر محدود کننده V_u در مقاطع بحرانی در بند ۸-۵-۲-۴ ارائه شده است.

مقدار حداکثر V_c و مقدار محدود کننده V_u در داخلی‌ترین مقطع بحرانی در حالتی که از گل‌میخ‌های برشی سردار استفاده شود، بیشتر از حالتی است که از خاموت استفاده می‌شود. مقادیر حداکثر V_c در مقاطع بحرانی در خارج از بیرونی‌ترین خط محیطی آرماتورهای برشی، مستقل از نوع آرماتور برشی به کار رفته است.

مقدار حداکثر V_c در دال‌های دوطرفه با خاموت، برابر با $0.17\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c}$ در نظر گرفته می‌شود، زیرا خاموت‌ها در ترک خوردگی مورب تمام برش مازاد بر این مقدار را تحمل می‌کنند. این

۸-۳-۲ برای اعضای دوطرفه با آرماتورگذاری برشی، مقدار V_c که در مقاطع بحرانی محاسبه می‌شود نباید از حدود بدست آمده از بندهای «الف» و «ب» زیر بیشتر باشد:

الف- اگر از خاموت استفاده شده باشد:

$$V_c \leq 0.17\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۱-۸}$$

ب- اگر از گل‌میخ برشی سردار استفاده شده باشد، ضوابط زیربندهای (۱) و (۲) زیر:

۱- برای مقطع بحرانی در اطراف ستون، بار متمرکز، و یا محل تغییر ضخامت در دال، طبق بند ۸-۵-۲-۱، حداقل مقادیر رابطه ۸-۲۲، رابطه ۸-۲۰ «ب» و رابطه ۸-۲۰ «پ» منظور می‌شود.

$$V_c \leq 0.25\lambda_s\lambda\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۲-۸}$$

متن اصلی

۲- برای مقطع بحرانی در مرز بیرونی محیط تقویت شده با آرماتورگذاری برشی، طبق بند ۸-۵-۲، مقدار رابطه ۲۱-۸ منظور می‌شود.

۳-۳-۵-۸ در صورت تامین یکی از شرایط «الف» و «ب» زیر، استفاده از $\lambda_s = 1.0$ در رابطه‌های فوق مجاز می‌باشد:

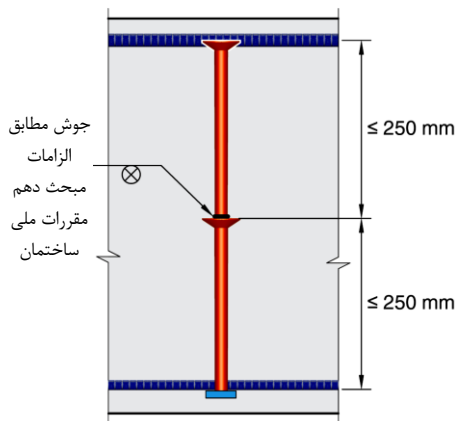
الف) طراحی و جزییات خاموت‌ها بر اساس بند ۱۰-۷-۳-۷ بوده و $A_v / s \geq 0.17 \sqrt{f'_c} b_0 / f_{yt}$ باشد.

ب) گل‌میخ برشی صاف سردار با طول ساق حداکثر ۲۵۰ میلی‌متر با طراحی و جزییات منطبق بر بند ۱۰-۷-۳-۸ بوده و $A_v / s \geq 0.17 \sqrt{f'_c} b_0 / f_{yt}$ باشد.

تفسیر/توضیح

وضعیت تقریباً در نصف ظرفیت یک دال با آرماتور برشی اتفاق می‌افتد (عدد ۰/۱۷ تقریباً نصف عدد ۰/۳۳ است). مقدار بالاتر V_c در دال‌های دوطرفه مسلح شده با گل‌میخ‌های برشی سردار بر اساس تحقیقات استوار است.

ت ۳-۳-۵-۸ در صورت استفاده از یک حداقل آرماتور برشی در دال‌های با $d > 250 \text{ mm}$ ، «تاثیر اندازه» کاهش می‌یابد. توانایی گل‌میخ‌های برشی سردار معمولی (صاف) در کم کردن موثرتر «تاثیر اندازه» بر مقاومت برشی دوطرفه دال‌ها را ممکن است در مصالحه با حالتی که از گل‌میخ بلندتر از ۲۵۰ میلی‌متر استفاده می‌شود، منظور نمود. با این وجود تا زمانی که آزمایش‌ها تایید کننده در دسترس قرار نگیرد، استفاده از $\lambda_s = 1.0$ برای دال‌های با $d > 250 \text{ mm}$ بدون گل‌میخ برشی سرداری که طول ساق آن از ۲۵۰ میلی‌متر بیش‌تر نشود، مجاز نخواهد بود. اتصال گل‌میخ‌های برشی سردار با جوش دادن انتهای ساق یک گل‌میخ به سر گل‌میخ دیگر، یک سر دیگر در وسط گل‌میخ برشی حاصله ایجاد می‌کند که گل‌میخ را بیش‌تر مهار می‌کند (شکل ۸-۶).

شکل ۸-۶ اتصال گل‌میخ‌های برشی سردار به یکدیگر

۴-۳-۵-۸ برای اعضای دوطرفه با آرماتورگذاری برشی، لازم است عمق موثر مقطع طوری انتخاب شود که V_u محاسبه شده در مقاطع بحرانی از مقادیر بدست آمده از بندهای «الف» و «ب» زیر بیشتر نشود:

الف- در صورت استفاده از خاموت:

$$v_u \leq 0.5 \phi \sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۳-۸ الف}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ب- در صورت استفاده از گل‌میخ برشی سردار :

$$v_u \leq 0.66\phi\sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲۳-۸ ب}$$

۴-۵-۸ مقاومت برشی تامین شده توسط خاموت برشی

ت ۴-۵-۸ مقاومت برشی تامین شده توسط خاموت برشی

۴-۵-۸-۱ از خاموت‌های با یک یا چند شاخه ساخته شده از میلگرد یا سیم، در صورت برآورده شدن دو شرط «الف» و «ب» زیر می‌توان به عنوان تقویت برشی دال دوطرفه و شالوده استفاده کرد:

ت ۴-۵-۸-۱ از آن‌جا که در این فصل برای برش دوطرفه از تنش‌های برشی استفاده شده است، مقاومت برشی آرماتورهای عرضی روی سطح کلی مقطع بحرانی در رابطه ۲۴-۸ متوسط‌گیری شده است.

الف- عمق موثر d حداقل برابر ۱۵۰ میلی‌متر باشد.

ب- عمق موثر d حداقل ۱۶ برابر قطر خاموت باشد.

در این حالت V_s با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$V_s = \frac{A_v f_{yt}}{b_o s} \quad \text{رابطه ۲۴-۸}$$

A_v مجموع سطح مقطع شاخه‌های قائم تمام خاموت‌های واقع بر یک خط محیطی است که از نظر هندسی مشابه محیط مقطع ستون می‌باشد و s فاصله بین خطوط محیطی میلگردهای برشی در جهت عمود بر وجه ستون است.

ت ۴-۵-۸-۲ آزمایش نشان داده است که گل‌میخ‌های برشی سرداری که تا حد ممکن به بالا و پایین دال به صورت مکانیکی درگیر شده باشند، در مقاومت در مقابل برش دوطرفه موثر هستند. در این حالت مقطع بحرانی پس از گل‌میخ برشی عموماً به یک شکل چند ضلعی فرض می‌شود. روابط لازم برای محاسبه تنش‌های برشی بر چنین مقاطعی را می‌توان در مرجع ۴-۹-۸ یافت.

۴-۵-۸-۲ از گل‌میخ‌های برشی سردار می‌توان به عنوان تقویت برشی در دال‌ها و شالوده‌ها استفاده کرد، به شرط آن که هندسه و روش جاگذاری آن‌ها مطابق با موارد مرتبطی باشند که در **فصل ۱۰** آورده شده‌اند. در این حالت V_s از **رابطه**

۲۴-۸ محاسبه می‌شود. A_v مجموع سطح مقطع ساق‌های تمام میلگردهای سردار واقع بر یک خط محیطی است که از نظر هندسی مشابه محیط مقطع ستون می‌باشد و s فاصله بین خطوط محیطی میلگردهای برشی سردار در جهت عمود بر وجه ستون است.

۴-۵-۸-۳ در صورت استفاده از گل‌میخ‌های برشی سردار، نسبت A_v / s باید رابطه زیر را برآورده نماید:

متن اصلی

$$\frac{A_v}{s} \geq 0.17 \sqrt{f'_c} \frac{b_o}{f_{yt}}$$

رابطه ۸-۲۵

تفسیر/توضیح

۵-۵-۸ مقاومت برشی تامین شده توسط کلاhek برشی و ضوابط طراحی آن

ت ۵-۵-۸ مقاومت برشی تامین شده توسط کلاhek برشی و ضوابط طراحی آن

۱-۵-۵-۸ هر کلاhek برشی (سر برشی) باید از مقاطع فولادی که با جوش نفوذی کامل به بازوی عمود بر آن متصل می‌شود، ساخته شود. بازوهای برشی نباید در داخل مقطع ستون قطع شوند.

ت ۱-۵-۵-۸ ضوابط طراحی برای اعضای دوطرفه تقویت شده با کلاhek برشی از ابتدا بر اساس نیروهای برشی تنظیم شده است و به همین دلیل در این بخش به همان صورت ارائه می‌شود. بر اساس اطلاعات تجربی گزارش شده، روش طراحی برای کلاhek برشی در بردارنده شکل‌های فولادی سازه‌ای ارائه می‌شود. ضوابط طراحی کلاhek برشی در یک اتصال ستون که در آن انتقال لنگر انجام می‌شود در بندهای ۸-۵-۵-۲ تا ۸-۵-۵-۶ ارائه شده است.

طراحی کلاhek برشی برای ناحیه اتصالی با انتقال برش ناشی از بارهای ثقیلی، باید با در نظر گرفتن ضوابط «الف» تا «پ» زیر انجام شود:

الف- باید یک حداقل مقاومت خمشی فراهم گردد تا اطمینان حاصل شود که کلاhek برشی قبل از رسیدن به مقاومت خمشی، مقاومت برشی دال آن قابل حصول خواهد بود.

ب- باید تنش برشی در دال در انتهای کلاhek برشی محدود شود.

پ- بعد از تامین دو ضابطه قبلی، آرماتورهای منفی دال را می‌توان متناسب با مشارکت کلاhek برشی در لنگر خمشی در مقطع طراحی، کاهش داد.

۲-۵-۵-۸ عمق مقطع فولادی کلاhek برشی نباید بیش از ۷۰ برابر ضخامت جان آن باشد.

۳-۵-۵-۸ انتهای هر بازو را می‌توان با زاویه حداقل ۳۰ درجه نسبت به افق قطع کرد، به شرط آن که ظرفیت خمشی پلاستیک، M_p ، در مقطع فولادی مقطع متغیر باقی مانده، برای تحمل برش رسیده به آن بازو کافی باشد.

۴-۵-۵-۸ بال‌های فشاری مقاطع فولادی باید در محدوده $0.3d$ از ناحیه فشاری مقطع دال قرار گیرند.

۵-۵-۵-۸ نسبت α_v که به صورت نسبت سختی خمشی هر بازوی کلاhek برشی به سختی مقطع دال مرکب ترک خورده

متن اصلی

اطراف آن با عرض (c_2+d) تعریف می‌شود، نباید کمتر از ۰/۱۵ باشد.

۸-۵-۵-۶ برای هر بازوی کلاhek برشی، ظرفیت خمشی پلاستیک M_p باید رابطه زیر را برآورده نماید:

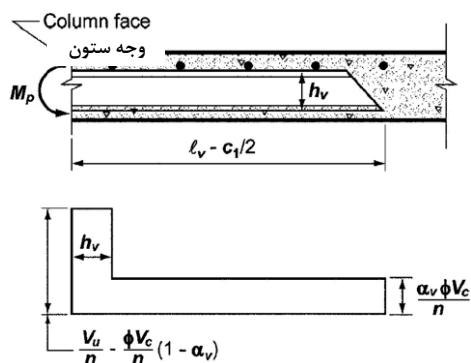
$$M_p \geq \frac{V_u}{2\phi n} \left[h_v + \alpha_v \left(\ell_v - \frac{c_1}{2} \right) \right] \quad \text{رابطه ۸-۲۶}$$

در این رابطه، ϕ ضریب کاهش مقاومت اعضای کشش-کنترل، h_v عمق مقطع کلاhek برشی، n تعداد بازوهای کلاhek برشی و ℓ_v طول حداقل هر بازوی کلاhek برشی مورد نیاز برای برآورده کردن **بندهای ۸-۵-۵-۸** و **۸-۵-۵-۱۰** می‌باشد. همچنین c_1 و c_2 بُعد مستطیل و یا مستطیل معادل ستون یا سرستون، به ترتیب در راستای دهانه‌ای که لنگرها در آن تعیین می‌شوند و راستای متعامد آن، می‌باشند.

تفسیر/توضیح

ت ۸-۵-۶ توزیع برش به صورت ایده‌آل در طول بازوی کلاhek برشی در یک ستون داخلی در **شکل ۸-۷** نشان داده شده است. برش در طول هر کدام از بازوها به صورت $\alpha_v \phi V_c / n$ گرفته می‌شود، که V_c معادل $v_c b_0 d$ است. v_c در **بند ۸-۵-۳-۱** تعریف شده است.

برش حداکثر در وجه ستون به عنوان کل برش منظور شده برای هر بازو، V_u / n ، منهای برش انتقالی به ستون توسط ناحیه فشاری بتن دال، $(V_c / n)(1 - \alpha_v)$ ، در نظر گرفته می‌شود. برشی که توسط ناحیه فشاری بتن دال به ستون منتقل می‌شود برای یک کلاhek برشی سنگین نزدیک به صفر بوده و برای یک کلاhek سبک به (V_c / n) نزدیک می‌شود. رابطه ۸-۲۶ بر این فرض استوار است که ϕV_c تقریباً نصف نیروی برشی ضریب‌دار، V_u ، باشد. در این رابطه M_p مقاومت خمشی پلاستیک مورد نیاز هر بازوی کلاhek است، که اطمینان حاصل شود که با رسیدن به مقاومت خمشی کلاhek، V_u حاصل خواهد شد. کمیت ℓ_v طول بازو از مرکز ستون تا نقطه‌ای است که از آن به بعد به کلاhek نیازی نیست و فاصله $c_1 / 2$ نصف بعد ستون در راستای مورد نظر است.

شکل ۸-۷ برش ایده‌آل در کلاhek برشی

ت ۸-۵-۷ مشارکت کلاhek برشی در مقاومت خمشی، M_p ، به صورت محافظه کارانه از رابطه ۸-۲۷ محاسبه می‌شود. این رابطه بر اساس این فرض است که از قلّه برش در وجه ستون صرف نظر می‌شود و ϕV_c تقریباً نصف نیروی برشی ضریب‌دار، V_u ، منظور می‌شود. این فرضیات با آن چه در **بند ۸-۲۶** بیان شد، سازگار است.

۸-۵-۷ سهم هر نوار ستونی از ظرفیت خمشی اسمی یک کلاhek برشی، باید رابطه زیر را تامین کند:

$$M_v \leq \frac{\phi \alpha_v V_u}{2n} \left(\ell_v - \frac{c_1}{2} \right) \quad \text{رابطه ۸-۲۷}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در این رابطه، ϕ ضریب کاهش مقاومت اعضای کشش-کنترل می‌باشد. در هر صورت M_v نباید از حداقل مقادیر «الف» تا «پ» زیر، بیشتر شود:

الف - ۳۰ درصد M_u در هر نوار ستونی؛

ب- تغییرات M_u در هر نوار ستونی در طول ℓ_v ؛

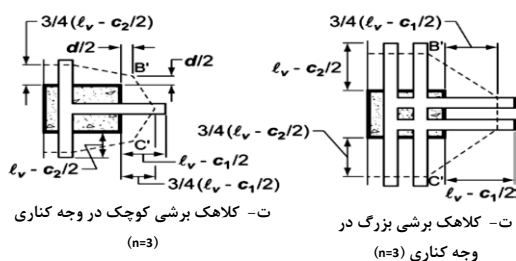
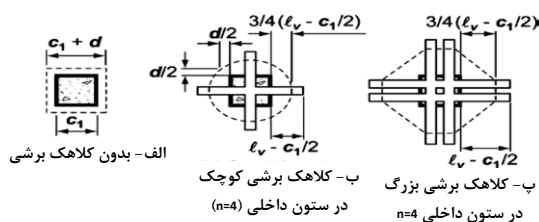
پ- M_p داده شده در رابطه ۸-۲۶.

۸-۵-۵-۸ مقطع بحرانی برای اعضای با رفتار دوطرفه با کلاhek برشی باید بر صفحه دال عمود باشد و هر یک از بازوهای کلاhek برشی را در فاصله $\left[\frac{3}{4} \ell_v - \left(\frac{c_1}{2} \right) \right]$ از وجه ستون قطع نماید.

این مقطع بحرانی باید به صورتی قرار گیرد که b_0 حداقل شود، ولی لازم نیست که نزدیک‌تر از $\frac{d}{2}$ تا وجه ستون مورد نظر باشد.

۸-۵-۵-۸ نتایج آزمایش نشان داده است که در دال‌های شامل کلاhek برشی که در آن‌ها مقاومت خمشی بازوهای برشی قبل از شکست برشی دال حاصل می‌شود، شکست در تنش برشی کم‌تر از $0.33\sqrt{f'_c}$ در مقطع بحرانی در انتهای کلاhek به وقوع پیوسته است. در مقابل در یک کلاhek برشی که مقاومت خمشی بازوهای برشی آن قبل از شکست برشی دال حاصل نشده بود، مقاومت برشی تقریباً به حدود $0.33\sqrt{f'_c}$ برگردانده شد. اطلاعات محدود آزمایش در این زمینه ایجاب می‌کند که از یک طرح محافظه کارانه استفاده شود. بنابراین مقاومت برشی به صورت $0.33\sqrt{f'_c}$ در یک مقطع بحرانی فرضی واقع در داخل کلاhek و قبل از انتهای آن محاسبه می‌شود.

مقطع بحرانی در بازوهای کلاhek برشی به فاصله سه چهارم $(\ell_v - c_1/2)$ از وجه ستون به طرف انتهای کلاhek در نظر گرفته می‌شود. چنین مقطع بحرانی فرضی در هر حال نباید نزدیک‌تر از $d/2$ نسبت به ستون باشد. شکل ۸-۸ جزئیات این مقطع بحرانی را نشان می‌دهد.

شکل ۸-۸ موقعیت مقطع بحرانی در کلاhek برشی

متن اصلی

۸-۵-۵-۹ اگر یک بازشو در دال‌های با کلاhek برشی در نوار ستونی ویا در فاصله کمتر از $10h$ از یک ستون قرار گیرد، مقدار غیر موثر b_0 برابر با نصف مقدار داده شده در بند ۸-۵-۲-۴ می‌باشد.

۸-۵-۵-۱۰ تنش برشی ضریب‌دار ناشی از بارهای قائم، در مقطع بحرانی تعریف شده در بند ۸-۵-۵-۸ نباید بیش از $0.33\phi\sqrt{f'_c}$ و در مقطع بحرانی به فاصله $0.5d$ از لبه‌ها یا گوشه‌های ستون، بار متمرکز ویا ناحیه تکیه‌گاهی، نباید بیش از $0.58\phi\sqrt{f'_c}$ شود.

۸-۵-۵-۱۱ در مواردی که انتقال لنگر بین دال و ستون یا دیوار صورت می‌گیرد، کلاhek برشی باید مهار کافی برای انتقال M_p به ستون را داشته باشد.

۸-۵-۵-۱۲ در مواردی که انتقال لنگر بین دال و ستون یا دیوار صورت می‌گیرد، مجموع تنش‌های برشی با ضریب ناشی از بار قائم که بر مقطع بحرانی تعریف شده در بند ۸-۵-۵-۸ عمل می‌کند و تنش‌های برشی ناشی از انتقال لنگر توسط خروج از مرکزیت برش نسبت به مرکز سطح نزدیک‌ترین مقطع بحرانی به ستون که به فاصله $0.5d$ از لبه‌ها یا گوشه‌های ستون، بار متمرکز ویا ناحیه تکیه‌گاهی اثر می‌کند، نباید از $0.33f_l\sqrt{f'_c}$ بیشتر شود.

تفسیر/توضیح

۸-۵-۵-۱۰ اگر یک یا هر دو محدودیت‌های تنش برشی در این بند تامین نشود، مقطع دال برای برش ضریب‌دار ناکافی تلقی می‌شود. اگر تنش برشی ضریب‌دار در مقطع بحرانی از $0.58\phi\sqrt{f'_c}$ فراتر رود، لازم است عمق موثر دال ویا f'_c افزایش یابد. اگر تنش برشی ضریب‌دار در مقطع بحرانی از $0.33\phi\sqrt{f'_c}$ بیشتر شود، لازم است عمق موثر، f'_c ، ویا طول کلاhek برشی افزایش یابد.

۸-۵-۵-۱۱ آزمایش‌ها نشان داده‌اند که در صورت استفاده از کلاhek برشی، مقاطع بحرانی منطبق بر جزئیات بخش ۸-۵-۲ برای محاسبه تنش‌های برشی ناشی از انتقال لنگر مناسب هستند. در واقع اگر چه مقاطع بحرانی برای برش مستقیم و برش ناشی از انتقال لنگر متفاوت هستند، ولی در آغاز شکست در گوشه‌های ستون بر هم منطبق شده ویا در نزدیکی هم قرار می‌گیرند. از آنجا که یک کلاhek برشی غالب برش را به خود جذب می‌کند، منظور نمودن تنش برشی حداکثر به صورت جمع هر دو جزء (برش مستقیم و برش ناشی از انتقال لنگر) محافظه کارانه خواهد بود.

این بند ایجاب می‌کند که در نواحی اتصال کلاhek برشی با انتقال لنگر، لنگر M_p به ستون منتقل شود. این مورد ممکن است توسط اتکا در ستون (مقاومت اتکایی) ویا توسط مهار مکانیکی انجام شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۸ مقاومت پیچشی

ت ۶-۸ مقاومت پیچشی

۱-۶-۸ کلیات

ت ۱-۶-۸ کلیات

۱-۶-۸ مقاومت پیچشی مقاطع بر مبنای تامین رابطه ۱-۸ «پ» کنترل می‌شود.

ت ۱-۶-۸ در این فصل طراحی مقطع بتن‌آرمه در مقابل پیچش بر اساس تئوری تشابه خریای فضایی لوله‌های جدار نازک ارائه می‌شود. یک تیر تحت پیچش به صورت یک لوله جدار نازک، به صورت ایده‌آل شبیه‌سازی شده و از مقطع بتن هسته در تیر توپر صرف نظر می‌شود (شکل ۹-۸ الف). وقتی که یک تیر بتن‌آرمه در پیچش ترک می‌خورد، مقاومت پیچشی آن اساساً توسط خاموت‌های بسته و آرماتورهای طولی پیچشی که در نزدیک سطح عضو قرار دارند، فراهم می‌شود. در تشابه لوله جدار نازک، فرض می‌شود که مقاومت توسط پوسته بیرونی مقطع با مرکزیت تقریبی خاموت‌های بسته فراهم گردد. هر دو مقطع توخالی و توپر چه قبل و چه بعد از ترک خوردگی مثل یک لوله جدار نازک به صورت ایده‌آل شبیه‌سازی می‌شوند.

در یک لوله جدار نازک، حاصل ضرب تنش برشی، t و ضخامت دیوار، t ، در هر نقطه از محیط به نام «جریان برش» شناخته می‌شود، $q = \tau t$. جریان برش q ناشی از پیچش به صورت نشان داده شده در شکل ۹-۸ الف عمل کرده و در تمام نقاط پیرامونی لوله ثابت بوده و در مسیر میان تار دیوارهای لوله عمل می‌کند. در هر نقطه پیرامونی لوله، تنش برشی ناشی از پیچش معادل با $\tau = T / (2A_0 t)$ است.

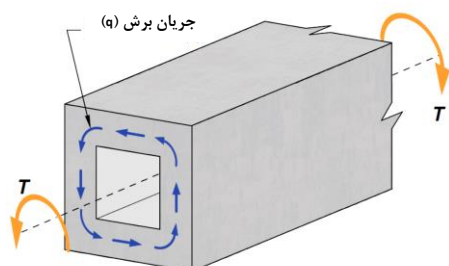
A_0 سطح ناخالص محصور شده با مسیر جریان برش بوده و به صورت هاشور خورده در شکل ۹-۸ ب نشان داده شده است،

t ضخامت دیوار در نقطه‌ای است که t محاسبه می‌شود. در یک عضو توخالی با دیوارهای پیوسته، A_0 شامل سطح حفره هم می‌شود.

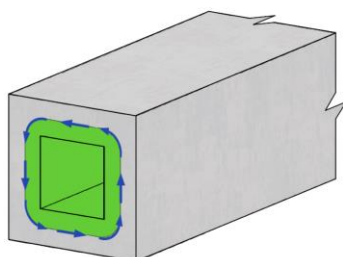
از مشارکت بتن در مقاومت پیچشی صرف نظر می‌شود و بنابراین در حالت ترکیبی برش و پیچش، لازم نیست از مشارکت بتن در برش کاسته شود. این روش طراحی از نتایج آزمایش استخراج شده و با آن نتایج مطابقت دارد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- لوله جدار نازک

ب- مساحت محصور شده توسط مسیر جریان

شکل ۸-۹ لوله جدار نازک و سطح محصور شده با مسیر جریان برش

ت ۸-۶-۱-۲ اگر پیچش در اعضای بتنی از پیچش آستانه T_{th} در بند ۸-۶-۲ کمتر باشد، باعث کاهش قابل ملاحظه در مقاومت خمشی یا برشی نشده و می‌توان از آن صرف نظر نمود.

۸-۶-۱-۲ ضوابط این بخش برای اعضای به کار می‌روند که در آن‌ها $T_u \geq \phi T_{th}$ باشد، ϕ ضریب کاهش مقاومت در پیچش است و برابر با ۰/۷۵ منظور می‌شود. همچنین T_{th} لنگر آستانه پیچش است و بر اساس **رابطه ۸-۲۸** محاسبه می‌شود.

چنانچه $T_u < \phi T_{th}$ باشد، می‌توان از اثرات پیچش صرف نظر نمود.

ت ۸-۶-۱-۳ به دلیل عدم وجود اطلاعات کافی و تجربه عملی از بتن‌های با مقاومت بیش‌تر از ۷۰ مگاپاسکال، آیین‌نامه در محاسبه مقاومت پیچشی محدودیت حداکثر ۸/۳ مگاپاسکال را برای $\sqrt{f'_c}$ الزام می‌کند. همچنین حد بالایی ۴۲۰ مگاپاسکال برای f_y و f_{yt} در طراحی آرماتورهای پیچشی به منظور کنترل عرض ترک قطری است.

۸-۶-۱-۳ در محاسبات پیچش، $\sqrt{f'_c}$ نباید بیش از ۸/۳ مگاپاسکال و f_y و f_{yt} برای میلگردهای عرضی و طولی بر اساس حدود تعیین شده در **فصل ۴** نباید بیشتر از ۴۲۰ مگاپاسکال در نظر گرفته شوند.

ت ۸-۶-۱-۴ به منظور طراحی پیچشی در سازه‌های بتن‌آرمه، دو وضعیت باید مشخص شود:

۸-۶-۱-۴ اگر $T_u \geq \phi T_{cr}$ بوده و مقدار T_u برای تامین تعادل لازم باشد (پیچش تعادلی)، عضو باید برای مقاومت در مقابل پیچش T_u طراحی شود، T_{cr} پیچش ترک‌خوردگی است که بر اساس **رابطه ۸-۲۹** تعیین می‌شود. در مقابل در سازه‌های نامعین استاتیکی که $T_u \geq \phi T_{cr}$ است و کاهش مقدار T_u می‌تواند به باز توزیع نیروهای داخلی پس از وقوع

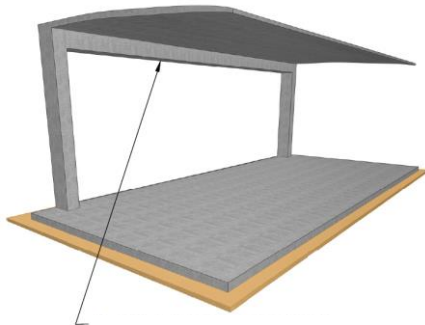
متن اصلی

ترک خوردگی‌های پیچشی منجر شود (پیچش هم‌سازی)، اجازه داده می‌شود مقدار T_{II} تا حد ϕT_{cr} کاهش یابد.

تفسیر/توضیح

است. در این وضعیت شکل ۸-۱۰-الف باید آرماتورهای پیچشی لازم برای تحمل کل لنگر پیچشی طراحی فراهم گردد.

ب) حالتی که در آن می‌توان لنگر پیچشی را با باز توزیع نیروهای داخلی پس از وقوع ترک خوردگی کاهش داد. این نوع پیچش به نام «پیچش هم‌سازی» خوانده می‌شود، زیرا لنگر پیچشی از پیچش عضو به منظور حصول هم‌سازی تغییر شکل‌ها نتیجه می‌شود. در این وضعیت شکل ۸-۱۰-ب سختی پیچشی قبل از ترک خوردگی همان سختی مقطع ترک نخورده بر اساس تئوری «سنت ونانت» است. با این وجود در ضمن ترک خوردگی پیچشی، پیچیدگی زیادی اساساً تحت لنگر پیچشی ثابت به وقوع می‌پیوندد که منجر به باز توزیع وسیع نیروها می‌شود. لنگر پیچشی ترک خوردگی تحت ترکیب برش، خمش و پیچش، با یک تنش کششی اصلی که اندکی کم‌تر از $0.33\lambda\sqrt{f'_c}$ به کار رفته در بند ۸-۶-۲-۲ است، متناظر می‌باشد.

امکان کم کردن لنگر پیچشی وجود ندارد

شکل ۸-۱۰-الف پیچش تعادلی که در آن لنگر پیچشی طراحی کاهش داده نمی‌شود.

امکان کم کردن لنگر پیچشی در نبر لبه وجود دارد

شکل ۸-۱۰-ب پیچش هم‌سازی که در آن لنگر پیچشی طراحی ممکن است کاهش داده شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اگر لنگر پیچشی از لنگر پیچشی ترک خوردگی بیشتر شود، می‌توان فرض نمود که یک لنگر پیچشی ضریب‌دار حداکثر، معادل با لنگر پیچشی ترک خوردگی، در مقاطع بحرانی نزدیک به جوهه تکیه گاه اتفاق می‌افتد. این لنگر پیچشی حداکثر به جهت کنترل عرض ترک‌های پیچشی مقرر شده است.

تمهیدات بند ۸-۶-۱-۴ به شرایط قاب شدگی معمول و متعارف اعمال می‌شود. در حالت‌هایی که چرخش پیچشی قابل ملاحظه در طول محدودی از عضو تحمیل می‌شود، نظیر حالتی که لنگر پیچشی بزرگی نزدیک یک ستون سخت وارد شده باشد، و یا ستونی که به دلیل بارگذاری‌های دیگر در جهت معکوس می‌پیچد، توصیه می‌شود از تحلیل با جزئیات بیشتری استفاده شود.

اگر لنگر برشی ضریب‌دار حاصل از یک تحلیل الاستیک بر اساس مقطع ترک نخورده بین ϕT_{th} و ϕT_{cr} باشد، آرماتورهای پیچشی باید برای تحمل لنگرهای پیچشی محاسباتی طراحی شوند.

۸-۶-۱-۵ اگر مقدار T_u مطابق با بند قبل باز توزیع شده باشد، مقادیر برش و لنگر ضریب‌دار مورد استفاده در طراحی اعضای مجاور متصل به عضو، باید با پیچش کاهش یافته در تعادل باشند.

۸-۶-۲ پیچش آستانه و پیچش ترک خوردگی

ت ۸-۶-۲ پیچش آستانه و پیچش ترک خوردگی

۸-۶-۲-۱ پیچش آستانه، T_{th} ، برای مقاطع توپُر بر اساس رابطه ۸-۲۸ محاسبه می‌شود. در این رابطه‌ها، مقدار N_u معرف نیروی محوری است که برای فشار مثبت و برای کشش منفی در نظر گرفته می‌شود.

ت ۸-۶-۲-۱ پیچش آستانه به صورت یک چهارم لنگر پیچشی ترک خوردگی، T_{cr} ، تعریف می‌شود. برای مقاطع اعضای توپُر، عمل متقابل بین لنگر پیچشی ترک خوردگی و برش ترک خوردگی مورب تقریباً دایروی یا بیضی‌گون است. برای چنین ارتباطی، یک لنگر پیچشی آستانه به صورت ارائه شده در بند ۸-۶-۲-۱، با کاهش کم‌تر از ۵ درصد در برش ترک خوردگی مورب متناظر است، که قابل اغماض تلقی می‌شود.

پیچش T_{th} برای مقاطع تو خالی نیز بر اساس رابطه ۸-۲۸ محاسبه می‌شود، با این تفاوت که به جای متغیر A_{cp} ، از A_g (سطح مقطع ناخالص بدون در نظر گرفتن سطح حفره‌ها) استفاده می‌شود.

یک مقطع تو خالی در پیچش آن است که شامل یک یا بیش از یک حفره طولی، نظیر حمال جعبه‌ای یک حفره‌ای یا چند حفره‌ای، باشد. در محاسبه T_{th} می‌توان از حفره‌های طولی کوچک (نظیر یک داکت پس تنیدگی بدون تزریق گروت) که در نتیجه آن‌ها $A_g / A_{cp} \geq 0.95$ باشد، صرف نظر نمود. فرض می‌شود که اندرکنش بین ترک خوردگی برشی و ترک خوردگی پیچشی در مقاطع تو خالی از ارتباط بیضی‌گون در اعضای با حفره‌های کوچک، تا یک خط مستقیم در مقاطع جدار نازک با حفره‌های بزرگ، متغیر

متغیرهای A_{cp} و P_{cp} به ترتیب مساحت محصور و محیط بیرونی‌ترین خطوط در برگیرنده مقطع می‌باشند.

الف- بدون حضور نیروی محوری:

$$T_{th} = 0.083 \lambda \sqrt{f'_c} \left(\frac{A_{cp}^2}{P_{cp}} \right) \quad \text{رابطه ۸-۲۸ الف}$$

متن اصلی

ب- در صورت وجود نیروی محوری:

رابطه ۲۸-۸ ب

$$T_{th} = 0.083\lambda\sqrt{f'_c} \left(\frac{A_{cp}^2}{P_{cp}} \right) \sqrt{1 + \frac{N_u}{0.33A_g\lambda\sqrt{f'_c}}}$$

۸-۶-۲ پیچش ترک خوردگی، T_{cr} ، برای مقاطع توپُر و تو خالی بر اساس رابطه ۲۹-۸ محاسبه می‌شود. در این رابطه‌ها، مقدار N_u معرف نیروی محوری است که برای فشار، مثبت فرض شده و برای کشش، منفی در نظر گرفته می‌شود.

الف- بدون حضور نیروی محوری:

رابطه ۲۹-۸ الف

$$T_{cr} = 0.33\lambda\sqrt{f'_c} \left(\frac{A_{cp}^2}{P_{cp}} \right)$$

ب- با حضور نیروی محوری:

رابطه ۲۹-۸ ب

$$T_{cr} = 0.33\lambda\sqrt{f'_c} \left(\frac{A_{cp}^2}{P_{cp}} \right) \sqrt{1 + \frac{N_u}{0.33A_g\lambda\sqrt{f'_c}}}$$

تفسیر/توضیح

باشد. برای اندرکنش به صورت خط مستقیم، یک لنگر پیچشی T_{th} کاهش تقریباً ۲۵ درصد در برش ترک خوردگی مورب را به دنبال خواهد داشت، که حائز اهمیت می‌باشد. بنابراین برای تعیین روابط مربوط به مقاطع توخالی، روابط مربوط به مقاطع توپر با ضریب $(A_g/A_{cp})^2$ اصلاح می‌شوند. آزمایش‌های انجام شده بر تیرهای توپر و توخالی نشان داده است که لنگر پیچشی ترک خوردگی برای مقطع توخالی تقریباً (A_g/A_{cp}) برابر مقدار متناظر برای مقطع توپر با ابعاد بیرونی یکسان است. یک ضریب اضافی (A_g/A_{cp}) نیز به کار رفته است تا انتقال از اندرکنش دایروی بین بارهای ترک خوردگی مورب در برش و پیچش در اعضای توپر، به اندرکنش تقریباً خطی در مقاطع توخالی جدار نازک، منعکس گردد.

۸-۶-۲ لنگر پیچشی ترک خوردگی در پیچش ثابت، T_{cr} ، با جانشین کردن مقطع واقعی با یک لوله جدار نازک با ضخامت قبل از ترک خوردگی دیوار برابر $t = 0.75A_{cp}/P_{cp}$ و سطح محصور به میان تار معادل $A_0 = 2A_{cp}/3$ تعیین می‌شود. فرض می‌شود که وقوع ترک خوردگی با رسیدن تنش کششی اصلی به $0.33\lambda\sqrt{f'_c}$ رخ می‌دهد. تنش ترک خوردگی $0.33\lambda\sqrt{f'_c}$ عمداً یک مقدار در حد پایین در نظر گرفته شده است. در تیر غیرپیش‌تنیده‌ای که فقط تحت پیچش باشد، تنش کششی اصلی با تنش برشی ناشی از پیچش مساوی قرار داده می‌شود، $\tau = T/(2A_0t)$. بدین ترتیب ترک خوردگی وقتی اتفاق می‌افتد که $\bar{\tau}$ به $0.33\lambda\sqrt{f'_c}$ برسد، که این منجر به تعیین لنگر پیچشی ترک خوردگی، T_{cr} ، به صورت تعریف شده در رابطه ۲۹-۸ می‌شود.

اگر در یک سازه نامعین لنگر پیچشی ضریب‌دار از ϕT_{cr} بیش‌تر شود، ممکن است فرض شود که یک لنگر پیچشی ضریب‌دار حداکثر، معادل با ϕT_{cr} ، در یک مقطع بحرانی نزدیک و جوه تکیه گاهی به وقوع می‌پیوندد. این حد به منظور کنترل عرض ترک‌های پیچشی تعیین شده است. در این جا جانشین کردن A_g با A_{cp} (به صورتی که در محاسبه T_{th} در مقاطع توخالی به کار رفته است)، اعمال نمی‌شود. بدین ترتیب لنگر پیچشی پس از بازتوزیع بزرگ‌تر بوده و محافظه کارانه‌تر خواهد بود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۶-۸ مقاومت پیچشی تامین شده در عضو و محدودیت ابعاد

۳-۶-۸ مقاومت پیچشی تامین شده در عضو و محدودیت ابعاد

۱-۳-۶-۸ مقاومت پیچشی اسمی عضو بتن آرمه، T_n ، بر اساس عمل توام خاموت‌های بسته و فولادهای طولی پیچشی، تامین شده و برابر با کم‌ترین از دو مقدار زیر منظور می‌شود.

$$T_n = \frac{2A_0 A_t f_{yt}}{s} \cot \theta \quad \text{رابطه ۳۰-۸ الف}$$

$$T_n = \frac{2A_0 A_\ell f_y}{P_h} \tan \theta \quad \text{رابطه ۳۰-۸ ب}$$

در این رابطه‌ها:

A_0 سطح مقطع ناخالصی است که با مسیر جریان برش پیچشی احاطه می‌شود و با استفاده از تحلیل و با فرض مقطع جدار نازک تعیین می‌شود. همچنین می‌توان فرض نمود که $A_0 = 0.85A_{oh}$ باشد. A_{oh} مساحت محصور به بیرونی‌ترین خاموت‌های بسته پیچشی است.

زاویه θ ، مطابق تعریف **فصل ۲**، نباید کمتر از ۳۰ درجه و بزرگتر از ۶۰ درجه در نظر گرفته شود. مقدار θ را می‌توان برابر با ۴۵ درجه در نظر گرفت.

A_t مقدار سطح مقطع یک ساق از خاموت بست‌هایی است که در مقابل پیچش مقاومت می‌کند.

A_ℓ سطح مقطع آرماتورهای طولی پیچشی است،

P_h محیط خط میانی بیرونی‌ترین خاموت بسته است.

ت ۱-۳-۶-۸ مقاومت پیچشی طراحی ϕT_n باید بزرگتر یا مساوی پیچشی ناشی از بارهای با ضریب، T_n ، باشد. در محاسبه T_n ، فرض می‌شود کل پیچش توسط خاموت‌ها و آرماتورهای طولی و با صرف نظر از هر گونه مشارکت بتن در مقاومت پیچشی، تحمل می‌شود. در همین ارتباط فرض می‌شود که مقاومت برشی ناشی از بتن، V_c ، با حضور پیچش تغییر نکند.

رابطه ۳۰-۸-الف مبتنی بر تشابه خرابی فضایی نشان داده شده در **شکل ۱۱-۸-الف** است که در آن قطری‌های فشاری در زاویه θ قرار گرفته است. فرض می‌شود که بتن تحمل کشش ننموده و آرماتورها تسلیم می‌شوند. پس از توسعه ترک خوردگی پیچشی، مقاومت پیچشی عمدتاً توسط خاموت‌های بسته پیچشی، آرماتورهای طولی پیچشی و قطری‌های فشاری تامین می‌شود. بتن در خارج از محدوده این خاموت‌ها نسبتاً غیر موثر است. به همین دلیل A_0 که سطح ناخالص احاطه شده توسط مسیر جریان برش پیرامون محیط لوله است، پس از ترک خوردگی بر حسب A_{0h} تعریف می‌شود؛ که A_{0h} سطح احاطه شده توسط میان تار بیرونی‌ترین آرماتورهای پیچشی عرضی بسته است.

جریان برش q در دیوارهای لوله را می‌توان به نیروهای V_1 تا V_4 تجزیه نمود که در هر یک از وجوه لوله یا خرابی فضایی مطابق **شکل ۱۱-۸-الف** عمل می‌کنند.

همان طور که در **شکل ۱۱-۸-ب** نشان داده شده است، در هر دیوار لوله جریان برش V_i با جزء فشاری قطری در بتن تحمل می‌شود، $D_i = V_i / \sin \theta$. حال برای تکمیل تجزیه V_i یک نیروی محوری کششی معادل $N_i = V_i (\cot \theta)$ در آرماتورهای طولی مورد نیاز است.

از آن جا که جریان برش ناشی از پیچش در تمام نقاط اطراف محیط لوله ثابت است، برآیند D_i و N_i در وسط ارتفاع وجه i اثر می‌کند؛ در نتیجه می‌توان فرض نمود که همان طور که در شکل نشان داده شده است، نصف N_i با هر یک از میله‌های بالا و پایین خرابا تحمل شود. برای تحمل جمع نیروهای N_i (یعنی $\sum N_i$) که در همه دیوارهای لوله عمل می‌کنند، به آرماتورهای طولی با مقاومت $A_t f_y$ نیاز خواهد بود.

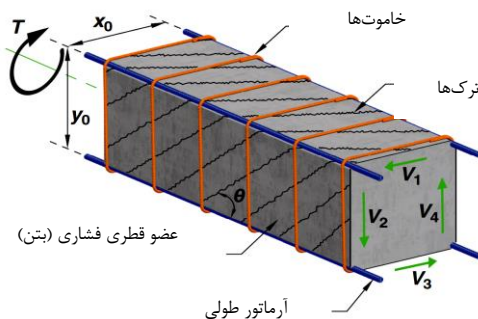
متن اصلی

تفسیر/توضیح

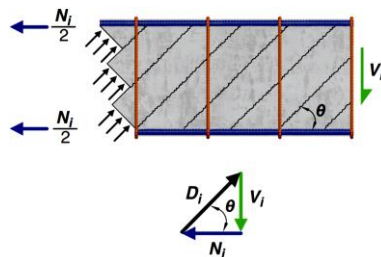
در تعیین رابطه ۸-۳۰-ب، نیروهای محوری کششی در طول وجوه سطح A_0 جمع بسته می‌شوند. این وجوه طول محیطی را تشکیل می‌دهند (p_0) که تقریباً با طول خطی که مرکزهای آرماتورهای واقع در گوشه‌های لوله را به هم وصل می‌کند، مساوی است. برای سهولت در محاسبات، این طول با محیط خاموت‌های بسته، p_h ، جایگزین می‌شود.

مساحت A_0 برابر با $0.85A_{0h}$ در نظر گرفته می‌شود. سطح A_{0h} برای مقاطع مختلف در شکل ۸-۱۱-پ نشان داده شده است. برای مقاطع I، T و L شکل و مقطع دایروی، A_{0h} به صورت سطح احاطه شده با بیرونی‌ترین آرماتورهای عرضی منظور می‌شود.

زاویه θ را می‌توان با آنالیز به دست آورد و یا آن را در مقاطع بتن‌آرمه برابر با ۴۵ درجه منظور نمود. با مقادیر کمتر θ ، میزان خاموت‌های مورد نیاز در رابطه ۸-۲۰-الف کاهش یافته و به طور هم‌زمان، میزان آرماتورهای طولی مورد نیاز در رابطه ۸-۳۰-ب افزایش می‌یابد.

شکل ۸-۱۱-الف تشابه خرابای فضایی

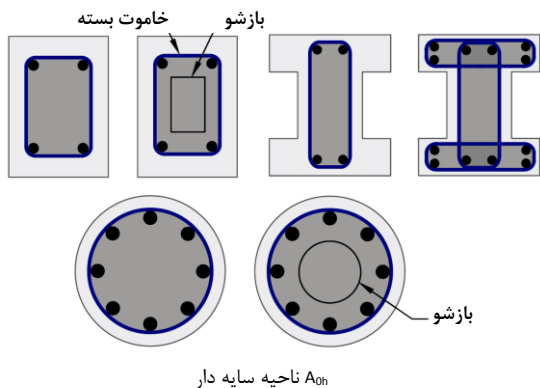

شکل ۸-۱۱-ب تجزیه نیروی برشی V_i به نیروی فشاری قطری D_i و نیروی کششی محوری N_i در یک دیوار لوله

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۸-۱۱ پ تعریف A_{oh} در مقاطع مختلف

ت ۸-۶-۳-۲ اندازه سطح مقطع عضو به دو دلیل محدود می‌شود. اول به دلیل کاهش ترک خوردگی بیش از حد و دوم به جهت به حداقل رساندن پتانسیل خرد شدن سطح بتن به دلیل تنش‌های فشاری مورب ناشی از برش و پیچش.

در روابط ۸-۳۱، دو قسمت سمت چپ رابطه تنش‌های برشی ناشی از برش و پیچش هستند. جمع این تنش‌ها نباید از تنش منجر به ترک خوردگی برشی به علاوه $0.66\sqrt{f'_c}$ بیشتر شود. مقدار اخیر مشابه مقاومت حداکثری است که در بند ۸-۴-۱-۳ برای برش بدون پیچش داده شده است. این محدودیت بر حسب V_c داده شده که برای بتن غیر پیش‌تنیده و پیش‌تنیده قابل کاربرد باشد. این محدودیت از ابتدا بر اساس کنترل ترک به دست آمده است. در این جا نیازی به کنترل خرد شدگی بتن در جان نیست، زیرا خرد شدن بتن در تنش‌های برشی بیشتری به وقوع می‌پیوندد.

در یک مقطع توخالی تنش‌های برشی ناشی از هر دو برش و پیچش در دیوارهای جعبه پیرامونی به صورت نشان داده شده در شکل ۸-۱۲-الف رخ می‌دهد و بنابراین مستقیماً در نقطه A با هم جمع می‌شوند، به طوری که در رابطه ۸-۳۱-ب آورده شده است. در یک مقطع توپر، تنش‌های برشی ناشی از پیچش در قسمت لوله‌ای پیرامونی عمل می‌کنند، به دلیل فرض یک مقطع جدار نازک در پیچش، در حالی که تنش‌های برشی ناشی از V_u در عرض مقطع به صورت نشان داده شده در شکل ۸-۱۲-ب گسترش می‌یابند. به همین دلیل جمع تنش‌ها در رابطه ۸-۳۱-ب به جای جمع مستقیم، با استفاده از جذر مجموع مربعات انجام شده است.

۸-۶-۳-۲ ابعاد سطح مقطع باید طوری تعیین شوند که ضوابط «الف» و «ب» زیر تامین گردند:

الف- برای مقاطع توپر:

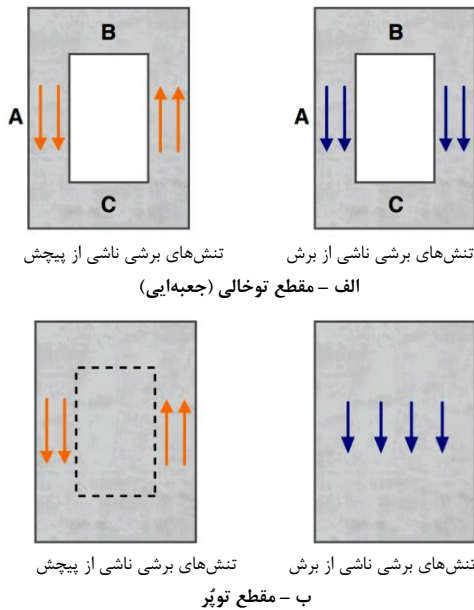
$$\sqrt{\left(\frac{V_u}{b_w d}\right)^2 + \left(\frac{T_u p_h}{1.7 A_{oh}^2}\right)^2} \leq \phi \left(\frac{V_c}{b_w d} + 0.66\sqrt{f'_c} \right) \quad \text{رابطه ۸-۳۱ الف}$$

ب- برای مقاطع تو خالی:

$$\left(\frac{V_u}{b_w d} \right) + \left(\frac{T_u p_h}{1.7 A_{oh}^2} \right) \leq \phi \left(\frac{V_c}{b_w d} + 0.66\sqrt{f'_c} \right) \quad \text{رابطه ۸-۳۱ ب}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۸-۱۲ جمع تنش‌های برشی و پیچشی

ت ۸-۳-۶-۳ در یک مقطع توخالی تنش پیچشی حداکثر عموماً در دیوار مقطع و در جایی که تنش‌های پیچشی و برشی جمع می‌شوند، خواهد بود ناحیه A در شکل ۸-۱۲-الف. اگر بال بالا یا پایین نازکتر از جان‌های قائم در دو طرف باشد، ممکن است لازم باشد که رابطه ۸-۳۱-ب در نواحی B و C نشان داده شده در شکل ۸-۱۲-الف ارزیابی می‌شود. در این نواحی تنش‌های ناشی از برش معمولاً قابل اغماض هستند.

۸-۳-۶-۳ برای مقاطع تو خالی که ضخامت جداره آن‌ها در پیرامون محیط تغییر می‌کند، رابطه ۸-۳۱-ب باید در موقعیتی که عبارت $\left(\frac{V_u}{b_w d}\right) + \left(\frac{T_u P_h}{1.7 A_{oh}^2}\right)$ به مقدار حداکثر می‌رسد، ارزیابی گردد.

۸-۳-۶-۴ برای مقاطع توخالی که ضخامت جداره کمتر از A_{oh} / P_h است، عبارت $\left(\frac{T_u P_h}{1.7 A_{oh}^2}\right)$ در رابطه ۸-۳۱-ب باید با عبارت $\left(\frac{T_u}{1.7 A_{oh} t}\right)$ جایگزین شود. t ضخامت دیواره مقطع تو خالی در موقعیتی است که تنش در آن کنترل می‌شود.

۷-۸ مقاومت اتکایی

ت ۷-۸ مقاومت اتکایی

۸-۷-۱ مقاومت طراحی اتکایی (لهیدگی) برای هر ترکیب بارگذاری، بر مبنای تامین رابطه زیر کنترل می‌شود:

$$\phi B_n \geq B_u \quad \text{رابطه ۸-۳۲}$$

در این رابطه:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

B_n مقاومت اتکایی اسمی مقطع است که بر اساس الزامات بندهای ۸-۷-۲ تعیین می‌شود،

B_n بار اتکایی ضریب‌دار وارد به سطح اتکا است،

ϕ ضریب کاهش مقاومت اتکایی است که مطابق ضوابط فصل ۷، برابر با ۰/۶۵ منظور می‌شود.

۸-۷-۲ مقاومت اتکایی اسمی مقطع، B_n ، با استفاده از رابطه‌های «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود:

الف- اگر سطح تکیه‌گاهی در تمام وجوه عریض‌تر از سطح بارگذاری باشد، کم‌ترین مقدار از رابطه‌های زیر:

$$B_n = \sqrt{\frac{A_2}{A_1}} (0.85f_c' A_g) \quad \text{رابطه ۸-۳۳ الف}$$

$$B_n = 2(0.85f_c' A_1) \quad \text{رابطه ۸-۳۳ ب}$$

ب- در سایر موارد:

$$B_n = 0.85f_c' A_1 \quad \text{رابطه ۸-۳۳ پ}$$

در این رابطه‌ها، A_1 سطح بارگذاری شده و A_2 سطح قاعده پایین بزرگترین هرم یا مخروط ناقص و یا گوه‌ای است که سراسر در تکیه‌گاه قرار گرفته و قاعده بالای آن همان سطح بارگذاری شده بوده و وجوه آن با شیب قائم به افقی ۱ به ۲ ساخته شده است.

ت ۸-۷-۲ تنش اتکایی مجاز مبتنی بر نتایج آزمایشگاهی تعیین شده است. اگر سطح تکیه‌گاهی در تمام وجوه از سطح زیر بار عریض‌تر باشد، بتن پیرامونی سطح اتکایی را محصور می‌کند، که در نتیجه مقاومت اتکایی افزایش می‌یابد. برای تکیه‌گاه عمق حداقل داده نشده و بنابراین با الزامات برش دوطرفه بخش ۸-۵ کنترل می‌شود.

سطح A_1 در روابط ۸-۳۳ سطح زیر بار بوده، ولی بزرگ‌تر از صفحه اتکایی و یا سطح مقطع اتکایی در نظر گرفته نمی‌شود.

درحالتی که سطح بالایی تکیه‌گاه شیب‌دار و یا پله‌ای باشد، باز هم می‌توان از بزرگ‌تر بودن عضو تکیه‌گاهی نسبت به سطح زیر بار استفاده کرد، به شرط آن که شیب عضو تکیه‌گاهی با زاویه خیلی زیاد نباشد. در شکل ۸-۱۳ کاربرد هرم ناقص (یا مخروط ناقص) برای تعیین A_2 در یک تکیه‌گاه تحت انتقال بار قائم نشان داده شده است.

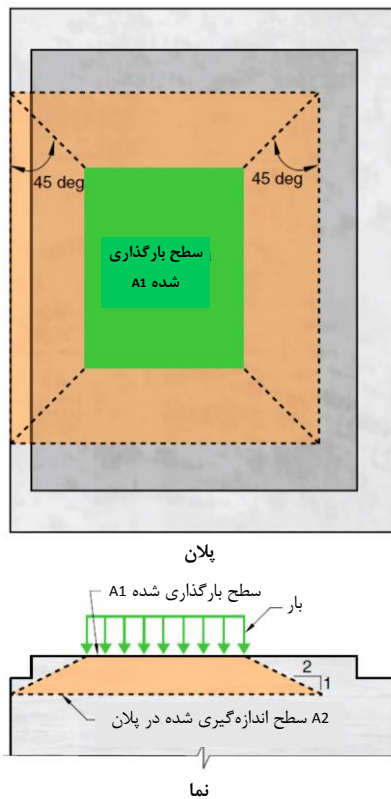
در حالت‌هایی که انتقال نیروی فشاری در یک راستای غیر عمودی نسبت به سطح اتکایی انجام می‌شود، لازم است مقاومت اتکایی کافی فراهم گردد. در این حالت‌ها ضوابط بخش حاضر برای مولفه عمودی نیرو به کار می‌رود و مولفه مماسی نیرو لازم است توسط سایر تمهیدات مانند مهارها و یا زبانه برشی انتقال یابد.

هرم ناقص (مخروط ناقص) در این جا نباید با مسیر گسترش بار به سمت پایین در تکیه‌گاه اشتباه گرفته شود. مسیر گسترش بار وجوه با زاویه تیزتری دارد. با این وجود هرم ناقص توصیف شده در این جا شیب جانبی کم‌تری دارد تا اطمینان حاصل شود که بتن پیرامونی برای ناحیه پر تنش اتکایی وجود دارد.

اگر نیروهای کششی بر صفحه اتکایی اثر کند، اقداماتی مثل کاهش تنش مجاز اتکایی، فراهم کردن آرماتورهای محصورکننده، و یا هر دو آن‌ها مطلوب خواهد بود. اطلاعات بیش‌تر در این زمینه برای بتن پیش‌ساخته (و نیز بتن پیش‌تنیده) در مرجع ۸-۹-۵ یافت می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۸-۱۳ کاربرد هرم ناقص برای تعیین A_2 در تکیه‌گاه‌های پله‌ای یا شیب‌دار

۸-۸ مقاومت برش اصطکاکی

ت ۸-۸ مقاومت برش اصطکاکی

۱-۸-۸ کلیات

ت ۱-۸-۸ کلیات

۱-۸-۸ ضوابط این بخش باید در مواردی به کار برده شوند که در نظر گرفتن انتقال برش در سطح یک صفحه مشخص، مانند یک ترک موجود یا بالقوه، فصل مشترک میان مصالح غیر مشابه و یا فصل مشترک میان دو بتن اجرا شده در زمان‌های مختلف، مناسب باشد.

ت ۱-۸-۸ هدف از این بخش فراهم کردن یک روش طراحی است که بتوان شکست ممکن توسط لغزش برشی بر یک صفحه را مورد توجه قرار داد. چنین شرایطی شامل صفحه تشکیل شده با یک ترک در بتن یکپارچه، سطح تماس بین بتن و فولاد و سطح تماس بین بتن‌هایی که در زمان‌های مختلف ریخته می‌شوند، می‌باشد.

اگر چه بتن ترک نخورده در برش مستقیم نسبتاً قوی است، ولی همیشه این احتمال وجود دارد که یک ترک در یک موقعیت ناخوشایند تشکیل شود. مفهوم «برش-اصطکاک» فرض می‌کند که چنین ترکی تشکیل می‌شود و در محل ترک آرماتورهایی فراهم شده تا در مقابل تغییر شکل نسبی در طول ترک مقاومت کند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

عمل برش در طول یک ترک آن است که یک وجه ترک نسبت به وجه دیگر آن می‌لغزد. اگر دو وجه ترک ناصاف و نامنظم باشد، این لغزش با جدا شدن وجوه ترک همراه خواهد شد. در مقاومت اسمی، این جدایش برای ایجاد تنش کششی در آرماتورهای متقاطع با ترک تا حد مقاومت تسلیم مشخصه آرماتور، کافی خواهد بود.

آرماتورهای تحت کشش یک نیروی گیره‌ای معادل $A_{vf} f_y$ در عرض وجوه ترک فراهم می‌کنند. در این حالت برش اعمال شده، توسط اصطکاک بین وجوه ترک، مقاومت در مقابل بریدگی بیرون زدگی‌های وجوه ترک و عمل زبانه‌ای آرماتورهای متقاطع با ترک، تحمل می‌شود. کاربرد موفقیت آمیز این بخش به انتخاب صحیح موقعیت یک ترک مفروض بستگی خواهد داشت.

ت ۸-۱-۲ ارتباط بین مقاومت انتقال برش و آرماتورهای متقاطع با صفحه برش را می‌توان به روش‌های مختلف بیان کرد. روابط ۸-۳۵ و ۸-۳۶ بر مدل برش-اصطکاک استوار بوده و یک تخمین محافظه‌کارانه از مقاومت انتقال برش فراهم می‌کنند.

می‌توان از روابط دیگری که تخمین دقیق‌تری از مقاومت انتقال برش فراهم می‌کنند، تحت الزامات این بخش استفاده نمود. مثال‌هایی از روش‌های مرتبط با موضوع را می‌توان در مرجع ۵-۹-۵ جستجو نمود.

۸-۱-۲ سطح مقطع آرماتورهای مورد نیاز برای برش - اصطکاک در صفحه برش مورد نظر، A_{vf} ، باید مطابق با بند ۸-۲-۸ محاسبه شود. به طور جایگزین استفاده از روش‌های طراحی انتقال برش که منتهی به پیش‌بینی مقاومت شده و هم‌خوانی قابل توجهی با نتایج به دست آمده از آزمایش‌های جامع داشته باشند، مجاز است.

۸-۱-۳ مقدار f_y مورد استفاده برای محاسبه برش اصطکاک اسمی V_n ، بر اساس حدود ارائه شده در فصل ۴ نباید از حداکثر ۴۲۰ مگاپاسکال بیشتر شود.

۸-۱-۴ آماده سازی سطح صفحه برش مورد نظر برای طراحی باید در مدارک ساخت مشخص شده باشد.

ت ۸-۱-۴ مهندس مشاور باید آماده‌سازی و مقدار ناهمواری سطح مورد نظر را بر اساس آنچه برای ضریب μ در جدول ۸-۱ در نظر گرفته، در مدارک طرح مشخص نماید.

۲-۸-۸ مقاومت طراحی

ت ۲-۸-۸ مقاومت طراحی

۸-۲-۱ مقاومت برش اصطکاک طراحی در عرض صفحه برشی مورد نظر برای هر ترکیب بار، بر مبنای تامین رابطه زیر کنترل می‌شود:

$$\phi V_n \geq V_u \quad \text{رابطه ۸-۳۴}$$

در این رابطه:

متن اصلی

V_u نیروهای برشی ضریب‌دار در عرض صفحه برش مورد نظر است که باید بر اساس ضریب‌های بار و ترکیب‌های بارگذاری معرفی شده در **فصل ۷** این آیین‌نامه و روش‌های تحلیل متعارف معرفی شده در **فصل ۶** تعیین گردد.

V_n مقاومت برش اصطکاکی اسمی صفحه برش است که بر اساس الزامات **بندهای ۲-۲-۸-۸ تا ۲-۲-۸-۸-۸** تعیین می‌شود.

ϕ ضریب کاهش مقاومت برش اصطکاکی است که مطابق ضوابط **فصل ۷**، برابر با 0.75 منظور می‌شود.

۲-۲-۸-۸ مقاومت برش اصطکاکی اسمی، V_n ، در مواردی که آرماتورهای برش - اصطکاک عمود یا مورب نسبت به صفحه برش باشند، به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود:

الف - اگر آرماتورهای برش-اصطکاک، عمود بر صفحه برش باشد:

$$V_n = \mu A_{vf} f_y \quad \text{رابطه ۲۵-۸}$$

ب- اگر آرماتورهای برش-اصطکاک نسبت به صفحه برش مورب بوده و نیروی برشی سبب ایجاد کشش در فولادهای برش-اصطکاک شود:

$$V_n = A_{vf} f_y (\mu \sin \alpha + \cos \alpha) \quad \text{رابطه ۳۶-۸}$$

در رابطه‌های فوق: A_{vf} سطح مقطع آرماتورهای برش-اصطکاک در صفحه مورد نظر برای تحمل برش است، μ ضریب اصطکاک مطابق با **جدول ۱-۸** بوده و α زاویه بین آرماتور برش-اصطکاک و صفحه برش مورد نظر است.

تفسیر/توضیح

۲-۲-۸-۸ سطح مقطع لازم برای آرماتور برش-اصطکاک با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$A_{vf} = \frac{V_u}{\phi f_y \mu} \quad \text{رابطه ۲-۸}$$

حد بالایی مقاومت برشی در استفاده از رابطه **۲-۲-۸-۸**، در روابط **۳۷-۸** داده شده است.

در روش محاسبه برش-اصطکاک، فرض می‌شود که تمام مقاومت برشی ناشی از اصطکاک بین وجوه ترک باشد. بنابراین لازم است از مقادیر ساختگی بالای ضریب اصطکاک در روابط برش-اصطکاک استفاده شود تا مقاومت برشی محاسبه شده به طور منطقی با نتایج آزمایش منطبق باشد.

برای بتنی که در مقابل بتن سخت شده ریخته شده و بر اساس این بخش ناصاف نشده باشد، مقاومت برشی اساسا ناشی از عمل زبانه‌ای آرماتورها است. نتایج آزمایش نشان می‌دهد که مقدار کاهش یافته $\mu = 0.6\lambda$ که برای این حالت مشخص شده، مناسب می‌باشد.

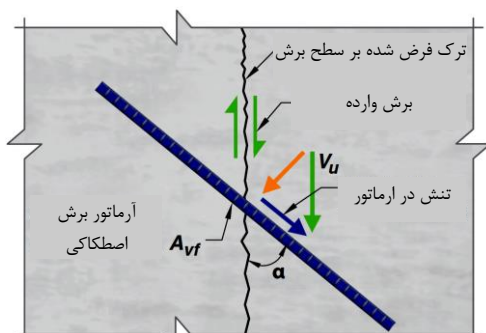
برای بتنی که در مقابل فولاد سازه‌ای قرار می‌گیرد، آرماتور انتقال برش را می‌توان به صورت میلگرد و یا گل‌میخ سردار انتخاب نمود. ضوابط این بخش طراحی اتصال دهنده‌های برشی برای عمل مرکب دال‌های بتنی و تیرهای فولادی را پوشش نمی‌دهد. تمهیدات طراحی این سیستم‌ها در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان ارائه شده است.

آرماتور برش-اصطکاکی مورب در **شکل ۱۴-۸-الف** نشان داده شده است. در این شکل α زاویه حقیقی بین آرماتور و صفحه برش است. رابطه **۳۶-۸** فقط وقتی به کار می‌رود که مولفه‌ای از نیروی

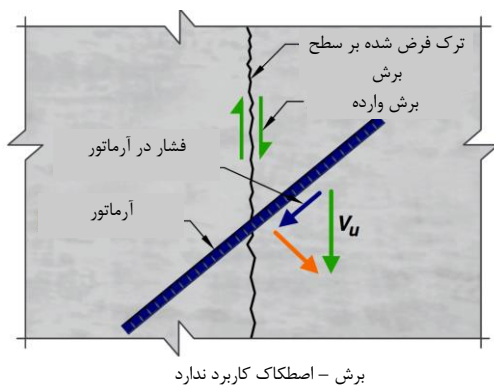
متن اصلی

تفسیر/توضیح

برشی که با آرماتور موازی است، در آرماتور کشش ایجاد کند و مولفه نیروی موازی با صفحه برش قسمتی از برش را تحمل نماید. اگر آرماتور برش - اصطکاکی به صورتی مورب قرار داده شده باشد که مولفه نیروی برشی موازی با آرماتور در آن فشار ایجاد کند، مانند آن چه که در شکل ۸-۱۴-ب نشان داده شده، برش اصطکاکی به کار نمی‌رود ($V_n = 0$).

شکل ۸-۱۴-الف کشش در آرماتور برش اصطکاکی

شکل ۸-۱۴-ب فشار در آرماتور

جدول ۸-۱ ضریب‌های اصطکاک

ضریب اصطکاک، μ	شرایط سطح تماس	ردیف
1.4λ	بتن ریخته شده به صورت یکپارچه	الف
1.0λ	بتن قرار گرفته در مجاور بتن سخت شده که تمیز و عاری از لایه ضعیف بوده و عمداً به عمق تقریبی ۶ میلی‌متر مضرس شده باشد.	ب
0.6λ	بتن قرار گرفته در مجاور بتن سخت شده که تمیز و عاری از لایه ضعیف بوده و به صورت عمودی زبر نشده باشد.	پ
0.7λ	بتن قرار گرفته در مجاور فولاد ساختمانی نورد شده، که تمیز و عاری از رنگ بوده و انتقال برش در عرض سطح تماس توسط گل‌میخ یا میلگرد آجدار جوش شده یا سیم‌های جوش شده انجام می‌شود.	ت
برای بتن معمولی $\lambda = 1.0$ ، برای بتن سبک وزن، λ بر اساس بخش ۳-۲ تعیین می‌شود، ولی نباید از 0.85 بیشتر باشد.		

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۲-۸-۸ مقدار V_n در عرض صفحه برش مورد نظر نباید از مقادیر ارائه شده در بندهای «الف» و «ب» زیر بیشتر شود. اگر بتن‌های با مقاومت‌های مختلف در مجاورت یکدیگر اجرا شوند، کم‌ترین مقدار f'_c باید در این رابطه‌ها مورد استفاده قرار گیرد.

ت ۳-۲-۸-۸ حدود بالایی برای مقاومت برش اصطکاکی از آن جهت لازم است که روابط ۳۵-۸ و ۳۶-۸ ممکن است برای بعضی از حالات غیر محافظه‌کارانه باشند.

الف- برای بتن معمولی که به طور یکپارچه و یا در مقابل بتن سخت قبلی ریخته شده و عمداً به عمق تقریبی ۶ میلی‌متر مضرس شده باشد، باید از کم‌ترین مقادیر زیر استفاده نمود:

$$V_n \leq 0.2f'_c A_c \quad \text{رابطه ۳۷-۸ الف}$$

$$V_n \leq (3.3 + 0.08f'_c) A_c \quad \text{رابطه ۳۷-۸ ب}$$

$$V_n \leq 11A_c \quad \text{رابطه ۳۷-۸ پ}$$

ب- در سایر موارد، کم‌ترین از مقادیر زیر:

$$V_n \leq 0.2f'_c A_c \quad \text{رابطه ۳۷-۸ ت}$$

$$V_n \leq 5.5A_c \quad \text{رابطه ۳۷-۸ ث}$$

در رابطه‌های فوق، A_c (میلی‌متر مربع) سطح مقطع بتنی است که در مقابل انتقال برش مقاومت می‌کند.

ت ۴-۲-۸-۸ این تمهید بر اساس اطلاعات تجربی بوده و فقط باید در حالتی که نیروی فشاری در عرض صفحه برش ثابت است، به کار گرفته شود تا میزان آرماتور برش-اصطکاک مورد نیاز کاهش داده شود.

۴-۲-۸-۸ در مواردی که صفحه برش زیر اثر نیروی فشاری دائمی قرار دارد، می‌توان نیروی اصطکاک ناشی از آن را به مقاومت اسمی V_n اضافه کرد و به این ترتیب آرماتور برش-اصطکاک A_{vf} را کاهش داد.

ت ۵-۲-۸-۸ کشش در عرض صفحه برش ممکن است در اثر مقید کردن تغییر شکل‌های ناشی از تغییر درجه حرارت، خزش، و یا انقباض بتن ایجاد شود.

۵-۲-۸-۸ در مواردی که صفحه برشی زیر اثر نیروی کششی قرار دارد، آرماتور لازم برای تحمل بار کششی را باید به آرماتور A_{vf} لازم برای تحمل برش اضافه کرد.

وقتی لنگر بر صفحه برش عمل می‌کند، نیروی فشاری ناشی از خمش و نیروی کششی در تعادل با یک دیگر بوده و تغییری در برآیند فشاری $A_{vf} f_y$ که در عرض صفحه برش عمل می‌کند، و یا مقاومت برش-اصطکاک، ایجاد نمی‌کنند. بنابراین نیازی به فراهم کردن آرماتورهای اضافی برای تحمل تنش‌های کششی ناشی از خمش نیست؛ مگر آن که آرماتورهای مورد نیاز جهت کشش ناشی

متن اصلی

۸-۲-۶ آرماتورهای برش - اصطکاک باید به طور کامل برای توسعه تنش تسلیم f_y در دو سمت صفحه برش مهار شوند و قادر به انتقال نیروی $A_{vf} f_y$ از یک صفحه به دیگری باشند.

تفسیر/توضیح

از خمش، از میزان آرماتورهای انتقال برش که در ناحیه کشش ناشی از خمش فراهم شده است، فراتر رود.

ت ۸-۲-۶ اگر لنگر خمشی در عرض صفحه برش عمل نکند، آرماتور باید در طول صفحه برش به طور یکنواخت توزیع شود تا عرض ترک به حداقل برسد. اگر یک لنگر خمشی در عرض صفحه برش عمل کند، آرماتورهای انتقال برش باید عمدتاً در ناحیه کششی ناشی از خمش قرار داده شوند.

مهاریا ممکن است توسط پیوستگی، توسط یک وسیله مکانیکی، و یا توسط گل‌میخ‌های آجدار و پیچ‌های غلاف‌دار تامین شوند. محدودیت‌های فضا اغلب استفاده از وسایل مهار مکانیکی را ایجاب می‌کند. جزییات مهار گل‌میخ‌های سردار در بتن پیش‌ساخته را می‌توان در مرجع ۸-۹-۵ مشاهده نمود.

مهار آرماتورهای برش-اصطکاک باید در آرماتورهای اصلی درگیر شود، در غیر این صورت، ممکن است یک ترک بالقوه از بین آرماتورهای برش-اصطکاک و جسم بتن عبور کند. این الزام به طور مشخص در مورد گل‌میخ‌های سردار جوش شده به همراه غلاف فولادی به کار می‌رود.

۹-۸ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل

ت ۸-۹ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل

8-9-1 AISC 360, Specification for Structural Steel Buildings.

8-9-2 ACI ITG 4.3R-07 (Report on Structural Design and Detailing for High-Strength Concrete in Moderate to High Seismic Applications).

8-9-3 ACI-ASCE Committee 426, "Shear Strength of Reinforced Concrete.

8-9-4 ACI 421.1R, Guide for Shear Reinforcement for Slabs.

8-9-5 PCI Manual 120, PCI Design Handbook.

فصل نهم

دال‌های یک‌طرفه

فصل نهم

دال‌های یک‌طرفه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۹ گستره

ت ۱-۹ گستره

۱-۱-۹ ضوابط این فصل مربوط به طراحی سیستم دال‌های یک‌طرفه بتن‌آرمه است که در آن‌ها دال در یک امتداد برای تحمل خمش طراحی و آرماتورگذاری می‌شود. این سیستم‌ها شامل موارد زیراند:

ت ۱-۱-۹ طراحی و ساخت دال‌ها بر روی قالب‌های فولادی در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان (سازه‌های فولادی) تشریح شده است.

الزامات مربوط به دال‌های یک‌طرفه تیرچه - بلوک در **فصل ۱۱** ارائه شده است.

الف- دال‌های توپر؛

ب- دال‌های غیر مرکب درجا روی عرشه فولادی؛

ت- دال‌های مرکب بتنی، که اجزای آن به طور جداگانه ریخته شده و طوری به یکدیگر متصل شده‌اند که به صورت یک واحد بارها را تحمل می‌کنند.

۲-۱-۹ در این فصل موارد زیر پوشش داده شده‌اند:

الف- ضوابط کلی طراحی و محدودیت‌ها؛

ب- جزییات تحلیل و طراحی؛

پ- جزییات آرماتورگذاری.

۲-۹ کلیات

ت ۲-۹ کلیات

۱-۲-۹ در طراحی دال‌های یک‌طرفه باید اثر بارهای متمرکز، وجود بازشوها و فضاهای خالی (داکت‌ها) در نظر گرفته شود.

ت ۱-۲-۹ وجود بارهای متمرکز و بازشوها موجب تولید لنگر و برش‌های موضعی در دال‌های یک‌طرفه شده و رفتاری مشابه رفتار دال دوطرفه به آن تحمیل می‌شود. وجود بازشوها در داخل دال و حفره‌ها (داکت‌ها) در دال بر مقاومت خمشی، برشی و همچنین خیز دال تاثیر بسزایی دارد. بازشوها و حفره‌ها، دال را مستعد ایجاد مقاطع بحرانی کرده و باید در فرآیند طراحی مورد توجه قرار گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۲-۹ مصالح

ت ۲-۲-۹ مصالح

۱-۲-۲-۹ خصوصیات طراحی بتن باید طبق **فصل ۳** انتخاب شوند.

۲-۲-۲-۹ خصوصیات طراحی آرماتورها باید طبق **فصل ۴** انتخاب شوند.

۳-۲-۲-۹ الزامات مصالح، طراحی و جزییات اجزای جاگذاری شده در بتن باید طبق **بخش ۴-۱۰** باشند.

۳-۲-۹ اتصال به دیگر اعضا

ت ۳-۲-۹ اتصال به دیگر اعضا

۱-۳-۲-۹ اتصالات دال-تیر و دال-ستون در بتن‌ریزی‌های درجا باید مطابق ضوابط **فصل ۱۶** باشند.

۲-۳-۲-۹ اتصالات در دال‌های پیش‌ساخته باید الزامات مربوط به انتقال نیرو را مطابق ضوابط **فصل ۱۷** تامین نمایند.

۳-۹ ضوابط کلی طراحی

ت ۳-۹ ضوابط کلی طراحی

۱-۳-۹ حداقل ضخامت دال

ت ۱-۳-۹ حداقل ضخامت دال

ت-۱-۳-۹-۱ محدودیت‌های مربوط به حداقل ضخامت در دال‌های یک‌طرفه مانند محدودیت‌های تیرها است. برای جزییات به **بند ۶-۲-۱۱** مراجعه شود.

۱-۳-۹-۱ برای دال‌های توپر که به جدا کننده‌ها (تیغه‌ها) یا دیگر اجزای ساختمانی که احتمال دارد در اثر خیز زیاد آسیب ببینند، متصل نیستند، ضخامت کل دال، h ، نباید از مقادیر **جدول ۱-۹** که برای بتن معمولی و آرماتور با تنش تسلیم، f_y ، ۴۲۰ مگاپاسکال تنظیم شده است، کمتر باشد، مگر آن که محدودیت‌های خیز آن‌ها بر اساس **بند ۲-۳-۹** رعایت شود. برای f_y بزرگتر از ۴۲۰ مگاپاسکال مقادیر **جدول ۱-۹** باید در $(0.4+f_y/700)$ ضرب شوند.

جدول ۱-۹ حداقل ضخامت دال‌های یک‌طرفه توپر

شرایط تکیه‌گاهی	حداقل ضخامت، h
تکیه‌گاه ساده	$l/20$
یک انتهای ممتد	$l/24$
دو انتهای ممتد	$l/28$
طره (کنسولی)	$l/10$

متن اصلی

۲-۱-۳-۹ برای دال‌های بتن‌آرمه ساخته شده با بتن سبک، مطابق تعریف بند ۲-۳، مقادیر جدول ۱-۹ باید در بزرگترین مقدار «الف» و «ب» زیر ضرب گردند:

$$\text{الف} - 0.0003w_c - 1.65$$

ب- ۱/۰۹ .

۳-۱-۳-۹ برای دال‌هایی که از ترکیب بتن معمولی و بتن سبک و با استفاده از شمع ساخته می‌شوند و بتن سبک در فشار قرار می‌گیرد، مقادیر جدول ۱-۹ باید مطابق بند ۲-۱-۳-۹ اصلاح شوند.

۴-۱-۳-۹ اگر کف‌پوش بتنی با دال به صورت یکپارچه اجرا شود، یا اگر کف‌پوش به صورت مرکب با دال کف طبق بخش ۳-۱۷ طراحی شود، ضخامت کلی دال، h ، می‌تواند شامل ضخامت کف‌پوش نیز باشد

۲-۳-۹ محدودیت‌های خیز دال‌ها

۱-۲-۳-۹ در دال‌هایی که محدودیت‌های حداقل ضخامت مندرج در بند ۱-۳-۹ برآورده نشوند، باید خیز آنی و خیز درازمدت مطابق با ضوابط مربوط به حالت بهره‌برداری (بخش ۲-۱۹) محاسبه گردند و از حدود مندرج در بند ۴-۲-۱۹ بیشتر نشوند.

۲-۲-۳-۹ در دال‌های بتنی مرکب که ضوابط بند ۱-۳-۹ تامین می‌شوند، نیازی به محاسبه خیز پس از مرکب شدن عضو نمی‌باشد، اما لازم است خیزی که پیش از مرکب شدن عضو رخ می‌دهد، بررسی گردد، مگر آن که ضخامت دال پیش از مرکب شدن، ضوابط بند مذکور را تامین نماید.

۳-۳-۹ محدودیت کرنش آرماتور

دال‌های یک‌طرفه باید مطابق بند ۲-۴-۷ رفتار کشش-کنترل داشته باشند.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۳-۹ محدودیت‌های خیز دال‌ها

ت-۱-۲-۳-۹ مبنای مربوط به محاسبه خیزها در دال‌های یک‌طرفه مانند تیرها است. برای جزییات بیشتر به بند ت ۴-۲-۱۹ مراجعه شود.

ت ۳-۳-۹ محدودیت کرنش آرماتور

محدودیت‌های مربوط به کرنش آرماتورهای طولی در دال‌های یک‌طرفه مانند محدودیت‌های تیرها است. بکارگیری این محدودیت برای کنترل مقدار آرماتور در مقطع است تا در شرایط بارهای اضافی، رفتار خمشی به رفتار ترد تبدیل نشود.

تفسیر/توضیح

متن اصلی

ت ۴-۹ مقاومت مورد نیاز

۴-۹ مقاومت مورد نیاز

ت ۱-۴-۹ کلیات

۱-۴-۹ کلیات

۱-۴-۹-۱ مقاومت مورد نیاز باید بر اساس ترکیب بارهای ضریب‌دار ارائه شده در **فصل ۷** محاسبه شود.

۲-۴-۹-۱ مقاومت مورد نیاز باید طبق فرآیند تحلیل مطابق **فصل ۶** محاسبه شود.

ت ۲-۴-۹ لنگر و برش ضریب‌دار

۲-۴-۹ لنگر و برش ضریب‌دار

۱-۲-۴-۹ برای دال‌هایی که با تکیه‌گاه به صورت یکپارچه ساخته شده باشند، M_{ll} در بر تکیه‌گاه محاسبه می‌شود.

۲-۲-۴-۹ برای دال‌هایی که با تکیه‌گاه به صورت یکپارچه ساخته می‌شوند برش ضریب‌دار، V_{ll} را می‌توان در بر تکیه‌گاه محاسبه نمود.

ت-۳-۲-۴-۹ الزامات مربوط به انتخاب مقاطع بحرانی در برش برای دال‌های یک‌طرفه مانند الزامات تیرها است. برای جزییات بیشتر به **بند ت ۳-۱۱** مراجعه شود.

۳-۲-۴-۹ در صورت برقراری شرایط «الف» تا «پ» زیر، مقطع بحرانی در برش در فاصله d از بر تکیه‌گاه بوده و می‌توان طراحی در برش را در فاصله بین بر تکیه‌گاه تا مقطع بحرانی، بر اساس برش در مقطع بحرانی انجام داد:

الف- نیروی عکس‌العمل تکیه‌گاهی در جهت برش اعمالی، موجب اعمال فشار به ناحیه انتهایی دال شود.

ب- بارها در سطح فوقانی یا نزدیک به سطح فوقانی دال اعمال گردد.

پ- بار متمرکزی در فاصله بر تکیه‌گاه تا مقطع بحرانی وجود نداشته باشد.

ت ۵-۹ مقاومت طراحی

۵-۹ مقاومت طراحی

ت ۱-۵-۹ کلیات

۱-۵-۹ کلیات

۱-۱-۵-۹ برای هر ترکیب بار ضریب‌دار، رابطه ۱-۱ به صورت $\emptyset S_n \geq U$ که شامل موارد «الف» و «ب» زیر است، باید در

متن اصلی

تمام مقاطع با در نظر گرفتن اندرکنش آثار بار در نظر گرفته شود.

الف - $\emptyset M_n \geq M_u$ در همه مقاطع در طول دهانه؛

ب - $\emptyset V_n \geq V_u$ در همه مقاطع در طول دهانه.

۹-۱-۵-۲ ضریب کاهش مقاومت، $\emptyset$ ، باید مطابق با بند ۴-۷ محاسبه شود.

۹-۵-۲ لنگر خمشی اسمی، M_n

۹-۲-۵-۱ M_n باید مطابق با بخش ۲-۸ محاسبه شود.

۹-۲-۵-۲ در دال‌هایی که بخشی از آن‌ها مانند بال تیر T شکل در نظر گرفته می‌شوند، اگر آرماتورهای خمشی اصلی دال موازی با محور طولی تیر باشند، باید آرماتورهایی مطابق بندهای «الف» و «ب» زیر در بالای دال، در جهت عمود بر محور طولی تیر، در دال اضافه شوند. این ضوابط در مورد تیرچه‌ها اعمال نمی‌شوند.

الف - آرماتورهای عمود بر محور طولی تیر باید برای مقاومت در برابر بار ضریب‌دار وارد بر بخشی از عرض دال که مانند کنسول فرض می‌شود، طراحی گردند.

ب - عرض موثر قسمت کنسولی دال را باید مطابق بند ۳-۳-۶ در نظر گرفت.

۹-۵-۳ برش اسمی، V_n

۹-۳-۵-۱ V_n باید مطابق با بخش ۴-۸ محاسبه شود.

۹-۳-۵-۲ برای دال‌های مرکب بتنی، مقاومت برشی افقی، V_{nh} ، باید مطابق با بند ۴-۱۷ محاسبه شود.

۹-۶ محدودیت‌های آرماتورها

۹-۶-۱ حداقل آرماتور خمشی

حداقل آرماتور خمشی، $A_{s,min}$ در وجه کششی، باید برابر با 0.0018Ag در نظر گرفته شود.

تفسیر/توضیح

ت ۹-۵-۲ لنگر خمشی اسمی، M_n

ت-۹-۵-۲-۲ محتوای این بند فقط در مواردی که تیر T شکل موازی دهانه‌های دال یک‌طرفه می‌باشد، قابل اعمال است. برای مثال، چنین تیری برای تحمل دیوار یا بارهای ثقلی که دال قادر به تحمل هر یک از آن‌ها نیست، بکار می‌رود. در این موارد، آرماتورهای اولیه و اصلی دال موازی تیر بوده و آرماتورهای عمود بر آن‌ها صرفاً برای کنترل جمع‌شدگی و حرارت استفاده می‌شوند. آرماتورهای مورد نیاز این بند، باید در بر گیرنده آرماتورهای لنگرهای منفی احتمالی که بر روی تیر بوجود می‌آیند و بیشتر از آرماتورهای حرارتی یا جمع‌شدگی هستند، باشند.

ت ۹-۵-۳ برش اسمی، V_n

ت ۹-۶ محدودیت‌های آرماتورها

ت ۹-۶-۱ حداقل آرماتور خمشی

حداقل آرماتور خمشی ذکر شده برابر با حداقل آرماتور برای جمع‌شدگی و حرارت می‌باشد. فقط باید توجه داشت در حالی که

متن اصلی

تفسیر/توضیح

آرماتور جمع‌شدگی و حرارتی را می‌توان در دو وجه دال قرار داد، حداقل آرماتور خمشی را باید نزدیک وجه کششی جاگذاری نمود.

۲-۶-۹ حداقل آرماتور برشی

۲-۶-۹ حداقل آرماتور برشی

۲-۶-۹-۱ در همه مقاطعی که شرط $V_u > \emptyset V_c$ برقرار باشد، لازم است حداقل مساحت آرماتور برشی، $A_{s,min}$ ، تامین شود. مقدار این آرماتور برشی باید بر مبنای روابط **فصل ۱۱** محاسبه شود.

ت-۲-۶-۹-۱ مبنای مربوط به حداقل آرماتورهای برشی در دال‌های یک‌طرفه مانند تیرها است. برای جزییات بیشتر به **بند ۱۱-۵-۲** مراجعه شود.

۲-۶-۹-۲ اگر با انجام آزمایش مشخص شود که مقادیر M_n و V_n بدون استفاده از آرماتور برشی قابل تامین هستند، نیازی به رعایت **بند ۹-۶-۲-۱** نیست. در این آزمایش باید آثار نشست نامتقارن، انقباض، خزش و تغییرات درجه حرارت به طور واقع بینانه منظور گردند.

۳-۶-۹ حداقل آرماتور حرارتی و جمع شدگی

ت ۳-۶-۹ حداقل آرماتور حرارتی و جمع شدگی

برای مقابله با تنش‌های حرارتی و جمع شدگی بتن، باید حداقل آرماتور لازم مطابق **بند ۱۹-۴** در نظر گرفته شود.

۷-۹ جزییات آرماتورگذاری

ت ۷-۹ جزییات آرماتورگذاری

۷-۹-۱ پوشش بتن برای آرماتورها باید مطابق **بند ۴-۸** باشد.

۷-۹-۲ طول گیرایی آرماتورهای آجدار باید مطابق **بند ۲۱-۳** باشد.

۷-۹-۳ طول وصله آرماتورهای آجدار باید مطابق **بند ۲۱-۴** باشد.

۷-۹-۴ آرماتورهای گروه شده باید مطابق **بند ۲۱-۵** باشند.

۵-۷-۹ فاصله آرماتورها

ت ۵-۷-۹ فاصله آرماتورها

۵-۷-۹-۱ حداقل فاصله آرماتورها باید مطابق **بخش ۲۱-۲** باشد.

متن اصلی

۹-۷-۵-۲ فاصله آرماتورهای طولی که در مجاورت وجه کششی قرار دارند، نباید از مقادیر بخش ۱۹-۳ بیشتر باشد.

۹-۷-۵-۳ حداکثر فاصله آرماتورهای آجدار باید کوچکترین از دو مقدار $3h$ و ۳۵۰ میلی‌متر باشد.

۹-۷-۵-۴ حداکثر فاصله آرماتورهای مورد نیاز بر اساس بند ۹-۲-۵-۲ باید کمتر از $5h$ و ۳۵۰ میلی‌متر باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۹-۷-۶ آرماتورهای خمشی

ت ۹-۷-۶-۱ الزامات مربوط به توسعه آرماتورها در دال‌های یک‌طرفه مانند تیرها است. برای جزئیات بیشتر به بند ت ۱۱-۶-۲ مراجعه شود.

۹-۷-۶ آرماتورهای خمشی

۹-۷-۶-۱ نیروی کششی یا فشاری محاسبه شده در آرماتورها در هر مقطعی از دال، باید در هر طرف آن مقطع با طول گیرایی لازم تامین شود.

۹-۷-۶-۲ مقطع‌های بحرانی برای کنترل طول گیرایی شامل موارد «الف» و «ب» زیراند:

الف- در محل تنش حداکثر؛

ب- در محل‌هایی در طول دهانه که نیازی به آرماتور کششی برای مقاومت در برابر خمش نیست و در آن محل آرماتورها قطع یا خم می‌شوند.

۹-۷-۶-۳ آرماتورها باید به طول بزرگترین از d و $12d$ ، بعد از مقطعی که نیازی به مقاومت در برابر خمش نباشد، ادامه داده شوند. ادامه آرماتور در تکیه‌گاه‌های دهانه‌های ساده و در انتهای آزاد طره‌ها ضرورت ندارد.

۹-۷-۶-۴ آرماتورهای خمشی کششی ادامه داده شده باید حداقل به اندازه طولی برابر با l_d بعد از نقطه خم یا قطع میلگرد کششی که در آن نیازی به مقاومت در برابر خمش نیست، ادامه یابند.

۹-۷-۶-۵ آرماتور خمشی-کششی را نباید در ناحیه کششی قطع کرد، مگر این که یکی از موارد «الف»، «ب» یا «پ» زیر تامین شده باشد.

الف- در نقطه قطع میلگرد شرط $V_u \leq (\frac{2}{3})\phi V_n$ برقرار باشد.
ب- برای آرماتورهای با قطر ۳۶ میلی‌متر و کمتر، آرماتور ادامه داده شده در نقطه قطع باید مساحتی دو برابر سطح لازم

متن اصلی

برای خمش تامین کند و شرط $V_u \leq (\frac{3}{4})\phi V_n$ برقرار باشد.

پ- خاموت اضافی، علاوه بر آن چه برای مقاومت در برابر برش لازم است، در طولی برابر با $0.75d$ از انتهای آرماتور قطع شده تامین شود. مساحت خاموت اضافه نباید کمتر از $0.41S_{bw}/f_{yt}$ باشد و فاصله s نباید بیش از $d/(8\beta_b)$ باشد.

۹-۷-۶-۶ برای آرماتور خمشی در محل‌هایی که تنش آن مستقیماً متناسب با لنگر خمشی نیست، مانند دال‌های شیب‌دار، پلکانی یا ماهیچه‌ای، ویا در جایی که آرماتور کششی موازی با وجه فشاری نیست، مهار کافی باید تامین شود.

۹-۷-۶-۷ در دال‌های با دهانه کمتر از ۳ متر می‌توان از شبکه سیمی جوش شده که قطر آن کمتر از ۱۶ میلی‌متر بوده و به صورت منحنی از نقطه‌ای نزدیک به بالای دال در روی تکیه‌گاه تا نقطه‌ای نزدیک به پایین دال در وسط دهانه عبور می‌کند، استفاده شود. چنین شبکه‌ای باید به صورت ممتد از روی تکیه‌گاه گذشته ویا در تکیه‌گاه مهار شود.

۹-۷-۷ قطع آرماتورهای خمشی

۹-۷-۷-۱ در تکیه‌گاه‌های ساده، باید حداقل یک سوم آرماتور مربوط به حداکثر لنگر مثبت در پایین دال، به داخل تکیه‌گاه ادامه یابد. برای دال‌های پیش ساخته، امتداد این آرماتورها باید حداقل تا وسط طول تکیه‌گاه ادامه یابد.

۹-۷-۷-۲ برای سایر تکیه‌گاه‌ها، باید حداقل یک چهارم آرماتور محاسبه شده برای حداکثر لنگر مثبت در پایین دال، حداقل به اندازه ۱۵۰ میلی‌متر به داخل تکیه‌گاه، ادامه یابد.

۹-۷-۷-۳ در تکیه‌گاه‌های ساده و نقاط عطف، قطر آرماتور کششی، d_b مربوط به لنگر مثبت، باید به صورتی محدود گردد که طول مهاری آن، l_d ، شرایط «الف» یا «ب» زیر را تامین نماید. در صورتی که انتهای آرماتور بعد از مرکز تکیه‌گاه‌ها به قلاب استاندارد یا مهار مکانیکی (حداقل معادل با قلاب استاندارد)، ختم شود، نیازی به تامین شرایط «الف» یا «ب» نیست.

تفسیر/توضیح**ت ۹-۷-۷ قطع آرماتورهای خمشی**

ت ۹-۷-۷-۱ الزامات مربوط به قطع آرماتورها در دال‌های یک‌طرفه مانند تیرها است. برای جزییات بیشتر به بند ت ۱۱-۶-۳ مراجعه شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- در صورتی که انتهای میلگرد توسط نیروی عکس‌العمل

فشاری محصور شده باشد: $l_d \leq \left(1.3 \frac{M_n}{V_u} + l_a\right)$ ؛

ب- در صورتی که انتهای میلگرد توسط نیروی عکس‌العمل

فشاری محصور نشده باشد: $l_d \leq \left(\frac{M_n}{V_u} + l_a\right)$.

در رابطه‌های فوق، M_n با فرض تسلیم تمام آرماتورها در مقطع و V_u نیز در همان مقطع محاسبه می‌شود. همچنین l_a در تکیه‌گاه عبارت است از طول ادامه یافته بعد از مرکز تکیه‌گاه و l_a در نقطه عطف عبارت است از طول بعد از نقطه عطف که باید حداقل معادل با بزرگترین از مقادیر d و $12d_b$ باشد.

۸-۷-۷-۴ حداقل یک سوم آرماتورهای مربوط به لنگر منفی تکیه‌گاهی، باید به اندازه بزرگترین مقدار d یا $12d_b$ یا $l_n/16$ بعد از نقطه عطف، داخل دهانه ادامه داده شوند.

۸-۷-۹ آرماتورهای حرارتی و جمع شدگی

ت ۸-۷-۹ آرماتورهای حرارتی و جمع شدگی

آرماتورهای حرارتی و جمع شدگی باید مطابق بند ۹-۶-۳، در امتداد عمود بر میلگردهای خمشی در نظر گرفته شوند.

۸-۹ آرماتورهای انسجام (یکپارچگی)

ت ۸-۹ آرماتورهای انسجام (یکپارچگی)

سازه‌ای در دال‌های یک‌طرفه درجا

سازه‌ای در دال‌های یک‌طرفه درجا

۸-۹-۱ حداقل یک چهارم آرماتورهای مربوط به حداکثر لنگر مثبت، باید به عنوان آرماتورهای طولی انسجام سازه‌ای، در دال ادامه داده شوند.

ت ۸-۹-۱ آرماتورهای انسجام سازه برای تحمل لنگر مثبت در دال‌های یک‌طرفه همانند تیرها است. برای جزییات بیشتر به منظور دست‌یابی به انسجام دال به بند ت ۱۱-۶-۶ مراجعه شود.

۸-۹-۲ آرماتورهای طولی انسجام سازه‌ای در تکیه‌گاه‌های ناپیوسته باید به گونه‌ای مهار شوند که امکان تامین تنش تسلیم کششی در بر تکیه‌گاه تامین شود.

۸-۹-۳ اگر در ادامه دادن آرماتورهای انسجام سازه‌ای نیاز به وصله باشد، باید وصله را در نزدیکی بر تکیه‌گاه‌ها به کار برد. وصله‌ها می‌توانند بر اساس بند ۲۱-۴-۷ از نوع مکانیکی یا جوشی و بر اساس بند ۲۱-۴-۲-۱ از نوع پوششی کششی B، باشند.

فصل دهم

دال‌های دو طرفه

فصل دهم

دال‌های دوطرفه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۰ گستره

ت ۱-۱۰ گستره

۱-۱-۱۰ ضوابط این فصل مربوط به تحلیل و طراحی سیستم دال‌های دوطرفه بتن‌آرمه است که در آن‌ها دال در دو امتداد تحت اثر خمش قرار می‌گیرد و در این دو امتداد آرماتورگذاری می‌شود. سیستم دال‌ها می‌تواند دارای تیرهای قرار گرفته بین تکیه‌گاه‌ها باشد، و یا به‌طور مستقیم روی دیوارها یا ستون‌ها بدون سرستون (دال تخت) یا با سرستون (دال قارچی) تکیه داشته باشد. این سیستم‌ها شامل موارد زیراند:

الف- دال‌های توپُر؛

ب- دال‌های مرکب بتنی، که اجزای آن‌ها جداگانه ریخته شده و طوری به یکدیگر متصل شده‌اند که به‌صورت یکپارچه بارها را تحمل می‌کنند؛

پ- دال‌های غیر مرکب درجا روی عرشه فولادی؛

ت- سیستم‌های دال با تیرچه‌های دوطرفه (دال مشبک) با ویا بدون قطعات پُرکننده بین تیرچه‌ها.

۱-۱-۱۰ در این فصل موارد زیر پوشش داده شده‌اند:

الف- روش‌های طراحی، بند ۱۰-۳-۲؛

ب- ضوابط کلی طراحی و محدودیت‌ها؛

پ- جزییات تحلیل و طراحی؛

ت- جزییات آرماتورگذاری؛

ث- جزییات روش «طراحی مستقیم»؛

ج- جزییات روش «طراحی قاب معادل»؛

چ- ضوابط کلی روش «طراحی پلاستیک»؛

ح- جزییات روش «ضرایب لنگر خمشی».

ت ۱-۱-۱۰ روش‌های طراحی ارائه شده در این فصل با استناد به بررسی نتایج حاصل از تحقیقات انجام شده در خارج و داخل کشور و منطبق با سایر ضوابط و استانداردها و شرایط کشور بمنظور تحقق عملکرد مناسب سیستم‌های مختلف در نظر گرفته شده است. مبانی طراحی ارائه شده برای تمام سیستم‌های سازه‌ای مستوی شکلی که تحت بارهای ثقلی برصفحه و در صفحه قرار گیرند، قابل اعمال است. در این فصل با عنایت به پیشینه تاریخی و استفاده از ضوابط طراحی، انواع سیستم دال‌های دوطرفه تعیین حدود می‌شوند. دال‌های دوطرفه‌ای که مطابق با این فصل طراحی می‌شوند، شامل دال‌های تخت، مشبک، قارچی، نوارهای عریض و دال‌های دارای تیر است. دال‌هایی که بر روی زمین قرار داشته باشند و هیچگونه بار قائم را از سایر اعضای سازه‌ای به خاک منتقل نمی‌کنند، شامل این فصل نمی‌شوند. برای سیستم تیر- دال، استفاده از روش طراحی ارائه شده در این فصل در شرایطی مجاز است که تیرها در لبه دال، یا بر روی ستون‌ها یا هرگونه تکیه‌گاهی در گوشه‌های دال که اساساً دچار نشست نباشند، قرار داشته باشند. دال‌های دوطرفه با تیرها در یک جهت، یا تیرها در جهت دیگر که مشترکاً بر روی تیرهای حامل قرار داشته باشند، می‌توان طبق الزامات کلی این فصل طراحی کرد. این طراحی‌ها باید براساس تحلیل‌های سازگار با مقدار نشست تکیه‌گاه‌های تیرها و تیرهای باربر باشد. برای دال‌هایی که بر روی دیوارها می‌نشینند، می‌توان از روش‌های طراحی در این فصل استفاده کرد مشروط به اینکه دیوار را با یک تیر دارای سختی بی‌نهایت، معادل سازی کرد. بنابراین، هر دیوار باید تمام طول لبه دال را تحمل کند، بند ۱۰-۲-۳. دیوارهایی که طول‌شان کمتر از طول کامل دال باشد، می‌توان بصورت یک ستون معادل در نظر گرفت.

متن اصلی	تفسیر/توضیح
<p>۲-۱۰ تعاریف ویژه</p> <p>۱-۲-۱۰ سیستم دال</p> <p>به مجموعه‌ای از قطعات صفحه‌ای با یا بدون تیر گفته می‌شود که تحت اثر بارهای عمود بر صفحه خود قرار می‌گیرند.</p>	<p>ت ۲-۱۰ تعاریف ویژه</p> <p>ت ۱-۲-۱۰ سیستم دال</p>
<p>۲-۲-۱۰ قاب معادل</p> <p>به بند ۳-۱۰-۱۰ مراجعه شود.</p>	<p>ت ۲-۲-۱۰ قاب معادل</p> <p>تعریف قالب معادل قدری مفصل است بهتر است به متن اصلی در بند یاد شده مراجعه شود.</p>
<p>۳-۲-۱۰ چشمه دال</p> <p>قسمتی از سیستم دال است که به محورهای ستون‌ها، تیرها یا دیوارهای تکیه‌گاهی محدود می‌شود.</p>	<p>ت ۳-۲-۱۰ چشمه دال</p>
<p>۴-۲-۱۰ نوار دال یا نوار پوششی</p> <p>به قسمتی از سیستم دال گفته می‌شود که در دو سمت محور ستون‌های هم‌ردیف در پلان قرار می‌گیرد و به محورهای طولی گذرنده از وسط چشمه‌های مجاور محدود می‌شوند. نوارهای پوششی در هر دو جهت دال تعریف می‌شوند.</p>	<p>ت ۴-۲-۱۰ نوار دال یا نوار پوششی</p>
<p>۵-۲-۱۰ نوار ستونی</p> <p>به قسمتی از نوار دال گفته می‌شود که در دو سمت محور ستون‌ها واقع شود و عرض آن در هر سمت محور، برابر با کوچک‌ترین دو مقدار $0.25l_1$ یا $0.25l_2$ باشد. اگر تیر وجود داشته باشد، باید آن را در نوار ستونی منظور نمود.</p>	<p>ت ۵-۲-۱۰ نوار ستونی</p> <p>هر چشمه شامل تمام اعضای خمشی موجود در فاصله بین مرکز تا مرکز ستون‌ها است. بنابراین، اگر تیری وجود داشته باشد، هر نوار ستون مشتمل بر تیر هم می‌شود.</p>
<p>۶-۲-۱۰ نوار میانی</p> <p>نواری از سیستم دال است که در بین دو نوار ستونی مجاور قرار می‌گیرد.</p>	<p>ت ۶-۲-۱۰ نوار میانی</p>

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۷-۲-۱۰ نوار کناری

ت ۷-۲-۱۰ نوار کناری

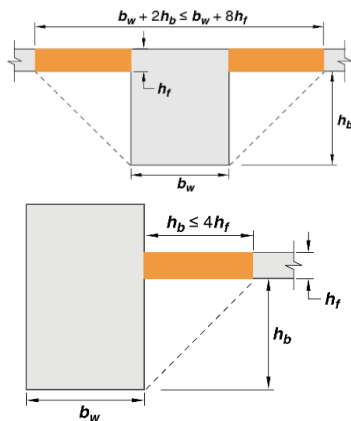
در سیستم تیر-دال، نواری از دال است که در هر سمت تیر در نوار ستونی قرار می‌گیرد.

۸-۲-۱۰ تیر در سیستم دال - تیر

ت ۸-۲-۱۰ تیر در سیستم دال - تیر

در سیستم دال تیر برای ساخت و سازه‌های درجا ریز یا کاملاً مرکب، تیرها شامل جان و بخشی از دال، بعنوان بال تیر، است. در شکل ۱-۱۰ دو مورد از اعمال این ضابطه نشان داده شده است.

تیر در دال‌ها شامل جان تیر و قسمتی از دال است که در هر سمت تیر دارای عرضی برابر با تصویر مایل ۴۵ درجه آن قسمت از جان تیر باشد که در زیر یا در روی دال، هر کدام ارتفاع بیشتری دارد، قرار می‌گیرد، ولی این عرض در هر سمت جان نباید بزرگتر از چهار برابر ضخامت دال در نظر گرفته شود.

شکل ۱-۱۰ دو مورد از نحوه در نظر گرفتن بخشی از دال بعنوان بال تیر مبتنی بر بند ۸-۲-۱۰

۳-۱۰ کلیات

ت ۳-۱۰ کلیات

ت ۱-۳-۱۰ این آیین‌نامه طراحی دال‌ها را به طور مستقیم بر اساس اصول مکانیک سازه و مشروط به تامین معیارهای مقاومت و بهره‌برداری مجاز می‌داند. طراحی دال را می‌توان با استفاده ترکیب روش‌های کلاسیک که براساس تئوری خطی محیط ارتجاعی پیوسته، راه حل‌های عددی مبتنی بر روش اجزای محدود، یا روش پلاستیک انجام داد. برای همه حالت‌ها، روش ارزیابی توزیع تنش برای برش، پیچش و خمش در حوالی تکیه‌گاه‌ها و نیز روش متأثر از آثار سختی کاهش یافته عناصر به دلیل ترک خوردگی و هندسه تکیه‌گاه‌ها، باید رعایت شود. باید دانست که طراحی سیستم دال بیش از تحلیل آن حائز اهمیت است، زیرا هرگونه تغییر در ابعاد دال، محاسبه مقدار بارهای اعمالی، عملکرد مورد انتظار و حصول اطمینان از مقدار و توزیع تنش‌ها و تغییرشکل‌های محاسبه شده را مخدوش

۱-۳-۱۰ برای طراحی سیستم دال دوطرفه و تعیین نیروهای داخلی اجزای آن، تحلیل به روش اجزای محدود و نیز هر روشی که در آن شرایط تعادل نیروها و هم‌سازی تغییرشکل‌ها رعایت شوند و مقاومت طراحی و همه شرایط بهره‌برداری را تامین نماید، قابل قبول است. به علاوه، سه روش ارائه شده در بند ۲-۳-۱۰ نیز با رعایت محدودیت‌های عنوان شده می‌توانند به کار برده شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

می‌کند، از اینرو باید در طراحی به این موارد بیش از پیش توجه شود.

روش طراحی مستقیم و روش قاب معادل فقط برای قاب‌های متعامد که صرفاً تحت بارهای ثقلی باشند، قابل قبول است.

۱۰-۳-۲ سه روش مورد اشاره در این آیین‌نامه به شرح زیراند:

الف- روش طراحی مستقیم؛

ب- روش قاب معادل؛

پ- روش پلاستیک.

روش‌های «الف» و «ب» را می‌توان برای طراحی همه دال‌های دوطرفه با رعایت محدودیت‌ها و تیرهای تکیه‌گاه‌ها (در صورت وجود) و روش «پ» را برای طراحی هر شکلی از دال دوطرفه به طور مجزا مورد استفاده قرار داد. جزییات این روش‌ها به ترتیب در بخش‌های ۱۰-۹ تا ۱۰-۱۱ ارائه شده‌اند. علاوه بر سه روش فوق، می‌توان از روش ضرایب لنگر خمشی مطابق بخش ۱۰-۱۲ نیز استفاده نمود.

ت ۱۰-۳-۳ بارهای متمرکز و وجود بازشو در دال تولید لنگر و برش اضافی در هر دو جهت می‌کنند. اثر وجود بازشوها، حفره‌ها و یا مجاری (داکت‌ها) بر روی مقاومت خمشی و برشی، تغییر شکل دال و همچنین بر روی مقاطع بحرانی باید مورد توجه و بررسی قرار گیرد، به نحوی که ضوابط مربوط به الزامات به ویژه ضوابط مربوط به خیز تامین گردند. برای در نظر گرفتن آثار بارهای متمرکز، بازشوهای دال و وجود حفره‌ها به بند ۹-۲-۱ مراجعه شود.

۱۰-۳-۳ در تحلیل و طراحی دال‌ها لازم است آثار بارهای متمرکز، وجود بازشوها و فضاهای خالی (حفره‌ها) در نظر گرفته شود.

ت ۱۰-۴ مصالح

۱۰-۴ مصالح

۱۰-۴-۱ مشخصات طراحی بتن باید طبق **فصل ۳** انتخاب شوند.

۱۰-۴-۲ مشخصات طراحی آرماتورها باید طبق **فصل ۴** انتخاب شوند.

۱۰-۴-۳ الزامات مصالح، طراحی و جزییات اجزای مدفون در بتن باید طبق **بند ۴-۱۰** باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۱۰ اتصال به دیگر اعضا

ت ۵-۱۰ اتصال به دیگر اعضا

اتصالات دال- تیر و دال- ستون باید ضوابط فصل ۱۶ را تامین نمایند.

اطمینان از عملکرد مطلوب سیستم دال انتقال صحیح بار از دال به ستون از طریق خمش، پیچش و برش است.

۶-۱۰ ضوابط کلی طراحی دال‌ها

ت ۶-۱۰ ضوابط کلی طراحی دال‌ها

۱-۶-۱۰ حداقل ضخامت دال

ت ۱-۶-۱۰ حداقل ضخامت دال

الزامات حداقل ضخامت دال بطوری که در بندهای ۱-۶-۱۰ تا ۴-۱-۶-۱۰ گفته شده وابسته به نوع بارگذاری و مدول ارتجاعی بتن نیست، در حالی که این دو عامل بر روی خیز تأثیر قابل توجهی دارند. با این حال عملکرد دال‌ها در بارگذاری‌های عادی و بتن‌های معمولی نسبتاً رضایت‌بخش بوده است. رعایت حداقل ضخامت برای دال‌هایی که تحت بارهای سنگین و غیرمنتظره قرار دارند یا برای بتن‌هایی که مدول ارتجاعی آن‌ها بسیار کمتر از مدول ارتجاعی بتن معمولی است، صحیح نمی‌باشد. در این موارد باید خیز بطور دقیق محاسبه گردد.

ت-۱-۶-۱۰-۱ حداقل ضخامت‌های داده شده در جدول ۱-۱۰ طی سال‌های متمادی توسعه یافته‌اند.

استفاده از آرماتور طولی رده‌های بزرگتر از S550 ممکن است منجر به خیز طولانی مدتی شود که بیشتر از خیزی باشد که با بکارگیری آرماتور رده کوچکتر از S550 ایجاد می‌شود. مگر اینکه تنش‌های مربوط به حالت بهره‌برداری که برای مقطع ترک خورده در آرماتورها محاسبه شده‌اند، کوچکتر از ۲۸۰ مگاپاسکال شود. در هر حال محاسبه دقیق خیز باید انجام شود.

۱-۶-۱۰-۱ در دال‌های دوطرفه بدون تیرهای داخلی بین تکیه‌گاه‌ها در تمام لبه‌ها و با حداکثر نسبت دهانه بزرگ به دهانه کوچک برابر با ۲، حداقل ضخامت دال برای بارهای متعارف باید محدودیت‌های بند «الف» تا «پ» زیر را برآورده کند، مگر این‌که محدودیت‌های مربوط به خیز محاسبه شده در بند ۲-۶-۱۰ برآورده شود:

الف- برابر با مقادیر جدول ۱-۱۰؛

ب- برای دال‌های بدون کتیبه برابر با ۱۲۵ میلی‌متر؛

پ- برای دال‌های با کتیبه برابر با ۱۰۰ میلی‌متر.

در مواردی که تنش تسلیم آرماتور بیش از ۵۵۰ مگاپاسکال است، محدودیت خیز محاسبه شده بر طبق بند ۲-۶-۱۰، باید با فرض مدول گسیختگی کاهش یافته بتن برابر با $f_r = 0.42\sqrt{f'_c}$ ، تامین شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۱-۶-۱۰ دال‌های دوطرفه با تیرهای بین تکیه‌گاه‌ها در همه لبه‌ها، حداقل ضخامت دال برای بارهای متعارف باید محدودیت‌های **جدول ۲-۱۰** را تأمین نماید، مگر این‌که محدودیت‌های خیز محاسبه شده در **بند ۲-۶-۱۰** برآورده شوند.

ت-۱۰-۶-۱-۲ برای چشمه‌هایی که نسبت طول دهانه بزرگتر به کوچک‌تر آن‌ها بیش‌تر از ۲ است، استفاده از روابط (ب) و (ت) در **جدول ۲-۱۰**، که حداقل ضخامت را به عنوان کسری از طول دهانه بزرگتر بدست می‌دهد، ممکن است منجر به نتایج غیرمنطقی شود. برای چنین چشمه‌هایی باید از ضوابط مربوط به دال‌های یکطرفه مطابق **بند ۱-۳-۹** استفاده کرد.

۳-۱-۶-۱۰ در لبه‌های غیر ممتد دال‌های **بند ۲-۱-۶-۱۰**، یک تیر لبه با $\alpha_f \geq 0.80$ باید تأمین شود، و یا حداقل ضخامت مورد نیاز در قسمت‌های «ب» یا «ت» **جدول ۲-۱۰**، باید حداقل ۱۰ درصد در چشمه با لبه غیر ممتد افزایش یابد.

جدول ۱-۱۰ حداقل ضخامت دال‌های دوطرفه بدون تیرهای داخلی (۱)

f_y (مگا پاسکال) (۲)	بدون کتیبه (۳)		با کتیبه (۳)	
	چشمه‌های بیرونی	چشمه‌های داخلی	چشمه‌های بیرونی	چشمه‌های داخلی
	بدون تیر لبه	با تیر لبه (۴)	بدون تیر لبه	با تیر لبه (۴)
۲۸۰	$l_n/33$	$l_n/36$	$l_n/36$	$l_n/40$
۴۲۰	$l_n/30$	$l_n/33$	$l_n/33$	$l_n/36$
۵۵۰	$l_n/27$	$l_n/30$	$l_n/30$	$l_n/33$

(۱) l_n دهانه آزاد در جهت بزرگتر که از تیر تا تیر تکیه‌گاه‌ها اندازه‌گیری می‌شود (mm).

(۲) برای f_y بین مقادیر ارائه شده در جدول، ضخامت حداقل باید با درون یابی محاسبه شود.

(۳) کتیبه‌ها در **بند ۱-۶-۱۰** ارائه شده‌اند.

(۴) دال‌های با تیرهایی بین ستون‌ها در طول لبه‌های بیرونی. اگر α_1 کمتر از ۰/۸ باشد، چشمه‌های بیرونی باید بدون تیر لبه در نظر گرفته شوند. مقدار α_1 برای تیر لبه باید مطابق با **بند ۱-۲-۹-۱۰** باشد.

جدول ۲-۱۰ حداقل ضخامت دال‌های دوطرفه با تیرهای بین تکیه‌گاه‌ها در همه لبه‌ها

حالت	حداقل مقدار h (میلی‌متر)	α_{fm} (۱)
«الف»	بند ۱-۱-۶-۱۰	$0.2 \leq \alpha_{fm}$
«ب» (۲) و (۳)	$\frac{l_n \left(0.8 + \frac{f_y}{1400} \right)}{36 + 5 \beta (\alpha_{fm} - 0.2)}$	$0.2 < \alpha_{fm} \leq 2$
«پ»	۱۲۵	
«ت» (۲) و (۳)	$\frac{l_n \left(0.8 + \frac{f_y}{1400} \right)}{36 + 9 \beta}$	$\alpha_{fm} > 2$
«ث»	۹۰	

(۱) α_{fm} مقدار میانگین α_f برای همه تیرهای لبه چشمه است.

(۲) l_n دهانه آزاد در جهت بلند و بر حسب میلی‌متر می‌باشد که از تیر تا تیر تیرها اندازه‌گیری می‌شود.

(۳) β نسبت دهانه‌های آزاد در جهت بلند به کوتاه دال می‌باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۶-۱-۴ اگر کف پوش بتنی با دال به صورت یکپارچه اجرا شود، یا اگر کف پوش به صورت مرکب با دال کف طبق بند ۳-۱۷ طراحی شود، ضخامت کلی دال، h ، می‌تواند شامل ضخامت کف پوش هم بشود.

۱۰-۶-۱-۵ اگر از خاموت‌های یک یا چند شاخه به عنوان میلگرد برشی استفاده شود، ضخامت دال باید الزامات d در بند ۸-۵-۴ را برآورده نماید.

۱۰-۶-۲ محدودیت خیز دال

۱۰-۶-۲ محدودیت خیز دال

۱۰-۶-۲-۱ خیز آنی و درازمدت دال‌های مشمول این فصل باید مطابق با ضوابط مربوط به الزامات بهره‌برداری طبق فصل ۱۹ محاسبه شوند و نیز برای دال‌های دوطرفه با شرایط «الف» و «ب» زیر از حدود مندرج در بند ۱۹-۲-۴ بیشتر نشوند:

ت-۱۰-۶-۲-۱ در این آیین‌نامه ضخامت اضافی برای پوشش دادن سطوحی که در معرض شرایط سایش غیرمعمول واقع می‌شوند، ارائه نشده‌است. تامین چنین ضخامت اضافی که متناسب با سایش غیرمعمول باشد، به عهده طراح سازه است. ضخامت مربوط به کف سازی بتنی را که بطور همزمان و بصورت یکپارچه با دال اجرا نشود ولی مطابق با بند ۳-۱۷ بتواند برای تامین مقاومت دال عملکرد ترکیبی داشته باشد، می‌توان برای محاسبات در نظر گرفت.

الف- دال‌هایی که محدودیت‌های حداقل ضخامت ذکر شده در بند ۱۰-۶-۱ را تامین نمی‌کنند.

ب- دال‌های دوطرفه‌ای که فاقد تیرهای داخلی بین تکیه‌گاه‌ها در تمام لبه‌ها بوده و نسبت دهانه بزرگ به دهانه کوچک آن‌ها بیشتر از ۲ باشد.

۱۰-۶-۲-۲ در دال‌های بتنی مرکبی که ضوابط بند ۱۰-۶-۱ را تأمین کنند، لازم نیست خیز پس از مرکب شدن محاسبه شود. خیزی که پیش از مرکب شدن دال رخ می‌دهد، باید مورد بررسی قرار گیرد، مگر آن‌که ضخامت دال پیش از مرکب شدن، ضوابط بند ۱۰-۶-۱ را برآورده کند.

۱۰-۶-۲-۳ اگر بخشی از یک عضو مرکب پیش‌تنیده باشد، یا اگر عضو پس از قالب بندی پس تنیده شود، ضوابط بند ۱۰-۶-۲-۱ برای محاسبه خیز اعمال می‌شود. در صورتی که ضخامت قسمت پیش ساخته عضو کمتر از حداقل ضخامت مندرج در جدول ۱-۱۰ باشد، می‌توان برای عضوهای مرکب غیر پیش تنیده، خیز محاسبه شده با مقادیر جدول ۱۹-۲ مقایسه شوند. در ساخت و سازه‌های ویژه، ضخامت مورد نظر در یک عضو مرکب وابسته به این است که آیا مقدار خیز قبل یا بعد از یکپارچه شدن آن، موثر در نظر گرفته شده و محاسبه شده است یا نه؟

۱۰-۶-۳ محدودیت کرنش آرماتورها

۱۰-۶-۳ محدودیت کرنش آرماتورها

مقدار کرنش در آرماتورهای کششی باید در حدی باشد که دال دوطرفه رفتار کشش-کنترل، مطابق بند ۷-۴-۲، داشته باشد.

ت-۱۰-۶-۳-۱ کنترل محدودیت کرنش آرماتورها در دال‌های دوطرفه مانند محدودیت کرنش آرماتورها در تیرها، فصل ۱۱، است. به عبارت دیگر رفتار دال باید کشش - کنترل در نظر گرفته شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۶-۱۰ مقاومت مورد نیاز

ت ۴-۶-۱۰ مقاومت مورد نیاز

۴-۶-۱۰ کلیات

ت ۴-۶-۱۰ کلیات

الف- مقاومت مورد نیاز باید بر اساس ترکیب بارهای ضریب‌دار ارائه شده در **فصل ۷** محاسبه شود.

ب- مقاومت مورد نیاز باید بر اساس روش‌های تحلیل مطابق **فصل ۶** تعیین شود. در غیر این صورت می‌توان روش‌های طراحی «مستقیم» و «قاب معادل» را به‌عنوان روش جایگزین به‌کار برد.

پ- برای سیستم‌های متکی به ستون‌ها یا دیوارها ابعاد C_1 یا C_2 و L_n باید بر اساس سطح مقطع موثر تکیه‌گاه تعیین گردند. سطح موثر تکیه‌گاه محل تقاطع سطح زیرین دال یا کتیبه برشی با بزرگترین سطح قاعده مخروط یا هرم قائم و سرستون می‌باشد، که سطوح آن‌ها در داخل ستون یا سرستون قرار داشته و تمایل بارهای آن‌ها نسبت به محور ستون کمتر از ۴۵ درجه است، می‌باشد.

ت- ترکیب نتایج تحلیل برای بارهای ثقلی و بارهای جانبی ناشی از باد یا زلزله مجاز است.

۴-۶-۱۰ لنگر ضریب‌دار

ت ۴-۶-۱۰ لنگر ضریب‌دار

الف- برای دال‌هایی که با تکیه‌گاه به صورت یکپارچه ساخته می‌شوند، می‌توان M_u در تکیه‌گاه را در بر تکیه‌گاه محاسبه نمود، مگر این که تحلیل مطابق بند «ب» زیر انجام شود.

ب- برای دال‌های تحلیل شده با استفاده از روش طراحی مستقیم یا روش قاب معادل، M_u در تکیه‌گاه باید به ترتیب به روش **بندهای ۹-۱۰** یا **۱۰-۱۰** تعیین شود.

۴-۶-۱۰ انتقال لنگر خمشی ضریب‌دار در

ت ۴-۶-۱۰ انتقال لنگر خمشی ضریب‌دار در

اتصالات دال به ستون

دال به ستون

الف- در مواردی که بارهای ثقلی، باد یا زلزله موجب می‌شوند که در اتصال دال به ستون بدون تیر، لنگر ضریب‌دار نامتعادل، M_{SC} ایجاد شود، باید بخشی از این لنگر معادل $\gamma_f M_{SC}$ با عملکرد خمشی و باقی‌مانده آن از طریق اثر نیروی برشی که

برخی آزمایش‌ها و تجارب بدست آمده نشان داده‌اند که اگر اقدامات لازم برای تامین مقاومت در برابر تنش‌های پیچشی و برشی بعمل آورده شود، تمام آرماتورهایی که قرار است بخشی از لنگر خمشی ضریب‌دار M_{SC} را با عملکرد خمشی $\gamma_f M_{SC}$ به ستون منتقل کنند،

متن اصلی

توسط خروج از مرکزیت اطراف ستون در دال ایجاد می‌شود، به ستون منتقل گردد.

مقدار γ_f از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\gamma_f = \frac{1}{1 + \left(\frac{2}{3}\right) \sqrt{\frac{b_1}{b_2}}} \quad \text{رابطه ۱۰-۱}$$

ب- عرض موثر دال، b_{slab} برای تحمل $\gamma_f M_{sc}$ باید برابر عرض ستون یا سرستون به اضافه فاصله‌ای در هر طرف و به اندازه مقادیر زیر در نظر گرفته شود:

۱- در دال‌های بدون کتیبه یا سرستون، به اندازه کوچکترین

دو مقدار ۱/۵ برابر ضخامت دال و فاصله تا لبه دال؛

۲- در دال‌های دارای کتیبه یا سرستون، به اندازه کوچکترین

دو مقدار ۱/۵ برابر ضخامت کتیبه یا سرستون و فاصله تا

لبه کتیبه یا سرستون به اضافه ۱/۵ برابر ضخامت دال.

پ- در مواردی که محدودیت‌های ν_{uv} و ϵ_t در **جدول ۱۰-۳**

تامین شوند، می‌توان مقدار γ_f را به حداکثر مقدار اصلاحی

ارائه شده در این جدول افزایش داد. ν_c طبق **بند ۸-۶-۳**

محاسبه می‌شود.

ν_{uv} تنش برشی ضریب‌دار در مقطع بحرانی دال است که در

عملکرد دوطرفه ناشی از بارهای ثقیلی، بدون انتقال لنگر

حاصل می‌شود.

ت- طراحی برای آن قسمت از لنگر ضریب‌دار نامتعادل که با

خمش منتقل نمی‌شود و با اثر نیروی برشی خارج از محور

در اطراف ستون در دال یا کتیبه دال منتقل می‌شود $\gamma_v M_{sc}$ ،

باید بر اساس ضوابط **بند ۱۰-۶-۴-۵-۲** صورت گیرد.

تفسیر/توضیح

باید در فاصله یکسان از طرفین بر ستون یا برکتیبه یا سرستون و مساوی یک و نیم برابر ضخامت دال یا ضخامت کتیبه یا سرستون $1.5h$ ، توزیع شوند.

در برخی موارد لنگر انتقالی M_{sc} ناشی از برش و خمش را می‌توان با انعطاف بیشتری بین دال و ستون، بیرونی یا داخلی، توزیع نمود. در سیستم‌های دال-ستون، محدوده یا محیط بحرانی در پیرامون ستون‌های مستطیلی داخلی، بیرونی و گوشه‌ای به ترتیب دارای چهار، سه و دو ضلع است. در ستون‌های بیرونی، این لنگر حول محوری که موازی لبه است مقاومت می‌شود.

در مواردی که برش ضریب‌دار (به استثنای برش تولید شده توسط انتقال لنگر) برای ستون‌های کناری و ستون‌های گوشه به ترتیب بیش از ۷۵ درصد و ۵۰ درصد مقاومت برشی $\phi \nu_c$ که در **بند ۸-۵-۳-۱** ارائه شده است، باشد. می‌توان آن بخش از لنگر منتقل شده ناشی از برش $\gamma_v M_{sc}$ را کاهش داد. آزمایش‌های انجام شده نشان داده است که در چنین مواردی هیچ‌گونه اندرکنش معنی داری بین برش و لنگر ضریب‌دار نامتعادل، M_{sc} وجود ندارد. باید توجه داشت که با کاهش $\gamma_v M_{sc}$ مقدار $\gamma_f M_{sc}$ افزایش می‌یابد. در توزیع لنگر، M_{sc} به ستون‌های داخلی محدودیت‌های بیشتری نسبت به ستون‌های بیرونی وجود دارد. چنانچه برش ضریب‌دار (به استثنای برشی تولید شده توسط انتقال لنگر) برای ستون‌های داخلی بیش از ۴۰ درصد مقاومت برشی $\phi \nu_c$ که در **بند ۸-۵-۳-۱** ارائه شده است، باشد. می‌توان لنگر، M_{sc} را تا ۲۵ درصد افزایش داد. اگر مقدار برش ضریب‌دار برای اتصال سیستم دال-ستون بزرگ باشد، اتصال دال-ستون همیشه نمی‌تواند تمام تقویتی را که در عرض مؤثر ارائه می‌شود گسترش دهد. مطابق ضوابط این فصل، وقتی می‌توان اتصالات سیستم دال-ستون را اصلاح و بازطراحی کرد که آرماتورهای تقویتی مورد نیاز برای تولید $\gamma_f M_{sc}$ ، در عرض مؤثر به کرنش کششی $\epsilon_{ty} \geq \epsilon_t + 0.008$ برسند.

مقدار ϵ_{ty} برطبق **بندهای ۷-۴-۱** تا **۷-۴-۴** تعیین می‌شود. بدون اصلاح و بازطراحی مجاز در این بند، بطور کلی بکارگیری رابطه ۱-۱۰ حکایت از شرایطی دارد که تنش بیش از حد در محل اتصال ایجاد شده باشد. این بند برای تامین و افزایش شکل‌پذیری سیستم دال-ستون در نظر گرفته شده است. اگر در وجه متقابل یک ستون داخلی لنگر دو جهته (مثبت و منفی) ایجاد شود، آرماتورهای بالا و پایین را باید در محدوده عرض مؤثر متمرکز نمود. گفته می‌شود که نسبت سطح مقطع آرماتورهای بالا به سطح مقطع آرماتورهای پایین در حدود ۲/۰ مناسب است. به منظور فراهم آوردن امکان بکارگیری آرماتورهای با مقاومت زیاد محدودیت کرنش که در **جدول ۱۰-۳** به

متن اصلی

تفسیر/توضیح

صورت روابط $(\epsilon_{ty}+0.003)$ و $(\epsilon_{ty}+0.008)$ آمده است، وجود دارد. رابطه اول همان رابطه‌ای است که برای حدود ϵ_t بکار برده می‌شود تا عضوهایی که کشش-کنترل هستند دسته‌بندی شوند و در **بندهای ۱-۴-۷ تا ۴-۴-۷** آمده است. توضیح بیشتر در مورد این رابطه در **تفسیر بندهای ۱-۴-۷ تا ۴-۴-۷** آورده شده است. رابطه دوم حدود ϵ_t را برای آرماتورهای رده S500 بدست می‌دهد که نزدیک به مقدار ۰/۰۰۱ است.

ث- لنگر نامتعادل $\gamma_v M_{sc}$ باید با تراکم آرماتورها در بالای ستون ویا با کم کردن فاصله آرماتورها ویا با آرماتورهای اضافی در عرض موثر دال که در این فصل معرفی شده‌اند، تحمل گردد.

ت ۱۰-۶-۴-۴ برش یک طرفه ضریب‌دار

۱۰-۶-۴-۴ برش یک طرفه ضریب‌دار

تنش‌های برشی محاسبه شده در دال، در اطراف ستون باید مطابق با الزامات **بند ۸-۵** مورد تایید قرار گیرند.

الف- برای دال‌های ساخته شده به صورت یکپارچه با تکیه‌گاه‌ها، باید مقطع بحرانی برای V_u را در بر تکیه‌گاه در نظر گرفت.

ب- در مواردی که شرایط (۱) تا (۳) زیر تامین شده باشند، می‌توان مقطع بحرانی را در فاصله d از بر تکیه‌گاه در نظر گرفت:

۱- عکس‌العمل تکیه‌گاه در جهت برش اعمالی، بر نواحی انتهایی دال فشار وارد نماید.

۲- بارها در سطح فوقانی دال یا نزدیک به آن اعمال شوند.

۳- هیچ بار متمرکزی بین بر تکیه‌گاه و مقطع بحرانی وارد نشود.

جدول ۱۰-۳ حداکثر γ_f اصلاح شده برای دال‌های دوطرفه

موقعیت ستون	جهت دهانه	v_{uv}	ϵ_t در عرض (b_{slab})	حداکثر γ_f اصلاح شده
ستون گوشه	در هر جهت	$\leq 0.5\phi v_c$	$\geq \epsilon_{ty} + 0.003$	1
ستون کناری	عمود بر کناره	$\leq 0.75\phi v_c$	$\geq \epsilon_{ty} + 0.003$	1
	موازی کناره	$\leq 0.4\phi v_c$	$\geq \epsilon_{ty} + 0.008$	$\frac{1.25}{1 + \left(\frac{2}{3}\right)\sqrt{\frac{b_1}{b_2}}} \leq 1$
ستون میانی	در هر جهت	$\leq 0.4\phi v_c$	$\geq \epsilon_{ty} + 0.008$	$\frac{1.25}{1 + \left(\frac{2}{3}\right)\sqrt{\frac{b_1}{b_2}}} \leq 1$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۴-۶-۵ برش دوطرفه ضریب‌دار

ت ۱۰-۴-۶-۵ برش دوطرفه ضریب‌دار

۱۰-۴-۶-۵-۱ مقطع بحرانی

ت ۱۰-۴-۶-۵-۱ در این بند مقاطع بحرانی که برش در آن‌ها باید کنترل شود، در حالات مختلف شرح داده شده‌اند.

الف- دال‌ها باید برای برش دوطرفه در مجاورت ستون‌ها، بارهای متمرکز و نواحی تکیه‌گاهی در مقاطع بحرانی، مطابق با بند ۸-۵-۲ ارزیابی شوند.

ب- دال‌های تقویت شده با خاموت یا گل‌میخ سردار برشی باید برای برش دوطرفه در مقاطع بحرانی، مطابق با بند ۸-۶-۲ ارزیابی شوند.

پ- دال‌های تقویت شده با کلاهک برشی باید برای برش دوطرفه در مقاطع بحرانی مطابق با بند ۸-۵-۵ ارزیابی شوند.

۱۰-۴-۶-۵-۲ تنش برشی دوطرفه نامتعادل ناشی از برش و

ت ۱۰-۴-۶-۵-۲ تنش برشی دوطرفه نامتعادل ناشی از برش و لنگر ضریب‌دار دال منتقل شده به ستون

لنگر ضریب‌دار دال منتقل شده به ستون

الف- برای برش دوطرفه نامتعادل ناشی از برش و لنگر ضریب‌دار منتقل شده به ستون، تنش برشی ضریب‌دار، V_u ، باید در مقاطع بحرانی مطابق بند ۱۰-۴-۶-۵-۱ محاسبه شود. تنش برشی ضریب‌دار، V_u ، مربوط به هر ترکیب از تنش برشی ناشی از برش مستقیم V_{uv} و تنش برشی منتقل شده به وسیله $\gamma_v M_{sc}$ است. γ_v در بند «ب» زیر و M_{sc} در بند ۱۰-۴-۶-۳ معرفی شده است؛

ب- بخشی از M_{sc} که به دلیل خروج از مرکزیت برش انتقال می‌یابد، $\gamma_v M_{sc}$ ، باید در مرکز سطح مقطع بحرانی اعمال شود. γ_v از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\gamma_v = 1 - \gamma_f \quad \text{رابطه ۱۰-۲}$$

پ- تغییرات تنش برشی ضریب‌دار ناشی از $\gamma_v M_{sc}$ باید به صورت خطی، حول مرکز سطح مقطع بحرانی مطابق با بند ۱۰-۴-۶-۵-۱ در نظر گرفته شوند.

نتایج تحقیقات انجام شده نشان داده است که ۶۰ درصد از کل لنگر انتقال یافته بین دال و ستون، باید مطابق با بند ۸-۵-۲-۱ در سراسر محیط مقطع بحرانی بصورت انتقال خمشی و ۴۰ درصد باقی‌مانده با خروج از مرکزیت برش حول محور تقارن مقطع بحرانی، صورت گیرد. برای ستون‌های مستطیلی، آن بخش از لنگر انتقال یافته که بصورت خمشی است، با افزایش عرض وجه مقطع بحرانی، مقاوم در برابر لنگر، افزایش می‌یابد. این موضوع در رابطه ۱۰-۱-۱ منظور شده است. اغلب داده‌های تحقیقاتی بدست آمده از آزمایش ستون‌های با مقطع مربع بوده است. برای ستون‌های با مقطع دایره، اطلاعات قابل توجهی در دست نیست و برای آن‌ها می‌توان از مقطع مربع شکل معادل استفاده کرد. توزیع تنش برای یک ستون داخلی یا کناری در شکل ۱۰-۲ نشان داده شده است. محیط مقطع بحرانی، $ABCD$ مطابق با بند ۸-۵-۲-۱ تعیین می‌شود. تنش برشی ضریب‌دار V_{uv} و لنگر خمشی ضریب‌دار دال، M_{sc} دال توسط ستون و حول محور تقارن آن ($C-C$) مقاومت می‌شود. حداکثر تنش برشی ضریب‌دار را می‌توان از رابطه ت ۱۰-۱ و ت ۱۰-۲ محاسبه کرد:

$$V_{u,AB} = V_{uv} + \frac{\gamma_v M_{sc} C_{AB}}{J_c} \quad \text{رابطه ت-۱۰-۱}$$

$$V_{u,CD} = V_{uv} - \frac{\gamma_v M_{sc} C_{CD}}{J_c} \quad \text{رابطه ت-۱۰-۲}$$

متن اصلی

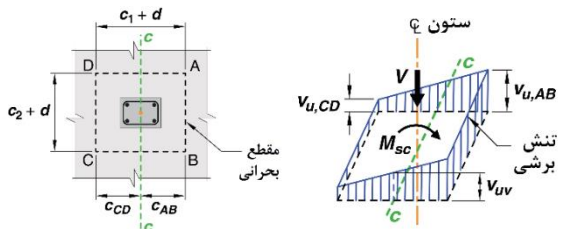
تفسیر/توضیح

در این روابط مقدار (γ_r) از رابطه ۱۰-۲ محاسبه می‌شود. برای ستون میانی (داخلی) مقدار J_c برای مقطع بحرانی مشابه ممان اینرسی قطبی فرض شده و از رابطه ت-۱۰-۳ محاسبه می‌شود:

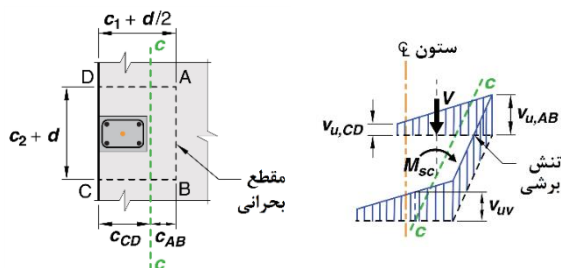
$$\text{رابطه ت-۱۰-۳} \quad J_c = \frac{d(c_1+d)^3}{6} + \frac{(c_1+d)d^3}{6} + \frac{d(c_2+d)(c_1+d)^2}{6}$$

معادلات مشابهی را می‌توان برای J_c برای ستون‌های کناری و گوشه بدست آورد.

بخشی از لنگر انتقالی M_{sc} که توسط خروج از مرکزی برش به ستون منتقل نشده باید مطابق بند ۱۰-۶-۲-۳ توسط خمش منتقل شود. این بند یک روش محافظه کارانه برای انتقال لنگر بصورت خمش در عرض موثر دال بدست می‌دهد. غالباً، تقویت نوار ستونی در نزدیکی ستون متمرکز می‌شود تا مقاومت لازم برای تحمل M_{sc} را بوجود آورد. بر اساس نتایج آزمایشگاهی چنین بنظر می‌رسد که با رعایت الزامات فوق نمی‌توان مقاومت برشی را افزایش داد، لیکن افزایش سختی اتصالات دال - ستون را ممکن می‌سازد.

الف - ستون میانی

ب - ستون کناری

شکل ۱۰-۲ توزیع فرضی تنش برشی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۶-۱۰ مقاومت طراحی

۵-۶-۱۰ مقاومت طراحی

۱-۵-۶-۱۰ کلیات

۱-۵-۶-۱۰ کلیات

الف- برای هر ترکیب بار ضریب‌دار، مقاومت طراحی باید موارد «ب» تا «ث» زیر را تامین نماید.

در این بند به مقاطعی که طراحی باید در آن‌ها کنترل شود توجه داده شده است.

ب- $\phi M_n \geq M_u$ در همه مقاطع در طول دهانه در هر جهت.
پ- $\phi M_n \geq \gamma_f M_{sc}$ در عرض دال b_{stab} به صورتی که در بند ۳-۴-۶-۱۰ تعریف شده است.

ت- $\phi V_n \geq V_u$ در همه مقاطع در طول دهانه در هر جهت برای برش یک‌طرفه.

ث- $\phi v_n \geq v_u$ در مقاطع بحرانی که در بند ۵-۴-۶-۱۰ معرفی شده است، برای برش دوطرفه.

ج- ϕ باید مطابق با بند ۱-۴-۷ باشد.

چ- در مواردی که از کلاهدک برشی برای تقویت دال استفاده می‌شود، ضوابط بند ۵-۵-۸ و بند «ب» فوق در مجاورت ستون باید تامین شوند. در بیرون از ناحیه کلاهدک برشی، باید بندهای «ب» تا «ث» فوق رعایت گردند.

۲-۵-۶-۱۰ لنگر خمشی

۲-۵-۶-۱۰ لنگر خمشی

الف- M_n باید مطابق با ضوابط بند ۲-۸ محاسبه شود.
ب- در محاسبه M_n برای دال‌های با کتیبه، ضخامت کتیبه در زیر دال، نباید از یک چهارم فاصله لبه کتیبه تا بر ستون یا سرستون بیشتر در نظر گرفته شود.

در مواردی که ابعاد کتیبه بیش از آنچه توصیه شده، در نظر گرفته می‌شود، اضافه بعد آن در محاسبات باید نادیده گرفته شود.

۳-۵-۶-۱۰ برش

۳-۵-۶-۱۰ برش

الف- مقاومت برشی طراحی اسمی دال‌ها در مجاورت ستون‌ها، بارهای متمرکز یا نواحی عکس‌العمل، باید مطابق بندهای «ب» و «پ» زیر باشد:

باید بین دال باریک که به مانند یک تیر عمل می‌کند و دال طویل که دوطرفه عمل می‌کند تفاوت قائل شد. زیرا عملکرد دال ممکن است با شکست برش دوطرفه بصورت مخروط کوتاه یا هرم در اطراف بار متمرکز یا نیروی عکس‌العملی همراه باشد، در حالی که برای عملکرد تیر چنین شکستی توجیه نمی‌شود.

ب- برای برش یک‌طرفه V_n در مقطع بحرانی باید در صفحه‌ای در عرض کل دال طبق بند ۴-۸ محاسبه شود.

پ- برای برش دوطرفه، V_n باید طبق بند ۵-۸ محاسبه شود.

ت- برای دال‌های بتنی مرکب، مقاومت برشی افقی، V_{nh} ، باید طبق بند ۳-۱۷ محاسبه شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۶-۶ کتیبه دال‌ها

ت ۱۰-۶-۶ کتیبه دال‌ها

ابعاد کتیبه یا سرستون که در **بندهای ۱۰-۶-۶-۱ تا ۱۰-۶-۶-۵** آمده است، در شرایطی باید بکار برده شود که مطابق مفاد بند **۱۰-۶-۶-۴-۲-۳** لازم باشد آرماتورهای مربوط به لنگر منفی کاهش یابد یا مطابق مفاد بند **۱۰-۶-۱** حداقل ضخامت دال تامین شده باشد. اگر ابعاد کتیبه یا سرستون کمتر از مقادیر مندرج در بند **۱۰-۶-۳** باشد، می‌توان مقاومت (ظرفیت) برشی دال را با افزایش بیرون‌زدگی ناحیه زیر کتیبه یا سرستون تامین کرد. اگر تغییر در ضخامت دال‌ها اجتناب‌ناپذیر باشد، لازم است مقاومت برشی را در چندین مقطع دال مطابق **بند ۸-۵-۲-۱** کنترل کرد.

۱۰-۶-۶-۱ در مواردی که برای کاهش حداقل ضخامت مورد نیاز یا کاهش مقدار آرماتور منفی روی ستون‌های دال‌های تخت یا قارچی، اقدام به ایجاد کتیبه دال در روی ستون می‌شود، ضوابط **بندهای ۱۰-۶-۶-۲ تا ۱۰-۶-۶-۴** باید رعایت شوند.

۱۰-۶-۶-۲ بعد کتیبه در هر سمت محور ستون نباید کمتر از یک ششم طول دهانه (مرکز تا مرکز تکیه‌گاه‌ها) در امتداد آن دهانه در نظر گرفته شود.

۱۰-۶-۶-۳ ضخامت کتیبه نباید کمتر از یک چهارم ضخامت دال باشد.

۱۰-۶-۶-۴ در محاسبه مقدار آرماتورهای منفی در ناحیه کتیبه، نباید ضخامت کتیبه را بیشتر از یک چهارم فاصله لبه کتیبه از بر ستون یا سرستون منظور کرد.

۱۰-۶-۶-۵ در مواردی که برای افزایش سطح مقطع بحرانی برش از افزایش ضخامت دال (کتیبه برشی) در اطراف ستون استفاده می‌شود، باید کتیبه در سطح زیرین دال اجرا شود و حداقل به اندازه عمق کتیبه از بر ستون بیرون‌زدگی داشته باشد.

۱۰-۶-۷ بازشوها در سیستم دال‌ها

ت ۱۰-۶-۷ بازشوها در سیستم دال‌ها

یک روش برای تحلیل ویژه استفاده از «روش اجزای محدود» است، که در اکثر نرم‌افزارهای رایج ارزیابی شده است.

۱۰-۶-۷-۱ در سیستم دال‌ها می‌توان بازشوهایی با هر اندازه پیش‌بینی کرد، مشروط بر آن که با انجام تحلیل ویژه بتوان نشان داد که سیستم از مقاومت کافی برخوردار است و ضوابط مربوط به حالات حدی بهره‌برداری به ویژه ضوابط مربوط به خیز را تامین می‌کند.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۱۰-۶-۷-۲ در مواردی که تحلیل ویژه‌ای انجام نشود، باید ضوابط **بند های ۱۰-۶-۷-۳ تا ۱۰-۶-۷-۶** را در تعیین محل و ابعاد بازشوهای دال‌های بدون تیر رعایت گردد. در تمام موارد باید در اطراف بازشوها در هر امتداد، آرماتورهای اضافی معادل با آرماتورهای قطع شده قرار داده شوند.

۱۰-۶-۷-۳ در نواحی مشترک بین دو نوار میانی متقاطع دال، می‌توان هر بازشویی را با هر اندازه‌ای پیش‌بینی کرد.

۱۰-۶-۷-۴ در نواحی مشترک بین دو نوار ستونی متقاطع دال، فقط بازشوهایی با ابعاد کمتر از یک - هشتم عرض نوار در هر جهت می‌توان پیش‌بینی کرد.

۱۰-۶-۷-۵ در محل تلاقی یک نوار ستونی و یک نوار میانی، فقط یک - چهارم آرماتورهای هر نوار در هر جهت را می‌توان قطع کرد.

۱۰-۶-۷-۶ اگر بازشو در فاصله‌ای کمتر از چهار برابر ضخامت دال از محیط ستون، بار متمرکز یا سطح عکس‌العمل قرار داشته باشد، **بند ۸-۵-۲-۴** برای دال‌های بدون کلاhek برشی، یا **بند ۸-۵-۵-۹** برای دال‌های با کلاhek برشی باید تامین شود.

۱۰-۶-۷-۷ در صورت ایجاد بازشو در سیستم دال، باید ضوابط طراحی برای برش مطابق **بند ۸-۵-۲-۴** رعایت شوند.

۱۰-۶-۷-۸ در دال‌های با تیر، بازشوها نباید از محل تیرها عبور کنند، مگر آن که تحلیل قابل قبولی ارائه شود.

۷-۱۰ آرماتورگذاری در دال‌ها**ت ۷-۱۰ آرماتورگذاری در دال‌ها****۱-۷-۱۰ ضوابط کلی****ت ۱-۷-۱۰ ضوابط کلی**

مقادیر آرماتورهای لازم در مقاطع مختلف دال در هر امتداد، بر مبنای لنگرهای خمشی ضریب‌دار وارد بر آن مقاطع محاسبه می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۷-۱۰ حداقل آرماتور خمشی در دال‌های دوطرفه

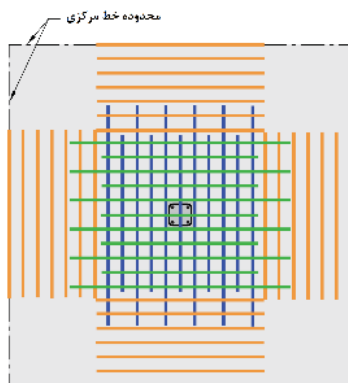
۲-۷-۱۰ حداقل آرماتور خمشی در دال‌های دوطرفه

الف- حداقل مساحت آرماتور خمشی، $A_{s,min}$ ، برابر با $0.0018A_g$ بوده و یا مطابق آنچه در بند «ب» زیر تعریف شده است، محاسبه می‌شود. این آرماتور باید در نزدیکی سطح کششی در جهت دهانه و در عرض دال، b_{slab} ، تعبیه شود.

ب- در مواردی که تنش برشی بر روی مقطع بحرانی برش دوطرفه در اطراف ستون، بار متمرکز یا سطح عکس‌العمل، $v_{uv} > \phi 0.17 \lambda_s \lambda \sqrt{f_c}$ باشد، $A_{s,min}$ که در عرض دال، b_{slab} ، تعبیه می‌شود، باید رابطه ۳-۱۰ را تامین نماید.

$$A_{s,min} = \frac{5v_{uv} b_{slab} b_o}{\phi \alpha_s f_y} \quad \text{رابطه ۳-۱۰}$$

حداقل آرماتور مورد نیاز برای تامین مقاومت خمشی چه بصورت میگرد آجدار باشد یا بصورت شبکه سیمی جوشی، برابر با آرماتورهای حرارتی و جمع‌شدگی است که در بند ۳-۴-۱۹ آمده است. به هر حال، علیرغم توزیع آرماتورهای حرارتی و جمع‌شدگی در دو وجه بالا و پایین دال بویژه برای شرایط خاص، باید حداقل آرماتور خمشی را تا آنجا که عملی است نزدیک به وجه کششی بتن تعبیه شود. در شکل ۳-۱۰ نحوه تعبیه حداقل آرماتور خمشی مورد نیاز در نزدیکی وجه فوقانی دال دوطرفه که تحت بارهای ثقلی یکنواخت قرار دارد، نشان داده شده است. محل قطع آرماتورها باید براساس الزامات نشان داده شده در شکل ۱-۱۰ مشخص شود. برای کنترل بهتر ترک و فراهم کردن احتمال تلاقی آرماتورهای کششی با برش دوطرفه، لازم است طراح، تمهیدات لازم را برای توزیع ممتد آرماتورها در هر جهت و نزدیک به وجوه دال دوطرفه ضخیم، مانند دال انتقال، دال ایوان‌های ویژه و شالوده‌های گسترده را تامین کند، همچنین الزامات بند ۳-۱۵، شالوده‌های سطحی باید رعایت شود.

شکل ۳-۱۰ توزیع حداقل آرماتورها نزدیک وجه فوقانی دال دوطرفه

نتایج بدست آمده از آزمایش‌های انجام شده بر روی اتصالات دال-ستون با دال‌های پر آرماتور با و بدن آرماتور برشی نشان داده است که تسلیم کششی آرماتورهای خمشی در مجاورت ستون یا منطقه بارگذاری شده (مانند بار متمرکز یا بار غیر متمرکز در یک محدوده کوچک) موجب تمرکز و افزایش دوران و بازشدگی ترک مورب در

متن اصلی

تفسیر/توضیح

دال می‌شود. در چنین مواردی، لغزش در طول ترک مورب موجب خمش منجر به شکست منگنه (پانچ) می‌شود. این شکست متناظر با نیروی برشی است که باید با یکی از دو مورد زیر تطبیق داده شود:

الف- برای دال‌هایی که بدون آرماتور برشی هستند، کمتر از مقاومت برشی مبتنی بر معادله برش دوطرفه در بند ۸-۵-۳-۱.

ب- برای دال‌هایی که دارای آرماتور برشی هستند، کمتر از مقاومت برشی مبتنی بر معادله برش در بند ۸-۵-۳-۲.

آزمایش دال‌ها نشان داده است که اگر مقدار آرماتورهای خمشی کمتر از $A_{s,min}$ باشد، آرماتورهای برشی نمی‌توانند مقاومت برش دوطرفه را افزایش دهد. به‌هرحال، آرماتورهای برشی ممکن است دوران پلاستیک را قبل از خمش منجر به شکست منگنه (پانچ) افزایش دهد. ترک‌های مورب در عمق (ضخامت) دال متناظر با برش تقریبی $2\lambda_s \lambda_c \sqrt{f_c}$ تولید می‌شوند. مقدار λ_s از رابطه ت ۳-۱۰ بدست می‌آید.

$$\lambda_s = \sqrt{\frac{2}{1+0.004d}} \leq 1 \quad \text{رابطه ت-۳-۱۰}$$

ضمناً در تنش‌های برشی زیاد، اگر شرط تحقق $A_{s,min}$ مهیا نشود، احتمال خمش منجر به شکست منگنه (پانچ) افزایش می‌یابد. مقدار $A_{s,min}$ برای ستون‌های داخلی (میانی) بیان شده است، به نحوی که نیروی برشی ضریب‌دار در مقطع بحرانی برای برشی برابر با نیروی برشی متناظر با تسلیم موضعی وجوه ستون در نظر گرفته شده است. برای بدست آوردن رابطه ۳-۱۰ مقدار نیروی برشی متناظر با تسلیم موضعی برای اتصال ستون میانی برابر با $8A_{s,min}f_y d/b_{slab}$ و در حالت کلی، همه ستون‌ها، برای تاثیر دادن شرایط لبه دال و گوشه برابر با $(\alpha_s/5)A_{s,min}f_y d/b_{slab}$ در نظر گرفته شده است.

۳-۷-۱۰ جزئیات آرماتورگذاری

ت ۳-۷-۱۰ جزئیات آرماتورگذاری

۱-۳-۷-۱۰ کلیات

ت ۱-۳-۷-۱۰ کلیات

- الف- پوشش بتن برای آرماتورها باید مطابق بند ۹-۴ باشد.
 ب- طول گیرایی آرماتورهای آجدار مطابق بند ۳-۲۱ تعیین می‌شود.
 پ- طول وصله آرماتورهای آجدار مطابق بند ۴-۲۱ تعیین می‌شود.
 ت- جزئیات گروه آرماتورها باید مطابق بند ۵-۲۱ تعیین شوند.

متن اصلی

۱۰-۷-۳-۲ فاصله آرماتورهای خمشی

الف- حداقل فاصله آرماتورهای خمشی، s ، باید طبق بند ۲-۲۱ باشد،
 ب- برای دال‌های توپر، حداکثر فاصله آرماتورهای طولی در مقاطع بحرانی باید کم‌ترین مقدار از $2h$ و 350 میلی‌متر و در بقیه مقاطع کم‌ترین مقدار از $3h$ و 350 میلی‌متر باشد.

تفسیر/توضیح

۱۰-۷-۳-۲ فاصله آرماتورهای خمشی

رعایت فاصله‌گذاری مرکز به مرکز آرماتورهای خمشی که نباید بیشتر از دو برابر ضخامت دال باشد، فقط برای دال‌های یکپارچه اعمال می‌شود و برای دال‌های تیرچه‌ای یک طرفه و دوطرفه مشبک الزامی ندارد. این محدودیت برای حصول اطمینان از عملکرد دال، کنترل ترک و فراهم کردن امکان بارگذاری متمرکز در محدوده‌ای کوچک از دال است. همچنین باید الزامات بهره‌برداری فصل ۱۹ رعایت شوند.

۱۰-۷-۳-۳ قطع آرماتورها

الف- در مواردی که دال بر تیرهای لبه، ستون‌ها یا دیوارها تکیه دارد، مهار آرماتورهای عمود بر لبه ناپیوسته باید موارد (۱) و (۲) زیر را تامین نماید:
 (۱) آرماتورهای خمشی مثبت باید تا لبه دال ادامه یابند و به صورت مستقیم یا با قلاب انتهایی، حداقل برابر 150 میلی‌متر داخل تیرهای لبه، ستون‌ها یا دیوارها مهار شوند.
 (۲) آرماتورهای خمشی منفی باید با خم یا قلاب شوند، و یا به صورت دیگر در تیرهای لبه، ستون‌ها یا دیوارها به گونه‌ای مهار شوند که طول مهاری کافی از بر داخلی تیر لبه، ستون و یا دیوار تامین گردد.
 ب- در مواردی که دال در لبه ناپیوسته به تیر لبه یا دیوار منتهی نشود، و یا فراتر از تکیه‌گاه کنسول شود، مهار کردن آرماتورهای عمود بر این لبه می‌تواند داخل دال صورت گیرد.

۱۰-۷-۳-۳ قطع آرماتورها

لنگرهای خمشی دال‌ها در مجاورت تیرهای پیشانی ممکن است به میزان قابل ملاحظه‌ای متغیر باشند. اگر تیرهای پیشانی با دیوارها یکپارچه ساخته شوند، شرایط مرزی دال کاملاً گیردار شده که در این حالت لنگر خمشی گیردار ایجاد می‌شود. بدون یکپارچه بودن دیوار با تیر پیشانی، بسته به اینکه سختی پیچشی تیر پیشانی یا لبه دال جقدر باشد، شرایط مرزی دال به سوی تکیه‌گاه ساده میل می‌کند. این الزامات برای شرایط ناشناخته‌ای است که معمولاً در یک سازه رخ می‌دهد.

۱۰-۷-۳-۴ آرماتورگذاری در گوشه‌های خارجی

دال‌ها

الف- در گوشه‌های خارجی دال‌هایی که به دیوارها و یا دال‌های دارای تیر لبه در یک یا چند ضلع، با مقدار α_f بزرگتر از یک متکی هستند، باید آرماتورهای گوشه به شرح بندهای «ب» تا «ث» زیر در پایین و بالای دال پیش‌بینی گردند.
 ب- آرماتورهای گوشه را در پایین و بالای دال، در واحد عرض، باید قادر به تحمل حداکثر لنگر خمشی مثبت چشمه دال، در واحد عرض، باشند.

۱۰-۷-۳-۴ آرماتورگذاری در گوشه‌های خارجی

دال‌ها

هنگامی که دال دوطرفه تحت بار ثقلی قرار می‌گیرد، گوشه‌های نامقید آن به سمت بالا تمایل به بلند شدن دارند. اگر از بلند شدگی گوشه‌های دال توسط دیوارهای لبه یا تیرها جلوگیری شود، در دال لنگر خمشی می‌کند. برای ایجاد ظرفیت و کنترل ترک در گوشه دال، باید از آرماتور اضافی برای تحمل چنین لنگری استفاده کرد. می‌توان با بکارگیری آرماتور اضافی در جهت‌های اصلی دال نیز این مقاومت را تامین و از ترک خوردگی جلوگیری نمود. شکل ۴-۱۰ دو مورد از این نوع تقویت‌ها را نشان می‌دهد.

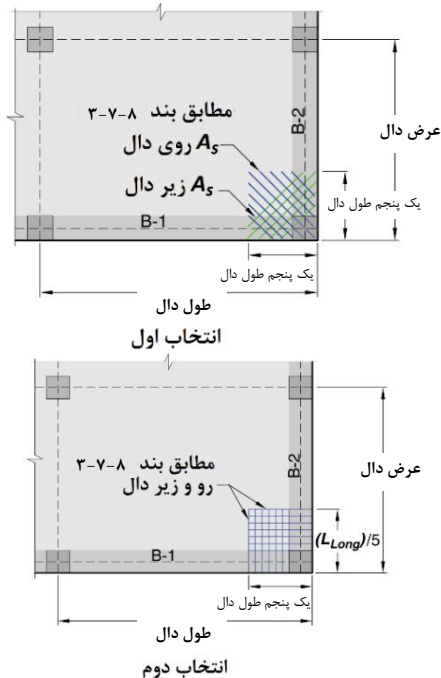
متن اصلی

پ- لنگر ضریب‌دار به دلیل آثار گوشه، M_{II} ، باید حول محوری عمود بر قطر گذرنده از گوشه در بالای دال و حول محوری موازی قطر گذرنده از گوشه در پایین دال فرض می‌شود.

ت- آرماتورهای گوشه باید در راستای موازی با قطر در بالای دال و در راستای عمود بر قطر در پایین دال و یا به صورت دو شبکه متعامد و به موازات اضلاع چشمه‌ها در گوشه‌ها، در بالا و پایین دال قرار داد.

ث- آرماتورهای گوشه باید در هر امتداد، از گوشه تا طولی برابر با حداقل یک پنجم دهانه بزرگتر، قرار داده شوند.

تفسیر/توضیح

یادداشت:

الف- B-1 یا B-2 دارای $\alpha_f > 0.1$ باشد.

ب- در مواردی که حداکثر فاصله آرماتورها دو برابر ضخامت دال باشد.

شکل ۴-۱۰ آرماتورگذاری در گوشه دال

۵-۳-۷-۱۰ آرماتورگذاری در دال‌های تخت

الف- در آرماتورگذاری دال‌های تخت و قارچی علاوه بر ضوابط بند ۳-۳-۷-۱۰، باید ضوابط بندهای «ب» تا «ث» زیر نیز رعایت شوند:

ب- برای تعیین محل خم یا قطع کردن آرماتورها باید حداقل طول‌های مندرج در شکل ۵-۱۰ رعایت شوند.

پ- در مواردی که طول دهانه‌های مجاور برابر نباشند، طول آرماتورهای منفی فراتر از بر تکیه‌گاه مطابق آن چه در شکل ۵-۱۰ نشان داده شده است، باید بر مبنای طول دهانه بزرگتر محاسبه شود.

ت- خم کردن آرماتورهای مثبت برای ادامه آن‌ها به عنوان آرماتور منفی به شرطی مجاز است که در تأمین طول‌های حداقل توصیه شده در شکل ۵-۱۰، زاویه خم بزرگتر از ۴۵ درجه در نظر گرفته نشود.

۵-۳-۷-۱۰ آرماتورگذاری در دال‌های تخت

حداقل طول و اضافه طول آرماتورها به عنوان کسری از طول دهانه آزاد که در شکل ۵-۱۰ نشان داده شده است، برای دال‌هایی است که دارای نسبت ابعادی متداول بوده و تحت بارهای ثقلی قرار دارند. این مقدار حداقل طول و اضافه طول آرماتورها ممکن است برای تلاقی با احتمال رخداد ترک‌های برشی ناشی از برش دوطرفه در دال‌های ضخیم از قبیل: دال‌های انتقال، دال ایوان‌های ویژه و شالوده‌های گسترده کافی نباشد.

بنابراین، لازم است حداقل نیمی از آرماتورهای فوقانی نوار ستونی را تا حداقل طولی برابر با $5d$ ادامه داد. برای دال‌های دارای کتیبه یا سرستون، مقدار d عمق مؤثر کتیبه یا سرستون است. در دال‌های دوطرفه ضخیم، ادامه دادن آرماتورها در هر دو جهت و در نزدیکی هر دو وجه بالا و پایین دال بمنظور دستیابی به یکپارچگی، کنترل ترک‌خوردگی و کاهش خیز ناشی از خزش ضروری است.

نوار	موقعیت	حداقل درصد در مقطع A_s	با کتیبه	بدون کتیبه
نوار ستونی	فوقانی	۵۰ درصد باقی مانده		
	تحتانی	۱۰۰ درصد		
نوار میانی	فوقانی	۱۰۰ درصد		
	تحتانی	۵۰ درصد باقی مانده		
			تکیه گاه کناری (بیرونی) (دال ممتد نیست)	تکیه گاه میانی (دال ممتد)
			تکیه گاه کناری (بیرونی) (دال ممتد نیست)	تکیه گاه میانی (دال ممتد)

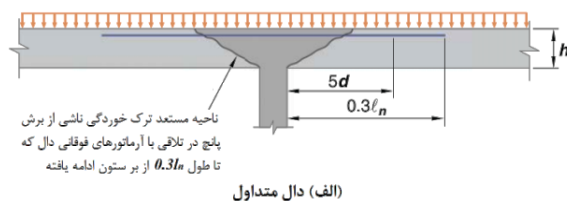
شکل ۱۰-۵ حداقل طول آرماتورهای آجدار در دال‌های دوطرفه بدون تیر

متن اصلی

ث- طول آرماتورها نباید کوچکتر از مقادیر توصیه شده در شکل ۱۰-۵ در نظر گرفته شوند و اگر دال‌ها به عنوان اعضای اصلی مقاوم در برابر بار جانبی عمل کنند، این طول باید حداقل برابر با آن چه از محاسبه به دست می‌آید، در نظر گرفته شود.

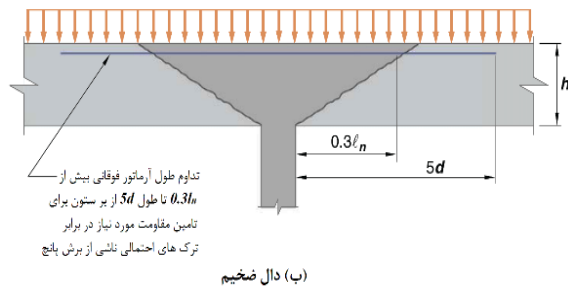
تفسیر/توضیح

همانطور که در شکل ۱۰-۶ آمده است، در دال‌های ضخیم احتمالی اینکه ترک‌های ناشی از برش دوطرفه که با زاویه تا حدود ۲۰ درجه شکل می‌گیرند، با آرماتورهای کششی تلاقی نیابند بسیار زیاد است که برای جلوگیری از این وضعیت باید این آرماتورها را تا طولی برابر با $5d$ از بر ستون یا تکیه‌گاه ادامه داد مشروط بر اینکه نسبت l_n/h تقریباً کمتر از ۱۵ باشد تا رفتار برشی در دال حاکم شود. برای لنگرهای ناشی از ترکیب بارهای ثقلی و جانبی، ممکن است طول آرماتورها و امتداد آن‌ها کافی نباشند. در چنین وضعیتی به ندرت از آرماتورهای خم (مورب) که جای‌گذاری مناسب آن‌ها با دشواری همراه است، استفاده می‌شود. در هر حال استفاده از آرماتورهای خم (مورب) به شرطی مجاز است که با الزامات بندهای ۱۰-۷-۳-۲ و ۱۰-۷-۳-۴ مطابقت داشته باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۱۰-۶ ترک‌های ناشی از برش دوطرفه در دال‌های معمولی و ضخیم

۱۰-۷-۳-۶ آرماتورهای انسجام

۱۰-۷-۳-۶ آرماتورهای انسجام

الف- تمام آرماتورهای زیرین در نوار ستونی در هر جهت باید پیوسته باشند، و یا با وصله مکانیکی کامل، وصله جوش شده کامل و یا وصله پوششی نوع B وصله شوند. وصله‌ها باید در ناحیه‌ای مطابق شکل ۱۰-۵ قرار داده شوند.

ب- حداقل دو آرماتور زیرین در نوار ستونی در هر جهت باید از ناحیه محدود شده به وسیله آرماتورهای طولی ستون عبور نمایند و در تکیه‌گاه‌های خارجی مهار شوند. پ- در دال‌های با کلاhek برشی که عبور آرماتورهای زیرین دال مطابق بند «ب» فوق عملی نیست، حداقل دو آرماتور در هر جهت باید از زیر کلاhek، هر چه نزدیک‌تر به ستون، عبور داده شده و به صورت پیوسته یا وصله‌های مکانیکی، وصله‌های جوشی و یا وصله‌های پوششی نوع B وصله شوند. این آرماتورها باید در تکیه‌گاه‌های خارجی مهار شوند.

۱۰-۷-۳-۷ آرماتورهای برشی - خاموت‌ها

۱۰-۷-۳-۷ آرماتورهای برشی - خاموت‌ها

الف- استفاده از خاموت‌های تک پایه، U ساده، U چند گانه و خاموت بسته به عنوان آرماتور برشی مجاز می‌باشد. ب- مهار و شکل خاموت‌ها باید مطابق با بند ۲۱-۵ باشد. پ- در صورت استفاده از خاموت، محل قرارگیری و فاصله‌گذاری آن‌ها باید مطابق با جدول ۱۰-۴ باشد.

نتایج تحقیقات انجام شده نشان داده است که اگر آرماتورهای برشی بنحو صحیحی قلاب شوند، مقاومت برش دوطرفه افزایش می‌یابد. انواع آرماتورهای برشی عبارتند از: میلگردها، سیم‌ها، خاموت‌های تک پایه یا چند پایه، خاموت‌های بسته. الزامات مربوط به فاصله‌گذاری آرماتورهای برشی در این بند ارائه شده است. الزامات بخش ۲۱-۶ را که مربوط به قلاب کردن آرماتورهای برشی از نوع خاموت‌ها است، می‌توان برای میلگردها، سیم‌ها بعنوان آرماتورهای برشی دال بکاربرد. همانطور که در شکل ۱۰-۷ نشان داده شده است.

آرماتورهای برشی دال باید میلگردهای طولی بالا و پایین دال را در برگیرند. قلاب کردن آرماتورهای برشی در دال‌هایی که ضخامت‌شان

متن اصلی

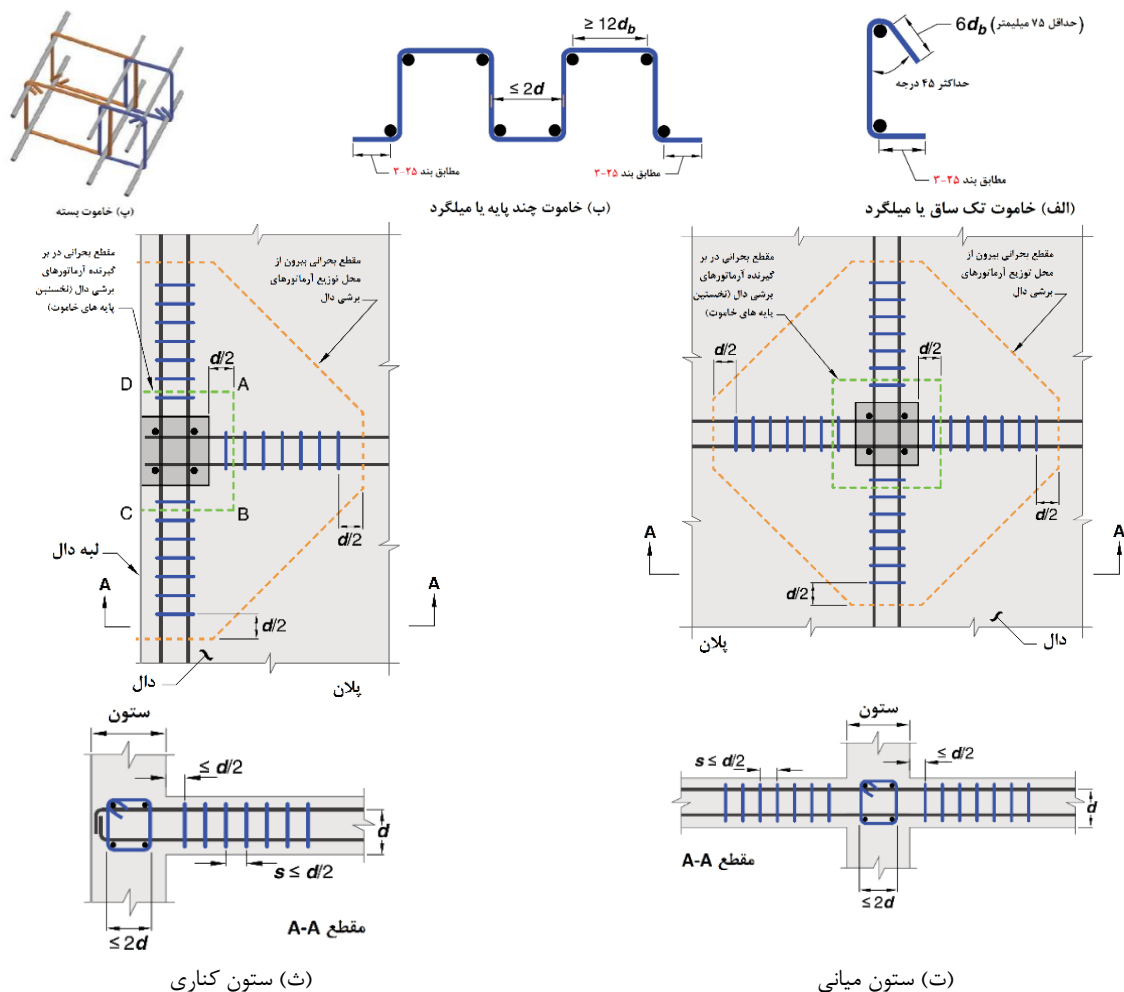
تفسیر/توضیح

جدول ۱۰-۴ موقعیت اولین خاموت و محدودیت‌های فاصله گذاری

جهت اندازه‌گیری	تعریف اندازه‌گیری	بیشترین فاصله
عمود بر وجه ستون	فاصله از بر ستون تا اولین خاموت	$\frac{d}{2}$
	فاصله بین خاموت‌ها	$\frac{d}{2}$
موازی با وجه ستون	فاصله بین ساق عمودی خاموت‌ها	$2d$

کمتر از ۲۵۰ میلی‌متر است، نمی‌توان براحتی مطابق با الزامات بخش ۶-۲۱ بکار برد. آن دسته از آرماتورهای برشی را که متشکل از میلگردهای قائم هستند، می‌توان بصورت مکانیکی در هر انتها به یک صفحه درگیر نمود بنحوی که آرماتورهای برشی بتوانند به مقاومت تسلیم برسند.

در اتصال سیستم دال - ستون که در آن انتقال لنگر ناچیز است، آرماتورهای برشی باید مانند **شکل ۷-۱۰-۱** ت نسبت به محور مرکزی مقطع بحرانی متقارن باشد. فاصله گذاری آن‌ها مطابق **شکل ۷-۱۰-۲** ت و **شکل ۷-۱۰-۳** ت نشان داده شده است. در لبه ستون‌ها یا برای اتصالات میانی که لنگر انتقال قابل ملاحظه است، استفاده از خاموت‌های بسته بصورت متقارن توصیه می‌شود. اگرچه میانگین تنش برشی در وجوه **AD** و **BC** از ستون کناری مانند **شکل ۷-۱۰-۱** ت کمتر از لنگر انتقالی در وجه **AB** است، بکارگیری خاموت‌های بسته و ادامه آن‌ها از وجوه **AD** و **BC** موجب افزایش مقاومت پیچشی در لبه دال می‌شود.

شکل ۷-۱۰ نحوه تنظیم و توزیع آرماتورهای برشی دال (خاموت‌ها)

۸-۳-۷-۱۰ آرماتورهای برشی - گل‌میخ سردار

- الف- در صورتی استفاده از گل‌میخ برشی سردار مجاز است که عمود بر صفحه دال قرار داده شود.
- ب- ارتفاع کلی مجموعه گل‌میخ برشی باید حداقل برابر ضخامت دال منهای مجموع مقادیر (۱) تا (۳) زیر باشد:
- ۱- پوشش بتن آرماتورهای خمشی فوقانی،
  - ۲- پوشش بتن روی ریل پایه گل‌میخ،
  - ۳- نصف قطر میلگرد خمشی در کشش.
- پ- محل قرارگیری و فاصله‌گذاری گل‌میخ برشی سردار باید طبق جدول ۵-۱۰ باشند.

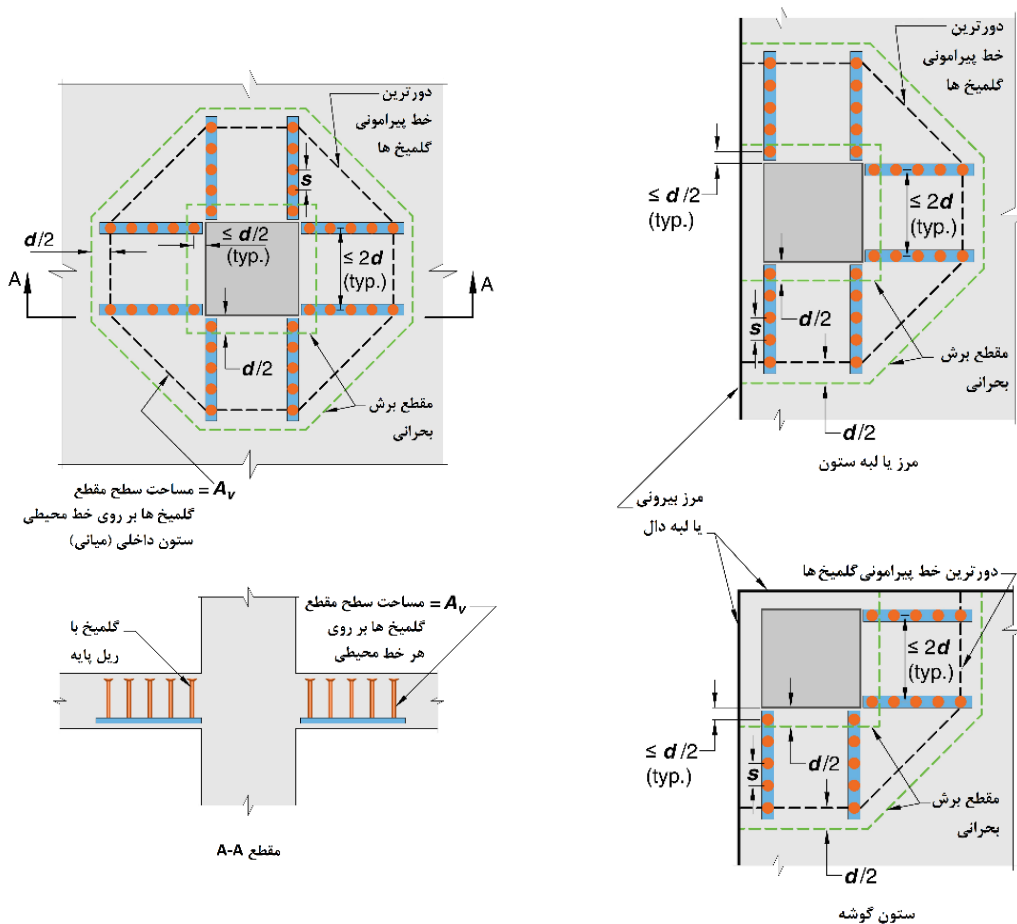
ت ۸-۳-۷-۱۰ آرماتورهای برشی - گل‌میخ سر دار

استفاده از مجموعه گل‌میخ‌های سردار به عنوان آرماتورهای برشی در دال‌ها، بسته به نوع کاربرد آن‌ها لازم است تا قطر پایه گل‌میخ، فاصله گل‌میخ‌ها از یکدیگر و ارتفاع آن‌ها مشخص باشد. تحقیقات نشان داده‌اند که که استفاده از گل‌میخ‌های قائم که بسیار نزدیک به لبه‌های بالا و پایین دال‌ها بصورت مکانیکی درگیر باشند، تاثیر قابل توجهی در مقاومت در برابر برش دوطرفه دارند.

گل‌میخ‌های سردار در مقایسه با خاموت‌های تک پایه که در انتها دارای خم هستند، دچار لغزش کمتری شده و در نتیجه موجب کمتر شدن عرض ترک‌های برشی می‌شوند. بهبود عملکرد گل‌میخ‌ها موجب افزایش دامنه مقاومت برشی و فاصله بین خطوط محیطی برای نصب آن‌ها می‌شود. یکی از متداول‌ترین نصب گل‌میخ برشی در **شکل ۸-۱۰** نشان داده شده‌است. معمولاً شکل هندسی مقطع بحرانی در پیرامون آرماتورهای برشی بصورت چند ضلعی است. فاصله مشخص شده بین خطوط محیطی تقویت برشی توسط آزمایش‌های تایید شده است. فاصله آزاد بین سر گل‌میخ‌ها باید به اندازه‌ای باشد که براحتی بتوان آرماتورهای خمشی را تعبیه نمود.

جدول ۵-۱۰ موقعیت گل‌میخ برشی و محدودیت‌های فاصله گذاری

حداکثر فاصله	شرط لازم	شرح اندازه‌گیری	جهت اندازه‌گیری
$\frac{d}{2}$	همه موارد	فاصله وجه ستون تا اولین خط محیطی گل‌میخ‌ها	عمود بر وجه ستون
$\frac{3d}{4}$	اگر: $v_u \leq \phi 0.5 \sqrt{f'_c}$	فاصله ثابت بین خطوط محیطی گل‌میخ‌های برشی	
$\frac{d}{2}$	اگر: $v_u > \phi 0.5 \sqrt{f'_c}$		
2d	همه موارد	فاصله بین گل‌میخ‌های مجاور بر روی نزدیک‌ترین محیط به وجه ستون	موازی با وجه ستون

شکل ۸-۱۰ محل گلمیخ‌ها برای تحمل برش

متن اصلی

۸-۱۰ سیستم‌های تیرچه دوطرفه

۱-۸-۱۰ کلیات

۱-۸-۱۰ سیستم تیرچه دوطرفه شامل ترکیب یکپارچه تیرچه‌های با فواصل منظم و یک دال فوقانی می‌باشد، که برای عملکرد دوطرفه طراحی می‌شود.

۲-۱-۸-۱۰ حداقل عرض تیرچه در کل ارتفاع مقطع، نباید کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر باشد.

۳-۱-۸-۱۰ ارتفاع کل تیرچه نباید از ۳/۵ برابر عرض حداقل آن بیشتر شود.

تفسیر/ توضیح

ت ۸-۱۰ سیستم‌های تیرچه دوطرفه

ت ۱-۸-۱۰ کلیات

ت ۱-۸-۱۰ الزامات پیشنهادی مبتنی بر عملکرد مناسب این تیرچه‌ها در گذشته می‌باشد. در استفاده از تیرچه‌های پیش‌تنیده می‌توان از الزامات این بخش بعنوان راهنما استفاده کرد.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

ت ۱۰-۸-۱-۴ از آنجا که در سیستم دال با تیرچه دوطرفه، اعضا نسبتاً کوچک و تکراری هستند و از آن‌ها مقاومت برشی بیشتری مورد انتظار است و پوشش آرماتورهای آن‌ها با ضخامت کمتر شکل می‌گیرد، لازم است محدودیت حداکثر فاصله آن‌ها از یکدیگر با دقت بیشتری رعایت شود.

ت-۱۰-۸-۱-۵ افزایش مقاومت برشی در این سیستم بر اساس تحقق عملکردهای «الف» و «ب» زیر است:

الف- عملکرد رضایت‌بخش از ساخت و سازهایی که از تیرچه‌های طراحی شده با مقاومت برشی بالاتر، که بر اساس ضوابط ویرایش‌های قبل انجام شده‌اند، می‌باشد.

ب- تیرچه‌های دوطرفه مستعد باز توزیع اضافه بارهای موضعی به تیرچه‌های مجاور خود هستند.

۱۰-۸-۱-۴ فاصله آزاد بین تیرچه‌ها نباید از ۷۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۱۰-۸-۱-۵ مقدار V_c را می‌توان ۱/۱ برابر مقدار محاسبه شده در بند ۸-۵ اختیار کرد.

۱۰-۸-۱-۶ برای انسجام سازه‌ای، حداقل یک آرماتور در پایین هر تیرچه باید پیوسته بوده و در بر تکیه‌گاه‌ها برای تامین تنش f_y مهار شود.

۱۰-۸-۱-۷ سطح مقطع آرماتورهای عمود بر تیرچه‌ها باید با در نظر گرفتن تمرکز بارها، الزامات مقاومت خمشی دال را تامین نماید و باید حداقل برابر سطح آرماتورهای جمع‌شدگی و حرارت مطابق بند ۱۹-۴ در هر دو جهت باشند.

۱۰-۸-۱-۸ سازه تیرچه دوطرفه‌ای که محدودیت‌های بندهای ۱۰-۸-۱-۱ تا ۱۰-۸-۱-۴ را تامین نمی‌کند، باید به عنوان دال-تیر طراحی شود.

ت ۱۰-۸-۲ سیستم‌های تیرچه با پُر کننده‌های سازه‌ای

۱۰-۸-۲ سیستم‌های تیرچه با پُر کننده‌های سازه‌ای

۱۰-۸-۲-۱ اگر از پُر کننده‌های بلوک بتنی یا بلوک سفالی دارای مقاومت فشاری حداقل برابر با f'_c در تیرچه‌ها استفاده شود، بندهای ۱۰-۸-۲-۲ و ۱۰-۸-۲-۳ باید اعمال شوند.

۱۰-۸-۲-۲ ضخامت دال روی پُر کننده‌ها باید حداقل برابر بزرگترین مقدار بین یک - دوازدهم فاصله آزاد بین تیرچه‌ها و ۴۰ میلی‌متر باشد.

۱۰-۸-۲-۳ برای محاسبه برش و مقاومت خمشی منفی، مجاز است که جداره‌های قائم پُر کننده‌های در تماس با تیرچه‌ها به

متن اصلی

حساب آورده شوند. سایر بخش‌های پر کننده نباید در محاسبات مقاومت سهیم باشند.

۳-۸-۱۰ سیستم‌های تیرچه با پُر کننده‌های غیرسازه‌ای

اگر پر کننده‌ها، در تطابق با بند ۱-۲-۸-۱۰ نباشند یا از قالب‌های قابل برداشت استفاده شود، ضخامت دال روی پر کننده‌ها باید حداقل برابر با بزرگترین یکی از دو مقدار یک - دوازدهم فاصله آزاد بین تیرچه‌ها یا ۵۰ میلی‌متر باشد.

۹-۱۰ روش «طراحی مستقیم»

۱-۹-۱۰ کلیات

ت ۹-۱۰ روش «طراحی مستقیم»

ت ۱-۹-۱۰ کلیات

روش طراحی مستقیم شامل مجموعه‌ای از ضوابطی است که برای محاسبه لنگرهای خمشی و توزیع آن‌ها به مقاطع دال و تیر به منظور تامین همزمان الزامات ایمنی و بهره‌برداری بکار می‌رود. در این روش سه مرحله عملیات به شرح «الف» تا «پ» زیر مورد نظر است:

الف- محاسبه کل لنگر ضریب‌دار استاتیکی مطابق بند ۱-۴-۹-۱۰؛

ب- توزیع کل لنگر ضریب‌دار استاتیکی به لنگرهای منفی و مثبت در مقاطع تکیه‌گاه‌ها و وسط دال مطابق بند ۶-۹-۱۰؛

پ- توزیع لنگرهای ضریب‌دار مثبت و منفی به ستون و نوارهای میانی و تیرها مطابق بندهای ۷-۹-۱۰ تا ۹-۹-۱۰.

روش طراحی مستقیم با استفاده از مبانی نظری برای محاسبه لنگرها در دال‌های با و بدون تیرها، الزامات مربوط به روش طراحی و ساخت و ساز و نکاتی که از عملکرد سیستم‌های دال بدست آمده، توسعه یافته است. از اینرو دال‌هایی که به روش طراحی مستقیم طراحی می‌شوند باید با الزامات بند ۲-۹-۱۰ مطابقت داشته باشند.

۱-۱-۹-۱۰ روش طراحی مستقیم را می‌توان برای سیستم‌هایی که در آن‌ها دال‌ها، تیرهای بین تکیه‌گاه‌ها (در صورت وجود) و ستون‌ها تشکیل قاب‌های متعامد می‌دهند، تحت اثر بارهای قائم به کار برد.

۲-۱-۹-۱۰ نتایج تحلیل بارهای قائم و تحلیل بارهای جانبی را می‌توان با هم ترکیب کرد و در طراحی به کار برد. برای ترکیب نتایج تحلیل بارهای قائم و جانبی، می‌توان تلاش‌های

متن اصلی

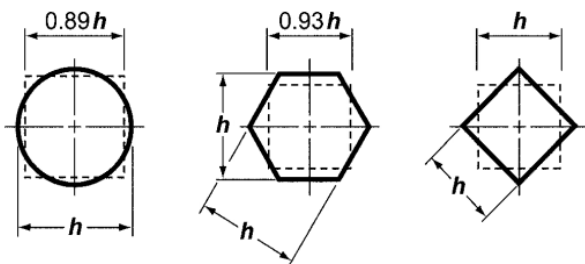
تفسیر/ توضیح

ناشی از بارهای جانبی را فقط به تیرها و ستون‌ها و در صورت عدم وجود تیر، به نوار ستونی و ستون اعمال نمود.

۳-۱-۹-۱۰ تغییرات در محدودیت‌های بند ۲-۹-۱۰ در صورتی مجازاند که بتوان با تحلیل نشان داد که تعادل و سازگاری هندسی تامین می‌شوند. مقاومت طراحی در هر مقطع حداقل برابر با مقاومت مورد نیاز است و شرایط بهره‌برداری شامل محدودیت‌های خیز باید رعایت شوند.

۴-۱-۹-۱۰ تکیه‌گاه‌های دایره‌ای یا چند ضلعی منظم را می‌توان به صورت تکیه‌گاه مربعی با همان مساحت در نظر گرفت.

ت ۴-۱-۹-۱۰ اگر مقطع یک عضو تکیه‌گاهی مستطیل شکل نباشد یا اینکه اضلاع مقطع مستطیلی با جهت دهانه‌های دال موازی نباشند، باید مساحت مقطع تکیه‌گاه را به مربع معادل، مانند آنچه در شکل ۹-۱۰ نشان داده شده است، تبدیل نمود.

شکل ۹-۱۰ نمونه‌هایی از تبدیل مقطع تکیه‌گاهی دال

۲-۹-۱۰ محدودیت‌های روش طراحی مستقیم

۲-۹-۱۰ محدودیت‌های روش طراحی مستقیم

۱-۲-۹-۱۰ سیستم دال باید در هر امتداد حداقل سه دهانه پیوسته داشته باشد.

ت ۱-۲-۹-۱۰ دلیل اصلی برای اعمال این محدودیت، مقدار لنگرهای منفی در تکیه‌گاه داخلی سازه‌ای است که فقط دارای دو دهانه است. در ضوابط مربوط به استفاده از روش طراحی مستقیم، فرض می‌شود که سیستم دال در نخستین مقطع لنگر منفی داخلی، شرایط مرزی‌اش در برابر چرخش نه گیردار است و نه ناپیوسته.

۲-۲-۹-۱۰ دهانه‌های متوالی در هر امتداد که از مرکز تا مرکز تکیه‌گاه‌ها در هر جهت اندازه‌گیری می‌شوند، نباید بیشتر از یک سوم دهانه بزرگتر با یکدیگر اختلاف طول داشته باشند.

ت ۲-۲-۹-۱۰ این محدودیت مربوط به احتمال ایجاد لنگرهای منفی دورتر از محل قطع آرماتورهای مربوط به لنگر منفی است. این نکته در شکل ۵-۱۰ نشان داده شده است.

۳-۲-۹-۱۰ چشمه دال‌ها باید مستطیلی شکل بوده و نسبت طول به عرض آن‌ها از محور تا محور تکیه‌گاه‌ها، نباید بزرگتر از ۲ باشد.

ت ۳-۲-۹-۱۰ اگر نسبت طول دهانه بزرگتر به طول دهانه کوتاه دال بیشتر از ۲ باشد، دال در برابر لنگر دهانه کوتاه مقاومت می‌کند و در واقع به عنوان یک دال یک طرفه محسوب می‌شود.

متن اصلی

۴-۲-۹-۱۰ بیرون زدگی ستون نباید از ۱۰ درصد طول دهانه در جهت بیرون زدگی از هر محور بین خط مرکزی ستون‌های متوالی تجاوز نماید.

۵-۲-۹-۱۰ همه بارها باید بار ثقلی بوده و به طور یکنواخت روی کل دهانه پخش شده باشند. بار زنده بدون ضریب نباید از دو برابر بار مرده بدون ضریب تجاوز نماید.

۶-۲-۹-۱۰ در دال‌هایی که در چهار سمت با تیرهای تکیه‌گاهی عملکرد یکپارچه دارند، باید نسبت سختی تیرها در دو امتداد عمود بر هم، در رابطه زیر صدق کند:

$$0.2 \leq \frac{\alpha f_1 l_2^2}{\alpha f_2 l_1^2} \leq 5.0 \quad \text{رابطه ۴-۱۰}$$

مقادیر αf_1 و αf_2 بر اساس رابطه زیر محاسبه می‌شوند:

$$\alpha_f \leq \frac{E_{cb} I_b}{E_{cs} I_s} \quad \text{رابطه ۵-۱۰}$$

۳-۹-۱۰ روش طراحی

۱-۳-۹-۱۰ هر سازه متشکل از تعدادی قاب عمود بر هم در امتداد ردیف ستون‌ها یا دیوارها، در امتداد طولی و عرضی سازه در نظر گرفته می‌شود.

۲-۳-۹-۱۰ مجموع قدر مطلق حداکثر لنگرهای خمشی ضریب‌دار مثبت و متوسط لنگرهای خمشی منفی تکیه‌گاه‌ها در هر دهانه از قاب، لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار نامیده می‌شود و بر اساس بند ۴-۹-۱۰ تعیین می‌شود.

۳-۳-۹-۱۰ لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار به دست آمده در هر دهانه مطابق بند ۵-۹-۱۰، بین لنگرهای خمشی ضریب‌دار

تفسیر/ توضیح

ت ۴-۲-۹-۱۰ انحراف ستون‌ها را می‌توان در محدوده مشخصی از یک چیدمان مستطیلی معمول در نظر گرفت. کرانه بالای انباشت انحراف ستون‌ها ۲۰ درصد از طول دهانه تعیین شده است.

ت ۵-۲-۹-۱۰ روش طراحی مستقیم بر اساس نتایج بدست آمده از نتایج آزمایش‌های محققین بر روی دال‌های تحت بارهای ثقلی یکنواخت و محاسبه نیروی عکس‌العملی ستون‌ها در تعادل استاتیکی، تدوین شده است. اگر بارهای جانبی مانند باد یا زلزله نیز به سیستم اعمال شود باید به روش تحلیل قاب تلاش‌ها محاسبه شوند. شالوده‌های گسترده را می‌توان معکوس کرده و به عنوان دال‌های دوطرفه بند ۴-۳-۱۵ با دانستن بارهای ستون‌ها در نظر گرفت. بنابراین، حتی اگر واکنش خاک به صورت یکنواخت فرض شود، باید تحلیل قاب انجام شود.

در اکثر سیستم‌های دال، نسبت بار زنده به بار مرده کمتر از ۲/۰ است، به همین دلیل نیازی به کنترل اثر الگوی بارگذاری نیست.

ت ۶-۲-۹-۱۰ اگر رابطه ۴-۱۰ تامین نشود، توزیع الاستیک لنگرهای خمشی اختلاف عمده‌ای با آنچه در روش مستقیم گفته شده پیدا می‌کند.

ت ۳-۹-۱۰ روش طراحی

متن اصلی

مثبت وسط دهانه و لنگرهای خمشی ضریب‌دار منفی تکیه‌گاه‌ها در نوار پوششی تقسیم می‌شود.

۴-۳-۹-۱۰ لنگر خمشی ضریب‌دار مثبت و منفی نوار پوششی مطابق بند ۶-۹-۱۰ بین نوارهای ستونی و میانی و سپس بین تیر و دال تقسیم می‌شوند.

۵-۳-۹-۱۰ توزیع لنگرهای خمشی ضریب‌دار در ستون‌ها و دیوارهای تکیه‌گاهی با استفاده از ضوابط بند ۱۰-۹-۱۰ تعیین می‌شود.

۶-۳-۹-۱۰ تلاش‌های برشی در تیرها و دال‌ها با استفاده از ضوابط بند ۱۱-۹-۱۰ تعیین می‌شوند.

تفسیر/ توضیح

ت ۴-۹-۱۰ لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار در هر دهانه، M_0

ت ۱-۴-۹-۱۰ رابطه ۶-۱۰ مبتنی بر فرض ساده کننده‌ای است که نیروهای عکس‌العملی در امتداد وجوه تکیه‌گاه عمود بر دهانه مورد بررسی را در نظر می‌گیرد. به طور کلی، شایسته است که، محاسبه لنگرهای استاتیکی برای دو نیم چشمه دال مجاور که شامل یک نوار ستونی با نیم نوارمیانی در هر طرف است، انجام شود.

۴-۹-۱۰ لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار در هر دهانه، M_0

۱-۴-۹-۱۰ لنگر خمشی استاتیکی ضریب‌دار M_0 برای یک نوار پوششی در هر دهانه، مجموع قدر مطلق M_{II} مثبت و متوسط M_{II} منفی دو طرف دهانه، با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$M_0 = \frac{q_u l_2 l_1^2}{8} \quad \text{رابطه ۶-۱۰}$$

در این رابطه l_{1n} طول دهانه آزاد در جهت خمش و l_2 عرض نوار پوششی با استفاده از ضوابط بندهای «الف» تا «پ» زیر محاسبه می‌شوند:

الف- طول آزاد دهانه l_{1n} فاصله بر تا بر داخلی ستون‌ها، سرستون‌ها، نشیمن‌ها یا دیوارهای تکیه‌گاهی است. مقدار l_{1n} در هر حال نباید کوچکتر از $0.65l_1$ در محاسبات منظور شود. در تکیه‌گاه‌های با مقطع دایره‌ای یا چند ضلعی منظم ضابطه بند ۴-۱-۹-۱۰ به کار می‌رود. l_{1n} تا بر این مقطع فرضی در نظر گرفته می‌شود.

ب- در مواردی که دهانه عرضی چشمه‌ها در هر طرف خط مرکزی تکیه‌گاه‌ها تغییر کند، l_2 باید برابر با میانگین دهانه‌های عرضی مجاور در نظر گرفته شود.

متن اصلی

پ- در مواردی که دهانه مجاور و موازی یک لبه دال در می باشد، فاصله از لبه تا خط مرکزی چشمه باید جایگزین l_2 شود.

۵-۹-۱۰ توزیع لنگر خمشی استاتیکی ضریب دار M_0 در نوار پوششی

۱-۵-۹-۱۰ در دهانه های میانی:

الف- لنگر خمشی منفی هر تکیه گاه: $0.65M_0$ ؛

ب- لنگر خمشی مثبت وسط دهانه: $0.35M_0$.

۱-۵-۹-۱۰ در دهانه های کناری، M_0 باید مطابق جدول ۶-۱۰ توزیع شود.

تفسیر / توضیح

ت ۵-۹-۱۰ توزیع لنگر خمشی استاتیکی ضریب دار M_0 در نوار پوششی

ت ۱-۵-۹-۱۰ ضرایب لنگر برای دهانه کناری با در نظر گرفتن سختی معادل ستون، از روابط تجربی بدست آمده است. ضرایب لنگر برای لبه نامقید هم مانند دالی که بر روی تکیه گاه ساده مثل دیوار بنایی یا بتنی قرار داشته باشد، قابل استفاده است. همچنین روابط تجربی برای لبه های کاملاً مقید نیز مشروط به اینکه سختی خمشی دیوار بتنی تکیه گاهی بسیار بیشتر از سختی خمشی دال بوده و دال با دیوار بصورت یکپارچه ساخته شده باشد تا کمترین چرخش (دوران) دال در محل اتصال به دیوار رخ دهد قابل استفاده است. برای سایر موارد مانند دال های با لبه نامقید و کاملاً مقید، ضرایب موجود در جدول برای لنگرهای مثبت و منفی داخلی نزدیک به کرانه فوقانی انتخاب می شوند. در نتیجه، لنگرهای منفی بیرونی معمولاً به کرانه پایین نزدیک تر می شوند. لنگر منفی بیرونی در اکثر سیستم های دال با تعبیه حداقل آرماتور برای کنترل ترک در نظر گرفته می شود. ضرایب لنگر در جدول به گونه ای تنظیم شده اند که به طور کامل جمع مطلق لنگرهای مثبت و میانگین در دهانه کناری برابر با M_0 باشد. در ویرایش های قبلی ضرایب توزیع لنگر به عنوان تابعی از نسبت سختی معادل تکیه گاه خارجی برای متناسب نمودن کل لنگر استاتیک M_0 دهانه انتهایی در نظر گرفته می شد. از آن روش می توان به جای الزامات این بخش استفاده کرد.

جدول ۶-۱۰ توزیع لنگر خمشی استاتیکی ضریب دار در دهانه های کناری

شرایط تکیه گاه کناری		دال با تیر در چهار طرف	دال تخت		لنگر خمشی
			بدون تیر لبه	با تیر لبه	
ساده	کاملاً گیردار	یکپارچه	با تیر لبه	بدون تیر لبه	منفی در تکیه گاه میانی
۰/۷۵	۰/۶۵	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۱۰	
۰/۶۳	۰/۳۵	۰/۵۷	۰/۵۰	۰/۵۲	مثبت در وسط دهانه
۰	۰/۶۵	۰/۱۶	۰/۳۰	۰/۲۶	منفی در تکیه گاه کناری

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

۳-۵-۹-۱۰ لنگرهای خمشی منفی باید در بر تکیه‌گاه‌ها محاسبه شوند.

۴-۵-۹-۱۰ مقاطع مجاور تکیه‌گاه‌های میانی باید برای بزرگترین لنگر خمشی موجود در دو سمت تکیه‌گاه طراحی شوند، مگر آن که با انجام تحلیل، لنگر نامتعادل مطابق با سختی اعضای مجاور توزیع شود.

۵-۵-۹-۱۰ تیرهای لبه، یا لبه‌های دال باید برای لنگر پیچشی برابر با لنگر خمشی منفی سهم دال در تکیه‌گاه کناری طراحی شوند.

ت ۴-۵-۹-۱۰ اختلاف بین لنگر دال در دوطرف ستون یا هر نوع تکیه‌گاه دیگر باید در طراحی تکیه‌گاه منظور شود. اگر با روش تحلیلی لنگر اختلافی (نامتعادل کننده) توزیع شود، سختی خمشی را می‌توان بر مبنای کل مساحت بتن مقطع اعضای در گیر محاسبه کرد.

ت ۵-۵-۹-۱۰ لنگرهایی که در لبه دال و عمود بر آن ایجاد شده است، باید به تکیه‌گاه اعم از ستون یا دیوار منتقل شود. تنش‌های پیچشی ناشی از لنگر دال باید مورد بررسی و شناسایی قرار گیرد.

لنگرهای پیچشی این اعضا معمولاً برابر است با لنگر خمشی لبه دال می‌باشد.

ت ۶-۵-۹-۱۰ این شرط اجازه می‌دهد تا ۱۰ درصد لنگرهای ضریب‌دار منفی یا مثبت را که مطابق با **بخش ۷-۱۰** محاسبه می‌شوند کاهش داد، به شرط آنکه کل لنگر استاتیک برای چشمه‌ای که در جهت مورد نظر محاسبات است، کمتر از M_0 نباشد. این نکته برای تشخیص بخش اندکی از رفتار غیرخطی و باز توزیع لنگر در دال است که با روش طراحی مستقیم طراحی می‌شود. باز توزیع لنگر که بر طبق **بند ۶-۵-۵** مجاز است، برای استفاده در جایی که از مقادیر تقریبی لنگرها استفاده می‌شود، توصیه نمی‌شود.

۶-۵-۹-۱۰ باز پخش لنگرهای خمشی ضریب‌دار مثبت و منفی در هر دهانه را می‌توان تا حد ده درصد کم یا زیاد کرد، به شرط آن که تأثیر متقابل آن در سایر لنگرهای خمشی در نظر گرفته شود و لنگر استاتیکی ضریب‌دار کلی برای یک چشمه M_0 در جهت مورد نظر، حداقل برابر با مقدار محاسبه شده با استفاده از **رابطه ۶-۱۰** باشد. باز پخش لنگرها مطابق **بند ۵-۵-۶** مجاز نیست.

ت ۶-۹-۱۰ توزیع لنگرهای خمشی استاتیکی نوار پوششی در نوارهای دال

۶-۹-۱۰ توزیع لنگرهای خمشی استاتیکی نوار پوششی در نوارهای دال

لنگرهای خمشی استاتیکی در نوار پوششی را می‌توان مطابق با ضوابط **بندهای ۷-۹-۱۰** و **۸-۹-۱۰** و **۹-۹-۱۰**، ابتدا بین نوارهای ستونی و میانی و سپس بین تیر و دال تقسیم کرد.

ت ۷-۹-۱۰ لنگرهای خمشی در نوار ستونی

۷-۹-۱۰ لنگرهای خمشی در نوار ستونی

ت ۷-۹-۱۰ الزاماتی که برای ارزیابی لنگر در نوار ستونی، تیرها و نوارمیانی ارائه شده است، مبتنی بر نتایج تحقیقات مربوط به لنگرهای نظیر رفتار خطی-الاستیک دال به‌همراه تیرهای با سختی متفاوت است که به کمک ضرایب لنگر با موفقیت تأیید شده است.

۱-۷-۹-۱۰ نوار ستونی باید بخشی از M_{II} منفی نوار پوششی در تکیه‌گاه‌های داخلی را مطابق **جدول ۷-۱۰** تحمل نماید.

برای ایجاد لنگر در نیمی از نوار ستون مجاور با لبه‌های دال که بر روی دیوار نشسته است، می‌توان مقدار l_n در رابطه ۶-۱۰ را برابر با l_n ستون مجاور و موازی با دهانه‌ای که ستون در آن قرار دارد در نظر

متن اصلی

جدول ۷-۱۰ بخشی از M_{II} منفی در نوار ستونی در تکیه‌گاه‌های داخلی

l_2/l_1			$\alpha f_1 \frac{l_2}{l_1}$
۲/۰	۱/۰	۰/۵	
۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۰
۰/۴۵	۰/۷۵	۰/۹۰	$\geq ۱/۰$

یادداشت:
بین مقادیر نشان داده شده باید درون‌یابی خطی شود.

تفسیر/ توضیح

گرفت. در این شرایط می‌توان دیوار را مانند تیری با ممان اینرسی بی‌نهایت فرض کرد.

۲-۷-۹-۱۰ نوار ستونی باید بخشی از M_{II} منفی نوار پوششی در تکیه‌گاه‌های خارجی را مطابق با جدول ۸-۱۰ تحمل نماید.

ت ۲-۷-۹-۱۰ پارامتر سختی پیچشی β_t ، صرفاً برای همه لنگرهای ضریب‌دار منفی کناری (خارجی) نوار ستونی در نظر گرفته می‌شود و نباید آنرا برای هیچ‌یک از نوارهای میانی بکاربرد، مگر اینکه سختی پیچشی تیر در مقایسه با سختی خمشی دال خیلی زیاد باشد. در تعریف β_t ، مدول برشی برابر با $E_{cb}/2$ در نظر گرفته شده است. در جایی که دیوارها به عنوان تکیه‌گاه در راستای ستون‌ها قرار دارند، می‌توان آن‌ها را به عنوان تیرهای بسیار سخت و با مقدار $\alpha f_1 l_2/l_1 > 1$ در نظر گرفت. اگر تکیه‌گاه کناری دیوار بنایی بدون مقاومت پیچشی باشد و عمود بر جهتی باشد که قرار است لنگر در آن جهت محاسبه شود، β_t برابر با صفر در نظر گرفته می‌شود و اگر دیوار بتنی و با مقاومت پیچشی بسیار زیاد باشد و با دال بصورت یک‌پارچه ساخته شده باشد، می‌توان β_t را برابر با ۲/۵ در نظر گرفت.

جدول ۸-۱۰ بخشی از M_{II} منفی در نوار ستونی در تکیه‌گاه خارجی

l_2/l_1			β_t	$\alpha f_1 \frac{l_2}{l_1}$
۲/۰	۱/۰	۰/۵		
۱/۰	۱/۰	۱/۰	۰/۰	۰/۰
۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	$\geq ۲/۵$	
۱/۰	۱/۰	۱/۰	۰/۰	$\geq ۱/۰$
۰/۴۵	۰/۷۵	۰/۹۰	$\geq ۲/۵$	

یادداشت:
بین مقادیر نشان داده شده باید درون‌یابی خطی شود.

$$\beta_t = \frac{E_{cb} C}{2E_{cs} I_s} \quad \text{رابطه ۷-۱۰}$$

$$C = \sum \left(1 - 0.63 \frac{x}{y} \right) \frac{x^3 y}{3} \quad \text{رابطه ۸-۱۰}$$

در روابط فوق: β_t نسبت سختی پیچشی تیر لبه به سختی خمشی آن، C ضریب سختی پیچشی مقطع تیر-دال (لبه دال) و x و y به ترتیب اضلاع کوچک و بزرگ بخش‌های مستطیلی‌اند.

۳-۷-۹-۱۰ در مقاطع T یا L شکل، برای محاسبه مقدار ثابت C می‌توان مقطع را به بخش‌های مستطیلی مجزا تقسیم کرده

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

و مقادیر C از هر بخش را با هم جمع نمود. تقسیم‌بندی مقطع باید به صورتی باشد که C بیشترین مقدار خود باشد.

۱۰-۹-۷-۴ اگر عرض ستون یا دیوار حداقل برابر با $0.75l_2$ باشد، M_u منفی باید به صورت یکنواخت در طول l_2 توزیع شود.

۱۰-۹-۷-۵ نوار ستونی باید بخشی از M_u مثبت نوار پوششی را مطابق با جدول ۹-۱۰ تحمل نماید.

جدول ۹-۱۰ بخشی از M_u مثبت در نوار ستونی

l_2/l_1			$\alpha f_1 \frac{l_2}{l_1}$
۲/۰	۱/۰	۰/۵	
۰/۷۵	۱/۷۵	۰/۷۵	۰/۰
۰/۴۵	۰/۷۵	۰/۹۰	$\geq ۱/۰$
یادداشت: بین مقادیر نشان داده شده باید درون‌یابی خطی شود.			

۱۰-۹-۷-۶ برای دال‌های با تیرهایی بین تکیه‌گاه‌ها، بخش دال نوارهای ستونی باید لنگرهای نوار ستونی را که به وسیله تیرها تحمل نمی‌شوند، تحمل نماید.

۱۰-۹-۸ لنگرهای خمشی در نوارهای میانی

ت ۱۰-۹-۸ لنگرهای خمشی در نوارهای میانی

۱۰-۹-۸-۱ آن بخش از لنگرهای ضریب‌دار منفی و مثبت در نوار پوششی که به وسیله نوارهای ستونی تحمل نمی‌شوند باید به تناسب به نیم نوارهای میانی متناظر اختصاص داده شود.

۱۰-۹-۸-۲ هر نوار میانی باید مجموع لنگرهای اختصاص داده شده به دو نیم نوار میانی خود را تحمل نماید.

۱۰-۹-۸-۳ یک نوار میانی مجاور و موازی یک لبه متکی بر دیوار، باید دو برابر لنگر اختصاص داده شده به نیم نوار میانی مربوط به اولین ردیف تکیه‌گاه‌های داخلی را تحمل نماید.

۱۰-۹-۹ لنگرهای خمشی در تیرها

ت ۱۰-۹-۹ لنگرهای خمشی در تیرها

ت ۱۰-۹-۹-۱ بارهای اعمالی بر تیرها از حاصل جمع بارهایی که مستقیماً بر روی آن‌ها قرار دارد بعلاوه بار مرده یکنواخت دال، بارهای مرده یکنواخت اضافی مانند سقف کاذب، کف‌سازی، دیوارهای

۱۰-۹-۹-۱ تیرهای بین تکیه‌گاه‌ها باید بخشی از M_u نوار ستونی را مطابق با جدول ۱۰-۱۰ تحمل نمایند.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

جدول ۱۰-۱۰ بخشی از M_{II} نوار ستونی در تیرها

ضریب توزیع	$\alpha f_1 \frac{l_2}{l_1}$
۰/۰	۰/۰
۰/۸۵	$\geq 1/0$
یادداشت: بین مقادیر نشان داده شده باید درون‌یابی خطی شود.	

جداکننده و بارهای یکنواخت زنده است. همه این بارها معمولاً با q_{II} در رابطه ۶-۱۰ تخصیص داده شده است. بارهای خطی که مستقیماً به تیرها اعمال می‌شوند، شامل دیوارهای جداکننده مستقر بر روی خط مرکزی تیرها و بار مرده اضافی مربوط به ناحیه بیرون زده تیر می‌شود. بارهای متمرکز یا بر روی تیر قرار دارند یا از زیر به تیر آویزان هستند. فقط بارهایی که در عرض ساق تیر قرار دارند باید بطور مستقیم بر روی تیرها در نظر گرفته شوند. همانطور که در بند ۱۰-۲-۸ آمده است، عرض موثر تیر فقط برای محاسبه مقاومت و سختی نسبی منظور می‌شود. بارهای خطی و بارهای متمرکز روی دال که دورتر از تیر قرار دارند، باید برای تعیین سهم تیر و دال با دقت مرد توجه قرار گیرند. همچنین برای توجه بیشتر می‌توان به بخش ۱۰-۱۱ مراجعه کرد.

۱۰-۹-۹-۲ تیرها باید علاوه بر لنگرهای محاسبه شده نوار ستونی لنگرهای ایجاد شده توسط بارهای ضریب‌داری که مستقیماً بر آن‌ها اعمال می‌شوند، شامل وزن بیرون‌زدگی تیر در بالا و پایین دال را، نیز تحمل نمایند.

ت ۱۰-۹-۱۰ لنگر خمشی در ستون‌ها و دیوارها

۱۰-۹-۱۰ لنگر خمشی در ستون‌ها و دیوارها

ت ۱۰-۹-۱۰-۱ طراحی و جزئیات آرماتورگذاری برای انتقال لنگر از دال به ستون‌های کناری هم برای عملکرد و هم برای ایمنی دال‌های تخت یا صفحات تخت بدون تیر لبه یا دال‌های طره‌ای بحرانی و بسیار مهم است. ارائه جزئیات کامل و دقیق از طراحی در نقشه‌ها مثل تجمع و تمرکز آرماتورهای ستون با فاصله کم یا آرماتورهای اضافی به همراه سایر اسناد و مدارک فنی بسیار مهم و رعایت آن لازم است.

۱۰-۹-۱۰-۱ ستون‌ها و دیوارهای ساخته شده به صورت یکپارچه با سیستم دال، باید لنگرهای ایجاد شده به وسیله بارهای ضریب‌دار وارد بر سیستم دال را تحمل نمایند.

۱۰-۹-۱۰-۲ ستون‌ها و دیوارهایی که تکیه‌گاه خارجی را تشکیل می‌دهند، باید برای تحمل لنگر خمشی نوار پوششی تکیه‌گاه که از بند ۱۰-۹-۵-۲ تعیین می‌شود، طراحی شوند. این لنگر به نسبت سختی‌های خمشی ستون‌ها یا دیوارها در بالا و پایین طبقه تقسیم می‌شود.

ت ۱۰-۹-۱۰-۳ رابطه ۹-۱۰ مربوط به دو دهانه مجاور است که یکی طولانی‌تر از دیگری است. بار مرده کامل به همراه نیمی از بار زنده به دهانه طولانی‌تر اعمال می‌شود و تنها بار مرده به دهانه کوتاه‌تر اعمال می‌شود.

۱۰-۹-۱۰-۳ در تکیه‌گاه‌های داخلی، ستون‌ها یا دیوارهای بالا و پایین دال باید لنگر ضریب‌دار محاسبه شده زیر را به نسبت مستقیم سختی خود تحمل نمایند، مگر آن که تحلیل کلی‌تری انجام شود.

$$M_{sc} = 0.07[(q_{Du} + 0.5q_{Du})l_2l_n^2 - q'_{Du}l'_2(l'_n)] \quad \text{رابطه ۹-۱۰}$$

متن اصلی

در این رابطه: l'_n و l'_2 ، q'_{Du} مربوط به دهانه کوتاه‌تر می‌باشند.

۴-۱۰-۹-۱۰ لنگر بار ثقلی که بین دال و ستون لبه مطابق با بند ۳-۴-۶-۱۰ انتقال می‌یابد، نباید کمتر از $0.3M_o$ باشد.

تفسیر/ توضیح

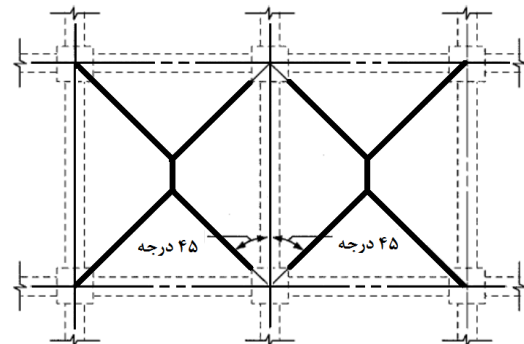
ت ۴-۱۰-۹-۱۰ تحلیل سیستم‌های دال نشان می‌دهد که سختی نسبی دال، تیرها و ستون در انتقال مقدار لنگر به تکیه‌گاه تحت شرایط بارهای ثقلی فقط در یک بازه محدود موثر است. برای دال‌های با هندسه معمولی، کرانه فوقانی واقع بینانه بین مقادیر ارائه شده در جدول ۷-۱۰ برای شرایط مرزی غیرمقید و کاملاً مقید برابر با $0.3M_o$ است.

۱۱-۹-۱۰ تلاش برشی در سیستم‌های دال - تیر

۱-۱۱-۹-۱۰ تیرهای بین تکیه‌گاه‌ها باید برای بخشی از برش ناشی از بارهای ضریب‌دار در سطح بارگیر مطابق با شکل ۱۰-۱۰، بر اساس جدول ۱۱-۱۰ طراحی شوند.

ت ۱۱-۹-۱۰ تلاش برشی در سیستم‌های دال - تیر

ت ۱-۱۱-۹-۱۰ مساحت سطح بارگیر دال که برای محاسبه برش تیر داخلی در شکل ۱۰-۱۰ به صورت هاشور خورده نشان داده شده است. بارهای وارده به این سطح تنها برای محاسبه برش در تیر و دال است و نباید برای محاسبه لنگر پیچشی تیرها بکار برد. این لنگرها باید بر اساس لنگرهای خمشی محاسبه شده که بر وجه جانبی تیر اعمال می‌شود، در نظر گرفته شوند.

شکل ۱۰-۱۰ سطح بارگیر برای محاسبه برش تیرهای داخلی

جدول ۱۱-۱۰ قسمتی از برش نوار ستونی که توسط تیر تحمل می‌شود.

ضریب توزیع	$\alpha_f l_2 / l_1$
۰/۰	۰/۰
۱	$\geq 1/0$

یادداشت:
بین مقادیر نشان داده شده باید درون دایره خطی شود.

۲-۱۱-۹-۱۰ تیرهایی که در آن‌ها نسبت $\alpha_f l_2 / l_1$ حداقل مساوی با یک باشد، باید برای برش ناشی از باری طراحی شوند که در محدوده خطوط مورب ۴۵ درجه رسم شده از گوشه‌های

متن اصلی

دال‌های دو طرف تیر و محورهای چشمه‌های اطراف به دال‌ها وارد می‌شود. در این موارد برشی مستقیماً از دال به ستون‌ها وارد نمی‌شود.

۳-۱۱-۹-۱۰ تیرهایی که در آن‌ها نسبت $\alpha_{f1}l_2/l_1$ کوچکتر از یک است، باید برای برش ناشی از باری طراحی شوند که از بند ۲-۱۱-۹-۱۰ به دست آمده و در ضریب $\alpha_{f1}l_2/l_1$ ضرب شده‌اند. باقی‌مانده برش وارده به دال مستقیماً به ستون وارد می‌شود و باید در طراحی دال برای برش دوطرفه منظور شود.

۴-۱۱-۹-۱۰ در طراحی تیرها باید علاوه بر برش منتقل شده از دال‌ها، برش ناشی از بارهای ضریب‌داری را که مستقیماً روی آن‌ها وارد می‌شوند، شامل وزن بیرون‌زدگی تیر در بالا و پایین دال، منظور نمود.

۵-۱۱-۹-۱۰ مقاومت برشی دال در طول مرز مشترک با تیر، باید چنان باشد که دال بتواند برش منتقل شده از دال به تیر، موضوع بند ۱۱-۹-۱۰ را تحمل کند.

۶-۱۱-۹-۱۰ مقاومت برشی دال باید مطابق فصل ۸ تعیین شود.

۱۰-۱۰ روش طراحی «قاب معادل»

۱-۱۰-۱۰ کلیات

۱-۱۰-۱۰-۱۰ دال‌ها و تیرهای تکیه‌گاهی آن‌ها را در سیستم دال‌های دوطرفه می‌توان برای لنگرها و برش‌های بدست آمده از تحلیل قاب‌های معادل مطابق ضوابط این بخش، طراحی نمود.

۲-۱۰-۱۰-۱۰ برای قاب‌ها معادل می‌توان نتایج تحلیل بارهای قائم و تحلیل بارهای جانبی را مطابق بند ۲-۱-۹-۱۰ ترکیب نمود.

تفسیر/ توضیح

ت ۱۰-۹-۱۱-۳ اعداد جدول ۱۱-۱۰ بیانگر میزان برشی است که توسط هر یک از تیر و دال به ستون‌ها منتقل می‌شود. اگر سختی تیر بزرگتر یا مساوی یک باشد، همه برش توسط تیر منتقل می‌شود و اگر کوچکتر از یک باشد، قسمتی از برش توسط تیر و بقیه توسط دال منتقل می‌شود. سهم هر یک با درون‌یابی خطی تعیین می‌شود. برشی که توسط دال منتقل می‌شود باید بصورت دوطرفه مانند دال‌های تخت در نظر گرفته شده و الزامات مربوط در مورد دال رعایت شود.

ت ۱۰-۱۰ روش طراحی «قاب معادل»

ت ۱-۱۰-۱۰ کلیات

ت ۱۰-۱۰-۲ روش قاب معادل روشی برای جایگزینی یک قاب سه بعدی مرکب از ستون‌ها، تیرها، دال‌ها و تیرهای عرضی به تعدادی از قاب‌های دو بعدی است که تحت اثر بارهای ثقلی تحلیل شده و تلاش‌های داخلی در آن‌ها تعیین می‌شود. پس از تحلیل قاب معادل و تعیین لنگرهای منفی و مثبت در آن‌ها برای نوارهای ستونی و برای تیرها و برای نوارهای میانی در سیستم سه بعدی دال توزیع می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

روش قاب معادل مبتنی بر گزارش‌های مطالعاتی است که بین سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۰ انجام شده است.

۳-۱-۱۰-۱۰ چیدمان بارهای زنده باید طبق ضوابط بند ۶-۴ در فصل تحلیل سیستم‌ها در نظر گرفته شود.

۴-۱-۱۰-۱۰ در مواردی که سرستون‌های فلزی برای ستون‌ها به کار برده می‌شود، می‌توان اثر کمکی این قطعات را بر سختی قاب و نیز مقاومت خمشی و برشی آن، در نظر گرفت.

۵-۱-۱۰-۱۰ اثرهای ناشی از تغییر طول ستون‌ها و دال‌ها تحت اثر بارهای محوری و نیز تغییر شکل ناشی از برش در تیرها را می‌توان نادیده گرفت.

ت ۲-۱۰-۱۰ قاب معادل

۲-۱۰-۱۰ قاب معادل

۱-۲-۱۰-۱۰ در هر سازه قاب‌ها در دو جهت متعامد مطابق ضوابط این بند به صورت تعدادی قاب معادل مدل می‌شوند.

ت ۲-۱۰-۱۰ تعریف و حدود یک قاب معادل برای یک سازه معمولی در شکل ۱۱-۱۰ نشان داده شده است. ساختمان سه بعدی در تمام ارتفاع به مجموعه‌ای از قاب‌های دو بعدی (قاب‌های معادل) که نسبت به خط مرکزی ستون‌ها یا تکیه‌گاه‌ها تقسیم می‌شود، عرض هر قاب معادل به خط مرکزی وسط چشمه‌های مجاور محدود می‌شود. تحلیل کامل سیستم دال سه بعدی برای یک ساختمان، با تحلیل مجموعه‌ای از قاب‌های دو بعدی معادل اعم از قاب‌های داخلی یا بیرونی در دو جهت طولی و عرضی ساختمان جایگزین می‌شود. قاب معادل از سه قسمت زیر تشکیل شده است:

۲-۲-۱۰-۱۰ هر قاب معادل از ستون‌ها یا دیوارهای موجود در یک ردیف و نوار پوششی شامل تیرهای موجود بین ستون‌ها و دیوارها و قسمتی از عرض دال‌های دو طرف تیر که به محورهای طولی گذرنده از وسط چشمه‌ها محدود است، تشکیل می‌شود.

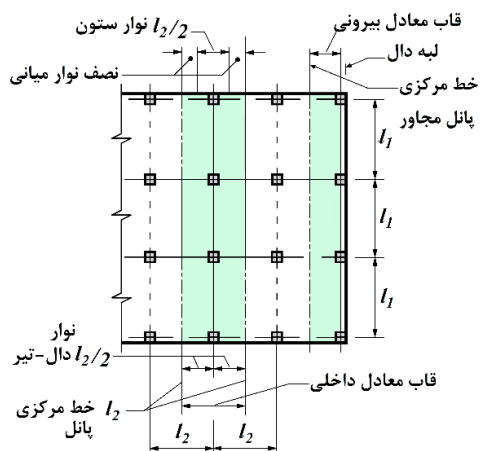
الف- نوار دال افقی که شامل هر تیر با هر دهانه در جهت قاب مورد نظر؛

ب- ستون‌ها یا سایر اعضای تکیه‌گاهی قائم در بالا و پایین دال؛

پ- عناصر سازه‌ای که انتقال دهنده لنگر بین اعضای افقی و عمودی هستند.

متن اصلی

تفسیر / توضیح

شکل ۱۱-۱۰ تعریف قاب معادل

۱۰-۱-۲-۳ هر قاب برای بارهای وارده به نوار پوششی تحلیل می‌شود.

۱۰-۱-۲-۴ اثر ناشی از سختی پیچشی نوارهای تیر-قاب که در امتداد عمود بر قاب معادل قرار دارند، بر سختی خمشی ستون‌ها و دیوارهای تکیه‌گاهی در قاب معادل، با در نظر گرفتن مقاطع پیچشی مطابق **بندهای ۱۰-۱-۴ و ۱۰-۱-۵**، در محاسبات منظور می‌شود.

۱۰-۱-۲-۵ در قاب‌های کناری، نوار پوششی به تیرهای موجود بین ستون‌ها یا دیوارها و قسمتی از عرض دال تا محور طولی گذرنده از وسط چشمه مجاور آن محدود می‌شود.

۱۰-۱-۲-۶ هر قاب معادل را می‌توان به صورت یک قاب در سراسر ارتفاع آن تحلیل نمود. همچنین برای بارهای قائم، بعنوان یک روش جایگزین، می‌توان زیر قاب‌های هر طبقه را همراه با ستون‌های بالا و پایین آن طبقه، که در انتها گیردار شده‌اند، تحلیل نمود.

۱۰-۱-۲-۷ در مواردی که دال-تیر به صورت مجزا تحلیل می‌شود، لنگر در یک تکیه‌گاه را می‌توان با این فرض که دال-تیر در تکیه‌گاه‌های دو چشمه مجاور یا بیشتر از دو چشمه مجاور، گیردار هستند محاسبه نمود، مشروط بر این که دال، فراتر از تکیه‌گاه‌های گیردار مفروض، پیوسته باشد.

ت ۱۰-۱-۲-۷ در هر قاب معادل، تعریف تکیه‌گاه عبارت است از: ستون، کتیبه، براکت و دیوار. تیرها را نمی‌توان به عنوان یک تکیه‌گاه در نظر گرفت.

متن اصلی

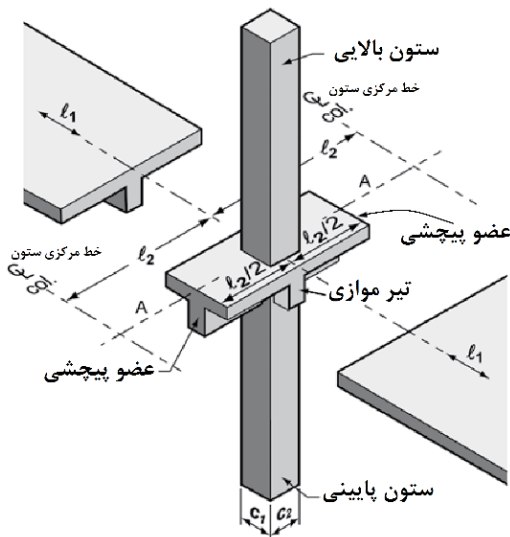
تفسیر/ توضیح

۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی اعضا در قاب معادل

ت ۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی اعضا در قاب معادل

سختی ستون برای تمام ارتفاع آن که از میانه دال بالا تا میانه دال پایین است، محاسبه می‌شود. ممان اینرسی ستون بر اساس سطح مقطع آن و با در نظر گرفتن افزایش سختی ناشی از وجود کتیبه یا سرستون (در صورت وجود) محاسبه می‌شود.

اگر مجموعه دال و تیر (دال-تیر) برای بارهای ثقلی به طور جداگانه تحلیل شوند، می‌توان از مفهوم ستون معادل که ترکیبی از سختی دال-تیر و عضو پیچشی (تیر عرضی) به عنوان یک عضو مرکب، استفاده کرد. انعطاف‌پذیری پیچشی اتصال دال به ستون باعث کاهش کارایی (راندمان) انتقال لنگرها می‌شود، از اینرو برای جلوگیری از کاهش این کارایی در انتقال لنگر، لازم است تا انعطاف‌پذیری ستون را اصلاح کرد. همانطور که در شکل ۱۲-۱۰ دیده می‌شود، ستون معادل در برگیرنده ستون بالایی و ستون پایینی و ضخامت دال-تیر بعلاوه عضو پیچشی به طول حداقل خطوط مرکز-به-مرکز ستون‌های طرفین ستون معادل مورد نظر.

شکل ۱۲-۱۰ ستون معادل متشکل از ستون و عضو پیچشی

۴-۱۰-۱۰ اعضای پیچشی

ت ۴-۱۰-۱۰ اعضای پیچشی

محاسبه سختی عضو پیچشی نیاز به چندین فرض ساده کننده دارد.

۱-۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی مقاطع دال - تیر در قاب معادل را، به جز در ناحیه اتصال ستون یا سرستون، می‌توان بر اساس مقطع بتن ترک نخورده محاسبه کرد.

۲-۳-۱۰-۱۰ تغییرات ممان اینرسی ناشی از تغییرات ابعاد در تیرها، دال‌ها و ستون‌ها یا دیوارها باید در محاسبات منظور شوند.

۳-۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی تیر - دال از مرکز ستون تا بر ستون، نشیمن یا سرستون، باید مساوی با ممان اینرسی تیر-دال در بر ستون، نشیمن یا سرستون تقسیم بر مقدار $(I - c_2/l_2)^2$ در نظر گرفته شود. c_2 و l_2 عمود بر جهت دهانه‌ای هستند که لنگرها برای آن تعیین می‌شوند.

۴-۳-۱۰-۱۰ ممان اینرسی ستون‌ها از بالا تا پایین دال-تیر در یک اتصال، بی نهایت فرض می‌شود.

۱-۴-۱۰-۱۰ اعضای پیچشی موضوع بند ۴-۲-۱۰-۱۰، با این فرض که در طول خود سطح مقطع ثابتی دارند و مقطع آن‌ها

متن اصلی

از هیچ یک از مقادیر زیر کوچکتر نیست، در محاسبات منظور می‌گردند:

الف- قسمتی از دال که دارای عرضی برابر با عرض ستون، نشیمن یا سرستون در جهت دهانه‌ای که لنگرهای آن تعیین می‌شوند؛

ب- برای سازه‌های یکپارچه یا کاملاً مرکب، قسمتی از دال که در بند «الف» تعیین شد به اضافه جان تیر عمود بر قاب معادل مورد نظر در رو و زیر دال؛

پ- تیر عمود بر قاب معادل مورد نظر مطابق با تعریف «تیر در سیستم تیر-دال» در بند ۱۰-۲-۸.

تفسیر/ توضیح

الف- اگر هیچ تیر عرضی به ستون متصل نباشد، قسمتی از دال به عرضی برابر با عرض ستون یا عرض کتیبه (یا سر ستون) به عنوان عضو پیچشی منظور می‌شود.

ب- اگر تیری با ستون درگیر باشد آنرا به صورت تیر L شکل یا تیر T شکل فرض کرده به نحوی که عرض بال در طرفین وجه جانبی تیر بعلاوه عرض تیر نباید از چهار برابر ضخامت دال بیشتر باشد. به بند ۱۰-۲-۸ مراجعه شود.

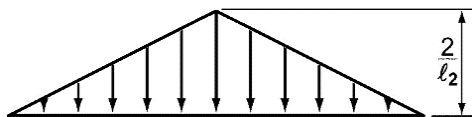
پ- در تیر هیچ‌گونه دوران پیچشی در طولی برابر با عرض تکیه‌گاه رخ نمی‌دهد.

ت- نحوه در نظر گرفتن سطح مقطع عضوهایی که در محاسبه سختی پیچشی مورد استفاده قرار می‌گیرند در بند ۱۰-۱۰-۵ ارائه شده است.

ث- نتایج تحلیل‌های سه بعدی انجام شده بر روی دال‌های با هندسه‌های گوناگون، نشان داده است که مقدار سختی پیچشی قابل قبولی را می‌توان با فرض توزیع خطی و متغیر واحد لنگر پیچشی در امتداد عضو پیچشی و در طولی برابر با فاصله مرکز به مرکز ستون‌های طرفین، مطابق با آنچه که در شکل ۱۰-۱۳ آمده است، در نظر گرفت. در این توزیع حداکثر مقدار واحد لنگر در مرکز ستون و مقدار صفر آن در وسط چشمه در نظر گرفته می‌شود.

ج- برای محاسبه سختی تقریبی عضو پیچشی، می‌توان از رابطه ت-۱۰-۵ که از نتایج تحلیل‌های سه بعدی دال‌های با هندسه‌های گوناگون بدست آمده است، استفاده کرد.

$$K_t = \sum \frac{9E_{cs}C}{l_2 \left(1 - \frac{c_2}{l_2}\right)^3} \quad \text{رابطه ت-۱۰-۵}$$

شکل ۱۰-۱۳ توزیع واحد لنگر پیچشی در طول خط مرکزی AA در

شکل ۱۰-۱۳

۱۰-۱۰-۴-۲ ضریب سختی پیچشی مقطع C مطابق بند ۱۰-۹-۷-۳ محاسبه می‌شود.

۱۰-۱۰-۴-۳ سختی پیچشی عضو، K_{ta} ، با استفاده از روابط زیر محاسبه می‌شود:

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

$$K_{ta} = \left(\frac{I_{sb}}{I_s} \right) K_t \quad \text{رابطه ۱۰-۱۰}$$

$$K_t = \sum \frac{9E_{cs}C}{l_2 \left(1 - \frac{c_2}{l_2} \right)^3} \quad \text{رابطه ۱۱-۱۰}$$

در این رابطه‌ها:

I_{sb} ممان اینرسی مجموعه دال-تیر در نوار پوششی و I_s ممان اینرسی فقط دال در این نوار و هر یک نسبت به میان تار خود هستند. پارامترهای c_2 و l_2 به دهانه‌های عمود بر قاب معادل و در دو طرف آن مربوط می‌شوند. برای هر دهانه عمود بر قاب در دو طرف ستون جداگانه محاسبه شده و سپس در رابطه فوق با هم جمع می‌شوند.

ت ۱۰-۱۰-۵ سختی خمشی ستون‌ها در قاب معادل

۱۰-۱۰-۵ سختی خمشی ستون‌ها در قاب معادل

۱۰-۱۰-۵-۱ برای منظور کردن اثر قطعات پیچشی در هر گره از قاب معادل، می‌توان ستونی را با سختی خمشی معادل، K_{ec} ، که از رابطه زیر به دست می‌آید، در نظر گرفت:

$$\frac{1}{K_{ec}} = \frac{1}{\sum K_c} + \frac{1}{K_{ta}} \quad \text{رابطه ۱۲-۱۰}$$

در این رابطه $\sum K_c$ مجموع سختی‌های خمشی ستون‌های بالا و پایین است و K_{ta} سختی پیچشی عضو پیچشی است.

ت ۱۰-۱۰-۶ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی

۱۰-۱۰-۶ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی

۱۰-۱۰-۶-۱ حداکثر لنگر خمشی منفی در تکیه‌گاه‌های میانی، در نوار پوششی، نوارهای ستونی و میانی، برابر با لنگر خمشی در مقطع گذرنده از بر ستون است. فاصله محور ستون از این بر در هر حال نباید بزرگتر از $0.175 \ell_1$ ، در نظر گرفته شود.

متن اصلی**تفسیر / توضیح**

۱۰-۱۰-۶-۲ حداکثر لنگر خمشی منفی در تکیه‌گاه‌های خارجی بدون سرستون یا نشیمن در دهانه عمود بر لبه دال، برابر لنگر خمشی در بر عضو تکیه‌گاهی می‌باشد.

۱۰-۱۰-۶-۳ حداکثر لنگر خمشی منفی در تکیه‌گاه‌های خارجی با سرستون یا نشیمن، در دهانه عمود بر لبه دال، برابر لنگر خمشی در مقطعی حداکثر به فاصله نصف تصویر افقی سرستون یا نشیمن از بر عضو تکیه‌گاهی است.

۱۰-۱۰-۶-۴ در مواردی که تکیه‌گاه دارای مقطعی به شکل دایره یا چند ضلعی منظم باشد، برای آن می‌توان یک مقطع مربع شکل با همان مساحت منظور کرد و بر تکیه‌گاه را بر این مربع در نظر گرفت.

۱۰-۱۰-۶-۵ در مواردی که یک سیستم دال محدودیت‌های **بند ۱۰-۹-۲** را داشته باشد، می‌توان مجموع قدر مطلق لنگرهای خمشی مثبت و متوسط لنگرهای خمشی منفی در هر دهانه از قاب معادل را تا مقدار ارائه شده در **رابطه ۱۰-۶-۶** کاهش داد و متناسب با آن مقادیر لنگرهای خمشی مثبت و منفی را اصلاح نمود.

ت ۱۰-۱۰-۷ توزیع لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی

۱۰-۱۰-۷ توزیع لنگرهای خمشی ضریب‌دار در نوار پوششی

۱۰-۱۰-۷-۱ لنگرهای خمشی مقاطع بحرانی در نوار پوششی را می‌توان مطابق ضوابط «روش مستقیم» بین نوارهای مختلف توزیع کرد، مشروط بر آن که ضابطه **بند ۱۰-۹-۲-۶** در هر چشمه تامین شده باشد.

۱۰-۱۰-۷-۲ توزیع لنگرهای خمشی ضریب‌دار در بخش‌های مختلف نوار پوششی بصورت «الف» تا «پ» زیر صورت می‌گیرد:

الف- لنگرهای ضریب‌دار در نوارهای ستونی مطابق **بند ۱۰-۹-۷**؛

ب- لنگرهای ضریب‌دار در نوارهای میانی مطابق **بند ۱۰-۹-۸**؛

پ- لنگرهای ضریب‌دار در تیرها مطابق **بند ۱۰-۹-۹**.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

ت ۸-۱۰-۱۰ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در ستون‌ها و دیوارها	۸-۱۰-۱۰ لنگرهای خمشی ضریب‌دار در ستون‌ها و دیوارها
	لنگرهای خمشی در ستون‌ها و دیوارها، باید مطابق آنچه که از تحلیل قاب معادل بدست آمده، در نظر گرفته شوند.
ت ۹-۱۰-۱۰ تلاش‌های برشی ضریب‌دار در دال‌ها و تیرها	۹-۱۰-۱۰ تلاش‌های برشی ضریب‌دار در دال‌ها و تیرها
	تلاش‌های برشی در دال‌ها و در تیرها در سیستم‌های دال-تیر باید طبق ضوابط بند ۱۱-۹-۱۰ تعیین شوند.
ت ۱۱-۱۰ روش «طراحی پلاستیک»	۱۱-۱۰ روش «طراحی پلاستیک»
ت ۱-۱۱-۱۰ کلیات	۱-۱۱-۱۰ کلیات
	۱-۱۱-۱۰ روش طراحی پلاستیک دال‌ها را می‌توان در مورد تمام دال‌ها، صرف نظر از شکل هندسی و شرایط مرزی آن‌ها، تحت اثر بارهای قائم ضریب‌دار به کار برد.
	۱-۱۱-۱۰ مقاومت برشی دال باید طبق ضوابط فصل ۸ کنترل و تامین شود.
	۱-۱۱-۱۰ عملکرد مطلوب دال در شرایط بهره‌برداری، باید طبق ضوابط فصل ۱۹ کنترل و تامین شود.
ت ۲-۱۱-۱۰ ضوابط کلی طراحی	۲-۱۱-۱۰ ضوابط کلی طراحی
روش‌های طراحی پلاستیک در سال‌های اخیر کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای آشنایی با این روش‌ها توصیه می‌شود به ادبیات خاص آن‌ها مراجعه شود.	۱-۱۱-۱۰ طراحی پلاستیک را می‌توان به روش‌های زیر انجام داد:
	الف- روش نواری یا روش استاتیکی که راه حل «حد تحتانی» نامیده می‌شود.
	ب- روش خطوط گسیختگی یا روش سینماتیکی که راه حل «حد فوقانی» نامیده می‌شود.

متن اصلی

تفسیر / توضیح

۱۰-۱۱-۲-۲ آرماتورگذاری در دال باید چنان صورت گیرد که نسبت به تامین ظرفیت دورانی مقاطع دال اطمینان حاصل گردد. برای این منظور کافی است کرنش در آرماتور کششی در هر امتداد در حدود حد کرنش در مقطع کشش-کنترل در نظر گرفته شود.

۱۰-۱۱-۳-۲ نسبت لنگرهای خمشی در روی تکیه‌گاه‌های پیوسته به لنگرهای خمشی مثبت وسط دهانه نباید کمتر از ۰/۵ و بیشتر از ۲/۰ اختیار شود.

۱۰-۱۱-۴-۲ در مواردی که روش نواری به کار برده می‌شود، بهتر است تابع توزیع لنگرهای خمشی تا حد امکان مطابق با آن چه در تحلیل خطی دال به دست می‌آید، پیش‌بینی شود. تعیین آرماتور لازم در دال می‌تواند بر اساس تغییر پلاستیکی این توزیع و با تأمین شرایط تعادل صورت گیرد.

۱۰-۱۱-۵-۲ در مواردی که روش خطوط گسیختگی به کار برده می‌شود، باید مکانیزم‌های گسیختگی محتمل متفاوتی برای دال در نظر گرفته شود و اطمینان حاصل گردد که تعیین‌کننده‌ترین آن‌ها انتخاب گردیده است.

۱۰-۱۲ روش طراحی «ضرایب لنگر خمشی»

۱۰-۱۲ روش طراحی «ضرایب لنگر خمشی»

۱۰-۱۲-۱ روش ضرایب لنگر خمشی را در مورد دال‌های مستطیلی شکل که محدودیت‌های «الف» تا «ت» زیر را داشته باشند، می‌توان به کاربرد:

الف- دال در چهار طرف روی تیرها یا دیوارهایی تکیه داشته باشد.

ب- ابعاد تیرهای زیر سری دال چنان باشند که رابطه زیر برقرار باشد:

$$\frac{b_w h_b^3}{l_n h_s^3} \geq 2 \quad \text{رابطه ۱۰-۱۳}$$

پ- نسبت طول به عرض دهانه‌های آزاد دال، کوچکتر یا مساوی با ۲/۰ باشد.

این روش از جمله راه حل‌های اولیه دال‌هاست که در سال‌های قبل مطرح بوده و در سال‌های اخیر کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. این روش مبتنی بر حل دال‌ها با تکیه‌گاه‌های غیرپیوسته و پیوسته است که در آن فرض می‌شود تکیه‌گاه‌ها تغییر شکل قائم ندارند و به عبارت دیگر صلب‌اند. کاربرد این روش امروزه تنها برای کنترل کردن تقریبی سایر راه‌حل‌هاست. به هر حال بکارگیری این روش، استفاده از تعدادی جداول برای یافتن ضرایب تقریبی لنگرهای خمشی یا تلاش‌های برشی می‌باشد و نیازی به تفسیر یا توضیح ندارد.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

ت- بارهای وارد به دال، تنها بارهای ثقل بوده و به طور یکنواخت پخش شده باشند.

ت ۱۰-۱۲-۲ روش طراحی

۱۰-۱۲-۲ روش طراحی

۱۰-۱۲-۱ هر دال را باید با توجه به شرایط انتهایی در تکیه‌گاه‌ها به صورت مجزا در نظر گرفت و در هر امتداد به نوارهایی با مشخصات «الف» و «ب» زیر تقسیم کرد:

الف- نوار میانی با عرض برابر با نصف عرض دال در نیمه وسط دال،

ب- نوارهای کناری هر یک با عرضی برابر با یک چهارم عرض دال در دو طرف نوار میانی.

۱۰-۱۲-۲ تغییرات لنگرهای خمشی مثبت و منفی در عرض نوار میانی، یکنواخت در نظر گرفته می‌شوند.

۱۰-۱۲-۳ تغییرات لنگرهای خمشی مثبت و منفی در عرض هر یک از نوارهای کناری غیر یکنواخت، ولی به صورت خطی در نظر گرفته می‌شوند. این لنگرها در مرز مشترک با نوار میانی برابر با مقادیر مربوط در نوار میانی و در مرز خارجی برابر با یک سوم این مقادیر منظور می‌شوند.

۱۰-۱۲-۴ مقادیر حداکثر لنگر خمشی مثبت وسط دهانه و لنگرهای خمشی منفی در بر تکیه‌گاه‌ها در واحد عرض نوار میانی به شرح «الف» تا «پ» زیر تعیین می‌شوند:

الف- لنگرهای خمشی منفی در بر تکیه‌گاه برای بارهای مرده و زنده با استفاده از ضرایب داده شده در **جدول ۱۰-۱۲** و روابط زیر تعیین می‌شوند:

$$M_{A(D+L)}^- = C_A^- W_{(D+L)} l_A^2 \quad \text{رابطه ۱۰-۱۴}$$

$$M_{B(D+L)}^- = C_B^- W_{(D+L)} l_B^2 \quad \text{رابطه ۱۰-۱۵}$$

ب- لنگرهای خمشی مثبت وسط دهانه برای بارهای مرده با استفاده از ضرایب داده شده در **جدول ۱۰-۱۳** و روابط زیر تعیین می‌شوند:

$$M_{AD}^+ = C_{AD}^+ W_D l_A^2 \quad \text{رابطه ۱۰-۱۶}$$

متن اصلی

$$M_{BD}^+ = C_{BD}^+ W_D l_B^2 \quad \text{رابطه ۱۷-۱۰}$$

پ- لنگرهای خمشی مثبت وسط دهانه برای بارهای زنده با استفاده از ضرایب داده شده در **جدول ۱۰-۱۳** و رابطه زیر تعیین می‌شوند:

$$M_{AL}^+ = C_{AL}^+ W_L l_A^2 \quad \text{رابطه ۱۸-۱۰}$$

۱۰-۱۲-۲-۵ در مواردی که لنگر خمشی در یک طرف تکیه‌گاه دو دال کمتر از ۸۰ درصد این لنگر در طرف دیگر تکیه‌گاه باشد، اختلاف لنگرها باید به نسبت سختی‌های خمشی دو دال، بین آن‌ها تقسیم شود.

۱۰-۱۲-۲-۶ در مواردی که دالی در طرف دیگر تکیه‌گاه ادامه نداشته باشد، باید آن را در هر نوار برای لنگر خمشی منفی معادل سه چهارم لنگر خمشی مثبت وسط دهانه در همان نوار طراحی کرد.

۱۰-۱۲-۳ ضخامت دال**ت ۱۰-۱۲-۳ ضخامت دال**

۱۰-۱۲-۳-۱ در این روش ضخامت دال در هیچ حالت نباید کمتر از مقادیر «الف» تا «پ» زیر در نظر گرفته شود:

الف- در دال‌هایی که در یک سمت یا بیشتر غیر پیوسته هستند، محیط دال تقسیم بر ۱۴۰،

ب- در دال‌هایی که در چهار سمت پیوسته هستند، محیط دال تقسیم بر ۱۶۰،

پ- ۱۰۰ میلی‌متر.

۱۰-۱۲-۴ تلاش برشی در تیر و دال**ت ۱۰-۱۲-۴ تلاش برشی در تیر و دال**

۱۰-۱۲-۴-۱ تیرها باید برای برش ناشی از بارهایی طراحی شوند که در محدوده خطوط مورب ۴۵ درجه رسم شده از گوشه‌های دال‌های دو طرف تیر و محورهای چشمه‌های دو طرف به دال‌ها وارد می‌شوند، یعنی باری که از توزیع دوزنقه‌ای یا مثلثی به دست می‌آید.

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

۱۰-۱۲-۴-۲ در طراحی تیرها علاوه بر برش منتقل شده از دال‌ها، باید برش ناشی از بارهایی را که مستقیماً روی آن‌ها وارد می‌شوند نیز منظور نمود.

۱۰-۱۲-۴-۳ مقاومت برشی دال در طول مرز مشترک با تیر باید چنان باشد که دال بتواند برش منتقل شده از دال، موضوع **بند ۱۰-۱۲-۴-۱** را تحمل کند. فرض می‌شود این برش به طور یکنواخت در طول تکیه‌گاه دال تقسیم شود.

۱۰-۱۲-۴-۴ تلاش برشی در دال‌ها و بارهای روی تیرها را می‌توان با کمک ضرایب **جدول ۱۰-۱۴** به دست آورد. در این جدول نسبت‌های تقسیم بار یکنواخت وارد به دال که در دو جهت A و B منتقل می‌شوند، داده شده‌اند. فرض می‌شود این برش‌ها به طور یکنواخت در طول تکیه‌گاه‌های دال تقسیم می‌شوند.

۱۰-۱۲-۴-۵ مقاومت برشی دال طبق ضوابط **فصل ۸** تعیین می‌شود.

۱۰-۱۲-۵ لنگرهای خمشی در تیرها

ت ۱۰-۱۲-۵ لنگرهای خمشی در تیرها

۱۰-۱۲-۵-۱ لنگر خمشی تیرها یا بر اساس بارهای منتقل شده به آن‌ها از دال‌ها مطابق **بند ۱۰-۱۲-۴**، و یا بر اساس بار یکنواخت معادلی برابر با مقادیر «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود.

الف- برای تیرهای تکیه‌گاه ضلع کوتاه دال:

$$\frac{w_u l_A}{3} \quad \text{رابطه ۱۰-۱۹}$$

ب- برای تیرهای تکیه‌گاه ضلع بلند دال:

$$\left(\frac{w_u l_A}{3}\right)\left(\frac{3-m^2}{2}\right) \quad \text{رابطه ۱۰-۲۰}$$

در این روابط l_A ضلع کوتاه دال و m نسبت ضلع کوتاه به ضلع بلند دال است.

جدول ۱۲-۱۰ ضرایب لنگرهای منفی

$m = \ell_s / \ell_s$	ضریب	حالت ۱ A B	حالت ۲	حالت ۳	حالت ۴	حالت ۵	حالت ۶	حالت ۷	حالت ۸	حالت ۹
۱/۰۰	C _A C _B	- -	-۰/۴۵ -۰/۴۵	- -۰/۷۶	-۰/۵۰ -۰/۵۰	-۰/۷۵ -	-۰/۷۱ -	- -۰/۷۱	-۰/۳۳ -۰/۶۱	-۰/۶۱ -۰/۳۳
۰/۹۵	C _A C _B	- -	-۰/۵۰ -۰/۴۱	- -۰/۷۷	-۰/۵۵ -۰/۴۵	-۰/۷۹ -	-۰/۷۵ -	- -۰/۶۷	-۰/۳۸ -۰/۵۶	-۰/۶۵ -۰/۳۹
۰/۹	C _A C _B	- -	-۰/۵۵ -۰/۳۶	- -۰/۷۰	-۰/۶۰ -۰/۴۰	-۰/۸۰ -	-۰/۷۹ -	- -۰/۶۲	-۰/۴۳ -۰/۵۲	-۰/۶۸ -۰/۲۵
۰/۸۵	C _A C _B	- -	-۰/۶۰ -۰/۳۱	- -۰/۶۵	-۰/۶۶ -۰/۳۴	-۰/۸۲ -	-۰/۸۳ -	- -۰/۵۷	-۰/۴۹ -۰/۴۶	-۰/۷۲ -۰/۲۱
۰/۸	C _A C _B	- -	-۰/۶۵ -۰/۲۶	- -۰/۶۱	-۰/۷۱ -۰/۲۹	-۰/۸۴ -	-۰/۸۶ -	- -۰/۵۱	-۰/۵۵ -۰/۴۱	-۰/۷۵ -۰/۱۷
۰/۷۵	C _A C _B	- -	-۰/۶۹ -۰/۲۲	- -۰/۵۶	-۰/۷۶ -۰/۲۴	-۰/۸۵ -	-۰/۸۸ -	- -۰/۴۴	-۰/۶۱ -۰/۳۶	-۰/۷۸ -۰/۱۴
۰/۷	C _A C _B	- -	-۰/۷۴ -۰/۱۷	- -۰/۵۰	-۰/۸۱ -۰/۱۹	-۰/۸۶ -	-۰/۹۱ -	- -۰/۳۸	-۰/۶۸ -۰/۲۹	-۰/۸۱ -۰/۱۱
۰/۶۵	C _A C _B	- -	-۰/۷۷ -۰/۱۴	- -۰/۴۳	-۰/۸۵ -۰/۱۵	-۰/۸۷ -	-۰/۹۳ -	- -۰/۳۱	-۰/۷۴ -۰/۲۵	-۰/۸۳ -۰/۰۸
۰/۶	C _A C _B	- -	-۰/۸۱ -۰/۱۰	- -۰/۳۵	-۰/۸۹ -۰/۱۱	-۰/۸۸ -	-۰/۹۵ -	- -۰/۲۴	-۰/۸۰ -۰/۱۸	-۰/۸۵ -۰/۰۶
۰/۵۵	C _A C _B	- -	-۰/۸۴ -۰/۰۷	- -۰/۲۸	-۰/۹۲ -۰/۰۸	-۰/۸۹ -	-۰/۹۶ -	- -۰/۱۹	-۰/۸۵ -۰/۱۴	-۰/۸۶ -۰/۰۵
۰/۵	C _A C _B	- -	-۰/۸۶ -۰/۰۶	- -۰/۲۲	-۰/۹۴ -۰/۰۶	-۰/۹۰ -	-۰/۹۷ -	- -۰/۱۴	-۰/۸۹ -۰/۱۰	-۰/۸۸ -۰/۰۳

جدول ۱۳-۱۰ ضرایب لنگرهای مثبت

$m = \ell_2 / \ell_1$	ضریب	حالت ۱ A B	حالت ۲	حالت ۳	حالت ۴	حالت ۵	حالت ۶	حالت ۷	حالت ۸	حالت ۹
۱/۰۰	C ^{AL}	-/۰.۲۶	-/۰.۲۷	-/۰.۲۷	-/۰.۲۲	-/۰.۲۲	-/۰.۲۵	-/۰.۲۲	-/۰.۲۸	-/۰.۳۰
	C ^{AD}	-/۰.۲۶	-/۰.۱۸	-/۰.۱۸	-/۰.۲۷	-/۰.۲۷	-/۰.۲۳	-/۰.۲۷	-/۰.۲۰	-/۰.۲۳
	C ^{BL}	-/۰.۲۶	-/۰.۲۷	-/۰.۲۲	-/۰.۳۲	-/۰.۲۷	-/۰.۲۲	-/۰.۲۵	-/۰.۳۰	-/۰.۲۸
	C ^{BD}	-/۰.۲۶	-/۰.۱۸	-/۰.۲۷	-/۰.۲۷	-/۰.۱۸	-/۰.۲۷	-/۰.۲۲	-/۰.۲۳	-/۰.۲۰
۰/۹۵	C ^{AL}	-/۰.۴۰	-/۰.۳۰	-/۰.۳۱	-/۰.۳۵	-/۰.۳۴	-/۰.۳۸	-/۰.۳۶	-/۰.۳۱	-/۰.۳۲
	C ^{AD}	-/۰.۴۰	-/۰.۲۰	-/۰.۲۱	-/۰.۳۰	-/۰.۲۸	-/۰.۳۶	-/۰.۳۱	-/۰.۲۲	-/۰.۲۴
	C ^{BL}	-/۰.۲۲	-/۰.۲۵	-/۰.۲۹	-/۰.۲۹	-/۰.۲۴	-/۰.۲۹	-/۰.۲۲	-/۰.۲۷	-/۰.۲۵
	C ^{BD}	-/۰.۲۲	-/۰.۱۶	-/۰.۲۵	-/۰.۲۴	-/۰.۱۵	-/۰.۲۴	-/۰.۳۱	-/۰.۲۱	-/۰.۱۷
۰/۹	C ^{AL}	-/۰.۴۵	-/۰.۳۴	-/۰.۳۵	-/۰.۳۹	-/۰.۳۷	-/۰.۴۲	-/۰.۴۰	-/۰.۳۵	-/۰.۳۶
	C ^{AD}	-/۰.۴۵	-/۰.۲۲	-/۰.۲۵	-/۰.۳۲	-/۰.۲۹	-/۰.۳۹	-/۰.۳۵	-/۰.۲۵	-/۰.۲۶
	C ^{BL}	-/۰.۲۹	-/۰.۲۲	-/۰.۲۷	-/۰.۲۶	-/۰.۲۱	-/۰.۲۵	-/۰.۲۹	-/۰.۲۴	-/۰.۲۲
	C ^{BD}	-/۰.۲۹	-/۰.۱۴	-/۰.۲۴	-/۰.۲۲	-/۰.۱۳	-/۰.۲۱	-/۰.۲۸	-/۰.۱۹	-/۰.۱۵
۰/۸۵	C ^{AL}	-/۰.۵۰	-/۰.۳۷	-/۰.۴۰	-/۰.۴۳	-/۰.۴۱	-/۰.۴۶	-/۰.۴۵	-/۰.۴۰	-/۰.۳۹
	C ^{AD}	-/۰.۵۰	-/۰.۲۴	-/۰.۲۹	-/۰.۳۶	-/۰.۳۱	-/۰.۴۲	-/۰.۴۰	-/۰.۲۹	-/۰.۲۸
	C ^{BL}	-/۰.۲۶	-/۰.۱۹	-/۰.۲۴	-/۰.۲۲	-/۰.۱۹	-/۰.۲۲	-/۰.۲۶	-/۰.۲۲	-/۰.۲۰
	C ^{BD}	-/۰.۲۶	-/۰.۱۲	-/۰.۲۲	-/۰.۱۹	-/۰.۱۱	-/۰.۱۷	-/۰.۲۵	-/۰.۱۷	-/۰.۱۳
۰/۸	C ^{AL}	-/۰.۵۵	-/۰.۴۱	-/۰.۴۵	-/۰.۴۸	-/۰.۴۴	-/۰.۵۱	-/۰.۵۱	-/۰.۴۴	-/۰.۴۲
	C ^{AD}	-/۰.۵۵	-/۰.۲۶	-/۰.۳۴	-/۰.۳۹	-/۰.۳۲	-/۰.۴۵	-/۰.۴۵	-/۰.۳۲	-/۰.۲۹
	C ^{BL}	-/۰.۲۲	-/۰.۱۷	-/۰.۲۲	-/۰.۲۰	-/۰.۱۶	-/۰.۱۹	-/۰.۲۳	-/۰.۱۹	-/۰.۱۷
	C ^{BD}	-/۰.۲۲	-/۰.۱۱	-/۰.۲۰	-/۰.۱۶	-/۰.۰۹	-/۰.۱۴	-/۰.۲۲	-/۰.۱۵	-/۰.۱۰
۰/۷۵	C ^{AL}	-/۰.۶۱	-/۰.۴۵	-/۰.۵۱	-/۰.۵۲	-/۰.۴۷	-/۰.۵۵	-/۰.۵۶	-/۰.۴۹	-/۰.۴۶
	C ^{AD}	-/۰.۶۱	-/۰.۲۸	-/۰.۴۰	-/۰.۴۲	-/۰.۳۲	-/۰.۴۸	-/۰.۵۱	-/۰.۳۶	-/۰.۳۱
	C ^{BL}	-/۰.۱۹	-/۰.۱۴	-/۰.۱۹	-/۰.۱۶	-/۰.۱۳	-/۰.۱۶	-/۰.۲۰	-/۰.۱۶	-/۰.۱۴
	C ^{BD}	-/۰.۱۹	-/۰.۰۹	-/۰.۱۸	-/۰.۱۳	-/۰.۰۷	-/۰.۱۲	-/۰.۲۰	-/۰.۱۳	-/۰.۰۷

ادامه جدول ۱۰-۱۳ ضرایب لنگرهای مثبت

$m = l_g/l_s$	ضریب	حالت ۱ A B	حالت ۲	حالت ۳	حالت ۴	حالت ۵	حالت ۶	حالت ۷	حالت ۸	حالت ۹
۰/۷۰	C* _{AL}	-/۰/۶۸	-/۰/۴۹	-/۰/۵۷	-/۰/۵۷	-/۰/۵۱	-/۰/۶۰	-/۰/۶۳	-/۰/۵۴	-/۰/۵۰
	C* _{AD}	-/۰/۶۸	-/۰/۳۰	-/۰/۴۶	-/۰/۴۶	-/۰/۳۵	-/۰/۵۱	-/۰/۵۸	-/۰/۴۰	-/۰/۳۳
	C* _{BL}	-/۰/۱۶	-/۰/۱۷	-/۰/۱۶	-/۰/۱۶	-/۰/۱۱	-/۰/۱۳	-/۰/۱۷	-/۰/۱۴	-/۰/۱۷
	C* _{BD}	-/۰/۱۶	-/۰/۰۷	-/۰/۱۶	-/۰/۱۶	-/۰/۰۵	-/۰/۰۹	-/۰/۱۷	-/۰/۱۱	-/۰/۰۶
۰/۴۵	C* _{AL}	-/۰/۷۴	-/۰/۵۳	-/۰/۶۴	-/۰/۶۲	-/۰/۵۵	-/۰/۶۴	-/۰/۷۰	-/۰/۵۹	-/۰/۵۴
	C* _{AD}	-/۰/۷۴	-/۰/۲۷	-/۰/۵۴	-/۰/۵۰	-/۰/۲۶	-/۰/۵۳	-/۰/۶۵	-/۰/۴۴	-/۰/۳۴
	C* _{BL}	-/۰/۱۳	-/۰/۱۰	-/۰/۱۲	-/۰/۱۱	-/۰/۰۹	-/۰/۱۰	-/۰/۱۴	-/۰/۱۱	-/۰/۰۹
	C* _{BD}	-/۰/۱۳	-/۰/۰۶	-/۰/۱۲	-/۰/۰۹	-/۰/۰۴	-/۰/۰۷	-/۰/۱۴	-/۰/۰۹	-/۰/۰۵
۰/۶۰	C* _{AL}	-/۰/۸۱	-/۰/۵۸	-/۰/۷۲	-/۰/۶۷	-/۰/۵۹	-/۰/۶۸	-/۰/۷۷	-/۰/۶۵	-/۰/۵۹
	C* _{AD}	-/۰/۸۱	-/۰/۲۴	-/۰/۶۲	-/۰/۵۳	-/۰/۳۷	-/۰/۵۶	-/۰/۷۳	-/۰/۴۸	-/۰/۳۶
	C* _{BL}	-/۰/۱۰	-/۰/۰۷	-/۰/۱۱	-/۰/۰۹	-/۰/۰۷	-/۰/۰۸	-/۰/۱۱	-/۰/۰۹	-/۰/۰۷
	C* _{BD}	-/۰/۱۰	-/۰/۰۴	-/۰/۱۱	-/۰/۰۷	-/۰/۰۳	-/۰/۰۶	-/۰/۱۲	-/۰/۰۷	-/۰/۰۴
۰/۵۵	C* _{AL}	-/۰/۸۸	-/۰/۶۲	-/۰/۸۰	-/۰/۷۲	-/۰/۶۳	-/۰/۷۳	-/۰/۸۵	-/۰/۷۰	-/۰/۶۳
	C* _{AD}	-/۰/۸۸	-/۰/۳۵	-/۰/۷۱	-/۰/۵۶	-/۰/۳۸	-/۰/۵۸	-/۰/۸۱	-/۰/۵۲	-/۰/۳۷
	C* _{BL}	-/۰/۰۸	-/۰/۰۶	-/۰/۰۹	-/۰/۰۷	-/۰/۰۵	-/۰/۰۶	-/۰/۰۹	-/۰/۰۷	-/۰/۰۶
	C* _{BD}	-/۰/۰۸	-/۰/۰۳	-/۰/۰۹	-/۰/۰۵	-/۰/۰۲	-/۰/۰۴	-/۰/۰۹	-/۰/۰۵	-/۰/۰۳
۰/۵۰	C* _{AL}	-/۰/۹۵	-/۰/۶۶	-/۰/۸۸	-/۰/۷۷	-/۰/۶۷	-/۰/۷۸	-/۰/۹۲	-/۰/۷۶	-/۰/۶۷
	C* _{AD}	-/۰/۹۵	-/۰/۳۷	-/۰/۸۰	-/۰/۵۹	-/۰/۳۹	-/۰/۶۱	-/۰/۸۹	-/۰/۵۶	-/۰/۳۸
	C* _{BL}	-/۰/۰۶	-/۰/۰۴	-/۰/۰۷	-/۰/۰۵	-/۰/۰۴	-/۰/۰۵	-/۰/۰۷	-/۰/۰۵	-/۰/۰۴
	C* _{BD}	-/۰/۰۶	-/۰/۰۲	-/۰/۰۷	-/۰/۰۴	-/۰/۰۱	-/۰/۰۳	-/۰/۰۷	-/۰/۰۴	-/۰/۰۲

جدول ۱۴-۱۰ نسبت تقسیم بار یکنواخت وارد به دال در امتدادهای l_A و l_B

$m = l_A/l_B$	ضریب	حالت ۱ A B	حالت ۲	حالت ۳	حالت ۴	حالت ۵	حالت ۶	حالت ۷	حالت ۸	حالت ۹
۱/۰۰	W_A W_B	-/۰ -/۰	-/۰ -/۰	-/۱۷ -/۱۳	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۳ -/۱۷	-/۱۷ -/۱۳	-/۲۹ -/۲۹	-/۲۲ -/۲۷	-/۲۷ -/۲۲
-/۰۵	W_A W_B	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۵ -/۱۵	-/۲۰ -/۱۸	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۴ -/۱۴	-/۱۴ -/۱۴	-/۲۲ -/۲۲	-/۲۸ -/۲۲	-/۲۲ -/۲۸
-/۰۹	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۲ -/۱۷	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۲ -/۱۲	-/۱۲ -/۱۲	-/۲۸ -/۲۲	-/۲۲ -/۲۲	-/۲۲ -/۲۲
-/۱۵	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۸ -/۱۷	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۷	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۲۲
-/۱۸	W_A W_B	-/۱۷ -/۱۷	-/۱۷ -/۱۷	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۷ -/۱۷	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۴	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۷
-/۲۵	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶
-/۲۷	W_A W_B	-/۱۸ -/۱۸	-/۱۸ -/۱۸	-/۲۵ -/۱۹	-/۱۸ -/۱۸	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶
-/۳۵	W_A W_B	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۵ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶
-/۴۰	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶
-/۵۵	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶
-/۵۰	W_A W_B	-/۱۶ -/۱۶	-/۱۶ -/۱۶	-/۲۲ -/۱۶	-/۱۵ -/۱۵	-/۱۰ -/۱۰	-/۱۰ -/۱۰	-/۲۲ -/۱۲	-/۲۲ -/۱۵	-/۲۲ -/۱۶

فصل یازدهم

تیرها

فصل یازدهم

تیرها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۱ گستره

ت ۱-۱۱ گستره

ضوابط این فصل به طراحی تیرهای ساده، تیرهای مرکب بتنی، تیرچه‌های یک‌طرفه و تیرهای عمیق اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

تیرهای مرکب بتنی - فولادی در این فصل مورد بررسی قرار نگرفته است. ضوابط طراحی این تیرها در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان رایج شده است.

الف- ضوابط کلی طراحی؛

ب- مقاومت مورد نیاز و مقاومت طراحی؛

پ- محدودیت آرماتورها در خمش، برش و پیچش؛

ت- جزییات آرماتورگذاری؛

ث- جزییات طراحی تیرچه‌های یک‌طرفه؛

ج- جزییات طراحی تیرهای عمیق.

۲-۱۱ کلیات

ت ۲-۱۱ کلیات

۱-۲-۱۱ مشخصات بتن و آرماتورهای فولادی باید به گونه‌ای باشند که ضوابط طراحی و دوام مندرج در **فصل‌های ۳ و ۴** جلد اول و فصل ۶ جلد دوم، این آیین‌نامه برآورده شوند. مصالح، طراحی و الزامات قرارگیری اقلام جاگذاری در بتن باید مطابق ضوابط مندرج در **فصل ۴** این آیین‌نامه باشند.

۱-۲-۱۱ در طراحی تیرها رعایت ضوابط مربوط به پیوستگی، در **فصل ۲۱** و ضوابط اتصالات تیر به ستون و دال به ستون، در **فصل ۱۶** و ضوابط مربوط به اعضای خمشی مرکب بتنی، **فصل ۱۷**، الزامی است.

۱-۲-۳ تیرهای با نیروی محوری $P_u < 0.10f_c'A_g$ ، باید به صورت کشش-کنترل منطبق با **بند ۲-۴-۷** طراحی شوند. بر این اساس می‌توان حداکثر آرماتور کششی مجاز را تعیین نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۲-۱۱ پایداری جانبی تیرها بر اساس فاصله تکیه‌گاه‌های جانبی آن تعیین می‌شود. اگر تیری به صورت پیوسته مهار جانبی نداشته باشد، ضوابط زیر بندهای «الف» و «ب» باید در آن رعایت شود:

الف- فاصله تکیه‌گاه‌های جانبی نباید از ۵۰ برابر حداقل عرض بال فشاری یا وجه فشاری بیشتر باشد.

ب- فاصله تکیه‌گاه‌های جانبی باید اثرات برون محوری بار را منظور کند.

ت ۴-۲-۱۱ نتایج آزمایش‌های انجام شده نشان می‌دهد که تیرهای بتنی مهار نشده جانبی حتی در صورتی که خیلی عمیق و باریک باشند، به شرطی که دارای بارگذاری با خروج از محوریت نباشند، که پیش از ایجاد کنند، با کماتش جانبی از کار نمی‌افتند. تیرهای بدون مهار جانبی که با خروج از محوریت یا تمایل مختصر بارگذاری می‌شوند، تحت تاثیر تنش‌ها و تغییر شکل‌هایی قرار می‌گیرند که ممکن است برای تیرهای نازک و تیرهای عمیق با طول مهار شده جانبی بزرگ خطرناک باشد. مقدار ۵۰ برابر خواسته شده عمدتاً برای اینگونه تیرهاست.

۵-۲-۱۱ ساخت تیرهای T شکل

ت ۵-۲-۱۱ تیرهای T شکل

۱-۵-۲-۱۱ در ساخت تیرهای T شکل، بال و جان باید به صورت یکپارچه ساخته شوند. در غیر این صورت، لازم است پیوستگی بین جان و بال به طور مناسب تأمین شود.

در ساخت و سازه‌های یکپارچه و تمام کامپوزیت، بخشی از دال به عنوان بال تیر در نظر گرفته می‌شود.

۲-۵-۲-۱۱ عرض موثر بال باید مطابق ضوابط بند ۳-۳-۶ باشد.

ت ۱-۵-۲-۱۱ در ساخت و سازه‌های یکپارچه و مرکب بخشی از دال بعنوان بال تیر در نظر گرفته می‌شود.

۳-۵-۲-۱۱ در مواردی که آرماتورهای اصلی خمشی در دالی که به عنوان بال تیر T شکل در نظر گرفته شده است موازی محور طولی تیر باشند، آرماتورهایی عمود بر محور تیر باید در بالای دال و بر اساس مقاومت در مقابل بارهای با ضریبی که بر عرض موثر بال به صورت کنسول عمل می‌کنند، مطابق بند ۲-۵-۹ قرار داده شوند. سیستم تیرچه‌های بتنی از این ضابطه مستثنی می‌باشند.

ت ۴-۵-۲-۱۱ دو مثال برای مقاطعی که باید برای طراحی پیشگی در نظر گرفته شوند، در شکل ۱-۱۱ آورده شده‌اند.

۴-۵-۲-۱۱ در طراحی پیشگی مقاطع درجا که دال کف، بال تیر را تشکیل می‌دهد، عرضی از دال که به طور موثر به عنوان بال تیر عمل می‌کند و در محاسبه A_{cp} ، A_g و p_{cp} به کار می‌رود، بر اساس موارد زیر بندهای «الف» و «ب» زیر اختیار می‌شود:

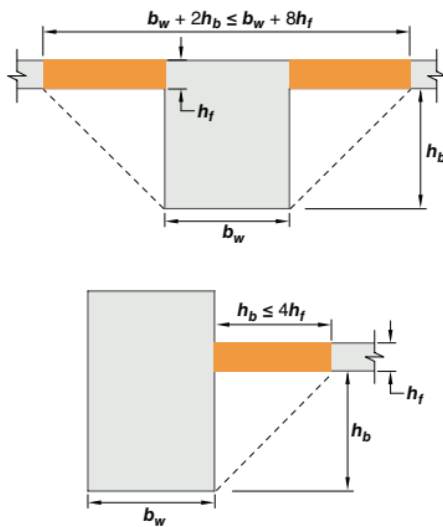
الف- عرض بیرون‌زده از دال نسبت به بر جان که به طور موثر به عنوان بال تیر عمل می‌کند، به اندازه کوچک‌ترین از دو مقدار چهار برابر ضخامت بال و ارتفاع بیرون زده جان از

متن اصلی

پایین یا بالای بال (هر کدام که بزرگتر است)، در نظر گرفته شود.

ب- اگر مقادیر A_{cp}^2 / p_{cp} برای مقاطع توپر و A_g^2 / p_{cp} برای مقاطع تو خالی در یک تیر بال دار کمتر از مقدار محاسبه شده برای همان تیر بدون بال باشند، از عرض بیرون زده از دال که به طور موثر به عنوان بال تیر عمل می کند، صرف نظر می شود.

تفسیر/توضیح

شکل ۱-۱۱ قسمت‌هایی از دال که در طراحی پیچشی تیرها باید در نظر گرفته شوند.

۶-۲-۱۱ حداقل ارتفاع تیر

۶-۲-۱۱ حداقل ارتفاع تیر

ت ۱-۶-۲-۱۱ جهت آشنایی با نحوه کاربرد این ضوابط برای تیرهای مرکب به بخش ۶-۲-۱۱ مراجعه شود.

۱-۶-۲-۱۱ در ساختمان‌های متعارف و تحت بارگذاری‌های معمول، در تیرهایی که ارتفاع آن‌ها از مقادیر مندرج در جدول ۱-۱۱ بیشتر است، محاسبه خیز (افتادگی) الزامی نمی‌باشد، به شرط آن‌که این تیرها به قطعات غیرسازه‌ای مانند تیغه‌ها متصل نباشند و یا آن‌ها را نگهداری نکنند و خیز زیاد در آن‌ها خسارتی ایجاد نکنند.

جدول ۱-۱۱ حداقل ارتفاع تیر

عضو	تکیه‌گاه‌های ساده	تکیه‌گاه‌های پیوسته از یک طرف	تکیه‌گاه‌های پیوسته از دو طرف	کنسول
تیرها یا تیرچه‌ها	$\frac{l}{16}$	$\frac{l}{18.5}$	$\frac{l}{21}$	$\frac{l}{8}$
توضیح: مقادیر جدول برای بتن معمولی و آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال می‌باشند. برای سایر موارد، حداقل ارتفاع باید بر اساس ضوابط ۱-۱۱-۲-۶ و ۱-۱۱-۲-۳ تغییر یابد. l در جدول طول دهانه تیر یا طول آزاد کنسول است.				

ت ۱-۶-۲-۱۱ ضریب اصلاح f_y تقریبی است، اما برای f_y بین ۲۸۰ تا ۶۹۰ مگاپاسکال و نسبت‌های معمولی آرماتور نتایج محافظه‌کارانه‌ای بدست می‌دهد.

۱-۶-۲-۱۱ برای سایر انواع آرماتورها، مقادیر جدول ۱-۱۱ باید در ضریب $(0.4 + f_y / 700)$ ضرب شوند.

متن اصلی

۱۱-۲-۳-۳ برای تیرهای ساخته شده با بتن سبک، مطابق تعریف بند ۲-۲-۲، مقادیر جدول ۱-۱۱ باید در $1.09 \geq 0.0003w_c - 1.65$ ضرب شوند. همچنین برای تیرهای مرکب بتنی ساخته شده با ترکیبی از بتن معمولی و سبک که در زمان ساخت شمع‌بندی داشته باشند و نیز زمانی که بتن سبک تحت فشار باشد، همین ضریب اعمال می‌شود.

۱۱-۲-۳-۴ ضخامت کف سازی بتنی وقتی در محاسبه ارتفاع مقطع لحاظ می‌شود که به صورت یکپارچه با تیر ریخته شده باشد، یا طوری طراحی شود که عملکرد مرکب با تیر داشته باشد.

۱۱-۲-۳-۵ در تیرهایی که حداقل ارتفاع ذکر شده در جدول ۱-۱۱ را ندارند، خیزهای آنی و درازمدت باید مطابق ضوابط خیز ناشی از بارهای ثقیل در مرحله بهره‌برداری مطابق فصل ۱۹ محاسبه و کنترل شوند.

۱۱-۲-۳-۶ در تیرهای مرکب بتنی که ضوابط بند ۱-۲-۳-۱۱ را تامین می‌کنند، نیازی به محاسبه خیزهایی که بعد از مرکب شدن تیر اتفاق می‌افتند، نیست. در این تیرها خیزهایی که قبل از مرکب شدن تیر اتفاق می‌افتند، باید مورد بررسی قرار گیرند، مگر آن که عمق تیر قبل از مرکب شدن نیز ضوابط فوق را تامین کند.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۲-۳-۱۱ ضریب اصلاح برای بتن‌های سبک بر اساس نتایج آزمایشگاهی است و هیچ اصلاحی برای بتن با w_c بزرگتر از ۱۸۴۰ کیلوگرم بر مترمکعب نیازی نیست.

ت ۱۱-۲-۳-۱۱ مقادیر جدول ۱-۱۱ برای تیرهای بتنی است که در هنگام ساخت، شمع‌گذاری می‌شوند و پس از برداشتن تکیه‌گاه‌های موقت، کل وزن بار مرده توسط بخش مرکب، تحمل می‌شود. در سازه‌های بدون شمع، عمق موثر تیر وابسته به آن است که خیز در نظر گرفته شده قبل یا بعد از دستیابی کامل تیر به مرکب بودن، اتفاق می‌افتد.

خیزهای اضافی ناشی از خزش و جمع شدگی ناشی از بارگذاری اولیه باید مجزا در نظر گرفته شود. این مورد در روزهای اولیه که میزان رطوبت بالا و مقاومت پایین است اهمیت بیشتری دارد.

انتقال برش افقی بواسطه پیوستگی بتن دو لایه جدا ریخته شده برای ممانعت از لغزش، حائز اهمیت است. استفاده از کلید برشی در این موارد توصیه می‌شود.

۳-۱۱ مقاومت مورد نیاز

۱-۳-۱۱ مقاومت مورد نیاز در هر مقطع بر اساس لنگر خمشی، نیروی برشی، نیروی محوری (در صورت لزوم) و لنگر پیچشی ضریب‌دار در آن مقطع تعیین می‌شود.

۲-۳-۱۱ در قطعاتی که با تکیه‌گاه‌های خود به صورت یکپارچه بتن‌ریزی می‌شوند، لنگر خمشی، نیروی برشی و لنگر

ت ۱۱-۳ مقاومت مورد نیاز

متن اصلی

پیچشی در مقاطع روی تکیه‌گاه را می‌توان بر اساس تلاش مورد نظر در بر تکیه‌گاه در نظر گرفت.

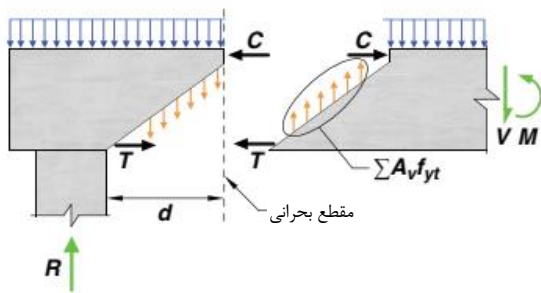
۳-۳-۱۱ حداکثر نیروی برشی نهایی، V_u ، در تکیه‌گاه‌ها را برای تمام مقاطعی که در محدوده بر داخلی تکیه‌گاه تا محل مقطع بحرانی قرار دارند، می‌توان برای برش V_u در فاصله d از بر تکیه‌گاه طراحی نمود، به شرط آن که ضوابط زیر بندهای «الف» تا «پ» زیر رعایت شده باشند:

- الف- عکس‌العمل تکیه‌گاهی در جهت برش اعمال شده در نواحی انتهایی عضو ایجاد فشار کند.
- ب- بارها در سطح بالایی عضو و یا نزدیک به آن اعمال شوند.
- پ- هیچ بار متمرکزی در محدوده بر داخلی تکیه‌گاه تا فاصله d از بر تکیه‌گاه اعمال نشود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۳-۱۱ نزدیکترین ترک مورب از تکیه‌گاه تیر به سمت بالا و تا ناحیه فشاری (تقریباً به اندازه d از بر تکیه‌گاه) گسترش پیدا می‌کند. اگر بارها از بالا به تیر وارد شوند **شکل ۲-۱۱-الف**، خاموت‌های در راستای ترک فقط باید در برابر نیروی برشی ناشی از اعمال بار در خارج از ناحیه d از بر تکیه‌گاه، مقاومت نمایند. نیروهایی که در ناحیه بین تکیه‌گاه و d از بر آن به تیر اعمال می‌شود، به صورت فشاری از طریق جان بالای ترک به تکیه‌گاه منتقل می‌شوند.

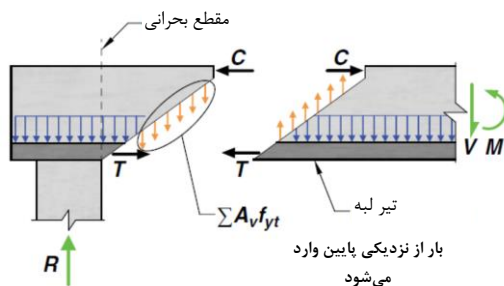
به همین منظور، آیین‌نامه اجازه طراحی برای نیروی برشی ضریب‌دار حداکثر در فاصله d از بر تکیه‌گاه در تیرهای بتن‌آرمه را می‌دهد.

شکل ۲-۱۱-الف مقطع بحرانی برای حالتی که بار از بالا وارد می‌شود

در **شکل ۲-۱۱-ب**، بارها در نزدیکی پایین تیر اعمال می‌شوند. در این حالت می‌توان مقطع بحرانی برش را از بر تکیه‌گاه در نظر گرفت.

حالت‌های مختلف شرایط تکیه‌گاهی که نیروی برشی باید به فاصله d از بر تکیه‌گاه اندازه‌گیری شود در **شکل ۲-۱۱** آمده است:

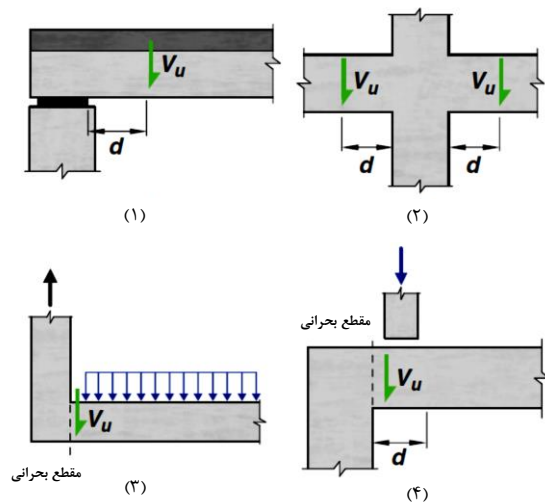

شکل ۲-۱۱-ب مقطع بحرانی برای حالتی که بار از نزدیکی پایین وارد می‌شود

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حالت‌های مختلف شرایط تکیه‌گاهی و محل مقطع بحرانی در شکل ۲-۱۱-پ نشان داده شده‌اند. در این حالت نیروی برشی باید از بر تکیه‌گاه اندازه‌گیری شود.

شکل ۲-۱۱-پ شرایط معمول تکیه‌گاه تیر برای وارد کردن بار و محل مقطع بحرانی

۴-۳-۱۱ در صورت عدم استفاده از تحلیل دقیق‌تر، می‌توان لنگر پیچشی نهایی ناشی از اثر دال‌ها روی تیرهای باربر را با یک توزیع خطی یکنواخت، جایگزین نمود.

۵-۳-۱۱ تمام مقاطعی را که در فاصله کمتر از d از بر داخلی تکیه‌گاه قرار دارند، می‌توان برای لنگر پیچشی T_u در فاصله d از بر داخلی تکیه‌گاه طراحی نمود، به شرط آن که در این فاصله هیچ لنگر پیچشی متمرکزی موجود نباشد.

۶-۳-۱۱ در مواردی که امکان کاهش لنگر پیچشی در اثر باز توزیع نیروهای داخلی در عضوی از یک سازه نامعین وجود داشته باشد (پیچش هم‌سازی) اجازه داده می‌شود حداکثر لنگر پیچشی مورد نیاز بر اساس بند ۴-۱-۶-۸ به ϕT_{cr} کاهش داده شود. در این حالت لازم است اثرات لنگرها و برش‌های تعدیل یافته عضو در سایر اعضای مجاور، با استفاده از رابطه تعادل، محاسبه شده و در طراحی به کار گرفته شوند. لنگر پیچشی ترک‌خوردگی، T_{cr} ، بر اساس بند ۲-۲-۶-۸ محاسبه می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۱۱ مقاومت طراحی

ت ۴-۱۱ مقاومت طراحی

۴-۱۱-۱ در روش طرح مقاومت، طراحی اعضای مختلف سازه چنان صورت می‌گیرد که مقاومت طرح یا حداکثر ظرفیت باربری عضو در هر مقطع، بزرگتر یا مساوی با نیروهای داخلی موجود در آن مقطع تحت اثر بارهای ضریب‌دار وارد به سازه باشد **رابطه ۱-۸ «الف»** تا «ت» در تعیین مقاومت طرح مقطع و نیز تعیین بارهای ضریب‌دار، ضرایب کاهش مقاومت و نیز ضرایب بار مطابق **فصل ۷** این آیین‌نامه منظور می‌شوند.

ت ۴-۱۱-۱ شرایط طراحی در نظر گرفته شده در بندهای «الف» تا «ت»، شامل نیروهای متداول وارد بر سازه می‌باشد. بدیهی است هر گونه بارگذاری خارج از لیست فوق که بر عملکرد سازه تاثیرگذار است باید در طراحی در نظر گرفته شود.

۴-۱۱-۲ **خمش:** در مواردی که نیروی محوری فشاری ضریب‌دار با ضریب، $P_u < 0.10f'_c A_g$ باشد، مقاومت خمشی مقطع بر اساس **رابطه ۱-۸ «الف»** و با کنترل $\phi M_n \geq M_u$ تعیین می‌شود. در مواردی که $P_u \geq 0.10f'_c A_g$ بوده و یا کششی باشد، مقاومت توام خمشی و محوری بر اساس **رابطه ۱-۸ «الف»** و **رابطه ۱-۸ «ت»**، با منظور کردن اثر متقابل لنگر خمشی و بار محوری و با کنترل توام $\phi M_n \geq M_u$ و $\phi P_n \geq P_u$ تعیین می‌شود.

ت ۴-۱۱-۲ تیرهایی که تحت اثر نیروی محوری قابل ملاحظه قرار دارند باید برای ترکیب نیروی محوری و لنگر خمشی طراحی شوند. این تیرها نیازی به اقلان شرایط مربوط در **فصل ۱۲** را ندارند، اما باید ضوابط مربوط به سنجاقی‌ها و دورپیچ‌های اضافی مندرج در **بند ۸-۳-۳** را، اقلان کنند. برای تیرهای نازک با نیروی محوری قابل ملاحظه، شرایط مربوط به اثر لاغری همانند ستون‌ها در **بند ۶-۵-۴** باید رعایت شود.

۴-۱۱-۳ **برش:** در مقاطع تحت اثر برش، مقاومت برشی مقطع بر اساس **رابطه ۱-۸ «ب»** و با کنترل $\phi V_n \geq V_u$ تعیین می‌شود.

۴-۱۱-۴ در تیرهای بتنی مرکب، مقاومت برشی افقی، V_{nh} ، بر اساس **بند ۱۷-۳-۳** محاسبه می‌شود.

۴-۱۱-۵ **پیچش:** در مقاطع تحت اثر پیچش، مقاومت پیچشی مقطع بر اساس **رابطه ۱-۸ «پ»** و با کنترل $\phi T_n \geq T_u$ تعیین می‌شود. اگر لنگر پیچشی ضریب‌دار از پیچش آستانه مقطع با منظور کردن ضریب کاهش مقاومت پیچشی کمتر باشد، $T_u < \phi T_{nh}$ ، می‌توان از اثرات پیچش صرف نظر نمود و در این حالت نیازی به تامین آرماتور حداقل پیچشی نیست.

ت ۴-۱۱-۶ الزامات آرماتورگذاری پیچشی و برشی با یکدیگر جمع شده و خاموت‌های مقطع باید بر اساس جمع هر دو در نظر گرفته شود. آرماتور لازم A_v برای برش شامل تمام ساق‌های خاموت‌ها می‌شود در حالی که آرماتور A_t برای بخش پیچش شامل یک ساق می‌شود.

۴-۱۱-۶ آرماتورهای طولی و عرضی مورد نیاز برای پیچش را باید به آرماتورهای لازم برای برش، خمش و نیروی محوری نهایی که به صورت ترکیبی با پیچش عمل می‌کنند، اضافه نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$\left(\frac{A_{v+t}}{s} \right) = \frac{A_v}{s} + 2 \frac{A_t}{s}$$

اگر گروه خاموت‌های مقطع برای برش بیش از ۲ ساق باشند، تنها ساق‌های کنار تیر در این جمع محاسبه می‌شوند، چرا که ساق‌های داخلی مقطع در تحمل پیچش نقشی نخواهند داشت.

آرماتورهای طولی لازم برای تحمل پیچش باید در هر مقطع به آرماتورهای طولی ناشی از خمش اضافه شوند.

آرماتور طولی مورد نیاز برای پیچش در هر مقطع به آرماتور طولی مورد نیاز برای خمش اضافه می‌شود. آرماتور طولی برای این جمع در نظر گرفته می‌شود، اما نباید کمتر از مقدار لازم برای حداکثر لنگر خمشی در آن مقطع، در حالتی که لنگر خمشی و پیچشی همزمان اثر می‌کنند، باشد. اگر حداکثر لنگر خمشی در یک مقطع مثلاً در وسط تیر و حداکثر لنگر پیچشی در مقطع دیگری مانند بر تکیه‌گاه باشد، مجموع آرماتور طولی ممکن است کمتر از مقداری که برای جمع آن‌ها لازم است باشد. در چنین مواردی آرماتور طولی مورد نیاز باید در چند مقطع محاسبه شود.

۱۱-۴-۷ اگر لنگر خمشی مورد نیاز M_u همزمان با لنگر پیچشی مورد نیاز T_u به مقطع وارد شود، سطح مقطع آرماتور پیچشی طولی لازم در ناحیه فشاری عضو خمشی را می‌توان به مقدار $\frac{M_u}{(0.9df_s)}$ کاهش داد، ولی نباید از آرماتور حداقل مطابق ضابطه بند ۱۱-۵-۳ کمتر باشد.

۱۱-۴-۸ در مقاطع توپر با نسبت ابعادی $h/b_f \geq 3$ (ارتفاع مقطع و عرض قسمت در بر دارنده خاموت‌های بسته پیچشی از مقطع است)، می‌توان از هر روش طراحی جایگزین که صحت آن به وسیله تحلیل و سازگاری با نتایج آزمایش‌های جامع تأیید شده باشد، استفاده نمود. در این موارد نیازی به کنترل حداقل آرماتور پیچشی از ضابطه بند ۱۱-۵-۳ نمی‌باشد، اما الزامات آرماتورگذاری ضوابط **بندهای ۱۱-۶-۴ و ۱۱-۶-۵-۶ تا ۱۱-۶-۵-۹** باید رعایت شوند.

۱۱-۴-۹ برای مقاطع پیش ساخته توپر با نسبت ابعادی $h/b_f \geq 4.5$ ، می‌توان از یک روش طراحی جایگزین و آرماتور جان به صورت باز استفاده نمود، به شرط آن که صحت آن به

متن اصلی

وسیله تحلیل و سازگاری با نتایج آزمایش‌های جامع تأیید شده باشد. در این موارد نیازی به کنترل حداقل آرماتور پیچشی از ضابطه بند ۱۱-۵-۳ و نیز رعایت الزامات جزئیات بندهای ۱۱-۶-۴ و ۱۱-۶-۵ تا ۱۱-۶-۹ نمی‌باشد.

۱۱-۵ محدودیت‌های آرماتورگذاری

۱۱-۵-۱ حداقل مقدار آرماتور خمشی

۱۱-۵-۱-۱ حداقل مقدار آرماتور خمشی، $A_{s,min}$ ، باید در تمام مقاطع عضو خمشی که نیاز به آرماتور کششی باشد، تأمین گردد.

تفسیر/توضیح

۱۱-۵ محدودیت‌های آرماتورگذاری

۱۱-۵-۱ حداقل مقدار آرماتور خمشی

ت ۱۱-۵-۱-۱ این بند برای افزایش مختصر مقاومت خمشی در برابر ترک خوردگی در نظر گرفته شده است. هدف آن است که با شروع ترک خوردگی خمشی و تغییر شکل قابل مشاهده، همچنان بارگذاری را تحمل کند و بار اضافی احتمالی را هشدار دهد. تیرهایی که آرماتور کمتری دارند، با شروع ترک خوردگی خمشی می‌توانند شکست ناگهانی داشته باشند. در واقع این بند فقط آرماتورهای طراحی را برای تیرهایی که به دلایل معماری یا دلایل دیگر، سطح مقطع بزرگتر از مورد نیاز مقاومتی دارند، کنترل می‌کند.

در شرایطی که مقدار آرماتور کششی مورد نیاز برای مقاومت کم باشد، لنگر مقاوم بخش بتن‌آرمه که با استفاده از تجزیه و تحلیل بخش ترک‌خورده محاسبه شده کمتر از مدول گسیختگی بتن غیرمسلح متناظر آن است. شکست در این حالت با اولین ترک و بدون هشدار اتفاق می‌افتد. برای جلوگیری از این چنین شکستی، حداقل مقدار آرماتور کششی برای نواحی با لنگر مثبت و منفی لازم است.

ت ۱۱-۵-۱-۲ در مواردی که مقطع بال در کشش است، مقدار آرماتور کششی مورد نیاز برای مساوی کردن مقاومت مقطع تقویت شده و تقویت نشده، تقریباً دو برابر مقدار مقطع مستطیلی یا مقطع بال‌دار با بال فشاری است. آرماتور کششی حداقل، به ویژه در تیرهای طره‌ای (کنسول) و سایر تیرهای معین استاتیکی که در آن‌ها امکان باز توزیع لنگر وجود ندارد، به مقدار بیشتری مورد نیاز است.

۱۱-۵-۱-۲ حداقل مقدار آرماتورهای خمشی نباید از بزرگترین مقادیر زیر کمتر باشد، به جز موردی که در ضابطه بند ۱۱-۵-۳ اشاره شده است. در اعضای معین استاتیکی با مقطع بال‌دار که بال مقطع در کشش قرار دارد، مقدار b_w بر اساس جایگزینی با کم‌ترین مقدار b_r (عرض بال) و $2b_w$ محاسبه می‌شود. مقدار f_y باید به حداکثر ۵۵۰ مگاپاسکال محدود شود.

$$0.25 \frac{\sqrt{f_c'}}{f_y} b_w d$$

رابطه ۱۱-۱-الف

$$\frac{1.4}{f_y} b_w d$$

رابطه ۱۱-۱-ب

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۵-۱-۳ اگر سطح مقطع آرماتورهای طولی تأمین شده در وجه کششی، حداقل به اندازه یک سوم بیشتر از مقدار مورد نیاز بر اساس محاسبه باشد، نیازی به کنترل ضوابط **بندهای ۱۱-۵-۱-۱ و ۱۱-۵-۱-۲** نمی‌باشد.

۱۱-۵-۲ حداقل آرماتور برشی

۱۱-۵-۲ حداقل آرماتور برشی

۱۱-۵-۲-۱ حداقل آرماتورهای برشی، $A_{v,min}$ ، باید در همه مقاطعی که نیروی برشی مورد نیاز مقطع از نصف مقاومت برشی تأمین شده توسط بتن با احتساب ضریب کاهش مقاومت بیشتر است، $V_u > 0.083\phi\lambda\sqrt{f'_c}b_wd_c$ ، تأمین شود، به جز مواردی که در **جدول ۱۱-۲** آورده شده‌است. در این موارد اگر $V_u > \phi V_c$ باشد، حداقل $A_{v,min}$ باید تأمین گردد.

جدول ۱۱-۲ مواردی که اگر $V_u \leq \phi V_c$ باشد، حداقل آرماتور برشی لازم نیست

شرایط	نوع تیر
$h \leq 250 \text{ mm}$	کم عمق
$h \leq \max\{2.5t_f, 0.5b_w\}$ و $h \leq 600 \text{ mm}$	یکپارچه با دال
مطابق ضوابط بند ۱۱-۷	سیستم تیرچه یک‌طرفه

ت ۱۱-۵-۲-۱ آرماتور برشی، رشد ترک خوردگی قطری (ترک برشی) را مهار می‌کند تا شکل‌پذیری تیر بهبود یابد و هشدار به شکست تأمین شود. ایجاد ترک خوردگی قطری در جان تیر بدون آرماتور برشی کافی، ممکن است مستقیماً باعث شکست بدون هشدار شود. اگر تیر تحت نیروی کششی غیرمنتظره یا اضافه بار قرار گیرد، آرماتور برشی ارزش قابل ملاحظه خود را نشان می‌دهد.

تیرچه‌ها از الزامات حداقل آرماتور برشی مورد نیاز، مستثنی هستند زیرا احتمال تقسیم بار بین سطح ضعیف و قوی وجود دارد. بکارگیری آرماتور برشی در جان تیرچه حتی وقتی که V_u کمتر از $0.083\phi\lambda\sqrt{f'_c}b_wd_c$ باشد برای همه اعضای با جان لاغر، اعضای پس‌تنیده مانند تیرچه‌ها، دال‌های مشبک و تیرهای T شکل برای تقویت در برابر نیروی کششی جان که در نتیجه انحراف موضعی کابل طراحی ممکن است پیش‌آید بعنوان یک راهکار تقویتی برای نگهداری کابل طراحی در حین ساخت، توصیه می‌شود. در صورت عدم تقویت کافی ممکن است در هنگام بتن‌ریزی لرزش و جابجایی جانبی و انحراف موضعی در پروفیل کابل ایجاد شود. در چنین شرایطی، در صورت اعمال تنش به کابل‌ها، انحراف آن‌ها برطرف شده و مجدداً صاف می‌شود. این فرآیند ممکن است تنش‌های کششی زیادی در جان ایجاد کند و در صورت عدم تقویت جان ترک خوردگی گسترش یابد. حداکثر فاصله بین خاموت‌های مورد استفاده برای این منظور کمتر از $1.5h$ یا 0.5 متر می‌باشد. الزامات آرماتور برشی در بندهای **۱۱-۵-۲ و ۱۱-۵-۳** ممکن است به فواصل نزدیک‌تری نیاز داشته باشد.

برای بارگذاری مکرر در تیرها، باید احتمال ایجاد ترک‌های کششی قطری در تنش‌های کوچک‌تر از بارگذاری استاتیکی در طراحی در نظر گرفته شود. در این موارد، استفاده از حداقل آرماتور برشی توصیه می‌شود حتی اگر آزمایش‌ها یا محاسبات براساس بار استاتیکی، نشان دهد به آرماتور برشی نیاز نمی‌باشد.

۱۱-۵-۲-۲ اگر بتوان به کمک آزمایش‌های قابل قبول نشان داد که در صورت حذف آرماتور برشی، مقطع مورد نظر مقاومت‌های خمشی و برشی لازم را خواهد داشت، می‌توان

متن اصلی

ضابطه بند ۱۱-۵-۲-۱ را نادیده گرفت. در این آزمایش‌ها باید اثرات نشست‌های نامساوی، خزش، جمع‌شدگی و تغییر درجه حرارت محیط بر اساس ارزیابی واقع بینانه‌ای از آن چه در شرایط بهره‌برداری وجود دارد، در نظر گرفته شوند.

۱۱-۵-۲-۳ اگر آرماتورهای برشی مورد نیاز باشند و بتوان از اثرات پیچشی صرف نظر نمود، حداقل آرماتور برشی در فاصله s ، یعنی $A_{v, \min} / s$ نباید از بزرگترین مقادیر زیر کمتر باشد:

$$0.062 \sqrt{f_c} \frac{b_w}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۱۱-۲-الف}$$

$$0.35 \frac{b_w}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۱۱-۲-ب}$$

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۵-۲-۳ در مواردی که یک تیر برای نشان دادن کافی بودن مقاومت خمشی و برشی آزمایش می‌شود، با توجه به آن که ابعاد و مقاومت مصالح بتن واقعی بکار برده شده‌اند، نتایج آزمایش را می‌توان مقاومت اسمی M_n و V_n تلقی نمود. در نظر گرفتن این نتایج بعنوان مقاومت‌های اسمی این اطمینان را بدست می‌دهد که اگر هم ابعاد و هم مقاومت مصالح بتن بکار برده شده اندکی خطا داشته باشند، هنوز حاشیه ایمنی کافی در تیر بعلت بکارگیری ضریب تقلیل مقاومت ϕ وجود دارد.

ت ۱۱-۵-۳ حداقل آرماتور پیچشی

ت ۱۱-۵-۳-۲ تفاوت در تعاریف A_v و A_t باید مورد توجه قرار گیرد. A_v مساحت دو پایه خاموت بسته است، در حالی که A_t تنها مساحت یک پایه خاموت بسته است. اگر یک گروه خاموت بیش از دو پایه داشته باشد، فقط پایه‌های مجاور دو طرف تیر در نظر گرفته می‌شوند، همان‌طور که در بند ت ۱۱-۶-۴ ارائه شده است. آزمایش‌های انجام شده بر روی تیرهای بتن آرمه با مقاومت زیاد بتن، نیاز به افزایش حداقل سطح آرماتور برشی را برای جلوگیری از شکست برشی ناشی از ترک خوردگی قطری نشان می‌دهند. اگر چه تعداد محدودی از این آزمایش‌ها وجود دارد، اما رابطه مربوط به حداقل سطح خاموت‌های بسته عرضی با محاسبات مورد نیاز برای حداقل آرماتور برشی سازگار شده است.

ت ۱۱-۵-۳-۳ تحت اثر ترکیب پیچش و برش، ترک‌های پیچشی ناشی از لنگر در اثر اعمال برش کاهش می‌یابد، که نتیجه آن سبب کاهش آرماتور پیچشی مورد نیاز برای جلوگیری از شکست ترد، بلافاصله بعد از ترک خوردگی می‌شود. در مواردی که تیر در معرض پیچش خالص قرار می‌گیرد اگر مقدار حجمی آرماتور پیچشی در آن کمتر از یک درصد باشد، در اولین ترک خوردگی پیچشی دچار شکست می‌شود. رابطه ۱۱-۳-الف بر اساس نسبت ۲ به ۱ تنش پیچشی به تنش برشی می‌باشد و نسبت حجمی آرماتور پیچشی تقریباً ۰/۵ درصد در نظر گرفته شده است.

۱۱-۵-۳ حداقل آرماتور پیچشی

۱۱-۵-۳-۱ حداقل آرماتور پیچشی در تمام مناطقی که $T_u \geq \phi T_{th}$ است، باید تأمین شود.

۱۱-۵-۳-۲ اگر آرماتور پیچشی لازم باشد، حداقل سطح مقطع آرماتور عرضی به صورت خاموت برشی و پیچشی بسته، $(A_v + 2A_t)_{\min} / s$ ، باید برابر با بیشترین مقدار «الف» و «ب» که در بند ۱۱-۵-۲-۳ برای برش ذکر شد، در نظر گرفته می‌شود.

۱۱-۵-۳-۳ اگر آرماتور پیچشی لازم باشد، حداقل آرماتور طولی پیچشی، $A_{t, \min}$ ، کم‌ترین مقدار «الف» و «ب» در نظر گرفته می‌شود:

$$0.42 \frac{\sqrt{f_c} A_{cp}}{f_{yt}} - \left(\frac{A_t}{s} \right) p_h \frac{f_{yt}}{f_y} \quad \text{رابطه ۱۱-۳-الف}$$

$$0.42 \frac{\sqrt{f_c} A_{cp}}{f_{yt}} - \left(\frac{0.175 b_w}{f_{yt}} \right) p_h \frac{f_{yt}}{f_y} \quad \text{رابطه ۱۱-۳-ب}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۶ جزئیات آرماتورگذاری

۱۱-۶ جزئیات آرماتورگذاری

۱۱-۶-۱ کلیات

۱۱-۶-۱ کلیات

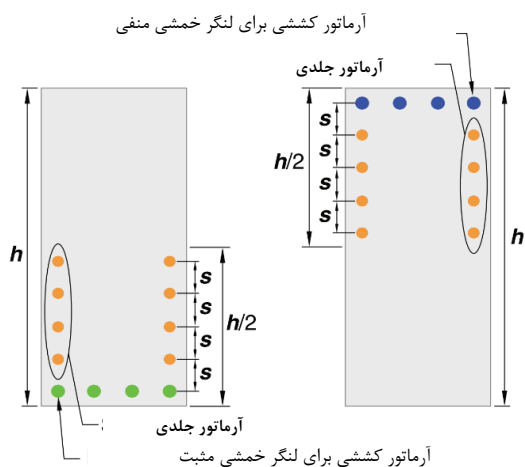
۱۱-۶-۱-۱ پوشش بتن روی آرماتورها باید ضوابط مندرج در فصل ۴ و فصل ۶ از جلد دوم این آیین‌نامه را برآورده سازد. همچنین طول گیرایی و وصله آرماتورها باید مطابق ضوابط فصل ۲۱ این آیین‌نامه تعیین شوند. در صورت استفاده از گروه میلگردها، ضوابط فصل ۲۱ این آیین‌نامه باید برقرار باشند.

۱۱-۶-۱-۲ محاسبه طول گیرایی و وصله پوششی آرماتورهای طولی با $f_y > 550 \text{ MPa}$ ، پارامتر K_{tr} نباید کمتر از $0.5d_b$ اختیار شود.

۱۱-۶-۱-۳ حداقل فاصله آرماتورها مطابق ضوابط فصل ۲۱ این آیین‌نامه تعیین می‌شود. فاصله نزدیک‌ترین آرماتورهای طولی گروهی تا وجه کششی نباید از مقادیر ضوابط بخش ۱۹-۳ بیشتر باشد.

۱۱-۶-۱-۴ در تیرهای با ارتفاع زیاد که در آن‌ها h از ۹۰۰ میلی‌متر بیشتر است، آرماتورهای جلدی (گونه) باید به طور یکنواخت در دو وجه تیر در فاصله $h/2$ از وجه کششی توزیع شوند. فاصله آرماتورهای جلدی نباید از مقدار s بر اساس ضابطه‌های بخش ۱۹-۳ بیشتر باشد، که در آن C_c فاصله پوشش بتنی خالص آرماتورهای جلدی از وجه کناری است. اثر آرماتورهای جلدی بر مقاومت را می‌توان با تحلیل هم‌سازی کرنش اعمال نمود. آرماتورهای با قطر ۱۰ تا ۱۶ میلی‌متر، و یا شبکه میلگرد جوش شده با سطح مقطع حداقل برابر با ۲۱۰ میلی‌متر مربع در یک متر ارتفاع، به عنوان فولاد جلدی مناسب هستند.

ت ۱۱-۶-۱-۴ برای تیرهای نسبتاً عمیق، مقدار آرماتور باید در نزدیکی وجوه سطح قائم محل پیچش قرار بگیرد تا ترک خوردگی در جان کنترل شود. بدون وجود چنین آرماتورهای کمکی، ممکن است عرض ترک‌های جان بیش از عرض ترک‌ها در سطح آرماتور کششی خمشی شود.

شکل ۱۱-۳ آرماتور جلدی برای تیرها و تیرچه‌ها با عمق h بزرگتر از ۹۰۰ میلی‌متر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۶-۲ آرماتور خمشی

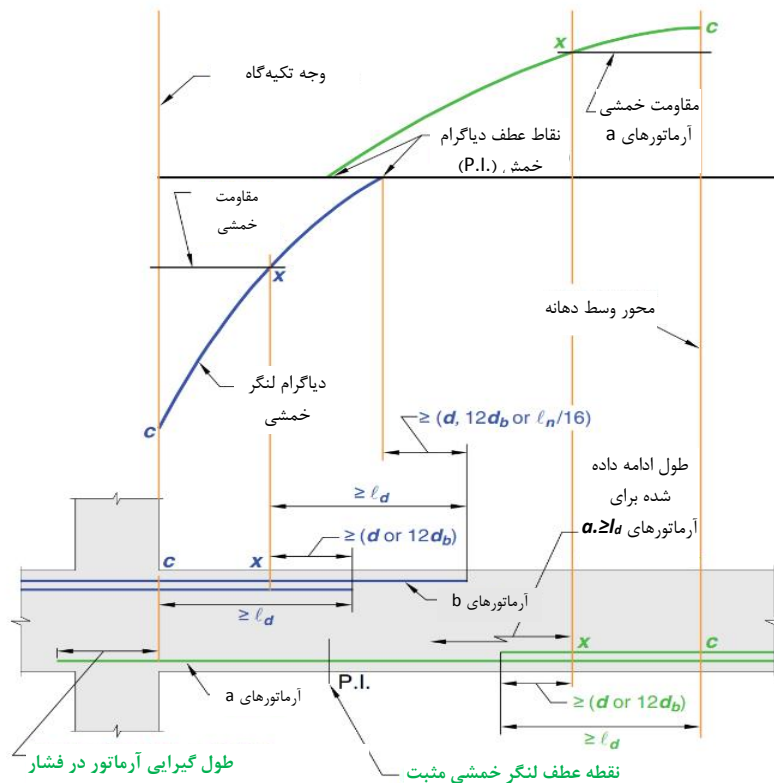
۱۱-۶-۲-۱ نیروی کششی یا فشاری محاسبه شده برای آرماتورهای هر مقطع از تیر باید در هر طرف آن مقطع با تامین گیرایی کافی توسعه یافته و به بتن منتقل شود.

۱۱-۶-۲-۱ در مقاطع خمشی، مقاطع بحرانی که در دو سمت آنها کافی بودن گیرایی آرماتور باید کنترل شود، عبارتند از مقاطع دارای بیشترین تنش و نیز مقطعی در طول دهانه تیر که در آنها آرماتور کششی برای مقاومت در مقابل خمش مورد نیاز نیست، قطع یا خم می گردند.

ت ۱۱-۶-۲ آرماتور خمشی

ت ۱۱-۶-۲-۱ در ویرایش قبلی آیین نامه مقطع بحرانی به «محل محلی که آرماتور کششی خم شده یا قطع شده و دیگر نیازی به مقاومت آنها در برابر خمش نیست»، تعریف شده بود این تعریف در این ویرایش نیز حفظ شده است.

در شکل ۱۱-۴ سطوح بحرانی برای یک تیر پیوسته معمولی با «C» برای نقاط دارای حداکثر تنش یا «X» برای نقاطی که آرماتور کششی خم شده و یا قطع شده و دیگر نیازی به مقاومت آنها در برابر خمش نیست، نشان داده شده است. برای بارگذاری یکنواخت، آرماتورهای مثبت گسترش یافته به سمت تکیه گاه، احتمالاً بر اساس الزامات **بندهای ۱۱-۶-۳-۱ یا ۱۱-۶-۳-۲** کنترل می شوند تا طول مهاری از نقطه حداکثر لنگر یا نقطه قطع آرماتور اندازه گیری شود.

شکل ۱۱-۴ توسعه طول (گیرایی آرماتور خمشی) در تیر پیوسته معمولی

متن اصلی

۱۱-۲-۶-۳ آرماتورها باید از مقطعی که دیگر برای تحمل خمش مورد نیاز نیستند، به اندازه مقدار بزرگتر d و $12d_b$ امتداد یابند. رعایت این ضابطه در انتهای دهانه‌های با تکیه‌گاه ساده و یا انتهای آزاد طره‌ای لازم نیست.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۲-۶-۳ نمودارهای لنگر خمشی که به طور معمول در طراحی‌ها استفاده می‌شوند، تقریبی هستند، چون قدری جابجایی در حداکثر لنگر ممکن است به دلیل تغییر در بارگذاری، نشست تکیه‌گاهی، بار جانبی و یا دلایل دیگر رخ دهد. ترک کششی قطری یک عضو خمشی بدون خاموت ممکن است محل تنش کششی محاسبه شده را تقریباً به مقدار d به سمت نقطه‌ای که لنگر صفر دارد، تغییر دهد. در صورت وجود خاموت، اگر چه تا حدودی این تغییر وجود دارد اما تاثیر آن از شدت کمتری برخوردار می‌باشد.

برای ایجاد آمادگی در تغییر محل لنگر حداکثر، آیین‌نامه توصیه به گسترش آرماتور به اندازه d_b و $12d_b$ دورتر از نقطه‌ای که در آن دیگر نیازی به مقاومت در برابر خمش نیست، مگر در مواردی که ذکر شده، دارد. نقطه قطع آرماتورها برای تامین این نیاز در شکل نشان داده شده است. در صورت استفاده از آرماتورهای با قطرهای مختلف، اضافه طول باید مطابق با قطر آرماتور قطع شده باشد.

۱۱-۲-۶-۴ آرماتورهای کششی ادامه داده شده باید حداقل طول گیرایی l_d را پس از نقطه‌ای که دیگر به آرماتورهای قطع یا خم شده برای تحمل خمش نیازی نیست، تامین کنند.

ت ۱۱-۲-۶-۴ تنش حداکثر موضعی در آرماتورهای باقی‌مانده در محلی که میلگردهای مجاور در ناحیه کششی قطع می‌شوند، وجود دارد. در شکل ۴-۱۱، از «X» برای نشان دادن نقطه‌ای که دیگر برای مقاومت در برابر خمش به آرماتور کششی قطع شده نیازی نیست، استفاده شده است. اگر آرماتورها در این مکان قطع شوند (مطابق ۱۱-۲-۶-۳، نقطه قطع مورد نظر دورتر از «X» است)، تنش حداکثر در آرماتورهای پیوسته در «X» به f_y می‌رسند. بنابراین ضروری است آرماتورهای پیوسته، همان‌طور که نشان داده شد، یک طول کامل l_d داشته باشند.

۱۱-۲-۶-۵ آرماتورهای تحت کشش ناشی از خمش نباید در ناحیه کششی قطع شوند، مگر آن که یکی از موارد «الف» تا «پ» زیر تامین شود:

ت ۱۱-۲-۶-۵ کاهش مقاومت برشی و از بین رفتن شکل‌پذیری در صورت قطع آرماتورها در ناحیه کششی همان‌طور که در شکل نشان داده شده است، گزارش گردیده است. آیین‌نامه اجازه نمی‌دهد که آرماتور خمشی در ناحیه کششی قطع شود مگر آن که شرایط اضافی برآورده شوند. در هر محلی که آرماتور در ناحیه کششی قطع می‌شود ترک‌های خمشی تمایل به باز شدن در سطح بار کم‌تر دارند. اگر تنش در آرماتورهای پیوسته و مقاومت برشی، هر کدام نزدیکتر به مقدار حدهی خود باشند، ترک‌های کششی قطری تمایل بیشتری دارند تا از محل ترک‌های خمشی گسترش کنند.

الف- نیروی برشی مقاوم مقطع در محل قطع آرماتور به اندازه حداقل ۵۰ درصد بیشتر از نیروی برشی مورد نیاز موجود در مقطع باشد، $V_u \leq (2/3)\phi V_n$.

ب- برای آرماتورهای با قطر حداکثر ۳۶ میلی‌متر، مقدار آرماتوری که امتداد می‌یابد، حداقل دو برابر مقدار مورد نیاز در خمش برای مقطع محل قطع آرماتور باشد و نیروی برشی مقاوم مقطع در محل قطع آرماتور به اندازه حداقل ۳۳ درصد بیشتر از نیروی برشی نهایی موجود در مقطع باشد، $V_u \leq (3/4)\phi V_n$.

اگر تنش برشی کم و یا تنش کششی در آرماتور کم باشد، ترک‌های قطری، احتمال کمتری برای گسترش دارند. ترک‌های قطری را می‌توان با بکارگیری خاموت‌های نزدیک به یکدیگر محدود کرد. این ضابطه برای وصله‌های کششی در بخش ۲۱-۴ (وصله‌ها) ذکر شده، کاربرد ندارد.

متن اصلی

پ- در انتهای آرماتورهای قطع شده در ناحیه‌ای به طول حداقل $0.75d$ ، آرماتور عرضی به صورت خاموت یا دورگیر اضافه بر آن چه برای تحمل برش و پیچش لازم است، تأمین شود. سطح مقطع آرماتور عرضی اضافی لازم باید حداقل برابر با $\frac{0.41b_w s}{f_y}$ باشد. همچنین فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر در این ناحیه نباید بیشتر از $\frac{d}{8\beta_b}$ باشد، که β_b نسبت آرماتور قطع شده به کل آرماتور کششی مقطع است.

۱۱-۶-۲-۶ در قطعات خمشی که در آنها تنش در آرماتور کششی مستقیماً متناسب با لنگر خمشی نمی‌باشد، مانند تیرهای با مقطع متغیر، پلکانی و یا باریک شونده و همچنین نشیمن‌گاه‌ها، اعضای خمشی با ارتفاع زیاد، و یا اعضای که آرماتور کششی با وجه فشاری بتن موازی نیست، باید گیرایی مناسب برای آرماتورهای کششی تأمین گردد.

۱۱-۶-۲-۷ گیرایی آرماتورهای کششی در قطعات خمشی را می‌توان با خم کردن آنها در جان تیر، همراه با مهار و یا پیوسته با آرماتورهای وجه مقابل تیر، تأمین نمود.

ت ۱۱-۶-۲-۷ آرماتورهایی که در وجه مقابل تیر خم می‌شوند و در آن‌جا ادامه پیدا می‌کنند ممکن است در برآورد کردن ضابطه ۱۱-۶-۲-۳، تا نقطه‌ای که آرماتورها از وسط ارتفاع تیر عبور می‌کنند، موثر باشند.

ت ۱۱-۶-۳ قطع آرماتور

ت ۱۱-۶-۳-۱ آرماتور لنگر مثبت تا تکیه‌گاه ادامه می‌یابد تا در صورت جابجایی در لنگرها به دلیل تغییر بارگذاری، نشست تکیه‌گاهی و بار جانبی، مقاومت لازم را تأمین کند و یکپارچگی ساختاری را حفظ نماید.

در تیرهای پیش‌ساخته، باید روانداری و پوشش آرماتور را در نظر گرفت تا از باربری روی سطح بتن در محلی که آرماتور قطع شده، جلوگیری شود.

ت ۱۱-۶-۳-۲ گسترش آرماتور لنگر مثبت در تکیه‌گاه برای تیرهایی که بخشی از سیستم اولیه مقاوم در برابر بار جانبی هستند برای تأمین شکل‌پذیری در صورت بروز تغییر جهت در لنگر، مورد نیاز می‌باشد.

۱۱-۶-۳ قطع آرماتور

۱۱-۶-۳-۱ در تکیه‌گاه‌های ساده، حداقل یک سوم آرماتورهای خمشی مثبت حداکثر، باید در پایین تیر ادامه یافته و در تکیه‌گاه حداقل به اندازه ۱۵۰ میلی‌متر امتداد یابند، مگر برای تیرهای پیش‌ساخته که این آرماتورها باید حداقل تا مرکز طول اتکایی در داخل تکیه‌گاه ادامه داده شوند.

۱۱-۶-۳-۲ در سایر تکیه‌گاه‌ها، حداقل یک چهارم آرماتورهای خمشی مثبت حداکثر، باید در پایین تیر ادامه یافته و در تکیه‌گاه حداقل به اندازه ۱۵۰ میلی‌متر امتداد یابند. اگر تیر قسمتی از سیستم اصلی مقاوم در مقابل بار جانبی است، چنین

متن اصلی

آرماتورهایی باید در تکیه‌گاه برای توسعه تنش تسلیم f_y مهار شوند.

۳-۳-۶-۱۱ در تکیه‌گاه‌های ساده و در نقاط عطف منحنی تغییرشکل، قطر آرماتورهای خمشی مثبت باید چنان باشد که طول گیرایی آن‌ها موارد «الف» و «ب» را تامین کند. در مواردی که آرماتورهای خمشی مثبت فراتر از محور تکیه‌گاه به قلاب استاندارد یا مهار مکانیکی حداقل معادل قلاب استاندارد ختم شوند، نیازی به تامین موارد «الف» یا «ب» زیر نیست:

الف- $l_d \leq (1.3M_n/V_u + l_a)$ ، اگر انتهای آرماتور خمشی با عکس‌العمل فشاری تکیه‌گاه محصور شده باشد.

ب- $l_d \leq (\frac{M_n}{V_u} + l_a)$ ، اگر انتهای آرماتور خمشی با عکس‌العمل فشاری تکیه‌گاه محصور نشده باشد.

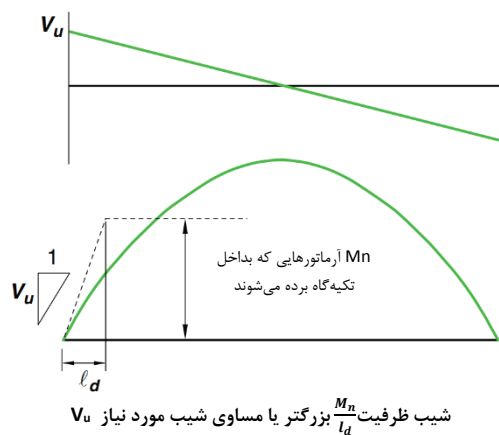
در این رابطه، M_n لنگر خمشی اسمی مقطع بوده که بر اساس تسلیم شدن تمام آرماتورهای مقطع محاسبه می‌شود و V_u نیروی برشی مورد نیاز موجود در مقطع است. در تکیه‌گاه، l_a طول جاگذاری از محل محور تکیه‌گاه تا انتهای آن می‌باشد. در نقطه عطف، l_a طول جاگذاری پس از نقطه عطف بوده که برابر با مقدار بزرگتر از d و $12d_b$ در نظر گرفته می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۳-۶-۳ قطر آرماتورهای کششی لنگر مثبت محدودیت دارد تا اطمینان حاصل شود که آرماتورها در یک طول کوتاه به اندازه کافی گسترش می‌یابند، به طوری که ظرفیت تحمل لنگر بیشتر از لنگر اعمال شده در کل طول تیر باشد. همانطور که در شکل ۱۱-۵ نشان داده شده است، شیب نمودار لنگر، V_u است، در حالی که شیب لنگر توسعه یافته M_n/l_d می‌باشد. M_n مقاومت خمشی اسمی مقطع است در صورتی که شیب ظرفیت M_n/l_d برابر با شیب تقاضای V_u باشد، اندازه آرماتورهای پیش‌بینی شده، مناسب می‌باشد. بنابراین M_n/V_u طول گیرایی آرماتورهای موجود را نشان می‌دهد. در شرایط مطلوب تکیه‌گاهی، افزایش ۳۰ درصدی برای M_n/V_u مجاز است مشروط بر آن که انتهای آرماتور با یک عکس‌العمل فشاری محصور شود.

کاربرد این بند در شکل ۱۱-۵ ب برای تکیه‌گاه ساده و در شکل ۱۱-۵ پ برای نقطه عطف منحنی می‌باشد. به عنوان مثال اندازه آرماتور ارائه شده در یک تکیه‌گاه ساده در صورتی قابل قبول است که l_d آرماتور متناظر، مطابق با فصل ۲۱ محاسبه شده باشد و بیشتر از $1.3 M_n/V_u + l_a$ نباشد.

l_a مورد استفاده در نقاط عطف به عمق موثر تیر d و $12d_b$ هر کدام که بزرگ‌تر باشد، محدود می‌شود. برای l_a محدودیت ارائه شده است، زیرا داده‌های آزمایشی، که طول مهاری انتها را (که بیشترین تاثیر را بر آرماتوری که کوتاهترین فاصله را بین نقطه عطف و نقطه حداکثر تنش دارد) موجود نیست.

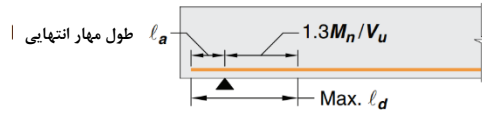

$$l_d \leq \frac{M_n}{V_u}$$

الف - دیاگرام مثبت M_u

متن اصلی

تفسیر/توضیح

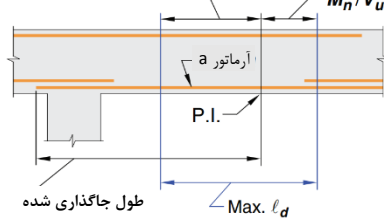

ضریب ۱/۳ تنها زمانی بکار می‌رود که عکس‌العمل انتهایی آرماتور را محصور کند

ب- حداکثر طول گیرایی در تکیه‌گاه ساده

حداکثر طول جاگذاری شده به d ، یا

$12d_b$ محدود است l_a

پ- حداکثر طول گیرایی برای آرماتورهای «a» در نقطه عطف منحنی

شکل ۱۱-۵ تعیین حداکثر قطر آرماتور طبق بند ۱۱-۶-۳-۳

۱۱-۶-۴ آرماتورهای پیچشی طولی

۱۱-۶-۳-۴ حداقل یک سوم آرماتورهای خمشی منفی موجود در تکیه‌گاه یک عضو خمشی پس از نقطه عطف، باید حداقل برابر با بزرگترین مقدار d و $12d_b$ و $l_n/16$ امتداد یابند.

۱۱-۶-۴ آرماتورهای پیچشی طولی

ت ۱۱-۶-۴-۱ این آرماتورها برای مقاومت در برابر مجموع نیروهای کششی طولی ناشی از پیچش، مورد نیازند. با توجه به آن که نیروها در امتداد محوری مرکزی مقطع عمل می‌کنند، مرکز ثقل محوری آرماتور طولی اضافی برای پیچش باید تقریباً منطبق بر این محور باشد. آیین‌نامه نیاز به توزیع آرماتور طولی پیچشی را، در اطراف محیط خاموت‌های بسته الزامی می‌دارد. آرماتورهای طولی یا کابل‌ها برای مهار پایه خاموت در هر گوشه خاموت لازم است. آرماتورهای گوشه در ایجاد مقاومت پیچشی و کنترل ترک‌ها موثر می‌باشند.

۱۱-۶-۴-۱ در مواردی که آرماتور پیچشی طولی مورد نیاز باشند، این آرماتورها باید پیرامون مقطع در داخل محیط خاموت بسته و یا دورگیر به طور یکنواخت توزیع شوند. فاصله این آرماتورها از یکدیگر نباید بیشتر از ۳۰۰ میلی‌متر باشد. لازم است در هر گوشه خاموت بسته پیچشی حداقل یک آرماتور پیچشی طولی قرار داده شود. آرماتورهای پیچشی طولی باید قطری معادل 0.42 برابر فاصله خاموت‌ها، $0.042s$ ، ولی نه کمتر از ۱۰ میلی‌متر داشته باشند.

ت-۱۱-۶-۴-۲ فاصله b_f+d دورتر از نقطه‌ایست که در آن دیگر نیازی به آرماتور طولی پیچشی محاسبه شده نیست. این مقدار بیشتر از حد مورد استفاده برای آرماتور برشی و خمشی می‌باشد؛ زیرا ترک‌های کششی پیچشی قطری، به صورت مارپیچ گسترش می‌یابند. فاصله لازم در ۱۱-۶-۵-۷ برای آرماتور پیچشی عرضی می‌باشد.

۱۱-۶-۴-۲ آرماتورهای پیچشی طولی پس از مقطعی که بر اساس محاسبه به آن‌ها نیازی نیست، باید حداقل به اندازه b_f+d امتداد یابند. آرماتورهای پیچشی طولی باید در هر دو انتهای تیر مهار شوند.

آرماتورهای طولی مورد نیاز در تکیه‌گاه باید به اندازه کافی در تکیه‌گاه مهار شوند و برای ایجاد نیروی کششی مورد نیاز در آن‌ها یا کابل‌ها باید طول کافی در خارج از قسمت داخلی تکیه‌گاه جاگذاری شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برای این موضوع ممکن است نیاز به قلاب یا آرماتورهای پوششی U شکل افقی که با آرماتور طولی پیچشی وصله می‌شود، باشد.

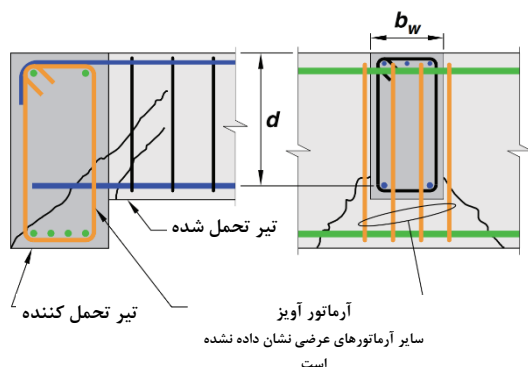
۱۱-۶-۵ آرماتورهای عرضی برشی، پیچشی و تکیه گاه جانبی آرماتور فشاری

۱۱-۶-۵ آرماتورهای عرضی برشی، پیچشی و تکیه گاه جانبی آرماتور فشاری

۱۱-۶-۵-۱ آرماتورهای عرضی بر اساس ضوابط این بخش به کار گرفته می‌شوند. در این حالت باید محدود کننده‌ترین ضوابط رعایت شوند. جزئیات اجرایی آرماتورهای عرضی باید مطابق ضوابط بخش ۲۱-۶ این آیین‌نامه انجام شود.

ت-۱۱-۶-۵-۲ اگر یک تیر بتن‌آرمه با یک تیر باربر به صورت یکپارچه اجرا شود و یک یا هر دو طرف تیر باربر را قطع کند، تیر باربر ممکن است در معرض شکست ناگهانی قرار گیرد، مگر آن که آرماتور عرضی اضافی در آن محل پیش‌بینی شود. این آرماتور اضافی به آرماتور «آویز» یا «خاموت بسته آویز» معروف می‌باشد. آرماتور آویز در شکل ۱۱-۶ نشان داده شده است. این آرماتور علاوه بر آرماتور عرضی، برای انتقال برش از انتهای تیر تحمل‌شده در نظر گرفته می‌شود. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد اگر پایین تیر تحمل‌شده بالاتر از عمق میانی تیر تحمل‌کننده و یا اگر برش منتقل شده نهایی در تیر تحمل‌کننده کمتر از $0.25\sqrt{f'_c} b_w d$ باشد، نیاز به آرماتور آویز نیست.

۱۱-۶-۵-۲ برش: در صورت لزوم باید آرماتور برشی توسط خاموت، دورگیر و یا آرماتورهای طولی خم شده در مقطع فراهم شود. در این حالت ضوابط ۱۱-۶-۵-۳ تا ۱۱-۶-۵-۵ به کار گرفته می‌شوند.

شکل ۱۱-۶ آرماتور آویز برای انتقال برش

ت-۱۱-۶-۵-۳ در صورت کاهش فاصله خاموت‌ها در طول تیر، انتقال یکنواخت‌تری از فشار قطری در سراسر جان تیر ایجاد می‌شود و باعث افزایش ظرفیت برشی می‌شود. نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهند در تیرهای با عرض پهن و با فاصله زیاد پایه‌های آرماتور برشی سراسری عرض تیر، همیشه ظرفیت برشی اسمی به دست نمی‌آید. هدف از

۱۱-۶-۵-۳ در مواردی که مقاومت برشی مورد نیاز آرماتورهای برشی $V_s \leq 0.33\sqrt{f'_c} b_w d$ باشد، حداکثر فاصله افقی بین آرماتورهای برشی عمود بر محور عضو نباید از کم‌ترین مقدار $d/2$ و ۶۰۰ میلی‌متر بیشتر بوده و حداکثر فاصله ساق‌ها در عرض مقطع نباید از کم‌ترین مقدار d و ۶۰۰ میلی‌متر بیشتر

متن اصلی

باشد. اگر $V_s > 0.33\sqrt{f'_c} b_w d$ باشد، حداکثر فاصله بین آرماتورهای برشی در طول عضو نباید از کمترین مقدار $d/4$ و ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر بوده و حداکثر فاصله ساق‌ها در عرض مقطع نباید از کمترین مقدار $d/2$ و ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۴-۵-۶-۱۱ فاصله بین خاموت‌های مایل و یا آرماتورهای طولی خم شده باید به گونه‌ای باشد که هر خط ۴۵ درجه‌ای که از وسط مقطع به اندازه $d/2$ در جهت عکس‌العمل تکیه‌گاهی به طرف آرماتورهای کششی طولی رسم شود، حداقل توسط یک ردیف از آرماتورهای برشی قطع گردد.

۵-۵-۶-۱۱ آرماتورهای طولی خم شده که به عنوان آرماتور برشی استفاده می‌شوند، در صورتی که در ناحیه کششی امتداد یابند، باید با آرماتورهای طولی ادامه داده شوند و اگر در ناحیه فشاری امتداد یابند، باید به اندازه طول $d/2$ از وسط ارتفاع مقطع مهار شوند.

۶-۵-۶-۱۱ پیچش: در صورت لزوم، آرماتورهای پیچشی عرضی می‌توانند به صورت خاموت‌های بسته مطابق بند ۷-۱-۶-۲۱ و یا دورگیر باشند. در این حالت ضوابط بندهای ۷-۵-۶-۱۱ تا ۹-۵-۶-۱۱ به کار گرفته می‌شوند.

۷-۵-۶-۱۱ آرماتورهای پیچشی عرضی پس از مقطعی که بر اساس محاسبه به آرماتور پیچشی نیازی ندارد، باید حداقل به اندازه $b_f + d$ امتداد یابند.

۸-۵-۶-۱۱ فاصله بین آرماتورهای پیچشی عرضی نباید بیشتر از دو مقدار $p_h/8$ و ۳۰۰ میلی‌متر اختیار شود.

تفسیر/توضیح

این بند، پیش‌بینی چند خاموت دو پایه در سراسر عرض تیرهای پهن و دال‌های یک طرفه است که به خاموت نیاز دارند.

ت ۶-۵-۶-۱۱ خاموت‌های مورد نیاز برای پیچش باید بسته باشند، زیرا ممکن است تمایل به ترک خوردگی ناشی از پیچش در تمام وجوه تیر ایجاد شود.

در مورد بمقاطعی که عمدتاً تحت پیچش قرار می‌گیرند، پوشش بتنی بر روی خاموت‌ها در لنگر پیچشی زیاد، خرد می‌شود. بر این اساس وصله پوششی خاموت‌ها بی‌اثر می‌باشد و منجر به شکست پیچشی ناگهانی می‌شود. بنابراین خاموت‌های بسته نباید از دو عدد (جفت) خاموت U شکل که به صورت پوششی بهم وصله شده‌اند، تشکیل شود.

ت ۷-۵-۶-۱۱ فاصله $b_f + d$ تعیین شده بیشتر از حد مورد استفاده برای آرماتور برشی و خمشی می‌باشد، زیرا ترک‌های کششی پیچشی قطری، به صورت مارپیچ گسترش می‌یابند. همین فاصله در بند ۲-۴-۶-۱۱ برای آرماتور پیچشی طولی می‌باشد.

ت ۸-۵-۶-۱۱ فاصله برای اطمینان از افزایش مقاومت پیچشی تیر، جلوگیری از کاهش بیش از حد سختی پیچشی بعد از ترک خوردگی و کنترل عرض ترک محدود شده است. برای مقطع مربعی شکل، محدودیت $p_h/8$ مورد نیاز خاموت‌ها تقریباً $d/2$ می‌باشد که مطابق بند ۲-۵-۶-۱۱ است.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۹-۵-۶-۱۱ در مقاطع توخالی تحت اثر پیچش، فاصله محورهای اضلاع خاموت بسته پیچشی تا وجه داخلی مقطع نباید کمتر از $0.5A_{oh} / p_h$ باشد.

ت ۹-۵-۶-۱۱ آرماتور پیچشی عرضی در مقاطع توخالی، باید در نیمه خارجی ضخامت دیواره موثر برای پیچش باشد. ضخامت دیواره را می‌توان $0.5A_{oh} / p_h$ در نظر گرفت.

۱۰-۵-۶-۱۱ تکیه‌گاه جانبی آرماتور فشاری: آرماتورهای عرضی باید در سرتاسر فاصله‌ای که آرماتورهای طولی فشاری مورد نیازند، تأمین شوند. تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی فشاری باید با استفاده از خاموت‌های بسته یا دورگیر تأمین گردد. در این حالت ضوابط بندهای ۱۱-۵-۶-۱۱ تا ۱۳-۵-۶-۱۱ به کار گرفته می‌شوند.

ت ۱۰-۵-۶-۱۱ آرماتور فشاری تیرها باید با استفاده از آرماتورهای عرضی محصور شوند تا از کمانش آن‌ها جلوگیری شود.

۱۱-۵-۶-۱۱ اندازه آرماتورهای عرضی باید حداقل موارد «الف» یا «ب» زیر باشند. امکان استفاده از سیم‌های آجدار یا جوش شده با مساحت معادل وجود دارد.

الف- آرماتور به قطر ۱۰ میلی‌متر برای آرماتورهای طولی به قطر ۳۲ میلی‌متر و کوچک‌تر؛

ب- آرماتور به قطر ۱۲ میلی‌متر برای آرماتورهای طولی به قطر ۳۶ میلی‌متر و بزرگتر و نیز برای گروه میلگردهای طولی.

۱۲-۵-۶-۱۱ فاصله آرماتورهای عرضی که به عنوان تکیه‌گاه جانبی آرماتور فشاری به کار می‌رود، نباید از حداقل مقادیر «الف» تا «پ» زیر بیشتر باشند:

الف- ۱۶ برابر قطر آرماتور طولی؛

ب- ۴۸ برابر قطر آرماتور عرضی؛

پ- کوچک‌ترین بعد مقطع تیر.

۱۳-۵-۶-۱۱ نحوه چیدمان آرماتورهای طولی فشاری باید به گونه‌ای باشد که تمام آرماتورهای فشاری در گوشه‌های عضو با آرماتورهای عرضی با زاویه خم حداکثر ۱۳۵ درجه نگه‌داری شوند. فاصله آزاد آرماتورهای طولی غیر واقع در گوشه‌ی آرماتور عرضی تا آرماتورهای طولی نگه‌داری شده مجاور، نباید از ۱۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۶-۶ آرماتورهای انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای در تیرهای درجا

۱۱-۶-۶ آرماتورهای انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای در تیرهای درجا

تجربه نشان می‌دهد با ایجاد تغییرات جزئی در آرماتورگذاری می‌توان به طور کلی یکپارچگی سازه را افزایش داد. هدف این بخش افزایش نامعینی و شکل‌پذیری در سازه‌هاست تا در صورت ایجاد خسارت در یک عضو اصلی تکیه‌گاهی و یا بارگذاری ناگهانی غیرعادی، آسیب ناشی از این موارد موضعی باشد و این ساختار بتواند احتمال بهتری در حفظ پایداری کلی سازه داشته باشد.

در اثر آسیب به یک تکیه‌گاه، آرماتورهای بالایی که بر روی تکیه‌گاه ادامه پیدا می‌کنند، ولی توسط خاموت‌ها محصور نشده‌اند، تمایل به خارج شدن از بتن را دارند و عمل خم زنجیری لازم را برای پل زدن روی تکیه‌گاه آسیب‌دیده را فراهم نمی‌کنند. با ادامه قسمتی از آرماتورهای پایین بر روی تکیه‌گاه عمل خم زنجیری پیوسته امکان‌پذیر خواهد بود.

اگر عمق یک تیر پیوسته در یک تکیه‌گاه تغییر کند، آرماتور پایینی در عضو با عمق بیشتر باید با قلاب استاندارد یا آرماتور سردار در تکیه‌گاه خاتمه یابد و آرماتور پایین در تیر با عمق کمتر امتداد پیدا کند و در تیر عمیق‌تر به طور کامل مهار شود.

ت ۱۱-۶-۶-۱ نیاز به آرماتورهای پیوسته در تیرهای لبه، می‌تواند یک کلاف پیوسته به دور سازه ایجاد کند. در این شرایط نیاز به یک کلاف از آرماتور سراسری با اندازه ثابت به کل محیط سازه نمی‌باشد، بلکه نیاز به آن است که نیمی از آرماتور خمشی بالا تا بعد از نقطه عطف طبق ضابطه **بند ۱۱-۶-۳-۴** ادامه یابد و به همان مقداری که در **بند ۱۱-۶-۵** گفته شده در وسط دهانه وصله شود.

به همین ترتیب، آرماتورهای پایین مورد نیاز برای امتداد در داخل تکیه‌گاه طبق **بند ۱۱-۶-۳-۲** باید پیوسته باشند یا با آرماتورهای پایین از دهانه‌های مجاور به یکدیگر وصله شوند. در تکیه‌گاه‌های غیر پیوسته، آرماتور طولی مطابق با نیاز **بند ۱۱-۶-۴** مهار می‌شود.

در **شکل ۱۱-۷** نمونه‌ای از خاموت دو تکه را نشان می‌دهد که نیاز **بند ۱۱-۶-۱-۱** را تامین می‌کند. قلاب ۹۰ درجه در قسمت دال قرار دارد تا محصورشدگی بهتری بدست دهد. خاموت‌های U شکل که بر روی یکدیگر قرار داده شده‌اند، با توجه به ضوابط **فصل ۲۱**، در تیرهای پیرامونی و تیرهای لبه مجاز نمی‌باشند. در صورت آسیب دیدگی در پوشش بتن، در وجوه جانبی ممکن است آرماتور طولی بالایی از بتن گسیخته و جدا شود و به اندازه کافی توسط وصله پوششی خاموت مهار نشود. بنابراین آرماتور طولی بالا عمل خم

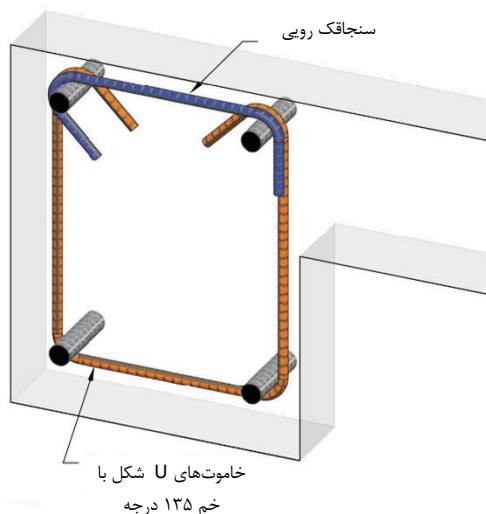
۱۱-۶-۶-۱ برای تیرهای واقع در پیرامون سازه، آرماتورهای انسجام سازه‌ای بر اساس ضوابط زیر بندهای «الف» تا «پ» زیر اختیار می‌شوند:

- الف- حداقل یک چهارم آرماتورهای لنگر مثبت حداکثر، ولی نه کمتر از حداقل دو آرماتور، باید سراسری اجرا شوند؛
- ب- حداقل یک ششم آرماتورهای لنگر منفی در تکیه‌گاه، ولی نه کمتر از حداقل دو آرماتور، باید سراسری اجرا شوند؛
- پ- آرماتورهای طولی انسجام سازه باید با خاموت‌های بسته یا دورگیر در طول دهانه آزاد تیر محصور شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

زنجیره‌ای را برای پل زدن روی تکیه‌گاه تامین نمی‌کند. همچنین خاموت‌های U شکل وصله شده در لنگرهای پیچشی زیاد موثر نیستند، همان‌طور که در تفسیر بند ۱۱-۶-۵-۶ بحث شده است.

شکل ۱۱-۷ مثالی از خاموت دو تکه که با ضوابط بند ۱۱-۶-۶-۱ خوانایی دارد

ت ۱۱-۶-۶-۲ در تکیه‌گاه‌های غیر پیوسته، آرماتورهای طولی مورد نیاز مطابق با بند ۱۱-۶-۶-۴ مهار می‌شوند.

۱۱-۶-۶-۲ برای تیرهای غیر واقع در پیرامون سازه، آرماتورهای انسجام سازه بر اساس زیر بندهای «الف» و «ب» زیر اختیار می‌شوند:

الف- حداقل یک چهارم آرماتورهای لنگر مثبت حداکثر، ولی نه کمتر از حداقل دو آرماتور، باید سراسری اجرا شوند؛
ب- آرماتورهای طولی انسجام سازه با خاموت‌های بسته مطابق بند ۲۱-۶-۱-۷ و یا دورگیر در طول دهانه آزاد تیر محصور شوند.

ت ۱۱-۶-۶-۳ در دیوارهایی که پشت بندهای قائم (تکیه‌گاه قائم) دارند، آرماتورهای طولی باید از داخل دیوار عبور کنند، یا مهار شوند.

۱۱-۶-۶-۳ آرماتورهای طولی انسجام سازه‌ای باید از ناحیه احاطه شده توسط آرماتورهای طولی ستون عبور کنند.

۱۱-۶-۶-۴ آرماتورهای طولی انسجام سازه‌ای در تکیه‌گاه‌های غیر پیوسته باید به طور کامل مهار شوند تا آرماتورهای مقطع در بر تکیه‌گاه به تنش جاری شدن خود برسند.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۱۱-۶-۶-۵ اگر وصله برای آرماتورهای انسجام سازه‌ای مورد نیاز باشد، آرماتورها باید بر اساس موارد «الف» و «ب» زیر وصله شوند:

الف- آرماتورهای لنگر خمشی مثبت در تکیه‌گاه و یا مجاورت آن وصله شوند؛

ب- آرماتورهای لنگر خمشی منفی در وسط دهانه و یا مجاورت آن وصله شوند.

۱۱-۶-۶-۶ وصله آرماتورهای انسجام باید به صورت تمام مکانیکی، تمام جوشی، و یا وصله پوششی کششی از نوع B باشد.

۷-۱۱ سیستم تیرچه یک طرفه**ت ۷-۱۱ سیستم تیرچه یک طرفه****۱-۷-۱۱ کلیات****ت ۱-۷-۱۱ کلیات**

۱-۱-۷-۱۱ سیستم تیرچه بتنی یک طرفه متشکل از ترکیب یکپارچه‌ای از تیرچه‌های با فواصل منظم و یک دال فوقانی است که برای باربری در یک راستا طراحی شده است.

۱۱-۷-۱-۲ ضوابط و محدودیت‌های تیرچه بتنی خرپایی در **بخش ۱۱-۷-۲** بیان شده‌اند. علاوه بر این ضوابط، باید الزامات استاندارد ملی ۱-۲۹۰۹ برای تیرچه خرپایی رعایت شود، همچنین تیرچه‌های پیش‌تنیده باید مطابق با الزامات استاندارد ملی ۳-۲۹۰۹ باشند.

۱۱-۷-۲ محدودیت‌ها و ضوابط**ت ۱۱-۷-۲ محدودیت‌ها و ضوابط**

۱۱-۷-۲-۱ عرض تیرچه در هیچ موقعیتی از ارتفاع آن، نباید کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر باشد. ارتفاع کل تیرچه نباید بیشتر از سه و نیم برابر حداقل عرض آن باشد. فاصله آزاد بین تیرچه‌ها نباید بیشتر از ۷۵۰ میلی‌متر باشد.

۱۱-۷-۲-۲ مقاومت برشی تأمین شده توسط بتن در تیرچه را می‌توان به اندازه ده درصد بیشتر از مقدار ذکر شده در **فصل ۸** این آیین‌نامه در نظر گرفت. مقاومت برشی تیرچه را می‌توان با استفاده از آرماتور برشی افزایش داد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۷-۲-۳ به منظور تأمین یکپارچگی سازه‌ای، حداقل یک آرماتور در پایین هر تیرچه باید پیوسته بوده و مهار کافی داشته باشد تا در تکیه‌گاه به تنش جاری شدن خود برسد.

۱۱-۷-۲-۴ آرماتورهای عمود بر تیرچه در دال فوقانی باید بر اساس خمش و با در نظر گرفتن بارهای متمرکز محتمل تأمین شوند. ضوابط حداقل و فواصل این آرماتورها بر اساس ضوابط آرماتور حرارتی و جمع‌شدگی مطابق بخش ۱۹-۴ تعیین می‌شوند.

۱۱-۷-۲-۵ سیستم تیرچه‌های یک‌طرفه که مشمول ضوابط **بندهای ۱۱-۷-۱-۱ و ۱۱-۷-۲-۱** نمی‌شود، باید به صورت سیستم تیر و دال طراحی شود.

۱۱-۷-۲-۶ در سیستم‌هایی که از اجزای پر کننده دائمی، مانند بلوک‌های سفالی و یا بتنی، در فواصل بین تیرچه‌ها استفاده می‌شود و مقاومت فشاری مصالح این اجزا حداقل برابر با مقاومت مشخصه بتن تیرچه‌ها است، باید ضوابط زیر بندهای «الف» و «ب» به صورت زیر را اعمال نمود:

الف- ضخامت دال روی اجزای پر کننده نباید از یک دوازدهم فاصله آزاد بین تیرچه‌ها و ۴۰ میلی‌متر کمتر اختیار شود؛
ب- می‌توان از مقاومت جداره‌های قائم این اجزا که در تماس با تیرچه‌ها هستند، در محاسبه مقاومت برشی و مقاومت خمشی منفی تیرچه‌ها استفاده نمود. از مقاومت سایر قسمت‌های اجزای پر کننده در مقاومت سیستم صرف نظر می‌شود.

۱۱-۷-۲-۷ در سیستم‌هایی که از قالب موقت استفاده می‌شود و نیز در حالتی که اجزای پر کننده مشمول ضابطه **بند ۱۱-۷-۲-۶** نمی‌شوند، ضخامت دال نباید از یک دوازدهم فاصله آزاد بین تیرچه‌ها و ۵۰ میلی‌متر کمتر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۸-۱۱ تیرهای عمیق

۸-۱۱ تیرهای عمیق

۱-۸-۱۱ کلیات

۱-۸-۱۱ کلیات

۱-۱-۸-۱۱ تیرهای عمیق اعضایی هستند که در یک وجه تحت بار قرار گرفته و در وجه مقابل روی تکیه‌گاه‌ها قرار دارند، به طوری که امکان به وجود آمدن المان‌های فشاری «بست» از سمت بار به سمت تکیه‌گاه‌ها وجود داشته باشد و نیز حداقل یکی از ضوابط زیر بندهای «الف» یا «ب» زیر برقرار باشند:

ت ۱-۱-۸-۱۱ برای یک تیر عمیق که بارهای ثقلی را تحمل می‌کند، این بند در صورتی کاربرد دارد که بارها در بالای تیر اعمال شوند و تیر در وجه پایین روی تکیه‌گاه قرار گیرد. اگر بارها از دو طرف یا پایین به تیر اعمال شوند روش خرابایی **فصل ۲۲**، باید برای طراحی آرماتورها بکار گرفته شود. با این روش انتقال داخلی بارها به بالای تیر و توزیع آن‌ها به تکیه‌گاه‌های مجاور، امکان پیدا می‌کند.

الف- نسبت طول دهانه آزاد به ارتفاع کل مقطع، l_n/h ، بیشتر از ۴ نباشد؛

ب- بارهای متمرکز در محدوده $2h$ از بر تکیه‌گاه اعمال شده باشند.

۲-۱-۸-۱۱ طراحی تیرهای عمیق با در نظر گرفتن توزیع غیرخطی کرنش طولی در ارتفاع مقطع تیر انجام می‌شود. روش طراحی خرابایی (بست و بند) بر اساس ضوابط **فصل ۲۲** برای منظور کردن توزیع غیر خطی کرنش مناسب تلقی می‌شود.

ت ۲-۱-۸-۱۱ آیین‌نامه الزمات دقیقی برای طراحی تیرهای عمیق برای لنگر بدست نمی‌دهد، به جز آن که توزیع کرنش غیرخطی در نظر گرفته شود. راهنمای طراحی تیرهای عمیق برای خمش در تعداد زیادی از انتشارات از جمله انجمن سیمان پرتلند PCA، می‌توان یافت.

۲-۸-۱۱ محدودیت‌های ابعادی و

۲-۸-۱۱ محدودیت‌های ابعادی و آرماتورگذاری

آرماتورگذاری تیرهای عمیق

تیرهای عمیق

۱-۲-۸-۱۱ ابعاد مقطع تیرهای عمیق، مگر در مواردی که در ضوابط روش طراحی خرابایی تعیین شده‌اند، باید به گونه‌ای انتخاب شوند که رابطه زیر برقرار باشد:

ت ۱-۲-۸-۱۱ این محدودیت برای کنترل ترک خوردگی تحت بارهای سرویس و محافظت در برابر شکست فشاری قطری در تیرهای عمیق می‌باشد.

$$V_u \leq 0.83 \phi \sqrt{f'_c b_w d} \quad \text{رابطه ۴-۱۱}$$

۲-۲-۸-۱۱ آرماتورهای توزیع شده در وجوه کناری تیرهای عمیق باید مطابق ضوابط زیر بندهای «الف» و «ب» زیر باشند:

ت ۲-۲-۸-۱۱ الزامات حداقل آرماتور این بخش بدون توجه به روش طراحی، تعیین و برای کنترل عرض و گسترش ترک‌های قطری در نظر گرفته شده‌اند. آزمایش‌ها نشان می‌دهند که آرماتور برشی قائم، عمود بر محور طولی تیر، نسبت به آرماتور برشی افقی، موازی با محور طولی تیر، برای مقاومت برشی تیر موثرتر می‌باشد. با این حال در

الف- مساحت آرماتورهای برشی توزیع شده در راستای عمود بر محور طولی تیر، A_{sv} ، حداقل باید $0.0025b_w s$ باشد، که در آن s ، فاصله آرماتورهای برشی عرضی است.

متن اصلی

ب- مساحت آرماتورهای برشی توزیع شده در راستای موازی با محور طولی تیر، $A_{v/s}$ ، حداقل باید $0.0025b_w s_2$ باشد، که در آن s_2 ، فاصله آرماتورهای برشی طولی است.

۱۱-۸-۲-۳ حداقل آرماتورهای خمشی کششی در تیر عمیق بر اساس بند ۱۱-۵-۱ تعیین می‌شود.

۱۱-۸-۲-۴ پوشش بتن آرماتور در تیر عمیق بر اساس ضوابط فصل ۴ تعیین می‌شود. حداقل فاصله آرماتورهای طولی مجاور بر اساس محدودیت فاصله آرماتورهای طولی تیر مطابق بند ۲۱-۲-۱، تعیین می‌شود.

۱۱-۸-۲-۵ فاصله آرماتورهای برشی طولی و عرضی در تیر عمیق، نباید از مقادیر $d/5$ و ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۱۱-۸-۲-۶ طول گیرایی آرماتورهای کششی در تیر عمیق بر اساس توزیع تنش در آرماتورهایی که مستقیماً تابع لنگر خمشی نیستند، مطابق بند ۱۱-۶-۲-۶ انجام می‌شود.

۱۱-۸-۲-۷ در تکیه‌گاه‌های ساده، آرماتورهای کششی لنگر مثبت باید طوری مهار شوند که آرماتور بتواند در بر تکیه‌گاه به تنش جاری شدن خود برسد. اگر تیر عمیق بر اساس روش خرپایی طراحی شده باشد، آرماتورهای کششی ناشی از لنگر خمشی مثبت باید مطابق ضوابط فصل ۲۲ مهار شوند.

۱۱-۸-۲-۸ در تکیه‌گاه‌های داخلی تیرهای عمیق، ضوابط زیر بندهای «الف» و «ب» زیر باید برقرار باشند:

الف- آرماتورهای کششی لنگر خمشی منفی باید با آرماتورهای دهانه‌های مجاور پیوسته باشند.

ب- آرماتورهای کششی لنگر خمشی مثبت باید با آرماتورهای دهانه‌های مجاور پیوسته بوده و یا به آن‌ها وصله شده باشند.

تفسیر/توضیح

یک تیر عمیق، حداقل آرماتور مشخص شده در هر دو جهت برای کنترل گسترش و رشد عرض ترک‌های قطری، یکسان می‌باشد.

ت ۱۱-۸-۲-۶ تنش در آرماتور طولی، در امتداد طولی تیر یکنواخت و از یک تیر یا قسمتی از آن که عمیق نیست، وجود دارد. تنش‌های زیاد آرماتور که به طور معمول در ناحیه مرکزی یک تیر معمولی وجود دارد، می‌تواند به تکیه‌گاه‌های تیر عمیق گسترش یابد. بنابراین انتهای آرماتورهای طولی احتمالاً به مهارهایی به شکل قلاب‌های استاندارد، گل‌میخ‌ها (میلگردهای سردار) و یا مهارهای مکانیکی در تکیه‌گاه‌ها نیاز داشته باشد.

ت ۱۱-۸-۲-۷ استفاده از روش خرپایی برای تحلیل تیرهای عمیق نشان می‌دهد که نیروی کششی در آرماتورهای بندها نیاز به مهار شدن در بر تکیه‌گاه دارند. از این نظر آرماتورهای بندها باید پیوسته باشند یا در بر تکیه‌گاه مهار شوند.

فصل دوازدهم

ستونها

فصل دوازدهم

ستونها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۲ گستره

ت ۱-۱۲ گستره

ضوابط این فصل به طراحی ستونها و ستون پایه‌ها (پداستال‌ها) اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

در این فصل ضوابط مربوط به ستون‌های سازه‌های مرکب فولادی و بتنی ارائه نمی‌شوند. منظور از ستون‌های مرکب ستون‌هایی است که دارای مقاطع مختلف فولادی محصور شده در بتن آرمه یا مقاطع فولادی توخالی پر شده با بتن می‌باشند. ضوابط مربوط به طراحی این قبیل ستون‌های مرکب در مبحث دهم مقررات ملی ساختمان (سازه‌های فولادی) ارائه شده‌اند.

الف- ضوابط کلی طراحی؛

ب- مقاوت مورد نیاز و مقاومت طراحی؛

پ- محدودیت‌های آرماتورها؛

ت- جزییات آرماتورگذاری.

۲-۱۲ کلیات و محدودیت‌ها

ت ۲-۱۲ کلیات و محدودیت‌ها

۱-۲-۱۲ مشخصات بتن و آرماتورهای فولادی باید به گونه‌ای باشند که ضوابط طراحی و دوام مندرج در فصل‌های سوم و چهارم و نیز در فصل ششم جلد دوم این آیین‌نامه را برآورده نمایند.

ت ۱-۲-۱۲ حداقل ابعاد ستون‌های بتن آرمه با مقطع کوچک در سازه‌هایی که تحت بارهای کم قرار می‌گیرند، مانند ساختمان‌های مسکونی کوتاه مرتبه و ساختمان‌های اداری سبک، بصورت صریح مشخص نشده است. از اینرو باید توجه داشت که اگر از مقطع‌های کوچک استفاده نمی‌شود، لازم است، تمام مراحل اجرا و تنش‌های ناشی از جمع شدگی بتن با دقت بیشتری کنترل شوند.

۲-۲-۱۲ در طراحی ستون‌ها رعایت ضوابط **فصل ۲۱** مربوط به پیوستگی و اطمینان از انتقال کامل نیروها بین بتن و آرماتورها الزامی است.

۳-۲-۱۲ در بتن‌ریزی‌های درجا، اتصالات تیر- ستون و دال- ستون باید ضوابط **فصل ۱۶** رعایت شوند. در سیستم‌های پیش‌ساخته، اتصالات باید الزامات انتقال نیرو را بر اساس ضوابط **فصل ۱۷** برآورده نمایند. همچنین تمام اتصالات ستون به شالوده، باید ضوابط **فصل ۱۷** را تامین کنند.

ت ۴-۲-۱۲ در مواردی که سطح مقطع کل ستون برای مقاومت در برابر بارهای ضریب‌دار، بیشتر از حد لازم است. حداقل درصد آرماتور

۴-۲-۱۲ در ستون‌های با مقطع مربع یا چند ضلعی منتظم و اشکال دیگر، به جای منظور کردن مقطع کل در طراحی،

متن اصلی

می‌توان مساحت ناخالص مقطع، مقدار آرماتور مورد نیاز و مقاومت طراحی را بر اساس یک مقطع دایروی با بزرگترین قطری که بتواند در داخل آن شکل محاط شود، تعیین نمود.

۱۲-۲-۵ در ستون‌هایی که مقطع آن‌ها بزرگتر از مقدار لازم برای تحمل بارهای مورد نظر است، مساحت کل مقطع، آرماتورهای مورد نیاز و مقاومت طراحی را می‌توان بر اساس مساحت موثر کاهش یافته که کمتر از نصف مساحت کل نباشند، در نظر گرفت. این بند برای ستون‌های قاب‌ها خمشی ویژه و یا ستون‌هایی که بخشی از سیستم مقاوم در برابر نیروهای زلزله نبوده و بر اساس ضوابط **فصل ۲۰** این آیین‌نامه طراحی شده‌اند، معتبر نیست.

۱۲-۲-۶ در مواردی که یک ستون به صورت یکپارچه با دیوار بتنی ساخته می‌شود، حداکثر ۴۰ میلی‌متر خارج از آرماتورهای عرضی ستون را می‌توان در محاسبه مقطع موثر آن در نظر گرفت.

۱۲-۲-۷ برای ستون‌های با دو یا چند دورپیچ متداخل، سطح مقطع موثر ستون باید بر اساس فاصله‌ای برابر حداقل پوشش بتنی مورد نیاز در خارج از دورپیچ‌ها محاسبه شود.

۱۲-۲-۸ در مواردی که در یک ستون سطح مقطع موثر کاهش یافته بر اساس **بندهای ۱۲-۲-۵ تا ۱۲-۲-۷** منظور شود، آنالیز سازه و طراحی سایر قسمت‌های سازه که با آن ستون مرتبط هستند، باید بر اساس سطح مقطع واقعی ستون انجام پذیرند.

۱۲-۳ مقاومت مورد نیاز

۱۲-۳-۱ مقاومت مورد نیاز در ستون‌ها با در نظر گرفتن اصول تحلیل و طراحی سازه‌ها که در **فصل ۶** ذکر شد و بر اساس ترکیب‌های بارگذاری **فصل ۷** تعیین می‌شود.

۱۲-۳-۲ بار محوری ضریب‌دار و لنگر خمشی ضریب‌دار، P_u و M_u ، که در هر ترکیب بارگذاری قابل کاربرد به طور همزمان حاصل می‌شوند، باید به عنوان مقاومت مورد نیاز در نظر گرفته شوند.

تفسیر/توضیح

باید بر اساس مساحت سطح مقطع مورد نیاز و نه مساحت به‌کار گرفته شده، محاسبه شود، در هر حال مساحت آرماتورها نباید کمتر از ۰/۵ درصد مساحت سطح مقطع واقعی به‌کار برده شده باشد.

ت ۱۲-۳ مقاومت مورد نیاز

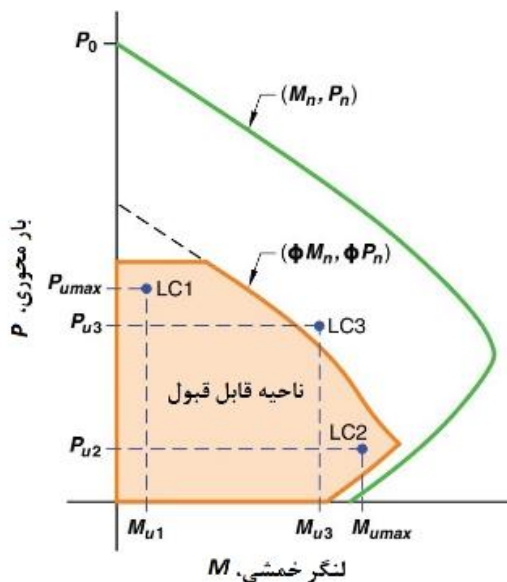
ت ۱۲-۳-۱ مقاومت مورد نیاز باید بر اساس ترکیب بارهای **فصل ۷** محاسبه شود.

ت ۱۲-۳-۲ تشخیص ترکیب‌های بار بحرانی ممکن است بدون بررسی و تشخیص هر یک از ترکیب بارها دشوار باشد. همانطور که در **شکل ۱-۱۲** نشان داده شده است، اگر فقط ترکیب بار ضریب‌دار متناظر با حداکثر نیروی محوری LC_1 یا با حداکثر لنگر خمشی LC_2

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در نظر گرفته شوند، لزوماً به مفهوم دستیابی به طراحی سازگار با آیین‌نامه، برای سایر ترکیب‌های بار مانند LC3 نخواهد بود.

شکل ۱-۱۲ ترکیب بار بحرانی ستون

۴-۱۲ مقاومت طراحی

ت ۴-۱۲ مقاومت طراحی

ت ۱-۴-۱۲ هر یک از شرایط طراحی که در رابطه ۱-۸ (الف تا ت) آمده است، بطور معمول نیرو و لنگر لازم را که باید در نظر گرفت، بدست می‌دهد، با این حال، شرط عمومی $\phi S_n \geq U$ نشان می‌دهد که همه نیروها و لنگرهای مرتبط با یک سازه خاص، باید برای طراحی در نظر گرفته شوند.

ت ۳-۴-۱۲ معمولاً پیش‌امالی بر ستون‌های ساختمان‌ها، قابل اغماض هستند و بندرت بعنوان یک عامل تعیین کننده در طراحی ستون‌ها محسوب می‌شود.

۱-۴-۱۲ برای هر ترکیب بار قابل کاربرد، مقاومت طراحی در همه مقاطع ستون باید رابطه ۱-۱ به صورت $\phi S_n \geq U$ را تامین کند. بدین ترتیب رابطه ۱-۸ «الف» تا «ت» باید برقرار بوده و عمل توأم بین تاثیرات بار منظور گردد.

ضرایب کاهش مقاومت، ϕ ، بر اساس جدول ۲-۷ تعیین می‌شوند.

۲-۴-۱۲ مقاومت محوری اسمی و مقاومت خمشی اسمی، P_n و M_n ، بر اساس فرضیات و ضوابط بخش ۳-۸ محاسبه می‌شوند.

۳-۴-۱۲ مقاومت برشی اسمی و مقاومت پیچشی اسمی ستون، V_n و T_n ، به ترتیب بر اساس ضوابط بخش ۴-۸ و بخش ۶-۸ محاسبه می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۱۲ محدودیت‌های آرماتورها

۵-۱۲ محدودیت‌های آرماتورها

۱-۵-۱۲ در ستون‌ها، مساحت آرماتورهای طولی نباید کمتر از یک درصد و بیشتر از ۸ درصد سطح مقطع ناخالص آن، A_g ، باشد. محدودیت مقدار حداکثر باید در محل وصله‌های پوششی میلگردها نیز رعایت شوند.

ت ۱-۵-۱۲ در ستون‌ها، محدودیت برای حداقل و حداکثر درصد آرماتورهای طولی سازه با توجه به ملاحظات بندهای «الف» و «ب» زیر در نظر گرفته می‌شود:

الف- حداقل آرماتورهای طولی

این محدودیت برای تامین مقاومت خمشی، بدون توجه به نتایج تحلیلی و در نظر گرفتن اثرات کاهنده خزش و جمع شدگی بتن تحت اثر تنش‌های فشاری مانا (درازمدت)، تعیین شده‌است. پدیده خزش و جمع شدگی موجب انتقال بار از بتن به آرماتور می‌شود و در نتیجه تنش در آرماتورها افزایش می‌یابد. در صورت کاهش آرماتور این افزایش تنش بیشتر می‌شود و ممکن است تسلیم زود هنگام در آرماتورها زیر اثر بارهای درازمدت پیش آید.

ب- حداکثر آرماتورهای طولی

این محدودیت برای تامین فضای خالی برای بتن دربرگیرنده آرماتورها تعیین شده تا به طور موثر متراکم و یکپارچه شوند، تا اطمینان کافی حاصل شود که ستون‌های طراحی شده بر اساس ضوابط آیین‌نامه، مشابه نمونه‌های آزمایش شده‌ای باشند که آیین‌نامه بر پایه آن‌ها کالیبره شده‌است. رعایت حداکثر ۸ درصد برای آرماتورهای طولی برای تمام مقاطع و در محل وصله‌های پوششی (همپوشانی‌ها) الزامی است. این حد را می‌توان برای تامین اقتصاد طرح و آرماتورگذاری مناسب در ستون‌ها تلقی نمود. در صورت قرار گرفتن وصله پوششی در ستون‌ها، مقدار آرماتورهای طولی بطور معمول نباید بیش از ۴ درصد باشد، زیرا اگر همه وصله‌های پوششی در یک ناحیه قرار داشته باشند، مقدار آرماتور به دو برابر مقدار خود می‌رسد.

ت ۱-۵-۱۲-۲ مبنای تعیین حداقل آرماتور برشی برای ستون‌ها و تیرها یکسان است، به بند ۳-۶-۹ مراجعه شود.

۱-۵-۱۲-۲ در هر ناحیه‌ای از ستون که $V_u > 0.5\phi V_c$ باشد، لازم است حداقل فولاد برشی در آن ناحیه فراهم شود. حداقل آرماتور برشی، $A_{v, \min}$ مقدار بزرگتر از موارد «الف» و «ب» به صورت زیر است:

$$0.062 \sqrt{f_c} \frac{b_w s}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۱-۱۲ الف}$$

$$0.35 \frac{b_w s}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۱-۱۲ ب}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۱۲ جزئیات آرماتورگذاری

ت ۶-۱۲ جزئیات آرماتورگذاری

۱-۶-۱۲ کلیات

ت ۱-۶-۱۲ کلیات

۱-۶-۱۲ پوشش بتن روی بیرونی ترین آرماتور بر اساس ضوابط فصل ۴ تعیین می شود.

۱-۶-۱۲ طول گیرایی آرماتورها بر اساس ضوابط فصل ۲۱ تعیین می شود.

۱-۶-۱۲ در محاسبه طول گیرایی و وصله پوششی آرماتورهای طولی با $f_y > 550 \text{ MPa}$ ، پارامتر K_{tr} نباید کمتر از $0.5d_b$ اختیار شود.

۱-۶-۱۲ استفاده از آرماتورهای گروهی در ستون مجاز بوده و ضوابط آن بر اساس بخش ۵-۲۱ تعیین می شوند.

۱-۶-۱۲ فاصله حداقل آرماتورهای مجاور بر اساس ضوابط بند ۱-۲-۲۱ تعیین می شود.

۲-۶-۱۲ آرماتور طولی

ت ۲-۶-۱۲ آرماتور طولی

حداقل تعداد آرماتورهای طولی در ستون بر اساس موارد زیر تعیین می شوند:

الف- داخل تنگ‌های مثلثی: ۳ عدد؛

ب- داخل تنگ‌های مستطیلی یا دایروی: ۴ عدد؛

پ- داخل دورپیچ و یا در ستون‌های قاب‌ها خمشی ویژه محصور شده با دورگیرهای دایروی: ۶ عدد.

در صورت بستن آرماتورها با تنگ‌ها مستطیلی یا دایره‌ای، حداقل چهار آرماتور طولی بکار برده می شود. برای سایر اشکال هندسی تنگ‌ها باید در هر گوشه (راس) یک آرماتور طولی بکار برده شود و متناسباً آرماتور عرضی مورد نیاز استفاده گردد. برای مثال، در ستون‌های مثلثی حداقل سه آرماتور طولی در هر گوشه (راس) تنگ مثلثی شکل بکار برده می شود. برای آرماتورهای طولی بسته شده توسط تنگ‌های دورپیچ، حداقل شش آرماتور طولی لازم است. اگر تعداد آرماتورهای طولی در یک ستون دایره‌ای کمتر از هشت باشد، ممکن است آرایش آن‌ها به طور قابل توجهی تأثیر نامطلوب بر مقاومت خمشی ستون‌هایی که تحت بار خارج از مرکز قرار می گیرند، داشته باشد. این تأثیر را باید در فرآیند طراحی مورد توجه قرار داد.

۳-۶-۱۲ آرماتور طولی خم شده (غیر

ت ۳-۶-۱۲ آرماتور طولی خم شده (غیر هم‌امتداد)

هم‌امتداد)

۱-۳-۶-۱۲ شیب قسمت مایل یک آرماتور طولی خم شده (غیر هم‌امتداد) نسبت به محور ستون نباید از ۱ به ۶ بیشتر باشد.

متن اصلی

بخش‌های بالا و پایین قسمت مایل باید موازی با محور ستون باشند.

۱۲-۶-۳-۲ اگر وجه ستون یا دیوار بیش از ۷۵ میلی‌متر پس‌رفتگی یا پیش‌آمدگی داشته باشد، آرماتورهای طولی امتداد یافته نباید به صورت خم شده استفاده شوند. در این حالت در محل پس‌رفتگی باید آرماتورهای انتظار مجزا و وصله پوششی به منظور اتصال به آرماتورهای وجوه عقب رفته فراهم شوند. در هر حال باید ضوابط مربوط به مهارها و وصله‌ها در محل تغییر مقطع رعایت شوند.

۱۲-۶-۴ وصله آرماتور طولی ستون

۱۲-۶-۴-۱ استفاده از وصله‌های پوششی، مکانیکی، جوشی سر به سر و اتکایی در ستون‌ها مجاز است. وصله آرماتورها باید الزامات تمام ترکیب‌های بارگذاری را تامین نموده و منطبق با ضوابط بخش ۲۱-۴ باشد. در صورت لزوم، ضوابط وصله بر اساس الزامات فصل ۲۰ نیز باید رعایت گردند.

۱۲-۶-۴-۲ اگر نیروی آرماتورها در اثر بارهای ضریب‌دار فشاری باشد، استفاده از وصله‌های پوششی فشاری مجاز است. طول وصله پوششی فشاری را می‌توان بر اساس زیربندهای «الف» یا «ب» زیر کاهش داد، اما این طول در هر حال نباید کمتر از ۳۰۰ میلی‌متر باشد:

الف- برای ستون‌های با تنگ که در ناحیه وصله پوششی، سطح مقطع موثر آرماتورهای عرضی در هر دو جهت حداقل برابر با $0.0015 h_s$ باشد، طول وصله پوششی را می‌توان در ضریب 0.83 ضرب نمود. در محاسبه سطح موثر تنگ‌ها، تنها سطح مقطع شاخه‌های عمود بر امتداد h منظور می‌شود.

ب- برای ستون‌های با دورپیچ، طول وصله پوششی را می‌توان در ضریب 0.75 ضرب نمود.

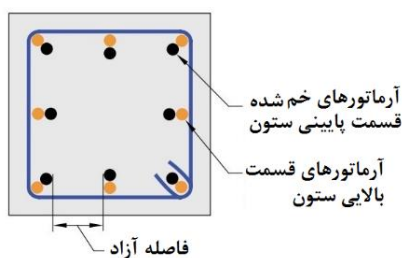
۱۲-۶-۴-۳ اگر نیروی ایجاد شده در آرماتور طولی ستون در اثر بارهای ضریب‌دار کششی باشد، طول وصله پوششی باید در کشش تعیین شود. در این حالت اگر تنش کششی آرماتور حداکثر $0.5f_y$ بوده و تعداد آرماتورهایی که در یک مقطع وصله

تفسیر/توضیح

ت ۱۲-۶-۴ وصله آرماتور طولی ستون

ت ۱۲-۶-۴-۱ در اغلب موارد، ترکیب بار اصلی ثقلی کنترل کننده طراحی ستون است، اما ترکیب بارهایی که شامل اثرات باد یا زلزله می‌باشند، ممکن است موجب ایجاد کشش بیشتر در برخی از آرماتورهای ستون شوند. از اینرو هر وصله پوششی در آرماتورهای طولی برای حداکثر نیروی کششی بوجود آمده در آرماتورهای طولی (یعنی وصله پوششی کششی)، محاسبه و طراحی می‌شود.

ت ۱۲-۶-۴-۲ به منظور محاسبه طول گیرایی l_d برای وصله‌های پوششی کششی در ستون‌های با آرماتورهای خم شده (غیر هم‌راستا)، فاصله آزاد بین آن‌ها مطابق شکل ۱۲-۲ در نظر گرفته می‌شود.

شکل ۱۲-۲ آرماتورهای خم شده ستون

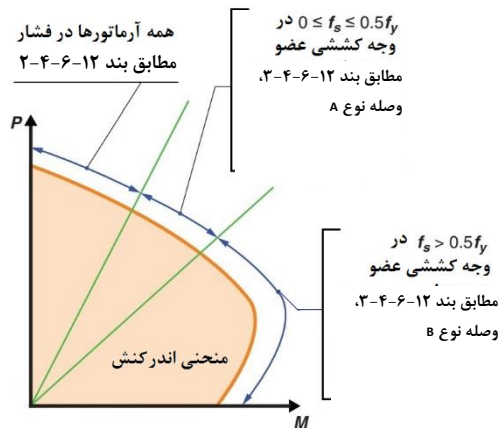
ت ۱۲-۶-۴-۳ وصله‌های پوششی در ستون‌هایی که تحت لنگر خمشی و نیروی محوری با خروج از مرکزیت متوسط یا زیاد قرار می‌گیرند، ممکن است در یک وجه ستون با تنش‌های کششی روبرو شوند، در این حالت مطابق بند ۱۲-۶-۴-۳ از وصله‌های کششی

متن اصلی

می‌شوند، حداکثر نصف آرماتورهای کششی باشد و در ضمن وصله‌های پوششی آرماتورهای مجاور حداقل معادل l_d در طول ستون فاصله داشته باشند، وصله از نوع A محسوب شده و طول پوشش باید حداقل برابر با l_d اختیار شود. در غیر این صورت، وصله از نوع B محسوب شده و طول پوشش باید حداقل برابر با $1.3l_d$ در نظر گرفته شود. در هر حال طول وصله نباید کمتر از ۳۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

تفسیر/توضیح

استفاده می‌شود، در شکل ۳-۱۲ محدوده اندرکنش لنگر خمشی و نیروی محوری نشان داده شده است.

شکل ۳-۱۲ الزامات وصله‌های پوششی در ستونها

الزامات مربوط به وصله‌ها اساساً بنحوی تنظیم شده‌اند، که وصله‌های پوششی فشاری حداقل دارای مقاومت کششی برابر با $0.25f_y$ باشند. بنابراین، حتی اگر آرماتورهای طولی ستون مطابق بند ۳-۴-۶-۱۲، برای فشار طراحی شده باشند، دارای مقدار مقاومت کششی ذاتی اضافی می‌باشد.

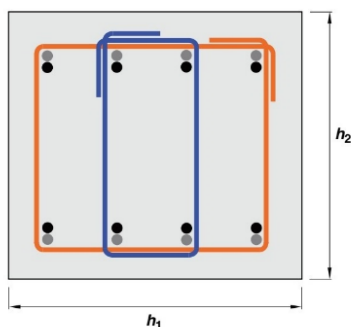
ت-۳-۴-۶-۱۲ اگر تمام طول وصله با تنگ‌های کافی بسته و محصور شده باشد، می‌توان طول پوشش را کاهش داد. مساحت شاخه (ساق) تنگ عمود بر هر جهت بطور جداگانه محاسبه می‌شود. در شکل ۴-۱۲ آرایش دو تنگ برای مثال نشان داده شده است که چهار شاخه (ساق) در یک جهت و دو شاخه (ساق) در جهت دیگر کارایی دارند. همچنین اگر تمام طول وصله، توسط تنگ‌های دورپیچی بمنظور افزایش مقاومت دونیم شدن یا تنش کششی اصلی بکار برده شود، می‌توان طول پوشش را کاهش داد. برای جزئیات وصله‌های اتکایی به بند ۶-۴-۲۱ رجوع شود.

۳-۴-۶-۱۲ اگر نیروی آرماتور طولی ستون در همه ترکیب‌های بار فشاری باشد، استفاده از وصله‌های اتکایی مجاز خواهد بود، به شرط آن‌که وصله آرماتورهای طولی ستون در مقاطع مختلف انجام شود، و یا در محل وصله، از آرماتورهای اضافی استفاده شود، به طوری که حداقل مقاومت کششی آرماتورهایی که در هر وجه ستون در محل وصله امتداد می‌یابند، معادل حاصل ضرب $0.25f_y$ در سطح مقطع تمام آرماتورهای موجود در آن وجه ستون باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جهت ۱: $4A_b \geq 0.0015h_1S$
 جهت ۲: $2A_b \geq 0.0015h_2S$
 A_b = مساحت تنگ محصور کننده

شکل ۱۲-۴ به کارگیری تنگ محصور کننده در طول پوششی
 وصله‌ها

۱۲-۶-۵ آرماتور عرضی

۱۲-۶-۵ آرماتور عرضی

۱۲-۶-۵-۱ آرماتورهای عرضی باید محدود کننده‌ترین الزامات فاصله آرماتورها را برآورده سازند. جزییات آرماتورهای عرضی باید مطابق ضوابط بندهای ۱۲-۶-۲۱ تا ۱۲-۶-۲۳ باشند.

۱۲-۶-۵-۲ لازم است آرماتورهای طولی با استفاده از تنگ‌ها، دورگیرها و یا دورپیچ‌ها مطابق بند ۱۲-۶-۶ به صورت جانبی مهار شوند، مگر آن‌که آزمایش‌ها و تحلیل‌های سازه‌ای نشان دهند که مقاومت کافی و امکان اجرا وجود دارد.

ت-۱۲-۶-۵-۲ تمام آرماتورهای طولی تحت فشار توسط آرماتورهای عرضی (تنگ‌ها) بسته می‌شوند. اگر آرماتورهای عرضی بصورت دایره‌ای تعبیه باشند، لازم است یک تنگ دایره‌ای کامل در هر گام (فاصله بین هر تنگ با تنگ قبلی یا بعدی) در نظر گرفته شود. این الزام را می‌توان با یک تنگ مدور دورپیچ تامین کرد، که در این صورت حداکثر گام باید برابر با فاصله تعیین شده تنگ‌ها باشد. بکارگیری مجموعه‌ای از تنگ‌ها در هر یک از دو انتهای وصله پوششی، بالا و پایین وصله‌های اتکایی و در حداقل فاصله زیر مناطق شیب‌دار آرماتورهای خم شده تنظیم شده، کاملاً محتاطانه است. ستون‌های پیش‌ساخته با پوشش کمتر از ۴۰ میلی‌متر، ستون‌های بتنی با مصالح سنگی کوچک ابعاد، ستون‌های دیوار مانند و سایر ستون‌های غیرمعمول ممکن است به طراحی‌های خاصی برای آرماتور عرضی نیاز داشته باشند.

ت ۱۲-۶-۵-۳ و ت ۱۲-۶-۵-۴ محصور شدگی بتن، در مهارها و اتصال دهنده‌های مکانیکی از ترک خوردگی بتن جلوگیری می‌کند و امکان انتقال بار از مهارها و اتصال دهنده مکانیکی را به ستون یا ستون-پایه ممکن می‌سازد. چنین ترک خوردگی‌هایی می‌تواند در اثر نیروهای پیش‌بینی نشده ناشی از تغییرات دما، جمع شدگی در اعضای مقید، ضربه تصادفی در حین ساخت و اثرات مشابه بوجود آید.

۱۲-۶-۵-۳ در مواردی که پیچ‌های مهاری در قسمت بالای ستون یا ستون پایه تعبیه شوند، باید توسط آرماتورهای عرضی که حداقل ۴ آرماتور طولی ستون یا ستون پایه را در بر گرفته‌اند، محصور شوند. آرماتورهای عرضی به صورت تنگ یا دورگیر باید در طول ۱۲۵ میلی‌متری قسمت بالای ستون یا

متن اصلی

ستون پایه توزیع شوند و حداقل شامل ۲ آرماتور به قطر ۱۲ میلی‌متر و یا ۳ آرماتور به قطر ۱۰ میلی‌متر باشند.

۱۲-۵-۴ در مواردی که جهت اتصال ستون یا ستون پایه به یک جز پیش‌ساخته در انتها از کوپلر مکانیکی و یا آرماتورهای ادامه یافته استفاده می‌شود، آن‌ها باید توسط آرماتورهای عرضی احاطه شوند. آرماتورهای عرضی باید حداقل در طول ۱۲۵ میلی‌متر از انتهای ستون یا ستون پایه توزیع شده و شامل حداقل ۲ آرماتور به قطر ۱۲ میلی‌متر و یا ۳ آرماتور به قطر ۱۰ میلی‌متر به صورت تنگ و یا دورگیر باشند.

۱۲-۶-۶ تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی

۱۲-۶-۶-۱ در هر طبقه، فاصله اولین تنگ یا دورگیر ستون از سطح بالای شالوده یا دال، نباید بیشتر از نصف فواصل تعیین شده برای تنگ‌ها یا دورگیرها باشد.

۱۲-۶-۶-۲ در هر طبقه، فاصله آخرین تنگ یا دورگیر ستون از زیر پایین‌ترین آرماتورهای افقی دال، پهنه (کتیبه)، و یا کلاهی برشی، نباید بیشتر از نصف فواصل تعیین شده برای تنگ‌ها یا دورگیرها باشد. در صورت اتصال تیر یا نشیمن (دستک) به همه وجوه ستون، می‌توان بالاترین تنگ یا دورگیر را در مقطعی به فاصله حداکثر ۷۵ میلی‌متر از زیر پایین‌ترین آرماتور افقی در کم ارتفاع‌ترین تیر یا دستک متوقف نمود.

۱۲-۶-۶-۳ در هر طبقه، دورپیچ باید از روی شالوده یا دال تا تراز پایین‌ترین آرماتورهای طبقه فوقانی امتداد یابد.

۱۲-۶-۶-۴ در هر طبقه، قسمت بالای دورپیچ باید مطابق **جدول ۱-۱۲** باشد.

تفسیر/توضیح**ت ۱۲-۶-۶ تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی**

ت-۱۲-۶-۶-۲ برای ستون‌های با مقطع مستطیل که چهار وجه آن‌ها توسط تیرها یا نشیمن‌های هم‌تراز در وجه بالای خود، محصور می‌شوند، عمقی از ناحیه اتصال مقید در نظر گرفته می‌شود که برابر با کم‌ترین عمق تیر یا نشیمن باشد. برای مقطع ستون‌های با سایر اشکال، هر چهار تیری که از دو جهت متعامد به ستون متصل می‌شوند، مقید شدن معادل را فراهم می‌کنند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۱-۱۲ الزامات امتداد دورپیچ در بالای ستون

وضعیت انتهای ستون	الزامات امتداد دورپیچ
در صورت اتصال تیر یا دستک به تمام وجوه ستون	امتداد تا تراز پایین‌ترین آرماتورهای افقی، در اعضای که دارای تکیه‌گاه فوقانی هستند.
در صورت عدم اتصال تیر یا دستک به تمام وجوه ستون	امتداد تا تراز پایین‌ترین آرماتورهای افقی در اعضای که دارای تکیه‌گاه فوقانی هستند. آرماتور عرضی اضافی پس از محل قطع فوقانی دورپیچ‌ها تا قسمت پایین دال، پهنه و کلاهک برشی امتداد می‌یابد.
ستون‌های با سرستون	امتداد تا تراز ی که قطر یا عرض سرستون دو برابر قطر یا عرض ستون باشد.

۱۲-۶-۵ در مواردی که آرماتورهای طولی انحراف داشته باشند، لازم است برای آن‌ها در محل خم با به کارگیری تنگ، دورگیر، دورپیچ و یا قسمت‌هایی از سیستم سازه‌ای کف، تکیه‌گاه افقی فراهم شود، این تکیه‌گاه باید برای نیرویی معادل ۱/۵ برابر مؤلفه افقی نیروی محاسباتی قسمت مایل آرماتورهای با انحراف، طراحی شود. فاصله چنین آرماتورهای عرضی به صورت تنگ بسته، دورگیر و دورپیچ، نباید از نقاط خم شده میلگرد با انحراف، بیشتر از ۱۵۰ میلی‌متر باشد.

۱۲-۶-۷ آرماتور عرضی برشی

ت ۱۲-۶-۷ آرماتور عرضی برشی

۱۲-۶-۷-۱ در صورت لزوم می‌توان در ستون از آرماتور برشی به صورت تنگ، دورگیر و یا دورپیچ استفاده نمود.

۱۲-۶-۷-۲ فاصله حداکثر آرماتورهای برشی ستون اگر $V_s \leq 0.33\sqrt{f_c}b_w d$ باشد، برابر با کوچک‌ترین از $d/2$ و ۶۰۰ میلی‌متر و اگر $V_s > 0.33\sqrt{f_c}b_w d$ باشد، برابر با کوچک‌ترین از $d/4$ و ۳۰۰ میلی‌متر است.

فصل سیزدهم

دیوارها

فصل سیزدهم

دیوارها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۳ گستره

ت ۱-۱۳ گستره

۱-۱-۱۳ ضوابط این فصل به طراحی دیوارهای بتن آرمه اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

ت ۱-۱-۱۳ در این فصل ضوابط طراحی دیوارهای بتن آرمه تحت بارهای محوری و جانبی، ارائه می‌شود. دیوارها بسته به میزان بار محوری اعمالی، به دیوار باربر یا غیرباربر تقسیم می‌شوند. دیوار باربر دیواری است که حد مشخصی از بارهای محوری را تحمل می‌کند. دیوار غیرباربر دیواری است که تحت بار محوری قابل توجه‌ای نیست و بنابراین مقاومت خمشی آن وابسته به میزان بار محوری نمی‌باشد. ضوابط کلی طراحی دیوارهای باربر و غیرباربر، مقاومت آن‌ها تحت بارهای محوری، برشی و خمشی داخل و خارج صفحه، محدودیت‌ها و جزئیات آرماتورگذاری دیوارها در این فصل آمده است.

الف- ضوابط کلی طراحی؛

ب- مقاومت مورد نیاز و مقاومت طرح؛

پ- محدودیت‌های آرماتورها؛

ت- جزئیات آرماتورگذاری؛

ث- اثر لاغری در دیوارها.

۲-۱-۱۳ طراحی دیوارهای سازه‌ای با شکل‌پذیری زیاد باید بر اساس ضوابط **فصل ۲۰** انجام شود.

ت ۲-۱-۱۳ دیوارهای سازه‌ای باربر یا غیرباربری که برای تحمل بارهای جانبی داخل صفحه طراحی می‌شوند (دیوارهای برشی) در صورتی که لازم باشد ضوابط شکل‌پذیری زیاد برای آن‌ها منظور شود، باید ضوابط **فصل ۲۰** را برآورده نمایند.

۳-۱-۱۳ طراحی دیوارهای حائل طره‌ای باید بر اساس ضوابط **بند ۱۵-۳-۷** انجام شود.

۴-۱-۱۳ طراحی دیوارها به عنوان تیر روی زمین باید بر اساس ضوابط **بند ۱۵-۳-۵** انجام شود. در صورتی که این دیوارها مطابق ضوابط **بخش ۱۱-۸** از نوع تیر عمیق باشند، باید ضوابط آن بخش در مورد آن‌ها رعایت شوند.

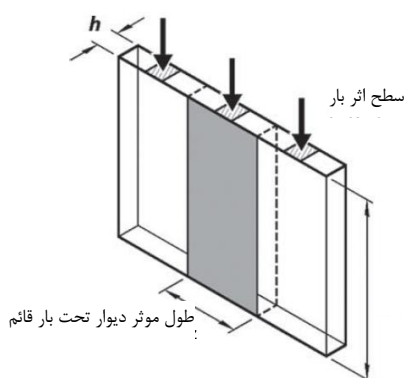
۲-۱۳ کلیات

ت ۲-۱۳ کلیات

۱-۲-۱۳ در طراحی دیوارها باید تمام مشخصات بتن و آرماتورها و نیز قطعات جاگذاری شده در بتن بر طبق الزامات **فصول ۳ و ۴** باشند.

متن اصلی

۱۳-۲-۲ طول افقی دیوار که به عنوان ناحیه موثر برای تحمل هر یک از بارهای متمرکز وارد بر دیوار در نظر گرفته می‌شود، نباید از پهنای سطح اثر بار به اضافه دو برابر ضخامت دیوار در هر طرف سطح اثر، و یا از فاصله مرکز تا مرکز بارهای متمرکز بیشتر باشد. طول افقی موثر باربری اتکایی نباید خارج از درزهای قائم دیوار قرار گیرد، مگر آن که بر اساس طراحی صورت گرفته، انتقال نیروها به روش مناسبی در درزها صورت پذیرد.

شکل ۱۳-۱ عرض موثر دیوار تحت بارهای متمرکز

۱۳-۲-۳ در دیوارهای پیش ساخته، اتصال قطعات به یکدیگر باید بر اساس ضوابط بخش ۱۷-۵ صورت گیرد.

۱۳-۲-۴ اتصال دیوارها به شالوده‌ها باید بر اساس ضوابط بخش ۱۷-۲ صورت گیرد.

ت ۱۳-۲-۵ مقاطع متقاطع که حضورشان بر شرایط تکیه‌گاهی دیوار تاثیری ندارد، لازم نیست به دیوار متصل شوند. همچنین، بهتر است دیوارهای حائل سنگین با توجه به تفاوت میزان تغییرشکل‌ها از دیوارهای متقاطع جدا شوند.

۱۳-۲-۵ برای تامین پایداری دیوارها باید آن‌ها را در مقاطع متقاطع مجاور مانند کف‌ها، بام‌ها، ستون‌ها، پشت بندهای دیواری، ستون‌های دیواری، دیوارهای متقاطع و شالوده‌ها مهار کرد.

ت ۱۳-۳ حداقل ضخامت دیوارها

ت ۱۳-۳-۱ اعمال ضوابط مرتبط با حداقل ضخامت، در دیوارهای باربر و دیوارهای بیرونی زیرزمین و دیوارهای شالوده دیواری که براساس ضوابط فصل ۸ طراحی شده باشد و یا، براساس بند ۱۳-۸ تحلیل شده باشد، ضروری نیست چون در این روش‌های طراحی اثرات لاغری دیوار در تحلیل و طراحی منظور می‌شود.

۱۳-۳ حداقل ضخامت دیوارها

۱۳-۳-۱ ضخامت دیوارها نباید کمتر از مقادیر «الف» تا «پ» زیر در نظر گرفته شوند. استفاده از ضخامت‌های کمتر تنها در شرایطی که تحلیل سازه بیان‌گر مقاومت و پایداری کافی دیوار زیر اثر بارهای وارده باشد، مجاز می‌باشد.

الف- ضخامت دیوارهای باربر و دیوارهای سازه‌ای با شکل‌پذیری کم نباید از $\frac{1}{۲۵}$ طول مهار نشده، ارتفاع مهار نشده دیوار و

متن اصلی

۱۰۰ میلی‌متر، کمتر در نظر گرفته شود. این محدودیت فقط در مورد دیوارهای باربری صدق می‌کند که با روش ساده شده بند ۱۳-۵-۲ طراحی شده باشند.

ب- ضخامت دیوارهای غیر باربر نباید از $\frac{1}{3}$ طول مهار نشده، ارتفاع مهار نشده دیوار و ۱۰۰ میلی‌متر، کمتر در نظر گرفته شود.

پ- ضخامت دیوارهای بیرونی زیر زمین‌ها و دیوارهای شالوده و سایر دیوارهایی که دائماً در تماس با خاک قرار دارند نباید از ۲۰۰ میلی‌متر کمتر در نظر گرفته شود. این محدودیت فقط در مواردی صدق می‌کند که دیوار با روش ساده شده بند ۱۳-۵-۲ طراحی شده باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۱۳-۴ مقاومت مورد نیاز

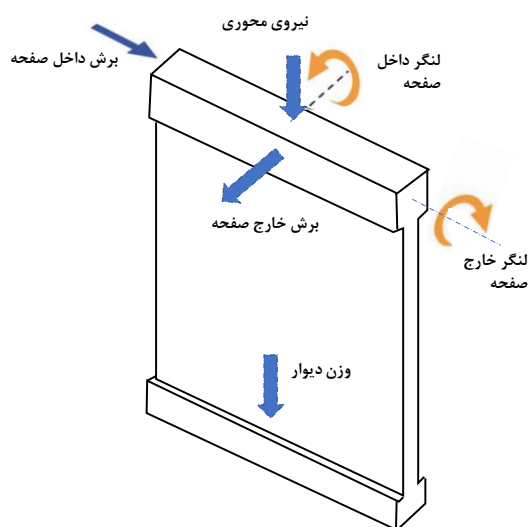
ت ۱۳-۴-۱ کلیات

ت ۱۳-۴-۱-۱ در شکل ۱۳-۲، نیروهایی که به طور معمول بر روی دیوارها وارد می‌شوند و دیوار برای تحمل این نیروها باید طراحی شود، نمایش داده شده‌اند. به ندرت دیوار تحت بار همزمان داخل و خارج صفحه قرار می‌گیرد. معمولاً طراحی دیوار تحت ترکیب بار محوری و لنگر خمشی داخل صفحه و یا ترکیب بار محوری و لنگر خمشی خارج صفحه صورت می‌گیرد.

۱۳-۴ مقاومت مورد نیاز

۱۳-۴-۱ کلیات

۱۳-۴-۱-۱ دیوارها باید برای تمام بارهایی که به آن‌ها وارد می‌شوند، از جمله بارهای با برون محوری و بارهای جانبی، طراحی شوند.

شکل ۱۳-۲ نیروهای داخل و خارج صفحه دیوار

متن اصلی

تفسیر/توضیح

میزان لاغری دیوار می‌تواند کنترل کننده طراحی باشد خصوصاً اگر دیوار تحت بار خارج از صفحه خود قرار گیرد. اثرات لاغری باید به نحو مناسبی در طراحی دیوار منظور شود.

۱۳-۴-۱-۲ مقاومت مورد نیاز در دیوارها باید برای بارهای ضریب‌دار، بر اساس ضوابط فصل ۷ و تحلیل سازه با منظور داشتن الزامات فصل ۶ تعیین شوند.

۱۳-۴-۱-۳ اثرات لاغری در دیوارها باید بر اساس ضوابط بخش‌های ۴-۵-۶، ۶-۶ و ۷-۶ تعیین شوند. در دیوارهای مشمول ضوابط بخش ۱۳-۸، می‌توان اثرات لاغری خارج از صفحه را بر اساس الزامات آن بند تعیین نمود.

ت ۱۳-۴-۲ لنگر خمشی و نیروی محوری ضریب‌دار

۱۳-۴-۲ لنگر خمشی و نیروی محوری ضریب‌دار

دیوارها باید برای حداکثر لنگر خمشی ضریب‌دار، M_{II} ، که ممکن است همراه با نیروهای محوری ضریب‌دار، P_{II} ، در هر یک از ترکیب‌های بارگذاری به دیوار وارد شود، طراحی گردند. مقدار بار محوری ضریب‌دار با برون محوری، نباید بیشتر از $\phi P_{n,max}$ مطابق فصل ۸ باشد. مقدار ضریب ϕ باید برای مقاطع فشار-کنترل از جدول ۲-۷ تعیین شود. لنگر خمشی ضریب‌دار M_{II} باید بر اساس اثرات لاغری موضوع بخش‌های ۴-۵-۶، ۶-۶ و ۷-۶، تشدید شده باشند.

ت ۱۳-۴-۳ برش ضریب‌دار

۱۳-۴-۳ برش ضریب‌دار

دیوارها باید برای حداکثر برش داخل صفحه V_{II} و نیز برش خارج از صفحه V_{II} طراحی شوند.

ت ۱۳-۵ مقاومت طراحی

۱۳-۵ مقاومت طراحی

ت ۱۳-۵-۱ کلیات

۱۳-۵-۱ کلیات

طراحی دیوارها در تمام مقاطع باید بر اساس تامین رابطه ۱-۸ «الف»، «ب» و «ت» و اعمال اثر اندرکنش نیروی محوری و

متن اصلی

لنگر خمشی در هر ترکیب بار صورت گیرد. مقدار ضریب ϕ بر اساس ضوابط فصل ۷ تعیین می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۳-۵-۲ طراحی برای بار محوری و لنگر خمشی داخل یا خارج صفحه

۱۳-۵-۲ طراحی برای بار محوری و لنگر خمشی داخل یا خارج صفحه

۱۳-۵-۲-۱ در دیوارهای باربر، مقاومت محوری اسمی P_n و مقاومت خمشی اسمی M_n ، داخل یا خارج از صفحه، را می‌توان مطابق با ضوابط فصل ۸ محاسبه نمود. به عنوان یک روش جایگزین، در دیوارهای زیر اثر بار محوری و لنگر خمشی خارج از صفحه، طراحی را می‌توان بر اساس رابطه ساده شده بندهای ۱۳-۵-۲-۳ و ۱۳-۵-۲-۴ انجام داد.

۱۳-۵-۲-۲ در دیوارهای غیر باربر، که در آن‌ها بار محوری قابل ملاحظه نیست، M_n را باید بر اساس ضابطه بخش ۸-۲ محاسبه نمود.

ت ۱۳-۵-۳ روش ساده شده معرفی شده در این بند، تنها برای دیوارهای با مقطع مستطیلی توپر قابل استفاده است و برای حالات دیگر، مقاومت اسمی مطابق با ضوابط فصل ۸ تعیین می‌شود. بارهای محوری خارج از محور و لنگرهای ناشی از نیروهای خارج از صفحه، برای تعیین حداکثر میزان خروج از مرکزیت کل بار محوری ضریب‌دار، P_{II} ، به کار می‌روند. هرگاه برآیند نیروی محوری برای تمام ترکیب بارها و در تمام طول تغییرشکل نیافته دیوار، در یک-سوم میانی ضخامت دیوار قرار گیرد (خروج از مرکزیت کمتر از یک ششم ضخامت باشد)، هیچ تنش کششی‌ای به دیوار وارد نمی‌شود و روش ساده‌سازی شده می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. در این شرایط، بار محوری ضریب‌دار، P_{II} ، به عنوان بار محوری بدون خروج از مرکزیت در نظر گرفته می‌شود و باید کمتر یا مساوی مقاومت محوری طراحی ϕP_n که از رابطه ۱۳-۱ محاسبه می‌شود، باشد. تحقیقات نشان داده است رابطه ۱۳-۱ به مقادیری از مقاومت منجر می‌شود که قابل مقایسه با مقادیر حاصل از بند ۱۳-۵-۲-۱ برای اعضای که در یک-سوم میانی ضخامت بارگذاری شده‌اند، می‌باشد.

۱۳-۵-۳-۳ در دیوارهای با مقطع مستطیل توپر که در آن‌ها برون محوری برآیند بارهای ضریب‌دار، کمتر از یک ششم ضخامت دیوار است، می‌توان مقاومت محوری اسمی مقطع، P_n ، را با استفاده از رابطه تجربی زیر تعیین نمود.

$$P_n = 0.55 f'_c A_g \left[1 - \left(\frac{kl_c}{32h} \right)^2 \right] \quad \text{رابطه ۱۳-۱}$$

در این رابطه، k ضریب طول موثر دیوار در جهت خارج از صفحه است که باید طبق بندهای «الف» تا «پ» زیر تعیین شود.

الف- در دیوارهای مهار شده در مقابل حرکت جانبی در بالا و پایین که در آن‌ها از چرخش حول یک یا هر دو انتها جلوگیری شده باشد: $k=0.8$

ب- در دیوارهای مهار شده در مقابل حرکت جانبی در بالا و پایین که در آن‌ها از چرخش حول دو انتها (بالا و پایین دیوار) جلوگیری نشده باشد: $k=1.0$

پ- در دیوارهای مهار نشده در مقابل حرکت جانبی: $k=2.0$

متن اصلی

۱۳-۵-۲-۴ ضریب ϕ که در P_n ضرب می‌شود، باید برای مقاطع فشار-کنترل از جدول ۲-۷ تعیین شود.

۱۳-۵-۳ طراحی برای برش داخل صفحه

۱۳-۵-۳-۱ مقاومت برشی اسمی داخل صفحه دیوارها، V_n ، باید بر اساس ضوابط بندهای ۱۳-۵-۳-۲ تا ۱۳-۵-۳-۵ محاسبه شود. برای دیوارهای با $h_w/l_w < 2$ ، طراحی برای برش داخل صفحه را می‌توان بر اساس روش خرابایی، فصل ۲۲، نیز انجام داد.

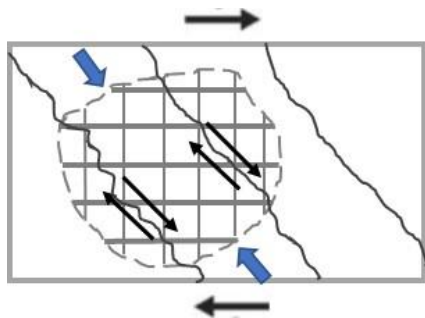
۱۳-۵-۳-۲ در هیچ مقطع افقی از دیوار، مقدار V_n نباید بیشتر از $0.66\sqrt{f'_c}A_{cv}$ منظور شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۳-۵-۳ طراحی برای برش داخل صفحه

ت ۱۳-۵-۳-۱ برش داخل صفحه عموماً در طراحی دیوارهای سازه‌ای با نسبت ارتفاع به طول کم، حاکم می‌شود. در دیوارهای بلند، به طور خاص اگر دیوار بطور یکنواخت آرماتورگذاری شده باشد، رفتار خمشی حاکم بر طراحی است. البته در دیوارهای سازه‌ای بلند تحت اثر تحریک‌های شدید زلزله، به دلیل تاثیر مُدهای بالاتر ممکن است موارد استثنائی برای این مسئله وجود داشته باشد.

ت ۱۳-۵-۳-۲ این محدودیت، برای جلوگیری از خرابی فشاری قطری در دیوار برشی تعریف شده‌است. در این رابطه A_{cv} سطح مقطع دیوار است که برابر با ضرب ضخامت دیوار در طول آن است. عموماً ظرفیت برشی دیوار بر اساس مشارکت بتن در انتقال برش از طریق قفل و بست بین دانه‌ها در سطح ترک و مشارکت آرماتورهای طولی و عرضی است، مشروط بر آن که خرابی فشاری در حدفاصل بین ترک‌ها رخ ندهد. به منظور جلوگیری از این نوع خرابی مقدار مقاومت برشی به ظرفیت فشاری نواحی فشاری بین ترک‌ها محدود می‌شود شکل ۱۳-۳.

شکل ۱۳-۳ فشار در ناحیه بین ترک‌ها

ت ۱۳-۵-۳-۳ رابطه ۱۳-۲ که برای تعیین مقاومت برشی داخل صفحه دیوارها استفاده می‌شود، مشابه رابطه مقاومت برشی دیوارهای تحت بارهای لرزه‌ای است که در فصل ۲۰ معرفی شده است. مطابق با تحقیقات قبلی مقاومت برشی در دیوارهای با نسبت نیروی برشی به لنگر خمشی بزرگتر، بیشتر است. این موضوع با اعمال نسبت ارتفاع به طول قطعات دیواری در رابطه ۱۳-۲ منظور شده‌است. در دیوارهای توپر نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ معرف نسبت ابعادی کل دیوار است و برای

۱۳-۵-۳-۳ مقدار V_n از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$V_n = (\alpha_c \lambda \sqrt{f'_c} + \rho_t f_{yt}) A_{cv} \quad \text{رابطه ۱۳-۲}$$

در این رابطه α_c ضریبی است که مطابق بندهای «الف» تا «پ» زیر تعیین می‌شود:

متن اصلی

الف- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ بزرگتر یا مساوی است: $\alpha_c = 0.17$

ب- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ کوچکتر یا مساوی $\frac{1}{5}$ است: $\alpha_c = 0.25$

پ- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ بین $\frac{1}{5}$ و $\frac{1}{2}$ است، ضریب α_c با درون یابی خطی بین اعداد فوق تعیین می‌شود.

۴-۳-۵-۱۳ در دیوارهای تحت اثر نیروی محوری خالص کششی، مقدار ضریب α_c در رابطه ۲-۱۳ بر اساس رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$\alpha_c = 0.17 \left(1 + 0.29 \frac{N_u}{A_g} \right) \geq 0 \quad \text{رابطه ۳-۱۳}$$

علامت N_u برای کشش، منفی در نظر گرفته می‌شود.

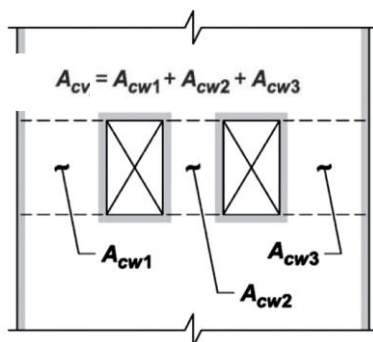
۵-۳-۵-۱۳ در دیوارهایی که متشکل از تعدادی قطعه دیوار قائم بوده و نیروی جانبی مشترکی را تحمل می‌کنند، V_n در کل نباید بیشتر از $0.66\sqrt{f'_c} A_{cv}$ و در هر یک از قطعات به تنهایی نباید بیشتر از $0.83\sqrt{f'_c} A_{cw}$ منظور گردد. A_{cv} سطح مقطع کل بتن محدود به عرض ضخامت جان و مجموع طول مقاطع دیواری و A_{cw} سطح مقطع هر قطعه دیوار می‌باشد.

تفسیر/توضیح

قطعات دیواری در مجاورت بازشوها، نسبت ابعادی دیوار، بر اساس ابعاد قطعه دیوار محدود بین دو بازشو و یا بازشو و لبه دیوار تعیین می‌شود.

ت ۴-۳-۵-۱۳ در دیوارهای سازه‌ای تحت نیروی محوری خالص کششی، میزان سهم بتن در مقاومت برشی به شدت کاهش می‌یابد این موضوع در رابطه ۳-۱۳ منظور شده است. برای این اعضا، عمده برش باید توسط آرماتورهای عرضی تحمل می‌شود.

ت ۵-۳-۵-۱۳ در صورتی که نیروی برشی در یک تراز ساختمان، توسط چند دیوار یا چند قطعه دیواری قائم (مانند دیوارهای بازشودار) تحمل می‌شود. مقدار مقاومت برشی متوسط واحد سطح (تنش مقاوم برشی) برای سطح مقطع تمام دیوارها به مقدار $0.66\sqrt{f'_c}$ محدود می‌شود و البته تنش مقاوم برشی هر قطعه از دیوار نباید بیشتر از $0.83\sqrt{f'_c}$ در نظر گرفته شود. سطح مقطع دیوار، A_{cv} و سطح مقطع قطعات دیواری، A_{cw} در شکل ۳-۱۳ نمایش داده شده است.

شکل ۳-۱۳ سطح مقطع قطعات دیواری

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۵-۱۳ طراحی برای برش خارج از صفحه

ت ۴-۵-۱۳ طراحی برای برش خارج از صفحه

مقاومت برشی اسمی خارج از صفحه دیوارها، V_n ، باید بر اساس ضوابط بخش ۴-۸۵-۸ محاسبه شود.

۶-۱۳ محدودیت‌های آرماتورها

ت ۶-۱۳ محدودیت‌های آرماتورها

۱-۶-۱۳ آرماتورهای طولی و عرضی در دیوارها نباید کمتر از مقادیر مندرج در بندهای ۲-۶-۱۳ و ۳-۶-۱۳ اختیار شوند.

ت ۱-۶-۱۳ وجود هر دو آرماتور طولی و عرضی در دیوار ضروری است. به منظور کنترل موثر ترک‌های برشی در دیوار، آرماتورگذاری دیوارها باید در هر دو راستای طولی و عرضی به صورت یکنواخت توزیع شود. در یک قطعه دیوار، ρ_l برای بیان درصد آرماتور توزیع‌شده عرضی و ρ_t برای بیان درصد آرماتور توزیع‌شده طولی به کار می‌رود. در یک قطعه دیواری قائم، آرماتورهای عرضی در ارتفاع دیوار و آرماتورهای طولی در طول آن توزیع می‌شوند. به عبارت دیگر آرماتورهای عرضی همان آرماتورهای افقی می‌باشند و آرماتورهای طولی در راستای قائم می‌باشند.

۲-۶-۱۳ در مواردی که برای برش داخل صفحه $V_u \leq 0.5\phi\alpha_c\lambda\sqrt{f_c}A_{cv}$ است، حداقل نسبت مساحت مقطع آرماتور طولی به مساحت کلی مقطع، ρ_l و حداقل نسبت مساحت مقطع آرماتور عرضی به مساحت کل مقطع، ρ_t ، باید بر اساس ضوابط بندهای ۱-۲-۶-۱۳ و ۲-۲-۶-۱۳ تعیین شوند.

۱-۲-۶-۱۳ حداقل ρ_t برای آرماتورهای مختلف به شرح زیربندهای «الف» تا «ث» زیراند:

الف- برای آرماتورهای آجدار با قطر ۱۶ میلی‌متر و کمتر و با تنش تسلیم مساوی و یا بیشتر از ۴۲۰ مگاپاسکال: ۰/۰۰۱۲؛

ب- برای آرماتورهای آجدار با قطر ۱۶ میلی‌متر و کمتر و با تنش تسلیم کمتر از ۴۲۰ مگاپاسکال: ۰/۰۰۱۵؛
پ- برای آرماتورهای آجدار با قطر بیشتر از ۱۶ میلی‌متر: ۰/۰۰۱۵؛

ت- برای شبکه‌های سیمی جوش شده: ۰/۰۰۱۲؛

ث- در دیوارهای پیش ساخته با شبکه‌های میلگرد یا سیم جوش شده: ۰/۰۰۱۰.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۳-۶-۲-۲ حداقل ρ_t برای آرماتورهای مختلف به شرح زیربندهای «الف» تا «ث» زیراند:

الف- برای آرماتورهای آجدار با قطر ۱۶ میلی‌متر و کمتر و با تنش تسلیم مساوی و یا بیشتر از ۴۲۰ مگاپاسکال: ۰/۰۰۲۰

ب- برای آرماتورهای آجدار با قطر ۱۶ میلی‌متر و کمتر و با تنش تسلیم کمتر از ۴۲۰ مگاپاسکال: ۰/۰۰۲۵

پ- برای آرماتورهای آجدار با قطر بیشتر از ۱۶ میلی‌متر: ۰/۰۰۲۵

ت- برای شبکه‌های سیمی جوش شده: ۰/۰۰۲۰

ث- در دیوارهای پیش ساخته با شبکه‌های میلگرد یا سیم جوش شده: ۰/۰۰۱۰

ت ۱۳-۶-۳ نتایج تحقیقات و مطالعات آزمایشگاهی موید این مطلب است که اثر آرماتورهای عرضی در مقاومت برشی دیوارهای با نسبت ارتفاع آزاد به طول آزاد دیوار کم، کمتر از آرماتورهای طولی است. در دیوارهای با نسبت ارتفاع به طول برابر با ۰/۵ یا کمتر، آرماتورهای طولی نقش اصلی در تحمل برش را دارند. در نسبت h_w/l_w به بالاتر، سهم آرماتورهای عرضی افزایش می‌یابد و در h_w/l_w بالای ۲/۵ آرماتورهای عرضی نقش اصلی در تحمل برش را دارند.

این موضوع برای تعیین حداقل آرماتور طولی و عرضی در رابطه ۱۳-۴ وارد شده است. اگر مقدار آرماتور عرضی مورد نیاز که مطابق بند ۱۳-۳-۵-۳ تعیین می‌شود، کمتر از ۰/۰۰۲۵ باشد، باید مقدار آرماتور عرضی و طولی به میزان حداقل ۰/۰۰۲۵ سطح مقطع تامین شود. اگر مقدار آرماتور عرضی طراحی بیشتر از ۰/۰۰۲۵ سطح مقطع باشد، رابطه ۱۳-۴ تضمین می‌کند که حداقل آرماتور طولی برای تحمل برشی در دیوارهای کوتاه تامین شود. بدین صورت که اگر نسبت ارتفاع آزاد به طول آزاد دیوار کمتر از ۰/۵ باشد، حداقل میزان آرماتورهای طولی برابر با آرماتورهای عرضی خواهد بود که البته از ۰/۰۰۲۵ نیز نباید کمتر باشد. اگر نسبت ارتفاع آزاد به طول آزاد دیوار بزرگتر از ۲/۵ باشد، حداقل مقدار آرماتور طولی برابر با ۰/۰۰۲۵ می‌باشد.

۱۳-۶-۳ در مواردی که برای برش داخل صفحه با مقادیر «الف» و «ب» زیر منظور شود:

الف- حداقل ρ_t باید برابر با بزرگترین دو مقدار محاسبه شده از رابطه ۱۳-۴ و ۰/۰۰۲۵ در نظر گرفته شود، ولی لازم نیست از مقدار ρ_t مورد نیاز برای مقاومت اسمی بند ۱۳-۳-۵-۳ بیشتر اختیار شود.

$$\rho_t \geq 0.0025 + 0.5 \left(2.5 - \frac{h_w}{l_w} \right) (\rho_t - 0.0025) \quad \text{رابطه ۱۳-۴}$$

ب- حداقل ρ_t باید برابر با ۰/۰۰۲۵ در نظر گرفته شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۷-۱۳ جزئیات آرماتورگذاری

ت ۷-۱۳ جزئیات آرماتورگذاری

۱-۷-۱۳ کلیات

ت ۱-۷-۱۳ کلیات

پوشش بتنی روی آرماتورها و نیز گیرایی آرماتورها در بتن و چگونگی وصله آن‌ها به یکدیگر باید به ترتیب مطابق ضوابط فصل‌های ۴ و ۲۱ باشند.

۲-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای طولی

ت ۲-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای طولی

۱-۲-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای طولی از یکدیگر در هر شبکه در دیوارهای درجا، نباید بیشتر از سه برابر ضخامت دیوار و ۳۵۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود. اگر آرماتور برشی برای مقاومت داخل صفحه دیوار لازم باشد، فاصله آرماتورهای طولی نباید از یک سوم طول دیوار، $l_w/3$ ، بیشتر باشد.

۲-۲-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای طولی از یکدیگر در هر شبکه در دیوارهای پیش ساخته، نباید بیشتر از پنج برابر ضخامت دیوار و ۳۵۰ میلی‌متر برای دیوارهای خارجی و ۷۵۰ میلی‌متر برای دیوارهای داخلی در نظر گرفته شود. اگر آرماتور برشی برای مقاومت داخل صفحه دیوار لازم باشد، فاصله آرماتورهای طولی نباید از $3h$ و $l_w/3$ میلی‌متر، بیشتر باشد.

۳-۲-۷-۱۳ در دیوارهای با ضخامت بیشتر از ۲۵۰ میلی‌متر، به جز دیوارهای زیرزمین یک طبقه و دیوارهای حائل طره‌ای، هر یک از آرماتورهای طولی و عرضی باید حداقل در دو شبکه، هر یک نزدیک به یک وجه دیوار در نظر گرفته شوند.

۴-۲-۷-۱۳ آرماتور کششی لازم برای خمش باید به صورت مناسبی توزیع شده و تا جایی که ممکن است، به وجه کششی نزدیک باشد.

۳-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای عرضی

ت ۳-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای عرضی

۱-۳-۷-۱۳ فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر در هر شبکه در دیوارهای درجا نباید بیشتر از سه برابر ضخامت دیوار و ۳۵۰ میلی‌متر باشد. اگر آرماتور برشی برای مقاومت داخل صفحه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

دیوار لازم باشد، فاصله آرماتورهای عرضی نباید از یک پنجم طول دیوار، $d_w/5$ بیشتر باشد.

۱۳-۷-۳-۲ فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر در هر شبکه در دیوارهای پیش ساخته نباید بیشتر از پنج برابر ضخامت دیوار و ۳۵۰ میلی‌متر برای دیوارهای خارجی و ۷۵۰ میلی‌متر برای دیوارهای داخلی باشد. اگر آرماتور برشی برای مقاومت داخل صفحه دیوار لازم باشد، فاصله آرماتورهای عرضی نباید از $3h d_w/5$ و ۳۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۴-۷-۱۳ تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی

ت ۴-۷-۱۳ تکیه‌گاه جانبی آرماتورهای طولی

در مواردی که به آرماتورهای طولی برای تامین مقاومت محوری نیاز است و سطح مقطع کل آرماتور طولی A_{st} از یک درصد مساحت کل مقطع، $0.01A_g$ ، بیشتر است، باید از تنگ‌های عرضی برای مهار آرماتورهای طولی استفاده شود.

۵-۷-۱۳ آرماتورگذاری اطراف بازشو

ت ۵-۷-۱۳ آرماتورگذاری اطراف بازشو

علاوه بر حداقل آرماتورهای مورد نیاز **بند ۱۳-۶**، حداقل دو آرماتور با قطر ۱۶ میلی‌متر یا معادل آن در دیوارهای با دو سفره آرماتور در دو جهت و یک آرماتور با قطر ۱۶ میلی‌متر در دیوارهای با یک سفره آرماتور در دو جهت، باید در اطراف بازشوی درها، پنجره‌ها و یا بازشوی با اندازه مشابه تعبیه شوند. این آرماتورها باید برای توسعه تنش تسلیم در گوشه‌های بازشو مهار شوند.

۸-۱۳ روش جایگزین برای تحلیل خارج از صفحه دیوارهای لاغر

ت ۸-۱۳ روش جایگزین برای تحلیل خارج از صفحه دیوارهای لاغر

۱-۸-۱۳ کلیات

ت ۱-۸-۱۳ کلیات

تحلیل اثرات لاغری خارج از صفحه دیوارهایی که ضوابط زیربندهای «الف» تا «ث» زیر را برآورده می‌کنند، می‌توانند به عنوان یک روش جایگزین مطابق ضوابط این بخش صورت گیرد.

روش معرفی شده در این بند، یک روش جایگزین برای برآورده کردن ضوابط **بند ۱۳-۵-۲-۱** برای طراحی خارج از صفحه دیوارهای لاغری است که در لبه بالایی خود، در مقابل دوران، مهار شده‌اند. دیوارهایی که دارای پنجره یا بازشوی بزرگ هستند، سطح مقطع ثابتی در

الف- سطح مقطع در ارتفاع دیوار ثابت باشد.

متن اصلی

ب- رفتار خمشی خارج از صفحه دیوار به صورت کشش-کنترل باشد.

پ- حداقل مقدار ϕM_n برابر با M_{cr} باشد، با استفاده از مدول گسیختگی f_r بر اساس ضوابط فصل ۳ محاسبه می‌شود.

ت- مقدار P_u در مقطع وسط ارتفاع دیوار، از $0.06f'_c A_g$ بیشتر نباشد.

ث- تغییرشکل خارج از صفحه محاسبه شده برای بارهای بهره‌برداری، Δ_s ، با در نظر گرفتن اثرات $P-\Delta$ از $\frac{l_c}{150}$ بیشتر نباشد.

تفسیر/توضیح

ارتفاع نخواهد داشت. طراحی این دیوارها باید با در نظر گرفتن اثرات حضور بازشو انجام شود.

۲-۸-۱۳ مدل‌سازی

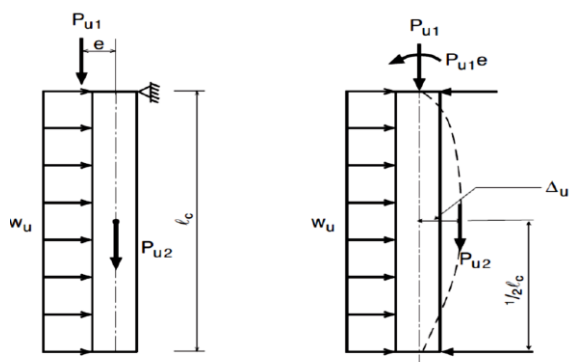
۲-۸-۱۳-۱ دیوار باید به عنوان یک عضو با تکیه‌گاه‌های ساده و تحت بار محوری که زیر اثر بار جانبی گسترده یکنواخت خارج از صفحه قرار دارد، تحلیل شود. در این شرایط، حداکثر لنگر خمشی و تغییر شکل در وسط ارتفاع دیوار رخ می‌دهد.

۲-۸-۱۳-۲ بارهای ثقیلی متمرکز وارد شده به دیوار در بالای هر مقطع باید با فرض توزیع یکنواخت روی عرضی برابر با عرض اعمال بار به اضافه عرضی در دو سمت که با شیب ۱ به ۲ (افقی به قائم) زیاد می‌شود، در نظر گرفته شوند. مقدار عرض کل برای توزیع یکنواخت نباید از مقادیر «الف» یا «ب» زیر تجاوز کند:

الف- فاصله بین بارهای متمرکز؛
ب- لبه‌های دیوار.

ت ۲-۸-۱۳ مدل‌سازی

ت ۲-۸-۱۳-۱ مدل دیوار در تحلیل خارج از صفحه به روش جایگزین برای دیوارهای لاغر، در شکل ۴-۱۳ ارائه شده است.

$$P_u = P_{u1} + \frac{P_{u2}}{2}$$

شکل ۴-۱۳ مدل دیوار در تحلیل خارج از صفحه دیوارهای لاغر به روش جایگزین

۳-۸-۱۳ لنگر خمشی ضریب‌دار

مقدار لنگر M_u در وسط ارتفاع دیوار، ناشی از ترکیب خمش و بار محوری، باید در برگزیده اثرات تغییرشکل دیوار بر اساس ضوابط زیربندهای «الف» یا «ب» زیر باشد:

الف- با استفاده از روش تکرار محاسبات بر اساس رابطه زیر:

ت ۳-۸-۱۳ لنگر خمشی ضریب‌دار

در رابطه ۵-۱۳، عبارت $P_u \Delta_u$ اثرات $P-\Delta$ را در مقدار لنگر وسط ارتفاع دیوار منظور می‌کند (رجوع شود به شکل ۴-۱۳). حضور M_u در دو سمت رابطه ۵-۱۳، باعث شده که برای تعیین M_u نیاز به استفاده از روش تکرار محاسبات باشد. یعنی با فرض اولیه $M_u = M_{ua}$ و مقدار Δ_u تعیین و با جایگذاری در رابطه ۵-۱۳ مقدار جدید M_u

متن اصلی

$$M_u = M_{ua} + P_u \Delta_u \quad \text{رابطه ۵-۱۳}$$

که در آن، M_{ua} حداکثر لنگر ضریب‌دار در وسط ارتفاع دیوار، ناشی از بارهای جانبی و بارهای محوری خارج از مرکز است و اثرات $P-\Delta$ را شامل نمی‌شود.

مقدار Δ_u از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\Delta_u = \frac{5M_{ua}l_c^2}{(0.75)48E_cI_{cr}} \quad \text{رابطه ۶-۱۳}$$

در این رابطه، ممان اینرسی ترک خورده مقطع، I_{cr} برابر است با:

$$I_{cr} = \frac{E_s}{E_c} \left(A_s + \frac{P_u}{f_y} \frac{h}{2d} \right) (d-c)^2 + \frac{l_w c^3}{3} \quad \text{رابطه ۷-۱۳}$$

نسبت E_s/E_c باید برابر با حداقل ۶ در نظر گرفته شود.

ب- با استفاده از روش مستقیم بر اساس رابطه زیر:

$$M_u = \frac{M_{ua}}{\left(1 - \frac{5P_u l_c^2}{(0.75)48E_c I_{cr}} \right)} \quad \text{رابطه ۸-۱۳}$$

تفسیر/توضیح

متناظر با آن Δ_u تعیین شود. با چند بار تکرار، مقدار لنگر وسط دیوار با در نظر گرفتن اثر $P-\Delta$ تعیین می‌شود.

با جایگذاری رابطه ۶-۱۳ در رابطه ۵-۱۳ و مرتب کردن آن رابطه ۸-۱۳، برای تعیین مستقیم (غیر تکراری) M_u ، بدست می‌آید.

در تعیین عمق تار خنثی، c ، اثر نیروی محوری P_u باید منظور شود بدین منظور می‌توان از سطح مقطع معادل آرماتورهای طولی، $A_{se,w}$ استفاده نمود:

$$A_{se,w} = A_s + \frac{P_u}{f_y} \left(\frac{h}{2} \right)$$

در این حالت خواهیم داشت:

$$a = \frac{A_{se,w} \times f_y}{0.85 \times f_c' \times l_w}$$

$$c = \frac{a}{\beta_1}$$

ت ۴-۸-۱۳ تغییر شکل خارج از صفحه - بارهای بهره‌برداری

ت ۱-۴-۸-۱۳ مطابق بند ۱۳-۸-۱، یکی از شرایط استفاده از روش جایگزین برای تحلیل خارج از صفحه دیوارهای لاغر آن است که تغییر شکل خارج از صفحه محاسبه شده برای بارهای بهره‌برداری، Δ_s ، با در نظر گرفتن اثرات $P-\Delta$ ، از یک صد و پنجاهم l_c بیشتر نباشد. مقدار Δ_s می‌تواند بر اساس بند ۴-۸-۱۳ محاسبه شود.

نتایج مطالعات آزمایشگاهی نشان داده است در حالتی که مقدار لنگر ناشی از بارهای بهره‌برداری از دو سوم لنگر ترک خوردگی، M_{cr} ، بیشتر شود، مقدار تغییر شکل‌های خارج از صفحه به شدت افزایش می‌یابد. در این شرایط می‌توان مقدار Δ_s را با درون‌یابی خطی بین

۴-۸-۱۳ تغییر شکل خارج از صفحه - بارهای بهره‌برداری

۱-۴-۸-۱۳ تغییر شکل خارج از صفحه ناشی از بارهای بهره‌برداری، Δ_s ، باید بر اساس رابطه ۹-۱۳ «الف» و «ب» محاسبه شود. M_a با استفاده از رابطه ۱۰-۱۳ تعیین می‌شود.

الف- در مواردی که $M_a \leq \left(\frac{2}{3}\right) M_{cr}$:

$$\Delta_s = \left(\frac{M_a}{M_{cr}} \right) \Delta_{cr} \quad \text{رابطه ۹-۱۳ الف}$$

ب- در مواردی که $M_a > \left(\frac{2}{3}\right) M_{cr}$:

متن اصلی

$$\Delta_s = \frac{2}{3} \Delta_{tr} + \left(\frac{M_a - (2/3)M_{cr}}{M_n - (2/3)M_{cr}} \right) \left(\Delta_n - \frac{2}{3} \Delta_{tr} \right) \quad \text{رابطه ۹-۱۳ ب}$$

۱۳-۴-۸-۲ حداکثر مقدار لنگر M_a در وسط ارتفاع دیوار، ناشی از بارهای بهره‌برداری جانبی و بارهای محوری دارای خروج از مرکزیت، که اثرات $P_s \Delta_s$ را نیز شامل می‌شود، باید با استفاده از **رابطه ۱۰-۱۳** و با حل تکراری روی تغییرشکل‌ها تعیین شود.

$$M_a = M_{sa} + P_s \Delta_s \quad \text{رابطه ۱۰-۱۳}$$

۱۳-۴-۸-۳ مقادیر Δ_{cr} و Δ_n باید بر اساس **رابطه ۱۱-۱۳** و **رابطه ۱۲-۱۳** محاسبه شوند:

$$\Delta_{cr} = \frac{5M_{cr}l_c^2}{48E_c I_g} \quad \text{رابطه ۱۱-۱۳}$$

$$\Delta_n = \frac{5M_n l_c^2}{48E_c I_{cr}} \quad \text{رابطه ۱۲-۱۳}$$

۱۳-۴-۸-۴ مقدار I_{cr} در **رابطه ۱۲-۱۳** با استفاده از **رابطه ۷-۱۳** محاسبه می‌شود.

تفسیر/توضیح

مقادیر Δ_n و Δ_{cr} تعیین نمود (رابطه ۹-۱۳ ب) که موجب ساده‌سازی در طراحی دیوارهای لاغر می‌شود.

برای محاسبه تغییرشکل‌های جانبی در بارهای بهره‌برداری، استفاده از ترکیب‌های بار زیر توصیه می‌شود:

$$W_a + 0.5L + D$$

$$0.7E + 0.5L + D$$

که در این روابط،

W_a بار باد موثر بر سطح بهره‌برداری؛

E بار زلزله.

فصل چهاردهم

دیافراگم‌ها

فصل چهاردهم

دیافراگم‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۴ گستره

ت ۱-۱۴ گستره

۱-۱۴ ضوابط این فصل به طراحی دیافراگم‌های بتن‌آرمه اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- دیافراگم‌هایی که به صورت دال‌های بتنی در جای یکپارچه ساخته شده‌اند؛

ب- دیافراگم‌هایی که به صورت یک رویه بتنی درجا بر روی اجزای پیش ساخته اجرا شده‌اند؛

پ- دیافراگم‌هایی که از اجزای پیش ساخته دارای نوار لبه تشکیل شده‌اند. نوارهای لبه می‌توانند توسط رویه بتنی درجا، و یا توسط تیرهای لبه تامین شده باشند؛

ت- دیافراگم‌هایی که از اجزای پیش ساخته متصل به یکدیگر و بدون بتن رویه درجا تشکیل شده‌اند.

ت ۱-۱۴ دیافراگم‌ها اعضای افقی و یا تقریباً افقی و مسطحی هستند که نقش انتقال بارهای جانبی را به اعضای قائم سیستم باربر جانبی دارند. دیافراگم‌ها همچنین، اجزای ساختمانی را به یکدیگر متصل می‌کنند، به نحوی که سیستم سه‌بعدی کاملی در سازه ایجاد می‌شود. علاوه بر این، با اتصال اجزاء ساختمانی به سیستم باربر جانبی، تکیه‌گاه جانبی مناسبی برای اجزاء ایجاد می‌شود. عمده‌تاً، دیافراگم‌ها به عنوان دال‌های کف و سقف و رمپ‌های پارکینگ مورد استفاده قرار می‌گیرند. به همین دلیل، این اعضا باید توان تحمل بارهای ثقلی را نیز داشته باشند. یک دیافراگم می‌تواند متشکل از اجزای لبه و جمع‌کننده باشد.

در مواجهه با بارهای جانبی، از جمله بارهای اینرسی داخل صفحه که در دیافراگم‌های سقف عمل می‌کنند (شکل ۱-۱۴)، یک دیافراگم ضرورتاً به عنوان یک تیر که در راستای افقی بین اجزاء قائم یک سیستم باربر جانبی قرار گرفته‌است، عمل می‌کند. بنابراین، دیافراگم در معرض خمش داخل صفحه، برش و سایر نیروهای محتمل قرار خواهد گرفت. هرگاه اجزاء قائم سیستم باربر جانبی در تمام عمق دیافراگم امتداد نیافته باشند، ممکن است نیاز به تعبیه جمع‌کننده‌ها برای تجمیع نیروهای برشی دیافراگم و انتقال آن به اعضای قائم باشد. در این فصل، حداقل نیازهای طراحی دیافراگم‌ها و جمع‌کننده‌ها، به همراه جزئیات مربوط شامل پیکربندی، مدل‌های تحلیلی، مصالح و مقاومت مورد بحث قرار می‌گیرد.

دیافراگم‌ها ممکن است بصورت خرپاهای افقی انتقال بار را از کف‌ها به اعضای قائم سیستم باربر جانبی انجام دهند. این نوع دیافراگم‌ها در این فصل پوشش داده نشده‌اند.

۱-۱۴-۲ این فصل موضوع‌های «الف» تا «پ» زیر را برای طراحی دیافراگم‌ها پوشش می‌دهد:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- نیروهای طراحی؛

ب- مدل سازی؛

پ- مقاومت مورد نیاز و مقاومت طراحی؛

ت- جزییات آرماتورگذاری.

۳-۱-۱۴ دیافراگم‌های سازه‌هایی که برای تحمل بار جانبی زلزله طراحی می‌شوند، باید ضوابط **فصل ۲۰** را نیز برآورده نمایند.

ت ۳-۱-۱۴ در طرح لرزه‌ای سازه‌ها، باید دیافراگم‌ها به گونه‌ای طراحی شوند که قادر به تحمل و انتقال بار جانبی زلزله به سیستم باربر جانبی باشند. در این حالت لازم است علاوه بر رعایت ضوابط این فصل، ضوابط **فصل ۲۰** نیز برآورده شوند.

۲-۱۴ نیروهای طراحی دیافراگم

ت ۲-۱۴ نیروهای طراحی دیافراگم

۱-۲-۱۴ در طراحی دیافراگم‌ها باید آثار نیروهای «الف» تا «ث» زیر مورد توجه قرار گیرند (به **شکل ۱-۱۴** توجه شود).

ت ۱-۲-۱۴ همانطور که در **شکل ۱-۱۴** نشان داده شده‌است، دیافراگم‌ها در برابر مجموعه‌ای از نیروها و عکس‌العمل‌های مختلف قرار می‌گیرند:

الف- نیروهای داخل صفحه دیافراگم ناشی از بارهای جانبی وارد بر سازه؛

الف- **نیروهای داخل صفحه دیافراگم:** نیروهای جانبی همچون بارهای باد، زلزله و نیروهای افقی مربوط به سیل یا فشار خاک، باعث ایجاد نیروهای محوری، خمشی و برشی داخل صفحه در دیافراگم می‌شود. دیافراگم‌ها، در بین اعضای قائم در دهانه‌های مختلف قرار گرفته و نیروهای ایجاد شده را به اعضای قائم سیستم باربر جانبی منتقل می‌نمایند. در مورد بار باد، بار جانبی از فشار باد روی نمای ساختمان ایجاد می‌شود و به دیافراگم‌ها و سپس، به اجزاء قائم منتقل می‌شود. در مورد بار زلزله، نیروهای اینرسی در دیوارها، ستون‌ها و سایر اجزاء ایجاد می‌شود و سپس، بواسطه دیافراگم‌ها به اعضای قائم منتقل می‌شوند.

ب- نیروهای منتقل شده به دیافراگم؛

پ- نیروهای به وجود آمده در اتصالات دیافراگم و اعضای قائم قاب یا اجزای غیر سازه‌ای؛

ب- **نیروهای منتقل شده به دیافراگم:** اجزاء قائم یک سیستم باربر جانبی ممکن است دارای مشخصه‌های متفاوتی در ارتفاع باشند و یا، موقعیت آن‌ها در سیستم باربر جانبی، از یک طبقه به طبقه دیگر متفاوت باشد. این مسئله سبب می‌شود تا انتقال نیرو بین اعضای قائم اتفاق بیافتد. یکی از متداول‌ترین موقعیت‌هایی که در آن تغییر در سیستم مقاوم ساختمان اتفاق می‌افتد، سطح تراز ساختمان است که در آن، سطح پلان زیرزمین بزرگتر می‌شود. در این تراز، ممکن است انتقال نیروها از قسمت فوقانی سازه به دیوار حائل، از طریق دیافراگم صورت گیرد.

ت- نیروهای افقی ایجاد شده در اثر وجود اجزای قائم مهاری و یا اجزای مایل در سازه؛

ث- نیروهای خارج از صفحه ناشی از بارهای ثقلی و سایر بارهای وارد بر سطح دیافراگم.

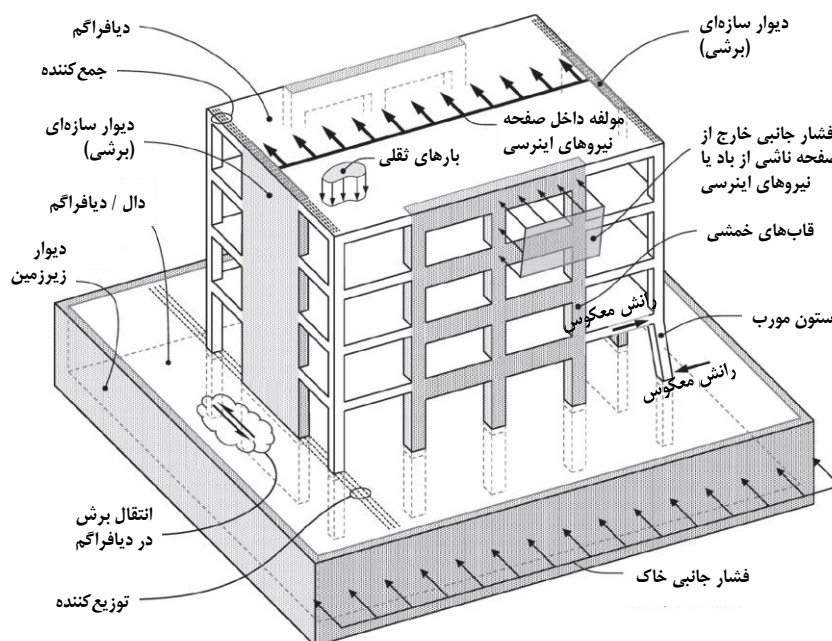
پ- **نیروهای بوجود آمده در اتصالات دیافراگم و اعضای قائم قاب یا اجزاء غیرسازه‌ای:** فشار باد که بر روی نمای بیرونی ساختمان وارد می‌شود، نیروهای خارج از صفحه‌ای را بر روی سطوح

متن اصلی

تفسیر/توضیح

نما ایجاد می‌کند. به طور مشابه، ارتعاشات ناشی از زلزله نیروهای اینرسی در اجزا باربر قائم و اجزاء غیرسازه‌ای (از جمله نما) ایجاد می‌کند. این نیروها از طریق اتصالات، از اجزایی که نیروها در آنها ایجاد می‌شوند به دیافراگم منتقل می‌شوند.

ت- نیروهای افقی ایجاد شده در اثر وجود اجزای قائم مهاری و یا اجزای مایل در سازه: نیازهای معماری گاهی وجود اعضای مایل را به سازه تحمیل می‌کند. این مسئله سبب می‌شود تا تحت اثر بار ثقلی و یا تلاش‌های ناشی از واژگونی، نیروهای فشاری افقی بزرگی در صفحه دیافراگم ایجاد شود. نیروهای فشاری داخل صفحه ممکن است در جهات مختلف (با توجه به راستای عضو و اینکه تحت کشش یا فشار باشد) ایجاد شوند. در شرایطی که این نیروهای فشاری در تعادل با نیروهای سایر اعضا قرار نمی‌گیرند، این نیروها به دیافراگم منتقل می‌شوند. بدین ترتیب، این نیروها می‌توانند به سایر اجزا سیستم باربر جانبی منتقل شوند. ایجاد این نیروها همواره محتمل است و ممکن است در حضور برون‌محوری، به ویژه در ستون‌های بتنی که با قاب مجاور یکپارچه نیستند، از شدت بالایی برخوردار باشند. دیافراگم، همچنین، با اتصال ستون‌هایی که به عنوان بخشی از سیستم باربر جانبی طراحی نشده‌اند، به سایر اعضای که پایداری سازه را تامین می‌کند، یک تکیه‌گاه جانبی برای این ستون‌ها ایجاد می‌کند.

شکل ۱-۱۴ نیروهای وارد بر دیافراگم

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ث- نیروهای خارج از صفحه ناشی از بارهای ثقلی و سایر بارهای وارد بر سطح دیافراگم؛ اغلب دیافراگم‌ها بخشی از سقف یا کف یک سیستم قابی هستند و لذا، باید توان تحمل بارهای ثقلی را داشته باشند. همچنین نیروهای خارج از صفحه ناشی از بار مکشی باد در سطح سقف و شتاب‌های قائم ناشی از زلزله باید مطابق با آیین‌نامه‌های مرتبط در رفتار دیافراگم‌ها مورد توجه قرار گیرد.

۳-۱۴ حداقل ضخامت دیافراگم

ت ۳-۱۴ حداقل ضخامت دیافراگم

۱-۳-۱۴ دیافراگم‌ها باید از ضخامت کافی برخوردار باشند، به طوری که از تامین پایداری، مقاومت و سختی آن‌ها تحت اثر ترکیب‌های بارهای ضریب‌دار، اطمینان حاصل شود.

پ ۱-۳-۱۴ دیافراگم‌ها ممکن است تحت اثر نیروی محوری، برش و لنگر خمشی داخل صفحه باشند. برای دیافراگم‌هایی که به طور کامل به صورت درجا اجرا می‌شوند و یا، از رویه بتنی درجا که در ترکیب با اعضای پیش‌ساخته اجرا می‌شوند تشکیل شده‌اند، ضخامت کلی دیافراگم باید برای تحمل نیروهای مورد اشاره کافی باشد. در دال‌های بتنی که رویه بتنی به صورت مرکب با دیگر اعضا عمل نمی‌کند، ضخامت رویه بتنی درجا باید به تنهایی قادر به تحمل نیروهای مورد اشاره باشد. ضوابط خاص طرح لرزه‌ای دیافراگم‌ها شامل محدودیت ضخامت آن‌ها در **فصل ۲۰** ارائه شده است.

۲-۳-۱۴ ضخامت دیافراگم‌های سقف و کف نباید کمتر از ضخامت مورد نیاز این اعضا مطابق ضوابط **فصل‌های ۹ و ۱۰** برای دال‌های یک‌طرفه و دو طرفه باشد.

ت ۲-۳-۱۴ علاوه بر مقاومت مورد نیاز در برابر نیروهای داخل صفحه، دیافراگم‌هایی که بخشی از سقف یا کف ساختمان هستند باید ضوابط تجویزی مربوط به ضخامت دال در **فصل‌های ۹ و ۱۰** را تامین نمایند.

۴-۱۴ مقاومت مورد نیاز

ت ۴-۱۴ مقاومت مورد نیاز

۱-۴-۱۴ کلیات

ت ۱-۴-۱۴ کلیات

۱-۱-۴-۱۴ مقاومت مورد نیاز برای دیافراگم‌ها، جمع‌کننده‌ها و اتصالات آن‌ها باید بر اساس ترکیب‌های بارهای ضریب‌دار **فصل ۷** تعیین شود.

ت ۱-۱-۴-۱۴ اجزای دیافراگم باید قادر به تحمل بارهای ایجاد شده در آن‌ها که بر اساس ترکیب‌های بارهای ضریب‌دار تعیین می‌شوند، باشند.

۲-۱-۴-۱۴ مقاومت مورد نیاز برای دیافراگم‌هایی که بخشی از سقف یا کف هستند، باید با در نظر گرفتن اثرات بارهای خارج از صفحه همزمان با سایر بارهای وارده تعیین شود.

ت ۲-۱-۴-۱۴ دال‌هایی که در سیستم باربر جانبی، نقش دیافراگمی را نیز دارند، باید قادر به تحمل اثرات همزمان بارهای ثقلی و نیروهای داخل صفحه ناشی از بار جانبی باشند. به طور مثال، در شرایطی که یک تیر طبقه به عنوان عضو جمع‌کننده دیافراگم عمل می‌کند، تیر باید برای تحمل نیروی محوری به عنوان یک جمع‌کننده و برای تحمل لنگر خمشی به عنوان یک تیر تحت اثر بارهای ثقلی، طراحی شود.

متن اصلی

۲-۴-۱۴ تحلیل و مدل سازی دیافراگم

۱-۲-۴-۱۴ در مدل سازی و تحلیل دیافراگم‌ها باید ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان رعایت شوند.

۲-۲-۴-۱۴ فرآیند مدل سازی و تحلیل دیافراگم‌ها باید الزامات **فصل ۶** را برآورده نمایند. در مدل سازی دیافراگم می‌توان از هر مجموعه فرضیات منطقی و سازگار برای سختی آن استفاده نمود.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۴-۱۴ تحلیل و مدل سازی دیافراگم

ت ۱-۲-۴-۱۴ در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان به روش تقریبی مدل سازی دیافراگم‌ها در برابر زلزله اشاره شده است. لذا در طرح لرزه‌ای دیافراگم‌ها، ضروری است ضوابط مورد اشاره در این مبحث نیز برآورده شود.

ت ۲-۲-۴-۱۴ در **فصل ۶**، ضوابط عمومی برای تحلیل سازه‌ها بررسی شده است که در دیافراگم‌ها نیز قابل کاربرد است. دیافراگم‌ها معمولاً به نحوی طراحی می‌شوند که بتوانند تحت اثر نیروهای ضریب‌دار داخل صفحه، رفتاری ارتجاعی و یا تقریباً ارتجاعی از خود نشان دهند. از این رو، روش‌های تحلیلی که نظریه تحلیل ارتجاعی را به خوبی تامین می‌نمایند، مورد پذیرش هستند. ضوابط تحلیل ارتجاعی در **فصل ۶** ارائه شده است.

سختی داخل صفحه دیافراگم، نه تنها بر توزیع بار در دیافراگم، که بر توزیع تغییرمکان‌ها و نیروها در اعضای قائم نیز تاثیرگذار است. بنابراین، مدل سازی سختی دیافراگم باید سازگار با مشخصات ساختمان انجام شود. هرگاه دیافراگم در مقایسه با اعضای قائم سختی زیادی داشته باشد، همانند دیافراگم‌های با نسبت ابعادی کم که به صورت درجا اجرا شده و متکی بر قاب‌های خمشی هستند، می‌توان دیافراگم را به صورت کاملاً صلب مدل سازی کرد. هرگاه دیافراگم در مقایسه با اعضای قائم، انعطاف‌پذیر محسوب شود، همانند برخی از دیافراگم‌ها که از اتصال قطعات پیش‌ساخته به یکدیگر حاصل می‌شوند و توسط دیوارهای سازه‌ای نگه‌داشته می‌شوند، تیر انعطاف‌پذیر که بین تکیه‌گاه صلب قرار داد مدل می‌شود.

در سایر موارد، توصیه می‌شود از مدل‌های تحلیلی دقیق یا جزیی استفاده شود تا اثرات ناشی از میزان انعطاف‌پذیری دیافراگم در توزیع نیروها و تغییرمکان‌ها مورد ارزیابی قرار گیرد. از جمله این موارد می‌توان به ساختمان‌هایی که در آن‌ها میزان سختی اعضای قائم و دیافراگم به یکدیگر نزدیک باشد، و یا، انتقال نیروهای زیادی در آن‌ها رخ دهد، و یا ساختمان‌های با کاربری پارکینگ که در آن‌ها از رمپ برای اتصال سقف‌های میانی استفاده شده است، اشاره کرد.

ت ۳-۲-۴-۱۴ دیافراگم‌های با نسبت ابعادی کوچک که به طور کامل به صورت درجا اجرا می‌شوند و یا از قطعات پیش‌ساخته و بتن رویه تشکیل شده‌اند، معمولاً به عنوان یک عضو صلب مدل می‌شوند.

هرگاه اثرات سختی دیافراگم تاثیر عمده‌ای بر روی محاسبات مرتبط با طراحی داشته باشد، لازم است که این اثرات مورد توجه قرار گیرد.

۳-۲-۴-۱۴ تحلیل دیافراگم و تعیین لنگر خمشی، نیروی برشی و نیروی محوری داخل صفحه آن باید بر مبنای تامین شرایط تعادل و شرایط مرزی طراحی صورت گیرد. در این ارتباط می‌توان مدل‌های زیربندهای «الف» تا «ث» زیر را به کار گرفت:

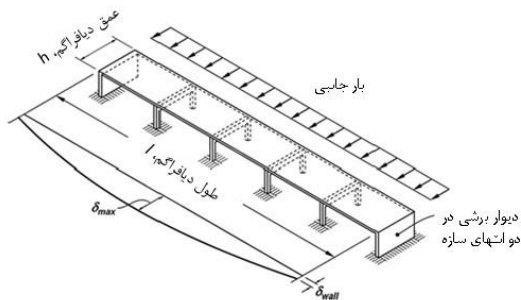
متن اصلی

- الف- دیافراگم صلب، در صورتی که بتوان آن را صلب فرض نمود.
- ب- دیافراگم انعطاف‌پذیر، در صورتی که بتوان آن را انعطاف‌پذیر فرض نمود.
- پ- تحلیل‌های جداگانه بر اساس فرض حدود بالا و پایین برای سختی داخل صفحه دیافراگم، که در آن حداکثر تلاش به دست آمده از هر یک از این مدل‌ها، مبنای طراحی قرار می‌گیرد.
- ت- مدل اجزای محدود با منظور کردن انعطاف‌پذیری دیافراگم.
- ث- مدل در روش خردپایی.
- برای تعیین صلبیت یا انعطاف‌پذیری دیافراگم‌ها، ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند.

تفسیر/توضیح

هرگاه نیروهای انتقال‌یافته در دیافراگم بزرگ باشد، مدل‌سازی دقیق سختی دیافراگم به نیروهای طراحی واقعی‌تری منجر خواهد شد.

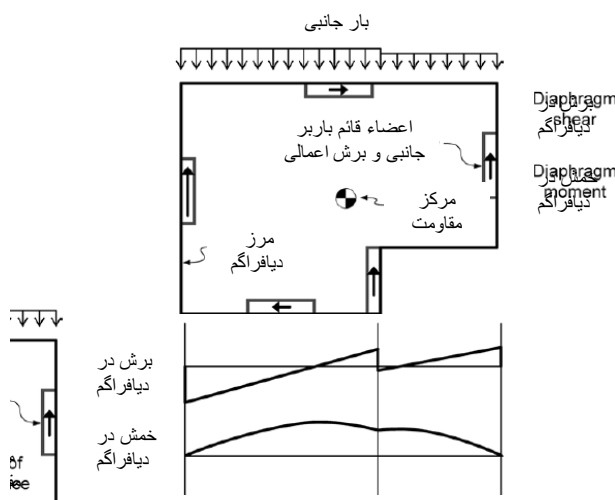
دیافراگم‌های دارای دهانه‌های بزرگ، بازشوهای بزرگ، یا سایر نامنظمی‌ها، ممکن است با تغییرشکل‌های داخل صفحه‌های بزرگی همراه شوند که باید در طراحی مورد توجه قرار گیرد، شکل ۱۴-۲.

شکل ۱۴-۲ نمونه‌ای از یک دیافراگم که ممکن است صلب نباشد.

در صورتی که نتایج تحلیل به سختی داخل صفحه دیافراگم وابستگی زیادی داشته باشد، می‌توان تحلیل را برای دو حد بالا و پایین سختی انجام داد و طراحی را بر اساس حداکثر نیروهای بدست آمده انجام داد.

در دیافراگم‌هایی که در صفحه خودشان به صورت صلب در نظر گرفته شده‌اند، می‌توان توزیع نیرو در داخل دیافراگم را با مدل‌سازی دیافراگم به صورت یک تیر افقی صلب متکی بر فنرهایی که معرف سختی جانبی اعضای قائم می‌باشند، بدست آورد، شکل ۱۴-۳.

شکل ۱۴-۳ Fig. R12.4.2.3b—Diaphragm in-plane actions obtained by modeling the diaphragm as a horizontal rigid beam on flexible supports.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اثرات خروج از مرکزیت داخل صفحه بین نیروهای وارد بر دیافراگم و نیروهای مقاوم اعضای قائم، که در نهایت به پیچش کل ساختمان منجر می‌شود، باید در تحلیل لحاظ شود. اعضای سیستم باربر جانبی که در جهت قائم بر دیافراگم قرار دارند، می‌توانند در برابر دوران صفحه دیافراگم، مقاومت نمایند.

به طور کلی استفاده از مدل‌های اجزا محدود برای مدل‌سازی هر نوعی از دیافراگم‌ها مناسب می‌باشد. این نوع مدل‌سازی خصوصاً در دیافراگم‌های دارای شکل‌های نامنظم و دیافراگم‌هایی که تحت اثر نیروهای بزرگی هستند، می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. اثرات ترک خوردگی مورد انتظار باید در سختی دیافراگم منظور شود. در دیافراگم‌های تشکیل شده از قطعات پیش‌ساخته بتنی، که با اتصالات مکانیکی به یکدیگر متصل شده‌اند، باید اثرات سختی اتصالات به نحو مناسبی در مدل منظور شود.

از روش‌های خرابایی نیز می‌توان در طراحی دیافراگم استفاده نمود. در این نوع از مدل‌سازی، جریان انتقال نیرو در داخل دیافراگم بررسی و موقعیت و مقدار آرماتورها تعیین می‌شود.

ت ۱۴-۲-۴-۴ فرضیاتی مانند صلبیت دیافراگم، برای کاهش درجات آزادی سازه ویا برای ساده نمودن تحلیل بوده و در همه حالت‌ها باید اجزاء دیافراگم برای نیروهای بدست آمده مورد طراحی قرار گیرند.

۱۴-۲-۴-۴ طراحی دیافراگم و اجزای تشکیل دهنده آن از جمله جمع‌کننده‌ها، بدون توجه به عملکرد صلب یا انعطاف‌پذیر آن، ضروری است.

۱۴-۵ تحلیل و مدل سازی دیافراگم

ت ۱۴-۵ تحلیل و مدل سازی دیافراگم

۱۴-۵-۱ کلیات

ت ۱۴-۵-۱ کلیات

ت ۱۴-۵-۱-۱ دیافراگم‌ها تحت اثر ترکیب بارهای مورد بحث در بند ۷-۳ طراحی می‌شوند. هرگاه یک دیافراگم یا بخشی از آن تحت اثر چند بار به صورت همزمان قرار داشته باشد، اندرکنش آثار بار باید مورد توجه قرار گیرد. یک مثال ساده از این حالت، شرایطی است که در آن یک جمع‌کننده در ناحیه تیر یا قسمتی از دال قرار گرفته است و تحت اثر بارهای ثقلی نیز می‌باشد. در این شرایط، عضو برای ترکیب خمش و نیروی محوری طراحی می‌شود. یا به عنوان مثال دیگر اتصال اعضا دیافراگم که می‌توانند تحت اثر همزمان کشش و برش قرار گیرند.

مقاومت‌های اسمی دیافراگمی که به صورت یک تیر یا جز توپُر شبیه‌سازی شده است در برابر برش، نیروی محوری و خمش داخل صفحه، براساس فصل ۸ تعیین می‌شود. این مقاومت‌های اسمی برای

۱۴-۵-۱-۱ طراحی دیافراگم‌ها و اتصالات آن‌ها باید برای ترکیب بارهای ضریب‌دار و بر اساس تامین رابطه ۱-۱ به صورت $\phi S_n \geq U$ مطابق ضوابط فصل ۷ صورت گیرد. اندرکنش بین اثرات بار باید در طراحی منظور شود. ضریب ϕ باید بر اساس ضوابط فصل ۷ تعیین شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

دیافراگم‌هایی که به روش خرپایی تحلیل می‌شوند، براساس **فصل ۲۱** تعیین می‌شود. اعضای فشاری و جمع‌کننده‌های پیرامون بازشوها که تحت اثر نیروی محوری فشاری هستند، براساس ضوابط **بند ۳-۱۲** طراحی می‌شوند. در این شرایط، می‌توان از ضرایب کاهش مقاومت مورد بحث در **بند ۲-۴-۷** با فرض رفتار فشار-کنترل استفاده کرد. به منظور بررسی نیروی کششی در چنین اعضای، مقاومت اسمی کششی برابر با $A_s f_y$ و ضریب کاهش مقاومت، براساس **فصل ۷** و با فرض رفتار کشش-کنترل، برابر با ۰٫۹ است.

ت ۱۴-۵-۱-۲ بسته به اینکه دیافراگم به چه صورت مدل شده‌باشند، ضوابط مختلفی برای تعیین مقاومت طراحی می‌تواند منظور شود.

بند ۱۴-۵-۱-۲ الف، حالتی را بیان می‌کند که در آن، دیافراگم به عنوان یک تیر چند دهانه مدل می‌شود که تحت اثر بارهایی در داخل صفحه خود قرار گرفته است. در این حالت جریان برش در عمق مقطع دیافراگم یکنواخت در نظر گرفته می‌شود. عمق مقطع دیافراگم برابر با بعد آن در جهت بارهای جانبی است (**شکل ۱-۱۴**). اگر اعضای قائم سیستم باربر جانبی در تمام عمق مقطع دیافراگم ادامه نیافته باشند، تامین جمع‌کننده‌ها برای انتقال برش در قسمتی از عمق دیافراگم که اعضای قائم در آن حضور ندارند، ضروری است. آرماتورهای لبه دیافراگم برای مقاومت در برابر خمش داخل صفحه و بار محوری طراحی می‌شوند. ضوابط **بندهای ۲-۵-۱۴ تا ۴-۵-۱۴** براساس چنین مدلی تعریف شده‌اند.

براساس ضوابط **بندهای ۲-۵-۱۴-۱-۵-۲** «ب» تا «ت»، استفاده از روش‌های جایگزین برای طراحی دیافراگم امکان‌پذیر است. در شرایطی که اجزای لبه به صورت توزیع شده در دیافراگم، مقاومت خمشی دیافراگم را تامین می‌کنند، یا در شرایطی که دیافراگم‌ها براساس دامنه تنش حاصل از تحلیل اجزاء محدود طراحی می‌شوند، در نظر گرفتن جریان برش غیریکنواخت در محاسبات ضروری است.

ت ۲-۵-۱۴ طراحی برای لنگر خمشی و نیروی محوری

ت ۱۴-۵-۱-۲ طراحی خمشی و محوری دیافراگم‌ها براساس ضوابط معمول مورد بحث در **بخش‌های ۲-۸** و **۳-۸** صورت می‌گیرد که دربرگیرنده فرض توزیع خطی کرنش در عمق دیافراگم هست.

ت ۱۴-۵-۲-۲ کابل‌های پیش‌تنیدگی که برای مقاومت در برابر نیروی محوری و خمش داخل صفحه به کار می‌روند، می‌توانند

۱۴-۵-۱-۲ مقاومت طراحی دیافراگم باید در انطباق با یکی از زیربندهای «الف» تا «ت» زیر باشد:

الف- در مواردی که دیافراگم به صورت یک تیر با عمقی برابر با عمق کامل دیافراگم مدل شده باشد و لنگر وارد بر آن توسط آرماتورهای متمرکز در لبه‌ها تحمل شود، مقاومت‌های طراحی باید بر اساس **بندهای ۲-۵-۱۴ تا ۴-۵-۱۴** تعیین شوند.

ب- در مواردی که دیافراگم یا بخشی از آن، با روش خرپایی مدل شده باشد، مقاومت طراحی باید بر اساس ضوابط **فصل ۲۲** تعیین شود.

پ- در مواردی که دیافراگم به روش اجزای محدود مدل شده باشد، مقاومت طراحی باید مطابق با ضوابط **فصل ۸** تعیین شود. توزیع غیر یکنواخت برش باید در طراحی برشی مورد توجه قرار گیرد. در این موارد، پیش‌بینی جمع‌کننده‌ها برای انتقال برش به اجزای قائم سیستم باربر جانبی الزامی است. ت- در مواردی که دیافراگم به روشی غیر از بندهای فوق طراحی شده باشد، این روش باید شرایط تعادل را برآورده نموده و مقاومت‌های طراحی حداقل برابر با مقاومت مورد نیاز برای تمام اجزای موجود در مسیر بار را تامین نماید.

۲-۵-۱۴ طراحی برای لنگر خمشی و نیروی محوری

۱۴-۵-۱-۲ طراحی دیافراگم برای تحمل نیروهای محوری و لنگر خمشی داخل صفحه، باید بر اساس **بخش‌های ۲-۸** و **۳-۸** انجام شود.

متن اصلی

۱۴-۲-۵-۲ مقاومت کششی ناشی از خمش در دیافراگم باید به یکی از روش‌های مندرج در بندهای «الف» تا «پ» زیر ویا ترکیبی از آن‌ها، تامین شود:

الف- استفاده از آرماتورهای آجدار؛

ب- استفاده از کابل‌های پیش‌تنیدگی، چه قطعات پیش‌تنیده باشند و یا نباشند؛

پ- استفاده از اتصال دهنده‌های مکانیکی که از درز بین اجزای پیش ساخته عبور می‌کنند.

۱۴-۲-۵-۳ آرماتورها و اتصال دهنده‌های مکانیکی که برای تحمل کشش ناشی از خمش به کار برده می‌شوند، باید در محدوده $\frac{h}{4}$ از لبه کششی دیافراگم تعبیه شوند. مقدار h برابر با عمق دیافراگم است که در صفحه دیافراگم و در مقطع مورد نظر اندازه‌گیری می‌شود. چنانچه عمق دیافراگم در طول دهانه تغییر پیدا کند، لازم است آرماتورها در بخش‌هایی از دیافراگم که در مجاورت مقطع مورد نظر قرار گرفته، ولی در محدوده $\frac{h}{4}$ قرار ندارد، مهار شوند.

تفسیر/توضیح

پیش‌تنیده یا غیرپیش‌تنیده باشند. اتصال دهنده‌های مکانیکی که از درز بین اعضای بتنی پیش‌ساخته عبور می‌کنند، یک مسیر بار پیوسته برای آرماتورهای تعبیه شده در این اجزا، را فراهم می‌کنند.

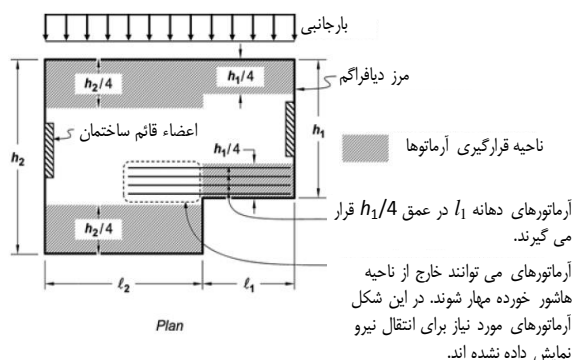
ت ۱۴-۲-۵-۳-۲-۴ شکل ۴-۱۴ محل‌های مجاز برای قرارگیری آرماتورهای غیرپیش‌تنیده، که در برابر کشش ناشی از خمش و نیروی محوری مقاومت خواهند کرد، را نشان می‌دهد. هرگاه عمق دیافراگم در طول دهانه تغییر پیدا کند، می‌توان آرماتورهای کششی را در مقاطع مجاور مهار کرد، حتی اگر آرماتورها خارج از محدوده $\frac{h}{4}$ از مقطع مجاور قرار گرفته باشند. برای اطمینان از پیوستگی انتقال نیرو و آرماتوگذاری مناسب در محل تغییر مقطع می‌توان از روش‌های خریایی یا تحلیل ارتجاعی تنش مسطح نیز استفاده نمود.

محدودیت مربوط به موقعیت آرماتور و اتصال دهنده‌های مکانیکی، برای کنترل ترک‌خوردگی و جلوگیری از بازشدگی شدید اتصالات ارائه شده‌است. در صورت عدم رعایت این موضوع و در شرایطی که آرماتورها یا اتصال دهنده‌های مکانیکی در عمق دیافراگم توزیع شده باشند، احتمال ایجاد ترک‌های باز و یا بازشدگی اتصالات در نزدیکی لبه وجود خواهد داشت. تمرکز آرماتورهای کششی خمشی در نزدیکی لبه دیافراگم، همچنین به یک جریان برش یکنواخت در عمق دیافراگم منجر می‌شود.

به طور کلی برای اجزای لبه دیافراگم که تحت اثر نیروهای فشاری خمشی قرار دارند، نیازی به اعمال جزئیات آرماتورگذاری خاص ستون‌ها نیست. اگرچه، در شرایطی که اجزای لبه تحت اثر نیروهای فشاری قابل ملاحظه‌ایی در مقایسه با مقاومت محوری خود قرار دارند و یا در مجاورت یک لبه یا بازشو تحت فشار قرار می‌گیرند، تعبیه آرماتورهای عرضی همانند خاموت‌های ستون باید مورد توجه قرار گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۱۴-۴ موقعیت آرماتورهای غیرپیش‌تنیده که در برابر نیروی کششی ناشی از خمش و نیروی محوری مقاومت می‌کنند.

ت ۱۴-۲-۵ در دیافراگم پیش‌ساخته بدون بتن رویه که تحت اثر بارهای داخل صفحه قرار گرفته و در محدوده خطی رفتار می‌کند، احتمال بازشدگی درز اتصالات (در حد ۲٫۵ میلی‌متر و کمتر) باید پیش‌بینی شود. تحت اثر زلزله مقادیر بزرگتر جابجایی نیز محتمل است. اتصال‌دهنده‌های مکانیکی باید قادر به تامین مقاومت لازم برای بازشدگی‌های مورد انتظار در اتصالات باشند.

ت ۱۴-۵-۳ طراحی برای برش

ت ۱۴-۳-۵ ضوابط این بند بر این فرض استوار است که جریان برش در عمق مقطع دیافراگم همانند آنچه در بند ۱۴-۵-۱-۲-الف مطرح شد، تقریباً یکنواخت است. در شرایطی که از روش‌های جایگزین مانند روش خرپایی یا روش اجزای محدود استفاده شود، تغییرات برش داخل صفحه در عمق دیافراگم، باید مورد توجه قرار گیرد.

ت ۱۴-۳-۵ این رابطه از ضوابط مربوط به طراحی لرزه‌ای بند ۲۰-۸-۹ اقتباس شده‌اند. عبارت A_{cv} بیانگر سطح مقطع متناظر با عمق تیر معادل دیافراگم است.

ت ۱۴-۵-۳ طراحی برای برش

ت ۱۴-۳-۵ ضوابط این بند باید در تعیین مقاومت برشی داخل صفحه دیافراگم‌ها به کار روند.

ت ۱۴-۳-۵ ضریب کاهش مقاومت ϕ باید برابر با ۰٫۷۵ در نظر گرفته شود، مگر در مواردی که بر اساس بند ۷-۴-۵، مقدار کمتری برای این ضریب معرفی شده باشد.

ت ۱۴-۳-۵ در دیافراگم‌هایی که کاملاً درجا اجرا شده‌اند، مقدار V_n باید با استفاده از رابطه زیر تعیین شود.

$$V_n = A_{cv} (\lambda \times 0.17 \sqrt{f'_c} + \rho_t f_y) \quad \text{رابطه ۱۴-۱}$$

در این رابطه، A_{cv} سطح مقطع خالص برشی بتن است که به ضخامت و عمق دیافراگم محدود شده و سطح فضاهای خالی در آن، در صورت وجود، کاسته می‌شود. مقدار $\sqrt{f'_c}$ که در محاسبه V_n به کار می‌رود، نباید از ۸/۳ مگاپاسکال بیشتر باشد.

متن اصلی

همچنین، ρ_t نسبت آرماتور توزیع شده موازی برش داخل صفحه دیافراگم است.

۴-۳-۵-۱۴ در دیافراگم‌های درجا اجرا شده، ابعاد A_{cv} باید چنان انتخاب شوند که رابطه زیر برقرار باشد:

$$V_u \leq 0.66 \phi A_{cv} \sqrt{f'_c} \quad \text{رابطه ۲-۱۴}$$

که در آن، مقدار $\sqrt{f'_c}$ که در محاسبه V_n به کار می‌رود، نباید از $۸/۳$ مگاپاسکال بیشتر باشد.

۵-۳-۵-۱۴ در دیافراگم‌هایی که به صورت رویه بتنی درجا بر روی قطعات پیش ساخته اجرا می‌شوند، باید ضوابط **بندهای ۲-۳-۵-۱۴ تا ۶-۳-۵-۱۴** و با منظور کردن مقدار A_{cv} به شرح بندهای «الف» و «ب» زیر رعایت شوند:

الف- در مواردی که بتن رویه به صورت مرکب با قطعات پیش ساخته کار نمی‌کند، مقدار A_{cv} برابر با سطح مقطع این رویه است.

ب- در مواردی که بتن رویه با قطعات پیش ساخته به صورت مرکب کار می‌کند، مقدار A_{cv} مجموع سطح مقطع قطعه پیش ساخته و بتن رویه است. در این موارد، f'_c باید کم‌ترین مقدار مقاومت فشاری مشخصه بتن قطعه پیش ساخته و بتن رویه، در نظر گرفته شود.

۶-۳-۵-۱۴ مقدار V_n نباید از مقدار برش محاسبه شده بر اساس ضوابط برش اصطکاکی مورد بحث در **بند ۸-۸** تجاوز کند. در این ضوابط، باید ضخامت بتن رویه در ناحیه روی اتصالات قطعات پیش ساخته و نیز آرماتورهای عبورکننده از این اتصالات، مورد توجه قرار گیرند.

۷-۳-۵-۱۴ در دیافراگم‌هایی که با اتصال قطعات پیش ساخته بدون بتن رویه، و یا اتصال قطعات پیش ساخته به کمک نوارهای بتن رویه، و یا تیرهای لبه اجرا می‌شوند، باید ضوابط بندهای «الف»، «ب» زیر و یا هر دو آن‌ها رعایت شوند:

الف- مقاومت اسمی اتصالات گروت‌ریزی شده نباید از $۰/۵۵$ مگا پاسکال تجاوز کند. آرماتورها باید براساس **بند ۸-۸** برای برش اصطکاکی طراحی شوند. آرماتورهای برش-

تفسیر/توضیح

ت ۵-۳-۵-۱۴ در دیافراگم‌هایی که با استفاده از قطعات پیش ساخته و بتن رویه درجا ساخته می‌شوند و بتن رویه به صورت مرکب با دیگر اجزا عمل نمی‌کند، ضخامت موثر مورد بحث در **بند ۵-۳-۵-۱۴**-الف برابر با ضخامت بتن رویه منظور می‌شود.

ت ۶-۳-۵-۱۴ در دال بتنی رویه، وقوع ترک در قسمت فوقانی و در طول محل اتصالات بین قطعات پیش ساخته بسیار محتمل است. بنابراین، **بند ۶-۳-۵-۱۴** مقاومت برشی به برش اصطکاکی دال بتنی رویه که بر روی اتصالات بین قطعات پیش ساخته قرار گرفته است، محدود می‌شود.

ت ۷-۳-۵-۱۴ برای دیافراگم‌های بدون بتن رویه، مقاومت برشی می‌تواند با استفاده از برش اصطکاک آرماتور در درزهای گروت‌ریزی شده تامین شود. آرماتورهای مورد نیاز برای برش-اصطکاک اضافه بر آرماتورهای مورد نیاز برای مقاومت در برابر نیروهای کششی دیافراگم از جمله خمش و نیروی محوری، یا کشش ایجاد شده در جمع‌کننده‌ها منظور می‌شوند تا بدینوسیله هم بازشدگی اتصالات کاهش یابد و هم مقاومت برشی از طریق برش-اصطکاک تامین شود. به طور جایگزین، یا علاوه بر آن، می‌توان از اتصال دهنده‌های مکانیکی برای انتقال برش در طول اتصالات اعضای پیش ساخته استفاده نمود.

متن اصلی

اصطکاک باید علاوه بر آرماتورهایی که برای تحمل کشش ناشی از خمش و نیروی محوری محاسبه شده‌اند، به کار برده شوند.

ب- اتصال دهنده‌های مکانیکی که با درز بین اجزای پیش‌ساخته تقاطع دارند، باید مقاومت برشی لازم با منظور نمودن اثر باز شدگی مورد انتظار در محل اتصال را داشته باشند.

۱۴-۵-۳-۸ در تمام دیافراگم‌ها، در مواردی که برش از دیافراگم به جمع‌کننده، و یا از دیافراگم یا جمع‌کننده به یک عضو قائم از سیستم باربر جانبی منتقل می‌شود، باید ضوابط بندهای «الف» یا «ب» زیر برآورده شوند:

الف- در مواردی که انتقال برش از طریق بتن صورت می‌گیرد، باید ضوابط برش-اصطکاک مطابق **بند ۸-۸** رعایت شوند.

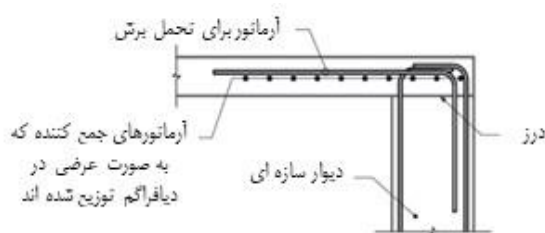
ب- در مواردی که انتقال برش از طریق اتصال دهنده‌های مکانیکی یا با عملکرد زبانه‌ای آرماتورها صورت می‌گیرد، باید اثرات بلندشدگی و دوران اعضای قائم سیستم باربر جانبی مورد توجه قرار گیرند.

تفسیر/توضیح

در این حالت انتظار بازشدگی در اتصالات وجود دارد. اتصال‌دهنده‌های مکانیکی باید قادر به تامین مقاومت طراحی تحت اثر بازشدگی مورد انتظار باشند.

ت ۱۴-۵-۳-۸ علاوه بر آن که دیافراگم باید مقاومت برشی کافی در داخل صفحه داشته باشد، باید قادر به انتقال برش به جمع‌کننده‌ها و اعضای قائم سیستم باربر جانبی از طریق برش-اصطکاک یا اتصال‌دهنده‌های مکانیکی نیز باشد.

در دیافراگم‌هایی که به طور کامل درجا اجرا می‌شوند، آرماتورهایی که برای مقاصد دیگر طراحی تعبیه شده‌اند، اغلب برای انتقال نیرو از دیافراگم به جمع‌کننده‌ها (از طریق برش-اصطکاک) نیز کفایت می‌کنند. هرچند، ممکن است نیاز به تامین آرماتورهای بیشتر برای انتقال برش دیافراگم یا جمع‌کننده به اعضای قائم سیستم باربر جانبی (از طریق برش-اصطکاک) وجود داشته باشد. **شکل ۱۴-۵** جزئیات متداول برای آرماتورگذاری‌هایی که به این منظور انجام می‌شود را ارائه می‌کند.

شکل ۱۴-۵ جزئیات شماتیک عملکرد شاخه‌ای آرماتور که برای انتقال برش به دیوار سازه‌ای از طریق برش اصطکاکی تامین شده‌است.

۱۴-۵-۴ جمع‌کننده‌ها

۱۴-۵-۴-۱ جمع‌کننده‌ها باید به عنوان اعضای کششی، اعضای فشاری، یا هر دو و بر اساس ضوابط **بند ۸-۳** طراحی شوند.

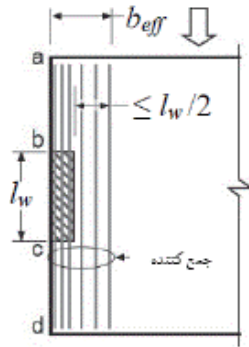
۱۴-۵-۴ جمع‌کننده‌ها

ت ۱۴-۵-۴-۱ یک جمع‌کننده ناحیه‌ای از دیافراگم است که نیرو را بین دیافراگم و یک عضو قائم از سیستم باربر جانبی، منتقل می‌کند. یک جمع‌کننده می‌تواند به صورت عرضی در دیافراگم امتداد یابد، به این ترتیب، تمرکز تنش و تجمع آرماتورها کاهش خواهد یافت. عرض

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جمع کننده در هر سمت عضو قائم، نباید از نصف طول اتصال بین جمع کننده و عضو قائم، تجاوز نماید (شکل ۶-۱۴).

شکل ۶-۱۴ محدودیت عرض جمع کننده‌هایی که عریض‌تر از عضو قائم باربر جانبی در نظر گرفته می‌شوند.

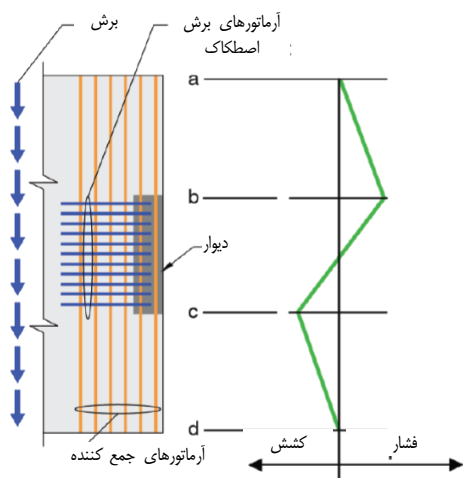
نیروهای کششی و فشاری در یک جمع کننده براساس مقدار نیروهای برشی دیافراگم که قرار است توسط این جمع کننده‌ها به اعضای قائم سیستم باربر جانبی منتقل شوند، همان‌طور که در شکل ۶-۱۴ نشان داده شده، تعیین می‌شوند.

ت ۱۴-۵-۴ در روند طراحی مورد بحث در بند ۱۴-۵-۱-۲-الف، دیافراگم به عنوان یک تیر با عمق کامل موثر تحت جریان برش یکنواخت مدل می‌شود. اگر اعضای قائم سیستم باربر جانبی در تمام عمق دیافراگم امتداد نیافته باشند، وجود جمع کننده‌ها برای انتقال برش در ناحیه باقی‌مانده دیافراگم - که اعضای قائم باربر جانبی در آن ناحیه ادامه نیافته‌اند - ضروری است (شکل ۷-۱۴). استفاده از جمع کننده‌های با عمق ناکامل نیز می‌تواند مورد توجه قرار گیرد ولی، در نهایت باید یک مسیر انتقال بار کامل طراحی شود که توان انتقال تمام نیروها را از دیافراگم به جمع کننده‌ها و سپس، به اعضای قائم داشته باشد.

۱۴-۵-۴ جمع کننده‌ها باید از بر اعضای قائم سیستم باربر جانبی، در درون تمام یا بخشی از عمق دیافراگم، تا جایی که لازم باشد، ادامه یابند تا بتوانند برش را از دیافراگم به اعضای قائم منتقل کنند. در مواردی که دیگر انتقال نیروهای طراحی جمع کننده‌ها در طول اعضای قائم سیستم باربر جانبی لازم نباشد، می‌توان جمع کننده را قطع کرد.

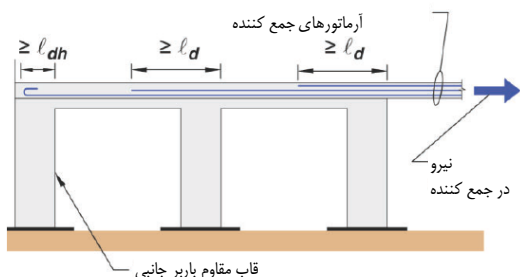
متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۱۴-۷ جمع‌کننده با عمق کامل و آرماتور مورد نیاز برای عملکرد برش اصطکاکی جهت انتقال نیروی جمع‌کننده به دیوار

ت ۱۴-۵-۳ علاوه بر تامین میزان طول گیرایی کافی، آرماتورهای جمع‌کننده‌ها باید به میزان مورد نیاز ادامه یابند تا بتوانند نیروهای جمع‌کننده را به اعضای قائم سیستم باربر جانبی منتقل نمایند. براساس یک فرض تجربی، می‌توان برخی از آرماتورهای جمع‌کننده‌ها را در تمام طول عضو قائم ادامه داد. به این ترتیب، نیروی جمع‌کننده‌ها به طور یکنواخت و از طریق برش-اصطکاک منتقل خواهد شد (شکل ۱۴-۷). در شکل ۱۴-۸ نمونه‌ای از نحوه امتداد دادن آرماتورهای جمع‌کننده‌ها به منظور انتقال نیرو به سه ستون از یک قاب نمایش داده شده‌است.

شکل ۱۴-۸ مسیر انتقال نیرو از جمع‌کننده به اجزاء قائم سیستم باربر جانبی

۱۴-۵-۳ در صورتی که یک جمع‌کننده برای انتقال نیروها به یک عضو قائم طراحی شود، آرماتورهای جمع‌کننده باید در طولی حداقل معادل آن چه در زیربندهای «الف» و «ب» زیر آمده است، در عضو قائم باربر جانبی امتداد یابند:

الف- طول مورد نیاز برای گیرایی آرماتور در کشش؛
ب- طول مورد نیاز برای انتقال نیروهای طراحی به اعضای قائم از طریق برش-اصطکاک (مطابق بند ۸-۸)، و یا از طریق اتصال دهنده‌های مکانیکی، و یا از طریق سایر ساز و کارهای انتقال نیرو.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۱۴ محدودیت‌های آرماتورگذاری

ت ۱۴-۶ محدودیت‌های آرماتورگذاری

۱۴-۶-۱ آرماتورهایی که برای مقاومت در برابر تنش‌های حرارتی و جمع شدگی مورد استفاده قرار خواهند گرفت، باید بر اساس بند ۱۹-۴ تعیین شوند.

۱۴-۶-۲ به جز در دال‌های روی زمین، در دیافراگم‌هایی که جزئی از دال‌های کف یا سقف هستند، باید محدودیت‌ها و ضوابط آرماتورگذاری دال‌های یک‌طرفه مطابق بند ۹-۷-۶ و دال‌های دوطرفه مطابق بند ۱۰-۷ رعایت شوند.

۱۴-۶-۳ آرماتورهایی که برای تحمل نیروهای داخل صفحه دیافراگم مورد نیاز هستند، باید علاوه بر آرماتورهایی که برای مقاومت در برابر سایر اثرات بارها محاسبه شده‌اند، تامین شوند. ولی آرماتورهای حرارتی و جمع شدگی را می‌توان برای تحمل نیروهای داخل صفحه دیافراگم نیز به کار گرفت.

۱۴-۶-۴ حداقل فاصله آرماتورهای آجدار (S) باید بر اساس بند ۲۱-۲-۱ تعیین شود. حداکثر مقدار این فاصله نباید بیشتر از ۵ برابر ضخامت دیافراگم یا ۳۵۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

۱۴-۶-۵ طول گیرایی لازم برای تامین تنش کششی و یا فشاری آرماتورهای یک مقطع از دیافراگم، باید در هر دو سمت آن مقطع تامین شود.

۱۴-۶-۶ آرماتورهایی که برای تحمل کشش در نظر گرفته شده‌اند، باید بعد از نقطه‌ای که برای تحمل کشش دیگر به آن‌ها نیاز نیست، حداقل به میزان l_d ادامه یابند، مگر آن که لبه دیافراگم یا درزهای انبساطی در این فاصله قرار داشته باشند.

ت ۱۴-۶-۵ مقاطع بحرانی برای مهار آرماتورها، معمولاً در نقاط تنش حداکثر، در نقاط که آرماتورهای مجاور به دلیل عدم نیاز برای تحمل نیرو قطع شده‌اند و در نقاطی که ناپیوستگی در دیافراگم وجود دارد، می‌باشند.

ت ۱۴-۶-۶ آرماتورهای خمشی یک تیر باید از نقطه‌ای که دیگر در آن نقطه آرماتوری برای مقاومت در برابر خمش مورد نیاز نیست، با طولی برابر با حداکثر دو مقدار ($12d_b$ و d) امتداد یابند. این افزایش طول در رفتار یک تیر از اهمیت زیادی برخوردار است زیرا هم مهار آرماتور تامین خواهد شد و هم از خرابی برشی که ناشی از عدم دقت در تخمین موقعیت دقیق تنش‌های کششی است جلوگیری می‌کند. خرابی‌های مشابه این موضوع در دیافراگم‌ها گزارش نشده‌است. برای ساده‌سازی طراحی، مطابق این بند آرماتور به میزان l_d بعد از نقطه‌ای که به آن برای تحمل کششی نیاز نیست امتداد می‌یابد.

فصل پانزدهم

شالوده‌های بتن آرمه

فصل پانزدهم

شالوده‌های بتن‌آرمه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۵ گستره

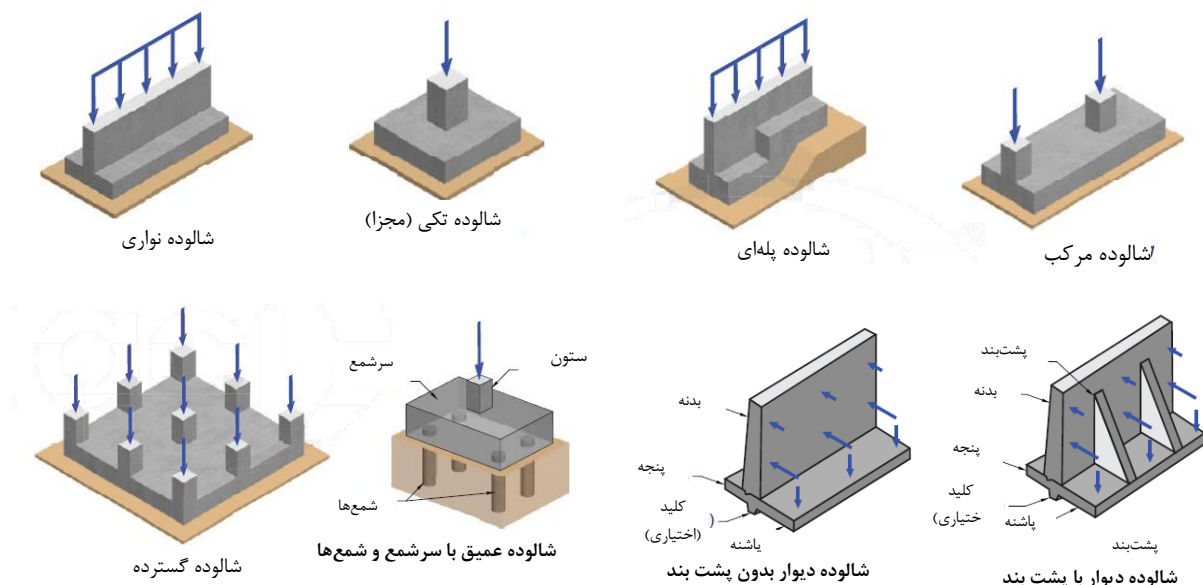
ت ۱-۱۵ گستره

ضوابط این فصل به طراحی شالوده‌های بتن‌آرمه اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

- الف- شالوده‌های سطحی: منفرد، مرکب یک‌طرفه و دوطرفه نواری، گسترده، تیر روی زمین و باسکول؛
- ب- شالوده‌های عمیق: شمع‌ها و سر شمع‌ها؛
- پ- دیوارهای حائل: طره‌ای و پشت بند دار.

گرچه ضوابط این فصل مربوط به شالوده‌هاست، بخش قابل ملاحظه‌ای از آن‌ها در دیگر فصل‌های آیین‌نامه ارائه شده‌اند و در این فصل فقط به آن‌ها ارجاع داده می‌شود. اگرچه حتی شاید کاربرد این ضوابط، که در فصل‌های دیگر آورده شده، به طور مشخص و شفاف برای شالوده‌ها تعیین نشده باشند.

نمونه‌های شالوده‌های مورد بحث در این آیین‌نامه در شکل ۱-۱۵ نشان داده شده‌اند. شالوده‌های پله‌ای و شیب‌دار زیر مجموعه دیگر شالوده‌ها به حساب می‌آیند.

شکل ۱-۱۵ بعضی از انواع شالوده‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۱۵ کلیات

ت ۲-۱۵ کلیات

مثال‌هایی از انواع شالوده که در این فصل پوشش داده شده‌اند در شکل ۱-۱۵ نشان داده شده‌اند.

۱-۲-۱۵ تعاریف

ت ۱-۲-۱۵ تعاریف

۱-۱-۲-۱۵ شالوده سطحی: به قسمتی از سازه ساختمان گفته می‌شود که روی سطح فوقانی آن ستون یا دیوار قرار گرفته و سطح تحتانی آن مستقیماً روی زمین تکیه دارد و بار سازه را تحمل کرده و آن را به سطح یا لایه‌های فوقانی زمین منتقل می‌کند. انواع شالوده‌های سطحی به شرح «الف» تا «ج» زیر می‌باشند و در شکل ۱-۱۵ نشان داده شده‌اند.

الف- شالوده منفرد: به شالوده‌ای اطلاق می‌شود که بار یک ستون یا دو ستون نزدیک به هم را در محل درز انبساط به زمین منتقل می‌کند. شالوده منفرد می‌تواند در پلان به شکل مربع مستطیل، چند ضلعی منظم، دایره یا هر شکل غیر منظم باشد و در مقطع نیز می‌تواند به شکل مربع مستطیل، دوزنقه و یا پلکانی باشد. عملکرد شالوده منفرد به صورت دوطرفه می‌باشد.

ب- شالوده مرکب: به شالوده‌ای اطلاق می‌شود که بار دو ستون (عملکرد یک‌طرفه) یا چهار ستون (عملکرد دوطرفه) را به زمین منتقل می‌کند. شالوده مرکب می‌تواند در پلان به شکل مربع مستطیل، چند ضلعی منظم، دایره یا هر شکل غیر منظم باشد و در مقطع نیز می‌تواند به شکل مربع مستطیل، دوزنقه و یا پلکانی باشد. شالوده‌های منفردی که نزدیک به هم باشند، می‌توانند به یکدیگر پیوسته گردند تا به شالوده مرکب تبدیل شوند.

پ- شالوده نواری: به شالوده یک سره‌ای اطلاق می‌شود که بار دیوار و یا چند ستون را که در یک ردیف قرار دارند، به زمین منتقل می‌کند. مقطع شالوده می‌تواند به شکل مربع مستطیل، دوزنقه و یا پاشنه دار (T وارونه) باشد. در حالتی که شالوده نواری صرفاً بار دیوار را به زمین منتقل کند، شالوده نواری دیواری نامیده می‌شود، که در مقطع می‌تواند به صورت پلکانی یا شیب‌دار باشد. شالوده‌های نواری می‌توانند به صورت شبکه نوارهای متقاطع استفاده شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت- شالوده گسترده: به شالوده‌ای اطلاق می‌شود که بار چند ستون یا دیوار را که در ردیف‌ها و امتدادهای مختلف قرار دارند، به زمین منتقل می‌کند. شالوده گسترده ممکن است به شکل دال، مجموعه تیر- دال و یا صندوقه‌ای ساخته شود. ث- تیر روی زمین: به تیری اطلاق می‌شود که بار دیوار را به شالوده‌های منفرد یا سر شمع‌ها منتقل می‌کند. در صورتی که دیوار از نوع بتن مسلح باشد، کل دیوار می‌تواند به عنوان تیر عمیق روی زمین باشد. این تیر متکی بر خاک فرض نمی‌شود.

ج- تیر باسکولی: به تیر با سختی نسبی زیادی گفته می‌شود که دو شالوده منفرد را که برآیند بارهای وارد بر یکی از آن‌ها دارای برون محوری زیاد نسبت به مرکز شالوده می‌باشد، به یکدیگر متصل می‌کند. این تیر متکی بر خاک فرض نمی‌شود.

چ- کلاف رابط: به عضوی گفته می‌شود که شالوده‌های سطحی جدا از هم را در یک سازه در دو امتداد ترجیحا عمود بر هم، متصل می‌کند، به طوری که مانع حرکت نسبی دو شالوده گردد.

۱۵-۲-۱-۲ شالوده عمیق: به اعضای عمیق شالوده (شمع) و شالوده متکی بر آن‌ها (سر شمع) گفته می‌شود که بارهای سازه را به عمق یا لایه‌های زیرین زمین منتقل می‌نمایند. انواع شالوده‌های عمیق به شرح «الف» و «ب» زیر می‌باشند:

الف) شمع منفرد: به شمعی گفته می‌شود که مستقیما بار یک ستون را دریافت نموده و به زمین منتقل نماید.

ب) گروه شمع: گروه شمع به تعدادی شمع گفته می‌شود که بار خود را از یک یا چند ستون از طریق یک سرشمع مشترک دریافت نموده و به زمین منتقل می‌نمایند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۲-۱۵ مشخصات مصالح و اتصال به اعضا دیگر

ت ۲-۲-۱۵ مشخصات مصالح و اتصال به اعضا دیگر

۱-۲-۲-۱۵ مشخصات بتن و آرماتورها باید به گونه‌ای باشند که ضوابط طراحی و دوام **فصل‌های ۳ و ۴** را برآورده نمایند. طراحی و جزئیات اتصالات ستون‌ها، ستون پایه‌ها و دیوارهای درجا و یا پیش‌ساخته به شالوده باید مطابق **بخش ۱۷-۲** باشند.

۳-۲-۱۵ اثرات زلزله

ت ۳-۲-۱۵ اثرات زلزله

۱-۳-۲-۱۵ اعضای سازه‌ای امتداد یافته در زیر تراز پایه سازه باید قادر باشند نیروهای ناشی از اثرات زلزله را به شالوده منتقل نمایند. طراحی این اعضا باید مطابق **بند ۲۰-۲-۲-۳** بوده و اعضا باید با سیستم مقاوم در برابر نیروی زلزله در بالای تراز پایه سازه سازگار باشند.

ت ۱-۳-۲-۱۵ تراز پایه تحلیلی سازه لزوماً در تراز شالوده یا تراز سطح زمین قرار ندارد. جزئیات ستون‌ها و دیوارها در زیر تراز پایه تحلیلی سازه تا شالوده لازم است سازگار با قسمت‌های فوقانی باشد. برای موارد بیشتر به بخش طراحی شالوده‌ها برای اثرات زلزله در **فصل ۲۰** مراجعه شود.

۲-۳-۲-۱۵ در سازه‌های با شکل‌پذیری زیاد و متوسط، شالوده‌های سطحی و عمیق که نیروهای ناشی از زلزله را تحمل می‌کنند و یا به زمین منتقل می‌نمایند، باید مطابق **بخش ۲۰-۹** طراحی شوند.

۴-۲-۱۵ دال‌های روی زمین

ت ۴-۲-۱۵ دال‌های روی زمین

۱-۴-۲-۱۵ دال‌های روی زمین که بارهای قائم یا جانبی سازه را به زمین منتقل می‌کنند، بر اساس ضوابط این فصل طراحی شده و جزئیات آن‌ها تعیین می‌شوند.

ت ۱-۴-۲-۱۵ دال‌های روی زمین معمولاً بصورت دیافراگم عمل می‌کنند تا اجزای ساختمان را در تراز سطح زمین یکپارچه کرده و اثرات جنبش‌های ناهمسان زمین را کاهش دهند. در این موارد دال‌های روی زمین باید بطور کافی تقویت شده و آرماتورگذاری شوند. در مدارک طرح (**فصل ۲۴**) مشخصاً باید قید گردد که این دال‌های روی زمین اعضای سازه‌ای هستند و ایجاد شیار در این دال‌ها ممنوع است.

۲-۴-۲-۱۵ دال‌های روی زمین که به عنوان بخشی از سیستم باربر جانبی، نیروهای جانبی را به زمین منتقل می‌کنند، باید مطابق **بخش ۲۰-۹** طراحی شوند.

۵-۲-۱۵ معیارهای طراحی

ت ۵-۲-۱۵ معیارهای طراحی

۱-۵-۲-۱۵ ابعاد شالوده‌ها باید با در نظر گرفتن ظرفیت باربری خاک و پایداری در برابر واژگونی و لغزش در سطح تماس شالوده و خاک، بر اساس اصول مکانیک خاک و سنگ، در انطباق با مبحث هفتم مقررات ملی ساختمانی تعیین شوند.

ت ۱-۵-۲-۱۵ تنش فشاری مجاز خاک در شالوده‌های سطحی یا مقاومت مجاز در شالوده‌های عمیق بر اساس اصول مکانیک خاک و در انطباق با آیین‌نامه‌های مربوط بدست آورده می‌شوند. ابعاد مورد نیاز کف یک شالوده یا تعداد و آرایش اعضای عمیق شالوده بر اساس مقاومت‌های ژئوتکنیکی مجاز با ترکیبات بار سطح سرویس یا بر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اساس مقاومت‌های ژئوتکنیکی اسمی با ترکیبات بار ضریب‌دار و ضریب مقاومت به دست آورده می‌شود.

در طراحی شالوده‌ها صرفاً لنگرهای محاسباتی پای ستون یا ستون پایه‌ها لازم است به شالوده منتقل شوند و لنگرهای حداقل که برای ملاحظات لاغری تعیین می‌گردند (بند ۶-۵-۴-۳)، لازم نیست در نظر گرفته شوند.

۲-۵-۲-۱۵ در طراحی شالوده‌های سطحی می‌توان از ضریب تاثیر عمق برای مقاومت برشی یک‌طرفه و مقاومت برشی دوطرفه صرف نظر نمود.

۳-۵-۲-۱۵ شالوده‌ها باید برای مقاومت در برابر تلاش‌ها و عکس‌العمل‌های ناشی از بارهای ضریب‌دار طراحی شوند.

ت ۳-۵-۲-۱۵ در طراحی شالوده یا سرشمع روش طراحی مقاومت بکار برده می‌شود. تلاش‌ها یا مقاومت‌های مورد نیاز با استفاده از بارهای ضریب‌دار تعیین می‌گردند. برای یک شالوده تکی یا گسترده با بار محوری تنها، فشار خاک بر اثر بارهای ضریب‌دار با تقسیم بار ضریب‌دار بر سطح کف شالوده بدست می‌آید. برای شالوده‌ها یا شالوده‌های گسترده با بار محوری و لنگر خمشی، بارهای ضریب‌دار را می‌توان برای تعیین فشار خاک بکار برد. برای سرشمع‌ها یا شالوده‌های گسترده که شالوده‌های عمیق دارند بارهای ضریب‌دار را می‌توان برای تعیین عکس‌العمل اعضا استفاده نمود. نتایج عکس‌العمل‌ها یا فشارها ممکن است با نتایج طرح ژئوتکنیکی ناسازگار باشد (عکس‌العمل‌های ناسازگار بستر یا ناپایداری). در این صورت طرح باید با هماهنگی مهندس ژئوتکنیک اصلاح گردد.

در طراحی شالوده‌ها تنها لنگرهای محاسباتی پای ستون یا ستون پایه به شالوده منتقل می‌شود و لنگرهای حداقل که برای ملاحظات لاغری در بند ۶-۵-۴ گفته شده، لازم نیست در نظر گرفته شود.

ت ۴-۵-۲-۱۵ طراحی شالوده بر اساس اصول پایه مکانیک سازه مجاز می‌باشد به شرطی که نشان داده شود تمام معیارهای مقاومتی و بهره‌برداری اقلع می‌شوند. این طراحی می‌تواند با استفاده از راهکارهای کلاسیک بر اساس محیط الاستیک خطی، راهکارهای عددی مبتنی بر روش اجزا محدود و یا تئوری لولاهای گسیختگی باشد. در همه موارد، تحلیل و ارزیابی شرایط تنش در نقاط اعمال بار یا عکس‌العمل‌های شمع‌ها در ارتباط با برش، پیچش و خمش باید دیده شوند.

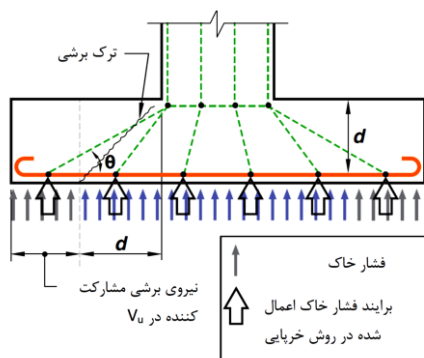
۴-۵-۲-۱۵ سیستم‌های شالوده را می‌توان بر اساس هر روشی که تعادل و سازگاری هندسی را اقلع می‌کند، طراحی نمود.

ت ۵-۵-۲-۱۵ شکل ۲-۱۵ یک نمونه از کاربرد روش خریایی در طراحی برشی یک‌طرفه در یک شالوده تکی یا گسترده را نشان می‌دهد. فشار خاک در فاصله d از بر تکیه‌گاه (وجه ستون یا دیوار) در مقدار برش در مقطع بحرانی تاثیری ندارد، اما در لنگر خمشی بر تکیه‌گاه به حساب می‌آید.

۵-۵-۲-۱۵ طراحی شالوده‌ها بر اساس روش خریایی فصل ۲۲ مجاز است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۲-۱۵ طراحی برای برش یک طرفه در یک شالوده تکی یا گسترده با استفاده از روش خرابایی

۱۵-۲-۵-۶ لنگرهای خارجی در هر مقطع از شالوده نواری، شالوده منفرد یا سر شمع، با عبور دادن یک صفحه عمودی از عضو و محاسبه لنگر نیروهای وارده در مساحت کل عضو روی یک طرف صفحه عمودی بدست می‌آید.

ت ۱۵-۲-۶ مقاطع بحرانی برای شالوده‌های سطحی و سر شمع‌ها

ت ۱۵-۲-۶-۱ مقاومت برشی یک شالوده بر اساس سختگیرانه‌ترین مقاومت ناشی از بند ۱۰-۶-۳-۵ «ب» و «ت» بدست می‌آید. مقطع بحرانی برای برش در بر وجه عضو (ستون، ستون پایه یا دیوار)، به جز دیوارهای بنایی و کف‌ستون‌های فلزی، اندازه‌گیری می‌شود.

محاسبه برش باید با استفاده از عکس‌العمل‌های خاک ناشی از بارهای ضریب‌دار بدست آید و مقاومت طراحی برای برش پیرامون تک شمع‌ها بر اساس بند ۱۰-۶-۳-۵ محاسبه شود. اگر محدوده‌های برشی همپوشانی داشته باشند، محیط بحرانی اصلاح شده (b_0) کوچکترین پوش محیط‌های برشی تکی می‌باشد که عملاً برش بحرانی گروه را تحمل می‌کنند. این مطلب در شکل ۱۵-۳ نشان داده شده است.

۱۵-۲-۶ مقاطع بحرانی برای شالوده‌های سطحی و سر شمع‌ها

۱۵-۲-۶-۱ محل مقطع بحرانی برای خمش M_{II} بستگی به نوع عضو متکی بر شالوده به شرح جدول ۱-۱۵ تعیین می‌شود.

جدول ۱-۱۵ محل مقطع بحرانی اعضای متکی به شالوده

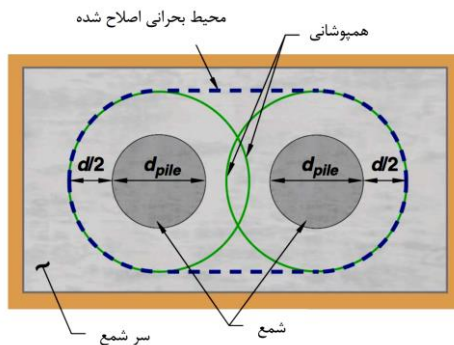
عضو متکی	محل مقطع بحرانی
ستون یا ستون پایه	بر ستون یا ستون پایه
ستون یا کف ستون فولادی	وسط فاصله بر ستون و لبه کف ستون فولادی
دیوار بتنی	بر دیوار
دیوار مصالح بنایی	وسط فاصله مرکز و بر دیوار بنایی

۱۵-۲-۶-۲ موقعیت مقطع بحرانی را برای برش V_u در برش یک‌طرفه می‌توان به فاصله d از محل مقطع بحرانی M_{II} مطابق بندهای ۹-۴-۲ و ۱۰-۴-۴ و در برش دوطرفه به فاصله $d/2$ از محل مقطع بحرانی M_{II} مطابق بند ۱۰-۴-۶-۵ تعیین نمود. به بند ۱۵-۲-۶-۱ مراجعه شود.

متن اصلی

۳-۶-۲-۱۵ ستون‌ها یا ستون پایه‌های بتنی با مقطع دایره یا چند ضلعی منظم را می‌توان به عنوان اعضای با مقطع مربعی با مساحت معادل برای محاسبه محل‌های مقاطع بحرانی لنگر، برش و طول گیرایی آرماتور منظور نمود.

تفسیر/توضیح

شکل ۳-۱۵ محیط بحرانی اصلاح شده برای برش در محدوده‌های بحرانی دارای همپوشانی

ت ۷-۲-۱۵ مهار آرماتور در شالوده‌های سطحی و سر شمع‌ها

۷-۲-۱۵ مهار آرماتور در شالوده‌های سطحی و سر شمع‌ها

۱-۷-۲-۱۵ طول گیرایی آرماتورها باید مطابق ضوابط فصل ۲۱ باشد.

۲-۷-۲-۱۵ نیروهای کششی و فشاری در آرماتورها در هر مقطع باید در هر دو طرف مقطع مهار شوند.

۳-۷-۲-۱۵ مقاطع بحرانی برای گیرایی آرماتورها، در محل‌هایی که در بند ۱-۶-۲-۱۵۱-۶-۲-۱۵ برای حداکثر لنگر ضریب‌دار ذکر شده‌اند و در تمام مقاطع دیگری که تغییر مقطع یا تغییر میزان آرماتور وجود دارد، می‌باشند.

۴-۷-۲-۱۵ مهار کافی برای آرماتور کششی در جایی که تنش میلگرد کششی مستقیماً متناسب با لنگر نمی‌باشد، مانند شیب‌ها، پله‌ها یا شالوده‌های با ضخامت متغیر، و یا در جایی که آرماتور کششی موازی وجه فشاری نیست، الزامی می‌باشد.

ت ۳-۱۵ شالوده‌های سطحی

۳-۱۵ شالوده‌های سطحی

ت ۱-۳-۱۵ کلیات

۱-۳-۱۵ کلیات

ت ۱-۱-۳-۱۵ مطالب کلی در خصوص تعیین ابعاد شالوده‌های سطحی در تفسیر بند ۳-۵-۲-۱۵ ارائه شده است.

۱-۱-۳-۱۵ حداقل مساحت کف شالوده‌های سطحی بر این اساس تعیین می‌شود که تنش‌های اتکایی ناشی از نیروها و لنگرهای اعمال شده به شالوده، از تنش‌های اتکایی مجاز بیشتر نشوند. تنش‌های اتکایی مجاز از طریق اصول مکانیک

متن اصلی

خاک و سنگ در انطباق با مبحث هفتم مقررات ملی ساختمان به دست می‌آیند.

۳-۱-۱۵-۲ ضخامت حداقل شالوده‌های سطحی ۳۰۰ میلی‌متر می‌باشد.

۳-۱-۱۵-۳ در شالوده‌های سطحی شیب‌دار، پلکانی و با ضخامت متغیر، عمق و موقعیت پله‌ها یا زاویه شیب باید به صورتی باشند که الزامات طراحی در همه مقاطع برآورده شوند.

۳-۱-۱۵-۴ توزیع فشار خاک در زیر شالوده‌های سطحی باید سازگار با مشخصات و سختی‌های سازه، شالوده و زمین باشد و بر اساس اصول شناخته شده مکانیک خاک و سنگ در انطباق با مبحث هفتم مقررات ملی ساختمان تعیین شود.

۳-۱-۱۵-۵ در توزیع فشار خاک در زیر شالوده‌های سطحی منفرد و مرکب یک‌طرفه، در صورت عدم انجام تحلیل با جزئیات دقیق‌تر می‌توان شالوده را صلب فرض نمود.

۳-۱-۱۵-۶ در توزیع فشار خاک در زیر شالوده‌های سطحی مرکب دوطرفه، گسترده و شبکه نوارهای متقاطع، سختی زمین را می‌توان با استفاده از فنر با فرض مدول بسترهای متفاوت با توجه به مشخصات ژئوتکنیکی شبیه‌سازی نمود.

۳-۱-۱۵-۷ در تعیین آرماتورهای حداقل خمشی در شالوده‌های سطحی، ضوابط دال‌های یک‌طرفه برای شالوده‌های سطحی با عملکرد یک‌طرفه و ضوابط دال‌های دوطرفه برای شالوده‌های سطحی با عملکرد دوطرفه ملاک محاسبه می‌باشند. تیرهای روی زمین و تیرهای باسکولی از ضوابط تیرها پیروی می‌کنند.

۳-۱-۱۵-۸ در تعیین آرماتورهای حداقل جمع‌شدگی و حرارت در شالوده‌های سطحی، ضوابط دال‌های یک‌طرفه برای شالوده‌های سطحی با عملکرد یک‌طرفه و ضوابط دال‌های دوطرفه برای شالوده‌های سطحی با عملکرد دوطرفه، ملاک محاسبه می‌باشند. شالوده‌های حجیم از ضوابط **فصل ۱۹**، الزامات بهره‌برداری، پیروی می‌کنند.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۱-۱۵-۳ مهار آرماتورها در شالوده‌های شیب‌دار، پله‌ای یا ماهیچه‌ای در **بند ۱۵-۲-۷-۴** ارائه شده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب یک طرفه و نواری

۲-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب یک طرفه و نواری

۱-۲-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های سطحی یک طرفه شامل شالوده‌های مرکب یک طرفه و نواری باید مطابق این بخش و فصل‌های ۹ و ۱۱ باشند.

۲-۲-۳-۱۵ آرماتورها باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده‌های یک طرفه توزیع شوند.

۳-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه

۳-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه

۱-۳-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه باید مطابق این بخش و فصل‌های ۹ و ۱۰ باشند.

۲-۳-۳-۱۵ در شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه مربعی، میلگردها باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده در هر دو جهت توزیع شوند.

۳-۳-۳-۱۵ در شالوده‌های سطحی منفرد مستطیلی، آرماتورها باید مطابق بندهای «الف» و «ب» زیر توزیع شوند:

الف- آرماتورها در جهت طولی باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده توزیع شوند.

ب- آرماتورها در جهت عرضی، باید بخشی به مقدار $\gamma_s A_s$ به طور یکنواخت در نواری به اندازه عرض شالوده با مرکزیت محور ستون یا ستون پایه و بقیه $(1 - \gamma_s) A_s$ باید به طور یکنواخت در خارج از این نوار در شالوده توزیع شوند. γ_s برابر با $2/(\beta+1)$ می‌باشد، که در آن β نسبت طول به عرض شالوده است.

۴-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب دو طرفه و گسترده

۴-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب دو طرفه و گسترده

۱-۴-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های مرکب دو طرفه و گسترده باید مطابق ضوابط این بخش و فصل ۱۰ باشند.

ت ۲-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب یک طرفه و نواری

ت ۲-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب یک طرفه و نواری

۱-۲-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های سطحی یک طرفه شامل شالوده‌های مرکب یک طرفه و نواری باید مطابق این بخش و فصل‌های ۹ و ۱۱ باشند.

۲-۲-۳-۱۵ آرماتورها باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده‌های یک طرفه توزیع شوند.

۳-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه

۳-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه

۱-۳-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه باید مطابق این بخش و فصل‌های ۹ و ۱۰ باشند.

۲-۳-۳-۱۵ در شالوده‌های سطحی منفرد دو طرفه مربعی، میلگردها باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده در هر دو جهت توزیع شوند.

۳-۳-۳-۱۵ در شالوده‌های سطحی منفرد مستطیلی، آرماتورها باید مطابق بندهای «الف» و «ب» زیر توزیع شوند:

الف- آرماتورها در جهت طولی باید به طور یکنواخت در کل عرض شالوده توزیع شوند.

ب- آرماتورها در جهت عرضی، باید بخشی به مقدار $\gamma_s A_s$ به طور یکنواخت در نواری به اندازه عرض شالوده با مرکزیت محور ستون یا ستون پایه و بقیه $(1 - \gamma_s) A_s$ باید به طور یکنواخت در خارج از این نوار در شالوده توزیع شوند. γ_s برابر با $2/(\beta+1)$ می‌باشد، که در آن β نسبت طول به عرض شالوده است.

ت ۴-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب دو طرفه و گسترده

ت ۴-۳-۱۵ شالوده‌های سطحی مرکب دو طرفه و گسترده

۱-۴-۳-۱۵ طراحی و جزییات شالوده‌های مرکب دو طرفه و گسترده باید مطابق ضوابط این بخش و فصل ۱۰ باشند.

ت ۳-۳-۳-۱۵ برای حداقل نمودن خطاهای ساخت در آرماتور گذاری، روش متداول افزایش مقدار آرماتورها در راستای کوتاه به میزان $2\beta/(\beta+1)$ برابر و آرماتور گذاری یکنواخت آن‌ها در راستای بلند شالوده می‌باشد.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۱۵-۳-۴-۲ روش طراحی مستقیم که در بخش ۱۰-۹ آمده است، نباید برای طراحی شالوده‌های مرکب دوطرفه و شالوده‌های گسترده استفاده شود.

۱۵-۳-۴-۲ روش طراحی مستقیم برای طراحی دال‌های دوطرفه استفاده می‌شود.

۱۵-۳-۴-۳ توزیع فشار خاک در زیر شالوده مرکب و گسترده باید با مشخصات خاک و سنگ و نیز خصوصیات سازه سازگار باشد.

۱۵-۳-۴-۳ روش‌های طراحی که در آن‌ها از بارهای ضریب‌دار و ضریب کاهش مقاومت استفاده می‌شود می‌توانند در شالوده‌های مرکب و گسترده، صرف‌نظر از توزیع فشار خاک زیر آن‌ها، استفاده شوند.

۱۵-۳-۴-۴ حداقل آرماتور در شالوده‌های مرکب و گسترده باید مطابق بند ۱۰-۷-۲ باشد.

۱۵-۳-۴-۴ برای کنترل بهتر ترک‌های حرارتی و برای قطع کردن ترک‌های ناشی از برش دوطرفه با آرماتورهای کششی، مهندس مشاور باید یکسره بودن آرماتورها را در دو جهت در دو وجه شالوده مورد توجه قرار دهد.

۱۵-۳-۵ تیرهای روی زمین و باسکولی**۱۵-۳-۵ تیرهای روی زمین و باسکولی**

۱۵-۳-۵-۱ طراحی تیرهای روی زمین و باسکولی باید مطابق **فصل ۱۱** باشد.

۱۵-۳-۵-۲ اگر تیر روی زمین به صورت یک تیر عمیق (دیوار) باشد، طراحی باید مطابق **بخش ۱۱-۸** باشد.

۱۵-۳-۵-۳ حداقل آرماتور در تیرهای روی زمین و باسکولی باید مطابق **بخش ۱۳-۶** باشد.

۱۵-۳-۶ کلاف‌های رابط شالوده‌های سطحی**۱۵-۳-۶ کلاف‌های رابط شالوده‌های سطحی**

۱۵-۳-۶-۱ در سازه‌های یک طبقه که دارای دهانه بزرگ هستند، مانند سازه‌های ساختمان‌های صنعتی، آشیانه‌ها و غیره که در آن‌ها شالوده‌ها دارای عمق استقرار و پایداری کافی در برابر نیروهای جانبی هستند، از پیش‌بینی کلاف رابط در امتداد دهانه قاب می‌توان صرف نظر کرد. در این شالوده‌ها خاکریز اطراف شالوده باید به روش مناسبی کوبیده و متراکم شود.

۱۵-۳-۶-۲ کلاف‌های رابط بین شالوده‌های سطحی، باید برای نیروی کششی معادل ده درصد بزرگترین نیروی محوری مورد نیاز وارد به ستون‌های دو طرف خود طراحی شوند.

۱۵-۳-۶-۳ ابعاد مقطع کلاف‌های رابط باید متناسب با ابعاد شالوده سطحی و حداقل ۲۵۰ میلی‌متر اختیار شوند.

۱۵-۳-۶-۴ تعداد آرماتورهای طولی کلاف‌های رابط باید حداقل چهار عدد و قطر آن‌ها حداقل ۱۲ میلی‌متر باشد. این

متن اصلی

آرماتورها باید توسط آرماتورهای عرضی به قطر حداقل ۶ میلی‌متر و با فواصل حداکثر ۲۵۰ میلی‌متر از یکدیگر، گرفته شوند.

۱۵-۳-۶-۵ آرماتورهای طولی کلاف‌های رابط باید در شالوده‌های سطحی میانی ممتد باشند و در شالوده‌های سطحی کناری در بر خارجی ستون مهار شوند.

۱۵-۳-۷ دیوارهای حائل طره‌ای و پشت‌بند دار

۱۵-۳-۷-۱ دیوارهای حائل طره‌ای به صورت دال یک‌طرفه مطابق **فصل ۹** طراحی می‌شوند.

۱۵-۳-۷-۲ دیوارهای حائل پشت‌بند دار به صورت دال دو طرفه و با توجه به پشت‌بندها مطابق **فصل ۱۰** طراحی می‌شوند.

۱۵-۳-۷-۳ در دیوارهای با ضخامت یکنواخت، مقطع بحرانی برای طراحی خمشی و برشی در پای دیوار و در محل اتصال دیوار به شالوده می‌باشد. در دیوارهای با ضخامت متغیر، مقطع بحرانی برای طراحی خمشی و برشی باید در ارتفاع دیوار شناسایی گردد.

۱۵-۴ شالوده‌های عمیق**۱۵-۴-۱ کلیات**

تعداد و نحوه آرایش شمع‌ها به صورتی تعیین می‌شوند که نیروها و لنگرهای وارد بر شالوده عمیق، از مقاومت‌های مجاز آن که با استفاده از اصول مکانیک خاک و سنگ در انطباق با مبحث هفتم مقررات ملی ساختمان تعیین می‌گردند، کمتر باشند. طراحی سازه‌ای شمع‌ها باید مطابق **بندهای ۱۵-۴-۲** یا **۱۵-۴-۳** باشد.

۱۵-۴-۲ طراحی سازه‌ای شمع به روش مقاومت مجاز

۱۵-۴-۲-۱ شمع‌ها را می‌توان با استفاده از ترکیب بارهای روش تنش مجاز در انطباق با مبحث ششم مقررات ملی ساختمان و مقاومت‌های مجاز مطابق **جدول ۱۵-۲** طراحی

تفسیر/توضیح**۱۵-۳-۷ دیوارهای حائل طره‌ای و پشت‌بند دار**

ت ۱۵-۳-۷-۲ دیوارهای حائل پشت‌بنددار بیشتر تمایل دارند بصورت دوطرفه رفتار کنند تا یک‌طرفه. بنابراین توجه ویژه ای باید به کنترل ترک در هر دو جهت داشت.

ت ۱۵-۳-۷-۳ بطور کلی محل اتصال دیوار به شالوده در برابر بارهای جانبی تمایل به بازشدگی دارد و بنابراین مقطع بحرانی باید در بر اتصال در نظر گرفته شود. اگر برای تامین طول گیرایی آرماتورهای خمشی نیاز به قلاب باشد، قلاب‌ها باید نزدیک کف شالوده و رو به سوی وجه مخالف دیوار باشند.

۱۵-۴ شالوده‌های عمیق**۱۵-۴-۱ کلیات**

مطالب کلی در خصوص انتخاب آرایش شمع‌ها، شمع‌های حفاری شده و صندوقه‌ها در تفسیر **بند ۱۵-۲-۵-۳** ارائه شده‌اند.

۱۵-۴-۲ طراحی سازه‌ای شمع به روش مقاومت مجاز

ت ۱۵-۴-۲-۱ تغییرات احتمالی مهار جانبی شالوده عمیق ناشی از روان‌گرایی، خاکبرداری یا دیگر عوامل باید مدنظر قرار گیرد.

متن اصلی

نمود، به شرط آن که زیربندهای «الف» و «ب» زیر تامین شده باشند:

الف- شمع‌ها در تمام طول خود به طور جانبی مهار شده باشند؛
ب- لنگرهای ایجاد شده در شمع‌ها ناشی از نیروهای وارده کمتر از لنگر ناشی از برون محوری اتفاقی به میزان ۵ درصد قطر یا عرض شمع باشند.

جدول ۲-۱۵ حداکثر مقاومت مجاز فشاری شمع

نوع شمع	حداکثر مقاومت مجاز فشاری
شمع درجا بدون غلاف	$P_a = 0.3f'_c A_g + 0.4f_y A_s$
شمع درجا با غلاف فولادی نازک که مطابق ۱۵-۴-۲-۳ محصور شده نمی‌باشد.	$P_a = 0.33f'_c A_g + 0.4f_y A_s$
شمع درجا محصور شده با لوله فولادی که مطابق ۱۵-۴-۲-۳ محصور شده می‌باشد.	$P_a = 0.4f'_c A_g$
شمع پیش‌ساخته	$P_a = 0.33f'_c A_g + 0.4f_y A_s$
یادداشت: A_g سطح مقطع ناخالص می‌باشد و در صورتی که از جداره‌های موقتی یا دائم استفاده شود، وجه درونی غلاف به عنوان سطح خارجی مقطع در نظر گرفته می‌شود. A_s شامل مساحت غلاف فولادی نمی‌شود.	

۱۵-۴-۲-۲ در مواردی که شرایط «الف» و «ب» از بند ۱۵-۴-۲-۱ برآورده نشوند، شمع‌ها باید بر اساس روش طرح مقاومت مطابق بند ۱۵-۴-۳ طراحی شوند.

۱۵-۴-۲-۳ شمع‌های درجا با غلاف فولادی نازک، به شرط برآورده شدن شرایط زیربندهای «الف» تا «ج» زیر محصور شده محسوب می‌گردند:

الف- در طراحی از مقاومت محوری غلاف صرف نظر شده باشد؛
ب- غلاف دارای نوک آب بند باشد و به روش مندرل حفاری شده باشد؛

پ- ضخامت غلاف فولادی کمتر از ۲ میلی‌متر نباشد؛

ت- غلاف بدون درز و وصله باشد، یا وصله‌ها حداقل مقاومتی معادل مقاومت مصالح پایه غلاف ایجاد نمایند و شکل آن‌ها به گونه‌ای باشد که شرایط محصور شدگی را برای بتن درجا فراهم نماید؛

تفسیر/توضیح

مقادیر ارائه شده در جدول ۲-۱۵ معرف حد بالا برای شرایط خاک معلوم و کیفیت اجرای خوب می‌باشند. حد پایین مقاومت فشاری مجاز حداکثر، بسته به شرایط خاک و فرایندهای ساخت و کنترل کیفیت، ممکن است مناسب‌تر باشد.

در شمع‌های مته-گروتی که گروت همزمان با بیرون آمدن مته تزریق می‌شود ضریب مقاومت ۰/۳ بر اساس ضریب کاهش مقاومت ۰/۶ می‌باشد. طراح باید مواردی مانند مقاومت قابل اعتماد گروت، روش‌های آزمایش مقاومت گروت و حداقل سطح مقطع شمع برای شرایط خاک مشخص و روش‌های اجرا را مورد توجه قرار دهد.

ت ۱۵-۴-۲-۳ اساس این مقاومت مجاز مقاومت اضافی ناشی از بتن محصور شده توسط غلاف فولادی می‌باشد. این اضافه مقاومت صرفاً برای فولادهایی که برابر در فشار نیستند و تنش در فولاد به شکل حلقوی و نه فشاری تحمل می‌شود، کاربرد دارد. در این آیین‌نامه غلاف فولادی در طراحی شمع برای مقاومت در برابر بخشی از بار محوری در نظر گرفته نمی‌شود.

همواره احتمال خوردگی غلاف فولادی باید در نظر گرفته شود. این ضوابط با فرض آن که شمع در محیط غیر خورنده بکار برده می‌شود، ارائه شده‌اند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ث- نسبت مقاومت تسلیم مشخصه فولاد غلاف به مقاومت فشاری مشخصه بتن، حداقل ۶ باشد و مقاومت تسلیم مشخصه فولاد از ۲۱۰ مگاپاسکال کمتر نباشد؛
ج- قطر اسمی شمع حداکثر ۴۰۰ میلی‌متر باشد.

۱۵-۴-۲-۴ استفاده از مقاومت‌های بیشتر از مقادیر جدول ۲-۱۵ تنها در صورتی مجاز است که با انجام آزمایش‌های تکمیلی امکان پذیر باشد.

ت ۱۵-۴-۳ طراحی سازه‌ای شمع به روش طرح مقاومت

۱۵-۴-۳ طراحی سازه‌ای شمع به روش طرح مقاومت

۱۵-۴-۳-۱ طراحی شمع‌ها به روش طرح مقاومت با ضوابط این بخش برای همه انواع شمع‌ها مجاز می‌باشد.

ت ۱۵-۴-۳-۲ اگر شمع‌های درجاریز حفاری شده تحت خمش، برش یا کشش قرار گیرند، ضرایب کاهش مقاومت باید بر این اساس جدول ۳-۱۵ و همچنین شرایط خاک، فرایندهای کنترل کیفیت، کیفیت اجرا و تجربه محلی مدنظر قرار گیرند.

۱۵-۴-۳-۲ طراحی شمع‌ها به روش طرح مقاومت، باید مطابق بخش ۱۲-۴ با استفاده از ضرایب کاهش مقاومت جدول ۳-۱۵ برای نیروی محوری بدون لنگر و ضرایب مقاومت جدول ۲-۷ برای کشش، برش و ترکیب نیروی محوری و لنگر باشد. رعایت مفاد بند ۸-۳-۲ در طراحی شمع‌ها الزامی نیست.

جدول ۳-۱۵ ضرایب کاهش مقاومت محوری فشاری ϕ برای شمع‌ها

نوع شمع	ضرایب کاهش مقاومت محوری فشاری برای شمع‌ها
شمع درجا بدون غلاف	۰/۵۵
شمع درجا با غلاف نازک فولادی که مطابق ۱۵-۴-۲-۳ محصور شده نمی‌باشد.	۰/۶۰
شمع درجا محصور شده با لوله‌ای فولادی ضخیم (بیشتر از ۶ میلی‌متر)	۰/۷۰
شمع درجا محصور شده با لوله فولادی که مطابق ۱۵-۴-۲-۳ محصور شده می‌باشد.	۰/۶۵
شمع پیش‌ساخته	۰/۶۵

یادداشت: ضریب ۰/۵۵ یک حد بالا برای شرایط خاک خوب و سیستم اجرایی با کنترل کیفیت خوب می‌باشد. مقادیر کمتری را می‌توان بسته به نوع خاک، سیستم اجرایی و سیستم کنترل کیفیت، مورد توجه قرار داد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۴-۱۵ شمع‌های درجا

۱-۴-۴-۱۵ شمع‌های درجا که در معرض برکنش قرار دارند، یا M_{II} در آن‌ها بزرگتر از $0.4M_{cr}$ باشد، باید مسلح به آرماتور بوده یا توسط لوله فولادی محاط شده باشند.

۲-۴-۴-۱۵ قسمت‌هایی از شمع‌ها که در هوا، آب یا خاک سستی قرار دارند که نمی‌تواند مقاومت کافی در طول عضو برای جلوگیری از کمانش را فراهم کند، باید به عنوان ستون مطابق **فصل ۱۲** طراحی شوند.

۵-۴-۱۵ شمع‌های پیش‌ساخته

ت ۴-۱۵-۵ شمع‌های پیش‌ساخته

حداقل آرماتور عرضی لازم در این بخش معمولاً برای تحمل تنش در کوبیدن و جابجا کردن شمع‌ها کافی هستند. ضوابط این بخش برای شمع‌های پیش‌ساخته در مناطق با خطر زلزله کم، بر اساس توصیه‌های PCI برای طراحی پل‌ها هستند. حداقل آرماتورهای لازم برای شمع‌های پیش‌ساخته در مناطق با خطر زلزله زیاد در **فصل ۲۰** آورده شده‌اند.

۱-۵-۴-۱۵ شمع‌های پیش‌ساخته در سازه‌های با شکل‌پذیری کم، باید مطابق **بندهای ۲-۵-۴-۱۵** و **۳-۵-۴-۱۵** باشند.

۲-۵-۴-۱۵ چیدمان آرماتورهای طولی باید به صورت متقارن باشد و حداقل ۴ آرماتور به مساحت حداقل 0.008 برابر سطح مقطع ناخالص شمع فراهم گردد.

۳-۵-۴-۱۵ آرماتورهای طولی باید با آرماتورهای عرضی، حداقل به قطر ۱۰ میلی‌متر محاط گردند. فاصله پنج آرماتور عرضی اول حداکثر ۲۵ میلی‌متر و تا طول حداکثر ۶۰۰ میلی‌متر از هر دو انتهای شمع حداکثر ۱۰۰ میلی‌متر و در بقیه طول شمع حداکثر ۱۵۰ میلی‌متر باشد.

۶-۴-۱۵ سر شمع‌ها

ت ۶-۴-۱۵ سر شمع‌ها

۱-۶-۴-۱۵ ضخامت کلی سر شمع باید طوری انتخاب شود که عمق موثر آرماتورهای تحتانی سر شمع حداقل ۳۰۰ میلی‌متر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۵-۴-۶-۲ لنگرها و برش‌های ضریب‌دار در سر شمع را می‌توان بر اساس عکس‌العمل‌های شمع‌ها به صورت متمرکز در مرکز مقطع آن‌ها محاسبه نمود.

۱۵-۴-۶-۳ به جز مواردی که سر شمع بر اساس روش خریابی طراحی شده است، سر شمع‌ها باید به نحوی طراحی شوند که ضابطه «الف» زیر برای عملکرد یک‌طرفه و ضوابط «الف» و «ب» زیر برای عملکرد دوطرفه تامین گردند:

الف- $V_u \leq \phi V_n$ ، که V_n مطابق بخش ۸-۴ برای برش یک‌طرفه، ϕ مطابق جدول ۷-۲ و V_u مطابق بند ۱۵-۴-۶-۴ محاسبه می‌شود.

ب- $v_u \leq \phi v_n$ ، که v_n مطابق بخش ۸-۵ برای برش دوطرفه، ϕ مطابق جدول ۷-۲ و v_u مطابق بند ۱۵-۴-۶-۵ محاسبه می‌شود.

۱۵-۴-۶-۴ اگر سر شمع‌ها بر اساس روش خریابی طراحی شوند، مقاومت فشاری مشخصه بتن بست‌ها (f_{ce}) باید مطابق بند ۲۲-۴-۱ محاسبه شود. در این محاسبه $\beta = 0.6\lambda$ و λ بر اساس بخش ۳-۲ تعیین می‌شود.

ت ۱۵-۴-۶-۴ غالبا لازم است که مقاومت فشاری موثر بتن از جدول ۲۲-۱ محاسبه شود زیرا معمولا فراهم نمودن آرمتور محصور کننده که ضوابط بند ۲۲-۴-۲ را اقتناع نماید، عملی نیست.

اگر شمع‌ها در محدوده بحرانی d یا $d/2$ به ترتیب برای برش یک‌طرفه یا دوطرفه از وجه ستون قرار گیرند، حد بالای مقاومت برشی در مقطع مجاور وجه ستون باید مدنظر قرار گیرد. راهنمایی‌هایی در این خصوص در کتاب راهنمای (CRSI 1984) ارائه شده است.

۱۵-۴-۶-۵ برش ضریب‌دار در هر مقطعی از سر شمع مطابق زیربندهای «الف» تا «پ» زیر محاسبه می‌شود:

الف- عکس‌العمل همه شمع‌هایی که مرکز آن‌ها در فاصله‌ای برابر با نصف قطر شمع یا بیشتر در خارج مقطع مورد بررسی قرار دارد، به عنوان عامل ایجاد برش در نظر گرفته می‌شود.

ب- عکس‌العمل همه شمع‌هایی که مرکز آن‌ها در فاصله‌ای برابر با نصف قطر شمع یا بیشتر در داخل مقطع مورد بررسی قرار دارد، به عنوان عامل ایجاد برش در نظر گرفته نمی‌شود.

پ- برای موقعیت‌های مرکز شمع بین دو حالت بالا، بخشی از عکس‌العمل شمع که به عنوان عامل ایجاد برش در آن مقطع محسوب می‌شود، با درون یابی خطی بین مقدار

متن اصلی

کامل در فاصله نصف قطر شمع در خارج مقطع مورد بررسی و مقدار صفر در فاصله نصف قطر شمع در داخل مقطع مورد بررسی، محاسبه می‌شود.

تفسیر/توضیح

فصل شانزدهم

اتصالات تیر به ستون

و دال به ستون

فصل شانزدهم

اتصالات تیر به ستون و دال به ستون

متن اصلی

۱-۱۶ گستره

ضوابط این فصل به طراحی و آرماتورگذاری در اتصال تیر به ستون و دال به ستون درجا اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- ضوابط کلی؛

ب- جزییات آرماتورگذاری؛

پ- مقاومت مورد نیاز و مقاومت طراحی؛

ت- انتقال نیروی محوری در سیستم کف ها.

تفسیر/توضیح

ت ۱-۱۶ گستره

یک «اتصال» (Joint) قسمتی از یک سازه است که بین چند عضو متقاطع مشترک می‌باشد. یک «ناحیه اتصال» (Conection) علاوه بر خود اتصال، بخش‌هایی از اعضای متصل شده به آن را در بر می‌گیرد. این فصل به الزامات طراحی اتصالات تیر به ستون و دال به ستون اختصاص دارد.

تحت اثر بارهای رفت و برگشتی زلزله، اتصالات باید مقاومت لازم را داشته باشند و به همین دلیل رعایت الزامات **فصل ۲۰** علاوه بر الزامات پایه‌ای این فصل الزامی می‌باشد.

۲-۱۶ کلیات

نتایج آزمایش‌ها نشان داده‌اند که اتصالاتی که دارای تیرهایی با طول امتدادی حداقل برابر با عمق تیر می‌باشند مقاومت برشی مشابه حالتی را دارند، که تیرهای پیوسته دارند. در نتیجه طول مناسبی از امتداد تیرها و ستون‌ها در صورتی که که مسلح به آرماتورهای طولی و عرضی مناسب باشند، محصورشدگی لازم برای وجوه یک اتصال را فراهم می‌آورند.

این نتایج همچنین نشان داده‌اند که تحت بارگذاری دوره‌ای رفت و برگشتی، اتصال تیر به ستون که از چهار طرف با تیرهایی با عمق تقریباً مساوی محصور شده‌اند رفتار فوق‌العاده خوبی در مقایسه با اتصالاتی که هر چهار وجه آن توسط تیرها محصور نشده‌اند، دارند.

در مواردی که دو عضو غیر هم راستا به یک اتصال می‌رسند و قطع می‌شوند اتصال گوشه شکل می‌گیرد. اتصال خارجی در تراز بام یک مثال از یک اتصال گوشه بین دو عضو می‌باشد که اتصال زانویی نیز به آن گفته می‌شود. اتصالات گوشه در معرض خرابی خمشی تحت لنگرهای باز و بسته کننده قرار دارند حتی اگر مقاومت خمشی در بر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اتصال کافی باشد. در مواردی که انتقال لنگر در اتصال گوشه که در انتها به یک عضو طره‌ای ختم می‌شود، انجام می‌شود و به دلیل آن که امکان باز توزیع وجود ندارد، بحرانی می‌باشد.

در اتصال‌هایی که عمق تیر از عمق ستون خیلی بیشتر باشد، بست فشاری قطری شکل گرفته بین گوشه‌های اتصال چندان موثر عمل نمی‌کند و لذا این آیین‌نامه لازم می‌داند در مواردی که عمق تیر از دو برابر عمق ستون بیشتر است، اتصال بر اساس روش‌های خرپایی **فصل ۲۲**، طراحی شوند.

انتقال خمش از طریق اتصال ما بین دال‌ها و گوشه ستون‌های کناری در **فصل ۱۰** (دال‌های دوطرفه) ارایه شده است.

در این آیین‌نامه، طبقه‌بندی تیرها و ستون‌هایی که به اتصال می‌رسند موجب افزایش مقاومت برشی و یا باعث افزایش محصورشدگی آن می‌شوند. برای یک جهت مشخص برش در اتصال، محصورشدگی جانبی توسط تیرهای عرضی تامین می‌شود و عرض تیرهایی که تولید برش در اتصال می‌کنند از طریق عرض موثر اتصال در **بند ۱۶-۴-۲-۲** محاسبه می‌گردند. این طبقه‌بندی‌ها با هدف تبعیت مقاومت اسمی برشی اتصال در **جدول ۱-۱۶** و **جدول ۲-۲۰** انجام شده‌اند.

برای اتصال‌های تیر به ستون با مقطع دایره‌ای، عرض و عمق ستون را می‌توان از مقطع مربعی معادل آن برداشت نمود.

۱-۲-۱۶ در اتصال تیر به ستون و دال به ستون باید ضوابط **بخش ۱۶-۳** برای جزییات آرماتورگذاری و **بخش ۱۶-۴** برای الزامات مقاومت، رعایت شوند

۲-۲-۱۶ در اتصال تیر به ستون و دال به ستون باید ضوابط **بخش ۱۶-۵** برای انتقال نیروی محوری ستون از طریق سیستم کف، رعایت شوند.

۳-۲-۱۶ در مواردی که بارهای ثقلی، باد، زلزله یا دیگر نیروهای جانبی منجر به انتقال لنگر در اتصال تیر به ستون شوند، باید برش ناشی از انتقال لنگر در طراحی اتصال منظور گردند.

۴-۲-۱۶ در اتصال گوشه بین دو عضو، اثرات لنگرهای بازکننده و بسته‌کننده در امتداد قطر اتصال که ممکن است باعث گسیختگی خمشی شوند، باید منظور گردد. در تحلیل

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اتصال با روش خریابی **فصل ۲۲** ضوابط طراحی و جزئیات اتصال گوشه ارایه شده‌اند.

۵-۲-۱۶ در مواردی که عمق تیر متصل به اتصال بیش از دو برابر عمق ستون باشد، تحلیل و طراحی اتصال باید بر اساس روش خریابی **فصل ۲۲** و با رعایت ضوابط «الف» و «ب» زیر انجام شود:

الف- مقاومت برشی طراحی اتصال از ϕV_n محاسبه شده مطابق بند ۲-۴-۱۶ بیشتر نشود.
ب- جزئیات آرماتورگذاری مطابق بخش ۳-۱۶ رعایت شوند.

۶-۲-۱۶ ادامه یک ستون در حالتی شرایط پیوستگی در اتصال تیر به ستون، در امتداد برش مورد بررسی، را ایجاد می‌کند که شرایط «الف» و «ب» زیر برآورده گردند:

الف- طول ادامه ستون در بالای اتصال حداقل به اندازه عمق ستون h در امتداد برش مورد بررسی باشد.
ب- آرماتورهای طولی و عرضی ستون در پایین اتصال تا انتهای طول ستون ادامه یابند.

۷-۲-۱۶ ادامه یک تیر در حالتی شرایط پیوستگی در اتصال تیر به ستون، در امتداد برش مورد بررسی، را ایجاد می‌کند که شرایط «الف» و «ب» زیر برآورده گردند:

الف- طول ادامه تیر بعد از اتصال حداقل به اندازه عمق تیر h باشد.
ب- آرماتورهای طولی و عرضی تیر در سمت مقابل اتصال تا انتهای طول تیر، ادامه یابند.

۸-۲-۱۶ در اتصال تیر به ستون در امتداد برش مورد بررسی در حالتی شرایط محصور شدگی وجود دارد که در آن دو تیر عرضی با شرایط «الف» تا «پ» زیر وجود داشته باشند:

الف- عرض هر یک از تیرهای عرضی حداقل سه چهارم عرض ستون در وجه اتصال باشد.

متن اصلی

ب- تیرهای عرضی حداقل به طول یک عمق تیر بعد از اتصال ادامه داشته باشند.

پ- تیرهای عرضی حداقل دارای دو آرماتور پیوسته در بالا و در پایین مطابق **بند ۱۱-۵-۱** و حداقل دارای خاموت‌هایی با قطر ۱۰ میلی‌متر یا بیشتر مطابق **بندهای ۱۱-۵-۲** و **۱۱-۵-۳** باشند.

۱۶-۲-۹ در اتصال دال به ستون که در آن لنگر منتقل می‌شود، الزامات مقاومت و جزییات آرماتورگذاری باید مطابق **فصل ۱۰ و بندهای ۱۶-۳-۲ و ۱۶-۳-۵** باشند.

تفسیر/توضیح**ت ۱۶-۳ جزییات آرماتورگذاری در اتصال****ت ۱۶-۳-۱ آرماتور عرضی در اتصال تیر به ستون**

ت ۱۶-۳-۱-۱ نتایج آزمایش‌ها نشان داده‌اند که اتصال تیر به ستون در داخل یک ساختمان اگر از هر چهار طرف توسط تیرهایی با عمق تقریباً معادل عمق ستون محصور گردند نیازی به آرماتورهای برشی ندارند. اتصال‌هایی که به این طریق محصور نشده‌اند (مانند اتصال‌های وجوه خارجی ساختمان) نیاز به آرماتور برشی برای جلوگیری از ترک برشی دارند. این اتصال‌ها همچنین ممکن است نیاز به آرماتورهای عرضی برای جلوگیری از کمانش آرماتورهای طولی ستون داشته باشند.

۱۶-۳ جزییات آرماتورگذاری در اتصال**۱۶-۳-۱ آرماتور عرضی در اتصال تیر به ستون**

۱۶-۳-۱-۱ آرماتورگذاری در اتصال تیر به ستون باید مطابق ضوابط این بخش باشد، مگر آن که شرایط «الف» تا «پ» زیر محقق شود:

الف- اتصال از همه طرف با تیرهای عرضی مطابق **بند ۱۶-۲-۸** محصور شده باشد؛

ب- اتصال بخشی از سیستم باربر جانبی لرزه‌ای نباشد؛

پ- اتصال جزیی از یک سیستم باربر جانبی لرزه‌ای با شکل‌پذیری کم باشد.

۱۶-۳-۱-۲ در آرماتورهای عرضی اتصال تیر به ستون، باید از تنگ‌ها طبق **بند ۲۱-۶-۲**، دورپیچ‌ها طبق **بند ۲۱-۶-۳** یا دورگیرها طبق **بند ۲۱-۶-۴** استفاده نمود.

۱۶-۳-۱-۳ حداقل دو لایه آرماتور عرضی افقی باید در ارتفاعی معادل کم عمق‌ترین تیر متصل به اتصال فراهم نمود.

۱۶-۳-۱-۴ فاصله آرماتورهای عرضی (S) نباید از ۲۰۰ میلی‌متر در ارتفاعی معادل عمیق‌ترین تیر متصل به اتصال بیشتر شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۳-۱۶ اتصال دال به ستون

ت ۲-۳-۱۶ اتصال دال به ستون

۱-۲-۳-۱۶ به جز مواردی که اتصال از چهار طرف به دال متصل است، آرماتورهای عرضی ستون شامل تنگ‌ها، دورپیچ‌ها یا دورگیرها باید در اتصال شامل سرستون، کتیبه یا کلاهک برش طبق بند ۲۱-۶ ادامه یابند.

۳-۳-۱۶ آرماتورهای طولی

ت ۳-۳-۱۶ آرماتورهای طولی

ت ۱-۳-۳-۱۶ در مواردی که آرماتورها در وجه مقابل در یک ناحیه بدون بار ادامه پیدا می‌کنند، طول آرماتور ادامه یافته را می‌توان به عنوان بخشی از طول گیرایی به حساب آورد.

۱-۳-۳-۱۶ طول گیرایی آرماتورهای طولی قطع شده در اتصال، یا ناحیه امتداد ستون، مطابق بند ۱۶-۲-۶ «الف»، و یا ناحیه امتداد تیر، مطابق بند ۱۶-۲-۷ «الف»، باید براساس بخش ۲۱-۳ باشد.

۲-۳-۳-۱۶ در آرماتورهای طولی قطع شده در اتصال که منتهی به قلاب استاندارد می‌باشند، جهت برگشت قلاب باید به سمت میانی عمق تیر یا ستون باشد.

ت ۴-۱۶ الزامات مقاومتی اتصال تیر به ستون

۴-۱۶ الزامات مقاومتی اتصال تیر به ستون

ت ۱-۴-۱۶ مقاومت برشی مورد نیاز

۱-۴-۱۶ مقاومت برشی مورد نیاز

مقاومت برشی اتصال در هر جهت اصلی بارگذاری به طور جداگانه، مطابق ضوابط این بخش محاسبه می‌شود.

نیروی برشی اتصال، V_u ، باید در صفحه میانی ارتفاع اتصال با استفاده از نیروهای کششی و فشاری ناشی از خمش تیر و برش ستون، منطبق با یکی از حالت‌های «الف» و «ب» زیر محاسبه شود.

الف- حداکثر لنگری که بین تیر و ستون انتقال می‌یابد و از طریق تحلیل با بارهای ضریب‌دار برای تیرهای پیوسته در راستای برش مورد بررسی در اتصال، تعیین می‌شود؛
ب- مقاومت‌های اسمی تیرها، M_n .

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۶-۴-۲ مقاومت برشی طراحی

۱۶-۴-۲ مقاومت برشی طراحی

۱۶-۴-۲-۱ مقاومت برشی طراحی در اتصال تیر به ستون باید رابطه $\phi V_n \geq V_u$ زیر را برآورده نماید، ضریب ϕ مطابق بخش ۷-۴ برای برش تعیین می‌شود.

ت ۱۶-۴-۲-۱ در هیچ حالتی سطح مقطع موثر اتصال A_j نباید از سطح مقطع ستون بیشتر شود. سطح ستون دایره‌ای را می‌توان بطور مربعی معادل در نظر گرفت.

V_n در اتصال مطابق جدول ۱۶-۱ محاسبه می‌شود.

جدول ۱۶-۱ مقاومت برشی اسمی در اتصال (V_n)

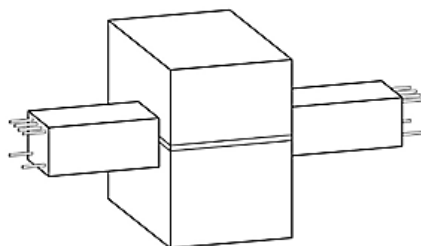
ستون	تیر در راستای V_u	محصور با تیرهای عرضی مطابق بند ۸-۲-۱۶	V_n (نیوتن)
پیوسته یا مطابق بند ۶-۲-۱۶	پیوسته یا مطابق بند ۷-۲-۱۶	محصور	$2\lambda\sqrt{f'_c} A_j$
	سایر موارد	محصور نشده	$1.70\lambda\sqrt{f'_c} A_j$
		محصور	$1.70\sqrt{f'_c} A_j$
	سایر موارد	پیوسته یا مطابق بند ۷-۲-۱۶	محصور
سایر موارد		محصور نشده	$1.20\lambda\sqrt{f'_c} A_j$
		محصور	$1.20\sqrt{f'_c} A_j$
محصور نشده		$\lambda\sqrt{f'_c} A_j$	

ضریب λ برای انواع بتن‌های ساخته شده با سنگ دانه های سبک برابر ۰/۷۵ و برای بتن با سنگدانه‌های معمولی ۱/۰ می‌باشد.

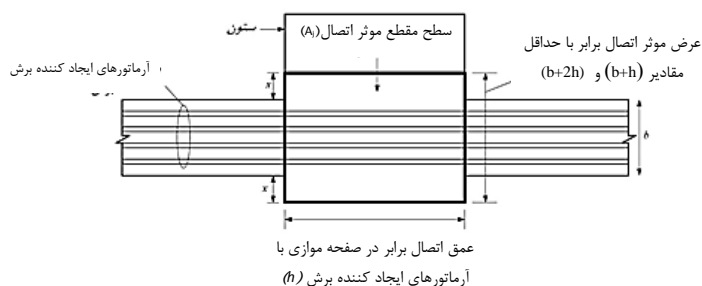
۱۶-۴-۲-۲ سطح مقطع موثر اتصال، A_j ، از حاصل ضرب عمق ستون در راستای مورد بررسی در عرض موثر اتصال به دست می‌آید. عرض موثر در صورتی که عرض تیر از عرض ستون بیشتر باشد، برابر با عرض ستون و در صورتی که عرض ستون از عرض تیر بیشتر باشد، برابر با حداقل مقادیر «الف» و «ب» زیر منظور گردد (به شکل ۱۶-۱ توجه شود).

الف- عرض تیر به علاوه عمق ستون؛

ب- دو برابر فاصله عمودی بین محور طولی تیر تا نزدیک‌ترین وجه ستون؛

دید سه بعدی اتصال تیر به ستون

برش افقی اتصال

شکل ۱-۱۶ سطح مقطع موثر اتصال (A_j)

تفسیر/توضیح

متن اصلی

ت ۱۶-۵ انتقال نیروی محوری ستون از طریق سیستم کف

ت ۱۶-۵ الزامات این بخش از آیین‌نامه مربوط به اثر مقاومت بتن سیستم کف روی مقاومت محوری ستون می‌باشد. اگر مقاومت فشاری بتن سیستم کف، کمتر از ۷۰ درصد مقاومت فشاری بتن ستون باشد، ضوابط «الف» و «ب» در مورد ستون‌های گوشه یا کناری و ضوابط «الف»، «ب» و «پ» در مورد ستون‌های میانی بکار می‌روند.

برای استفاده از روش بتن‌ریزی تشریح شده در زیربند «الف»، لازم است که دو نوع بتن مختلف در سیستم کف در کنار هم قرار گیرند. آیین‌نامه الزام می‌دارد که بتن ستون در محدوده ضخامت سیستم کف ریخته شود و در حالی که کماکان حالت خمیری دارد هر دو نوع بتن با هم ویبره شوند تا اینکه با یکدیگر به خوبی ممزوج شوند. نظارت ویژه‌ای در این فرایند الزامی می‌باشد. همانطور که در **فصل ۲۴** آمده است، مهندس مشاور باید در مدارک اجرای ساختمان نشان دهد چگونه بتن‌های دارای دو رده مقاومتی مختلف در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند.

۵-۱۶ انتقال نیروی محوری ستون از طریق سیستم کف

۱۶-۵-۱ اگر مقاومت فشاری مشخصه بتن سیستم کف، کمتر از ۷۰ درصد مقاومت فشاری مشخصه بتن ستون باشد، انتقال نیروی محوری از طریق سیستم کف باید مطابق بندهای «الف»، «ب» یا «پ» زیر باشد:

الف- بتن دال کف در محدوده ستون و اطراف آن تا فاصله ۶۰۰ میلی‌متر از بر ستون باید با مقاومت فشاری مشخصه بتن ستون ریخته شود. این بتن باید در تمام ضخامت سیستم کف ادامه یابد و از یکپارچه بودن آن با بتن کف در سایر قسمت‌های مجاور اطمینان حاصل شود؛

ب- مقاومت طراحی ستون در محدوده ضخامت سیستم کف، با استفاده از مقاومت فشاری مشخصه کمتر بتن به همراه آرماتورهای دوخت قائم و آرماتورهای عرضی لازم تامین شود؛

نتایج پژوهش‌ها نشان داده‌اند که اگر نسبت مقاومت بتن ستون به مقاومت بتن دال از $2/5$ بیشتر باشد، دال‌های با بار زیاد به اندازه دال‌های با بار سبک محصور شدگی لازم را برای اتصال فراهم نمی‌آورند. در نتیجه محدودیت نسبت مقاومت بتن در این بند اعمال شده است.

به عنوان یک راه‌حل جایگزین برای روش‌های «الف» یا «پ»، روش «ب» استفاده از آرماتورهای انتظار و آرماتورهای محصور کننده را برای افزایش مقاومت فشاری موثر بتن در هسته ستون، توصیه می‌کند.

پ- برای اتصال تیر به ستون که از چهار طرف به تیرهای تقریباً هم عمق اتصال دارد و ضوابط **بندهای ۱۶-۲-۷** و **۱۶-۲-۸** «الف» را برآورده می‌کند و همچنین برای اتصال دال به ستون که از چهار طرف به دال اتصال دارد، مقاومت فشاری مشخصه بتن ستون در اتصال را می‌توان با فرض مقاومت فشاری بتن برابر با ۷۵ درصد مقاومت فشاری مشخصه بتن ستون به علاوه ۳۵ درصد مقاومت فشاری مشخصه بتن کف محاسبه نمود، به شرط آن که مقاومت فشاری مشخصه بتن ستون از $2/5$ برابر مقاومت فشاری مشخصه بتن سیستم کف بیشتر نباشد.

فصل هفدهم

نواحی اتصال اعضای سازه‌ای به

یکدیگر

فصل هفدهم

نواحی اتصال اعضای سازه‌ای به یکدیگر

تفسیر/توضیح

متن اصلی

ت ۱-۱۷ گستره

نواحی اتصال شامل خود اتصال و بخش‌هایی از اعضا هستند که در انتقال بار به آن کمک می‌دهند. این تعریف در مقابل تعریف اتصال، در **فصل ۱۶** بکار برده شده است.

۱-۱۷ گستره

ضوابط این فصل به طراحی نواحی اتصال اعضای بتنی به یکدیگر و نیز انتقال بار بین سطوح بتنی اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- نواحی اتصال به شالوده‌ها؛

ب- انتقال برش افقی در اعضای خمشی مرکب بتنی؛

پ- نشیمن‌ها؛

ت- نواحی اتصال اعضای پیش‌ساخته، کلاف‌های انسجام (یکپارچگی).

ت ۲-۱۷ نواحی اتصال به شالوده‌ها

۲-۱۷ نواحی اتصال به شالوده‌ها

ت ۱-۲-۱۷ کلیات

ضوابط **بندهای ۱-۲-۱۷ تا ۴-۲-۱۷** برای هر دو روش ساخت درجا و پیش‌ساخته کاربرد دارند. ضوابط اختصاصی روش ساخت درجا در **بند ۵-۲-۱۷** و ضوابط اختصاصی روش ساخت پیش‌ساخته در **بند ۶-۲-۱۷** ارائه شده‌اند.

۱-۲-۱۷ کلیات

۱-۱-۲-۱۷ نیروها و لنگرهای ایجاد شده در پای ستون‌ها، دیوارها یا ستون پایه‌ها، باید از طریق مقاومت اتکایی بتن و آرماتورهای انتظار، مهارها یا اتصالات مکانیکی به شالوده‌ها منتقل شوند.

۲-۱-۲-۱۷ آرماتورهای انتظار یا اتصالات مکانیکی بین یک عضو و شالوده، باید جهت انتقال نیروهای «الف» و «ب» زیر طراحی شوند:

متن اصلی

الف- نیروهای فشاری که از کوچکترین دو مقدار مقاومت‌های اتکایی بتن عضو یا شالوده که مطابق **بخش ۸-۷** محاسبه شده‌اند، بیشتر باشد؛
ب- هرگونه نیروهای کششی محاسبه شده در سطح مشترک عضو و شالوده.

۱۷-۲-۱-۳ انتقال نیروها بین یک ستون مرکب بتنی- فولادی دارای هسته فولادی و شالوده، باید با رعایت الزامات مبحث دهم مقررات ملی ساختمان انجام شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۷-۲-۱-۳ انتقال نیرو بین ستون مرکب و شالوده می‌تواند به یکی از دو طریق زیر صورت گیرد:
الف - هسته فولادی به تنهایی نیرو را منتقل نماید؛
ب- هسته فولادی به همراه بتن اطراف آن که با آرماتور تقویت شده است، صورت گیرد؛

۱۷-۲-۲ مقاومت مورد نیاز

نیروها و لنگرهای ضریب‌دار منتقل شده به شالوده، باید مطابق ترکیب بارهای ضریب‌دار در **فصل ۷** و روش‌های تحلیل **فصل ۶** محاسبه شوند.

۱۷-۲-۲ مقاومت مورد نیاز**ت ۱۷-۲-۳ مقاومت طراحی**

ت ۱۷-۲-۳-۴ در حالت متداول اتکای ستون بر روی شالوده که مساحت شالوده بزرگتر از مساحت ستون می‌باشد، مقاومت اتکایی باید در انتهای ستون و روی شالوده کنترل گردد. در صورت عدم حضور آرماتورهای انتظار با آرماتورهای ستون که در شالوده ادامه پیدا می‌کنند، مقاومت انتهای ستون باید با کنترل مقاومت بتن به‌تنهایی انجام پذیرد.

۱۷-۲-۳ مقاومت طراحی

۱۷-۲-۳-۱ مقاومت طراحی نواحی اتصال بین ستون‌ها، دیوارها و ستون پایه‌ها با شالوده‌ها باید رابطه **۱-۱** به صورت $\phi S_n \geq U$ را برای همه ترکیب بارها برآورده کند. S_n مقاومت خمشی، برشی، محوری، پیچشی، یا اتکایی اسمی و U مقاومت مورد نیاز اتصال است. ϕ مطابق **بخش ۷-۳** تعیین شود.

۱۷-۲-۳-۲ در نواحی اتصال بین اعضای پیش‌ساخته با شالوده‌ها، الزامات کلاف‌های انسجام قائم مطابق **بندهای ۱۷-۴-۳** یا **۱۷-۵-۲** باید رعایت شوند.

۱۷-۲-۳-۳ ترکیب مقاومت خمشی و محوری اتصال باید مطابق **بخش ۸-۴** تعیین شود.

۱۷-۲-۳-۴ در سطح تماس بین یک عضو و شالوده، یا بین یک عضو و شالوده به همراه یک عضو اتکایی واسطه، مقاومت اتکایی B_n باید مطابق **بخش ۸-۷** برای سطوح بتنی محاسبه شود. B_n باید برابر با کمترین مقاومت اتکایی عضو یا سطح شالوده در نظر گرفته شود و نباید از مقاومت عضو اتکایی واسطه (در صورت وجود) فراتر رود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۱۷-۳-۲-۵ از مکانیزم برش-اصطکاک می‌توان برای انتقال نیروهای جانبی به ستون پایه‌ها یا شالوده‌ها استفاده نمود. استفاده از کلید برشی به عنوان مکانیزم جایگزین برش-اصطکاک برای انتقال برش در طول یک سطح برش امکان‌پذیر می‌باشد، به شرطی که آرماتورهای عبوری از سطح برش ضوابط بند ۱۷-۵-۲-۱ برای روش ساخت درجا و بند ۱۷-۵-۴-۳ و یا بند ۱۷-۲-۶-۱ برای روش ساخت پیش‌ساخته را برآورده نمایند. در روش ساخت پیش‌ساخته، مقاومت در برابر نیروهای جانبی را می‌توان با اتصالات مکانیکی یا جوشی نیز فراهم نمود.

ت ۱۷-۳-۲-۶ فصل ۱۸ الزامات طراحی عادی و لرزه‌ای مهارها را ارائه می‌دهد. در روش ساخت پیش‌ساخته، ملاحظات نصب نیاز به توجه ویژه‌ای دارد و ممکن است حاکم بر طراحی نواحی اتصال گردد.

ت ۱۷-۲-۴ جزئیات نواحی اتصال بین اعضای درجا و یا پیش‌ساخته با شالوده

ت ۱۷-۴-۲-۴ برای برآورده شدن ضابطه بند ۱۷-۲-۵-۱ ممکن است لازم باشد هر میلگرد به قطر بیش از ۳۶ میلی‌متر با دو یا چند میلگرد انتظار به قطر ۳۶ میلی‌متر یا پایین‌تر در فشار وصله شوند.

۱۷-۳-۲-۵ در سطح تماس بین عضو و شالوده، V_n باید مطابق ضوابط برش-اصطکاک بر اساس بخش ۸-۸ و یا سایر روش‌های مناسب محاسبه گردد.

۱۷-۳-۲-۶ در محل اتصال ستون‌ها، ستون پایه‌ها و یا دیوارهای پیش‌ساخته به شالوده‌ها، مهارها و مهارهای اتصالات مکانیکی باید با منظور نمودن بارهای حین نصب مطابق ضوابط فصل ۱۸ طراحی شوند. در این محل‌ها اتصالات مکانیکی باید به گونه‌ای طراحی شوند که قبل از گسیختگی مهاری و یا شکست بتن اطراف، به حد مقاومت خود برسند.

۱۷-۲-۴ جزئیات نواحی اتصال بین اعضای درجا و یا پیش‌ساخته با شالوده

۱۷-۴-۲-۱ در نواحی اتصال ستون، ستون پایه یا دیوار درجا به شالوده، آرماتور مورد نیاز بر اساس بندهای ۱۷-۲-۲ و ۱۷-۲-۳، باید با امتداد دادن آرماتورهای طولی عضو در داخل شالوده، و یا از طریق آرماتورهای انتظار تأمین شود.

۱۷-۴-۲-۲ برای تأمین پیوستگی، گرداری وصله‌ها و اتصالات مکانیکی آرماتورهای طولی یا آرماتورهای انتظار باید مطابق بند ۱۲-۶-۴ و در صورت نیاز مطابق فصل ۲۰ باشند.

۱۷-۴-۲-۳ در مواردی که از اتصال مفصلی یا گهواره‌ای در پای ستون یا ستون پایه درجا استفاده می‌شود، اتصال به شالوده باید الزامات بند ۱۷-۲-۳ را برآورده نماید.

۱۷-۴-۲-۴ در شالوده‌ها، وصله پوششی فشاری آرماتورهای طولی به قطرهای بیش از ۳۶ میلی‌متر که تحت همه ترکیب بارهای ضریب‌دار، فشاری باشند، می‌توانند مطابق بند ۲۱-۴-۵-۲ باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۷-۲-۵ حداقل آرماتور در نواحی اتصال بین اعضای درجا و شالوده

۱۷-۲-۵ حداقل آرماتور در نواحی اتصال بین اعضای درجا و شالوده

آرماتور حداقل در ناحیه اتصال بین اعضا به دو علت الزامی است: اول تامین رفتار شکل‌پذیر و دوم تامین انسجام در حین ساخت سازه و در طول عمر سازه.

۱۷-۲-۵-۱ در نواحی اتصال بین ستون یا ستون پایه درجا و شالوده، درصد آرماتور که از سطح تماس عبور می‌کند، نباید کمتر از ۰/۰۰۵ سطح مقطع ناخالص عضو در نظر گرفته شود. ۱۷-۲-۵-۲ در نواحی اتصال بین دیوار درجا و شالوده، مساحت آرماتور قائمی که از سطح تماس عبور می‌کند، نباید کمتر از مقدار بخش ۱۳-۶ در نظر گرفته شود.

۱۷-۲-۵-۱ حداقل سطح مقطع آرماتور در پای یک ستون را می‌توان با ادامه دادن آرماتورهای طولی ستون در شالوده و مهار آنها در شالوده یا بوسیله آرماتورهای انتظاری که به حد کافی در شالوده مهار شده‌اند، تامین نمود.

۱۷-۲-۶ جزئیات نواحی اتصال بین اعضای پیش‌ساخته با شالوده

۱۷-۲-۶ جزئیات نواحی اتصال بین اعضای پیش‌ساخته با شالوده

۱۷-۲-۶-۱ در محل اتصال ستون، ستون پایه یا دیوار پیش‌ساخته به شالوده، ضوابط بندهای ۱۷-۵-۴-۳ و ۱۷-۵-۵-۲ باید رعایت شوند.

۱۷-۲-۶-۲ در مواردی که در ترکیب بارهای وارده مطابق بند ۱۷-۲-۲، در محل اتصال دیوارهای پیش‌ساخته یا شالوده، کشش ایجاد نشود، آرماتورهای کلاف‌های انسجام قائم مطابق بند ۱۷-۴-۵-۳ «ب» را می‌توان از طریق گیرایی در دال بتن‌آرمه ریخته شده بر روی زمین تامین نمود.

۱۷-۳ انتقال برش افقی در اعضای خمشی مرکب بتنی

۱۷-۳ انتقال برش افقی در اعضای خمشی مرکب بتنی

۱۷-۳-۱ کلیات

۱۷-۳-۱ کلیات

۱۷-۳-۱-۱ در اعضای خمشی مرکب بتنی، باید انتقال کامل نیروهای برشی افقی در سطوح تماس قطعات متصل شده تأمین گردد.

۱۷-۳-۱-۱ انتقال کامل نیروهای برشی افقی بین قطعات اعضای مرکب از طریق مقاومت برشی افقی ناشی از برش در سطح تماس و یا آرماتورهای انتقال برش مهارشده در دوطرف سطح تماس تامین می‌گردند.

متن اصلی

۱۷-۳-۱-۲ در مواردی که در سطوح تماس بین قطعات بتنی متصل شده به یکدیگر کشش وجود دارد، انتقال برش افقی از طریق تماس فقط در حالتی مجاز می‌باشد که آرماتورهای عرضی مطابق **بندهای ۱۷-۳-۳ و ۱۷-۳-۴** تأمین شده باشند.

۱۷-۳-۱-۳ روش آماده‌سازی سطوح تماس بر اساس فرضیات طراحی باید در مدارک اجرایی مشخص شده باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۱۷-۳-۱-۳ آماده‌سازی سطوح تماس در مدارک ساخت باید به تایید مهندس مشاور برسد.

۱۷-۳-۲ مقاومت مورد نیاز

نیروهای ضریب‌دار منتقل شده در طول سطح تماس اعضای خمشی بتنی مرکب، باید مطابق ترکیب بارهای ضریب‌دار **فصل ۷** و روش‌های تحلیل **فصل ۶** محاسبه شوند.

ت ۱۷-۳-۲ مقاومت مورد نیاز

۱۷-۳-۳ مقاومت طراحی

۱۷-۳-۳-۱ طراحی برای انتقال برش افقی را می‌توان مطابق یکی از روش‌های **بندهای ۱۷-۳-۳-۲ یا ۱۷-۳-۳-۳** انجام داد.

ت ۱۷-۳-۳ مقاومت طراحی

۱۷-۳-۳-۲ روش اول

در این روش در همه مقاطع و در تمام سطوح تماس اعضای مرکب، رابطه زیر باید برقرار باشد:

$$\phi V_{nh} \geq V_u \quad \text{رابطه ۱۷-۱}$$

در این رابطه V_u مقاومت مورد نیاز موجود در مقطع و V_{nh} مقاومت برشی اسمی افقی سطح تماس است که مطابق ضوابط زیربندهای «الف» یا «ب» زیر محاسبه می‌شوند:

الف- در مواردی که $V_u > \phi(3.5b_v d)$ است، V_{nh} همان V_n محاسبه شده مطابق **بخش ۸-۸** می‌باشد. b_v عرض سطح تماس و d فاصله بین تار فشاری انتهایی در کل مقطع عضو مرکب تا مرکز آرماتورهای طولی کششی می‌باشد، که لازم نیست کمتر از $0.8h$ در نظر گرفته شود؛

ب- در مواردی که $V_u \leq \phi(3.5b_v d)$ است، V_{nh} مطابق **جدول ۱-۱۷** محاسبه می‌شود.

جدول ۱۷-۱ مقاومت برشی اسمی افقی سطح تماس

V_{nh} (نیوتن)	آماده سازی سطح تماس (۱)	آرماتور انتقال برش	
کمترین دو مقدار: $\lambda \left(1.8 + 0.6 \frac{A_v f_{yt}}{b_v s} \right) b_v d$ و $3.5 b_v d$	بتن ریخته شده در مجاورت بتن سخت شده و مضرس شده با دامنه تقریبی ۶ میلی متر	$A_v \geq A_{v,min}$ (۲)	«الف»
$0.55 b_v d$	بتن ریخته شده در مجاورت بتن سخت شده و مضرس نشده		«ب»
$0.55 b_v d$	بتن ریخته شده در مجاورت بتن سخت شده و مضرس شده	دیگر موارد	«ت»

(۱) سطح تماس بتن باید تمیز و عاری از شیرابه باشد.
(۲) $A_{v,min}$ در بند ۳-۱۷-۴ تعیین شده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۷-۳-۳-۳ روش دوم

۱۷-۳-۳-۳ روش دوم

توزیع تنش‌های برشی افقی در طول سطح تماس در یک عضو مرکب توزیع برش در طول عضو را منعکس می‌کند. گسیختگی برشی افقی هنگامی آغاز می‌شود که تنش برشی افقی بطور موضعی به حداکثر رسیده و به مناطقی که تنش‌های کمتری دارند، منتشر می‌شود. از آنجایی که لغزش در مقاومت برشی افقی حداکثر کوچک می‌باشد، بازتوزیع مقاومت برشی افقی در تماس بتن با بتن بسیار محدود می‌باشد. بنابراین فواصل آرماتورهای انتقال برش در طول سطح تماس باید به گونه‌ای باشد که توزیع مقاومت برشی افقی تقریباً مشابه با توزیع تنش‌های برشی در طول سطح تماس باشد.

در این روش مقاومت مورد نیاز V_{uh} از تغییر در نیروی فشاری یا کششی ایجاد شده در اثر خمش در هر قطعه از عضو مرکب بتنی محاسبه شده و رابطه زیر باید در همه مقاطع و در همه سطوح تماس دو قطعه برقرار باشد.

$$\phi V_{nh} \geq V_{uh} \quad \text{رابطه ۲-۱۷}$$

مقاومت برشی افقی اسمی V_{nh} باید مطابق زیر بندهای «الف» و «ب» در بند ۳-۱۷-۳-۳ و با منظور کردن مساحت سطح تماس دو قطعه به جای V_{uh} و $b_v d$ به جای V_u ، محاسبه گردد.

در مواردی که آرماتورهای انتقال برش برای مقاومت در برابر برش طبق رابطه ۲-۱۷ تعیین می‌گردند، نسبت مساحت آرماتورهای عرضی به فاصله آن‌ها در طول عضو باید تقریباً منطبق با الگوی توزیع نیروهای برشی در سطوح تماس اجزای عضو خمشی مرکب بتنی باشند.

آرماتورهای عرضی که در بتن از قبل ریخته شده قرار گرفته و در بتن درجای جدید ادامه می‌یابند و در هر دو سمت فصل مشترک طول گیرایی آن‌ها تامین می‌شود، می‌توانند در محاسبه V_{nh} در نظر گرفته شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۳-۱۷ حداقل آرماتور برای انتقال برش افقی

ت ۴-۳-۱۷ حداقل آرماتور برای انتقال برش افقی

در مواردی که آرماتورهای انتقال برش برای تحمل برش افقی به کار برده می‌شوند، $A_{v,min}$ نباید کمتر از مقادیر تعیین شده در رابطه ۲-۱۱ باشد.

۵-۳-۱۷ جزییات آرماتورگذاری برای انتقال برش افقی

ت ۵-۳-۱۷ جزییات آرماتورگذاری برای انتقال برش افقی

۱-۵-۳-۱۷ آرماتورهای لازم جهت انتقال برش افقی می‌توانند به صورت تک میلگرد یا سیم، خاموت‌های چند شاخه‌ای یا شاخه‌های قائم سیم‌های جوشی باشند.

۲-۵-۳-۱۷ فاصله طولی آرماتورهای انتقال برش، در مواردی که از آن‌ها برای تحمل برش افقی استفاده می‌شود، نباید بیشتر از دو مقدار ۶۰۰ میلی‌متر و چهار برابر کم‌ترین بعد عضو متصل شده در نظر گرفته شود.

۳-۵-۳-۱۷ آرماتورهای انتقال برش باید در قطعات متصل شونده، طول گیرایی در کشش مطابق بخش ۳-۲۱ را تامین نمایند.

۴-۱۷ نشیمن‌ها

ت ۴-۱۷ نشیمن‌ها

۱-۴-۱۷ کلیات

ت ۱-۴-۱۷ کلیات

نشیمن‌ها را به طور کلی می‌توان بر اساس روش خرابایی طراحی کرد. به علاوه در مواردی که نسبت دهانه برش به ارتفاع $a_v/d \leq 1.0$ بوده و نیروی مقید کننده ضریب‌دار وارد بر آن‌ها $N_{uc} \leq V_u$ باشد، می‌توان آن‌ها را بر اساس ضوابط این فصل نیز طراحی نمود. نیروهای وارد بر یک نشیمن در شکل ۱-۱۷ نشان داده شده است.

نشیمن‌ها، تیرهای طره‌ای کوتاهی هستند که در مقایسه با رفتار تیری که مطابق ضوابط فصل ۸ برای برش طراحی می‌شود، تمایل بیشتری به رفتار خرابایی مانند یک خرپای ساده یا تیر عمیق دارند. نشیمن‌ها ممکن است با مکانیزم‌های مختلفی دچار خرابی گردند، برش در بر اتصال به ستون، جاری شدن میلگردهای عرضی، خردشدگی یا دو نیم‌شدگی بند فشاری یا خرابی موضعی اتکایی یا برشی در محل صفحه اتکایی، از نوع خرابی‌هایی هستند که دیده شده‌اند.

روش‌های طراحی در این بخش صرفاً بصورت آزمایشگاهی و برای $a_v/d \leq 1.0$ صحت‌سنجی شده‌اند. از آنجایی که این روش طراحی صرفاً برای $N_{uc} \leq V_u$ صحت‌سنجی شده است لذا یک حد بالا برای

متن اصلی

تفسیر/توضیح

N_{uc} در نظر گرفته شده است. طراحی نشیمن‌ها بر اساس ضوابط فصل ۲۲، روش خرابایی، فارغ از مقدار دهانه برشی مجاز می‌باشد.

۲-۴-۱۷ محدودیت‌های ابعادی

ت ۲-۴-۱۷ محدودیت‌های ابعادی

۱-۲-۴-۱۷ عمق موثر d برای نشیمن باید در بر وجه تکیه‌گاه محاسبه شود.

ت ۲-۴-۱۷ عمق حداقلی برای لبه بیرونی ناحیه اتکایی مورد نیاز است، تا اینکه خرابایی زودرس بر اثر انتشار ترک از زیر صفحه اتکایی تا وجه شیب‌دار نشیمن رخ ندهد. بر اساس نتایج تحقیقات انجام شده چنین خرابایی‌هایی در نشیمن‌هایی که عمق لبه بیرونی‌شان کمتر از $0.5d$ است، مشاهده شده است.

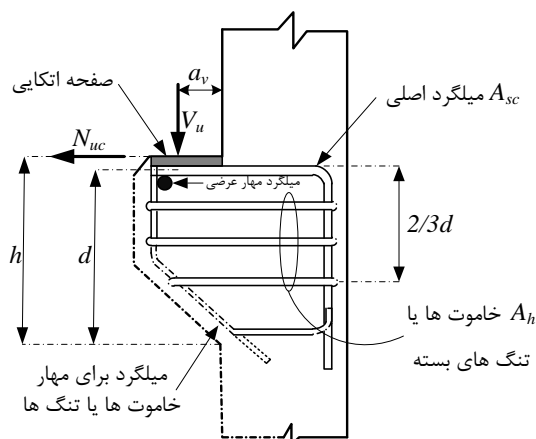
۲-۴-۱۷ عمق کل نشیمن در لبه خارجی سطح باربر باید حداقل $0.5d$ باشد.

ت ۳-۲-۴-۱۷ محدودیت محل قرارگیری صفحه تکیه‌گاهی برای اطمینان از مهار آرماتورهای اصلی برای رسیدن به مقاومت تسلیم در نزدیکی محل بار، می‌باشد.

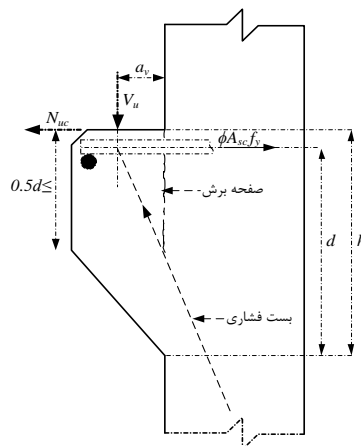
۳-۲-۴-۱۷ هیچ بخشی از سطح باربر روی نشیمن نباید بیشتر از زیربندهای «الف» یا «ب» زیر از بر تکیه‌گاه بیرون بزند:

در مواردی که نشیمن برای مقاومت در برابر نیروهای مقیدکننده طراحی می‌شود، حتما باید یک صفحه تکیه‌گاهی که به آرماتورهای اصلی مهار شده است، تعبیه گردد.

الف- انتهای قسمت مستقیم آرماتور کششی اصلی؛
ب- بر داخلی آرماتور مهار عرضی، در صورت استفاده.

(ب) آرماتورگذاری نشیمن

(الف) انواع تلاش‌ها در یک نشیمن

شکل ۱-۱۷ نمایش یک نشیمن و نیروهای وارد بر آن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۴-۲-۴-۱۷ برای دستیابی به حداکثر مقاومت برش اصطکاک در مقطع بحرانی بر تکیه‌گاه این محدودیت‌های ابعادی برای نشیمن‌ها الزامی می‌باشند.

نتایج آزمایش‌ها نشان داده‌اند که حداکثر مقاومت برش اصطکاک در نشیمن‌های دارای بتن سبک تابعی از هر دو پارامتر a_v/d و f'_c می‌باشد.

۴-۲-۴-۱۷ ابعاد نشیمن باید طوری انتخاب شوند که مقدار V_u/ϕ از مقادیر «الف» و «ب» زیر تجاوز نکند:

الف- در نشیمن‌های ساخته شده با بتن معمولی:

$$(1) 0.2f'_c b_w d$$

$$(2) (3.3 + 0.08f'_c) b_w d$$

$$(3) 1.1b_w d$$

ب- در نشیمن‌های ساخته شده با بتن سبک:

$$(1) (0.2 - 0.07 \frac{a_v}{d}) f'_c b_w d$$

$$(2) (5.5 - 1.9 \frac{a_v}{d}) b_w d$$

در روابط فوق b_w عرض نشیمن می‌باشد.

۳-۴-۱۷ مقاومت مورد نیاز

۳-۴-۱۷ مقاومت مورد نیاز

ت ۱-۳-۴-۱۷ شکل ۱-۱۷-ب نیروهای وارد بر نشیمن را نشان می‌دهد. M_u را می‌توان از رابطه زیر به دست آورد:

$$M_u = V_u a_v + N_{uc} (h - d) \quad \text{رابطه ت ۱-۱۷}$$

۱-۳-۴-۱۷ مقطع بر تکیه‌گاه نشیمن‌ها باید برای مقاومت مورد نیاز برشی V_u و نیروی مقید کننده N_{uc} که همزمان وارد می‌شوند، همراه با لنگر خمشی M_u طراحی شود.

۲-۳-۴-۱۷ مقادیر V_u و N_{uc} ، مقادیر حداکثر محاسبه شده از ترکیب‌های بارها می‌باشند. N_{uc} را نیز می‌توان مطابق **بندهای ۳-۲-۵-۱۷** و **۴-۲-۵-۱۷**، هرکدام که مناسب‌تر باشند، محاسبه نمود.

۴-۴-۱۷ مقاومت طراحی

ت ۴-۴-۱۷ مقاومت طراحی

۱-۴-۴-۱۷ **رابطه ۱-۱** به صورت $\phi S_n \geq U$ ، باید برای تلاش‌های مختلف و با منظور نمودن اثرات اندرکنش نیروها، طبق بندهای «الف» تا «پ» زیر برقرار باشد:

الف- مقاومت برشی اسمی، V_n ، طبق ضوابط **بخش ۸-۸** مربوط به برش- اصطکاک محاسبه می‌شود. A_{vf} سطح مقطع آرماتور لازم برای تحمل برش است که از صفحه مفروض برش عبور می‌کند ($\phi V_n \geq V_u$).

ب- مقاومت خمشی اسمی، M_n ، طبق ضوابط **بخش ۲-۸** مربوط به خمش بر اساس سطح مقطع آرماتور کششی لازم برای تحمل خمش، A_f ، محاسبه می‌شود ($\phi M_n \geq M_u$).

متن اصلی

پ- مقاومت کششی اسمی، N_n ، بر اساس سطح مقطع میلگردی که کشش را تحمل می‌کند، A_n ، مطابق رابطه زیر به دست می‌آید $(\phi N_n \geq N_{uc})$.

$$N_n = A_n f_y \quad \text{رابطه ۳-۱۷}$$

۱۷-۴-۵ حداقل آرماتور

۱۷-۴-۵-۱ مساحت سطح مقطع آرماتور کششی اصلی، A_{sc} ، نباید کمتر از حداکثر مقادیر «الف» تا «پ» زیر باشد:

$$\text{الف- } A_f + A_n$$

$$\text{ب- } \left(\frac{2}{3}\right) A_{vf} + A_n$$

$$\text{پ- } 0.04 (f'_c / f_y) (b_w d)$$

تفسیر/توضیح

ت ۱۷-۴-۵ حداقل آرماتور

ت ۱۷-۴-۵-۱ مقدار کل آرماتورهای اصلی کششی A_{sc} که لازم است از بر نشیمن عبور نماید برابر با بزرگترین مقادیر زیر می‌باشد:

الف- مجموع آرماتور مورد نیاز برای مقاومت در برابر خمش به علاوه آرماتورهای لازم برای مقاومت در برابر نیروهای کششی مطابق بند ۱۷-۴-۴؛

ب- مجموع دو سوم کل آرماتورهای لازم برای برش اصطکاک A_{vf} مطابق بخش ۸-۸ به علاوه آرماتور لازم برای مقاومت در برابر نیروی محوری A_n مطابق بند ۱۷-۴-۴؛ یک سوم مابقی باید بصورت خاموت‌های بسته موازی A_{sc} مطابق بند ۱۷-۴-۲ باشد.

پ- حداقل مقدار میلگرد ضربدر نسبت مقاومت بتن به مقاومت آرماتور؛ این مقدار برای جلوگیری از احتمال خرابی ناگهانی در صورت ترک خوردگی نشیمن در اثر خمش و نیروی کششی خارج صفحه می‌باشد.

ت ۱۷-۴-۵-۲ خاموت‌های بسته موازی با میلگردهای اصلی برای جلوگیری از خرابی کششی قطری نشیمن لازم هستند. توزیع آرماتورهای A_h باید مطابق ضوابط بند ۱۷-۴-۶ باشد. مقدار کل آرماتور لازم عبوری از بر نشیمن مجموع A_h و A_{sc} می‌باشد.

۱۷-۴-۵-۲ مساحت کل سنجاقی‌ها یا خاموت‌های بسته، A_h ، که به موازات میلگرد کششی اصلی قرار می‌گیرند، نباید کمتر از مقدار زیر باشد:

$$A_h = 0.5(A_{sc} - A_n) \quad \text{رابطه ۴-۱۷}$$

۱۷-۴-۶ جزییات آرماتورگذاری

۱۷-۴-۶-۱ پوشش آرماتورها باید مطابق فصل ۴ باشد.

ت ۱۷-۴-۶ جزییات آرماتورگذاری

ت ۱۷-۴-۶-۱ در نشیمن‌ها، که معمولاً دارای عمق متغیر می‌باشند، تنش نهایی در آرماتور از بر تکیه‌گاه تا نقطه اعمال بار حدوداً مقدار ثابتی می‌باشد، زیرا مولفه افقی دستک فشاری مایل بتن در محل اعمال بار قائم به آرماتور اصلی کششی منتقل می‌شود. بنابراین آرماتور اصلی باید کاملاً در انتهای بیرونی و در ستون تکیه‌گاهی مهار گردد تا اینکه مقاومت جاری شدن در هر دو سمت امکان‌پذیری کامل داشته باشد، شکل ۲-۱۷.

برای گیرایی آرماتور اصلی کششی در لبه بیرونی می‌توان آنرا به شکل حلقه بسته درآورد یا اینکه به یک آرماتور با قطر مشابه یا یک نبشی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

با اندازه مناسب را در انتهای آرماتور جوش داد. جزئیات جوش مناسب که با موفقیت در آزمایش‌های نشیمن مورد استفاده قرار گرفته است در شکل ۳-۱۷ نشان داده شده‌است.

۲-۶-۴-۱۷ حداقل فاصله آرماتورهای آجدار باید مطابق بخش ۲-۲۱ باشد.

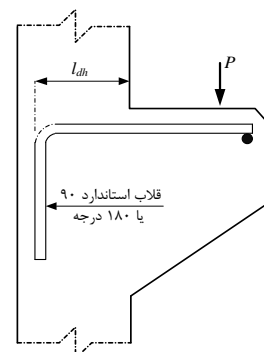
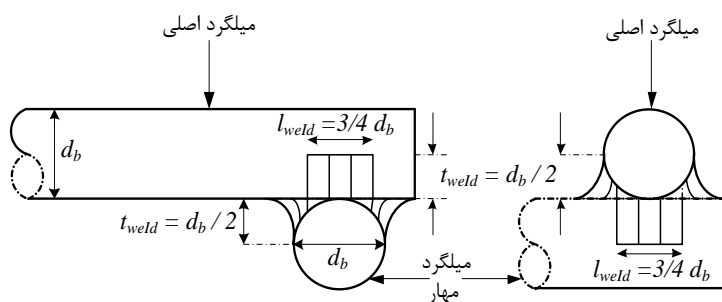
۳-۶-۴-۱۷ طول گیرایی آرماتور کششی اصلی از بر وجه جلویی نشیمن، باید به یکی از روش‌های «الف» تا «پ» زیر تامین شود:

الف- جوش به یک آرماتور عرضی با قطر مشابه یا بزرگتر از آرماتور اصلی، به گونه‌ای که قادر باشد تنش f_y را در آن تامین نماید. جزئیات مناسب برای این جوش در شکل ۲-۱۷ نشان داده شده‌اند؛

ب- خم کردن آرماتور کششی اصلی به شکل یک حلقه افقی؛
پ- روش‌های مهاری دیگر که برای گیرایی کامل آرماتور اصلی کافی باشند.

ت ۴-۶-۴-۱۷ در مواردی که یک ناحیه بتن غیرمسلح در زیر محل اعمال بار وجود دارد لذا قلاب انتهایی در صفحه عمودی با رعایت حداقل قطر خم چندان نمی‌تواند موثر باشد. برای نشیمن‌های عریض (عمود بر صفحه شکل) و در مواردی که بار نزدیک به انتها اعمال نشده است، آرماتور U شکل در صفحه افقی، قلاب انتهایی موثری را می‌توانند فراهم کنند.

۴-۶-۴-۱۷ طول گیرایی آرماتور کششی اصلی باید از بر تکیه‌گاه به طور کامل تامین شود (شکل ۳-۱۷).

شکل ۳-۱۷ جزئیات جوش پیشنهادی برای اتصال آرماتور مهار عرضی به آرماتور طولی اصلی

شکل ۲-۱۷ نمونه مهار در دو انتهای آرماتور اصلی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۷-۴-۶-۵ در تامین طول گیرایی آرماتور کششی در طول نشیمن، باید توزیع تنش در آرماتور را که به دلیل عمیق بودن ارتفاع نشیمن مستقیماً متناسب با لنگر خمشی نمی‌باشد، منظور نمود.

ت ۱۷-۴-۶-۵ تنش محاسبه شده در آرماتورها در حالت بارهای سرویس بطور خطی متناسب با کاهش لنگر در نشیمن‌ها و اعضای با عمق متغیر نمی‌باشد. ملاحظات اضافی برای مهار مناسب میلگردهای خمشی لازم است.

۱۷-۴-۶-۶ فاصله سنجاقی‌ها یا خاموت‌های بسته از یکدیگر باید به اندازه‌ای باشد که A_h به طور یکنواخت در طول $(2/3)d$ از زیر آرماتور کششی اصلی توزیع شود.

ت ۱۷-۵ نواحی اتصال اعضای پیش‌ساخته

۱۷-۵ نواحی اتصال اعضای پیش‌ساخته

ت ۱۷-۵-۱ کلیات

۱۷-۵-۱ کلیات

نواحی اتصال در این اعضا باید به نحوی طراحی شوند که پتانسیل ترک‌خوردگی حرکت‌های ناشی از خزش، جمع‌شدگی و حرارتی مقید شده، به حداقل برسد.

۱۷-۵-۱-۱ در نواحی اتصال اعضای پیش‌ساخته، انتقال نیروها از طریق ملات، کلیدهای برشی، اتکا، مهارها، اتصالات مکانیکی، آرماتورهای فولادی، روکش‌های مسلح یا ترکیبی از این موارد مجاز می‌باشد. طراحی نواحی اتصال در اعضای بتنی پیش‌ساخته باید بر اساس آیین‌نامه‌های معتبر مرتبط انجام گیرد. علاوه بر آن ضوابط کلی بندهای زیر نیز باید مورد توجه قرار گیرند.

ت ۱۷-۵-۱-۱ اگر از دو روش یا چند روش نواحی اتصال برای انتقال نیرو استفاده می‌شود، مشخصات بار-تغییر مکان تک تک آن‌ها باید در نظر گرفته شود تا اطمینان حاصل گردد که مکانیزم‌های مختلف با هم به خوبی کار می‌کنند.

۱۷-۵-۱-۲ کفایت نواحی اتصال باید با تحلیل یا آزمایش مشخص شود.

۱۷-۵-۱-۳ استفاده از نواحی اتصالی که فقط متکی به اصطکاک ناشی از بارهای ثقلی هستند، مجاز نمی‌باشد.

ت ۱۷-۵-۱-۴ رفتار سازه‌ای اعضای پیش‌ساخته ممکن است کاملاً متفاوت با رفتار اعضای مشابه درجا ریز باشد. طراحی نواحی اتصال برای حداقل نمودن انتقال نیروهای ناشی از جمع‌شدگی، حرارتی، تغییر شکل الاستیک، نشست‌های نسبی، باد و زلزله نیاز به ملاحظات ویژه در روش ساخت پیش‌ساخته دارد، که باید مورد توجه قرار گیرد.

۱۷-۵-۱-۴ نواحی اتصال و مناطقی از اعضا در مجاورت آن‌ها باید جهت مقاومت در برابر تلاش‌های مختلف طراحی شوند و بتوانند تغییرشکل‌های ناشی از تمام بارها در سیستم سازه‌ای پیش‌ساخته را تحمل نمایند.

ت ۱۷-۵-۱-۵ نواحی اتصال باید به نحوی طراحی شوند که یا به تغییر مکان‌ها اجازه وقوع دهند یا در برابر آن‌ها (نیروهای ناشی از تغییر حجم در اثر جمع‌شدگی، خزش، حرارت و دیگر اثرات

۱۷-۵-۱-۵ در طرح نواحی اتصال باید تاثیرات سازه‌ای قیدی ناشی از تغییرات حجمی را در نظر گرفت.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

محیطی)، بدون اینکه دچار کاهش مقاومت گردند، ایستادگی کنند. فرضیات مرتبط با قیدها در همه اعضای متصل شده باید سازگار باشند. مواردی وجود دارند که نیرو در یک جهت بوده اما بر روی مقاومت در جهت دیگر اثرگذار بوده است. برای مثال، کشش ناشی از جمع شدگی در راستای طولی در یک تیر پیش‌ساخته می‌تواند روی مقاومت برشی نشیمن آن تیر تاثیر داشته باشد.

۱۷-۵-۱-۶ در طرح نواحی اتصال باید تاثیرات رواداری‌های مشخص شده برای ساخت و نصب اعضای پیش‌ساخته در نظر گرفته شوند.

۱۷-۵-۱-۷ در طرح نواحی اتصالی که از چندین جز تشکیل شده‌اند، باید اختلافات در سختی، مقاومت و شکل‌پذیری تمام اجزا را در نظر گرفت.

۱۷-۵-۱-۸ کلاف‌های انسجام باید در راستاهای قائم، طولی و عرضی و در پیرامون سازه طبق بند ۱۷-۵-۴ یا ۱۷-۵-۵ تأمین شوند.

۱۷-۵-۲ مقاومت مورد نیاز

ت ۱۷-۵-۲ مقاومت مورد نیاز

۱۷-۵-۲-۱ مقاومت مورد نیاز نواحی اتصال و مناطق مجاور آن‌ها باید طبق ترکیب‌های بار بخش ۷-۲ محاسبه شوند.

۱۷-۵-۲-۲ مقاومت مورد نیاز نواحی اتصال و مناطق مجاور آن‌ها باید طبق روش‌های تحلیل فصل ۶ محاسبه شود.

۱۷-۵-۲-۳ در نواحی اتصال اتکایی، N_{uc} از «الف» یا «ب» زیر محاسبه می‌شود و نیازی نیست از $N_{uc, max}$ بیشتر باشد. $N_{uc, max}$ حداکثر نیروی مقید کننده است که از طریق مسیر انتقال نیروی اتصال اتکایی انتقال می‌یابد. این نیرو باید با ضریب ترکیب بار زنده به همراه دیگر اثرات بارهای ضریب‌دار محاسبه گردد.

الف- برای نواحی اتصال بدون بالشتک اتکایی، N_{uc} همزمان با V_u و با استفاده از ضرایب ترکیب بار مطابق بند ۷-۳-۳ محاسبه می‌شود. نیروی مقید کننده به صورت بار زنده فرض می‌شود؛

ت ۱۷-۵-۲-۳ نواحی اتصال اتکایی که بارهای دائمی (مانند بارهای مرده، بار دائمی خاک یا تجهیزات یا بارهای دائمی نهفته در بارهای زنده) را تحمل می‌کنند تحت تاثیر نیروهای ناشی از تغییر حجم در اثر خزش، جمع شدگی و تغییر حرارتی قرار می‌گیرند. بند ۱۷-۳-۳ ملاحظات کلی در خصوص قیدهای ناشی از تغییر حجم و نشست‌های نسبی را در ترکیب با دیگر بارها تجویز می‌کند اما ضریب بار مشخصی برای شرایط اتکایی در بتن پیش‌ساخته ارائه نمی‌نماید. ضرایب این بارها از ضوابط این بند مشخص می‌گردند. توجه شود که $N_{uc, max}$ در این ضوابط یک حد طراحی ظرفیتی می‌باشد.

در اتصالات مکانیکی، نواحی اتصال تماسی فولاد به فولاد یا دیگر انواع اتکا با اصطکاک زیاد، نیروی افقی معمولاً در اثر قیدهای تغییر حجمی می‌باشد که معمولاً در اثر خزش، جمع شدگی و تغییر حرارت می‌باشند. از آنجایی که مقدار این نیروهای قیدی ناشی از تغییر حجم

متن اصلی

ب- برای نواحی اتصال دارای بالشتک اتکایی، N_{uc} به میزان ۲۰ درصد نیروی عکس‌العمل قائم بارهای دایمی و با ضریب بار ۱/۶ در نظر گرفته می‌شود.

تفسیر/توضیح

که بر $N_{uc, max}$ اتکایی اثر می‌کنند با دقت بالا قابل تعیین نمی‌باشند، لازم است که نیروهای قیدی N_{uc} به عنوان بار زنده در بند ۱۷-۳-۱ منظور شوند.

در نواحی اتصال متداول اتکایی پیش‌ساخته از بالشتک‌های الاستومریک یا مشابه نیز استفاده می‌شود که نیروهای انتقال یافته را با تغییر شکل بالشتک با مقدار لغزش آن محدود کنند. بار محدود کننده این اتصالات می‌تواند ۲۰ درصد عکس‌العمل بی‌ضریب بار دائمی مطابق بند ۱۷-۵-۲-۴ منظور شود.

ت ۱۷-۵-۲-۴ نواحی اتصال اتکایی که تمعدا برای اصطکاک کم طراحی می‌شوند مانند اتصالات لغزشی دارای سطوح PTFE می‌توانند نیروهای قیدی ناشی از تغییر حجم را کاهش دهند. اگر ضریب اصطکاک برای ماده اتکایی با در نظر گرفتن شرایط سرویس مانند دما، عمر و شرایط محیطی به درستی مشخص شده باشد در اینصورت این ضریب می‌تواند برای محاسبه نیروهای مقید کننده حداکثر بکار رود.

۱۷-۵-۲-۴ در صورتی که ضریب اصطکاک مصالح بالشتک اتکایی توسط آزمایش مشخص شده باشد، $N_{uc, max}$ را می‌توان از حاصل ضرب ضریب اصطکاک در نیروی عکس‌العمل قائم بارهای دایمی و با ضریب بار ۱/۶ محاسبه نمود.

۱۷-۵-۳ مقاومت طراحی

۱۷-۵-۳-۱ برای همه ترکیب بارها، مقاومت طراحی نواحی اتصال اعضای پیش‌ساخته باید رابطه ۱-۱، به صورت $S_n \geq U$ را برآورده کند. ضریب کاهش مقاومت ϕ مطابق بخش ۷-۳ تعیین می‌شود.

۱۷-۵-۳-۲ در سطوح تماس بین اعضا و تکیه‌گاه آن‌ها، ویا بین یک عضو و تکیه‌گاه آن به وسیله یک عضو تکیه‌گاهی واسطه، مقاومت اتکایی اسمی برای سطوح بتنی، B_n ، باید مطابق بخش ۸-۸ محاسبه شود. B_n باید کمتر از مقاومت اتکایی اسمی بتن برای سطح عضو یا تکیه‌گاه آن‌ها باشد و نباید از مقاومت عضو تکیه‌گاهی واسطه در صورت وجود فراتر رود.

۱۷-۵-۳-۳ در مواردی که بارگذاری اصلی وارده برش بوده و انتقال برش در یک صفحه رخ می‌دهد، V_n را می‌توان مطابق ضوابط برش اصطکاک مطابق بخش ۸-۸ محاسبه نمود.

ت ۱۷-۵-۳ مقاومت طراحی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۷-۵-۴ حداقل الزامات مقاومت نواحی اتصال و کلاف‌های انسجام

۱۷-۵-۴ حداقل الزامات مقاومت نواحی اتصال و کلاف‌های انسجام

۱۷-۵-۴-۱ به غیر از مواردی که باید شرایط بند ۱۷-۵-۵ را رعایت نمود، کلاف‌های انسجام طولی و عرضی باید اعضای پیش‌ساخته را به سیستم مقاوم در برابر نیروهای جانبی متصل کنند و کلاف‌های انسجام قائم باید طبق بند ۱۷-۵-۴-۳ فراهم شوند تا کف‌های مجاور را به یکدیگر و به بام متصل نمایند.

۱۷-۵-۴-۱ هدف این بند این نیست که جایگزین حداقل الزامات عنوان شده در آیین‌نامه برای طراحی اعضای بتنی پیش‌ساخته گردد. انسجام کلی یک سازه می‌تواند با تغییرات کوچکی در مقدار، محل و جزئیات آرماتورگذاری عضو و جزئیات ادوات اتصال بطور قابل توجهی افزایش یابد. کلاف‌های انسجام باید مسیر بار کاملی را فراهم کنند و انتقال بار در طول مسیر بار باید کاملاً مستقیم باشد. خروج از مرکزیت مسیر بار، به خصوص در درون هر ناحیه اتصال باید حداقل باشد.

۱۷-۵-۴-۲ در مواردی که دیافراگم‌های کف‌ها یا بام از اعضای پیش‌ساخته تشکیل شده‌اند، اتصالات بین دیافراگم‌ها و اعضای کف به طور جانبی به دیافراگم تکیه دارند، نباید دارای مقاومت کششی کمتر از $4/4$ کیلو نیوتن در هر متر طول باشند.

۱۷-۵-۴-۲ اتصال بین دیافراگم و اعضای کف به طور جانبی به دیافراگم تکیه دارند می‌تواند بصورت مستقیم یا غیرمستقیم باشد. برای مثال یک ستون می‌تواند مستقیماً به دیافراگم متصل گردد یا اینکه می‌تواند به یک تیر پیشانی واسطه که به دیافراگم متصل شده است، متصل گردد.

۱۷-۵-۴-۳ در درزهای افقی بین تمام اعضای سازه‌ای پیش‌ساخته قائم (به جز نما)، باید کلاف‌های انسجام قائم فراهم شوند. این کلاف‌ها باید شرایط «الف» و «ب» زیر را داشته باشند:

۱۷-۵-۴-۳ نواحی اتصال پای ستون، درزهای افقی بین قطعات، در ستون‌های پیش‌ساخته و پانل‌های دیواری (شامل دیوارهای سازه‌ای) به نحوی طراحی می‌شوند که همه نیروها و لنگرها را بتوانند انتقال دهند.

الف- نواحی اتصال بین ستون‌های پیش‌ساخته با یکدیگر باید دارای کلاف‌های انسجام قائم با مقاومت کششی اسمی حداقل برابر با $1.4A_g$ نیوتن باشند. A_g سطح مقطع ناخالص ستون است. برای ستون‌های با سطح مقطع بزرگتر از مقدار مورد نیاز بر اساس بارگذاری، استفاده از یک سطح مقطع موثر کاهش یافته بر اساس سطح مقطع مورد نیاز که در هر حال از نصف سطح مقطع ناخالص ستون کمتر نباشد، مجاز می‌باشد.

الف- مقادیر حداقل کلاف‌های انسجام به مقادیر این بند اضافه نمی‌گردند. معمولاً کلاف‌های انسجام دیوارها بصورت متقارن حول محور مرکزی عمودی پانل دیواری، در یک چهارم کناری عرض پانل در هر جا که مقدور باشد، قرار داده می‌شوند.

ب- نواحی اتصال بین قطعات دیوارهای پیش‌ساخته باید دارای حداقل دو کلاف انسجام قائم با مقاومت کششی اسمی حداقل 44 کیلو نیوتن در هر کلاف باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۷-۵-۵ الزامات کلاف‌های انسجام برای سازه‌های دیوار باربر از بتن پیش‌ساخته با ارتفاع سه طبقه و بیشتر

ت ۱۷-۵-۵ الزامات کلاف‌های انسجام برای سازه‌های دیوار باربر از بتن پیش‌ساخته با ارتفاع سه طبقه و بیشتر

۱۷-۵-۵-۱ کلاف‌های انسجام در سیستم‌های کف و بام باید موارد «الف» تا «ج» زیر را برآورده کنند (به شکل ۱۷-۴ توجه شود):

ت ۱۷-۵-۵-۱ الزامات ویژه این بند فقط به دیوارهای باربر پیش‌ساخته بتنی که ۳ طبقه یا بیشتر دارند مربوط می‌شود. این دیوارها به «پانل‌های بزرگ» معروف می‌باشند. اگر ضوابط این بند با بخش‌های قبل مغایرتی داشته باشد ضوابط این بند حاکم می‌باشد.

الزامات حداقل برای کلاف‌های انسجام سازه‌ای در دیواری پانلی بزرگ با هدف فراهم نمودن یک مسیر بار جایگزین در حالت از دست رفتن تکیه‌گاه یک دیوار باربر ارائه شده‌اند. مقادیر محاسباتی کلاف‌های انسجام برای اثرات بارهای مشخص معمولاً از این ضوابط حداقل، فراتر می‌رود.

آرایش حداقل کلاف‌های انسجام در شکل ۱۷-۴ نشان داده شده‌اند.

الف- لازم است کلاف‌های انسجام طولی و عرضی با مقاومت کششی اسمی حداقل ۲۲ کیلونیوتن باید در هر متر عرض یا طول سیستم‌های کف و بام تعبیه شوند؛

الف- کلاف‌های انسجام طولی در دال‌ها می‌توانند با وصله‌های پوششی، جوشی، مکانیکی یا جاگذاری شده در اتصال پر شده از گروت، برای تامین نیروی لازم با طول کافی و پوشش کافی، به کار برده شوند. طول گیرایی برای آرماتورهای غیرپیش‌تنیده باید به اندازه کافی و حداقل برابر با طول گیرایی مقاومت تسلیم باشد.

ب- کلاف‌های انسجام طولی و عرضی باید در تکیه‌گاه‌های دیوارهای داخلی و بین سیستم کف و یا بام و دیوارهای خارجی تأمین شوند؛

ب- محل قرارگیری کلاف‌های انسجام در داخل دیوارها و نزدیک به صفحه کف یا سیستم سقف مرسوم می‌باشد.

پ- کلاف‌های انسجام طولی و عرضی باید در داخل صفحه یا حداکثر تا فاصله ۶۰۰ میلی‌متر از صفحه سیستم کف یا بام قرار گیرند؛

ب- محل قرارگیری کلاف‌های انسجام در داخل دیوارها و نزدیک به صفحه کف یا سیستم سقف مرسوم می‌باشد.

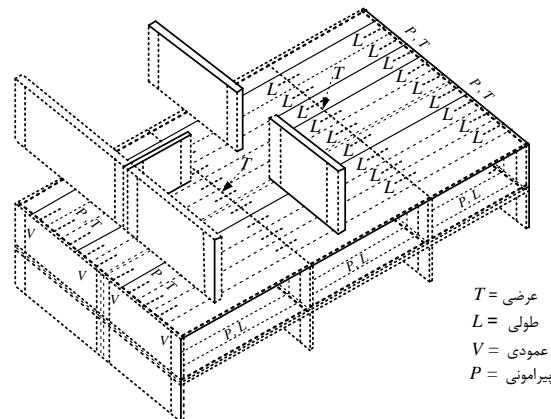
ت- کلاف‌های انسجام طولی باید به موازات دهانه‌های دال کف یا بام قرار گیرند و فاصله مرکز تا مرکز آن‌ها نباید بیشتر از ۳ متر باشد. شرایط لازم برای انتقال نیروها در اطراف بازشوها باید فراهم گردند؛

ث) کلاف‌های انسجام عرضی می‌توانند بطور یکنواخت قرار گیرند و یا در پانل‌ها یا کف‌سازی‌ها جاگذاری شوند یا اینکه در دیوارهای باربر متعامد متمرکز شوند.

ث- کلاف‌های انسجام عرضی باید عمود بر دهانه‌های دال کف یا بام قرار گیرند و فاصله آن‌ها نباید بیشتر از فاصله دیوارهای باربر باشد؛

ج) الزامات کلاف‌های انسجام محیطی لازم نیست به الزامات کلاف‌های انسجام عرضی و طولی اضافه شوند.

ج- کلاف‌های انسجام پیرامون کف یا بام، در محدوده ۱/۲ متر از لبه، باید مقاومت کششی اسمی حداقل ۷۱ کیلونیوتن داشته باشند.

شکل ۱۷-۴ آرایش متداول کلاف‌های انسجام در سازه‌های با ارتفاع سه طبقه و بیشتر

تفسیر/توضیح

متن اصلی

۱۷-۵-۵-۲ در کلاف‌های انسجام قائم باید موارد «الف» تا «پ» زیر رعایت شوند:

- الف- کلاف‌های انسجام باید در تمام قطعات دیوار قرار داده شده و در سراسر ارتفاع ساختمان پیوسته باشند؛
- ب- کلاف‌های انسجام باید مقاومت کششی اسمی حداقل ۴۴ کیلونیوتن در هر متر طول افقی دیوار را تأمین کنند؛
- پ- حداقل دو کلاف انسجام باید در هر چشمه دیوار تأمین شوند.

ت ۱۷-۵-۶ حداقل ابعاد در نواحی اتصال اتکایی

در این بند تفاوت بین طول اتکایی و طول انتهایی یک عضو پیش‌ساخته روی تکیه‌گاه مشخص می‌شود. بالشتک‌های اتکایی بارهای متمرکز و عکس‌العمل‌ها را روی ناحیه اتکایی پخش می‌کنند و اجازه می‌دهند مقدار کمی از تغییر شکل‌های افقی و چرخشی برای آزاد شدن تنش‌ها رخ دهد. برای جلوگیری از پکیدگی بتن زیر بارهای سنگین، بالشتک‌های اتکایی نباید تا لبه تکیه‌گاه ادامه یابند مگر آنکه لبه‌ها تقویت شده باشند. لبه‌ها را می‌توان با ورق‌های فولادی مهار شده یا نبشی‌ها تقویت کرد. **بخش ۱۷-۴** ضوابط ویژه‌ای برای نشیمن‌ها ارائه می‌دهد.

۱۷-۵-۶ حداقل ابعاد در نواحی اتصال اتکایی

۱۷-۵-۶-۱ ابعاد نواحی اتصال اتکایی باید ضوابط **بندهای ۱۷-۵-۶-۲ و ۱۷-۵-۶-۳** را برآورده کنند، مگر آن که تحلیل یا آزمایش نشان دهد که ابعاد کوچک‌تر در عملکرد آن‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

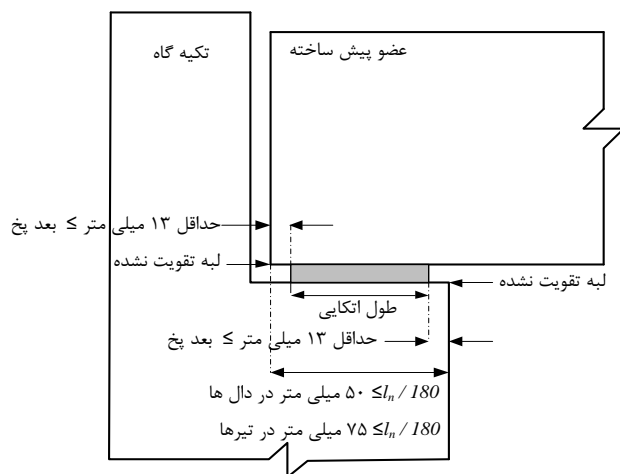
اختلالی ایجاد نمی‌کند. شکل ۵-۱۷ حداقل ابعاد در نواحی اتصال اتکایی را نشان می‌دهد.

۱۷-۵-۶-۲ در دال‌ها و تیرها، یا اعضای دارای ماهیچه پشت بند، حداقل ابعاد طراحی از بر تکیه‌گاه تا انتهای عضو پیش‌ساخته در راستای دهانه، با لحاظ رواداری‌های مشخص شده، باید مطابق با جدول ۲-۱۷ باشد.

جدول ۲-۱۷ حداقل ابعاد طراحی از بر تکیه‌گاه تا انتهای عضو پیش‌ساخته

نوع عضو	حداقل بعد به میلی‌متر
دال توخالی یا توپر	بزرگترین مقادیر $l_n/180$ و ۵۰ میلی‌متر
تیر	بزرگترین مقادیر $l_n/180$ و ۷۵ میلی‌متر

۱۷-۵-۶-۳ بالشتک‌های اتکایی در مجاورت وجوه تقویت نشده، باید به فاصله‌ای حداقل ۱۳ میلی‌متر، و یا به اندازه بعد پخ (در صورت وجود) از بر تکیه‌گاه و انتهای عضو پیش‌ساخته عقب‌تر باشند.

شکل ۵-۱۷ حداقل ابعاد در نواحی اتصال اتکایی

فصل هجدهم

مهار به بتن

فصل هجدهم

مهار به بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۸ گستره

ت ۱-۱۸ گستره

۱-۱-۱۸ ضوابط این فصل به روش‌های مهار به بتن برای انتقال بارهای سازه‌ای کششی، برشی و یا ترکیب آن‌ها اختصاص داشته و شامل روش‌های زیراند:

الف- اتصال اعضای سازه‌ای به یکدیگر؛

ب- اتصال قطعات الحاقی مربوط به ایمنی به اعضای سازه‌ای مانند سیستم‌های آب‌پاش، لوله‌های تاسیساتی سنگین آویزان، نرده‌های جان پناه‌ها و غیره.

سطوح ایمنی سازه‌ای مورد نظر در این فصل برای دوران بهره‌برداری بوده و الزامات شرایط کوتاه مدت حین ساخت را شامل نمی‌شود.

۱-۱-۱۸-۲ مهارهایی که در این فصل پوشش داده می‌شوند عبارت‌اند از:

الف- مهارهای تعبیه شده قبل از بتن‌ریزی شامل پیچ‌های مستقیم با مهره در دو انتها، پیچ‌های سردار و گل‌میخ‌های سردار و پیچ‌های با قلاب ۹۰ و ۱۸۰ درجه. ابعاد هندسی این مهارها باید به گونه‌ای باشد که مقاومت بیرون‌کشیدگی بیشتر یا مساوی $1.4N_p$ در بتن ترک‌نخورده را تحمل نمایند. N_p بر اساس بند ۱۸-۳-۴-۲ محاسبه می‌شود؛

ب- مهارهای کاشتنی چسبی، انبساطی (نصب به روش کنترل جا به جایی یا پیچش) و زیر چاکی. مناسب بودن این مهارها برای کاربرد در بتن ترک‌نخورده یا بتن ترک‌خورده، و یا کاربرد لرزه‌ای و سایر الزامات، باید بر اساس تامین ضوابط **مراجع 18-11-1** و **18-11-2** و **18-11-3** (که در ادامه این فصل از آن‌ها تحت عنوان مراجع مورد تایید یاد می‌شود)، بررسی گردد. انطباق با ضوابط مراجع مورد تایید باید توسط یک مرکز

ت ۱-۱-۱۸ ضوابط طراحی این فصل مربوط به مهارهای سازه‌ای است که برای انتقال بار در ارتباط با تامین مقاومت، پایداری و ایمنی جانی بکار برده می‌شود.

دو نوع کاربرد برای اینگونه مهارها در نظر است. این دو نوع در بندهای «الف» و «ب» خلاصه شده و جزییات آن‌ها در این فصل ارائه شده‌اند.

ت ۱-۱-۱۸-۲ **شکل ۱-۱۸** انواع مهارهای پوشش داده شده در این فصل را نشان می‌دهد.

ب- تعیین پارامترهای طراحی مهارهای کاشتنی باید بر مبنای مجموعه جامعی از آزمایش‌ها انجام شود. در این راستا فهرست آزمایش‌ها، روند انجام آن‌ها، نحوه تفسیر نتایج و ارائه پارامترهای طراحی، باید مبتنی بر یکی از مدارک فنی (مراجع مورد تایید) زیر باشد:

۱- برای مهارهای کاشتنی چسبی، مبتنی بر **مراجع 18-11-1**؛

متن اصلی

آزمایشگاهی مستقل انجام شود. در این راستا می‌توان از گزارش‌ها ارزیابی مطابق مراجع **بخش‌های 18-11-4 و 18-11-5 و 18-11-6** جهت بررسی مناسب بودن مهار کاشتنی خاص برای کاربرد مورد نظر استفاده نمود. در هر صورت طراحی مهار باید با در نظر گرفتن الزامات این فصل انجام گیرد.

تفسیر/توضیح

۲- برای مهارهای کاشتنی انبساطی یا زیرچاکی، مبتنی بر **مرجع 18-11-2**؛

۳- برای مهارهای کاشتنی شامل مهارهای انبساطی، زیرچاکی و چسبی، مبتنی بر **مرجع 18-11-3**.

آزمایش‌ها باید در یک مرکز آزمایشگاهی مستقل انجام شوند. در این راستا از نتایج ارزیابی مراکز آزمایشگاهی مستقل که در بر گیرنده پارامترهای طراحی است و در قالب‌های زیر ارائه می‌شود، می‌توان استفاده نمود:

۴- برای مهارهای کاشتنی انبساطی یا زیرچاکی، گزارش ارزیابی مبتنی بر **مرجع 18-11-4**؛

۵- برای مهارهای کاشتنی چسبی، گزارش ارزیابی مبتنی بر **مرجع 18-11-5**؛

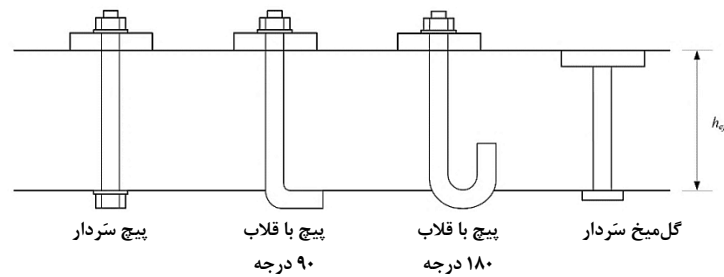
۶- برای مهارهای کاشتنی انبساطی، زیرچاکی یا چسبی، مبتنی بر ارزیابی مبتنی بر **مرجع 18-11-6**.

طراحی مهار مبتنی بر پارامترهای طراحی اقتباس شده از **مراجع 18-11-4 و 18-11-5 و 18-11-6**، باید براساس ضوابط طراحی این فصل انجام شود.

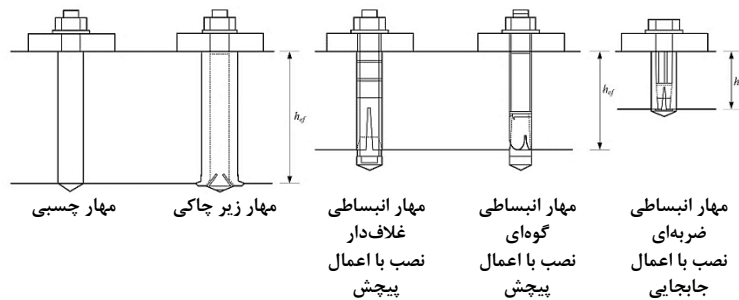
مهارهای انبساطی برای انتقال نیرو متکی به اصطکاک بین غلاف یا گوه انتهایی بازشونده با دیواره سوراخ می‌باشند. قطعه منبسط شونده در این مهارها ممکن است با ضربه (نصب با اعمال جابجایی) یا با اعمال پیچش حین بستن مهار (نصب با اعمال پیچش) فعال شود. معمولاً با گذر زمان از میزان این نیروی منبسط شونده که تامین کننده اصطکاک لازم برای انتقال نیرو است کاسته می‌شود. در روش نصب با اعمال جابجایی امکان افزایش مجدد این نیروی منبسط شونده وجود ندارد، ولی در روش نصب با اعمال پیچش با بستن مجدد مهار این امکان وجود دارد. با توجه به ضرورت وجود نیروی منبسط شونده برای انتقال نیرو، در مهارهای انبساطی فاصله مناسب از لبه برای کنترل گسیختگی دو نیم‌شدگی بتن بیشتر از مقادیر مشابه در مهارهای چسبی است.

در مهارهای زیرچاکی انتقال نیرو به صورت اتکایی بین سطح تماس گوه انتهایی مهار و بتن انتهای سوراخ انجام می‌شود.

پ- قطعات الحاقی با زبانه های برشی.

(الف) مهارهای تعبیه شده

(ب) مهارهای کاشتنی انبساطی، زیر چاکی و چسبی

شکل ۱-۱۸ انواع مهارها

تفسیر/توضیح

متن اصلی

۱-۱۸-۳ ضوابط این فصل مهارهای زیر را شامل نمی‌شوند:

- الف- میخ‌ها و یا پیچ‌های خاص؛
- ب- پیچ‌هایی که از کل ضخامت قطعه می‌گذرند و در دو انتها با مهره سفت می‌شوند؛
- پ- مهارهای چند تایی متصل به یک صفحه فولادی انتهایی مشترک؛
- ت- مهارهای گروتی؛
- ث- مهارهای میخی یا پیچی نصب شده با دستگاه‌های عمل‌کننده با فشار هوا یا فشار ناشی از واکنش شیمیایی انفجاری.

۱-۱۸-۴ موارد زیر در انتخاب نوع طراحی و نصب مهار باید در نظر گرفته شوند:

الف- تعیین مناسب بودن مهار برای کاربرد در بتن ترک‌خورده یا ترک‌نخورده و نیز کاربرد لرزه‌ای باید براساس گزارش ارزیابی منطبق بر روند مراجع 18-11-3 یا 18-11-4 انجام شود.

الف- مناسب بودن مهار برای کاربرد در بتن ترک‌خورده یا ترک‌نخورده و نیز کاربرد لرزه‌ای.

متن اصلی

ب- لرزه‌خیزی ساخت‌گاه و در صورت لزوم در نظر گرفتن الزامات لرزه‌ای بخش ۱۸-۸.

پ- ضوابط این فصل را نمی‌توان برای طراحی مهارهایی به کار برد که در نواحی تشکیل مفصل‌های پلاستیک در اعضای بتنی تحت نیروهای زلزله قرار دارند.

ت- فولاد مهار باید از نوع آجدار مطابق **فصل ۴** باشد.

ث- پوشش مناسب بر اساس شرایط محیطی (الزامات دوام) و ضوابط مقاومت در برابر آتش باید برای مهار و ملحقات آن تامین شود.

۱۸-۱-۵ موارد زیر در کاربری مهارهای چسبی باید در نظر گرفته شوند:

الف- کاشتن مهارهای چسبی در بتن باید حداقل ۲۱ روز پس از بتن‌ریزی انجام شود.

ب- عملیات سوراخ کاری بتن سخت شده، تمیز کاری سوراخ‌ها و نصب مهار باید بر اساس روش تعیین شده توسط شرکت سازنده مهار کاشتنی انجام شود.

پ- حین عملیات سوراخ کاری، آرماتورهای مجاور سوراخ کاشت نباید آسیب ببینند. در اعضای پیش‌تنیده، فاصله حداقل سوراخ و میلگرد پیش‌تنیدگی نباید از ۵۰ میلی‌متر کمتر باشد.

ت- سوراخ‌هایی که نیمه‌کاره رها می‌شوند، باید توسط ملات با مقاومت بیشتر از مقاومت بتن پایه و بدون جمع‌شدگی پر شوند.

ث- آرماتورهایی که با طول‌گیری خود جزیی از مقاومت مهار را تامین می‌کنند، باید بر اساس ضوابط **فصل ۲۱** طراحی شوند.

ج- برداشتن و نصب مجدد مهارهای کاشتنی مکانیکی شامل مهارهای انبساطی و زیر چاکی مجاز نیست.

۱۸-۱-۶ کاربردهایی که به طور عمده شامل بارهای با تکرار بالا و یا بارهای ضربه‌ای هستند، در این فصل پوشش داده نشده است.

۱۸-۱-۷ مراجع مورد استفاده و مورد تایید این فصل در **بخش ۱۱-۱۸** ارایه شده است.

تفسیر/توضیح

ث- در صورت عدم تامین پوشش لازم برای مقاومت در برابر آتش، استفاده از مهار برای انتقال بارهای دائمی (غیر از باد و زلزله) مجاز نخواهد بود.

ت ۱۸-۱-۵

الف- هدف از کنترل حداقل سن بتن در زمان کاشت، جلوگیری از اثر محتمل رطوبت بتن روی چسبندگی چسب به بتن است.

ب- قطر سوراخ کاشت نباید از ۱/۵ برابر قطر فولاد مهار تجاوز کند.

۲-۱۸ کلیات**ت ۲-۱۸ کلیات**

۱۸-۲-۱ مهارهای تکی و گروهی باید برای بحرانی‌ترین اثرات بارهای ضریب‌دار و بر اساس روش‌های تحلیل الاستیک طراحی

متن اصلی

شوند. استفاده از روش‌های تحلیل پلاستیک فقط در صورتی که مقاومت اسمی مهار توسط اعضای فولادی شکل‌پذیر کنترل شده و هم‌سازی تغییر شکل‌ها تامین شود، مجاز می‌باشد.

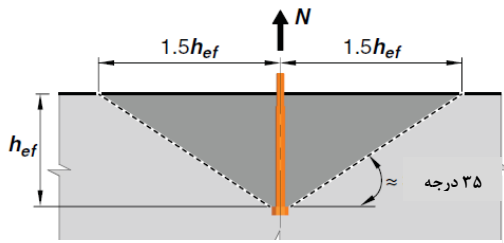
۲-۲-۱۸ در مواردی که فاصله دو یا چند مهار از یکدیگر از فواصل بحرانی «الف» تا «پ» زیر کمتر باشد، اثرات گروهی مهارها در شکست باید منظور شوند:

- الف- در حالت شکست مخروطی بتن در کشش، برابر با $3h_{ef}$ ؛
- ب- در حالت شکست مقاومت پیوستگی در کشش، برابر با $2C_{Na}$ ؛
- پ- در حالت شکست لبه بتن در برش، برابر با $3C_{a1}$.

h_{ef} عمق موثر مهار در بتن، برابر با فاصله محور مهار تا تصویر سطح گسیختگی روی سطح آزاد بتن، بند ۱-۵-۴-۱۸، برای مهار چسبی و C_{a1} برابر با فاصله محور مهار تا لبه خارجی بتن در امتداد اعمال برش، بند ۱-۲-۵-۱۸، می‌باشند. اثرات گروهی فقط برای مهارهایی در گروه منظور می‌شوند که در معرض حالت‌های شکست مشخص مورد نظر باشند.

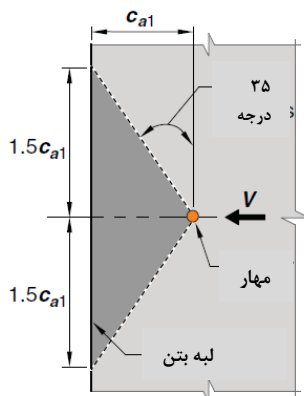
تفسیر/توضیح

ت ۲-۲-۱۸ در این حالات شکست، سطح شکست مخروطی شکل با یال‌های مورب ۳۵ درجه مطابق شکل ۲-۱۸ دارای دقت کافی است و برای کاربرد نسبتاً ساده است. روش طراحی مقاومت مهارهای در کشش و برش مطابق آن‌چه که در این بخش آورده شده با مشاهدات آزمایشگاهی توافق نسبتاً خوبی دارد. این موضوع در مورد مهارهای تعبیه شده و چسبی مورد تایید است.

نما

الف- شکست مخروطی بتن در کشش

پلان

ب- شکست مخروطی بتن در برش

شکل ۲-۱۸ شکست مخروطی بتن

۳-۲-۱۸ مقاومت طراحی مهارها باید مساوی یا بیشتر از حداکثر مقاومت مورد نیاز مبتنی بر ترکیب بارهای طراحی فصل ۷ باشد، مگر آن که ضوابط لرزه‌ای بخش ۸-۱۸ حاکم شود.

۴-۲-۱۸ در مهارهای چسبی افقی یا شیب‌دار رو به بالا، باید ضوابط مراجع مورد تایید در خصوص حساسیت به زاویه نصب

متن اصلی

تامین شوند. در مهارهای چسبی تکی که تحت بار کششی دائمی قرار دارند و نیز برای مهارهای گروهی چسبی برای مهاری که تحت بیشترین بار کششی دائمی است، ضوابط بند ۱۸-۴-۶ باید رعایت شوند. نصب و بازرسی مهارهای چسبی باید مطابق ضوابط بند ۱۸-۹-۳ و نصب و بازرسی مهارهای چسبی افقی یا شیب‌دار رو به بالا که تحت بار کششی دائمی قرار دارند، باید مطابق **بندهای ۱۸-۹-۳ و ۱۸-۹-۴** انجام شوند.

۱۸-۲-۵ ضریب اصلاح λ_a برای بتن‌های سبک بر اساس **فصل ۲**، بصورت «الف» تا «پ» زیر تعیین می‌شود:

الف- برای محاسبات شکست بتن در مهارهای تعبیه شده و زیر چاکی، برابر با λ ،

ب- برای محاسبات شکست بتن در مهارهای انبساطی و چسبی، برابر با 0.8λ

پ- برای محاسبات شکست پیوستگی در مهارهای چسبی در **رابطه ۱۸-۱۷**، برابر با 0.6λ .

۱۸-۲-۶ مقدار f'_c مورد استفاده در محاسبات این فصل نباید از ۷۰ مگاپاسکال برای مهارهای تعبیه شده و ۵۵ مگاپاسکال برای مهارهای کاشتنی بیشتر در نظر گرفته شود. انجام آزمایش برای تمام مهارهای کاشتنی الزامی است.

۱۸-۳ الزامات کلی طراحی

۱۸-۳-۱ طراحی مهارها برای حالات شکست مختلف (**شکل ۱۸-۳**) باید بر اساس ضوابط بند ۱۸-۳-۲ صورت گیرد. همچنین می‌توان طراحی را بر اساس احتمال شکست حداکثر ۵ درصد مبتنی بر آزمایش‌های مورد استناد **مراجع ۰ تا ۱۸-۱۱-۶** انجام داد.

۱۸-۳-۲ مقاومت مهارها برای انواع حالات شکست باید مطابق **جدول ۱۸-۱** تعیین شود. در ضمن ضوابط تامین مقاومت دو نیم شدگی بتن مطابق **بخش ۱۸-۷** و در صورت لزوم ضوابط بارهای لرزه‌ای **بخش ۱۸-۸** باید در نظر گرفته شوند.

۱۸-۳-۳ در مواردی که مقاومت مهار بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید تعیین می‌شود، باید مصالح مورد استفاده در آزمایش و سازه یکسان بوده و مقاومت اسمی بر اساس احتمال شکست ۵ درصد تعیین شود. برای مقاومت‌های اسمی متناظر با حالات شکست بتن، باید اثر ابعاد، تعداد مهار، فاصله مهارها از

تفسیر/توضیح

ت ۱۸-۲-۵ آزمایش‌های مربوط به مقاومت مهارها در بتن سبک محدود است. آزمایش‌های انجام شده بر روی پیچ‌های سردار نشان می‌دهد که مقادیر پیشنهاد شده اثر بتن سبک را به حد کافی پوشش می‌دهد. برای جزییات بیشتر به مراجع **۱۸-۱۱-۱۰** و **۱۸-۱۱-۳** مراجعه شود.

ت ۱۸-۲-۶ برای بتن پرمقاومت آزمایش‌های مربوط به مهارها محدود است. الزامات در نظر گرفته شده تا حصول نتایج آزمایش‌های بیشتر، پیشنهاد شده است.

ت ۱۸-۳ الزامات کلی طراحی

ت ۱۸-۳-۱ حالات محتمل شکست مهارها در **شکل ۱۸-۳** نشان داده شده‌اند.

ت ۱۸-۳-۳ آزمایش‌های انجام شده برای محاسبه مقاومت مهار باید در انطباق کامل با لیست آزمایش‌های مورد نیاز براساس مراجع مورد تایید باشند. تفسیر نتایج نیز باید به روش مندرج در همین مراجع انجام شود. مهار دارای گزارش ارزیابی مطابق **مراجع ۱۸-۱۱-۴** یا

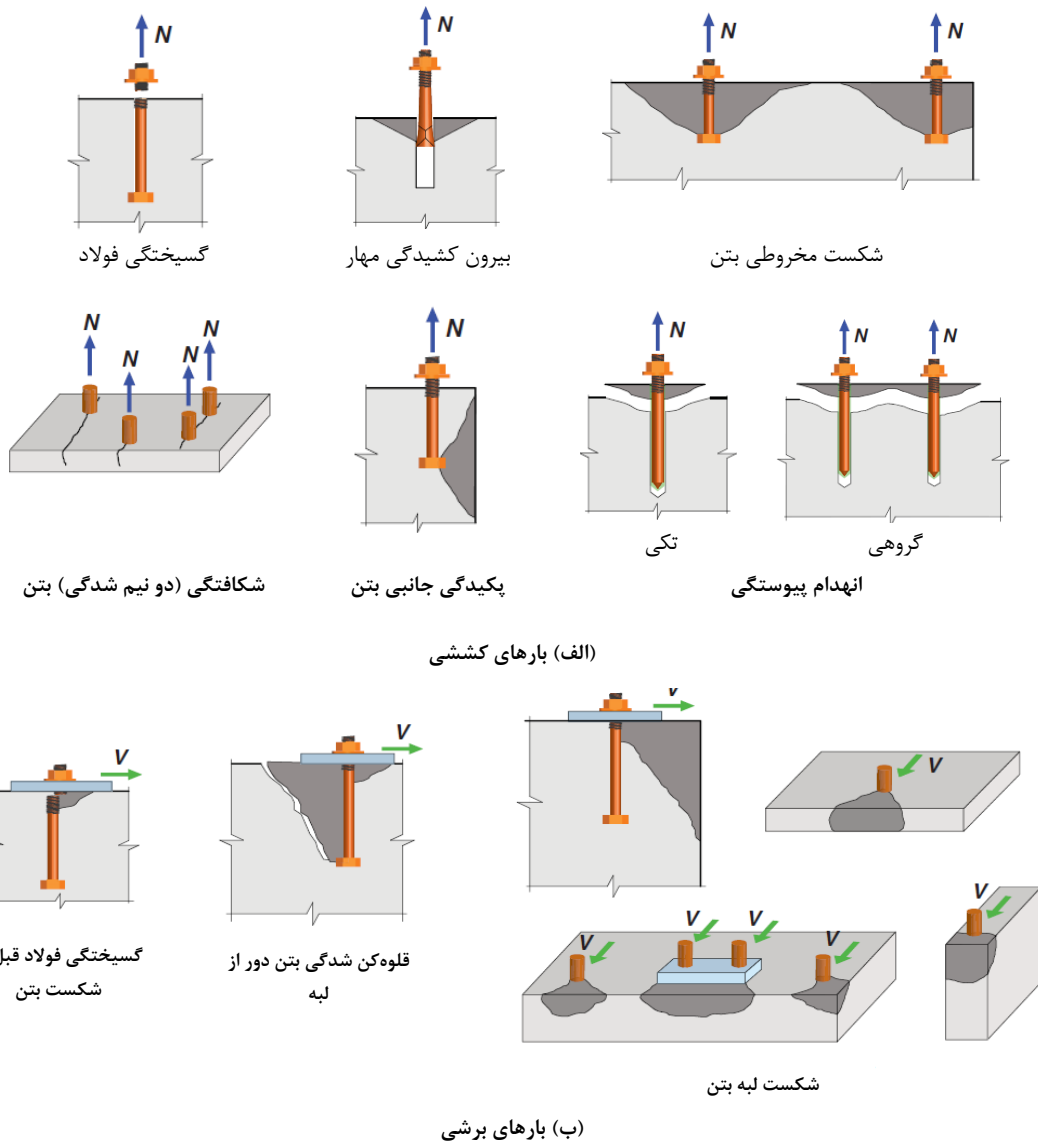
متن اصلی

یکدیگر و لبه، اثر ضخامت عضو بتنی، خروج از مرکزیت بار اعمالی و وجود یا عدم وجود ترک خوردگی در بتن در نظر گرفته شود. محدودیت‌های فاصله مهارها از یکدیگر و لبه در مدل‌های طراحی باید با نتایج آزمایش‌ها هم‌خوانی داشته باشند.

۴-۳-۱۸ برای مهارهای با قطر بیش از ۱۰۰ میلی‌متر، الزامات مقاومت شکست مخروطی بتن در کشش و شکست لبه بتن در برش باید بر اساس بند ۳-۳-۱۸ تامین شوند.

تفسیر/توضیح

18-11-5 ویا ارزیابی مطابق 18-11-6، تامین کننده ضوابط این بند می‌تواند تلقی شوند.

شکل ۳-۱۸ انواع حالات شکست مهارها در کشش و برش

جدول ۱۸-۱ مقاومت مهار برای انواع حالات گسیختگی

نوع بار	حالت گسیختگی	بند	نوع مهار			مهار گروهی	
			مهار چسبی	مهار کاشتنی و انبساطی	مهار تعبیه	مهار تک	هر مهار
کشش	مقاومت فولاد مهار	۱-۴-۱۸	■	■	■	$\phi N_{sa} \geq N_{ua}$	$\phi N_{sa} \geq N_{ua,i}$
	مقاومت گسیختگی مخروطی بتن	۲-۴-۱۸ ^(۱)	■	■	■	$\phi N_{cb} \geq N_{ua}$	$\phi N_{cbg} \geq N_{ua,g}$
	مقاومت بیرون کشیدگی بتن در کشش	۳-۴-۱۸		■	■	$\phi N_{pn} \geq N_{ua}$	$\phi N_{pn} \geq N_{ua,i}$
	مقاومت بیرون زدگی جانبی بتن	۴-۴-۱۸		■	■	$\phi N_{sb} \geq N_{ua}$	$\phi N_{sbg} \geq N_{ua,g}$
	مقاومت پیوستگی بتن	۵-۴-۱۸ ^(۲)				$\phi N_a \geq N_{ua}$	$\phi N_{ag} \geq N_{ua,g}$
	مقاومت پیوستگی در کشش دائمی	۶-۴-۱۸				$\phi N_{bac} \geq N_{ua,s}$	$\phi N_{bac} \geq N_{ua,s}$
فشار	مقاومت فولاد مهار	۱-۵-۱۸	■	■	■	$\phi V_{sa} \geq V_{ua}$	$\phi V_{sa} \geq V_{ua,i}$
	مقاومت گسیختگی لبه بتن	۲-۵-۱۸ ^(۱)	■	■	■	$\phi V_{cb} \geq V_{ua}$	$\phi V_{cbg} \geq V_{ua,g}$
	مقاومت قلوه کن شدگی بتن	۳-۵-۱۸	■	■	■	$\phi V_{cp} \geq V_{ua}$	$\phi V_{cpg} \geq V_{ua,g}$

یادداشت:
 (۱) این ضوابط فقط برای مهارهای با قطر کمتر یا مساوی ۱۰۰ میلی متر قابل اعمال هستند.
 (۲) این ضوابط فقط برای مهارهای با طول مدفون $h_{ef} \leq 20d_a$ و $4d_a \leq h_{ef}$ قابل اعمال هستند.

متن اصلی

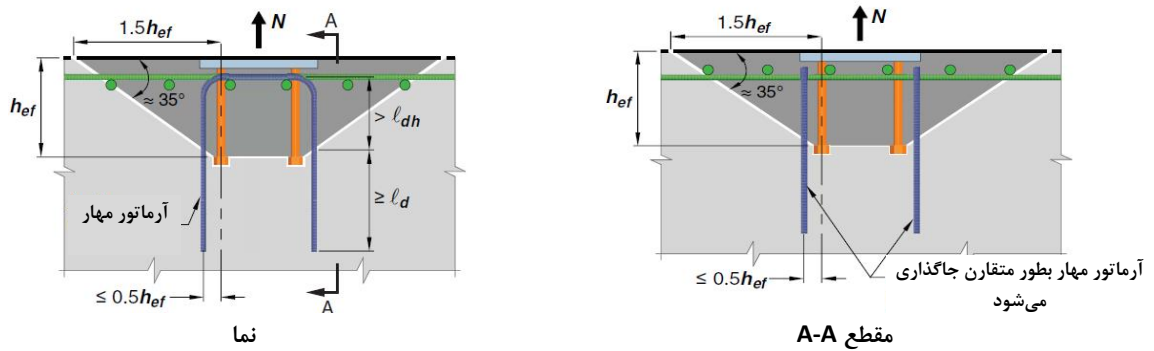
۱۸-۳-۵ برای مهارهای چسبی با طول کمتر از $4d_a$ و بیشتر از $20d_a$ ، الزامات مقاومت پیوستگی باید بر اساس بند ۱۸-۳-۳ تامین شوند.

۱۸-۳-۶ در مواردی که همزمان نیروی کششی N_{ua} و نیروی برشی V_{ua} بر مهار وارد می شوند، اثر اندرکنش نیروها باید مطابق بخش ۱۸-۶ در نظر گرفته شود.

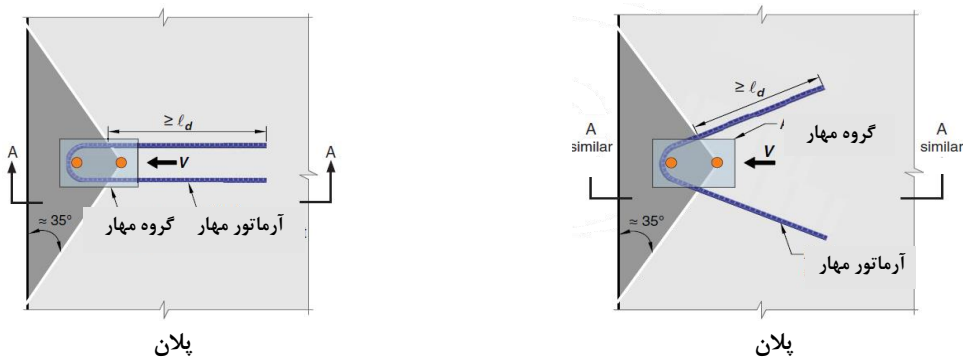
۱۸-۳-۷ در صورت تامین آرماتورهای مهار مناسب بر اساس بند ۱۸-۲-۴-۶ و ۱۸-۲-۵-۹، نیازی به کنترل شکست مخروطی بتن در کشش طبق بند ۱۸-۲-۴-۲ و شکست لبه بتن در برش طبق بند ۱۸-۲-۵-۲ نیست.

ت ۱۸-۳-۷ آرماتور مهار در این متن به آرماتورهایی اطلاق می شود که بر اساس محاسبه و برای انتقال بار در راستای انتقال نیرو از فولاد مهار به بتن به کار گرفته می شود (شکل ۱۸-۴). آرماتورهای اضافی، آرماتورهایی هستند که بر اساس تامین ضوابط حداقل آیین نامه (بدون انجام محاسبات خاصی) در بتن کار گذاشته می شوند و آرماتورهای تکمیلی، آرماتورهایی هستند که برای کنترل ترک دو نیم شدگی بتن مورد استفاده قرار می گیرند. تمام انواع آرماتورهای فوق باید دارای مهار مناسب بر اساس ضوابط فصل ۲۱ باشند.

تعیین میزان حساسیت و قابلیت اعتماد مهار کاشتنی بر اساس گزارش ارزیابی مطابق مراجع ۱۸-۱۱-۴ یا ۱۸-۱۱-۵ و یا ارزیابی مطابق مرجع ۱۸-۱۱-۶ انجام می شود.

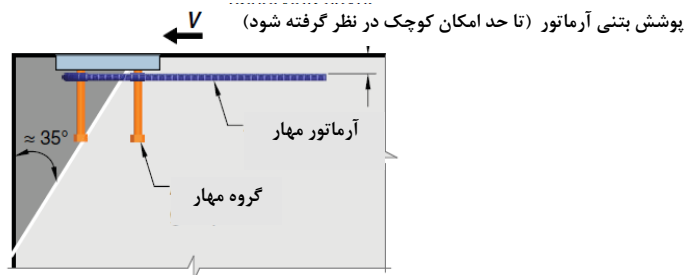

(الف) آرماتور مهار برای کشش

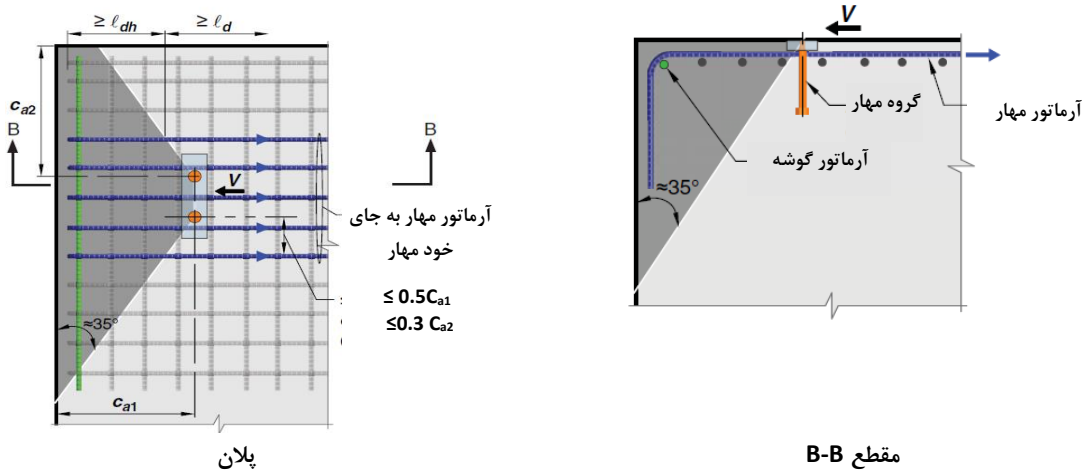

پلان

پلان

(ب) آرماتور مهار سنجاقی برای مهار برش

پلان

مقطع B-B

(پ) آرماتور مهار و آرماتور گوشه برای برش

شکل ۴-۱۸ انواع آرماتورهای مهار (الف) برای شکست مخروطی بتن در کشش و برش (ب) آرماتور برای شکست لبه بتن در برش، (پ) مهار محیطی برای شکست لبه بتن در برش

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۸-۳-۸ الزامات مربوط به بارهای لرزه‌ای در بخش ۱۸-۸ آورده شده‌اند.

۱۸-۳-۹ ضرایب کاهش مقاومت ϕ برای مهار در بتن، برای استفاده با ترکیب بارهای فصل ۷، مطابق جدول ۲-۱۸ تعیین می‌شوند. برای تعیین ضریب کاهش مقاومت مهارها، همچنین ضوابط بندهای ۱۸-۲-۴-۶، ۱۸-۲-۵-۹، ۱۸-۲-۸-۳ و ۱۸-۲-۸-۴ در صورت لزوم باید در نظر گرفته شوند.

۱۸-۳-۱۰ در جدول ۲-۱۸ منظور از مقاومت عضو فولادی با شکست شکل‌پذیر، مهار با امکان تامین مکانیزم شکست شکل‌پذیر کششی، خمشی، برشی یا اتکایی و یا ترکیب آن‌ها در قطعه الحاقی یا مهار و منظور از مقاومت عضو فولادی با شکست ترد، مهار با مکانیزم شکست ترد در قطعه الحاقی است.

جدول ۲-۱۸ ضریب کاهش مقاومت مهارها

مقاومت مهار با مقاومت عضو فولادی کنترل می‌شود		
حالت شکست	بار	ϕ
مقاومت عضو فولادی شکل‌پذیر، کنترل کننده مقاومت مهار است.	کششی	۰/۷۵
	برشی	۰/۶۵
مقاومت عضو فولادی ترد، کنترل کننده مقاومت مهار است.	کششی	۰/۶۵
	برشی	۰/۶۰
مقاومت مهار با یکی از حالات شکست بتن کنترل می‌شود		
نوع مهار	بار	ϕ
تمام انواع مهارها	برشی	با آرماتورهای اضافی گذرنده از سطح گسیختگی (۲) به جز برای گسیختگی بیرون کشیدگی و قلوه‌کن شدگی بتن
		بدون آرماتورهای اضافی گذرنده از سطح گسیختگی و شامل گسیختگی بیرون کشیدگی یا قلوه‌کن شدگی بتن
مهارهای تعبیه شده	کششی	گروه ۱. حساسیت کم به نصب و قابلیت اعتماد زیاد
		گروه ۲. حساسیت متوسط به نصب و قابلیت اعتماد متوسط (۱)
	گروه ۳. حساسیت زیاد به نصب و قابلیت اعتماد کم (۱)	گروه ۱. پیچ‌های سردار، گل‌میخ‌های سردار، پیچ‌های سردار، یا پیچ‌های قلاب‌دار
		گروه ۲. حساسیت کم به نصب و قابلیت اعتماد زیاد
مهارهای کاشتنی	کششی	گروه ۱. حساسیت کم به نصب و قابلیت اعتماد زیاد
		گروه ۲. حساسیت متوسط به نصب و قابلیت اعتماد متوسط (۱)
		گروه ۳. حساسیت زیاد به نصب و قابلیت اعتماد کم (۱)
یادداشت:		
(۱) میزان حساسیت و قابلیت اعتماد مهار کاشتنی باید بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید تعیین شود.		
(۲) نیازی به طراحی آرماتورهای اضافی نیست و تامین آرماتور حداقل آیین‌نامه طبق الگوهای نشان داده شده در شکل ۳-۱۸ کافی است.		

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۸-۳-۱۱ الزامات مربوط به قطعات الحاقی با زبانه برشی در بخش ۱۸-۱۰ آورده شده‌اند. در طراحی مهارهای قطعه الحاقی با زبانه برشی، نیازی به کنترل ضوابط **بندهای ۱۸-۵-۱، ۱۸-۵-۲ و ۱۸-۵-۳** نیست. در طراحی زبانه برشی، حالات شکست «الف» و «ب» زیر باید در نظر گرفته شوند:

الف- شکست لبه بتن؛

ب- لهیدگی بتن.

در هر دو مورد ضریب کاهش مقاومت ۰/۶۵ می‌باشد. کنترل شکست جوش، ورق و سخت‌کننده زبانه برشی باید بر اساس ضوابط مبحث ۱۰ مقررات ملی ساختمان انجام شود.

۴-۱۸ الزامات طراحی برای بارهای کششی

ت ۴-۱۸ الزامات طراحی برای بارهای کششی

۱-۴-۱۸ مقاومت فولاد مهار در کشش

ت ۱-۴-۱۸ مقاومت فولاد مهار در کشش

۱-۴-۱۸-۱ مقاومت اسمی مهار در کشش کنترل شده توسط فولاد، N_{sa} ، باید با در نظر گرفتن خصوصیات مصالح و ابعاد فیزیکی مهار تعیین شود.

۱-۴-۱۸-۲ مقاومت اسمی مهار در کشش N_{sa} نباید از مقدار زیر بیشتر باشد:

$$N_{sa} = A_{se,N} f_{uta} \quad \text{رابطه ۱-۱۸}$$

$A_{se,N}$ سطح مقطع موثر مهار است و f_{uta} نباید بیشتر از $1.9f_{ya}$ و ۸۶۰ مگاپاسکال در نظر گرفته شود. برای مهارهای کاشتنی که در آن سطح مقطع مهار در امتداد طول آن متغیر است، باید بر اساس کاتالوگ‌های سازنده تعیین شود. برای پیچ‌های رزوه شده و پیچ‌های سردار، مقدار $A_{se,N}$ باید از رابطه زیر محاسبه شود.

$$A_{se,N} = \frac{\pi}{4} \left(d_a - \frac{0.9743}{n_t} \right)^2 \quad \text{رابطه ۲-۱۸}$$

در این رابطه n_t تعداد شیار رزوه در هر میلی‌متر طول مهار است.

ت ۱-۴-۱۸-۲ بجای رابطه ۱-۱۸ می‌توان از رابطه زیر استفاده نمود:

$$N_{sa} = \frac{\pi}{4} d_a^2 (0.7f_{uta}) \quad \text{رابطه ت ۱-۱۸}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۴-۱۸ مقاومت شکست مخروطی بتن مهار در کشش

۲-۴-۱۸ مقاومت شکست مخروطی بتن مهار در کشش

۱-۲-۴-۱۸ مقاومت اسمی شکست مخروطی بتن مهار در کشش، N_{cb} برای مهارهای تکی، یا N_{cbg} برای مهارهای گروهی، نباید از مقادیر زیر بیشتر در نظر گرفته شود.

$$N_{cb} = \frac{A_{Nc}}{A_{Nco}} \psi_{ed,N} \psi_{c,N} \psi_{cp,N} N_b \quad \text{رابطه ۳-۱۸ الف}$$

$$N_{cbg} = \frac{A_{Nc}}{A_{Nco}} \psi_{ec,N} \psi_{ed,N} \psi_{c,N} \psi_{cp,N} N_b \quad \text{رابطه ۳-۱۸ ب}$$

ضرایب اصلاح $\psi_{ec,N}$ ، $\psi_{ed,N}$ ، $\psi_{c,N}$ و $\psi_{cp,N}$ در بند ۴-۲-۴-۱۸-۱۸ تعریف شده‌اند. A_{Nc} مساحت تصویر شده سطح گسیختگی بتن است، که برای مهارهای تکی برابر با قاعده هرم گسیختگی است که اضلاع آن به فاصله $1.5h_{ef}$ از محور مهار قرار دارند. برای مهارهای گروهی، فاصله فوق از خط گذرنده بر ردیف مهارهای مجاور تعیین می‌شود.

مساحت A_{Nc} نباید از nA_{Nco} بیشتر باشد، که در آن n تعداد مهارها در مهار گروهی است که بار کششی را تحمل می‌کنند. A_{Nco} مساحت سطح گسیختگی تصویر شده برای مهار تکی با فاصله از لبه بیش از $1.5h_{ef}$ ، به صورت زیر تعیین می‌شود.

$$A_{Nco} = 9h_{ef}^2 \quad \text{رابطه ۴-۱۸}$$

۲-۲-۴-۱۸ مقاومت پایه شکست بتن در کشش، برای مهار تکی در بتن ترک خورده، N_b ، نباید از مقدار زیر بیشتر باشد.

$$N_b = k_c \lambda_a \sqrt{f'_c} h_{ef}^{1.5} \quad \text{رابطه ۵-۱۸}$$

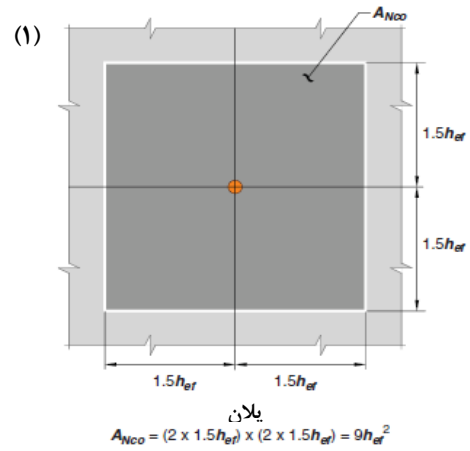
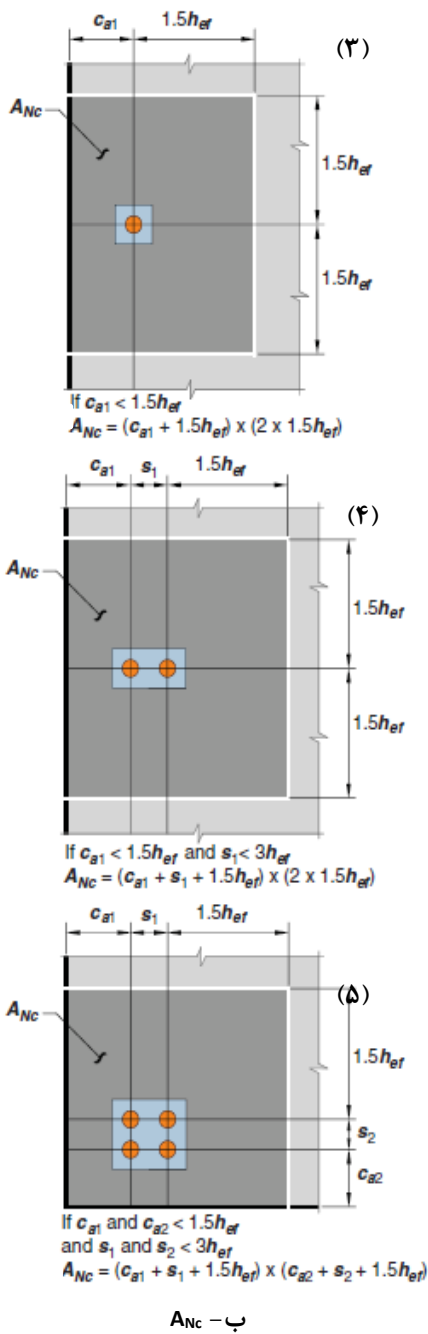
مقدار k_c برای مهارهای تعبیه شده و برای مهارهای کاشتنی به ترتیب ۱۰ و ۷ می‌باشد. مقدار k_c برای مهارهای کاشتنی را می‌توان بر اساس نتایج آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید، بیشتر از ۷ گرفت. ولی در هر صورت این مقدار نباید از ۱۰ بیشتر باشد.

مقدار N_b برای پیچ‌های سردار و گل‌میخ‌های سردار با h_{ef} بین ۲۸۰ تا ۶۵۰ میلی‌متر، نباید از مقدار به دست آمده از رابطه زیر بیشتر منظور شود.

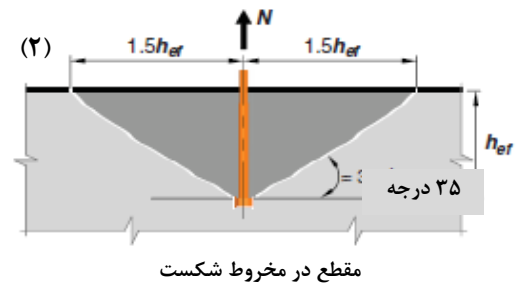
$$N_b = 3.9 \lambda_a \sqrt{f'_c} h_{ef}^{5/3} \quad \text{رابطه ۶-۱۸}$$

ت ۱-۲-۴-۱۸ در شکل ۵-۱۸ محاسبه A_{Nc} و A_{Nco} برای یک مهار و یک گروه مهار نشان داده شده‌اند.

ت ۱-۲-۴-۱۸-۱۸-۱۸ رابطه ۵-۱۸ برای مقاومت مینای شکست بتن با فرض سطح شکست که تحت زاویه ۳۵ درجه قرار دارد، بدست آمده است. این رابطه با توجه به اصول تئوری مکانیک شکست و مشاهدات آزمایشگاهی تعیین شده است.

لبه بحرانی برای گل‌میخ‌های برشی بولت‌های سردار، مهارهای منبسط شونده و مهارهای پیچی و مهارهای زیرچاکی برابر با $1.5 h_{ef}$

A_{NCO} - الف

شکل ۱۸-۵ محاسبه A_{NC} و A_{NCO} برای یک مهار و یک گروه مهار

متن اصلی

۱۸-۲-۳ برای مهارهایی که با فاصله کمتر از $1.5h_{ef}$ از سه وجه، یا بیش از سه وجه عضو قرار دارند، مقدار h_{ef} برای محاسبه A_{Nc} در بند ۱۸-۲-۴ و ۱۸-۲-۲ و همچنین در رابطه ۱۸-۷ و رابطه ۱۸-۸، باید به بیشترین مقدار $(C_{a,max})/1.5$ محدود شود، که در آن s فاصله حداکثر بین مهارها در مهار گروهی است.

۱۸-۲-۴ ضرایب اصلاح ψ بر طبق بندهای زیر تعیین می‌شوند:

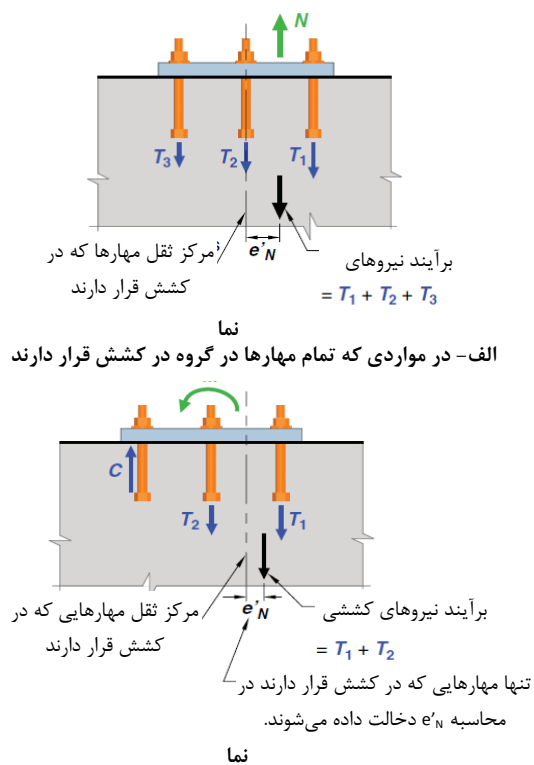
۱۸-۲-۴-۱ ضریب اصلاح $\psi_{ec,N}$ برای مهارهای گروهی تحت بار کششی با خروج از مرکزیت:

$$\psi_{ec,N} = \frac{1}{(1 + \frac{2e'_N}{3h_{ef}})} \leq 1 \quad \text{رابطه ۱۸-۷}$$

اگر بارگذاری روی مهار گروهی به گونه‌ای باشد که تنها برخی از مهارها تحت کشش باشند، در محاسبه خروج از مرکزیت e'_N برای استفاده در رابطه ۱۸-۷ و برای محاسبه N_{cbg} در رابطه ۱۸-۳، فقط مهارهای تحت کشش باید در نظر گرفته شوند. در صورت وجود خروج از مرکزیت حول دو محور، ضریب اصلاح خروج از مرکزیت، $\psi_{ec,N}$ ، باید برای هر یک از محورها به صورت جداگانه محاسبه شده و حاصل ضرب ضرایب محاسبه شده برای دو محور به عنوان ضریب خروج از مرکزیت $\psi_{ec,N}$ در محاسبه N_{cbg} در رابطه ۱۸-۳ منظور گردد.

تفسیر/توضیح

ت ۱۸-۲-۴-۱ تعریف خروج از مرکزیت مهارهای کششی در شکل ۱۸-۶ نشان داده شده است.

شکل ۱۸-۶ تعریف e'_N برای گروه مهار

ت ۱۸-۲-۴-۲ چنانچه مهارها در فاصله‌ای کمتر از $1.5h_{ef}$ قرار داشته باشند بطوری که امکان توسعه سطح شکست مخروطی بتن وجود نداشته باشد، مقاومت مهار بیشتر از آنچه $\frac{A_{Nc}}{A_{Nco}}$ منعکس می‌کند کاهش می‌یابد.

۱۸-۲-۴-۲ ضریب اصلاح $\psi_{ed,N}$ اثر فاصله مهار از لبه برای مهارهای تکی یا گروهی تحت بار کششی:

الف- در صورتی که $C_{a,min} \geq 1.5h_{ef}$ باشد، $\psi_{ed,N}$ باید برابر با ۱/۰ در نظر گرفته شود.

متن اصلی

ب- در صورتی که $c_{a,min} < 1.5h_{ef}$ باشد:

$$\psi_{ed,N} = 0.7 + 0.3 \frac{c_{a,min}}{1.5h_{ef}} \quad \text{رابطه ۱۸-۸}$$

تفسیر/توضیح

ت ۱۸-۴-۲-۴-۳ مهارهایی که طبق مراجع 18-11-10 و 18-11-2 مناسب برای استفاده در نواحی ترک خورده نیستند باید فقط در نواحی بتن ترک نخورده به کار برده شوند. بر اساس این مراجع مهارهایی که در نواحی بتن ترک خورده با عرض ترک کمتر از ۰/۳ میلی‌متر بکار برده شده‌اند، رفتار مناسبی نشان داده‌اند. برای ترک‌های با عرض بزرگتر باید از آرماتور اضافی کمک گرفت.

۱۸-۴-۲-۴-۳ ضریب اصلاح $\psi_{c,N}$ اثر ترک خوردگی بتن: برای مهارهایی که در ناحیه‌ای از عضو بتنی قرار گرفته‌اند و نتایج تحلیل نشانگر ترک نخوردن بتن در شرایط بارهای بهره‌برداری هستند:

الف- برای مهارهای تعبیه‌شده، $\psi_{c,N}$ باید برابر با ۱/۲۵ در نظر گرفته شود؛

ب- برای مهارهای کاشتنی که در آن‌ها مقدار k_c برابر با ۷/۰ فرض شده، $\psi_{c,N}$ باید برابر ۱/۴ در نظر گرفته شود؛

پ- در مهارهای کاشتنی مناسب برای کاربرد در بتن ترک خورده و ترک نخورده، در صورتی که مقدار k_c برای محاسبه N_{cb} از نتایج آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید به دست آمده باشد، مقدار $\psi_{c,N}$ نیز باید مبتنی بر نتایج همان آزمایش‌ها باشد. برای مهارهای کاشتنی، در صورتی که مقدار k_c از نتایج آزمایش‌های انجام شده برای مهار در بتن ترک نخورده تعیین شده باشد، مقدار $\psi_{c,N}$ باید برابر با ۱/۰ در نظر گرفته شود.

ت- در مواردی که نتایج تحلیل نشان‌گر ترک خوردگی در شرایط بارهای بهره‌برداری می‌باشند، برای مهارهای تعبیه شده و مهارهای کاشتنی، $\psi_{c,N}$ باید برابر با ۱/۰ در نظر گرفته شود. در این صورت مهارهای کاشتنی باید بر اساس نتایج آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید مناسب برای استفاده در بتن ترک خورده باشند. ترک خوردگی در بتن باید با توزیع مناسب آرماتورهای خمشی مطابق ضوابط بخش ۱۹-۳، یا با استفاده از آرماتور محصور کننده محدود گردد.

ت ۱۸-۴-۲-۴-۳ در مواردی که فاصله از لبه کم است، تنش کششی منجر به شکاف خوردگی بتن ناشی از نصب در مهارهای کاشتنی به روش اعمال جابجایی یا پیچش و در برخی موارد مهارهای زیرچاکی به تنش کششی ناشی از اعمال بار اضافه شده، منجر به کاهش در مقاومت کششی قابل حصول می‌شود.

۱۸-۴-۲-۴-۳ ضریب اصلاح $\psi_{cp,N}$ برای مهارهای کاشتنی طراحی شده برای بتن ترک نخورده مطابق بند* و بدون آرماتور اضافی برای کنترل ترک دو نیم شدگی:

الف- در مواردی که $c_{a,min} \geq c_{ac}$ باشد، $\psi_{cp,N}$ باید برابر با ۱/۰ در نظر گرفته شود.

متن اصلی

ب- در مواردی که $C_{a,min} < C_{ac}$ باشد، $\psi_{cp,N}$ باید از رابطه زیر محاسبه شود:

$$\psi_{cp,N} = \frac{C_{a,min}}{C_{ac}} \geq \frac{1.5h_{ef}}{C_{ac}} \quad \text{رابطه ۹-۱۸}$$

پ- برای سایر حالات، از جمله مهارهای تعبیه شده، ضریب $\psi_{cp,N}$ برابر با ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود. در روابط فوق، C_{ac} ، فاصله بحرانی، بر طبق بند ۳-۷-۱۸ تعیین می‌شود.

ت ۱۸-۴-۲-۵ در مهارهای تعبیه شده سردار، برای مهار انتهایی می‌توان از مهره جوش شده به فولاد مهار استفاده کرد، در صورت عدم استفاده از جوش، می‌توان از دو مهره درگیر بهره برد. ابعاد مهره از نظر کنترل لهدگی باید کافی باشد، در غیر این صورت می‌توان از ورق دایروی برای افزایش ابعاد روی مهره استفاده نمود. استفاده از ورق مربع یا مستطیلی منجر به تمرکز تنش و ترک خوردگی زود هنگام بتن می‌شود و مجاز نیست. ضخامت قطعه انتهایی (مجموع مهره و ورق دایروی) باید بیشتر از ۱/۵ برابر قطر فولاد مهار باشد.

ت ۱۸-۴-۲-۶ تنها آرماتورهای مهار به فاصله حداکثر $0.5h_{ef}$ از فولاد مهار در انتقال نیرو موثر در نظر گرفته می‌شوند (شکل ۴-۱۸). توصیه می‌شود قطر آرماتورهای مهار از ۲۰ میلی‌متر بیشتر گرفته نشود.

ت ۱۸-۴-۳ مقاومت بیرون کشیدگی مهارهای تعبیه شده و کاشتنی انبساطی و زیر چاکی در کشش

۱۸-۴-۲-۵ در مواردی که از ورق اضافی یا واشر در انتهای مهار استفاده می‌شود، می‌توان اضلاع قاعده هرم سطح گسیختگی تصویر شده را از محیط موثر ورق یا واشر در فاصله‌ای برابر با $1.5h_{ef}$ در نظر گرفت. محیط موثر نباید بیش از ضخامت ورق یا واشر با لبه بیرونی کله‌گی مهار سردار، فاصله داشته باشد.

۱۸-۴-۲-۶ در مواردی که آرماتورهای مهار (شکل ۴-۱۸)، در هر دو طرف سطح گسیختگی مخروطی بتن دارای طول مهار کافی مطابق فصل ۲۱ باشند، می‌توان از مقاومت آرماتورهای مهار به جای مقاومت گسیختگی مخروطی بتن در محاسبه ϕN_n استفاده نمود. ضریب ϕ در این حالت باید ۰/۷۵ منظور شود.

۱۸-۴-۳ مقاومت بیرون کشیدگی مهارهای تعبیه شده و کاشتنی انبساطی و زیر چاکی در کشش

۱۸-۴-۳-۱ مقاومت اسمی بیرون کشیدگی مهارهای تکی تعبیه شده و کاشتنی انبساطی و زیر چاکی در کشش، N_{pn} ، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$N_{pn} = \psi_{c,p} N_p \quad \text{رابطه ۱۰-۱۸}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ضریب $\psi_{c,P}$ برای مهارهای واقع در ناحیه‌ای از عضو بتنی که نتایج تحلیل نشان‌گر ترک نخوردگی بتن تحت بارهای بهره‌برداری می‌باشند، برابر با $1/4$ و در ناحیه‌ای که نتایج تحلیل نشانگر ترک خوردگی می‌باشند، برابر با $1/0$ خواهد بود.

۱۸-۳-۴ روش محاسبه N_p برای انواع مهارها در جدول ۳-۱۸ ارائه شده است.

جدول ۳-۱۸ محاسبه N_p

نوع مهار	روش محاسبه N_p
مهارهای کاشتنی انبساطی و یا زیر چاکی	تعیین بر اساس احتمال شکست ۵ درصد مبتنی بر آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید (تعیین بر اساس محاسبه مجاز نیست).
پیچ‌های سردار و یا گل‌میخ‌های سردار	$N_p = 8A_{brg}f_c'$ یا تعیین بر اساس احتمال شکست ۵ درصد مبتنی بر آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید با صرف نظر از مشارکت اصطکاک.
پیچ‌های قلاب‌دار با خم ۹۰ و ۱۸۰ درجه	$N_p = 0.9f_c'e_n d_a$ که در آن $3d_a \leq e_n \leq 4.5d_a$ و تعیین بر اساس احتمال شکست ۵ درصد مبتنی بر آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید با صرف نظر از مشارکت اصطکاک.

ت ۱۸-۴-۴ مقاومت بیرون‌زدگی جانبی بتن برای مهارهای سردار در کشش

۱۸-۴-۴ مقاومت بیرون‌زدگی جانبی بتن برای مهارهای سردار در کشش

۱۸-۴-۴-۱ مقاومت اسمی بیرون‌زدگی جانبی بتن، N_{sb} ، برای مهارهای سردار تکی با طول مدفون زیاد و نزدیک به یک لبه، $(h_{ef} > 2.5c_{a1})$ ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$N_{sb} = 13\lambda_a c_{a1} \sqrt{f_c' A_{brg}} \quad \text{رابطه ۱۱-۱۸}$$

در این رابطه، در مواردی که $1.0 \leq c_{a2}/c_{a1} \leq 3.0$ است، مقدار N_{sb} باید در مقدار $(1+c_{a2}/c_{a1})/4$ ضرب شود.

ت ۱۸-۴-۴-۲ در محاسبه N_{sbg} برای گروه مهار، تنها مهارهایی که فاصله آن‌ها، $c_{a1} < 0.4b_d$ است و تحت کشش قرار دارند، باید در نظر گرفته شوند. مقاومت آن‌ها باید با سهمی از بار کششی که به آن‌ها می‌رسد، مقایسه شود.

۱۸-۴-۴-۲ برای چند مهار سردار با طول جاگذاری زیاد و نزدیک به یک لبه، $h_{ef} > 2.5c_{a1}$ ، در صورتی که فواصل مهارها از یکدیگر کمتر از $6c_{a1}$ باشند، مقاومت اسمی بیرون‌زدگی جانبی N_{sbg} برای مهارهای در معرض گسیختگی سطح جانبی از رابطه زیر تعیین می‌شود:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$N_{sbg} = \left(1 + \frac{s}{6c_{a1}}\right) N_{sb} \quad \text{رابطه ۱۲-۱۸}$$

در این رابطه s فاصله بین مهارهای بیرونی در امتداد لبه و N_{sb} مقدار محاسبه شده از **رابطه ۱۱-۱۸** بدون اصلاح برای اثر فاصله از لبه در جهت عمود بر c_{a2} می‌باشد.

۵-۴-۱۸ مقاومت پیوستگی مهارهای چسبی در کشش

ت ۵-۴-۱۸ مقاومت پیوستگی مهارهای چسبی در کشش

ت ۱-۵-۴-۱۸ در **شکل ۷-۱۸** جزییات محاسبه A_{Na} و A_{Na0} نشان داده شده‌اند.

۱-۵-۴-۱۸ مقاومت اسمی پیوستگی N_a برای مهارهای چسبی تکی و N_{ag} برای مهارهای گروهی، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

الف- برای مهارهای تکی

$$N_a = \frac{A_{Na}}{A_{Na0}} \psi_{ed,Na} \psi_{cp,Na} N_{ba} \quad \text{رابطه ۱۳-۱۸}$$

ب- برای مهارهای گروهی

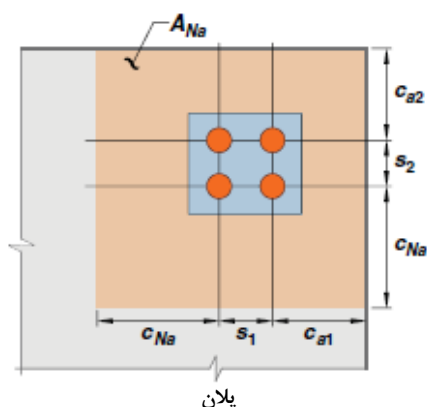
$$N_{ag} = \frac{A_{Na}}{A_{Na0}} \psi_{ec,Na} \psi_{ed,Na} \psi_{cp,Na} N_{ba} \quad \text{رابطه ۱۴-۱۸}$$

ضریب‌های $\psi_{cp,Na}$ و $\psi_{ed,Na}$ ، $\psi_{ec,Na}$ در **بند ۴-۵-۴-۱۸** تعریف شده‌اند. A_{Na} سطح تحت تاثیر تصویر شده برای مهارهای تکی یا مهارهای گروهی چسبی است که با یک چند ضلعی که به فاصله c_{Na} از مرکز مهار چسبی برای مهار تکی، یا از محور ردیف مهارهای مجاور هم برای گروه مهار تقریب زده می‌شود (**شکل ۷-۱۸**). A_{Na} نباید از nA_{Na0} بیشتر باشد، که در آن n تعداد مهارهای چسبی تحت کشش در گروه مهار می‌باشد. A_{Na0} سطح تحت تاثیر تصویر شده برای یک مهار تکی با فاصله‌ای بیشتر از c_{Na} از یک لبه، از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$A_{Na0} = (2c_{Na})^2 \quad \text{رابطه ۱۵-۱۸}$$

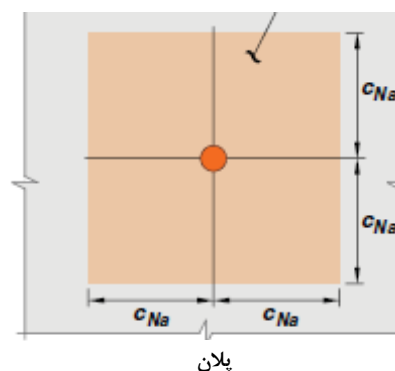
مساحت A_{Na0} مطابق **شکل ۷-۱۸** محاسبه می‌شود. فاصله c_{Na} نیز از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$c_{Na} = 10d_a \sqrt{\frac{\tau_{uncr}}{7.6}} \quad \text{رابطه ۱۶-۱۸}$$

if c_{a1} and $c_{a2} < c_{Na}$
 s_1 and $s_2 < 2c_{Na}$
 $A_{Na} = (c_{Na} + s_1 + c_{a1})(c_{Na} + s_2 + c_{a2})$

پلان (الف)

پلان
 $A_{Na0} = (2c_{Na})^2$

پلان (ب)

شکل ۱۸-۷ محاسبه A_{Na0} و A_{Na} برای مهارهای دور از لبه‌ها و نزدیک به لبه‌ها، (الف A_{Na} ، ب A_{Na0})

تفسیر/توضیح

متن اصلی

۱۸-۴-۵-۲ مقاومت پایه پیوستگی در کشش برای یک مهار تکی در بتن ترک خورده، N_{ba} نباید بیشتر از مقدار رابطه زیر در نظر گرفته شود:

$$N_{ba} = \lambda_a \tau_{cr} \pi d_a h_{ef} \quad \text{رابطه ۱۸-۱۷}$$

در این رابطه تنش پیوستگی مشخصه در بتن ترک خورده، τ_{cr} ، تنش متناظر احتمال شکست ۵ درصد است که بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید تعیین می‌شود.

۱۸-۴-۵-۳ برای مهارهای چسبی واقع در قسمت‌هایی از عضو که بر اساس تحلیل، در شرایط بارهای بهره‌برداری ترک‌خوردگی در آنها ایجاد نمی‌شود، استفاده از تنش پیوستگی مشخصه در بتن ترک نخورده τ_{uncr} بجای τ_{cr} در رابطه ۱۸-۱۷ مجاز است. این تنش باید مبتنی بر مقاومت متناظر با احتمال شکست ۵ درصد باشد، که بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید تعیین گردد.

استفاده از حداقل تنش پیوستگی مشخصه مطابق جدول ۱۸-۴ در صورت رعایت شرایط «الف» تا «ث» زیر مجاز است:

الف- مهارها باید الزامات مراجع مورد تایید را رعایت نمایند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- ب- مهارها باید در سوراخ‌هایی که با مته‌های چرخشی ضربه‌ای یا مته سنگ ایجاد شده، نصب شوند.
- پ- بتن در زمان نصب مهارها باید دارای مقاومت فشاری حداقل ۱۷ مگاپاسکال باشد.
- ت- سن بتن در زمان نصب باید حداقل ۲۱ روز باشد.
- ث- دمای بتن در زمان نصب مهارها باید حداقل ۱۰ درجه سلسیوس باشد.

جدول ۴-۱۸ حداقل تنش پیوستگی

شرایط محیطی بهره‌بردار ی و نصب	میزان رطوبت بتن در زمان نصب مهار	حداکثر دما در شرایط بهره‌برداری (درجه سلسیوس)	τ_{cr} (مگاپاسکال)	τ_{uncr} (مگاپاسکال)
بیرون بنا	خشک تا کاملاً اشباع	۸۰	۱/۴	۴/۵
داخل بنا	خشک	۴۵	۲/۱	۷/۰

یادداشت: برای استفاده از مقادیر تنش پیوستگی این جدول، موارد زیر باید در نظر گرفته شوند:

۱- اگر مهار برای بارهای لرزه‌ای طراحی می‌شود، مقدار τ_{cr} باید در $0.8 \tau_{uncr}$ در 0.4 ضرب شود.

۲- اگر مهار برای بارهای کششی دائمی طراحی می‌شود، مقادیر τ_{cr} و τ_{uncr} باید در 0.4 ضرب شود.

۱۸-۴-۵-۴ ضرایب اصلاح $\psi_{ec,Na}$ ، $\psi_{ed,Na}$ و $\psi_{cp,Na}$ به صورت زیر تعیین می‌شوند:

۱۸-۴-۵-۳-۱ ضریب اصلاح $\psi_{ec,Na}$ برای مهارهای گروهی چسبی تحت بار کششی با خروج از مرکزیت، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\psi_{ec,Na} = \frac{1}{\left(1 + \frac{e'_N}{c_{Na}}\right)} \leq 1 \quad \text{رابطه ۱۸-۱۸}$$

اگر بارگذاری روی مهارهای چسبی گروهی منجر به تنش کششی تنها در برخی از مهارها گردد، فقط آن مهارها برای محاسبه خروج از مرکزیت e'_N ، در رابطه فوق و در محاسبه N_{ag} در بند ۱۸-۴-۵-۱ باید در نظر گرفته شوند. در حالت وجود خروج از مرکزیت نسبت به دو محور متعامد، ضریب اصلاح

متن اصلی

خروج از مرکزیت باید برای هر محور به صورت جداگانه محاسبه شده و حاصل ضرب این ضرایب به عنوان ضریب خروج از مرکزیت در بند ۱۸-۴-۵-۱ به کار رود.

۱۸-۴-۵-۳ ضریب اصلاح، $\psi_{ed,N}$ ، اثرات فاصله مهارهای چسبی از لبه برای مهارهای تکی یا گروهی در کشش، به صورت «الف» و «ب» زیر تعیین می‌شود:

الف - اگر $C_{a,min} \geq C_{Na}$ باشد، $\psi_{ed,Na}$ برابر با ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود.

ب- اگر $C_{a,min} < C_{Na}$ باشد:

$$\psi_{ed,Na} = 0.7 + 0.3 \frac{C_{a,min}}{C_{Na}} \quad \text{رابطه ۱۸-۱۹}$$

۱۸-۴-۵-۳ ضریب اصلاح $\psi_{cp,Na}$ ، برای مهارهای چسبی طراحی شده بر اساس بند ۱۸-۴-۵-۲ با فرض بتن ترک نخورده و بدون آرماتور اضافی برای کنترل ترک دو نیم شدگی، به صورت «الف» و «ب» زیر تعیین می‌شود:

الف- اگر $C_{a,min} \geq C_{ac}$ باشد، $\psi_{cp,Na}$ برابر با ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود.

ب- اگر $C_{a,min} < C_{ac}$ باشد:

$$\psi_{cp,Na} = \frac{C_{a,min}}{C_{ac}} \geq \frac{C_{Na}}{C_{ac}} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۰}$$

در این روابط C_{ac} ، فاصله بحرانی بوده که در بند ۱۸-۷-۳ تعریف شده است. در هر صورت ضریب $\psi_{cp,Na}$ باید کمتر از ۱/۰ در نظر گرفته شود.

ت ۱۸-۴-۶ مقاومت کششی برای بارهای کششی دائمی

ت ۱۸-۴-۶-۱ در مواردی که بار دائمی قسمتی از بار وارد به مهار است، کاهش مقاومت کششی باید برای آن بخش از بار که درازمدت اثر می‌کند، کنترل گردد.

مقاومت مهارهای چسبی مخصوصا به نحوه نصب آنها مانند تمیزکاری، مقدار مناسب و جنس چسب، حساس است. در نصب این گونه مهارها باید دقت کافی بکار برد.

۱۸-۴-۶ مقاومت کششی برای بارهای کششی دائمی

۱۸-۴-۶-۱ مقاومت کششی مهارهای چسبی برای بارهای کششی دائمی از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$N_{bac} = 0.55 N_{ba} \geq N_{uas} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۱}$$

که در آن N_{ba} بر اساس بند ۱۸-۴-۵-۲ محاسبه می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۱۸ الزامات طراحی برای بارهای برشی

۵-۱۸ الزامات طراحی برای بارهای برشی

۱-۵-۱۸ مقاومت فولاد مهارها در برش

۱-۵-۱۸ مقاومت فولاد مهارها در برش

۱-۵-۱۸-۱ مقاومت اسمی مهار در برش کنترل شده توسط فولاد، V_{sa} ، باید با در نظر گرفتن خصوصیات مصالح و ابعاد فیزیکی آن تعیین شود. در مواردی که شکست بتن محتمل است، مقاومت برشی فولاد لازم باید با سطح گسیختگی فرض شده سازگار باشد.

ت ۱-۵-۱۸-۱ سطح گسیختگی برشی معمولاً سطح گذرنده از ردیف مهارهای نزدیک به لبه است، مگر آنکه با اتخاذ تدابیری نظیر جوش نمودن مهارها به ورق فولادی (نظیر کف ستون)، بتوان محاسبات را براساس سطح شکست گذرنده از ردیف مهارهای دور از لبه انجام داد.

۱-۵-۱۸-۲ مقاومت اسمی فولاد مهار در برش، V_{sa} ، طبق **جدول ۵-۱۸** محاسبه می‌شود. در محاسبه مقاومت اسمی برشی، مقاومت شکست کششی f_{uta} نباید بیش از حداقل $1.9f_{ua}$ و 860 مگاپاسکال منظور شود. در این جدول $A_{se,v}$ سطح مقطع موثر در برش می‌باشد.

ت ۱-۵-۱۸-۲ در مهارهای کاشتنی در مواردی که سطح مقطع مهار در امتداد طول آن متغیر است، باید سطح مقطع بر اساس کاتالوگ سازنده تعیین شود. برای مهار رزوه شده یا پیچ سردار می‌توان $A_{se,v}$ را مساوی $A_{se,N}$ گرفت.

جدول ۵-۱۸ محاسبه V_{sa}

نوع مهار	روش محاسبه N_p
گل‌میخ‌های سردار	$V_{sa} = A_{se,v}f_{uta}$
پیچ‌های سردار و یا قلاب‌دار و مهارهای کاشتنی که غلاف آن از سطح گسیختگی برشی نمی‌گذرد.	$V_{sa} = 0.6A_{se,v}f_{uta}$
مهارهای کاشتنی که غلاف آن‌ها از سطح گسیختگی برشی می‌گذرد.	$V_{sa} = 0.6A_{se,v}f_{uta}$ یا تعیین بر اساس احتمال شکست ۵ درصد مبتنی بر آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید.

۱-۵-۱۸-۳ در مواردی که نصب مهار با استفاده از گروت انجام می‌شود، مقاومت اسمی **بند ۲-۱-۵-۱۸** باید در ضریب 0.8 ضرب شود.

۱-۵-۲ مقاومت شکست لبه بتن در برش

۱-۵-۲ مقاومت شکست لبه بتن در برش

۱-۵-۲-۱ مقاومت اسمی شکست لبه بتن در برش، V_{cb} ، برای مهارهای تکی و V_{cbg} برای مهارهای گروهی، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

ت ۱-۵-۲-۱ مقدار حداکثر سطح تصویر شده برای یک مهار بدون تاثیر فاصله از لبه‌هاست.

نحوه محاسبه A_{Vc} و A_{Vco} برای حالات مختلف فاصله از لبه‌ها در **شکل ۸-۱۸** نشان داده شده‌اند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- در مواردی که نیروی برشی عمود بر لبه در مهار تکی است:

$$V_{cb} = \frac{A_{vc}}{A_{vco}} \psi_{ed,v} \psi_{c,v} \psi_{h,v} V_b \quad \text{رابطه ۱۸-۲۲}$$

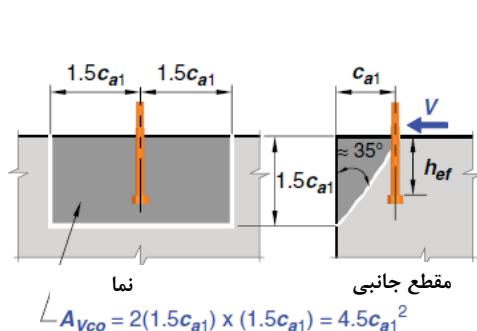
ب- در مواردی که نیروی برشی عمود بر لبه در مهار گروهی است:

$$V_{cbg} = \frac{A_{vc}}{A_{vco}} \psi_{ec,v} \psi_{ed,v} \psi_{c,v} \psi_{h,v} V_b \quad \text{رابطه ۱۸-۲۳}$$

پ- در مواردی که نیروی برشی موازی با امتداد لبه است، V_{cb} یا V_{cbg} را می‌توان دو برابر مقادیر محاسبه شده از **رابطه ۱۸-۲۲** و **رابطه ۱۸-۲۳** و با فرض $\psi_{ed,v}$ برابر با ۱/۰ در نظر گرفت.

ت- برای مهارهای واقع در گوشه، مقدار مقاومت اسمی گسیختگی لبه بتن باید برای هر لبه محاسبه شده و کم‌ترین مقدار تعیین شده به کار گرفته شود.

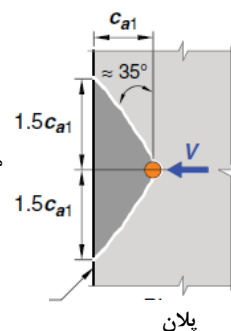
در روابط فوق، ضرایب اصلاح $\psi_{ec,v}$ ، $\psi_{ed,v}$ ، $\psi_{c,v}$ و $\psi_{h,v}$ در **بندهای ۱۸-۲-۵ تا ۱۸-۲-۵-۷** تعریف شده‌اند. در این روابط همچنین V_b مقاومت برشی پایه گسیختگی لبه بتن برای مهارهای تکی و A_{vco} و A_{vc} به ترتیب مساحت تصویر شده سطح گسیختگی روی سطح جانبی عضو بتنی برای مهارهای تکی یا گروهی، مطابق **شکل ۱۸-۷** می‌باشند. A_{vc} را می‌توان قاعده نیم هرمی در نظر گرفت که راس آن محور ردیف مهارهایی می‌باشد که بحرانی منظور می‌شوند. c_{a1} فاصله محور ردیف مهارهای بحرانی از لبه است. A_{vc} نباید بیشتر از nA_{vco} در نظر گرفته شود، که در آن n تعداد مهارها در مهار گروهی است.

نما
مقطع جانبی
 $A_{Vc0} = 2(1.5c_{a1}) \times (1.5c_{a1}) = 4.5c_{a1}^2$

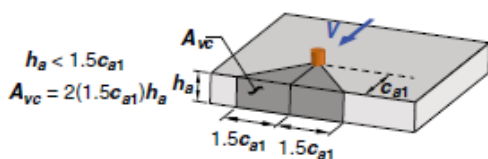
الف - محاسبه A_{Vc0}

فاصله مقطع بحرانی برای گل‌میخ‌های سردار و پیچ‌های سردار، مهارهای انبساطی و مهارهای پیچی و زیرچاکی برابر با $1.5c_{a1}$

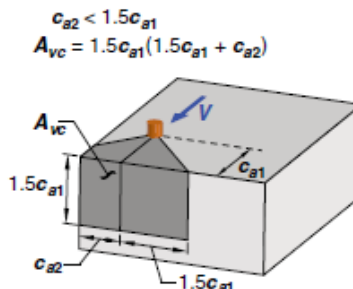

لبه بتن

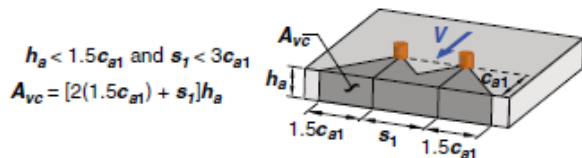
پلان

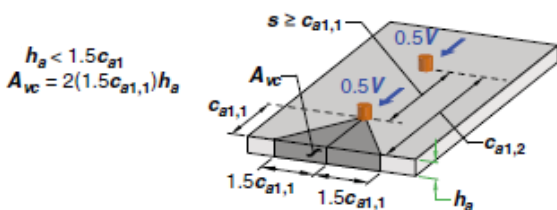
$h_a < 1.5c_{a1}$
 $A_{Vc} = 2(1.5c_{a1})h_a$

$c_{a2} < 1.5c_{a1}$
 $A_{Vc} = 1.5c_{a1}(1.5c_{a1} + c_{a2})$

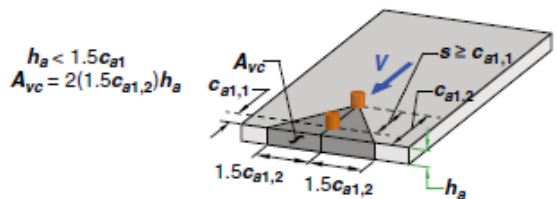

$h_a < 1.5c_{a1}$ and $s_1 < 3c_{a1}$
 $A_{Vc} = [2(1.5c_{a1}) + s_1]h_a$

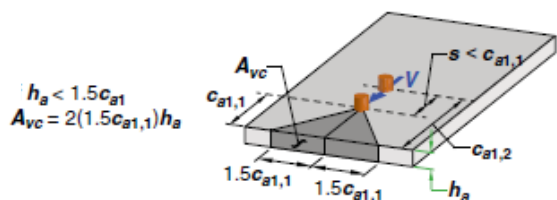
$h_a < 1.5c_{a1}$
 $A_{Vc} = 2(1.5c_{a1,1})h_a$

یادداشت:
۱- یک فرض برای توزیع برش اشاره دارد بر اینکه نیمی از برش توسط مهار جلویی منتقل می‌شود. در این حالت به جای c_{a1} باید $c_{a1,1}$ در نظر گرفته شود.

$h_a < 1.5c_{a1}$
 $A_{Vc} = 2(1.5c_{a1,2})h_a$

۲- فرض دیگر اشاره دارد که تمام برش توسط مهار عقبی منتقل می‌شود. این فرض باید زمانی در نظر گرفته شود که مهارها به یک صفحه مشترک، صرف نظر از s ، جوش شده باشند. در این حالت به جای c_{a1} باید $c_{a1,2}$ در نظر گرفته شود.

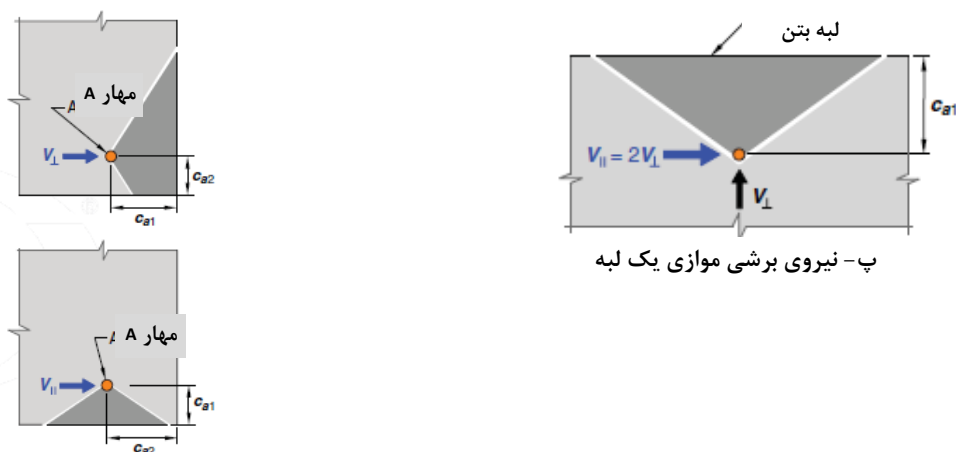

$h_a < 1.5c_{a1}$
 $A_{Vc} = 2(1.5c_{a1,1})h_a$

۳- در مواردی که $s < c_{a1,1}$ است تمام برش باید به مهار جلویی منتقل شود. این حالت در مواردی که مهارها به یک صفحه مشترک جوش می‌شوند، بکار برده نمی‌شود. در این حالت به جای c_{a1} باید $c_{a1,1}$ بکار برده شود.

۴- در مواردی که $s > c_{a1,1}$ است، به جز در مواردی که مهارها به یک صفحه جوش شده باشند، هر دو حالت (۱) و (۲) باید محاسبه شود و تعیین گردد کدام یک کنترل کننده است.

ب - محاسبه A_{Vc}

ت- نیروی برشی نزدیک یک گوشه

شکل ۱۸-۸ مساحت تصویر شده سطح گسیختگی A_{Vc} و A_{Vco}

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در اعضایی که در آن‌ها فاصله از لبه‌ها در امتداد عمود بر نیروی برشی، بیشتر یا مساوی $1.5c_{a1}$ است، برای مهار تکی در اعضای عمیق را می‌توان قاعده نیم هرمی که بُعد هر ضلع آن در امتداد موازی لبه برابر $3c_{a1}$ و عمق آن $1.5c_{a1}$ است، در نظر گرفت. در این صورت:

$$A_{Vco} = 4.5c_{a1}^2 \quad \text{رابطه ۱۸-۲۴}$$

در مواردی که فاصله مهارها از لبه متغیر است و مهارها به نحوی به ورق اتصال جوش شده‌اند که امکان توزیع بار بین تمام مهارها وجود دارد، c_{a1} را می‌توان فاصله دورترین ردیف مهارها از لبه در نظر گرفت و فرض نمود که کل برش تنها توسط این ردیف بحرانی تحمل می‌شود.

۱۸-۲-۲-۵ مقاومت برشی پایه شکست بتن برای مهار تکی در بتن ترک خورده، V_b ، باید برابر با کمترین دو مقدار از روابط زیر در نظر گرفته شود:

$$V_b = 0.6\lambda_a \left(\frac{l_e}{d_a}\right)^{0.2} \sqrt{f'_c d_a} c_{a1}^{1.5} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۵}$$

$$V_b = 3.7\lambda_a \sqrt{f'_c} c_{a1}^{1.5} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۶}$$

در **رابطه ۱۸-۲۵**، l_e طول موثر اتکایی مهار در برش است که به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- برای مهارهای با سختی ثابت در کل طول جاگذاری شده مانند گل‌میخ‌های سردار و مهارهای کاشتنی با یک غلاف محیطی در کل طول جاگذاری شده:

$$l_e = h_{ef} \leq 8d_a$$

ب- برای مهارهای نصب شده با اعمال پیچش با غلاف فاصله‌دار از بدنه مهار:

$$l_e = 2d_a$$

۱۸-۲-۳ برای گل‌میخ‌های سردار، پیچ‌های سردار، یا پیچ‌های قلاب‌دار که به طور پیوسته به ملحقات فولادی با ضخامت حداقل ۱۰ میلی‌متر و یا نصف قطر مهار جوش شده‌اند، مقاومت پایه گسیختگی لبه بتن در برش برای مهار تکی در بتن ترک خورده، V_b ، باید برابر با حداقل مقدار محاسبه شده از رابطه ۱۸-۲۶ و رابطه زیر منظور شود.

$$V_b = 0.66\lambda_a \left(\frac{l_e}{d_a}\right)^{0.2} \sqrt{f'_c d_a} c_{a1}^{1.5} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۷}$$

که در آن l_e مطابق تعریف بند * محاسبه می‌شود. در محاسبه مقاومت پایه فوق، موارد «الف» تا «پ» زیر نیز باید در نظر گرفته شوند:

الف- برای مهارهای گروهی، مقاومت بر اساس مقاومت ردیف مهارهایی که در دورترین فاصله از لبه قرار دارند، محاسبه می‌شود.

ب- فواصل مهارها از یکدیگر، e ، کمتر از ۶۵ میلی‌متر نباشند.
پ- در مواردی که $c_{a2} \leq 1.5h_{ef}$ است، آرماتورهایی باید در گوشه‌ها تعبیه شوند.

۱۸-۲-۴ در مواردی که مهارها در سطوح کم عرض با ضخامت محدود نصب شده‌اند، به گونه‌ای که فاصله از لبه، c_{a2} و ضخامت عضو مهار کننده در امتداد موازی محور مهار، h_a ، هر دو کمتر از $1.5c_{a1}$ هستند، مقدار c_{a1} مورد استفاده برای محاسبه A_{Vc} در بند ۱۸-۲-۵ و همچنین در تمام روابط زیر بند ۱۸-۲-۵، نباید از بزرگترین مقادیر «الف» تا «پ» زیر بیشتر باشد:

الف- $c_{a2}/1.5$ که در آن c_{a2} بزرگترین فاصله از لبه است؛

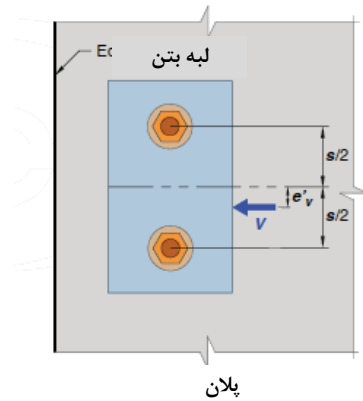
متن اصلی

ب- $h_d/1.5$

پ- $s/3$ ، که در آن s حداکثر فاصله بین مهارها در گروه مهار عمود بر امتداد برش است.

تفسیر/توضیح

ت ۱۸-۵-۲-۵ تعریف $e'v$ برای گروه مهار، رابطه ۱۸-۲۸، در شکل ۹-۱۸ نشان داده شده است.

شکل ۹-۱۸ تعریف $e'v$ برای گروه مهار

۱۸-۵-۲-۵ ضریب اصلاح $\psi_{ec,v}$ برای مهارهای گروهی که تحت بار برشی با خروج از مرکزیت قرار دارند، باید از رابطه زیر محاسبه شود:

$$\psi_{ec,v} = \frac{1}{\left(1 + \frac{2e'v}{3c_{a1}}\right)} \leq 1 \quad \text{رابطه ۱۸-۲۸}$$

در مواردی که بارگذاری روی مهار گروهی به گونه‌ای باشد که فقط برخی از مهارها تحت برش در یک جهت قرار گیرند، فقط آن مهارها باید در محاسبه خروج از مرکزیت برش $e'v$ برای استفاده در رابطه ۱۸-۲۸ و نیز در محاسبه V_{cbg} در رابطه ۱۸-۲۳، در نظر گرفته شوند.

۱۸-۵-۲-۶ ضریب اصلاح $\psi_{ed,v}$ برای اثر فاصله مهار از لبه در مهار تکی یا مهار گروهی تحت بار برشی باید با استفاده از مقدار کوچک‌تر c_{a2} ، به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه شود:

الف- اگر $c_{a2} \geq 1.5c_{a1}$ باشد، $\psi_{ed,v}$ برابر با $1/0$ در نظر گرفته می‌شود.

ب- اگر $c_{a2} < 1.5c_{a1}$ باشد:

$$\psi_{ed,v} = 0.7 + 0.3 \frac{c_{a2}}{1.5c_{a1}} \quad \text{رابطه ۱۸-۲۹}$$

برای تعریف c_{a1} و c_{a2} به بند ۱۸-۵-۲-۴ مراجعه شود.

۱۸-۵-۲-۷ ضریب اصلاح $\psi_{c,v}$ برای اثر ترک‌خوردگی، در مهارهای واقع در ناحیه‌ای از عضو بتنی که نتایج تحلیل نشان گر ترک نخوردگی در اثر بارهای بهره‌برداری می‌باشند، می‌توان $\psi_{c,v}$ را مساوی $1/4$ فرض نمود. در غیر این صورت و نیز در صورت وقوع ترک‌خوردگی در شرایط بارهای بهره‌برداری، این ضریب را می‌توان به صورت «الف» تا «ت» زیر در نظر گرفت:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- برای مهار در بتن ترک خورده بدون آرماتورهای مهاری یا با آرماتور لبه با قطر کوچک‌تر از ۱۲ میلی‌متر، برابر با ۱/۰.

برای مهار در بتن ترک خورده با آرماتورهای مهار با قطر ۱۲ میلی‌متر و بیشتر بین مهار و لبه، برابر با ۱/۲.

پ- برای مهار در بتن ترک خورده با آرماتورهای مهار با قطر ۱۲ میلی‌متر و بیشتر بین مهار و لبه که توسط خاموت‌هایی در فواصل کوچک‌تر یا مساوی ۱۰۰ میلی‌متر از یکدیگر محاط شده‌اند، برابر با ۱/۴.

ت- آرماتورهای مهار و لبه برای کنترل گسیختگی لبه بتن در شکل ۳-۱۸ نشان داده شده‌اند.

۱۸-۵-۲-۸ ضریب اصلاح $\psi_{h,v}$ برای مهارهای واقع در یک عضو بتنی که در آن‌ها $h_a < 1.5c_{a1}$ است، باید از رابطه زیر محاسبه شود:

$$\psi_{h,v} = \sqrt{\frac{1.5c_{a1}}{h_a}} \geq 1.0 \quad \text{رابطه ۳۰-۱۸}$$

ت ۱۸-۵-۲-۹ تنها آرماتورهای مهار به فاصله حداقل $0.5c_{a1}$ و $0.3c_{a2}$ از مهار در انتقال نیرو موثر تلقی می‌شوند (شکل ۴-۱۸ ب). وجود آرماتور لبه (شکل ۴-۱۸) برای برقراری تعادل لازم است و مساحت آن را می‌توان با ساخت یک مدل خرابایی تعیین نمود. توصیه می‌شود قطر آرماتورهای مهار و لبه از ۲۰ میلیمتر بیشتر گرفته نشود.

۱۸-۵-۲-۹ در مواردی که آرماتورهای مهار در هر دو طرف سطح شکست گسیختگی لبه بتن دارای طول مهاری کافی مطابق فصل ۲۱ باشند (شکل ۴-۱۸)، ویا آرماتور مهار محیط بر مهار باشد (شکل ۴-۱۸)، می‌توان از مقاومت آرماتورهای مهار به جای مقاومت گسیختگی لبه بتن در ϕV_n استفاده نمود. ضریب ϕ در این حالت باید ۰/۷۵ منظور شود.

ت ۱۸-۵-۳ مقاومت قلوه‌کن شدن بتن برای مهار در برش

۱۸-۵-۳ مقاومت قلوه کن شدن بتن برای مهار در برش

ت ۱۸-۵-۳-۱ این نوع شکست برای مهارهای دور از لبه کنترل می‌شود.

۱۸-۵-۳-۱ مقاومت اسمی قلوه‌کن شدن V_{cp} برای مهار تکی یا V_{cp} برای مهار گروهی، باید به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه شود:

الف- برای مهارهای تکی:

$$V_{cp} = k_{cp} N_{cp} \quad \text{رابطه ۳۱-۱۸}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برای مهارهای تعبیه شده، انبساطی و زیر چاکی، N_{cp} باید برابر با N_{cb} از رابطه ۳-۱۸ الف و برای مهار چسبی، N_{cp} باید برابر با کمترین دو مقدار N_a از رابطه ۱۳-۱۸ و N_{cb} از رابطه ۳-۱۸ الف در نظر گرفته شود.

ب- برای مهارهای گروهی:

$$V_{cpg} = k_{cp} N_{cpg} \quad \text{رابطه ۳۲-۱۸}$$

برای مهارهای تعبیه شده، انبساطی و زیر چاکی، N_{cpg} باید برابر با N_{cbg} از رابطه ۳-۱۸ ب و برای مهار چسبی، N_{cpg} باید برابر با کمترین دو مقدار N_{ag} از رابطه ۱۴-۱۸ و N_{cbg} از رابطه ۳-۱۸ ب در نظر گرفته شود.

ضریب k_{cp} در رابطه‌های فوق، در مواردی که h_{ef} کمتر از ۶۵ میلی‌متر است برابر با ۱/۰ و در مواردی که h_{ef} بیشتر یا مساوی ۶۵ میلی‌متر است برابر با ۲/۰ منظور می‌شود.

۶-۱۸ اندرکنش نیروهای کششی و برشی

۱-۶-۱۸ مهارهای تکی یا گروهی تحت اثر همزمان بارهای کششی و برشی باید طبق ضوابط این بند طراحی شوند. مقادیر ϕV_n و ϕN_n مقاومت‌های کششی و برشی مهارها، بر اساس بندهای ۴-۱۸ و ۵-۱۸ محاسبه می‌شوند.

۲-۶-۱۸ اگر رابطه $\frac{V_{ua}}{\phi V_n} \leq 0.2$ برای هر مهار تکی یا گروهی برقرار باشد، می‌توان از اندرکنش کشش و برش در تعیین مقاومت کششی صرف نظر نموده و از ظرفیت کامل کششی بر اساس رابطه زیر استفاده نمود:

$$N_{ua} \leq \phi N_n \quad \text{رابطه ۳۳-۱۸}$$

۳-۶-۱۸ اگر رابطه $\frac{N_{ua}}{\phi N_n} \leq 0.2$ برای هر مهار تکی یا گروهی برقرار باشد، می‌توان از اندرکنش کشش و برش در تعیین مقاومت برشی صرف نظر نموده و از ظرفیت کامل برشی بر اساس رابطه زیر استفاده نمود:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

رابطه ۱۸-۳۴

$$V_{ua} \leq \phi V_n$$

۱۸-۶-۴ اگر $V_{ua} > 0.2\phi V_n$ و $N_{ua} > 0.2\phi N_n$ باشند، رابطه زیر باید برای اندرکنش کشش و برش برقرار شود:

رابطه ۱۸-۳۵

$$\frac{N_{ua}}{\phi N_n} + \frac{V_{ua}}{\phi V_n} \leq 1.2$$

۱۸-۷ الزامات فاصله مهارها از یکدیگر، فاصله از لبه‌ها و حداقل ضخامت برای جلوگیری از شکست دو نیم شدگی بتن

۱۸-۷ الزامات فاصله مهارها از یکدیگر، فاصله از لبه‌ها و حداقل ضخامت برای جلوگیری از شکست دو نیم شدگی بتن

ت ۱۸-۷-۱ آرماتور تکمیلی برای کنترل شکست دو نیم‌شدگی بتن را می‌توان از رابطه زیر محاسبه نمود:

$$A_{s,sp} = \psi N u \phi f_y \quad \text{رابطه ت ۱۸-۲}$$

در این رابطه $A_{s,sp}$ و f_y سطح مقطع و مقاومت تسلیم آرماتورهای گذرنده از سطح ترک دو نیم‌شدگی بتن در سه چهارم طول مهار از سطح آزاد بتن می‌باشند. در این رابطه ψ بصورت زیر تعیین می‌شود

الف) برابر با ۲/۰، برای مهار انبساطی، نصب با اعمال جابجایی؛

ب) برابر با ۱/۵، برای مهار انبساطی، نصب با اعمال پیچش؛

پ) برابر با ۱/۲، برای مهار اتکایی؛

ت) برابر با ۰/۵، برای گل‌میخ‌های سردار در بتن درجا و مهار چسبی.

۱۸-۷-۱ حداقل فاصله مهارها از یکدیگر، حداقل فواصل از لبه‌ها و حداقل ضخامت اعضا باید بر اساس الزامات این بند تعیین شود، مگر آن که آرماتورهای اضافی برای کنترل شکست دو نیم‌شدگی تامین شود. استفاده از فواصل و ضخامت‌های کمتر، مبتنی بر نتایج آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید مجاز می‌باشد.

۱۸-۷-۲ حداقل فاصله مرکز تا مرکز مهارها و فاصله از لبه باید بر اساس **جدول ۱۸-۶** تعیین شوند.

جدول ۱۸-۶ حداقل فاصله مرکز تا مرکز مهارها و فاصله از لبه

نوع مهار	نوع مهار	
	مهار تعبیه شده	
حداقل فاصله مرکز تا مرکز مهارها	نصب بدون اعمال پیچش	نصب با اعمال پیچش
	$6da$	$6da$
حداقل فاصله از لبه	الزامات پوشش مطابق فصل ۴	بزرگترین مقادیر زیر: الف- الزامات پوشش مطابق فصل ۴ ب- دو برابر اندازه حداکثر درشت دانه پ- حداقل فاصله از لبه مطابق جدول ۱۸-۷ یا بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مرجع تایید شده

جدول ۷-۱۸ حداقل فاصله از لبه

نوع مهار کاشتنی	حداقل فاصله از لبه
مهار نصب شده به روش کنترل پیچش	8da
مهار نصب شده به روش کنترل جابجایی	10da
مهار زیرچاکی	6da
مهار چسبی	6da

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۷-۱۸ در مهارهایی که در نصب آن‌ها نیروی دو نیم‌شدگی ایجاد نشده و تحت پیچش قرار نمی‌گیرند، اگر فاصله از لبه‌ها یا فاصله مهارها از یکدیگر کمتر از مقادیر بند ۲-۷-۱۸ باشند، می‌توان در بند ۲-۷-۱۸ به جای d_a از قطر فرضی کوچک‌تر d'_a استفاده نمود، مشروط بر آن که نیروهای محاسباتی اعمالی بر مهار، به مقادیر مقاومت محاسبه شده با قطر کوچک‌تر d'_a محدود شود. d_a قطر خارجی مهار و d'_a قطر جایگزین آن مطابق تعریف در فصل ۲ است.

۴-۷-۱۸ مقدار h_{ef} برای مهارهای کاشتنی انبساطی یا زیر چاکی، نباید از دو سوم ضخامت عضو، h_a و ضخامت عضو منهای ۱۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۵-۷-۱۸ فاصله بحرانی از لبه، c_{ac} ، نباید از مقادیر «الف» تا «ت» زیر کمتر باشد، مگر آن که این فاصله بر اساس آزمایش‌های مبتنی بر مراجع مورد تایید، تعیین شود.

الف- برای مهارهای چسبی: $2h_{ef}$ ؛

ب- برای مهارهای زیر چاکی: $2.5h_{ef}$ ؛

پ- برای مهارهای انبساطی: نصب شده با اعمال پیچش، $4h_{ef}$ ؛

ت- برای مهارهای انبساطی: نصب با اعمال جا به جایی، $4h_{ef}$ ؛

۶-۷-۱۸ مدارک ساخت باید مشخص کننده حداقل فاصله‌ای از لبه که در طراحی استفاده شده، باشند.

۸-۱۸ الزامات لرزه‌ای

ت ۸-۱۸ الزامات لرزه‌ای

۱-۸-۱۸ کلیات

ت ۱-۸-۱۸ کلیات

۱-۱-۸-۱۸ تمام مهارها در سازه‌های واقع در مناطق با خطر لرزه خیزی نسبی متوسط، زیاد و خیلی زیاد، باید ضوابط اضافی این بخش را تامین نمایند.

متن اصلی

۱۸-۸-۱-۲ قابلیت استفاده از مهارهای کاشتنی در بارگذاری لرزه‌ای، باید بر اساس آزمایش‌های مورد استناد مراجع مورد تایید، پذیرفته شود. برای مهارهای انبساطی و زیر چاکی، مقاومت بیرون کشیدگی، N_p و مقاومت فولاد در برش، V_{sa} و برای مهارهای چسبی، مقاومت فولاد در برش، V_{sa} و تنش‌های پیوستگی، τ_{ch} و τ_{unch} ، باید بر اساس آزمایش‌های لرزه‌ای مورد استناد مراجع مورد تایید، تعیین گردند.

۱۸-۸-۱-۳ مهارهای تکی یا گروهی که همزمان تحت بارهای کششی و برشی قرار می‌گیرند، باید با منظور نمودن اثرات اندرکنش نیروها مطابق بند ۱۸-۶ طراحی شوند، که در آن مقاومت کششی طراحی بر اساس بند ۱۸-۲-۳ یا ۱۸-۲-۴ تعیین می‌شود.

۱۸-۸-۲ الزامات برای بارهای کششی

۱۸-۸-۲-۱ در مواردی که مولفه کششی بار زلزله روی مهار تکی یا گروهی، کمتر یا مساوی ۲۰ درصد کل بار کششی روی مهار در همان ترکیب بار باشد، طراحی مهار را می‌توان برای نیروهای طراحی مبتنی بر ترکیب‌های بار فصل ۷ و با منظور نمودن مقاومت کششی مهار بر اساس بند ۱۸-۴ انجام داد.

ت ۱۸-۸-۲-۲

۱۸-۸-۲-۲ در مواردی که مولفه کششی بار زلزله روی مهار تکی یا گروهی، بیشتر از ۲۰ درصد کل بار کششی روی مهار در همان ترکیب بار باشد، طراحی مهارها و ملحقات آن‌ها باید یکی از بندهای «الف» تا «ت» زیر را تامین نماید:

الف- در استفاده از این گزینه فرض می‌شود که مقاومت وابسته به بتن بیش از مقاومت فولاد مهار بوده و کاهش در مقاومت بتن ناشی از بارگذاری لرزه‌ای رخ نمی‌دهد. از این رو نیازی به کاهش مقاومت‌های وابسته به بتن برای در نظر گرفتن بارگذاری لرزه‌ای مطابق بند ۱۸-۲-۳ نیست. در صورت تامین آرماتور مهار مناسب تعیین مقاومت با در نظر گرفتن بند ۱۸-۲-۴ انجام می‌شود.

الف- در مهارهای تکی، مقاومت وابسته به بتن (مقاومت حالات گسیختگی بتن) باید بیشتر از مقاومت فولاد مهار باشد. در مهارهای گروهی نسبت بار کششی وارده به مهارهای که بیشترین تنش را تحمل می‌کند به مقاومت فولاد آن مهار، باید بیشتر یا مساوی نسبت بار وارده به تمام مهارهای کششی آن گروه به مقاومت وابسته به بتن در آن مهارها باشد. در این حالت شرایط (۱) تا (۵) زیر باید تامین شوند:

۱- مقاومت فولاد مهار باید $1/2$ برابر مقاومت اسمی آن در نظر گرفته شود.

۲- مقاومت وابسته به بتن باید مقاومت اسمی تلقی شده و برای محاسبه آن باید اثرات گسیختگی مخروطی بتن،

متن اصلی

بیرون کشیدگی، بیرون زدگی جانبی بتن و مقاومت پیوستگی، هر کدام که حاکم باشد، منظور شوند. در محاسبه مقاومت بیرون کشیدگی برای مهارهای گروهی، نسبت بار به مقاومت باید برای مهار با بیشترین تنش محاسبه شود. مقاومت کششی وابسته به بتن مجموعه مهار در طراحی، باید بر اساس ضرایب کاهش مقاومت **بند ۱۸-۳** و حالات گسیختگی **بند ۱۸-۴**، با فرض ترک خوردگی بتن تعیین شود، مگر آن که بتوان نشان داد که بتن ترک نخورده است، که در این صورت مقاومت متناظر با حالات گسیختگی را می توان با فرض ترک نخوردن بتن محاسبه نمود.

۳- برای تامین رفتار شکل پذیر در مهارها، انتقال نیروی کششی باید توسط مهار فولادی شکل پذیر با طول کش آمدگی حداقل ۸ برابر قطر مهار مطابق **شکل ۱۸-۱۰** تامین شود، مگر آن که طول دیگری بر اساس نتایج تحلیل منظور شود.

۴- در مواردی که مهارها تحت بارهای رفت و برگشتی قرار می گیرند، باید تمهیدات لازم برای جلوگیری از کمانش آن ها انجام شوند. بدین منظور می توان از غلاف استفاده نمود.

۵- در مواردی که اتصال از نوع رزوه ای بوده و مهار در تمام طول خود رزوه نشده است، برای اطمینان از تسلیم مهار در ناحیه رزوه نشده و جلوگیری از وقوع گسیختگی در محل رزوه، نسبت مقاومت کششی فولاد مهار، f_{uta} ، به مقاومت تسلیم فولاد مهار، f_{ya} ، نباید کمتر از $1/3$ باشد.

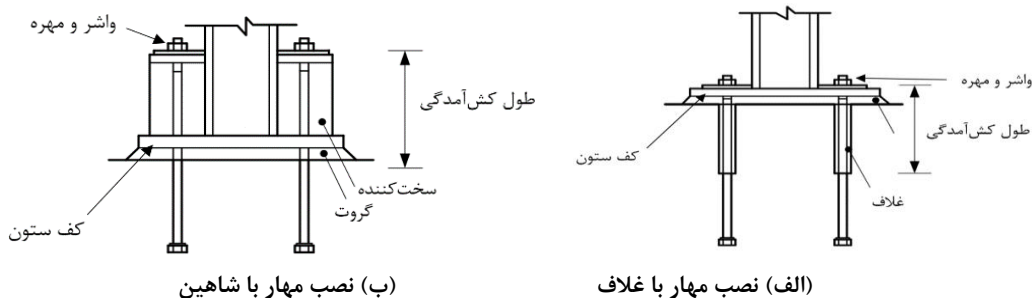
ب- مهار تکی یا گروهی باید برای حداکثر کشش قابل انتقال به مهار و با در نظر گرفتن یک مکانیزم شکل پذیر کششی، خمشی، برشی یا اتکایی و یا ترکیب آن ها در قطعه الحاقی، که در آن اثرات اضافه مقاومت مصالح و سخت شوندگی کرنشی در قطعه الحاقی منظور می شوند، طراحی شوند. مقاومت کششی مهارها در طراحی با استفاده از ضوابط **بند ۱۸-۲-۸-۳** یا **۱۸-۲-۸-۴** محاسبه می شود.

تفسیر/توضیح

۳- تامین طول کش آمدگی که در آن فولاد مهار از بتن جدا می شود به دلایل مختلفی انجام می شود. از نظر لرزه ای معمولاً این جداسازی برای ایجاد طولی مناسب برای کاهش طلب کرنشی روی فولاد مهار انجام می شود. در موارد دیگری ممکن است این جداسازی با غلاف برای ایجاد سهولت در نصب انجام شود. در این موارد اگر فولاد مهار پس از نصب پیش تنیده می شود، فولاد مهار در کل طول آن در داخل بتن (به غیر از قسمت نزدیک به انتهای مهار) باید از بتن جدا شود. در **شکل ۱۸-۱۰** نشان داده شده است.

ب- با در نظر گرفتن مقاومت مورد انتظار می توان اثرات اضافه مقاومت مصالح و سخت شوندگی کرنشی منظور شده تلقی نمود.

شکل ۱۰-۱۸ تعریف طول کش آمدگی

متن اصلی

پ- مهارهای تکی یا گروهی باید برای حداکثر نیروی کششی قابل انتقال به مهار از طریق قطعه الحاقی با رفتار غیر تسلیم شونده طراحی شوند. مقاومت کششی مهارها در طراحی از بند ۳-۲-۸-۱۸ یا ۴-۲-۸-۱۸ محاسبه می‌شود.

ت- مهارهای تکی یا گروهی باید برای حداکثر بار کششی حاصل از ترکیب بارهای شامل زلزله که در آن‌ها بار زلزله با ضریب اضافه مقاومت Ω_0 تشدید شده است، طراحی شوند. مقاومت کششی مهارها در طراحی از بند ۳-۲-۸-۱۸ یا ۴-۲-۸-۱۸ محاسبه می‌شود.

۳-۲-۸-۱۸ مقاومت کششی در طراحی مهارهایی که نیروهای زلزله را تحمل می‌کنند و بر اساس بند ۲-۲-۸-۱۸ «ب» تا «ت» طراحی می‌شوند، باید با منظور نمودن بندهای «الف» تا «ث» زیر (که اثر بارگذاری لرزه‌ای را در کاهش مقاومت کششی منظور می‌کنند) و حالات گسیختگی جدول ۱-۱۸ و با فرض ترک خوردگی بتن محاسبه شود، مگر آن که بتوان نشان داد بتن ترک نخورده است، که در این صورت مقاومت متناظر با حالات گسیختگی را می‌توان با فرض ترک خوردن بتن محاسبه نمود.

الف- برای یک مهار تکی یا یک مهار از گروه مهاری که تحت بیشترین تنش واقع شده‌اند، ϕN_{sa} ؛
ب- برای یک مهار تکی و یا یک مهار از گروه مهاری که تحت بیشترین تنش قرار می‌گیرند، $0.75\phi N_{cb}$ یا $0.75\phi N_{cbg}$

در مواردی که آرماتورهای مهار مطابق بند ۶-۲-۴-۱۸ تامین شده باشند، نیازی به محاسبه N_{cbg} و N_{cb} نمی‌باشد؛

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۸-۱۸ کاهش مقاومت با ضریب ۰/۷۵ در روابط فوق برای در نظر گرفتن عرض ترک بیشتر از مقدار محتمل در شرایط بهره‌برداری (حدود ۰/۳ میلی‌متر) که حالت مینا تلقی می‌شود و برای در نظر گرفتن بارهای رفت و برگشتی زلزله انجام می‌شود (متناظر عرض ترک در حدود ۰/۵ میلی‌متر).

متن اصلی

تفسیر/توضیح

پ- برای یک مهار تکی و یا یک مهار از گروه مهاری که تحت بیشترین تنش قرار می‌گیرند، $0.75\phi N_{pn}$ ؛
 ت- $0.75\phi N_{sb}$ یا $0.75\phi N_{sb}$ ؛
 ث- $0.75\phi N_a$ یا $0.75\phi N_{ag}$.
 ضریب کاهش مقاومت ϕ در زیر بندهای فوق بر اساس ضوابط بند ۳-۱۸ تعیین می‌شود.

۱۸-۲-۴ در مواردی که انجام طراحی مهار بر اساس بند ۱۸-۲-۸ «الف» انجام شود، و یا در مواردی که آرماتورهای مهار مطابق بند ۱۸-۴-۲-۶ تامین شده باشند، نیازی به کاهش مقاومت کششی برای در نظر گرفتن اثر بارگذاری لرزه‌ای نمی‌باشد و اعمال ضریب‌های کاهش مقاومت مطابق ضوابط بند ۱۸-۳-۹ کافی خواهد بود.

۱۸-۳ الزامات برای بارهای برشی

ت ۱۸-۳-۸ الزامات برای بارهای برشی

۱۸-۳-۱ در مواردی که مولفه برشی بار زلزله وارد بر مهارهای تکی یا گروهی، کمتر یا مساوی ۲۰ درصد کل بار برشی وارد به مهار در همان ترکیب بار باشد، مقاومت برشی مهارها بر اساس بند ۱۸-۵ تعیین می‌شود.

ت ۱۸-۳-۸ با در نظر گرفتن مقاومت مورد انتظار می‌توان اثرات اضافه مقاومت مصالح و سخت‌شوندگی کرنشی منظور شده تلقی نمود.

۱۸-۳-۲ در مواردی که مولفه برشی بار زلزله وارد بر مهارهای تکی یا گروهی، بیشتر از ۲۰ درصد کل بار برشی وارد به مهار در همان ترکیب بار باشد، طراحی مهار و ملحقات آن باید مطابق یکی از بندهای «الف» تا «پ» زیر بوده و مقاومت برشی مهار بر اساس بند ۱۸-۵ تعیین شود.

الف- مهارهای تکی یا گروهی باید برای حداکثر برش قابل انتقال به آن‌ها بر اساس یک مکانیزم تسلیم شکل پذیر خمشی، برشی، یا اتکایی یا ترکیبی از آن‌ها در قطعه الحاقی و با در نظر گرفتن اضافه مقاومت مصالح و سخت‌شوندگی کرنشی در اجزای الحاقی، طراحی شوند؛

ب- مهارهای تکی یا گروهی باید برای حداکثر نیروی برشی قابل انتقال به آن‌ها از طریق قطعه الحاقی با رفتار غیرتسلیم‌شونده محاسبه شوند؛

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

پ- مهارهای تکی یا گروهی باید برای حداکثر بار برشی حاصل از ترکیب‌هایی از بار طراحی که در آن‌ها بار زلزله با ضریب اضافه مقاومت Ω_0 تشدید شده است، محاسبه شوند.

۱۸-۳-۳-۸ در مواردی که از آرماتورهای مهار مطابق بند ۱۸-۵-۲-۸ استفاده می‌شود، نیازی به کاهش مقاومت برشی برای در نظر گرفتن اثر بارگذاری لرزه‌ای نمی‌باشد و اعمال ضریب‌های کاهش مقاومت بر اساس بند ۱۸-۳ کافی خواهد بود.

۹-۱۸ نصب و بازرسی مهارها**ت ۹-۱۸ نصب و بازرسی مهارها**

۱۸-۹-۱ مهارهای کاشتنی باید توسط افراد آموزش دیده و بر اساس مدارک ساخت و دستورالعمل‌های تولید کننده نصب شوند. مدارک ساخت باید مبتنی بر دستورالعمل‌های نصب تولید کننده باشند. گواهی صلاحیت نصاب باید کتبی و مبتنی بر آزمون‌های کنترل کارایی بوده و توسط شرکت تولید کننده یا نمایندگی آن صادر شده باشد. در هر حال مهندس طراح باید صلاحیت نصاب را به صورت کتبی تایید نماید.

۱۸-۹-۲ بازرسی نصب مهارها باید مطابق دستورالعمل‌های فصل ۲۴ انجام شود. برای مهارهای چسبی، الزامات اضافی بندهای ۱۸-۹-۳ تا ۱۸-۹-۴ نیز باید رعایت شوند.

۱۸-۹-۳ در مهارهای چسبی مدارک ساخت باید شامل روش انجام بارگذاری نمونه‌های شاهد مطابق مراجع مورد تایید باشند. مدارک ساخت همچنین باید مشخص کننده تمام پارامترهای مرتبط با تنش پیوستگی به کار رفته در طراحی مطابق بند ۱۸-۴-۵، شامل سن حداقل بتن، محدوده دمای بتن، شرایط رطوبتی در زمان نصب، نوع بتن سبک (در صورت استفاده) و الزامات مربوط به سوراخ کاری و آماده سازی باشند.

۱۸-۹-۴ عملیات نصب مهارهای چسبی افقی یا شیب‌دار رو به بالا، که تحت بارهای کششی دائمی می‌باشند، باید به صورت مستمر توسط مهندس طراح یا ناظر کنترل شوند. مهندس طراح یا ناظر باید گزارشی از روش انجام کار، مصالح مورد استفاده و انطباق فرایند نصب با مدارک ساخت و دستورالعمل‌های نصب تولید کننده، تهیه نموده و به مقام مسئول ارائه دهد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۱۸ قطعات الحاقی با زبانه برشی

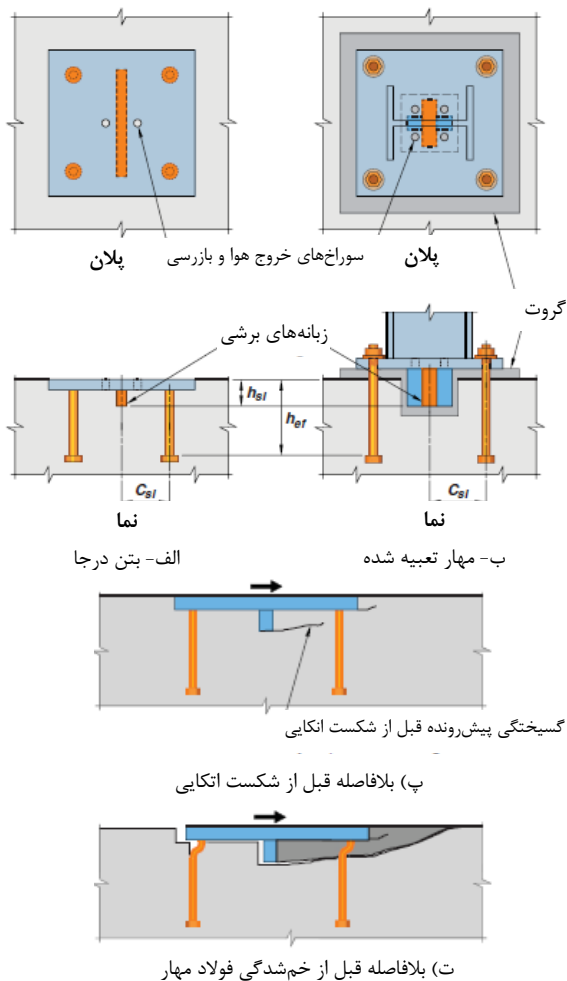
ت ۱۰-۱۸ قطعات الحاقی با زبانه برشی

ت ۱۰-۱۸-۱ برای طراحی زبانه برشی در این بخش الزامات زیر کافی است. با این حال می‌توان از روش‌های دیگر که ضوابط این بند را رعایت نمایند، استفاده نمود.

قطعات الحاقی با زبانه برشی ممکن است با نصب قطعه در بتن و یا با تعبیه یک بلوک بیرون‌زده در بتن ساخته شده، انجام شود. در حالت دوم اطراف بلوک بیرون‌زده باید با گروت با گروت فاقد خاصیت جمع‌شدگی، پر شود. به شکل ۱۱-۱۸ مراجعه شود.

در کف ستون‌ها با مهارها، لنگر خمشی با عملکرد مرکب کف ستون و مهار منتقل شده و زبانه برشی تنها وظیفه انتقال برش را دارد. قطعه الحاقی با پروفیل‌های جاگذاری شده در بتن و بدون کف‌ستون و مهارها که برای انتقال لنگر خمشی متکی بر مکانیزم قلوه‌کن شدن بتن هستند در این بخش پوشش داده نشده است.

۱۰-۱۸-۱ طراحی زبانه برشی به روش دیگری غیر از ضوابط بخش ۱۰-۱۸، فقط در صورتی مجاز است که تامین مقاومت کافی و انتقال مناسب نیرو به صورت تحلیلی و یا با آزمایش نشان داده شود.

شکل ۱۱-۱۸ شکست اتکایی و خم‌شدگی مهار برای صفحه جاگذاری شده زبانه برشی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۸-۱۰-۲ کلیات

ت ۱۸-۱۰-۲ کلیات

۱۸-۱۰-۲-۱ طراحی زبانه برشی بر اساس کنترل مقاومت اتکایی بتن طبق بند ۱۸-۱۰-۳ و مقاومت شکست لبه بتن طبق بند ۱۸-۱۰-۴ انجام می‌شود.

۱۸-۱۰-۲-۲ باید حداقل چهار مهار طراحی شده بر اساس ضوابط فصل ۱۸ و با در نظر گرفتن ضوابط بند ۱۸-۳-۱۱ تامین شوند. لنگر ناشی از فاصله برش اعمالی روی کف ستون و برآیند بار روی زبانه برشی، منجر به ایجاد کشش در مهارها می‌شود، این کشش باید در طراحی مهارها لحاظ شود.

۱۸-۱۰-۲-۳ در مهارهای جوش شده به کف ستون، کنترل اندرکنش کشش و برش باید مبتنی بر انتقال درصدی از برش کل توسط مهارها باشد.

۱۸-۱۰-۲-۴ زبانه برشی باید از ورق‌های مستطیلی شکل و با از مقاطع فولادی تشکیل شده از اجزای صفحه‌ای، به صورت جوش شده به ورق کف ستون ساخته شده باشد.

۱۸-۱۰-۲-۵ در صورت استفاده از سخت کننده، طول آن در امتداد برش نباید از $0.5h_{sl}$ کمتر باشد.

۱۸-۱۰-۲-۶ ابعاد زبانه برشی و کف ستون باید تامین کننده الزامات «الف» و «ب» زیر باشند:

$$\text{الف- } h_{\text{eff}} \geq h_{sl}$$

$$\text{ب- } h_{\text{eff}}/C_{sl} \geq 2.5$$

۱۸-۱۰-۲-۷ کف ستون‌هایی که به صورت افقی اجرا می‌شوند، باید دارای سوراخ‌هایی به قطر حداقل ۲۵ میلی‌متر در امتداد هر وجه بلند زبانه برشی باشند.

ت ۱۸-۱۰-۲-۳ نسبت برش انتقالی توسط مجموعه مهار به برش انتقالی توسط زبانه برشی را می‌توان مساوی نسبت سطح موثر برشی مجموعه مهارها به سطح موثر زبانه برشی، $A_{ef,sl}$ گرفت. سطح موثر برشی هر مهار را می‌توان مساوی $2d_a^2$ گرفت و سطح موثر برشی مجموعه مهارها از حاصل جمع این سطح برای تک تک مهارها به دست می‌آید.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۱۰-۱۸ مقاومت اتکایی بتن زبانه برشی

ت ۳-۱۰-۱۸ مقاومت اتکایی بتن زبانه برشی

ت ۳-۱۰-۱۸ مقاومت اتکایی بتن زبانه برشی در برش به مقاومت بتن قبل از شکست در جلوی زبانه برشی گفته می‌شود. مقاومت اتکایی عنوان شده بر اساس توزیع یکنواخت تنش برابر با $1.7f_c$ بر روی سطح موثر زبانه برشی بدست آورده شده است.

۳-۱۰-۱۸ مقاومت اسمی اتکایی بتن زبانه برشی، $V_{brg,sl}$ ، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$V_{brg,sl} = 1.7f_c' A_{ef,sl} \psi_{brg,sl} \quad \text{رابطه ۳۶-۱۸}$$

سطح موثر زبانه برشی، $A_{ef,sl}$ ، بر اساس بند ۲-۳-۱۰-۱۸ و ضریب تصحیح نیروی محوری، $\psi_{brg,sl}$ ، بر اساس بند ۲-۳-۱۰-۱۸ تعیین می‌شوند.

ت ۳-۱۰-۱۸ به شکل ۱۲-۱۸ مراجعه شود.

۲-۳-۱۰-۱۸ سطح موثر زبانه برشی، $A_{ef,sl}$ ، در امتداد عمود بر برش به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه می‌شود:

الف- زبانه برشی بدون سخت کننده:

(۱) در مواردی که کف ستون بر روی سطح بتن یا زیر این سطح نصب شده باشد، سطح زبانه برشی واقع بین فاصله دو برابر ضخامت زبانه برشی ($2t_{sl}$) از سطح تحتانی کف ستون.

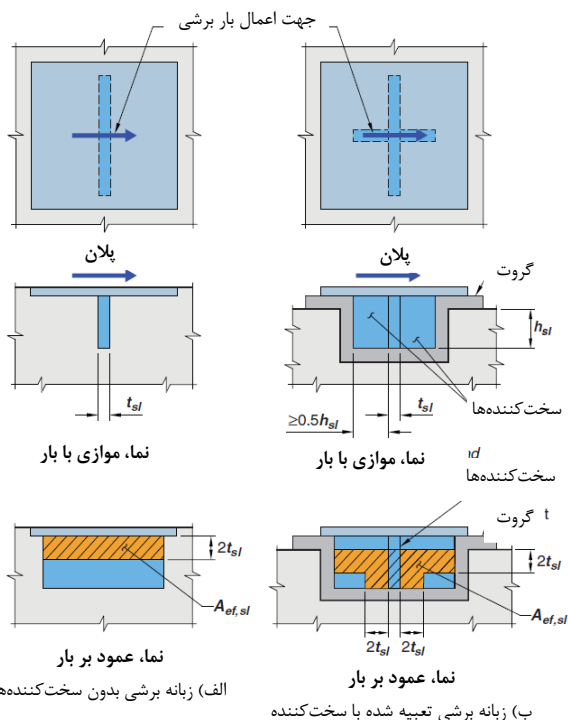
(۲) در مواردی که کف ستون بالاتر از سطح بتن نصب شده باشد (با استفاده از گروت)، سطح زبانه برشی واقع بین فاصله دو برابر ضخامت زبانه برشی ($2t_{sl}$) از سطح بتن.

ب- زبانه برشی با سخت کننده:

در این موارد سطوح زیر باید به سطح (۱) یا (۲) از بند «الف» اضافه شود:

سطح مقطع آن قسمت از سخت کننده زیر سطح بتن (در مقابل برش) که در بند «الف» بحساب نیامده به اضافه سطحی از زبانه برشی که در فاصله ($2t_{sl}$) از بر سخت کننده، در دو طرف آن، قرار دارد.

۳-۳-۱۰-۱۸ ضریب تصحیح $\psi_{brg,sl}$ برای نیروی محوری P_u (منفی برای کشش و مثبت برای فشار) به صورت «الف» تا «پ» زیر تعیین می‌شود:

یادداشت: مهارها و سوراخ‌های بازرسی در شکل نشان داده نشده است.

شکل ۱۲-۱۸ مثال‌هایی از سطح اتکایی موثر برای قطعه الحاقی با زبانه‌های برشی

متن اصلی

الف- برای نیروی محوری کششی:

$$\psi_{brg,sl} = 1 + \frac{P_u}{nN_{sa}} \leq 1.0 \quad \text{رابطه ۱۸-۳۷}$$

ب- برای حالت بدون نیروی محوری:

$$\psi_{brg,sl} = 1.0 \quad \text{رابطه ۱۸-۳۸}$$

پ- برای نیروی محوری فشاری:

$$\psi_{brg,sl} = 1 + \frac{4P_u}{A_{bp}f'_c} \leq 2.0 \quad \text{رابطه ۱۸-۳۹}$$

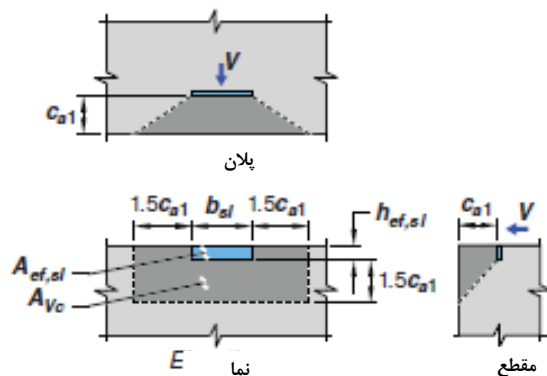
در روابط فوق، n تعداد مهارهای در کشش و A_{bp} سطح مقطع کف ستون است.

۱۸-۱۰-۳-۴ برای قطعات الحاقی با بیش از یک زبانه برشی در امتداد عمود بر برش، می‌توان مقاومت زبانه‌های برشی را با هم جمع نمود، ولی در هر حال تنش برشی در تراز پایین زبانه برشی (نیروی برشی اعمالی تقسیم بر حاصل ضرب عرض زبانه در فاصله اولین و آخرین زبانه در امتداد برش)، نباید از $0.2f'_c$ تجاوز کند.

تفسیر/توضیح

ت ۱۸-۱۰-۴ مقاومت گسیختگی لبه بتن

ت ۱۸-۱۰-۴-۱-۴-۱ مساحت A_{vc} برای یک زبانه برشی نزدیک لبه در شکل ۱۳-۱۸ آورده شده است.

شکل ۱۳-۱۸ مساحت A_{vc} برای یک زبانه برشی نزدیک لبه

۱۸-۱۰-۴-۱ مقاومت گسیختگی لبه بتن

۱۸-۱۰-۴-۱-۴-۱ مقاومت اسمی گسیختگی لبه بتن برای زبانه برشی، $V_{cb,sl}$ ، بر اساس **رابطه ۱۸-۲۲**، که در آن V_b طبق **رابطه ۱۸-۲۶** تعیین شده، محاسبه می‌شود. در این روابط c_{a1} فاصله سطح اتکای زبانه برشی تا لبه آزاد بتن و A_{vc} سطح شکست تصویر شده روی لبه آزاد بتن است که در **بند ۱۸-۱۰-۴-۲** تعریف شده است.

۱۸-۱۰-۴-۲-۴-۱ سطح شکست تصویر شده روی لبه آزاد، A_{cvl} ، را می‌توان با یک مقطع مستطیلی به فاصله افقی $1.5c_{a1}$

متن اصلی

از لبه قائم زبانه برشی و فاصله قائم $1.5c_{al}$ از عمق موثر زبانه برشی، $h_{ef,sl}$ تقریب زد. عمق موثر زبانه برشی، $h_{ef,sl}$ را می توان مساوی با فاصله بین سطح بتن تا پایین سطح موثر زبانه برشی، $A_{ef,sl}$ در نظر گرفت (شکل ۱۸-۱۳).

۱۸-۱۰-۴-۳ مقاومت اسمی گسیختگی لبه بتن برای برش موازی لبه را می توان بر اساس بند ۱۸-۵-۲-۱ و با استفاده از رابطه ۱۸-۲۲ تعیین نمود. در این محاسبه، c_{al} فاصله لبه آزاد بتن تا مرکز زبانه برشی بوده و $\psi_{ec,v}$ برابر با یک در نظر گرفته می شود.

۱۸-۱۰-۴-۴ برای زبانه برشی واقع در گوشه، مقاومت متناظر گسیختگی برشی برای هر لبه محاسبه شده و مقدار حداقل به عنوان مقاومت اسمی گسیختگی لبه بتن در نظر گرفته می شود.

۱۸-۱۰-۴-۵ برای کف ستون ها با چند زبانه برشی، مقاومت اسمی گسیختگی لبه بتن باید با منظور نمودن تمام سطوح شکست محتمل محاسبه شود.

ت ۱۱-۱۸ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل

۱۱-۱۸ مراجع اضافی مورد استفاده در این

فصل

مراجع اضافی، مربوط به روش ها و بازرسی مهارها بر اساس استانداردهای اروپایی است. این مهارها و تجهیزات مربوط به آنها، در کشور زیاد معمول است.

18-11-1 ACI 355.4-11, 2011, Qualification of post-installed adhesive anchors in concrete.

18-11-2 ACI 355.2-07, 2007, Qualification of post-installed mechanical anchors in concrete and commentary.

18-11-3 European Assessment Document (EAD), issued by European Organisation for Technical Assessment (EOTA).

18-11-4 ICC-ES AC308, Acceptance criteria for post-installed adhesive anchors in concrete elements.

18-11-5 ICC-ES AC193, Acceptance criteria for mechanical anchors in concrete elements.

تفسیر/توضیح

متن اصلی

18-11-6 European Technical Assessment (ETA),
issued by a member of European Organisation for
Technical Assessment (EOTA).

فصل نوزدهم

الزامات بهره‌برداري

فصل نوزدهم

الزامات بهره‌برداری

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۹ گستره

ت ۱-۱۹ گستره

ضوابط این فصل به طراحی اعضای بتن‌آرمه زیر اثر بارهای بهره‌برداری اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

این فصل حداقل الزامات بهره‌برداری اعضای سازه‌ای و یا شرایط ایجاد عملکرد مناسب آن‌ها را تشریح می‌کند.

الف- تغییرمکان یا خیز آنی و درازمدت ناشی از بارهای ثقلی و محدودیت‌های آن‌ها،

ب- توزیع آرماتورهای خمشی در تیرها و دال‌های یک‌طرفه برای کنترل ترک‌خوردگی،

پ- آرماتور حرارتی و جمع‌شدگی،

ت- ارتعاش یا لرزش در کف‌ها.

۲-۱۹ تغییرمکان یا خیز

ت ۲-۱۹ تغییرمکان یا خیز

۱-۲-۱۹ کلیات

ت ۱-۲-۱۹ کلیات

۱-۲-۱۹-۱ در اعضای تحت خمش، سختی اعضا باید به اندازه‌ای باشد که تغییرمکان‌ها و یا تغییرشکل‌های ایجاد شده در آن‌ها، آثار نامطلوب در مقاومت و یا بهره‌دهی ایجاد نکنند.

۱-۲-۱۹-۲ بارهای بهره‌برداری بارهایی هستند که در شرایط عادی بهره‌برداری، بدون اعمال ضرایب بار به سازه وارد می‌شوند.

۱-۲-۱۹-۳ در تعیین سختی اعضا جهت محاسبه خیز آنی، باید آثار ترک‌خوردگی بتن و نیز اثر آرماتورها در نظر گرفته شوند. برای این منظور، در صورت عدم استفاده از روش‌های تحلیلی دقیق‌تر یا روش‌های آزمایشگاهی، ضوابط تعیین شده در بند ۲-۲-۱۹ کافی تلقی می‌شوند.

متن اصلی

۱۹-۲-۱-۴ در تعیین تغییرمکان باید اثرات ناشی از تغییر مقطع اعضا، نظیر ماهیچه‌ها در تیرها، منظور شوند.

۱۹-۲-۱-۵ در محاسبه تغییرمکان، علاوه بر تغییرمکان‌های کوتاه مدت و آنی، باید تغییرمکان‌های درازمدت ناشی از بارهای دائمی (بارهای مرده به علاوه بارهای زنده ماندگار)، نیز منظور گردند.

تفسیر/توضیح

ت ۱۹-۲-۱-۵ این بند در خصوص تغییرمکان ناشی از بارهای سطح بهره‌برداری است. در محاسبه تغییرمکان دراز مدت فقط بار مرده و بخش‌هایی از بارهای دیگر ماندگار باید در نظر گرفته شوند.

در این آیین‌نامه دو روش برای کنترل تغییر مکان ارائه شده است:

الف- رعایت حداقل ضخامت در دال‌های یک طرفه توپر و در تیرها بر اساس ضوابط بندهای ۹-۳-۱ و ۱۱-۲-۶ و رعایت حداقل ضخامت در دال‌های دوطرفه بر اساس ضوابط بند ۱۰-۶-۱.

ب- محاسبه تغییرمکان در دال‌ها و تیرها و اقلان الزامات آن‌ها بر اساس ضوابط بند ۱۹-۳-۴.

ت ۱۹-۲-۲ محاسبه تغییرمکان‌های آنی و درازمدت در تیرها و دال‌های یک طرفه

ت ۱۹-۲-۲-۱ برای محاسبه تغییرمکان‌های آنی اعضای منشوری ترک نخورده، روش‌های معمولی برای تغییر شکل‌های الاستیک با مقدار ثابت $E_c I_g$ در طول عضو استفاده می‌شود. اما اگر اعضا مستعد به ترک در یک یا چند مقطع بوده و یا ارتفاع آن‌ها در طول دهانه تغییر کند انجام محاسبات دقیق‌تری لازم است.

ت ۱۹-۲-۲-۲ ممان اینرسی موثر، I_e ، بعنوان حد مابین حد بالایی I_g و حد پایینی I_{cr} تابع نسبت M_{cr}/M_a است.

ممان اینرسی موثر ارائه شد در جدول ۱۹-۱، دقت بالاتری را نسبت به معادله معرفی شده در ویرایش قبل ارائه می‌دهد. ضریب دو سوم در لنگر ترک‌خوردگی مقطع، جهت اعمال اثرات ترک‌خوردگی مقطع در هنگام ساخت و کاهش مقاومت کششی بتن و افزایش تغییر مکان بهره‌برداری است. در ویرایش‌های قبلی در اعضای با آرماتور کم، مقدار تغییرمکان را کم‌تر از مقدار واقعی تخمین می‌زد (این مساله بیشتر برای دال‌ها اتفاق می‌افتد). برای اعضای با درصد آرماتور بیش از یک درصد و لنگر بهره‌برداری حداقل دو سوم لنگر ترک‌خوردگی، اختلاف کمی بین این رابطه و رابطه ارائه شده در ویرایش‌های قبلی وجود دارد.

۱۹-۲-۲ محاسبه تغییرمکان‌های آنی و درازمدت در تیرها و دال‌های یک طرفه

۱۹-۲-۲-۱ تغییرمکان آنی اعضا را می‌توان با استفاده از روش‌های معمول تحلیل سازه‌ها و روابطی که بر اساس رفتار خطی مصالح تنظیم شده‌اند، محاسبه کرد. در این روش‌ها و روابط، مقدار E_c ، بر اساس ضوابط بند ۳-۴-۳ تعیین شده و از ممان اینرسی موثر عضو استفاده می‌شود.

۱۹-۲-۲-۲ ممان اینرسی موثر اعضا، I_e ، با استفاده از مشخصات مقطع و میزان ترک‌خوردگی آن‌ها به کمک جدول ۱۹-۱ محاسبه می‌شود، مگر آن که از یک تحلیل جامع‌تری استفاده شود.

جدول ۱۹-۱ ممان اینرسی موثر، I_e

لنگر بهره‌برداری	ممان اینرسی موثر، I_e
$M_a \leq \frac{2}{3} M_{cr}$	I_g
$M_a > \frac{2}{3} M_{cr}$	$\frac{I_{cr}}{1 - \left(\frac{2}{3} \frac{M_{cr}}{M_a}\right)^2 \left(1 - \frac{I_{cr}}{I_g}\right)}$

در روابط جدول ۱۹-۱، M_{cr} لنگر خمشی ترک‌خوردگی مقطع بوده و بر اساس رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$M_{CR} = \frac{f_r I_g}{y_t} \quad \text{رابطه ۱-۱۹}$$

۱-۱۹-۲-۳ در تیرها و دال‌های یک‌طرفه پیوسته، ممان اینرسی موثر برابر با مقدار متوسط وزن دار ممان اینرسی‌های موثر عضو در وسط دهانه، I_{em} و در بُر تکیه‌گاه‌ها، I_{el} و I_{er} و با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$I_e = \frac{1}{4}(I_{el} + 2I_{em} + I_{er}) \quad \text{رابطه ۲-۱۹}$$

ت ۱-۱۹-۲-۴ در محاسبات اولیه برای اعضای منشوری یکسره، می‌توان ویژگی‌های مقطع وسط دهانه را که عامل اصلی تغییر شکل است، با تقریب خوبی در نظر گرفت.

ت ۱-۱۹-۲-۵ در اعضای خمشی، جمع‌شدگی و خزش باعث تغییر شکل‌های درازمدت علاوه بر تغییر شکل‌های الاستیک ناشی از بارگذاری آنی می‌شود. این تغییر شکل‌ها متأثر از درجه حرارت، رطوبت، شرایط عمل‌آوری، سن عضو از زمان بارگذاری، مقدار آرماتور فشاری و بزرگی بار ماندگار است. توضیحات ارائه شده در این بخش برای استفاده از روش آیین‌نامه در محاسبه تغییر شکل‌های آنی با محدودیت‌های **جدول ۳-۱۹** در نظر است. تغییر شکل محاسبه شده بر اساس این بخش تغییر شکل بلندمدت اضافی ناشی از بار مرده و بخش‌هایی از بارهای دیگر که در بازه زمانی کافی برای ایجاد تغییر شکل بلندمدت در سازه ماندگاراند، می‌باشد.

رابطه ۳-۱۹، پارامتر $(1 + 50\rho')$ برای اثر آرماتور فشاری در کاهش تغییر شکل‌های درازمدت است. $\xi = 2$ ضریب تغییر شکل درازمدت معمولی برای یک بارگذاری ۵ ساله را نشان می‌دهد. منحنی **شکل ۱-۱۹** را می‌توان برای تعیین مقادیر ξ برای بازه‌های زمانی کمتر از ۵ سال مورد استفاده قرار داد. اگر اثر خزش و جمع‌شدگی به طور جداگانه مورد نظر باشد ضوابط **فصل ۳** می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

به دلیل محدودیت اطلاعات موجود در مورد تغییرشکل‌های درازمدت در دال‌های دوطرفه، استفاده از افزایش‌دهنده‌های ارائه شده در **جدول ۲-۱۹** الزامی است.

۱-۱۹-۲-۴ در تیرها و دال‌های یک‌طرفه با مقطع یکنواخت منشوری، ممان اینرسی موثر را می‌توان برابر با مقدار آن در وسط دهانه در اعضای با تکیه‌گاه‌های ساده یا پیوسته و بر روی تکیه‌گاه در اعضای طره‌ای، در نظر گرفت.

۱-۱۹-۲-۵ تغییرمکان اضافی ناشی از خزش و جمع‌شدگی یا انقباض بتن در اعضای خمشی در طول زمان را که تغییرمکان درازمدت نامیده می‌شود، در صورت عدم استفاده از روش‌های تحلیلی دقیق‌تر، می‌توان از حاصل ضرب تغییرمکان آنی ناشی از بارهای دائمی در ضریب λ_{Δ} که از رابطه زیر تعیین می‌شود، به دست آورد.

$$\frac{\xi}{1+50\rho'} \lambda_{\Delta} = \quad \text{رابطه ۳-۱۹}$$

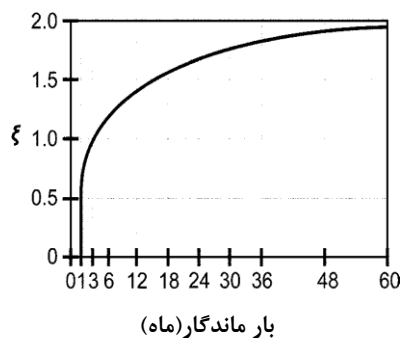
در این رابطه ρ' نسبت آرماتور فشاری در مقطع وسط دهانه در اعضای با تکیه‌گاه‌های ساده یا سراسری و در مقطع تکیه‌گاه در اعضای طره‌ای است. مقدار ضریب وابسته به زمان بارهای دائمی، ξ ، باید برابر با مقادیر **جدول ۲-۱۹** در نظر گرفته شود:

جدول ۲-۱۹ ضریب وابسته به زمان بارهای دائمی

ضریب ξ	زمان
۱/۰	۳ ماه
۱/۲	۶ ماه
۱/۴	۱۲ ماه
۲/۰	۶۰ ماه و بیشتر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۱-۱۹ ضرایب افزایشده تغییر مکان های بلند مدت

ت ۱۹-۲-۳ محاسبه تغییر مکان در دال‌های دوطرفه

ت ۱۹-۲-۳ محاسبه تغییر شکل‌های دال‌های دوطرفه دشوار است، حتی اگر بتوان رفتار را الاستیک خطی فرض کرد. برای تغییر شکل‌های آنی مقادیر E_c و I_e به ترتیب از رابطه ۳-۶ و بند ۱۹-۲-۲ محاسبه می‌شود. اما مقادیر دیگر سختی $E_c I_e$ اگر نتایج آن‌ها تعیین کننده مقادیر منطقی تغییر شکل در مقایسه با آزمایش‌های گسترده آن باشد، می‌تواند استفاده شود.

ت ۱۹-۲-۴ محدودیت تغییر مکان در تیرها و دال‌ها

ت ۱۹-۲-۴ باید توجه شود که محدودیت‌های جدول ۱۹-۳ تنها مربوط به تکیه‌داشتن و اتصال به اعضای غیرسازه‌ای است. برای این سازه‌ها در هر عضو سازه‌ای محتمل به اثر تغییر شکل و تغییر شکل اعضای متصل به آن‌ها، با اثر نامطلوب بر مقاومت، این تغییر شکل‌ها و نیروهای ایجاد شده باید به طور جداگانه در آنالیز و طراحی سازه‌ها بر اساس الزامات این فصل در نظر گرفته شود. هنگامی که تغییر شکل‌های درازمدت محاسبه می‌شود، سهم تغییر شکل قبل از اتصال به اعضای غیرسازه‌ای باید کسر شود. در تصحیح این مورد از شکل ۱-۱۹ برای اعضای با شکل و اندازه‌های معمولی می‌توان استفاده کرد.

۱۹-۲-۳ محاسبه تغییر مکان در دال‌های دوطرفه

۱۹-۲-۳ در دال‌های دوطرفه تغییر مکان آنی را می‌توان با استفاده از روش‌های معمولی تحلیل صفحات و روابطی که بر اساس رفتار خطی مصالح تنظیم شده‌اند، محاسبه کرد. در این روش‌ها، روابط باید بر اساس بند ۱۹-۳-۶ و ممان اینرسی موثر دال باید طبق جدول ۱-۱۹ در نظر گرفته شوند. روش‌های دیگری در محاسبه تغییر مکان را نیز می‌توان به کار برد، مشروط بر آن که نتایج حاصل با انجام آزمایش‌های کافی تایید شده باشد.

۱۹-۲-۳ در دال‌های دوطرفه اضافه تغییر مکان درازمدت باید بر اساس بند ۱۹-۲-۵ محاسبه می‌شود.

۱۹-۲-۴ محدودیت تغییر مکان در تیرها و دال‌ها

۱۹-۲-۴ تغییر مکان‌های ایجاد شده در تیرها و دال‌ها نباید از مقادیر مشخص شده در جدول ۱۹-۳ تجاوز کنند.

۱۹-۲-۴ در ساختمان‌های متعارف مسکونی، اداری و تجاری رعایت محدودیت‌های شماره‌های ۲ و ۴ از جدول ۱۹-۳ کافی تلقی می‌شود.

جدول ۳-۱۹ حداکثر تغییر مکان مجاز

ملاحظات	حد تغییر مکان	تغییر مکان مورد نظر	انواع عضو
-	$\frac{l}{180}$	تغییر مکان آبی ناشی از بارهای زنده	۱- بام‌های تخت که به اعضای غیر سازه‌ای متصل نیستند یا آن‌ها را نگهداری نمی‌کنند و بنابراین تغییر مکان زیاد آسیبی در این اعضا ایجاد نمی‌کند.
	$\frac{l}{360}$		۲- مانند بالا در مورد کف‌ها
تبصره ۱	$\frac{l}{480}$	آن قسمت از تغییر مکان که بعد از اتصال اعضای غیر سازه‌ای ایجاد می‌شود. منظور مجموع اضافه	۳- بام‌ها یا کف‌هایی که به اعضای غیر سازه‌ای متصل هستند یا آن‌ها را نگهداری می‌کنند و تغییر مکان زیاد ممکن است آسیبی در این اعضا ایجاد کند.
تبصره ۲	$\frac{l}{240}$	تغییر مکان درازمدت ناشی از بارهای دائمی و تغییر مکان آبی ناشی از بارهای زنده است (تبصره ۳).	۴- بام‌ها یا کف‌هایی که به اعضای غیر سازه‌ای متصل هستند یا آن‌ها را نگهداری می‌کنند، ولی تغییر مکان زیاد آسیبی در این اعضا ایجاد نمی‌کند.
تبصره:			
۱- در صورتی که بتوان با اتخاذ تدابیری ویژه از ایجاد آسیب به اعضای غیر سازه‌ای جلوگیری کرد، حد مربوط به این محدودیت را می‌توان افزایش داد.			
۲- حد تعیین شده نباید از حد روا داری قطعات غیر سازه‌ای تجاوز کند.			
۳- اضافه تغییر مکان درازمدت شامل آن قسمت از تغییر مکان که قبل از اتصال به اعضای غیر سازه‌ای ایجاد شده است، نمی‌شود و در حقیقت تفاضل تغییر مکان، قبل و بعد از اتصال این اعضا می‌باشد.			

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۳-۱۹ توزیع آرماتور خمشی و کنترل ترک

ت ۳-۱۹ در نواحی از دال که بار بهره‌برداری تنش‌های بزرگی در آرماتورها ایجاد می‌کند، انتظار ترک‌های قابل رویت وجود دارد، فواصل آرماتورها باید در جزئیات آرماتورگذاری برای کنترل ترک در نظر گرفته شود. به دلایل دوام و ظاهر، ترک‌های ریز زیاد به ترک‌های عریض کم ترجیح داده می‌شود. جزئیات اجرایی محدود کننده فاصله آرماتورها، کنترل کافی ترک خوردگی را در محلی که آرماتور با رده S420 استفاده شده، در نظر می‌گیرد. نتایج گسترده آزمایشگاهی با آرماتورهای آجدار نشان می‌دهد که عرض ترک در بارهای بهره‌برداری متناسب با میزان تنش در آرماتور است. ضخامت پوشش بتن و فاصله بین آرماتورها از جمله پارامترهای مهم در جزئیات آرماتورگذاری می‌باشد.

عرض ترک‌ها ذاتا بستگی به میزان پخش‌شدگی آن‌ها دارد (حتی در کار آزمایشگاهی دقیق) و متاثر از جمع‌شدگی و دیگر اثرات تابع زمان است. کنترل پیشرفت ترک با توزیع مناسب آرماتور در ناحیه کشش

۳-۱۹ توزیع آرماتور خمشی و کنترل عرض ترک

۳-۱۹ در تیرها و دال‌های یک‌طرفه برای کنترل عرض ترک‌ها و میزان گسترده‌گی آن‌ها در ناحیه تحت کشش بتن، کافی است فاصله آرماتورهای خمشی آجدار، s ، از حدودی که در زیر تعیین شده‌اند تجاوز نکند.

$$s=380 \left(\frac{280}{f_s} \right) - 2.5c_c \quad \text{رابطه ۴-۱۹}$$

$$s=300 \left(\frac{280}{f_s} \right) \quad \text{رابطه ۵-۱۹}$$

در این روابط، f_s میزان تنش در آرماتور کششی زیر اثر بارهای بهره‌برداری بر حسب مگاپاسکال و c_c کم‌ترین فاصله سطح آرماتورهای کششی آجدار از وجه کششی عضو بر حسب میلی‌متر است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حداکثر بتن انجام می‌شود. چندین آرماتور در ناحیه میانی در کنترل ترک خوردگی بهتر از دو آرماتور بزرگ در یک سطح معادل است.

برای تیرهای با آرماتورهای رده S420 و پوشش بتن ۵۰ میلی‌متر نسبت به آرماتور اصلی، با مقاومت جاری شدن ۲۸۰ مگاپاسکال، حداکثر فاصله آرماتور ۲۵۰ میلی‌متر است. عرض ترک‌ها در سازه‌ها به شدت متغیر است. ضوابط آیین‌نامه برای فاصله جهت محدود کردن ترک‌های سطحی به عرضی که در اجرا قابل پذیرش است، در نظر گرفته شده اما ممکن است در سازه داده شده به طور گسترده تغییر کند.

نقش ترک‌ها در خوردگی آرماتورها بحث برانگیز است. تحقیقات نشان می‌دهد خوردگی فقط به دلیل عرض ترک‌های سطحی معمولی ناشی از تنش‌های آرماتورگذاری در سطح بار بهره‌برداری، نیست. به همین دلیل آیین‌نامه تفاوتی بین موقعیت‌های داخلی و خارجی قائل نمی‌شود.

تنها آرماتورهای کششی در نزدیکی سطح کششی باید در انتخاب مقدار C_c در محاسبه فاصله آرماتورگذاری در نظر گرفته شود.

۲-۳-۱۹ در محاسبه تنش کششی f_s در آرماتورها، به جای محاسبه دقیق بر مبنای روابط سازگاری کرنش‌ها در ارتفاع مقطع، می‌توان آن را برابر با $f_y \frac{2}{3}$ به حساب آورد.

۳-۳-۱۹ در مواردی که تنها یک آرماتور به عنوان آرماتور کششی در مقطع موجود است، عرض دورترین وجه کششی نباید از s که از بند ۱-۳-۱۹ تعیین می‌شود، بیشتر باشد.

۴-۳-۱۹ در مواردی که بال‌های تیر با مقطع T شکل در کشش قرار دارد، قسمتی از آرماتورهای کششی، طبق بند ۳-۳-۶، باید در طولی به اندازه عرض موثر تیر و نه بیشتر از $l_n/10$ ، در بال‌ها توزیع شوند و در صورتی که عرض موثر تیر از $l_n/10$ بیشتر باشد، باید در طول اضافی آن آرماتور اضافی پیش‌بینی شود. فاصله این آرماتورها از یکدیگر مشمول ضوابط بند ۱-۳-۱۹ می‌شود.

ت ۴-۳-۱۹ در تیرهای T شکل، توزیع آرماتورگذاری خمشی منفی برای کنترل ترک‌خوردگی با لحاظ کردن دو مورد باید در نظر گرفته شود:

الف- فاصله زیاد آرماتورها در کل عرض موثر بال ممکن است باعث ترک‌های عریض زیاد در دال تا نزدیکی جان شود؛

ب- فاصله کم نزدیک جان از ناحیه بیرونی حفاظت نشده بال خارج می‌شود. محدودیت یک -دهم برای حفاظت در برابر فواصل زیاد است، با تعدادی آرماتور اضافی که برای حفاظت از بخش‌های خارجی بال لازم است.

ت ۵-۳-۱۹ در تیرهای با ارتفاع زیاد که در آن‌ها h بیش از ۹۰۰ میلی‌متر است، آرماتورهای جلدی (گونه) باید به طور یکنواخت در دو وجه تیر در فاصله $h/2$ از وجه کششی توزیع شوند. فاصله آرماتورهای جلدی نباید از مقدار s در ضابطه بخش ۳-۱۹ بیش‌تر

۵-۳-۱۹ فواصل آرماتورهای گونه تیرها، موضوع بند ۴-۱-۶-۱۱، مشمول ضوابط بخش ۳-۱۹ می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

باشد. CC فاصله پوشش خالص آرماتورهای جلدی از وجه کناری است. اثر آرماتورهای جلدی بر مقاومت را می‌توان با تحلیل همسازی کرنش اعمال نمود.

آرماتورهای با قطر ۱۰ تا ۱۶ میلی‌متر و یا شبکه آرماتور جوش شده با سطح مقطع حداقل برابر با ۲۱۰ میلی‌متر مربع در یک متر ارتفاع، به عنوان فولاد جلدی مناسب هستند.

ت ۱۹-۳-۶ اگر چه مطالعاتی در این خصوص انجام شده است، اما شواهد آزمایشگاهی دقیق در ارتباط با عرض ترک بر ایجاد خطر خوردگی وجود ندارد. نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد که کیفیت بتن، تراکم کافی و پوشش زیاد بتن مهمترین عوامل حفاظت از خوردگی ناشی از عرض ترک در سطح بتن می‌باشند.

۱۹-۳-۶ ضوابط بخش ۱۹-۳ تنها تیرها و دال‌های عادی را شامل می‌شوند. برای سازه‌های ویژه مانند آن‌هایی که زیر اثر بارهای تکراری قرار می‌گیرند و یا باید شرایط محیطی مهاجم را جواب‌گو باشند و نیز سازه‌هایی که باید آب‌بندی شوند، ضوابط ویژه دیگری باید مورد توجه قرار داده شوند. در این سازه‌ها به هر حال نباید فاصله آرماتورها از یکدیگر از آن چه در این بخش آورده شد، بیشتر شود.

ت ۱۹-۴ آرماتور حرارتی و جمع‌شدگی

ت ۱۹-۴-۱ آرماتورهای حرارتی و جمع‌شدگی در زاویه صحیح نسبت به آرماتور اصلی برای کاهش ترک خوردگی، یکپارچه کردن سازه برای اطمینان از عملکرد مناسب آن مطابق با طراحی، الزامی است. ضوابط این بخش فقط برای دال‌های سازه‌ای است و برای دال‌های روی زمین مناسب نیست.

ت ۱۹-۴-۲ مساحت آرماتور حرارتی و جمع‌شدگی لازم بر اساس ضابطه بند ۱۹-۴-۳ در محل‌های مجاز به جابجایی حرارتی و جمع‌شدگی تعیین می‌شود. جایی که دیوارهای سازه‌ای یا ستون‌ها مقاومت قابل توجهی در برابر جابجایی حرارتی و جمع‌شدگی نشان می‌دهند، مقاومت در برابر تغییرات حجم باعث کشش در دال‌ها، همچنین تغییر مکان‌ها، نیروهای برشی و لنگرهای خمشی در ستون‌ها و دیوارها می‌شود. در این حالت ممکن است نیاز به افزایش مقدار آرماتور دال برای رویارویی با اثرات حرارتی و جمع‌شدگی در هر دو جهت عمود باشد. هر دو آرماتورهای بالا و پایین مقطع در کنترل ترک خوردگی موثر هستند. همچنین دال‌های رویه بعلاوه جلوگیری از جمع‌شدگی متفاوت بین اعضای رویه و اعضای پیش‌ساخته یا عرشه فولادی که جمع‌شدگی آن صفر است، تحت کشش قرار می‌گیرند، که باید در آرماتورگذاری دال در نظر گرفته شود. الزامات کرنش در آرماتورهای مقاطع اتصال اعضای پیش‌ساخته که بیشترین مهار ایجاد می‌شود، باید منظور گردد.

۱۹-۴ آرماتور حرارتی و جمع‌شدگی

۱۹-۴-۱ در دال‌های یک‌طرفه برای مقابله با تنش‌های حرارتی و جمع‌شدگی باید در جهت عمود بر آرماتورهای خمشی، آرماتورهای اضافی موسوم به «آرماتور حرارتی»، مطابق ضوابط بندهای ۱۹-۴-۳ تا ۱۹-۴-۶ در نظر گرفته شوند.

۱۹-۴-۲ در مواردی که دال در جهت عمود بر آرماتورهای خمشی مانع حرکت‌های ناشی از تغییرات دما یا جمع‌شدگی می‌شود، باید اثرات آن‌ها طبق بند ۱۹-۴-۷ مورد بررسی قرار گرفته و آرماتور اضافی لازم پیش‌بینی شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۹-۴-۳ نسبت سطح مقطع آرماتور آجدار حرارتی و جمع‌شدگی به سطح مقطع ناخالص بتن، باید بزرگتر یا مساوی ۰/۰۰۱۸ در نظر گرفته شود.

۱۹-۴-۴ آرماتورهای حرارتی در دال‌های با ضخامت بیشتر از ۲۰۰ میلی‌متر باید در دو لایه نزدیک به سطوح زیر و روی دال قرار داده شوند. در دال‌های با ضخامت کمتر می‌توان آن‌ها را در یک لایه قرار داد.

۱۹-۴-۵ فاصله آرماتورهای حرارتی و جمع‌شدگی از یکدیگر نباید بیشتر از پنج برابر ضخامت دال و یا ۳۵۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

ت ۱۹-۴-۶ وصله‌ها و مهارهای انتهایی آرماتورهای جمع‌شدگی و حرارتی برای توسعه مقاومت تسلیم آرماتور بر اساس ضوابط مربوط طراحی می‌شوند.

۱۹-۴-۶ آرماتورهای مورد استفاده برای مقاومت در مقابل تنش‌های ناشی از جمع‌شدگی و حرارت باید قادر باشند که در همه مقاطع تنش تسلیم f_y را در کشش توسعه دهند.

ت ۱۹-۵ ارتعاش یا لرزش در کفها

۱۹-۵ ارتعاش یا لرزش در کفها

۱۹-۵-۱ کفها و تیرهایی که سطوح خالی از تیغه‌بندی‌های ممتد تا سقف (یا خالی از عناصر دیگری که خاصیت میراکنندگی ارتعاش را دارند) را تحمل می‌کنند، باید با توجه خاص به لرزش و ارتعاش حاصل از بارهای جنبشی (نظیر بارهای ناشی از حرکت افراد، کارکرد ماشین‌آلات، حرکت و توقف آسانسورها و نظایر آن‌ها) طراحی شوند. بدین منظور فرکانس نوسانی کفها (تیرچه‌ها، دال‌ها و تیرها) باید به اندازه‌ای باشد که حداقل حساسیت افراد را در برابر ارتعاش قائم ایجاد نماید.

۱۹-۵-۲ حداقل فرکانس دوره‌ای کفها برای کاربری‌های مختلف نباید از مقادیر مشخص شده در **جدول ۱۹-۴** کمتر باشد:

جدول ۱۹-۴ حداقل فرکانس دوره‌ای کفها

نوع کاربری	حداقل فرکانس دوره‌ای کفها (f)
ساختمان‌های مسکونی و اداری	$f \geq 5 \text{ Hz}$
ساختمان‌های تجاری - فروشگاه‌ها	$f \geq 4 \text{ Hz}$
سالن‌های اجتماعات با صندلی‌های ثابت	$f \geq 4 \text{ Hz}$
سالن‌های اجتماعات بدون صندلی‌های ثابت	$f \geq 8.5 \text{ Hz}$
تعمیرگاه‌ها، سالن‌های ژیمناستیک و ورزشی	$f \geq 9.5 \text{ Hz}$
پارکینگ‌ها	$f \geq 4 \text{ Hz}$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۳-۵-۱۹ نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد که فرکانس دوره‌ای ارتعاش کف‌ها علاوه بر موارد گفته شده به جرم کف‌ها نیز وابسته است. کف‌ها با جرم بیشتر فرکانس کمتری دارند.

۳-۵-۱۹ در محاسبه فرکانس دوره‌ای ارتعاش کف‌ها، باید اثر ترک‌خوردگی قطعات، با منظور نمودن ممان اینرسی موثر، I_e ، متناظر با بارهای مرده و زنده بدون ضریب، در محاسبه تغییرشکل‌ها مورد توجه قرار گیرد. این تغییرشکل‌ها مربوط به اثر بارهای مرده و بخشی از بارهای زنده که دائمی فرض می‌شود (بدون ضرایب بار) بوده و ضریب ارتجاعی دینامیکی بتن ۱/۲۵ برابر مقدار E_c منظور می‌شود.

۴-۵-۱۹ برای محاسبه فرکانس دوره‌ای، f ، می‌توان از رابطه زیر استفاده نمود.

$$f = \frac{18}{\sqrt{\Delta_{is}}} \quad \text{رابطه ۶-۱۹}$$

در این رابطه: Δ_{is} تغییرمکان استاتیکی قائم حداکثر کف تحت اثر بار مرده و بخشی از بار زنده که دائمی فرض می‌شود بر حسب میلی‌متر و f فرکانس دوره‌ای ارتعاش بر حسب هرتز می‌باشد.

فصل بیستم

ضوابط ویژه برای طراحی در برابر زلزله

فصل بیستم

ضوابط ویژه برای طراحی در برابر زلزله

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۰ گستره

ت ۱-۲۰ گستره

۱-۱-۲۰ ضوابط این فصل به طراحی سازه‌های بتن‌آرمه تحت اثر بارهای ناشی از زلزله اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- سیستم‌های سازه‌ای که به عنوان بخشی از سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله به کار برده می‌شوند، شامل: قاب‌ها خمشی، دیوارهای سازه‌ای، دیافراگم‌ها و خرپاها و شالوده‌ها، با سطوح شکل‌پذیری مختلف مطابق با (جدول ۱-۲۰).

ب- اعضای که به عنوان جزئی از سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله طراحی نمی‌شوند، ولی ضروری است سایر بارهای وارد بر سازه را همزمان با اثرات ناشی از تغییر مکان‌های ایجاد شده در اثر زلزله، تحمل نمایند.

ت ۱-۱-۲۰ ضوابط این فصل به سیستم‌هایی که قسمتی از سیستم مقاوم در برابر زلزله هستند اعمال می‌شوند. سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد و همچنین قسمتی از سیستم‌های سازه‌ای که به عنوان سیستم مقاوم در برابر زلزله طراحی نشده ولی همراه با سازه اصلی تحت اثر حرکات زلزله قرار می‌گیرند مطابق ضوابط این فصل طراحی می‌شوند.

این فصل شامل حداقل ضوابطی است که برای سازه‌های ساخته شده از بتن درجا یا بتن پیش‌ساخته در نظر گرفته شده است تا سازه قادر باشد در محدود پاسخ غیرارتجاعی بدون کاهش مقاومت بحرانی، ایستادگی کند. پیوستگی و یکپارچگی سازه در محدوده رفتار غیرارتجاعی باید حفظ شود زیرا نیروهای ناشی از زلزله که در مدارکی مثل مبحث ششم مقررات ملی ساختمان «بارگذاری ساختمان‌ها» بیان شده است کمتر از مقادیر متناظر با پاسخ به رفتار خطی در شدت زلزله پیش‌بینی شده توسط آن‌هاست.

فلسفه طراحی این فصل برای سازه‌های بتنی درجا و پاسخ در محدوده رفتار غیرخطی هنگامی که تحت زلزله طرح قرار می‌گیرند می‌باشد به نحوی که سختی سازه کاهش و استهلاک انرژی افزایش یابد و کاهش مقاومت بحرانی پیش نیاید. ترکیب سختی کاهش یافته و استهلاک انرژی افزایش یافته، به کاهش پاسخ شتاب و نیروهای اینرسی جانبی نسبت به حالتی که سازه در حالت خطی با میرایی کم باقی بماند، منجر می‌شود.

۲-۱-۲۰ سازه‌هایی که بر اساس ضوابط این فصل طراحی می‌شوند، باید با پاسخ شکل‌پذیر غیرالاستیک برخی اعضای منتخب خود، در مقابل حرکت زلزله مقاومت کنند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۲۰ کلیات

ت ۲-۲۰ کلیات

سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد باید الزامات این فصل را علاوه بر تمام ضوابط فصول دیگر آیین‌نامه که در مورد آن‌ها قابل کاربرد باشد، تامین نمایند.

بند ۲-۲۰-۲ قسمت‌هایی از این فصل را در مورد سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد که صرفنظر از اعضای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله، کاربرد دارند را مشخص می‌کند. مبحث ششم مقررات ملی ساختمان اعضای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله را مشخص کرده و **جدول ۱-۲۰** ضوابط هر قسمت مربوط به این فصل را متناسب با سیستم باربر جانبی تعیین می‌کند. توجه شود در این جدول دیوارهای سازه‌ای با شکل‌پذیری متوسط وجود ندارد. همچنین **بند ۲-۲۰-۷** الزامات مربوط به سطوح شکل‌پذیری اعضای قائم سیستم مقاوم لرزه‌ای را بیان می‌کند.

۱-۲-۲۰ سیستم‌های سازه‌ای

ت ۱-۲-۲۰ سیستم‌های سازه‌ای

۱-۲-۲۰-۱ اعضای سیستم‌های سازه‌ای که برای مقابله با زلزله به کار برده می‌شوند، باید علاوه بر ضوابط سایر فصل‌های این آیین‌نامه، الزامات این فصل را نیز تامین نمایند. چنان‌چه بین ضوابط این فصل با سایر فصل‌ها مغایرتی وجود داشته باشد، ضوابط این فصل حاکم خواهند بود.

۲-۲۰-۱-۲ سیستم‌های سازه‌ای که به عنوان بخشی از سیستم باربر جانبی در نظر گرفته می‌شوند، باید یکی از سیستم‌های توصیه شده در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان «بارگذاری ساختمان‌ها» باشند. در این سیستم‌ها باید ضوابط عنوان شده در **جدول ۱-۲۰** رعایت شوند.

جدول ۱-۲۰ ضوابط مربوط به سطوح شکل‌پذیری سیستم‌های بتن آرمه

نوع سیستم	سطوح شکل‌پذیری		
	کم (معمولی)	متوسط	زیاد (ویژه)
قاب‌ها خمشی	بند ۳-۲۰	بند ۵-۲۰	بند ۶-۲۰
دیوارهای سازه‌ای	بند ۴-۲۰	-	بند ۷-۲۰
دیافراگم‌ها و خرپاها	-	بند ۸-۲۰	بند ۸-۲۰
شالوده‌ها	بند ۹-۲۰		

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۲-۱-۳ استفاده از سیستم‌های سازه‌ای بتن‌آرمه که در آن‌ها ضوابط این فصل رعایت نشده‌اند، به شرطی مجاز می‌باشد که با شواهد آزمایشگاهی و تحلیلی نشان داده شود که ظرفیت لرزه‌ای آن‌ها (مقاومت و شکل‌پذیری) در مقابل بارهای وارده، از ظرفیت سیستم طراحی شده بر اساس ضوابط این آیین‌نامه کمتر نیست.

۲۰-۲-۲ تحلیل سازه

ت ۲۰-۲-۲ تحلیل سازه

در تعیین مقاومت مورد انتظار در سیستم‌های لرزه‌ای زیر اثر بارهای ضریب‌دار فرض بر آن است که سازه رفتار الاستیک خطی دارد. با این حال این سازه‌ها را می‌توان با فرض رفتار خیرخطی و برای بارهای تاریخیچه زمانی تحلیل نمود. در این موارد باید در انتخاب تاریخیچه زمانی، شرایط محل ساختگاه و سابقه زلزله‌های منطقه دقت زیاد بکار برد.

از آن‌جا که طراحی سازه‌های لرزه‌ای پاسخ‌های غیر خطی را مدنظر می‌گیرد، کنترل پایداری سازه علاوه بر اندرکنش آن با سایر اعضای سازه‌ای و غیرسازه‌ای، با توجه به تغییرمکان‌های قابل انتظار زیر اثر بارهای وارده لازم می‌باشد. برای برآورد تغییرمکان‌های جانبی فرض مقاطع ترک خورده در اعضای سازه‌ای نتایج بهتری بدست می‌دهد. فرضیات پیشنهاد شده در بند ۶-۵-۳ برای تعیین تغییرمکان‌ها مناسب هستند.

هدف اصلی این فصل، ایمنی سازه است. مقصود از **بندهای ۲۰-۲-۲-۱ و ۲۰-۲-۲-۲** جلب توجه به تاثیر اعضای غیرسازه‌ای بر پاسخ سازه‌ای و خطرات ناشی از فروریزش اجسام است. **بند ۲۰-۲-۲-۳** وظیفه تذکر این نکته را برعهده دارد که تراز پایه سازه‌ای تعریف شده در تحلیل، لزوماً مطابق با شالوده یا سطح زمین نیست. لذا لازم است جزییات ستون‌ها و دیوارهایی که زیر تراز پایه ساختمان تا شالوده گسترش یافته‌اند سازگار با مشخصات آن‌ها در بالای تراز پایه باشند.

۲۰-۲-۲-۱ در تحلیل سازه باید اثرات اندرکنش تمام اعضای سازه‌ای و غیر سازه‌ای که بر روی رفتار خطی و غیر خطی سازه در مقابل زلزله موثر هستند، منظور گردند.

۲۰-۲-۲-۲ استفاده از اجزای صلب در سازه، به صورتی که جز سیستم مقاوم در برابر بارهای ناشی از زلزله نباشند، مجاز است، مشروط بر آن که اثر این اجزا در پاسخ سیستم در برابر بارهای ناشی از زلزله بررسی شده و در محاسبات منظور شود.

متن اصلی

پیامدهای ناشی از خرابی احتمالی اجزای سازه‌ای و غیرسازه‌ای که جز سیستم مقاوم در برابر بارهای لرزه‌ای نیستند نیز باید بررسی شوند.

۳-۲-۲۰-۲۰ اعضای سازه‌ای که در زیر تراز پایه ادامه می‌یابند و برای انتقال بارهای ناشی از زلزله به شالوده مورد نیاز باشند، باید بر اساس ضوابط این فصل و هماهنگ با سیستم مقاوم در برابر زلزله واقع در بالای تراز پایه، طراحی شوند.

۳-۲-۲۰-۴۰ در سازه‌هایی که برای حد شکل‌پذیری متوسط یا زیاد طراحی می‌شوند، تمام اعضای ساختمان که جز سیستم مقاوم در برابر بار جانبی ناشی از زلزله نیستند، باید بر اساس ضوابط بخش ۱۰-۲۰ طراحی شوند.

۳-۲-۲۰ مهار به بتن

مهاری که نیروهای ناشی از زلزله را در سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد تحمل می‌کنند، باید ضوابط اضافی بخش ۱۸-۸ را نیز رعایت نمایند.

ت ۳-۲-۲۰ مهار به بتن

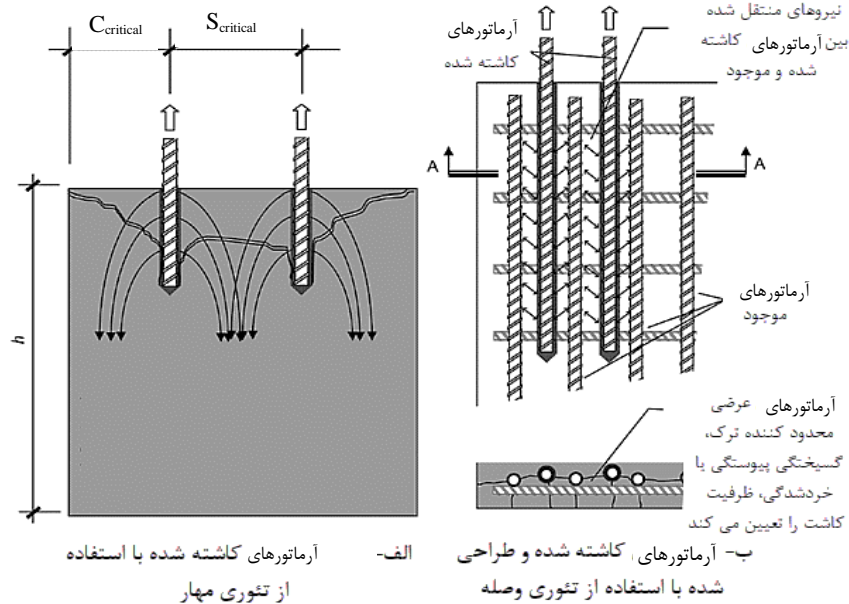
ضوابط مربوط به مهار به بتن در **فصل ۱۸** ارائه شده‌اند. دقت شود این ضوابط مربوط به حالتی است که آرماتور کاشته شده غالباً در تماس با بتن بوده و تنش‌ها صرفاً به جسم بتنی منتقل می‌شوند و با آرماتورهای موجود همپوشانی موثر مطابق **بند ۴-۱-۴-۲۱** ندارند. در غیر اینصورت برای استفاده از آرماتورهای موجود در بتن برای انتقال تنش‌های سازه اضافه شده به وسیله کاشت آرماتور، ضوابط مربوط به **بخش ۴-۲۱** باید اقلانگردد. تفاوت این دو مفهوم در **شکل ۱-۲۰** نشان داده شده است. فناوری‌های استفاده شده در مناطق زلزله خیز، اعم از چسب یا فناوری کاشت یا مهار، باید تاییدیه لرزه‌ای از مراکز معتبر ذکر شده در این مبحث را داشته باشد.

۴-۲-۲۰ ضرایب کاهش مقاومت

در تعیین مقاومت مقاطع اعضا، ضرایب کاهش مقاومت، ϕ ، باید مطابق **فصل ۷** در نظر گرفته شوند.

ت ۴-۲-۲۰ ضرایب کاهش مقاومت

بخش ۴-۷ آیین‌نامه ضرایب کاهش مقاومت برای تمام اعضای سازه‌ها و نواحی اتصال سازه‌های مقاوم لرزه‌ای را شامل می‌شود. الزامات بیان شده در **بند ۴-۷-۵** الف بویژه برای سازه‌های است که از قاب‌های خمشی ویژه و دیوارهای برشی ویژه بتنی استفاده می‌کنند.

شکل ۱-۲۰ مهار به تنهایی و همراه با آرماتور انتظار

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۲-۲۰ مشخصات مصالح

۵-۲-۲۰ مشخصات مصالح

ت ۱-۵-۲-۲۰ الزامات این بند مربوط به کنترل کیفی بتن در قاب‌ها و دیوارهایی است که در برابر نیروهای ناشی از زلزله مقاومت می‌کنند. حداکثر مقاومت فشاری بتن سبک قابل استفاده در طراحی لرزه‌ای به ۳۵ مگاپاسکال محدود می‌شود، که این محدودیت به دلیل کمبود شواهد آزمایشگاهی و داده‌های میدانی در مورد رفتار اعضای ساخته شده با بتن سبک که در معرض جابجایی‌های چرخه‌ای در ناحیه غیرخطی بوده‌اند، اتخاذ شده است.

ت ۲-۵-۲-۲۰ الزام مقاومت کششی بیشتر از مقاومت تسلیم آرماتورهای تقویت کننده بر اساس فرض توانایی عضو سازه‌ای در افزایش ظرفیت خمشی غیرارتجاعی به صورت تابعی از طول ناحیه تسلیم عضو، اتخاذ شده است. در تفسیر نتایج آزمایشگاهی، طول ناحیه تسلیم به مقادیر نسبی لنگر اسمی و لنگر تسلیم بستگی دارد. براساس این تفسیر، هرچه نسبت لنگر اسمی به لنگر تسلیم بیشتر باشد، طول ناحیه تسلیم بیشتر است. **فصل ۴**، نسبت مقاومت کششی واقعی به مقاومت تسلیم واقعی به میزان حداقل ۱/۲۵ را الزامی کرده است.

این ضریب به منظور محاسبه موارد زیر در نظر گرفته شده است:

۱-۵-۲-۲۰ رده بتن مورد استفاده در اعضای مقاوم در برابر زلزله برای سازه‌های با شکل‌پذیری زیاد، نباید کمتر از رده C25 و برای ساختمان‌های با شکل‌پذیری متوسط و کم نباید کمتر از رده C20 باشد.

۲-۵-۲-۲۰ مشخصات آرماتورها در اعضای مقاوم در برابر زلزله باید مطابق ضوابط **فصل ۴** باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف- آرماتورهای خمشی عمدتاً تنش جاری شدن واقعی بیشتری (حدود ۱۰ تا ۲۵ درصد) نسبت به مقاومت اسمی دارند.

ب- مقاومت بیشتر آرماتور به علت کار سختی کرنشی که در تغییرشکل‌های اندکی بیشتر از جاری شدن مشاهده شده است.

محدودیت‌ها بر روی مقادیر f_{yt} ، در بخش ۸-۴ برای محاسبه مقاومت برشی اسمی، به منظور محدود کردن عرض ترک‌های برشی پیش‌بینی شده است. محدودیت ۴۲۰ مگاپاسکال در مقاومت آرماتورهای آجدار در بخش ۸-۴ برای محاسبه مقاومت برشی اسمی در نظر گرفته شده است تا عرض ترک‌های برشی را در بارهای سطح سرویس محدود کند.

۶-۲-۲۰ کنترل سازه در شرایط بهره‌برداری

۶-۲-۲۰ کنترل سازه در شرایط بهره‌برداری

به‌منظور رعایت ضوابط طراحی برای زلزله سطح بهره‌برداری، لازم است مقاومت و تغییر مکان‌های جانبی سازه مطابق الزامات مبحث ششم مقررات ملی ساختمان محدود شوند.

مشخصات اعضای سازه در این بررسی چنانچه ضوابط دیگری در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان ارائه نگردد مطابق بند ۶-۲-۲ محاسبه می‌گردند. زلزله بهره‌برداری در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان متناسب با درجه اهمیت و یا ارتفاع سازه مشخص می‌شود.

۷-۲-۲۰ سطوح شکل‌پذیری سازه

۷-۲-۲۰ سطوح شکل‌پذیری سازه

اعضای سیستم‌های سازه‌ای مقاوم در برابر زلزله باید برای یکی از سه سطح شکل‌پذیری که در بندهای زیر تعریف شده‌اند، طراحی شوند. ضوابط مربوط به طراحی آن‌ها در **بندهای ۲۰-۳ تا ۲۰-۹** ارائه شده‌اند.

در سازه‌های لرزه‌ای علاوه بر الزامات بندهای ۲۰-۲ تا ۲۰-۶ که بر روی شکل‌پذیری مناطق بحرانی متمرکز است، لازم است جزییات ارائه شده در دیافراگم‌ها و خرپاها، ۲۰-۸ و شالوده‌ها، ۲۰-۹، و اعضای باربر ثقلی که به عنوان جزیی از سیستم مقاوم لرزه‌ای، بخش ۲۰-۱۰، طراحی نشده‌اند، رعایت گردند. این جزییات برای فراهم آوردن ظرفیت تغییرشکل‌پذیری مناسب برای تقاضاهای قابل ملاحظه در طرح این سازه‌ها توسعه داده شده‌اند.

الف- سطح شکل‌پذیری کم (قاب خمشی بتن‌آرمه معمولی و دیوار سازه‌ای): این سطح برای سازه‌هایی مناسب است که در آن‌ها انتظار به وجود آمدن تغییرشکل‌های زیاد نمی‌رود.

ب- سطح شکل‌پذیری متوسط (قاب خمشی بتن‌آرمه متوسط): این سطح برای سازه‌هایی مناسب است که در آن‌ها برخی اعضای سازه در برابر نیروهای ناشی از زلزله، وارد ناحیه غیرالاستیک می‌شوند و باید چنان طراحی شوند که ظرفیت کافی برای قبول تغییرشکل‌های مورد نیاز را دارا باشند.

پ- سطح شکل‌پذیری زیاد (قاب خمشی بتن‌آرمه ویژه و دیوار سازه‌ای): این سطح برای سازه‌هایی مناسب است که غالب اعضای آن‌ها تا حد قابل ملاحظه‌ای وارد ناحیه غیرالاستیک می‌شوند و باید چنان طراحی شوند که ظرفیت کافی برای

متن اصلی

جذب و استهلاک انرژی و قبول تغییرشکل‌های زیاد را داشته باشند.

تفسیر/توضیح**ت ۲۰-۳ قاب‌ها با شکل‌پذیری کم (معمولی)**

این بخش فقط در مورد قاب‌های خمشی معمولی کاربرد دارد. ضوابط پیش‌بینی شده برای آرماتورها تیرها به منظور بهبود پیوستگی اعضای قاب و در نتیجه بهبود مقاومت جانبی و انسجام سازه پیش‌بینی شده است. این ضوابط در مورد قاب‌های خمشی دال-ستون کاربرد ندارد. ضوابط ستون‌ها به منظور تامین ظرفیت اضافی برای مقاومت در برابر نیروی برشی در ستون‌هایی با نسبت ابعادی خاص که آن‌ها را در برابر خرابی برشی تحت اثر بارهای لرزه‌ای آسیب پذیرتر کرده است، پیش‌بینی شده است.

۲۰-۳ قاب‌ها با شکل‌پذیری کم (معمولی)

در طراحی قاب‌ها با شکل‌پذیری کم که بخشی از سیستم مقاوم در برابر زلزله هستند، باید علاوه بر رعایت ضوابط سایر فصل‌های این آیین‌نامه، ضوابط این بخش نیز به کار برده شوند.

ت ۲۰-۳-۱ تیرها در قاب‌ها با شکل‌پذیری کم**۲۰-۳-۱ تیرها در قاب‌ها با شکل‌پذیری کم**

در هر یک از دو وجه فوقانی و تحتانی تیرها باید حداقل دو آرماتور سراسری به کار برده شوند. سطح مقطع آرماتورهای وجه پایین نباید در هیچ مقطع از یک چهارم بیشترین مقدار سطح مقطع آرماتورهای تحتانی در طول دهانه تیر، کمتر باشد. این آرماتورها باید با فرض ایجاد تنش تسلیم در بر تکیه‌گاه مهار شوند.

ت ۲۰-۳-۲ ستون‌ها در قاب‌ها با شکل‌پذیری کم**۲۰-۳-۲ ستون‌ها در قاب‌ها با شکل‌پذیری کم**

در ستون‌هایی که طول آزاد آن‌ها $l_u \leq 5c_1$ است، مقدار ϕV_n باید حداقل برابر با کم‌ترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر باشد:

الف- برش متناظر با مقاومت خمشی اسمی در هر یک از دو انتهای مقید طول آزاد با منظور نمودن انحنای خمشی دو جهته ستون. مقاومت خمشی اسمی ستون باید بر اساس بار محوری ضریب‌دار، هم‌ساز با جهت نیروهای جانبی که بیشترین مقاومت خمشی اسمی ستون را نتیجه می‌دهند، محاسبه گردد.

ب- حداکثر برش به دست آمده از ترکیب‌های بارگذاری که در آن‌ها زلزله شدید یافته $\Omega_0 E$ جایگزین E شده باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۳-۲۰ اتصالات تیر به ستون در قاب ها با شکل پذیری کم

ت ۳-۳-۲۰ اتصالات تیر به ستون در قابها با شکل پذیری کم

اتصالات تیر به ستون باید مطابق **فصل ۱۶** بوده و برش اتصال V_u باید در صفحه افقی در وسط ارتفاع اتصال تیر به ستون و با منظور نمودن نیروهای کششی و فشاری ناشی از لنگرهای اسمی تیر M_n محاسبه گردد.

۴-۲۰ دیوارهای سازه ای با شکل پذیری کم (معمولی)

ت ۴-۲۰ دیوارهای سازه‌ای با شکل پذیری کم (معمولی)

در طراحی دیوارهای سازه‌ای با شکل پذیری کم، لزومی به رعایت ضابطه خاص، اضافه بر آن چه در **فصل ۱۳** این آیین‌نامه آورده شده، نیست.

۵-۲۰ قاب‌های با شکل پذیری متوسط

ت ۵-۲۰ قاب‌های با شکل پذیری متوسط

۱-۵-۲۰ ضوابط این بخش باید در قابها با شکل پذیری متوسط، شامل دال‌های دوطرفه بدون تیر که بخشی از سیستم مقاوم در برابر زلزله را تشکیل می‌دهند، به کار برده شوند.

ت ۱-۵-۲۰ محدودیت‌های هندسی ابعاد تیر به دلیل اطمینان از بروز رفتار خمشی پایدار برای آن تعریف شده است. همچنین برای ستون‌ها نیز محدودیت ابعاد مقطع منجر به مقطع فشرده برای ستون‌ها خواهد شد. هدف از الزامات **بندهای ۴-۲-۵-۲۰** و **۴-۳-۵-۲۰** کاهش خطر خرابی برشی در تیرها و ستون‌ها حین زلزله می‌باشد. دو گزینه برای مشخص کردن نیروی برشی ضریب‌دار پیشنهاد شده است.

۲-۵-۲۰ تیرها در قاب‌ها با شکل پذیری متوسط

ت ۲-۵-۲۰ تیرها در قابها با شکل پذیری متوسط

۱-۲-۵-۲۰ محدودیت‌های هندسی

ت ۱-۲-۵-۲۰ محدودیت‌های هندسی

۱-۱-۲-۵-۲۰ در این تیرها محدودیت‌های هندسی «الف» تا «پ» زیر باید رعایت شوند:

الف- ارتفاع موثر مقطع نباید بیشتر از یک چهارم طول دهانه آزاد باشد.

ب- عرض مقطع نباید کمتر از یک چهارم ارتفاع آن و ۲۵۰ میلی‌متر باشد.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

پ- عرض مقطع نباید بیشتر از دو مقدار زیر باشد:

- ۱- عرض عضو تکیه‌گاهی در صفحه عمود بر محور طولی تیر، به اضافه سه چهارم ارتفاع تیر در هر طرف عضو تکیه‌گاهی،
- ۲- عرض عضو تکیه‌گاهی به اضافه یک چهارم بعد دیگر مقطع در هر طرف عضو تکیه‌گاهی.

۲۰-۵-۲-۱-۲ برون محوری هر تیر نسبت به ستونی که با آن قاب تشکیل می‌دهد، یعنی فاصله محورهای هندسی دو عضو از یکدیگر، نباید بیشتر از یک چهارم عرض مقطع ستون باشد.

۲۰-۵-۲-۲ آرمانورهای طولی**ت ۲۰-۵-۲-۲ آرمانورهای طولی**

۲۰-۵-۲-۲-۱ در هر یک از دو وجه فوقانی و تحتانی تیرها باید حداقل از دو آرمانور سراسری استفاده شود. سطح مقطع آرمانورهای سراسری وجه تحتانی نباید در هیچ مقطع، از یک چهارم بیشترین مقدار سطح مقطع آرمانورهای تحتانی در طول دهانه تیر کمتر باشد. این آرمانورها باید با فرض تامین تنش تسلیم کششی در بر تکیه‌گاه مهار شوند.

۲۰-۵-۲-۲-۲ در هر طرف تیر در بر تکیه‌گاه، مقاومت خمشی مثبت نباید از یک سوم مقاومت خمشی منفی همان تکیه‌گاه کمتر باشد. همچنین، مقاومت خمشی مثبت یا منفی در هر مقطعی در طول تیر، نباید از یک پنجم حداکثر مقاومت خمشی تیر در مقطع بر تکیه‌گاه در دو انتهای تیر کمتر باشد.

۲۰-۵-۲-۳ آرمانورهای عرضی**ت ۲۰-۵-۲-۳ آرمانورهای عرضی**

۲۰-۵-۲-۳-۱ در تیرها در طول ناحیه‌های بحرانی در دو انتهای تیر که معادل دو برابر ارتفاع مقطع می‌باشد، باید دورگیر مطابق ضوابط بند ۲۰-۵-۲-۳-۲ به کار برده شود، مگر آن که طراحی برای برش و یا پیچش، نیاز به آرمانور بیشتری را ایجاب کند.

۲۰-۵-۲-۳-۲ دورگیرها و فواصل آن‌ها از یکدیگر باید دارای شرایط «الف» تا «پ» زیر باشند:

الف - قطر دورگیرها کمتر از ۸ میلی‌متر نباشد.

متن اصلی

ب - فاصله دورگیرها از یکدیگر بیشتر از یک چهارم ارتفاع موثر مقطع، ۸ برابر قطر کوچکترین آرماتور طولی، ۲۴ برابر قطر دورگیر و ۳۰۰ میلی‌متر اختیار نشود.

پ - فاصله اولین دورگیر از بر تکیه‌گاه بیشتر از ۵۰ میلی‌متر نباشد.

۲۰-۵-۲-۳ در سرتاسر طول تیرها، فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر نباید بیشتر از نصف ارتفاع موثر مقطع اختیار شود.

۲۰-۵-۲-۴ در تیرهایی که نیروی محوری فشاری ضریب‌دار در آن‌ها از $0.10Agf_c'$ بیشتر است، مقدار آرماتورهای عرضی مورد نیاز که بر اساس ضابطه بند ۲۰-۵-۲-۳ محاسبه می‌گردند، باید ضوابط بند ۲۱-۶-۲ و در صورت استفاده از دورپیچ ضوابط بند ۲۱-۶-۳ را نیز رعایت نماید.

۲۰-۵-۲-۴ برش در تیرهای با شکل‌پذیری متوسط

مقاومت برشی تیر، ϕV_n ، نباید از کوچک‌ترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر کمتر در نظر گرفته شود:

الف - مجموع نیروی برشی ایجاد شده در تیر در اثر بارهای ثقلی ضریب‌دار و مولفه قائم زلزله و نیروی برشی متناظر با ظرفیت خمشی اسمی موجود در دو انتهای مقید تیر با منظور نمودن انحنای خمشی دو جهته در بر تکیه‌گاه‌ها،

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۵-۲-۴ برش در تیرهای با شکل‌پذیری متوسط

الف - نیروی برشی ضریب‌دار با استفاده از یک دیاگرام جسم آزاد که از دو انتهای تیر عبور می‌کند بدست می‌آید. لنگرهای خمشی انتهایی برابر با مقاومت خمشی اسمی مقطع ناشی از خمش انحنای معکوس می‌باشد. لازم است هر دو لنگرهای انتهایی در جهت عقربه‌های ساعت و خلاف جهت آن (اما هر دو هم جهت)، در نظر گرفته شوند. شکل ۲-۲۰ تنها یکی از دو حالت در نظر گرفته شده برای هر تیر را نشان می‌دهد. برای مشخص کردن حداکثر برش تیر، فرض شده است که مقاومت اسمی خمشی آن $(\phi=1)$ به صورت همزمان در دو انتهای دهانه خالص ایجاد شوند. همانطور که نشان داده شده است، برش مربوط به این وضعیت $[(Mnt+Mnr)/ln]$ به صورت جبری به برش ناشی از بارهای ثقلی ضریب‌دار افزوده می‌شود تا برش طرح تیر بدست آید، شکل ۲-۲۰.

این روش محاسبه برش در تیرها به روش «محاسبه مقاومتی» معروف می‌باشد.

ب - مطابق ضابطه این بند ترکیب ۷-۵ بصورت زیر نوشته می‌شود:

$$U=1.2D+1.0L+0.2S+2.0E$$

متن اصلی

ب- حداکثر برش به دست آمده از ترکیب‌های بارگذاری که در آن‌ها به جای برش ناشی از زلزله E، مقدار 2E جایگزین شده باشد.

تفسیر/توضیح

ضریب ۱/۰ اعمال شده به L را می‌توان مطابق بند ۲-۳-۷ به ۰/۵ کاهش داد. آرماتورهای عرضی دو انتهای تیر باید از نوع دورگیر باشند. در بیشتر حالات، آرماتورهای عرضی مورد نیاز بیان شده در بند ۴-۲-۵-۲۰ برای طرح برشی بیش از مقادیر بدست آمده از بند ۳-۲-۵-۲۰ می‌باشد. دقت شود در فاصله عرضی ساق‌ها در مقطع تیر، ضابطه بند ۳-۵-۶-۱۱، رعایت شود. در این حالت ممکن است بویژه در دو انتهای تیر سهم برش آرماتورهای عرضی از حد ارائه شده در بند فوق فراتر رفته و به چند ساق برای آرماتورهای عرضی نیاز باشد. همچنین ممکن است تیر تحت اثر نیروهای فشاری باشند. الزامات اضافی بیان شده در بند ۴-۳-۲-۵-۲۰ برای فراهم کردن تکیه‌گاه جانبی برای آرماتورهای طولی پیش‌بینی شده‌اند.

۳-۵-۲۰ ستون‌ها در قاب‌ها با شکل‌پذیری متوسط

۱-۳-۵-۲۰ محدودیت‌های هندسی

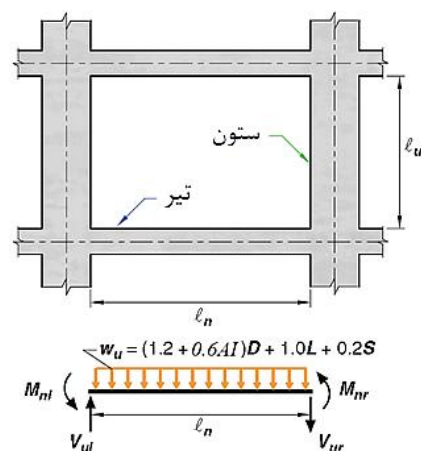
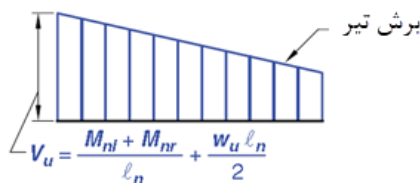
در ستون‌ها محدودیت‌های هندسی «الف» و «ب» زیر باید رعایت شوند:

الف- عرض مقطع نباید کمتر از سه دهم بعد دیگر آن و نیز نباید کمتر از ۲۵۰ میلی‌متر باشد.

ب- نسبت عرض مقطع به طول آزاد عضو نباید از $\frac{1}{۳۵}$ کمتر باشد.

۱-۳-۵-۲۰ محدودیت‌های هندسی

ت ۳-۵-۲۰ ستون‌ها در قاب‌ها با شکل‌پذیری متوسط

شکل ۲-۲۰ محاسبه برش در تیرها (روش مقاومتی)

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۳-۵-۲۰ آرماتورهای طولی

ت ۲-۳-۵-۲۰ آرماتورهای طولی

۲-۳-۵-۲۰ در ستون‌ها نسبت سطح مقطع آرماتورهای طولی به کل سطح مقطع ستون نباید کمتر از یک درصد و بیشتر از هشت درصد در نظر گرفته شود. این محدودیت باید در محل وصله‌ها نیز رعایت شود.

۲-۳-۵-۲۰ محل وصله آرماتورهای طولی ستون باید در خارج از ناحیه اتصال تیر به ستون باشد.

۳-۳-۵-۲۰ آرماتورهای عرضی

ت ۳-۳-۵-۲۰ آرماتورهای عرضی

۳-۳-۵-۲۰ آرماتورهای عرضی در ستون‌ها باید یا به صورت دورپیچ، مطابق ضوابط **فصل ۱۲**، و یا به صورت دورگیرهایی مطابق ضوابط **بندهای ۲-۳-۳-۵-۲۰ تا ۲-۳-۳-۵-۲۰-۶**، نظر گرفته شوند، مگر آن که طراحی برای برش و یا پیچش نیاز به آرماتور بیشتری را ایجاب کند. در ضمن رعایت ضابطه بند ۳-۳-۵-۲۰ برای تمام ستون‌هایی که برای تحمل بارهای اعضای سخت ناپیوسته به کار برده می‌شوند، الزامی است.

۳-۳-۵-۲۰ در دو انتهای ستون‌ها در طول l_0 باید دورگیر مطابق **بند ۳-۳-۳-۵-۲۰** به کار برده شود. طول l_0 ناحیه بحرانی، که از بر اتصال به اعضای جانبی اندازه‌گیری می‌شود، نباید کمتر از مقادیر «الف» تا «پ» زیر در نظر گرفته شود:

الف- یک ششم ارتفاع آزاد ستون،

ب- بزرگترین بعد مقطع ستون یا قطر مقطع دایره‌ای شکل آن،

پ- ۴۵۰ میلی‌متر.

۳-۳-۳-۵-۲۰ آرماتورهای عرضی مورد نیاز در طول l_0 باید دارای قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر بوده و فواصل آن‌ها از یکدیگر در مواردی که به صورت دورپیچ به کار گرفته می‌شوند مطابق ضوابط **فصل ۱۲** و در مواردی که به صورت دورگیر به کار برده می‌شوند فاصله s_0 باید برابر کمترین از مقادیر «الف» تا «پ» زیر در نظر گرفته شوند:

الف- برای فولادهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کمتر، ۸ برابر قطر کوچکترین میلگرد طولی ستون، ولی نه بیشتر از ۲۰۰ میلی‌متر،

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ب- برای فولادهای با مقاومت تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال و بیشتر، ۶ برابر قطر کوچک‌ترین میلگرد طولی، ولی نه بیشتر از ۱۵۰ میلی‌متر،

پ- نصف کوچکترین بعد مقطع ستون.

همچنین فاصله اولین دورگیر از بر اتصال، نباید بیشتر از نصف مقادیر فوق، $s_0/2$ ، در نظر گرفته شود.

۲۰-۵-۳-۳-۴ در قسمت‌هایی از طول ستون که شامل طول l_0 نمی‌شود، ضوابط آرماتور عرضی مشابه ضوابط بند ۱۲-۶-۷-۲ می‌باشند.

۲۰-۵-۳-۳-۵ در ستون‌هایی که عکس‌العمل اعضای سخت ناپیوسته را تحمل می‌کنند، مانند ستون‌های واقع در زیر دیوارهای منقطع، باید آرماتورهای عرضی ویژه مطابق ضوابط «الف» و «ب» زیر به کار برده شوند:

الف- در مواردی که بار محوری فشاری ضریب‌دار ستون در اثر زلزله از $0.10Agf'_c$ تجاوز نماید، باید از آرماتورهای عرضی با فواصل s_0 از یکدیگر مطابق ضوابط بند ۲۰-۵-۳-۳-۳، در تمام ارتفاع ستون واقع در زیر طبقه‌ای که در آن ناپیوستگی قرار دارد، استفاده شود. در مواردی که نیروهای طراحی برای منظور نمودن اثرات اضافه مقاومت اجزای قائم سیستم باربر مقاوم در برابر زلزله تشدید شده‌اند، محدودیت $0.10Agf'_c$ باید به $0.25Agf'_c$ افزایش داده شود.

ب- آرماتورهای عرضی ستون باید به اندازه‌ای برابر با حداقل طول گیرایی آرماتور طولی ستون، l_d ، با بیشترین قطر، که بر اساس بند ۲۰-۵-۶-۵ تعیین می‌شود، در داخل عضو منقطع ادامه یابند. در مواردی که انتهای تحتانی ستون بر روی یک دیوار متکی است، آرماتورهای عرضی مورد نیاز باید به اندازه طول l_d ، مربوط به آرماتور طولی ستون با بیشترین قطر در داخل دیوار ادامه داده شوند.

۲۰-۵-۳-۳-۶ در محل اتصال ستون به شالوده، آرماتور طولی ستون که به داخل شالوده ادامه داده شده است باید در طول حداقل برابر با ۳۰۰ میلی‌متر با استفاده از آرماتور عرضی مطابق ضوابط بند ۲۰-۵-۳-۳-۲ محصور گردد.

متن اصلی

۴-۳-۵-۲۰ برش در ستون‌های با شکل پذیری متوسط

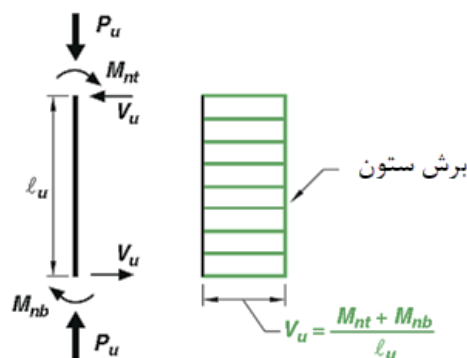
در ستون‌ها مقاومت برشی مقطع، ϕV_n ، نباید از کوچک‌ترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر کمتر در نظر گرفته شود:

الف- نیروی برشی ایجاد شده در ستون در اثر بارهای ثقلی ضریب‌دار و نیروی برشی متناظر با لنگرهای خمشی اسمی موجود در مقاطع انتهایی با انحنای خمشی دو جهته، در هر امتداد. بار محوری ضریب‌دار باید از ترکیبی در بارگذاری ستون انتخاب شود که بیشترین لنگر خمشی اسمی متناظر با آن حاصل گردد.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۳-۵-۲۰ برش در ستون‌های با شکل پذیری متوسط

الف- مکانیزم گسیختگی برشی نسبتاً ترد است و می‌تواند منجر به افت سریع مقاومت برشی و افت ظرفیت باربری محوری گردد. همچنین، گسیختگی برشی ستون‌ها علت عمده خرابی ساختمان‌های بتنی و فروریزش آن‌ها در زلزله است. نیروی برشی ضریب‌دار مطابق با این بند با استفاده از یک دی‌گرام جسم آزاد که از دو انتهای ستون عبور می‌کند بدست می‌آید، لنگرهای خمشی انتهایی برابر با مقاومت خمشی اسمی مقطع ناشی از انحنای خمشی معکوس می‌باشد. لازم است برای هر دو لنگرهای انتهایی، لنگر خمشی هم در جهت عقربه‌های ساعت و هم خلاف جهت آن (اما هر دو هم جهت)، در نظر گرفته می‌شوند. شکل ۳-۲۰ فقط یکی از دو حالت ممکن که باید برای هر ستون در نظر گرفته شود را نشان می‌دهد. این روش محاسبه مانند تیرها روش مقاومتی نامیده می‌شود.

شکل ۳-۲۰ محاسبه برش در ستون‌ها (روش مقاومتی)

ب- بار محوری ضریب‌دار P_u باید بگونه‌ای انتخاب شود که بزرگترین مقاومت خمشی ستون در محدوده نیروهای محوری طراحی بدست آید. این ضابطه برای ستون‌ها شبیه ضابطه بند ۴-۲-۵-۲۰-ب برای تیرهاست جز اینکه در ضابطه مربوط به ستون‌ها به جای افزایش دو برابری E در ترکیبات بارگذاری شامل نیروی زلزله، مقدار آن به میزان $\Omega_0 E$ افزایش یافته است. در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان برای قاب خمشی متوسط $\Omega_0 = 3.0$ توصیه شده است. ضریب بزرگتر تشدید نیروی زلزله در ستون‌ها نسبت به تیرها بخاطر نگرانی بیشتر از خرابی برشی ستون‌ها بوده است. آرماتورگذاری

ب- حداکثر برش به دست آمده از ترکیب‌های بارگذاری ضریب‌دار شامل زلزله که در آن‌ها به جای برش ناشی از زلزله، E ، مقدار تشدید یافته $E\Omega_0$ جایگزین شده باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

عرضی در هر دو انتهای ستون‌ها باید به صورت دورپیچ یا دورگیر لرزه‌ای باشد.

۴-۵-۲۰ اتصال تیر به ستون در قاب‌ها متوسط

ت ۴-۵-۲۰ اتصال تیر به ستون در قاب‌ها متوسط

۱-۴-۵-۲۰ در اتصالات تیر به ستون باید جزییات **بندهای** ۲-۱-۳-۱۶، ۳-۱-۳-۱۶ و ۲-۴-۵-۲۰ تا ۵-۴-۵-۲۰ رعایت شوند.

ت ۲-۴-۵-۲۰ برای اتصالاتی که ارتفاع تیر به طور قابل توجهی بیشتر از عمق ستون است، یک دستک فشاری بین گوشه‌های اتصال ممکن است موثر نباشد. بنابراین، آیین‌نامه ملزم می‌کند که اتصالاتی که در آن‌ها ارتفاع تیر بیش از دو برابر عمق ستون است، با استفاده از روش اتصال خرپایی مطابق **فصل ۲۲**، طراحی شود.

۲-۴-۵-۲۰ در مواردی که تیرهای متصل به اتصال که باعث ایجاد برش در ناحیه اتصال تیر به ستون می‌گردند، دارای عمقی بزرگتر از دو برابر عمق ستون باشند، تحلیل و طراحی ناحیه اتصال باید بر اساس روش خرپایی، **فصل ۲۲**، بوده و ضوابط بندهای «الف» و «ب» زیر نیز رعایت شوند:

الف- برش طرح به دست آمده از روش خرپایی نباید از ϕV_n محاسبه شده بر اساس **بند ۲-۴-۱۶** بیشتر باشد.

ب- جزییات آرماتورگذاری مطابق **بندهای ۳-۴-۵-۲۰ تا ۵-۴-۵-۲۰** باشند.

۳-۴-۵-۲۰ آرماتورهای طولی که در ناحیه اتصال تیر به ستون قطع می‌شوند، باید تا وجه دورتر هسته ناحیه اتصال ادامه داشته و طول گیرایی آن‌ها برای کشش مطابق **بند ۵-۵-۶-۲۰** و برای فشار مطابق **بند ۸-۳-۲۱** محاسبه شود.

ت ۴-۴-۵-۲۰ حداکثر فاصله آرماتور عرضی درون یک اتصال با محدودیت‌های فاصله آرماتورگذاری در ستون‌های قاب‌های خمشی متوسط مشابه است (اتصالات وجوه خارجی ساختمان به دلیل محصور نشدن وجه بیرونی اتصال بسیار آسیب‌پذیر هستند، این مساله حساسیت آرماتورهای عرضی ناحیه اتصال را بیشتر می‌کند).

۴-۴-۵-۲۰ فاصله آرماتورهای عرضی ناحیه اتصال تیر به ستون از یکدیگر، در ارتفاع عمیق‌ترین تیر متصل به گره، نباید از کوچک‌ترین مقدار محاسبه شده مطابق **بند ۳-۳-۳-۵-۲۰** بیشتر باشد.

ت ۵-۴-۵-۲۰ این بند به اتصالات زانویی اشاره دارد که در آن آرماتورهای تیر با آرماتورهای آجدار سردار خاتمه می‌یابد. چنین اتصالاتی نیاز به محصور شدن آرماتورهای آجدار سردار در امتداد سطح بالای اتصال دارند. این محصورشدگی را می‌توان به وسیله ستونی که از بالای اتصال امتداد یافته باشد و یا آرماتورهای عمودی قلاب شده به دور آرماتورهای بالای تیر که به آرماتورهای طولی

۵-۴-۵-۲۰ اگر آرماتورهای فوقانی تیر شامل آرماتورهای آجدار سردار ی باشند که در اتصال قطع می‌شوند، ستون باید از لبه فوقانی ناحیه اتصال حداقل به اندازه عمق ناحیه اتصال، h ، ادامه یابد. همچنین می‌توان آرماتورهای تیر را با آرماتورهای قائم در گره که توانایی محصورکنندگی معادل رویه فوقانی اتصال را داشته باشند محصور نمود.

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

ستون اضافه شده‌اند و به سمت پایین اتصال امتداد دارند، بوجود آورد.

۲۰-۵-۴-۶ در نواحی اتصال دال به ستون باید ضوابط آرماتورگذاری عرضی **بند ۱۶-۳-۲** رعایت شوند. در صورت نیاز به استفاده از آرماتورهای عرضی، باید حداقل یک لایه آرماتور عرضی در گره بین آرماتورهای فوقانی و تحتانی دال قرار داده شود.

۲۰-۵-۴-۷ برش در اتصال تیر به ستون**ت ۲۰-۵-۴-۷ برش در اتصال تیر به ستون**

مقاومت مورد انتظار یا نیروی برشی ضریب‌دار اتصال با این فرض تعیین می‌شود که تیرهایی که به اتصال می‌رسند، لنگرهای انتهایی برابر با مقاومت خمشی اسمی در آن‌ها بوجود آمده است. در نتیجه، نیروی برشی اتصال تولید شده توسط آرماتور خمشی تیر با فرض تنش f_y در آن محاسبه می‌شود. این روش برای تعیین حداقل مقاومت برشی طراحی در تیرها و ستون‌های قاب‌های خمشی متوسط با **بندهای ۲۰-۵-۲** و **۲۰-۵-۳** (تعیین حداقل مقاومت برشی تیرها و ستون‌ها) مطابقت دارد.

۲۰-۵-۴-۷-۱ مقاومت برشی اتصالات درجا تیر به ستون باید رابطه $\phi V_n \geq V_u$ را تامین کند.

۲۰-۵-۴-۷-۲ در ناحیه گره بر اساس **بند ۲۰-۳-۳** تعیین می‌شود.

۲۰-۵-۴-۷-۳ ϕ بر اساس ضوابط **فصل ۷** برای برش تعیین می‌شود.

۲۰-۵-۴-۷-۴ در ناحیه گره بر اساس **بند ۲۰-۶-۵-۴** تعیین می‌شود.

متن اصلی

۲۰-۵-۵ دال‌های دوطرفه بدون تیر

تفسیر/توضیح

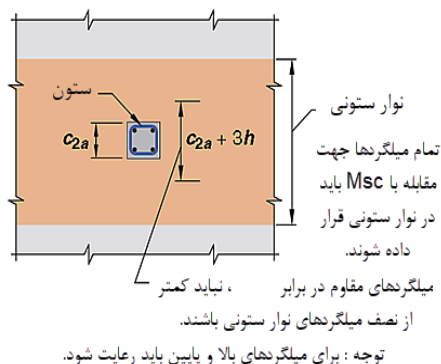
ت ۲۰-۵-۵ دال‌های دوطرفه بدون تیر

این بند در مورد دال‌های دوطرفه بدون تیر مثل دال‌های تخت بکار می‌رود. استفاده از ترکیبات بارگذاری بیان شده در ترکیبات بارگذاری ۵-۷ و ۶-۷ ممکن است منجر به مقادیری از لنگر خمشی شود که به آرماتورگذاری در بالا و پایین در محل تکیه‌گاه نیاز باشد.

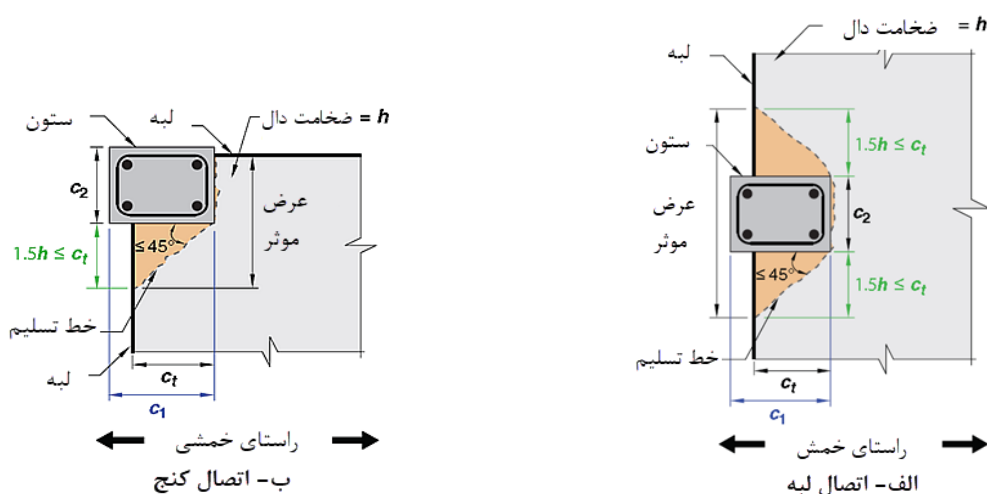
ضرایب سختی موثر در بارجانبی لرزه‌ای، چنانچه مطابق بند ۲۰-۵-۵-۸ مشارکت در باربری جانبی مجاز باشد، باید مطابق بند ۶-۵-۳-۱-۳ از مدلی که با نتایج آزمایشگاهی و تحلیل‌ها مطابقت داشته باشند، بدست آورده شوند. با این حال نتایج تحقیقات نشان می‌دهد چنانچه از روش قاب معادل معرفی شده در بخش ۱۰-۱۰ استفاده گردد، کاهش سختی پیچشی قطعات پیچشی معرفی شده در بند ۱۰-۱۰-۲-۴ و خمشی اتصال قاب معادل با ضریب ۰/۳۳ مناسب است. همچنین در صوت استفاده از مدل اجزای محدود دال تخت، به منظور کنترل تغییرمکان‌های نسبی و یا شاخص پایداری و یا ضرایب تشدید لنگر، از کرانه پایین ضرایب کاهش سختی (۰/۲۵) استفاده می‌شود. اما هنگامی که از تحلیل سازه برای مطالعه اندرکنش دال‌ها با سایر عناصر قاب مانند دیوارهای سازه‌ای استفاده می‌شود، مناسب است که طیف بیشتری از سختی دال در نظر گرفته شود تا اهمیت سختی نسبی دال‌ها (نسبت به دیگر اعضا) بر روی اندرکنش ارزیابی شود. برای دال‌های غیر پیش‌تنیده، معمولاً مناسب است که سختی خمشی دال بین ۰/۵ تا ۰/۲۵ مقادیر سختی کاهش نیافته بر اساس خصوصیات مقطع ناخالص در نظر گرفته شود.

لنگر خمشی M_{sc} مربوط به هر ترکیب بارگذاری شامل نیروی زلزله E که در یک جهت افقی اعمال می‌شود، معادل با قسمتی از لنگر ضریب‌دار دال است که با اعضای تکیه‌گاهی در گره مورد نظر متعادل می‌شود. مقدار این لنگر خمشی، ضرورتاً برابر با مقدار کامل لنگر طراحی در محل تکیه‌گاه مربوط به ترکیب بارگذاری شامل بار زلزله نمی‌باشد. مطابق با بند ۱۰-۶-۳ تنها قسمتی از لنگر خمشی M_{sc} به عرض موثر دال اختصاص داده می‌شود. برای اتصالات لبه و گوشه، آرماتورگذاری خمشی عمود بر لبه کاملاً موثر در نظر گرفته نمی‌شوند، مگر آنکه، در عرض موثر دال قرار داده شوند. کاربرد الزامات، ۲۰-۵-۵ در شکل ۲۰-۴-الف الی شکل ۲۰-۴-پ نشان داده شده است.

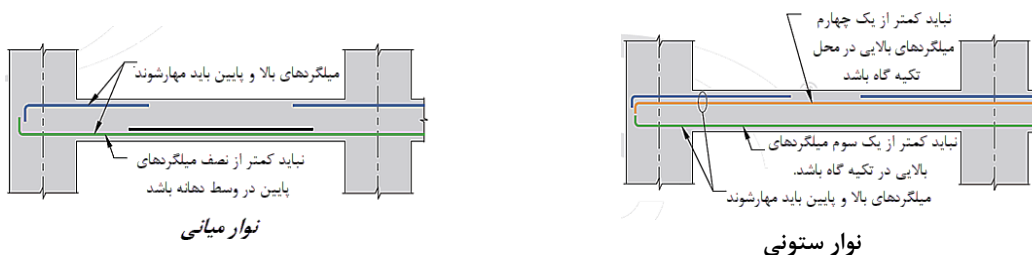

شکل ۲۰-۴-الف عرض موثر دال در ستون‌های میانی

شکل ۲۰-۴-ب عرض موثر دال در ستون‌های کناری و گوشه

شکل ۲۰-۴-پ موقعیت آرماتورها طولی در نوارهای ستونی و میانی

تفسیر/توضیح

متن اصلی

۲۰-۵-۵-۱ لنگرهای ضریب‌دار دال‌ها در تکیه‌گاه‌ها باید برای ترکیب‌های بارگذاری، شامل اثرات زلزله، محاسبه گردند. آرماتور مورد نیاز برای تحمل M_{sc} باید در عرض نوار ستونی تعریف شده در بند ۱۰-۲-۵ قرار داده شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۵-۵-۲۰ آرماتورهایی که در عرض موثر تعریف شده در بند ۱۰-۶-۴-۳ قرار داده می‌شوند، باید برای لنگر $\gamma_f M_{Sc}$ طراحی شوند. عرض موثر برای نواحی اتصال واقع در لبه‌های خارجی و گوشه‌های دال نباید فراتر از اندازه C_c ، که در جهت عمود بر امتداد دهانه دال اندازه‌گیری می‌شود، از بر ستون ادامه داده شود.

۲۰-۵-۵-۳ حد اقل نصف آرماتورهای نوار ستونی در تکیه‌گاه‌ها، باید در محدوده عرض موثر دال که در بند ۱۰-۶-۴-۳ تعیین شده است، قرار داده شوند.

۲۰-۵-۵-۴ حد اقل یک چهارم آرماتورهای فوقانی نوار ستونی در تکیه‌گاه باید در تمام طول دهانه دال به صورت ممتد ادامه داده شوند.

۲۰-۵-۵-۵ مقدار آرماتورهای پیوسته تحتانی نوار ستونی، نباید از یک سوم مقدار آرماتور فوقانی این نوار در تکیه‌گاه کمتر باشند.

۲۰-۵-۵-۶ حد اقل نصف آرماتورهای تحتانی نوار میانی و نیز کل آرماتورهای تحتانی نوار ستونی در وسط دهانه باید به صورت سراسری ادامه داشته و در تکیه‌گاه طوری مهار شوند که قادر به تحمل تنش تسلیم مطابق ضوابط بند ۱۰-۹-۴-۱ باشند.

۲۰-۵-۵-۷ در لبه‌های خارجی دال، همه آرماتورهای فوقانی و تحتانی در تکیه‌گاه باید مطابق ضوابط بند ۱۰-۷-۳-۵ در بر تکیه‌گاه برای تحمل تنش f_y مهار شوند.

۲۰-۵-۵-۸ در مقاطع بحرانی برای ستون‌هایی که در بند ۸-۲-۵-۱ تعریف شده‌اند، تنش برشی دوطرفه ایجاد شده در اثر بارهای قائم ضریب‌دار نباید از $0.4\phi V_c$ تجاوز نماید. V_c از بند ۸-۵-۳ محاسبه می‌شود. در صورتی که در دال ضوابط بند ۲۰-۱۰-۴ رعایت شده باشند، نیازی به منظور نمودن ضابطه این بند نیست.

ت ۲۰-۵-۵-۸ این ضابطه مربوط به دال‌های دوطرفه‌ای است که به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم لرزه‌ای بکار می‌روند. مطالعات آزمایشگاهی ثابت کرده‌اند وقتی برش در محل اتصال دال به ستون از $0.4\phi V_c$ فراتر رفته است اتصالات دال-ستون شکل‌پذیری جانبی کمتری از خود نشان می‌دهد. علاوه بر این، اتصالات دال-ستون باید الزامات مقاومت خمشی و برشی بیان شده در فصل ۹ «دال‌های یک‌طرفه»، در مواردی که تحت اثر ترکیبات بارگذاری شامل زلزله هستند، را برآورده نمایند.

۲۰-۵-۵-۹ در سازه‌های با اهمیت بسیار زیاد ویا در مناطق با خطر نسبی زلزله‌ای بسیار زیاد، استفاده از سیستم دال و ستون

متن اصلی

به صورت سیستم قاب متوسط و یا سیستم دو گانه مجاز نمی‌باشد.

۶-۲۰ قاب‌های با شکل‌پذیری زیاد (ویژه)

۶-۲۰-۱ ضوابط بخش ۶-۲۰ باید در قاب‌ها با شکل‌پذیری زیاد که بخشی از سیستم مقاوم در برابر زلزله را تشکیل می‌دهند، به کار برده شوند.

۶-۲۰-۲ تیرها در قاب‌های با شکل‌پذیری زیاد

تفسیر/توضیح

۶-۲۰ تیرها در قاب‌های با شکل‌پذیری زیاد (ویژه)

در ویرایش قبلی آیین‌نامه، جزئیات و تناسبات هر عضو سازه‌ای که در معرض نیروی محوری فشاری بیش از $Agf'/10$ قرار داشت مطابق ستون‌ها، بند ۶-۲۰-۳ انجام می‌شد. در ویرایش جدید آیین‌نامه، همه الزامات مربوط به تیرها، صرفنظر از مقدار نیروی محوری فشاری، یکسان بوده و در همین بخش آورده شده‌اند.

این آیین‌نامه با فرض این که قاب‌های خمشی ویژه در بردارنده تیرهای افقی و ستون‌های عمودی متصل شده به یکدیگر در اتصال تیر-ستونی هستند، تدوین شده است. مایل بودن تیرها و ستون‌های قاب به شرطی قبول است که سیستم حاصل، رفتار قابی - به مفهوم این که مقاومت جانبی از طریق انتقال لنگر بین تیرها و ستون‌ها حاصل می‌شود و نه عملکرد مهاربندی یا دستک فشاری- داشته باشد. در قاب‌های خمشی ویژه طراحی تیر برای مقاومت در برابر ترکیب خمش و نیروی محوری برای تیرهایی که هر دو عملکرد به عنوان تیر قاب خمشی ویژه و نیز جمع‌کننده یا تیر لبه دیافراگم‌ها را دارا هستند مجاز است.

تیرهای قاب خمشی ویژه را می‌توان به صورت طره‌ای به ستون متصل کرد ولی این طره‌ها نمی‌توانند به عنوان قسمتی از قاب خمشی ویژه که سیستم مقاوم لرزه‌ای را تشکیل می‌دهند استفاده شود.

تیر یک قاب خمشی ویژه را می‌توان به جز مرزی یک دیوار وصل کرد مشروط بر اینکه جز مرزی دیوار مطابق بند ۶-۲۰-۳ (ستون‌ها) آرماتورگذاری شده باشد. یک قاب بتنی مهاربندی شده، که مقاومت جانبی آن اساساً بوسیله نیروی محوری در تیرها و ستون‌ها تامین شده باشد به عنوان یک سیستم مقاوم لرزه‌ای (متناسب با این بند) محسوب نمی‌شود.

متن اصلی

۱-۲-۶-۲۰ محدودیت‌های هندسی

در این تیرها محدودیت‌های هندسی «الف» تا «پ» زیر باید رعایت شوند:

الف- ارتفاع موثر مقطع نباید بیشتر از یک چهارم طول دهانه آزاد باشد.

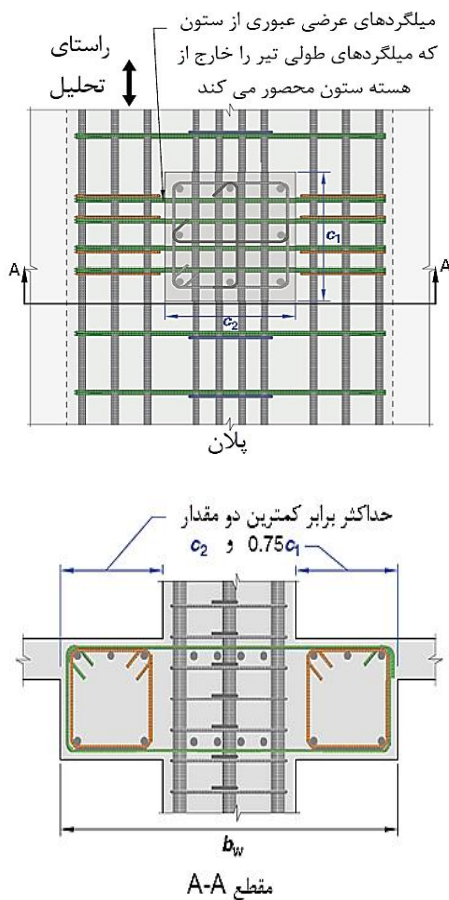
ب- عرض مقطع نباید کمتر از سه دهم ارتفاع آن و ۲۵۰ میلی‌متر باشد.

پ- عرض مقطع نباید بیشتر از عرض عضو تکیه‌گاهی، در صفحه عمود بر محور طولی عضو خمشی، به اضافه کوچک‌ترین c_1 و c_2 در هر طرف عضو تکیه‌گاهی باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۱-۲-۶-۲۰ محدودیت‌های هندسی

شواهد آزمایشگاهی نشان می‌دهد که در اثر معکوس شدن جابجایی در محدوده غیرخطی، رفتار اعضای پیوسته‌ای که نسبت طول به عمق آن‌ها کمتر از ۴ می‌باشد به صورت قابل ملاحظه‌ای با رفتار اعضای نسبتاً لاغرتر متفاوت است. قواعد طراحی استخراج شده از تجربه روی اعضای نسبتاً لاغر (با نسبت‌های بزرگتر) را نمی‌توان مستقیماً در مورد اعضای که نسبت ای طول به عمق آن‌ها کمتر از ۴ است، بکار برد. این موضوع به خصوص در مورد مقاومت برشی اهمیت دارد. محدودیت‌های هندسی اشاره شده در بند **۱-۲-۶-۲۰** «ب» و «پ» از پروژه‌های عملی و پژوهشی روی قاب‌های بتن‌آرمه لرزه‌ای حاصل شده‌اند. حدود اشاره شده در **۱-۲-۶-۲۰** «پ» تعریف‌کننده حداکثر عرض تیری است که می‌تواند به صورت موثر نیروهای خود را به اتصال تیر-ستون منتقل نماید. مثالی از عرض موثر حداکثر تیر در **شکل ۵-۲۰** نشان داده شده است.

شکل ۵-۲۰ حداکثر عرض موثر در تیرهای پهن و آرماتور عرضی مورد نیاز

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۶-۲-۲ آرماتورهای طولی

ت ۲۰-۶-۲-۲ آرماتورهای طولی

۲۰-۶-۲-۲-۱ در تمام مقاطع تیر نسبت سطح مقطع آرماتور به مقطع موثر بتن، هم در پایین و هم در بالا، نباید کمتر از مقادیر مقرر شده در بند ۱۱-۵-۱-۲ بوده و نسبت آرماتور کششی برای فولادهای با حد تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کمتر نباید بیشتر از ۰/۰۲۵ و برای فولادهای با حد تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال بیشتر از ۰/۰۲۰ اختیار شود. حداقل دو آرماتور با قطر ۱۲ میلی‌متر باید هم در پایین و هم در بالای مقطع در سراسر طول پیش‌بینی شوند.

۲۰-۶-۲-۲-۲ در بر تکیه‌گاه‌های تیر، مقاومت خمشی مثبت مقطع در هر تکیه‌گاه باید حداقل برابر نصف مقاومت خمشی منفی همان مقطع باشد.

۲۰-۶-۲-۲-۳ مقاومت خمشی مثبت و منفی هر مقطع در سراسر طول تیر نباید کمتر از یک چهارم حداکثر مقاومت خمشی در مقاطع بر تکیه‌گاهی در دو انتهای عضو باشد.

۲۰-۶-۲-۲-۴ استفاده از وصله پوششی در آرماتورگذاری طولی خمشی فقط در شرایطی مجاز است که در تمام طول وصله، آرماتور عرضی از نوع دورگیر یا دورپیچ موجود باشد. فاصله سفره‌های آرماتور عرضی در بر گیرنده وصله از یکدیگر، نباید از کوچک‌ترین مقادیر یک چهارم ارتفاع موثر مقطع و ۱۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۲۰-۶-۲-۲-۵ استفاده از وصله پوششی در محل‌های «الف» تا «پ» زیر مجاز نیست:

الف- در اتصالات تیرها به ستون‌ها،

ب- در طولی معادل دو برابر ارتفاع مقطع تیر از بر تکیه‌گاه،

پ- در طولی معادل دو برابر ارتفاع مقطع تیر از مقاطع بحرانی که در آن‌ها، در اثر تغییر مکان جانبی غیرالاستیک، امکان وقوع تسلیم آرماتور وجود دارد.

۲۰-۶-۲-۲-۶ وصله‌های مکانیکی باید شامل یکی از دو گروه زیر باشند:

ت ۲۰-۶-۲-۱ حدود نسبت‌های آرماتورگذاری ۰/۰۲۵ و ۰/۰۲۰ اصولاً بر اساس ملاحظات تامین ظرفیت کافی برای تغییر شکل، جلوگیری از تمرکز آرماتورها و به طور غیرمستقیم، کاهش تنش‌های برشی در تیرهای با نسبت ابعادی معمول است.

ت ۲۰-۶-۲-۲-۴ و ۲۰-۶-۲-۲-۵ وصله‌های پوششی در محدوده‌هایی از طول عضو که تسلیم خمشی محتمل است منع شده است زیرا این وصله‌ها در شرایط بارگذاری چرخه‌ای در محدوده غیرخطی قابل اطمینان نیستند. وصله‌های پوششی برای رسیدن به مقاومت خود تا حدود زیادی به محصورشدگی توسط پوشش آرماتورهای عرضی متکی هستند. آرماتورهای عرضی برای وصله‌های پوششی در همه جا اجباری است زیرا احتمال پوسته شدن و خرد شدن پوشش بتن وجود دارد و احتیاج است که وصله‌ها محصور گردند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

گروه ۱- وصله‌های مکانیکی مطابق ضوابط بند ۷-۴-۲۱؛
گروه ۲- وصله‌های مکانیکی مطابق ضوابط بند ۷-۴-۲۱ که
قادر هستند مقاومت گسیختگی کششی اسمی آرماتورهای
وصله شده را تحمل نمایند.

۷-۲-۲-۶-۲۰ وصله‌های مکانیکی گروه ۱ نباید در فاصله‌ای
کمتر از دو برابر ارتفاع مقطع عضو از بر تیر یا ستون، و یا مقاطع
بحرانی که در آن‌ها احتمال تسلیم آرماتورها وجود دارد، واقع
شده باشند. استفاده از وصله‌های گروه ۲ در صورتی که رده
آرماتورها S400 و S420 بوده و تیر پیش‌ساخته نباشد، در هر
نقطه مجاز است. در مورد سایر رده‌های آرماتور نیز باید شرایط
وصله‌های «گروه ۱» در این بند رعایت شوند.

۸-۲-۲-۶-۲۰ استفاده از وصله‌های جوشی در آرماتورهایی که
نیروی ناشی از زلزله را تحمل می‌نمایند، باید بر اساس ضوابط
بند ۷-۴-۲۱ بوده و این وصله‌ها نباید در فاصله کمتر از دو برابر
ارتفاع مقطع عضو از بر اتصال تیر به ستون، و یا مقاطع بحرانی
که در آن‌ها احتمال تسلیم آرماتورها وجود دارد، واقع شده
باشند.

۹-۲-۲-۶-۲۰ جوشکاری خاموت‌ها، تنگ‌ها، قطعات جاگذاری
شده و مشابه آن‌ها به آرماتورهای طولی که کاربرد محاسباتی
دارند، مجاز نمی‌باشد.

۳-۲-۶-۲۰ آرماتورهای عرضی

ت ۳-۲-۶-۲۰ آرماتورهای عرضی

ت ۱-۳-۲-۶-۲۰ هدف نخست از آرماتورهای عرضی، محصور کردن
بتن و ایجاد تکیه‌گاه جانبی برای آرماتورهای طولی در نواحی که
احتمال تسلیم آن‌ها وجود دارد، می‌باشد. مثال‌هایی از خاموت‌های
بسته مناسب برای تیرها در شکل ۶-۲۰ نشان داده شده است. در
ضوابط پیشین، حد بالای فاصله بین خاموت‌های بسته کم‌ترین مقدار
از $d/4$ ، هشت برابر قطرهای آرماتور طولی، ۲۴ برابر قطر تنگ عرضی
و ۳۰۰ میلی‌متر بود. این حد به دلیل ملاحظات در مورد مناسب
بودن میزان محصورشدگی و مقاومت در برابر کمانش در تیرهای
بزرگ تغییر داده شده است. در مواردی که اعضا دارای مقاومت‌های
مختلف در طول دهانه هستند یا عضوهایی که بارهای دائمی قسمت
زیادی از مجموع بار طراحی را شامل می‌شوند، تمرکز دوران
غیرارتجاعی ممکن است در میان دهانه اتفاق بیافتد. اگر چنین
شرایطی پیش‌بینی می‌شود، آرماتور عرضی در نواحی با احتمال

۱-۳-۲-۶-۲۰ در تیرها در طول قسمت‌های بحرانی طبق
بندهای «الف» و «ب» زیر، آرماتور عرضی باید از نوع دورگیر
بوده و شرایط بند ۲-۳-۲-۶-۲۰ را تامین نمایند:

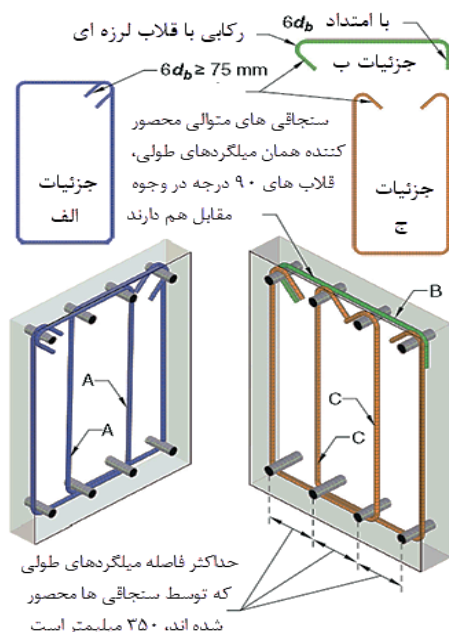
الف- در طولی معادل دو برابر ارتفاع مقطع از بر هر تکیه‌گاه به
سمت وسط دهانه،

ب- در طولی معادل دو برابر ارتفاع مقطع در دو سمت مقطعی
که در آن امکان تشکیل مفصل پلاستیک در اثر تغییر مکان
جانبی غیر الاستیک وجود داشته باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

تسلیم (در طول تیر) لازم است. با توجه به اینکه کنده شدن پوسته بتن به ویژه در محل نواحی تسلیم خمشی یا نزدیک به آن محتمل است، این ضرورت که تمام آرماتورهای جان به شکل خاموت‌های بسته با قلاب لرزه‌ای (دورگیر) باشند خواسته شده است. همچنین اگر تیر در لبه دال قرار دارد و دورگیر با سنجاقی ساخته می‌شود، خم ۹۰ درجه باید سمت دال قرار گیرد. دقت شود در فاصله عرضی ساق‌ها در مقطع تیر ضابطه بند ۱۱-۶-۵-۳ رعایت شود. در این حالت ممکن است بویژه در دو انتهای تیر به چند ساق برای آرماتورهای عرضی نیاز باشد. همچنین توصیه می‌شود به علت قطر خم داخلی بزرگ (خم ۱۳۵ درجه) و جاگذاری دشوار از قطر حداکثر ۱۶ میلی‌متر برای دورگیرها و سنجاقی‌ها استفاده شود.

شکل ۲۰-۶ مثال‌هایی از پوشش حلقه‌ها و محدودیت مربوط به فاصله افقی آرماتورهای نگهداری شده

۲۰-۶-۲-۳-۲ دورگیرها در تیر و فاصله آن‌ها از یکدیگر، باید دارای شرایط «الف» تا «پ» زیر باشند:

الف- قطر دورگیرها مطابق بند ۲۱-۶-۲-۲ باشد.

ب- فاصله دورگیرها از یکدیگر نباید بیشتر از یک چهارم ارتفاع موثر مقطع، ۶ برابر قطر کوچکترین میلگرد طولی برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کمتر و ۵ برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال (به جز آرماتور طولی جلدی) و ۱۵۰ میلی‌متر اختیار شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

پ- فاصله اولین دورگیر از بر تکیه‌گاه بیشتر از ۵۰ میلی‌متر نباشد.

۲۰-۶-۲-۳-۳ در قسمت‌هایی از طول تیر که به دورگیر نیاز است، میلگردهای طولی اصلی در مجاورت رویه‌های کششی و فشاری عضو باید دارای تکیه‌گاه عرضی مطابق بند ۲۱-۶-۲-۴ باشند. فاصله مرکز تا مرکز آرماتورهای خمشی که دارای تکیه‌گاه جانبی هستند، نباید بیش از ۳۵۰ میلی‌متر باشد. برای آرماتورهای جلدی که بر اساس ضوابط بند ۱۱-۶-۱-۳ ضروری هستند، نیازی به تکیه‌گاه عرضی نیست.

۲۰-۶-۲-۳-۴ در قسمت‌هایی از طول تیر که به دورگیر نیاز است، خاموت‌ها باید برای برش مطابق ضوابط بند ۲۰-۶-۲-۴ طراحی شوند.

۲۰-۶-۲-۳-۵ در قسمت‌هایی از طول تیر که به دورگیر نیاز نیست، خاموت‌ها باید در دو انتها دارای قلاب لرزه‌ای بوده و فاصله آن‌ها از یکدیگر کمتر یا مساوی نصف ارتفاع موثر باشد.

۲۰-۶-۲-۳-۶ دورگیر در تیرها را می‌توان با دو قطعه میلگرد ساخت. یک میلگرد به شکل U که در دو انتها دارای قلاب لرزه‌ای باشد و میلگرد دیگر به شکل سنجاقی که با میلگرد اول یک دورگیر تشکیل دهد. خم ۹۰ درجه سنجاقی‌های متوالی که یک میلگرد طولی را در بر می‌گیرند، باید به طور یک در میان در دو سمت تیر قرار داده شود. چنانچه میلگردهای طولی که توسط سنجاقی نگه‌داری شده‌اند، در داخل یک دال که تنها در یک سمت عضو خمشی قرار دارد محصور باشند، خم ۹۰ درجه سنجاقی‌ها را می‌توان در آن سمت دال قرار داد.

۲۰-۶-۲-۳-۷ در نواحی بحرانی مطابق بند ۲۰-۶-۲-۳-۱ در تیرهایی که نیروی محوری فشاری ضریب‌دار آن‌ها از $0.10A_g f'_c$ بیشتر است، باید از دورگیرهایی مطابق ضوابط بندهای ۲۰-۶-۳-۳-۲ تا ۲۰-۶-۳-۳-۴ استفاده شود. در سایر نواحی تیر باید از خاموت‌هایی با مشخصات داده شده در بند ۲۰-۶-۳-۳-۲، مربوط به ستون‌ها، با فاصله s برابر با کمترین مقدار از ۶ برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کمتر و ۵ برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی برای آرماتورهای با مقاومت

متن اصلی

تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال، و یا ۱۵۰ میلی‌متر استفاده شود. در مواردی که پوشش بتن روی آرماتورهای عرضی از ۱۰۰ میلی‌متر بیشتر است، باید از آرماتورهای عرضی اضافی با پوشش بتن کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر و فاصله حداکثر ۳۰۰ میلی‌متر، استفاده نمود.

۲۰-۶-۲-۴ برش در تیرهای با شکل‌پذیری زیاد

۲۰-۶-۲-۴-۱ نیروی برشی طراحی تیرها، V_e ، باید با در نظر گرفتن تعادل استاتیکی بارهای قائم ضریب‌دار وارد بر تیر و لنگرهای خمشی موجود در مقاطع انتهایی تیر با فرض آن که در این مقاطع مفصل‌های پلاستیک تشکیل شده‌اند، تعیین شود. ظرفیت خمشی مفصل‌های پلاستیک، مثبت یا منفی باید برابر با لنگر خمشی مقاوم محتمل مقطع، M_{pr} ، در نظر گرفته شود. جهت‌های این لنگرهای خمشی باید چنان در نظر گرفته شوند که نیروی برشی ایجاد شده در تیر، بیشترین مقدار باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۶-۲-۴ برش در تیرهای با شکل‌پذیری زیاد

ت ۲۰-۶-۲-۴-۱ در یک تیر، مادامی که مقاومت خمشی به میزان ۳ تا ۴ برابر لنگر طراحی وجود نداشته باشد، باید فرض کرد که به هنگام زلزله‌های بزرگ به صورت خمشی تسلیم خواهد شد. مقاومت برشی مورد نیاز برای اعضای قاب به‌جای اینکه به نیروهای برشی ضریب‌دار ناشی از تحلیل برای بار جانبی مرتبط شده باشد با مقاومت خمشی عضو طراحی شده ارتباط داده شده است. این شرایط در بند ۲۰-۶-۲-۴-۱ توضیح داده شده و در شکل ۲۰-۷ نشان داده شده است. از آنجا که مقاومت واقعی تسلیم آرماتورهای طولی ممکن است از مقاومت تسلیم اسمی بیشتر باشد و تمایل آرماتورها به سخت‌شدگی کرنشی در اتصالی که در معرض دوران‌های بزرگ قرار دارد، محتمل است؛ استفاده از تنشی برابر با حداقل $1.25f_y$ در آرماتورهای طولی الزامی شده است. (برای بحث در خصوص ضریب $1/25$ به تفسیر بند ۲۰-۵-۲ مراجعه شود).

نتایج مطالعات آزمایشگاهی اعضای بتنی قرار گرفته در معرض بارگذاری چرخه‌ای نشان داده‌اند که آرماتورهای برشی بیشتری برای اطمینان از خرابی خمشی تیرهایی که در معرض تغییرمکان‌های غیرارتجاعی رفت و برگشتی قرار گرفته‌اند، نسبت به تیرهایی که فقط در یک جهت بارگذاری شده‌اند، مورد نیاز است. لزوم آرماتورهای برشی بیشتر، در غیاب بار محوری افزایش می‌یابد. این مشاهدات، با حذف جمله مرتبط با مشارکت بتن در مقاومت برشی در بند ۲۰-۶-۲-۴-۲، منعکس شده است. به نظر می‌رسد که محافظه‌کاری اضافی در مقطعی که احتمال تشکیل مفاصل خمشی وجود دارند ضروری به نظر می‌رسد. هرچند این رویکرد که به دلیل سادگی نسبی اتخاذ شده است منجر به این نتیجه‌گیری می‌شود که به بتن برای مقاومت در برابر برش نیازی نیست. در مقابل، می‌توان اینگونه استدلال کرد که هسته بتن در برابر تمام برش وارده مقاومت می‌کند و آرماتورهای برشی باعث محصورشدگی و قوی‌تر شدن بتن می‌گردند. هسته محصور شده بتنی، نقش مهمی در رفتار تیرها بازی می‌کند و نباید نقش آن تنها به این دلیل که صراحتاً در رابطه طراحی مشخص نیست، کاسته شود.

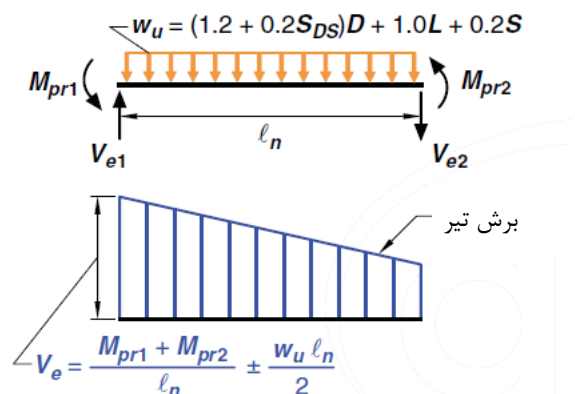
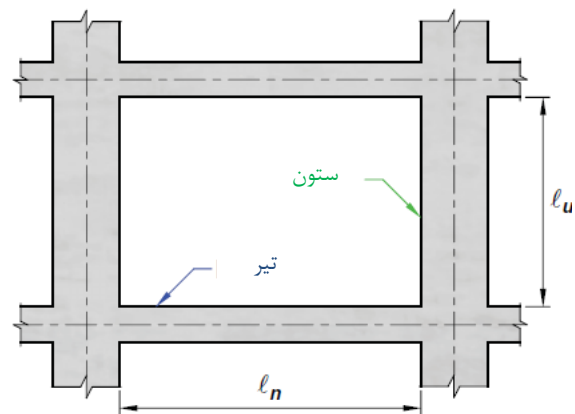
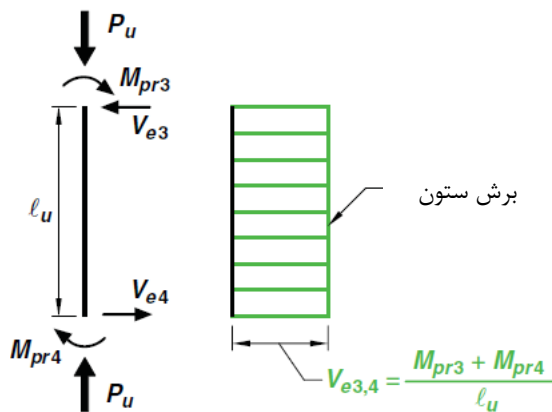
متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۶-۲-۴-۲ در مواردی که هر دو شرط «الف» و «ب» زیر برقرار باشند، طراحی آرماتورهای عرضی در مناطق بحرانی بند ۲۰-۶-۲-۳-۱، باید با فرض V_c برابر با صفر انجام شود:

الف- بخش لرزه‌ای برش محاسبه شده بر اساس بند ۲۰-۶-۲-۳-۱، بزرگتر یا مساوی نصف مقاومت برشی حداکثر در مناطق بحرانی باشد.

ب- بار محوری فشاری ضریب‌دار، P_u ، که شامل اثرات زلزله می‌باشد، از $0.05A_g f'_c$ کمتر باشد.

- ۱- جهت نیروی برشی V_e به میزان نسبی بزرگی بارهای ثقلی و برش ایجاد شده توسط لنگرهای خمشی انتهایی بستگی دارد.
- ۲- لنگرهای انتهایی M_{pr} براساس تنش کششی میلگردها به میزان $1.25f_y$ محاسبه شده است. در این رابطه f_y مقاومت مشخصه تسلیم می‌باشد (هر دو لنگر خمشی انتهایی باید در هر دو جهت منظور شود، هم در جهت عقربه‌های ساعت و هم خلاف آن).
- لنگرهای انتهایی M_{pr} ستون‌ها نیازی نیست از M_{pr} تیرهایی که با آن‌ها در اتصال تیربه ستون قاب می‌شوند بیشتر باشد V_e نباید کمتر از مقداری باشد که از تحلیل سازه بدست آمده است.

شکل ۲۰-۷ برش‌های طراحی برای تیرها و ستون‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۶-۳ ستون‌ها در قاب‌ها با شکل‌پذیری زیاد
زیاد

۲۰-۶-۱ محدودیت‌های هندسی

در ستون‌ها محدودیت‌های هندسی «الف» و «ب» زیر باید رعایت شوند:

الف- کوچک‌ترین بعد مقطع که در امتداد هر خط مستقیم گذرنده از مرکز هندسی مقطع تعیین می‌شود، نباید از ۳۰۰ میلی‌متر کمتر باشد.

ب- نسبت کوچک‌ترین بعد مقطع به بعد عمود بر آن نباید از ۰/۴ کمتر باشد.

۲۰-۶-۲ آرماتورهای طولی

۲۰-۶-۲ آرماتورهای طولی

ت ۲۰-۶-۲-۱ حد پایین سطح مقطع آرماتورهای طولی برای کنترل تغییرشکل‌های وابسته به زمان و افزایش لنگر تسلیم به میزان لنگر ترک‌خوردگی است. حد بالای سطح مقطع منعکس‌کننده ملاحظات مربوط به تراکم آرماتورها، برای انتقال بار از عناصر کف به ستون‌ها (به خصوص در ساخت و سازهای کوتاه مرتبه) و افزایش تنش‌های برشی زیاد است.

۲۰-۶-۲-۱ در ستون‌ها نسبت سطح مقطع آرماتور طولی به سطح مقطع کل ستون نباید کمتر از یک درصد و بیشتر از شش درصد در نظر گرفته شود. محدودیت حداکثر مقدار آرماتور باید در محل وصله‌ها نیز رعایت شود.

خرد شدن بتن پوسته که در نزدیکی دو انتهای ستون در قاب‌های با پیکربندی معمول محتمل است، باعث می‌شود استفاده از وصله‌های پوششی در این محل‌ها خطرناک باشد (به تفسیر بند ۲۰-۶-۲-۴ مراجعه شود). اگر استفاده از وصله‌های پوششی الزامی باشد، باید در نزدیکی میانه ارتفاع ستون در نظر گرفته شود، که معکوس شدن تنش‌ها نسبت به نزدیکی اتصالات به دامنه کوچکتری محدود می‌شود. بعضی از انواع وصله‌ها به اثرات بارگذاری دوره‌ای غیرارتجاعی حساس هستند. همچنین وصله‌های پوششی سطح مقطعی بیش از خود آرماتورهای وصله شده دارند که این موضوع باعث به هم خوردن وضعیت تنش در آرماتورها و در نتیجه ایجاد تمرکز تنش در آرماتورهای وصله شده، می‌شود. آرماتورهای عرضی در طول وصله پوششی به دلیل عدم اطمینان در توزیع لنگر در ارتفاع و همچنین نیاز به محصور کردن وصله‌های پوششی در معرض معکوس شدن تنش‌ها، الزامی شده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ در ستون‌هایی که در آن‌ها از دورگیرهای دایره‌ای استفاده شده است، تعداد آرماتورهای طولی مقطع باید حداقل ۶ عدد باشد.

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ در طول آزاد ستون، آرماتورهای طولی ستون باید به گونه‌ای انتخاب شوند که $1.25l_d \leq l_u/2$ باشد. در این رابطه l_d طول گیرایی آرماتورهای طولی و l_u طول آزاد ستون می‌باشد.

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ استفاده از وصله پوششی در آرماتورهای طولی فقط در نیمه میانی طول ستون مجاز است. طول پوشش این وصله‌ها باید برای کشش در نظر گرفته شود. در طول این وصله‌ها باید آرماتورهای عرضی مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۲-۳-۶-۲۰ تا ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** به کار برده شوند.

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ وصله‌های مکانیکی، باید مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۲-۲-۶-۲۰ و ۲۰-۲-۲-۶-۲۰** باشند.

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ وصله‌های جوشی باید مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۲-۲-۶-۲۰ و ۲۰-۲-۲-۶-۲۰** باشند.

۳-۳-۶-۲۰ آرماتورهای عرضی

ت ۳-۳-۶-۲۰ آرماتورهای عرضی

۲۰-۲-۳-۶-۲۰ در دو انتهای ستون‌ها و در دو طرف هر مقطعی از آن‌ها که احتمال تشکیل مفصل پلاستیک وجود دارد، ناحیه‌ای به طول l_0 ناحیه بحرانی تلقی شده و در آن‌ها باید آرماتورگذاری عرضی ویژه مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۲-۳-۶-۲۰ تا ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** پیش‌بینی شود، مگر آن که طراحی برای برش و پیچش نیاز به آرماتور بیشتری داشته باشد. طول l_0 که از بر اتصال به تیرها اندازه‌گیری می‌شود، نباید کمتر از مقادیر «الف» تا «پ» زیر در نظر گرفته شود:

الف- یک ششم طول آزاد ستون؛

ب- عمق ستون مقطع مستطیلی شکل یا قطر مقطع دایره‌ای شکل در بر اتصال به اعضای دیگر و یا سایر مقاطعی که ممکن است در آن‌ها لولای پلاستیک تشکیل شود؛

ت ۲۰-۲-۳-۶-۳-۳ شکافتگی بتن و از دست رفتن پیوستگی آن با آرماتورهای طولی در ارتفاع آزاد ستون ممکن است تحت اثر نیروهای تقاضای زلزله رخ دهد. شکافتگی بتن را می‌توان با محدود کردن قطر آرماتور طولی، افزایش مقدار آرماتور عرضی یا افزایش مقاومت بتن کنترل کرد، همه اینها طول گیرایی آرماتورهای طولی، l_d را در ارتفاع آزاد ستون l_u کاهش می‌دهد. افزایش نسبت مقاومت خمشی ستون به تیر در اتصالات می‌تواند تقاضای غیر ارتجاعی آرماتورهای طولی ستون‌ها را تحت نیاز زلزله، کاهش دهد.

ت ۲۰-۲-۳-۶-۱ در این بند حداقل طولی که باید آرماتورهای عرضی با فواصل کم در دو انتهای ستون، جایی که تسلیم خمشی معمولاً اتفاق می‌افتد، تصریح شده است. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که این طول باید به میزان ۵۰ درصد یا بیشتر در مکان‌هایی مثل تراز پایه ساختمان که ممکن است مخصوصاً تقاضای نیروهای محوری و خمشی زیاد باشد، افزایش داده شود.

متن اصلی

پ- ۴۵۰ میلی‌متر.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۳-۳-۶-۲ این بند و بند ۲۰-۳-۳-۶ الزامات چگونگی استفاده از آرماتورهای عرضی برای ستون‌ها و اتصالات قاب خمشی ویژه را تعیین کرده است. شکل ۲۰-۸ مثالی برای تامین آرماتور عرضی با یک دورگیر و سه سنجاقی را نشان می‌دهد. سنجاقی‌هایی با قلاب ۹۰ درجه به اندازه سنجاقی‌های با قلاب ۱۳۵ درجه یا دورگیر در تامین محصورشدگی مفید نیستند. برای مقادیر کمتر P_u/Agf'_c و مقاومت‌های فشاری کم‌تر بتن، سنجاقی‌های با قلاب ۹۰ درجه مناسب‌ترند، اگر انتهای آن‌ها در طول عضو و پیرامون محیط ستون به صورت متناوب جایجا شوند. دقت شود برخلاف ضابطه معرفی شده در تفسیر بند ۲۰-۳-۳-۶ از سنجاقی با خم ۹۰ درجه در یک انتها نمی‌توان برای بستن سمت باز یک تنگ برای ستون استفاده نمود.

برای مقادیر بزرگتر P_u/Agf'_c که رفتار کنترل شده با فشار مورد انتظار است و برای مقاومت‌های فشاری بیشتر بتن، که رفتار متمایل به تردشدگی دارند، بهبود محصورشدگی از طریق متکی بودن تمام آرماتورهای طولی به گوشه دورگیرها یا قلاب‌های لرزه‌ای برای دسترسی به کارایی مورد نظر اهمیت دارد. ظرفیت دورانی یک ستون به نیروی محوری نیز بستگی دارد بنابراین با افزایش نیروی محوری فشاری مقدار آرماتور محصورکننده نیز افزایش داده می‌شود. حد $0.3f'_c A_g$ تقریباً بیانگر مقاومت فشاری در مرز فشار-کنترل مقطع است. هر ناحیه که این شرایط ایجاد شود، سنجاقی‌های دارای قلاب لرزه‌ای، در هر دو انتها مورد نیازند. محدودیت ۲۰۰ میلی‌متر برای h_x هم برای بهبود عملکرد در چنین شرایطی پیش‌بینی شده است. برای میلگردهای گروه شده، خم یا قلاب دورگیرها باید گروه میلگردها را در بر بگیرد و امتداد بلندتر قلاب‌ها (طول بعد از خم بلندتر)، مدنظر می‌باشد.

نیروی محوری P_u ستون، باید انعکاس دهنده نیروی فشاری مورد انتظار ضریب‌دار مربوط به زلزله همراه با بارهای ثقلی باشد. در ویرایش‌های گذشته آیین‌نامه، الزامات آرماتورهای عرضی ستون‌ها، دیوارها، اتصالات تیر-ستون و آرماتورگذاری قطری تیرهای هم‌بند به روابط یکسانی ارجاع می‌دادند. در ویرایش جدید آیین‌نامه، معادلات و الزامات مربوط به جزئیات، بر اساس ملاحظات بارگذاری آن‌ها، تغییرشکل‌ها و الزامات عملکردی بین اعضای مختلف متفاوت است. علاوه بر این، h_x که در گذشته بصورت فاصله بین ساق دورگیرها یا سنجاقی‌ها بیان شده بود در ویرایش جدید به عنوان

۲۰-۳-۳-۶ آرماتورهای عرضی ویژه باید مطابق ضوابط «الف» تا «ج» زیر در نظر گرفته شوند:

الف- آرماتور عرضی در ناحیه بحرانی را می‌توان با دورپیچ‌های تکی و یا چند قطعه‌ای که با یکدیگر هم‌پوشانی دارند، دورگیرهای دایره‌ای، و یا دورگیرهای با خطوط مستقیم تکی و یا چند قطعه‌ای که با یکدیگر هم‌پوشانی دارند، با یا بدون قلاب دوخت، ساخت.

ب- دورگیرهای با خطوط مستقیم و یا قلاب‌های دوخت باید در محل‌های خم در بر گیرنده آرماتورهای طولی باشند.

پ- قطر قلاب‌های دوخت، در صورتی که ضوابط بند ۲۰-۳-۳-۶-۲۱ در آن‌ها رعایت شوند، می‌تواند برابر یا کوچک‌تر از قطر دورگیرها باشد. انتهای قلاب‌های دوخت متوالی باید به طور یک در میان در راستای آرماتورهای طولی و در پیرامون مقطع جا به جا شود.

ت- در مواردی که از دورگیرهای با خطوط مستقیم و یا قلاب‌های دوخت استفاده می‌شود، باید شرایط تکیه‌گاهی جانبی برای آرماتورهای طولی مطابق بند ۲۰-۳-۳-۶-۲۱ به وسیله آن‌ها فراهم شوند.

ث- آرماتورها در محیط ستون باید به گونه‌ای آرایش داده شوند که فاصله آرماتورهای طولی، h_x ، که به قلاب‌های دوخت و یا گوشه دورگیرها متکی هستند، از یکدیگر بیشتر از ۳۵۰ میلی‌متر نباشد.

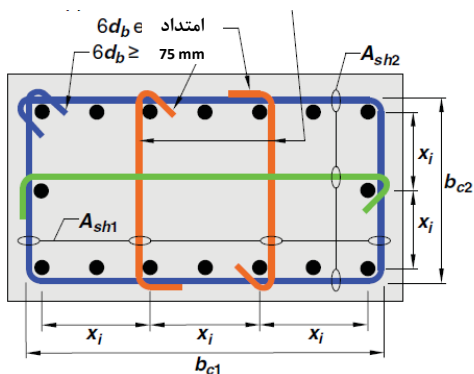
ج- در مواردی که در ستون‌ها از دورگیرهای با خطوط مستقیم استفاده شده و $P_u > 0.3Agf'_c$ و یا $f'_c \geq 70 \text{ MPa}$ است، تمام آرماتورهای تکی و یا گروه میلگردهای طولی در پیرامون هسته ستون باید به گوشه‌های دورگیرها و یا یک قلاب لرزه‌ای متکی بوده و مقدار h_x از ۲۰۰ میلی‌متر بیشتر نشود. مقدار P_u بزرگترین نیروی محوری فشاری در ترکیب‌های بارگذاری است که شامل زلزله هستند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

فاصله بین آرماتورهای طولی نگهداشته شده توسط آن دورگیرها یا سنجاقی‌ها تغییر یافته است. در شکل ۲۰-۸ توضیحاتی در خصوص بستن و اجرای دورگیر ستون با استفاده از چند حلقه و یا سنجاقی و نیز محدودیت فواصل آزاد آرماتور طولی نمایش داده شده است.

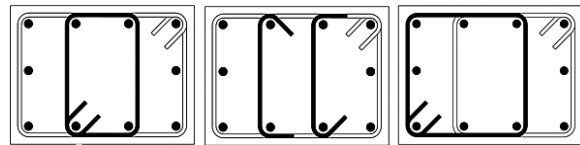
سنجاقی‌های متوالی که همان آرماتورهای طولی را محصور می‌کنند و دارای قلاب‌های ۹۰ درجه هستند، در جبهه مقابل هم در ستون قرار می‌گیرند.

فاصله x_i برابر مرکز به مرکز آرماتورهای طولی مهار شده جانبی نباید از ۳۵۰ میلی‌متر فراتر رود. عبارت h_x برابر بزرگترین مقدار x_i است.

شکل ۲۰-۸ مثالی است از آرماتورگذاری عرضی در ستون‌ها

ت ۲۰-۶-۳-۳-۳ محدودیت فاصله سفره آرماتور عرضی از یک چهارم بعد ستون یا ۱۵۰ میلی‌متر، برای فراهم کردن محصورشدگی مناسب بتن است. اگر فاصله بین سنجاقی‌ها یا ساق‌های دورگیرهای هم‌پوشاننده داخل مقطع، کمتر از ۳۵۰ میلی‌متر باشد فاصله ۱۰۰ میلی‌متری برای محصورشدگی بتن می‌تواند طبق رابطه ۲۰-۱ افزایش داده شود. محدودیت فاصله به عنوان تابعی از قطر آرماتورهای طولی در نظر گرفته شده است تا مهار کافی را برای کنترل کمانش آرماتورهای طولی پس از پوسته شدن و خرد شدن بتن فراهم کند. توصیه می‌شود به علت قطر خم داخلی بزرگ (خم ۱۳۵ درجه) و جاگذاری دشوار، از مقطر حداکثر ۱۶ میلی‌متر برای دورگیرها و سنجاقی‌ها استفاده شود.

مثالی از بعضی از انواع خاموت‌ها و سنجاقی‌ها در ستون‌ها

۲۰-۶-۳-۳ قطر آرماتورهای عرضی ویژه در ناحیه بحرانی باید مطابق بند ۲۱-۶-۲ باشد. فاصله سفره آرماتورهای عرضی از یکدیگر نباید بیشتر از مقادیر «الف» تا «پ» زیر باشد:

الف- یک چهارم ضلع کوچکتر مقطع ستون،

ب- شش برابر کوچکترین قطر آرماتور طولی برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کوچک‌تر و پنج برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال،

پ- مقدار s_0 که از رابطه زیر محاسبه می‌شود باید کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر باشد، ولی نیازی نیست که کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

$$s_0 = 100 + \left(\frac{350 - h_x}{3} \right) \quad \text{رابطه ۲۰-۱}$$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۳-۳-۴ مقدار آرماتور عرضی ویژه لازم در ناحیه بحرانی برای دورگیرهای چند ضلعی باید مطابق «الف» و «ب» زیر محاسبه گردد:

الف- در مواردی که $f'_c \leq 70 \text{ MPa}$ و $P_u \leq 0.3A_g f'_c$ باشد مقدار $A_{sh}/s_b c$ باید برابر با بیشترین مقدار از دو رابطه زیر باشد.

$$\frac{A_{sh}}{s_b c} = 0.3 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۲-۲۰}$$

$$\frac{A_{sh}}{s_b c} = 0.09 \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۳-۲۰}$$

ب- در مواردی که $P_u > 0.3A_g f'_c$ و یا $f'_c > 70 \text{ MPa}$ باشد، مقدار $A_{sh}/s_b c$ باید علاوه بر مقدار حداکثر به دست آمده از **رابطه ۲-۲۰** و **رابطه ۳-۲۰**، از مقدار محاسبه شده از رابطه زیر نیز بیشتر باشد.

$$\frac{A_{sh}}{s_b c} = 0.2k_f k_n \frac{P_u}{f_{yt} A_{ch}} \quad \text{رابطه ۴-۲۰}$$

ضرایب مقاومت بتن، k_f و تاثیر محصور شدگی، k_n از روابط زیر محاسبه می‌شوند:

$$k_f = \frac{f'_c}{175} + 0.6 \geq 1.0 \quad \text{رابطه ۵-۲۰}$$

$$k_n = \frac{n_l}{n_l - 2} \quad \text{رابطه ۶-۲۰}$$

در رابطه‌های فوق، n_l تعداد آرماتورها یا گروه میلگردهای واقع در محیط هسته ستون با دورگیرهای با خطوط مستقیم است، که از نظر عرضی به قلاب‌های لرزه‌ای و یا گوشه دورگیرها متکی هستند.

۲۰-۳-۳-۵ مقدار آرماتور عرضی ویژه لازم در ناحیه بحرانی برای دورپیچ‌ها و یا دورگیرهای دایروی باید مطابق «الف» و «ب» زیر محاسبه شود:

الف- در مواردی که $f'_c \leq 70 \text{ MPa}$ و $P_u \leq 0.3A_g f'_c$ باشد، مقدار ρ_s باید برابر با بیشترین مقدار از دو رابطه زیر باشد.

ت ۲۰-۳-۳-۴-۲۰ رابطه ۲-۲۰، رابطه ۳-۲۰، رابطه ۷-۲۰ و رابطه ۸-۲۰ قبلا برای محاسبه آرماتورهای محصور کننده به منظور ایجاد اطمینان در مورد از بین نرفتن مقاومت محوری ستون بعد از خرد شدن پوسته بتن، ارائه شده بود. رابطه ۴-۲۰ و رابطه ۹-۲۰ از مرور داده‌های آزمایشگاهی جدید و به منظور بدست آوردن ستونی قادر به تحمل دوران جانبی معادل ۰/۳ با زوال مقاومت محدود توسعه یافته‌اند. رابطه ۴-۲۰ و رابطه ۹-۲۰ برای بارهای محوری بیشتر از $0.3A_g f'_c$ وارد عمل می‌شوند که تقریبا معادل با آستانه رفتار کنترل کننده با فشار برای ستون‌هایی با آرماتورگذاری متقارن است. جمله k_n مقدار محصورشدگی مورد نیاز برای ستون‌هایی با فواصل کم آرماتورهای طولی که به صورت جانبی تکیه‌گاه دارند را کاهش می‌دهد زیرا چنین ستون‌هایی موثرتر از ستون‌هایی که آرماتورهای طولی آن‌ها فواصل بیشتری از هم دارند، محصور شده‌اند. جمله k_f مقدار مورد نیاز محصورشدگی را برای ستون‌هایی با $f'_c > 70 \text{ MPa}$ افزایش می‌دهد زیرا این دسته ستون‌ها اگر به خوبی محصور نشده باشند می‌توانند شکست‌های ترد را تجربه کنند. بتن‌هایی با مقاومت بیشتر از 70 MPa باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرند زیرا داده‌های آزمایشگاهی محدودی برای این ستون‌ها وجود دارد. ضروری است مقاومت بتنی که برای محاسبه میلگردهای محصور کننده موردنیاز، استفاده می‌شود با مقاومت مشخص شده در اسناد ساخت و ساز یکسان باشد.

رابطه ۲-۲۰، رابطه ۳-۲۰ و رابطه ۴-۲۰ باید در هر دو جهت مقطع ستون مستطیلی برآورده شوند. همانطور که در **شکل ۸-۲۰** نشان داده شده است برای هر جهت، عرض ستون b_c بعدی از هسته عمود بر ساق تنگ‌هایی شامل A_{sh} است. نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که آرماتورهای با مقاومت زیاد، می‌توانند به صورت موثر به عنوان آرماتورهای محصور کننده استفاده شوند. **جدول ۴-۴** اجازه می‌دهد مقدار f_{yt} به بزرگی ۷۰۰ مگاپاسکال هم استفاده شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$\rho_s = 0.45 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۷-۲۰}$$

$$0.12 \frac{f'_c}{f_{yt}} = \rho_s \quad \text{رابطه ۸-۲۰}$$

ب- در مواردی که $P_u > 0.3A_g f'_c$ و یا $f'_c > 70 \text{ MPa}$ باشد، مقدار ρ_s باید علاوه بر مقدار حداکثر به دست آمده از **رابطه ۷-۲۰** و **رابطه ۸-۲۰**، از مقدار محاسبه شده با رابطه زیر نیز بیشتر باشد.

$$\rho_s = 0.35 k_f \frac{P_u}{f_{yt} A_{ch}} \quad \text{رابطه ۹-۲۰}$$

ت ۶-۳-۳-۲۰۶ این ضابطه برای فراهم کردن محافظت قابل قبول برای میانه ستون خارج از طول l_0 پیش‌بینی شده است. مشاهدات انجام شده بعد از زلزله‌های مختلف نشان داده است که خسارت قابل توجهی به ستون‌ها در این ناحیه وارد شده است و حداقل مارپیچ یا دور گیر مورد نیاز باید مقاومت یکنواخت‌تری برای ستون در طول آن فراهم نماید.

۶-۳-۳-۲۰۰ در قسمت‌هایی از طول ستون که آرماتورگذاری عرضی ویژه اجرا نمی‌شود، باید آرماتور عرضی به صورت دورپیچ یا دورگیر و یا سنجاقی مطابق ضوابط **بندهای ۲-۶-۲۱** و **۳-۶-۲۱** و نیز برای تامین برش بر اساس **بند ۴-۳-۶-۲۰**، قرار داده شود. فاصله این آرماتورها در هر حال نباید برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال و کمتر، بیشتر از شش برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی و یا ۱۵۰ میلی‌متر و برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم ۵۲۰ مگاپاسکال، بیشتر از ۵ برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی و یا ۱۵۰ میلی‌متر، اختیار شود.

ت ۷-۳-۳-۲۰۰ ستون‌هایی که اعضای سخت ناپیوسته مثل دیوارها یا خرپاها را تحمل می‌کنند ممکن است پاسخ غیرارتجاعی قابل توجهی از خود نشان دهند. بنابراین، لازم است این ستون‌ها آرماتورهای مشخص شده را در سراسر طول خود داشته باشند. این موضوع، همه ستون‌های زیر ترازوی که در آن عضو سخت قطع شده است را در بر می‌گیرد مگر آنکه نیروهای ضریب‌دار مطابق با تاثیرات زلزله کم باشند. به تفسیر **بند ۵-۷-۸-۲۰** برای بحث در مورد ضریب اضافه مقاومت Ω_0 مراجعه شود.

۷-۳-۳-۲۰۰ در ستون‌هایی که عکس‌العمل اعضای سخت ناپیوسته را تحمل می‌کنند، مانند ستون‌های واقع در زیر دیوارهای منقطع، باید آرماتورهای عرضی ویژه مطابق ضوابط «الف» و «ب» زیر به کار برده شوند:

الف- در مواردی که بار محوری فشاری ضریب‌دار ستون در اثر زلزله از $0.10A_g f'_c$ تجاوز نماید، باید از آرماتورهای عرضی مطابق **بندهای ۲-۳-۳-۶-۲۰** تا **۵-۳-۳-۶-۲۰** در تمام طول ستون و در تمام طبقات در زیر سطحی که در آن ناپیوستگی رخ می‌دهد، استفاده شود. در مواردی که از اثرات زلزله تشدید یافته برای لحاظ نمودن اثرات اضافه مقاومت اجزای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله استفاده شده باشد، محدودیت $0.10A_g f'_c$ باید به $0.25A_g f'_c$ افزایش داده شود.

ب- آرماتورهای عرضی ستون باید به اندازه‌ای برابر با حداقل طول گیرایی آرماتور طولی ستون، l_d ، بر اساس بیشترین

متن اصلی

قطر، که مطابق با بند ۲۰-۶-۵ تعیین می‌شود، در داخل عضو منقطع ادامه یابند. در مواردی که انتهای تحتانی ستون بر روی یک دیوار متکی است، آرماتورهای عرضی مورد نیاز باید به اندازه طول l_d ، مربوط به آرماتور طولی ستون با بیشترین قطر در داخل دیوار ادامه داده شوند.

۲۰-۶-۳-۳-۸ در مواردی که پوشش بتن بر روی آرماتورهای عرضی محصور کننده، که بر اساس بندهای ۲۰-۶-۳-۳-۱، ۲۰-۶-۳-۳-۶ و یا ۲۰-۶-۳-۳-۷ منظور شده است از ۱۰۰ میلی‌متر تجاوز نماید، لازم است از آرماتورهای عرضی اضافی، که پوشش بتن روی آن‌ها از ۱۰۰ میلی‌متر بیشتر نشده و فاصله سفره‌های آن‌ها از یکدیگر بیشتر از ۳۰۰ میلی‌متر نباشد، استفاده گردد.

۲۰-۶-۳-۳-۹ در محل اتصال ستون به شالوده، لازم است آرماتورهای طولی ستون که به داخل شالوده ادامه می‌یابند، در طولی برابر با حداقل ۳۰۰ میلی‌متر با آرماتورگذاری عرضی ویژه مطابق بند ۲۰-۶-۳-۳-۷ محصور شوند.

۲۰-۶-۳-۳-۱۰ در ستون‌هایی که قسمتی از ارتفاع آن‌ها به یک دیوار بتنی متصل است، در تمام قسمت آزاد ستون باید آرماتورهای عرضی ویژه در نظر گرفته شوند.

۲۰-۶-۳-۴ برش در ستون‌های با شکل پذیری زیاد

۲۰-۶-۳-۴-۱ نیروی برشی طراحی، V_e ، در ستون‌ها باید با در نظر گرفتن اندر کنش نیروهای محوری ضریب‌دار و لنگرهای خمشی مقاوم محتمل در مقاطع انتهایی ستون با فرض آن که در این مقاطع مفصل‌های پلاستیک تشکیل شده‌اند، تعیین گردد. نیروی محوری P_u در محدوده بارهای محوری ضریب‌دار ستون طوری انتخاب می‌شود که بیشترین لنگر خمشی محتمل، M_{pr} ، حاصل شود.

این برش در هیچ حالت نباید کمتر از برش به دست آمده از تحلیل ساختمان زیر اثر بارهای قائم و نیروی جانبی زلزله باشد. هم چنین نیازی نیست که مقدار نیروی برشی ستون، از نیروی محاسبه شده بر اساس مقاومت گره که با فرض لنگر خمشی محتمل، M_{pr} ، در تیرهای منتهی به گره به دست می‌آید، بیشتر باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۶-۳-۳-۸ پوشش بتنی ضخیم ممکن است در اثر تغییرشکل‌های ناشی از زلزله دچار شکست و جدایی از آرماتورها گردد. تقویت آن با آرماتور اضافی به همین منظور است.

ت ۲۰-۶-۳-۴ برش در ستون‌های با شکل پذیری زیاد

ت ۲۰-۶-۳-۴-۱ روش ۱-۴-۳-۲۰ در مورد ستون‌ها نیز کاربرد دارد. بالاتر از طبقه همکف، لنگر اتصال ممکن است با مقاومت خمشی تیر قاب شده در اتصال محدوده گردد. در مواردی که تیرهایی به وجوه دیگر یک اتصال، متصل می‌شوند، مقاومت ترکیبی برابر خواهد بود با مجموع مقاومت خمشی منفی تیر در یک جهت اتصال و مقاومت خمشی مثبت تیر در سمت دیگر اتصال. مقاومت‌های خمشی با استفاده از ضریب کاهش مقاومت ۱/۱۰ و تنش تسلیم فولادی برابر با حداقل $1.25f_y$ محاسبه می‌شود. برای توضیح در خصوص ضریب ۱/۲۵ به تفسیر بند ۲۰-۵-۲-۲۰ مراجعه شود. توزیع مقاومت خمشی ترکیبی تیرها به ستون‌های بالا و پایین اتصال بر اساس تحلیل سازه صورت می‌گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۴-۳-۶-۲۰ در ستون‌ها، در حالاتی که هر دو شرط «الف» و «ب» زیر برقرار باشند، به منظور طراحی آرماتورهای عرضی در محدوده l_0 مطابق بند ۲۰-۴-۳-۶-۱، باید از مقاومت بتن در برش، V_c ، صرف نظر نمود:

الف- برش محاسبه شده بر اساس بند ۲۰-۴-۳-۶-۱، برابر با حداقل نصف مقاومت برشی مورد نیاز در محدوده l_0 باشد؛
ب- نیروی محوری فشاری ضریب‌دار، P_u ، که شامل اثرات زلزله می‌باشد، از $0.05A_g f'_c$ کمتر باشد.

۲۰-۴-۶-۲۰ حداقل مقاومت خمشی ستون‌ها

۲۰-۴-۵-۶-۲۰ حداقل مقاومت خمشی ستون‌ها

۲۰-۴-۶-۲۰ ستون‌ها باید الزامات بندهای ۲۰-۴-۶-۲۰ یا ۲۰-۴-۶-۳ را تامین نمایند.

۲۰-۴-۶-۲۰ به استثنای موارد ذکر شده در بندهای ۲۰-۴-۶-۳ و ۲۰-۴-۶-۴، لنگرهای خمشی مقاوم ستون‌ها و تیرها در محل اتصال مشترک، باید در رابطه زیر صدق کنند:

$$\sum M_{nc} \geq 1.2 \sum M_{nb} \quad \text{رابطه ۲۰-۱۰}$$

در این رابطه:

$\sum M_{nc}$ = مجموع لنگرهای مقاوم خمشی اسمی ستون‌ها در بالا و پایین اتصال که در بر اتصال محاسبه شده‌اند. لنگرهای مقاوم خمشی ستون‌ها باید برای نامساعدترین حالت بار محوری ضریب‌دار، در جهت بارگذاری جانبی مورد نظر، که کم‌ترین مقدار لنگرها را به دست می‌دهد، محاسبه شوند.

$\sum M_{nb}$ = مجموع لنگرهای مقاوم خمشی اسمی تیرها در دو سمت اتصال که در بر اتصال محاسبه شده‌اند.

جمع لنگرها در رابطه ۲۰-۱۰ باید چنان صورت گیرد که لنگرهای ستون‌ها در جهت مخالف لنگرهای تیرها قرار گیرند. این رابطه باید در حالاتی که لنگرهای خمشی تیرها در هر دو جهت واقع در صفحه قائم قاب عمل کنند، برقرار باشد. در تیرهای T شکل در صورتی که دال در اثر لنگرهای وارد در بر گره تحت کشش قرار گیرد، در محاسبه M_{nb} باید آرماتورهای دال واقع در عرض موثر آن، مطابق بند ۲۰-۴-۳، که مهار آن‌ها

ت ۲۰-۴-۶-۲۰ هدف از این بند کاهش احتمال تسلیم در ستون‌هایی است که به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم لرزه‌ای در نظر گرفته شده‌اند. اگر ستونی از تیری که در اتصال، با آن قاب شده است قوی‌تر نباشد، احتمال رفتار غیرارتجاعی در آن افزایش می‌یابد. در بدترین حالت ستون‌های ضعیف، تسلیم خمشی در هر دو انتهای ستون‌های یک طبقه اتفاق می‌افتد که در نتیجه، مکانیزم شکست ستون‌ها می‌تواند منجر به فرو ریزش طبقه شود. در نسبت‌های مقاومت ستون به تیر در اتصال بین ۰/۸ تا ۱/۰، مکانیزم بحرانی خرابی سازه در یک طبقه یا همان طبقه ضعیف است.

مقاومت‌های اسمی تیرها و ستون‌ها در وجوه اتصال محاسبه شده و مقاومت‌های مذکور مستقیماً با رابطه ۲۰-۱۰ مقایسه می‌شوند. در آیین‌نامه‌های قبلی، الزام شده بود که مقاومت در مرکز گره اتصال مقایسه شود که منجر به پاسخی مشابه اما با دشواری محاسباتی، بیشتر می‌شد.

در محاسبه مقاومت خمشی اسمی یک مقطع تیر تحت لنگر منفی، آرماتورهای طولی قرار گرفته در عرض موثر بال دال بالایی که به صورت پیوسته با تیر رفتار می‌کنند، مقاومت تیر را افزایش می‌دهند. مطالعه روی ترکیب‌های تیر-ستون تحت بار جانبی نشان می‌دهد که استفاده از عرض موثر بال، بند ۲۰-۴-۳، تخمین قابل قبولی از مقاومت‌های لنگر خمشی تیر در اتصالات داخلی طبقه در جایجایی‌های جانبی برابر با ۲ درصد ارتفاع طبقه بدست می‌دهد. این عرض موثر وقتی که دال به تیر لبه ضعیف خاتمه می‌یابد محافظه کارانه است.

متن اصلی

در حد تسلیم در مقطع بحرانی خمشی تامین شده باشد، نیز منظور گردند.

تفسیر/توضیح

اگر ضابطه تیر ضعیف - ستون قوی در یک اتصال قابل تامین نباشد، طبق بند ۳-۴-۶-۲۰ هرگونه مشارکت مثبت ستون یا ستون‌های مشمول، در مقاومت و سختی سازه نادیده گرفته می‌شود. مشارکت منفی ستون یا ستون‌ها نباید نادیده گرفته شود. برای مثال، نادیده گرفتن سختی ستون‌ها، (که مثلاً باعث افزایش زمان تناوب می‌شود، نباید به عنوان دلیلی موجه برای کم کردن برش پایه طراحی مورد استفاده قرار گیرد. اگر مشارکت این دسته ستون‌ها در مدل تحلیلی سازه ساختمان منجر به افزایش اثرات پیچشی می‌شود، این افزایش باید، در نظر گرفته شود. علاوه بر این، آرماتورهای عرضی برای تامین مقاومت برشی و محوری لازم، باید تامین گردد.

۳-۴-۶-۲۰ چنانچه ستونی ضابطه بند ۲-۴-۶-۲۰ را تامین نکند، باید از کمک آن به سختی جانبی و مقاومت سازه در مقابل بار جانبی ناشی از زلزله صرف نظر شود. این ستون در هر حال باید ضوابط بخش ۱۰-۲۰ را تامین نماید.

۴-۴-۶-۲۰ چنانچه تعداد ستون‌های موجود در یک طبقه در یک قاب بیشتر از چهار عدد باشند، از هر چهار ستون یک ستون می‌تواند رابطه ۱۰-۲۰ را تامین نکند، ولی در سیستم باربر لرزه‌ای سهیم باشد.

۵-۴-۶-۲۰ در صورتی که تنش‌های محوری ایجاد شده از ترکیب‌های بارهای ضرب‌داری که شامل اثرات E هستند از $0.10A_g f'_c$ کمتر باشند، می‌توان در ستون‌های قاب‌های یک و دو طبقه و نیز در ستون‌هایی که در بالای اتصال امتداد نمی‌یابند در قاب‌های چند طبقه، رابطه ۱۰-۲۰ را رعایت نمود. در این صورت این ستون‌ها باید ضابطه بند ۶-۴-۶-۲۰ را تامین کنند. این ستون‌ها مشمول ضابطه بند ۳-۴-۶-۲۰ نمی‌شوند.

۶-۴-۶-۲۰ در ستون‌هایی که مطابق بندهای ۴-۴-۶-۲۰ و ۵-۴-۶-۲۰ از سیستم باربر لرزه‌ای محسوب می‌شوند، باید آرماتورگذاری عرضی ویژه در تمام طول آن‌ها رعایت شود.

۵-۶-۲۰ اتصالات تیر به ستون در قاب‌ها ویژه

۱-۵-۶-۲۰ ضوابط این بند برای طراحی نواحی تیر به ستون در قاب‌های ویژه که بخشی از سیستم باربر جانبی محسوب می‌شوند، به کار برده می‌شوند.

ت ۶-۶-۲۰ اتصالات تیر به ستون در قاب‌ها ویژه

ت ۲-۵-۶-۲۰ کلیات

۲-۵-۶-۲۰ کلیات

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۶-۵-۲-۱ توسعه دوران‌های غیرارتجاعی در وجوه گره‌های اتصالات قاب‌های بتنی به کرنش‌ها در آرماتورهای خمشی که از کرنش تسلیم بیشتر هستند، منجر می‌شود. در نتیجه، نیروی برشی اتصال، ایجاد شده بوسیله آرماتورهای کششی برای تنشی برابر $1.25f_y$ در آرماتورها محاسبه می‌شود.

ت ۲۰-۶-۵-۲-۲ ضوابط طراحی آرماتورهای قلاب دار اساساً بر مبنای تحقیق و تجزیه گره‌هایی با قلاب انتهایی 90° درجه استوار است. بنابراین، قلاب 90° درجه استاندارد، نسبت به قلاب‌های استاندارد 180° درجه در اولویت است مگر آنکه شرایط خاصی استفاده از قلاب‌های 180° درجه را تحمیل نماید. برای آرماتورهای فشاری، طول مهار مطابق با قسمت مستقیم از مقطع بحرانی تا آستانه خم برای آرماتورهای قلاب دار و تا سر میلگرد برای میلگردهای سردار اندازه‌گیری می‌شود.

ت ۲۰-۶-۵-۳-۲ عمق اتصال در شکل ۲۰-۹ مشخص شده است. ابعاد ستون موازی با آرماتور تیر در اتصالات با ستون‌های دایره‌ای را می‌توان به عنوان یک مقطع مربع با مساحت معادل در نظر گرفت. تحقیقات نشان داده است که آرماتورهای مستقیم تیرها ممکن است در معکوس شدن‌های متوالی لنگرهای خمشی بزرگ، بلغزند. تنش‌های چسبندگی روی این آرماتورهای مستقیم ممکن است خیلی بزرگ باشند. برای کاهش لغزش زیاد حین تشکیل مفصل پلاستیک تیر مجاور، لازم است نسبت بعد ستون به قطر آرماتور برای رده S420 حدود ۳۲ باشد که منجر به اتصالات بزرگی می‌شود. با مرور آزمایش‌های موجود، حداقل نسبت عمق ستون به قطر آرماتورهای طولی برای رده S420 مقدار ۲۰ برای بتن‌های با وزن معمولی و ۲۶ برای بتن‌های سبک پیشنهاد شده است. عمق اتصال $26d_b$ برای آرماتورهای رده S520 برای دستیابی به عملکردی مشابه عمق اتصال $20d_b$ برای آرماتور رده S420 و بتن با وزن معمولی در نظر گرفته شده است. این حدود، کنترل قابل قبولی بر مقدار لغزش بالقوه داده‌های تیر در اتصال تیر به ستون با پیش‌بینی ورود قاب‌های ساختمانی به ناحیه غیرارتجاعی در زلزله‌های بزرگ، فراهم می‌کند. این ضابطه برای ستون‌های انتهایی قاب که در آن‌ها تیر ادامه ندارد، برقرار نیست.

۲۰-۶-۵-۲-۱ نیروهای آرماتورهای طولی تیرها در بر ناحیه اتصال باید با فرض تنش کششی $1.25f_y$ محاسبه شوند.

۲۰-۶-۵-۲-۲ آرماتورهای طولی تیرها که در ناحیه اتصال تیر به ستون ختم می‌شوند، باید تا وجه مقابل هسته محصور شده در این ناحیه ادامه یابند و در صورت ایجاد نیروی کششی در آن‌ها مطابق بند ۲۰-۶-۵-۵ و در صورت ایجاد نیروی فشاری در آن‌ها مطابق بند ۲۱-۳-۸، مهار شوند.

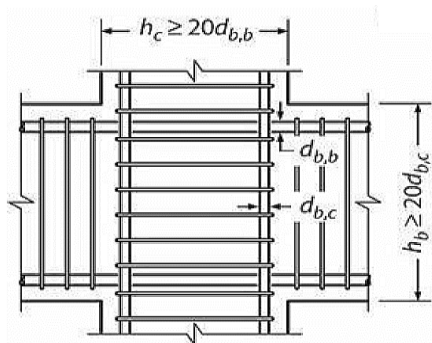
۲۰-۶-۵-۳-۲ در مواردی که آرماتورهای طولی تیر از ناحیه اتصال تیر به ستون عبور می‌کنند، بعد گره، h ، به موازات آرماتورهای طولی تیر باید بیشترین مقدار به دست آمده از «الف» تا «پ» زیر باشد:

الف- برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم 420 مگاپاسکال و کمتر برابر با $\frac{20}{\lambda} d_b$ ، که d_b قطر بزرگترین آرماتور است.
ب- برای آرماتورهای با مقاومت تسلیم 520 مگاپاسکال برابر با $26d_b$ بر اساس قطر بزرگترین آرماتور.

پ- نصف ارتفاع هر تیری که در امتداد مورد نظر به اتصال تیر به ستون وصل بوده و با عملکرد خود به صورت بخشی از سیستم مقاوم در برابر زلزله، در اتصال ایجاد برش می‌کند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۹-۲۰ عمق تیر در اتصال

ضابطه «پ» درباره نسبت ابعادی اتصال فقط به تیرهایی اعمال می‌شود که به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم لرزه‌ای رفتار می‌کنند. اتصالاتی که عمقی کمتر از نصف عمق تیر دارند نیاز مند یک دستک فشاری قطری با شیب زیاد هستند که از اتصال عبور کند. این اتصالات ممکن است در تحمل برش اتصال موثر نباشد. آزمایش‌هایی که نشان دهنده عملکرد اینگونه اتصال‌ها باشد، در منابع گزارش شده‌اند.

ت ۲۰-۶-۵-۳ آرماتورگذاری

ت ۲۰-۶-۵-۱ آیین‌نامه، آرماتورگذاری در اتصال را صرف نظر از مقدار برش، ضروری می‌داند.

ت ۲۰-۶-۵-۲ میزان آرماتورهای محصور کننده ممکن است کاهش یافته و فاصله آن‌ها افزایش داده شود اگر تیرها با ابعاد مناسب از چهار طرف به اتصال وارد شوند.

ت ۲۰-۶-۵-۳ آرماتور عرضی مورد نیاز، اگر تیری عمود بر آرماتور طولی وجود داشته باشد، به منظور محصورشدگی آرماتورهای طولی تیر و بهبود انتقال نیرو به اتصال تیر به ستون در نظر گرفته می‌شود. مثالی از آرماتورهای عرضی ستونی که برای محصور کردن آرماتورهای تیر عبوری از خارج هسته ستون تدارک دیده می‌شود در شکل ۵-۲۰ (تفسیر بند ۲۰-۶-۱) نشان داده شده‌اند.

۲۰-۶-۵-۳ آرماتورگذاری

۲۰-۶-۵-۱ آرماتورگذاری عرضی باید در همه اتصال‌هایی، به جز آن‌هایی که در بند ۲۰-۶-۵-۲ اشاره شده‌اند، مطابق ضوابط بندهای ۲۰-۶-۳-۲ تا ۲۰-۶-۳-۴ و ۲۰-۶-۳-۷ به کار برده شود.

۲۰-۶-۵-۲ در اتصال‌هایی که در چهار سمت توسط تیرها محصور شده‌اند و عرض تیرها کمتر از سه چهارم بعد ستون متصل به آن‌ها نیست، می‌توان در طولی به اندازه ارتفاع کم عمق‌ترین تیر، h ، از آرماتور عرضی مساوی با نصف مقدار تعیین شده در بند ۲۰-۶-۳-۴، استفاده نمود و فاصله آن‌ها را از آن چه بر اساس بند ۲۰-۶-۳-۳ محاسبه شده، تا ۱۵۰ میلی‌متر افزایش داد.

۲۰-۶-۵-۳ در تیرهایی که آرماتور طولی آن‌ها از داخل هسته محصور شده ستون عبور نمی‌کنند، در صورتی که آرماتورها توسط تیر دیگری محصور نشده باشند، باید در سراسر طول آرماتورهای طولی که در خارج از هسته ستون قرار دارند، از آرماتورهای عرضی که از ستون عبور کنند با فاصله‌ای مطابق

متن اصلی

تفسیر/توضیح

بند ۲۰-۶-۳-۳ و نیز با رعایت بندهای ۲۰-۶-۳-۳ و ۲۰-۶-۳-۳ استفاده شود.

۲۰-۶-۵-۴ مقاومت برشی اتصال تیر به ستون

۲۰-۶-۵-۴ مقاومت برشی اتصال تیر به ستون

۲۰-۶-۵-۴-۱ نیروی برشی در اتصال تیر به ستون باید در صفحه افقی وسط ارتفاع این اتصال و بر اساس نیروهای محاسبه شده در بر اتصال، با توجه به نیروهای فشاری و کششی در تیرها که مطابق بند ۲۰-۶-۵-۲ به دست آمده و نیروی برشی در ستون‌ها در تطابق با مقاومت خمشی محتمل تیرها، M_{pr} محاسبه گردد.

مقاومت برشی اسمی اتصال ارائه شده صراحتاً آرماتور عرضی در اتصال را در نظر نمی‌گیرد زیرا آزمایش‌ها متعدد روی اتصالات و تیرهای عمیق نشان داده‌اند که مقاومت برشی چشمه اتصال به آرماتور عرضی حساس نیست، مشروط بر آن که حداقل مقدار لازم در اتصال فراهم شود. آزمایش‌های بارگذاری چرخه‌ای اتصالات با تیرهای بیرون زده نسبت به گره که میزان بیرون زدگی به اندازه حداقل عمق آنهاست نشان داده‌اند که مقاومت برشی اتصال با مقاومت برشی اتصال در تیرهای پیوسته مشابه‌اند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که بیرون زدگی تیرها وقتی ابعاد مناسبی داشته باشند و با آرماتورهای طولی و عرضی تقویت شده باشند، محصورشدگی موثری برای وجوه اتصال ایجاد می‌کنند و به این ترتیب زوال مقاومت اتصال را در تغییر مکان‌های بزرگ به تاخیر می‌اندازند.

۲۰-۶-۵-۴-۲ ϕ باید بر اساس بند ۷-۴-۵ «ت» محاسبه شود.

۲۰-۶-۵-۴-۳ در اتصال تیر به ستون باید مطابق جدول ۲۰-۲ باشد.

جدول ۲۰-۲ مقاومت برشی اسمی اتصال تیر به ستون

V_n (نیوتن)	محصور شدگی با تیرهای عرضی مطابق بند ۱۶-۲-۸	تیر در امتدادی که V_{ll} حساب شده است	ستون
$1.70\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور شده	پیوسته یا مطابق بند ۱۶-۲-۷	پیوسته یا مطابق بند ۱۶-۲-۶
$1.25\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور نشده		
$1.25\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور شده	سایر موارد	
$1.00\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور نشده		
$1.25\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور شده	پیوسته یا مطابق بند ۱۶-۲-۷	سایر موارد
$1.00\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور نشده		
$1.00\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور شده	سایر موارد	
$0.70\lambda\sqrt{f'_c}A_j$	محصور نشده		

در جدول فوق، λ برای انواع بتن‌های ساخته شده با دانه‌های سبک برابر ۰/۷۵ و برای بتن با وزن معمولی برابر ۱/۰ می‌باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۶-۴-۴-۴ سطح مقطع موثر اتصال تیر به ستون، A_j ، برابر با حاصل ضرب عمق در عرض موثر ناحیه اتصال است. عمق ناحیه اتصال برابر با ارتفاع کل مقطع ستون، h ، است. عرض موثر اتصال، به جز در مواردی که عرض تیر از عرض ستون متصل به آن کمتر است، برابر با عرض کل مقطع ستون بوده و نباید از کمترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر بیشتر در نظر گرفته شود:

الف- عرض تیر به علاوه عمق اتصال؛

ب- دو برابر کوچکترین فاصله محور طولی تیر تا وجوه موازی ستون با محور تیر.

۲۰-۶-۵-۵-۵ طول گیرایی آرماتورهای کششی

ت ۲۰-۶-۵-۵ طول گیرایی آرماتورهای کششی

۲۰-۶-۵-۵-۱ طول گیرایی آرماتورها، l_{ah} ، که به قلاب استاندارد ختم شده‌اند، باید با استفاده از رابطه زیر محاسبه شود، ولی نباید کمتر از ۸ برابر قطر آرماتور و ۱۵۰ میلی‌متر اختیار گردد.

$$l_{ah} = f_y d_b / (5.4 \lambda \sqrt{f'_c}) \quad \text{رابطه ۲۰-۱۱}$$

۲۰-۶-۵-۵-۲ قلاب آرماتور تیرها باید در هسته محصور شده ستون‌ها و یا در اجزای لبه دیوارها مهار شده و خم آن‌ها به طرف داخل ناحیه اتصال باشد.

۲۰-۶-۵-۵-۳ طول گیرایی آرماتورهای مستقیم در کشش، l_d ، با قطر کوچک‌تر از ۳۶ میلی‌متر، باید برابر با بزرگترین دو مقدار «الف» و «ب» زیر در نظر گرفته شود:

الف- در مواردی که حداکثر ۳۰۰ میلی‌متر بتن در یک مرحله در زیر آرماتور ریخته شده باشد: ۲/۵ برابر طول گیرایی آرماتورهای قلاب‌دار، l_{ah} ، در **رابطه ۲۰-۱۱**.

ب- در مواردی که بیشتر از ۳۰۰ میلی‌متر بتن در یک مرحله در زیر آرماتور ریخته شده باشد: ۳/۲۵ برابر طول گیرایی آرماتورهای قلاب‌دار، l_{ah} ، در **رابطه ۲۰-۱۱**.

ت ۲۰-۶-۵-۵-۱ این ضابطه باید با روابط **بند ۲۱-۳** مقایسه گردد چنانچه طول گیرایی محاسبه شده طبق **بند ۲۱-۳-۳** بحرانی‌تر باشد، آن طول مبنا قرار می‌گیرد.

الزام اینکه قلاب باید به سمت داخل گره خم شود برای بهبود توسعه دستک فشاری قطری در عرض اتصال می‌باشد. این ضابطه به آرماتور تیرها و ستون‌هایی که در یک اتصال به قلاب استاندارد ختم می‌شوند اعمال می‌شود.

ت ۲۰-۶-۵-۵-۳ حداقل طول گیرایی در کشش برای آرماتورهای مستقیم ضریبی از طولارایه شده در **رابطه ۲۰-۱۱** می‌باشد. بخش «ب» مربوط به آرماتورهای بالایی است. عدم اشاره به مرجعی برای میلگردهای با قطر بیشتر از ۳۶ به خاطر اطلاعات اندک در مورد گیرایی این آرماتورها هنگامی که در معرض بارهای معکوس‌شونده مشابه تأثیرات لرزه‌ای هستند، می‌باشد.

متن اصلی

۴-۵-۶-۲۰ آرماتورهای مستقیمی که به یک اتصال ختم می‌شوند، باید از داخل هسته محصور شده ستون و یا جزء لبه دیوار عبور داده شوند. طول گیرایی مستقیم در کشش، l_d ، برای آن قسمت از آرماتورهایی که در خارج از هسته محصور شده قرار دارند، باید با ضریب $1/6$ افزایش داده شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۵-۶-۲۰ اگر طول مستقیم مورد نیاز برای یک آرماتور از حجم محصور شده بتن فراتر رود، مطابق تعریف **بندهای** ۳-۲-۵-۲۰ و ۳-۳-۶-۲۰ یا ۳-۵-۶-۲۰ طول گیرایی با این منطق که تنش‌های چسبندگی محدود کننده بیرون ناحیه محصور شده از داخل آن کمتر است، افزایش داده می‌شود.

$$l_{dm} = 1.6(l_d - l_{dc}) + l_{dc}$$

یا

$$l_{dm} = 1.6 l_d - 0.6 l_{dc}$$

l_{dm} طول گیرایی مورد نیاز برای آرماتوری است که به طور کامل در بتن محصور شده جاگذاری نشده است؛ l_d طول گیرایی مورد نیاز کششی برای آرماتور مستقیم تعریف شده در **بند** ۳-۵-۶-۲۰ و l_{dc} طول آرماتور جاگذاری شده در ناحیه محصور شده بتن است.

۵-۵-۶-۲۰ در آرماتورهای آجدار سردار که ضوابط بخش ۴-۱۰ را تامین می‌کنند، طول مهاری در کشش باید مطابق **بند** ۴-۳-۲۱ و با منظور کردن $1.25 f_y$ به جای f_y محاسبه گردد، ولی فاصله مرکز به مرکز بین آن‌ها نباید کمتر از $3d_b$ نظر گرفته شود.

۷-۲۰ دیوارهای سازه‌ای با شکل پذیری زیاد (ویژه)

۷-۲۰ دیوارهای سازه‌ای با شکل پذیری زیاد (ویژه)

۱-۷-۲۰ ضوابط این بند باید در طراحی دیوارهای سازه‌ای با شکل‌پذیری زیاد، و یا اجزای آن‌ها شامل تیرهای هم‌بند و قطعات قائم و افقی دیوارها (**شکل** ۱۰-۲۰) و نیز دیوار پایه‌ها (جرز دیوارها) که به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم در برابر زلزله منظور می‌شوند، استفاده شوند. دیوار پایه‌ها حالت خاصی از قطعات قائم دیواری هستند که ابعاد آن‌ها (مطابق تعریف در **فصل** ۲) به گونه‌ای هستند که حداکثر برش در آن‌ها از طریق تشکیل لولای خمیری در دو انتهای دیوار پایه تعیین می‌شود. رعایت **بند** ۲-۷-۲۰ در همه دیوارها و دیوار پایه‌ها با شکل‌پذیری زیاد الزامی است. در قطعات قائم دیوار، ضوابط طراحی بر اساس دو نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ و $\frac{l_w}{b_w}$ و مطابق «الف» تا «پ» زیر تعیین می‌شوند:

ت ۱-۷-۲۰ این بخش شامل ضوابط ابعادی و جزئیات دیوارهای سازه‌ای و تمام اجزای آن شامل تیرهای هم‌بند و دیوار پایه‌ها می‌باشد. دیوار پایه‌ها در **فصل** ۲ (علائم و تعاریف) تعریف شده‌اند. ضوابط طراحی برای قسمت‌های قائم دیوار، **شکل** ۱۰-۲۰، به نسبت ابعادی آن قسمت در صفحه دیوار (h_w/l_w) و نسبت ابعادی مقطع افقی (l_w/b_w) بستگی دارد و عموماً از توضیحات جدول زیر پیروی می‌کند. نسبت‌های محدود کننده برای دیوار پایه‌ها بر مبنای قضاوت مهندسی است. منظور این بوده است که تسلیم آرماتورهای قائم پایه باید محدود کننده تقاضای برشی پایه باشد. دقت شود که نسبت ابعادی مقطع افقی دیوار با نسبت ابعادی ارائه شده برای تعریف عمومی دیوار در **فصل** ۲، کمی متفاوت است. موارد «الف» تا «پ» این بند در جدول زیر خلاصه شده است.

متن اصلی

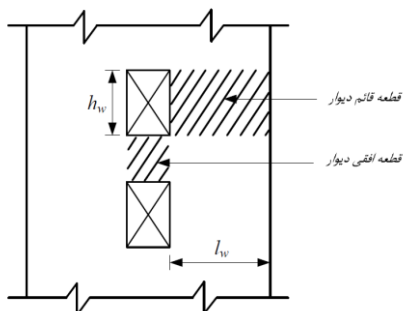
الف- در مواردی که $h_w/l_w < 2$ و یا $(l_w/b_w) > 6$ باشد، قطعه قائم دیوار باید مشابه دیوار سازه‌ای و با رعایت بندهای ۲۰-۷-۳، ۲۰-۷-۴ و ۲۰-۷-۹ طراحی شود.

ب- در مواردی که $h_w/l_w \geq 2$ و $(l_w/b_w) \leq 2.5$ باشد، قطعه قائم دیوار یا دیوار پایه باید مشابه ستون و با رعایت بندهای ۲۰-۳-۶، ۲۰-۳-۲ و ۲۰-۳-۶-۳ طراحی شود.

پ- در مواردی که $2.5 < (l_w/b_w) \leq 6$ و $h_w/l_w \geq 2$ باشد، قطعه قائم دیوار یا دیوار پایه را می‌توان به جای رعایت ضوابط قسمت «ب» این بند، با رعایت بند ۲۰-۷-۶-۱ «الف» تا ۲۰-۷-۶-۱ «پ» طراحی نمود.

h_w ارتفاع آزاد، l_w طول افقی و b_w عرض قسمت جان در مقاطع دیوار پایه تشکیل شده از جان و بال، و یا ضخامت در دیوار پایه با مقطع مستطیلی است. ضوابط این بند در جدول تفسیر خلاصه شده‌است.

تفسیر/توضیح

شکل ۲۰-۱۰ دیوار سازه‌ای با بازشو

جدول ت ۲۰-۱ ضوابط حاکم برای طراحی اجزای قائم دیوار (بند

۲۰-۷-۱)

طول قسمت قائم دیوار تقسیم بر ضخامت دیوار (l_w/b_w)			ارتفاع آزاد قسمت قائم دیوار تقسیم بر طول افقی قسمت مورد نظر دیوار $\frac{h_w}{l_w}$
$\frac{l_w}{b_w} > 6$	$2.5 < \frac{l_w}{b_w} \leq 6$	$\frac{l_w}{b_w} \leq 2.5$	$\frac{h_w}{l_w} < 2$
دیوار	دیوار	دیوار	$\frac{h_w}{l_w} \geq 2$
دیوار پایه	لازم است دیوار پایه‌ها الزامات خاص طراحی ستون‌ها یا ضوابط جایگزین را تامین نمایند. به بند ۲۰-۷-۶ مراجعه شود.	لازم است دیوار پایه‌ها الزامات خاص طراحی ستون‌ها تامین نمایند. به بند ۲۰-۷-۶ مراجعه شود.	

h ارتفاع آزاد، l_w طول افقی و b_w عرض جان دیوار است.

ت ۲۰-۷-۲ محدودیت‌های هندسی

ت ۲۰-۷-۲-۱ دیوارهای سازه‌ای را می‌توان به شکل‌های مختلفی پیکر بندی نمود. مانند شکل ۲۰-۱۱ طرح و اجرای دیوار با مقطع مستطیلی نسبتاً آسان است به شرط اینکه ضخامت دیوار نازک نباشد، در این صورت از نظر عملکرد سازه‌ای (بویژه در فشار و برش) دچار مشکلاتی می‌شود و باید از آن پرهیز نمود.

دیوارهای دمبلی شکل، با ضخامت کم معمولاً دارای اجزای مرزی به شکل ستون هستند که آرماتورهای طولی موجود در آن ضمن مشارکت در تامین مقاومت خمشی دیوارها، به صورت محوری و با شرط اقناع شرایط آرماتورگذاری لرزه‌ای، موجب بهبود پایداری و شکل‌پذیری دیوار شده و در مهار تیرهای قاب شده با دیوار نیز کمک می‌کند (به تفسیر بند ۲۰-۶-۲ مراجعه شود). دقت شود استفاده از

ت ۲۰-۷-۲ محدودیت‌های هندسی

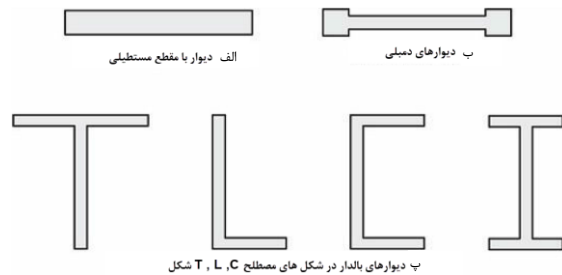
ت ۲۰-۷-۲-۱ در دیوارهای سازه‌ای محدودیت‌های هندسی «الف» و «ب» زیر باید رعایت شوند:

الف- ضخامت دیوار نباید کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر اختیار شود.
ب- در دیوارهایی که در آن‌ها اجزای مرزی مطابق بند ۲۰-۷-۴ به کار گرفته می‌شوند، عرض عضو مرزی نباید کمتر از مقدار مشخص شده در بند ۲۰-۷-۴ «پ» باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ابعاد بزرگتر در انتهای دیوار صرفاً برای فراهم نمودن فضای بیشتر برای آرماتورگذاری طولی و اتصال تیر است. لذا چنانچه دیوار ضخامت جان کافی داشته باشد، افزایش ابعاد انتهایی و یا اتصال به ستون، قرار گرفتن در قاب، الزامی نیست.

شکل ۲۰-۱۱ دیوارهای سازه‌ای با مقاطع مختلف

ت ۲۰-۲-۷-۲ برای دیوارهای بازشودار، تاثیر بازشو یا بازشوها بر مقاومت خمشی و برشی باید در نظر گرفته شود و باید یک مسیر بار اطراف بازشو یا بازشوها صحت سنجی شود. مفاهیم طراحی بر اساس ظرفیت و مدل‌های بست و بند ممکن است برای این منظور مفید باشد. برای طراحی دیوارهای هم‌بند به بند ۲۰-۷-۱۱ مراجعه شود.

ت ۲۰-۲-۷-۳ در مواردی که مقطع دیوار به شکل T, C, L یا سایر اشکال می‌باشد، تاثیر بال بر رفتار دیوار باید با انتخاب عرض مناسبی از آن ارزیابی شود. آزمایش‌ها نشان می‌دهد که عرض موثر بال با افزایش سطح دوران نسبی افزایش می‌یابد و میزان تاثیر بال در فشار با تاثیر همان بال در کشش متفاوت است. مقدار مورد استفاده برای عرض موثر بال در فشار، تاثیر کمی بر ظرفیت مقاومتی و تغییرشکلی دیوار دارد. بنابراین برای ساده‌کردن طراحی، یک مقدار موثر عرض بال بر اساس تخمین عرض موثر بال کششی برای هر دو حالت کششی و فشاری استفاده می‌شود، شکل ۲۰-۱۲.

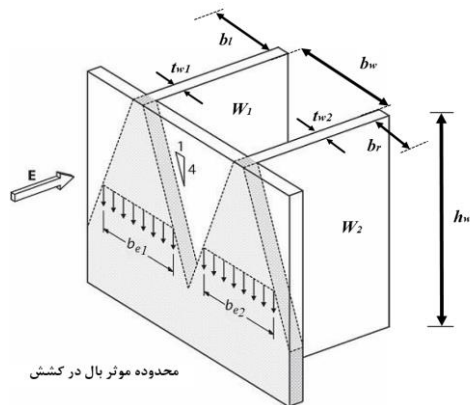
۲۰-۲-۷-۲ در دیوارهای سازه‌ای باید تا حد امکان از ایجاد بازشوها با ابعاد بزرگ خودداری کرد. در مواردی که ایجاد این بازشوها اجتناب ناپذیر باشد، باید موقعیت هندسی آن‌ها را طوری در نظر گرفت که دیوار بتواند به صورت دیوارهای هم‌بسته عمل نماید. در غیر این صورت باید با کمک تحلیل دقیق و یا آزمایش‌های مناسب، اثر وجود بازشو در عملکرد دیوار بررسی شود.

۲۰-۲-۷-۳ در طراحی برای خمش و بارهای محوری در دیوارهای با مقطع T, L و سایر اشکال مشابه تشکیل شده از دیوارهای متقاطع، عرض موثر بال، اندازه‌گیری شده از بر جان در هر سمت که در محاسبات به کار برده می‌شود، نباید بیشتر از مقادیر «الف» و «ب» زیر در نظر گرفته شود، مگر آن که با تحلیل دقیق‌تر بتوان مقدار آن را تعیین کرد.

الف- نصف فاصله بین جان دیوار تا جان دیوار مجاور،
ب- یک چهارم ارتفاع کل دیوار در بالای مقطع مورد نظر آن.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$b_{e1} = t_{w1} + \min\left(\frac{b_w}{2}, \frac{h_w}{4}\right) + \min\left(b_l, \frac{h_w}{4}\right)$$

$$, b_{e2} = t_{w2} + \min\left(\frac{b_w}{2}, \frac{h_w}{4}\right) + \min\left(b_r, \frac{h_w}{4}\right)$$

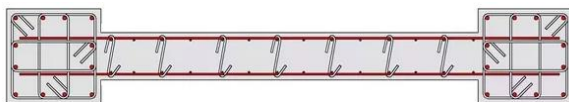
شکل ۲۰-۱۲ عرض موثر بال در کشش

۳-۷-۲۰ آرماتورهای قائم و افقی

ت ۲۰-۷-۳ آرماتورهای قائم و افقی

۳-۷-۲۰ در دیوارهای سازه‌ای نسبت سطح مقطع آرماتور به کل مقطع دیوار در هیچ یک از دو امتداد قائم و افقی نباید کمتر از ۰/۰۲۵ باشد، مگر آن که نیروی برشی طرح دیوار، V_u ، از $0.083A_{cv}\lambda\sqrt{f'_c}$ تجاوز نکند. در این صورت حداقل آرماتور مورد نیاز افقی دیوار، ρ_t ، را می‌توان مطابق ضوابط بخش ۱۳-۶ کاهش داد.

ت ۳-۷-۲۰ حداقل آرماتورهای برشی با هدف کنترل عرض ترک‌های مورب تعیین شده‌است. الزام بند ۳-۷-۲۰ درباره دو لایه آرماتور در دیوارهایی که برش قابل توجهی را تحمل می‌کنند براساس مشاهداتی است که نشان می‌دهد در شرایط ساخت و ساز معمول، احتمال نگهداشتن یک لایه آرماتور در وسط مقطع دیوار کم است. علاوه بر این، حضور آرماتور نزدیک به سطح، مانع از جدایی بتن در ترک‌های شدید در حین زلزله می‌شوند. الزام دو لایه آرماتور عمودی در دیوارهای لاغرتر، پایداری جانبی ناحیه فشاری را تحت بارهای چرخه ای بعد از تسلیم آرماتورهای کششی قائم افزایش می‌دهد. در صورتیکه آرماتورهای افقی روی آرماتورهای قائم قرار داده شوند، وصله پوششی آرماتورهای قائم عملکرد بهتری خواهند داشت، شکل ۲۰-۱۳.

شکل ۲۰-۱۳ توزیع آرماتورهای افقی و قائم در دیوارها

از آنجاکه یکپارچگی عملکرد وصله‌های پوششی به هنگام پاسخ غیرارتجاعی خمشی را نمی‌توان تضمین کرد باید از بکاربردن وصله به خصوص در مقاطع بحرانی پرهیز نمود. در نواحی خارج از این

متن اصلی

تفسیر/توضیح

محدوده وصله پوششی باید در وسط و طول دهانه دیوار بوده و برای آرماتور فوقانی محاسبه شود.

۲۰-۷-۳-۲ فاصله مرکز تا مرکز آرماتورها از یکدیگر در هر دو امتداد قائم و افقی نباید بیشتر از ۳۵۰ میلی متر اختیار شود. آرماتورهایی که از آن‌ها برای تامین V_n استفاده می‌شود، باید به صورت ممتد بوده و در سطح صفحه برش توزیع شوند.

۲۰-۷-۳-۳ در دیوارهایی که در آن‌ها $V_u > 0.17A_{cv}\lambda\sqrt{f'_c}$ ویا $\frac{h_w}{l_w} \geq 2.0$ باشد، به کارگیری دو شبکه آرماتور الزامی است.

۲۰-۷-۳-۴ آرماتورها در دیوارهای سازه‌ای باید به گونه‌ای وصله یا مهار شوند که مطابق بخش‌های ۲۱-۳ و ۲۱-۴ و موارد «الف» تا «پ» زیر، در آن‌ها امکان ایجاد تنش کششی تسلیم، f_y ، به وجود آید:

الف- آرماتورهای طولی، به جز در قسمت فوقانی دیوار، باید تا طولی برابر با حداقل ۳۷۰۰ میلی متر بعد از محلی که دیگر از نظر خمشی مورد نیاز نیستند، ادامه داده شوند، ولی در هر حال نیازی نیست که بیشتر از l_d از بالای طبقه فوقانی ادامه داشته باشند.

ب- در محل‌هایی که در اثر تغییر مکان‌های جانبی، احتمال تسلیم آرماتورهای طولی وجود دارد، طول مهاری آرماتورها باید ۱/۲۵ برابر طول مهاری محاسبه شده برای تسلیم در کشش در نظر گرفته شود.

پ- در نواحی مرزی در مقاطع بحرانی دیوار که در آن‌ها در اثر تغییر مکان‌های جانبی احتمال جاری شدن آرماتورهای طولی وجود دارد، استفاده از وصله‌های پوششی برای آرماتورهای طولی در طولی برابر با کم‌ترین دو مقدار ۶۱۰۰ میلی متر و ارتفاع طبقه، h_{sx} ، در بالای مقطع و l_d زیر مقطع مجاز نمی‌باشد. نیازی نیست طول h_{sx} را بیشتر از ۶۱۰۰ میلی متر در نظر گرفت. نواحی مرزی شامل قسمت‌های ذکر شده در بند ۲۰-۷-۴ «الف» و قسمت‌هایی به اندازه ضخامت دیوار از بر دیوار در هر کدام از دیوارهای متقاطع در هر جهت می‌باشند.

ت- در آرماتورها، وصله‌های مکانیکی باید مطابق بند ۲۰-۶-۲-۶ و ۲۰-۶-۲-۷ و وصله‌های جوشی مطابق بند ۲۰-۶-۲-۸ در نظر گرفته شوند.

ت ۲۰-۷-۳-۴ الزامات این بند بر اساس مفاد فصل ۲۱، با تغییراتی جهت پرداختن به موضوعات خاص دیوارهای سازه‌ای و همچنین استفاده از آرماتورهای با مقاومت زیاد تدوین شده‌است. از آنجا که نیروهای واقعی در آرماتورهای طولی (قائم) دیوارهای سازه‌ای ممکن است از نیروهای محاسبه شده فراتر رود، باید آرماتورها را به طور مناسبی مهار کرده یا به هم متصل کرد تا بتوانند به مقاومت تسلیم آرماتور در کشش برسند. محل قطع آرماتورهای طولی در دیوارهای سازه‌ای باید مشخص شود به طوری که آرماتورها در ارتفاع و در جایی که دیگر برای مقاومت در برابر خمش و نیروی محوری طراحی مورد نیاز نیستند، امتداد داشته باشند. امتداد آرماتورها به اندازه حداقل l_d بالاتر از تراز طبقه بعدی یک روش عملی برای دستیابی به این نیاز است. برای مواردی که ارتفاع طبقه زیاد است، محدوده ۳۷۰۰ میلی متر در نظر گرفته شده است. قطع آرماتور باید به تدریج در ارتفاع دیوار انجام شود و نباید در نزدیکی مقاطع بحرانی قرار داشته باشد.

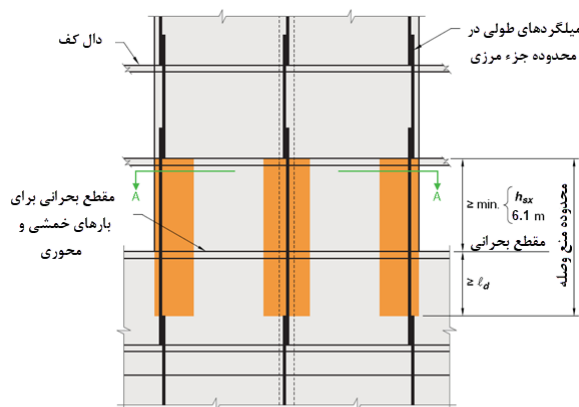
دقت شود در مواردی کاهش طول دهانه دیوار، l_w در ارتفاع وجود داشته باشد احتمال دارد چند مقطع بحرانی در ارتفاع دیوار پدید آید و این ضوابط باید برای هر کدام رعایت شود. سخت‌شدگی کرنشی آرماتورها با گسترش تغییر شکل‌های پلاستیک از مقاطع بحرانی، به علت افزایش تغییر شکل‌های جانبی، اتفاق می‌افتد. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که باید از وصله پوششی در دیوارهایی که تسلیم خمشی در آن پیش‌بینی می‌شود، پرهیز شود. به عنوان مثال در دیوار پایه‌ها از بکارگیری این نوع وصله خودداری گردد، زیرا ممکن است منجر به کرنش‌های موضعی بزرگ و گسیختگی‌های آرماتورها شود. شکل ۲۰-۱۴ محل‌هایی از اجزای مرزی را نشان می‌دهد که در آن وصله پوششی آرماتورها مجاز نیست.

در مقطعی که تسلیم آرماتورهای طولی مورد انتظار است، یک ضریب ۱/۲۵ اعمال می‌شود تا احتمال اینکه مقاومت تسلیم واقعی از مقاومت تسلیم اسمی آرماتور بیشتر باشد و همچنین تاثیر سخت‌شدگی

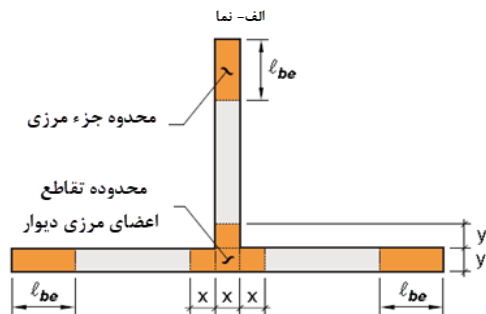
متن اصلی

تفسیر/توضیح

کرنشی و معکوس شدن بارهای چرخه‌ای در نظر گرفته شده باشد. در مواردی که از آرماتورهای عرضی استفاده می‌شود، طول گیرایی آرماتورهای مستقیم یا قلاب‌دار، همانطور که در **بندهای ۲۱-۳-۲** و **۲۱-۳-۳** اجازه داده، را می‌توان کاهش داد، زیرا آرماتورهای عرضی با فواصل نزدیک به هم عملکرد وصله‌ها و قلاب‌های در معرض تقاضای غیرارتجاعی مکرر را بهبود می‌بخشد.

توجه: برای وضوح بیشتر، صرفاً میلگردهای مورد نیاز نمایش داده شده است

ب- مقطع A-A

شکل ۲۰-۱۴ اجزا مرزی دیوارها در ارتفاع که در آن‌ها وصله‌های پوششی مجاز نیست

ت ۲۰-۷-۳-۵ این بند بر این فرض استوار است که پاسخ غیرالاستیک دیوار تحت تأثیر خمش بوده و در یک مقطع بحرانی تسلیم اتفاق می‌افتد. مشخصات دیوار باید طوری متناسب باشد که مقطع بحرانی، مفصل پلاستیک، در محل مورد نظر رخ دهد. اگر پتانسیل بیش از یک مقطع بحرانی موجود باشد، مانند دیوار با تغییر طول در ارتفاع، تعبیه حداقل آرماتورهای مرزی در همه این بخش‌ها کاملاً منطقی است.

لازمه حداقل آرماتور طولی در لبه دیوار، به منظور توزیع مناسب ترک‌های خمشی ثانویه ایجاد شده در ناحیه مفصل پلاستیک دیوار

۲۰-۷-۳-۵ دیوارها یا دیوار پایه‌هایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w} \geq 2.0$ بوده و از پایین سازه تا بالای دیوار به طور موثر ادامه دارند و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که در آن‌ها یک مقطع بحرانی برای خمش و بارهای محوری موجود باشد، باید دارای آرماتورهای طولی در دو انتهای قطعه قائم دیوار بوده و شرایط «الف» تا «پ» زیر در آن‌ها رعایت شوند:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برای دستیابی به ظرفیت تغییر شکل مورد نیاز در هنگام زلزله است. علاوه بر این، افزایش قابل ملاحظه مقاومت بتن از مقاومت مورد استفاده در محاسبات طراحی، ممکن است برای توزیع ترک خوردگی مضر باشد. در بند «الف» نسبت آرماتور مورد نیاز در مناطق کششی انتهایی مشخص شده است. همانطور که برای بخش‌های مختلف دیوار در شکل ۲۰-۱۵ نشان داده شده است. آرماتور طولی مورد نیاز بند «الف» باید در مقطع بحرانی قرار گیرد که انتظار می‌رود تسلیم آرماتور طولی اتفاق افتد، به طور معمول پایین یک دیوار طره‌ای و برای جلوگیری از ایجاد نقطه ضعف در مجاورت محل مفصل پلاستیک مفروض، باید تا ارتفاع کافی از دیوار ادامه یابد. محدوده ارتفاع بالای یا پایین مقطع بحرانی به اندازه $M_u/3V_u$ در مجاورت محل تشکیل مفصل پلاستیک برای شناسایی طول مورد انتظار برای تسلیم استفاده می‌شود.

الف- درصد حداقل آرماتورهای طولی در ناحیه‌ای در هر انتهای دیوار به طول $0.15l_w$ و عرضی برابر با ضخامت دیوار،

$$\text{برابر } \frac{0.51\sqrt{f'_c}}{f_y} \text{ باشد.}$$

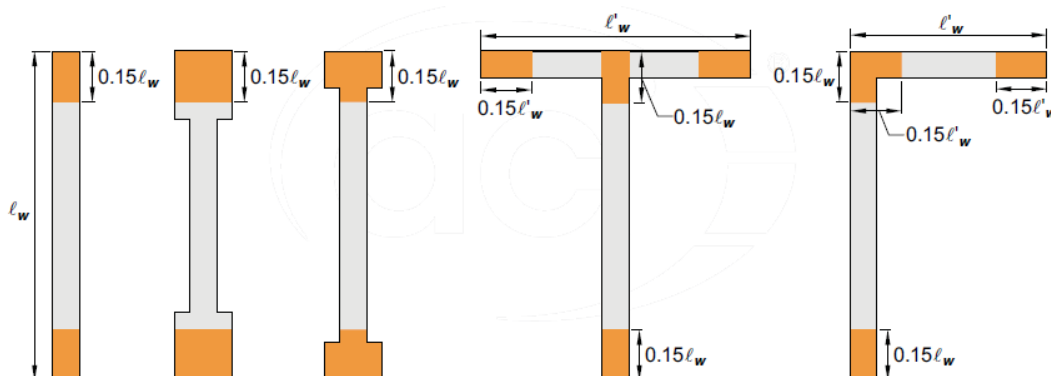
ب- آرماتورهای طولی مورد نیاز بر اساس بند «الف» باید به اندازه حداقل l_w و یا $\frac{M_u}{3V_u}$ در بالا و پایین مقطع بحرانی دیوار ادامه داشته باشند.

پ- نباید بیشتر از ۵۰ درصد آرماتورهای مورد نیاز در بند «الف» در یک مقطع قطع شوند.

۲۰-۶-۳-۷-۲۰ آرماتورهای تیرهای هم‌بند باید دارای طول گیرایی و یا وصله مطابق بخش‌های ۲۱-۳ و ۲۱-۴ برای توسعه f_y و بندهای «الف» و «ب» زیر باشند:

الف- اگر آرماتورهای تیرهای هم‌بند بر اساس بند ۲۰-۶-۲-۲-۱ باشند، طول گیرایی آرماتور $1/25$ برابر طولی است که بر اساس تنش f_y در کشش محاسبه می‌شود.

ب- اگر آرماتورهای تیرهای هم‌بند بر اساس بند ۲۰-۷-۵-۴ باشند، طول گیرایی آرماتورهای قطری $1/25$ برابر طولی است که بر مبنای تنش f_y در کشش محاسبه می‌شود.

شکل ۲۰-۱۵ محل آرماتور طولی در اجزای لبه در دیوارها با مقاطع مختلف

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۷-۴ اجزای مرزی در دیوارهای سازه‌ای

۲۰-۷-۴ اجزای مرزی در دیوارهای سازه‌ای

۲۰-۷-۴-۱ نیاز به اجزای مرزی ویژه در لبه دیوارها بر اساس یکی از ضوابط بندهای ۲۰-۷-۴-۲ یا ۲۰-۷-۴-۳ تعیین می‌شود. علاوه بر آن، ضوابط بندهای ۲۰-۷-۴-۴ و ۲۰-۷-۴-۵ نیز باید رعایت گردند.

۲۰-۷-۴-۱ دو رویکرد طراحی برای ارزیابی الزامات جزئیات مورد نیاز در مرزهای دیوارها (لبه‌ها) در این بند ارائه شده‌اند.

الزامات بند ۲۰-۷-۴-۲ اجازه استفاده از طراحی براساس جایجایی دیوارها را می‌دهند که در آن، جزئیات سازه‌ای مستقیماً بر مبنای تغییرمکان‌های مورد انتظار دیوار مشخص می‌شوند.

الزامات بند ۲۰-۷-۴-۳ مشابه همان ضوابطی است که در ویرایش قبلی آیین‌نامه ذکر شده بود و استفاده از آن در ویرایش جدید آیین‌نامه به جهت محافظه کارانه بودن آن برای ارزیابی آرماتورهای عرضی مورد نیاز در مرز لبه‌های ی برخی دیوارهاست.

بندهای ۲۰-۷-۴-۴ و ۲۰-۷-۴-۵ الزامات هر کدام از بندهای ۲۰-۷-۴-۲ یا ۲۰-۷-۴-۳ را پوشش می‌دهند.

۲۰-۷-۴-۲ این بند بر اساس این فرض که پاسخ غیرخطی در دیوار ناشی از رفتار خمشی آن‌ها در یک مقطع بحرانی که به حد تسلیم رسیده، روی می‌دهد. دیوار باید آن‌چنان متناسب آرماتورگذاری شود که این مقطع در محلی که قصد دارد، تشکیل شود.

رابطه ۲۰-۱۲-الف از رویکرد مبتنی بر جایجایی پیروی می‌کند. در این رویکرد در مواردی که تغییرمکان جانبی دیوار δ_u به $1/5$ برابر مقدار مورد انتظار برسد، محصور کردن بتن در جز مرزی در محلی که کرنش در دورترین تار فشاری دیوار به حد بحرانی خود می‌رسد، الزامی می‌باشد.

تغییرمکان طراحی در رابطه ۲۰-۱۲-الف تغییرمکان در بالای دیوار است و منظور از ارتفاع دیوار، ارتفاع بالای مقطع بحرانی تا بالاترین تراز (بام) می‌باشد. ضریب $1/5$ در این رابطه برای تامین جزئیات سازگارتی برای کاهش احتمال فروریزش در سطح زلزله‌های بسیار شدید می‌باشد. حد پایین 0.05 برای نسبت δ_u/h_{wcs} استفاده از اجزا مرزی را در مواردی که کرنش کششی در آرماتورهای طولی جز مرزی تقریباً به دو برابر حد کرنش تعریف شده برای کشش-کنترل تیرها، مطابق بند ۲۰-۷-۴-۲، نرسد. حد پایین 0.05 نسبت δ_u/h_{wcs} به ظرفیت تغییر شکل متوسطی برای ساختمان‌های سخت نیاز دارد.

عمق محور خنثی C در رابطه ۲۰-۱۲-الف، عمق محاسبه شده طبق بند ۸-۳ برای بار محوری ضریب‌دار و مقاومت خمشی اسمی سازگار با جهت تغییرمکان δ_u است. نیروی محوری، نیروی محوری

۲۰-۷-۴-۲ در دیوارها یا دیوار پایه‌هایی که در آن‌ها $\frac{h_{wcs}}{l_w} \geq 2.0$ بوده و از شالوده سازه تا بالای آن به صورت پیوسته ادامه داشته و در آن‌ها طراحی تنها برای یک مقطع بحرانی در خمش و بار محوری انجام شده باشد، باید ضوابط «الف» و «ب» زیر رعایت گردند:

الف- در مواردی که رابطه زیر برقرار باشد، نواحی فشاری دیوار باید با اجزای مرزی ویژه تقویت شوند.

$$\frac{1.5\delta_u}{h_{wcs}} \geq \frac{l_w}{600c} \quad \text{رابطه ۲۰-۱۲ الف}$$

در رابطه فوق، C فاصله محور خنثی از دورترین تار فشاری است که برای بار محوری ضریب‌دار به همراه مقاومت خمشی اسمی هم‌ساز با تغییرمکان جانبی طرح، δ_u ، محاسبه می‌شود. نسبت $\frac{\delta_u}{h_{wcs}}$ نباید کمتر از 0.05 منظور شود.

ب- در مواردی که بر اساس ضابطه «الف» به اجزای مرزی ویژه نیاز باشد، آرماتورهای عرضی ویژه در اجزای مرزی باید، به جز در مواردی که در بند ۲۰-۷-۴-۴ «خ» اجازه داده شده‌اند، در امتداد قائم در بالا و پایین مقطع بحرانی، حداقل به اندازه بزرگترین دو مقدار l_w و $\frac{M_u}{4V_u}$ ، ادامه یابند. علاوه بر آن یا باید $b \geq 4\sqrt{cl_w}$ بوده و یا $\delta_c/h_{wcs} \geq$

متن اصلی

مقدار δ_c/h_{wcs} از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

رابطه ۲۰-۱۲ ب

$$\delta_c/h_{wcs} = \frac{1}{100} \left(4 - \frac{1}{50} \left(\frac{l_w}{b} \right) \left(\frac{c}{b} \right) - \frac{V_e}{0.66\sqrt{f'_c} A_{cv}} \right) \geq 0.015$$

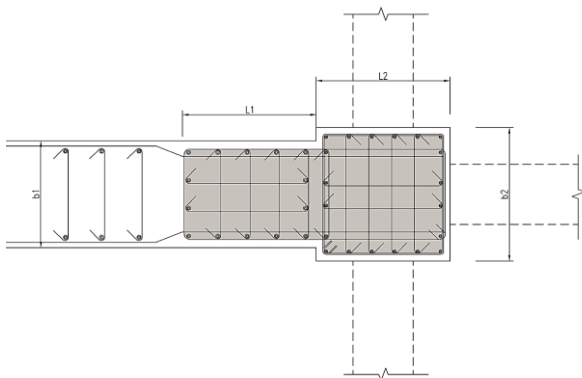
تفسیر/توضیح

ضریب‌داری است که با ترکیب بارهایی که جابجایی δ_u را بدست می‌دهد سازگار باشد.

ارتفاع جز مرزی ویژه h_{wcs} براساس تخمین طول ناحیه مفصل پلاستیک تعیین می‌شود و فراتر از ناحیه ای که در آن تسلیم آرماتورهای کششی و خرد شدن بتن محتمل است، امتداد داده می‌شود.

رابطه ۲۰-۱۲ ب بر اساس میانگین ظرفیت دوران نسبی بالای دیوار در کاهش ۲۰ درصد از مقاومت جانبی پایه‌گذاری شده است. این نیاز که ظرفیت دوران نسبی بیش از ۱/۵ برابر تقاضای دوران نسبی باشد، احتمال کم شدن مقاومت در زلزله طراحی را کاهش می‌دهد. مقدار b در زیر بند «ب» با فرض مقادیر $\frac{Vu}{0.66Acv\sqrt{f'_c}}$ و $\frac{\delta u}{h_{wcs}}$ به ترتیب تقریباً ۱/۰ و ۰/۱۵ گرفته شده است. اگر b در طول c متغیر باشد، باید از مقدار متوسط یا نماینده برای b استفاده شود. به عنوان مثال، در انتهای دیوار بال دار، یا با ستون مرزی با عرض بیش از ضخامت دیوار، b باید برابر با عرض موثر بال مطابق تعریف بند ۲۰-۲-۷-۲ باشد، اگر c به داخل جان گسترش یابد، باید از یک میانگین وزنی برای b استفاده شود، شکل ۲۰-۱۶. در انتهای دیوار بدون بال، b باید برابر با ضخامت دیوار باشد.

$$b = \frac{b_1 \times L_1 + b_2 \times L_2}{L_1 + L_2}$$

شکل ۲۰-۱۶ محاسبه عرض متوسط وزنی در جز مرزی

اگر در یک طراحی اولیه، ظرفیت دوران نسبی از تقاضای دوران نسبی فراتر نرود، تغییرات در طراحی برای افزایش ظرفیت دوران نسبی دیوار، کاهش تقاضای دوران نسبی دیوار یا هر دو لازم است، به طوری که ظرفیت دوران نسبی بیش از تقاضای دوران نسبی برای هر دیوار در یک ساختمان فراهم شود.

متن اصلی

۳-۴-۷-۲۰ برای طراحی اجزای مرزی ویژه، می‌توان به جای استفاده از ضوابط بند ۲-۴-۷-۲۰ از ضوابط این بند استفاده نمود.

در مواردی که تنش فشاری بتن در دورترین تار فشاری مقطع دیوار تحت اثر ترکیب بارهای ضریب‌دار، شامل اثر زلزله، از $0.2f'_c$ بیشتر باشد، باید اجزای مرزی ویژه پیش‌بینی شوند. این اجزا را می‌توان از مقطعی در امتداد ارتفاع دیوار، که تنش فشاری بتن در آن از $0.15f'_c$ کمتر باشد، قطع کرد. تنش فشاری بتن با فرض توزیع خطی تنش در مقطع دیوار و بر اساس مشخصات مقطع کل محاسبه می‌شود. در دیوارهای با مقطع U و T، باید عرض موثر بال بر اساس ضوابط بند ۳-۲-۷-۲۰ لحاظ شود.

۳-۴-۷-۲۰ اگر بر اساس بندهای ۲-۴-۷-۲۰ یا ۴-۴-۷-۲۰ به اجزای مرزی ویژه نیاز باشد، الزامات بندهای «الف» تا «د» زیر باید برآورده شوند:

الف- جزء مرزی باید به صورت افقی تا فاصله‌ای برابر با بیشترین دو مقدار $0.1l_w - c$ و $\frac{c}{2}$ از دورترین تار فشاری به سمت مرکز مقطع دیوار ادامه یابد. c فاصله محور خنثی از دورترین تار فشاری است که تحت اثر بار محوری ضریب‌دار به همراه مقاومت خمشی اسمی، که متناظر با تغییر مکان جانبی طرح، δ_{ll} ، به دست آورده شده است.

ب- عرض ناحیه فشاری ناشی از خمش، b، در طول افقی، که مطابق بند «الف» به دست آورده شده است و شامل بال دیوار در صورت وجود نیز می‌شود، نباید از $\frac{h_{ll}}{16}$ کمتر باشد. پ- در دیوارها یا دیوار پایه‌هایی که $2.0 \frac{h_{wcs}}{l_w} \geq$ بوده و به صورت پیوسته از روی شالوده تا بالای دیوار ادامه دارند و به گونه‌ای طراحی شده‌اند که دارای تنها یک مقطع بحرانی برای خمش و بارهای محوری بوده و در آن‌ها $\frac{c}{l_w} \geq \frac{3}{8}$ است، عرض ناحیه فشاری ناشی از خمش، b، در طولی که

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۷-۲۰ در این رویکرد دیوار تحت تاثیر بارهای ثقلی و حداکثر برش و خمش ناشی از زلزله در جهت فرض شده، در نظر گرفته می‌شود. تحت این بارگذاری، جزء مرزی فشاری در مقطع بحرانی T در برابر بارهای ثقلی سهم خود از بار محوری به اضافه برآیند فشاری مربوط به لنگر خمشی دیوار مقاومت می‌کند. با این آگاهی که این حالت بارگذاری ممکن است چندین بار حین زلزله تکرار شود، هنگامی که تنش فشاری محاسبه شده از یک مقدار بحرانی اسمی برابر $0.2f'_c$ بیشتر باشد، بتن باید محصور شود. تنش برای نیروهای ضریب‌دار وارده به مقطع، با فرض پاسخ خطی مقطع ترک نخورده بتنی محاسبه می‌شود. تنش فشاری $0.2f'_c$ به عنوان یک مقدار شاخص استفاده می‌شود و لزوماً وضعیت واقعی تنشی که ممکن است در مقطع بحرانی دیوار تحت اثر نیروهای اینرسی واقعی برای زلزله پیش‌بینی شده ایجاد شود را توصیف نکند. در دیگر ضوابط قدیمی‌تر مانند آیین‌نامه آمریکایی UBC97 معیار شکل‌پذیر بودن دیوار و کنترل کننده بودن رفتار خمشی در آن با محدود کردن نیروی محوری در زیر نقطه تعادل طبق ضابطه $P_{ll} \leq 0.35P_c$ و یا آیین‌نامه اروپایی EUROCODE نسبت $P_{ll} \leq 0.4P_c$ کنترل می‌شد که مشابه محدوده کنترل فشار در ستون‌های ویژه، بند ۲-۳-۳-۴-۲۰ «ب»، است. این نوع کنترل در این آیین‌نامه وجود ندارد.

ت ۴-۴-۷-۲۰ بعد افقی جز مرزی به منظور امتداد دادن آن، در داخل جان، در طولی که کرنش فشاری بتن از مقدار بحرانی بیشتر می‌باشد، پیش‌بینی شده است. برای دیوار با مقطع بالدار، شامل مقاطع جعبه‌ای شکل □، L، شکل و C شکل، محاسبات لازم برای مشخص کردن نیاز به جز مرزی باید سازگار با جهت بارهای جانبی باشد. مقدار $\frac{c}{2}$ مشخص شده در بند ۲-۴-۷-۲۰ «الف» برای فراهم آوردن طول حداقل جز مرزی است. روش مناسب جزئیات توزیع آرماتورهای طولی و آرماتورهای محصور کننده به نحوی است که تمام آرماتورهای محیطی اصلی در جزء مرزی دیوار با آرماتورهای عرضی نگهداری شوند.

حد لاغری معرفی شده براساس فروریزش‌های ناشی از ناپایداری‌های جانبی اجزای مرزی دیوارهای لاغر است که در آزمایش‌ها و زلزله‌های اخیر دیده شده است. برای دیوارهایی با پوشش بتنی زیاد، هر جا که خرد شدن پوشش بتن به کاهش قابل توجه مقطع منجر شود، افزایش ضخامت جز مرزی باید مد نظر قرار گیرد. مقدار $\frac{c}{l_w} \geq \frac{3}{8}$ برای تعریف یک مقطع بحرانی دیوار که مطابق با بند ۲-۴-۷-۲۰ مقطع کشش-کنترل نیست استفاده شده است، به این معنا که برای این نسبت پاسخ خمشی در ناحیه فشار-کنترل است. حداقل ضخامت ۳۰۰

متن اصلی

مطابق بند «الف» محاسبه شده است، باید برابر یا بزرگتر از ۳۰۰ میلی‌متر باشد.

ت- در دیوارهای با مقطع U، T و L، جزء مرزی باید عرض موثر بال در فشار را شامل شده و تا حداقل ۳۰۰ میلی‌متر درون جان ادامه داشته باشد.

ث- آرماتورهای عرضی جز مرزی باید ضوابط مندرج در بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲۰ «الف» تا «ث» و نیز بند ۲۰-۳-۳-۶-۲۰ را تامین نمایند. فاصله آرماتورهای عرضی که بر اساس شرط بند ۲۰-۳-۳-۶-۲۰ «الف» حساب شده است، باید برابر با یک سوم کم‌ترین بعد عضو مرزی باشد. حداکثر فاصله عمودی آرماتورهای عرضی در جز مرزی باید مطابق جدول ۳-۲۰ باشد.

ج- جزییات آرماتورهای عرضی باید به گونه‌ای باشند که فاصله h_x بین آرماتورهای طولی در امتداد محیط جزء مرزی، که دارای تکیه‌گاه جانبی هستند از کم‌ترین دو مقدار ۳۵۰ میلی‌متر و دو سوم ضخامت جز مرزی، بیشتر نباشد. تکیه‌گاه جانبی از طریق قلاب لرزه‌گیر در انتهای یک تنگ عرضی و یا گوشه یک دورگیر تامین می‌شود. طول هر ساق یک دورگیر نباید از دو برابر ضخامت جز مرزی بیشتر بوده و طول پوششی دو دورگیر مجاور نباید از کوچک‌ترین دو مقدار ۱۵۰ میلی‌متر و یا دو سوم ضخامت جزء مرزی کمتر باشد.

چ- مقدار آرماتور عرضی مطابق بندهای (۱) و (۲) زیر تعیین می‌شود:

۱- در صورت استفاده از دورگیرهای با خطوط مستقیم، نسبت A_{sh}/Sb_c باید برابر با بیشترین دو مقدار $0.3 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}}$ و یا $0.09 \frac{f'_c}{f_{yt}}$ باشد.

۲- در صورت استفاده از دورپیچ‌ها و یا دورگیرهای دایروی، نسبت ρ_s باید برابر با بیشترین دو مقدار $0.45 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}}$ و یا $0.12 \frac{f'_c}{f_{yt}}$ باشد.

ح- مقاومت مشخصه بتن در جزء مرزی در محدوده ضخامت دال نباید از ۷۰٪ مقاومت مشخصه f'_c دیوار کمتر باشد.

خ- آرماتورهای طولی دیوار در محدوده جان باید در فاصله‌ای مطابق بند ۲۰-۴-۷-۲۰ «ب» در بالا و پایین مقطع بحرانی

تفسیر/توضیح

میلی‌متری دیوار برای کاهش احتمال ناپایداری جانبی ناحیه فشاری بعد از خرد شدن پوشش بتن اعمال شده است.

در مواردی که که بال‌های دیوار تنش فشاری زیادی تحمل می‌کنند، ناحیه اتصال جان به بال در معرض تنش زیاد و وقوع خرابی گسیختگی بتن به صورت موضعی است مگر آنکه آرماتورگذاری اجزای مرزی به داخل جان گسترش یابد. آرماتورگذاری عرضی مورد نیاز در اجزای مرزی دیوارها براساس ضوابط ستون‌هاست. رابطه اول بخش ابتدایی بند ۲۰-۴-۷-۲۰ «ج» در مورد اجزای مرزی دیوار در ویرایش‌های قبلی آیین‌نامه بکار می‌رفت. این عبارت مجدداً در ویرایش اخیر با این ملاحظه که رابطه دوم بخش ابتدایی بند ۲۰-۴-۷-۲۰ «ج» $(0.09 \frac{f'_c}{f_{yt}})$ به تنهایی آرماتورگذاری عرضی مناسبی برای دیوارهای ضخیم در جایی که پوشش دیوارها، قسمت زیادی از ضخامت دیوار را شامل می‌شود تامین نمی‌کند، بیان شده است.

برای اجزای مرزی دیوار با مقطع مستطیلی عبارات A_{ch} و A_g در روابط بند ۲۰-۴-۷-۲۰ «ج» به صورت $A_{ch}=b_{c1}b_{c2}$ و $A_g=l_b b$ تعریف می‌شود، این ابعاد در شکل ۱۷-۲۰ نشان داده شده‌اند. این ضابطه، با این استدلال که احتمال خرد شدن وجه داخلی جز مرزی وجود ندارد امکان خرد شدن بتن تنها در وجوه بیرونی اجزای مرزی محصور شده را در نظر می‌گیرد. پوشش بتن روی آرماتور محصور کننده باید حداقل مقدار ممکن باشد تا در صورت خرد شدن پوشش، کاهش قابل توجهی در سطح مقطع رخ ندهد.

آرماتورهای افقی در دیوارهای سازه‌ای با نسبت برش به لنگر خمشی کم، در مقابل نیروی برشی با عملکرد خرابایی مقاومت می‌کنند که در آن آرماتورهای افقی مشابه خاموت‌های تیر عمل می‌نمایند. بنابراین، آرماتورهای افقی تامین شده برای آرماتورگذاری برشی باید در هسته محصور شده جز مرزی مهار شده و تا نزدیکی انتهای دیوار تا آنجا که الزامات پوشش آرماتورها و فاصله آرماتورهای دیگر اجازه می‌دهد امتداد داده شود. الزام اینکه آرماتورهای افقی جان در هسته محصور شده جز مرزی مهار شوند و تا ۱۵۰ میلی‌متری انتهای دیوار امتداد یابند، در مورد تمام آرماتورهای افقی اعم از آرماتورهای مستقیم، با قلاب انتهایی یا سردار، همانطور که در شکل ۱۷-۲۰ نشان داده شده است، بکار می‌رود.

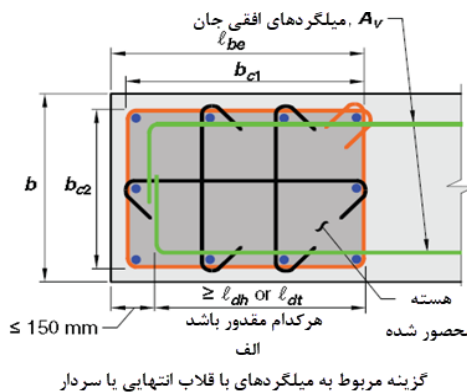
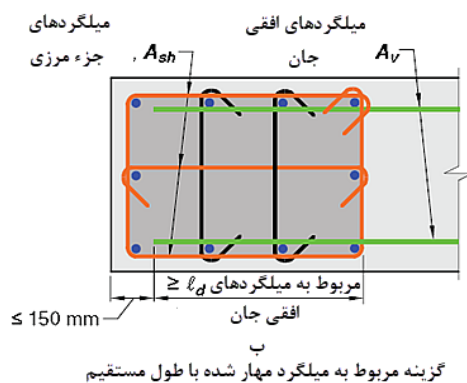
متن اصلی

دارای تکیه‌گاه جانبی شامل گوشه یک دورگیر و یا یک سنجاقی با قلاب لرزه‌ای در دو انتها باشند. فاصله قائم آرماتورهای عرضی از یکدیگر نباید از ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر بوده و قطر آن‌ها باید مطابق بند ۲۱-۶-۲-۲ تعیین شود.

د- در مواردی که مقطع بحرانی دیوار در تراز تحتانی آن واقع شده باشد، لازم است آرماتورهای عرضی اجزای مرزی آن مقطع بر اساس ضوابط بند ۲۰-۷-۳-۴، به اندازه حداقل l_d که برای بزرگترین آرماتور طولی عضو مرزی محاسبه شده است، در داخل تکیه‌گاه دیوار ادامه یابند. در صورتی که عضو مرزی ویژه بر روی پی، شالوده سراسری، و یا سر شمع ختم شود، آرماتورهای عرضی عضو مرزی ویژه باید به اندازه مقدار به دست آمده از بند ۲۰-۹-۳-۲ و حداقل ۳۰۰ میلی‌متر، در داخل پی یا سر شمع ادامه یابند (شکل ۱۹-۲۰). در پی‌ها به جای l_d می‌توان از l_{dh} با فرض $1.25f_y$ استفاده نمود.

ذ- آرماتورهای افقی در جان دیوار باید تا ۱۵۰ میلی‌متری انتهای دیوار ادامه یابند. این آرماتورها باید در هسته محصور شده اجزای مرزی با استفاده از قلاب‌های استاندارد و یا آرماتورهای سردار، به گونه‌ای مهار شوند که بتوانند تنش حد تسلیم، f_y را تحمل نمایند. در صورتی که عضو مرزی محصور شده دارای طول کافی برای مهار آرماتورهای افقی دیوار بدون قلاب انتهایی باشد و $\frac{A_s f_y}{s}$ آرماتور افقی جان بزرگتر از $\frac{A_s f_{yt}}{s}$ آرماتور عرضی عضو مرزی موازی با آرماتور جان نباشد، می‌توان از آرماتورهای افقی بدون قلاب استاندارد و یا غیر سردار استفاده نمود.

تفسیر/توضیح

شکل ۱۷-۲۰ گیرایی آرماتور افقی یا خم‌دار دیوار در بتن محصور شده

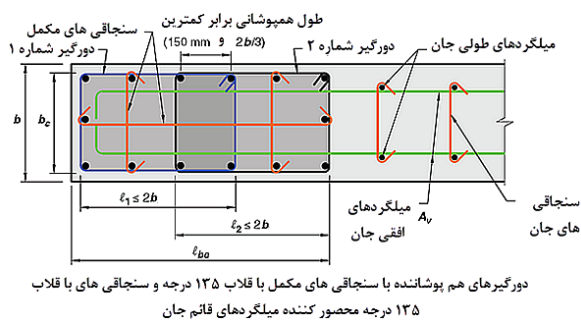
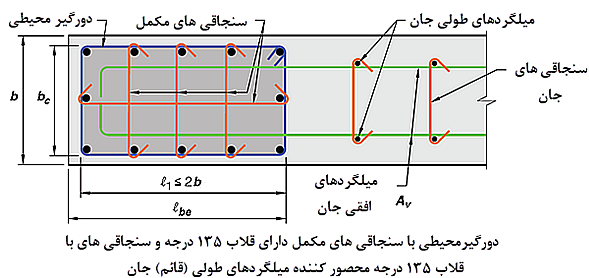
آزمایش‌ها نشان می‌دهند که می‌توان با استفاده از فاصله آرماتورهای قائم بیشتر از حد مجاز بند ۲۰-۶-۳-۳ «الف»، عملکرد کافی را به دست آورد. محدودیت روی فاصله بین مهار جانبی آرماتورهای طولی (قائم) دیوار به منظور فراهم کردن فاصله یکنواخت دورگیر لرزه‌ای و سنجاقی برای دیوارهای نازک است.

الزامات پیکربندی برای آرماتور عرضی جز مرزی و سنجاقی‌های آرماتور طولی جان در شکل ۱۷-۲۰ خلاصه شده است. محدودیتی در طول حلقه‌های آرماتورهای عرضی جزء مرزی وجود دارد زیرا آزمایشات نشان می‌دهد که یک حلقه یکپارچه پیرامونی با سنجاقی‌های مکمل که دارای قلاب‌های متناوب ۹۰ درجه و ۱۳۵ درجه هستند، در صورتی که دارای طولی بیش از تقریباً $2b$ باشند، به اندازه دورگیرها و سنجاقی‌های هم‌پوشاننده با قلاب‌های لرزه‌ای در هر دو انتها موثر نیستند. این آزمایش‌ها همچنین نشان می‌دهد که در صورت مهار نشدن آرماتورهای طولی (قائم) جان در محدوده مفصل پلاستیک، بلافاصله پس از خرابی اجزای مرزی ظرفیت باربری محوری دیوار کاهش می‌یابد. استفاده از سنجاقی‌های جان در خارج از اجزا مرزی همچنین منجر به تغییر ناگهانی کمتری در آرماتور

متن اصلی

تفسیر/توضیح

عرضی می‌شود که برای محصور کردن بتن و مهار کمانش آرماتورهای طولی استفاده می‌شود و همچنین به افزایش بالقوه عمق تار خنثی ناشی از برش (قطر فشاری) و عدم قطعیت در بار محوری اشاره دارد. در خارج از محدوده معرفی شده در بند ۲۰-۴-۷-۲ «ب»، آرماتورگذاری عرضی جان دیوار برای مهار آرماتور طولی آن، چنانچه مطابق بند ۱۳-۷-۴ نیاز به تنگ‌های عرضی داشته باشند، باید ضوابط بند ۲۱-۶-۲ را اقلان کند.

شکل ۲۰-۱۸ شکل آرماتورهای عرضی جز مرزی و سنجاقی های جان

الزامات امتداد قائم اجزای مرزی در ارتفاع دیوار در شکل ۲۰-۱۸ خلاصه شده است. الزامات مندرج در بند ۲۰-۷-۳-۵ در مورد حداقل آرماتور طولی در انتها (لبه) دیوارها، از جمله مواردی که دارای جز مرزی ویژه هستند، اعمال می‌شود.

ت ۲۰-۴-۷-۵ معکوس شدن بار در جریان زلزله ممکن است منجر به کمانش آرماتورهای طولی مرزی دیوار حتی در موقعیت هایی که تقاضای موجود در مرز دیوار نیازمند جز مرزی نباشد، شود. برای دیوارهایی با مقدار متوسط آرماتورگذاری مرزی، تنگ‌هایی برای جلوگیری از کمانش مورد نیاز است. همانطور که در شکل ۲۰-۱۸ نشان داده شده است، نسبت آرماتور طولی که در نظر گرفته شده فقط برای وجود آرماتورگذاری در مرز دیوار است. مقدار بزرگتر فاصله

۲۰-۴-۷-۵ در مواردی که بر اساس بندهای ۲۰-۴-۷-۲ یا ۲۰-۴-۷-۳ به اجزای مرزی ویژه نیازی نباشد، ضوابط «الف» و «ب» زیر باید رعایت شوند:

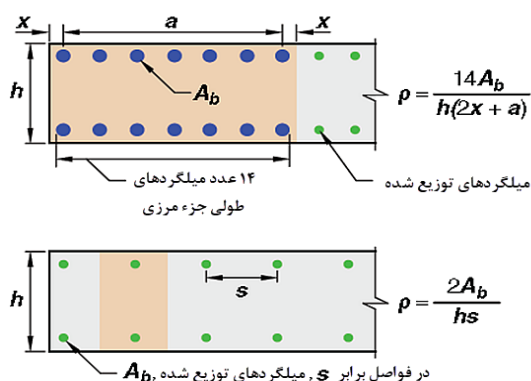
الف- در مواردی که نسبت آرماتورهای طولی عضو لبه دیوار از $\frac{2.8}{f_y}$ تجاوز نماید، آرماتورهای عرضی عضو لبه، مطابق شکل ۲۰-۱۸، باید در طولی مطابق بند ۲۰-۴-۷-۴ «الف» ضوابط بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲ «الف» تا «ث» را تامین نمایند. فاصله قائم این آرماتورهای عرضی باید مطابق با جدول ۲۰-۳ باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

تنگ‌ها نسبت به بند ۲۰-۷-۴-۴ «ث» به خاطر تقاضاهای تغییرشکلی کمتر این دیوارهاست. الزامات این بند در سراسر ارتفاع دیوار اعمال می‌شود و در شکل ۱۹-۲۰ برای حالت‌هایی که اجزا مرزی مورد نیاز است خلاصه شده است. اضافه کردن قلاب‌ها یا خاموت‌های U شکل در انتهای آرماتورگذاری افقی دیوار باعث گیرایی شده به نحوی که آرماتورها در مقاومت برشی موثر باشند. علاوه بر این، جلوگیری از کمناش آرماتورهای قائم لبه دیوار نیز مورد نظر بوده است. در دیوارهایی با برش درون صفحه‌ای کم، مهار آرماتورهای افقی ضرورتی ندارد.

محدودیت‌های فاصله آرماتورهای عرضی به منظور جلوگیری از کمناش آرماتور است تا در کرنش‌های چرخشی معکوس به خوبی در محدوده غیر ارتجاعی قرار گیرند. برای عملکرد مشابه، در آرماتورهای با مقاومت زیاد، فاصله کمتری لازم است.

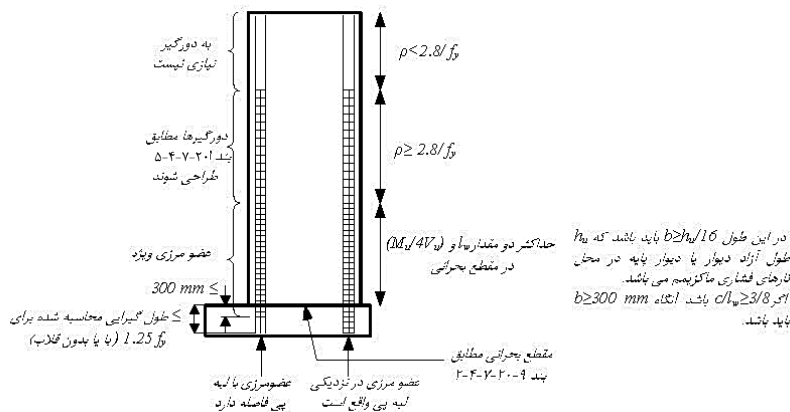
شکل ۱۹-۲۰ نسبت آرماتور طولی برای جز مرزی در یک دیوار سازه‌ای عادی

جدول ۲۰-۳ فاصله قائم آرماتورهای عرضی در جز مرزی

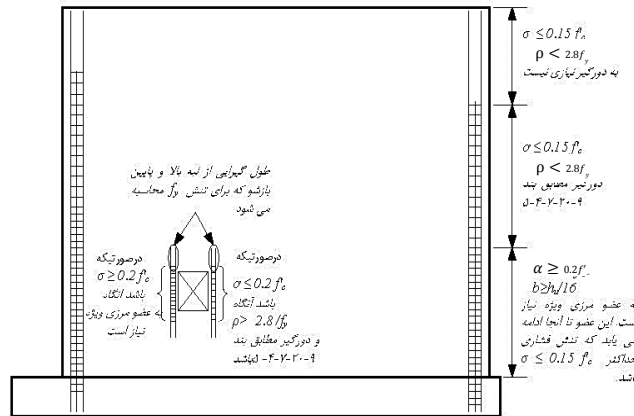
فاصله قائم آرماتورهای عرضی	آرماتورهای عرضی مورد نیاز	مقاومت حد تسلیم آرماتورهای اصلی خمشی
کوچک‌ترین مقدار $6d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر (۱)	در ناحیه‌ای برابر با بزرگترین مقدار l_w و $M_u/4V_u$ در بالا و پایین مقطع بحرانی (۲)	۴۲۰ مگاپاسکال
کوچک‌ترین مقدار $8d_b$ و ۲۰۰ میلی‌متر	در سایر نقاط	
کوچک‌ترین مقدار $5d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر	در ناحیه‌ای برابر با بزرگترین مقدار l_w و $M_u/4V_u$ در بالا و پایین مقطع بحرانی (۲)	۵۲۰ مگاپاسکال
کوچک‌ترین مقدار $6d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر	در سایر نقاط	

(۱) قطر کوچک‌ترین آرماتور اصلی خمشی است.

(۲) مقطع بحرانی مقطعی است که در آن در اثر تغییر مکان جانبی، امکان جاری شدن آرماتورهای طولی وجود دارد.

الف- دیوار با نسبت $\frac{h_w}{l_w} \geq 2.0$ و یک مقطع بحرانی که طراحی آن برای خمش و بار محوری و با استفاده از بندهای ۲-۴-۷-۲۰ و ۴-۴-۷-۲۰ انجام می شود.

یادداشت: در مواردی که تنش فشاری حداکثر در تارهای انتهایی بزرگتر یا مساوی $0.2f_c$ باشد الزامات جزء مرزی ویژه باید رعایت شوند. جزء ویژه مرزی، باید تا آنجا ادامه یابد که تنش فشاری حداکثر، کوچکتر از $0.15f_c$ باشد. در این موارد با توجه به اینکه $\frac{h_w}{l_w} \leq 2.0$ است ضوابط بند ۴-۴-۷-۲۰ «پ» کاربرد ندارند.

ب- دیوار و دیوار پایه با استفاده از بندهای ۳-۴-۷-۲۰ تا ۵-۴-۷-۲۰ طراحی می شوند

شکل ۲۰-۲۰ الزامات اجزای مرزی در دیوارهای سازه‌ای

تفسیر / توضیح

متن اصلی

ب- در دیوارها، به جز در مواردی که V_u در صفحه دیوار از $0.083A_{cv}\lambda\sqrt{f_c}$ کمتر است، آرماتورهای افقی که به لبه‌های انتهایی دیوارهای بدون اجزای مرزی ختم می‌شوند، باید دارای قلاب انتهایی استاندارد که آرماتورهای طولی لبه را در بر می‌گیرد، باشند. به جای قلاب انتهایی استاندارد فوق می‌توان از آرماتورهای U شکل که با قطر و فاصله یکسان با آرماتورهای عرضی بوده و به آن‌ها وصله شده‌اند، استفاده نمود.

متن اصلی

تیرهای هم‌بند در دیوارهای هم‌بسته

۱-۵-۷-۲۰ در تیرهای هم‌بند که در آن‌ها نسبت طول دهانه آزاد به ارتفاع تیر مساوی یا بزرگتر از ۴ می‌باشد، ($\frac{l_n}{h} \geq 4$)، باید الزامات بند ۲-۶-۲۰، با فرض آن که لبه‌های دیوارها به عنوان تکیه‌گاه‌های ستونی عمل می‌کنند، رعایت شوند. در صورتی که بتوان نشان داد تیر دارای پایداری جانبی مناسب است، لزومی به اعمال ضوابط بندهای ۱-۲-۶-۲۰ «ب» و «پ» نمی‌باشد.

۲-۵-۷-۲۰ در تیرهای هم‌بند که در آن‌ها نسبت طول دهانه آزاد به ارتفاع، کوچکتر از ۲ بوده ($\frac{l_n}{h} < 2$)، و $V_u \geq 0.33\lambda\sqrt{f'_c}A_{cw}$ می‌باشد، باید از دو گروه میلگردهای قطری متقاطع که نسبت به مرکز تیر متقارن می‌باشند، استفاده گردد. در صورتی که با حذف سختی و مقاومت جانبی تیرهای هم‌بند، توانایی باربری قائم آن‌ها، امکان خروج اضطراری از ساختمان، و یا انسجام اجزای غیر سازه‌ای و اتصالات آن‌ها به سازه حفظ گردند، رعایت این ضابطه الزامی نیست.

۳-۵-۷-۲۰ در تیرهای هم‌بندی که هیچ کدام از شرایط بندهای ۱-۵-۷-۲۰ یا ۲-۵-۷-۲۰ وجود ندارد، می‌توان از دو گروه میلگردهای قطری متقاطع که به صورت متقارن نسبت به مرکز تیر قرار داده شده‌اند و از آرماتورهایی مطابق ضوابط بندهای ۲-۲-۶-۲۰ تا ۴-۲-۶-۲۰ و با منظور نمودن اجزای مرزی دیوارها به عنوان تکیه‌گاه‌های ستونی، استفاده نمود.

۴-۵-۷-۲۰ در تیرهای هم‌بندی که با دو گروه میلگردهای متقاطع و متقارن نسبت به مرکز تیر، تقویت شده‌اند، باید دو بند «الف» و «ب» و یکی از بندهای «پ» یا «ت» زیر را رعایت نمود، در این حالت نیازی به رعایت بخش ۸-۱۱ نمی‌باشد.

الف - V_n از رابطه زیر محاسبه گردد:

$$V_n = 2A_{vafy}Sina \leq 0.83\sqrt{f'_c}A_{cw} \quad \text{رابطه ۱۳-۲۰}$$

در این رابطه، α زاویه بین آرماتورهای قطری و محور طولی تیر هم‌بند می‌باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۷-۵ تیرهای هم‌بند در دیوارهای هم‌بسته

ت ۲۰-۷-۵ تا ۳-۵-۷-۲۰ تیرهای هم‌بند که در دیوار سازه‌ای را به یکدیگر متصل می‌کنند می‌توانند سختی و استهلاک انرژی فراهم کنند. در برخی حالات، محدودیت‌های هندسی در تیرهای هم‌بند باعث عمیق شدن این‌ها نسبت به دهانه آزاد آن‌ها می‌شود. تیرهای هم‌بند عمیق ممکن است رفتار کنترل شده برشی داشته‌باشند و در بارگذاری لرزه‌ای در معرض زوال سختی و مقاومت قرار گیرند. نتایج آزمایشگاهی نشان داده است که آرماتورهای قطری محصور شده در تیرهای هم‌بند عمیق مقاومت مناسبی را تامین می‌کنند.

آزمایش‌ها نشان می‌دهند که آرماتورگذاری قطری تنها در صورتی موثر است که آرماتورها، به میزان زیادی شیب‌دار باشند، بنابراین تیرهای هم‌بند بتنی آرماتورگذاری شده به صورت قطری، به تیرهایی با نسبت ابعادی، $\frac{l_n}{h} \geq 4$ - که شیب تندی خواهند داشت - محدود شده است. این ضابطه مشخص می‌کند که تیرهای هم‌بند با نسبت ابعادی متوسط را می‌توان مطابق ضوابط بندهای ۲-۲-۶-۲۰ تا ۴-۲-۶-۲۰ آرماتورگذاری کرد.

آرماتورهای قطری باید تقریباً به صورت متقارن در صفحه تیر در دو لایه یا بیشتر قرار داده شوند. آرماتورهای قطری برای مقاومت در برابر برش مورد نیاز و مقاومت خمشی نظیر آن، طراحی می‌شوند. در طراحی‌هایی که مقاومت خمشی آن‌ها از ترکیب آرماتورهای طولی و قطری حاصل می‌شوند در این ضوابط پوشش داده نشده‌اند.

ت ۲۰-۷-۵-۴ در این بند دو گزینه برای محصورشدگی پیشنهاد شده است. در گزینه اول مطابق بند ۲-۵-۷-۲۰ «پ» هر یک از اجزای قطری شامل یک قفسه ساخته شده از آرماتورهای طولی و عرضی است. هر قفسه شامل حداقل چهار آرماتور طولی است که یک هسته بتنی را محصور می‌کند. الزام آرایه شده در مورد ابعاد و جوه قفسه و هسته آن به منظور فراهم کردن پایداری مناسب سطح مقطع، در مواردی که آرماتورها بیشتر از حد تسلیم، بارگذاری می‌شوند، پیش‌بینی شده است. در شکل ۲۰-۲۰-الف این وضعیت نشان داده شده است. حداقل ابعاد و فواصل مورد نیاز برای آرماتور، احتمالاً کنترل کننده عرض دیوار خواهد بود. مطابق این شکل محصورشدگی در تقاطع آرماتورهای قطری مورد نیاز و نیز ساده کردن طراحی

متن اصلی

ب- هر گروه میلگردهای قطری باید حداقل از ۴ آرماتور، در دو یا چند لایه تشکیل شود.

پ- هر گروه میلگردهای قطری باید با آرماتورهای عرضی با خطوط مستقیم که بعد بیرونی آنها در امتداد موازی با عرض جان تیر هم‌بند، b_w برابر با حداقل $\frac{bw}{2}$ بوده و در امتداد دیگر برابر با حداقل $\frac{bw}{5}$ باشد، محصور شود **شکل ۲۱-۲۰ الف**. آرماتورهای عرضی باید مطابق **بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** تا «پ» بوده و مقدار A_{sh} نباید از بیشترین دو مقدار (۱) و (۲) زیر کمتر اختیار شود.

$$0.09Sb_c \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad (1)$$

$$0.3Sb_c \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad (2)$$

این روابط قبلا با شماره‌های رابطه ۲۰-۲ و رابطه ۲۰-۳ معرفی شده‌اند.

به منظور محاسبه A_g ، فرض می‌شود پوشش بتن مطابق بخش ۴-۹ در هر چهار طرف هر گروه از آرماتورهای قطری موجود است. فاصله آرماتورهای عرضی در امتداد آرماتورهای قطری باید مطابق **بند ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** «پ» بوده و از شش برابر قطر اسمی کوچک‌ترین آرماتور قطری بیشتر نباشد. فاصله سنجاقی‌ها و یا ساق تنگ‌ها از یکدیگر باید از ۳۵۰ میلی‌متر بیشتر نباشد. آرماتورهای عرضی باید در محل تقاطع آرماتورهای قطری نیز پیش‌بینی شوند. در محل تقاطع آرماتورهای قطری، آرایش آرماتورهای عرضی را به شرطی که فاصله آنها از یکدیگر و نیز محدودیت‌های نسبت حجمی تغییر نکنند، می‌توان تغییر داد. در اطراف محیط مقطع تیر باید مقداری آرماتور طولی و عرضی اضافی، با سطح مقطعی در هر امتداد برابر با حداقل $0.002b_w S$ و به فاصله حداکثر ۳۰۰ میلی‌متر از یکدیگر قرارداد.

ت- آرماتورهای عرضی باید در تمام سطح مقطع تیر مطابق **بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** «الف» تا «ث» و با منظور نمودن A_{sh} حداقل برابر با بیشترین دو مقدار (۱) و (۲) زیر قرار

داده شوند:

$$0.09Sb_c \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad 1-$$

$$0.3Sb_c \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad 2-$$

تفسیر/توضیح

آرماتورهای طولی و عرضی محیط تیر می‌باشد. تیرهایی که برای این جزئیات طراحی شده‌اند، رفتار قابل قبولی داشته‌اند.

عبارت داده شده برای آرماتورگذاری عرضی A_{sh} بر این اساس است که تضمین کند ظرفیت فشاری مقطع ستونی معادل بعد از خرد شدن پوشش بتنی، باقی می‌ماند.

بند ۲۰-۷-۵-۴ «ت» گزینه دومی برای محصورشدگی آرماتورهای قطری را توضیح می‌دهد، به **شکل ۲۱-۲۰** ب مراجعه شود. این گزینه، برای محصور کردن کل مقطع تیر به جای محصور کردن هر یک از آرماتورگذاری‌های قطری به تنهایی است. این گزینه، به میزان قابل توجهی قرار دادن دورگیرها در عملیات اجرایی را ساده می‌کند که در غیر این صورت به خصوص هنگامی که آرماتورهای قطری با هم برخورد می‌کنند یا به مرز دیوار وارد می‌شوند می‌تواند چالش برانگیز باشد.

برای تیرهای هم‌بندی که به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم جانبی عمل نمی‌کنند، از الزامات آرماتورگذاری قطری می‌توان صرف‌نظر کرد.

نتایج آزمایش نشان داده‌اند که تیرهایی که مطابق **بند ۲۰-۷-۵** آرماتورگذاری شده‌اند هنگامی که نیروی برشی از $0.83\sqrt{f'_c} bwd$ تجاوز کرده باشد هم شکل‌پذیری مناسبی دارند. در نتیجه، استفاده از حد $0.83\sqrt{f'_c} cA_{cw}$ یک حد بالای قابل قبول فراهم می‌کند.

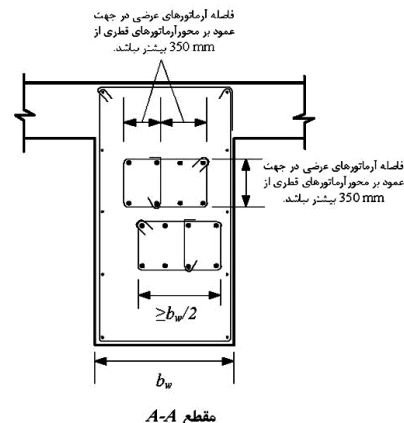
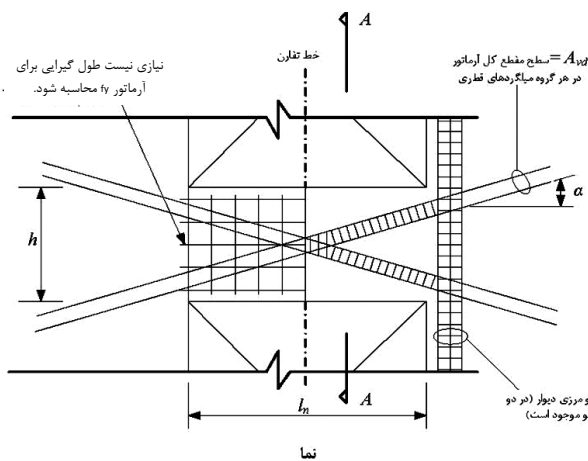
اساسا دیوارهای برشی هم‌بند، دیوارهای برشی بازبوداری هستند که توزیع تلاش‌های ناشی از بار جانبی در دیوارپایه‌های آنها بیشتر محوری است تا خمشی، به این صورت که هر قسمت دیوارپایه در اطراف بازشو به صورت خمشی و محوری، تواما با قسمت‌های متقارن دیگر دیوار نسبت به بازشو، عمل می‌کنند. هرچه نسبت یا میزان هم‌بندی به ممان جانبی کل دیوار افزایش یابد، شکل‌پذیری دیوار برشی نیز بیشتر می‌شود. دقت شود که این نسبت به مقاومت و سختی تیر هم‌بند وابسته است زیرا نیروهای محوری در دیوار پایه‌ها، برابر جمع برش‌های ایجاد شده در دو انتهای تیرهای هم‌بنداند، لذا درصد هم‌بندی‌های زیاد نیازمند سختی و مقاومت قابل‌ملاحظه تیرهای هم‌بند بوده که شاید عملی و اجرایی نباشد. همچنین در انتخاب ضخامت دیوار هم‌بند باید ضخامت تیرهای هم‌بند را برای اجرای آرماتورگذاری و گیرایی آنها در دیوار لحاظ نمود. به این دلیل حداقل ضخامت لازم برای تیرهای هم‌بند دیوار پایه‌ها ۳۵۰ میلی‌متر توصیه می‌شود.

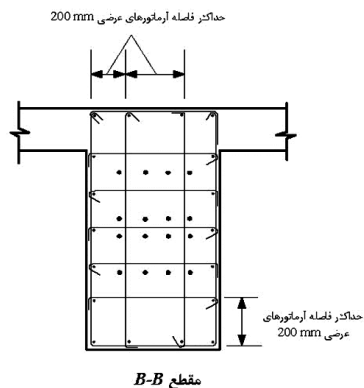
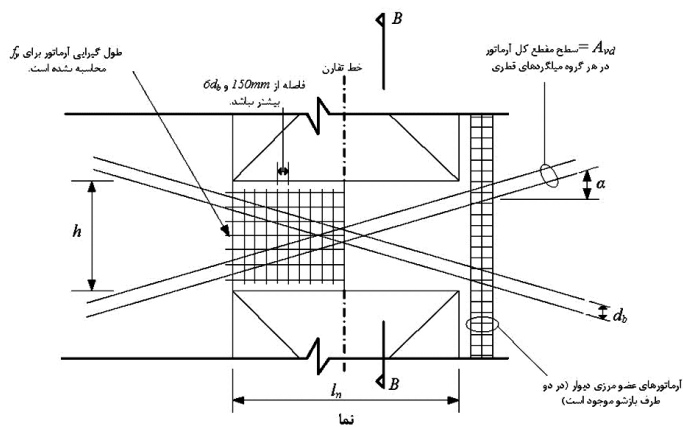
متن اصلی

این روابط قبلا با شماره‌های رابطه ۲۰-۲ و رابطه ۲۰-۳ معرفی شده‌اند.

تفسیر/توضیح

الف - محصور شدگی هر یک از دو گروه آرماتورهای قطری

ب - محصور شدگی کلی هر دو گروه آرماتورهای قطری

شکل ۲۰-۲۱ محصور کردن تیرهای هم‌بند که به صورت قطری آرماتورگذاری شده‌اند

متن اصلی

فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر نباید از کم‌ترین دو مقدار شش برابر قطر اسمی کوچک‌ترین آرماتورهای قطری و ۱۵۰ میلی‌متر، بیشتر باشد. فاصله سنجاقی‌ها و یا ساق دورگیرها در امتدادهای قائم و افقی در صفحه سطح مقطع تیر نباید از ۲۰۰ میلی‌متر تجاوز نماید. سنجاقی‌ها و ساق تنگ‌ها باید آرماتورهای

تفسیر/توضیح

متن اصلی

طولی با قطری برابر یا بزرگتر از قطر خود را در بر گیرند. آرایش تنگها را می توان مطابق مشخصات بند ۶-۳-۲-۶-۲۰ انتخاب نمود.

۶-۷-۲۰ دیوار پایه ها

ت ۶-۷-۲۰ دیوار پایه ها

ت ۶-۷-۲۰-۱ جاگذاری درها و پنجره ها در دیوارهای سازه ای گاهی منجر به کوتاه شدن قطعات (قسمت های) قائم دیوارها می شود که در این صورت به عنوان دیوار پایه ها در نظر گرفته می شوند. تعریف ابعادی دیوار پایه ها در فصل ۲ ارائه شده اند. خرابی برشی دیوار پایه ها در زلزله های گذشته دیده شده است. لذا هدف از این بند فراهم کردن مقاومت برشی کافی برای دیوار پایه ها است که رفتارهای غیرارتجاعی، اگر وجود داشته باشد، اساسا خمشی باشد.

الزامات ارایه شده مربوط به تمام دیوار پایه هایی است که بعنوان قسمتی از سیستم دیوار مقاوم در برابر زلزله در نظر گرفته شده اند.

الزامات مربوط به دیوار پایه هایی که قسمتی از سیستم باربر جانبی نیستند در بخش ۲۰-۱۰ ارایه شده اند.

تاثیر تمام قطعات قائم دیوارها بر پاسخ های سازه ای، که بصورت قسمتی از سیستم باربر لرزه ای طراحی شده باشند یا خیر، همان طور که در بند ۲-۲-۲۰ خواسته شده است، باید در نظر گرفته شود.

دیوار پایه هایی که $\frac{l_w}{b_w} \leq 2.5$ دارند اساسا مشابه ستون ها عمل می کنند. این بند ملزم می دارد که این اعضا الزامات آرماتورگذاری و مقاومت برشی را طبق بندهای ۲-۳-۶-۲۰ تا ۴-۳-۶-۲۰ رعایت نمایند. همچنین الزامات جایگزینی در دیوار پایه هایی که در آن ها $\frac{l_w}{b_w} > 2.5$ است، ارایه شده اند.

نیروی برشی طراحی که مطابق با بند ۴-۳-۶-۲۰ مشخص می شود ممکن است در برخی موارد به صورت غیر واقعی بزرگ باشد. به عنوان یک روش جایگزین بند ۱-۶-۷-۲۰ اجازه می دهد که نیروی برشی طراحی با ترکیبات بارگذاری ضریب داری که اثر زلزله در آن ها برای منظور کردن اضافه مقاومت سیستم تشدید شده است، محاسبه شود. در این خصوص مدارک متعددی تاثیرات زلزله تشدید شده را با ضریب اضافه مقاومت Ω_0 بیان کرده اند. اگر رفتار همبندی دیوارهای برشی همبند افزایش یابد به طوری که مقطع دیوار پایه تحت کشش خالص قرار گیرد مناسب تر آن است که مقاومت برشی مشابه با الزامات ستون های قاب های خمشی ویژه مطابق بند ۲-۴-۳-۶-۲۰ کاهش یابد.

۶-۷-۲۰-۱ در دیوار پایه ها (جرز دیوارها) باید ضوابط مربوط به ستون ها در قاب ها با شکل پذیری زیاد، موضوع بندهای ۲-۳-۶-۲۰ تا ۴-۳-۶-۲۰ و با منظور نمودن سطوح فوقانی و تحتانی ارتفاع آزاد دیوار پایه به عنوان بر اتصالات، رعایت شوند. در دیوار پایه هایی که در آن ها $\frac{l_w}{b_w} > 2.5$ است، می توان به جای استفاده از بندهای مربوط به ستون ها، ضوابط «الف» تا «ج» زیر را به کار برد:

الف- نیروی برشی طرح، V_n ، باید مطابق بند ۱-۴-۳-۶-۲۰ به نحوی که سطوح فوقانی و تحتانی ارتفاع آزاد دیوار پایه به عنوان بر اتصال منظور گردند، محاسبه شود. در مواردی که بر اساس ضوابط مبحث ۶ مقررات ملی ساختمان، سیستم سازه ای مقاوم در برابر زلزله برای تشدید یافته طراحی می شود، نیازی نیست این برش از Ω_0 برابر برش ضریب دار به دست آمده از تحلیل سازه برای اثرات زلزله بیشتر منظور شود.

ب- مقدار V_n و آرماتورهای برشی باید مطابق ضوابط بند ۹-۷-۲۰ محاسبه شوند.

پ- آرماتورهای عرضی باید از نوع دورگیر باشند، به جز در مواردی که از آرماتورهای برشی افقی تک ساق و فقط در یک سفره به موازات l_w استفاده شده باشد. این آرماتورهای تک ساق باید در دو انتها به خم های ۱۸۰ درجه که آرماتورهای طولی انتهای دیوار پایه را در بر می گیرند، ختم شوند.

ت- فاصله قائم آرماتورهای عرضی از یکدیگر نباید از ۱۵۰ میلی متر بیشتر باشد.

ث- آرماتورهای عرضی باید حداقل تا ۳۰۰ میلی متر فراتر از ارتفاع آزاد در بالا و پایین دیوار پایه ادامه یابند.

ج- پیش بینی اجزای مرزی ویژه، در صورتی که بر اساس بند ۳-۴-۷-۲۰ نیاز باشند، الزامی است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۰-۶-۷-۲ در دیوار پایه‌های واقع در لبه خارجی دیوارها، در قطعات مجاور بالا و پایین دیوار پایه باید آرماتورهای افقی برای انتقال نیروی برش طرح از دیوار پایه به این قطعات پیش‌بینی شوند.

ت ۲۰-۶-۷-۲ در این بند الزامات مربوط به دیوار پایه‌هایی که در لبه خارجی دیوار قرار دارند، ارایه شده‌است. تحت برش‌های درون صفحه‌ای، ترک‌های مایل می‌توانند به داخل قسمت‌هایی از دیوار که مستقیماً بالا و پایین دیوار پایه هستند گسترش پیدا کند. در صورتی که آرماتورگذاری کافی در قسمت‌های مجاور (بالا و پایین) دیوار پایه انجام نشده باشد، خرابی برشی قسمت‌های مجاور (بالا و پایین) دیوار پایه می‌تواند اتفاق بیفتد. طول جاگذاری شده آرماتورهای فراهم شده درون قسمت‌های دیوار (در روی بازشوها) باید با در نظر گرفتن همزمان الزامات طول مهاری و مقاومت برشی قسمت‌های قائم دیوار پایه‌ها فراهم گردد، به شکل ۲۰-۲۲ مراجعه شود.

۲۰-۷-۷ درزهای ساخت در دیوارها

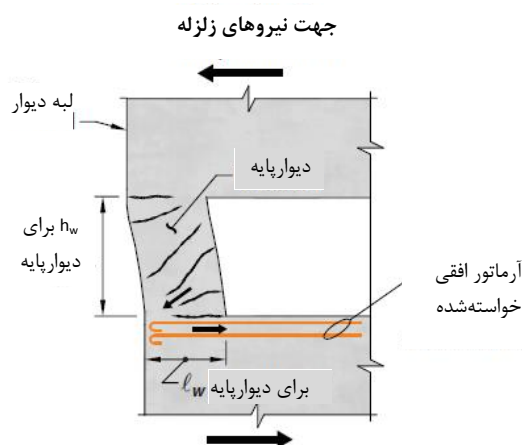
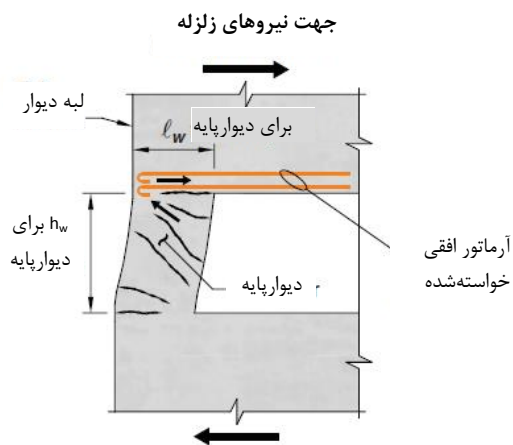
درزهای ساخت در دیوارها باید مطابق بند ۲۴-۵-۲ بوده و سطوح تماس آن‌ها زبری مورد نظر در حالت «ب» جدول ۸-۱ را دارا باشند.

ت ۲۰-۷-۷ درزهای ساخت در دیوارها

۲۰-۷-۸ دیوارهای ناپیوسته

آرماتورگذاری ستون‌هایی که در زیر دیوارهای ناپیوسته قرار دارند، باید مطابق بند ۲۰-۶-۳-۳-۷ باشد.

ت ۲۰-۷-۸ دیوارهای ناپیوسته

شکل ۲۰-۲۲ آرماتورهای افقی مورد نیاز در قطعات دیوار در بالا و پایین دیوار پایه‌های واقع در لبه‌های خارجی دیوار

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۹-۷-۲۰ ضوابط طراحی دیوارهای سازه‌ای در برش

۱-۹-۷-۲۰ نیروی برشی طرح V_e مطابق زیر محاسبه می‌شود:

$$V_e = V_u \leq 3V_u \Omega_v \omega_v \quad \text{رابطه ۱۴-۲۰}$$

در این رابطه V_u نیروی برشی است که از تحلیل سازه بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ساختمان به دست می‌آید. Ω_v ضریب اضافه مقاومت است که بر اساس **جدول ۴-۲۰** تعیین می‌شود.

جدول ۴-۲۰ ضریب اضافه مقاومت Ω_v در مقطع بحرانی

Ω_v	هندسه دیوار
بیشترین مقدار M_{pr} / M_u و 1.50 در ترکیب باری که بزرگترین Ω_v را حاصل نماید.	$h_{wcs} / l_w > 1.50$
1.0	$h_{wcs} / l_w \leq 1.50$

در مواردی که $h_{wcs} / l_w < 2$ باشد، مقدار ω_v را می‌توان برابر ۱/۰ فرض نمود. در غیر این صورت ω_v از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$n_s \leq 6 \quad \omega_v = 0.9 + \frac{n_s}{10} \quad \text{رابطه ۱۵-۲۰ الف}$$

$$n_s > 6 \quad \omega_v = 1.3 + \frac{n_s}{30} \leq 1.80 \quad \text{رابطه ۱۵-۲۰ ب}$$

مقدار n_s نباید کمتر از $0.00028h_{wcs}$ منظور شود. (h_{wcs} بر حسب میلی‌متر است)

ت ۹-۷-۲۰ ضوابط طراحی دیوارهای سازه‌ای در برش

ت ۱-۹-۷-۲۰ برش‌های طراحی برای دیوارهای سازه‌ای از تجزیه و تحلیل بار جانبی با ضرایب بار مناسبی افزایش یافته‌اند که برای موارد زیر در نظر گرفته می‌شوند:

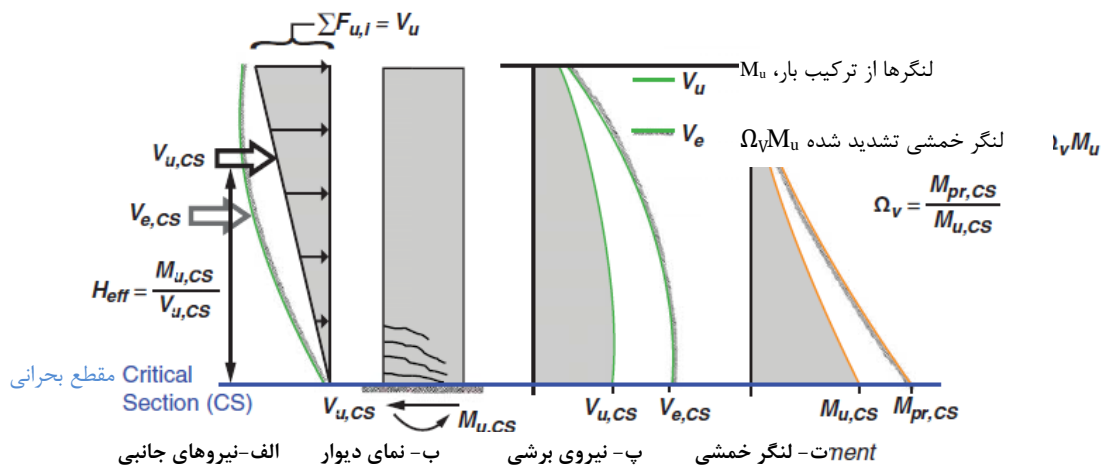
الف - اضافه مقاومت خمشی در مقاطع بحرانی که تسلیم آرماتورهای طولی در آن مورد انتظار است.

ب- تشدید دینامیکی به دلیل اثرات مدهای بالاتر، همانطور که در **شکل ۲۳-۲۰** نشان داده شده است. روشی که برای تعیین نیروهای برشی تشدید شده استفاده می‌شود مشابه روشی است که در استاندارد ۳۱۰۱ نیوزیلند (۲۰۰۶) استفاده می‌شود. تسلیم برشی دیوارهای لاغر معمولاً باعث کاهش ظرفیت تغییرشکل غیرارتجاعی آن‌ها نسبت به مقادیر مورد انتظار شده و به همین دلیل چنین رفتاری در دیوارهای لاغر غیرقابل قبول است. تسلیم برشی دیوارهای خیلی کوتاه اغلب قابل قبول تلقی می‌شود زیرا این دسته از دیوارها دارای مقاومت برشی ذاتی زیاد و نیز شکل‌پذیری کم هستند. همچنین از آنجا که دیوارهای کوتاه مرتبه نیروی محوری کمی دارند فروریزش محوری آن‌ها در نتیجه ضعف برشی چندان محتمل نیست. به همین منظور افزایش برش طراحی در دیوارهای با $h_{wcs} / l_w < 2$ مورد نظر نیستند. دقت شود همانند طراحی برشی ستون‌ها یا تیرهای قاب خمشی شکل‌پذیر، خرابی برشی نباید زودتر از تسلیم خمشی اتفاق بیافتد، لذا تا زمانی که دیوار به مقاومت خمشی محتمل، M_{pr} ، خود در طول مدت چرخه‌های بارگذاری و باربرداری همراه با اثرات سخت شوندگی فولادهای طولی می‌رسد، همین کنترل مورد نیاز است و مقاومت برشی باید جوابگو باشد. این اثر شامل افزایش مقاومت خمشی متناسب با مقدار واقعی آرماتور و اثرات اضافه مقاومت فولاد و بتن خواهد بود. همچنین از آنجا که M_{pr} و M_n به نیروی محوری بستگی دارند که برای ترکیبات مختلف بار و جهت بارگذاری برای دیوارهای بال‌دار و هم‌بند متفاوت است، باید از شرایط تولید کننده بزرگترین مقدار Ω_v برای ترکیب بار بحرانی استفاده شود. اگرچه مقدار ۱/۵ در **جدول ۴-۲۰** از حداقل مقدار بدست آمده برای ترکیب بار حاکم با ضریب کاهش مقاومت ۰/۹ و تنش کششی حداقل $1.25f_y$ در آرماتور طولی بیشتر است، اما ممکن است در صورت ارائه آرماتور طولی بیش از حد مورد نیاز، مقداری بیشتر از ۱/۵ مناسب‌تر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

باشد. تشدید دینامیکی در دیوارهایی با $h_w / \ell_w < 2$ قابل توجه نیست.

شکل ۲۰-۲۳ تعیین برش مورد نیاز در دیوارهای با $h_w / \ell_w \geq 2$

متن اصلی

تفسیر/توضیح

این اثر به علت تغییر توزیع نیروی جانبی وارد بر سازه مشابه با توزیع دینامیکی طیفی به علت مشارکت مدها و متعاقب آن کاهش ارتفاع محل اثر نیروی برآیند آنها H_{eff} اتفاق می‌افتد. از آنجا که برش معادل ظرفیت خمشی دیوار $V_{e,CS}$ به فاصله این برآیند تا مقطع بحرانی H_{eff} وابسته است، با کاهش این فاصله، برش متناظر $V_{u,CS}$ نیز افزایش می‌یابد. محدودیت $0.00028h_{wcs}$ برای n_s برای ساختمان‌هایی با ارتفاع زیاد طبقات اعمال می‌شود. استفاده از Ω_v برای V_u از اعمال ضریب نامعینی در صورت نیاز و مطابق با مبحث

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ششم مقررات ملی ساختمان جلوگیری نمی‌کند. ضریب Ω_v برای تحلیل‌های دینامیکی برای هر تعداد طبقه الزامی است و فقط مقدار حداکثر ۱/۸ خواهد داشت. برخلاف رویه معمول که اعمال هر دو ضریب اضافه مقاومت و نامعینی سازه را ممنوع می‌کند، اعمال ضریب اضافه مقاومت خمشی متناسب با این بند همزمان با ضریب نامعینی سازه بلامانع است.

ت ۲۰-۹-۲۰-۲۰-۲۰ رابطه ۱۸-۲۰ مقاومت برشی اسمی بیشتر برای دیوارهایی با نسبت برش به خمش زیاد را نشان می‌دهد. مقاومت برشی اسمی بر حسب مساحت خالص مقطع تحمل کننده برش بیان شده است. برای مقطع مستطیلی بدون بازشو جمله A_{cv} به سطح مقطع کل، تا حاصل ضرب عرض در عمق موثر آن، مربوط است.

بخش قائم دیوار به قسمتی از دیوار که به صورت افقی با بازشوها یا با یک بازشو و یک لبه محدود شده، اشاره می‌کند (به بخش ۲۰-۷-۲۰ مراجعه شود). برای یک دیوار منفرد یا یک قسمت قائم دیوار، ρ_t به آرماتورهای افقی و ρ_l به آرماتورهای قائم اشاره دارد.

نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ مربوط به به ابعاد کلی دیوار، یا قسمتی از دیوار محصور شده بین دو بازشو، یا یک بازشو و یک لبه اشاره دارد. مقصود از ضابطه بند ۲۰-۹-۷-۳ ایجاد اطمینان برای آن است که هر قسمتی از دیوار واحد مقاومتی بیشتر از کل دیوار نداشته باشد. هر چند، یک قسمت از دیوار با نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ بزرگتر از مقدار آن برای کل دیوار، باید برای مقاومت واحد محاسبه شده براساس نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ مربوط به همان قسمت طراحی و ابعاد آن انتخاب شود.

برای محدود کردن مقاومت موثر در برابر ترک‌های مایل، آرماتورهای مربوط ρ_t و ρ_l باید به نحو مناسبی در طول و ارتفاع دیوار توزیع شوند، به ۲۰-۹-۷-۴ مراجعه شود. آرماتورهای لبه دیافراگم که نزدیک لبه‌های دیوار به صورت فشرده برای مقاومت در برابر لنگر خمشی دیافراگم پیش‌بینی شده‌اند نباید در مشخص کردن ρ_t و ρ_l بکار برده شود. ضمناً با در نظر گرفتن محدودیت‌های اجرایی و توزیع آرماتورهای برشی باید یکنواخت و با فواصل کم باشند.

در مواردی که نیروی برشی ضریب‌دار در یک تراز مشخص سازه با چندین دیوار یا چندین بخش قائم از یک دیوار بازشودار تحمل می‌شود، مقاومت برشی متوسط فرض شده برای مساحت مقطع کلی در دسترس به $0.66\sqrt{f'_c}$ محدود شده است با این الزام اضافی که مقاومت برشی واحد یک قسمت قائم دیوار نباید از $0.83\sqrt{f'_c}$ تجاوز کند. حد بالای مقاومت اختصاص داده شده به هر یک از اعضا برای محدود کردن میزان باز توزیع نیروی برشی تعیین شده است.

۲۰-۹-۷-۲۰ مقاومت برشی اسمی دیوار، V_n ، نباید از مقدار رابطه زیر بیشتر در نظر گرفته شود:

$$V_n = A_{cv}(\alpha_c \lambda \sqrt{f'_c} + \rho_t f_y) \quad \text{رابطه ۲۰-۱۶}$$

در این رابطه α_c ضریبی است که مطابق «الف» تا «پ» زیر محاسبه می‌شود:

الف- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ بزرگتر یا مساوی ۲ است: $\alpha_c = 0.17$

ب- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ کوچکتر یا مساوی ۱/۵ است: $\alpha_c = 0.25$

پ- در دیوارهایی که در آن‌ها نسبت $\frac{h_w}{l_w}$ بین ۱/۵ و ۲ است، ضریب α_c با درون‌یابی خطی بین اعداد فوق تعیین می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

بخش افقی دیوار در بند ۲۰-۷-۹-۶ به بخش‌هایی از دیوار گفته می‌شود که بین دو بازشو که در محور قائم هم‌راستا هستند، قرار گرفته‌اند، به شکل ۲۰-۲۰ مراجعه شود. این بخش اساساً یک بخش قائم است که ۹۰ درجه دوران یافته است. این بخش افقی دیوار، وقتی بازشوها در سراسر ارتفاع ساختمان در محور قائم هم‌راستا باشند، تیر هم‌بند هم گفته می‌شود، به بند ۲۰-۷-۵ مراجعه نمائید. در طراحی یک بخش افقی دیوار یا تیر هم‌بند، ρ_t به آرماتورهای قائم و ρ_l به آرماتورهای افقی گفته می‌شود.

۲۰-۷-۹-۳ در تعیین مقاومت برشی اسمی دیوار، V_n بر اساس بند ۰ در قطعات افقی یا قائم یک دیوار، مقدار ضریب α_c باید برای بیشترین مقدار $\frac{h_w}{l_w}$ برای کل دیوار و قطعه مورد نظر منظور شود.

۲۰-۷-۹-۴ آرماتورهای برشی در دیوارها باید در صفحه دیوار در دو جهت عمود بر هم توزیع شوند. در صورتی که مقدار $\frac{h_w}{l_w}$ کمتر از ۲ باشد، نسبت سطح مقطع آرماتور قائم به مقطع بتنی، ρ_t نباید کمتر از مقدار نظیر برای آرماتور افقی برشی، ρ_t در نظر گرفته شود.

۲۰-۷-۹-۵ در دیوارهایی که متشکل از تعدادی قطعه دیواری قائم بوده و نیروی جانبی مشترکی را تحمل می‌کنند، V_n در کل نباید بیشتر از $0.66A_{cv}\sqrt{f'_c}$ و در هر یک از قطعات به تنهایی نباید بیشتر از $0.83A_{cw}\sqrt{f'_c}$ منظور گردد. A_{cv} سطح مقطع کل بتن محدود به عرض ضخامت جان و مجموع طول مقاطع دیواری و A_{cw} ، سطح مقطع هر قطعه دیواری می‌باشد.

۲۰-۷-۹-۶ مقاومت برشی نهایی در قطعات افقی دیوارها و در تیرهای هم‌بند در دیوارهای هم‌بسته، V_n ، نباید بیشتر از $0.83A_{cw}\sqrt{f'_c}$ در نظر گرفته شود. A_{cw} ، سطح مقطع بتن یک قطعه افقی دیوار و یا تیر هم‌بند است.

ت ۲۰-۷-۹-۷ عدم نیاز به رعایت ضابطه بند ۲۰-۴-۷-۵ «الف» برای آن است که دیوار طبق ضابطه بند ۲۰-۴-۷-۲ برای تسلیم خمشی طراحی می‌شود.

۲۰-۷-۹-۷ در صورتی که دیوار یا دیوار پایه‌ها بر اساس بند ۲۰-۴-۷-۲ محاسبه شوند، نیازی به رعایت بند ۲۰-۴-۷-۵ «الف» نیست.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۷-۲۰ ضوابط طراحی دیوارهای سازه ای با در خمش و بار محوری

ت ۱۰-۷-۲۰ ضوابط طراحی دیوارهای سازه‌ای با در خمش و بار محوری

دیوارهای سازه‌ای و اجزایی از آنها که تحت اثر همزمان بارهای محوری و خمش قرار دارند، باید مطابق ضوابط بخش ۸-۳ طراحی شوند. تاثیر بتن و آرماتورهای طولی که به نحو مناسبی مهار شده‌اند و در عرض موثر بال دیوار، اجزای لبه، و یا جان دیوار قرار دارند و همچنین اثر بازشوها، باید در محاسبات منظور گردند.

مقاومت خمشی دیوار یا قسمتی از دیوار براساس روش‌هایی که در ستون‌ها معمول است، بدست می‌آید. مقاومت باید با در نظر گرفتن بارهای محوری وارده و بارهای جانبی بدست آید. آرماتورهای متمرکز در اجزای مرزی و در بال‌ها و جان دیوار باید در محاسبه مقاومت دیوار، براساس تحلیل سازگاری کرنش‌ها در نظر گرفته شوند. شالوده نگهدارنده دیوار برای مقاومت در برابر نیروهای اجزای مرزی و جان دیوار طراحی می‌شود. برای دیوارهای بازشودار، تاثیر بازشو یا بازشوها بر مقاومت خمشی و برشی دیوار در نظر گرفته می‌شود و یک مسیر بار اطراف بازشو یا بازشوها صحت سنجی می‌شود. مفاهیم طراحی بر اساس ظرفیت و مدل‌های خرابایی ممکن است برای این منظور مفید واقع شوند.

در مواردی که مقطع دیوار به شکل C, T, L و غیره می‌باشد اثر بال بر روی رفتار دیوار باید با در نظر گرفتن بخش مناسبی از عرض بال در نظر گرفته شود. عرض موثر بال با افزایش تغییرمکان جانبی دیوار افزایش می‌یابد. در این موارد تاثیر بال تحت فشار با بال تحت کشش تفاوت دارد. تاثیر بال تحت فشار اثر نسبتا کمی در مقاومت و ظرفیت تغییرشکل‌پذیری دیوار دارد. بنابراین ایجاد سهولت در طراحی برآورده واحدی برای عرض بال در کشش و فشار در نظر گرفته می‌شود.

۱۱-۷-۲۰ دیوارهای برشی هم‌بند شکل‌پذیر

ت ۱۱-۷-۲۰ دیوارهای برشی هم‌بند شکل‌پذیر

۱۱-۷-۲۰ در دیوارهای برشی هم‌بند شکل‌پذیر، ضوابط این بخش باید رعایت شوند.

۱۱-۷-۲۰ در هر یک از دیوارها نسبت $h_{wcs}/l_w \geq 2$ بوده و ضوابط بخش ۲۰-۷ رعایت شوند.

۱۱-۷-۲۰ در تیرهای هم‌بند، ضوابط بند ۲۰-۷-۵ و موارد «الف» تا «پ» زیر رعایت شوند:

الف- در تمام طبقات ساختمان باید نسبت $l_n/h \geq 2$ برقرار باشد.

ب- در هر طبقه باید نسبت $l_n/h \leq 5$ برای حداقل ۹۰ درصد طبقات ساختمان برقرار باشد.

محدودیت‌های نسبت ابعادی و الزامات طول تیر هم‌بند برای دیوارهای هم‌بند شکل‌پذیر در نظر گرفته شده است تا موجب ایجاد مکانیزم اتلاف انرژی ناشی از تغییرشکل‌های غیرارتجاعی معکوس شونده در تیر هم‌بند شوند. سختی و مقاومت دیوار در هر دو انتهای تیرها باید برای ایجاد این رفتار کافی باشد. در خصوص رفتار دیوارهای برشی هم‌بند شکل‌پذیر در تفسیر بند ۲۰-۷-۵ توضیح داده شده است، این ابعاد به منظور ایجاد همان رفتار داده شده است. محدودیت ارتفاع به دهانه دیوار نیز به منظور ایجاد تغییرشکل‌های خمشی در دیوار به جای رفتار برشی است زیرا رفتار برشی متفاوت با رفتار هم‌بند یک دیوار برشی بازشودار است. برخی از آیین‌نامه‌ها حداقل ارتفاع ۱۸ متر را نیز برای دیوار به منظور این رفتار پیشنهاد می‌نمایند.

متن اصلی

پ- رعایت بند ۲۰-۷-۳-۶ برای هر دو انتهای تیرهای هم‌بند الزامی است.

۸-۲۰ دیافراگم‌ها و خرپاهای با شکل‌پذیری متوسط و زیاد

۱-۸-۲۰ ضوابط این بخش، علاوه بر ضوابط فصل ۱۴ باید در طراحی دیافراگم‌ها و جمع‌کننده‌ها و نیز خرپاهایی که جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله با شکل‌پذیری متوسط یا زیاد هستند، رعایت گردند.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۸ دیافراگم‌ها و خرپاهای با شکل‌پذیری متوسط و زیاد

ت ۱-۸-۲۰ دیافراگم‌ها به صورتی که در ساختمان‌ها استفاده می‌شوند اعضای سازه‌ای، مثل کفها یا بام‌ها هستند که تمام یا بخشی از عملکردهای زیر را فراهم می‌کنند:

الف- تکیه‌گاهی برای اعضای ساختمان مانند دیوارها، تیغه‌ها و پوشش‌ها هستند، که در برابر نیروهای افقی مقاومت می‌کنند اما به عنوان قسمتی از سیستم مقاوم لرزه‌ای نیستند.

ب- انتقال نیروهای جانبی از محل اثر آن به اعضای قائم سیستم مقاوم لرزه‌ای را بعهده دارند.

پ- اتصال اجزای قائم مختلف سیستم مقاوم لرزه‌ای با مقاومت، سختی و شکل‌پذیری مناسب، بگونه‌ای که ساختمان مطابق آنچه در طراحی پیش‌بینی شده است پاسخ دهد.

۲-۸-۲۰ تلاش‌های طراحی

تلاش‌های ناشی از زلزله برای طراحی دیافراگم‌ها و ترکیب نیروها باید با استفاده از ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان تعیین شوند.

ت ۲۰-۸-۲ تلاش‌های طراحی

ت ۲-۸-۲۰ در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، نیروهای طراحی لرزه‌ای برای دیافراگم‌ها مستقیماً در تحلیل بارهای جانبی محاسبه نمی‌شوند، در عوض، نیروهای طراحی دیافراگم‌ها که در هر تراز با استفاده از فرمولی که نیروهای طبقه را با توجه به تاثیرات دینامیکی تشدید می‌کند و شامل حدود حداکثر و حداقل می‌باشد بدست می‌دهند.

این نیروها به همراه ترکیبات بارگذاری حاکم برای طراحی برشی و خمشی دیافراگم استفاده می‌شوند. برای اعضای جمع‌شونده، مبحث ششم مقررات ملی ساختمان، نیروهای زلزله را با ضریب Ω_0 تشدید می‌کند. نیروهای تشدید شده با Ω_0 برای نیروهای برشی موضعی دیافراگم، حاصل از انتقال نیروهای جمع‌کننده به صورت محوری و برای لنگرهای خمشی موضعی دیافراگم، حاصل از خروج از مرکزیت نیروهای جمع‌شونده نیز استفاده می‌شود، شکل ۲۰-۲۳. برای بیشتر ساختمان‌های بتنی در معرض تقاضای لرزه‌ای غیرارتجاعی، محدود کردن رفتار غیرارتجاعی دیافراگم کفها تحت تغییر شکل‌ها و نیروهای حاصل از زلزله مطلوب است،

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در ساختمان‌ها ترجیح داده می‌شود که رفتار غیرارتجاعی تنها در مکان‌های پیش‌بینی شده سیستم قائم مقاوم لرزه‌ای که برای پاسخ شکل‌پذیری دارای جزئیات مناسب هستند، مثل مفصل پلاستیک در تیرهای قاب‌های خمشی ویژه یا در تیرهای هم‌بند، یا مفصل پلاستیک پای دیوارها، اتفاق بیافتد. برای ساختمان‌هایی که دهانه‌های بزرگ دیافراگمی، بین اعضای مقاوم سیستم جانبی ندارند، دستیابی به رفتار ارتجاعی دیافراگم دشوار نیست. برای ساختمان‌هایی که دیافراگم‌ها قبل از تسلیم سیستم مقاوم لرزه‌ای به مقاومت برشی یا خمشی خود می‌رسند، باید مقاومت بیشتر برای دیافراگم‌ها تامین شود.

در فصل ۱۴ جزئیات طراحی دیافراگم‌ها برای حالاتی که جز سیستم مقاوم لرزه‌ای نیستند، ارائه شده‌است.

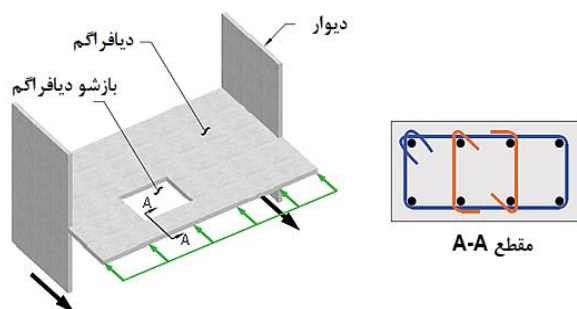
۳-۸-۲۰ مسیر انتقال نیروهای زلزله

۱-۳-۸-۲۰ دیافراگم‌ها و اتصالات آن‌ها باید به گونه‌ای طراحی شوند که بتوانند نیروهای وارده را به اجزای جمع‌کننده و اجزای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله منتقل نمایند.

۲-۳-۸-۲۰ اجزایی از دیافراگم که عمدتاً تحت اثر نیروهای محوری قرار داشته و از آن‌ها برای انتقال نیروهای برشی و یا لنگرهای خمشی اطراف بازشوها و یا سایر ناپیوستگی‌های دیافراگم استفاده می‌شود، باید الزامات بندهای ۴-۷-۸-۲۰ و ۵-۷-۸-۲۰ برای جمع‌کننده‌ها را تامین نمایند.

ت ۳-۸-۲۰ مسیر انتقال نیروهای زلزله

ت ۲-۳-۸-۲۰ این ضابطه در مورد اعضای شبه دستک فشاری که پیرامون بازشوها، لبه‌های دیافراگم یا سایر ناپیوستگی‌ها در دیافراگم اتفاق می‌افتد بکار می‌رود. شکل ۲۴-۲۰ یک نمونه را نشان می‌دهد. این دسته اعضا در معرض نیروهای فشاری ناشی از زلزله به همراه لنگر خمشی و نیروی برشی ناشی از زلزله یا بارهای ثقلی هستند. (این اعضا می‌توانند اعضای قاب باشند).

شکل ۲۴-۲۰ مثالی برای ضابطه ۲-۳-۸-۲۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۸-۲۰ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته شده مرکب

ت ۴-۸-۲۰ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته شده مرکب

از دال‌های مرکبی که در آن‌ها دال بتنی درجا بر روی قطعات پیش‌ساخته کف یا سقف ریخته شده و به شرط آن که مسلح بوده و دارای سطح تماس تمیز و بدون شیره بتن بوده و مضرس شده باشد، می‌توان به عنوان دیافراگم سازه‌ای استفاده نمود.

یک دال رویه باید به نحوی باشد که سیستم کف بتواند مقاومت لازم در برابر کماتش دال را فراهم کند. آرماتورگذاری برای اطمینان از پیوستگی انتقال برش بین درزهای پیش‌ساخته ضروری است. الزامات ناحیه اتصال به منظور تامین یک سیستم کامل با توان انتقال برش لازم معرفی شده است.

۵-۸-۲۰ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته غیر مرکب

ت ۵-۸-۲۰ دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته غیر مرکب

از دال‌های بتنی غیر مرکبی که در آن‌ها دال بتنی درجا بر روی قطعات پیش‌ساخته کف یا سقف ریخته شده و دارای سطح تماس غیر پیوسته با آن‌ها هست، می‌توان به عنوان دیافراگم سازه‌ای استفاده نمود، مشروط بر آن که دال درجا ریخته شده به تنهایی برای نیروهای ناشی از زلزله طراحی شده و دارای جزییات مناسب باشد.

عملکرد مرکب بین دال فوقانی و کف پیش‌ساخته مورد نیاز نیست اگر دال فوقانی برای مقاومت در برابر نیروهای زلزله طراحی شده باشد.

۶-۸-۲۰ حداقل ضخامت دیافراگم‌ها

ت ۶-۸-۲۰ حداقل ضخامت دیافراگم‌ها

حداقل ضخامت دیافراگم‌هایی که به طور یکپارچه ساخته می‌شوند، ۵۰ میلی‌متر و حداقل ضخامت دیافراگم‌هایی که بر روی قطعات پیش‌ساخته ریخته می‌شوند و عملکرد مرکب با آن‌ها ندارند، ۶۵ میلی‌متر می‌باشد.

حداقل ضخامت دیافراگم‌های بتنی منعکس کننده روش فعلی اجرا در تیرچه‌ها و سیستم‌های مشبک و دال‌های رویه مرکب ریخته شده روی سیستم‌های بام و کف پیش‌ساخته است. دال‌های ضخیم‌تر در صورتی که دال رویه برای عملکرد مرکب با سیستم پیش‌ساخته برای مقاومت در برابر نیروهای زلزله طرح، طراحی نشده باشد مورد نیاز است.

۷-۸-۲۰ آرماتورها

ت ۷-۸-۲۰ آرماتورها

۱-۷-۸-۲۰ حداقل نسبت آرماتور در دیافراگم‌ها باید بر اساس ضوابط **فصل ۴** تعیین شود. فاصله مرکز این آرماتورها از یکدیگر در هر جهت نباید از ۳۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد. در مواردی که از شبکه‌های سیمی جوش شده به عنوان آرماتور توزیع شده در دال بتنی که بر روی قطعات پیش‌ساخته کف و بام ریخته شده است، استفاده می‌شود، فاصله سیم‌های موازی با درزهای قطعات پیش‌ساخته از یکدیگر نباید از ۲۵۰ میلی‌متر کمتر

ت ۱-۷-۸-۲۰ حداقل نسبت آرماتور برای دیافراگم‌ها مطابق با مقدار مورد نیاز آرماتورگذاری برای جمع‌شدگی و حرارت است، به بخش ۴-۱۹ مراجعه شود. حداکثر فاصله برای آرماتورها به منظور کنترل عرض ترک‌های مورب پیش‌بینی شده است.

حداقل فاصله ۲۵۰ میلی‌متری برای آرماتورهای عرضی برای کاهش احتمال گسیختگی سیم‌های عبور کننده از ترک‌های بحرانی ایجاد شده حین زلزله طرح لازم است. الزام حداقل فاصله در مورد

متن اصلی

باشد. آرماتورهایی که برای تامین مقاومت برشی استفاده می‌شوند، باید پیوسته بوده و به صورت یکنواخت در عرض صفحه برش توزیع گردند.

۲۰-۷-۸-۲-۲ وصله‌ها و مهارها در آرماتورهایی که برای مقاومت در برابر نیروهای اجزای جمع‌کننده، برش، یا کشش ناشی از خمش استفاده می‌شوند، باید برای تامین تنش حد تسلیم در کشش طراحی شوند.

۲۰-۷-۸-۳-۲ در مواردی که از وصله‌های مکانیکی برای انتقال نیرو بین دیافراگم و اجزای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله استفاده می‌شود، وصله‌ها باید از گروه ۲ در بند ۲۰-۶-۲-۶-۲ باشند. در صورت استفاده از آرماتورهای رده‌های بالاتر از S400 و S420 استفاده از وصله‌های مکانیکی برای انتقال نیروی فوق مجاز نمی‌باشد.

۲۰-۷-۸-۴-۲ آرماتورهای طولی اجزای جمع‌کننده باید به گونه‌ای طراحی شوند که در آن‌ها تنش کششی متوسط در طول «الف» یا «ب» زیر، از ϕf_y تجاوز ننموده و f_y بیشتر از ۴۲۰ مگاپاسکال منظور نشود:

الف- فاصله از انتهای یک جمع‌کننده تا محلی که نیروی عضو جمع‌کننده به عضو قائم منتقل می‌شود؛
ب- فاصله بین دو عضو قائم در دو انتهای عضو جمع‌کننده.

۲۰-۷-۸-۵-۲ در اجزای جمع‌کننده، در مواردی که تنش فشاری در هر مقطع بیشتر از $0.2f'_c$ باشد، باید از آرماتورهای عرضی مطابق ضوابط بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲ «الف» تا «ث» و بند ۲۰-۳-۳-۶-۲ استفاده شود و محدودیت بند ۲۰-۳-۳-۶-۲ «الف» باید به یک سوم بعد کوچک‌تر جز جمع‌کننده تغییر یابد. مقدار آرماتور عرضی باید مطابق موارد «الف» و «ب» زیر باشند. همچنین نیازی به آرماتورهای عرضی در مقاطعی که تنش فشاری از $0.15f'_c$ کمتر است، نمی‌باشد.

در مواردی که از نیروهای طراحی تشدید یافته به منظور تامین اضافه مقاومت اجزای قائم سیستم مقاوم در برابر زلزله استفاده شده باشد، باید مقادیر $0.2f'_c$ و $0.15f'_c$ را به ترتیب به $0.5f'_c$ و $0.4f'_c$ افزایش داد.

تفسیر/توضیح

دیافراگم‌های مسلح شده با آرماتورهای منفرد کاربرد ندارد، زیرا کرنش‌ها در طولی بیشتر توزیع می‌شوند.

ت ۲۰-۷-۸-۲-۲ گیرایی و وصله‌ها، طبق الزامات فصل ۲۱ برای آرماتورگذاری کششی طراحی می‌شوند. کاهش در طول وصله یا طول گیرایی تنش‌های محاسباتی کمتر از f_y آنطور که در بند ۲۱-۳-۹ نشان داده شده است، مجاز نیست.

ت ۲۰-۷-۸-۴-۲ در این بند تنش متوسط در جمع‌کننده‌ها محدود شده است تا بتوان از کنترل ترک در طول جمع‌کننده‌ها اطمینان حاصل کرد. در صورتی که جمع‌کننده برای تنش تسلیم ۴۲۰ مگاپاسکال طراحی شده باشد، حتی اگر آرماتور رده 550 مشخص شده باشد، نیازی به محاسبه متوسط تنش در طول جمع‌کننده‌ها نیست.

ت ۲۰-۷-۸-۵-۲ اعضای جمع‌کننده در اعضای قائم سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله برای نیروهای تشدید شده با ضریب Ω_0 طراحی می‌شوند. تشدید این نیروها برای منظور داشتن احتمال رسیدن تنش در آرماتورهای اعضای قائم به مقداری بیشتر از مقاومت تسلیم است. ضریب تشدید Ω_0 برای بیشتر سازه‌های بتنی مقداری بین ۲ تا ۳ داشته و به ضوابط انتخاب شده و نوع سیستم مقاوم لرزه‌ای بستگی دارد. در بعضی مدارک، این ضریب می‌تواند بر اساس حداکثر نیرویی که در اعضای قائم سیستم مقاوم لرزه‌ای ممکن است ایجاد شود، در نظر گرفته می‌شود.

تنش‌های فشاری ناشی از نیروهای ضریب‌دار با استفاده از یک مدول ارتجاعی خطی براساس سطح مقطع کل دیافراگم محاسبه می‌شوند به عنوان معیاری برای مشخص کردن اینکه آیا به آرماتورهای محصور کننده نیاز است یا خیر، می‌باشند. تنش‌های فشاری $0.2f'_c$ یا $0.5f'_c$ برای نیروهایی تشدید یافته فرض می‌شود که اشاره دارد به

متن اصلی

الف- در صورت استفاده از دورگیر با خطوط مستقیم، نسبت $A_{sh}/s_b c$ برابر با $0.09 \frac{f'_c}{f_{yt}}$ است.
ب- در صورت استفاده از دورپیچ‌ها یا دورگیرهای دایروی، نسبت ρ_s باید بیشترین از دو مقدار $0.45 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}}$ و یا $0.12 \frac{f'_c}{f_{yt}}$ باشد.

۶-۷-۸-۲۰ جزئیات آرماتورهای طولی اجزای جمع‌کننده در نواحی وصله‌ها و مهارها باید مطابق یکی از دو بند «الف» و «ب» زیر باشند:

الف- فاصله مرکز تا مرکز آرماتورها حداقل معادل با ۳ برابر قطر آرماتورهای طولی، ولی نه کمتر از ۴۰ میلی‌متر و پوشش خالص آرماتور برابر با حداقل ۲/۵ برابر قطر آرماتورهای طولی، ولی نه کمتر از ۵۰ میلی‌متر باشد.
ب- سطح مقطع آرماتورهای عرضی، A_v ، حداقل برابر با بزرگترین دو مقدار $0.062 \sqrt{f'_c} \left(\frac{b_w s}{f_{yt}} \right)$ و $\frac{0.35 b_w s}{f_{yt}}$ باشد، مگر آن که مقدار به دست آمده از بند ۴-۷-۸-۲۰ بیشتر باشد.

تفسیر/توضیح

انسجام تمام سازه به توانایی آن عضو در مواجهه با نیروهای فشاری قابل‌ملاحظه تحت بارهای چرخه‌ای شدید بستگی دارد. آرماتورگذاری عرضی در چنین محل‌هایی برای فراهم کردن محصورشدگی بتن و آرماتور طولی مورد نیاز است.

ت ۶-۷-۸-۲۰ این بخش به منظور کاهش امکان کمانش آرماتورها و فراهم کردن شرایط مناسب گیرایی آرماتورها در مجاورت وصله‌ها و نواحی مهارشدگی، پیش‌بینی شده است.

ت ۸-۸-۲۰ مقاومت خمشی

مقاومت خمشی دیافراگم‌ها با استفاده از فرضیات مشابه دیوارها، ستون‌ها یا تیرها محاسبه می‌شود. طراحی دیافراگم‌ها برای لنگر خمشی و سایر تلاش‌ها با استفاده از ترکیبات بارگذاری جدول ۱-۷ برای در نظر گرفتن همزمانی نیروهای زلزله با بارهای ثقلی و سایر بارها انجام می‌شود. تاثیر بازشوهای دال بر مقاومت برشی و خمشی با ارزیابی مقاطع بحرانی بالقوه ایجاد شده توسط بازشوها باید انجام شود. مدل‌های خرابایی برای طراحی دیافراگم‌های بازشودار، بالقوه مفید می‌باشند.

در ویرایش‌های قبلی فرض بر این بود که تمام لنگرهای خمشی طراحی دیافراگم‌ها بوسیله نیروهای ایجاد شده در یال‌ها قرار گرفته روی لبه‌های مقابل هم دیافراگم تحمل می‌شود. در این ویرایش فرض بر آن است که تمام آرماتورهای طولی در محدوده ضابطه بند ۷-۸-۲۰ در تامین مقاومت خمشی دیافراگم مشارکت دارند. این فرض، از تمرکز مساحت آرماتورهای طولی مورد نیاز در لبه‌های دیافراگم می‌کاهد اما نباید به عنوان ضابطه‌ای برای حذف تمام آرماتورهای لبه تفسیر شود.

ت ۸-۸-۲۰ مقاومت خمشی

طراحی دیافراگم‌ها و اجزای آن‌ها برای خمش باید مطابق فصل ۱۴ بوده و اثرات بازشوها نیز منظور گردند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۹-۸-۲۰ مقاومت برشی

ت ۹-۸-۲۰ مقاومت برشی

۱-۹-۸-۲۰ در طراحی دیافراگم‌ها برای برش، مقدار V_n نباید از مقدار رابطه زیر بیشتر باشد:

$$V_n = A_{cv}(0.17\lambda\sqrt{f'_c} + \rho_t f_y) \quad \text{رابطه ۱۷-۲۰}$$

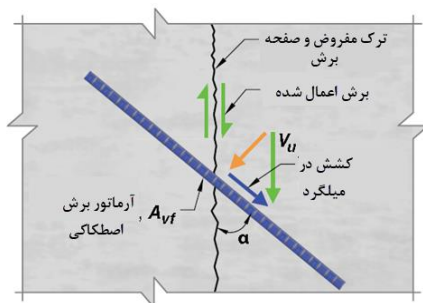
۱-۹-۸-۲۰ مقاومت برشی مورد نیاز برای دیافراگم‌ها شبیه مقادیر مورد نیاز برای دیوارهای سازه‌ای لاغر است و براساس ضوابط برشی تیرها بنا شده‌اند. عبارت A_{cv} مربوط به مساحت ناخالص دیافراگم است ولی نمی‌تواند از حاصل ضرب ضخامت در عرض دیافراگم بیشتر در نظر گرفته شود. این برابر با مقطع کل تیر عمیق موثری است که دیافراگم را شکل می‌دهد. آرما تور توزیع شده دال ρ_t که برای محاسبه مقاومت برشی یک دیافراگم از رابطه ۲۰-۲۰ استفاده می‌شود، عمود بر آرما تورهای خمشی قرار داده می‌شوند. ضوابط بند ۲-۹-۸-۲۰ حداکثر مقاومت برشی دیافراگم را محدود می‌کند.

در دیافراگم‌های بتنی که از دال‌های رویه بر روی قطعات پیش‌ساخته کف یا سقف تشکیل شده‌اند، A_{cv} باید با منظور نمودن ضخامت دال رویه به تنهایی برای دیافراگم‌های غیر مرکب و ضخامت مجموع دال درجا ریخته شده و قطعات پیش‌ساخته برای دیافراگم‌های مرکب، محاسبه گردد. در دیافراگم‌های با دال رویه مرکب، برای محاسبه V_n باید از کوچک‌ترین مقدار f'_c برای بتن رویه و قطعه پیش‌ساخته استفاده شود.

علاوه بر تامین بندهای ۱-۹-۸-۲۰ و ۲-۹-۸-۲۰ دیافراگم‌های دال رویه درجا ریخته، باید بندهای ۳-۹-۸-۲۰ و ۴-۹-۸-۲۰ را نیز تامین نمایند. دال‌های رویه بتن درجا ریخته شده روی سیستم‌های بام یا کف پیش‌ساخته، تمایل به ایجاد ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی هم‌راستا با درزهای بین اعضای پیش‌ساخته مجاور دارند. بنابراین، الزامات اضافی مربوط به مقاومت برشی در بند ۳-۹-۸-۲۰ براساس مدل‌های برش اصطکاکی بنا شده است. علاوه بر این فرض شده که صفحه ترک مطابق با درزها در سیستم پیش‌ساخته همانطور که در **شکل ۲۵-۲۰** نشان داده شده است در جهت برش اعمالی است. ضریب اصطکاک μ در مدل برش اصطکاکی برای بتن‌های با وزن معمولی به جهت حضور ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی برابر ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود. هر دو آرما تو توزیع شده و مرزی در دال‌های رویه را می‌توان به عنوان آرما تور برش اصطکاکی A_{vf} در نظر گرفت. آرما تورهای مرزی در برخی آیین‌نامه‌ها تحت عنوان آرما تورهای یال یا لبه دیافراگم نام‌گذاری می‌شود. گرچه آرما تورهای مرزی در برابر نیروهای مربوط به نیروی محوری و لنگر خمشی مربوط به دیافراگم هم مقاومت می‌کند، کاهش ایجاد شده در مقاومت برش اصطکاکی در ناحیه کششی با افزایش مقاومت برش اصطکاکی ناحیه فشاری جبران می‌شود. بنابراین مساحت آرما تورهای مرزی استفاده شده برای مقاومت در برابر برش اصطکاکی لازم نیست به مساحت آرما تورهای مرزی استفاده شده برای مقاومت در برابر خمش و نیروی محوری افزوده شود. آرما تورهای توزیع شده دال رویه، باید در تامین حداقل یک دوم مقاومت برشی اسمی مشارکت نماید. فرض شده است اتصال بین اعضای پیش‌ساخته در مقاومت برشی دیافراگم‌های دال رویه مشارکت نمی‌کند. ضابطه بند ۴-۹-۸-۲۰ حداکثر برشی که ممکن است با برش اصطکاکی در یک دیافراگم دال رویه منتقل شود را محدود می‌کند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۲۰-۲۵ آرماتورگذاری برش اصطکاکی

۲۰-۹-۸-۲۰ در دیافراگم‌ها نباید از $0.66A_{cv}\sqrt{f'_c}$ بیشتر در نظر گرفته شود.

۳-۹-۸-۲۰ در بالای درزهای بین قطعات پیش‌ساخته در دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته شده مرکب و یا غیرمرکب، V_n نباید از مقدار به دست آمده از رابطه زیر بیشتر باشد:

$$V_n = A_{vf}f_y\mu \quad \text{رابطه ۲۰-۱۸}$$

در رابطه فوق، A_{vf} سطح کل آرماتور برش اصطکاکی در داخل دال رویه، شامل آرماتورهای توزیع شده و نیز آرماتورهای لبه در امتداد عمود بر درزهای پیش‌ساخته است و ضریب اصطکاک μ برابر 1.0λ از بخش ۳-۲ می‌باشد. حداقل نصف A_{vf} باید به صورت یکنواخت در امتداد طول صفحه برشی توزیع شده باشد. سطح آرماتورهای توزیع شده در دال رویه در هر امتداد باید ضوابط بند ۳-۴-۱۹ را تامین نماید.

۴-۹-۸-۲۰ در بالای درزهای بین قطعات پیش‌ساخته در دیافراگم‌های با دال رویه درجا ریخته مرکب و یا غیرمرکب، V_n نباید از محدودیت‌های بند ۳-۲-۸-۸ که در آن A_c بر اساس ضخامت بتن دال رویه به تنهایی منظور می‌شود، تجاوز نماید.

۱۰-۸-۲۰ درزهای ساخت در دیافراگم‌ها

۱۰-۸-۲۰ درزهای ساخت در دیافراگم‌ها

درزهای ساخت در دیافراگم‌ها باید مطابق مشخصات بند ۲۴-۵-۲ در نظر گرفته شوند و زبری سطوح تماس آن‌ها باید مطابق شرایط حالت «ب» در جدول ۱-۸ باشد

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۸-۲۰ خرپاهای سازه‌ای

ت ۱۱-۸-۲۰ خرپاهای سازه‌ای

۱۱-۸-۲۰ در اعضای خرپاهای سازه‌ای در مواردی که تنش فشاری در یک عضو از $0.2f'_c$ تجاوز کند، باید در تمام طول آن عضو از آرماتورهای عرضی مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۳-۳-۶-۲۰، ۲۰-۳-۳-۶-۲۰ و ۲۰-۳-۳-۶-۲۰** و نیز موارد «الف» یا «ب» زیر استفاده شود:

عبارات داده شده برای آرماتورهای عرضی A_{sh} برای اطمینان از ظرفیت فشاری مقطع ستونی معادل بعد از خرد شدن پوشش بتنی می‌باشد.

الف- در صورت استفاده از دورگیرهای با خطوط مستقیم، نسبت $A_{sh}/s_b c$ باید برابر با بیشترین دو مقدار

$$0.3 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \text{ و یا } 0.09 \frac{f'_c}{f_{yt}} \text{ باشد.}$$

ب- در صورت استفاده از دورپیچ‌ها یا دورگیرهای دایروی، نسبت ρ_s باید برابر با بیشترین دو مقدار

$$0.45 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \text{ و یا } 0.12 \frac{f'_c}{f_{yt}} \text{ باشد.}$$

۱۱-۸-۲۰ تمام مهارها و وصله‌ها در آرماتورهای سراسری اعضای خرپاها باید برای مقاومت کششی تسلیم، f_y ، طراحی شوند.

۹-۲۰ شالوده‌ها

ت ۹-۲۰ شالوده‌ها

۱-۹-۲۰ کلیات

ت ۱-۹-۲۰ کلیات

۱-۹-۲۰ ضوابط این بند به شالوده‌هایی اختصاص دارد که باید نیروهای ایجاد شده در اثر زلزله را تحمل کنند، و یا آن‌ها را بین سیستم مقاوم سازه و زمین منتقل نمایند.

از آنجا که تعمیرات شالوده‌ها می‌تواند بسیار دشوار و پرهزینه باشد، ممکن است مطلوب باشد که عناصر شالوده در حین حرکت‌های شدید زمین، اساساً ارتجاعی باقی بمانند. روش‌های دستیابی به این هدف، شامل طراحی شالوده‌ها با منظور نمودن ضریب اضافه مقاومت، یا افزایش سطح تقاضای لرزه‌ای در مقایسه با سازه روی زمین و یا مقایسه مقاومت با تقاضاهای پیش‌بینی شده با روش تحلیل تاریخچه زمانی غیرخطی و با منظور نمودن عدم اطمینان مناسب در تقاضاها می‌باشد.

۲-۹-۲۰ ضوابط مربوط به طراحی شمع‌ها، پایه‌ها، شالوده‌های صندوقه‌ای و دال‌های متکی به زمین در این بخش را باید به همراه سایر ضوابط ویژه طراحی آن‌ها در این آیین‌نامه و نیز در ضوابط مبحث هفتم مقررات ملی ساختمان رعایت شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۹-۲۰ شالوده‌های تکی، نواری، سراسری و سر شمع‌ها

ت ۲-۹-۲۰ شالوده‌های تکی، نواری، سراسری و سر شمع‌ها

۲-۹-۲۰-۱ ضوابط این بخش باید در سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد رعایت شوند.

۲-۹-۲۰-۲ آرماتورهای طولی ستون‌ها و دیوارهایی که نیروهای ایجاد شده در اثر زلزله را تحمل می‌کنند، باید در داخل شالوده‌های تکی، نواری، سراسری، و یا سر شمع‌ها به گونه‌ای مهار شده باشند که بتوانند در فصل مشترک آن‌ها به تنش کششی تسلیم برسند.

۲-۹-۲۰-۳ در ستون‌هایی که برای اتصال گیردار (صلب) به شالوده طراحی شده‌اند، باید ضوابط بند ۲-۹-۲۰ رعایت شوند و در صورت نیاز به مهاری قلاب‌دار، انتهای آرماتورهای طولی تعبیه شده برای تحمل خمش دارای قلاب‌های با خم ۹۰ درجه به طرف مرکز ستون و نزدیک به قسمت تحتانی شالوده باشند.

۲-۹-۲۰-۴ در ستون‌ها و یا اجزای لبه دیوارهای سازه‌ای ویژه که فاصله لبه آن‌ها از لبه شالوده از نصف ضخامت شالوده کمتر است، باید از آرماتورهای عرضی مطابق ضوابط بندهای ۲-۳-۳-۶-۲۰ تا ۴-۳-۳-۶-۲۰ در قسمت فوقانی شالوده استفاده شود. این آرماتورها باید از قسمت فوقانی شالوده به اندازه طول مهاری آرماتورهای طولی ستون و یا جز لبه دیوار برشی ویژه، که برای تنش f_r محاسبه شده است، در درون شالوده ادامه یابند.

۲-۹-۲۰-۵ در مواردی که اثرات زلزله در ستون‌ها و یا اجزای لبه دیوارهای سازه‌ای ویژه ایجاد برکنش می‌نمایند، باید در قسمت فوقانی شالوده یا سر شمع، آرماتورهای خمشی که برای ترکیب‌های ضریب‌دار محاسبه شده‌اند، به کار برده شوند. مقدار این آرماتورها نباید کمتر از مقادیر بند ۱-۶-۹ یا ۱-۵-۱۱ نظر گرفته شود.

۲-۹-۲۰-۶ شالوده‌های سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد باید از نوع بتن‌آرمه باشند. استفاده از بتن غیر مسلح در شالوده سازه‌های با شکل‌پذیری کم، در صورتی مجاز است که طراحی

ت ۲-۹-۲۰-۳ آزمایش‌ها نشان داده است که اعضای خمشی تمام شده در شالوده، دال یا تیر، گره اتصال T شکل یا L شکل، باید قلاب‌هایی خم شده به سمت داخل محور عضو داشته باشند تا قادر به مقاومت در برابر خمش ایجاد شده در عضو تشکیل دهنده ساق اتصال T یا L شکل باشند.

ت ۲-۹-۲۰-۴ ستون‌ها یا اجزای مرزی که تکیه‌گاهی نزدیک به لبه شالوده دارند باید برای جلوگیری از خرابی لبه شالوده، سرشمع یا شالوده گسترده، جزئیات مناسبی داشته باشند. این حالت، اغلب در مرز زمین ساختمان بوجود می‌آید.

ت ۲-۹-۲۰-۵ هدف از این بند تاکید بر این است که علاوه بر آرماتورهای مورد نیاز، ممکن است به آرماتورهای بالا در شالوده‌های نواری، پی‌های گسترده و یا سرشمع‌ها نیاز باشد.

ت ۲-۹-۲۰-۶ شالوده یا دیوارهای زیرزمین در ساختمان‌های مناطق زلزله خیز باید مسلح باشند.

متن اصلی

آن‌ها مطابق ضوابط آیین‌نامه‌های ملی و یا در صورت عدم وجود، آیین‌نامه‌های معتبر بین‌المللی باشد.

۷-۲-۹-۲۰ سرشمع‌هایی که در شمع‌های مایل استفاده می‌شوند، باید برای کل مقاومت فشاری این شمع‌ها که به صورت ستون کوتاه عمل می‌کنند، محاسبه شوند. اثرات لاغری شمع‌های کوبیدنی باید برای آن قسمت از طول شمع‌ها که در خاک فاقد توانایی ایجاد تکیه‌گاه جانبی برای شمع، و یا در هوا و یا آب قرار می‌گیرند، منظور شوند.

۳-۹-۲۰ تیرهای در تراز پی (کلاف‌ها) و دال‌های متکی به زمین

۱-۳-۹-۲۰ در سازه‌هایی با شکل‌پذیری متوسط و زیاد، در تیرهای کلاف و تیرهایی که جزیی از یک شالوده گسترده بوده و تحت اثر خمش ستون‌هایی که جز سیستم مقاوم برابر زلزله می‌باشند، قرار می‌گیرند، باید ضوابط **بند ۲-۶-۲۰** رعایت شوند.

۲-۳-۹-۲۰ در سازه‌هایی با شکل‌پذیری متوسط و زیاد، دال‌های متکی به زمین که نیروهای زلزله ستون‌ها و یا دیوارهایی را که جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله هستند تحمل می‌کنند، باید مانند دیافراگم‌ها و بر اساس ضوابط بخش ۸-۲۰ طراحی شوند. در نقشه‌های سازه‌ای باید به وضوح ذکر شود که دال متکی به زمین، یک دیافراگم سازه‌ای بوده و جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله منظور شده است.

۴-۹-۲۰ کلاف‌های لرزه‌ای در شالوده

۱-۴-۹-۲۰ در سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد، سرشمع‌ها، ستون پایه‌ها و پی‌های صندوقه‌ای باید به وسیله کلاف‌های لرزه‌ای و در جهات متعامد به یکدیگر متصل شوند، مگر آن که بتوان ثابت نمود که از روش‌های دیگر شرایط تکیه‌گاهی مشابهی برای آن‌ها تامین شده‌اند.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۲-۹-۲۰ شمع‌های مایل به طور معمول در هنگام زلزله نیروهای جانبی بالاتری نسبت به شمع‌های قائم جذب می‌کنند. خسارات سازه‌ای گسترده‌ای در محل اتصال شمع‌های مایل و سرشمع‌های ساختمان مشاهده شده است. سر شمع و سازه پیرامون آن باید برای نیروهای بالقوه بزرگی که می‌توانند در شمع‌های مایل ایجاد شوند، طراحی گردند.

ت ۳-۹-۲۰ تیرهای در تراز پی (کلاف‌ها) و دال‌های متکی به زمین

دال‌های روی زمین (دال‌های نگهداری شده توسط خاک) اغلب بخشی از سیستم مقاوم در برابر نیروی جانبی هستند و باید مطابق با الزامات این فصل و همچنین سایر استانداردها یا دستورالعمل‌های مناسب طراحی شوند (به **بند ۱-۴** مراجعه شود).

ت ۱-۳-۹-۲۰ تیرهای در تراز شالوده که در برابر تنش‌های خمشی ناشی از لنگرهای ستون مقاومت می‌کنند باید دارای جزئیات آرماتورگذاری مانند تیرهای قاب اصلی روی شالوده باشند.

ت ۲-۳-۹-۲۰ دال‌های روی زمین اغلب به صورت دیافراگمی که ساختمان را در تراز زمین به هم می‌دوزد و تاثیرات حرکات و نوسانات زمین که ممکن است در پای ساختمان اتفاق بیافتد را حداقل می‌کند، عمل می‌نمایند. مدارک طرح باید به وضوح بیان کنند که این دال‌ها، اعضای سازه‌ای هستند، تا از برش دندانه‌ای دال جلوگیری شود.

ت ۴-۹-۲۰ کلاف‌های لرزه‌ای در شالوده

ت ۱-۴-۹-۲۰ کلاف‌های لرزه‌ای پی باید به اندازه کافی شالوده‌ها را بهم متصل کند تا به عنوان یک سیستم واحد عمل نمایند و به گونه‌ای طراحی شوند که حرکت نسبی یک ستون یا کلاف جداگانه نسبت به پی را به حداقل برساند. این موضوع مخصوصاً در شرایطی که خاک‌های سطحی به اندازه ای نرم بوده که به پی‌های عمیق نیاز باشد و یا خاک محل در معرض روانگرایی باشد، ضروری است.

متن اصلی

۲۰-۹-۴-۲ در خاک‌های متوسط و نرم (زمین نوع IV بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ساختمان)، شالوده‌های منفرد گسترده باید به وسیله کلاف‌های لرزه‌ای به یکدیگر متصل شوند.

۲۰-۹-۴-۳ در مواردی که به کلاف‌های لرزه‌ای در شالوده نیاز است، مقاومت کششی و فشاری آن‌ها باید برابر با حداقل $0.10S_{DS}$ برابر بزرگترین نیروی محوری ضریب‌دار ستون و یا سرشمع تحت بارهای مرده و زنده باشند، مگر آن که محدودیت حرکت جانبی از یکی از روش‌های «الف» تا «ت» زیر تامین شده باشد. S_{DS} پارامتر شتاب پاسخ طیفی در تناوب‌های کوتاه متناظر با ۵ درصد استهلاک است که بر اساس مبحث ششم مقررات ملی ساختمان تعیین می‌شود.

الف- وجود تیرهای بتن‌آرمه در داخل دال متکی به زمین؛

ب- وجود دال‌های متکی به زمین؛

پ- محصورشدگی شالوده منفرد یا سرشمع به وسیله بسترهای سنگی مناسب، خاک‌های چسبنده سخت، و یا خاک‌های دانه‌ای بسیار متراکم؛

ت- سایر روش‌هایی که به تایید مهندس مشاور رسیده باشند.

۲۰-۹-۴-۴ در سازه‌هایی با شکل‌پذیری متوسط و زیاد، تیرهای در تراز پی را می‌توان کلاف لرزه‌ای محسوب نمود، به شرط آن که دارای آرماتورهای طولی پیوسته با طول‌های گیرایی کافی در داخل ستون و یا بعد از آن بوده و یا آرماتورهای طولی آن‌ها در سرشمع یا شالوده مهار شده باشند و شرایط «الف» و «ب» زیر را نیز تامین نمایند:

الف- کوچک‌ترین بعد تیر در تراز پی بزرگتر از $\frac{1}{20}$ فاصله آزاد ستون‌های متصل به یکدیگر بوده، ولی نیازی نیست که بزرگتر از ۴۵۰ میلی‌متر باشد؛

ب- از دورگیرهای عرضی که فاصله آن‌ها از یکدیگر از کم‌ترین دو مقدار نصف کوچک‌ترین دو بعد متعامد مقطع و ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر نباشد، استفاده شود.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۹-۴-۲ کلاف‌های بین شالوده‌ها باید همان ویژگی‌های کلاف‌های بین سرشمع‌ها را مطابق بند ۲۰-۹-۴-۱، را داشته باشد.

ت ۲۰-۹-۴-۳ حداقل مقاومت طراحی کلاف‌های لرزه‌ای بین شالوده‌ها بر اساس درصدی از بار مرده و زنده ضریب‌دار، اتصال بین اجزای شالوده تعیین می‌شود. انواع دیگر مهار می‌تواند برای تامین حداقل مقاومت کلاف مورد استفاده قرار گیرد. مقاوم طراحی مورد نیاز برای کلاف باید حداقل به میزان $0.1(1+s)A$ برابر بزرگترین نیروی دو سر کلاف باشد. این نیرو از ستون یا سرشمع است، هر کدام که اعمال می‌شود، باشد.

A نسبت شتای مبنای طرح برای زلزله، مطابق مبحث ششم مقررات ملی ساختمان می‌باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۹-۲۰ شالوده‌های عمیق

ت ۵-۹-۲۰ شالوده‌های عمیق

۱-۵-۹-۲۰ ضوابط این بخش برای انواع پی‌های عمیق مطابق «الف» تا «ت» زیر که بارهای وارده از سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد را تحمل می‌کنند، به کار می‌روند:

الف- شمع‌های درجا ریخته بدون غلاف؛

ب- شمع‌های درجا با غلاف نازک فولادی؛

پ- شمع‌های درجا محصور شده با لوله فولادی؛

ت- شمع‌های پیش‌ساخته بتنی.

ت ۱-۵-۹-۲۰ عملکرد مناسب شمع‌ها و شمع‌های صندوقچه‌ای برای اثرات زلزله مستلزم رعایت این مقررات علاوه بر سایر استانداردها یا دستورالعمل‌های قابل اجرا هستند (به بند ۴-۱ شود).

۲-۵-۹-۲۰ شمع‌ها، پایه‌ها و شالوده‌های صندوقچه‌ای که بارهای کششی را تحمل می‌نمایند، باید دارای آرماتورهای طولی پیوسته، در طول خود برای مقاومت در برابر نیروهای کششی طراحی باشند.

ت ۳-۵-۹-۲۰ حداقل طول برای آرماتورهای طولی و عرضی بر اساس این نظریه است که خاک قادر به ایجاد پشتیبانی جانبی است. برای قسمت‌هایی از شمع بالای زمین، معمولاً در هوا، آب، یا جایی که خاک توانایی تأمین این مهار جانبی را ندارد، باید طول آرماتورهای حداقل افزایش یابد و عضو باید به صورت ستون طراحی شود.

۳-۵-۹-۲۰ حداقل آرماتورهای طولی و عرضی که بر اساس بند ۷-۵-۹-۲۰ لازم است، باید در تمام طول غیر مهار شده شمع که در هوا، آب، و یا خاک فاقد توانایی تأمین تکیه‌گاه جانبی به منظور جلوگیری از کمانش شمع قرار دارد، ادامه داشته باشد.

۴-۵-۹-۲۰ تمام آرماتورهای عرضی شامل دورگیرها، دورپیچ‌ها و سنجاق‌ها باید در انتها دارای قلاب‌های لرزه‌ای باشند.

ت ۵-۵-۹-۲۰ در هنگام زلزله، شمع‌ها می‌توانند در نقاط ناپیوستگی تحت اثر خمش و برش زیاد قرار گیرند، مانند حداقل بین لایه‌های سفت و نرم خاک. مبحث ششم مقررات ملی ساختمان حدود و مشخصاتی را برای تفکیک لایه‌های خاک تعریف می‌کند. برای تأمین رفتار شکل‌پذیر در این مناطق آرماتور عرضی لازم است.

۵-۵-۹-۲۰ در شمع‌هایی که بار سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و یا زیاد را تحمل می‌کنند، و یا شمع‌هایی که در زمین نوع IV حفاری شده‌اند، باید از آرماتورهای عرضی مطابق بندهای ۲-۳-۳-۶-۲۰ تا ۵-۳-۳-۶-۲۰ در محدوده ۷ برابر قطر شمع در بالا و پایین مقطعی از شمع که خاک مجاور آن در لایه زیر مقطع سخت بوده و در لایه بالای آن نرم و روان‌گرا می‌باشد، استفاده گردد.

در تعیین بخش‌های یک شمع با آرماتور عرضی افزایش یافته، مناطق مربوط به طول منطقه آرماتورگذاری شده عرضی طوری در نظر گرفته می‌شوند تا تغییرات در ارتفاع کوبش نوک شمع و محدوده بین لایه‌های خاک سفت و نرم در آن دیده شده باشند.

۶-۵-۹-۲۰ در شالوده‌های عمیقی که بار وارده از سازه‌های سبک یک و دو طبقه (مشابه LSF) را تحمل می‌کنند، نیازی

متن اصلی

به رعایت ضوابط آرماتورهای عرضی مطابق **بندهای ۲۰-۹-۵ تا ۲۰-۹-۵-۵** نمی‌باشد.

۲۰-۹-۵-۷ شمع‌های درجا ریز بدون غلاف

آرماتورها در شمع‌های درجا ریز بتنی بدون غلاف باید در محل‌هایی که بر اساس محاسبات نیاز هستند، قرار داده شده و الزامات **جدول ۲۰-۵** در صفحه بعد نیز رعایت شوند.

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۹-۵-۷ شمع‌های درجا ریز بدون غلاف

الزامات آرماتورهای طولی و عرضی تجویز شده توسط این بخش منجر به شکل‌پذیری متوسط و زیاد برای سازه می‌شود تا در برابر تغییر شکل زمین که در هنگام زلزله‌ها رخ می‌دهد مقاومت کند. در مواردی که شمع‌ها تحت نیروهای بلندشدگی قابل توجه قرار می‌گیرند، طول آرماتور طولی مورد نیاز در تحلیل ممکن است از حداقل طول آرماتور فراتر رود.

برای تامین عملکرد شکل‌پذیر در محل‌هایی که پتانسیل تسلیم خمشی وجود دارند، آرماتور عرضی در بالای شمع مورد نیاز است. برای سازه‌های با شکل‌پذیر متوسط و زیاد روی خاک‌های غیر نوع IV، نیمی از آرماتور عرضی مورد نیاز برای ستون‌های قاب خمشی ویژه قابل قبول است، زیرا قسمتی از محصورشدگی به خاک‌های مقاوم نسبت داده می‌شود. برای خاک نوع IV، محصورشدگی کامل ستون لازم است زیرا خاک‌ها یا قابلیت روان شدگی دارند و یا به اندازه کافی صلاحیت تامین محصورکردن را ندارند.

آرماتورها باید به اندازه l_d فراتر از محلی که بتن تنها قادر به تحمل لنگر خمشی ضریب‌دار نیست، ادامه داده می‌شوند.

ت ۲۰-۹-۵-۸ شمع‌های درجا با غلاف نازک فولادی

ت ۲۰-۹-۵-۸-۲ غلاف فلزی جوش داده شده به صورت دورپیچ با ضخامت دیواره مشخص شده، محصورشدگی معادل تنگ بسته یا دورپیچ مورد نیاز در یک شمع بتنی بدون غلاف را فراهم می‌کند و نیاز به تنگ‌های محصورکننده را از بین می‌برد.

۲۰-۹-۵-۸ شمع‌های درجا با غلاف نازک فولادی

۲۰-۹-۵-۸-۱ حداقل درصد فولاد و طول آرماتورها برای انواع شمع‌های درجا با غلاف نازک فولادی مطابق الزامات **بند ۲۰-۹-۵-۷** می‌باشند.

۲۰-۹-۵-۸-۲ ضخامت غلاف جداره در این شمع‌ها که به صورت دورپیچ جوش شده می‌باشد، نباید از ۲ میلی‌متر کمتر بوده و این غلاف باید شمع را از آسیب مواد مضر در خاک و یا اثرات تغییر سطح آب‌های زیر زمینی مصون نگه دارد.

جدول ۲۰-۵ حداقل آرماتور در شمع‌های درجا ریز بدون غلاف

حداقل آرماتور	سازه با شکل‌پذیری کم - هر نوع خاک	سازه با شکل‌پذیری متوسط و زیاد - زمین نوع I و II و III	سازه با شکل‌پذیری متوسط و زیاد - زمین نوع IV و زیاد
حداقل درصد آرماتورهای طولی (حداقل تعداد آرماتور)	0.0025 حداقل تعداد آرماتورها بر اساس بند ۱۲-۶-۲	0.0050 حداقل تعداد آرماتورها بر اساس بند ۱۲-۶-۲	0.0050 حداقل تعداد آرماتورها بر اساس بند ۱۲-۶-۲

طول کل شمع به استثنای موارد (۱) و (۲) در یادداشت‌های زیر جدول	بزرگترین طول «الف» تا «ت»: الف- یک دوم طول شمع ب- ۳۰۰۰ میلی‌متر پ- ۳ برابر قطر شمع ت- طول خمشی شمع (۳)	بزرگترین طول «الف» تا «ت»: الف- یک سوم طول شمع ب- ۳۰۰۰ میلی‌متر پ- ۳ برابر قطر شمع ت- طول خمشی شمع (۳)	حداقل طول آرماتورگذاری شده شمع
۷ برابر قطر شمع از زیر سر شمع	۳ برابر قطر شمع از زیر سر شمع	۳ برابر قطر شمع از زیر سر شمع	طول ناحیه آرماتورگذاری شده
در شمع‌های با قطر حداکثر ۵۰۰ میلی‌متر: دورگیر یا دورپیچ به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر در شمع‌های با قطر بیشتر از ۵۰۰ میلی‌متر: دورگیرها یا دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۴ میلی‌متر مطابق بند ۲۰-۶-۳-۲	دورگیرها و دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر	دورگیرها و دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر	ناحیه آرماتورهای محصور کننده عرضی
مطابق بند ۲۰-۶-۳-۳، ولی بیشتر از مقادیر مورد نیاز در رابطه ۲۰-۸	مطابق بند ۲۰-۶-۳-۳، ولی بیشتر از نصف مقادیر مورد نیاز در رابطه ۲۰-۸	فاصله آرماتورهای عرضی نباید از ۱۵۰ میلی‌متر و یا ۸ برابر قطر آرماتورهای طولی بیشتر باشد.	فاصله و مقدار آرماتورهای عرضی
در شمع‌های با قطر حداکثر ۵۰۰ میلی‌متر: دورگیر یا دور پیچ به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر در شمع‌های با قطر بیشتر از ۵۰۰ میلی‌متر: دورگیرها یا دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۴ میلی‌متر مطابق بند ۲۰-۶-۳-۲	دورگیرها و دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر	دورگیرها و دورپیچ‌ها به قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر	ناحیه آرماتورهای عرضی در سایر نواحی شمع
فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر برابر با کوچک‌ترین سه مقدار: الف- ۱۲ برابر قطر آرماتور طولی ب- $\frac{1}{2}$ قطر شمع پ- ۳۰۰ میلی‌متر	فاصله آرماتورهای عرضی نباید از ۱۶ برابر قطر آرماتورهای طولی بیشتر باشد	فاصله آرماتورهای عرضی	

یادداشت‌ها:

(۱) در شمع‌هایی که به طول کافی در خاک سخت و یا سنگ قرار دارند، آرماتور بندی را می‌توان در فاصله کم‌ترین دو مقدار ۵ در صد طول شمع و یا ۳۳ درصد طولی از شمع که در سنگ یا خاک سخت قرار دارد، از نوک شمع قطع نمود.

(۲) به جای منظور نمودن آرماتور حداقل در سر تا سر طول شمع، شمع را می‌توان برای تحمل حداکثر انحنای تحمیل شده بر آن که در اثر حرکت زمین و بازتاب سازه ایجاد می‌شود، طراحی نمود. انحنای باید شامل کرنش‌های خاک در میدان آزاد که برای اندرکنش سازه - پی تغییر داده شده است، به همراه تغییرشکل‌های پی که در اثر بارهای زلزله ایجاد می‌شود، باشد. حداقل آرماتورها نباید از مقداری که برای سازه‌های با شکل پذیری متوسط یا زیاد که بر روی خاک نوع I، II و III واقع شده‌اند، کمتر باشد.

(۳) طول خمشی شمع عبارت است از فاصله قسمت تحتانی سر شمع تا مقطعی از شمع که در آن $M_{cr} > 0.4M_u$ شود.

متن اصلی

۹-۵-۹-۲۰ شمع‌های درجا محصور شده با لوله فولادی

درصد آرماتورهای طولی در قسمت فوقانی شمع برابر یک درصد سطح مقطع کل شمع بوده و طول آن‌ها در داخل شمع برابر با حداقل دو برابر طول قسمت جاگذاری شده مورد نیاز در سر شمع است، به شرطی که از طول گیرایی آرماتورهای شمع در کشش کمتر نباشد.

تفسیر/توضیح

۹-۵-۹-۲۰ شمع‌های درجا محصور شده با لوله فولادی

برای مقاومت در برابر نیروهای برکنش (بلندشدگی)، چسبندگی بتن به جداره لوله فولادی در تعیین طول گیرایی شمع نادیده گرفته می‌شود. جمع‌شدگی بتن می‌تواند برای چسبندگی مضر باشد، بنابراین باید آن را کنترل کرد، یا انتقال نیرو از طریق روش‌های دیگر مانند گل‌میخ‌های سردار یا ناهمواری سطح روی لوله را در نظر گرفت. آرماتورهای انتهایی شمع به داخل سرشمع ادامه داده شوند تا اعضا را به هم متصل کرده و به انتقال نیرو به سرشمع کمک کنند.

۱۰-۵-۹-۲۰ شمع‌های بتنی پیش ساخته

۱۰-۵-۹-۲۰ شمع‌های بتنی پیش ساخته

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۹-۵-۱۰-۱ در اجرای جزییات بندی شمع، پتانسیل حرکت شمع‌های پیش‌ساخته، به طوری که نوک شمع به تراز متفاوت از آنچه در مدارک ساخت مشخص شده است، باید در نظر گرفته شود. اگر شمع در عمق کمتری از ادامه نفوذ باز ایستد، باید طول بیشتری از شمع قطع شود. اگر این احتمال پیش‌بینی نشده باشد، طول محدوده مورد نیاز آرماتور عرضی مطابق این ضوابط ممکن است پس از قطع طول اضافی شمع تامین نشود.

۲۰-۹-۵-۱۰-۱ در شمع‌های پیش‌ساخته کوبیدنی، طول ناحیه‌ای از شمع که در آن باید از آرماتورهای عرضی استفاده شود، باید با منظور نمودن امکان تغییرات در تراز نوک شمع تعیین گردد.

۲۰-۹-۵-۱۰-۲ در شمع‌های پیش‌ساخته‌ای که بار ساختمان‌های با شکل‌پذیری کم را تحمل می‌کنند، باید بندهای «الف» تا «ت» زیر رعایت شوند:

الف- حداقل آرماتور طولی یک درصد مقطع شمع باشد.
ب- آرماتورهای طولی در شمع‌های به قطر ۵۰۰ میلی‌متر و کمتر باید به وسیله دورگیرهای با قطر حداقل ۱۰ میلی‌متر و برای قطرهای بزرگتر از ۵۰۰ میلی‌متر به وسیله دورگیرهای با قطر حداقل ۱۲ میلی‌متر محصور شوند.
پ- فاصله دورگیرها از یکدیگر در طولی از شمع برابر با ۳ برابر بعد حداقل مقطع شمع از زیر سر شمع نباید از ۸ برابر قطر کوچک‌ترین آرماتور طولی و یا ۱۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.
ت- فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر در سر تا سر طول شمع نباید از ۱۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

۲۰-۹-۵-۱۰-۳ در شمع‌های پیش‌ساخته‌ای که بار ساختمان‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد را تحمل می‌کنند، باید ضوابط بند ۲۰-۹-۵-۱۰-۲ و جدول ۵-۲۰ مربوط به شمع‌های درجا ریخته بدون غلاف، برای شکل‌پذیری متوسط و زیاد، رعایت شوند.

۲۰-۹-۵-۱۰-۴ در شمع‌های پیش‌ساخته‌ای که بار ساختمان‌های با شکل‌پذیری کم را تحمل می‌کنند، باید بندهای «الف» و «ب» زیر رعایت شوند:

ت ۲۰-۹-۵-۱۰-۴ نیروی محوری ضریب‌دار بر روی یک شمع باید از روابط ۳-۷ و ۷-۷، متناسب با شرایط ذکر شده در بندهای ۱-۴-۳-۷ و ۲-۴-۳-۷، تعیین شود.

الف- درصد حجمی آرماتورهای عرضی از نوع دورپیچ یا دورگیرهای دایره‌ای، ρ_s ، در $6/10$ متر فوقانی از زیر سر شمع، نباید از $0.15 \left(\frac{f'_c}{f_{ty}} \right)$ ، و یا با محاسبات دقیق‌تر از

متن اصلی

$0.04 \left(\frac{f'_c}{f_{yt}} \right) (2.8 + \frac{2.3P_u}{f'_c A_g})$ کمتر باشد. مقدار f_{yt} نباید بیشتر از ۷۰۰ مگاپاسکال منظور شود.

ب- درصد حجمی آرماتورهای عرضی از نوع دورپیچ یا دورگیر دایره‌ای، ρ_s ، در ناحیه پایین‌تر از ۶/۱۰ متر فوقانی در طول شمع، نباید از نصف مقادیر محاسبه شده در بند «الف» کمتر باشد.

۲۰-۹-۵-۱۰-۵ در شمع‌هایی که بار ساختمان‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد را تحمل می‌کنند، باید علاوه بر رعایت بندهای «الف» تا «ث» زیر، طول ناحیه شکل‌پذیر شمع معادل با فاصله زیر سرشمع تا نقطه‌ای که انحنا در آن به صفر می‌رسد، به علاوه سه برابر کوچک‌ترین بعد شمع، ولی در هر حال بزرگتر از ۱۰/۶۰ متر منظور شود. در صورتی که طول شمع مساوی یا کوچک‌تر از ۱۰/۶۰ متر باشد، کل طول شمع مساوی طول ناحیه شکل‌پذیر منظور می‌شود.

الف- در طول ناحیه شکل‌پذیر شمع، فاصله مرکز تا مرکز دورپیچ‌ها یا دورگیرها از یکدیگر نباید از کوچک‌ترین مقدار ۰/۲۰ کوچک‌ترین بعد شمع، ۶ برابر قطر آرماتورهای طولی و ۱۵۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

ب- وصله دورپیچ‌ها باید از طریق هم‌پوشانی یک دور کامل دورپیچ، جوش کاری، و یا وصله‌های مکانیکی تامین شود. در صورتی که دورپیچ‌ها از طریق هم‌پوشانی به هم وصله شوند، انتهای هر دورپیچ باید به یک قلاب لرزه‌ای منتهی شود. ضوابط وصله‌های مکانیکی و جوشی باید مطابق بند ۲۱-۴-۷ باشند.

پ- در مواردی که از دورپیچ‌ها یا دورگیرهای دایره‌ای برای آرماتورهای عرضی استفاده می‌شود، نسبت حجمی ρ_s آرماتورهای عرضی در طول ناحیه شکل‌پذیر شمع، نباید از $0.2 \left(\frac{f'_c}{f_{yt}} \right)$ و یا به صورت دقیق‌تر از مقدار $0.06 \left(\frac{f'_c}{f_{yt}} \right) (2.8 + \frac{2.3P_u}{f'_c A_g})$ حداقل نسبت حجمی آرماتورهای عرضی را می‌توان از طریق دو دورپیچ داخلی و خارجی در مجاورت یکدیگر تامین نمود. f_{yt} نباید بزرگتر از ۷۰۰ مگاپاسکال منظور گردد.

ت- در نواحی خارج از ناحیه شکل‌پذیر شمع می‌توان از نسبت حجمی ρ_s حداقل برابر با نصف مقدار مورد نیاز در ناحیه

تفسیر/توضیح

ت ۲۰-۹-۵-۱۰-۵ خسارات مشاهده شده از زلزله و نگرانی در مورد صحت تقاضای محاسبه شده برای شمع منجر به الزامات تجویز شده برای محصور کردن مناطقی که آرماتور در طول شمع تسلیم می‌شوند شده است. محصورشدگی مورد نیاز برای تأمین ظرفیت شکل‌پذیری مناسب برای سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد در نظر گرفته شده است.

متن اصلی

شکل پذیر شمع استفاده نمود. حداکثر فاصله آرماتورهای عرضی از یکدیگر باید مطابق بند ۳-۵-۴-۱۵ باشد. ث- در مواردی که از دورگیرهای مستطیلی و سنجاقی‌ها برای آرماتورهای عرضی استفاده می‌شود، سطح مقطع کل آرماتورهای عرضی در ناحیه شکل‌پذیر شمع باید از بزرگترین دو مقدار زیر بیشتر بوده و f_{yt} حداکثر ۷۰۰ مگاپاسکال منظور شود:

رابطه ۱۹-۲۰ الف

$$A_{sh} = 0.3sb_c \left(\frac{f'_c}{f_{yt}} \right) \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1.0 \right) \left(0.50 + \frac{1.4P_u}{f'_c A_g} \right)$$

رابطه ۱۹-۲۰ ب

$$A_{sh} = 0.12sb_c \left(\frac{f'_c}{f_{yt}} \right) \left(0.50 + \frac{1.4P_u}{f'_c A_g} \right)$$

قطر آرماتورهای عرضی نباید از ۱۰ میلی‌متر کمتر باشد. در انتهای دورگیرها در گوشه‌ها باید از قلاب‌های لرزه‌ای استفاده گردد.

۶-۱۰-۵-۹-۲۰ در شمع‌های پیش‌ساخته‌ای که بار سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد را تحمل می‌کنند، حداکثر بار محوری که از ترکیب‌های بارهای قائم و جانبی به دست می‌آید، نباید از مقادیر «الف» و «ب» زیر بیشتر باشد:

الف- در شمع‌های با مقطع مربعی: $0.2f'_c A_g$

ب- در شمع‌های با مقطع دایره‌ای یا ۸ ضلعی: $0.4f'_c A_g$

تفسیر/توضیح

ت ۶-۱۰-۵-۹-۲۰ بار محوری در شمع‌های پیش‌ساخته محدود به آستانه ترکیدن پوشش بتن، قبل از آن که مقطع شمع دچار ترک خوردگی خمشی شود، شده است. زیرا این امر باعث از دست رفتن قابل توجه مقاومت شمع می‌شود.

ت ۶-۹-۲۰ مهار شمع‌ها و پایه‌ها

ت ۱-۶-۹-۲۰ برای انتقال نیروهای کششی از آرماتورهای ستون یا جز مرزی از طریق سرشمع به آرماتور شمع یا شمع صندوقچه‌ای، یک مسیر بار لازم است. برای یافتن نمونه‌هایی از انواع اتصالات شمع به کلاهک‌های شمع به استانداردهای ملی یا بین‌المللی برای طراحی لرزه‌ای اسکله‌ها و شمع‌ها مراجعه شود.

ت ۲-۶-۹-۲۰ طول گیرایی با توجه به الزامات فصل ۲۱ تعیین می‌شود. کاهش در طول گیرایی برای تنش‌های محاسبه شده کمتر از f_y مجاز نیست، همانطور که در بند ۹-۳-۲۱ نشان داده شده است. گیرایی کامل آرماتور طولی شمع به داخل سر شمع لازم است تا

ت ۶-۹-۲۰ مهار شمع‌ها و پایه‌ها

۱-۶-۹-۲۰ در تمام شمع‌هایی که در مناطق زلزله خیز واقع شده‌اند و در آن‌ها آرماتورهای طولی برای تحمل کشش در شمع محاسبه شده‌اند، انتقال کشش بین بتن و سر شمع و اجزای رو سازه باید با منظور نمودن جزییات مناسب انجام شود.

۲-۶-۹-۲۰ در تمام شمع‌های معمولی و شمع‌های محاط شده در لوله که در مناطق زلزله خیز واقع شده‌اند، آرماتورها باید با طولی برابر طول گیرایی ویا با روش‌های مناسب دیگر در داخل سر شمع مهار شوند. در شمع‌هایی که تحت بار فشاری هستند، طول گیرایی برای حالت فشاری محاسبه می‌شود. در صورت

متن اصلی

وجود برکنش در شمع، طول گیرایی آرماتورها باید بدون توجه به مقدار اضافه آرماتور مصرف شده محاسبه گردد.

۳-۶-۹-۲۰ در شمع‌های پیش‌ساخته، کشش ایجاد شده در اثر زلزله باید به سرشمع یا پی گسترده روی شمع از طریق سوراخ کردن و کار گذاشتن آرماتور در شمع پیش‌ساخته، با استفاده از ملات مناسب که کفایت آن از طریق آزمایش ثابت شده و قادر باشد حداقل تنش $1.25f_y$ را در آرماتورها تامین نماید، منتقل شود.

تفسیر/توضیح

بتواند ظرفیت اتصال شمع به سر شمع را برای مقاومت مقطع شمع یا فراتر از آن فراهم کند.

ت ۳-۶-۹-۲۰ آرماتورهای اندود شده با ملات، باید در محفظه بالای شمع بتنی پیش‌ساخته مهار شوند و مقاومت آن با آزمایش نشان داده شود. به عنوان یک راه حل جایگزین می‌تواند آرماتورهای تقویت کننده که در انتهای شمع قرار داده شده‌اند با تراشیدن بتن، نمایان شده و به صورت مکانیکی وصله شوند و یا به روش مناسب جوش گردند.

۱۰-۲۰ اعضای از سازه که جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله منظور نمی‌شوند

۱-۱۰-۲۰ در سازه‌هایی با شکل پذیری زیاد یا متوسط می‌توان در صورت لزوم برخی از اعضای سازه‌ای (تیرها، ستون‌ها، دال‌ها و دیوار پایه‌ها) را به عنوان جزیی از سیستم باربر جانبی منظور نمود. در چنین حالتی باید از سختی و مقاومت این اعضا در برابر بارهای جانبی صرف نظر شود، ولی این اعضا و اتصالات آن‌ها باید طوری طراحی شوند که بتوانند به صورت مناسب بارهای قائم وارده بر آن‌ها را که شامل اثرات همزمان مولفه قائم زلزله نیز می‌شوند، تحت اثر تغییرمکان‌های جانبی ایجاد شده در بحرانی‌ترین اثر زلزله تحمل نمایند. در این اعضا باید اثرات ثانویه $(P - \Delta)$ نیز منظور گردند. بخش ۱۰-۲۰ ضوابط طراحی این اعضا را مشخص می‌کند.

۱۰-۲۰ اعضای از سازه که جزیی از سیستم مقاوم در برابر زلزله منظور نمی‌شوند

ت ۱-۱۰-۲۰ این بخش برای اعضای سازه‌ای که بعنوان قسمتی از سیستم باربر لرزه‌ای منظور نشده‌اند، بکار برده می‌شود. این اعضا باید برای تحمل بارهای ثقلی و اثرات زلزله قائم ناشی از تغییرمکان‌های طرح، طراحی شوند. تغییرمکان طرح در **فصل ۲** تعریف شده است. مدل‌های مورد استفاده برای مشخص کردن تغییرمکان طرح ساختمان باید شامل ترک خوردگی بتن، سختی شالوده و تغییرشکل دیافراگم‌ها نیز باشد.

ضوابط بخش ۱۰-۲۰ به منظور فراهم آوردن شرایط تسلیم شکل‌پذیری خمشی در ستون‌ها، تیرها، دال‌ها و دیوار پایه‌ها تحت تغییرمکان طرح و فراهم آوردن محصورشدگی کافی و مقاومت برشی در اعضای که تسلیم می‌شوند، پیش‌بینی شده است.

۲-۱۰-۲۰ نیروهای طراحی

اعضایی از سازه که برای تحمل نیروهای زلزله به کار گرفته نمی‌شوند، باید برای ترکیب‌های بارهای قائم که شامل اثرات همزمان مولفه قائم زلزله نیز می‌شوند، مطابق **فصل ۷**، که همزمان با تغییرمکان‌های جانبی طرح، δ_r عمل می‌کنند، طراحی شوند.

ت ۲-۱۰-۲۰ نیروهای طراحی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۱۰-۲۰ تیرها، ستون‌ها و اتصالات تیر به ستون درجا ریخته

۳-۱۰-۲۰ تیرها، ستون‌ها و اتصالات تیر به ستون درجا ریخته

۳-۱۰-۲۰ طراحی تیرها، ستون‌ها و اتصالات تیر به ستون باید بر اساس مقدار لنگر خمشی و برش ایجاد شده در آن‌ها وقتی تحت تاثیر تغییرمکان جانبی طرح، δ_U ، قرار گیرند، مطابق **بندهای ۲-۳-۱۰-۲۰** و **۳-۳-۱۰-۲۰** انجام شود. در صورتی که اثرات δ_U در محاسبات به صورت مستقیم منظور نگردد، باید ضوابط **بند ۳-۳-۱۰-۲۰** تامین گردند.

ستون‌ها و تیرهای درجا ریز در صورتی که تاثیرات ترکیب اثرات بارهای ثقلی ضریب‌دار و تغییرمکان‌های طرح از مقاومت مشخص شده بیشتر شود یا اگر تاثیرات تغییرمکان طرح محاسبه نشود، تسلیم شده فرض می‌شوند. الزامات مربوط به خاموت‌های عرضی و مقاومت برشی با نوع عضو و اینکه عضو در اثر تغییرمکان طرح تسلیم شود، تغییر می‌کند.

۲-۳-۱۰-۲۰ چنانچه لنگر خمشی و نیروی برشی ایجاد شده در عضو قاب کمتر از لنگر خمشی و نیروی برشی مقاوم آن باشد، موارد «الف»، «ب» و «پ» زیر باید رعایت شوند:

الف- آرماتورهای طولی در تیرها باید بر طبق ضوابط **بند ۱-۲-۲-۶-۲۰** در نظر گرفته شوند. در سر تا سر طول تیر باید از آرماتورهای عرضی به فاصله حداکثر $0.5d$ استفاده شود. در صورتی که نیروی محوری ضریب‌دار در تیر از $0.10A_g f'_c$ تجاوز نماید، به عنوان آرماتور عرضی باید از دورگیرهایی مطابق **بند ۲-۳-۳-۶-۲۰** که به فاصله کم‌ترین دو مقدار برای کوچک‌ترین قطر آرماتورهای طولی و 150 میلی‌متر از یکدیگر قرار دارند، استفاده شود.

ب- آرماتورها در ستون‌ها باید بر طبق ضوابط **بندهای ۱-۲-۳-۶-۲۰** و **۴-۶-۲۰** در نظر گرفته شوند. برای آرماتورهای عرضی باید از آرماتورهای دورپیچ مطابق **بند ۳-۶-۲۱**، و یا دورگیر مطابق **بند ۴-۶-۲۱** با فاصله‌ای که از کم‌ترین دو مقدار $6d_b$ آرماتور طولی محاط شده و 150 میلی‌متر بیشتر نباشد، در تمام طول استفاده شود. همچنین، آرماتورهای عرضی نیز مطابق **بند ۲-۳-۳-۶-۲۰** «الف» تا «ج»، باید در طول l_0 بر اساس **بند ۱-۳-۳-۶-۲۰** از هر اتصال تیر به ستون قرار داده شوند.

پ- در ستون‌هایی که نیروهای محوری ضریب‌دار در اثر بارهای قائم در آن‌ها از $0.35P_0$ تجاوز می‌کند، باید ضوابط **بند ۲-۳-۳-۶-۲۰** و قسمت «ب» بند حاضر رعایت شوند. مقدار آرماتورهای عرضی برای دورگیرهای چندضلعی در

متن اصلی

تفسیر/توضیح

این ستون‌ها باید حداقل برابر با نصف مقدار بزرگتری که از **رابطه ۲۰-۲** و **رابطه ۲۰-۳** بدست می‌آید بوده و برای دورپیچ‌ها و دورگیرهای دایره‌ای باید حداقل برابر نصف مقدار بزرگتری که از **بخش‌های ۲۰-۷** و **۲۰-۸** به دست می‌آید باشد. این آرماتورهای عرضی باید در طول l_0 که در **بند ۲۰-۶-۳-۱** تعریف شده است، از بر اتصالات تیر به ستون در بالا و پایین ستون قرار داده شوند.

ت- اتصالات تیر به ستون باید مطابق **فصل ۱۶** باشند.

۲۰-۱۰-۳-۳ در مواردی که لنگر خمشی و نیروی برشی ایجاد شده در عضو قاب بیشتر از ϕM_n یا ϕV_n باشند، و یا در صورتی که مقادیر لنگر خمشی یا برش مطابق **بند ۲۰-۱۰-۲** محاسبه نشده باشند، باید ضوابط «الف» تا «ت» زیر رعایت شوند:

الف- مشخصات مصالح، باید مطابق ضوابط **بندهای ۲۰-۵-۲-۱** و **۲۰-۵-۲-۲** و وصله‌های مکانیکی و جوشی باید مطابق ضوابط بندهای **۲۰-۶-۲-۲** تا **۲۰-۶-۲-۹** برای قاب‌ها ویژه باشند.

ب- در تیرها باید ضوابط بندهای **۲۰-۱۰-۳-۲** «الف» و **۲۰-۴-۱** رعایت شوند.

پ- در ستون‌ها باید ضوابط بندهای **۲۰-۳-۶-۲**، **۲۰-۳-۶-۳** و **۲۰-۴-۳** رعایت شوند.

ت- در اتصالات تیر به ستون باید ضوابط بند **۲۰-۶-۵-۱** برای قاب‌های ویژه و بند **۲۰-۴-۱** برای قاب‌های متوسط رعایت شوند.

۲۰-۱۰-۴ نواحی اتصال دال به ستون

۲۰-۱۰-۴ نواحی اتصال دال به ستون

ت ۲۰-۱۰-۴-۱ ضوابط آرماتورگذاری برشی در نواحی اتصال دال به ستون برای کاهش احتمال خرابی برشی ناشی از برش دوطرفه در صورتی که نسبت دوران جانبی از مقدار مشخص شده بیشتر شود، پیش‌بینی شده است. براساس نتایج پژوهش‌های انجام شده که احتمال خرابی ناشی از برش دوطرفه V_{uv} را با در نظر گرفتن نسبت دوران جانبی طبقه و تنش‌های برشی ناشی از بارهای ثقلی و اثرات زلزله قائم، بدون انتقال لنگر خمشی، حول مقطع بحرانی دال بررسی کرده‌اند، نیازی به محاسبه لنگر ایجاد شده نیست. **شکل ۲۰-۲۶** این

۲۰-۱۰-۴-۱ در نواحی اتصال دال‌های دو طرفه بدون تیر به ستون، باید در همه مقاطع بحرانی که در بند **۸-۵-۲-۱** تعریف شده‌اند، در صورتی که $\frac{\Delta_x}{h_{sx}} \geq 0.035 - \frac{1}{20} \left(\frac{V_{uv}}{\phi V_c} \right)$ باشد، از آرماتورهای برشی مطابق ضوابط یکی از دو بند **۲۰-۱۰-۴-۳** یا **۲۰-۱۰-۴-۷-۸** استفاده شود. در محاسبه V_{uv} فقط ترکیب‌های باری که شامل E هستند، باید منظور گردند. مقدار $\frac{\Delta_x}{h_{sx}}$ باید برای بزرگترین مقداری که در طبقات فوقانی و

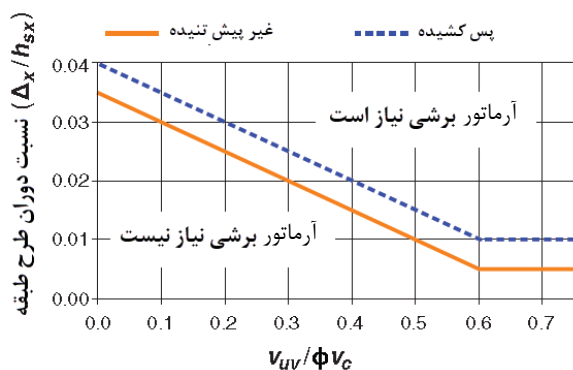
متن اصلی

تحتانی مجاور طبقه‌ی مورد نظر هستند، محاسبه شود. مقدار v_c باید بر اساس بند ۸-۵ محاسبه شود.

تفسیر/توضیح

ضابطه را نشان می‌دهد. این ضابطه را می‌توان با اضافه کردن آرماتور برشی، افزایش ضخامت دال، تغییر طراحی برای کاهش نسبت دوران جانبی طبقه یا ترکیبی از این موارد، تامین کرد. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد ظرفیت دوران جانبی طبقه در نبود آرماتورهای برشی، با افزایش نسبت برش ثقلی به ظرفیت برشی مقطع به طور محسوس کاهش می‌یابد.

اگر سرستون‌ها، کتیبه‌ها یا سایر تغییرات در ضخامت دال مورد استفاده قرار گرفته باشد، همان‌طور که در بند ۸-۵-۳ خواسته شده است، الزامات بند ۲۰-۱۰-۴ باید در همه مقاطع بالقوه محتمل، بحرانی ارزیابی شود.

شکل ۲۰-۲۶ نمایش ضابطه بند ۲۰-۱۰-۴

۲۰-۱۰-۴ در صورتی که $\frac{\Delta x}{h_{sx}} \leq 0.005$ باشد، نیازی به محاسبه آرماتور برشی مطابق بند ۲۰-۱۰-۴ نمی‌باشد.

۲۰-۱۰-۳ در مقطع بحرانی دال، آرماتورهای برشی مورد نیاز باید رابطه $v_s \geq 0.29\sqrt{f'_c}$ را تامین نموده و حداقل تا ۴ برابر ضخامت دال از بر تکیه‌گاه در مجاورت مقطع بحرانی دال ادامه داشته باشند.

۲۰-۱۰-۵ دیوارپایه‌ها

۲۰-۱۰-۵ دیوارپایه‌ها

در دیوارپایه‌ها باید ضوابط بند ۲۰-۷-۶ رعایت شوند. در مواردی که طبق ضوابط مبحث ششم مقررات ملی ساختمان اثرات اضافه مقاومت باید در طراحی سیستم باربر جانبی منظور شوند، می‌توان نیروی برشی طراحی را Ω_0 برابر برش ایجاد شده در دیوار پایه در اثر تغییرمکان طرح، δ_u منظور نمود.

در بند ۲۰-۷-۶ نیروی برشی طراحی مطابق بند ۲۰-۶-۳ الزامی شده است. رعایت این بند در بعضی موارد ممکن است منجر به نیروهای بزرگ غیر واقعی گردد. به عنوان جایگزین، نیروی برشی طراحی را می‌توان به صورت حاصل ضرب ضریب اضافه مقاومت در برش ایجاد شده هنگامی که دیوار پایه به اندازه δ_u جابجا می‌شود، در نظر گرفت. مقادیر ضریب Ω_0 مشخص شده در مبحث ششم مقررات ملی ساختمان را می‌توان به این منظور مورد استفاده قرار داد.

فصل بیست و یکم

جزئیات آرماتورگذاری

فصل بیست و یکم

جزئیات آرماتورگذاری

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۱ گستره

ت ۱-۲۱ گستره

۱-۱-۲۱ ضوابط این فصل به جزئیات آرماتورگذاری اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- فاصله حداقل آرماتورها؛

ب- قلاب‌های استاندارد، قلاب‌های لرزه‌ای و قلاب سنجاقی؛

پ- طول گیرایی آرماتورها؛

ت- وصله آرماتورها؛

ث- گروه میلگردها؛

ج- آرماتورهای عرضی.

۲-۱-۲۱ ضوابط این فصل شامل آرماتورهایی هستند که به طور عمده زیر اثر بار استاتیکی قرار دارند و آرماتورهایی را که زیر اثر بار دینامیکی، بار رفت و برگشتی با تکرار بالا یا بار ضربه ای قرار دارند، در بر نمی‌گیرند.

۳-۱-۲۱ ضوابط اضافی برای مهار و وصله آرماتورهایی که در اعضای با شکل‌پذیری متوسط و زیاد باید رعایت شوند، در **فصل ۲۰** ارائه شده‌اند.

۲-۲۱ حداقل فاصله‌ها آرماتورها و قلاب‌ها

ت ۲-۲۱ حداقل فاصله‌ها آرماتورها و قلاب‌ها

۱-۲-۲۱ فاصله حداقل آرماتورها

ت ۱-۲-۲۱ فاصله حداقل آرماتورها

۱-۱-۲-۲۱ فاصله آزاد آرماتورهای موازی واقع در یک سفره افقی نباید کمتر از هیچ یک از مقادیر «الف» تا «پ» زیر باشد:

الف- ۲۵ میلی‌متر؛

ب- قطر بزرگترین آرماتور،

ت ۱-۱-۲-۲۱ فاصله حداقل برای آرماتورها بمنظور آن است که بتن بتواند به راحتی بین آن‌ها جریان یابد و فضای بین آن‌ها را پر کند. همچنین از نزدیک شدن زیاد آرماتورها به یکدیگر جلوگیری بعمل آید. نزدیک بودن آرماتورها ممکن است به ترک‌های ناشی از برش و انقباض بیش از حد بتن بیانجامد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

پ- ۱/۳۳ برابر قطر اسمی بزرگترین سنگ‌دانه.

۲۱-۲-۱-۲ در آرماتورهای موازی واقع در چند سفره افقی، آرماتورهای لایه فوقانی باید مستقیماً در بالای آرماتورهای لایه تحتانی قرار گرفته و فاصله آزاد بین دو لایه نباید کمتر از ۲۵ میلی‌متر باشد.

۲۱-۲-۱-۳ فاصله آزاد بین آرماتورهای طولی در ستون‌ها، ستون پایه‌ها، بست‌ها و اجزای مرزی دیوارها، نباید کمتر از هیچ یک از مقادیر «الف» تا «پ» زیر باشد:

الف- ۴۰ میلی‌متر؛

ب- ۱/۵ برابر قطر بزرگترین آرماتور؛

پ- ۱/۳۳ برابر قطر اسمی بزرگترین سنگ‌دانه.

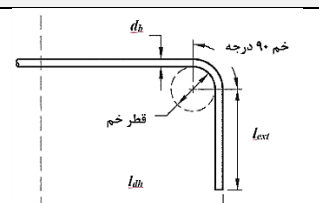
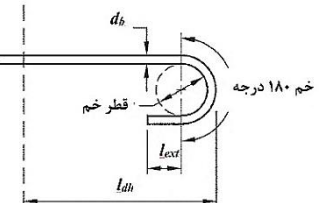
۲-۲-۲۱ قلاب‌های استاندارد، قلاب‌های لرزه‌ای و سنجاقی

ت ۲-۲-۲۱ قلاب‌های استاندارد، قلاب‌های لرزه‌ای و سنجاقی

۲۱-۲-۲-۱ قلاب‌های استاندارد برای مهار آرماتورهای طولی آجدار در کشش باید مطابق الزامات جدول ۱-۲۱ در نظر گرفته شوند.

۲۱-۲-۲-۲ قلاب‌های استاندارد برای مهار آرماتورهای عرضی باید مطابق الزامات جدول ۲-۲۱ در نظر گرفته شوند. قلاب باید در بر گیرنده آرماتور طولی باشد.

جدول ۱-۲۱ قلاب استاندارد برای مهار آرماتورهای طولی آجدار در کشش

شکل	طول مستقیم پس از خم l_{ext}	حداقل قطر داخلی خم (میلی‌متر)	قطر آرماتور (میلی‌متر)	نوع قلاب
	$12d_b$	$6d_b$	۲۵ تا ۱۰	قلاب ۹۰ درجه
		$8d_b$	۳۴ تا ۲۸	
		$10d_b$	۵۵ تا ۳۶	
	$4d_b$ و ۶۵ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است	$6d_b$	۲۵ تا ۱۰	قلاب ۱۸۰ درجه
		$8d_b$	۳۴ تا ۲۸	
		$10d_b$	۵۵ تا ۳۶	

متن اصلی

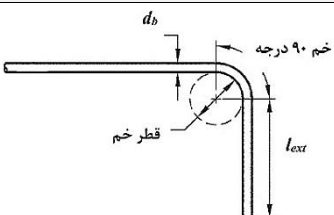
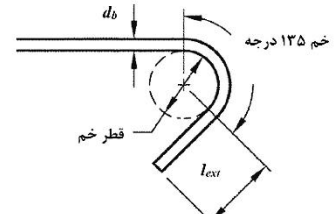
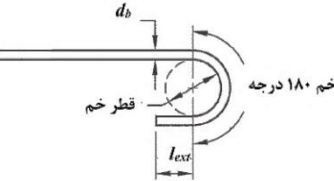
تفسیر/توضیح

۳-۲-۲۱-۲ قلاب استاندارد در کشش شامل یک خم به سمت داخل و یک قسمت مستقیم می‌باشد. طول قسمت مستقیم قلاب را می‌توان بیشتر از مقدار مشخص شده در **جدول ۲۱-۱** و **جدول ۲۱-۲** در نظر گرفت، ولی این افزایش را نمی‌توان در محاسبه ظرفیت مهار قلاب منظور نمود.

۴-۲-۲۱-۲ قلاب لرزه‌ای مطابق تعریف **فصل ۲**، قلابی است که دارای خم حداقل ۱۳۵ درجه و طول مستقیم بعد از خم حداقل برابر با $6d_b$ و یا ۷۵ میلی‌متر باشد. قلاب لرزه‌ای در دورگیرهای دایروی می‌تواند دارای خم حداقل ۹۰ درجه باشد.

۵-۲-۲۱-۲ حداقل قطر داخلی خم آرماتور سیمی جوشی که به عنوان خاموت یا تنگ به کار می‌رود، نباید کمتر از چهار برابر قطر سیم برای سیم‌های با قطر بیش از ۶ میلی‌متر و دو برابر قطر سیم برای سایر سیم‌ها باشد. خم‌های با قطر داخلی کمتر از هشت برابر قطر سیم، نباید در فاصله‌ای کمتر از چهار برابر قطر سیم از اتصال جوشی قرار گیرند.

جدول ۲-۲۱ قلاب استاندارد برای مهار آرماتورهای عرضی

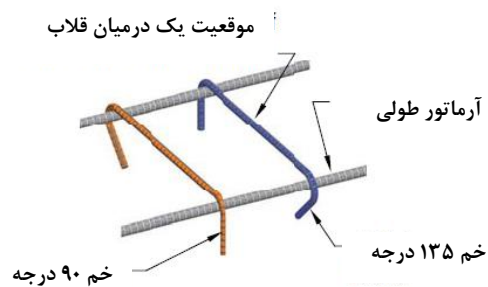
شکل	طول مستقیم پس از خم، l_{ext}	حداقل قطر داخلی خم (میلی‌متر)	قطر آرماتور (میلی‌متر)	نوع قلاب
	$6d_b$ و ۷۵ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است	$4d_b$	۱۰ تا ۱۶	قلاب ۹۰ درجه
	$12d_b$	$6d_b$	۱۸ تا ۲۵	
	$6d_b$ و ۷۵ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است	$6d_b$	۱۸ تا ۲۵	قلاب ۱۳۵ درجه
	$4d_b$ و ۶۵ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است	$4d_b$	۱۰ تا ۱۶	قلاب ۱۸۰ درجه
		$6d_b$	۱۸ تا ۲۵	

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۲-۲-۲۱ قلاب‌های دوخت باید شرایط «الف» تا «ت» زیر را تامین کنند:

ت ۶-۲-۲-۲۱ در شکل ۱-۲۱ قلاب‌های دوخت و جاگذاری آن‌ها نشان داده شده‌است.

شکل ۱-۲۱ موقعیت قلاب‌های دوخت (سنجاقی)

الف- سنجاقی باید یکپارچه باشد.

ب- یک انتهای سنجاقی باید دارای قلاب لرزه‌ای بوده و انتهای دیگر آن باید دارای قلاب با زاویه حداقل ۹۰ درجه باشد.

پ- قلاب باید در برگیرنده آرماتور طولی پیرامونی مقطع باشد.

ت- انتهای با خم ۹۰ درجه دو سنجاقی متوالی که میلگرد طولی را در بر می‌گیرند، باید به طور یک در میان در جوه مقابل مقطع قرار گیرند، مگر آن که ضوابط بند ۶-۲-۲-۲۰ یا ۷-۱-۶-۲۱ تامین شوند.

۳-۲۱ طول گیرایی آرماتورها

ت ۳-۲۱ طول گیرایی آرماتورها

۱-۳-۲۱ کلیات

ت ۱-۳-۲۱ کلیات

۱-۳-۲۱ ضوابط این بخش در برگیرنده طول گیرایی آرماتوره شامل: میلگردهای آجدار، سیم‌های آجدار، میلگردهای آجدار سردار و شبکه آرماتور سیمی آجدار و ساده جوشی می‌باشند، که برای مهار آن‌ها در بتن لازم می‌باشد.

ت ۱-۳-۲۱ طول گیرایی به طولی گفته می‌شود که طی آن تنش به تدریج از بتن به آرماتور منتقل می‌شود و آرماتور در مقطع تنش زیاد یا بحرانی به مقاومت تسلیم می‌رسد.

انتقال تنش بعلت پیوستگی (چسبندگی) بتن به آرماتور عملی می‌شود. با این ترتیب طول گیرایی باید در هر سمت مقطع بحرانی گسترش یابد و در مقاطعی که آرماتور ادامه پیدا نمی‌کند، با خم کردن آرماتور بطور کامل مهار گردد.

۲-۱-۳-۲۱ در تمام اعضای بتن‌آرمه، نیروهای کششی و فشاری آرماتور در هر مقطع باید به وسیله مهار آرماتور در دو طرف مقطع مورد نظر به بتن منتقل شوند. مهار آرماتور به یکی از روش‌های «الف» تا «ت» زیر امکان پذیر است:

الف- مهار متکی بر پیوستگی (چسبندگی) بین بتن و سطح جانبی آرماتور که با تامین طول گیرایی کافی حاصل می‌شود؛

ب- مهار با قلاب استاندارد که با تامین طول گیرایی تعریف شده برای قلاب‌ها حاصل می‌شود؛

پ- مهار مبتنی بر فشار اتکایی که با تامین تکیه‌گاه اتکایی برای میلگرد حاصل می‌شود، نظیر میلگرد سردار؛

ت- مهار مکانیکی که با تامین ابزارهای مکانیکی اضافی حاصل می‌شود؛

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ث- ترکیبی از موارد فوق بر اساس نتایج آزمایش‌های مورد تایید.

۳-۱-۳-۲۱-۳ قلاب یا انتهای سردار نباید برای مهار آرماتور در فشار به کار رود.

۴-۱-۳-۲۱-۴ در محاسبه طول گیرایی، نیازی به اعمال ضریب کاهش مقاومت ϕ نیست.

۵-۱-۳-۲۱-۵ در محاسبه طول گیرایی، مقدار $\sqrt{f'_c}$ نباید از $8/3$ مگاپاسکال تجاوز نماید.

۶-۱-۳-۲۱-۶ در محاسبه طول گیرایی، λ ضریب بتن سبک برای بتن سبک 0.75 و برای بتن معمولی 1.0 در نظر گرفته می‌شود.

۲-۳-۲۱-۲ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش

۱-۲-۳-۲۱-۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش، l_d نباید کمتر از مقادیر «الف» و «ب» زیر در نظر گرفته شود:

الف- طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش را می‌توان از رابطه زیر، یا بر اساس ضوابط ساده شده بند ۲-۲-۳-۲۱ محاسبه نمود.

$$l_d = \frac{\psi_t \psi_e \psi_s \psi_g}{\lambda \left(\frac{c_b + K_{tr}}{d_b} \right)} \frac{0.9 f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b \quad \text{رابطه ۱-۲۱}$$

در این رابطه:

ψ_t ، ψ_e ، ψ_s و ψ_g ضرایب اصلاحی هستند که مطابق بند ۲-۲-۳-۲۱ محاسبه می‌شوند.

c_b کوچک‌ترین فاصله مرکز میلگرد یا سیمی که مهار می‌شود تا نزدیک‌ترین رویه بتن، و یا نصف فاصله مرکز تا مرکز میلگردها و یا سیم‌هایی که مهار می‌شوند، است. K_{tr} شاخص آرماتور عرضی است که از رابطه زیر تعیین می‌شود.

ت ۴-۱-۳-۲۱-۴ ضریب ϕ در معادلات طول گیرایی و وصله‌های پوششی منظور شده است و نیازی به بکارگیری مجدد آن نیست.

ت ۵-۱-۳-۲۱-۵ نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد تنش در یک آرماتور یا وصله با آهنگ کمتری از $\sqrt{f'_c}$ توسعه می‌یابد و در مقابل، تنش فشاری بیشتر ایجاد می‌شود. محدودیت $\sqrt{f'_c}$ در تعیین طول گیرایی برای برآوردن این منظور است.

ت ۲-۳-۲۱-۲ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش

متن اصلی

تفسیر/توضیح

رابطه ۲-۲۱

$$K_{tr} = \frac{40A_{tr}}{sn}$$

A_{tr} سطح مقطع کل آرماتورهای عرضی در فاصله s و n تعداد میلگردها یا سیم‌هایی است که دارای مهار یا وصله پوششی در طول صفحه شکاف خوردگی می‌باشند. استفاده از مقدار صفر برای K_{tr} حتی در صورت وجود یا نیاز به آرماتور عرضی محصور کننده، مجاز است. نسبت $(c_b + K_{tr})/d_b$ که نشانگر اثرات محصور شدگی است، نباید بیش از $2/5$ در نظر گرفته شود.

ب- ۳۰۰ میلی‌متر.

ت ۲-۲-۳-۲۱ ضریب اصلاح آرماتورهای S500 و S520 بیش از یک است. توجه به این نکته لازم است که در تغییر از آرماتور S400 به S500 یا S520، در صورت ثابت ماندن سایر ضرایب اصلاح، طول گیرایی باید به نسبت ψ_g/f_y دو آرماتور تغییر کند.

۲-۲-۳-۲۱ ضرایب اصلاح طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش بر اساس **جدول ۳-۲۱** تعیین می‌شوند. حاصل ضرب $\psi_e \psi_s$ نباید بیش از $1/7$ در نظر گرفته شود.

۳-۲-۳-۲۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش را می‌توان از مقادیر ساده شده در **جدول ۴-۲۱** نیز تعیین نمود. این طول نباید کمتر از ۳۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

جدول ۳-۲۱ ضرایب اصلاح طول مهاری میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش.

مقدار ضریب	شرایط	ضریب اصلاح
۱/۰	S420 و S400, S350, S340	ψ_g ضریب رده میلگرد یا سیم
۱/۱۵	S520 و S500	
۱/۵	برای میلگردهای با اندود اپوکسی یا با اندود دو گانه اپوکسی و روی، با پوشش بتن کمتر از سه برابر قطر میلگرد، و یا فاصله آزاد بین میلگردها کمتر از شش برابر قطر میلگرد	ψ_e ضریب پوشش
۱/۲	برای میلگردهای با اندود اپوکسی یا با اندود دو گانه اپوکسی و روی در سایر حالات	
۱/۰	برای میلگردهای بدون اندود و میلگردهای با اندود روی (گالوانیزه)	
۱/۰	برای میلگردها و سیم‌های با قطر ۲۰ میلی‌متر و بیشتر	ψ_s ضریب اندازه
۰/۸	برای میلگردها و سیم‌های با قطر کمتر از ۲۰ میلی‌متر	
۱/۳	برای میلگردهای افقی که حداقل ۳۰۰ میلی‌متر بتن تازه در زیر آن‌ها ریخته می‌شود	ψ_t ضریب موقعیت
۱/۰	برای سایر میلگردها	

جدول ۲۱-۴ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش (روش ساده شده)

قطر میلگرد یا سیم		فاصله آزاد و پوشش
کوچک‌تر از ۲۰ میلی‌متر	بزرگتر یا مساوی ۲۰ میلی‌متر	
$\frac{\psi_t \psi_e \psi_g}{1.7\lambda} \frac{f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b$	$\frac{\psi_t \psi_e \psi_g}{2.1\lambda} \frac{f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b$	فاصله آزاد میلگردها یا سیم‌ها در طول گیرایی یا وصله، حداقل برابر با قطر میلگرد بوده و خاموت یا تنگ حداقل آیین‌نامه‌ای در طول گیرایی تامین شده‌اند، یا فاصله آزاد میلگردها یا سیم‌ها در طول گیرایی یا وصله، حداقل دو برابر قطر میلگرد بوده و پوشش روی میلگرد حداقل برابر با قطر میلگرد است.
$\frac{\psi_t \psi_e \psi_g}{1.1\lambda} \frac{f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b$	$\frac{\psi_t \psi_e \psi_g}{1.4\lambda} \frac{f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b$	سایر موارد

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۱-۳-۳ طول گیرایی میلگرد آجدار با قلاب استاندارد در کشش

۲۱-۳-۳ طول گیرایی میلگرد آجدار با قلاب استاندارد در کشش

ت ۲۱-۳-۳-۱

۲۱-۳-۳-۱ طول گیرایی برای میلگردهای آجدار در کشش که به قلاب استاندارد ختم می‌شوند، l_{dh} نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد.

الف- رابطه زیر با ضرایب اصلاح $\psi_e, \psi_r, \psi_o, \psi_c$ و مطابق بند ۲۱-۳-۳-۲:

$$l_{dh} = \frac{\psi_e \psi_r \psi_o \psi_c}{\lambda} \frac{0.043 f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b^{1.5} \quad \text{رابطه ۲۱-۳}$$

ب- رابطه تعیین طول گیرایی میلگرد با قلاب استاندارد در قیاس با ویرایش‌های قبلی آبا، دارای تغییرات اساسی است. در ویرایش‌های قبلی آبا ضرایب اصلاحی همه کمتر از یک بودند، در صورتی که در این ویرایش اغلب ضرایب بیشتر از یک هستند. تحقیقات جدید نشانگر نیاز به افزایش محسوس طول گیرایی میلگرد با قلاب استاندارد برای میلگردهای مهار شده با فواصل کم بوده است. افزایش توان d_b از یک به یک و نیم برای در نظر گرفتن اثرات بُعدی بوده و منجر به افزایش طول گیرایی برای میلگردهای با قطر بالا در قیاس با طول گیرایی محاسبه شده از روابط ویرایش‌های قبلی آبا می‌شود. رابطه در ضمن در برگرنده اثر میلگرد می‌باشد.

ب- هشت برابر قطر میلگرد و ۱۵۰ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است.

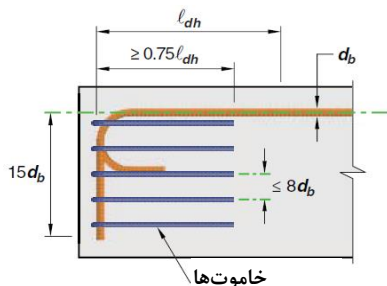
۲۱-۳-۳-۲ ضرایب اصلاح طول گیرایی میلگردهای آجدار با قلاب در کشش، بر اساس جدول ۲۱-۵ تعیین می‌شوند. در انتهای غیر ممتد عضو، ضوابط بند ۲۱-۳-۳-۴ اعمال می‌شوند. در این جدول A_{th} مساحت کل میلگردهای مهار شده با قلاب بوده و A_{th} در بند ۲۱-۳-۳-۳ تعریف شده است.

جدول ۲۱-۵ ضرایب اصلاح طول گیرایی میلگردهای آجدار با قلاب استاندارد در کشش

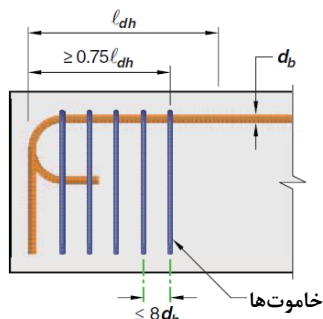
مقدار ضریب	شرایط	ضریب اصلاح
۱/۲	برای میلگردهای با اندود اپوکسی یا با اندود دو گانه اپوکسی و روی	ψ_e ضریب پوشش
۱/۰	برای میلگردهای بدون اندود و میلگردهای با اندود روی (گالوانیزه)	
۱/۰	برای میلگردهای با قطر کوچکتر یا مساوی ۳۴ میلی‌متر با $A_{th} \geq 0.4A_{hs}$ و یا با فاصله میلگردهای مهار شونده بیش از شش برابر قطر میلگرد	ψ_r ضریب آرماتور محصورکننده
۱/۶	برای سایر موارد	
۱/۰	برای میلگردهای با قطر کوچکتر یا مساوی ۳۴ میلی‌متر و مهار شده در هسته ستون و با پوشش جانبی عمود بر صفحه قلاب بیش از ۶۵ میلی‌متر و یا با پوشش جانبی عمود بر صفحه قلاب بیش از شش برابر قطر میلگرد	ψ_o ضریب محل مهار
۱/۲۵	برای سایر موارد	
$f'_c/105 + 0.6$	برای بتن با مقاومت کمتر از ۴۲ مگاپاسکال	ψ_c ضریب مقاومت بتن
۱/۰	برای بتن با مقاومت بزرگتر یا مساوی ۴۲ مگاپاسکال	

تفسیر/توضیح

ت ۲۱-۳-۳-۳ در تعیین مساحت میلگردهای محصور کننده A_{th} تنها خاموت‌ها یا تنگ‌هایی که در بند ۲۱-۳-۳-۳ قید شده‌اند، موثر تلقی می‌شوند. شکل ۲-۲۱ متناظر وضعیت این بند می‌باشد. در محاسبه مساحت آرماتور محصورکننده مجموع مساحت دو ساق خاموت یا تنگ را می‌توان منظور نمود.

(الف) آرماتور محصور کننده بموازات آرماتور اصلی

(ب) آرماتور محصور کننده عمود بر آرماتور اصلی

شکل ۲-۲۱ جاگذاری آرماتور محصور کننده برای تقویت خم ۹۰ درجه و ۱۸۰ درجه

متن اصلی

۲۱-۳-۳-۳ مساحت کل تنگ‌ها و خاموت‌های محصور کننده میلگردهای مهار شده با قلاب، A_{th} که حداقل طولی معادل $0.75l_{dh}$ از انتهای خم را در امتداد l_{dh} محصور کرده‌اند، شامل موارد «الف» و «ب» زیر است:

الف- تنگ‌ها و خاموت‌های محصور کننده قلاب (حداقل دو تنگ یا خاموت) موازی طول l_{dh} با فاصله مساوی در طول انتهای آزاد خم. فاصله این تنگ‌ها و خاموت‌ها باید کمتر از هشت برابر قطر میلگرد بوده و در طول پانزده برابر قطر میلگرد، اندازه‌گیری شده از قسمت مستقیم میلگرد مهار شده واقع باشند.

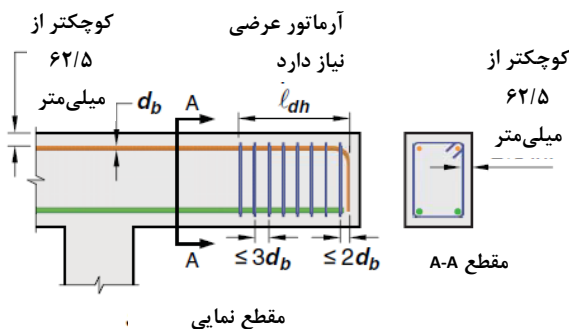
ب- تنگ‌ها و خاموت‌های محصور کننده قلاب (حداقل دو تنگ یا خاموت) عمود بر طول l_{dh} با فاصله‌های مساوی در امتداد طول مستقیم. فاصله این تنگ‌ها و خاموت‌ها باید کمتر از هشت برابر قطر میلگرد باشد.

متن اصلی

۴-۳-۳-۲۱ برای میلگردهای مهار شده با قلاب استاندارد در انتهای غیر ممتد عضو که در آن پوشش جانبی و فوقانی (یا تحتانی) قلاب کمتر از ۶۵ میلی‌متر است، قلاب باید در طول گیرایی l_{dh} توسط تنگ یا خاموت عمود بر امتداد میلگرد و با فواصل کمتر از سه برابر قطر میلگرد محاط شود، فاصله اولین تنگ یا خاموت از بر بیرونی خم قلاب نباید بیشتر از دو برابر قطر میلگرد باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۳-۳-۲۱ آرماتورهای قلاب‌دار نسبت به پوشش بتنی روی آن‌ها در جهت عمود بر صفحه خم و بموازات خود آرماتور، حساس هستند. بدین جهت در انتهای آزاد اعضا نسبت به محصور کردن آن‌ها باید اقدام لازم بعمل آورد، شکل ۳-۲۱.

شکل ۳-۲۱ پوشش بتنی آرماتور در جهت عمود بر صفحه و بموازات آن

ت ۴-۳-۳-۲۱ طول گیرایی میلگرد آجدار سردار در کشش

ت ۴-۳-۳-۲۱ محدودیت‌های ابعادی ارائه شده در این بند اطلاعاتی راجع به حداقل ضخامت انتهای سردار میلگرد و شکل آن ارائه نمی‌نماید. جزئیات هندسی انتهای سردار باید الزامات استاندارد ASTM A970 برای رده HA را تامین نماید. استفاده از مقطع دایروی برای انتهای میلگرد سردار و حداقل ضخامت انتهای سردار مساوی ۱/۵ برابر قطر میلگرد توصیه می‌شود.

ت ۲-۴-۳-۲۱ در شکل ۴-۲۱ «الف» تا «ت» چند مثال برای طول گیرایی این میلگردها ارائه شده‌اند.

۴-۳-۳-۲۱ طول گیرایی میلگرد آجدار سردار در کشش

۴-۳-۳-۲۱ به کارگیری میلگرد آجدار سردار برای مهار میلگرد در کشش، با تامین شرایط «الف» تا «ج» زیر مجاز است:

- الف- مشخصات میلگردها منطبق بر ضوابط فصل ۴ باشند؛
- ب- قطر میلگرد نباید از ۳۴ میلی‌متر تجاوز نماید؛
- پ- سطح مقطع اتکایی خالص در انتهای سردار، A_{brg} حداقل باید چهار برابر سطح مقطع میلگرد باشد؛
- ت- بتن باید از نوع بتن با وزن معمولی باشد؛
- ث- پوشش خالص روی میلگرد باید حداقل دو برابر قطر میلگرد باشد؛
- ج- فاصله مرکز به مرکز میلگردها باید حداقل سه برابر قطر میلگرد باشد.

۲-۴-۳-۲۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار سردار در کشش، l_{dt} نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

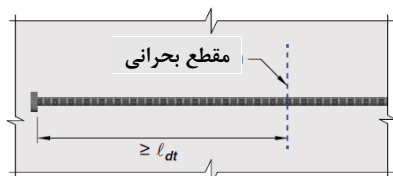
متن اصلی

الف- طول گیرایی محاسبه شده از رابطه زیر با ضرایب اصلاح ψ_e, ψ_c, ψ_p و ψ_o بر اساس بند ۳-۴-۳-۲۱:

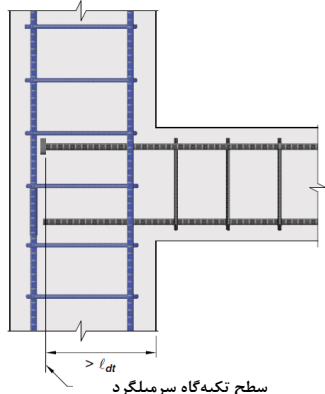
$$l_{dt} = \frac{\psi_e \psi_c \psi_p \psi_o}{\lambda} \frac{0.032 f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b^{1.5} \quad \text{رابطه ۴-۲۱}$$

ب- هشت برابر قطر میلگرد و ۱۵۰ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است.

تفسیر/توضیح

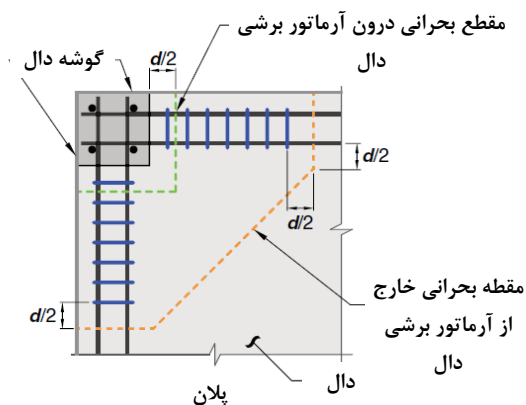

الف- طول گیرایی میلگرد آجدار سردار

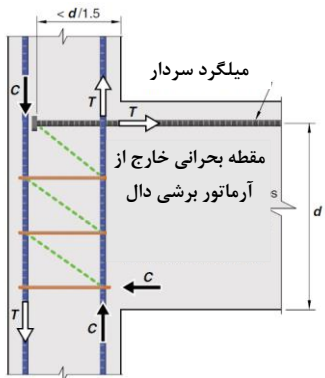

سطح تکیه‌گاه سرمیلگرد

ب- طول گیرایی تا انتهای ستون با طولی بیشتر از l_{dt} ادامه می‌یابد.

پ- جلوگیری از شکست بتن، در اتصال با طول گیرایی مساوی یا بزرگتر از $d/1.5$

ت- جلوگیری از شکست بتن در اتصال با تامین آرماتورهای مورب در روش خرپایی

شکل ۴-۲۱ مهار میلگرد سردار

متن اصلی

۳-۴-۳-۲۱ ضرایب اصلاح $\psi_o, \psi_p, \psi_c, \psi_e$ بر اساس جدول ۶-۲۱ تعیین می‌شوند. در این جدول مساحت کل میلگردهای سردار مهار شده بوده و A_{tt} در ۴-۴-۳-۲۱ تعریف شده است.

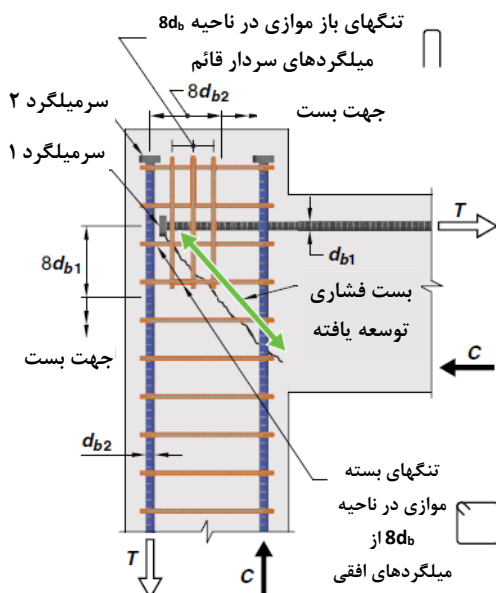
۴-۴-۳-۲۱ در اتصالات تیر به ستون، مساحت کل تنگ موازی میلگرد سردار مهار شده، A_{tt} مساوی مساحت تنگ‌های واقع در فاصله حداکثر هشت برابر قطر میلگرد از انتهای سردار آن به طرف مرکز اتصال می‌باشد.

۵-۴-۳-۲۱ در صورتی که ظرفیت خمشی منفی تیر با استفاده از میلگرد سردار ادامه داده شده در اتصال تامین شود، ستون باید در بالای اتصال حداقل به اندازه بعد افقی اتصال در راستای نیروی مورد نظر امتداد یابد، ویا آرماتورهای تیر در میلگردهای قائم اضافی در اتصال محاط شوند تا محصور شدگی معادل با وجه بالایی اتصال برای آن‌ها فراهم گردد.

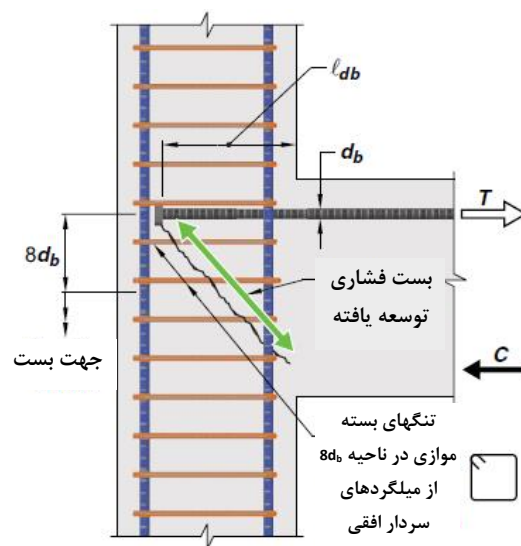
تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۳-۲۱ برخلاف میلگرد با قلاب، نتایج آزمایش‌ها نشانگر عدم کفایت خاموت‌ها و تنگ‌های عمود بر امتداد میلگرد مهار شده برای محصورشدگی بتن هستند. از این رو تنها خاموت‌ها یا تنگ‌های موازی امتداد میلگرد سردار در محاسبه A_{tt} موثر تلقی می‌شوند.

ت ۴-۴-۳-۲۱ در مهار میلگرد سردار تیر در ستون توصیه می‌شود که طول گیرایی حداقل برابر با عمق موثر تیر تقسیم بر ۱/۵ باشد. در غیر این صورت میدان تنش مناسب برای انتقال نیرو را می‌توان با استفاده از یک مکانیزم انتقال نیروی خرپایی مطابق ضوابط فصل ۲۲ طراحی نمود. تنها ساق خاموت‌ها یا تنگ‌های موازی میلگرد سردار در حداکثر فاصله ۸ برابر قطر میلگرد از مرکز میلگرد سردار در محاسبه A_{tt} موثر تلقی می‌شوند (شکل ۵-۲۱ «الف» و «ب» خاموت‌گذاری در یک اتصال نشان داده شده‌اند).

ب- میلگرد سردار افقی و قائم

الف- میلگرد سردار افقی

شکل ۵-۲۱ تنگ یا خاموت جاگذاری شده در میلگردهای سردار تیر و ستون در یک اتصال تیر به ستون

جدول ۲۱-۶ ضرایب اصلاح طول گیرایی میلگردهای آجدار سردار در کشش

مقدار ضریب	شرایط	ضریب اصلاح
۱/۲	برای میلگردهای با اندود اپوکسی یا با اندود دو گانه اپوکسی و روی	ψ_e ضریب پوشش
۱/۰	برای میلگردهای بدون اندود و میلگردهای با اندود روی (گالوانیزه)	
۱/۰	برای میلگردهای با قطر کوچک‌تر یا مساوی ۳۴ میلی‌متر با مهار در اتصالات تیر به ستون با $A_{tE} \geq 0.3A_{tS}$ ، ویا مهار در هر اتصال با میلگردهای سردار که در آن فاصله میلگردهای مهار شده بیش از شش برابر قطر میلگرد باشد.	ψ_p ضریب میلگرد موازی
۱/۶	برای سایر موارد	
۱/۰	برای میلگردهای سردار مهار شده در هسته ستون و با پوشش جانبی عمود بر صفحه قلاب بیش از ۶۵ میلی‌متر، ویا با پوشش جانبی بیش از شش برابر قطر میلگرد	ψ_o ضریب محل مهار
۱/۲۵	برای سایر موارد	
$(f_c'/105)+0.6$	برای بتن با مقاومت کمتر از ۴۲ مگاپاسکال	ψ_c ضریب مقاومت بتن
۱/۰	برای بتن با مقاومت بزرگتر یا مساوی ۴۲ مگاپاسکال	

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۱-۳-۵ گیرایی میلگردهای آجدار مهار شده
با وسایل مکانیکی در کشش

۲۱-۳-۵ گیرایی میلگردهای آجدار مهار شده با
وسایل مکانیکی در کشش

استفاده از هرگونه ملحقات یا وسایل مکانیکی با قابلیت تامین f_y برای میلگرد آجدار که به تایید مهندس طراح رسیده باشد، مجاز است. گیرایی میلگردهای آجدار را می‌توان با ترکیبی از مهار مکانیکی و طول گیرایی بین مقطع بحرانی و ملحقات یا وسایل مکانیکی، بر اساس نتایج آزمایش‌های مورد تایید، تامین نمود.

۲۱-۳-۶ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی
آجدار جوش شده در کشش

۲۱-۳-۶ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی آجدار
جوش شده در کشش

۲۱-۳-۶-۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده در کشش، l_d ، که از محل مقطع بحرانی تا انتهای سیم اندازه‌گیری می‌شود، برای سیم‌های با قطر کمتر یا مساوی ۱۶ میلی‌متر، نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر در نظر گرفته شود.

الف- طول گیرایی محاسبه شده از رابطه زیر با ضرایب اصلاحی ψ_s, ψ_e, ψ_t بر اساس بند ۲۱-۳-۲ و ψ_w مطابق بند ۲۱-۳-۲:

متن اصلی

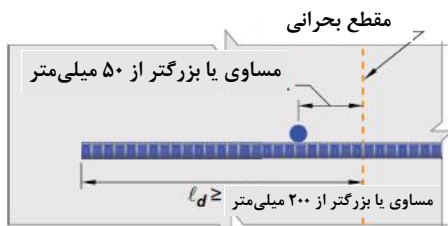
تفسیر/توضیح

$$l_d = \frac{\psi_t \psi_e \psi_s \psi_w}{\lambda \left(\frac{c_b + K_{tr}}{d_b} \right)} \frac{0.90 f_y}{\sqrt{f'_c}} d_b \quad \text{رابطه ۵-۲۱}$$

در این رابطه c_b و K_{tr} بر اساس بند ۲۱-۳-۲-۱ تعیین می‌شوند. برای آرماتور سیمی آجدار جوش شده و اندود شده با اپوکسی، ضریب اصلاح اندود میلگرد، ψ_e ، را می‌توان برابر با ۱/۰ در نظر گرفت.

ب- ۲۰۰ میلی‌متر.

ت ۲۱-۳-۲-۶ در شکل ۶-۲۱ طول گیرایی آرماتور سیمی جوش شده با یک آرماتور متقاطع نشان داده شده است.

شکل ۶-۲۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی جوش شده

۲۱-۳-۲-۶ ضریب اصلاح سیم آجدار جوش شده، ψ_w ، به صورت «الف» و «ب» زیر تعیین می‌شود:

الف- برای شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده، با حداقل یک سیم متعامد در طول گیرایی l_d که از مقطع بحرانی فاصله‌ای بیشتر یا مساوی ۵۰ میلی‌متر داشته باشد، بزرگترین دو مقدار محاسبه شده از روابط زیر:

$$\psi_w = \frac{f_y - 240}{f_y} \leq 1.0 \quad \text{رابطه ۶-۲۱ الف}$$

$$\psi_w = \frac{5d_b}{s} \leq 1.0 \quad \text{رابطه ۶-۲۱ ب}$$

در این روابط s فاصله بین سیم‌هایی است که باید مهار شوند.

ب- برای شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده بدون سیم متعامد در طول گیرایی l_d ، و یا با یک سیم متعامد در طول گیرایی که از مقطع بحرانی فاصله‌ای کمتر از ۵۰ میلی‌متر داشته باشد، ضریب اصلاح سیم آجدار جوش شده برابر با ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود.

۲۱-۳-۲-۳ در صورت وجود سیم ساده با هر قطر، یا سیم آجدار با قطر بیشتر از ۱۶ میلی‌متر در امتداد طول گیرایی در بین آرماتورهای سیمی آجدار جوشی شده، طول گیرایی باید بر اساس ۲۱-۳-۷ تعیین شود.

متن اصلی

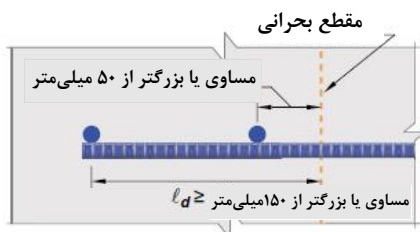
تفسیر/توضیح

۲۱-۳-۶-۴ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده با اندود روی (گالوانیزه) باید بر اساس ۲۱-۳-۷ تعیین شود.

۲۱-۳-۷ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش

ت ۲۱-۳-۷ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش

ت ۲۱-۳-۷-۱ در شکل ۷-۲۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی ساده با شبکه متعامد نشان داده شده است.

شکل ۷-۲۱ طول گیرایی آرماتور سیمی ساده جوش شده

۲۱-۳-۷-۱ طول گیرایی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش، l_d که از محل مقطع بحرانی تا بیرونی‌ترین سیم متعامد اندازه‌گیری می‌شود، نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد. در تمام موارد باید حداقل دو سیم متعامد در طول گیرایی وجود داشته باشند.

الف- طول گیرایی محاسبه شده از رابطه زیر:

$$l_{dt} = \frac{3.3 f_y A_b}{\lambda \sqrt{f'_c} s} \quad \text{رابطه ۷-۲۱}$$

در این رابطه s فاصله بین سیم‌هایی است که باید گیرایی آن‌ها تامین شود.

ب- ۱۵۰ میلی‌متر و فاصله سیم‌های متعامد مهار کننده به علاوه ۵۰ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است.

۲۱-۳-۸ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در فشار

ت ۲۱-۳-۸ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در فشار

۲۱-۳-۸-۱ طول گیرایی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در فشار، l_{dc} نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر در نظر گرفته شود:

$$\text{الف- } l_{dc} = \max\left\{\frac{\psi_r 0.24 f_y}{\lambda \sqrt{f'_c}} d_b, 0.043 f_y \psi_r d_b\right\}$$

ب- ۲۰۰ میلی‌متر.

در این روابط ضریب محصور شدگی ψ_r ، برای محصورشدگی توسط دورپیچ، تنگ دایروی پیوسته با قطر بیش از ۶ میلی‌متر و گام مساوی یا کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر، تنگ سیمی به قطر بیش از ۱۲ میلی‌متر و فواصل مساوی یا کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر

متن اصلی

تفسیر/توضیح

و دورگیر طبق ضوابط بند ۲۱-۶-۴ با فواصل مساوی یا کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر، برابر با ۰/۷۵ و برای سایر حالات برابر با ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود.

۹-۳-۲۱ کاهش طول گیرایی برای آرماتور اضافی

ت ۹-۳-۲۱ کاهش طول گیرایی برای آرماتور اضافی

۹-۳-۲۱-۱ طول‌های گیرایی محاسبه شده از بندهای ۲-۳-۲۱، ۶-۳-۲۱، ۷-۳-۲۱ و ۸-۳-۲۱، را به جز مواردی که در بند ۲-۹-۳-۲۱ ذکر شده‌اند، می‌توان به نسبت میلگرد مورد نیاز به میلگرد تامین شده کاهش داد. طول گیرایی اصلاح شده در هر صورت نباید از حداقل‌های تعریف شده در این بندها کمتر اختیار شود.

ت ۲-۹-۳-۲۱ در مهار با قلاب یا مهار با انتهای سردار یا مهار مکانیکی، کاهش طول گیرایی می‌تواند منجر به گسیختگی مخروطی بتن گردد.

۲-۹-۳-۲۱ کاهش طول گیرایی در موارد «الف» تا «ج» زیر مجاز نیست:

در سازه‌های طراحی شده مبتنی بر عملکرد غیرخطی در برابر زلزله، امکان تجاوز بارها از مقادیر طراحی و بارگذاری رفت و برگشتی، ضرورت تامین طول گیرایی کافی را برای میلگردهای طولی اعضای خمشی به همراه دارد. از اینرو امکان تسلیم آرماتور باید با تامین طول گیرایی کافی فراهم شود و کاهش طول گیرایی برای در نظر گرفتن اثر آرماتور مازاد مجاز نیست.

- الف- در تکیه‌گاه غیر ممتد؛
- ب- در محل‌هایی که مهار یا گیرایی برای تامین تنش تسلیم لازم است؛
- پ- در مواردی که میلگردها باید پیوسته باشند؛
- ت- در سیستم‌های باربر لرزه‌ای در سازه‌های با شکل‌پذیری متوسط و زیاد؛
- ث- برای میلگردهای آجدار سردار یا مهار شده با قلاب و یا دارای مهار مکانیکی؛
- ج- مهار آرماتورهای شمع‌ها در سر شمع.

در مواردی که آرماتور برای تامین الزامات آرماتور حرارتی یا انسجام (در دال‌های یک‌طرفه، دال‌ها و تیرچه‌های دوطرفه، تیرها و تیرچه‌ها) باشد، کاهش طول گیرایی برای در نظر گرفتن اثر آرماتور مازاد مجاز نیست.

۴-۲۱ وصله آرماتورها

ت ۴-۲۱ وصله آرماتورها

۱-۴-۲۱ کلیات

ت ۱-۴-۲۱ کلیات

۱-۴-۲۱-۱ وصله آرماتورها به یکی از روش‌های «الف» تا «ت» زیر مجاز است:

- الف- وصله پوششی؛
- ب- وصله اتکایی؛
- پ- وصله جوشی؛

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت- وصله مکانیکی.

۲۱-۴-۱-۲ استفاده از وصله پوششی در موارد «الف» و «ب» زیر مجاز است:

الف- در کشش و فشار برای میلگردهای با قطر کمتر یا مساوی ۳۴ میلی‌متر،

ب- در فشار برای وصله میلگردهای با حداکثر قطر ۴۲ میلی‌متر به میلگردهای با قطر ۳۴ میلی‌متر و کمتر، با تامین شرایط
بند ۲۱-۴-۵-۲.

۲۱-۴-۱-۳ برای وصله پوششی تماسی، حداقل فاصله آزاد بین وصله‌های تماسی و میلگردها یا وصله‌های مجاور باید مطابق بند ۲۱-۲-۱-۱ باشد.

ت ۲۱-۴-۱-۴ در وصله پوششی غیرتماسی با فاصله زیاد میلگردها، انتقال نیرو بین میلگردها باید توسط بتن غیرمسلح صورت گیرد. برای اجتناب از این امر فاصله میلگردها باید محدود شود.

۲۱-۴-۱-۴ برای وصله پوششی غیر تماسی در اعضای خمشی، فاصله عرضی مرکز به مرکز میلگردهای وصله شده نباید از یک پنجم طول وصله و ۱۵۰ میلی‌متر تجاوز نماید.

ت ۲۱-۴-۱-۵ کاهش طول وصله برای در نظر گرفتن درصد میلگردهای وصله شده بر اساس رده‌بندی وصله‌ها به نوع A و B (بند ۲۱-۴-۲-۱) انجام می‌شود. از این رو ضریب کاهش آرماتور اضافی روی طول وصله اعمال نمی‌شود.

۲۱-۴-۱-۵ کاهش طول گیرایی برای در نظر گرفتن اثر آرماتور اضافی مطابق بند ۲۱-۳-۹، در محاسبه طول وصله‌ها مجاز نیست.

۲۱-۴-۱-۶ وصله گروه میلگردها مطابق بخش ۲۱-۵ انجام می‌شود.

ت ۲۱-۴-۲ وصله پوششی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش

۲۱-۴-۲ وصله پوششی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش

ت ۲۱-۴-۲-۱ در محاسبه طول گیرایی در صورت عدم وصله تمام آرماتورها در یک مقطع (وصله نوع A)، فاصله مرکز تا مرکز میلگردهای مجاور در محاسبه l_d براساس بند ۲۱-۳-۲-۱، می‌توان حداقل فاصله میلگردهای وصله شده را در نظر گرفت (شکل ۲۱-۸).

۲۱-۴-۲-۱ طول وصله پوششی میلگردهای آجدار و سیم‌های آجدار در کشش، l_{st} ، در حالت کلی باید برابر با $1.3l_d$ باشد (وصله نوع B). تنها در صورت تامین دو شرط «الف» و «ب» زیر، می‌توان طول وصله پوششی را به $1.0l_d$ کاهش داد (وصله نوع A).

الف- مقدار آرماتور موجود در طول وصله، حداقل دو برابر مقدار مورد نیاز باشد.

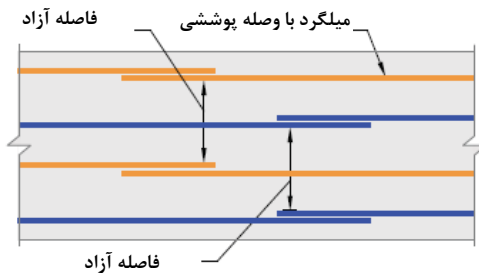
متن اصلی

ب- حداکثر نصف آرماتور موجود در طول وصله پوششی، وصله شده باشد.

l_d بر اساس بند ۲۱-۳-۲ تعیین می‌شود.

حداقل طول وصله پوششی در کشش ۳۰۰ میلی‌متر است.

تفسیر/توضیح

شکل ۲۱-۸ فاصله آزاد بین وصله‌های پوششی متناوب آرماتورهای جاگذاری شده برای تعیین l_d

۲۱-۴-۲-۲ در مواردی که وصله پوششی برای میلگردهای با قطرهای متفاوت انجام می‌شود، l_{st} نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- طول گیرایی l_d برای میلگرد با قطر بزرگتر؛

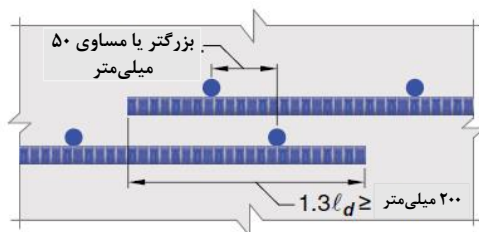
ب- طول وصله کششی l_{st} برای میلگرد با قطر کوچک‌تر.

ت ۲۱-۴-۳ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده در کشش

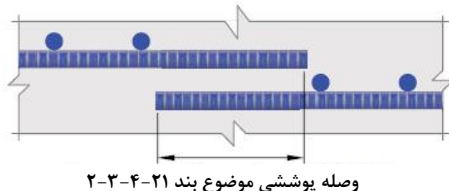
۲۱-۴-۳ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی آجدار جوش شده در کشش

ت ۲۱-۴-۳-۱ در شکل ۲۱-۹ وضعیت سیم‌های عمود نشان داده شده است. حداقل فاصله بین در نظر گرفته شود.

۲۱-۴-۳-۱ طول وصله پوششی شبکه سیمی آجدار جوش شده در کشش با سیم‌های متعامد در طول وصله، l_{st} نباید از $1.3l_d$ و ۲۰۰ میلی‌متر کمتر باشد، که در آن l_d بر اساس بند ۲۱-۳-۶ و با تامین شرایط «الف» و «ب» زیر، باید تعیین می‌شود:

وصله پوششی موضوع بند ۲۱-۴-۳-۱ الف

وصله پوششی موضوع بند ۲۱-۴-۳-۲

شکل ۲۱-۹ وصله پوششی شبکه سیم‌های آجدار جوش شده

الف- هم‌پوشانی بیرونی‌ترین ردیف سیم‌های عمود بر امتداد وصله در دو لایه وصله شده، باید حداقل ۵۰ میلی‌متر باشد.

ب- تمام سیم‌های مورد استفاده در امتداد طول گیرایی، باید آجدار و با قطر کمتر یا مساوی ۲۰ میلی‌متر باشند.

۲۱-۴-۳-۲ در صورت عدم تامین شرط بند ۲۱-۴-۳-۱

«الف»، طول وصله باید بر اساس بند ۲۱-۴-۲ محاسبه شود.

متن اصلی

۳-۳-۴-۲۱ در صورت عدم تامین شرط بند ۲۱-۳-۴-۱ «ب»، طول وصله باید بر اساس بند ۲۱-۴-۴ محاسبه شود.

۴-۳-۴-۲۱ در آرماتور سیمی آجدار جوش شده با اندود روی (گالوانیزه)، طول وصله باید بر اساس بند ۲۱-۴-۴ محاسبه شود.

۴-۴-۲۱ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش

۱-۴-۴-۲۱ طول وصله پوششی شبکه سیمی ساده جوش شده در کشش با سیم‌های متعامد در طول وصله، l_{st} ، که به صورت فاصله بین بیرونی‌ترین سیم عمود بر امتداد وصله در دو شبکه وصله شده تعریف می‌شود، نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- یک و نیم برابر طول گیرایی l_d سیم، که در آن l_d بر اساس بند ۲۱-۳-۷-۱ «الف» تعیین می‌شود.

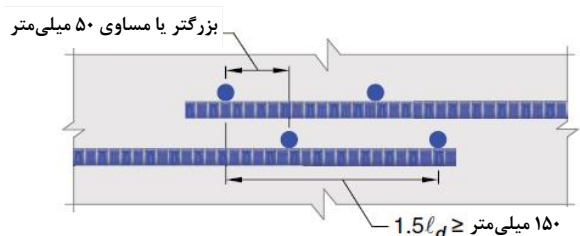
ب- فاصله بین سیم‌های عمود بر امتداد وصله به علاوه ۵۰ میلی‌متر، و یا ۱۵۰ میلی‌متر.

تفسیر/توضیح

ت ۲۱-۴-۴ وصله پوششی شبکه آرماتور سیمی ساده جوش شده در کشش

ت ۲۱-۴-۴-۱ طول وصله پوششی در آرماتورهای سیمی بیش از آن‌که به قطر و طول سیم بستگی داشته باشد به میزان مهارتی که از طرف سیم‌های عمود بر آن دریافت می‌کند، وابسته است. طول پوشش اضافی ۵۰ میلی‌متر هم پوشش کافی سیم‌های عمود تامین می‌کند و هم فضای کافی برای متراکم کردن بتن ایجاد می‌کند.

الزامات وصله در مواردی که نسبت آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز کمتر از ۲ باشد در شکل ۲۱-۱۰ نشان داده شده است.

نسبت آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز کوچکتر از ۲

شکل ۲۱-۱۰ وصله پوششی آرماتور ساده جوش شده در مواردی که نسبت آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز کوچکتر از ۲ باشد.

ت ۲۱-۴-۴-۲ ۲-۴-۴-۲۱ شکل ۲۱-۱۱ وصله پوششی را در مواردی که آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز بزرگتر یا مساوی ۲ باشد نشان می‌دهد.

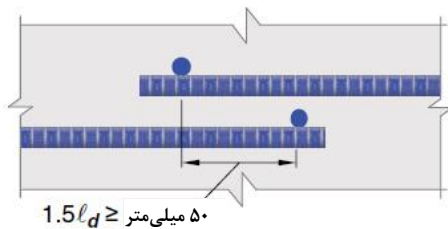
۲-۴-۴-۲۱ برای مواردی که نسبت سطح مقطع سیم تامین شده به سیم مورد نیاز در طول وصله بیش از ۲ است، طول وصله، l_{st} ، که فاصله بین بیرونی‌ترین سیم عمود بر امتداد وصله در دو شبکه وصله شده تعریف می‌شود، نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- یک و نیم برابر طول گیرایی l_d سیم، که در آن l_d بر اساس بند ۲۱-۳-۷-۱ «الف» تعیین می‌شود.

ب- حداقل ۵۰ میلی‌متر.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

نسبت آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز بزرگتر یا مساوی ۲

شکل ۲۱-۱۱ وصله پوششی آرماتور ساده جوش شده در مواردی که نسبت آرماتور موجود به آرماتور مورد نیاز بزرگتر یا مساوی ۲ باشد.

ت ۲۱-۴-۵ وصله پوششی میلگردهای آجدار در فشار

۲۱-۴-۵ وصله پوششی میلگردهای آجدار در فشار

۲۱-۴-۵-۱ طول وصله پوششی میلگردهای آجدار در فشار، برای میلگردهای با قطر کوچکتر یا مساوی ۳۴ میلی متر به صورت «الف» و «ب» زیر محاسبه می شود.

الف- برای میلگردهای با تنش تسلیم کوچکتر یا مساوی ۴۲۰ مگاپاسکال، برابر با $0.071f_y d_b$ ؛
ب- برای میلگردهای با تنش تسلیم بیش از ۴۲۰ مگاپاسکال، برابر با $(0.13f_y - 24)d_b$.

این طول در هر حال نباید کمتر از ۳۰۰ میلی متر باشد.

۲۱-۴-۵-۲ برای وصله پوششی میلگردهای با قطرهای متفاوت در فشار، طول وصله پوششی نباید از هیچ یک از مقادیر «الف» و «ب» زیر کمتر باشد.

الف- طول گیرایی در فشار، l_{dc} برای میلگرد با قطر بزرگتر، محاسبه شده بر اساس بند ۲۱-۳-۸.

ب- طول وصله پوششی در فشار، l_{sc} برای میلگرد با قطر کوچکتر، محاسبه شده بر اساس بند ۲۱-۴-۵-۱.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۶-۴-۲۱ وصله اتکایی میلگردهای آجدار در فشار
فشار

۶-۴-۲۱-۱ برای میلگردهای که فقط تحت فشار قرار دارند، انتقال فشار به صورت اتکایی بین دو میلگرد، در انتهای برش داده شده عمود بر امتداد میلگردها، مجاز است. دو میلگرد وصله شده باید به روش مناسب، نظیر استفاده از طوقه گوه‌دار، به صورت هم محور نگه داشته شده باشند.

۶-۴-۲۱-۲ استفاده از وصله اتکایی تنها در اعضای مجاز است که دارای خاموت بسته، تنگ، دورپیچ یا دورگیر هستند.

۶-۴-۲۱-۳ انتهای میلگردها باید در سطحی صاف عمود بر امتداد میلگرد با انحراف حداکثر ۱/۵ درجه بوده و دو میلگرد باید به صورتی متصل شوند که اختلاف امتداد دو میلگرد از ۳ درجه بیشتر نباشد.

۷-۴-۲۱ وصله مکانیکی و جوشی میلگردهای
آجدار در کشش و فشار

۷-۴-۲۱-۱ استفاده از وصله‌های جوشی عمدتاً برای میلگردهای با قطر ۲۰ میلی‌متر و بیشتر توصیه می‌شود.

۷-۴-۲۱-۲ در وصله‌های جوشی برای میلگردهای با قطر زیاد، استفاده از اتصال سر به سر مستقیم با جوش نفوذی ارجحیت دارد.

۷-۴-۲۱-۳ جوش میلگردها در وصله‌های جوشی باید الزامات مبحث دهم مقررات ملی ساختمان (سازه‌های فولادی) را تامین نماید.

۷-۴-۲۱-۴ در وصله‌های مکانیکی انتقال نیرو از طریق غلاف اتکایی، کوپلر، غلاف کوپل کننده و غیره انجام می‌گیرد.

۷-۴-۲۱-۵ برای تامین پوشش بتنی کافی روی میلگرد، اثر افزایش ابعاد میلگرد ناشی از وصله مکانیکی باید در نظر گرفته شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۱-۴-۷-۶ وصله مکانیکی یا جوشی باید قادر به انتقال تنشی حداقل برابر با $1/25$ برابر تنش تسلیم میلگرد در کشش و یا فشار باشد.

۲۱-۴-۷-۷ یک در میان بودن میلگردهای با وصله مکانیکی یا جوشی در هر مقطع از عضو، به جز در اعضای کششی **بند ۲۱-۴-۷-۸** الزامی نیست.

۲۱-۴-۷-۸ در اعضای کششی نظیر عضو کششی قوسها، عضو کششی که بار را به تکیه‌گاهی در تراز بالاتر منتقل می‌کند و عضو کششی خرپاها، وصله جوشی یا مکانیکی در میلگردهای مجاور باید با فاصله ۷۵۰ میلی‌متر در امتداد وصله انجام شود. در نظر گرفتن این ضابطه در اعضای کششی نظیر دیوار مخازن دایروی، که تعداد زیادی میلگرد کششی به صورت یک در میان و با فاصله زیادی از هم وصله شده‌اند، الزامی نیست.

۵-۲۱ گروه میلگردها

ت ۵-۲۱ گروه میلگردها

۲۱-۵-۱ تعداد میلگردها در هر گروه میلگرد که به صورت یک واحد کار می‌کنند، به چهار محدود می‌شود.

ت ۲۱-۵-۱ استفاده از چهار میلگرد بصورت گروهی با شرط آن است که بیش از دو میلگرد در یک صفحه قرار نگیرند. گروه میلگردهای سه‌تایی و چهارتایی را می‌توان بصورت مثلث، L شکل و یا مربع شکل چید.

۲۱-۵-۲ گروه میلگرد باید توسط آرماتور عرضی محاط شود. آرماتورهای عرضی گروه میلگردهای تحت فشار باید به قطر حداقل ۱۲ میلی‌متر باشند.

۲۱-۵-۳ در تیرها استفاده از میلگردهای با قطر بیش از ۳۴ میلی‌متر به صورت گروه میلگرد مجاز نیست.

۲۱-۵-۴ محل قطع هر میلگرد در گروه میلگرد، در طول دهانه اعضای خمشی، باید به فاصله حداقل ۴۰ برابر قطر میلگرد از محل قطع سایر میلگردهای گروه باشد.

۲۱-۵-۵ در گروه میلگردها با بیش از دو میلگرد، نباید محورهای تمام میلگردها در یک صفحه واقع شوند. همچنین تعداد میلگردهایی که در یک صفحه قرار می‌گیرند، جز در محل وصله نباید بیش از دو باشد.

۲۱-۵-۶ در کنترل محدودیت‌های فاصله، حداقل پوشش، محاسبه ضریب محصور شدگی **بند ۲۱-۳-۲-۱** و ضریب اندود

متن اصلی

تفسیر/توضیح

بند ۲۱-۳-۲-۲ که در آن‌ها قطر میلگردها مبنای محاسبه قرار می‌گیرد، قطر گروه میلگرد، معادل قطر میلگرد معادلی فرض می‌شود که سطح مقطع آن با سطح مقطع کل گروه میلگرد مساوی است و مرکز ثقل آن منطبق بر مرکز ثقل گروه میلگرد است.

۲۱-۵-۷ طول گیرایی میلگردها در گروه میلگرد، در کشش یا فشار، برای گروه میلگردهای ۲ تایی برابر با طول گیرایی میلگردهای منفرد و برای گروه‌های ۳ تایی و ۴ تایی، به ترتیب ۲۰ و ۳۳ درصد بیشتر از طول گیرایی میلگردهای منفرد در نظر گرفته می‌شود.

۲۱-۵-۸ طول وصله پوششی هر میلگرد در یک گروه میلگرد، بر اساس طول گیرایی میلگرد منفرد و با در نظر گرفتن افزایش آن برای اثر گروه میلگرد مطابق **بند ۲۱-۵-۷** محاسبه می‌شود. وصله‌های تک تک میلگردها در گروه میلگرد نباید در امتداد میلگردها هم‌پوشانی داشته باشند. وصله پوششی مجموعه یک گروه میلگرد با گروه دیگر مجاز نیست.

۲۱-۶ آرماتورهای عرضی

۲۱-۶ آرماتورهای عرضی

۲۱-۶-۱ خاموت‌ها

۲۱-۶-۱ خاموت‌ها

۲۱-۶-۱-۱ خاموت‌ها باید تا جایی که محدودیت‌های پوشش میلگردها اجازه می‌دهند، تا نزدیکی وجوه کششی و فشاری عضو امتداد یافته و در دو انتها مهار شوند. در مواردی که از خاموت به عنوان آرماتور برشی استفاده می‌شود، خاموت باید به اندازه عمق موثر d از وجه فشاری ادامه یابد.

۲۱-۶-۱-۱ شاخه‌های قائم خاموت‌ها باید مخصوصاً تا جایی که امکان دارد، تا وجه فشاری ادامه داده شوند. در نزدیک شدن به بار قابل انتظار (نهایی) ترک‌های ناشی از کشش تا عمق ناحیه فشاری نفوذ می‌کنند.

۲۱-۶-۱-۲ بین انتهایهای مهار شده، هر خم در قسمت پیوسته خاموت U شکل منفرد یا چندتایی و هر خم در خاموت بسته، باید در بر گیرنده میلگرد طولی باشد.

۲۱-۶-۱-۲ آرماتورهای برشی و پیچشی باید بطور مناسبی در دو انتها مهار شوند، بطوری که برای جلوگیری از گسترش ترک‌های مورب موثر باشند. این موضوع نیاز به پیش‌بینی قلاب در انتهای این آرماتورها دارد.

۲۱-۶-۱-۳ مهار میلگرد و سیم آجدار در خاموت باید منطبق بر شرایط «الف» تا «پ» زیر باشد:

الف- در میلگردها یا سیم‌های با قطر کوچک‌تر یا مساوی ۱۶ میلی‌متر و برای میلگردهای با قطر ۱۸ تا ۲۵ میلی‌متر با

متن اصلی

تفسیر/توضیح

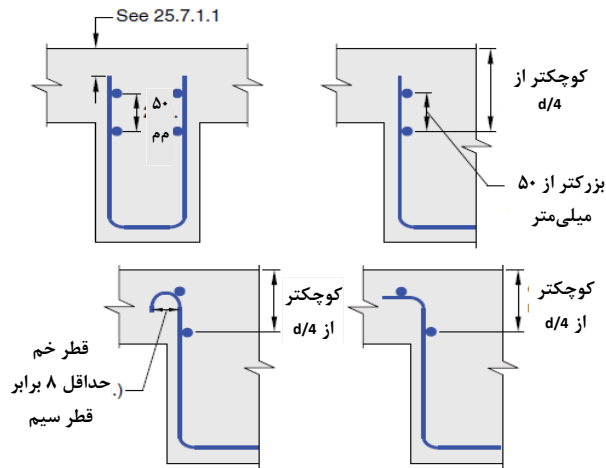
تنش تسلیم کمتر از ۲۸۰ مگاپاسکال، وجود قلاب استاندارد پیرامون میلگرد طولی.

ب- در میلگردهای به قطر ۱۸ تا ۲۵ میلی‌متر و تنش تسلیم بیش از ۲۸۰ مگاپاسکال، وجود قلاب استاندارد پیرامون میلگرد طولی به علاوه طول مدفون بین وسط ارتفاع مقطع

$$\frac{0.17f_y}{\lambda\sqrt{f_c}} d_b \text{ یا مساوی}$$

پ- در تیرچه‌ها، برای میلگردها یا سیم‌های با قطر کوچک‌تر یا مساوی ۱۲ میلی‌متر، وجود قلاب استاندارد.

ت ۲۱-۶-۱-۴ شکل ۲۱-۱۲ مهار ساق‌های شبکه آرماتور سیمی جوش شده را نشان می‌دهند.

شکل ۲۱-۱۲ مهار آرماتورهای سیمی جوش شده در ناحیه فشاری

ت ۲۱-۶-۱-۵ الزامات این بند در شکل ۲۱-۱۳ نشان داده شده‌اند.

۲۱-۶-۱-۴ مهار هر یک از ساق‌های شبکه آرماتور سیمی جوش شده تشکیل دهنده یک خاموت U شکل، باید منطبق بر یکی از شرایط «الف» و «ب» زیر باشد (شکل ۲۱-۱۲).

الف- وجود دو سیم طولی به فاصله ۵۰ میلی‌متر از هم در طول عضو در قسمت فوقانی خاموت U شکل.

ب- وجود یک سیم طولی واقع در فاصله کمتر از یک چهارم عمق موثر از وجه فشاری و سیم طولی دوم نزدیک‌تر از سیم اول به وجه فشاری و به فاصله بیش از ۵۰ میلی‌متر از سیم اول. قرارگیری سیم دوم روی ساق خاموت یا روی قلاب با حداقل قطر خم برابر با هشت برابر قطر خاموت مجاز است.

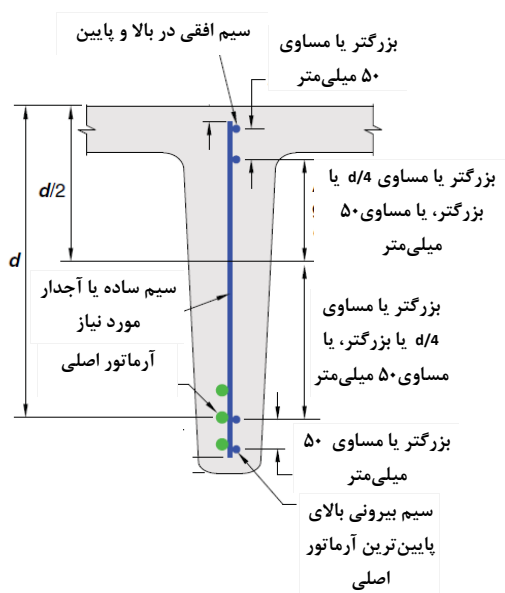
۲۱-۶-۱-۵ مهار دو انتهای خاموت متشکل از سیم جوش شده با تنها یک ساق، توسط دو سیم طولی با فاصله حداقل ۵۰ میلی‌متر از یکدیگر، با تامین شرایط «الف» و «ب» زیر مجاز است.

الف- وجود حداقل یک سیم طولی داخلی، با فاصله بیشتر از یک چهارم عمق موثر و ۵۰ میلی‌متر از نصف عمق موثر مقطع، هر کدام بزرگتر است.

ب- سیم طولی خارجی در وجه کششی باید از نزدیک‌ترین میلگردهای طولی اصلی خمشی، به وجه کششی نزدیک‌تر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

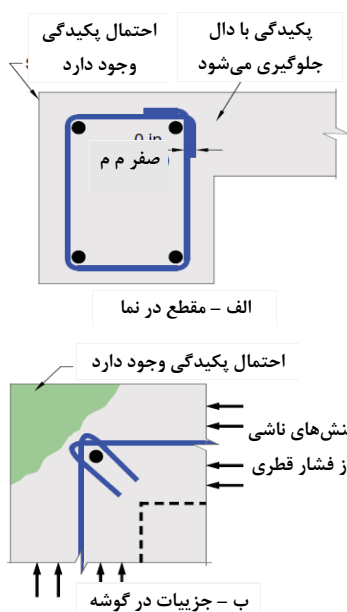
شکل ۲۱-۱۳ مهار آرماتور سیمی جوش‌شده به صورت تک شاخه برای برش

ت ۲۱-۶-۱-۶ در مواردی که عضو تحت لنگر پیچشی زیاد قرار می‌گیرد، بتن پوشش، مستعد پکیدن است. در صورت پکیدن بتن پوشش و استفاده از قلاب ۹۰ درجه برای مهار خاموت، مهار با قلاب از کار می‌افتد. وجود دال بتنی در مجاورت قلاب ۹۰ درجه می‌تواند این مشکل را حل نماید. شکل ۲۱-۱۴ جزئیات مناسب برای مهار خاموت را نشان می‌دهد.

۲۱-۶-۱-۶ خاموت‌هایی که به منظور پیچش یا انسجام عضو بکار می‌روند، باید به صورت خاموت بسته و عمود بر امتداد طولی عضو باشند. در صورت استفاده از سیم‌های جوش شده، سیم عرضی باید عمود بر محور عضو باشد. مهار این خاموت‌ها با یکی از روش‌های «الف» و «ب» زیر انجام می‌شود:

الف- دو انتهای خاموت به قلاب ۱۳۵ درجه پیرامون میلگرد طولی ختم می‌شوند.

ب- در مواردی که بتن پیرامون مهار به دلیل وجود بال یا دال مستعد متلاشی شدن نیست، مهار را می‌توان با لحاظ نمودن الزامات بندهای ۲۱-۶-۱-۳ «الف» یا «ب»، و یا ۲۱-۶-۱-۴ تامین نمود.

شکل ۲۱-۱۴ پکیدگی در گوشه‌ها در تیرهای تحت پیچش

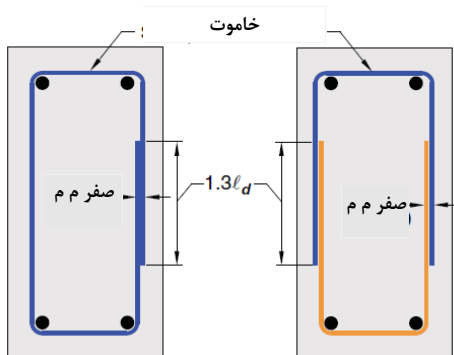
متن اصلی

تفسیر/توضیح

۷-۱-۶-۲۱ خاموت‌هایی که به منظور پیچش یا یکپارچگی عضو به کار می‌روند، می‌توانند از دو جزء تشکیل شوند: یک خاموت U شکل با خم های ۱۳۵ درجه و یک سنجاقی که خم ۹۰ درجه آن باید مجاور وجهی از عضو قرار گیرد که بتن به دلیل محصور شدگی ناشی از بال یا دال مستعد متلاشی شدن نیست.

۸-۱-۶-۲۱ به جز در مواردی که خاموت برای پیچش یا یکپارچگی عضو به کار می‌رود، خاموت بسته را می‌توان با استفاده از دو خاموت U شکل ساخت. طول وصله ساق خاموت‌های U شکل باید حداقل ۱/۳ برابر طول مهاری، l_d باشد. هم چنین در اعضایی که عمق کل مقطع آن‌ها حداقل ۴۵۰ میلی‌متر و نیروی هر ساق (حاصل ضرب تنش تسلیم در سطح مقطع خاموت) کمتر از ۴۰ کیلو نیوتن است، وصله ساق‌ها، چنانچه در کل عمق عضو ادامه یابد، کافی تلقی می‌شود.

ت ۸-۱-۶-۲۱ شکل ۱۵-۲۱ خاموت‌گذاری در این موارد را نشان می‌دهد.

شکل ۱۵-۲۱ خاموت بسته بصورت دو تکه و یا با وصله پوششی

۲-۶-۲۱ تنگ‌ها

ت ۲-۶-۲۱ تنگ‌ها

۱-۲-۶-۲۱ تنگ‌ها باید از حلقه‌های بسته میلگردهای آجدار تشکیل شده و فواصل آن‌ها از یکدیگر، شرایط «الف» و «ب» زیر را تامین کنند:

الف- فاصله آزاد حداقل ۱/۳۳ برابر حداکثر قطر اسمی سنگ دانه.

ب- فاصله مرکز به مرکز تنگ‌ها نباید از هیچ یک از مقادیر «۱» تا «۳» زیر بیشتر باشد:

۱- ۱۶ برابر قطر میلگرد طولی؛

۲- ۴۸ برابر قطر میلگرد عرضی؛

۳- کوچک‌ترین بعد عضو.

۲-۲-۶-۲۱ قطر تنگ‌ها باید حداقل برابر مقادیر «الف» و «ب» زیر باشد:

الف- قطر ۱۰ میلی‌متر برای میلگرد طولی تا قطر ۳۲ میلی‌متر؛

ت ۲-۲-۶-۲۱ الزامات این بند مشمول آرماتورهای دوجت (سنجاقی‌ها) نیز می‌شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

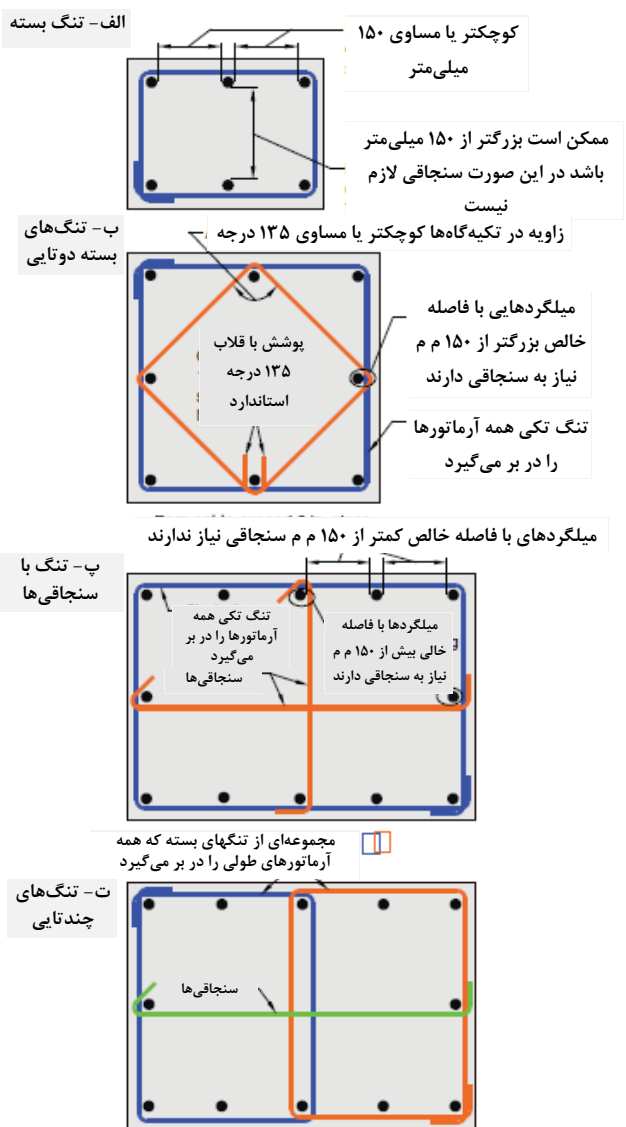
ب- قطر ۱۲ میلی‌متر برای میلگرد طولی به قطر ۳۴ میلی‌متر و بزرگتر و یا گروه میلگردهای طولی.

۲۱-۶-۲-۳ استفاده از سیم آجدار یا شبکه آرماتور سیم جوش شده به عنوان جایگزین تنگ آجدار، با سطح مقطع معادل میلگرد آجدار با در نظر گرفتن الزامات ۲۱-۶-۲-۱ و ۲۱-۴-۷-۸ مجاز است.

۲۱-۶-۲-۴ تنگ‌های مستطیلی باید شرایط «الف» تا «ت» زیر را تامین کنند:

الف- هر میلگرد طولی واقع در گوشه مقطع و سایر میلگردهای طولی به صورت یک در میان، باید توسط خم با زاویه کمتر یا مساوی ۱۳۵ درجه مهار شود.
 ب- میلگرد طولی بدون مهار جانبی نباید فاصله آزاد بیش از ۱۵۰ میلی‌متر از میلگرد طولی مهار شده داشته باشد.
 پ- مهار تنگ‌ها در مقاطع مستطیلی، با قلاب استاندارد که میلگرد طولی را در بر گرفته، انجام می‌شود.
 ت- استفاده از مجموعه میلگردهای سردار به عنوان تنگ مجاز نیست.

ت ۲۱-۶-۲-۴ حالات مختلف چیدمان خاموت در شکل ۲۱-۱۶ نشان داده شده‌اند.

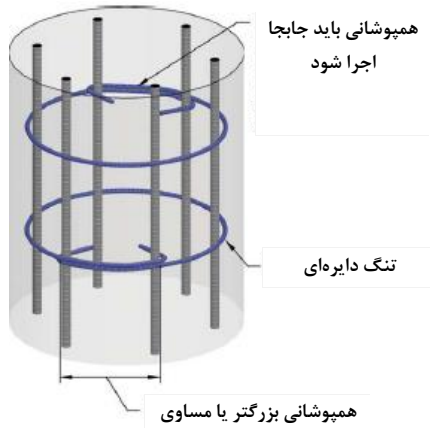

شکل ۲۱-۱۶ میلگردهای طولی دربر گرفته شده با خاموت‌ها و سنجاقی‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

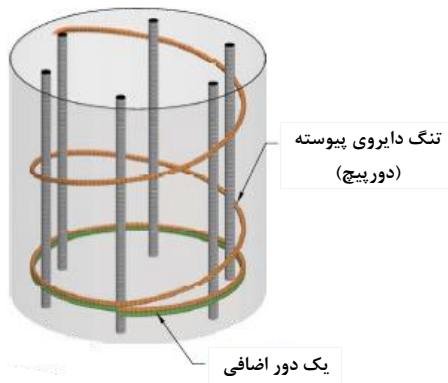
ت ۵-۲-۶-۲۱ شکل ۱۷-۲۱ یک تنگ دایروی را همراه با قلاب‌های انتهایی نشان می‌دهد.

شکل ۱۷-۲۱ مهار با تنگ دایروی

ت ۶-۲-۶-۲۱ میلگردها یا سیم‌های دایروی دورپیچ تلقی می‌شوند، اگر الزامات بند ۳-۶-۲۱ را برآورده نمایند.

شکل ۱۸-۲۱ میلگرد یا سیم آجدار پیوسته را با طول پوشش به اندازه یک دور نشان می‌دهد.

شکل ۱۸-۲۱ تنگ دایروی پیوسته

۵-۲-۶-۲۱ در مواردی که میلگردهای طولی دارای آرایش دایروی هستند، می‌توان از تنگ‌های دایروی استفاده نمود. مهار تنگ‌های دایروی باید شرایط «الف» تا «پ» زیر را تامین کند:

الف- در انتهای هر تنگ، میلگردها باید حداقل ۱۵۰ میلی‌متر هم‌پوشانی داشته باشند؛

ب- انتهای تنگ باید به یک قلاب استاندارد که میلگردهای طولی را در بر گرفته، ختم شود؛

پ- هم‌پوشانی‌های تنگ‌های متوالی بر روی آرماتورهای طولی پیرامونی نباید بر روی یکدیگر واقع شده و باید در وجوه مقابل مقطع باشند.

۶-۲-۶-۲۱ استفاده از میلگرد یا سیم آجدار پیوسته به عنوان تنگ مجاز است، اگر الزامات فواصل تنگ‌ها ضوابط بند ۱-۲-۶-۲۱ و سطح مقطع تنگ شرایط بند ۲-۲-۶-۲۱ را تامین نمایند. مهار انتهای تنگ پیوسته با یک در اضافی پیچاندن آن تامین می‌شود.

۷-۲-۶-۲۱ تنگ‌هایی که برای مقابله با پیچش به کار برده می‌شوند، باید عمود بر محور طولی عضو بوده و شرایط «الف» و «ب» زیر را ارضا نمایند:

الف- دو انتهای تنگ به قلاب استاندارد ۱۳۵ درجه و یا قلاب لرزه‌ای پیرامون میلگرد طولی ختم شده و انتهای خم باید در بتن هسته مهار شود.

متن اصلی

ب- در مواردی که بتن پیرامون مهار به دلیل وجود بال یا دال مستعد متلاشی شدن نیست، باید الزامات بندهای ۳-۱-۶-۲۱ «الف» یا «ب»، یا ۴-۱-۶-۲۱ تامین گردند.

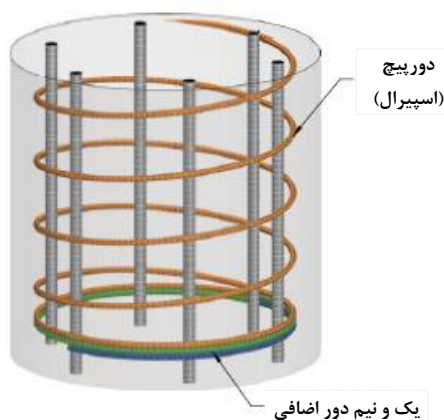
۳-۶-۲۱ دورپیچ‌ها

۱-۳-۶-۲۱ دورپیچ‌ها باید متشکل از میلگرد یا سیم پیوسته با فاصله‌های مساوی بوده و فاصله آزاد آن‌ها از یکدیگر شرایط «الف» و «ب» زیر را تامین نماید:

الف- حداقل ۱/۳۳ برابر اندازه بزرگترین سنگ دانه و ۲۵ میلی‌متر، هر کدام بزرگتر است؛
ب- حداکثر ۷۵ میلی‌متر.

ت ۳-۶-۲۱ دورپیچ‌ها

ت ۳-۶-۲۱ مهار با دور پیچ در شکل ۱۹-۲۱ نشان داده شده است.

شکل ۱۹-۲۱ مهار بصورت دورپیچ

۲-۳-۶-۲۱ قطر سیم یا میلگرد دورپیچ برای اجرا به صورت بتن درجا باید حداقل ۱۰ میلی‌متر باشد.

۳-۳-۶-۲۱ به جز برای آرماتور عرضی در شالوده‌های عمیق، نسبت حجمی میلگرد دورپیچ، ρ_s باید بر طبق رابطه زیر باشد.

$$\rho_s \geq 0.45 \left(\frac{A_g}{A_{ch}} - 1 \right) \frac{f'_c}{f_{yt}} \quad \text{رابطه ۸-۲۱}$$

در این رابطه مقدار تنش تسلیم دورپیچ، f_{yt} نباید از ۷۰۰ مگاپاسکال بیشتر در نظر گرفته شود.

۴-۳-۶-۲۱ مهار دورپیچ‌ها در هر انتها با پیچاندن یک و نیم دور اضافی دورپیچ تامین می‌شود.

۵-۳-۶-۲۱ وصله دورپیچ‌ها با یکی از روش‌های «الف» یا «ب» زیر انجام می‌شود:

الف- وصله جوشی یا مکانیکی مطابق بند ۷-۴-۲۱.

ب- وصله پوششی مطابق بند ۶-۳-۶-۲۱ برای میلگردهای با تنش تسلیم کمتر یا مساوی ۴۲۰ مگاپاسکال.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۱-۶-۳-۶ طول وصله پوششی دورپیچ بر اساس جدول ۲۱-۷ تعیین می‌شود، این طول در هر صورت نباید کمتر از ۳۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود. در صورت نیاز به قلاب، انتهای قلاب باید در هسته محصور شده توسط دورپیچ مهار شود.

۲۱-۶-۴ دورگیرها

ت ۲۱-۶-۴ دورگیرها

۲۱-۶-۴-۱ دورگیرها باید متشکل از تنگ‌های بسته یا پیچیده شده به صورت پیوسته باشند. دورگیرها را می‌توان از چند جز که هر یک دارای قلاب لرزه‌ای در دو انتها است، ساخت.

۲۱-۶-۴-۲ هر یک از اجزای دورگیرها باید به وسیله قلاب لرزه‌ای در دو انتها، طبق ضوابط بند ۲۱-۲-۲-۴ مهار شوند. این قلاب‌ها باید یک میلگرد طولی را در بر گیرند. استفاده از میلگردهای سردار متصل به هم به عنوان دورگیر مجاز نیست.

جدول ۲۱-۷ طول وصله پوششی دورپیچ

طول وصله پوششی	وضعیت انتهای میلگرد یا سیم	نوع اندود میلگرد	نوع میلگرد یا سیم
48d _b	قلاب لازم نیست	بدون اندود یا با اندود روی (گالوانیزه)	میلگرد آجدار
72d _b	قلاب لازم نیست	با اندود اپوکسی یا با اندود دو گانه روی-اپوکسی	
48d _b	با قلاب استاندارد آرماتور عرضی	بدون اندود	سیم آجدار
72d _b	قلاب لازم نیست	با اندود اپوکسی	
48d _b	با قلاب استاندارد آرماتور عرضی	بدون اندود یا با اندود روی (گالوانیزه)	میلگرد ساده
72d _b	قلاب لازم نیست	بدون اندود	سیم ساده
48d _b	با قلاب استاندارد آرماتور عرضی		

فصل بیست و دوم

روش طراحی خریایی

فصل بیست و دوم

روش طراحی خرپایی (بست و بند)

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۲ گستره

ت ۱-۲۲ گستره

۱-۱-۲۲ ضوابط این فصل به روش طراحی خرپایی اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- ضوابط کلی؛

ب- طراحی اعضای فشاری (بست ها)؛

پ- طراحی اعضای کششی (بندها)؛

ت- طراحی منطقه گرهی؛

ث- کنترل ترک خوردگی؛

ج- طراحی سیستم های مقاوم در برابر زلزله؛

چ- گام های محاسباتی.

ت ۱-۲۲-۲ ناپیوستگی در توزیع تنش ها در نواحی تغییر هندسه یک عضو یا در نواحی بارهای متمرکز و در تکیه گاه ها بوجود می آید. در این نواحی فرض خطی بودن تنش ها در ارتفاع مقطع عضو صحیح نمی باشد. فرض خطی بودن تنش ها از مقطعی در فاصله ای حدود h از منطقه ناپیوستگی شروع می شود. **شکل ۱-۲۲** ناپیوستگی هندسی و **شکل ۲-۲۲** ناپیوستگی بارگذاری را نشان می دهند.

۲-۱-۲۲ ضوابط این فصل در طراحی اعضا یا قسمت هایی از اعضای بتنی، که به علت ناپیوستگی هندسی یا بار دارای توزیع کرنش غیر خطی در ارتفاع مقطع هستند، کاربرد دارند.

۲-۲۲ تعاریف

ت ۲-۲۲ تعاریف

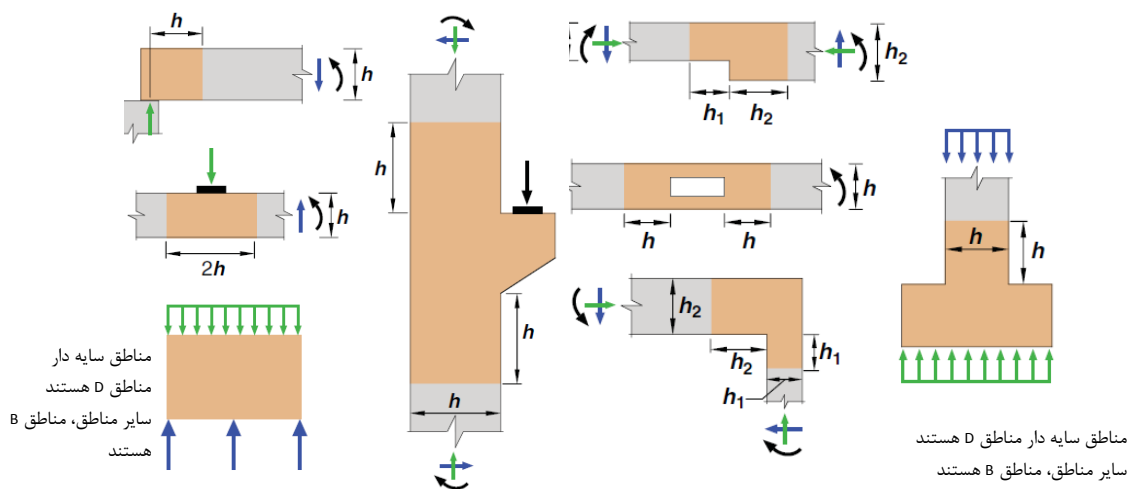
ت ۱-۲-۲۲ در **شکل ۱-۲۲** و **شکل ۲-۲۲** مناطق ناپیوستگی D نشان داده شده اند.

۱-۲-۲۲ تعاریف زیر در روش خرپایی مورد استفاده قرار می گیرند:

ناپیوستگی: تغییر ناگهانی در هندسه و یا بارهای وارده.

منطقه B (ناحیه برنولی): قسمتی از عضو که در ناحیه ناپیوستگی قرار نداشته و در آن تئوری توزیع خطی کرنش ها (اصل برنولی) کاربرد دارد.

شکل ۲۲-۲ نایبوستگی بارگذاری

شکل ۲۲-۱ نایبوستگی هندسی

تفسیر/توضیح

متن اصلی

منطقه D (ناحیه پیوستگی): قسمتی از عضو که در محدوده‌ای از محل نایبوستگی تا فاصله‌ای برابر ارتفاع یا عمق عضو از آن واقع شده است.

مدل بست و بند: مدل خرپایی از عضو یا ناحیه نایبوسته در عضو بتنی که از بست‌ها، بندها و گره‌ها تشکیل شده و قادر به انتقال بارهای ضریب‌دار وارده به تکیه‌گاه یا ناحیه غیر نایبوسته مجاور است.

عضو فشاری یا بست: عضوی در مدل خرپایی که تحت اثر فشار قرار دارد و معرف برآیند یک میدان نیروهای فشاری موازی یا باد بزنی است.

بست مرزی: بست واقع شده در مرز عضو یا ناحیه نایبوسته.

بست داخلی: بست غیر واقع در مرز عضو یا ناحیه نایبوسته.

عضو کششی یا بند: عضوی در مدل خرپایی که تحت کشش قرار دارد.

گره: نقطه‌ای در مدل خرپایی که محورهای اعضای فشاری، کششی و بارهای متمرکز از آن عبور کرده و دارای بعد نیست.

منطقه گره‌ای: حجمی از بتن در اطراف گره که نیروها را در محل گره انتقال می‌دهد.

گره خم آرماتور: ناحیه خم شده آرماتور یا آرماتورهای پیوسته که معرف یک گره باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۲۲ کلیات

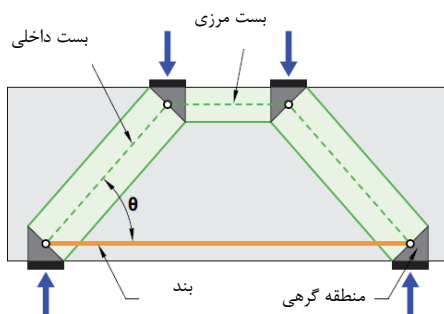
ت ۳-۲۲ کلیات

۳-۲۲-۱ مدل‌های خرپایی از تعدادی اعضای فشاری (بست‌ها) که از بتن به تنهایی، و یا بتن و آرماتور تشکیل شده‌اند و اعضای کششی (بندها) که از آرماتورها تشکیل شده‌اند، ساخته می‌شوند. این اعضا در محل گره‌ها به یکدیگر متصل شده و یک سیستم خرپای باربر را تشکیل می‌دهند.

ت ۳-۲۲-۱ در مدل خرپایی، بارهای گسترده وارده به سازه به صورت بارهای متمرکز بر روی گره‌ها مدل می‌شوند. به همین طریق آرماتورهای توزیع شده به صورت یک بند در نظر گرفته می‌شوند. کاربرد روش طراحی خرپایی برای تحمل بارها در هر ناحیه D از عضو می‌باشد. مراحل طراحی در این روش به صورت چهارگانه زیر انجام می‌شود:

- ۱- مناطق ناپیوستگی تعیین و بصورت جسم آزاد جداسازی می‌شوند.
- ۲- منتهج نیروها در مرز مناطق ناپیوسته محاسبه می‌شود.
- ۳- مدل خرپایی مناسب برای انتقال نیروهای مرزی از داخل منطقه ناپیوسته و محاسبه نیروها در اعضای فشاری و کششی انتخاب می‌شود. محور اعضای فشاری و کششی بگونه‌ای انتخاب می‌شود که با مسیر میدان‌های تنش فشاری و کششی هماهنگ باشد.
- ۴- اجزای سه گانه مدل خرپایی (بست‌ها، بندها و گره‌ها) از نظر مقاومت، کنترل یا طراحی می‌شوند و مهار مناسب برای آرماتورهای طراحی شده، تامین می‌شود.

اعضای فشاری و کششی مدل خرپایی دارای ابعاد عمود بر محور طولی خود هستند و ابعاد مناطق گرهی که تلاقی این اعضا است بر اساس همپوشانی ابعاد اعضای فشاری و کششی تعیین می‌شود. ابعاد اعضا با ضخامت در جهت عمود بر صفحه خرپا و عرض در داخل صفحه خرپا مشخص می‌شوند. ابعاد اعضای کششی مربوط به حجم بتنی است که در اطراف آرماتورها در نظر گرفته می‌شوند. برای این بتن مقاومت کششی در نظر گرفته نمی‌شود گرچه وجود آن برای تعیین مناطق گرهی لازم است و ضمناً میزان افزایش طول آرماتورهای کششی را بویژه تحت بارهای بهره‌برداری کاهش می‌دهد، در شکل ۳-۲۲ اجزای یک مدل خرپایی در یک تیر عمیق دیده می‌شود.

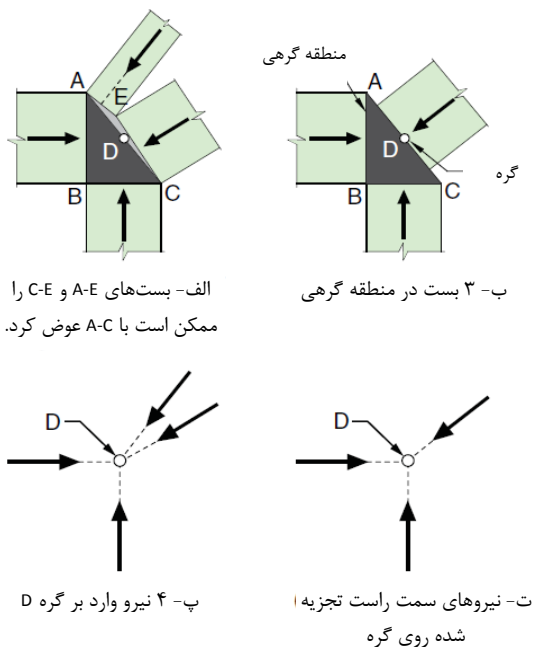
شکل ۳-۲۲ شرح جزئیات یک مدل خرپایی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۲۲-۳-۲ در مدل‌های متداول دو بعدی خرپایی، انتخاب منطقه گرهی بصورت مثلث قائم‌الزاویه مناسب (اصلاح زاویه قائمه در راستای آرماتورهای افقی و عمودی) ارجح است و محاسبات مدل را ساده‌تر و قابل فهم‌تر می‌کند. در مواردی که تعداد نیروهای وارده به منطقه گرهی بیشتر از ۳ نیرو است می‌توان با ادغام نیروهای وارده به وجوه مورب یک منطقه گرهی مثلث قائم‌الزاویه تشکیل داد. در صورتی که جهت نیروهای وارده به منطقه گرهی به گونه‌ای است که مثلث قائم‌الزاویه مناسب تشکیل نمی‌گردد، می‌توان با تفکیک منطقه گرهی مدل را اصلاح و مناطق گرهی به شکل مثلث قائم‌الزاویه مناسب تشکیل داد، شکل ۲۲-۴ یک مورد از این حالات را نشان می‌دهد.

۲۲-۳-۲ محل وارد شدن بارها فقط از طریق گره‌ها بوده و اجزای فشاری و کششی فقط تحت بارهای محوری قرار می‌گیرند.

شکل ۲۲-۴ تجزیه نیروهای وارده به منطقه گرهی

۲۲-۳-۳ مدل کلی سازه‌ای که شکل یک خرپای ایده‌آل را دارا است، باید یک مسیر قابل قبول انتقال نیرو از محل وارد شدن بار تا تکیه‌گاه‌ها و یا اجزای مجاور در منطقه B را پوشش دهد.

۲۲-۳-۴ اصول تعادل استاتیکی بین نیروهای وارده و عکس‌العمل‌ها باید برقرار باشند.

۲۲-۳-۵ بندها می‌توانند بندهای دیگر و یا بست‌ها فشاری را در محلی غیر از گره‌ها قطع نمایند.

متن اصلی

۶-۳-۲۲ هر بست باید سایر بست‌ها را فقط در محل گره‌ها قطع کند.

تفسیر/توضیح

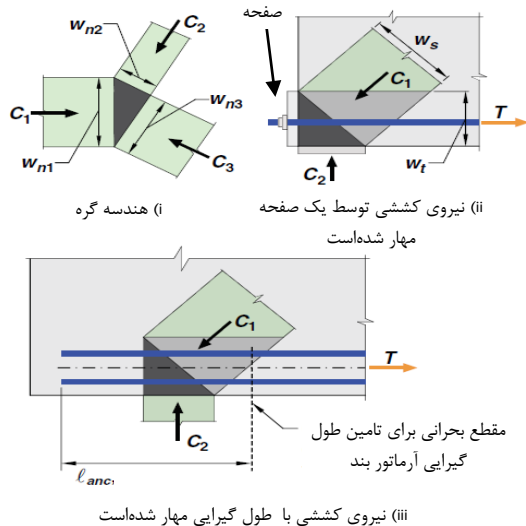
ت ۶-۳-۲۲ یک منطقه هیدرو استاتیکی به منطقه‌ای گفته می‌شود تنش‌ها بر روی تمام وجوه آن یکسان باشند. این نیروها عمود بر محورهای بست‌ها و بندها می‌باشند و بر روی گره اثر می‌کنند. البته این تعریف ممکن است در مورد نیروهایی که در خارج از صفحه خرپا اثر می‌کنند، صحیح نباشند.

شکل ۵-۲۲ الف (i) یک منطقه گرهی هیدرواستاتیک را که از سه سمت زیر اثر نیروهای فشاری (C-C-C) قرار دارد، نشان می‌دهد. W_{n1} ، W_{n2} و W_{n3} هر یک متناسب با C_1 ، C_2 و C_3 هستند.

شکل ۵-۲۲ الف (ii) و (iii) یک منطقه گرهی هیدرواستاتیک را نشان می‌دهد که در آن نیروی کششی بند T به ترتیب با کمک یک صفحه فلزی در انتهای عضو و با ادامه دادن طول خود عضو و تامین طول مهار لازم برای آرماتور، مهار شده است. ابعاد صفحه فلزی باید متناسب با مقاومت اتکایی باشد.

شکل ۵-۲۲ ب ناحیه سایه‌دار کم‌رنگ، ناحیه توسعه داده شده منطقه گرهی را نشان می‌دهد. ناحیه توسعه داده شده قسمتی از یک عضو است که با عرض موثر بست W_s و عرض موثر بند W_t محصور شده است.

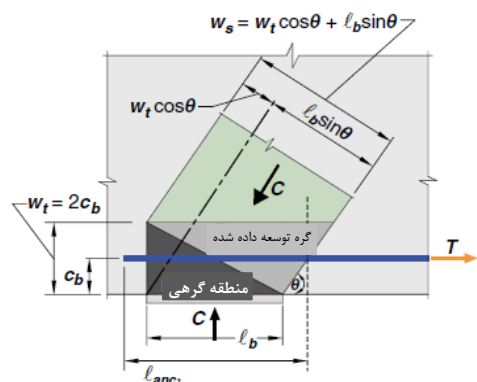
در **شکل ۵-۲۲ پ** گروه‌بندی نیروهای وارد به یک گره نشان داده شده‌اند. برای تامین تعادل در هر گره حداقل سه نیرو لازم است.

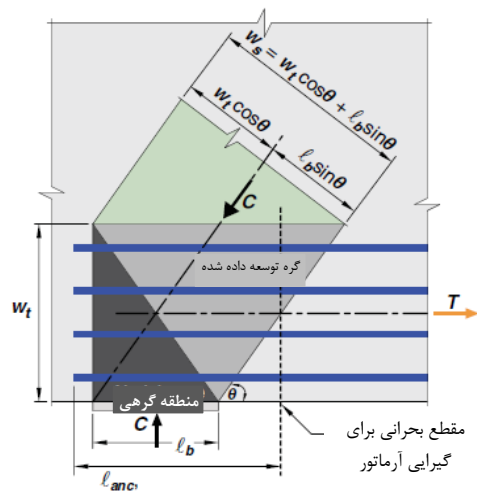
الف - گره‌های هیدرواستاتیک

متن اصلی

تفسیر/توضیح

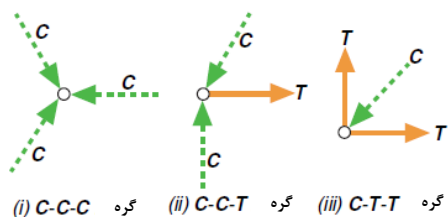

(i) یک لایه آرماتور

(ii) آرماتورها توزیع شده

ب - منطقه گرهی ادامه داده شده نشان دهنده اثر توزیع نیروها

پ - طبقه‌بندی گره‌ها

شکل ۲۲-۵ مهار نیروهای کششی در یک گره

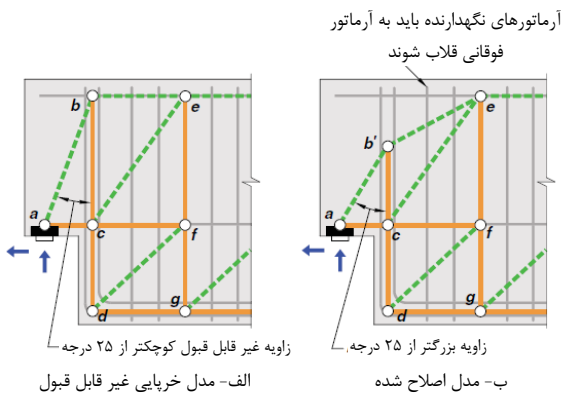
ت ۲۲-۳-۷ زاویه عنوان شده باید به اندازه‌ای باشد که از ترک‌خوردگی جلوگیری نماید و عدم سازگاری در کوتاه شدگی اعضا بوجود نیاید. کوتاه‌شدگی بست‌ها و کش آمدگی بندها تقریباً در یک جهت صورت می‌گیرد. این محدودیت برای زاویه‌ها از مدل کردن دهانه برشی در تیرهای باریک بین بست‌ها با زاویه کوچکتر از ۲۵

۲۲-۳-۷ زاویه بین محورهای اعضای کششی و فشاری در هر گره نباید کمتر از ۲۵ درجه باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

درجه نسبت به آرماتور طولی جلوگیری بعمل می‌آورد. در شکل ۶-۲۲ یکی از این حالات نشان داده شده است.

شکل ۶-۲۲ مدل خرپایی اصلاح شده در یک نشیمن

۸-۳-۲۲ در تیرهای عمیقی که بر اساس روش خرپایی بررسی و محاسبه می‌شوند باید ضوابط بند ۲-۸-۱۱ نیز رعایت شوند.

۹-۳-۲۲ در دستک‌ها و نشیمن‌هایی که با استفاده از روش خرپایی محاسبه می‌شوند و نسبت دهانه برشی به عمق آن‌ها، a_v/d از ۲ کمتر است، باید علاوه بر رعایت بندهای ۲-۴-۱۷ و ۶-۴-۱۷، رابطه زیر نیز تامین شود:

$$A_{sc} \geq 0.04 \left(\frac{f'_c}{f_y} \right) (b_w d) \quad \text{رابطه ۱-۲۲}$$

در این رابطه، A_{sc} : سطح مقطع آرماتور اصلی دستک یا نشیمن، b_w : عرض جان یا قطر مقطع دایره‌ای عمود بر صفحه دستک یا نشیمن و d : فاصله دورترین تار فشاری تا مرکز آرماتورهای کششی اصلی دستک یا نشیمن طولی است.

۱۰-۳-۲۲ در مواردی که سطوح مستعد برش اصطکاکی وجود دارند، ضوابط بخش ۸-۸ باید رعایت شوند.

۱۱-۳-۲۲ در صورت طراحی اجزای سیستم‌های باربر لرزه‌ای با روش خرپایی، ضوابط بخش ۸-۲۲ نیز باید رعایت شوند.

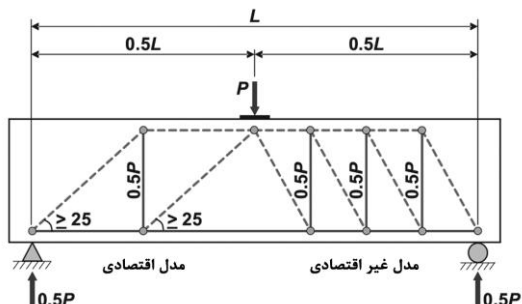
۱۲-۳-۲۲ انتخاب مدل خرپایی نامناسب ممکن است طرح را غیر اقتصادی نماید.

ت ۱۰-۳-۲۲ ساخت اتصال بین نشیمن و بر یک ستون مثال خوبی است از این برخورد در محلی که برش اصطکاکی بند ۸-۸-۱۱ مورد نیاز است.

ت ۱۲-۳-۲۲ انتخاب نامناسب مدل خرپایی می‌تواند منجر به مصرف آرماتور بیشتر و غیر اقتصادی شدن طرح شود. در شکل ۷-۲۲ نشان داده شده است که چگونه با افزایش غیر لازم زاویه اعضای فشاری قطری، تعداد اعضای کششی قائم و میزان آرماتور مصرفی در این اعضا چند برابر افزایش یابد، شکل ۷-۲۲.

متن اصلی

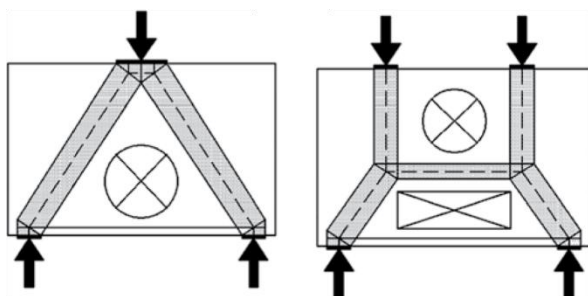
تفسیر/توضیح

شکل ۷-۲۲ مدل‌های خرابایی انتخابی اقتصادی و غیر اقتصادی

ت ۱۳-۳-۲۲ در صورت تشخیص صحیح انتقال بار و انتخاب مدل خرابایی مناسب، مدل انتخابی می‌تواند الگویی مناسب برای تعیین محل بازشوها در سازه ارائه نماید، شکل ۸-۲۲.

۱۳-۳-۲۲ محل بازشوهای مورد نیاز با توجه به فضاهایی که مدل خرابایی مناسب ارائه می‌دهد، انتخاب می‌شود.

شکل ۸-۲۲ تعیین محل‌های مناسب ایجاد بازشو در تیرهای عمیق

ت ۴-۲۲ اعضای فشاری (بست‌ها)

۴-۲۲ اعضای فشاری (بست‌ها)

ت ۱-۴-۲۲ مقاومت بست‌ها

۱-۴-۲۲ مقاومت بست‌ها

ت ۱-۴-۲۲ در حالت کلی هر عضو فشاری (بست) را می‌توان بصورت یک هرم ناقص با دو قاعده مستطیل شکل که به منطقه‌های گرهی متصل هستند، در نظر گرفت. ابعاد و مساحت این وجوه مستطیلی انتهایی به ابعاد منطقه‌های گرهی و شرایط مهارتی انتهایی بست بستگی دارد.

ت ۱-۴-۲۲ مقاومت فشاری اسمی هر بست، F_{ns} ، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

الف) در بست بدون آرماتورهای طولی:

$$F_{ns} = f_{ce}A_{cs} \quad \text{رابطه ۲-۲۲}$$

ب) در بست با آرماتورهای طولی:

$$F_{ns} = f_{ce}A_{cs} + A'_s f'_s \quad \text{رابطه ۳-۲۲}$$

A_{cs} در انتهای عضو فشاری می‌تواند بر اساس یک مقطع مستطیلی و از حاصل ضرب عرض (بعد در صفحه مدل) در ضخامت (بعد عمود بر صفحه مدل) محاسبه گردد. چنانچه امتداد محور عضو مورب وارده به منطقه گره بر وجه متناظر منطقه گره عمود نباشد، در محاسبه A_{cs} باید عرض عمود بر محور عضو ملاک قرار گیرد.

متن اصلی

در روابط فوق، F_{ns} برابر با کوچک‌ترین مقدار محاسبه شده در دو انتها، A_{cs} سطح مقطع بست در انتهای مورد نظر در وجه منطقه گره و f_{ce} مقاومت فشاری موثر بتن بوده بر اساس ضابطه بند ۲۲-۴-۱-۲ می‌باشد.

A'_s سطح مقطع آرماتور فشاری در امتداد طول بست و f'_s تنش آرماتور فشاری است که بر اساس ظرفیت محوری اسمی بست محاسبه می‌شود. برای آرماتورهای با تنش تسلیم کمتر از ۴۲۰ مگاپاسکال، مقدار f'_s را می‌توان برابر با f_y در نظر گرفت.

مقدار A_{cs} باید با در نظر گرفتن سطح بتن موجود و شرایط مهار بندی در انتهای بست، طبق شکل ۵-۲۲ محاسبه شود. در مواردی که بست فقط با آرماتورگذاری مهار شده است، سطح بتن موثر می‌تواند تا فاصله حداکثر ۸ برابر قطر آرماتور طولی از آرماتور وجه طولی خاموت‌های بسته شده منظور شده و پوشش بتن طبق شکل ۵-۲۲ نادیده گرفته می‌شود.

۲۲-۴-۱-۲ مقاومت فشاری موثر بتن در یک بست، f_{ce} ، بر اساس بندهای ۲۲-۴-۱-۳ و ۲۲-۴-۱-۵ محاسبه می‌شود.

۲۲-۴-۱-۳ مقاومت فشاری موثر بتن، f_{ce} ، در هر انتهای بست از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$f_{ce} = 0.85\beta_c\beta_s f'_c \quad \text{رابطه ۲۲-۴}$$

در رابطه فوق، β_c و β_s ضریب‌های اصلاح مقاومت موثر بتن در بست هستند که بر اساس جدول ۱-۲۲ و جدول ۱-۲۲ محاسبه می‌شوند. در این ضریب‌ها اثرات ترک‌خوردگی، آرماتورهای عرضی و تقید انتهایی بست بر روی مقاومت فشاری موثر بتن در نظر گرفته شده‌اند.

تفسیر/توضیح

در مواردی مثل تیر عمیق که مدل خرپای دو بعدی مناسب است، ضخامت بست به شرایط مهار انتهایی آن بستگی خواهد داشت و در هر صورت از ضخامت عضو بزرگتر نخواهد بود. در حالتی که انتهای بست توسط بست‌های فشاری مهار شود، ضخامت بست حداکثر برابر با ضخامت عضو در نظر گرفته می‌شود. در انتهای بست که توسط ورق تکیه گاهی مهار می‌شود، این ضخامت برابر عرض ورق شکل ۵-۲۲-ب است. اگر انتهای بست توسط آرماتور مهار شود، ضخامت بست، در صورتی که فاصله ساق خاموتها در جهت ضخامت تیر از ۱۶ برابر قطر آرماتور طولی تجاوز نکند، برابر عرض خاموت خواهد بود (شکل ۵-۲۲-الف).

ت ۲۲-۴-۱-۳ در محاسبه مقاومت فشاری موثر بتن، β_c و β_s ضریب‌های اصلاح مقاومت فشاری موثر هستند که اولی امکان کاهش مقاومت فشاری موثر ناشی از ایجاد میدان کشش قطری و ترک‌خوردگی و دومی امکان افزایش مقاومت فشاری موثر ناشی از محصوریت و تقید ناحیه انتهایی بست و گره را در نظر می‌گیرد. بیشترین مقدار ضریب β_s در جدول ۱-۲۲ برابر یک است و به شرایط اشاره دارد که در یک مدل خرپای دو بعدی عضو فشاری در مجاورت لبه (مرز) قرار می‌گیرد و امکان ایجاد تنش‌های عرضی کششی ناشی از بازشدگی میدان تنش فشاری وجود ندارد. در بست‌های داخلی، بازشدگی میدان تنش فشاری می‌تواند منجر به ایجاد میدان کشش قطری عمود بر امتداد بست و ترک‌خوردگی به موازات بست گردد. در صورت نبود عوامل کنترل ترک (آرماتور توزیعی مناسب، تقید جانبی بست و مقاومت برشی قابل قبول در ناحیه بتن تحت میدان کشش قطری) مقاومت فشاری موثر بتن در جدول ۱-۲۲ با ضریب ۰/۴ کاهش می‌یابد. وجود عوامل کنترل ترک فوق‌الذکر، ضریب β_s را تا ۰/۷۵ افزایش می‌دهد. ضمناً مقاومت فشاری موثر هرگونه بست فشاری که در ناحیه کششی قرار گیرد، بطور مثال بست فشاری که در مدل خرپایی دو بعدی مقطع تیر I شکل در بال کششی تیر قرار گیرد، با ضریب ۰/۴ کاهش داده می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اثر محصوریت ناشی از بتن احاطه کننده ناحیه اتکایی بست و گره در ضریب β_c لحاظ می‌شود. این تاثیر مشابه تاثیر بتن محصورکننده در افزایش مقاومت اتکایی بتن (بند ۸-۷) در نظر گرفته می‌شود.

ت ۴-۱-۴-۲۲ رابطه ۵-۲۲ معیاری برای مقاومت مقطع در برابر کشش قطری بدست می‌دهد. بر اساس این رابطه هرچه زاویه عضو فشاری مورب با یال کششی بیشتر باشد، مقاومت کشش قطری بیشتر خواهد بود. ضریب λ_s هم برای منظور نمودن اثر اندازه در رابطه وارد شده است. این ضریب برای مواردی که ارتفاع موثر عضو از ۲۵۰ میلی‌متر تجاوز نکند یا از آرماتور توزیعی کنترل ترک استفاده شود برابر یک و در سایر موارد کوچکتر از یک خواهد بود.

۴-۱-۴-۲۲ در صورتی که ابعاد عضو یا ناحیه بتنی به گونه‌ای باشند که برش از مقدار زیر تجاوز نکند، می‌توان بدون رعایت بند ۲-۴-۲۲ از ضریب β_s برابر با ۰/۷۵ استفاده نمود.

$$V_u \leq \phi 0.42 \tan \theta \lambda_s \lambda_s \sqrt{f'_c} b_w d \quad \text{رابطه ۵-۲۲}$$

در رابطه فوق، θ زاویه بست، λ_s ضریب بتن سبک و λ_s ضریب اثر اندازه است که در صورت رعایت بند ۲-۴-۲۲ برابر ۱/۰ در نظر گرفته می‌شود و در غیر این صورت از رابطه زیر تعیین می‌شود.

$$\lambda_s = \sqrt{\frac{2}{1 + \frac{d}{250}}} \quad \text{رابطه ۶-۲۲}$$

مقدار λ_s همواره کوچکتر یا مساوی یک است.

۴-۱-۴-۲۲ در صورت استفاده از آرماتورهای محصورکننده در طول بست، می‌توان اثر این آرماتورها در افزایش مقدار f_{ce} را بر اساس آزمایش ویا روابط تحلیلی معتبر منظور نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۲۲-۱ ضریب β_s در بست

β_s	شرایط	نوع بست	محل بست
۰/۴	همه حالات	هر نوع	اعضای کششی یا منطقه کششی در عضو
۱/۰	همه حالات	بست مرزی	سایر حالات
۰/۷۵	آرما تور عرضی مطابق بند ۲۲-۴-۲	بست داخلی	
۰/۷۵	رعایت برش حداکثر مطابق بند ۲۲-۴-۱-۴		
۰/۷۵	واقع در اتصال تیر به ستون		
۰/۴	سایر موارد		

جدول ۲۲-۲ ضریب β_c (ضریب تقید بست و گره)

β_c	محل
$\sqrt{\frac{A_2}{A_1}}$ (۲و۱)	کمترین دو مقدار
۲/۰	انتهای بست به گره‌ای که شامل سطح اتکایی است، متصل است، یا گره‌ای که شامل یک سطح اتکایی از عضوی دیگر مانند ستون است.
۱/۰	سایر حالات

(۱) A_1 سطح اتکایی گره
(۲) A_2 سطح قاعده هرم یا مخروط ناقصی که از امتداد یافتن سطح اتکایی گره به داخل عضو با زاویه باز شدگی ۲ به ۱ (حدود ۶۳ درجه) به گونه‌ای که به طور کامل داخل عضو بتنی قرار گیرد، حاصل می‌شود.

ت ۲۲-۴-۲ آرما تور توزیعی کنترل ترک در بست‌های داخلی

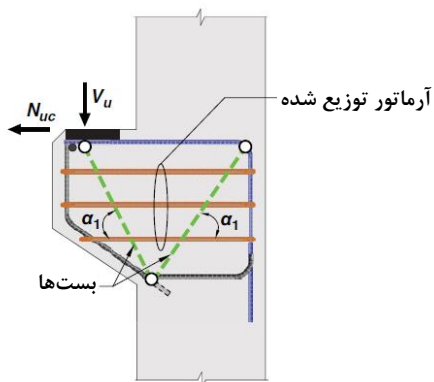
ت ۲۲-۴-۲-۱ روش خرپایی بر مبنای تئوری کرانه پایینی پلاستیسیته بنا نهاده شده است. در نتیجه اعضای طراحی شده با این روش باید دارای توزیع آرما تور مناسب به منظور تامین امکان باز توزیع نیروهای داخلی پس از ترک خوردگی باشند. این آرما تورهای توزیعی انعطاف‌پذیر، رفتار سازه را افزایش داده و ضمناً ترک خوردگی را در شرایط بهره برداری کنترل می‌کنند. بست‌های داخلی در امتداد میدان‌های تنش فشاری و تقریباً عمود بر میدان‌های کشش قطری قرار دارند و آرما تورهای توزیعی از گسترش ترک ناشی از این میدان‌های کشش قطری جلوگیری می‌کنند. این آرما تورها هنگامی موثر خواهند بود که یا دوجته باشند و یا در حالت تک‌جته حتی‌الامکان به امتداد عمود بر امتداد اعضای فشاری نزدیک باشند (جدول ۲۲-۳ و شکل ۲۲-۹).

ت ۲۲-۴-۲ آرما تور توزیعی کنترل ترک در بست‌های داخلی

ت ۲۲-۴-۲-۱ در اعضای فشاری داخلی که با ضریب $\beta_s = 0.75$ محاسبه شده‌اند، باید آرما تورهایی جهت تحمل کشش عرضی ایجاد شده در اثر گسترده شدن سطح فشار در قسمت‌های میانی بست، مطابق با جدول ۲۲-۳ توزیع شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

آرماتور توزیع شده که بست‌های داخلی را قطع می‌کند. توجه شود α_1 برای دو بست بالایی متفاوت است. حداقل آرماتور توزیع شده با زاویه کوچکتر α_1 کنترل می‌شود.

شکل ۹-۲۲ آرماتور توزیع شده که بست‌های داخلی را قطع می‌کند

۳-۲۲-۴-۲۲ فاصله آرماتورهای توزیعی بر اساس جدول ۳-۲۲ نباید از ۳۰۰ میلی‌متر تجاوز کند.

جدول ۳-۲۲ حداقل آرماتور توزیعی

حداقل نسبت آرماتور توزیعی	چیدمان آرماتورهای توزیعی	قید جانبی بست
۰/۰۰۲۵ در هر جهت	شبه متعامد	مقید نشده
$\frac{0.0025}{\sin^2 \alpha_1}$	آرماتور در یک جهت که بست را با زاویه α_1 (حداقل ۴۰ درجه) قطع می‌کند (شکل ۹-۲۲)	
	لزومی به آرماتور توزیعی نیست	مقید شده (بند ۳-۲۲-۴-۲۲)

ت ۳-۲۲-۴-۲۲ در مواردی که بست داخلی توسط حجمی از بتن بصورت جانبی احاطه و مقید شود، نیازی به آرماتورهای توزیعی کنترل ترک نخواهد بود. شرایط تقید در حالت «الف» این است که سازه مدل شده، عمود بر صفحه مدل خرابی دو بعدی امتداد داشته و به عبارتی پیوسته باشد. نشیمن پیوسته‌ای که تکیه‌گاه سراسری یک دال پیش‌ساخته است، مثالی از این شرایط است. شرایط دیگری که بیشتر برای بست‌های داخلی در مدل‌های سه بعدی مثل سرشمع

۳-۲۲-۴-۲۲ بست‌ها در صورتی به طور جانبی مقید محسوب می‌شوند که در امتداد عمود بر صفحه مدل خرابایی (یا صفحاتی که در حالت مدل سه بعدی، عضوها در آن‌ها قرار می‌گیرند)، به یکی از شرایط «الف» تا «پ» زیر مقید باشند:

الف- ناحیه غیر پیوسته در امتداد عمود بر صفحه مدل خرابایی پیوسته باشد.

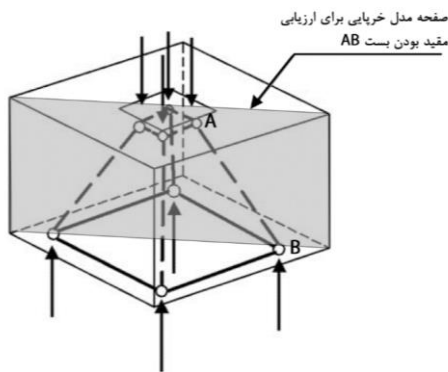
متن اصلی

ب- بتن مقید کننده بست بعد از هر وجه جانبی آن، حداقل معادل نصف عرض بست امتداد یابد (در مدل‌های سه بعدی که عرض عضو و ضخامت بتن مقید کننده متغیراند، نسبت ضخامت به عرض در نواحی میانی عضو کنترل گردد).

پ- بست در اتصال تیر به ستون واقع شده باشد و اتصال از هر طرف توسط تیرها یا دال بتنی محصور شده باشد.

تفسیر/توضیح

تامین می‌شود، وجود بتن احاطه‌کننده در دو طرف وجوه کناری بست در امتداد عمود بر صفحه مدل خرپایی است. در مدل‌های سه بعدی، صفحه مدل، صفحه‌ای در امتداد انتقال بار است که شامل بست داخلی مورد نظر باشد. بطور مثال در انتقال بار قائم از ستون به شمع‌ها در مدل خرپای سه بعدی سرشمع، صفحه مدل برای بست داخلی که نیرو را از ستون به یکی از شمع‌ها انتقال می‌دهد، صفحه قائم گذرنده از بست و شمع مورد نظر است، شکل ۱۰-۲۲.

شکل ۱۰-۲۲ صفحه مدل خرپایی برای ارزیابی مقید بودن بست AB در مدل خرپای سه بعدی یک سرشمع بتن آرمه

۴-۲-۴-۲۲ طول مهارهای آرماتورهای توزیعی کنترل ترک بست‌های داخلی، باید تا قبل از رسیدن به وجوه عضو تامین شده باشد. در صورتی که طول کافی برای تامین طول مهارهای موجود نباشد، قلاب انتهایی آرماتور کنترل ترک حول آرماتور طولی کفایت می‌کند.

۳-۴-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری طولی بست‌ها

۱-۳-۴-۲۲ آرماتورهای فشاری باید موازی با محور بست بوده و باید در طول بست با تنگ‌های بسته مطابق بند ۳-۳-۴-۲۲ و یا با دورپیچ‌هایی مطابق بند ۴-۳-۴-۲۲ محصور شده باشند.

۲-۳-۴-۲۲ آرماتورهای فشاری باید در وجه ناحیه گره به گونه‌ای مهار شوند که بتوانند تنش f'_s را که بر اساس بند ۱-۴-۲۲ محاسبه می‌شود، تامین نمایند.

ت ۳-۴-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری طولی بست‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۳-۴-۲۲ تنگ‌های بسته در بر گیرنده آرماتورهای فشاری بست‌ها، باید مطابق بند ۲۱-۶-۲ و نیز ضوابط «الف» تا «پ» زیر باشند:

الف- فاصله تنگ‌های بسته، s ، از یکدیگر نباید از کوچک‌ترین مقدار بعد کوچک مقطع بست، ۴۸ برابر قطر تنگ، و یا ۱۶ برابر قطر آرماتور طولی فشاری بیشتر باشد.

ب- اولین تنگ بسته نباید بیش از ۰.۵s از وجه ناحیه گره در هر یک از دو انتهای بست دورتر قرار داده شود.

پ- تنگ‌های بسته باید طوری نصب شوند که هر کدام از آرماتورهای طولی واقع در گوشه‌های عضو، و یا سایر آرماتورهای طولی به صورت یک در میان، به وسیله گوشه تنگ‌ها و یا سنجاقی‌ها با زاویه فلاپ انتهایی حداکثر ۱۳۵ درجه که به طرف داخل خم شده‌اند، در بر گرفته شوند و فاصله هیچ کدام از آرماتورهای طولی غیر واقع در گوشه تنگ یا سنجاقی از این آرماتورها از ۱۵۰ میلی‌متر بیشتر نباشد.

۴-۳-۴-۲۲ دورپیچ‌های محصور کننده آرماتورهای فشاری باید مطابق بند ۲۱-۶-۳ باشند.

۵-۲۲ اعضای کششی (بندها)

ت ۲۲-۵ اعضای کششی (بندها)

۱-۵-۲۲ مقاومت بندها

ت ۲۲-۵-۱ مقاومت بندها

۱-۵-۲۲-۱ ظرفیت کششی اسمی یک بند، F_{nt} ، از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$F_{nt} = A_{ts} f_y \quad \text{رابطه ۲۲-۷}$$

A_{ts} سطح کل آرماتورهای کششی در امتداد بند است.

ت ۲۲-۵-۱-۱ برای اعضای کششی (بندها) نیز عرض و ضخامت در نظر گرفته می‌شود که این ابعاد در تلاقی با ابعاد بست‌ها ابعاد منطقه گرهی را تشکیل می‌دهند. ضخامت بندها در منطقه گرهی حداکثر برابر ضخامت بست مجاور و در صورت مهار آرماتورهای بند توسط اتصال به صفحه مهاری برابر عرض صفحه مهاری در نظر گرفته می‌شود. عرض بند، W_t ، بگونه‌ای در نظر گرفته می‌شود که نسبت به مرکز سطح آرماتورهای کششی بند، متقارن باشد و حداقل مساحت مقطع لازم در محل گره انتهایی بند برای تحمل نیروی وارده از بند به منطقه گرهی که فرض می‌شود بصورت فشاری به وجه پشتی منطقه گرهی وارد شود، فراهم گردد. در برخی موارد لازم است برای

متن اصلی

تفسیر/توضیح

تامین این مساحت حداقل، از توزیع آرماتورها در چند ردیف استفاده گردد.

۲-۵-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری بندها

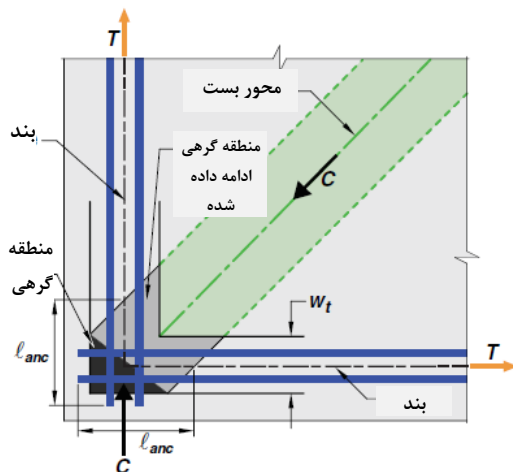
ت ۲-۵-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری بندها

ت ۲-۵-۲۲-۱ عرض موثر بند W_t را، بسته به آن که توزیع آرماتور در آن به چه صورت باشد، می توان بین محدودیت های «الف» و «ب» زیر در نظر گرفت:

الف- اگر میلگردها در یک ردیف چیده شده باشند، این عرض را می توان برای قطر میلگردها بعلاوه دو برابر ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها در نظر گرفت، شکل ۱۱-۲۲.

ب- این عرض را می توان برابر با عرض بند نظیر منطقه گرهی هیدرواستاتیک در نظر گرفت. f_{ce} تنش در منطقه گرهی طبق بند ۲-۱-۶-۲۲ است.

۲-۵-۲۲-۱ محور آرماتورهای کششی باید منطبق بر محور بند باشد.

شکل ۱۱-۲۲ منطقه گرهی ادامه داده شده برای مهار دو بند

۲-۵-۲۲-۲ مهار آرماتورهای کششی باید از طریق طول گیرایی مستقیم، قلاب های استاندارد، و یا وسایل مکانیکی بر اساس ضوابط بند ۲-۵-۲۲-۲-۲ تامین شود (به جز بندهای امتداد یافته از گره های خم آرماتور که بر اساس بخش ۷-۲۲ طراحی می شوند).

ت ۳-۵-۲۲-۳ مهار بندها اغلب نیاز به دقت خاص در منطقه گرهی نشیمن ها و تکیه گاه های خارجی مجاور تکیه گاه تیرهای عمیق دارد. میلگردها باید قبل از خارج شدن در منطقه گرهی توسعه داده شده، در نقطه تقاطع مرکز ثقل میلگردها و ادامه ناحیه توسعه داده شده

۳-۵-۲۲-۳ مهار آرماتورهای بند باید در هر جهت تا نقطه ای که مرکز آرماتورهای بند از ناحیه بسط داده شده گره خارج می شود، تامین گردد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

بست یا سطح تکیه‌گاه، مهار شود. این طول با l_{anc} در شکل ۱۱-۲۲ نشان داده شده است.

در شکل ۵-۲۲ «ب» این وضعیت در محلی که محدوده منطقه گرهی با مرکز ثقل میلگردها قطع شده است، دیده می‌شود. قسمتی از مهار بندها ممکن است با ادامه آرماتورها در منطقه گرهی و گیرداری آنها در خارج از منطقه گرهی توسعه داده شده، بدست آید. اگر میلگردها با خم ۹۰ درجه مهار شده باشند، خم‌ها باید برای جلوگیری از ترک خوردگی اطراف آنها محصور شوند.

۶-۲۲ منطقه گرهی

ت ۶-۲۲ منطقه گرهی

۱-۶-۲۲ مقاومت منطقه گرهی

ت ۱-۶-۲۲ مقاومت منطقه گرهی

ت ۱-۶-۲۲ در صورتی که مقاومت همه وجوه منطقه گرهی، با در نظر گرفتن مقاومت فشاری موثر کوچک‌تر بتن بست و منطقه گره در وجوه تماس این دو، کنترل گردد، دیگر نیازی به کنترل جداگانه مقاومت برای بست‌ها نخواهد بود.

۱-۶-۲۲ مقاومت فشاری اسمی منطقه گرهی، F_{nn} ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$F_{nn} = f_{ce} A_{nz} \quad \text{رابطه ۸-۲۲}$$

در این رابطه f_{ce} بر اساس بندهای ۲-۱-۶-۲۲ و یا ۳-۱-۶-۲۲، A_{nz} بر اساس بندهای ۴-۱-۶-۲۲ و یا ۵-۱-۶-۲۲ محاسبه می‌شود.

ت ۲-۱-۶-۲۲ مقادیر کوچک‌تر ضریب β_n در جدول ۴-۲۲ بیانگر احتمال بیشتر گسیختگی ناحیه گرهی ناشی از ناسازگاری کرنش اعضای کششی و فشاری است.

۲-۱-۶-۲۲ مقاومت فشاری موثر بتن در وجه منطقه گرهی، f_{ce} ، از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$f_{ce} = 0.85 \beta_c \beta_n f'_c \quad \text{رابطه ۹-۲۲}$$

β_n ضریبی است که مقاومت موثر بتن در گره را تعیین می‌کند و از جدول ۴-۲۲ ضریب β_n در مناطق گره به دست می‌آید و β_c نشان دهنده تاثیر تقید گره است و از جدول ۲-۲۲ ضریب β_c (ضریب تقید بست و گره) تعیین می‌شود. اگر بندهای وارد به گره هم امتداد باشند، در جدول ۴-۲۲ ضریب β_n در مناطق گرهی بند مهاری منظور می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۲۲-۴ ضریب β_n در مناطق گرهی

β_n	وضعیت منطقه گرهی
۱/۰	منطقه گرهی با اعضای فشاری، تکیه‌گاه‌ها، یا هر دو در تماس است.
۰/۸	یک بند در منطقه گرهی مهار شده است.
۰/۶	دو یا چند بند در منطقه گرهی مهار شده‌اند.

۲۲-۱-۶-۳ اگر از آرماتورهای محصور کننده در منطقه گرهی استفاده شده و اثرات آن‌ها از طریق آزمایش و تحلیل مشخص شده باشند، می‌توان مقدار f_{ce} را در محاسبه F_{nn} افزایش داد.

۲۲-۱-۶-۴ سطح هر یک از وجوه منطقه گرهی، A_{nz} ، را باید برابر با مقدار کوچک‌تر از «الف» و «ب» زیر منظور نمود:

الف- سطح وجه منطقه گرهی در راستای عمود بر امتداد اثر F_{us}

ب- سطح یک مقطع گذرنده از منطقه گرهی عمود بر امتداد نیروی برآیند بر مقطع.

۲۲-۱-۶-۵ در یک مدل خرپایی سه بعدی، سطح هر یک از وجوه منطقه گرهی باید حداقل برابر با آن چه در بند ۲۲-۱-۶-۴ ذکر شد، منظور شود. شکل هر وجه منطقه گرهی باید مشابه شکل تصویر انتهایی بست بر وجه منطقه گرهی متناظر باشد.

ت ۲۲-۱-۶-۴ در منطقه گرهی هیدرواستاتیک برابر سطح وجه منطقه گرهی و در منطقه گرهی غیر هیدرواستاتیک برابر سطح عمود بر امتداد عضو وارده است که می‌تواند از حاصل ضرب عرض عمود بر عضو (W_s در شکل ۲۲-۵) و ضخامت گره بدست آید.

ت ۲۲-۱-۶-۵ از آنجا که مقطع عضو فشاری در هر انتها را می‌توان بصورت یک مستطیل با ابعاد داخل صفحه و عمود بر صفحه مدل در نظر گرفت، شکل هر وجه منطقه گرهی را نیز می‌توان بطور مشابه بصورت مستطیل با ابعاد W_s (عرض در صفحه مدل خرپایی) و ضخامت عمود بر صفحه فرض نمود.

۲۲-۷ گره‌های آرماتورهای خم‌دار

ت ۲۲-۷ گره‌های آرماتورهای خم‌دار

۲۲-۷-۱ طراحی و جزییات گره‌های آرماتورهای خم‌دار بر اساس ضوابط این بخش تعیین می‌شوند.

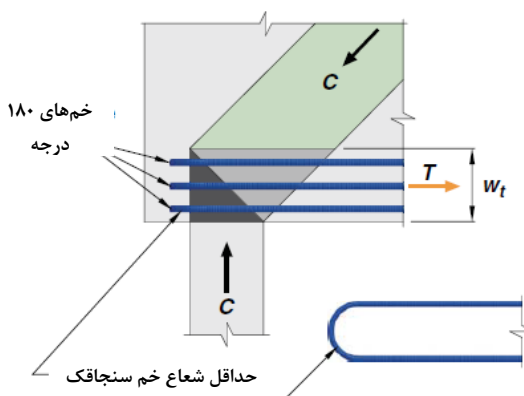
ت ۲۲-۷-۱ گره آرماتور خم‌دار در مواردی تشکیل می‌شود که انتهای یک بست توسط خم آرماتور یا آرماتورهای پیوسته در محل گره مهار شود یا انتهای آرماتورهای بند بصورت پیوسته با خم ۱۸۰ درجه در محل گره مهار گردد (شکل ۲۲-۱۲). با استفاده از آرماتور خم‌دار امکان مهار موثر انتهایی آرماتور بدون نیاز به طول مهاری قابل توجه فراهم می‌شود و فقط کفایت حداقل شعاع خم خواسته شده رعایت گردد. در صورتی که به علت شرایط هندسی قرارگیری اعضای فشاری و کششی در گره آرماتور خم‌دار، نیروی کششی آرماتور یا آرماتورهای خم‌دار در دو طرف خم مساوی نباشد، این اختلاف نیرو باید در طول خم آرماتور، I_{cb} و با توجه به طول مهاری مستقیم آرماتور کششی، I_d ، (رابطه ۲۱-۱ یا جدول ۲۱-۴) مهار گردد (شکل ۲۲-۱۵). بدین منظور

متن اصلی

تفسیر/توضیح

کافی است نسبت I_{cb} به I_d از نسبت اختلاف دو نیرو به نیروی حد تسلیم آرماتور یا آرماتورهای خم دار، $A_s f_y$ ، کمتر نباشد.

شکل ۲۲-۱۲ یک گره C-T-C که با سنجاق‌های خم شده ۱۸۰ درجه مهار شده‌اند

ت ۲۲-۷-۲ در گره‌های با آرماتور خم‌دار نیاز به کم کردن احتمال گسیختگی پوشش بتنی جانبی در محلی که پوشش بتنی آرماتور در صفحه خم محدود است، می‌باشد.

۲۲-۷-۲ اگر پوشش جانبی عمود بر صفحه خم $2d_b$ یا بیشتر باشد، شعاع داخلی خم آرماتور، r_b ، نباید از مقادیر «الف» و «ب» زیر و نیز حداقل شعاع خم آرماتور کمتر باشد.

الف- گره خم آرماتور با خم کمتر از ۱۸۰ درجه:

$$r_b \geq \frac{2A_t f_y}{b_s f'_c} \quad \text{رابطه ۲۲-۱۰}$$

در رابطه فوق، b_s عرض بست (ضخامت گره) است.

ب- بندهای مهار شده با خم ۱۸۰ درجه (شکل ۲۲-۱۳)

$$r_b \geq \frac{1.5A_t f_y}{w_t f'_c} \quad \text{رابطه ۲۲-۱۱}$$

در رابطه فوق، w_t عرض موثر بند است (شکل ۲۲-۱۳).

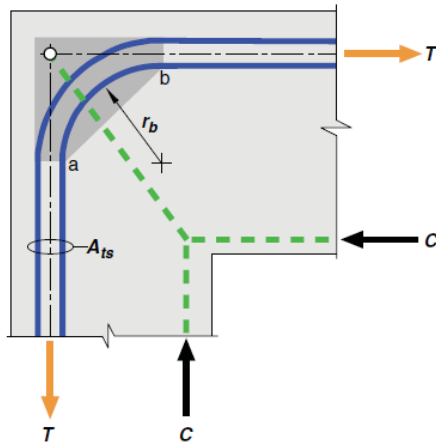
۲۲-۷-۳ اگر پوشش جانبی عمود بر صفحه خم کمتر از $2d_b$ باشد، شعاع خم تعیین شده توسط بند ۲۲-۷-۲ در ضریب $\frac{2d_b}{c_c}$ ضرب می‌شود، که c_c پوشش جانبی تعیین شده در وجه جانبی است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

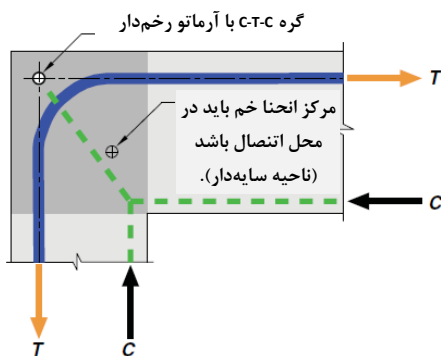
ت ۴-۷-۲۲ شکل ۱۳-۲۲ یک گره خم‌دار را با دو لایه آرماتور نشان می‌دهد. در این موارد مساحت آرماتورها به تنش فشاری به منطقه گرهی کمک می‌کند (سمت ab در شکل).

۴-۷-۲۲ اگر گره‌های خم آرماتور از بیش از یک ردیف آرماتور تشکیل شوند، A_{ts} را باید سطح کل آرماتورها و r_b را باید شعاع خم داخلی‌ترین ردیف آرماتورها در نظر گرفت (شکل ۱۳-۲۲).

شکل ۱۳-۲۲ شعاع داخلی خم برای دو ردیف آرماتور

ت ۵-۷-۲۲ در شکل ۱۴-۲۲ این وضعیت نشان داده شده است.

شکل ۱۴-۲۲ منطقه مجاز برای مرکز انحنا منحنی یک گره با آرماتور خم‌شده در گوشه قالب

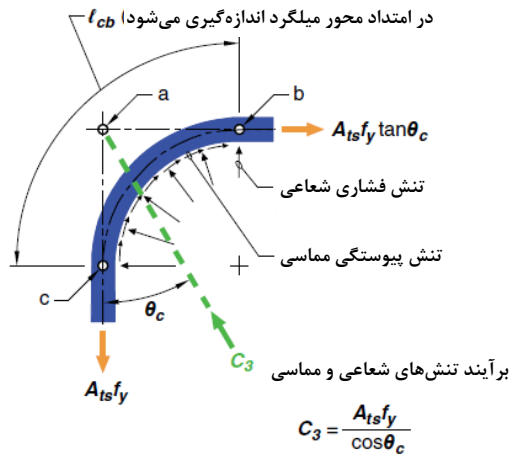
۵-۷-۲۲ در اتصالات گوشه قاب‌ها، مرکز انحنای آرماتورها باید در محل گره اتصال قرار گیرد (شکل ۱۴-۲۲).

۶-۷-۲۲ طول ناحیه خم شده آرماتور، l_{cb} ، باید برای تامین مهار اختلاف نیروهای کششی در دو سمت آرماتورهای خم شده کفایت داشته باشد (شکل ۱۵-۲۲).

ت ۶-۷-۲۲ در شکل ۱۵-۲۲ نیروهای وارده به خم در مواردی که اختلاف نیروهای کششی در دو سمت آن وجود دارد، نشان داده شده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۲۲-۱۵ نیروهایی که به یک گره با میلگرد خم شده مهار شده‌اند

۸-۲۲ طراحی سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله با استفاده از روش خرابایی

ت ۲۲-۸ طراحی سیستم‌های مقاوم در برابر زلزله با استفاده از روش خرابایی

۸-۲۲-۱ در طراحی اعضای یک سیستم مقاوم لرزه‌ای با شکل‌پذیری خیلی زیاد یا زیاد با روش خرابایی، علاوه بر ضوابط فصل ۲۰، باید ضوابط بندهای ۲۲-۸-۲ تا ۲۲-۸-۵ نیز برآورده گردند.

ت ۸-۲۲-۱ مقاومت فشاری موثر بتن در اجزای مدل خرابایی یک سیستم مقاوم لرزه‌ای بر اثر رفت و برگشت‌های دوره‌های نیروها و تغییر مکان‌های ناشی از زلزله و ترک‌های حاصله، ممکن است کاهش یابد. در طراحی این اجزا در مواردی که نیروهای ناشی از زلزله در ضریب تشدید (Ω_1) ضرب می‌شوند، لزومی ندارند الزامات لرزه‌ای رعایت شوند. ترجیح داده می‌شود مقاومت سیستم مقاوم لرزه‌ای با مقاومت ناحیه ناپیوستگی، که با این روش تعیین شده، محدود نشود. در طراحی دیافراگم‌ها که در آن‌ها از ضریب تشدید لرزه‌ای استفاده شده است نیازی به کاربرد ضریب تشدید اضافی نمی‌باشد.

در ترکیب بارها که حاوی بارهای زلزله می‌باشند، ممکن است نیاز به بررسی مدل‌های مختلف خرابایی باشد.

۲-۸-۲۲ مقاومت بست‌ها

مقاومت فشاری موثر به دست آمده در بند ۲۲-۴-۱ باید در ضریب ۰/۸ ضرب شود.

ت ۲-۸-۲۲ مقاومت بست‌ها

ضریب کاهش‌ی پیشنهاد شده برای کاهش احتمال ترک‌خوردگی بتن در اطراف بست‌ها می‌باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۸-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری بست‌ها

۳-۸-۲۲ جزئیات آرماتورگذاری بست‌ها

۳-۸-۲۲-۱ آرماتورگذاری بست‌ها باید ضوابط یکی از **بندهای** ۳-۳-۸-۲۲ یا ۲-۳-۸-۲۲ را برآورده نماید.

ت ۳-۸-۲۲-۱ آیین‌نامه دو روش را مجاز می‌داند. روش اول جزئیات آرماتورگذاری طولی و عرضی ستون‌ها برای قاب‌های ویژه (فصل ۲۰) بکار برده شود.

روش دوم تمام مقطع منطقه یا عضو در برگیرنده بست، به جای یک بست، محصور شود.

۳-۸-۲۲-۲ بست‌ها باید حداقل به چهار آرماتور طولی که در چهار گوشه آرماتور عرضی قرار گرفته‌اند، مسلح شوند. آرماتورهای عرضی باید عمود بر امتداد بست بوده و ضوابط «الف» و «ب» زیر را رعایت کنند:

الف- با جزئیات ارائه شده در **بندهای** ۲-۳-۳-۶-۲۰ «الف» تا «ج» سازگار باشند.

ب- $\frac{A_{sh}}{Sb_c}$ حداقل برای آرماتورهای عرضی بست از نوع تنگ بسته بر اساس بزرگترین مقدار به دست آمده از دو **رابطه** ۲-۲۰ و **رابطه** ۳-۲۰ تعیین گردد.

پ- فاصله آرماتورهای عرضی در امتداد محور بست از ضوابط **بند** ۳-۳-۳-۶-۲۰ پیروی کند و از مقادیر **جدول** ۵-۲۲ تجاوز نکند.

ت- در داخل منطقه گره، پیوسته باشند.

۳-۸-۲۲-۳ آرماتورهای عرضی باید در جهات متعامد و در کل عرض عضو و یا ناحیه دارای بست، امتداد یابند و ضوابط «الف» تا «ت» زیر را برآورده سازند:

الف- با جزئیات ارائه شده در **بندهای** ۲-۳-۳-۶-۲۰ «الف» تا «ج» سازگار باشند.

ب- $\frac{A_{sh}}{Sb_c}$ حداقل برای آرماتورهای عرضی در کل مقطع عضو از نوع تنگ بسته بر اساس بزرگترین مقدار به دست آمده از دو **رابطه** ۲-۲۰ و **رابطه** ۳-۲۰ تعیین گردد.

پ- فاصله آرماتورهای عرضی در امتداد محور طولی عضو از مقادیر **جدول** ۵-۲۲ بیشتر نباشد.

ت- فاصله ساق دورگیرها و سنجاقی‌ها هم در جهت قائم و هم در جهت افقی از ۲۰۰ میلی‌متر بیشتر نباشد. ضمناً گوشه

متن اصلی

هر سنجاقی یا ساق دورگیر، در بردارنده یک آرماتور طولی با قطر معادل با قطر خود و یا بزرگتر باشد.

جدول ۲۲-۵ محدودیت فاصله آرماتورهای عرضی

حداکثر فاصله مرکز تا مرکز آرماتورها	رده آرماتور
کوچک‌ترین از $6d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر	S420 یا S400
کوچک‌ترین از $5d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر	S550 تا S500
کوچک‌ترین از $4d_b$ و ۱۵۰ میلی‌متر	S700

تفسیر/توضیح**ت ۲۲-۸-۴ مقاومت بندها**

افزایش طول گیرایی به علت آن است که تنش در آرماتورها ممکن است از مقاومت جاری شدن آنها تجاوز کند. این اثر بخاطر کارسختی آرماتورهاست.

ت ۲۲-۸-۴ مقاومت بندها

طول مهاری آرماتورهای کششی بندها باید در ضریب $1/25$ ضرب شود.

ت ۲۲-۸-۵ مقاومت مناطق گرهی

کاهش مقاومت این مناطق بخاطر جاری شدن آرماتور بندها و اثر رفت و برگشتی تنش در آنهاست.

ت ۲۲-۸-۵ مقاومت مناطق گرهی

مقاومت فشاری اسمی منطقه گره که بر اساس **بخش ۲۲-۶** محاسبه می‌شود، باید در ضریب $0/8$ ضرب شود.

ت ۲۲-۹ گام‌های محاسباتی در روش خرپایی**ت ۲۲-۹ گام‌های محاسباتی در روش خرپایی**

گام‌های متداول قابل کاربرد در روش خرپایی مطابق بندهای «الف» تا «ح» زیراند:

الف- بارهای ضریب‌دار روی عضو (مرده، زنده، باد و زلزله) با استفاده از **فصل ۷** محاسبه می‌شوند.

ب- عکس‌العمل‌های عضو بر اساس تعادل استاتیکی محاسبه گردند.

پ- تنش‌های اتکایی در محل‌های وارد شدن بارهای خارجی و عکس‌العمل‌ها محاسبه می‌شوند.

ت- بر اساس آزمایش‌ها یا روش‌های تحلیلی مناسب، جریان نیرو در عضو یا منطقه مورد نظر در عضو تخمین زده می‌شوند.

متن اصلی

ث- یک مدل مقدماتی خرپایی که از اعضای بست و بند تشکیل شده و تا حد زیادی بر جریان نیرو منطبق است، ساخته می‌شوند.

ج- تعادل استاتیکی مدل خرپایی تحت بارهای وارده و عکس‌العمل‌ها کنترل می‌شوند. در مدل خرپای مقدماتی، می‌توان فقط محور اعضا را منظور نمود.

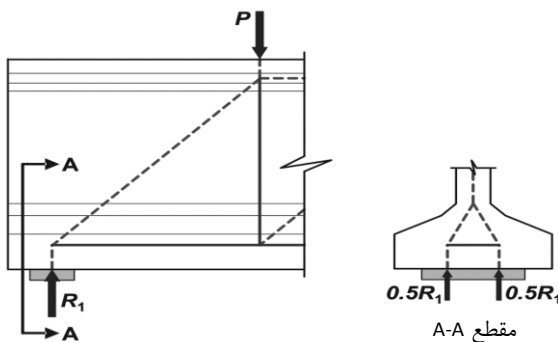
چ- ابعاد مورد نیاز هر منطقه گرهی بر اساس مقاومت فشاری گره و یا بست، هر کدام بحرانی است، تخمین زده می‌شود.

ح- مقاومت اعضای بست و بند و مناطق گرهی، با منظور نمودن ضریب ϕ برابر با ۰/۷۵، باید از بارهای وارده بیشتر باشند.

تفسیر/توضیح

ت ۱۰-۲۲ کنترل ترک خوردگی

در صورت افزایش ضخامت در یک عضو بتن‌آرمه که با یک مدل خرپایی دو بعدی مدل شده است، در نواحی با ضخامت بیشتر توسعه یافتگی میدان تنش‌های فشاری می‌تواند به ترک خوردگی در ضخامت عضو منجر گردد. در شکل ۱۶-۲۲ نشان داده شده است که چگونه با تبدیل مدل خرپای دو بعدی در جان تیر به مدل سه بعدی در بال می‌توان آرماتور کششی لازم برای کنترل ترک خوردگی عمود بر صفحه مدل را محاسبه نمود.

شکل ۱۶-۲۲ تبدیل مدل خرپای دو بعدی در جان تیر I شکل به مدل سه بعدی در بال تیر

ت ۱۰-۲۲ کنترل ترک خوردگی

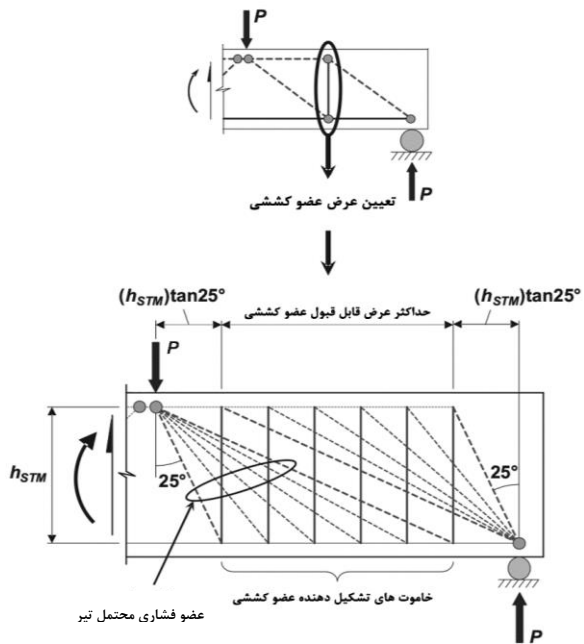
سازه‌ها، اعضا یا قسمت‌هایی از آن‌ها (به جز دال‌ها و شالوده‌ها) که بر اساس ضوابط این فصل طراحی می‌شوند، باید دارای شبکه‌ای از آرماتورهای کنترل ترک باشند. بدین منظور می‌توان از آرماتور کنترل ترک بست‌های داخلی که در بند ۲-۴-۲۲ داده شده است، استفاده نمود. نسبت آرماتور برای کنترل ترک در هر امتداد نباید کمتر از ۰/۰۰۲ باشد و فاصله این آرماتورها نباید از ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر شود. آرماتور کنترل ترک در صورتی که به خوبی مهار شود، می‌تواند به عنوان آرماتور محاسباتی کششی بند در مدل خرپایی منظور گردد.

استفاده از آرماتورهای توزیعی کنترل ترک به عنوان آرماتور اعضای کششی داخلی می‌تواند به طرحی اقتصادی‌تر منجر گردد. بدین منظور باید عرض اعضای کششی داخلی که دارای محدودیت برای ابعاد نیستند به گونه‌ای انتخاب شود که از آرماتورهای توزیعی کنترل ترک (معمولاً به شکل خاموت قائم) حداکثر استفاده به عمل آید.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ۱۷-۲۲ راهنمای انتخاب عرض مناسب برای اعضای کششی قائم داخلی تیرهای عمیق است.

شکل ۱۷-۲۲ نحوه تعیین عرض اعضای کششی قائم داخلی در مدل خرپایی تیر عمیق

فصل بیست و سوم

طراحی در برابر آتش

فصل بیست و سوم

طراحی در برابر آتش

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۳ گستره

ت ۱-۲۳ گستره

ضوابط این فصل به طراحی اجزای سازه‌ای بتن‌آرمه که جزئی از سیستم ساختمان می‌باشند، در برابر آتش‌سوزی، بر اساس الزامات مبحث سوم مقررات ملی ساختمان، اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

الف- ضوابط کلی طراحی؛

ب- مدت زمان مقاومت در برابر آتش، 'FRR' در دال‌ها؛

پ- FRR در تیرها؛

ت- FRR در ستون‌ها؛

ث- FRR در دیوارها؛

ج- افزایش FRR با استفاده از مصالح عایق کننده.

هدف این فصل پاسخگویی به این سوال است که هر یک از اجزای سازه به شرایطی که دارند چه مدت زمانی (FRR) در برابر یک آتش‌سوزی استاندارد مقاومت می‌کنند. منظور آن که توانایی باربری، انسجام و عایق بودن خود را حفظ می‌نمایند. برای این منظور جداولی تهیه شده که در آن‌ها برای اجزای مختلف سازه به این سوال پاسخ داده می‌شود. این سوال را گرچه می‌توان با تحلیل سازه و انجام محاسبات خاص پاسخ داد ولی استفاده از این جداول ساده‌تر و سریع‌تر می‌باشد. این جداول عمدتاً با آزمایش بدست آورده شده‌اند. در بندهای ۲-۲۳-۵ و ۲-۲۳-۷ تعاریف باربری تحت عنوان «کفایت سازه‌ای»، «انسجام» و «عایق بودن»، که در این فصل مورد استفاده قرار گرفته‌اند، آورده شده‌اند.

مدت زمان لازم برای مقاومت در برابر آتش بستگی به نوع کاربری ساختمان یا قسمت‌های مختلف آن دارد. این مدت در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان ارایه شده است. همچنین در ارتباط با آتش استاندارد ضوابطی ارایه گردیده است.

در طراحی اجزا سازه باید به هر یک از این جداول و عناوین ذکر شده در بالا که مورد نیاز آن جز باشد مراجعه شود و الزامات خواسته شده برآورده گردد. اگر نیاز به طولانی کردن مدت زمان مقاومت برای یک جز ساخته شده باشد، در بخش ۲-۲۳-۸ راهکارهایی توصیه شده است. با این توضیحات در این فصل نیازی به تفسیر بندها مشاهده نمی‌شود.

۲-۲۳ تعاریف

ت ۲-۲۳ تعاریف

در این فصل تعاریف زیر مورد استفاده قرار می‌گیرند:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲-۲۳ فاصله محوری، a

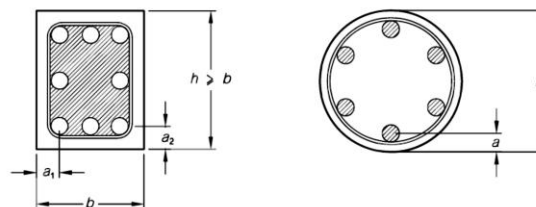
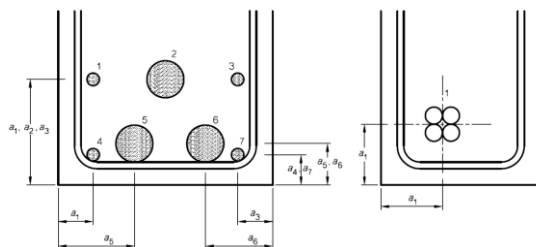
a عبارت از فاصله محور آرماتور طولی مقطع تا نزدیک‌ترین رویه بتنی عضو که در معرض آتش‌سوزی قرار می‌گیرد، مطابق شکل ۱-۲۳ می‌باشد.

۲-۲-۲۳ فاصله محوری متوسط، a_m

وقتی آرماتورهای طولی در چند لایه در مقطع قرار داده شده‌اند، فاصله محوری متوسط، a_m ، برای تعداد کل آرماتور تحتانی از رابطه ۱-۲۳ محاسبه می‌شود:

$$a_m = \frac{\sum_{i=1}^n A_{si} a_i}{\sum_{i=1}^n A_{si}} \quad \text{رابطه ۱-۲۳}$$

در این رابطه A_{si} عبارت از سطح مقطع آرماتور i ام و a_i فاصله محوری آن آرماتور می‌باشد (شکل ۲-۲۳).

شکل ۱-۲۳ فاصله محوری، a

شکل ۲-۲۳ ابعاد برای محاسبه فاصله محوری متوسط

۳-۲-۲۳ مقاومت در برابر آتش

ت ۳-۲-۲۳ مقاومت در برابر آتش

توانایی عملکرد مطلوب سازه و یا هر جز آن (حفظ توانایی باربری، و یا قابلیت جداسازی فضاها برای جلوگیری از توسعه

متن اصلی

آتش سوزی) در اثر یک آتش سوزی مشخص و برای مدت زمان مشخص را مقاومت در برابر آتش سوزی می نامند.

۴-۲-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی، FRR

عبارت است از مدت زمان مورد نیاز برای آن که یک عضو در شرایط آزمایش استاندارد کفایت سازه‌ای، انسجام یا عایق بودن خود را از دست بدهد. این زمان بر حسب دقیقه می باشد. شرایط آتش استاندارد در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان تعریف شده است.

۵-۲-۲۳ کفایت سازه‌ای^۱

عبارت است از توانایی یک عضو در تامین شرایط سازه‌ای (تحمل بارهای وارده)، وقتی که تحت اثر آتش سوزی قرار می گیرد.

۶-۲-۲۳ یکپارچگی^۲

به توانایی یک عضو مانند دال یا دیوار، در جلوگیری از عبور شعله و یا گازها در هنگام آتش سوزی از یک طرف به طرف دیگر آن، یکپارچگی یا انسجام گفته می شود.

۷-۲-۲۳ عایق بودن^۳

به توانایی یک عضو جدا کننده آتش برای محدود کردن دمای سطح آن در هنگامی که سطح مقابل آن، در معرض آتش سوزی قرار می گیرد، عایق بودن عضو گفته می شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۲-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی FRR

ت ۵-۲-۲۳ کفایت سازه‌ای

ت ۶-۲-۲۳ یکپارچگی

ت ۷-۲-۲۳ عایق بودن

1 - Structural adequacy
2 - Integrity
3 - Insulation

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۲۳ ضوابط طراحی

ت ۳-۲۳ ضوابط طراحی

۳-۲۳-۱ کلیات

ت ۳-۲۳-۱ کلیات

اعضا باید به گونه‌ای طراحی شوند که در طول مدت زمان مقاومت در برابر آتش، قادر به حفظ کفایت سازه‌ای، انسجام و عایق بودن خود باشند.

مدت زمان مقاومت در برابر آتش از یکی از دو روش «۱» و «۲» زیر به دست می‌آید:

روش ۱- استفاده از جدول‌ها و دیاگرام‌های ارائه شده در این فصل:

در صورت استفاده از این جدول‌ها و دیاگرام‌ها دیگر نیازی به کنترل ظرفیت‌های باربری اجزا و مهارهای آن‌ها نمی‌باشد، مگر در مواردی که مشخصاً ذکر گردیده‌اند. در این فصل از این روش استفاده شده است.

روش ۲- به صورت محاسباتی:

در این حالت ظرفیت باربری خمشی، برشی، پیچشی و همچنین ظرفیت مهارها با انجام محاسبات ویژه تعیین و کنترل می‌شوند. در این فصل این روش مورد استفاده قرار نگرفته است. در صورت نیاز به استفاده از این روش برای شرایط خاص، ضوابط آیین‌نامه اروپا (مبحث ۲ - بخش ۲-۱) توصیه می‌شوند.

۳-۲۳-۲ روش استفاده از جدول‌ها و دیاگرام‌ها

ت ۳-۲۳-۲ روش استفاده از جدول‌ها و دیاگرام‌ها

جدول‌ها و دیاگرام‌های ارائه شده در این فصل برای تعیین زمان مقاومت در برابر آتش و ابعاد مورد نیاز برای اعضای سازه‌ای بتن‌آرمه مورد استفاده قرار می‌گیرند. درون‌یابی خطی بین مقادیر ارائه شده در جدول‌ها و دیاگرام‌ها مجاز می‌باشد. مقادیر داده شده در جدول‌ها، حداقل ابعاد مورد نیاز برای مقاومت در برابر آتش را ارائه می‌دهند. در مواردی که فواصل محوری آرماتورهای به دست آمده منتج به پوشش بتن روی آرماتور کمتر از آن چه برای دوام و تراکم بتن لازم است، بشود، پوشش

متن اصلی

مورد نیاز آرماتورها، باید با رعایت ضوابط مربوط به آن‌ها، در نظر گرفته شود.

۳-۳-۲۳ محدودیت‌های ابعادی برای تامین مدت زمان مقاومت در برابر آتش

در دال‌ها و دیوارهای مجوف، ضخامت بتن بین حفره‌ها و همچنین ضخامت بتن بین هر حفره و نزدیک‌ترین سطح بتن رویه، نباید از بیشترین مقدار یک پنجم ضخامت دال یا دیوار و یا ۲۵ میلی‌متر، کمتر باشند.

در دال‌های با تیرچه، فواصل مرکز تا مرکز تیرچه‌ها نباید از ۱۵۰۰ میلی‌متر بیشتر باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۳-۲۳ محدودیت‌های ابعادی برای تامین مدت زمان مقاومت در برابر آتش

ت ۴-۳-۲۳ درزها

درزهای بین اعضا و قسمت‌های مختلف سازه، باید به گونه‌ای در نظر گرفته شوند که مدت زمان مقاومت در برابر آتش‌سوزی کل مجموعه درز از مقادیر لازم برای هر عضو یا قسمت، کمتر نباشند.

۴-۳-۲۳ درزها

ت ۵-۳-۲۳ شیارها

استفاده از شیارها در اجزای بتنی در معرض آتش‌سوزی، باید تا حد امکان احتراز شود. در صورت لزوم تعبیه شیار بر روی دیوارها، باید الزامات بند ۳-۷-۲۳ رعایت شوند. اثرات شیار را بر روی سایر اجزاء، باید با یک روش تحلیل منطقی برآورد نمود.

۵-۳-۲۳ شیارها

ت ۶-۳-۲۳ اضافه کردن مواد عایق کننده

مدت زمان مقاومت در برابر آتش اجزا را می‌توان با افزودن عایق بر روی سطح عضو، به منظور ازدیاد ضخامت مورد نیاز آن، و یا بهتر عایق شدن آرماتورهای طولی، مطابق ضوابط بخش ۸-۲۳ اضافه نمود. در دال‌ها، این مدت را می‌توان با اضافه نمودن مواد عایق کننده در سطوح فوقانی و یا تحتانی آن‌ها افزایش داد. در دیوارها، این مدت را می‌توان با اضافه نمودن مواد عایق کننده در سطحی که در معرض آتش‌سوزی قرار می‌گیرد، افزایش داد.

۶-۳-۲۳ اضافه کردن مواد عایق کننده

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش در دال‌ها (FRR)

ت ۴-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در دال‌ها

۱-۴-۲۳ عایق بودن دال‌ها

مدت زمان برای مقاومت در برابر آتش برای دال‌های با ضخامت مختلف در **جدول ۱-۲۳** داده شده است. این ضخامت برای انواع مختلف دال مطابق «الف» تا «پ» در زیر تعریف می‌شود:

الف- برای دال‌های توپر: برابر ضخامت دال؛

ب- برای دال‌های مجوف: برابر با سطح مقطع خالص دال تقسیم بر عرض مقطع آن؛

پ- برای دال‌های با سیستم تیرچه و دال: برابر با ضخامت دال توپر بین جان تیرچه‌های مجاور.

جدول ۱-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش برای عایق بودن دال

ضخامت موثر (میلی‌متر)	مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
۶۰	۳۰
۸۰	۶۰
۱۰۰	۹۰
۱۲۰	۱۲۰
۱۵۰	۱۸۰
۱۷۵	۲۴۰

۲-۴-۲۳ کفایت سازه‌ای دال‌ها

ت ۲-۴-۲۳ کفایت سازه‌ای دال‌ها

۱-۲-۴-۲۳ برای دال‌های توپر و یا مجوف که بر روی تیرها و یا دیوارها متکی هستند، فاصله محوری متوسط آرماتورهای تحتانی از لبه‌ها نباید از مقادیر داده شده در **جدول ۲-۲۳**، با منظور نمودن شرایط تکیه‌گاهی دال، کمتر باشد. در این جدول l_x و l_y به ترتیب طول دهانه‌های بزرگتر و کوچکتر دال دوطرفه می‌باشند. استفاده از شرایط تکیه‌گاهی ساده وقتی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

مجاز است که دال دوطرفه در هر چهار وجه دارای تکیه‌گاه باشد، در غیر این صورت دال یک‌طرفه تلقی می‌شود.

جدول ۲-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور تامین کفایت سازه‌ای برای دال‌های توپر و یا مجوف که بر روی دیوارها و یا تیرها متکی هستند و همچنین دال-تیرچه‌های یک‌طرفه

دال‌های پیوسته (یک و دو طرفه)	دال‌های با تکیه‌گاه ساده		یک طرفه	مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
	دوطرفه			
	$1.5 < l_y/l_x \leq 2$	$l_y/l_x \leq 1.5$		
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۳۰
۱۰	۱۵	۱۰	۲۰	۶۰
۱۵	۲۰	۱۵	۳۰	۹۰
۲۰	۲۵	۲۰	۴۰	۱۲۰
۳۰	۴۰	۳۰	۵۵	۱۸۰
۴۰	۵۰	۴۰	۶۵	۲۴۰

۲-۲-۴-۲۳ برای دال‌های تخت و دال‌های قارچی با پهنه یا سرستون، ضخامت دال و فاصله محوری متوسط پایین‌ترین لایه آرماتورهای تحتانی از لبه‌ها، نباید از مقادیر داده شده در جدول ۲-۲۳ کمتر باشند. به علاوه اگر زمان مقاومت در برابر آتش ۹۰ دقیقه و بیشتر باشد، لازم است حداقل ۲۰ درصد آرماتورهای فوقانی در روی تکیه‌گاه‌های میانی در هر جهت در تمام طول دهانه به صورت پیوسته بوده و در نوار ستونی دال قرار داده شوند.

جدول ۳-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور تامین کفایت سازه‌ای برای دال‌های تخت و دال‌های قارچی با پهنه یا سرستون

بعد حداقل، میلی‌متر		مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
فاصله محوری (as)	ضخامت دال	
۱۰	۱۵۰	۳۰
۱۵	۱۸۰	۶۰
۲۵	۲۰۰	۹۰
۳۵	۲۰۰	۱۲۰
۴۵	۲۰۰	۱۸۰
۵۰	۲۰۰	۲۴۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۳-۴-۲-۳ برای دال - تیرچه‌های یک‌طرفه، در صورتی که شرایط «الف» و «ب» در زیر لحاظ شده باشند، فاصله محوری متوسط آرماتورهای تحتانی از لبه‌ها نباید از مقادیر داده شده در **جدول ۴-۲۳** و با توجه به شرایط تکیه‌گاهی دال کمتر باشد.

الف - عرض تیرچه‌ها و فاصله محوری پایین‌ترین لایه آرماتورهای تحتانی تیرچه‌ها از لبه تیرچه مطابق ضوابط تیرها در **بند ۲۳-۵-۱** باشد.

ب - فاصله محوری پایین‌ترین لایه آرماتورهای تحتانی دال از لبه آن از مقدار به دست آمده از **جدول ۲-۲۳** کمتر نباشد.

۲۳-۴-۲-۴ برای دال - تیرچه‌های دوطرفه، در صورتی که تکیه‌گاه‌ها ساده باشند، از **جدول ۴-۲۳** و در صورتی که تکیه‌گاه‌ها پیوسته باشند، از

۲۳-۴-۲-۵ **جدول ۵-۲۳** برای تعیین عرض و فاصله محوری متوسط آرماتورهای تحتانی از لبه تیرچه‌ها استفاده می‌شود. در این دال‌ها، فاصله متوسط آرماتورهای تحتانی از لبه‌های دال بین تیرچه‌ها و فاصله محوری آرماتورهای گوشه تیرچه‌ها از بر قائم تیرچه نباید از مقادیر داده شده در این جدول‌ها به علاوه ۱۰ میلی‌متر کمتر باشند. در این جدول‌ها، فاصله محوری از لبه‌ها باید برای پایین‌ترین لایه آرماتورهای تحتانی طولی منظور شود.

جدول ۴-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور کفایت سازه‌ای برای دال تیرچه‌های دوطرفه غیر پیوسته

بعد حداقل، میلی‌متر								مدت زمان مقاومت در برابر آتش، دقیقه
ضخامت دال (h_s) و فاصله محوری (a_s) در دال		برخی ترکیب‌های ممکن فواصل محوری (a_s) و عرض تیرچه‌ها (b)						
		ترکیب ۳		ترکیب ۲		ترکیب ۱		
h_s	a_s	b	a_s	b	a_s	b	a_s	
۸۰	۱۰	-	-	-	-	۸۰	۱۵	۳۰
۸۰	۱۰	≥ 200	۱۵	۱۲۰	۲۵	۱۰۰	۳۵	۶۰
۱۰۰	۱۵	≥ 250	۳۰	۱۶۰	۴۰	۱۲۰	۴۵	۹۰
۱۲۰	۲۰	≥ 300	۴۰	۱۹۰	۵۵	۱۶۰	۶۰	۱۲۰
۱۵۰	۳۰	≥ 410	۶۰	۲۶۰	۷۰	۲۲۰	۷۵	۱۸۰
۱۷۵	۴۰	≥ 500	۷۰	۳۵۰	۷۵	۲۸۰	۹۰	۲۴۰

جدول ۵-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور کفایت سازه‌ای برای دال-تیرچه‌های دوطرفه ی پیوسته

بعد حداقل، میلی‌متر								مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
ضخامت دال (h_s) و فاصله محوری (a_s) در دال		برخی ترکیبات ممکن فواصل محوری (a_s) و عرض تیرچه‌ها (b)						
		ترکیب ۳		ترکیب ۲		ترکیب ۱		
h_s	a_s	b	a_s	b	a_s	b	a_s	
۸۰	۱۰	-	-	-	-	۸۰	۱۰	۳۰
۸۰	۱۰	≥ 200	۱۰	۱۲۰	۱۵	۱۰۰	۲۵	۶۰
۱۰۰	۱۵	≥ 250	۱۵	۱۶۰	۲۵	۱۲۰	۳۵	۹۰
۱۲۰	۲۰	≥ 300	۳۰	۱۹۰	۴۰	۱۶۰	۴۵	۱۲۰
۱۵۰	۳۰	-	-	۶۰۰	۵۰	۳۱۰	۶۰	۱۸۰
۱۷۵	۴۰	-	-	۷۰۰	۶۰	۴۵۰	۷۰	۲۴۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در تیرها برای کفایت سازه‌ای

ت ۵-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در تیرها برای کفایت سازه‌ای

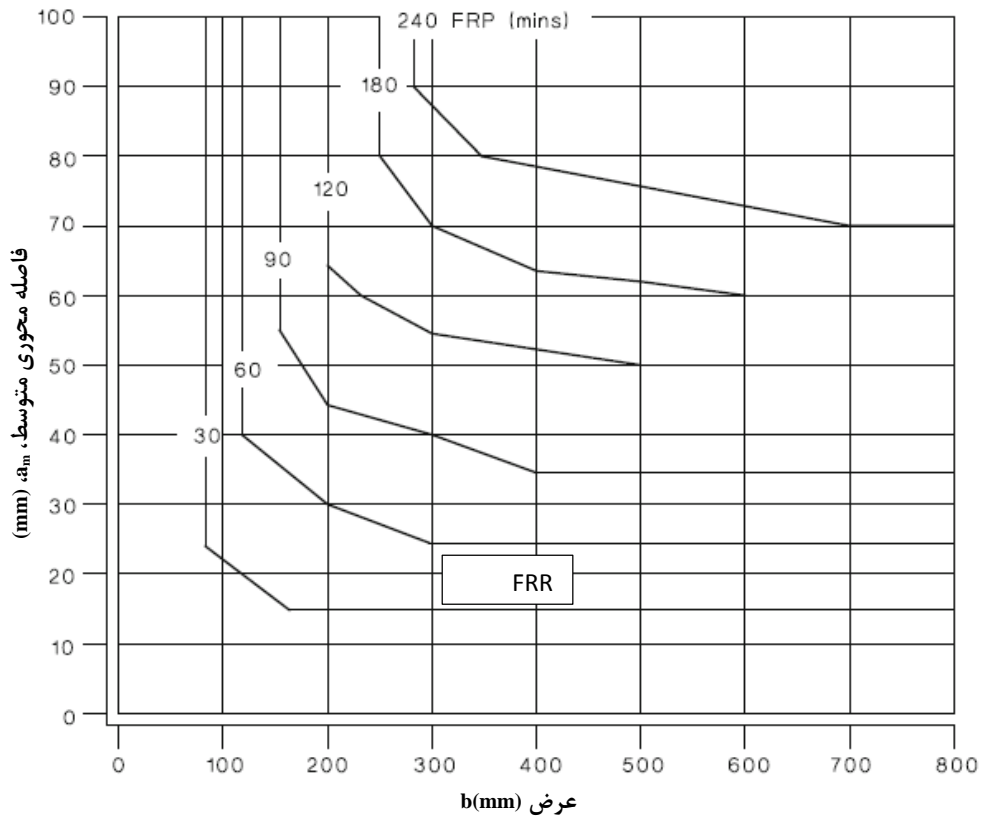
تیرها از نظر مقاومت در برابر آتش به دو گروه تقسیم می‌شوند:

۱-۵-۲۳ تیرهایی که در بام‌ها یا کف‌ها قرار دارند

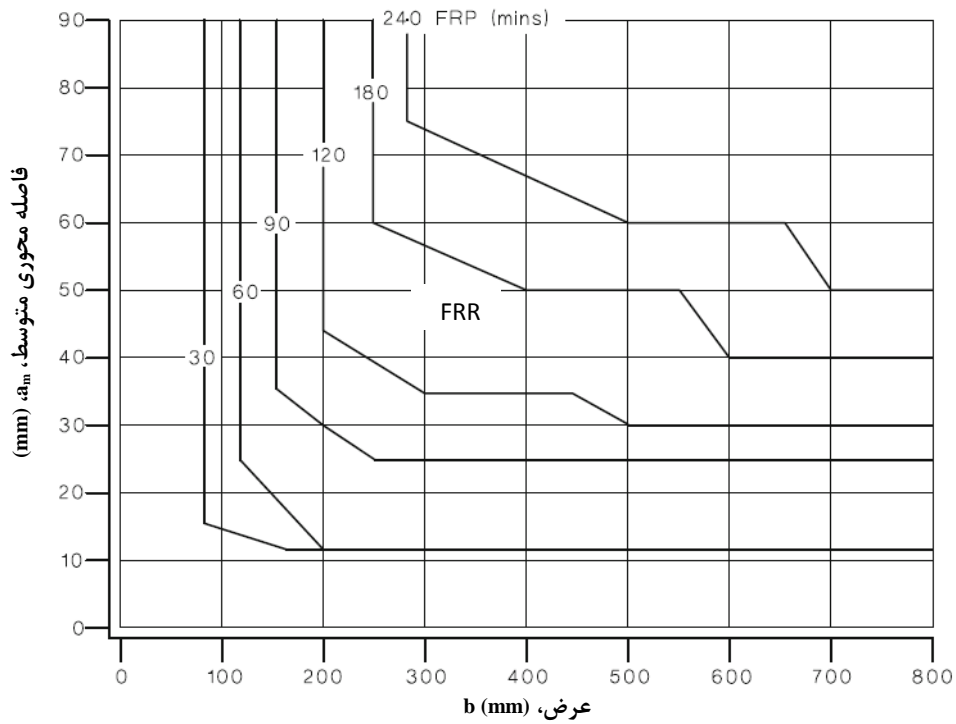
ت ۱-۵-۲۳ تیرهایی که در بام‌ها یا کف‌ها قرار دارند

این تیرها شامل تیرهایی است که در قسمت فوقانی با دال طبقه به صورت یکپارچه ریخته شده و یا با یک دال در روی آن‌ها حفاظ ایجاد می‌شود و عرض جان آن‌ها در ارتفاع مقطع ثابت بوده و یا به صورت یکنواخت با عمق تیر تغییر می‌کند.

در این تیرها، عرض جان تیر، b ، که در راستای محور پایین‌ترین لایه آرماتورهای طولی تحتانی اندازه‌گیری می‌شود و همچنین فاصله محوری متوسط از آرماتورهای طولی تحتانی، نباید از مقادیر به دست آمده از دیاگرام‌های شکل ۲-۲۳ برای تیرهای ساده و شکل ۴-۲۳ برای تیرهای پیوسته، برای مدن زمان مورد نظر کمتر باشد. تیرهای پیوسته به تیرهایی گفته می‌شوند، که در یک یا هر دو انتهای دهانه از نظر خمشی به صورت پیوسته طراحی شده باشند.

شکل ۳-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش برای تیرهای ساده

شکل ۴-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش برای تیرهای پیوسته

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲۳-۵-۲۳ تیرهایی که از هر طرف در معرض آتش سوزی هستند

ت ۲۳-۵-۲ تیرهایی که از هر طرف در معرض آتش سوزی هستند

در این تیرها مدت زمان مقاومت در برابر آتش برای تیرهای ساده و پیوسته باید به ترتیب از دیاگرام‌های شکل ۲۳-۳ و شکل ۲۳-۴ به دست آمده و علاوه بر ملاحظات قبلی، موارد «الف» تا «پ» در زیر نیز باید رعایت شوند:

الف- ارتفاع کل مقطع تیر نباید از کم‌ترین بعد جان تیر (b) برای زمان مقاومت در برابر آتش مورد نظر کمتر در نظر گرفته شود.

ب- سطح مقطع تیر نباید از دو برابر سطح مربعی که ضلع آن برابر با مقدار به دست آمده از بند ۲۳-۵-۱ است، کمتر باشد.

پ- فاصله محوری متوسط، a_m ، کمتر از مقدار تعیین شده برای حداقل اندازه b نباشد. این مقدار برای تمام آرماتورهای طولی مقطع استفاده می‌شود.

۲۳-۶ مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در ستون‌ها

ت ۲۳-۶ مدت زمان مقاومت در برابر آتش (FRR) در ستون‌ها

۲۳-۶-۱ عایق بودن و انسجام ستون‌ها

ت ۲۳-۶-۱ عایق بودن و انسجام ستون‌ها

رعایت مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور تامین عایق بودن و انسجام ستون‌ها فقط در مواردی لازم است که ستون‌ها جزئی از یک دیوار که با اهداف جداسازی آتش ساخته می‌شود، باشند. در چنین مواردی در ستون باید ضوابط عایق بودن دیوار مطابق بند ۲۳-۷-۱ رعایت شود.

۲۳-۶-۲ کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده

ت ۲۳-۶-۲ کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده

۲۳-۶-۲-۱ مدت زمان مقاومت در برابر آتش به منظور تامین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده باید بر اساس یکی از بندهای ۲۳-۶-۲ یا ۲۳-۶-۳ که در آن‌ها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

محدودیت‌های اضافی برای ستون‌های مهار شده تجویز شده است، محاسبه شود.

در ستون‌هایی که بعد بزرگتر مقطع آن‌ها برابر یا بزرگ تر از ۴ برابر بعد کوچکتر آن است، می‌توان از ضوابط بند ۲۳-۷-۲ برای دیوارها استفاده نمود. در این حالت باید فرض نمود که ستون از دو وجه روبرو در معرض آتش است. همچنین آرماتورهای طولی باید در دو لایه (یک لایه در سمت هر کدام از وجوه روبروی ستون) قرار داده شده و از نظر سازه‌ای به یکدیگر بسته شوند.

۲۳-۶-۲ روش محدود با استفاده از جدول برای تعیین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده

کفایت سازه‌ای ستون‌ها در صورتی که تمام موارد «الف» تا «ث» در زیر در آن‌ها رعایت شده باشد را می‌توان بر اساس جدول ۲۳-۶ تعیین کرد.

الف- بعد کوچک مقطع ستون و فاصله محوری آرماتورهای طولی از مقادیر جدول ۲۳-۶ برای مدت زمان مقاومت آتش مورد نظر کمتر نباشد.

ب- در جدول ۲۳-۶ می‌توان مقدار $\frac{N_f^*}{\phi N_{U1}}$ را به طور محافظه کارانه برابر با ۰/۷۰ منظور نمود. در غیر این صورت این مقدار را می‌توان بصورت دقیق‌تر محاسبه نمود.

در این رابطه N_f^* بار محوری طراحی ستون در موقعیت آتش سوزی و N_{U1} مقاومت محوری فشاری یا کششی مقطع تحت بار محوری خارج از مرکز است.

پ- در صورتی که $A_s \geq 0.02A_c$ بوده و مدت زمان مورد نیاز مقاومت در برابر آتش بیشتر از ۹۰ دقیقه باشد، آرماتورهای ستون در بین همه وجوه مقطع توزیع شوند.

ت- طول موثر ستون در شرایط آتش کمتر از ۳ متر باشد. این طول را می‌توان در همه حالات برابر با طول موثر ستون در درجه حرارت معمولی فرض نمود. در ستون‌های مهار شده این طول را می‌توان در صورتی که مدت زمان مقاومت در برابر آتش از ۳۰ دقیقه بیشتر باشد برابر با $0.5L_{U1}$ منظور نمود.

ث- حداکثر خارج از مرکزیت ستون 0.15b باشد.

جدول ۶-۲۳ مدت زمان مقاومت در برابر آتش بمنظور تامین کفایت سازه‌ای در ستون‌های مهار شده (روش محدود)

ابعاد حداقل، میلی‌متر								مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
ستون‌هایی که در یک وجه در معرض آتش هستند.		ترکیب‌های ممکن برای ستون‌هایی که در بیش از یک وجه در معرض آتش هستند.						
$\frac{N_f^*}{\phi N_u} = 0.7$		$\frac{N_f^*}{\phi N_u} = 0.7$		$\frac{N_f^*}{\phi N_u} = 0.5$		$\frac{N_f^*}{\phi N_u} = 0.2$		
b	a _s	b	a _s	b	a _s	b	a _s	
۱۵۵	۲۵	۲۰۰	۳۲	۲۰۰	۲۵	۲۰۰	۲۵	۳۰
		۳۰۰	۲۷					
۱۵۵	۲۵	۲۵۰	۴۶	۲۰۰	۳۶	۲۰۰	۲۵	۶۰
		۳۵۰	۴۰	۳۰۰	۳۱			
۱۵۵	۲۵	۳۵۰	۵۳	۳۰۰	۴۵	۲۰۰	۳۱	۹۰
		۴۵۰*	۴۰*	۴۰۰	۳۸			
۱۷۵	۳۵	۳۵۰*	۵۷*	۳۵۰*	۴۵*	۲۵۰	۴۰	۱۲۰
		۴۵۰*	۵۱*	۴۵۰*	۴۰*	۳۵۰	۳۵	
۲۳۰	۵۵	۴۵۰*	۷۰*	۳۵۰*	۶۳*	۳۵۰*	۴۵*	۱۸۰
۲۹۵	۷۰			۴۵۰*	۷۵*	۳۵۰*	۶۱*	۲۴۰

*حد اقل تعداد آرماتورهای طولی در این ستون‌ها باید ۸ عدد باشد.
یادداشت:

۱- در جدول ۶-۲۳ بعد b (بعد کوچکتر مقطع مستطیل و یا قطر در مقطع دایره) برای ستون‌هایی که از یک وجه در معرض آتش قرار می‌گیرند، فقط برای حالت‌هایی قابل استفاده است که بر ستون و بر دیوار مجاور آن با همان مقاومت در برابر آتش هم راستا باشد. در صورتی که بر ستون نسبت به دیوار بیرون‌زدگی داشته باشد، قسمتی از ستون که در دیوار واقع است باید قادر باشد کل بار وارده را تحمل نماید. در این حالت فاصله هر بازشو در دیوار از بر ستون باید حداقل برابر با عرض ستون، b برای زمان مقاومت مورد نظر در برابر آتش سوزی باشد. در سایر موارد باید فرض شود که ستون در بیش از یک وجه در معرض آتش قرار دارد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۶-۲۳ روش عمومی با استفاده از جدول برای تعیین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده

۳-۲-۶-۲۳ روش عمومی با استفاده از جدول برای تعیین کفایت سازه‌ای ستون‌های مهار شده

کفایت سازه‌ای ستون‌ها در صورتی که تمام موارد «الف» تا «پ» زیر در آن‌ها رعایت شده باشد را می‌توان بر اساس جدول ۷-۲۳ تعیین کرد:

الف- بعد کوچک مقطع ستون و فاصله محوری آرماتورهای طولی از مقادیر جدول ۷-۲۳ برای مدت زمان مقاومت آتش مورد نظر کمتر نباشد.

متن اصلی

ب- نسبت e/b کوچکتر از ۰/۲۵ و حد اکثر خروج از مرکز ستون e_{max} برابر یا مساوی ۱۰۰ میلی‌متر باشد. e خروج از مرکز و مقدار آن برابر $\frac{M_f^*}{N_f^*}$ می‌باشد.

پ- ضریب لاغری ستون در موقعیت آتش برابر یا مساوی ۳۰ باشد.

در **جدول ۷-۲۳** جدول ۲۳-، a_s ، b بعد کوچک‌تر مقطع ستون مستطیلی، یا قطر مقطع دایره بوده و مقدار η از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\eta = \frac{N_f^*}{0.7 \left(\frac{A_c f_c'}{1.5} + \frac{A_s f_y}{1.15} \right)} \quad \text{رابطه ۲۳-۲}$$

در **جدول ۶-۲۳**، ϕ ضریب کاهش مقاومت در ستون‌ها مطابق بخش ۴-۷ می‌باشد.

۲۳-۶-۲-۴ کفایت سازه‌ایی ستون‌هایی که محدودیت‌های **بندهای ۲۳-۶-۲-۴** و **۲۳-۶-۲-۳** را رعایت نکنند، باید بر اساس روش ۲ در **بند ۲۳-۳-۱** تعیین شود.

۲۳-۶-۳ کفایت سازه‌ایی ستون‌های مهار نشده

کفایت سازه‌ایی این ستون‌ها باید با استفاده از روش ۲ **بند ۲۳-۳-۱** تعیین شود.

ت ۲۳-۶-۳ کفایت سازه‌ایی ستون‌های مهار نشده

ت ۲۳-۷ مدت زمان مقاومت در برابر آتش‌سوزی (FRR) در دیوارها

ت ۲۳-۷-۱ عایق بودن دیوارها

۲۳-۷ مدت زمان مقاومت در برابر آتش‌سوزی (FRR) در دیوارها

۲۳-۷-۱ عایق بودن دیوارها

زمان مقاومت در برابر آتش سوزی به منظور تامین عایق بودن دیوارها از **جدول ۸-۲۳** تعیین می‌شود. در این جدول ضخامت موثر در دیوارهای معمولی برابر با ضخامت دیوار و در دیوارهای مجوف برابر با سطح مقطع خالص دیوار تقسیم بر طول مقطع آن می‌باشد.

جدول ۲۳-۷ مدت زمان مقاومت در برابر آتش بمنظور کفایت سازه‌های برای ستون‌های مهار شده (روش عمومی)

ابعاد حداقل، میلی‌متر								$1.3A_s f_y / A_c f'_c$	مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
ترکیب‌های a_s و b									
$\eta = 0.7$		$\eta = 0.5$		$\eta = 0.3$		$\eta = 0.2$			
b	a_s	b	a_s	b	a_s	b	a_s		
۳۰۰	۳۰	۲۰۰	۳۰	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵	۰/۱	۳۰
۳۵۰	۲۵	۲۵۰	۲۵	-	-	-	-	۰/۵	
۲۰۰	۳۰	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵		
۲۵۰	۲۵	-	-	-	-	-	-	۱/.	
۲۰۰	۳۰	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵		
۳۰۰	۲۵	-	-	-	-	-	-	۶۰	
۵۰۰	۲۵	۳۰۰	۴۰	۲۰۰	۴۰	۱۵۰	۳۰		
-	-	۵۰۰	۲۵	۳۰۰	۲۵	۲۰۰	۲۵		
۳۵۰	۴۰	۲۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵	۱۵۰	۲۵		
۵۵۰	۲۵	۳۵۰	۲۵	۲۰۰	۲۵	-	-	۰/۵	
۳۰۰	۵۰	۲۰۰	۴۰	۱۵۰	۳۰	۱۵۰	۲۵		
۶۰۰	۳۰	۴۰۰	۲۵	۲۰۰	۲۵	-	-	۱/.	
۵۵۰	۴۰	۵۰۰	۵۰	۳۰۰	۴۰	۲۰۰	۴۰		
۶۰۰	۲۵	۵۵۰	۲۵	۴۰۰	۲۵	۲۵۰	۲۵	۹۰	
۵۰۰	۵۰	۳۰۰	۴۵	۲۰۰	۴۵	۱۵۰	۳۵		
۶۰۰	۴۰	۵۵۰	۲۵	۳۰۰	۲۵	۲۰۰	۲۵		
۵۰۰	۵۰	۲۵۰	۴۰	۲۰۰	۴۰	۲۰۰	۲۵		
۶۰۰	۴۵	۵۵۰	۲۵	۳۰۰	۲۵	-	-	۱/.	
۵۵۰	۶۰	۵۵۰	۲۵	۴۰۰	۵۰	۲۵۰	۵۰		
۶۰۰	۴۵	-	-	۵۵۰	۲۵	۳۵۰	۲۵	۱۲۰	
۵۰۰	۶۰	۴۵۰	۵۰	۳۰۰	۴۵	۲۰۰	۴۵		
۶۰۰	۵۰	۶۰۰	۲۵	۵۵۰	۲۵	۳۰۰	۲۵		
۶۰۰	۶۰	۴۵۰	۴۵	۲۵۰	۵۰	۲۰۰	۴۰		
-	-	۶۰۰	۳۰	۴۰۰	۲۵	۲۵۰	۲۵	۱/.	
یادداشت ۱		۵۵۰	۶۰	۵۰۰	۶۰	۴۰۰	۵۰		
یادداشت ۱		۶۰۰	۳۰	۵۵۰	۲۵	۵۰۰	۲۵	۰/۱	
۶۰۰	۷۵	۵۰۰	۶۰	۴۵۰	۵۰	۳۰۰	۴۵		
یادداشت ۱		۶۰۰	۵۰	۶۰۰	۲۵	۴۵۰	۲۵	۰/۵	
یادداشت ۱		۵۰۰	۶۰	۴۵۰	۵۰	۳۰۰	۳۵		
یادداشت ۱		۶۰۰	۴۵	۵۵۰	۲۵	۴۰۰	۲۵	۱/.	
یادداشت ۱		۶۰۰	۷۵	۵۵۰	۴۰	۵۰۰	۶۰		
یادداشت ۱		-	-	۶۰۰	۲۵	۵۵۰	۲۵	۲۴۰	
یادداشت ۱		۶۰۰	۷۰	۵۵۰	۵۵	۴۵۰	۴۵		
یادداشت ۱		-	-	۶۰۰	۲۵	۵۰۰	۲۵		
یادداشت ۱		۶۰۰	۶۰	۵۰۰	۴۰	۴۰۰	۴۵		
یادداشت ۱		-	-	۶۰۰	۳۰	۵۰۰	۲۵	۱/.	

یادداشت‌ها:

۱- حداقل عرض ستون باید ۶۰۰ میلی‌متر بوده و کماتش آن باید ارزیابی شود.

۲- نسبت لاغری ستون در معرض آتش، کوچک‌تر یا مساوی ۳۰ فرض شده است. این ضابطه برای اکثر ستون‌های ساختمان‌های متعارف صادق است.

۳- در جدول ۲۳-۲ (بعد کوچکتر مقطع مستطیل و یا قطر در مقطع دایره) برای ستون‌هایی که از یک وجه در معرض آتش قرار می‌گیرند، فقط برای حالت‌هایی قابل استفاده است که بر ستون و بر دیوار مجاور آن هم راستا باشد. در صورتی که بر ستون نسبت به دیوار بیرون‌زدگی داشته باشد، قسمتی از ستون که در دیوار واقع است باید قادر باشد کل بار وارده را تحمل نماید. در این حالت فاصله هر بازشو در دیوار از بر ستون باید حداقل برابر با عرض ستون، b برای زمان مقاومت مورد نظر در برابر آتش سوزی باشد. در سایر موارد باید فرض شود که ستون در بیش از یک وجه در معرض آتش قرار دارد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۲۳-۸ مدت زمان مقاومت در برابر آتش بمنظور تامین عایق بودن در دیوارها

ضخامت موثر، میلی‌متر	مدت زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
۶۰	۳۰
۸۰	۶۰
۱۰۰	۹۰
۱۲۰	۱۲۰
۱۵۰	۱۸۰
۱۷۵	۲۴۰

۲-۷-۲۳ کفایت سازه‌ای دیوارها

ت ۲-۷-۲۳ کفایت سازه‌ای دیوارها

مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی به منظور تامین کفایت سازه‌ای دیوارها، با توجه به فاصله محوری آرماتورها، a_s و ضخامت موثر آن‌ها، b ، نباید از مقادیر جدول ۲۳-۷ کمتر باشد. در دیوارهایی که دارای تکیه‌گاه جانبی در یک سمت بالای خود می‌باشند و عضو تکیه‌گاهی نیازی به داشتن مدت زمان مقاومت نداشته باشد، کفایت سازه‌ای با رعایت ضوابط بند ۲۳-۷-۱ تامین می‌شود.

جدول ۲۳-۷ مدت زمان مقاومت در برابر آتش بمنظور تامین کفایت سازه‌ای در دیوارها

ابعاد حداقل (میلی‌متر)، ترکیب‌های a_s و b								زمان مقاومت در برابر آتش (دقیقه)
$\frac{N_f^*}{\phi N_{tt}} = 0.7$				$\frac{N_f^*}{\phi N_{tt}} = 0.35$				
دیوار در دو وجه در معرض آتش است.		دیوار در یک وجه در معرض آتش است.		دیوار در دو وجه در معرض آتش است.		دیوار در یک وجه در معرض آتش است.		
b	a_s	b	a_s	b	a_s	b	a_s	
۱۲۰	۱۰	۱۲۰	۱۰	۱۲۰	۱۰	۱۰۰	۱۰	۳۰
۱۴۰	۱۰	۱۳۰	۱۰	۱۲۰	۱۰	۱۱۰	۱۰	۶۰
۱۷۰	۲۵	۱۴۰	۲۵	۱۴۰	۱۰	۱۲۰	۲۰	۹۰
۲۲۰	۳۵	۱۶۰	۳۵	۱۶۰	۲۵	۱۵۰	۲۵	۱۲۰
۲۷۰	۵۵	۲۱۰	۵۰	۲۰۰	۴۵	۱۸۰	۴۰	۱۸۰
۳۵۰	۶۰	۲۷۰	۶۰	۲۵۰	۵۵	۲۲۰	۵۵	۲۴۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۷-۲۳ سایر الزامات دیوارها

ت ۳-۷-۲۳ سایر الزامات دیوارها

۱-۳-۷-۲۳ محدودیت‌های ارتفاع موثر دیوار

نسبت ارتفاع موثر به ضخامت دیوار نباید از ۴۰ بیشتر باشد. نیازی به اعمال این محدودیت برای دیوارهایی که دارای تکیه‌گاه جانبی در قسمت فوقانی بوده و عضو تکیه‌گاهی نیازی به داشتن مقاومت در برابر آتش ندارد، نمی‌باشد.

۲-۳-۷-۲۳ حفره‌های تاسیساتی و برقی

در صورتی که سطح حفره‌ها در هر ۵ متر مربع سطح رویه دیوار از ۱۰۰ سانتی‌متر مربع کمتر باشد، از کاهش ضخامت دیوار در محل حفره می‌توان صرف نظر نمود. در غیر این صورت، ضخامت دیوار، b، مورد استفاده در جدول ۷-۲۳ باید برابر با ضخامت دیوار منهای گودی حفره تاسیساتی و یا برقی منظور گردد.

۳-۳-۷-۲۳ اثرات شیارها بر کفایت سازه‌ای دیوارها

الف- در دیوارهایی که به صورت یک‌طرفه عمل می‌نمایند:

(۱) اگر امتداد شیار در جهت دهانه باشد، از وجود شیار صرف نظر می‌شود.

(۲) اگر امتداد شیار در جهت عمود بر دهانه بوده و طول آن از ۴ برابر ضخامت دیوار و یا ۰/۴۰ ارتفاع دیوار، هر کدام که بزرگتر است کمتر باشد، از وجود شیار صرف نظر می‌شود. در غیر این صورت ضریب لاغری بر اساس ضخامت کاهش یافته دیوار در اثر شیار محاسبه می‌شود.

ب- در دیوارهایی که دارای رفتار دوطرفه هستند:

در مواردی که شیار روی دیوار به صورت قائم بوده و طول آن از نصف ارتفاع دیوار، H_w ، کمتر باشد، و یا در مواردی که شیار روی دیوار به صورت افقی بوده و طول آن از نصف طول دیوار، L_w ، کمتر باشد، از اثرات شیار صرف نظر می‌شود. در غیر این صورت می‌توان نسبت لاغری دیوار را بر مبنای ضخامت کاهش یافته در اثر شیار محاسبه کرد، و یا محل شیار در دیوار را به

متن اصلی

صورت یک وجه بدون تکیه‌گاه که دیوار اصلی را به دو پانل تقسیم میکند، منظور نمود.

۲۳-۷-۳-۴ اثرات شیارها بر انسجام و یا عایق‌بودن دیوارها

از اثرات شیارها بر انسجام و یا عایق‌بودن دیوار در موارد «الف» تا «پ» زیر می‌توان صرف نظر نمود:

الف- عمق شیار بیشتر از ۳۰ میلی‌متر نباشد.

ب- سطح مقطع عرضی شیار از ۱۰ سانتی‌مترمربع بیشتر نباشد.

پ- سطح مقطع طولی شیار در هر ۵ متر مربع سطح دیوار در یک و یا هر دو رویه دیوار، از ۱۰۰۰ سانتی‌متر مربع بیشتر نباشد.

در غیر این صورت اثرات لاغری باید بر اساس ضخامت کاهش یافته دیوار در اثر شیار محاسبه شوند.

۲۳-۸ اضافه کردن مدت زمان مقاومت در برابر آتش با استفاده از مصالح اضافی عایق‌کننده

ت ۲۳-۸ اضافه کردن مدت زمان مقاومت در برابر آتش با استفاده از مصالح اضافی عایق‌کننده

۲۳-۸-۱ استفاده از مصالح عایق‌کننده

ت ۲۳-۸-۱ استفاده از مصالح عایق‌کننده

استفاده از مصالح عایق‌کننده بر روی سطح رویه بتن موجود به منظور اضافه کردن ضخامت موثر و یا اضافه کردن فاصله محوری آرماتورهای طولی، و یا هر دو با شرایط «الف» تا «پ» زیر مجاز است:

الف- استفاده از ورقه‌های پیش‌ساخته‌ای که ترکیب حجمی مصالح آن‌ها از یک قسمت سیمان و ۴ قسمت ورمیکولیت و یا پرلیت تشکیل شده و به نحو مناسبی به رویه بتن چسبیده شده باشند.

ب- استفاده از پوشش‌های گچی - ورمیکولیت یا پرلیت که به صورت مخلوط ۰/۱۶ متر مکعب ماسه و ۱۰۰ کیلوگرم گچ ساخته شده باشند، به صورت صفحات پیش‌ساخته‌ای که پس از خشک شدن به رویه بتن به روش مناسبی چسبانیده

متن اصلی

شوند، و یا به صورت پاشیدنی و یا ماله کشی بر روی سطح بتن قرار داده شوند.
 ب- استفاده از هر گونه مصالح و یا ورقه‌هایی که بر اساس آزمایش‌های استاندارد مقاومت در برابر آتش، مناسب تشخیص داده شده باشند.

۲-۸-۲۳ ضخامت مصالح عایق کننده

حداقل ضخامت مصالح عایق کننده اضافی بر روی بتن باید بر اساس آزمایش‌های استاندارد آتش تعیین شود.

در صورت عدم انجام هر گونه آزمایش استاندارد، جهت استفاده از مصالح ذکر شده در زیر بندهای «الف» و «ب» بند ۲۳-۸-۱، حداقل ضخامت مصالح اضافه شده بر روی بتن برابر با اختلاف پوشش مورد نیاز و یا ضخامت موثری که در این بند بخش مشخص شده است و پوشش واقعی و یا ضخامت موثر واقعی، هر کدام که حاکم باشد، ضرب در ضریب ۰/۷۵ در نظر گرفته می‌شود.

۳-۸-۲۳ مسلح کردن ملات‌های پاشیده شده و یا ماله کشی شده درجا

در مواردی که ضخامت لایه عایق اضافه شده درجا از ۱۰ میلی‌متر بیشتر باشد، باید از تقویت مناسب به منظور جلوگیری از جدا شدن پوشش از بتن موجود در هنگام آتش‌سوزی استفاده شود.

۴-۸-۲۳ اضافه کردن مصالح رویه دال‌ها به منظور افزایش مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی

مدت زمان مقاومت در مقابل آتش، برای دال‌ها را می‌توان با اضافه کردن مصالح اضافی یکپارچه با مصالح دال و یا اضافه کردن مصالح به صورت مجزا بر روی دال، افزایش داد. در این صورت، حداقل ضخامت لایه اضافی، t_{nom} ، از رابطه ۲۳-۲ به دست می‌آید:

تفسیر/توضیح**ت ۲۳-۸-۲ ضخامت مصالح عایق کننده****ت ۲۳-۸-۳ مسلح کردن ملات‌های پاشیده شده و یا ماله کشی شده درجا****ت ۲۳-۸-۴ اضافه کردن مصالح رویه دال‌ها به منظور افزایش مدت زمان مقاومت در برابر آتش سوزی**

متن اصلی

$$t_{nom} = kt_d + 10$$

رابطه ۲۳-۲

تفسیر/توضیح

در رابطه فوق، t_d تفاوت بین ضخامت موثر دال مورد نظر و ضخامت موثری است که از جدول ۲۳-۱ برای زمان مقاومت در برابر آتش سوزی مورد نظر، تعیین می‌شود.

ضریب k برای رویه اضافی از جنس بتن معمولی برابر با $۱/۰$ ، برای رویه اضافی از جنس بتن سبک برابر با $۰/۸۰$ و برای رویه اضافی از جنس گچ (ویا بلوک‌های گچی که به یکدیگر قفل و بست می‌شوند) که دارای یک لایه مقاوم در برابر سایش در رویه فوقانی باشد، برابر با $۰/۶۰$ در نظر گرفته می‌شود.

فصل بیست و چهارم

مدارک و الزامات اجرایی

فصل بیست و چهارم

مدارک طرح و الزامات اجرایی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۴ گستره

ت ۱-۲۴ گستره

ضوابط این فصل به مواردی که مهندس مشاور باید در حد کاربرد، در مدارک و مستندات طرح ارائه دهد، اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

- الف - اطلاعات کلی طراحی و اعضای سازه؛
- ب - الزامات ساخت و عمل آوری بتن؛
- پ - الزامات اجرایی آرماتورها و مهارها؛
- ت - ملاحظات قالب‌بندی و درزها.

این فصل در اصل برای آرایه دو موضوع در نظر گرفته شده است: موضوع اول، ثبت اطلاعات مربوط به طراحی سازه است که طبقاً باید در نقشه‌ها و پرونده طرح به‌جای گذاشته شوند و تا مدتی از آنها نگهداری گردد.

موضوع دوم، الزاماتی است که در اجرا باید مورد توجه قرار گیرد و در واقع پیمانکار را نسبت به حساسیت آن‌ها هشدار دهد.

نظر به آن‌که، بدلیل حجم زیاد آیین‌نامه، تصمیم گرفته شده‌است، آیین‌نامه در دو جلد تهیه و تنظیم شود، الزامات اجرایی به جلد دوم منتقل گردیده است.

با توجه به مطالب فوق این فصل عمدتاً به مدارک و مستندات طرح مربوط می‌شود و اگر به الزامات اجرایی اشاره شده، تنها برای یادآوری است.

با این مقدمه در این فصل مواردی وجود ندارد که نیاز به تفسیر و روشن کردن داشته باشد.

۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی و اعضای سازه

ت ۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی و اعضای سازه

۱-۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی

ت ۱-۲-۲۴ اطلاعات کلی طراحی

الف - مشخصات کلی سازه شامل: محل اجرا - تعداد طبقات و ارتفاع آن‌ها - نوع کاربری؛

ب - روش تحلیل و طراحی؛

پ - بارهای در نظر گرفته شده، بویژه مشخصات مربوط به زلزله؛

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

- ت- مشخصات ژئوتکنیکی خاک؛
 ث- شرایط منظور شده برای روبرویی با آتش‌سوزی؛
 ج- آن بخش از کارهای طراحی که بعهد پیمانکار واگذار شده است، به همراه مبانی طراحی آن‌ها؛
 چ- آیین‌نامه‌ها، مقررات ملی و دیگر مدارک تکمیلی استفاده شده در طراحی به همراه سال انتشار آن‌ها.

۲-۲-۲۴ اطلاعات اعضای سازه**ت ۲-۲-۲۴ اطلاعات اعضای سازه**

- الف- نقشه‌های سازه شامل: پلان‌ها، ابعاد مقاطع اعضا - جزییات - رواداری‌ها؛
 ب- مشخصات مصالح مصرفی شامل رده بتن، رده آرماتورها، نوع سنگدانه‌ها و افزودنی‌ها در صورت لزوم؛
 پ- اعضای که مدول الاستیسیته بتن برای آن‌ها باید در محدودیت‌های مربوط به طرح مخلوط بتن دیده شود.

۳-۲۴ الزامات ساخت و عمل آوری بتن**ت ۳-۲۴ الزامات ساخت و عمل آوری بتن****۱-۳-۲۴ الزامات طرح مخلوط****ت ۱-۳-۲۴ الزامات طرح مخلوط**

- الف- سن آزمایش مقاومت مشخصه بتن f_c ؛ چنانچه متفاوت از ۲۸ روز باشد؛
 ب- ملاحظات مربوط به شرایط محیطی برای دوام بتن؛
 پ- نسبت حجمی سبکدانه‌ها در مخلوط بتن سبک بمنظور کنترل λ ، بند ۳-۲-۳، اگر در طراحی استفاده شده باشد؛
 ت- چگالی بتن سبکدانه (تخمینی از چگالی بتن پس از خشک شدن).

۲-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی**ت ۲-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی**

- الف- مواردی که دال متکی بر زمین به عنوان دیافراگم سازه‌ای یا جزیی از سیستم مقاوم لرزه‌ای به کار برده شده باشد؛
 ب- جزییات ساخت شالوده‌های شیب‌دار یا پله‌هایی که قرار است به عنوان یک واحد عمل کنند؛
 پ- محل‌هایی که سیستم سقف و ستون‌های بتنی قرار است یکپارچه اجرا شوند، مطابق فصل ۱۶.

متن اصلی**تفسیر/توضیح****۳-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی پیش ساخته****ت ۳-۳-۲۴ ساخت قطعات بتنی پیش ساخته**

الف- حدود رواداری ابعاد قطعات پیش ساخته و اتصالات آن‌ها؛
 ب- جزییات بالا بردن دستگاه‌ها، اقلام جاگذاری شده و آرماتورهای مورد نیاز برای مقاومت در برابر بارهای موقت ناشی از جابه‌جایی، ذخیره‌سازی، حمل و نقل و نصب، چنانچه توسط مهندس مشاور ارائه شده باشند. در مواردی که این جزییات توسط مهندس مشاور تعیین نشده باشند، باید در کارگاه تهیه و در صورت لزوم به تایید دستگاه نظارت برسند.

۴-۲۴ الزامات اجرایی آرماتورها و مهارها**ت ۴-۲۴ الزامات اجرایی آرماتورها و مهارها****۱-۴-۲۴ اطلاعات آرماتورها****ت ۱-۴-۲۴ اطلاعات آرماتورها**

الف- رده آرماتور و مشخصات آن‌ها مطابق **فصل ۴**؛
 ب- نوع، قطر، الزامات محل قرارگیری، جزییات و طول مهاری آرماتورها؛
 پ- ضخامت پوشش بتن روی آرماتورها؛
 ت- موقعیت و طول وصله‌های پوششی؛
 ث- نوع و موقعیت وصله‌های مکانیکی؛
 ج- موقعیت وصله‌های اتکایی؛
 چ- نوع و موقعیت وصله‌های جوشی و دیگر الزامات جوش آرماتورها؛
 ح- مشخصات اندود حفاظ آرماتورها؛
 خ- نحوه محافظت در برابر خوردگی برای آرماتورهای نمایان که قرار است به منظور توسعه آینده به کار برده شوند.

۲-۴-۲۴ جاگذاری آرماتورها**ت ۲-۴-۲۴ جاگذاری آرماتورها**

رواداری در جاگذاری آرماتورها باید مطابق آنچه در مشخصات اجرایی آرماتورها که در فصل چهارم جلد دوم آورده شده است، باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۴-۲۴ مهارها در بتن

ت ۳-۴-۲۴ مهارها در بتن

- الف- الزامات ارزیابی و کیفیت مهارها برای شرایط کاربری مورد نظر، با توجه به **بند ۱۸-۱-۲**؛
- ب- نوع، اندازه، موقعیت، عمق موثر مهارها و الزامات نصب آنها؛
- پ- حداقل فاصله مهارها از لبه‌ها مطابق **بخش ۱۸-۷**؛
- ت- الزامات بازرسی مهارها مطابق **بخش ۱۸-۹**؛
- ث- در مهارهای کاشتنی، مشخصات مقاومتی شامل نوع مهار، مقاومت بتن و نوع سنگدانه‌ها؛
- ج- در مهارهای چسبی با عملکرد کششی، تنش پیوستگی مشخصه مورد استفاده در طراحی مطابق **بند ۱۸-۴-۵**، حداقل عمر بتن، دمای بتن، رطوبت بتن در زمان نصب، نوع سنگدانه‌های سبک در صورت مصرف و الزامات سوراخ کردن بتن و آماده سازی آن؛
- چ- صلاحیت نصاب به طور عام مطابق **بند ۱۸-۹-۱** و برای مهارهای مایل مطابق **بند ۱۸-۹-۴**؛
- ح- مشخصات لازم برای مهارهای چسبی به صورت افقی یا مایل به سمت بالا، چنانچه بار دائمی کششی را تحمل نمایند؛
- خ- در مهارهای چسبی، مقدار بار برای بارگذاری نمونه‌های شاهد مطابق **بند ۱۸-۹-۳**؛
- د- نحوه حفاظت مهارهای نمایان در مقابل خوردگی و آتش‌سوزی، برای ادامه کار در آینده.

۴-۴-۲۴ اقلام جاگذاری شده در بتن

ت ۴-۴-۲۴ اقلام جاگذاری شده در بتن

- الف- نوع، اندازه، جزییات و موقعیت اقلام جاگذاری شده در بتن؛
- ب- آرماتورهایی که برای نگهداری لوله‌ها و غلاف‌ها در راستای عمود بر آنها مورد استفاده قرار می‌گیرند؛
- پ- پوشش بتن مورد نظر بر روی لوله‌ها و اتصالات آنها؛
- ت- نحوه حفاظت اقلام جاگذاری شده در برابر خوردگی، که به منظور اتصال با موارد پیش‌بینی شده در آینده، نمایان باقی می‌مانند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۲۴ ملاحظات قالب‌بندی و درزها

ت ۵-۲۴ ملاحظات قالب‌بندی و درزها

۱-۵-۲۴ قالب‌بندی

ت ۱-۵-۲۴ قالب‌بندی

الف- الزامات خاص مربوط به طرح، ساخت، نصب و باز کردن قالب‌ها، که باید توسط پیمانکار رعایت شوند؛
ب- موقعیت اعضای مرکب که نیاز به شمع زنی دارند و شرایط مربوط به باز کردن شمع‌ها.

۲-۵-۲۴ درزهای ساخت، جمع‌شدگی و جداکننده

ت ۲-۵-۲۴ درزهای ساخت، جمع‌شدگی و جداکننده

الف- مشخص نمودن درزهای ساخت، انقباض و جداکننده در مواردی که طرح اقتضا نماید.
ب- جزییات لازم برای انتقال برش و دیگر نیروها از طریق درزها، در صورت لزوم.

فصل بیست و پنجم

ارزیابی مقاومت سازه‌های موجود

فصل بیست و پنجم

ارزیابی مقاومت سازه‌های موجود

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۲۵ گستره

ت ۱-۲۵ گستره

ضوابط این فصل به ارزیابی مقاومت سازه‌های موجود، با استفاده از روش تحلیلی یا آزمایش بارگذاری اختصاص داشته و شامل موارد زیراند:

ضوابط این فصل ممکن است برای ارزیابی الزامات ایمنی یک سازه و یا قسمتی از آن به کار برده شوند. ارزیابی مقاومت ممکن است در موارد زیر لازم باشد:

الف- ضوابط کلی؛

الف- اگر مصالح ساختمانی بکار برده شده ضعیف تشخیص داده شود؛

ب- روش تحلیلی؛

ب- اگر دلایلی برای وجود خطا در ساخت وجود داشته باشد؛

پ- بارگذاری تدریجی و ضوابط پذیرش؛

پ- اگر قصد بر آن باشد که ساختمان برای کاربری دیگری مورد استفاده قرار گیرد؛

ت- بارگذاری دوره‌ای.

ت- اگر دلایلی وجود داشته باشد که ساختمان یا قسمتی از آن الزامات آیین‌نامه را اقماع نمی‌کند.

این فصل آزمایش بارگذاری را برای تایید روش‌های طراحی و یا ساخت جدید را پوشش نمی‌دهد. قبول مصالح ساختمانی جدید و یا سیستم‌های جدید در بخش ۱-۱۰ پوشش داده شده‌اند.

۲-۲۵ کلیات

ت ۲-۲۵ کلیات

۱-۲-۲۵ در مواردی که برآورده شدن ضوابط ایمنی این آیین‌نامه، در یک قسمت یا تمام یک سازه تردید وجود داشته باشد و سازه باید تحت بارگذاری قرار گیرد، ارزیابی مقاومت باید به ترتیبی که مهندس مشاور مقرر می‌کند، انجام پذیرد.

ت ۱-۲-۲۵ در مواردی که انجام آزمایش برای ارزیابی مقاومت در دستور کار قرار می‌گیرد، لازم است طرفین مرتبط از قبل بر روی ناحیه بارگذاری، مقدار بار و روش بارگذاری توافق داشته باشند. اگر مقاومت مورد نظر مربوط به مجموعه‌ای از اعضا یا کل سازه باشد، انجام آزمایش بر روی هر عضو عملی نیست. در این موارد بهتر است یک برنامه برای بررسی ایمنی مشخصی از اثر مورد تردید تهیه شود.

۲-۲-۲۵ در مواردی که تاثیر کمبود مقاومت به خوبی شناخته شده و اندازه‌گیری ابعاد و تعیین خصوصیات ماده‌ای اعضا که برای تحلیل مورد نیاز هستند، امکان پذیر باشند، ارزیابی تحلیلی مقاومت بر اساس چنین اطلاعاتی مجاز خواهد بود. در

ت ۲-۲-۲۵ ملاحظات مربوط به مقاومت در برابر بارهای محوری، لنگرهای خمشی و ترکیب‌های آن‌ها به اندازه کافی شناخته شده و دقت دارد. برای تعیین تغییرمکان‌های کوتاه مدت تئوری‌های قابل اعتمادی نیز وجود دارد. اگر اطلاعات مربوط به ابعاد عضو و مصالح ساخت آن در دست باشد، ارزیابی مقاومت با استفاده از «روش

متن اصلی

این ارتباط داده‌های مورد نیاز باید بر اساس بخش ۲۵-۳ تعیین شوند.

۲۵-۲-۳ در مواردی که تاثیر کمبود مقاومت به خوبی شناخته نشود، و یا اندازه‌گیری ابعاد و تعیین خصوصیات ماده‌ای مورد نیاز اعضا برای تحلیل، امکان‌پذیر نباشند، به یک آزمایش بارگذاری بر اساس بخش ۲۵-۴ نیاز خواهد بود.

۲۵-۲-۴ در مواردی که تردید در مورد مقاومت یک قسمت یا تمام یک سازه، احتمال زوال آتی آن را بدهد و اگر پاسخ مشاهده شده در طی آزمایش بارگذاری، معیارهای پذیرش را مطابق **بندهای ۲۵-۵-۳** یا **۲۵-۶-۲** برای آزمایش بارگذاری انتخاب شده برآورده سازد، سازه و یا آن قسمت از سازه می‌تواند برای یک دوره زمانی مشخص با مجوز مهندس مشاور مورد بهره‌برداری قرار گیرد. چنان‌چه مهندس مشاور ضروری بداند، سازه باید به صورت چرخه‌ای مورد ارزیابی مجدد قرار گیرد.

۲۵-۲-۵ در مواردی که سازه مورد بررسی شرایط یا معیارهای **بندهای ۲۵-۳**، **۲۵-۵** یا **۲۵-۶** را برآورده نکند، در صورت تأیید مهندس مشاور، بر اساس نتایج آزمایش بارگذاری یا نتایج تحلیل، استفاده از سازه در سطح بار پایین‌تر مجاز است.

۲۵-۳ ارزیابی مقاومت به روش تحلیلی

۲۵-۳-۱ تعیین وضعیت موجود سازه

۲۵-۳-۱-۱ ابعاد «چون ساخت» اعضای سازه‌ای باید در محل مقاطع بحرانی تعیین شده و به تایید مهندس مشاور برسند.

تفسیر/توضیح

تحلیلی»، مناسب است و اجازه داده شده‌است. مشخصات مصالح و ابعاد سازه باید از مستندات سازه ساخته شده تعیین شده باشند. اگر تعیین این اطلاعات بدلیلی ممکن نباشد بهتر است از «روش آزمایش» استفاده شود.

۲۵-۲-۳ در مواردی که مقاومت برشی و پیوستگی آرماتور با بتن مورد تردید باشد، ارزیابی آن‌ها با روش آزمایش ساده‌تر و قابل دسترسی سریع‌تر است.

۲۵-۲-۴ در مواردی که احتمال زوال تدریجی سازه وجود دارد، قبول نتایج آزمایش الزاما به عمر بهره‌برداری از آن ارتباط پیدا می‌کند. در این موارد یک برنامه ارزیابی دوره‌ای مفید می‌باشد. در این برنامه آزمایش‌های فیزیکی و بازرسی‌ها می‌توانند عمر طولانی‌تر برای سازه را پیش‌بینی نمایند.

گزینه دیگر برای نگهداری سازه در بهره‌برداری، در حالی که ارزیابی دوره‌ای در جریان است، کاهش بار زنده به اندازه‌ای که در **بند ۲۵-۲-۵** توصیه شده‌است، می‌باشد. بازه زمانی دوره بستگی به ملاحظات: نوع زوال در سازه، اثر شرایط محیطی و بارگذاری، تاریخچه بهره‌برداری سازه و گستره برنامه ارزیابی دارد. در پایان برنامه‌دوره‌ای، در مواردی که ادامه بهره‌برداری از سازه مورد نظر باشد، انجام آزمایش مورد نیاز است.

با توافق طرفین مرتبط، روش‌هایی ممکن است برای ارزیابی‌های دوره‌ای در نظر گرفته شود که الزاما با ضوابط این فصل در مورد بارگذاری و شرایط قبول نتایج، انطباق نداشته باشد.

۲۵-۲-۵ بجز اعضای که در آزمایش بارگذاری نامناسب تشخیص داده شده‌اند، مقاومت مسؤل ممکن است بهره‌برداری از بقیه سازه را با بارگذاری کمتر اجازه دهند.

۲۵-۳ ارزیابی مقاومت به روش تحلیلی

۲۵-۳-۱ تعیین وضعیت موجود سازه

۲۵-۳-۱-۱ محل مقاطع بحرانی برای اثرات مختلف لنگر خمشی، نیروی برشی و نیروی محوری محل‌هایی هستند که در آن‌جا میزان تنش در برابر این آثار به حداکثر خود می‌رسند. این مقاطع ممکن است در محل‌هایی باشند که در آن‌ها زوال سازه‌ای مشاهده می‌شود.

متن اصلی

۲-۱-۳-۲۵ موقعیت و اندازه آرماتورها باید با اندازه‌گیری تعیین شوند. اگر موقعیت آرماتورها در محل، در نقاط خاصی صحت سنجی شده و اطلاعات روی نقشه‌ها تایید شوند، منظور نمودن موقعیت آرماتورها در همه جا مبتنی بر نقشه‌های موجود مجاز خواهد بود.

۲-۱-۳-۲۵ در صورت نیاز، یک f'_c معادل (مرجع 1-7-25)، بر اساس نتایج تحلیل آزمایش‌های استوانه‌ای از زمان ساخت بنا، و یا آزمایش‌های مغزه‌هایی که از قسمت مورد تردید سازه گرفته شده، و یا هر دو مورد، تخمین زده می‌شود. نتایج آزمایش‌های استوانه‌ای زمان ساخت بنا و یا محل آزمایش‌های مغزه‌ها باید از قسمت‌هایی انتخاب شوند که نمایانگر ناحیه مورد بررسی باشند.

۲-۱-۳-۲۵ روش مغزه‌گیری و آزمایش مغزه‌ها باید مطابق ضوابط این آیین‌نامه که در فصل ۸ جلد دوم (ارزیابی و پذیرش بتن) ارایه شده، باشند.

۲-۱-۳-۲۵ خصوصیات آرماتورها باید بر اساس آزمایش‌های کششی قطعی مستند در حین اجرا، و یا آزمایش‌های جدید نمونه‌هایی که از داخل سازه تهیه شده، و یا آزمایش نمونه‌هایی که نماینده آرماتور داخل سازه هستند، تعیین گردند.

۲-۳-۲۵ ضریب‌های کاهش مقاومت

در مواردی که ابعاد قطعات، موقعیت و اندازه آرماتورها و خصوصیات مصالح مصرفی مطابق بند ۱-۳-۲۵ تعیین شده باشند، می‌توان مقدار ضریب‌های کاهش مقاومت، ϕ ، را که در فصل ۷ ذکر شده‌اند، افزایش داد، ولی این ضریب‌ها نباید از محدوده مقادیر جدول ۱-۲۵ بیشتر باشند.

جدول ۱-۲۵ حداکثر مجاز ضریب‌های کاهش مقاومت

مقاومت	طبقه‌بندی	آرماتور عرضی	حداکثر مجاز مقدار ϕ
خمش، نیروی محوری، یا هر دو	کشش-کنترل	همه حالات	۱/۰
	فشار-کنترل	دورپیچ‌ها ^(۱)	۰/۹
		سایر موارد	۰/۸
برش، پیچش، یا هر دو			۰/۸
اتکایی			۰/۸

(۱) دور پیچ‌ها باید ضابطه‌های بندهای ۱۲-۶-۶، ۴-۷ و ۲۱-۳-۶ را برآورده نمایند.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۱-۳-۲۵ برای تعیین موقعیت و اندازه آرماتورها استفاده از آزمایش‌های غیرمخرب مجاز شناخته شده‌است. اگر مقاطع بحرانی در چند محل قرار داشته باشند، نتایج تعیین شده در تعداد کمتری از آن‌ها، به شرط یکنواختی، می‌تواند تعداد اندازه‌گیری‌ها را کاهش دهد.

ت ۲-۱-۳-۲۵ روش‌های عنوان شده در (مرجع 1-7-25) تنها برای سازه‌های ساخته‌شده معتبرند و نباید برای بررسی مقاومت استوانه‌های کم مقاومت در سازه‌های نوساز بکار برده شوند.

ت ۲-۱-۳-۲۵ تعداد آزمایش‌های لازم بستگی به یکنواختی نتایج آن‌ها دارد و توسط مهندس مشاور تعیین می‌شود.

ت ۲-۳-۲۵ ضریب‌های کاهش مقاومت

ضریب کاهش افزایش داده‌شده نسبت به ضرایب فصل ۷ به‌خاطر آن‌است که از مشخصات مصالح بکار برده شده در محل و ابعاد واقعی اندازه‌گیری شده، استفاده می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۲۵ ارزیابی مقاومت به روش آزمایش بارگذاری

ت ۴-۲۵ ارزیابی مقاومت به روش آزمایش بارگذاری

۱-۴-۲۵ کلیات

ت ۱-۴-۲۵ کلیات

۱-۴-۲۵-۱ آزمایش‌های بارگذاری باید یا بصورت تدریجی مطابق **بخش ۵-۲۵** و یا به صورت چرخه‌ای مطابق **بخش ۶-۲۵** انجام شوند.

ت ۱-۴-۲۵-۱ در مواردی که مقاومت سازه، به مقاومت بتن بستگی داشته باشد یا زوال مورد انتظار با برش یا گیرایی آرماتورها کنترل می‌شود، آزمایش بارگذاری تدریجی ترجیح داده شده و توصیه می‌شود. زیرا بارگذاری تدریجی زمان بیشتری برای افزایش عرض ترک و توزیع آن‌ها، خزش و لغزش آرماتورها بدست می‌دهد.

۲-۴-۲۵-۱ آزمایش‌های بارگذاری باید به صورتی انجام شوند که امنیت جانی افراد و ایمنی سازه در ضمن آزمایش تأمین شوند.

ت ۴-۱-۴-۲۵ در گروه‌های مرتبط می‌توان از پیمانکاران دست دوم و افرادی که در آینده سازه منفعی دارند، نام برد.

۳-۴-۲۵-۱ ملاحظات ایمنی نباید در انجام صحیح آزمایش‌های بارگذاری دخالت کنند، یا بر نتایج آن اثر بگذارند.

۴-۴-۲۵-۱ قسمتی از سازه که مورد آزمایش بارگذاری قرار می‌گیرد، باید حداقل ۵۶ روز سن داشته باشد. در صورت موافقت کارفرما، پیمان‌کار، مهندس مشاور و تمام گروه‌های مرتبط، انجام آزمایش زودتر از این زمان مجاز خواهد بود.

۵-۴-۲۵-۱ اعضای پیش‌ساخته که با بتن درجا به صورت مرکب عمل خواهند کرد، می‌توانند به تنهایی، تحت بارگذاری آزمایش خمش مطابق بندهای «الف» و «ب» زیر به صورت زیر قرار گیرند:

الف- بارهای آزمایش باید فقط وقتی اعمال شوند که محاسبات نشان دهند عضو پیش‌ساخته، به طور مجزا در اثر فشار یا کمانش گسیخته نمی‌شود.

ب- مقدار بار آزمایش وقتی به عضو پیش‌ساخته به تنهایی وارد می‌شود، باید چنان باشد که نیروی وارد به آرماتورهای کششی آن، معادل همان نیرویی باشد که در حالت عملکرد مرکب، به ازای بارگذاری مطابق **بند ۲-۴-۲۵**، به آن آرماتورها وارد می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۴-۲۵ روش اعمال بارهای آزمایش و ضریب‌های تشدید بار

۲-۴-۲۵ روش اعمال بارهای آزمایش و ضریب‌های تشدید بار

۱-۲-۴-۲۵ چیدمان‌های بارهای آزمایش باید چنان انتخاب شوند که تغییر مکان‌ها، آثار بارها و تنش‌ها در ناحیه‌های بحرانی اعضای مورد بررسی، حداکثر باشند.

ت ۱-۲-۴-۲۵ در چیدمان بارهای آزمایش نه تنها باید بیشترین بودن اثر آن‌ها بر روی نواحی بحرانی توجه داشت، باید به کمترین بودن میزان انتقال بار به اعضای مجاور نیز توجه داشت. چنانچه تحلیل سازه نشان دهد که کمک اعضای مجاور قابل ملاحظه است، چیدمان بارها باید تغییر داده شود.

۲-۲-۴-۲۵ کل بار آزمایش، T_t ، شامل بار مرده‌ای که از پیش در محل قرار دارد، باید حداقل برابر با بزرگترین مقادیر «الف»، «ب» و «پ» زیر باشد:

$$\text{رابطه ۱-۲۵ الف } R \text{ (یا } S \text{ یا } L_r) = 1.0D_w + 1.1D_s + 1.6L + 0.5$$

$$\text{رابطه ۱-۲۵ ب } R \text{ (یا } S \text{ یا } L_r) = 1.0D_w + 1.1D_s + 1.0L + 1.6$$

$$\text{رابطه ۱-۲۵ پ } T_t = 1.3(D_w + D_s)$$

۳-۲-۴-۲۵ مقدار بار زنده L در بند ۲-۲-۴-۲۵ را می‌توان با رعایت ضوابط عمومی کاهش سربار، بر اساس بند ۲-۳-۷ کاهش داد.

۴-۲-۴-۲۵ ضریب بار زنده L را در رابطه ۱-۲۵ «ب» در صورتی که بار زنده کمتر از ۵ کیلونیوتن بر مترمربع باشد، به استثنای پارکینگ‌ها و فضاهای اجتماع عمومی و یا فضاهایی که در آن‌ها بار زنده بیشتر از ۵ کیلونیوتن بر مترمربع است، می‌توان برابر ۰/۵ در نظر گرفت.

۵-۲۵ روش آزمایش بارگذاری تدریجی

۵-۲۵ روش آزمایش بارگذاری تدریجی

۱-۵-۲۵ اعمال بارهای آزمایش

۱-۵-۲۵ اعمال بارهای آزمایش

۱-۱-۵-۲۵ کل بار آزمایش باید حداقل در چهار مرحله، با افزایش تقریباً یکسان در هر مرحله، بدون وارد کردن ضربه به سازه اعمال شود.

ت ۱-۱-۵-۲۵ بازرسی ناحیه بارگذاری شده پس از هر مرحله از آزمایش توصیه می‌شود، به بند ۱-۳-۵-۲۵ مراجعه شود.

۲-۱-۵-۲۵ بار یکنواخت آزمایش، T_t ، باید طوری وارد شود که از توزیع یکنواخت بار انتقال یافته به سازه یا قسمتی از سازه

ت ۲-۱-۵-۲۵ قوسی شدن شدن بار در عضو خمشی موجب می‌شود که بار بطور غیر یکنواخت توزیع گردد، برای مثال اگر یک دال بطور

متن اصلی

که مورد آزمایش است، اطمینان حاصل شود. باید از عملیات قوسی بار در هنگام بارگذاری، جلوگیری شود.

۲۵-۵-۱-۳ پس از اعمال مرحله نهایی بار، T_t ، باید به مدت حداقل ۲۴ ساعت روی سازه باقی بماند، مگر این که نشانه‌هایی از آسیب، مطابق بند ۲۵-۵-۳ در سازه مشاهده شوند.

۲۵-۵-۱-۴ پس از آن که تمام اندازه‌گیری‌های مربوط به پاسخ سازه انجام گرفتند، کل بار آزمایش باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن برداشته شود.

تفسیر/توضیح

یکنواخت با آجر بارگذاری شود، قوسی شدن آجرهای در تماس با دال موجب کاهش بار در ناحیه میانی دال می‌شود.

۲-۵-۲۵ اندازه‌گیری پاسخ سازه

۲۵-۵-۲-۱ اندازه‌گیری پاسخ سازه مانند تغییرشکل، کرنش، لغزش و عرض ترک باید در ناحیه‌هایی که انتظار بروز حداکثر آن‌ها می‌رود، انجام پذیرد. در صورت نیاز می‌توان اندازه‌گیری‌های بیشتری انجام داد.

۲۵-۵-۲-۲ مقدار اولیه اندازه‌گیری‌های مورد نظر پاسخ، باید حداکثر یک ساعت قبل از اعمال اولین مرحله بار ثبت شود.

۲۵-۵-۲-۳ پس از وارد شدن هر مرحله از بار و پس از این که کل بار برای مدت ۲۴ ساعت به سازه وارد شد، باید مجموعه‌ای از اندازه‌گیری‌های پاسخ سازه انجام پذیرند.

۲۵-۵-۲-۴ مجموعه‌ای از اندازه‌گیری‌های پاسخ نهایی سازه باید ۲۴ ساعت پس از برداشتن کل بار T_t نیز انجام گیرد.

ت ۲-۵-۲۵ اندازه‌گیری پاسخ سازه**ت ۳-۵-۲۵ معیارهای پذیرش**

ت ۲۵-۵-۳-۱ نشانه‌های گسیختگی شامل ترک‌خوردگی، خردشدگی و خیز زیاد به حدی است که نتایج مشاهده شده بیش از حد و ناسازگار با الزامات ایمنی تشخیص داده می‌شود. در قانون ساده‌ای در این مورد برای همه انواع سازه‌ها وجود ندارد، ولی اگر زیان کافی به سازه وارد شده بطوری که سازه در اثر آن بار گسیخته شده تشخیص داده شود، آزمایش مجدد، حتی با بارگذاری کمتر اجازه داده نمی‌شود.

خردشدگی یا طبله کردن بتن تحت فشار در اعضای خمشی که بدلیل عدم دقت در بتن‌ریزی حاصل شده‌اند، لزومی ندارد بعنوان شکست عضو تلقی شود.

۳-۵-۲۵ معیارهای پذیرش

۲۵-۵-۳-۱ در قسمت مورد آزمایش سازه، نباید آثاری از جدا شدن بتن یا خرد شدن آن، ویا نشانه‌های دیگری از گسیختگی مشاهده شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

عرض ترک در آسیب‌های ترک‌خوردگی نشان خوبی از وضعیت سازه بدست می‌دهد و باید با دقت بررسی شود. اما پیش‌بینی یا اندازه‌گیری عرض ترک‌ها در شرایط کارگاهی دشوار است. توصیه می‌شود ضوابطی برای نوع ترک‌ها پیش‌بینی شود که شامل: محل‌هایی که ترک باید اندازه‌گیری شود، چگونگی تعیین عرض ترک و محدوده تقریبی مقدار آن و نیز ترک‌های جدید باشد.

ت ۲۵-۳-۵-۲ نیروها در صفحه برش ناشی از ترک‌خوردگی از طریق قفل بست دانه‌های سنگدانه که با تقویت خاموت‌ها و عمل زبانه‌ای آرماتورهایی که ترک را قطع می‌کنند منتقل می‌شود. گسیختگی برشی زمانی اتفاق می‌افتد که طول ترک افزایش پیدا کرده و تصویر افقی آن نزدیک به اندازه عمق عضو می‌شود. همچنین عرض آن به اندازه‌ای باز می‌شود که قفل و بست دانه‌ای از بین می‌رود و تنش در خاموت‌ها به حد تسلیم می‌رسد و یا گیرایی خود را با بتن از دست می‌دهد.

ت ۲۵-۳-۵-۳ در اعضای بدون خاموت ترک‌های مورب ممکن است به گسیختگی برشی ناگهانی (ترد) ختم شوند. بررسی تمام ترک‌های عرضی در چنین مواردی توصیه می‌شود.

ت ۲۵-۳-۵-۴ ترک‌های در امتداد آرماتورها در نواحی گیرایی ممکن است ناشی از تنش پیوستگی زیاد بین آرماتورها و بتن باشد. این ترک‌ها ممکن است نشانه‌ای از گسیختگی ترد به علت از دست رفتن گیرایی آرماتور باشد. بررسی دقیق این ترک‌ها و پیامد آن‌ها توصیه می‌شود.

ت ۲۵-۳-۵-۵ در مواری که سازه، بعد از برداشتن بار نشانه‌ای از شکست، نشان ندهد، از بازگشت تغییرمکان باید برای ارزیابی کافی بودن مقاومت استفاده نمود.

۲۵-۳-۵-۲ اعضای مورد آزمایش نباید دارای ترک‌های نشان دهنده قریب الوقوع بودن گسیختگی برشی باشند.

۲۵-۳-۵-۳ در ناحیه‌هایی از اعضای سازه‌ای که فاقد آرماتور عرضی هستند، ترک‌های سازه‌ای مورب نسبت به محور طولی عضو با تصویر افقی بزرگتر از عمق آن، باید مورد بررسی قرار گیرند. در اعضای با ارتفاع متغیر، ارتفاع عضو باید در وسط طول ترک اندازه‌گیری شود.

۲۵-۳-۵-۴ در ناحیه‌های مهاری و وصله‌های پوششی آرماتور، ترک‌های مورب کوتاه و یا ترک‌های افقی در طول مسیر آرماتورها باید مورد ارزیابی قرار گیرند.

۲۵-۳-۵-۵ تغییرمکان‌های اندازه‌گیری شده باید شرط زیر را برآورده نمایند:

$$\Delta_r \leq \Delta_1/4$$

رابطه ۲۵-۲

در این رابطه Δ_r تغییرمکان پس‌ماند بر حسب میلی‌متر است که ۲۴ ساعت پس از برداشتن بار آزمایش اندازه‌گیری می‌شود. برای آزمایش بارگذاری اول، تغییرمکان پس‌ماند نسبت به وضعیت سازه، قبل از انجام آزمایش اندازه‌گیری می‌شود. همچنین Δ_1 حداکثر تغییرمکان در آزمایش بارگذاری اول بر

متن اصلی

حسب میلی‌متر است که ۲۴ ساعت پس از اعمال کل بار آزمایشی اندازه‌گیری می‌شود.

۶-۳-۵-۲۵ در صورتی که حداکثر تغییرمکان اندازه‌گیری شده، Δ_1 از بزرگترین مقادیر $1/3$ میلی‌متر و $l_t/2000$ بیشتر نباشد، می‌توان ضابطه تغییرمکان پس‌ماند مطابق بند ۵-۳-۵-۲۵ را نادیده گرفت.

۶-۳-۵-۲۵ در صورتی که ضوابط بندهای ۵-۳-۵-۲۵ یا ۶-۳-۵-۲۵ برآورده نشوند، می‌توان بارگذاری را تکرار نمود، مشروط بر آن‌که زودتر از ۷۲ ساعت بعد از برداشتن بارهای مرحله اول انجام نگیرد.

۶-۳-۵-۲۵ بخش‌هایی از سازه که مورد آزمایش مجدد قرار می‌گیرند، به شرطی قابل پذیرش‌اند که رابطه ۳-۲۵ برقرار باشد. برای آزمایش بارگذاری دوم، تغییرمکان پس‌ماند نسبت به وضعیت سازه، قبل از انجام آزمایش دوم اندازه‌گیری می‌شود.

$$\Delta_r \leq \Delta_2/5 \quad \text{رابطه ۳-۲۵}$$

Δ_2 حداکثر تغییرمکان در آزمایش بارگذاری دوم است، که ۲۴ ساعت پس از اعمال کل بار آزمایشی اندازه‌گیری می‌شود. این تغییرمکان نسبت به وضعیت سازه، در شروع آزمایش بارگذاری دوم اندازه‌گیری می‌شود.

۶-۲۵ روش آزمایش بارگذاری چرخه‌ایی

۱-۶-۲۵ آزمایش بارگذاری چرخه‌ایی را می‌توان بر اساس مرجع 25-7-2 برای ارزیابی مقاومت یک سازه موجود انجام داد.

۲-۶-۲۵ معیارهای پذیرش نتایج آزمایش بارگذاری چرخه‌ای بر اساس مرجع 25-7-2 تعیین می‌شوند.

تفسیر/توضیح

ت ۶-۳-۵-۲۵ در یک سازه بسیار سخت، اشتباه در اندازه‌گیری‌ها در شرایط کارگاهی ممکن است همانند تغییرمکان واقعی و بازگشت آن باشد. برای جلوگیری از شک در سلامت سازه، اگر تغییرمکان از $1/3$ میلی‌متر و $l_t/2000$ تجاوز نکند، می‌توان اندازه‌گیری‌های بازگشت را اندکی تغییر داد.

ت ۶-۲۵ روش آزمایش بارگذاری چرخه‌ایی

ت ۱-۶-۲۵ در این روش، بارگذاری و برداشت آن به تکرار انجام می‌شود. در هر مرحله مقدار بار افزایش داده می‌شود (برای جزییات به مرجع شماره 25-7-2 مراجعه شود). از تغییرات منحنی بار - تغییرمکان اندازه‌گیری شده می‌توان رفتار عضو را ارزیابی نمود. ضابطه پذیرش بارگذاری چرخه‌ای بر اساس تغییرات منحنی بار - تغییرمکان از رفتار الاستیک خطی، ماندگاری تغییرمکان در جریان هر چرخه بارگذاری و بازگشت آن، بعد از اتمام آزمایش صورت می‌گیرد.

متن اصلی

۳-۶-۲۵ اگر یک عضو در آزمایش بارگذاری چرخه‌ای مورد قبول واقع نشود، می‌توان آن عضو یا سازه را مجدداً بر اساس مرجع 25-7-2 مورد آزمایش قرار داد. در این حالت اجازه داده می‌شود که محدودیت حداکثر تغییرمکان $l_t/180$ را که در این مرجع مانع یک آزمایش مجدد است، نادیده انگاشت.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۶-۲۵ نادیده گرفتن محدودیت تغییرمکان $l_t/180$ در مرجع شماره 25-7-2 بخاطر ایجاد سازگاری نتایج این روش آزمایش با روش بارگذاری تدریجی است.

۷-۲۵ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل

مراجع ویژه زیر در این فصل مورد استفاده قرار گرفته‌اند:

25-7-1 ACI 214 GUIDE TO EVALUATION OF STRENGTH TEST RESULTS OF CONCRETE.

25-7-2 ACI 437.2 CODE REQUIREMENTS FOR LOAD TESTING OF EXISTING CONCRETE STRUCTURES (ACI 437.2-13) AND COMMENTARY.

ت ۷-۲۵ مراجع اضافی مورد استفاده در این فصل

خواننده گرامی

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران سازمان برنامه و بودجه کشور، با گذشت بیش از چهل سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افزون بر هشتصد عنوان نشریه تخصصی- فنی، در قالب آیین نامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تالیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. ضابطه حاضر در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیت های عمرانی به کار برده شود. فهرست نشریات منتشر شده در سال های اخیر در سایت اینترنتی nezamfanni.ir قابل دستیابی می باشد.

Title [No.120-1]

Authors & Contributors Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Farhang	Farahbod	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng
Ali reza	Farooghi	Islamic Azad University.	Ph.D. of Civil Eng
Atefeh	Jahan mohammadi	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Kamyar	Karbasi arani	Iranian Society of Structural Engineering	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Kheyroddin	Semnan University	Ph.D. of Civil Eng.
Behnam	Mehrparvar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Sara	Mirza bagheri	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Rahaei	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Abdolreza	Sarvghad moghadam	International Institute of Earthquake Engineering and Seismology	Ph.D. of Civil Eng.
Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Saeid	Tariverdilo	Urmia University	Ph.D. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.

Coordination and Integration Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (Structural section Chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Behnaz	PourSayyid	Plan and Budget Organization	Civil Eng.
Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.

Technical Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Bagheri	Khajeh Nasir Toosi University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.

Mahdi	Chini	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Parviz	Ghoddousi	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Kamyar	Karbasi arani	Iranian Society of Structural Engineering	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Khaloo	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Kheyroddin	Semnan University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahmat	Madandoust	University of Guilan	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad sadegh	Maerefat	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Maghsoudi	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Sohail	Majid Zamani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Nili	Hamedan University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Tayebeh	Parhizkar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Rahaei	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Abdolreza	Sarvghad moghadam	International Institute of Earthquake Engineering and Seismology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Jafar	Sobhani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Mohsen	Tadayon	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Shapoor	Tahouni	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Toutouchi	Plan and Budget Organization	M.Sc. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.

Confirmation Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Hasan	Afshin	Sahand University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Aghababai	Consulting Engineers Co.	Ph.D. of Civil Eng.
Fereidoun	Amini	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.

Ahmad	Anvar	Shiraz University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahim	Badamian	Executive Organization for Public and Government Buildings and Infrastructure	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Bagheri	Khajeh Nasir Toosi University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahdi	Chini	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad reza	Esfahani	Ferdowsi University of Mashhad	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad javad	Fadaee	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Salman	Ghodarzi	Construction and Development of Transport Infrastructures Company	M.Sc. of Civil Eng.
Parviz	Ghoddousi	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Hasan	Haji kazemi	Ferdowsi University of Mashhad	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad reza	Jabarooti	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Ali asghar	Jalalzadeh	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Hamid	Jassemi	Shahid Chamran University of Ahvaz	Ph.D. of Civil Eng.
Kamyar	Karbasi arani	Iranian Society of Structural Engineering	Ph.D. of Civil Eng.
Mahammad teghi	Kazemi	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Abolghassem	Keramati	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Nader	Khaje ahmad attari	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Khaloo	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahammad	Khan mohammadi	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Kheyroddin	Semnan University	Ph.D. of Civil Eng.
Mehdi	Khoshkerdar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Rahmat	Madandoust	University of Guilan	Ph.D. of Civil Eng.
Hesam	Madani	Graduate University of Advanced Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad sadegh	Maerefat	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Maghsoudi	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Iraj	Mahmoudzadeh kani	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad Hosein	Majedi ardakani	Institute of Standards and Industrial Research of Iran	Ph.D. of Civil Eng.
Sohail	Majid Zamani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.

Farzad	Manouchehri dana	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mohammad	Monajjemi	Construction and Development of Transport Infrastructures Company	M.Sc. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Nili	Hamedan University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Tayebeh	Parhizkar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mansour	Peydayesh	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Rahaei	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Saffarzadeh	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Abdolreza	Sarvghad moghadam	International Institute of Earthquake Engineering and Seismology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Jafar	Sobhani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Tabar	Iman Sazeh Fadak Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mohsen	Tadayon	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Shapoor	Tahouni	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Saeid	Tariverdilo	Urmia University	Ph.D. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Toutouchi	Plan and Budget Organization	M.Sc. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Pezhman	Vahab kashi	Azad University of Karaj	Ph.D. of Civil Eng.

Steering Committee (Road, Housing & Urban Development Research Center):

Mohammad	Shekarchi zadeh (Chair)	President of Road, Housing & Urban Development Research Center
Morteza	Zahedi	Iran University of Science and Technology
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.
Moammad ali	Abdi	Vice President of Road, Housing & Urban Development Research Center

Steering Committee: (Plan and Budget Organization)

Seyyed Javad Ghanefar	Head of Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors
Gholamhossein Hamzeh Mostafavi	Former head of Technical and Executive Affairs Department
Alireza Toutouchi	Deputy of Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors

Saeed Moradi

Mohammad Reza Siadat

Expert in Civil Eng , Department of Technical & Executive
affairs, Consultants and Contractors

Expert in Architecture, Department of Technical & Executive
affairs, Consultants and Contractors

Abstract:

Iranian building regulations for concrete construction were introduced as standards "18-1" to "18-5" in 1972. These focused mainly on construction and not design. The design method of "working stress" approach was practiced in offices and was accepted.

The first edition of code of practice for design and construction of concrete structures "ABA" was published in 1992 under the serial No; 120. In that edition the "Limit Design Method" was recommended.

The present edition (second one) is arranged in two volumes, "Analysis and Design" and "Concrete Materials and Construction". The design method has been revised and "Strength Design Method" has been adopted.

In this edition some developments have been incorporated.

- 1- The arrangement of chapters is according to structural members. Each chapter contains all requirements for a member, like Slabs, Beams, Columns, etc.
- 2- Durability of concrete is seen in more detail.
- 3- "Strut and Tie" method of analysis and design is introduced.
- 4- Design for fire resistant is introduced.
- 5- Finally a chapter on anchorage to concrete structure is added.

**Islamic Republic of Iran
Plan and Budget Organization**

Iranian Concrete Code Volume I Analysis and Design

No. 120-1

Last version March/21/2021

Deputy of Technical and Infrastructure
Development Affairs

Road, Housing & Urban Development
Research Center

Department of Technical and Executive
Affairs

Department/Office

nezamfanni.ir

aba.bhrc.ac.ir

2021

این ضابطه

جلد اول از دومین تجدید نظر «آیین نامه بتن ایران» با عنوان «تحلیل و طراحی» می باشد و به ارایه الزامات و راهنمایی بر اساس روش طرح مقاومت سازه های بتنی پرداخته است. فصل های این جلد از آیین نامه بتن ایران، با تمرکز بر عضو سازه های بتن آرمه ارائه شده است. همچنین در این تجدیدنظر، ضوابط طراحی سازه های بتنی برای مقاومت در برابر آتش سوزی بیان شده است.

جمهوری اسلامی ایران
سازمان برنامه و بودجه کشور

آیین نامه بتن ایران (تجدیدنظر دوم)

جلد دوم

مصالح و اجرا

ضابطه شماره ۲-۱۲۰

آخرین ویرایش ۱۴۰۰/۰۱/۰۱

وزارت راه و شهرسازی
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
aba.bhrc.ac.ir

معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی
امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
nezamfanni.ir

۱۴۰۰

شماره : ۱۴۰۰/۱۳۷۷۶۹	بخشنامه به دستگاه های اجرایی، مهندسان مشاور و پیمانکاران
تاریخ : ۱۴۰۰/۰۳/۲۹	
موضوع: آیین نامه بتن ایران (آبا) - تجدید نظر دوم	

بر اساس ماده (۳۴) قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور موضوع نظام فنی و اجرایی یکپارچه، ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه و آیین نامه استانداردهای اجرایی طرح های عمرانی، به پیوست ضابطه شماره ۱۲۰ امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران با عنوان «**آیین نامه بتن ایران (آبا) - تجدید نظر دوم**» در دو جلد:

جلد اول (۱-۱۲۰): تحلیل و طراحی

جلد دوم (۲-۱۲۰): مصالح و اجرا

از نوع گروه اول ابلاغ می شود.

از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۰۱، برای همه قراردادهایی که از محل وجوه عمومی و یا به صورت مشارکت عمومی و خصوصی منعقد می شوند، اجرای مفاد این ضابطه الزامی است.

برای قراردادهایی که بعد از تاریخ ۱۴۰۱/۰۱/۰۱ منعقد می شوند، بخشنامه شماره ۵۴/۴۸۵۵-۱۰۵/۶۴۳۷ مورخ ۱۳۷۹/۰۹/۲۹ فاقد اعتبار است.

دبیرخانه دائمی آیین نامه بتن ایران، دریافت کننده نظرات و پیشنهادهای اصلاحی در مورد مفاد این ضابطه بوده و اصلاحات لازم را امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران این سازمان اعلام خواهد کرد.

محمد باقر نوبخت

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی:

امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه کشور، با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این ضابطه کرده و آن را برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلط‌های مفهومی، فنی، ابهام، ابهام و اشکالات موضوعی نیست. از این‌رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را به صورت زیر گزارش فرمایید:

۱- در سامانه مدیریت دانش اسناد فنی و اجرایی (سما) ثبت نام فرمایید: sama.nezamfanni.ir

۲- پس از ورود به سامانه سما و برای تماس احتمالی، نشانی خود را در بخش پروفایل کاربری تکمیل فرمایید.

۳- به بخش نظرخواهی این ضابطه مراجعه فرمایید.

۴- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.

۵- ایراد مورد نظر را به صورت خلاصه بیان دارید.

۶- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.

کارشناسان این امور نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.

پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

تبصره: در مورد آیین‌نامه بتن ایران (آبا)، دبیرخانه مستقر در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی به طور اختصاصی، عهده‌دار جمع‌آوری و رسیدگی به نظرات می‌باشد که نشانی آن در این صفحه ارائه شده است.

نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان بهارستان، خیابان صفی‌علی‌شاه - مرکز تلفن ۳۳۲۷۱ سازمان

برنامه و بودجه کشور، امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران

Email: nezamfanni@mporg.ir

web: nezamfanni.ir

دبیرخانه آیین‌نامه بتن ایران (آبا):

aba.code@bhrc.ac.ir

aba.bhrc.ac.ir

باسمه تعالی

پیشگفتار

با گذشت حدود ۲۰ سال از تجدید نظر قبلی آئین‌نامه بتن ایران (آبا) و سپری شدن بیش از ۱۵ سال از انتشار تفسیر جلد مصالح و مسائل اجرایی آبا و پس از حدود ۶ سال از واگذاری امر خطیر تدوین آن به مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، به یاری خداوند متعال، تجدید نظر دوم آبا و تفسیر آن که در واقع یک تدوین مستقل محسوب می‌شود در دسترس شما عزیزان و دست‌اندرکاران بتن، طراحان و صنعتگران، استادان، دانشجویان دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی و پژوهشی قرار می‌گیرد.

در طی سال‌های گذشته تغییرات و پیشرفت‌هایی در ارتباط با بتن دیده می‌شد و به‌رحال ضرورت یک تجدید نظر و حتی یک تدوین جدید احساس می‌شد. در این مدت بواسطه پژوهش‌های متعدد و تجربیات علمی و اجرایی در مراکز آموزشی و پژوهشی، مهندسين مشاور، پیمانکاران و سازندگان بتن آماده و قطعات بتنی، پیشرفت‌های جدی در رابطه با بتن کشور مشاهده می‌شد و آئین‌نامه قبلی جوابگوی نیازهای اجرایی نبود.

ویرایشی که اینک عرضه می‌شود با توجه به سوابق فوق، «تجدید نظر دوم» می‌باشد که با تشکیل دبیرخانه آبا در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، همراه با نظرخواهی گسترده در مراحل مختلف انجام پروژه و بررسی و تدقیق در ۱۹ کارگروه و در دو جلد با نام‌های «تحلیل و طراحی» و «مصالح و اجرا» به همراه تفسیر، تنظیم شده است. در این ویرایش تغییرات زیادی گنجانده شده که شرح آن‌ها در فصل اول جلد اول آورده شده است. لازم به ذکر است که نسخ جدید مباحث مقررات ملی ساختمان نیز با این ویرایش آبا کاملاً هماهنگ بوده و از یک فلسفه طراحی تبعیت می‌کنند.

در این جلد، کمیته مصالح و اجرا تصمیم گرفت تا در ۱۱ فصل در ارتباط با مصالح مصرفی بتن و مسایل اجرایی آن موضوعاتی را مطرح کند و به آن‌ها بپردازد که قالب‌بندی و الزامات اجرایی آرماتورها را نیز شامل می‌شود.

از آنجا که تغییرات جدی در این تدوین ایجاد شده است، عملاً مانند تجدید نظر اول، نمی‌توان این تغییرات را با قرار دادن خط در حاشیه سمت راست متن اصلی یا تفسیر و توضیح آن نشان داد و مشخص نمود. در این تجدید نظر، تفسیر یا توضیحات هر بند در روبروی آن آمده است تا کاربر بتواند براحتی از آن استفاده کند. همچنین تصمیم گرفته شد تا از ذکر محتویات استانداردها خودداری شود و فقط به نام و شماره آن‌ها اشاره شود. در وهله اول سعی شد به استاندارد ایران ارجاع داده شود و در غیاب آن از استانداردهای ASTM و EN استفاده شود.

یک فصل به واژه‌های مورد نیاز اختصاص یافت. فصل‌های دیگر از جمله فصول مصالح مصرفی، کیفیت بتن، مبانی طرح مخلوط، دوام، اجرا، ارزیابی و پذیرش بتن، قالب‌بندی، درزها و بتن‌های ویژه با تغییرات جدی واقع گردید و در مواردی برای اولین بار به نکات خاصی اشاره شد که وجه مشخصه این تجدید نظر است.

بحث دوام یکی از مهمترین موضوعاتی است که به همت و پیگیری استاد گرانقدر، شادروان پروفیسور رضانیان پور در این مجلد به عنوان یک ماندگار ارزشمند به جامعه فنی و مهندسی تقدیم شده است و امید است که باعث افزایش کیفیت و عمر ساخت و سازهای بتنی کشور شود.

با توجه به مطالب فوق، این ضابطه پس از تهیه و کسب نظر از عوامل ذینفع نظام فنی و اجرایی کشور به سازمان برنامه و بودجه کشور ارسال شد که پس از بررسی، براساس نظام فنی اجرایی یکپارچه، موضوع ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور، ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه و آیین‌نامه استانداردهای اجرایی مصوب هیات محترم وزیران تصویب و ابلاغ گردید که برای طرح‌های از محل وجوه عمومی و یا مشارکت عمومی و خصوصی لازم‌الاجرا می‌باشد. باوجود تلاش، دقت و وقت فراوانی که برای تهیه این مجموعه صرف گردیده است، این مجموعه مصون از وجود اشکال و ابهام نیست. بنابراین در راستای تکمیل و پربار شدن این آیین‌نامه از کاربران محترم درخواست می‌شود موارد اصلاحی را به دبیرخانه آیین‌نامه بتن ایران (aba.bhrc.ac.ir) ارسال کنند. کارشناسان پیشنهادهای دریافت شده را بررسی و در صورت نیاز، با همفکری نمایندگان جامعه فنی کشور و کارشناسان مجرب این حوزه، نسبت به تهیه متن اصلاحی، اقدام و از طریق پایگاه اطلاع رسانی نظام فنی و اجرایی کشور (Nezamfanni.ir) برای بهره‌برداری عموم، اعلام خواهند کرد. به همین منظور و برای تسهیل در پیدا کردن آخرین ضوابط ابلاغی معتبر، در بالای صفحات، تاریخ تدوین مطالب آن صفحه درج شده است که در صورت هرگونه تغییر در مطالب هر یک از صفحات، تاریخ آن نیز اصلاح خواهد شد. از اینرو همواره مطالب صفحات دارای تاریخ جدید و معتبر خواهد بود.

به این وسیله از تمام اساتید، کارشناسان و دست‌اندرکاران این آیین‌نامه تقدیر بعمل می‌آید و آرزوی عزت و سربلندی برای هم‌میهنان گرامی را داریم.

حمیدرضا عدل

معاون فنی، امور زیربنایی و تولیدی

بهار ۱۴۰۰

تهیه و کنترل «آیین نامه بتن ایران - جلد دوم مصالح و اجرا» [ضابطه شماره ۲-۱۲۰]

مجری: مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی

اعضای گروه تهیه کننده (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی	مسئول تهیه	همکاری در تهیه
محسن	تدین (مسئول گروه تهیه)	انجمن بتن ایران، مهندسين مشاور سيناب غرب	دکترای مهندسی عمران	فصول ۴، ۵	فصول ۱، ۲، ۳، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۰ و ۱۱
امیر مازیار	رئیس قاسمی (دبیر)	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصول ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۹ و ۱۰
بابک	احمدی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۸ و ۱۱
حمید رضا	اشرفی	دانشگاه رازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۱۱
علیرضا	باقری	دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی	دکترای مهندسی عمران	فصل ۷	فصل ۳
محمد حسین	تدین	شرکت آرا بتن اروند	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۳ و ۵
محمد رضا	جبروتی	مهندسين مشاور مهتاب قدس	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصول ۳ و ۸
مهدی	چینی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۳ و ۱۱
تارا	رحمانی	انستیتو مصالح ساختمانی دانشگاه تهران	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصل ۱۱
علیرضا	رحمتی	انجمن صنفی تولیدکنندگان بتن آماده و قطعات بتنی ایران	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصول ۵ و ۶
علی اکبر	رضانیانپور (شادروان)	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران	فصل ۶	-
امیر محمد	رضانیانپور	دانشگاه تهران	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۶
مرتضی	زاهدی	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران	فصول ۱ و ۴	-
جعفر	سیحانی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۶، ۹ و ۱۰
سید محمد	سجادی عطار	دانشگاه فنی حرفه‌ای شهید منتظری مشهد، موسسه رهاب و ایمن سازان	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصل ۵
محمد	شکرچی زاده	دانشگاه تهران	دکترای مهندسی عمران	فصل ۱۱	-

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی	مسئول تهیه	همکاری در تهیه
هرمز	فامیلی	دانشگاه علامه‌الدوله سمنانی، مهندسين مشاور كوبان كاو	دکترای مهندسی عمران	فصل ۳	-
پرویز	قدوسی	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران	فصول ۹ و ۱۰	فصول ۷ و ۱۱
موسی	کلهری	شرکت شیمی ساختمان	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۵
رحمت	مدندوست	دانشگاه گیلان	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۸
حسام	مدنی	دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته کرمان	دکترای مهندسی عمران	-	فصل ۶
فرزاد	منوچهری دانا	مهندسين مشاور مهتاب قدس	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصل ۷
مهدی	نعمتی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۷، ۸ و ۱۱
محمود	نیلی	دانشگاه بوعلی‌سینا، دانشگاه صنعتی همدان	دکترای مهندسی عمران	-	فصول ۶ و ۱۱
رحیم	واعظی	مهندسين مشاور سانو	کارشناس ارشد مهندسی عمران	-	فصول ۸
سید اکبر	هاشمی	سازمان برنامه و بودجه	کارشناس مهندسی عمران	-	فصل ۹

اعضای گروه هماهنگی و تلفیق آبا (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی
محسن	تدین (رئیس کمیته مصالح و اجرا)	انجمن بتن ایران، مهندسين مشاور سيناب غرب	دکترای مهندسی عمران
مرتضی	زاهدی (رئیس کمیته تحلیل و طراحی)	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
بهناز	پورسید	سازمان برنامه و بودجه کشور	کارشناسی مهندسی عمران
علی اکبر	رمضانپور (شادروان)	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران
محمد	شکرچی زاده	دانشگاه تهران	دکترای مهندسی عمران
هرمز	فامیلی	دانشگاه علامه‌الدوله سمنانی، مهندسين مشاور كوبان كاو	دکترای مهندسی عمران

اعضای کمیته فنی (به ترتیب حروف الفبا):

نام	نام خانوادگی	محل اشتغال	مدرک تحصیلی
مرتضی	زاهدی (رئیس)	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
امیرمازیار	رئیس قاسمی (دبیر)	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	کارشناس ارشد مهندسی عمران
علیرضا	باقری	دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی	دکترای مهندسی عمران
طیبه	پرهیزکار	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
محسن	تدین	انجمن بتن ایران	دکترای مهندسی عمران
عباسعلی	تسنیمی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	توتونچی	سازمان برنامه و بودجه کشور	کارشناس ارشد مهندسی عمران
مهدی	چینی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	خالو	دانشگاه صنعتی شریف	دکترای مهندسی عمران
علی	خیرالدین	دانشگاه سمنان	دکترای مهندسی عمران
علی اکبر	رمضانیانپور (شادروان)	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران
علیرضا	رهایی	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	دکترای مهندسی عمران
جعفر	سبحانی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
عبدالرضا	سروقد مقدم	پژوهشکده زلزله	دکترای مهندسی عمران
مسعود	سلطانی محمدی	دانشگاه تربیت مدرس	دکترای مهندسی عمران
محمد	شکرچی زاده	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
شاپور	طاحونی	دانشگاه صنعتی امیرکبیر	کارشناس ارشد مهندسی عمران
علی اصغر	طاهری بهبهانی	مهندسین مشاور دیناسیس	کارشناس ارشد مهندسی عمران
هرمز	فامیلی	دانشگاه علاالدوله سمنانی، مهندسین مشاور کوبان کاو	دکترای مهندسی عمران
پرویز	قدوسی	دانشگاه علم و صنعت ایران	دکترای مهندسی عمران
کامیار	کرباسی آرانی	مهندسین مشاور	دکترای مهندسی عمران
سید سهیل	مجید زمانی	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی	دکترای مهندسی عمران
رحمت	مدندوست	دانشگاه گیلان	دکترای مهندسی عمران
داود	مستوفی نژاد	دانشگاه صنعتی اصفهان	دکترای مهندسی عمران
محمد صادق	معرفت	دانشگاه تهران	دکترای مهندسی عمران
علی اکبر	مقصودی (شادروان)	دانشگاه شهید باهنر کرمان	دکترای مهندسی عمران
محمود	نیلی	دانشگاه بوعلی سینا، دانشگاه صنعتی همدان	دکترای مهندسی عمران
رحیم	واعظی	مهندسین مشاور سانو	کارشناس ارشد مهندسی عمران

اعضای کمیته تایید کننده (کمیته بازنگری آیین نامه بتن ایران):

نام	نام خانوادگی	مدرک تحصیلی	محل اشتغال
مرتضی	زاهدی (رئیس)	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
امیر مازیار	رئیس قاسمی (دبیر)	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
محمد رضا	اصفهانی	دکتری عمران	دانشگاه مشهد
حسن	افشین	دکتری عمران	دانشگاه سهند تبریز
فریدون	امینی	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت
احمد	انوار	دکتری عمران	دانشگاه شیراز
علیرضا	آقا بابایی	دکتری عمران	مهندسين مشاور
رحیم	بادامیان	کارشناس ارشد مهندسی عمران	سازمان مجری ساختمان‌ها و تاسیسات عمومی و دولتی
علیرضا	باقری	دکتری عمران	دانشگاه خواجه نصیرالدین
طیبه	پرهیزکار	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
منصور	پیدایش	کارشناس ارشد مهندسی عمران	دانشگاه صنعتی امیر کبیر
سعید	تاریوردی لو اصل	دکتری عمران	دانشگاه ارومیه
علی	تبار	کارشناس ارشد مهندسی عمران	شرکت ایمن سازه فدک
محسن	تدین	دکتری عمران	انجمن بتن ایران، مهندسين مشاور سیناب غرب
عباسعلی	تسنیمی	دکتری عمران	دانشگاه تربیت مدرس
علیرضا	توتونچی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	سازمان برنامه و بودجه کشور
حمید	جاسمی زرگانی	دکتری عمران	دانشگاه چمران
محمد	جبروتی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مهندسين مشاور مهتاب قدس
علی اصغر	جلالزاده	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مهندسين مشاور مهتاب قدس
مهدي	چینی	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
حسن	حاجی کاظمی	دکتری عمران	دانشگاه فردوسی مشهد
علیرضا	خالو	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی شریف
محمد	خان محمدی	دکتری عمران	دانشگاه تهران
نادر	خواجه احمد عطاری	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
مهدي	خوش کردار	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
علی	خیرالدین	دکتری عمران	دانشگاه سمنان

نام	نام خانوادگی	مدرک تحصیلی	محل اشتغال
علی اکبر	رمضانیانپور (شادروان)	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
علیرضا	رهایبی	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
جعفر	سبحانی	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
عبدالرضا	سروقد مقدم	دکترای مهندسی زلزله	پژوهشکده زلزله
مسعود	سلطانی محمدی	دکتری عمران	دانشگاه تربیت مدرس
محمد	شکرچی زاده	دکترای مهندسی عمران	مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
محمود	صفار زاده	دکتری عمران	دانشگاه تربیت مدرس
شاپور	طاحونی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
علی اصغر	طاهری بهبهانی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مهندسین مشاور دیناسیس
هرمز	فامیلی	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
محمد جواد	فدایی	دکتری عمران	دانشگاه شهید باهنر کرمان
پرویز	قدوسی	دکتری عمران	دانشگاه علم و صنعت ایران
محمد تقی	کاظمی	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی شریف
ابوالقاسم	کرامتی	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی امیرکبیر
کامیار	کرباسی ارانی	دکتری عمران	مهندسین مشاور
سلمان	گودرزی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل
محمد حسین	ماجدی اردکانی	دکتری شیمی	سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران
سید سهیل	مجید زمانی	دکتری عمران	مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی
ایرج	محمودزاده کنی	دکتری عمران	دانشگاه تهران
رحمت	مدندوست	دکتری عمران	دانشگاه گیلان
حسام	مدنی	دکتری عمران	دانشگاه باهنر کرمان
داود	مستوفی نژاد	دکتری عمران	دانشگاه صنعتی اصفهان
محمد صادق	معرفت	دکتری عمران	دانشگاه تهران
علی اکبر	مقصودی (شادروان)	دکتری عمران	دانشگاه شهید باهنر کرمان
محمد	منجمی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل
فرزاد	منوچهری دانا	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مهندسین مشاور مهتاب قدس
محمود	نیلی	دکتری عمران	دانشگاه بوعلی سینا
رحیم	واعظی	کارشناس ارشد مهندسی عمران	مهندسین مشاور سانو
پژمان	وهاب کاشی	دکتری عمران	دانشگاه آزاد اسلامی

اعضای کمیته راهبری (مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی):

محمد شکرچی زاده (رئیس)	رئیس مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
مرتضی زاهدی	دانشگاه علم و صنعت ایران
علی اصغر طاهری بهبهانی	مهندسین مشاور دیناسیس
محمد علی عبدی	معاون توسعه مدیریت و منابع

اعضای گروه هدایت و راهبری (سازمان برنامه و بودجه کشور):

سید جواد قانع فر	رئیس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
غلامحسین حمزه مصطفوی	رئیس سابق امور نظام فنی و اجرایی
علیرضا توتونچی	معاون امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
سعید مرادی	کارشناس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
محمد رضا سیادت	کارشناس امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
امیر مسعود صالحی	هیأت علمی دانشگاه خوارزمی

پیشگفتار تجدید نظر اول ۱۳۷۹

وجود استانداردها و آیین‌نامه‌های ملی در هر کشور نشانه رشد و توسعه آن کشور است. سال‌هاست که در ایران برای تهیه و تدوین دستورالعمل‌ها و آیین‌نامه‌ها در زمینه‌های مختلف فنی و مهندسی کوشش شده است و آیین‌نامه بتن ایران "آبا" یکی از این دستاوردهاست.

هدف اصلی از تهیه هر آیین‌نامه آرایه مجموعه‌ای از ضوابط و مقررات است که با کمک آن‌ها بتوان به تحلیل مسایل مربوط پرداخت، و همان‌طور که در ابتدای متن آیین‌نامه آمده :

"هدف این آیین‌نامه آرایه حداقل ضوابط و مقرراتی است که با رعایت آن‌ها میزان مناسبی از ایمنی، قابلیت بهره‌برداری و پایداری سازه‌های موضوع آیین‌نامه تامین می‌شود."

در مورد این آیین‌نامه باید به نکات زیر اشاره کرد:

- در تدوین آیین‌نامه، شرایط اقلیمی کشور، سهولت استفاده و رعایت جدیدترین روش‌های تحلیل و طراحی مورد نظر بوده‌اند.

- مبحث اول آیین‌نامه با عنوان "کلیات و ساختمانهای متعارف" شامل دو بخش زیر است:

بخش اول، "کلیات، مصالح و مسایل اجرایی" که شامل نه فصل است.

بخش دوم، "اصول تحلیل و طراحی" که شامل یازده فصل می‌باشد و شرح آن در فهرست مندرجات آمده است.

- مبحث دوم آیین‌نامه با عنوان "سازه‌های خاص" شامل بخش‌هایی است که شرح آنها در آینده مشخص خواهد شد.

- اولین نسخه بخش اول آیین‌نامه در سال ۱۳۷۰ و اولین نسخه بخش دوم در سال ۱۳۷۴ منتشر گردید. در سال ۱۳۷۷ کمیته

تدوین آیین‌نامه گسترش یافت و تعداد اعضای آن به ۲۶ نفر بالغ شدند. کمیته مزبور به دو زیر کمیته تقسیم شدند، زیر کمیته

"مصالح و مسایل اجرایی" و زیر کمیته "اصول تحلیل و طراحی" که بلافاصله کار بازنگری بخش‌های اول و دوم را آغاز نمودند.

- علائم اختصاری به کار رفته در این آیین‌نامه با پیروی از علائم اختصاری متحدالشکل مورد تایید سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) انتخاب شده‌اند.

- در نگارش آیین‌نامه، معیار اصلی انتخاب واژه‌ها، "واژه‌نامه‌بتن" بوده‌است. این واژه‌نامه که توسط "کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران" تهیه شده یکی از ضوابط آیین‌نامه محسوب می‌شود.

- مشخصات و استانداردهای ذکر شده در این آیین‌نامه بوسیله دفتر امور فنی و تدوین معیارهای سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

با حروف (دت) شماره‌گذاری شده‌اند و تا زمانی که استانداردهای مذکور توسط این دفتر تدوین و آرایه نشده‌اند می‌توان از سایر استانداردهای هم‌ارز آن‌ها استفاده کرد.

- بندها و مواردی که در این تجدید نظر نسبت به ویرایش قبلی تغییر کرده‌اند، با خطی در حاشیه سمت راست مشخص شده‌اند.

- بنا به تصمیم کمیته تدوین آیین‌نامه بتن مجلد حاضر متشکل از متن‌های بخش اول و دوم است که در آینده نزدیک تفسیر بخش‌های یاد شده نیز به آن اضافه خواهد شد.

- کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران وظیفه خود می‌داند که از پشتیبانی‌ها و راهنمایی‌های جناب آقای مهندس احمد شفاعت معاون

وقت امور فنی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور در طول پانزده سال شکل‌گیری این آیین‌نامه تشکر و قدردانی نماید، حمایت‌هایی

که در مقاطع حساس راهگشای کار تدوین آیین‌نامه بتن ایران بوده است.

- از سرکار خانم نیکوهمت که عهده‌دار تحریر و آماده‌سازی رایانه‌ای این آیین‌نامه بوده‌اند، تشکر می‌شود.

دفتر امور فنی و تدوین معیارها

پاییز ۱۳۷۹

اعضای کمیته تدوین آیین‌نامه بتن ایران تجدید نظر سال ۱۳۷۹

بترتیب حروف الفبا :

- ۱- اسماعیل اسماعیل پور مهندسان مشاور
- ۲- علی محمد اسماعیلی وزارت راه و ترابری، آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک
- ۳- امیرمحمد امیرابراهیمی دانشگاه تهران، دانشکده فنی
- ۴- فریدون امینی دانشگاه علم‌صنعت‌ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۵- احمد انوار دانشگاه شیراز، دانشکده مهندسی
- ۶- امانوئل اوهانجانیان مهندسان مشاور
- ۷- حمید جاسمی زرگانی دانشگاه شهیدچمران اهواز، دانشکده مهندسی
- ۸- حسن حاج کاظمی دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده مهندسی
- ۹- حمیدرضا خاشعی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور
- ۱۰- علیرضا خالو دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۱- علی اکبر رمضانیاپور دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۲- علیرضا رهایی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۳- مرتضی زاهدی دانشگاه علم و صنعت‌ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۴- شاپور طاحونی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۵- علی اصغر طاهری بهبهانی (مسئول بخش دوم) مهندس محاسب
- ۱۶- هرمز فامیلی (مسئول بخش اول) دانشگاه علم و صنعت‌ایران، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۷- محمد جواد فدایی دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده فنی
- ۱۸- یعقوب فرزاد دانشگاه تبریز، دانشکده مهندسی عمران
- ۱۹- مهدی قالیبافیان دانشگاه تهران، دانشکده فنی
- ۲۰- ابوالقاسم کرامتی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی عمران
- ۲۱- فریدون کیایی مهندسان مشاور
- ۲۲- رحمت مدن دوست دانشگاه گیلان، دانشکده فنی
- ۲۳- کمال میرطلایی دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی عمران
- ۲۴- محمود نیلی دانشگاه بوعلی سینا همدان، دانشکده مهندسی
- ۲۵- رحیم واعظی مهندسان مشاور
- ۲۶- سیداکبر هاشمی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور

فهرست مطالب

فصل اول

۳	کلیات
۳	۱-۱ گستره
۳	۲-۱ مطالب عمومی
۴	۳-۱ هدف
۴	۴-۱ دامنه کاربرد
۵	۵-۱ مقام‌های قانونی مسئول
۵	۶-۱ سیستم واحدهای اندازه‌گیری
۶	۷-۱ مواد مصالح خاص یا روش‌ها و سامانه‌های خاص اجرایی
۶	۸-۱ مدارک و مستندات ساخت
۶	۹-۱ منابع و مراجع مورد استفاده

فصل دوم

۱۱	واژه‌ها و تعاریف
۱۱	۱-۲ تعاریف
۱۴	۲-۲ واژه‌نامه

فصل سوم

۳۱	مشخصات مصالح بتن
۳۱	۱-۳ گستره
۳۱	۲-۳ کلیات
۳۲	۳-۳ ویژگی‌های مصالح تشکیل دهنده بتن
۳۲	۱-۳-۳ سیمان‌ها
۳۳	۲-۳-۳ مواد چسباننده جایگزین سیمان
۳۴	۳-۳-۳ الزامات کاربردی
۳۴	۴-۳-۳ سنگدانه‌ها
۳۷	۵-۳-۳ سبکدانه‌ها
۳۸	۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازآوری شده

۴۰.....	آب مصرفی بتن	۷-۳-۳
۴۱.....	مواد افزودنی بتن	۸-۳-۳
۵۳.....	رنگدانه‌ها	۹-۳-۳
۵۳.....	الیاف مصرفی بتن	۱۰-۳-۳
۵۵.....	۴-۳ انبار کردن و نگهداری مصالح بتن	
۵۵.....	کلیات	۱-۴-۳
۵۶.....	نگهداری سیمان	۲-۴-۳
۵۸.....	نگهداری سنگدانه‌ها	۳-۴-۳
۶۰.....	نگهداری سبکدانه‌ها	۴-۴-۳
۶۰.....	نگهداری سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازفراوری شده	۵-۴-۳
۶۰.....	نگهداری آب مصرفی بتن	۶-۴-۳
۶۱.....	نگهداری مواد افزودنی شیمیایی	۷-۴-۳
۶۱.....	نگهداری مواد افزودنی پودری معدنی، مواد جایگزین سیمان	۸-۴-۳
۶۲.....	نگهداری مواد پودری پُرکننده غیرفعال (نرمه‌ها)	۹-۴-۳
۶۲.....	نگهداری رنگدانه‌ها	۱۰-۴-۳
۶۲.....	نگهداری الیاف مصرفی بتن	۱۱-۴-۳
۶۲.....	۵-۳ کنترل کیفیت مصالح بتن	
۶۲.....	کلیات	۱-۵-۳
۶۳.....	تواتر نمونه‌برداری و بازرسی	۲-۵-۳

فصل چهارم

۷۱..... مشخصات اجرایی آرماتورها

۷۱.....	۱-۴ گستره	
۷۱.....	۲-۴ کلیات	
۷۲.....	مشخصات شیمیایی فولاد آرماتورها	۳-۲-۴
۷۲.....	قطر اسمی یا قطر آرماتورها	۴-۲-۴
۷۲.....	کاربرد توام آرماتورها از رده‌های مختلف	۵-۲-۴
۷۳.....	۳-۴ الزامات فنی - اجرایی آرماتورها	
۷۳.....	آماده‌سازی و زنگ‌زدایی رویه آرماتورها	۱-۳-۴
۷۴.....	برش و خم کردن آرماتورها	۲-۳-۴
۷۵.....	جاگذاری آرماتورها	۳-۳-۴
۷۷.....	جوش‌پذیری آرماتورها	۴-۳-۴

۷۸	.....	میلگردهای پیوند دهنده یا داوولها	۵-۳-۴
۷۸	.....	۴-۴ دوام و حفاظت آرماتورها در برابر خوردگی	
۷۹	.....	۵-۴ الزامات اجرایی اقلام جاگذاری شده در بتن	
۷۹	.....	۶-۴ ارزیابی و پذیرش آرماتورها	
۷۹	.....	نمونه برداری	۱-۶-۴
۸۰	.....	رواداری وزن میلگردها	۲-۶-۴
۸۰	.....	مقاومت آرماتورها	۳-۶-۴
۸۱	.....	شکل پذیری آرماتورها	۴-۶-۴
۸۲	.....	جوش آرماتورها	۵-۶-۴
۸۹	.....	سایر موارد	۶-۶-۴
۸۹	.....	۷-۴ انبار کردن و نگهداری آرماتورها	

فصل پنجم

۹۳	.....	مبانی طرح مخلوط بتن	
۹۳	.....	۱-۵ گستره	
۹۳	.....	۲-۵ کلیات	
۹۳	.....	مقاومت فشاری مشخصه بتن	۱-۲-۵
۹۵	.....	۳-۵ رده بندی بتن	
۹۵	.....	۴-۵ مبانی طرح مخلوط	
۹۸	.....	۵-۵ مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط	
۹۸	.....	کلیات	۱-۵-۵
۹۸	.....	انحراف معیار مقاومت کارگاهی	۲-۵-۵
۱۰۰	.....	حاشیه ایمنی مقاومت	۳-۵-۵
۱۰۱	.....	محاسبه مقاومت فشاری هدف	۴-۵-۵
۱۰۲	.....	۶-۵ دوام مشخصه و محاسبه دوام هدف	
۱۰۲	.....	۷-۵ روش آزمایشگاهی تعیین طرح مخلوط	
۱۰۲	.....	کلیات	۱-۷-۵
۱۰۲	.....	الزامات فنی - اجرایی	۲-۷-۵
۱۰۵	.....	۸-۵ طرح مخلوط نهایی	
۱۰۶	.....	اطلاعات مربوط به بتن	۱-۸-۵
۱۰۶	.....	اطلاعات مصالح مصرفی در طرح مخلوط	۲-۸-۵

- ۳-۸-۵ ..... اطلاعات طرح مخلوط و نتایج مخلوط آزمایشی ۱۰۷
- ۹-۵ تغییر مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط ۱۰۸

فصل ششم

۱۱۳ ..... دوام یا پایایی بتن

- ۱-۶ گستره ۱۱۳
- ۲-۶ کلیات ۱۱۳
- ۳-۶ رده بندی شرایط محیطی ۱۱۶
- ۴-۶ الزامات فنی و اجرایی برای تامین دوام بتن ۱۱۹
- ۱-۴-۶ کلیات ۱۱۹
- ۲-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از یون های کلرید و آب دریا ۱۲۰
- ۳-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از کرناته شدن ۱۲۵
- ۴-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر حمله سولفات ها ۱۲۷
- ۵-۴-۶ الزامات دوام بتن در روبروئی با چرخه های یخ زدن و آب شدن ۱۳۰
- ۶-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر واکنش قلیایی - سنگدانه ۱۳۱
- ۷-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر سایش ۱۳۴
- ۸-۴-۶ الزامات دوام بتن در مقابل آتش ۱۳۶
- ۵-۶ تخمین عمر مفید سازه های بتن آرمه ۱۳۶

فصل هفتم

۱۴۳ ..... الزامات اجرایی بتن

- ۱-۷ گستره ۱۴۳
- ۲-۷ اقدامات اولیه ۱۴۳
- ۱-۲-۷ نیروی انسانی ۱۴۳
- ۲-۲-۷ آماده سازی محل بتن ریزی ۱۴۴
- ۳-۷ ساخت و تولید بتن ۱۴۴
- ۱-۳-۷ کلیات ۱۴۴
- ۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره سازی ۱۴۵
- ۳-۳-۷ تجهیزات توزین و پیماننه کردن ۱۴۷
- ۴-۳-۷ مخلوط کن ها و اختلاط بتن ۱۴۹
- ۵-۳-۷ بازرسی و کنترل تجهیزات تولید ۱۵۲
- ۴-۷ انتقال بتن و بتن ریزی ۱۵۳

۱۵۳	..... کلیات	۱-۴-۷
۱۵۴	..... زمان مجاز بتن ریزی	۲-۴-۷
۱۵۵	..... انتقال بتن	۳-۴-۷
۱۶۱	..... عملیات بتن ریزی	۴-۴-۷
۱۶۴	..... ۵-۷ تراکم بتن	
۱۶۴	..... کلیات	۱-۵-۷
۱۶۵	..... الزامات اجرایی	۲-۵-۷
۱۶۷	..... ۶-۷ پرداخت سطح بتن	
۱۶۷	..... کلیات	۱-۶-۷
۱۶۸	..... مراحل اجرایی پرداخت سطح	۲-۶-۷
۱۶۹	..... ۷-۷ عمل آوری بتن	
۱۶۹	..... کلیات	۱-۷-۷
۱۷۰	..... عمل آوری اولیه یا محافظت	۲-۷-۷
۱۷۰	..... عمل آوری نهایی یا مراقبت	۳-۷-۷
۱۷۶	..... مدت عمل آوری	۴-۷-۷
۱۷۸	..... پروراندن بتن	۵-۷-۷
۱۸۳	..... ۸-۷ کنترل کیفیت عمل آوری	
۱۸۴	..... ۹-۷ نمونه‌های آگاهی	
۱۸۴	..... ۱۰-۷ بتن ریزی در هوای سرد	
۱۸۴	..... کلیات	۱-۱۰-۷
۱۸۵	..... الزامات قبل از بتن ریزی	۲-۱۰-۷
۱۸۵	..... دمای مخلوط بتن	۳-۱۰-۷
۱۸۷	..... سایر الزامات و توصیه‌ها	۴-۱۰-۷
۱۸۸	..... الزامات پس از بتن ریزی	۵-۱۰-۷
۱۸۹	..... حفاظت بتن	۶-۱۰-۷
۱۹۰	..... افت دما پس از دوره حفاظت	۷-۱۰-۷
۱۹۰	..... قالب‌برداری	۸-۱۰-۷
۱۹۱	..... ۱۱-۷ بتن ریزی در هوای گرم	
۱۹۱	..... کلیات	۱-۱۱-۷
۱۹۱	..... الزامات قبل از بتن ریزی	۲-۱۱-۷
۱۹۲	..... ساخت بتن	۳-۱۱-۷
۱۹۳	..... انتقال بتن	۴-۱۱-۷

۱۹۳.....	بتن ریزی	۵-۱۱-۷
۱۹۴.....	عمل آوری	۶-۱۱-۷
۱۹۵.....	قالب برداری	۷-۱۱-۷

فصل هشتم

۱۹۹..... ارزیابی و پذیرش بتن

۱۹۹.....	۱-۸ گستره	۱-۸-۸
۱۹۹.....	۲-۸ کلیات	۲-۸-۸
۲۰۰.....	۳-۸ محل و تواتر نمونه برداری	۳-۸-۸
۲۰۰.....	محل و تواتر نمونه برداری بتن تازه	۱-۳-۸
۲۰۰.....	محل و تواتر نمونه برداری برای مقاومت	۲-۳-۸
۲۰۲.....	محل و تواتر نمونه برداری برای دوام	۳-۳-۸
۲۰۳.....	۴-۸ ضوابط پذیرش بتن	۴-۸-۸
۲۰۳.....	پذیرش بتن تازه	۱-۴-۸
۲۰۴.....	پذیرش مقاومت بتن	۲-۴-۸
۲۰۷.....	پذیرش دوام بتن	۳-۴-۸
۲۰۸.....	۵-۸ بررسی بتن کم مقاومت	۵-۸-۸
۲۰۸.....	کلیات	۱-۵-۸
۲۰۸.....	روش های تحلیلی	۲-۵-۸
۲۰۹.....	روش مغزه گیری	۳-۵-۸
۲۱۲.....	آزمایش بارگذاری سازه	۴-۵-۸
۲۱۳.....	سایر اقدامات	۵-۵-۸
۲۱۳.....	۶-۸ بررسی بتن کم دوام	۶-۸-۸
۲۱۳.....	کلیات	۱-۶-۸
۲۱۴.....	روش تحلیلی	۲-۶-۸
۲۱۴.....	روش مغزه گیری	۳-۶-۸
۲۱۵.....	سایر اقدامات	۴-۶-۸

فصل نهم

۲۱۹..... قالب بندی

۲۱۹.....	۱-۹ گستره	۱-۹-۹
۲۱۹.....	۲-۹ کلیات	۲-۹-۹

۲۲۰	۳-۹ جنس قالب‌ها و انواع آن‌ها
۲۲۴	۴-۹ طراحی قالب
۲۲۴	۱-۴-۹ کلیات
۲۲۶	۲-۴-۹ بارها طراحی
۲۳۲	۳-۴-۹ الزامات طراحی
۲۳۴	۵-۹ قالب‌بندی
۲۳۴	۱-۵-۹ الزامات اجرایی قالب‌بندی
۲۳۶	۲-۵-۹ رواداری قالب‌ها
۲۳۶	۶-۹ قالب‌برداری
۲۳۶	۱-۶-۹ الزامات اجرایی قالب‌برداری
۲۳۶	۲-۶-۹ برداشتن پایه‌های اطمینان
۲۴۰	۷-۹ لوله‌ها و مجراهای جاگذاری شده در بتن

فصل دهم

۲۴۳ درزهای سازه‌های بتنی

۲۴۳	۱-۱۰ گستره
۲۴۳	۲-۱۰ کلیات
۲۴۴	۱-۲-۱۰ درزهای ساخت یا درز اجرایی
۲۴۸	۲-۲-۱۰ درزهای انقباض یا درزهای جمع‌شدگی
۲۴۹	۳-۲-۱۰ درزهای جداکننده یا درزهای انبساط
۲۵۰	۴-۲-۱۰ درزهای انقطاع
۲۵۰	۵-۲-۱۰ درزهای دال متکی بر زمین
۲۵۴	۶-۲-۱۰ پُر کردن درزها

فصل یازدهم

۲۵۹ بتن‌های ویژه

۲۵۹	۱-۱۱ گستره
۲۵۹	۲-۱۱ کلیات
۲۶۰	۳-۱۱ بتن پُرمقاومت
۲۶۰	۱-۳-۱۱ کلیات
۲۶۰	۲-۳-۱۱ مصالح مصرفی
۲۶۲	۳-۳-۱۱ طرح مخلوط

۲۶۳.....	الزامات اجرایی	۴-۳-۱۱
۲۶۳.....	۴-۱۱ بتن الیافی	
۲۶۳.....	کلیات	۱-۴-۱۱
۲۶۴.....	مشخصات الیاف	۲-۴-۱۱
۲۶۵.....	طرح مخلوط	۳-۴-۱۱
۲۶۵.....	الزامات اجرایی	۴-۴-۱۱
۲۶۷.....	آزمایش های بتن الیافی	۵-۴-۱۱
۲۶۷.....	۵-۱۱ بتن خودتراکم	
	کلیات ۲۶۷	۱-۵-۱۱
۲۶۸.....	مصالح مصرفی	۲-۵-۱۱
۲۶۹.....	طرح مخلوط	۳-۵-۱۱
۲۷۱.....	الزامات اجرایی	۴-۵-۱۱
۲۷۳.....	۶-۱۱ بتن پاششی	
۲۷۳.....	کلیات	۱-۶-۱۱
۲۷۴.....	مصالح مصرفی	۲-۶-۱۱
۲۷۵.....	طرح مخلوط	۳-۶-۱۱
۲۷۵.....	ارزیابی قبل از ساخت	۴-۶-۱۱
۲۷۷.....	ارزیابی و پذیرش در حین ساخت	۵-۶-۱۱
۲۷۸.....	الزامات اجرایی	۶-۶-۱۱
۲۸۱.....	۷-۱۱ بتن سبکدانه سازه ای	
۲۸۱.....	کلیات	۱-۷-۱۱
۲۸۲.....	سنگدانه مصرفی	۲-۷-۱۱
۲۸۲.....	طرح مخلوط	۳-۷-۱۱
۲۸۲.....	الزامات اجرایی	۴-۷-۱۱
۲۸۴.....	۸-۱۱ بتن سنگین	
۲۸۴.....	کلیات	۱-۸-۱۱
۲۸۴.....	مصالح مصرفی	۲-۸-۱۱
۲۸۶.....	طرح مخلوط	۳-۸-۱۱
۲۸۶.....	الزامات اجرایی	۴-۸-۱۱
۲۸۷.....	۹-۱۱ بتن پیش آکنده	
۲۸۷.....	کلیات	۱-۹-۱۱

۲۸۷.....	مصالح مصرفی.....	۲-۹-۱۱
۲۸۹.....	طرح مخلوط.....	۳-۹-۱۱
۲۹۰.....	الزامات اجرایی.....	۴-۹-۱۱
۲۹۲.....	نمونه برداری و آزمایش.....	۵-۹-۱۱
۲۹۳.....	۱۰-۱۱ بتن ریزی زیر آب.....	
	کلیات ۲۹۳	۱-۱۰-۱۱
۲۹۴.....	بتن ریزی با لوله ترمی.....	۲-۱۰-۱۱
۲۹۹.....	بتن ریزی با پمپ کردن مستقیم.....	۳-۱۰-۱۱

فصل اول

کلیات

فصل اول

کلیات

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱ گستره

ت ۱-۱ گستره

این فصل، به شرح مختصری کلیاتی اختصاص دارد که در تدوین جلد دوم آیین‌نامه بتن ایران «آبا» رعایت شده است. عناوین این کلیات عبارتند از:

الف- مطالب عمومی؛

ب- هدف؛

پ- دامنه کاربرد؛

ت- مقام قانونی مسئول؛

ث- سیستم واحدهای اندازه‌گیری؛

ج- مواد و مصالح خاص یا روش‌ها و سامانه‌های اجرایی؛

چ- مدارک و مستندات ساخت؛

ح- منابع و مراجع مورد استفاده؛

۲-۱ مطالب عمومی

ت ۲-۱ مطالب عمومی

۱-۲-۱ این جلد آیین‌نامه مربوط به الزامات ساخت و اجرای بتن و آرماتور در قطعات بتن‌آرمه، همراه با قالب‌بندی آنهاست.

در این جلد علاوه بر بروز رسانی این الزامات، در مقایسه با ویرایش قبلی (۱۳۷۹)، دو فصل زیر اضافه شده است.

الف- در فصل ششم به موضوع دوام یا پایایی بتن و فولاد پرداخته شده و در آن ضمن معرفی شرایط محیطی نامناسب، روش‌های رویارویی با آنها ارائه شده است.

ب- در فصل یازدهم تعدادی از بتن‌های ویژه مانند «بتن پُر مقاومت» معرفی شده و الزامات مربوط به هر یک آورده شده است.

۱-۲-۲ در پروژه‌هایی که از محل وجوه عمومی ساخته می‌شوند و یا به صورت مشارکت عمومی و خصوصی هستند

متن اصلی

(موضوع ماده ۳۴ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه) برای طراحی قطعات و سازه‌هایی که در محدوده کاربرد این آیین نامه قرار دارند، باید فقط از ضوابط این آیین نامه استفاده شود. لذا در کاربری الزامات این آیین نامه باید تنها از موارد و محدودیت‌ها و آزمایش‌های عنوان شده استفاده شود و از اختلاط آن‌ها با سایر آیین‌نامه‌های ملی یا بین‌المللی، هرچند معتبر، مگر با رعایت **بند ۱-۷**، خودداری شود. در مواردی که این آیین نامه مسکوت است، استفاده از سایر آیین‌نامه‌ها با ارایه مدارک معتبر در چارچوب **بند ۱-۷** مجاز می‌باشد.

۳-۱ هدف

۱-۳-۱ هدف این جلد آیین نامه ارایه ضوابط و الزاماتی در بکارگیری مصالح مصرفی و روش‌های اجرایی ساخت است که با رعایت آن‌ها حداقل مقاومت، پایداری و دوام در عمر پیش‌بینی شده برای بهره‌برداری، در سازه‌های بتنی موضوع آیین نامه تامین می‌شود.

ت ۳-۱ هدف**۴-۱ دامنه کاربرد**

۱-۴-۱ ضوابط و الزامات این جلد آیین نامه عمدتاً برای ساختمان‌ها بتن‌آرمه است اما می‌تواند در بسیاری از موارد، سازه‌های دیگر بتن‌آرمه را که دارای رده بتن C20 تا C50 و حتی تا C70 می‌باشند، نیز پوشش دهد.

ت ۴-۱ دامنه کاربرد

ت ۱-۴-۱ ضوابط این آیین نامه برای بتن‌هایی با رده کمتر از C20 به صورت محافظه‌کارانه قابل استفاده است. برای بتن‌های پرکننده یا بتن ساده و غیرمسلح نیاز به آیین نامه جداگانه‌ای می‌باشد

۲-۴-۱ ضوابط و الزامات این جلد آیین نامه می‌تواند، تا حدی که کاربرد داشته باشد در سازه‌های خاص زیر به کار برده شوند. بدیهی است برای این سازه‌های، ممکن است نیاز به ضوابط و الزامات دیگری باشد که برای آن‌ها باید به آیین نامه مربوط مراجعه شود:

الف- سازه‌های بتنی ساده و کم آرماتور؛

ب- سازه‌های بتنی پیش‌تنیده؛

پ- سازه‌های بتنی پیش‌ساخته؛

ت- سازه‌های بتنی ساخته شده با بتن اسفنجی یا متخلخل یا هوادار شده؛

ث- سازه‌های بتنی الیاف‌دار؛

ج- سازه‌های بتنی حجیم؛

چ- سیلوها و انبارهای بتنی غلات و مواد دانه‌ای یا پودری؛

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

- ح- مخازن آب و فاضلاب و سازه‌های فرآیندی تصفیه آب و فاضلاب؛
- خ- سازه‌های بتنی که در معرض دمای زیاد قرار دارند؛
- د- سقف‌های پوسته‌ای و ورق‌های تا شده؛
- ذ- سازه‌های مقاوم در برابر انفجار؛
- ر- سازه‌های مقاوم در برابر عبور پرتوهای هسته‌ای؛
- ز- رویه‌های بتنی راه‌ها.

۵-۱ مقام‌های قانونی مسئول**ت ۵-۱ مقام‌های قانونی**

- ۱-۵-۱ مقام‌های قانونی مسئول در این آیین‌نامه به افراد حقیقی یا حقوقی به شرح زیر اطلاق می‌شود و هر کدام متناسب با قرارداد منعقد، متعهد به رعایت مسئولیت خود در پروژه می‌باشد:
- کارفرما: مالک یا سفارش دهنده؛
- مشاور: مسئول طراحی سازه؛
- دستگاه نظارت: مسئول نظارت بر اجرا؛
- پیمانکار: مسئول اجرا؛
- بازرس (حسب نیاز پروژه): مسئول تایید.

۶-۱ سیستم واحدهای اندازه‌گیری**ت ۶-۱ سیستم واحدهای اندازه‌گیری**

- ۱-۶-۱ در این جلد آیین‌نامه، واحدهای اندازه‌گیری، سیستم بین‌المللی SI است. واحدهای مورد استفاده به شرح زیراند:
- الف- طول: متر؛
- ب- زمان: ثانیه؛
- پ- جرم: کیلوگرم؛
- ت- وزن: نیوتن؛
- ث- تنش یا فشار: نیوتن بر مترمربع (پاسکال) یا نیوتن بر میلی‌متر (مگاپاسکال)؛
- ج- شدت جریان الکتریکی: آمپر؛
- چ- بار الکتریکی: آمپر ثانیه (کولن یا کولمب)؛
- ح- دما: درجه سلسیوس؛
- خ- پتانسیل الکتریکی: ولت؛
- د- مقاومت الکتریکی: اهم؛
- ذ- مقاومت ویژه الکتریکی: اهم متر؛
- ر- رسانایی (هدایت) الکتریکی: زیمنس؛

متن اصلی

ز- رسانایی (هدایت) ویژه الکتریکی: زیمنس برمتر؛
ژ- انرژی ، کار، گرما: ژول (نیوتن متر)
س- بسامد (تواتر): هرتز؛
ش- توان: وات (ژول بر ثانیه).

تفسیر/توضیح

ت ۷-۱ مواد مصالح خاص یا روش‌ها و سامانه‌های خاص اجرایی

۷-۱ مواد مصالح خاص یا روش‌ها و سامانه‌های خاص اجرایی

۷-۱-۱ در مواردی که استفاده از مصالح خاص یا بکارگیری روش‌ها و سامانه‌های خاص اجرایی، متفاوت با آنچه که در این آیین‌نامه ارائه شده، ولی در دامنه کاربرد آن قرار دارد، نیاز باشد، ارائه دهندگان باید نسبت به اخذ گواهی‌نامه فنی از دبیرخانه دائمی آیین‌نامه بتن ایران اقدام نمایند.

ت ۸-۱ مدارک و مستندات ساخت

۸-۱ مدارک و مستندات ساخت

۸-۱-۱ ارائه مدارک و مستندات ساخت به شرح زیر باید توسط پیمانکار تهیه و به تایید دستگاه نظارت برسد. این مدارک سرانجام باید به کارفرما تحویل و در پایگاه اطلاع‌رسانی قراردادهای (در حوزه وجوه عمومی و یا مشارکت عمومی و خصوصی) درج شود.
الف- پرونده گزارش آزمایش‌های انجام شده بر روی بتن و آرماتورها؛
ب- گزارش نهایی طرح مخلوط بتن برای رده‌های مختلف؛
پ- نقشه‌های «چون ساخت» همراه با جزئیات اجرا شده در کارگاه؛
ت- تصاویر و فیلم‌های اجرایی، به ویژه قبل و بعد از بتن‌ریزی هر قطعه مورد نظر مشاور.

ت ۹-۱ منابع و مراجع مورد استفاده

۹-۱ منابع و مراجع مورد استفاده

الف- استانداردهای ملی؛
ب- آیین‌نامه بتن ایران - ویرایش اول و دوم؛
پ- استانداردهای انجمن امریکایی مصالح و آزمایش‌ها (ASTM)؛
ت- روش ملی طرح مخلوط بتن، نشریه شماره ض ۴۹۷- مرکز تحقیقات راه ، مسکن و شهرسازی ویرایش سوم؛

تفسیر/توضیح

متن اصلی

پ- مجموعه ۶ جلدی دستنامه بتن آمریکا (ACI Manual)
؛(of concrete practice

چ : آیین نامه بتن آمریکا (ACI 318-19)؛

ح : آیین نامه بتن اروپا . Concrete - Specification,
performance, production and conformity, BS EN 206:
2013

خ : استانداردهای اروپایی EN؛

د: Standard Specification for Concrete Structures,
Materials and Construction, JSCE 2007.

فصل دوم

واژه‌ها و تعاریف

فصل دوم

واژه‌ها و تعاریف

۱-۲ تعاریف

واژه فارسی و تعریف آن	واژه انگلیسی
چسب، ماده شیمیایی مرکب از پلیمرهای آلی یا مواد غیر آلی است.	adhesive
افزودنی، ماده افزودنی، ماده اضافه شونده سیمانی که به بتن، گروت و ملات، قبل یا در حین اختلاط اضافه می‌شود؛ و مشخصات بتن تازه و یا بتن سخت شده را اصلاح می‌نماید.	admixture
سنگدانه، مصالح دانه‌ای مانند شن، ماسه که به همراه سیمان و آب برای ساختن بتن به کار برده می‌شود.	aggregate
سرعت هم‌زدن، سرعت کند چرخش دیگ کامیون مخلوط‌کن (که معمولا بین ۲ تا ۵ دور در دقیقه) می‌باشد.	agitating Speed
بتن تمام سبکدانه، بتن با سبکدانه‌های ریز و درشت.	all lightweight aggregate concrete
سنگدانه‌های درهم، به سنگدانه‌های مخلوط ریز و درشت گفته می‌شود که از بستر رودخانه‌ها یا زمین‌های برداشت می‌شود.	all-in aggregates
گذاشتن پایه اطمینان که از ابتدا باید محل آن مشخص باشد و نباید در هنگام قالب‌برداری قطعات خمشی برداشته شود.	back-shoring
نشیمن میلگرد، خرک، تکیه‌گاه و نشیمنی است که برای نگهداشتن شبکه میلگردها در جای مناسب خود به کار می‌رود تا از جابجا شدن آن، در حین بتن‌ریزی جلوگیری کند.	bar support, bar chair
ایستگاه تولید بتن، کارگاه‌هایی هستند که بتن را با مقیاس صنعتی یا تحت شرایط ویژه تهیه کرده و به مصرف‌کننده عرضه می‌کنند. این ایستگاه می‌تواند ثابت یا متحرک باشد.	batching plant
مواد سیمانی یا مواد چسباننده، موادی با خاصیت چسبانندگی اجزای بتن به یکدیگر که شامل؛ سیمان پرتلند، سیمان آمیخته، سیمان انبساطی و یا با ترکیب سایر مواد مانند خاکستر بادی، پوزولان‌های طبیعی خام یا فرآوری شده، دوده سیلیس و سرباره، ارزش چسباننده‌ایی پیدا می‌کنند.	cementitious materials
الزامات انطباقی، الزامات مربوط به ساخت که تا حد کاربرد باید در مدارک ساخت، توسط مهندس طراح، به پیمان کار ابلاغ یا توصیه شود.	compliance requirement
بتن، مخلوط مواد سیمانی یا هر چسباننده، دانه‌های ریز و درشت، آب با یا بدون مواد افزودنی و الیاف.	concrete

واژه فارسی و تعریف آن	واژه انگلیسی
پوشش بتنی روی میلگرد، ضخامت پوشش بتنی روی فولادهای جاگذاری شده و آرماتورهای نزدیک سطح قطعه بتنی.	concrete cover
مقاومت فشاری مشخصه بتن، مقاومت فشاری بتن که در طراحی سازه مورد استفاده قرار می‌گیرد و بر اساس ضوابط این آیین‌نامه ارزیابی می‌شود.	concrete strength, specified compressive, (f'c)
مدارک و نقشه‌های ساخت مربوط به محل، طراحی، مصالح و خصوصیات فیزیکی اعضا در یک طرح که برای گرفتن مجوز ساخت لازم است.	construction documents
درز انقباض، درز جمع‌شدگی، شیار که در قطعه بتنی برای متمرکز کردن ترک خوردگی‌های ناشی از جمع‌شدگی بتن در آن محل، ایجاد می‌شود.	contraction joint
اطلاعات طراحی، اطلاعات خاص پروژه که تا حد کاربرد باید در مدارک ساخت، توسط مهندس طراح، آورده شود.	design information
دوام یا پایداری، توانایی عضو بتنی برای مقابله با شرایط محیطی که موجب ایجاد خسارت، اختلال در بهره‌برداری و کاهش طول عمر آن می‌گردند.	durability
قطعات جایدگی شده در بتن، قطعاتی به جز میلگردها و مهارها که در بتن جاگذاری می‌شوند. میلگردها و سایر وسایلی که برای تثبیت قطعات در بتن جاگذاری می‌شوند، آرماتور به حساب می‌آیند.	embedded
پرداخت سطح، تسطیح نهایی سطح فوقانی بتن است.	finishing
رده پرداخت، کیفیت بافت سطحی بتن که قالب‌بندی نشده است.	finishing Class
مقاومت خمشی، یا مدول گسیختگی مشخصه‌ای از بتن است که تنش نهایی گسیختگی بن را تحت شرایط خمش اندازه‌گیری می‌کند. مدول گسیختگی در حالت سه نقطه‌ای اندازه‌گیری می‌شود.	flexural (bending) tensile strength, modulus of ruptur
آب آزاد یا موثر، آبی است که بیرون از سنگدانه‌های اشباع از سطح خشک در بتن و در اختلاط با مواد سیمانی و پودرها وجود دارد.	free water, effective water
درز انقطاع یا درز جدایی، درزهایی که برای جدا کردن دو سازه پیش‌بینی می‌شود. گاه درز انبساط نیز در این تعریف می‌گنجد.	isolation joint
سبکدانه، سنگدانه با چگالی حجمی مساوی یا کم‌تر از ۱۲۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب. به استاندارد ملی ۴۹۸۵ مراجعه شود.	lightweight aggregate
بتن سبکدانه (نیمه سبک دانه)، بتن با سبکدانه درشت یا ریز یا ترکیبی از سبکدانه و سنگدانه معمولی.	lightweight or semi lightweight aggregate concrete
خمیره، خمیر مواد سیمانی یا مخلوط خمیر مواد سیمانی و ماسه.	matrix
سرعت اختلاط، سرعت تند چرخش دیگ کامیون مخلوط کن (که معمولاً بین ۱۰ تا ۱۷ دور در دقیقه) می‌باشد.	mixing Speed
مدول (ضریب) الاستیسیته، مدول (ضریب) ارتجاعی، نسبت تنش به کرنش در تنش‌های کمتر از مقاومت حد تناسب ماده.	modulus of elasticity
بتن با چگالی معمولی، بتن با سنگدانه‌های با چگالی معمولی.	normal weight concrete
لرزاندن بیش از حد بتن که موجب جداشدگی و رو زدن شیره بتن می‌شود.	over vibration

واژه فارسی و تعریف آن	واژه انگلیسی
ستون پایه یا ستونچه، ستون کوتاه که در آن نسبت ارتفاع به کم‌ترین بعد مقطع، کوچک‌تر یا مساوی ۳ باشد. در ستون‌های هر می کم‌ترین بعد، متوسط ابعاد مقاطع در بالا و پایین ستون است.	pedestal
قالب ماندگار، قالب گمشده که به دو صورت توکار (مدفون) و روکار تقسیم می‌شود.	permanent form
بتن ساده، بتن بدون آرماتور یا با آرماتور کمتر از حداقل تعیین شده برای بتن آرمه.	plain concrete
بیرون پریدگی مواد یا اجزا بتن از سطح آن.	pop out concrete
بتن پیش ساخته، قطعه بتنی که در محل دیگری، غیر از مکان نهایی‌اش در سازه، ساخته می‌شود.	precast concrete
بتن آرمه، بتنی که با آرماتور یا الیاف، به میزان حداقل تعیین شده در این آیین‌نامه، تقویت شده باشد.	reinforced concrete
آرماتور، میلگرد یا مسلح کننده‌های فولادی جای گذاری شده در بتن که با مشخصات فصل ۴ تطابق داشته باشند.	reinforcement
آرماتور آجدار، آرماتور با بدنه شکل داده شده غیر صاف.	reinforcement, deformed
آرماتور انتظار، آرماتوری که برای اتصال دو قطعه از یک عضو و یا یک عضو به شالوده در بتن جای گذاری می‌شود. این آرماتور باید بتواند از عهده انتقال بارها در اتصال برآید.	reinforcement, dowel
آرماتور ساده، آرماتور با بدنه صاف.	reinforcement, plain
میلگرد، یک عضو میله‌ای فولادی یا پلیمری است که برای مسلح کردن (آرماتورگذاری) بتن به کار می‌رود.	reinforcing bar
زدن (گذاشتن) پایه بعنوان پایه اطمینان (پشتیبان) که محل آن از ابتدا مشخص نیست و پس از برداشتن پایه‌های زیرین قطعات خمشی، مجدداً بلافاصله در محل مورد نظر قرار می‌گیرد.	reshoring
بریدن درز با اره که به دو صورت خشک‌بر و تربر انجام می‌شود.	saw-cutting joint
شمشه، وسیله‌ای که برای رساندن سطح بتن به تراز خاص به کار می‌رود. شمشه بصورت دستی یا مکانیکی (ماشینی) وجود دارد.	screed
شمشه‌کشی، عمل استفاده از شمشه برای رساندن به تراز خاص را می‌گویند.	screeding
فاصله نگهدار یا لقمه، وسیله و ابزاری است که برای نگهداشتن میلگردها و تامین پوشش بتنی روی میلگردها بین روبه قالب و میلگردها و همچنین حفظ فاصله قالب نیز قرار داده می‌شود.	spacer
فاصله خالص، فاصله پشت به پشت دو جزء مجاور.	spacing, clear
وصله میلگرد، اتصال (هم‌بندی) یک میلگرد به میلگرد دیگر به کمک همپوشانی، جوش، همبند مکانیکی یا هر شیوه مجاز دیگر است.	splice
مقاومت کششی شکافتی، مقاومت کششی بتن بصورت شکافتی به شکل دو نیم یا شقه شدن (آزمایش برزیلی).	splitting tensile strength (f_{ct})
بتن مسلح به الیاف فولادی، بتن حاوی مقدار معینی الیاف فولادی پراکنده غیر پیوسته در راستاهای مختلف.	steel fiber reinforced concrete
سرزنی، حذف اضافات بتن به کمک شمشه‌گیری یا خط‌کش سرزن	striking off
بتن سازه‌ای، بتنی که برای تحمل بار بکار برده می‌شود.	structural concrete
کامیونی که برای حمل بتن استفاده می‌شود و دارای دیگ چرخان مخلوط‌کن است.	truck mixer

واژه فارسی و تعریف آن	واژه انگلیسی
آبکشی مکشی، روشی است که برای جمع‌آوری آب رزوده و افزایش کیفیت سطح بتن، استفاده می‌شود.	vacuum dewatering
شمشه لرزان، یکی از انواع شمشه مکانیکی است که همزمان با لرزاندن سطح بتن عمل ماله‌کشی و تراز کردن را نیز انجام می‌دهد.	vibrating screed
نسبت آب به مواد سیمانی، نسبت آب آزاد بتن به وزن مواد سیمانی مخلوط در آن این نسبت به صورت اعشاری بیان می‌شود.	water cementitious materials ratio

۲-۲ واژه‌نامه

واژه فارسی	واژه انگلیسی
آ	
ابزار زنی-لبه‌بری	edging
اپوکسی رزین غنی شده با روی	zinc rich resin epoxy
اتصال نوک به نوک، لب به لب	butt joint
اثرات بار	load effects
ارتعاش بیش از حد، لرزاندن بیش از اندازه	over vibration
ارتفاع مؤثر مقطع	effective depth of section
اره خشک‌بر درز بتن تازه	early-entry dry-cut saw
اره درز بُر	Saw-Cutting Joint
استوانه عمل‌آوری شده در شرایط (واقعی) کارگاهی	field-cured cylinder
اسلامپ هدف	target slump
اطلاعات طراحی	design information
افت روانی، افت اسلامپ	slump loss
افت کارائی	workability loss
افزودن آب (به مخلوط بتن) و مخلوط کردن	tempering
افزودن مجدد آب و مخلوط کردن آن	re-tempering
افزودنی اصلاح‌کننده گرانروی (لزجت)	viscosity modifying admixture
افزودنی بازدارنده خوردگی	corrosion inhibitor admixture
افزودنی زودسخت‌کننده (تندگیر)	rapid hardening admixture
افزودنی کاهنده آب	water-reducing admixture
افزودنی، ماده افزودنی	admixture
افزونه، ماده مکمل (در ادبیات اروپایی)	addition
الیاف	fiber
الیاف درشت (بلند)، الیاف ماکرو	macro fiber

واژه فارسی	واژه انگلیسی
الیاف ریز (کوتاه)، الیاف میکرو	microfiber
الیاف فولادی	steel fiber
اندود، پوشش	coating
ایجاد حوضچه، حوضچه‌سازی	ponding
ایستگاه تولید بتن، مرکز تهیه بتن	batching plant, central mixing plant
آ	
آب اختلاط	mixing water
آب انداختن، رو زدن آب، آب‌آوری	bleeding
آب آزاد	free water
آب سطحی جذب شده	adsorbed water
آب موثر، آب کل	effective water, total water
آب‌بند کننده درز	sealer
آب‌شستگی	wash-out
آبکشی مکشی	vacuum dewatering
آرماتور	reinforcement
آرماتور انتظار	reinforcement, dowel
آرماتور آجدار	reinforcement, deformed
آرماتور تکمیلی	reinforcement, supplementary
آرماتور دورپیچ	spiral reinforcement
آرماتور دورگیر	hoop reinforcement
آرماتور ساده	reinforcement, plain
آرماتور سیمی جوشی	reinforcement, welded wire
آرماتور طولی	longitudinal reinforcement
آرماتور عرضی	transverse reinforcement
آرماتور مهار	reinforcement, anchor
آزمایش بیرون کشیدن	pull-out test
آزمایش چرخ پهن (سایش بتن)	wide wheel test
آزمایش سایش بتن به روش بوهم	Bohme test
آزمایش غیر مخرب	non-destructive test
آزمایش کشیدن از سطح، آزمایش قلوه‌کن کردن، آزمایش هم‌بند، آزمایش کشش مستقیم	pull-off test
آزمایش متیلن بلو (آزمایش تعیین رس)	methylene blue test
آزمایش استوانه سنگی (در بررسی واکنش قلیایی)	rock cylinder test
آستانه خوردگی	corrosion threshold
آهک آزاد (آهک زنده سیمان)	free lime

واژه انگلیسی	واژه فارسی
quick lime	آهک زنده، آهک نشکفته، آهک هیدراته نشده
hydrated lime	آهک هیدراته، آهک آبدیده، آهک شکفته، کلسیم هیدروکسید
bleeding rate	آهنگ (نرخ) آب انداختن
ب	
blister (bump)	بادکردگی و تورم سطح، طبله
demolding	باز کردن قالب، قالب برداری
yield of concrete	بازدهی بتن
mixer efficiency	بازدهی مخلوط کن
texture	بافت، بافت سطحی
aerated concrete, cellular concrete, gas concrete	بتن اسفنجی، بتن هوادار شده، بتن گازی
reinforced concrete	بتن آرمه
normal weight concrete	بتن با چگالی معمولی
air-entrained concrete	بتن با حباب هوا، بتن حباب دار
no-slump concrete	بتن بدون اسلامپ
no-fines concrete, pervios concrete	بتن بدون ریزدانه، بتن بدون ماسه، بتن متخلخل
shotcrete, gunite concrete, sprayed concrete	بتن پاششی، بتن پاشیده، بتن پاشیدنی
rich concrete	بتن پُر مایه، بتن پُر سیمان
preplaced-aggregate concrete, prepacked concrete, injected aggregate concrete	بتن پیش آکنده، بتن با سنگدانه پیش آکنده
precast concrete	بتن پیش ساخته
green concrete	بتن تازه گرفته، بتن جوان، بتن نارس
fresh concrete	بتن تازه، بتن خمیری
Tremie concrete	بتن ترمی، بتن با قیف و لوله (برای زیر آب)
all lightweight concrete	بتن تمام سبکدانه
spun concrete, centrifuged concrete	بتن چرخیده، بتن ریخته شده با نیروی گریز از مرکز
sand-light weight concrete	بتن حاوی ماسه سبکدانه، بتن نیمه سبکدانه
mass concrete	بتن حجیم
in-situ concrete, cast in place concrete	بتن درجا
plain concrete	بتن ساده، بتن غیر مسلح
lightweight concrete	بتن سبکدانه، بتن نیمه سبکدانه
hardened concrete	بتن سخت شده
lean concrete	بتن کم سیمان، بتن کم مایه، بتن مگر
steel fiber reinforced concrete	بتن مسلح با الیاف فولادی
vacuum concrete	بتن مکیده
tie rod	بست قالب، میل مهار، کش قالب

واژه فارسی	واژه انگلیسی
بلوغ بتن، رسیدگی بتن	maturity of concrete
بهسازی سطحی، آماده‌سازی سطح	surface treatment
بیرون پریدگی سطحی	pop out
پ	
پاخور، پاشنه، رامکا	kicker
پایه اطمینان (در قالب)	back shoring
پایه، شمع	shore
پتوی عمل‌آوری، پوشینه مراقبت	curing blanket
پَخ، پَخی	chamfer
پرداخت	finishing
پرداخت جارویی	broom finish
پرداخت سطح	finishing
پرداخت مالهای، پرداخت لیسهای	trowel finish
پرکننده درز	joint filler
پُرکننده، نرمه	filler
پشت‌بند	stud
پکیدن، طبله کردن و خرد شدن	spalling
پودرشدگی سطح	dusting
پوسته پوسته شدن، پولکی شدن سطحی، پوستگی سطح	scaling
پوسته‌شدگی، ورقه‌شدگی سطح	delamination
پوشش بتنی روی میلگرد	concrete cover
پوشش قالب	form coating
پوشش نهایی بتنی	concrete lining
پیش اشباع‌سازی	presoaking, pre-saturation
پیش سرمایش	precooling
پیمانانه، هر نوبت اختلاط، بهر	batch
پیمانانه کردن حجمی	volume batching
پیمانانه کردن وزنی	weight batching
پیوستگی زُدا، پیوند شکن، جداکننده	bond breaker
پیوستگی، پیوند	bond
ت	
تاب برداشتن، پیچیدن	curling
تجمعی، سرهمی	cumulative
تخته ماله با دسته بلند	bull float

واژه فارسی	واژه انگلیسی
تخته ماله چوبی دسته بلند	wood bull float
تخته ماله دستی باریک و بلند (دسته کوتاه یا بلند)	darby
تخته ماله مکانیکی	mechanical float
تخته ماله، مال	float
تخته ماله کشی	floating
تخماق، کوبه	tamper
تراکم	consolidation
تراوایی، نفوذپذیری	permeability
ترک خوردگی پلاستیک، ترک خوردگی خمیری	plastic cracking
ترک خوردگی سطحی گسترده، ترک خوردگی پنجه‌غازی	pattern cracking
ترک‌های درهم، ترک‌های اتفاقی	random cracks
ترک‌های سطحی ریز	crazing cracks
ترک‌های موئی	hairline cracking
ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی خمیری، ترک‌های تکیدگی پلاستیک	plastic shrinkage cracks
ترمی، قیف و لوله، لوله ناودان شکل	tremie
تشعشع مادون قرمز	infrared radiation
تشکیل تاخیری اترینگایت	delayed ettringate formation (DEF)
تضمین کیفیت	quality assurance
تعیین نسبت‌ها	proportioning
تغییر رنگ، دو رنگ شدن	discoloration
تنگ، خاموت بسته، کش	tie
تواتر آزمایش، تکرار آزمایش	frequency of testing
ث	
ثبات، بقاء، پایداری	robustness
ج	
جام بتن، باکت	bucket, skip
جای‌گذاری شده	embedded
جدار قالب	sheathing
جداشدگی، جداشدن مواد از یکدیگر	segregation
جذب	absorption
جذب سطحی	adsorbtion
جریان اسلامپ	slump flow
جمع‌شدگی ذاتی یا خودبخودی، تکیدگی خودبخودی	autogenous shrinkage
جمع‌شدگی (تکیدگی) ناشی از خشک شدن	drying shrinkage

واژه فارسی	واژه انگلیسی
چ	
چتایی	hessian
چسب	adhesive
چسباننده	binder
چکش برجهنگی (چکش اشمیت)	rebound hammer
ح	
حاشیه ایمنی	margin of safety
حالت اشباع با سطح خشک	saturated surface dry (SSD)
حباب هوای عمدی یا خواسته	entrained air
حجم مطلق	absolute volume
حداقل (کمینه) اندازه اسمی سنگدانه	nominal minimum size of aggregate
حداکثر (بیشینه) اندازه اسمی سنگدانه	nominal maximum size of aggregate
حسگر	sensor
حسگر رطوبتی	moisture sensor
حفاظت کاتدی	cathodic protection
حفرات هوای سطحی	surface air voids
حفره حفره شدن، آبله‌رویی	pitting
حفظ اسلامپ، نگهداری اسلامپ	slump retention
حفظ کارائی، نگهداری کارائی	workability retention
حمله سولفاتی	sulfate attack
خ	
خاکستر بادی	fly ash
خَرک	bar chair
خرک، نگهدارنده میلگرد	chair
خلا زایی، حفره‌زایی	cavitation
خمیر در برگیرنده، خمیره، ماتریس	matrix
خودخشک‌شدگی، خشک‌شدگی درونی	self-desiccation
خوردگی	corrosion
د	
داربست	scaffold
داربست موقت، حایل موقت، قالب سقف	false work
دافع آب، آب‌گریز	water- repellent
دانه طویل، دانه سوزنی یا کشیده	elongated piece
دانه‌بندی	grading

واژه فارسی	واژه انگلیسی
دانه‌بندی پیوسته	continuous grading
درز انبساط	expansion joint
درز انقباض، درز جمع‌شدگی	contraction joint
درز انقطاع، درز جدایی	isolation joint
درز با میله پیوند دهنده	dowelled joint
درز حرکتی، درز حرکت	movement joint
درز ساخت، درز اجرایی	construction joint
درز سرد	cold joint
درز کام و زبانه	keyed joint
درز کنترل	control joint
درزبند، درز پرکن	joint sealant
درزگیر	sealant
درزگیری	sealing
دمای محیط (مجاور)	ambient temperature
دوام مشخصه	characteristic durability
دوام هدف	target durability
دوام، پایایی	durability
دوده سیلیس، میکروسیلیس	silica fume
دوغاب دوده سیلیس	silica fume slurry
دوغاب، روان ملات	grout
ذ	
ر	
رده پرداخت	finishing Class
رسانایی ویژه الکتریکی، هدایت ویژه الکتریکی	specific electrical conductivity
رطوبت آزاد، رطوبت سطحی	free moisture
رفتار شناسی، رئولوژی	rheology
رنگدانه	pigment
رنگدانه معدنی	mineral pigment
رواداری‌های اجرایی، رواداری‌های ساخت	construction tolerances
روان‌ساز، روان‌کننده، خمیری‌کننده	plasticizer
روانی بتن، قوام بتن	consistency of concrete
روانی خمیری، حالت خمیری	plastic consistency
روغن قالب	form oil
روکش درونی قالب	form lining

واژه انگلیسی	واژه فارسی
micro crack	ریز ترک
ز	
compliance requirement	الزامات اجرایی
dewatering	زدودن آب
delay time, lag time	زمان تاخیر
setting time	زمان گیرش
rust	زنگ ناشی از خوردگی فلزات
silica gel	ژل دوده سیلیس
gel	ژل، لعاب
س	
compatibility	سازگاری
lightweight aggregate	سبکدانه
blast-furnace slag	سرباره کوره آهنگدازی
striking off	سرزنی، برداشتن مواد اضافی
chute	سرسره، ناوه
mixing speed	سرعت اختلاط، سرعت دوران تند جام کامیون مخلوط کن
agitating speed	سرعت هم‌زدن، سرعت دوران کند جام کامیون مخلوط کن
brushed surface	سطح برس خورده
efflorescence	سفیدک، شوره
platform	سکوی کار
soundness	سلامت (سنگدانه یا سیمان)، انبساط
aggregate	سنگدانه
flaky aggregate	سنگدانه پولکی، دانه پولکی
flat aggregate	سنگدانه پولکی، دانه پولکی
coarse aggregate	سنگدانه درشت، درشت‌دانه
lightweight expanded clay aggregate (leca)	سنگدانه رس منبسط شده
fine aggregate	سنگدانه ریز، ریزدانه
combined aggregate	سنگدانه مخلوط شده
gap-graded aggregate	سنگدانه‌ها دانه‌بندی گسسته
all-in aggregate	سنگدانه‌های درهم
petrography	سنگ‌نگاری
heavyweight aggregate	سنگین دانه، سنگدانه سنگین
bug holes	سوراخ‌های ریز سطحی

واژه فارسی	واژه انگلیسی
سیمان با گرمزایی کم، سیمان کم حرارت	low-heat cement
سیمان با مقاومت زودرس، سیمان با تاب اولیه زیاد	high-early-strength cement
سیمان فله	bulk cement
سیمان کم قلیا	low-alkali cement
سیمان هیدرولیکی، سیمان آبی	hydraulic cement
ش	
شدت تبخیر، آهنگ یا نرخ تبخیر	evaporation rate
شرایط رویارویی، شرایط محیطی، شرایط در معرض قرار گرفتن	exposure conditions
شروع خوردگی	corrosion initiation
شسته شدن در اثر نشت آب	leaching
شعاع عمل، شعاع اثر	action radius
شمشه	screed
شمشه کوبه‌ای	tamper screed
شمشه لرزان	vibrating screed
شمشه کشی	screeding
شمع زنی مجدد، پایه اطمینان (پشتیبان)	reshoring
شمع‌زنی، گذاشتن پایه	shoring
شیارزن، درزساز	groover
شیره ضعیف سطحی	laitance
ص	
صفحه مانع	baffle plate
ض	
ضابطه انطباق	compliance criterion
ضخامت لایه، ارتفاع لایه	layer thickness (depth)
ط	
طاعت، چقرمگی	toughness
طرح مخلوط	mix design
ظ	
ع	
عمل‌آوری	curing
عمل‌آوری اولیه (محافظت)	initial curing
عمل‌آوری با بخار	steam curing
عمل‌آوری با مه	fog curing

واژه فارسی	واژه انگلیسی
عمل‌آوری تسریع شده	accelerated curing
عمل‌آوری غشایی	membrane curing
عمل‌آوری نهایی (مراقبت)	final curing
غ	
غلظت	concentration
غلظت بحرانی	critical concentration
فاصله‌نگهدار، وادار، لقمه، اندازه نگهدار	spacer
فرسایش (در اثر جریان آب یا ضربه)	erosion
فرش مکش	vacuum mat
فشار وارد بر قالب	form pressure
فوق‌روان کننده، روان کننده ممتاز، روان کننده قوی	superplasticizer
قابلیت جابدهی	placeability
قالب	form
قالب	mould, mold
قالب بالارونده	climbing form
قالب لغزان، قالب لغزنده	slip form
قالب ماندگار، قالب گمشده	permanent form
قالب‌برداری	removal of forms
قالب‌برداری	striking of formworks
قالب‌بندی	shuttering, formwork
قالب‌گیری، بتن‌ریزی	casting
قوام‌آور، غلظت دهنده، افزایش‌دهنده گرانروی	thickener
قید، درگیری	restraint
ک	
کارائی	workability
کامیون حمل بتن	concrete truck
کامیون مخلوط‌کن	truck mixer
کربناته شدن	carbonation
کرمو شدن، شن نما شدن، لانه زنبوری شدن	honeycombing
کلاف، مهارکننده، میله مهارى	tie
کلاهدک گذاری	capping
کلوخه سیمان	cement lump
کلید برشی، بند برشی	shear key
کلینکر	clinker

واژه انگلیسی	واژه فارسی
dump truck	کمپرسی (دامپ تراک)
wale	کمرکش
compliance control	کنترل انطباق
quality control	کنترل کیفیت
evaporation retardant	کندکننده تبخیر
evaporation retardant	کندکننده تبخیر
retarder	کندگیر کننده، دیرگیر کننده
tamper	کوبه پهن
گ	
silica flour	گرد یا پودر سیلیس، آرد سیلیس
specific heat	گرمای ویژه، ظرفیت گرمایی (ویژه)
heat of hydration	گرمای هیدراته شدن
balling	گلوله شدگی
burlap	گونی، کرباس
initial setting	گیرش اولیه
final setting	گیرش نهایی
ل	
latex	لاتکس، امولسیون آبی لاستیک مصنوعی
protective layer	لایه محافظ
passive layer	لایه محافظ، لایه انفعالی
slurry	لجن، دوغاب
re-vibration	لرزاندن مجدد، باز لرزانی
poker vibrator	لرزاننده خرطومی
surface vibrator	لرزاننده سطحی
vibrator	لرزاننده، ویبراتور
external vibration	لرزش بیرونی یا خارجی، ارتعاش بیرونی
internal vibration	لرزش درونی، ارتعاش داخلی
cover block	لقمه، فاصله نگهدار، فاصله دهنده
م	
admixture	ماده افزودنی
accelerating admixture	ماده افزودنی زودگیر کننده، زود سخت کننده
active ground mineral material	ماده پودری معدنی فعال
absorbent	ماده جاذب
adhesive	ماده چسباننده، مواد پیوندساز

واژه فارسی	واژه انگلیسی
ماده حباب‌ساز، ماده حباب‌زا	air-entrained admixture
ماده رهاساز، روغن قالب	release agent, mould oil, form oil
ماده ضد آب شستگی	anti-wash-out admixture
ماده عمل‌آوری	curing compound
ماده مضاف	additive
ماده یخ‌زدا	de-icing agent, deicer
ماله برقی چرخان (هلیکوپتری)	power float, rotary float
ماله فلزی دسته بلند با گوشه‌های نیم‌دایره	Fresno trowel
ماله فلزی - کمچه	trowel
ماله گوشه‌دار	angle float
ماله مکانیکی	power trowel
ماله هلیکوپتری نفربر	double riding trowel
ماله، ماله فلزی	trowel
ماله‌کشی	troweling
متصدی ملات‌پاش	gunman
محصولات هیدراته شدن، هیدرات‌ها	hydration products
محفظه هوا، اطاقک هوا	air chamber
مخلوط اسمی	nominal mix
مخلوط آزمایشی، مخلوط آزمون	trial batch
مخلوط خشن	harsh concrete
مخلوط‌کن با محور افقی، مخلوط‌کن افقی	horizontal-axis mixer
مخلوط‌کن با محور مایل	inclined-axis mixer
مخلوط‌کن پره‌ایی، مخلوط‌کن تیغه‌ایی	paddle mixer
مخلوط‌کن پیوسته	continuous mixer
مخلوط‌کن تغاری	pan mixer
مخلوط‌کن تک محوره	single shaft mixer
مخلوط‌کن دو محوره	twin-shaft mixer
مخلوط‌کن گرانشی	gravity mixer
مخلوط‌کن نیرویی (اجباری)	compulsatory mixer
مخلوط‌های تجویزی	prescribed mixes
مدارک ساخت	construction documents
مدول (ضریب) الاستیسیته، مدول (ضریب) ارتجاعی	modulus of elasticity
مدول نرمی، مدول ریزی	fineness modulus
معیار (ضابطه) پذیرش	acceptance criterion
مغزه، هسته	core

واژه فارسی	واژه انگلیسی
مقاومت (میانگین) هدف	target (mean) strength
مقاومت الکتریکی حجمی	bulk electrical resistivity
مقاومت الکتریکی سطحی	surface electrical resistivity
مقاومت آزمون مکعبی	cube strength
مقاومت بیرون کشیدگی مهار	anchor pullout strength
مقاومت تسلیم یا جاری شدن	yield strength
مقاومت فشاری، تاب فشاری	compressive strength
مقاومت کششی شکافتی (برزیلی)	splitting tensile strength (f_{ct})
مقاومت مشخصه، تنش مشخصه، تنش مقرر	characteristic strength, specified strength (f'_c)
مقاومت ویژه الکتریکی	specific electrical resistivity
مواد تشکیل دهنده	ingredients
مواد سیمانی	cementitious materials
مواد معدنی غیر فعال یا خنثی	inactive mineral materials, neutral mineral materials
مواد مکمل، مواد جایگزین (سیمان)	supplementary materials
مواد افزودنی معدنی	mineral admixture
موم	wax
مه افشانی	fog spray
مهاجرت	migration
میز لرزان	vibrating table
میلگرد	reinforcing bar
میلگرد اتصال، میلگرد انتظار، زبانه	dowel
ن	
ناحیه پاشش (در سازه‌های ساحلی)	splash zone
ناحیه جزر و مدی	tidal zone
ناحیه همرفت	convection zone
ناوه سقوطی، لوله قائم	drop chute
نرمی، ریزی	fineness
نسبت آب به مواد سیمانی	water-cementitious materials ratio
نشیمن میلگرد، خرک	bar support, bar chair
نفوذ ناپذیری، ناتراوایی	impermeability
نفوذناپذیر، ناتراوا	impervious
نقاله	conveyor
نمونه آزمایشی، آزمون	test specimen
نمونه‌برداری، نمونه‌گیری	sampling
نمونه‌های متوالی	consecutive samples

واژه انگلیسی	واژه فارسی
water stop	نوار آب‌بند
و	
alkali aggregate reaction	واکنش قلیایی سنگدانه
splice	وصله میلگرد
ه	
entrapped air	هوای محبوس غیر عمدی یا ناخواسته
hydration	هیدراته شدن، آبگیری
ی	
flaky ice	یخ پولکی
crushed ice	یخ خرد، خرد یخ
lift	یک مرحله بتن‌ریزی قائم (بتن واقع بین دو درز اجرایی افقی)

فصل سوم

مشخصات مصالح بتن

فصل سوم

مشخصات مصالح بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۳ گستره

ضوابط این فصل به مواد و مصالح بتن (در برگیرنده سیمان‌ها، سنگدانه‌ها، آب مصرفی و افزودنی‌ها) اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف - کلیات؛

ب- ویژگی‌های مصالح؛

پ- انبار کردن و نگهداری مصالح؛

ت- کنترل کیفیت.

ت ۱-۳ گستره

۲-۳ کلیات

۱-۲-۳ مصالح مورد استفاده در تولید بتن باید به گونه‌ای انتخاب و به کار گرفته شود که ضوابط طراحی، عملکرد سازه‌ای و عمر بهره‌دهی مناسبی داشته و همچنین شکل ظاهری قطعات را، با توجه به شرایط محیطی و اقتصادی، حفظ کند.

۲-۲-۳ همه مصالح مصرفی در بتن باید منطبق با الزامات ارایه شده در استانداردها بوده و مدارک و مستندات آن‌ها نگهداری شود.

ت ۲-۳ کلیات

ت ۲-۲-۳ منظور از استانداردها، در وهله اول استانداردهای ملی است و در صورت برآورده نکردن الزامات طراحی، با توجه به مشخصات خصوصی پروژه، به سایر استانداردهای معتبر بین‌المللی مراجعه می‌شود.

ت ۳-۲-۳ در مواردی که علاوه بر الزامات ارایه شده در این آیین‌نامه، در مشخصات خصوصی پروژه نیز الزاماتی ذکر شده باشد، نباید الزامات یا مقادیر ذکر شده در مشخصات خصوصی با موارد این آیین‌نامه متناقض بوده و یا الزامات سهل‌گیرانه‌تری داشته باشد. همچنین در صورت عدم ارایه الزامات یا مشخصاتی در این آیین‌نامه و منابع بین‌المللی، رعایت الزامات ذکر شده در مشخصات خصوصی پروژه الزامی است.

۳-۲-۳ الزامات این جلد از آیین‌نامه جهت افزایش ایمنی، دوام و پایداری سازه در شرایط اقلیمی و منطقه‌ای، مطابق **فصل ۶**، بوده و در مواردی که نیاز به ضوابط دیگری باشد، باید از منابع و مدارک معتبر ملی یا بین‌المللی و مشخصات خصوصی پروژه استفاده شود.

متن اصلی

۳-۲-۴ انتخاب مصالح مناسب به لحاظ اطمینان از عملکرد کوتاه‌مدت و درازمدت آن اهمیت بسیار دارد. در مواردی که امکان ارزیابی تاریخیچه عملکرد بتن و مصالح به کار رفته در آن مقدور است و عملکردها مورد قبول می‌باشد، استفاده از آن‌ها بلامانع است. در غیر این صورت باید با انجام آزمایش‌های کنترل کیفیت، انطباق خواص آن‌ها با الزامات مورد نظر نشان داده شود. همچنین به منظور اطمینان از یکنواختی خواص مصالح باید با آزمایش‌های کنترل کیفیت، در تواتر مشخص شده، نتایج را کنترل نمود. نتایج آزمایش‌ها باید ثبت و نگهداری شود.

۳-۲-۵ دستگاه نظارت می‌تواند علاوه بر آنچه در مدارک و مشخصات فنی اجرایی پیش‌بینی شده، آزمایش‌ها و یا تواتر دیگری را برای هر یک از مصالح، درخواست نماید و به هر حال باید از تطابق خواص مصالح با مشخصات الزامی اطمینان حاصل شود.

۳-۲-۶ دستگاه نظارت باید تا خاتمه دوره تضمین و حداقل تا یک سال پس از پایان کار هر پروژه، سوابق کامل نتایج آزمایش‌های انجام شده را نگهداری و سپس به کارفرما تحویل دهد.

۳-۲-۷ با توجه به دامنه کاربرد این آیین‌نامه، که محدود به سازه‌های متعارف، طبق بند ۱-۴ می‌شود، الزامات مربوط به برخی از مواد و مصالح ارایه نشده است. در مواردی که نیاز به استفاده از چنین مواد و مصالحی در سازه باشد، باید با توجه به نظر مشاور و یا دستگاه نظارت، الزامات مربوط به انتخاب، کنترل کیفیت و نکات اجرایی آن‌ها، بر مبنای یکی از استانداردها و آیین‌نامه‌های معتبر ملی یا بین‌المللی رعایت شود.

۳-۳ ویژگی‌های مصالح تشکیل دهنده بتن

۳-۳-۱ سیمان‌ها

سیمان‌های مصرفی در بتن باید با توجه به مقاومت مورد نظر، شرایط محیطی و ابعاد سازه انتخاب شوند.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۴ عملکرد کوتاه مدت در علم بتن و اجرا گاه مرتبط با مدت زمان عملیات اجرایی بتن و یا دوره اجرای پروژه است. در صورتی که عملکرد درازمدت نیز دارای مفاهیم مختلفی است. گاه عملکرد درازمدت با عمر مفید بتن یا سازه بتنی در ارتباط است و گاه دوره بهره‌برداری مدنظر قرار می‌گیرد. برای مثال ممکن است زمان گیرش سیمان یا بتن در انتخاب آن‌ها نقش داشته باشد و یا برای تامین دوام بتن در دوره بهره‌برداری، استفاده از سیمان خاصی مورد نظر باشد. در مورد سنگدانه‌ها نیز می‌توان مثال‌هایی را در مورد عملکرد کوتاه مدت، مانند نقش آن‌ها در کارایی بتن یا عملکرد دراز مدت ارایه کرد. مانند سایش یا واکنش‌زایی با قلیایی‌ها یا پایایی در برابر یخ زدن و آب شدن.

ت ۳-۳ ویژگی‌های مصالح تشکیل دهنده بتن

ت ۳-۳-۱ سیمان‌ها

با توجه به تاثیر مشخصات فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی سیمان بر خواص بتن تازه و سخت‌شده، به‌ویژه عملکرد درازمدت بتن در شرایط محیطی مهاجم، لازم است علاوه بر کنترل مشخصات

متن اصلی

الزامات سیمان‌های پرتلند باید مطابق با استاندارد ملی ۳۸۹ باشد، در این استاندارد، سیمان‌های پرتلند به ۶ نوع تقسیم می‌شود.

ممکن است مشخصات فیزیکی و شیمیایی یک سیمان بتواند با مشخصات استاندارد دو یا سه نوع سیمان انطباق حاصل کند. بنابراین لازم است بررسی ویژگی‌های سیمان با توجه به مشخصات مورد نیاز برای آن منطقه گزیندبار در دستور کار قرار گیرد. جزئیات گروه‌بندی سیمان‌های پرتلند در **جدول ۱-۳** و سیمان‌های آمیخته در **جدول ۲-۳** ارائه شده‌اند.

تفسیر/توضیح

سیمان با الزامات استانداردهای مربوط، در انتخاب نوع سیمان مناسب با توجه به شرایط محیطی و کاربری سازه اقدام شود.

۲-۳-۳ مواد چسباننده جایگزین سیمان

۱-۲-۳-۳ استفاده از مواد چسباننده جایگزین سیمان شامل انواع زیر در بتن مجاز است. مشخصات و الزامات هر یک در **بند ۳-۳-۳-۸** ارائه شده است.

الف - پوزولان‌های طبیعی؛

ب- دوده سیلیس (میکروسیلیس)؛

پ - خاکستر بادی؛

ت - متاکائولین؛

ث - سربراه؛

ت ۲-۳-۳ مواد چسباننده جایگزین سیمان

ت ۱-۲-۳-۳ از مواد پوزولانی به عنوان جایگزین بخش از سیمان استفاده می‌شود. حداکثر مقدار مصرف توصیه شده در **جدول ت ۱-۳** ارائه شده است.

جدول ۱-۳ انواع سیمان پرتلند و رده مقاومتی آن‌ها

رده مقاومتی	کاربرد	نوع
۵۲/۵، ۴۲/۵، ۳۲/۵	این نوع سیمان در مواردی کاربرد دارد، که مشخصات ویژه‌ای، مطابق آن‌چه که برای دیگر انواع سیمان مشخص شده است، مورد نیاز نباشد.	سیمان پرتلند نوع یک (پ-۱)،
۵۲/۵، ۴۲/۵، ۳۲/۵	برای کاربردهای عمومی، به خصوص در مواردی که مقاومت شیمیایی متوسط در برابر سولفات‌ها مورد نیاز است.	سیمان پرتلند نوع دو (پ-۲)
۵۲/۵، ۴۲/۵، ۳۲/۵	برای کاربردهای عمومی و دریایی، به خصوص در مواردی که مقاومت شیمیایی توام در برابر یون‌های کلرید و سولفات مورد نیاز است.	سیمان پرتلند نوع دو دریایی (پ-۲) (د)
۵۲/۵، ۴۲/۵، ۳۲/۵	برای استفاده در مواردی که مقاومت فشاری اولیه زیادی مورد نیاز است.	سیمان پرتلند نوع سه (پ-۳)،
۲۲/۵	برای استفاده در مواردی که گرمای هیدراته‌شدن کمی مورد نیاز است.	سیمان پرتلند نوع چهار (پ-۴)،
۴۲/۵، ۳۲/۵، ۲۲/۵	برای استفاده در مواردی که مقاومت شیمیایی زیادی در برابر سولفات‌ها مورد نیاز است.	سیمان پرتلند نوع پنج (پ-۵)،

جدول ۲-۳ انواع سیمان آمیخته و رده مقاومتی آن‌ها

رده مقاومتی	توضیح	نوع
۴۲/۵ و ۳۲/۵، ۲۲/۵	سیمان پرتلند حاوی حداکثر ۷۰ درصد سربراه‌ای کوره آهنگدازی	سیمان نوع IS
۴۲/۵ و ۳۲/۵، ۲۲/۵	سیمان پرتلند حاوی حداکثر ۴۰ درصد انواع پوزولان	نوع IP
۴۲/۵ و ۳۲/۵	سیمان پرتلند حاوی حداکثر ۱۵ درصد سنگ آهک	نوع IL
۳۲/۵ و ۲۲/۵	سیمان آمیخته حاوی حداکثر ۹۵ درصد مواد جایگزین (۷۰ درصد آن باید سربراه باشد)	نوع IT

متن اصلی

۳-۳-۲ در محاسبه نسبت آب به مواد سیمانی (w/cm) در مخلوط بتن، مجموع وزن سیمان و مواد جایگزین آن‌ها باید منظور شود.

تفسیر/توضیح**ت ۳-۳-۳ الزامات کاربردی****۳-۳-۳ الزامات کاربردی**

۳-۳-۳-۱ در مواردی که گزینه‌ای جز استفاده از سنگدانه‌های دارای پتانسیل واکنش قلیائی در اعضا با رطوبت کافی برای بروز این واکنش، مانند شالوده‌ها، دیوارهای برشی، ستون‌ها و تیرهای محیطی در زیر زمین‌ها وجود نداشته باشد می‌توان از راهکارهای کنترل واکنش قلیائی استفاده کرد. از جمله این راهکارها می‌توان از سیمان‌های آمیخته مناسب یا سیمان‌هایی با قلیای معادل کمتر از ۰/۶ درصد، برای سنگدانه‌هایی که قابلیت واکنش «قلیائی سیلیسی» دارند یا ۰/۴ درصد، برای سنگدانه‌هایی که قابلیت واکنش «قلیائی کربناتی» دارند، استفاده کرد.

۳-۳-۳-۲ در مواردی که با توجه به ملاحظات دوام و یا کنترل گرمای هیدراته شدن و آهنگ رشد مقاومت، نیاز به استفاده از سیمان‌های آمیخته و یا مواد جایگزین سیمان باشد، باید بر اساس نتایج آزمایشگاهی و یا بررسی عملکرد کوتاه‌مدت و درازمدت، تاثیر استفاده از سیمان آمیخته یا مواد جایگزین سیمان در بهبود رفتار و عملکرد بتن به تایید دستگاه نظارت برسد.

ت ۳-۳-۳ استفاده از سیمان سفید بنایی در ساخت بتن مجاز نیست.

۳-۳-۳-۳ استفاده از سیمان پرتلند سفید برای ساخت بتن بلا مانع است.

ت ۳-۳-۳-۴ چنانچه عملکرد بتن از نظر دوام مطرح نباشد، استفاده از چند نوع سیمان در یک بتن مانعی ندارد، بدیهی است در این موارد باید طرح مخلوط نیز با توجه به خواص ترکیبی چند نوع سیمان مورد بررسی قرار گیرد و ارایه شود. همچنین مقصود از دو یا چند نوع سیمان، دو یا چند کارخانه مختلف نیست.

۳-۳-۳-۴ در مواردی که از دو یا چند نوع سیمان در بتن استفاده می‌شود، باید بر اساس مطالعات آزمایشگاهی و بررسی عملکرد کوتاه‌مدت و درازمدت، استفاده همزمان آن‌ها به تایید دستگاه نظارت برسد.

ت ۴-۳-۳ سنگدانه‌ها**۴-۳-۳ سنگدانه‌ها**

۳-۳-۳-۱ سنگدانه‌های مورد استفاده در بتن باید به گونه‌ای باشند که بتوان با آن‌ها بتنی با مقاومت، دوام کافی در شرایط محیطی مهاجم، کارائی و روانی مناسب ساخت.

متن اصلی

۲-۴-۳-۳ انتخاب سنگدانه‌ها باید با منظور کردن ضوابط استاندارد ملی ۳۰۲: دانه‌بندی، درصد دانه‌های پولکی و کشیده، مواد زیان آور، سلامت و دوام و مقاومت سایشی، صورت گیرد.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۴-۳-۳ سنگدانه‌های بزرگتر از ۴/۷۵ میلی‌متر را سنگدانه درشت (که عموماً شن گفته می‌شود) و سنگدانه‌های کوچک‌تر از ۴/۷۵ میلی‌متر را سنگدانه ریز (که به‌طور معمول ماسه نامیده می‌شود) می‌نامند.

طبق تعریف «بزرگ‌ترین اندازه اسمی سنگدانه» معمولاً عبارت است از اندازه کوچک‌ترین الکی که حداکثر ۱۰ درصد وزنی سنگدانه روی آن باقی بماند (یا ۹۰ درصد سنگدانه‌ها از آن عبور کنند). کوچک‌ترین اندازه اسمی سنگدانه معمولاً بزرگ‌ترین الکی است که حداقل ۹۰ درصد سنگدانه روی آن باقی می‌ماند یا به‌عبارت دیگر حداکثر ۱۰ درصد سنگدانه از آن می‌گذرد. با مراجعه به استاندارد ملی ایران به شماره ۳۰۲ مشاهده می‌شود که در تعریف بزرگ‌ترین اندازه اسمی، مقادیر ۹۰ درصدی که در این جا مورد اشاره قرار گرفت، بین ۸۵ تا ۹۵ درصد در نوسان است.

در صورتی که دانه‌بندی سنگدانه‌ها با منحنی‌های ارایه شده در استاندارد ملی ایران انطباق کامل نداشت، طی بررسی‌ها و آزمایش‌هایی می‌توان با آن سنگدانه‌ها، بتنی را تولید و اجرا نمود که الزامات مورد نظر را برآورده نماید. این بتن باید شرایط زیر را دارا باشد: در طول مدت حمل، ریختن (و یا انتقال با پمپ) و تراکم انسجام خود را از دست نداده، دچار جدایش نشود و همچنین مقاومت و دوام مورد نیاز را تامین کند. از آنجا که اثبات این موارد نیازمند انجام آزمایش‌های متعددی است، توصیه می‌شود از سنگدانه‌هایی استفاده شود که الزامات استاندارد ملی ایران به شماره ۳۰۲ را برآورده می‌نمایند.

از آنجائی که وجود مواد ریزدانه‌تر از ۰/۶ میلی‌متر (۶۰۰ میکرومتر) در سنگدانه‌های ریز در انسجام و قوام بتن و همچنین پمپ‌پذیری بتن اهمیت دارد، باید حتی‌الامکان سعی شود در فرآیند تولید سنگدانه‌های ریز این دسته از دانه‌ها حذف نشوند. در غیر این صورت توصیه می‌شود با استفاده از مواد ریزدانه مناسب فقدان این دسته از ذرات جبران شود. توجه شود که وجود بیش از حد ذرات ریز باعث افزایش نیاز به آب و احتمال افزایش جمع‌شدگی در بتن خواهد شد.

سنگدانه‌هایی با چگالی کم و جذب آب زیاد (به‌طور معمول بیش از ۳/۵ درصد برای ماسه و ۳/۰ درصد برای شن) می‌تواند نشان دهنده تخلخل زیاد و مقاومت کم سنگدانه باشد. استفاده از سنگدانه‌هایی با مقاومت کم باعث افزایش نیاز به مواد چسباننده یا کاهش در نسبت آب به مواد سیمانی خواهد شد. افزایش میزان خمیر احتمال افزایش جمع‌شدگی و ترک‌خوردگی بتن را به‌دنبال دارد. بر این اساس توصیه می‌شود در مواردی که بتن در معرض چرخه‌های

متن اصلی

تفسیر/توضیح

متوالی یخ‌زدن و آب‌شدن قرار دارد، از سنگدانه‌هایی با مقاومت کم و تخلخل زیاد استفاده نشود.

اگرچه برای استفاده از سنگدانه‌های ریز شکسته یا تیز گوشه در بتن منعی وجود ندارد، ولی باید توجه شود که استفاده از این سنگدانه‌ها می‌تواند نیاز به آب یا مواد روان‌کننده (یا فوق‌روان‌کننده) را برای دستیابی به روانی مورد نظر افزایش دهند. شکل ذرات شکسته که می‌تواند متاثر از جنس سنگ مادر و یا فرآیند خردایش باشد، تاثیر زیادی بر نیاز به آب بتن حاوی سنگدانه‌های ریز شکسته یا تیز گوشه دارد. باید توجه داشت بدلیل کمبود منابع سنگدانه ریز گرد گوشه، دسترسی به آن ممکن است دشوار باشد.

در صورتی که مقدار یون کلرید و سولفات موجود در سنگدانه از حد مجاز بیشتر باشد، ولی بتوان نشان داد که مقدار هر یک از این مواد در بتن، با توجه به طرح مخلوط بتن از حد مجاز کمتر است، سنگدانه مورد نظر قابل قبول خواهد بود.

۳-۴-۳-۳ در مواردی که بتن در مدت قابل ملاحظه‌ای در زمان بهره‌برداری، در معرض رطوبت یا آب محیط اطراف قرار می‌گیرد، مانند شالوده‌ها، دیوارهای برشی، ستون‌ها و تیرهای محیطی در زیر زمین، انجام مطالعات شناسائی قابلیت واکنش قلیائی سنگدانه‌ها، (سیلیسی یا کربناتی)، الزامی است.

در این خصوص انجام بررسی‌های لازم، طبق یک یا چند استاندارد ملی زیر بنا به مورد، الزامی است:

الف- سنگ شناسی ..... استاندارد ملی ۱۳۵۵۲؛

ب- آزمایش‌های تسریع شده ملات منشوری ..... استاندارد های ۸۷۵۳ و ۱۷۱۰۶؛

پ- آزمایش درازمدت منشور بتنی ..... استاندارد ملی ۸۱۴۹؛

ت- آزمایش استوانه سنگی ..... استاندارد ملی ۷۶۵۶؛

ث- آزمایش تغییر طول منشور بتنی ناشی از واکنش قلیایی کربناتی ..... استاندارد ASTM C1105؛

ت ۳-۴-۳-۴ مشخصات سنگدانه‌های درشت می‌تواند بر مقاومت در برابر آتش بسیار موثر باشد. توصیه می‌شود از سنگدانه‌های گرانیته، کوارتزی و کوارتزی در این موارد استفاده نشود.

استفاده از سنگدانه‌هایی که واکنش‌های شیمیایی مخربی به غیر از موارد بند ۳-۴-۳-۳ را در بتن ایجاد می‌کنند (مانند موارد زیر) مجاز نیست، مگر آن‌که بر اساس نتایج آزمایشگاهی یا تاریخچه عملکرد درازمدت اثبات شود که راهکارهای جلوگیری از واکنش مخرب نتایج رضایت بخشی داشته است.

۳-۴-۳-۴ عملکرد سنگدانه‌ها در بتن باید از نظر دوام در برابر آتش و واکنش‌های شیمیایی مخرب مورد بررسی قرار گیرند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- سنگدانه‌های حاوی برخی از سولفیدها از جمله پیریت، پیروتیت و مارکازیت؛
- سنگدانه‌های حاوی برخی از سولفات‌ها؛
- سنگدانه‌های حاوی آهک زنده (CaO) یا اکسید منیزیم (MgO) آزاد.

۵-۳-۳ سبکدانه‌ها

ت ۵-۳-۳ سبکدانه‌ها

۱-۵-۳-۳ کلیات

ت ۱-۵-۳-۳ کلیات

۱-۵-۳-۳ سبکدانه‌ها بر اساس نحوه ایجاد آن‌ها به دو دسته طبیعی و مصنوعی تقسیم می‌شوند. نوع طبیعی در طبیعت وجود دارد و فقط با انجام عملیات مکانیکی مانند شکستن، دانه‌بندی و نظایر آن آماده مصرف می‌شود. نوع مصنوعی محصولات جانبی یا زائد صنایع مختلف هستند و با انجام عملیات خاص از جمله حرارتی، فرآوری می‌گردند.

ت ۱-۵-۳-۳ خصوصیات سبکدانه‌ها وابسته به جنس و ساختار متخلخل، مواد اولیه و فرآیند تولید است. سبکدانه‌های طبیعی مانند پومیس، اسکوریا یا توف مواد آتشفشانی هستند که از سرد شدن و نیز هوازده شدن گدازه‌های آتشفشانی بوجود آمده‌اند. همچنین کلوخه‌های دیاتومه‌ای به‌عنوان سبکدانه طبیعی غیر آتشفشانی شناخته می‌شوند.

سبکدانه مصنوعی شامل سرباره متخلخل (اسفنجی)، رس منبسط شده یا پوک، خاکستر بادی همجوش شده، شیل یا سنگ لوح منبسط شده، شیشه یا سیلیس اسفنجی است. همچنین پرلیت را می‌توان سبکدانه مصنوعی قلمداد کرد. خرده آجر و سفال هم می‌توانند از جمله سبکدانه‌ها محسوب شوند. دانه‌های پلیمری و پلاستیکی نیز از این جمله هستند، مانند دانه‌های پلی‌استایرن منبسط شده.

۲-۱-۵-۳-۳ سبکدانه‌ها بر اساس کارایی آن‌ها به دو گروه سازه‌ای و غیر سازه‌ای تقسیم می‌شوند. گروه اول در ساخت سازه‌های بتنی و گروه دوم در ساخت بتن، ملات‌ها، گروت‌ها و بلوک‌های بنایی بکار برده می‌شوند.

۲-۵-۳-۳ الزامات کاربردی

ت ۲-۵-۳-۳ الزامات کاربردی

۱-۲-۵-۳-۳ در کاربرد سبکدانه‌ها بسته به مورد، باید الزامات استاندارد ملی «الف» تا «پ» زیر برآورده شوند:
الف- برای بتن‌های سازه‌ای ..... استاندارد ملی ۴۹۸۵؛
ب- برای بتن‌های غیر سازه‌ای، ملات‌ها و گروت‌ها ..... استاندارد ملی ۱-۴۸۷۵؛
پ- برای بلوک‌های بنایی بتنی ..... استاندارد ملی ۷۶۵۷

ت ۱-۲-۵-۳-۳ استاندارد ملی ایران به شماره ۴۹۸۵ خصوصیات سبکدانه‌ها را برای استفاده در بتن سبک سازه‌ای ارائه می‌دهد. دو نوع اصلی سبکدانه در این استاندارد توضیح داده شده است:
سبکدانه‌های تهیه شده از انبساط و هم‌جوش کردن محصولاتی مانند سرباره، رس، دیاتومه، خاکستر بادی، شیل و سنگ لوح؛
سبکدانه‌های طبیعی فراوری شده، مانند پومیس، اسکوریا و توف.
استاندارد ملی ایران به شماره ۱-۴۸۷۵ سبکدانه‌هایی با منشأ معدنی و با چگالی دانه‌ای معادل یا کمتر از ۲۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب و یا چگالی انبوهی فله‌ای معادل یا کمتر از ۱۲۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب را در بر می‌گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

این سبکدانه‌ها شامل: سبکدانه‌های طبیعی، دانه‌های تهیه شده از مواد طبیعی، محصولات فرعی فرایندهای صنعتی و یا سبکدانه‌های بازیافت شده هستند.

استاندارد ملی ایران به شماره ۷۶۵۷ به معرفی سبکدانه‌های مصرفی در بلوک‌های بنایی برای کاهش چگالی آن‌ها می‌پردازد و شامل سه نوع اصلی سبکدانه است:

سبکدانه‌های تهیه شده از انبساط و هم‌جوش کردن محصولاتی مانند سرباره، رس، دیاتومه، خاکستر بادی، شیل و سنگ لوح؛ سبکدانه‌های تهیه شده از فراوری مواد طبیعی مانند پومیس، اسکوریا و توف؛ سبکدانه‌های تهیه شده از سوزاندن محصولات نهایی زغال سنگ و یا کک.

۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازیافتی و بازفراوری شده

ت ۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازفراوری شده

ت ۱-۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم

ت ۱-۶-۳-۳ مخلوط‌هایی که از بستر رودخانه و یا زمین طبیعی برداشت می‌شود، سنگدانه‌های درهم نامیده شده و با سنگدانه‌هایی که از مخلوط کردن دانه‌های ریز و درشت در هنگام ساخت بتن به کار می‌رود، متفاوت است.

گاه در برخی بتن‌های کم‌اهمیت مانند بتن مگر و بتن‌های پرکننده و یا بتن‌های سازه‌ای با مقاومت‌های کمتر از ۱۶ مگاپاسکال، اجازه مصرف به این نوع مخلوط درهم داده می‌شود، اما باید توجه داشت که در هنگام انبار کردن و مصرف دچار جداشدگی نشده و دانه‌بندی مورد نیاز حاصل شود.

۱-۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم

۱-۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم به سنگدانه‌های مخلوط ریز و درشت گفته می‌شود که از بستر رودخانه یا زمین، برداشت می‌شود. استفاده از این سنگدانه‌ها در بتن آرمه مجاز نیست.

۲-۱-۶-۳-۳ سنگدانه‌های درهم را می‌توان در ساخت بتن‌های غیر مسلح کم اهمیت استفاده نمود.

ت ۲-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازیافتی

۲-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازیافتی

۱-۲-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازیافتی که حاصل خرد کردن قطعات بتن می‌باشند باید ضمن برآورده نمودن مشخصات سنگدانه‌های معمولی، الزامات **جدول ۳-۳** را نیز با توجه به چگالی، برآورده نمایند.

۲-۲-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازیافتی بعنوان جایگزین سنگدانه‌های درشت در بتن غیر مسلح قابل مصرف‌اند، ولی حداکثر جایگزینی آن‌ها نباید از مقادیر **جدول ۴-۳** تجاوز نماید. در هر حال، استفاده از سنگدانه بازیافتی نوع «الف» در

متن اصلی

بتن با رده مقاومتی بیش از C20 و نوع «ب» در بتن با رده مقاومتی بیش از C16 مجاز نیست. به هر حال استفاده از سنگدانه‌های بازیافتی بعنوان جایگزین سنگدانه‌های درشت یا بخشی از آن در بتن آرمه مجاز نیست.

تفسیر/توضیح

جدول ۳-۳ الزامات سنگدانه‌های بازیافتی

ترکیبات	نوع الف	نوع ب
حداقل چگالی، کیلوگرم بر متر مکعب	۲۱۰۰	۱۷۰۰
حداکثر ظرفیت جذب آب (درصد)	۷	۱۰
حداکثر مقدار آجر و سفال (درصد)	۱۰	۳۰
حداکثر مقدار قیر (درصد)	۱	۵
حداکثر مواد سبک (درصد)	۲	۲
حداکثر شیشه و سایر مواد (درصد)	۱	۲
حداکثر سولفات (برحسب SO_3^{2-} محلول در آب)	۰/۷	۰/۷

جدول ۴-۳ مقدار مجاز مصرف سنگدانه‌های درشت بازیافتی

شرایط روبرویی	حداکثر جایگزینی (درصد وزنی)	نوع الف	نوع ب
بتن بدون تماس با رطوبت	۵۰	۵۰	۵۰
بتن در معرض کربناته شدن	۳۰	۳۰	۲۰
بتن در معرض کربناته شدن، غیراشباع یا چرخه خشک و تر و بتن در معرض خوردگی کلریدی اتمسفری	۳۰	۳۰	۰
بتن در معرض یخبندان، شرایط اشباع متوسط بدون مواد یخزدا، بتن در شرایط تهاجم شیمیایی ملایم	۳۰	۳۰	۰
سایر موارد	۰	۰	۰

۳-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازفرآوری شده

۳-۶-۳-۳-۱ سنگدانه‌های بازفرآوری شده که حاصل شستشوی بتن تازه از کامیون مخلوط‌کن هستند، در صورتی قابل مصرف در بتن سازه‌ای‌اند، که فقط همان تولید کننده در محصولات خود از آن‌ها بازفرآوری کرده و استفاده کند. ۳-۶-۳-۳-۲ در مواردی که این نوع سنگدانه به صورت ریز و درشت‌دانه جدا نشده‌اند، جایگزینی حداکثر ۵ درصد وزنی کل سنگدانه‌های بتن مجاز می‌باشد. در مواردی که ریز و درشت‌دانه‌ها جدا شده‌اند این محدودیت به حداکثر ۱۵ درصد افزایش داده می‌شود.

ت ۳-۶-۳-۳ سنگدانه‌های بازفرآوری شده

ت ۳-۶-۳-۳-۱ برای مثال، سنگدانه‌های بازفرآوری شده از شستشوی کامیون مخلوط‌کن صرفاً در همان کارخانه بتن آماده قابل استفاده است و خرید و فروش آن مجاز نمی‌باشد.

متن اصلی

۷-۳-۳ آب مصرفی بتن

۷-۳-۳-۱ مواد موجود در آب مصرفی برای ساخت و عمل‌آوری بتن باید در محدوده مجاز باشد، بطوری‌که عملکرد مطلوب بتن را در کوتاه مدت و در درازمدت، دچار اختلال ننماید. ضوابط مربوط به محدودیت‌های آب مصرفی و آزمایش‌های مربوط به آن‌ها در استاندارد ملی شماره ۱۴۷۴۸ ارایه شده و همراه با الزامات تعیین شده در این بخش، باید رعایت شود.

۷-۳-۳-۲ الزامات ارایه‌شده برای آب، شامل آب به‌کار رفته در ساخت و عمل‌آوری بتن، یخ مورد مصرف برای سرد کردن بتن یا اجزای آن، آب آزاد موجود در سنگدانه‌ها، آب مورد مصرف در کامیون حمل بتن و آب به‌کار رفته در ساخت مواد افزودنی شیمیایی یا دوغاب‌سازی مواد افزودنی معدنی می‌باشد.

۷-۳-۳-۳ در مواردی که از آب آشامیدنی برای ساخت و عمل‌آوری بتن استفاده می‌شود، اگر آب مزه یا بوی مشخصی نداشته، تمیز و صاف بوده و همچنین شواهدی از تاثیر منفی آن بر مشخصات بتن وجود نداشته باشد، نیازی به انجام آزمایش‌های کنترل کیفیت آن نیست.

۷-۳-۳-۴ استفاده از آب بازیافت‌شده کارخانه‌های تولید بتن، به‌تنهایی و یا در ترکیب با آب آشامیدنی یا آب چاه، در تولید بتن به شرطی مجاز است که دارای شرایط بند ۷-۳-۳-۱ باشد.

۷-۳-۳-۵ مواد زیان آور موجود در آب نباید از مقادیر داده شده در جدول ۵-۳ تجاوز کند.

۷-۳-۳-۶ میزان pH آب در همه موارد باید بین ۵/۵ تا ۸/۵ باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۳-۳ آب مصرفی بتن

ت ۷-۳-۳-۱ در صورتی‌که مقدار یون کلرید و سولفات موجود در آب از حد مجاز بیشتر باشد، ولی بتوان نشان داد که مقدار هر یک از این مواد در بتن، با توجه به طرح مخلوط بتن از حد مجاز کمتر است، آب مورد نظر قابل قبول خواهد بود. به هر حال نیاز به دانستن مقدار یون‌های کلرید و سولفات در سایر اجزای بتن وجود دارد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۳-۵ حداکثر مواد شیمیایی مجاز در آب

مواد شیمیایی	حداکثر مجاز، ppm	روش آزمایش
میزان یون کلرید، • برای بتن آرمه در معرض حمله کلریدی، عرشه پل و موارد مشابه • برای دیگر بتن‌های آرمه در شرایط مرطوب یا دارای قطعات مدفون	۵۰۰ ۱۰۰۰	ASTM C114 یا استاندارد ملی ۲۳۵۰
سولفات بر حسب SO_4	۳۰۰۰	استانداردهای ملی ۱۶۹۲ یا ۲۳۵۳
میزان قلیانیت معادل $Na_2O+0.658K_2O$	۶۰۰	استاندارد ملی ۱۶۹۵
مجموع مواد جامد	۵۰۰۰۰	استاندارد ملی ۲۳۵۵

۳-۳-۷ در مواردی که آب مصرفی در بتن به لحاظ دارا بودن مواد مضر موثر بر: گیرش، سخت شدن، مقاومت، آهنگ رشد مقاومت، تغییر حجم، خوردگی میلگردها و کارایی بتن مشکوک باشد، می‌توان با ساخت نمونه ملات و خمیر سیمان شاهد، با آب مقطر یا آب آشامیدنی و مقایسه آن با ملات یا خمیر سیمان حاوی آب مشکوک مورد نظر، موارد «الف» تا «پ» زیر را کنترل نمود:

الف- مقاومت ۷ روزه نمونه حاوی آب غیر آشامیدنی یا غیر استاندارد باید حداقل ۹۰ درصد مقاومت فشاری ملات شاهد باشد.

ب- زمان گیرش خمیر سیمان حاوی آب مشکوک نباید زودتر از یک و دیرتر از ۱/۵ ساعت نسبت به مخلوط شاهد باشد.

پ- میزان انبساط به دست آمده از آزمایش سلامت سیمان در آزمایش ساخته شده با آب مشکوک، از حد مجاز انبساط یا انقباض استاندارد سیمان مصرفی بیشتر نباشد.

۳-۳-۸ مواد افزودنی بتن

ت ۳-۳-۸ مواد افزودنی بتن

۳-۳-۱ کلیات

ت ۳-۳-۱ کلیات

۳-۳-۱-۱-۱ مواد افزودنی که برای بهبود مشخصات بتن در موارد خاص بکار برده می‌شوند باید عملکرد مطلوبشان را با

متن اصلی

انجام آزمایش‌های خاص به تایید رساند. مواد افزودنی در انواع زیر تولید می‌شوند:

الف- شیمیایی؛

ب- مواد جایگزین سیمان (پودری معدنی فعال)؛

پ- پودری پرکننده غیر فعال (نرمه).

۲-۸-۳-۳ مواد افزودنی شیمیایی

۲-۸-۳-۳-۱ مواد افزودنی شیمیایی به مواد محلول در آب گفته می‌شود که به مقدار کمتر از ۵ درصد وزن سیمان به بتن تازه، در حین اختلاط یا بلافاصله قبل از آن، اضافه می‌شود. مشخصات برخی از این مواد در استاندارد ملی ۲۹۳۰ آمده است. ضمناً مشخصات برخی از مواد افزودنی و استانداردهای مربوط به آنها در زیر آمده است:

الف- بازدارنده خوردگی آرماتورها ..... استاندارد ASTM C1582؛

ب- افزودنی‌های بتن‌ریزی در هوای سرد ..... استاندارد ASTM C1622.

۲-۸-۳-۳-۲ مشخصات و کاربری افزودنی‌های شیمیایی مختصراً به شرح زیراند:

الف- افزودنی کاهنده آب یا روان کننده:

این ماده با کاهش مقدار آب مورد نیاز بتن، با حفظ نسبت آب به سیمان، روانی مورد نیاز مخلوط را تامین می‌کند و در نتیجه، با حفظ مقاومت بتن، در مقدار سیمان مصرفی صرفه جویی می‌شود.

ب- افزودنی فوق کاهنده آب یا فوق روان کننده:

این ماده خصوصیتی مشابه ماده موضوع بند «الف» بالا را دارد ولی تاثیر آن بیشتر است.

پ- افزودنی حباب‌ساز:

این ماده موجب ایجاد حباب هوای پایدار در بتن، طی فرایند ساخت آن، می‌شود و مقاومت بتن در برابر چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن را افزایش می‌دهد. افزودنی حباب‌ساز می‌تواند باعث کاهش نفوذ آب در بتن و کاهش آب انداختن و جداشدگی شود. استفاده از این ماده فقط در صورتی مجاز است

تفسیر/توضیح**ت ۳-۳-۸-۲ مواد افزودنی شیمیایی**

ت ۳-۳-۸-۲-۱ در بسیاری از آیین‌نامه‌ها، عنوان مواد افزودنی، برای مواد افزودنی معدنی و شیمیایی بکار رفته است. معمولاً مقدار مصرف مواد افزودنی شیمیایی بر حسب مورد از چند صدم درصد وزن مواد سیمانی تا حداکثر ۵ درصد وزن مواد سیمانی می‌باشد. این مواد برخلاف مواد افزودنی معدنی جایگزین سیمان نمی‌شوند. در صورت استفاده و نیاز به افزودنی شیمیایی، باید به پایه شیمیایی آن توجه شده و صرفاً به نام‌های تجاری اکتفا نشود.

امروزه موادی همچون انواع پلیمرها و لاتکس‌ها نیز بعنوان افزودنی شیمیایی در بتن استفاده می‌شوند اما در استاندارد ملی ۲۹۳۰، به آنها پرداخته نشده است. این مواد دارای استانداردهای جداگانه‌ای می‌باشد، همچنین میزان مصرف این مواد در بتن در اغلب موارد بیش از ۵ درصد وزن سیمان است.

ت ۳-۳-۸-۲-۲

الف- مواد افزودنی کاهنده آب یا روان کننده

افزودنی‌های روان کننده هم به شکل مایع و هم به شکل پودری وجود دارند. معمولاً توصیه می‌شود تا این مواد به صورت محلول در بتن استفاده شوند. با توجه به مقدار کم مصرف آنها، باید تجهیزات اختلاط و نحوه مصرف به گونه‌ای باشد که مواد کاملاً مناسب و دقیق اندازه‌گیری و یکنواخت در مخلوط پخش شوند. روش ساده و مناسب مصرف این مواد اضافه نمودن آنها در پایان مراحل اختلاط است. همچنین توصیه می‌شود تا حد امکان تجهیزات خودکار برای پیمانه کردن و افزودن به مخلوط بتن به کار رود. در صورت افزودن به صورت دستی، یکی از بهترین روش‌ها جهت اطمینان از پخش یکنواخت در مخلوط آن است که ابتدا اختلاط اولیه سیمان، سنگدانه و ۵۰ تا ۷۰ درصد آب انجام شده و سپس ماده افزودنی به مابقی آب اضافه و محلول حاصل به مخلوط افزوده شود. نحوه افزودن مواد روان کننده ممکن است باعث روانی متفاوت در مخلوط‌های بتن با نسبت اجزای مشابه شود. مصرف بیش از حد افزودنی روان کننده می‌تواند باعث تأخیر زیاد در زمان گیرش، آب انداختن زیاد، جداشدگی، کاهش مقاومت اولیه و افزایش مقدار حباب هوای بتن شود.

متن اصلی

که امکان کنترل میزان حباب هوای ایجاد شده در بتن وجود داشته باشد.

ت- افزودنی زودگیرکننده و زودسخت کننده یا تسریع کننده:

این ماده با تسریع روند آبگیری سیمان موجب کاهش زمان گیرش (زودگیری)، افزایش آهنگ کسب مقاومت (زودسخت شدن) و یا هر دو آن‌ها در بتن می‌شود. این ماده در عملیات بتن‌ریزی در هوای سرد و نیز در مواردی که به کسب مقاومت اولیه سریع‌تر نیاز است، بویژه در بتن‌های پیش تنیده و بتن‌های پاششی، کاربرد دارد.

ث- افزودنی دیرگیر (کندگیر) کننده:

این ماده با کنترل و ایجاد تأخیر در هیدراته شدن سیمان، سرعت گیرش را بدون تأثیر بر خواص مکانیکی طولانی مدت بتن، کاهش می‌دهد. این افزودنی بیشتر برای جبران اثرات هوای گرم در تسریع گیرش بتن و نیز افزایش مدت زمانی که بتن دارای کارایی مناسبی برای جابجایی و تراکم است، بکار برده می‌شود.

ج- افزودنی اصلاح کننده گرانروی (لزجت):

این ماده با تغییر خاصیت رئولوژی خمیر سیمان از طریق افزایش گرانروی خمیری، باعث تولید بتن با کاربردهای ویژه می‌شود. از جمله این کاربردها، استفاده در ساخت بتن خودتراکم، بتن‌ریزی در زیر آب و گروت تزریقی می‌باشد.

چ- افزودنی بازدارنده خوردگی:

این ماده قابلیت بازدارندگی خوردگی آرماتورها یا به تعویق انداختن شروع آن‌ها را در داخل بتن فراهم می‌آورد. در کاربرد این ماده باید شرایط محیطی سازه در نظر گرفته شود. استفاده از این ماده نیاز به تایید دستگاه نظارت دارد.

تفسیر/توضیح

معمولا استفاده از افزودنی‌های کاهنده آب، مقدار آب اختلاط را بسته به ترکیبات مواد افزودنی از ۵ تا ۱۲ درصد کاهش می‌دهد. مقدار معمول استفاده (به صورت محلول و بسته به میزان مواد جامد) در حدود ۰/۲ تا ۱ درصد وزن مواد سیمانی است و معمولا مقادیر بیشتر، موجب کندگیری بتن می‌شود.

با توجه به تأثیر این مواد بر زمان گیرش، روان‌کننده‌ها به سه دسته کاهنده آب معمولی، کاهنده آب کندگیرکننده و کاهنده آب زودگیرکننده تقسیم می‌شوند.

ترکیب شیمیایی و مشخصات فیزیکی سیمان مصرفی ممکن است بر روی عملکرد ماده افزودنی روان‌کننده تأثیر بگذارد. تحقیقات نشان می‌دهد که نسبت C_3A به C_3S و مقدار C_3A بر تأثیر مواد افزودنی روان‌کننده مؤثر است. همچنین برخی مواد پوزولانی طبیعی و دوده سیلیس در مقایسه با سیمان معمولی نیاز به مقدار بیشتری از این مواد برای رسیدن به روانی معین دارند.

در بعضی موارد ممکن است دانه‌بندی، شکل، بافت و خواص فیزیکی و ترکیبات معدنی سنگدانه‌ها بر عملکرد این مواد اثر داشته باشند. دمای هوا و دمای ساخت بتن بر عملکرد این مواد تأثیر دارد؛ لذا قبل از مصرف باید مقدار دقیق آن در شرایط محیطی واقعی تعیین شود.

بعضی از انواع روان‌کننده‌ها بسته به غلظت و نوع ترکیب، مقادیر زیادی حباب هوا در بتن ایجاد می‌کنند که باید به آن توجه شود. مقدار حباب هوای این بتن‌ها باید با اصلاح روان‌کننده کنترل شود. در صورت مصرف این مواد به‌عنوان مواد کاهنده آب، آب انداختگی کاهش می‌یابد. چنانچه این مواد به‌عنوان روان‌کننده استفاده شوند و نسبت‌های مناسب اجزاء مخلوط بتن انتخاب نشود و یا دانه‌بندی سنگدانه‌ها مناسب نباشد، احتمال افزایش آب انداختگی وجود دارد. در مواردی که افزودنی‌های کاهنده آب خاصیت دیرگیری دارند، توصیه می‌شود زمان بازکردن قالب‌ها و عمل‌آوری متناسب دیرگیری اعمال شده توسط مصرف افزودنی افزایش یابد.

ب- مواد افزودنی فوق کاهنده آب یا فوق روان‌کننده

فوق روان‌کننده‌ها معمولا به صورت محلول در آب هستند. جهت مصرف این مواد معمولا آن‌ها را به آب طرح، یا در مراحل پایانی اختلاط به مخلوط اضافه می‌کنند. اضافه کردن در مراحل پایانی اختلاط، سبب عملکرد بهتر این مواد می‌شود. این مواد گاهی به شکل پودر مصرف شده و قبل از اضافه کردن آب مخلوط، به سیمان یا سنگدانه اضافه می‌شود. در این حالت این مواد پودری در ملات‌های خشک آماده و یا بتن‌های خشک که آب مخلوط در محل بتن‌ریزی اضافه می‌شود، به کار می‌رود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

معمولا استفاده از افزودنی‌های کاهنده قوی آب، مقدار آب اختلاط را بسته به ترکیبات مواد افزودنی بیش از ۱۲ درصد (در برخی موارد تا ۳۵ درصد) کاهش می‌دهد. در ساخت بتن‌هایی با کارایی معمولی و نسبت‌های آب به مواد سیمانی کم و بتن‌های روان و خودتراکم می‌توان از این مواد استفاده نمود.

مدت اثر این مواد موقتی است و طول مدت اثر آن بسته به نوع و ترکیب شیمیایی این مواد متغیر است.

با توجه به پایه شیمیایی ماده افزودنی، ممکن است موجب ایجاد مقدار حباب هوا در بتن شود. همچنین در صورت عدم سازگاری ماده افزودنی با مواد مصرفی در بتن (بویژه نوع سیمان مصرفی)، ممکن است درصد حباب هوای زیادی ایجاد شود. در این حالت باید صحت و سلامت مصالح و افزودنی شیمیایی مصرفی بازبینی شود. در برخی موارد، افت روانی بتن‌های حاوی این مواد بیشتر از بتن شاهد است.

توجه شود که استفاده از این افزودنی‌ها برای بهبود خواص بتن تازه و یا خواص بتن سخت‌شده است و نمی‌توان تمام مشکلات بتن را با کمک این مواد رفع نمود. اگر مشخصات بتن (دانه‌بندی و مقدار مواد سیمانی) مناسب نباشد، استفاده از این مواد می‌تواند موجب آب انداختگی، جداسازی و جمع‌شدگی بیشتر شود.

نفوذپذیری بتن به‌طور مستقیم با جذب موئینه که متأثر از نسبت آب به مواد سیمانی است، ارتباط دارد. لذا با استفاده از مواد کاهنده قوی آب، نفوذپذیری بتن به مقدار زیادی کاهش می‌یابد.

تناسب نادرست اجزاء بتن ممکن است در بتن‌های با اسلامپ کم آشکار نباشد، اما در بتن‌های روان با اسلامپ زیاد این نقص‌ها و کمبودها اهمیت پیدا می‌کنند و می‌توانند سبب جداسازی و یا آب انداختگی شوند. به همین علت است که جداسازی در بتن‌های روان که با افزودنی‌های کاهنده قوی آب ساخته می‌شوند، بیشتر قابل مشاهده است. یک راه برای اطمینان از عدم جداسازی، افزایش سنگدانه‌های ریز و توجه به دانه‌بندی سنگدانه و مواد ریز بتن است. بسیاری از موارد ذکر شده برای روان‌کننده‌ها در مورد فوق روان‌کننده‌ها نیز صادق است (مانند سازگاری، عملکرد و حباب‌سازی).

پ- مواد افزودنی حباب‌ساز

حباب‌های عمدی با اندازه‌های در حدود ۵۰ تا ۵۰۰ میکرومتر باید به‌صورتی یکنواخت در خمیر سیمان پخش شده و حداکثر فاصله مناسب آن‌ها از یکدیگر، طبق منابع مختلف، در حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ میکرومتر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حباب هوای غیرعمدی در بتن که به صورت اتفاقی به وجود می آید، اندازه بیش از ۰/۵ میلی متر دارد و موجب کاهش مقاومت و دوام آن می شود.

مقدار حباب هوای عمدی ایجاد شده، به نحوه و مدت اختلاط بتن، شیوه حمل و ریختن بتن بستگی دارد.

حباب هوای ایجاد شده توسط افزودنی های دیگر، مانند برخی روان کننده یا فوق روان کننده ها، ابعاد بزرگتری دارد و به دوام بیشتر و کاهش نفوذپذیری بتن نمی انجامد. درصد حباب هوا و توزیع اندازه حباب های تولید شده در بتن حباب دار متأثر از عواملی مانند: ماهیت (طبیعت و جنس) و مقدار افزودنی مصرفی، ماهیت و مقدار مصالح مصرفی در بتن حباب دار (دانه بندی، شکل سنگدانه ها، سیمان، مقدار خمیر، میزان مواد آلی)، مقدار آب و سیمان مصرفی، اسلامپ یا روانی بتن (روانی بیشتر، حباب بیشتر) و روش اختلاط، حمل، تراکم، شرایط اجرایی بتن و برخی از ویژگی های سیمان مانند ریزی و میزان مواد قلیایی است.

با توجه به شرایط محیطی همچون یخ زدن، آب شدن و یا سایر شرایط موجود در حین بهره برداری، در هر آیین نامه، درصد حباب هوای لازم مشخص می شود. مقدار حباب هوای لازم در بتن معمولاً به حداکثر اندازه سنگدانه مصرفی ارتباط دارد. معمولاً هر چه قدر خمیر سیمان بتن کمتر باشد، درصد حباب هوای لازم در بتن نیز کمتر است. در حالی که عملاً ممکن است درصد حباب هوا در خمیر سیمان ثابت باشد. هر چه قدر شرایط محیطی حادتر شود، درصد حباب هوای لازم بتن بیشتر می شود. با کاهش حداکثر اندازه سنگدانه بتن، درصد حباب هوای لازم افزایش می یابد.

مصرف مواد حباب ساز در یک نسبت آب به مواد سیمانی ثابت، کارایی و روانی بتن را بیشتر می کند. حتی هنگامی که تحت شرایطی روانی یکسان است، بتن حاوی مواد حباب ساز کارایی و چسبندگی بیشتری از بتن مشابه و فاقد حباب ساز دارد. چنانچه مقدار سیمان زیاد (بیشتر از ۳۷۵ کیلوگرم بر متر مکعب) باشد، بتن به شدت چسبناک شده و پرداخت سطح آن مشکل می شود.

وجود حباب های عمدی در بتن همانند وجود حباب های غیرعمدی، مقاومت بتن را کاهش می دهد، اما مقدار کاهش یکسان نخواهد بود. این کاهش مقاومت برای بتن های حاوی حباب های غیرعمدی قدری بیشتر از بتن های حاوی حباب های عمدی است. اگر مقدار سیمان در بتن متوسط تا زیاد باشد، امکان کاهش مقاومت ناشی از وجود حباب هوای عمدی افزایش می یابد. هر چند باید گفت اگر به کمک مواد حباب ساز از مقدار آب اختلاط کاسته شود، مقدار نسبت آب به مواد سیمانی نیز کاهش می یابد و بخشی از کاهش مقاومت جبران می شود (با فرض مقدار سیمان و روانی ثابت).

متن اصلی

تفسیر/توضیح

نفوذپذیری بتن سخت‌شده با وجود حباب‌های ریز و پخش در خمیر سیمان (ناشی از مواد حباب‌ساز) کاهش می‌یابد که در افزایش دوام بتن مؤثر است.

در ملات‌ها و بتن، وجود حباب باعث افزایش قابلیت نگهداری آب می‌شود و جمع‌شدگی ناشی از خشکی ملات و بتن سخت نیز کاهش می‌یابد. به این ترتیب شاهد ترک‌خوردگی کمتر و افزایش دوام خواهیم بود.

مصرف بیش از اندازه حباب‌ساز باعث تخلخل بیشتر و کاهش وزن بتن می‌شود.

با توجه به اینکه درصد حباب هوای تولید شده باید در محدوده معینی باشد، کنترل آن بسیار مهم است.

با توجه به اینکه مقادیر مصرف این ماده در مقایسه با سایر مواد افزودنی شیمیایی بسیار کم است، لذا دقت و نحوه اندازه‌گیری مقدار آن می‌تواند تاثیر بسزایی بر مقدار هوای ایجاد شده بگذارد.

ت- مواد افزودنی زودگیرکننده و زود سخت کننده

در استاندارد ملی ایران به شماره ۲۹۳۰، مواد زودگیر کننده و زودسخت کننده دارای مشخصات جداگانه‌ای هستند، هرچند ممکن است یک ماده شیمیایی خاص بتواند هر دو نقش را نیز ایفا کند. نکته‌ای که باید به آن توجه کرد این است که مواد زودگیر کننده نقطه انجماد آب داخل بتن را به میزان چشمگیری کاهش نمی‌دهند و لذا اطلاق نام «ضد یخ» بر آنها نادرست است.

زودگیرکننده‌ها اثر چندانی بر کارایی اولیه و مقدار حباب هوای بتن ندارند. اما ممکن است افت کارایی به وجود آورند که باید در طرح مخلوط بتن به آن توجه نمود. مقدار مصرف بستگی به نوع و ترکیب شیمیایی تسریع کننده، نوع سیمان مصرفی، مقادیر اجزاء مخلوط بتن، دمای ساخت بتن و بتن‌ریزی، دمای عمل‌آوری و ... دارد. مقدار مصرف دقیق باید توسط آزمایشگاه و با در نظر گرفتن شرایط محیطی واقعی مشخص شده باشد.

زودگیرکننده‌ها به شکل جامد پودری یا مایع به کار می‌روند. باید دقت داشت بعضی از زودگیرکننده‌ها به‌طور مستقیم با سیمان در تماس قرار نگیرند، زیرا ممکن است باعث گیرش ناگهانی شوند. بنابراین توصیه می‌شود این مواد ابتدا به آب مخلوط اضافه شده و سپس با دیگر اجزاء مخلوط ترکیب شوند. در صورتی که انواع دیگری از مواد افزودنی نیز استفاده شود، باید به‌صورت جداگانه و طبق توصیه‌های سازنده و آزمایشگاه به مخلوط اضافه شوند. مگر اینکه از عملکرد مناسب آن‌ها اطمینان حاصل شده باشد.

زودگیرکننده‌ها بر اساس عملکرد و کاربردشان به چهار گروه اصلی تقسیم می‌شوند: ۱- تسریع کننده گیرش، ۲- زودسخت کننده، ۳- زودگیرکننده بتن پاششی و ۴- آنی‌گیرکننده. ممکن است در برخی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

موارد در عملکرد این چهار گروه اصلی همپوشانی‌هایی وجود داشته باشد. لازم به ذکر است که استفاده از آبی‌گیرکننده‌ها در بتن آرمه مجاز نیست و در کارهای آب‌بندی به محض قطع نشتی باید ملات یا بتن ترمیمی اصلی اجرا شود.

زودگیرکننده‌های مناسب برای بتن پاششی، می‌توانند خاصیت بازی، خنثی، یا اسیدی داشته باشند.

کلسیم کلراید اولین زودسخت‌کننده‌ای است که مورد استفاده قرار گرفته است. امروزه این ماده به دلیل تسریع خوردگی آرماتورهای فولادی، در بتن آرمه قابل استفاده نیست. از زودسخت‌کننده‌های بدون کلراید می‌توان به فرمات کلسیم، نیتريت‌ها و نیتريت‌ها اشاره کرد. بسیاری از فوق‌روان‌کننده‌ها، به‌ویژه پلی‌کربوکسیلات‌ها، روند کسب مقاومت را نیز شتاب می‌دهند.

افت روانی در اثر استفاده از این مواد بیشتر از بتن شاهد است. زودگیرکننده‌ها سرعت و مقدار آب‌انداختگی بتن را کاهش می‌دهند.

ث- مواد افزودنی کندگیرکننده

با توجه به میزان کندگیری لازم، طرح مخلوط بتن و مقدار افزودنی کندگیرکننده باید مشخص شود. به هر حال مقدار مصرف معمولاً در محدوده توصیه شده توسط تولیدکننده است، زیرا مصرف بیش از حد کندگیرکننده ممکن است اخلاص جدی در گیرش به وجود آورد و به آب انداختن و روان‌شدن بتن منجر شود و حتی ممکن است بتن را غیرقابل مصرف نماید. افزایش زمان گیرش به میزان بیش از ۴ ساعت توصیه نمی‌شود.

نوع، مقدار و مرحله‌ای که این مواد به مخلوط اضافه می‌شوند از عوامل تاثیرگذار بر میزان کندگیری است.

به علت عمل کندگیرکنندگی، مقاومت یک روزه بتن کاهش می‌یابد. ولی اثر این مواد در مقاومت فشاری درازمدت ناچیز است. هنگام استفاده از این مواد، باید در عمل‌آوری و محافظت، به علت استعداد زیاد ترک خوردگی ناشی از جمع‌شدگی بتن و آب انداختن دقت بیشتری به عمل آید.

به عبارت دیگر، در صورتی که تبخیر از سطح بتن زیاد باشد و از مواد کندگیرکننده در بتن استفاده شود، ممکن است احتمال ترک‌خوردگی افزایش یابد.

ج- مواد افزودنی اصلاح‌کننده گرانروی

مواد اصلاح‌کننده گرانروی به صورت پودری یا به صورت مایع موجود هستند. معمولاً در هنگام تولید بتن، مواد اصلاح‌کننده گرانروی را بعد از اضافه کردن سیمان به مخلوط اضافه می‌کنند. مقدار مصرف معمولاً در حدود ۰/۱ تا ۱/۵ درصد وزن مواد سیمانی، بسته به نوع و میزان مواد جامد است. در مواردی که مقاومت در برابر آب

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شستگی مطرح است و یا بنا بر نوع و درصد مواد جامد، این مقدار می‌تواند افزایش یابد.

از آنجایی که مقدار استفاده از این ماده افزودنی اندک است، باید مقدار آن به دقت توزین شود.

مواد افزودنی اصلاح‌کننده گرانروی با توجه به پایه شیمیایی موجب بهبود خواص بتن از جمله کاهش جداشدگی، کاهش خطر آب‌انداختگی، جبران ضعف دانه‌بندی، به خصوص کمبود ریزدانه در ماسه و قابلیت خودترازی نیز می‌شوند.

استفاده زیاد از حد (بیش از مقدار توصیه شده) از مواد اصلاح‌کننده گرانروی می‌تواند اثرات منفی مانند، کاهش کارایی اولیه، دیرگیری، افزایش حباب هوا و دشواری در تمیزکردن تجهیزات اجرایی و کاهش مقاومت فشاری را به همراه داشته باشد.

ت مواد افزودنی بازدارنده خوردگی

از آنجایی که یکی از دلایل اصلی خوردگی آرماتورها نفوذ مواد خوردنده مانند یونهای کلرید به داخل بتن است، لذا با کاهش نفوذپذیری بتن از طریق روش‌هایی چون کاهش نسبت آب به مواد سیمانی می‌توان به این هدف رسید. این روش را معمولاً بازدارنده خوردگی نمی‌دانند.

برخی از مواد بازدارنده خوردگی می‌توانند زمان گیرش را تا ۴ ساعت به تاخیر بیندازند. در حالی که برخی دیگر اثر زودگیری دارند. تحقیقات نشان می‌دهد که برخی از مواد افزودنی بازدارنده خوردگی که مصرف آن‌ها در دنیا رایج است، اثر چشمگیری در کاهش خوردگی آرماتورها در منطقه خلیج فارس نداشته‌اند. بنابراین نمی‌توان بدون انجام آزمایش‌های لازم از این مواد در پروژه‌های مختلف استفاده نمود.

ت ۳-۳-۸-۲-۳ برخی از مواد شیمیایی خواص چندگانه‌ای دارند. به این مفهوم که استفاده از برخی مواد افزودنی شیمیایی موجب بهبود خواص بتن تازه، بتن سخت‌شده و یا هر دو می‌شود. اما در عین حال ممکن است این مواد باعث کاهش مقاومت فشاری و یا افزایش جمع‌شدگی ناشی از خشک‌شدن نیز بشوند. انطباق بر استاندارد موجب بی‌نیازی از آزمایش‌های عملکردی بر طرح‌های مخلوط کارگاهی در شرایط واقعی اجرایی نیست. لازم به ذکر است که همه آزمایش‌های مندرج در استاندارد روی مخلوط‌های خاصی از بتن یا ملات انجام می‌شود که ارتباطی با مخلوط‌های مورد استفاده در کارگاه ندارد. همچنین سیمان مورد استفاده در آزمایش‌های استاندارد ممکن است همان سیمان پروژه نباشد.

۳-۳-۸-۲-۳ عملکرد و تاثیر افزودنی‌های شیمیایی بر خواص بتن تازه و سخت‌شده باید قبل از مصرف و با توجه به نتایج آزمایشگاهی به تایید دستگاه نظارت برسد. همچنین با توجه به تغییر شرایط محیطی در کارگاه، بویژه تغییر دمای محیط، لازم است عملکرد این مواد مورد توجه قرار گیرد.

متن اصلی

۳-۳-۸-۲-۴ سازگاری مواد افزودنی شیمیایی با سایر مصالح مصرفی در بتن، بویژه سیمان باید به تایید دستگاه نظارت برسد.

۳-۳-۸-۲-۵ کلرید کلسیم و یا مواد افزودنی شیمیایی حاوی یونهای کلرید نباید در ساخت بتن آرمه استفاده شود.

۳-۳-۸-۲-۶ اضافه کردن مواد افزودنی شیمیایی، به صورت محلول، به مواد سیمانی خشک مجاز نیست.

۳-۳-۸-۳ مواد جایگزین سیمان (پودری معدنی فعال)

۳-۳-۸-۱-۳ مواد افزودنی پودری معدنی فعال یا مواد جایگزین سیمان به موادی گفته می‌شود که در کارگاه به مخلوط بتن اضافه می‌شود تا ویژگی مطلوبی بدست آورده شود و در مصرف سیمان صرفه جویی شود.

۳-۳-۸-۲-۳ مواد افزودنی پودری معدنی فعال شامل انواع «الف» تا «ت» زیراند:

الف- دوده سیلیسی (میکروسیلیس):

محصول جانبی فرآیند تولید سیلیسیم فلزی یا آلیاژهای فروسیلیسیم در کوره‌های قوس الکتریک است. ذرات دوده سیلیس بسیار ریز و معمولاً در بازه ۰/۰۵ تا ۰/۲۵ میکرومتر هستند. سطح ویژه آن‌ها معمولاً در حدود ۱۵ تا ۳۰ متر مربع بر گرم و جرم مخصوص آن‌ها در حدود ۲/۲ تا ۲/۳ گرم بر سانتی‌متر مکعب است.

ب- سرباره کوره آهن‌گدازی دانه‌ای آسیاب شده، (سکادا):

محصولی سرباره‌ای است که به سرعت پس از تولید سرد شده است، این ماده دارای خواصی مشابه هر ماده چسباننده هیدرولیکی است.

پ- پوزولان‌های طبیعی:

انواع پوزولان‌های طبیعی نظیر تراس، پومیس، زئولیت و متاکائولن نیز در بتن استفاده می‌شوند.

ت- خاکستر بادی:

تفسیر/توضیح

ت ۳-۳-۸-۲-۴ در صورت استفاده از چند نوع ماده افزودنی شیمیایی در یک طرح مخلوط، باید نحوه اختلاط آن‌ها و اثر متقابل آن‌ها بر عملکرد یکدیگر به تایید دستگاه نظارت برسد. بدیهی است در صورت تغییر هر یک از مصالح مصرفی بویژه سیمان، بررسی مجدد سازگاری افزودنی‌ها باید انجام شود.

ت ۳-۳-۸-۳ مواد جایگزین سیمان (پودری معدنی فعال)

ت ۳-۳-۸-۲-۳ نباید دوده سیلیسی را با انواع پودرهای سیلیس غیرفعال مانند سیلیس میکرونیزه، گرد سیلیس و همچنین ژل سیلیکا (مواد نم‌گیر) اشتباه گرفت. استفاده از دوده سیلیس به‌عنوان جایگزین سیمان دارای مزایایی نظیر کاهش احتمال جداشدگی بتن، کاهش آب‌انداختگی، افزایش قابل ملاحظه مقاومت و بهبود دوام بتن در برابر نفوذ مواد شیمیایی مضر و همچنین افزایش قابل ملاحظه مقاومت الکتریکی بتن و در نتیجه افزایش عمر مفید بتن آرمه در برابر خوردگی است. از معایب اغلب آن‌ها می‌توان به افزایش نیاز آبی بتن و افزایش جمع‌شدگی آن اشاره نمود.

استفاده از فوق‌روان‌کننده همراه دوده سیلیس یا مصرف دوغاب دوده سیلیسی حاوی فوق‌روان‌کننده توصیه می‌شود. استفاده از دوده سیلیس به‌صورت پودر فقط در صورتی مجاز است که مخلوط‌کن بتن توانایی توزیع یکنواخت کلوخه‌های دوده سیلیس را در حضور فوق‌روان‌کننده داشته باشد (مانند مخلوط‌کن‌ها با پره جدا از دیگ یا غیر گرانشی). در صورت استفاده از دوغاب دوده سیلیس، باید دقت نمود تا مقدار آب و افزودنی‌های موجود در دوغاب در محاسبات طرح مخلوط بتن در نظر گرفته شود. چنانچه اجزای دوغاب دوده سیلیس و افزودنی‌های شیمیایی موجود در آن توسط تولید کننده مشخص نشده باشد مصرف آن مجاز نمی‌باشد. بتن حاوی دوده سیلیس به علت عدم آب‌انداختن و افزایش احتمال جمع‌شدگی در برابر نحوه نگهداری و عمل‌آوری بتن حساسیت بیشتری دارد. میزان مصرف دوده سیلیس به‌منظور بهبود پارامترهای دوام در حدود ۵ تا ۱۰ درصد وزنی جایگزین سیمان

متن اصلی

خاکستر بادی محصول زائد نیروگاه‌های زغال سنگی است که حین خروج از دودکش به سرعت سرد شده است. شکل ذرات خاکستر بادی کروی، با قطر کوچک‌تر از ۱۰۰ میکرومتر و سطح ویژه حدود ۴۰۰ تا ۷۰۰ متر مربع بر کیلوگرم است. خاکستر بادی در دو نوع F، مقدار آهک کمتر از ۱۰ درصد و نوع C، مقدار آهک بیش از ۱۰ درصد این ماده می‌باشد و دارای خواصی مشابه هر ماده چسباننده هیدرولیکی است.

تفسیر/توضیح

است. مقدار توصیه شده مصرف دوده‌سیلیس برای بهبود پارامترهای دوام حدود ۶ تا ۸ درصد وزنی جایگزین سیمان می‌باشد. مصرف دوده‌سیلیس کمتر از ۵ درصد (جایگزین سیمان) به منظور افزایش دوام توصیه نمی‌شود.

استفاده از سرباره در بتن منجر به افزایش مقاومت بلند مدت، کاهش گرمای هیدراته شدن، بهبود خواص نفوذپذیری، بهبود عملکرد بتن در برابر حمله سولفاتی و واکنش‌های قلیایی-سنگدانه می‌شود. در ضمن استفاده از سرباره معمولاً منجر به کاهش کارایی و یا افزایش نیاز آبی نمی‌شود. اندازه ذرات سرباره تاثیر زیادی بر خواص بتن تازه و سخت شده دارد. ذرات کوچک‌تر از ۱۰ میکرومتر حتی می‌توانند اثرات خود را در سنین کوتاه مدت نیز نشان دهند. در سرباره‌های با فعالیت هیدرولیکی کمتر (شاخص فعالیت کمتر)، درصد جایگزینی زیاد توصیه نمی‌شود.

از جمله خواص کاربرد خاکستر بادی با مقدار جایگزینی مناسب بهبود کارایی، افزایش دوام و کاهش نفوذپذیری است. کنترل واکنش‌زایی قلیایی سیلیسی نیز برای این ماده گزارش شده است. خاکسترهای بادی خیلی ریز ممکن است تاثیرات خاصی را در بتن ایجاد کنند؛ برای مثال ممکن است نیاز آبی بتن چندان کاهش نیابد.

ژئولیت نیز پوزولان مناسبی برای بهبود مقاومت و دوام بتن است. مصرف ژئولیت در بتن در حدود ۵ تا ۱۵ درصد وزن سیمان توصیه می‌شود. قابل ذکر است که ژئولیت نیاز آبی بتن را به شدت افزایش می‌دهد، لذا باید سازگاری آن با فوق‌روان‌کننده‌های مناسب بررسی و کنترل شود. ژئولیت و متاکائولن همانند دوده‌سیلیس باید همراه با فوق‌روان‌کننده در بتن مصرف شوند. پومیس نوعی پوزولان طبیعی است که تنوع زیادی نیز در مناطق مختلف ایران دارد. میزان مصرف آن در بتن معمولاً ۱۵ تا ۲۵ درصد وزن سیمان است. تحقیقات نشان می‌دهد که عملکرد پوزولان‌های طبیعی نوع پومیس، شبیه خاکستر بادی است. البته پوزولان‌های طبیعی ایران نیاز آبی بتن را به شدت افزایش می‌دهند. متاکائولن خواصی بسیار مشابهی با دوده‌سیلیس با مقدار مصرف مشابه و یا کمی بیشتر در بتن دارد. میزان مصرف آن بین ۷/۵ تا ۱۵ درصد وزن سیمان توصیه می‌شود.

حداکثر مقدار مصرف مواد جایگزین سیمان مطابق جدول ۳-۱ است. در موارد خاص (جهت تامین دوام در شرایط ویژه) ممکن است از مقادیر بیشتری نسبت به اعداد این جدول استفاده شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ت ۳-۱ حداکثر مقدار مصرف توصیه شده مواد جایگزین سیمان

ماده جایگزین سیمان	حداکثر درصد جایگزینی سیمان
خاکستر بادی و پوزولان‌های طبیعی	۲۵
ژئولیت، متاکائولن	۱۵
دوده سیلیس	۱۰
سرباره	۵۰
مجموع دوده سیلیس و خاکستر بادی یا سایر پوزولان‌ها	۳۵
مجموع دوده سیلیس، سرباره و خاکستر بادی یا سایر پوزولان‌ها	۵

۳-۳-۸-۳-۳ ویژگی‌های مواد افزودنی پودری معدنی فعال باید مطابق استانداردهای زیر، بنا به مورد باشند:
 الف - دوده سیلیس ..... استاندارد ملی ۱۳۲۷۸
 ب- سرباره کوره آهنگدازی ..... استاندارد ملی ۱-۲۱۳۱۹
 پ- پوزولان‌های طبیعی ..... استاندارد ملی ۳۴۳۳
 ت- خاکستر بادی و پوزولان‌های کلسینه شده ..... استاندارد ASTM C618

۳-۳-۸-۳-۳ مواد جایگزین سیمان باید در محاسبه نسبت آب به مواد سیمانی در نظر گرفته شوند.

ت ۳-۳-۸-۳-۳ روابط مقاومت فشاری و نسبت آب به مواد سیمانی معمولاً برای بتن‌های حاوی سیمان پرتلند ارایه می‌شود. در صورت استفاده از افزودنی‌های پودری معدنی جایگزین سیمان و برای دستیابی به مقاومت مشخصه معین و برای اینکه روابط جدیدی ارایه نشود، مفهوم دیگری از نسبت آب به مواد سیمانی به نام آب به مواد سیمان معادل با به‌کارگیری ضریبی به نام ضریب مؤثر k ارایه می‌شود (به ت ۳-۸-۵ مراجعه شود). این مواد می‌توانند دوده سیلیس، سرباره کوره آهنگدازی، پوزولان‌های طبیعی، خاکستر بادی، متاکائولن و غیره باشد. در هر مورد باید مقدار k مشخص شود. نیاز به پژوهش‌های فراوانی در این زمینه احساس می‌شود. تنوع کیفیت مواد جایگزین سیمان، نوع و رده مقاومتی سیمان مصرفی، مقاومت بتن مورد نظر و نسبت آب به مواد سیمانی و میزان جایگزینی این مواد نقش مهمی در مقدار k ایفا می‌کند.

ت ۳-۳-۸-۳-۳ مواد پودری پرکننده (نرمه‌ها)

ت ۳-۳-۸-۳-۳ از آنجا که مشخصات خاصی برای کیفیت پرکننده‌ها وجود ندارد، حتماً برای مصرف آن‌ها در بتن باید اثراتشان بر مقاومت، کارایی، دوام، نفوذپذیری، تغییرات حجمی و هزینه ساخت بتن مورد بررسی قرار گیرد. پرکننده یک ماده بسیار نرم آسیاب شده است که به علت خواص فیزیکی خود اثرات مفیدی بر خواص بتن مانند بهبود کارایی، نفوذپذیری، مویبندی،

۳-۳-۸-۳-۳ مواد پودری پرکننده غیر فعال (نرمه‌ها)

۳-۳-۸-۳-۳ پودرهای پرکننده غیر فعال، پودرهای غیرآلی هستند که برای بهبود خواص بتن تازه و یا سخت‌شده به آن اضافه می‌شوند، اما از آن‌ها انتظار شرکت در واکنش‌های هیدراته‌شدن و تولید مواد چسباننده نمی‌رود. این مواد می‌توانند در اصلاح گرانروی نیز موثر باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

آب انداختن، جداسازی و یا تمایل به ترک خوردگی خواهد داشت. با استفاده از پودر سنگ آهک می‌توان جداسازی و آب انداختگی و گرانروی بتن (به‌ویژه بتن خودتراکم) را کاهش داد. در منابع، گزارش شده است که در شرایطی حتی پودر سنگ آهک با C_3A سیمان واکنش می‌دهد و از این طریق هیدرات‌هایی تشکیل می‌شود. البته هنوز تاثیر تشکیل این هیدرات‌ها بر خواص مقاومتی و دوامی بتن به‌طور کامل بررسی نشده است. به هر حال با آزمایش، باید مقدار هر نوع از این مواد را در بتن چنان تعیین کرد که خواسته‌های مورد نظر تامین شود.

استفاده از پودر سنگ‌های آهکی در مناطق سرد سیر ممکن است به ایجاد تومزیت منجر شده و باعث انبساط مخرب شود.

استفاده از پودر سنگ آهک می‌تواند به کاهش مقاومت در برابر سایش منجر شود.

توصیه می‌شود دانه‌بندی پودرهای پرکننده در محدوده‌های مشخص شده **جدول ت ۲-۳** باشد.

جدول ت ۲-۳ دانه‌بندی پودرهای پرکننده قابل مصرف در بتن

اندازه الک (م.م.)	درصد جرم عبوری
۲	۱۰۰
۰/۱۵۰	۸۵ تا ۱۰۰
۰/۰۷۵	۷۰ تا ۱۰۰

ت ۳-۳-۸-۴-۲ در صورتی که از استاندارد ملی ۹-۱۰۴۴۷ برای آزمایش متیلن بلو استفاده شود، حد مجاز به 1 mg/g محدود می‌شود. در صورتی که از روش استانداردهای ASTM C1777 یا AASHTO T330 استفاده شود، حد مجاز 5 mg/g است. برای پودرهای سنگ آهکی (کربناتی) استاندارد ASTM C1797 الزاماتی را ارایه داده است.

۳-۳-۸-۴-۲ پودرهای پرکننده غیرفعال معمولاً از جنس پودر سنگ آهکی و یا سیلیسی هستند و استفاده از آن‌ها در صورتی مجاز است که ضوابط استاندارد ملی ۳۰۲ در مورد مواد زیان‌آور رعایت شده باشد.

۳-۳-۸-۴-۳ پودرهای پرکننده غیرفعال نباید حاوی مواد مضر، از جمله رس و شیل بیش از اندازه تعیین شده در استاندارد باشند. برای تعیین مقدار مواد مضر می‌توان از آزمایش متیلن بلو، مطابق استاندارد ملی ۹-۱۰۴۴۷، استفاده کرد.

۳-۳-۸-۴-۴ استفاده از هر نوع پودر پرکننده غیرفعال، پودر سنگ طبیعی، ضایعات سنگبری و غیره، به مقداری مجاز است که بتواند خواص مکانیکی و دوام مورد نظر در بتن را برآورده نماید.

ت ۳-۳-۸-۴-۴ می‌توان برای استفاده راحت‌تر از پودرهای پرکننده، از دوغاب آن استفاده نمود. در چنین حالتی باید مقدار آب داخل دوغاب، از آب مصرفی بتن کسر شود. در ضمن باید از ته‌نشینی و یخ‌زدگی دوغاب مزبور جلوگیری شود.

متن اصلی

۳-۳-۸-۴-۵ محدودیت‌های مواد زیان‌آور شیمیایی پودرهای پرکننده غیرفعال همانند سنگدانه‌های ریز است.

۳-۳-۹ رنگدانه‌ها

۳-۳-۹-۱ رنگدانه‌ها پودرهایی با درجه نرمی مشابه یا بیشتر از سیمان‌اند که برای رنگین کردن بتن مورد استفاده قرار می‌گیرند. مقدار مصرف این مواد در بتن در حدود ۲ تا ۱۰ درصد وزن سیمان است.

۳-۳-۹-۲ ضوابط رنگدانه‌های مصرفی در بتن باید مطابق استاندارد ملی ۱۲۱۴۹ باشد.

۳-۳-۹-۳ در کاربرد رنگدانه‌ها باید اطمینان حاصل کرد که اثر نامناسب بر روی مشخصات بتن، از جمله رشد مقاومت و میزان حباب هوا، نداشته باشد.

۳-۳-۱۰ الیاف مصرفی بتن**۳-۳-۱۰-۱ کلیات**

الیاف مورد استفاده در بتن عمدتاً بمنظور بهبود رفتار کششی و کاهش ترک‌خوردگی ناشی از جمع‌شدگی و بارگذاری و عوامل محیطی بکار برده می‌شود. این الیاف از انواع فولادی، شیشه‌ای، پلیمری، کربنی و سرباره‌ای تولید می‌شوند. از بین این انواع، الیاف فولادی بیشترین کاربرد را در بتن دارند.

۳-۳-۱۰-۲ الیاف فولادی

۳-۳-۱۰-۲-۱ الیاف فولادی با بدنه‌های صاف یا آجدار و به شکل معمولاً استوانه‌ای با قطر قاعده ۰/۴ تا ۱/۳ میلی‌متر و طول‌های ۲۵ تا ۶۳ میلی‌متر تولید می‌شوند. ضوابط کاربرد این الیاف در استاندارد ملی ۱۷۶۹۷ ارایه شده است.

تفسیر/توضیح**ت ۳-۳-۹ رنگدانه‌ها**

ت ۳-۳-۹-۲ برای یکنواخت‌شدن رنگ بتن حاوی رنگدانه، معمولاً از فوق‌روان‌کننده‌ها استفاده می‌شود. رنگدانه‌ها نباید در آب قابل حل باشند، در برابر تابش نور آفتاب تجزیه شوند و یا تغییر رنگ دهند (معمولاً مواد معدنی در این رابطه پایداری رنگ بهتری دارند). میزان مصرف رنگدانه در بتن، بسته به نوع و کیفیت رنگدانه در حدود ۲ تا ۱۰ درصد وزن سیمان است.

ت ۳-۳-۱۰ الیاف مصرفی بتن**ت ۳-۳-۱۰-۱ کلیات****ت ۳-۳-۱۰-۲ الیاف فولادی**

ت ۳-۳-۱۰-۲-۱ الیاف فولادی به روش‌های مختلفی تولید شده و در اشکال و ابعاد متنوعی در دسترس هستند. همانطور که در **شکل ت ۱-۳** مشاهده می‌شود، الیاف فولادی در دو گروه الیاف صاف و شکل‌دار طبقه‌بندی می‌شوند. این الیاف اغلب دارای سطح مقطع دایره‌ای با قطر ۰/۴ تا ۱/۳ میلی‌متر و طول ۲۵ الی ۶۳ میلی‌متر هستند. مقاومت کششی الیاف فولادی معمولاً ۲ الی ۳ برابر شبکه فولادی بوده و به دلیل سطح جانبی بیشتر نسبت به شبکه (با فرض ثابت ماندن وزن فولاد)، چسبندگی بهتری با خمیر سیمان ایجاد می‌کنند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

از موارد مصرف الیاف فولادی می‌توان به دال‌های متکی بر زمین (رویه‌های بتنی)، دال‌های معلق، بتن درجا، دال‌های مرکب (کامپوزیت) با عرشه فولادی، قطعات پیش‌ساخته، بتن پاششی و سازه‌های در معرض انفجار اشاره کرد.

استاندارد ASTM A820 الیاف فولادی را بر اساس روش ساخت در چهار نوع زیر طبقه‌بندی کرده و حداقل الزاماتی را برای مقاومت کششی، رواداری ابعادی، خلوص و ... تعیین نموده است: نوع ۱- سیم‌های بریده شده، نوع ۲- الیاف تولید شده از ورقه کردن صفحات فلزی، نوع ۳- الیاف تولید شده از فلز مذاب و نوع ۴- سایر.

استاندارد ملی ایران به شماره ۱۷۶۹۷ الیاف فولادی را بر اساس روش ساخت در پنج گروه زیر طبقه‌بندی می‌کند: گروه I: سیم‌های بریده شده، گروه II: الیاف تولید شده از ورقه کردن صفحات فلزی، گروه III: الیاف تولید شده از فلز مذاب، گروه IV: سیم‌های بریده شده و تراشیده شده و گروه V: الیاف تراشیده شده از بلوک فولادی.

شکل ت ۳-۱ شکل برخی انواع الیاف

ت ۳-۱-۲-۲-۳-۳ برخی مشخصات فیزیکی الیاف به‌طور مستقیم عملکرد بتن را تحت تأثیر قرار می‌دهند، این در حالی است که برخی مشخصات دارای اهمیت کمتری هستند. همچنین مقاومت کششی و مدول الاستیسیته الیاف به همراه خواص سطحی یا شکل آن‌ها بر خواص مکانیکی بتن و زمان ترک‌خوردگی تأثیر دارد. پارامترهایی که بیشترین تأثیر را بر عملکرد الیاف فولادی در بتن دارند عبارتند از: مکانیزم‌های چسبندگی و مهار الیاف در خمیر (تفاوت میان الیاف صاف با الیاف شکل‌دار با انتهای مخروطی شکل و قلاب‌دار) طول و قطر الیاف و در نتیجه نسبت طول به قطر آن، مقدار مصرف الیاف، تعداد الیاف در هر کیلوگرم الیاف که تابعی از ابعاد و مقدار الیاف می‌باشد، مقاومت کششی الیاف و مدول الاستیسیته الیاف.

ابعاد الیاف نقش مهمی در زمان بروز ترک‌خوردگی بتن تازه دارد. الیاف میکرو (با قطر کمتر از ۰/۰۵ میلی‌متر) با ایجاد پل میان

۲-۲-۱۰-۳-۳ الیاف فولادی قابل استفاده در بتن آرمه باید آجدار بوده و نسبت طول به قطر آن‌ها بین ۵۰ تا ۱۰۰ باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ریزترک‌ها حد الاستیک و مقاومت بتن را افزایش می‌دهند. این در حالی است که الیاف ماکرو (با قطر بیشتر از ۰/۵ میلی‌متر) با ایجاد پل میان ترک‌های بزرگتر، طاقت بتن پس از ترک‌خوردگی را بهبود می‌بخشند. در نتیجه با کاربرد الیاف دارای ابعاد و مدول الاستیسیته متفاوت برای کنترل ترک‌خوردگی بتن در مراحل مختلف بارگذاری می‌توان عملکرد مصالح را بهینه کرد.

۳-۱۰-۳-۳ الیاف شیشه‌ای

۳-۱۰-۳-۳ این الیاف عموماً به سه رده A (سودا سیلیکات کلسیم و یا شیشه معمولی)، E (بروسیلیکات) و AR (مقاوم در محیط قلیایی) تقسیم می‌شوند.

۳-۱۰-۳-۳ نوع E در محیط قلیایی با دوام نیست، A تاحدی می‌تواند مقاوم باشد، ولی نوع AR در داخل بتن از دوام خوبی برخوردار است.

۳-۱۰-۳-۳ ویژگی‌های الیاف شیشه پایا در بتن باید مطابق با استاندارد ملی ۱۷۵۴۰ برای الیاف باشد.

ت ۳-۱۰-۳-۳ الیاف شیشه‌ای

ت ۳-۱۰-۳-۳ معمولا خواص این الیاف در بتن در درازمدت تغییر می‌کند و باید در طراحی مدنظر قرار گیرد.

۴-۱۰-۳-۳ الیاف پلیمری

۴-۱۰-۳-۳ انواع مختلفی از این الیاف پلیمری ساخته شده که متداول‌ترین آن‌ها برای بتن عبارت‌اند از: آکرلیک، آرامید، نایلون، پلی استر، پلی پروپیلن و پلی اتیلن هستند. گاه الیاف کربن را نیز به‌عنوان الیاف پلیمری قلمداد می‌کنند. ۴-۱۰-۳-۳ با توجه به خواص مختلف انواع الیاف پلیمری، باید قبل از مصرف تاثیر آن‌ها را بر خواص فیزیکی و مکانیکی بتن مورد بررسی آزمایشگاهی قرار داد.

ت ۴-۱۰-۳-۳ الیاف پلیمری

ت ۴-۱۰-۳-۳ از الیاف پلی پروپیلن برای افزایش مقاومت در برابر قله‌کن شدن بتن‌های پرمقاومت و توانمند بویژه در آتش‌سوزی استفاده می‌شود.

ت ۴-۱۰-۳-۳ برخی از خصوصیات الیاف مصنوعی بر اساس ACI 544.1 در **جدول ت ۳-۳** ارائه شده است.

۴-۳ انبار کردن و نگهداری مصالح بتن

ت ۴-۳ انبار کردن و نگهداری مصالح

۱-۴-۳ کلیات

روش انبار کردن و نگهداری مصالح می‌تواند مشخصات آن‌ها را تحت تاثیر قرار داده و در برخی موارد به دلیل اختلاط با مصالح دیگر و یا مواد مضر، عدم نشانه‌گذاری صحیح و یا موارد مشابه، مشکلاتی را ایجاد کند. الزامات این بخش باید در انبار کردن و نگهداری مصالح رعایت شود.

ت ۱-۴-۳ کلیات

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۴-۳ نگهداری سیمان

ت ۲-۴-۳ نگهداری سیمان

۲-۴-۳-۱ سیمان را می توان به صورت فله یا پاکتی تهیه و مطابق استاندارد ملی ۲۷۶۱ نگهداری کرد.

ت ۲-۴-۳-۱ در استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۸۵۸ روش های حمل و انبارش برخی از مصالح ساختمانی ارایه شده است.

۲-۴-۳-۲ هر نوع سیمان فله ای باید در سیلوها یا مخازن جداگانه ای نگهداری شوند. همچنین سیمان های فله ای که از یک نوع، ولی از کارخانه های مختلف هستند نیز تا حد امکان باید به صورت جداگانه نگهداری شوند.

ت ۲-۴-۳-۲ تفاوت در مشخصات سیمان های مختلف و حتی سیمان هایی از یک نوع ولی تولید شده در کارخانه های مختلف می تواند بر خواص فیزیکی، مکانیکی و دوام بتن موثر باشد. ضمن اینکه در صورت بروز مشکل در بتن امکان رهگیری و شناسائی منشاء مشکل آسان تر خواهد بود. همچنین در انواع بتن، به ویژه بتن های توانمند، لازم است تا بر اساس مشخصات آن تغییراتی در طرح مخلوط یا میزان مواد افزودنی اعمال کرد. در صورت عدم رعایت موارد فوق کنترل و اعمال تغییرات، مشکل یا غیر ممکن خواهد بود.

جدول ت ۳-۳ برخی از خصوصیات انواع الیاف (اطلاعات موردی بر اساس برخی محصولات رایج در بازار)

نوع الیاف	قطر معادل (میکرومتر)	چگالی نسبی	مقاومت کششی (MPa)	ضریب ارتجاعی (GPa)	حداکثر کرنش (درصد)	دمای احتراق (سلسیوس)	دمای ذوب، اکسیده شدن یا تجزیه (سلسیوس)	درصد وزنی جذب آب طبق ASTM D570
آکرلیک	۱۰۵-۱۳	۱/۱۸ - ۱/۱۶	۱۰۰۰ - ۲۷۰	۱۹- ۱۴	۵۰- ۷/۵	-	۲۳۰ - ۲۲۰	۲/۵ - ۱/۰
آرامید	۱۲	۱/۴۴	۲۹۳۰	۶۲	۴/۴	زیاد	۴۸۰	۴/۳
آرامید با ضریب ارتجاعی زیاد	۱۰	۱/۴۴	۲۳۴۵	۱۱۷	۲/۵	زیاد	۴۸۰	۱/۲
کربن با مدول زیاد و با پایه پلی آکرلونیتریل	۸	۱/۷ - ۱/۶	۳۰۳۰ - ۲۴۸۰	۳۸۰	۰/۷ - ۰/۵	زیاد	۴۰۰	ناچیز
کربن مقاومت کششی زیاد و با پایه پلی آکرلونیتریل	۹	۱/۷ - ۱/۶	۷۹۰ - ۴۸۰	۲۳۰	۱/۵ - ۱/۰	زیاد	۴۰۰	ناچیز
کربن ایزوتروپیک با پایه هیدروکربن های آروماتیک	۱۳-۱۰	۱/۷ - ۱/۶	۴۰۰۰ - ۳۴۵۰	۳۵- ۲۷	۲/۴ - ۲/۰	زیاد	۴۰۰	۷- ۳
کربن نیمه جامد با پایه هیدروکربن های آروماتیک	۱۸-۹	۲/۱۵ - ۱/۸	۳۱۰۰ - ۱۵۱۵	۴۸۰ - ۱۵۰	۱/۱ - ۰/۵	زیاد	۵۰۰	ناچیز
نایلون	۲۳	۱/۱۴	۹۶۵	۵۲	۲۰	-	۲۲۰ - ۲۰۰	۵/۰ - ۲/۸
پلی استر	۲۰	۱/۳۹ - ۱/۳۴	۱۱۰۰ - ۲۲۵	۱۷	۱۵۰ - ۱۲	۵۹۳	۲۶۰	۰/۴
پلی اتیلن	۱۰۰۰-۲۵	۰/۹۶ - ۰/۹۲	۵۸۵- ۷۵	۵/۰	۸۰- ۳	-	۱۳۵	ناچیز
پلی پروپیلن	-	۰/۹۱ - ۰/۹	۶۹۰- ۱۴۰	۴/۸- ۳/۵	۱۵	۵۹۳	۱۶۵	ناچیز

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۴-۲-۳ سیلوها یا مخازن نگهداری سیمان باید به نحو مناسبی نشانه‌گذاری شوند. نشانه‌گذاری باید نشان‌دهنده نوع سیمان و نام کارخانه تولید کننده آن باشد.

۳-۴-۲-۴ سیلوها یا مخازن نگهداری باید به گونه‌ای طراحی شوند که فضای مرده، به خصوص در قسمت خروجی، نداشته و سیمان به راحتی بتواند از آن خارج شود.

۳-۴-۲-۵ در مواردی که قصد نگهداری درازمدت سیمان فله‌ای وجود دارد، باید آن را از تماس با جریان هوا و رطوبت دور نگه داشت. در غیر اینصورت سیمان ممکن است با کربن دی‌اکسید هوا و رطوبت واکنش نشان دهد و کیفیت آن دچار اختلال شود. در این موارد باید قبل از مصرف کیفیت سیمان اطمینان حاصل نمود.

۳-۴-۲-۶ سیمان‌های پاکتی باید روی سکوه‌های چوبی یا مشابه آن‌ها که با زمین فاصله حداقل ۱۰۰ میلی‌متر دارد چیده شوند. این فاصله باید از دیوارهای مجاور نیز حفظ شود. این تدابیر به همراه یک پوشش رطوبتی مقاوم بر روی پاکت‌ها، هم آن‌ها را از رطوبت دور نگه می‌دارد و هم گردش هوا، در اطراف آن‌ها را امکان پذیر می‌سازد.

ت ۳-۴-۲-۷ طبق استاندارد ملی ایران، لازم است تاریخ تولید سیمان بر روی پاکت‌ها درج شود.

۳-۴-۲-۷ زمان نگهداری سیمان‌های پاکتی، از زمان تولید باید، در شرایط مرطوب به ۶ هفته و در شرایط خشک به ۱۲ هفته محدود شود.

۳-۴-۲-۸ حداکثر تعداد پاکت‌هایی که با توجه به تاریخ تولید می‌توان روی هم قرار داد، برای مدت زمان نگهداری حداکثر ۱۲ هفته در مناطق خشک ۱۲ ردیف، و برای مدت زمان نگهداری ۶ هفته در مناطق مرطوب ۸ ردیف است. تعداد ردیف‌های مجاز برای رده‌های مقاومتی بالاتر سیمان‌ها و آهن‌گ کسب مقاومت سریع‌تر یا زمان گیرش کمتر آن‌ها، باید به تعداد کمتری محدود شود.

۳-۴-۲-۹ انبار کردن سیمان‌های پاکتی باید به گونه‌ای باشد که سیمان‌های از یک نوع و یک کارخانه، روی هم قرار گیرند. همچنین چیدمان انباشته‌های سیمان باید به گونه‌ای تنظیم شود که سیمان‌های زودتر تولید شده، زودتر مصرف شوند.

۳-۴-۲-۱۰ استفاده از سیمان‌های دارای کلوخه در بتن‌های سازه‌ای مجاز نیست. در مواردی که کلوخه‌های سست هستند

متن اصلی

و بر اثر تماس رطوبت در طول مدت نگهداری سیمان تشکیل شده‌اند و با کمی فشار بین انگشتان خُرد می‌شوند، استفاده از آن‌ها مجاز است، به شرطی که در آزمایش مقاومت فشاری ملات ماسه-سیمان استاندارد، افت ناشی از سرخ شدن و زمان گیرش نشان داده شود که الزامات استاندارد را برآورده می‌نماید، در این موارد می‌توان کلوخه‌ها را کاملاً خُرد کرد و یا از الک مناسب عبور داد و سپس سیمان را بکار برد.

در مواردی که کلوخه‌های سست به دلیل فشار کیسه‌های بالایی ایجاد شده‌اند و با یک یا دو بار غلتاندن کیسه‌ها براحتی از بین می‌روند، می‌توان از سیمان مورد نظر پس از حذف یا خُرد کردن کلوخه‌ها استفاده کرد.

۳-۴-۲-۱۱ چنان‌چه به هر دلیل نسبت به کیفیت سیمان، تردید و شبهه‌ای وجود داشته باشد، باید آزمایش‌های تعیین مقاومت فشاری ملات ماسه-سیمان، افت ناشی از سرخ شدن و زمان گیرش سیمان را انجام داد. همچنین در مواردی که درباره نوع سیمان تردید وجود داشته و با استفاده از نتایج آزمایش‌های فوق امکان تشخیص مقدور نشود، باید آزمایش‌های شیمیایی و فیزیکی دیگری نیز انجام شود.

۳-۴-۲-۱۲ دمای سیمان قبل از مصرف، در بتن‌های معمولی نباید بیشتر از ۷۵ درجه سلسیوس باشد. به این دلیل لازم است دمای سیمان هنگام تحویل از کارخانه و یا زمان حمل به کارگاه محدود شود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۲-۱۲ توصیه می‌شود در شرایط آب و هوای گرم و بتن‌هایی که الزامات دوام در آن‌ها حائز اهمیت است، حداکثر دمای سیمان در هنگام استفاده به ۶۰ درجه سانتی‌گراد محدود شود.

ت ۳-۴-۳ نگهداری سنگدانه‌ها

ت ۳-۴-۳-۱ در استاندارد ملی ایران به شماره ۲۰۸۵۸ روش‌های حمل و انبارش برخی از مصالح ساختمانی ارایه شده است.

ت ۳-۴-۳-۲ همه مراحل بارگیری، حمل و جابجائی سنگدانه‌ها باید با ماشین‌آلات مناسب انجام شود. به گونه‌ای که از جداشدگی و آلودگی به مصالح دیگر یا مواد مضر جلوگیری شود.

ت ۳-۴-۳-۳ در استاندارد ملی ایران به شماره ۳۰۲ حداکثر رطوبت سنگدانه‌های ریز به ۵ درصد محدود شده است، و ممکن است با توجه به توافق خریدار و فروشنده تغییر نماید.

۳-۴-۳ نگهداری سنگدانه‌ها

۳-۴-۳-۱ سنگدانه‌های ریز و درشت و سنگدانه‌هایی که دارای جنس، نوع و دانه‌بندی متفاوتی هستند باید به صورت جداگانه انبار و نگهداری شوند و تمهیدات لازم جهت جلوگیری از اختلاط آن‌ها به عمل آورده شود.

۳-۴-۳-۲ در مراحل حمل، انبار کردن و جابجائی سنگدانه‌ها نباید دانه‌بندی آن‌ها، به خصوص سنگدانه‌های درشت، به دلیل خردشدن یا جداشدگی تغییر یابد.

۳-۴-۳-۳ محل نگهداری سنگدانه‌ها باید به گونه‌ای باشد که ضمن امکان زهکشی آب موجود در آن‌ها، مانع از ورود مواد مضر یا آلاینده‌ها از جمله خاک شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

به هرحال وجود این حد از رطوبت نمی‌تواند حرکت آب در مجموعه سنگدانه را باعث شود. اما ممکن است بارندگی به افزایش رطوبت و نیاز به زه‌کشی منجر شود.

ت ۳-۴-۳-۴ توصیه می‌شود که محل نگهداری سنگدانه‌ها در فصول سرد و یخبندان به گونه‌ای باشد که مانع از یخ‌زدن و ایجاد یخ و برف در سنگدانه‌ها شود.

با توجه به اهمیت دمای سنگدانه‌ها و تاثیر زیاد دمای آن‌ها بر دمای بتن، توصیه می‌شود با اتخاذ تمهیدات لازم، از کاهش دمای سنگدانه‌ها در فصل سرد جلوگیری شود. استفاده از سایه‌بان، انبارهای سرپوشیده و یا پوشش‌های پلاستیکی یا برزنتی توصیه می‌شود.

ت ۳-۴-۳-۵ در هوای گرم نیز باید از افزایش دمای سنگدانه‌ها جلوگیری نمود. استفاده از سایه‌بان، انبارهای سرپوشیده و یا پوشش‌های مناسب به‌ویژه برای سنگدانه‌های درشت و خشک توصیه می‌شود. ماسه‌های خیس معمولاً دچار افزایش دمای جدی نمی‌شوند، زیرا در اثر تبخیر آب از سطح آن‌ها کاهش دما اتفاق می‌افتد. از این پدیده می‌توان برای خنک کردن سنگدانه‌های درشت نیز استفاده کرد.

ت ۳-۴-۳-۶ جهت جلوگیری از جدایی سنگدانه‌های نگهداری شده در مخازن قیفی شکل توصیه می‌شود حجم سنگدانه‌های داخل مخزن به‌طور مرتب کنترل شده و از نیمه پُرتر باشد.

ت ۳-۴-۳-۸ توصیه می‌شود سنگدانه‌های درشت ۵ تا ۲۵ میلی‌متری در دو بخش سنگدانه ۵ تا ۱۲/۵ میلی‌متر (در اصطلاح شن نخودی) و ۱۲/۵ تا ۲۵ میلی‌متر (در اصطلاح شن بادامی)، به‌صورت جداگانه نگهداری شوند. شایان ذکر است این امر در خصوص سنگدانه‌هایی با حداکثر اندازه بزرگتر الزامی است.

۳-۴-۳-۴ استفاده از سنگدانه‌های یخ‌زده و یا دارای کلوخه‌های یخ و برف در بتن مجاز نیست. مگر اینکه قبل از اختلاط با سیمان با استفاده از آب گرم یا روش‌های دیگر از بین برده شوند. در این موارد باید مقدار آبی که برای ذوب یخ یا برف استفاده شده و یا افزایش رطوبت سنگدانه‌ها به دلیل ذوب یخ یا برف در محاسبه مقدار رطوبت سنگدانه‌ها و اصلاح مقدار آب مصرفی منظور شود.

۳-۴-۳-۵ نگهداری سنگدانه‌ها در هوای گرم باید به گونه‌ای باشد که دمای سنگدانه‌ها قبل از مصرف در بتن از ۵۰ درجه سلسیوس تجاوز ننماید.

۳-۴-۳-۶ در طول مدت حمل، تخلیه و نگهداری باید تمهیدات لازم جهت جلوگیری از جداشدگی ذرات ریز بر اثر وزش باد به‌عمل آید.

۳-۴-۳-۷ به‌منظور جلوگیری از جداشدگی سنگدانه‌ها و به‌خصوص سنگدانه‌های درشت در هنگام انبار کردن، نباید سنگدانه‌ها را در انباشته‌های مخروطی به ارتفاع و شیب زیاد نگهداری کرد. سنگدانه‌ها باید در سطوحی وسیع و به‌صورت لایه به لایه پخش و نگهداری شوند.

۳-۴-۳-۸ به‌منظور کاهش احتمال جداشدگی و همچنین کنترل بهتر کیفیت بتن در سنگدانه‌های ۲۰ میلی‌متر و کوچک‌تر از آن، نسبت حداکثر اندازه اسمی به حداقل اندازه اسمی سنگدانه‌های درشت نباید از ۴ بیشتر و در سنگدانه‌های بزرگتر از ۲۰ میلی‌متر نباید از ۲ بیشتر شود.

۳-۴-۳-۹ در هنگام تحویل هر محموله از سنگدانه‌های وارد شده به کارگاه باید ویژگی‌های ظاهری آن‌ها مانند: حداکثر اندازه، شکل دانه‌ها و آلودگی به ناخالصی‌ها مورد توجه قرار گیرد. از قبول محموله‌هایی که با الزامات تعیین شده انطباق

متن اصلی

ندارند و یا با مشخصات محموله‌های قبلی تفاوت فاحشی دارند جلوگیری شود.

۳-۴-۳-۱۰ با توجه به اینکه در حین تولید بتن تغییراتی در میزان رطوبت سنگدانه‌ها و به‌خصوص سنگدانه‌های ریز در مشخصات بتن تازه (مانند: میزان روانی و کارایی) و مشخصات بتن سخت شده (مانند: مقاومت فشاری و پارامترهای دوام) به شدت تاثیرگذار است، میزان رطوبت سنگدانه‌ها در ابتدای هر روز کاری و هر زمان که تغییر محسوسی در رطوبت سنگدانه‌ها به وجود می‌آید، باید تعیین شده و میزان آب مصرفی و وزن سنگدانه‌های مخلوط اصلاح شود.

۳-۴-۴ نگهداری سبکدانه‌ها

۳-۴-۴-۱ سبکدانه‌ها باید در برابر رطوبت و آلودگی‌های محیطی محافظت شوند.

۳-۴-۴-۲ سبکدانه‌ها شکننده‌تر از سنگدانه‌های طبیعی‌اند. به این علت، در حمل، نگهداری و مصرف آن‌ها باید دقت بیشتر بکار برد تا از خردشدگی آن‌ها جلوگیری بعمل آید.

۳-۴-۵ نگهداری سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازفرآوری شده

۳-۴-۵-۱ نگهداری و انبارکردن سنگدانه‌های بازیافتی و بازفرآوری شده همانند سنگدانه‌های معمولی است. محل نگهداری و انبار این سنگدانه‌ها باید جدا از سنگدانه‌های معمولی بوده و به‌هیچ وجه با هم در محل انبار مخلوط نشوند.

۳-۴-۵-۲ سنگدانه‌های درهم به شدت مستعد جداشدگی‌اند. به این علت در حمل و ریختن آن‌ها در انباشته‌ها باید دقت زیادی اعمال نمود و از انباشتن آن‌ها در ارتفاع زیاد و به‌صورت مخروطی پرهیز شود.

۳-۴-۶ نگهداری آب مصرفی بتن

از آلوده شدن و ایجاد خزه و جلبک و تغییرات شدید دمای آب باید جلوگیری به عمل آید. توصیه می‌شود مخزن آب، به‌صورت مدفون در زمین یا دارای عایق حرارتی باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۳-۱۰ توصیه می‌شود، جهت کاهش احتمال جداشدگی، کاهش تغییرات میزان اسلامپ (به‌خصوص افت اسلامپ)، یکنواختی بهتر بتن تولیدی و اصلاح کمتر در مقدار آب مصرفی، رطوبت طبیعی سنگدانه تفاوت زیادی با میزان رطوبت سنگدانه‌ها تا حالت اشباع با سطح خشک (SSD) نداشته باشد.

ت ۳-۴-۴ نگهداری سبکدانه‌ها

ت ۳-۴-۵ نگهداری سنگدانه‌های درهم، بازیافتی و بازفرآوری شده

ت ۳-۴-۶ نگهداری آب مصرفی بتن

برای جلوگیری از ایجاد خزه و جلبک نیاز به چرخش آب احساس می‌شود. لازم است هر از چند گاهی مخزن آب مورد بازرسی قرار گرفته و در صورت نیاز و بسته به سکون یا چرخش آب در فواصل یک تا سه ماه پاکسازی شود. آب مجاور با خزه و جلبک می‌تواند باعث هوازایی نامطلوب و کاهش مقاومت و دوام بتن شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

مخازن مدفون در زمین یا دارای عایق حرارتی، در تابستان و زمستان، از تغییرات شدید دمای آب در طول شبانه روز جلوگیری می‌کنند.

۷-۴-۳ نگهداری مواد افزودنی شیمیایی

ت ۷-۴-۳ نگهداری مواد افزودنی شیمیایی

۱-۷-۴-۳ افزودنی‌های شیمیایی معمولاً به صورت مایع اند و به این علت باید در مقابل یخ‌زدن و کاهش شدید دما محافظت شوند.

ت ۱-۷-۴-۳ گاه کاهش دما باعث ته نشینی مواد جامد شده و مشکلاتی را از نظر مصرف به وجود می‌آورد. هرچند هنوز به مرحله یخ‌زدن نرسیده باشد.

۲-۷-۴-۳ ظروف نگهداری مواد افزودنی باید دارای برچسب مشخصات باشند، به گونه‌ای که محتویات آن‌ها به وضوح مشخص باشد.

۳-۷-۴-۳ مواد افزودنی پودری حساسیت بیشتری به رطوبت دارند و باید در کیسه‌ها یا ظروف ضد رطوبت بسته‌بندی و نگهداری شوند.

ت ۵-۷-۴-۳ در انبار کردن مواد آلی باید به دما و تابش آفتاب توجه داشت، زیرا می‌تواند زودتر از مواد غیرآلی فاسد شود. مواد افزودنی آلی به مراتب زودتر از مواد غیر آلی دستخوش تغییرات کیفی می‌شوند.

۴-۷-۴-۳ مدت زمان نگهداری ماده افزودنی باید با توجه به دستورالعمل‌های تولیدکننده تعیین شود.

۵-۷-۴-۳ مواد افزودنی حساس به نور خورشید، باید به دور از تابش مستقیم نور خورشید انبار شوند.

۶-۷-۴-۳ دمای زیاد نیز می‌تواند به تسریع در فساد مواد افزودنی، به‌ویژه مواد مایع، منجر شود. احتیاط در این مورد ضروری است.

۸-۴-۳ نگهداری مواد افزودنی پودری معدنی،

ت ۸-۴-۳ نگهداری مواد افزودنی پودری معدنی،

مواد جایگزین سیمان

مواد جایگزین سیمان

۱-۸-۴-۳ دوده سیلیس و پوزولان‌ها، به غیر از خاکستر بادی نوع C را می‌توان به مدت طولانی نگهداری نمود. با این حال استفاده از سایبان و جلوگیری از تماس مستقیم با رطوبت و جریان آب، برای کاهش احتمال کلوخه شدن و تغییرات شدید رطوبتی، توصیه می‌شود.

ت ۱-۸-۴-۳ اگرچه رطوبت باعث فساد دوده سیلیس و پوزولان‌ها نمی‌شود، اما کلوخه شدن آن‌ها می‌تواند در حمل و اختلاط بتن مشکلاتی به وجود آورد. همچنین مقدار رطوبت موجود در آن‌ها باید در محاسبه مقدار آب مصرفی و مقدار دوده سیلیس و پوزولان‌های مصرفی اعمال شود.

۲-۸-۴-۳ سرباره‌ها و خاکسترهای بادی نوع C را باید مشابه سیمان‌ها نگهداری کرد.

ت ۲-۸-۴-۳ به تفسیر بند ۱-۸-۴-۳ مراجعه شود. این مواد شبه سیمانی تلقی می‌شوند و با حضور رطوبت ممکن است هیدراته شوند، به‌ویژه خاکستر بادی نوع C.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۹-۴-۳ نگهداری مواد پودری پُرکننده غیرفعال (نرمه‌ها)

۱-۹-۴-۳ نحوه نگهداری پودرهای پُرکننده مانند سنگدانه‌ها و دوده‌های سیلیسی است. استفاده از سایبان و جلوگیری از تماس مستقیم با رطوبت و جریان آب، برای کاهش احتمال کلوخه شدن و تغییرات شدید رطوبتی، ضرورت دارد.

۲-۹-۴-۳ پودرهای پُرکننده به علت ریزی زیاد، در اثر رطوبت به راحتی کلوخه می‌شوند و استفاده از آن‌ها در محل انبار و پخش شدن آن‌ها در بتن نیازمند تمهیدات خاصی است که باید رعایت شود. استفاده از سایبان و جلوگیری از تماس مستقیم با رطوبت و جریان آب در محل انبار و همچنین اصلاح رطوبت بتن بر اساس رطوبت موجود در پودر پُرکننده، همانند سنگدانه‌های درشت و ریز، الزامی است.

۱۰-۴-۳ نگهداری رنگدانه‌ها

۱-۱۰-۴-۳ نحوه نگهداری رنگدانه‌ها باید بر اساس دستورالعمل تولیدکننده باشد. در صورتی که تولیدکننده دستورالعملی ارائه نداده باشد به بند ۲-۹-۴-۳ مراجعه شود.

۱۱-۴-۳ نگهداری الیاف مصرفی بتن

۱-۱۱-۴-۳ بسته‌های حاوی الیاف باید دور از رطوبت نگهداری شوند.

۲-۱۱-۴-۳ الیاف پلیمری باید دور از تابش مستقیم آفتاب نگهداری شوند.

۵-۳ کنترل کیفیت مصالح بتن

۱-۵-۳ کلیات

۱-۱-۵-۳ کنترل کیفیت شامل: بازرسی، نمونه برداری و آزمایش است که باید طبق دستورالعمل‌های ارائه شده در این آیین نامه یا برنامه تهیه شده توسط دستگاه نظارت انجام گیرد.

۲-۱-۵-۳ همه متخصصین و نیروهای فنی که در بخش بازرسی و انجام آزمایش‌ها درگیر هستند، باید دوره‌های مربوط

۹-۴-۳ نگهداری مواد پودری پُرکننده غیرفعال (نرمه‌ها)

ت ۱-۹-۴-۳ امروزه استفاده از این نوع مواد در بتن‌های خودتراکم رایج است. توصیه می‌شود این مواد همچون سیمان و سایر مواد جایگزین در سیلوهای شیبه سیلوی سیمان انبار شوند. برای جلوگیری از بروز مشکل در تخلیه و انتقال آن به باسکول و کلوخه شدن باید رطوبت اولیه این مواد پودری بسیار کم باشد.

۱۰-۴-۳ نگهداری رنگدانه‌ها

۱۱-۴-۳ نگهداری الیاف مصرفی بتن

ت ۱-۱۱-۴-۳ الیاف فولادی در اثر رطوبت دچار زنگ‌زدگی می‌شوند. سایر الیاف نیز ممکن است در اثر رطوبت گلوله شده و به خوبی با سایر اجزای بتن مخلوط نگردند.

ت ۲-۱۱-۴-۳ مواد پلیمری به پرتوهای فرابنفش حساس هستند و ممکن است دچار تغییراتی در خواص فیزیکی و شیمیایی شوند.

۵-۳ کنترل کیفیت مصالح بتن

۱-۵-۳ کلیات

ت ۱-۱-۵-۳ چنانچه دستورالعمل تهیه شده توسط دستگاه نظارت، الزامات سختگیرانه‌تری را نسبت به الزامات این آیین نامه ارائه نماید، دستورالعمل دستگاه نظارت حاکم است.

متن اصلی

را طی نموده و تا حد امکان دارای گواهی نامه از مراجع ذیصلاح و معتبر باشند.

۳-۱-۵-۳ تجهیزات و ابزار مورد استفاده در آزمایشگاه‌های کنترل کیفیت باید توسط مراجع ذیصلاح ملی یا بین‌المللی واسنجی و گواهی مربوط به هر یک از آن‌ها به نحو مناسب نگهداری شود.

۳-۱-۵-۴ به منظور اطمینان از کیفیت بتن اجرا شده با مشخصات و الزامات داده شده باید طرح و دستورالعمل کنترل کیفیت تهیه و به دقت اجرا شود. ضوابط ارایه شده در این بخش به عنوان راهنمای کلی باید در تدوین برنامه کنترل کیفیت در نظر گرفته شود. طرح و برنامه کنترل کیفیت باید بر اساس میزان مصالح مصرفی (حجم بتن مورد استفاده در پروژه) و درجه اهمیت سازه توسط دستگاه نظارت تدوین شود. ۳-۱-۵-۵ طرح و برنامه کنترل کیفیت باید شامل موارد زیر باشد:

- نام و مستندات سازمان یا ارگان صدور گواهی نامه و یا مجوز فعالیت آزمایشگاه کنترل کیفیت؛
- نام، اسناد و مدارک گواهی نامه‌های مدیر و پرسنل فنی کنترل کیفیت و بازرسی؛
- نمودار سازمانی و جایگاه سیستم کنترل کیفیت؛
- روش‌های آزمایش و تواتر بازرسی و نمونه برداری برای اجرای کنترل کیفیت؛
- روش انطباق با مشخصات و مشخص کردن عدم انطباق و اقدامات اصلاحی.
- روش‌های کنترل و بازرسی ظاهری مواد و مصالح.
- همه مدارک و مستندات مربوط به کنترل کیفیت، نتایج آزمایش‌ها و اقدامات انجام گرفته باید به دو صورت، فایل الکترونیکی و گزارش کاغذی ثبت و نگهداری شوند.

۲-۵-۳ تواتر نمونه برداری و بازرسی

۳-۲-۵-۱ تواتر بازرسی و نمونه برداری باید با توجه به عوامل زیر و توسط دستگاه نظارت مشخص شود. ولی نباید از حداقل الزامات ارایه شده در **جدول ۳-۶** کمتر باشد:

- ابعاد و حجم بتن مورد مصرف؛
- مدت زمان انجام مراحل مختلف یا انبار کردن مصالح؛

تفسیر/توضیح

ت ۳-۵-۲ تواتر نمونه برداری و بازرسی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- اهمیت سازه؛
- داشتن گواهی نامه معتبر و یا سایر مدارک و مستندات مشابه؛
- ۳-۲-۵-۲ تنها در صورتی می توان تواتر نمونه برداری و بازرسی را کمتر از الزامات ارایه شده در جدول ۳-۶ اختیار نمود که تعدادی از نتایج آزمایش های منفرد و میانگین نتایج به دست آمده (مطابق جدول ۳-۶) در طول مدت پروژه نشان دهنده موارد زیر باشند:
- الف) برآورده نمودن الزامات مشخص در استاندارد یا مشخصات خصوصی،
- ب) دارای یکنواختی و عدم پراکندگی بیش از مقادیر مشخص شده در استانداردهای یا مشخصات خصوصی مربوط.
- ۳-۲-۵-۳ تمام محموله های وارد شده به کارگاه باید از نظر داشتن بارنامه معتبر با مشخصات زیر کنترل شوند. اولین محموله وارد شده علاوه بر نوع، جنس، تولید کننده و دیگر موارد مشابه باید از نظر داشتن گواهی نشان استاندارد نیز مورد بازرسی قرار گیرد:
- نام تجاری، نوع و یا مشخصات فنی محصول؛
- نام و مشخصات تولید کننده یا تامین کننده؛
- شماره استاندارد؛
- تاریخ تولید و یا حداکثر مدت زمان قابل مصرف؛
- محموله هایی که به لحاظ مشخصات ظاهری با الزامات یا مشخصات تعیین شده تفاوت های قابل ملاحظه ای دارند باید یا مردود شده و تخلیه نگردند و یا در صورت تردید، مورد آزمایش قرار گیرند.
- ۳-۲-۵-۴ نمونه های برداشته شده باید معرف مشخصات کل محموله وارد شده به کارگاه یا مصالح مورد مصرف باشد.

جدول ۳-۶ بازرسی و کنترل کیفیت مصالح

نوع مصالح	درجه اهمیت سازه	حجم بتن مورد مصرف، m ³	تواتر نمونه برداری / بازرسی	نوع بازرسی / آزمایش کنترل کیفیت
سیمان	ساختمان با اهمیت خیلی زیاد	کمتر از ۶۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده
		هر ۱۵۰ تن یا هر ۴ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی سیمان و دریافت نتایج آنالیز شیمیایی و خواص فیزیکی از کارخانه	
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده و دریافت آنالیز شیمیایی از کارخانه
		هر ۱۲۰ تن یا هر ۳ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی سیمان و دریافت نتایج خواص فیزیکی از کارخانه	
		بیش از ۱۲۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده و دریافت آنالیز شیمیایی از کارخانه
		هر ۱۰۰ تن یا هر ۳ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی و آنالیز شیمیایی سیمان و دریافت نتایج خواص فیزیکی از کارخانه	
	ساختمان با اهمیت زیاد	کمتر از ۶۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده
		هر ۱۸۰ تن یا هر ۴ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	دریافت نتایج خواص مکانیکی، فیزیکی و شیمیایی سیمان از کارخانه	
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده
		هر ۱۵۰ تن یا هر ۴ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی سیمان و دریافت نتایج آنالیز شیمیایی و خواص فیزیکی از کارخانه	
		بیش از ۱۲۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده
		هر ۱۵۰ تن یا هر ۳ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی سیمان و دریافت نتایج آنالیز شیمیایی و خواص فیزیکی از کارخانه	
ساختمان با اهمیت متوسط	کمتر از ۶۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده	
	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده		
	بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۲۰۰ تن یا هر ۶ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	دریافت نتایج خواص مکانیکی، فیزیکی و شیمیایی سیمان از کارخانه	
	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده		
	بیش از ۱۲۰۰	هر ۱۵۰ تن یا هر ۳ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	انجام آزمایش‌های تعیین خواص مکانیکی سیمان و دریافت نتایج آنالیز شیمیایی و خواص فیزیکی از کارخانه	
	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده		
ساختمان با اهمیت کم	کمتر از ۶۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده	
	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده		
	بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۲۵۰ تن یا هر ۶ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	دریافت نتایج خواص مکانیکی، فیزیکی و شیمیایی سیمان از کارخانه	
	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده		
	بیش از ۱۲۰۰	هر محموله وارد شده به کارگاه	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات و نوع سیمان با مشخصات سیمان سفارش داده شده	
	هر ۲۰۰ تن یا هر ۴ ماه هر کدام زودتر اتفاق بیافتد	دریافت نتایج خواص مکانیکی، فیزیکی و شیمیایی سیمان از کارخانه		

نوع مصالح	درجه اهمیت سازه	حجم بتن مورد مصرف ^۱ ، m ³	تواتر نمونه‌برداری / بازرسی	نوع بازرسی / آزمایش کنترل کیفیت	
سنگدانه ^۲ و سبکدانه ^۳	ساختمان با اهمیت زیاد و خیلی زیاد	کمتر از ۶۰۰	هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده	
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۱۰۰۰ تن یا هر ۶ ماه	دانه‌بندی، درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر، چگالی و جذب آب	
			هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده	
		بیش از ۱۲۰۰	هر ۱۰۰۰ تن یا هر ۴ ماه	دانه‌بندی، درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر، چگالی، جذب آب، درصد کلرید و سولفات ^۳	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده
			هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	دانه‌بندی، درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر، چگالی، جذب آب، درصد کلرید و سولفات ^۳	
		ساختمان با اهمیت متوسط و کم	کمتر از ۶۰۰	هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده
	بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰		هر ۱۰۰۰ تن یا هر ۸ ماه	دانه‌بندی و درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر	
			هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده	
	بیش از ۱۲۰۰		هر ۱۰۰۰ تن یا هر ۶ ماه	دانه‌بندی و درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر	بررسی گواهی استاندارد و انطباق نوع سنگدانه، وضعیت ظاهری و حداکثر اندازه سنگدانه با مشخصات سنگدانه سفارش داده شده
			هر مقدار سنگدانه وارد شده به کارگاه در هر روز از هر معدن	دانه‌بندی، درصد عبوری از الک ۷۵ میکرومتر، چگالی و جذب آب	
	آب		تمام ساختمان‌ها	کمتر از ۶۰۰	در صورت استفاده از آب غیر شرب
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰		هر ۹ ماه	میزان کلرید و سولفات محلول و مقدار pH
در صورت استفاده از آب غیر شرب				همه آزمایش‌ها طبق استاندارد ASTM C1602	
بیش از ۱۲۰۰		هر ۶ ماه	میزان کلرید و سولفات محلول، مقدار pH، مقدار قلیایی‌ها، ذرات جامد معلق و بررسی مقاومت نسبی و زمان گیرش	همه آزمایش‌ها طبق استاندارد ASTM C1602	
		در صورت استفاده از آب غیر شرب	در ابتدای پروژه ^۴	میزان کلرید و سولفات محلول، مقدار pH، مقدار قلیایی‌ها، ذرات جامد معلق و بررسی مقاومت نسبی و زمان گیرش	
			هر ۳ ماه	همه آزمایش‌ها طبق استاندارد ASTM C1602	
مواد افزودنی شیمیایی	تمام ساختمان‌ها	کمتر از ۶۰۰	حداقل یکبار	یکنواختی، رنگ، چگالی، pH و میزان ماده خشک، مطابق استاندارد ملی ایران به شماره ۱-۲۹۳۰	
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۳ تن یا هر ۶ ماه	یکنواختی، رنگ، چگالی، pH و میزان ماده خشک، مطابق استاندارد ملی ایران به شماره ۱-۲۹۳۰، تاثیر مواد افزودنی بر روانی یا کاهش نسبت آب به مواد سیمانی، درصد حباب‌هوا و در خصوص مواد افزودنی دیرگیر یا زودگیر کننده: زمان گیرش	
		بیش از ۱۲۰۰	هر ۵ تن یا هر ۵ ماه	یکنواختی، رنگ، چگالی، pH و میزان ماده خشک، مطابق استاندارد ملی ایران به شماره ۱-۲۹۳۰	
دوده سیلیس	تمام ساختمان‌ها	کمتر از ۶۰۰	-	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات ارایه شده توسط کارخانه با مشخصات استاندارد یا مشخصات سفارش داده شده	
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۲۰ تن	آزمایش‌های چگالی و همچنین شاخص فعالیت پوزولانی و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه	
		بیش از ۱۲۰۰	هر ۱۵ تن	آزمایش‌های ذرات بزرگتر از ۴۵ میکرومتر، چگالی و همچنین شاخص فعالیت پوزولانی و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه	

نوع مصالح	درجه اهمیت سازه	حجم بتن مورد مصرف، m^3	تواتر نمونه برداری / بازرسی	نوع بازرسی / آزمایش کنترل کیفیت
انواع پوزولان طبیعی، سرباره و خاکستر بادی، تمام ساختمان‌ها	تمام ساختمان‌ها	کمتر از ۶۰۰	-	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات ارایه شده توسط کارخانه با مشخصات استاندارد یا مشخصات سفارش داده شده
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۵۰ تن	آزمایش‌های چگالی و همچنین شاخص فعالیت پوزولانی و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه
		بیش از ۱۲۰۰	هر ۳۰ تن	آزمایش‌های ذرات بزرگتر از ۴۵ میکرومتر، چگالی و همچنین شاخص فعالیت پوزولانی و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه
پودرهای پرکننده (نرمه)	تمام ساختمان‌ها	کمتر از ۶۰۰	-	بررسی گواهی استاندارد و انطباق مشخصات ارایه شده توسط کارخانه با مشخصات استاندارد یا مشخصات سفارش داده شده
		بین ۶۰۰ تا ۱۲۰۰	هر ۵۰ تن	آزمایش‌های دانه‌بندی، چگالی و مواد زیان‌آور، رس و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه
		بیش از ۱۲۰۰	هر ۳۰ تن	آزمایش‌های دانه‌بندی، چگالی و مواد زیان‌آور، رس و کنترل یکنواختی با مقایسه نتایج با نتایج اولیه پروژه
رنگ دانه	تمام ساختمان‌ها	-	هر محموله	آزمایش‌های مقایسه رنگ با رنگدانه استاندارد و آزمایش تاثیر بر مقاومت فشاری
الیاف	تمام ساختمان‌ها	-	هر محموله	کنترل مشخصات فنی و انطباق با مشخصات ظاهری الیاف، کنترل ابعادی

توجه:

- درجه اهمیت ساختمان توسط مهندس مشاور و یا بر اساس دیگر آیین‌نامه‌ها و ضوابط از جمله استاندارد ۲۸۰۰ تعیین می‌شود.
- منظور از حجم بتن مصرفی مقدار بتنی است که در کارگاه ساخته و شامل مقدار بتنی نیست که به صورت آماده از تولید کننده بتن آماده استاندارد خریداری می‌شود.
- از هر محموله سیمان خریداری شده که برای ساخت بتن آرمه وارد کارگاه می‌شود باید یک نمونه به مقدار حداقل سه کیلوگرم برداشته و تا انتهای پروژه در ظروف هوا بند و آب‌بند نگهداری کرد.
- در طول اجرای پروژه از هر معدن و هر نوع سنگدانه خریداری شده باید یکبار مطالعات سنگ‌شناسی و یا آزمایش واکنش قلیایی و همچنین یکبار آزمایش لس‌آنجلس و یا میکرو دوال انجام شود.
- بازرسی و تواتر سنگدانه‌های بازیافتی همانند سنگدانه معمولی است. فقط در سازه‌های با اهمیت ۱ و ۲، در بازرسی‌های دوره‌ای، آزمایش‌های جدول ۳-۲ نیز باید انجام شود.
- برای سبکدانه به جای استفاده از واحد وزن (تن) باید از واحد حجم (متر مکعب) استفاده شود.
- هر زمان که نسبت به تغییر مشخصات ظاهری آب تردید به وجود آید و یا منبع تامین آب تغییر نماید باید تمام آزمایش‌های کنترل کیفیت مطابق ASTM C1602 انجام گیرد. در برخی از فصول سال و یا در مواقع بارندگی ممکن است میزان مواد زیان‌آور آب در رودخانه‌ها، چاه‌ها و قنوات تغییر کند. بنابراین ممکن است نیاز به تغییر در تواتر نمونه برداری احساس شود. در صورتی که انجام این کار روال مشخصی داشته باشد می‌توان تواتر را به حالت عادی برگرداند.

فصل چهارم

مشخصات اجرایی آرماتور

فصل چهارم

مشخصات اجرایی آرماتورها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۴ گستره

ضوابط این فصل به مشخصات اجرایی آرماتورها اختصاص داشته و شامل موارد زیر است:

الف- کلیات؛

ب- الزامات فنی - اجرایی آرماتورها؛

پ- دوام و حفاظت آرماتورها در برابر خوردگی؛

ت- الزامات اجرایی اقلام جای گذاری شده؛

ث- ارزیابی و پذیرش آرماتورها.

ت ۱-۴ گستره

۲-۴ کلیات

۱-۲-۴ آرماتورهای فولادی، طبق استانداردهای ملی ۳۱۳۲ و ۱۱۵۵۸، با عناوین «میلگردها» و «سیمها» نام گذاری می شوند. میلگردها به آرماتورهای «گرم نوردیده» و سیمها به آرماتورهای «سردنوردیده یا سرد اصلاح شده» اطلاق می شود. این آرماتورها در انواع ساده و آجدار تولید می شوند.

۲-۲-۴ ضوابط مربوط به آرماتورها که در جلد اول آبا ارایه شده اند، دارای عناوین **بند ۱-۲-۲-۴** و **بند ۲-۲-۲-۴** می باشند:

۱-۲-۲-۴ مشخصات مکانیکی آرماتورها (فصل چهارم)؛

الف- رده بندی آرماتورها؛

ب- طبقه بندی آرماتورها از نظر روش ساخت و شکل پذیری؛

پ- مشخصات مکانیکی آرماتورها، شامل: مقاومت تسلیم،

مقاومت کششی، کرنش گسیختگی، مدول الاستیسیته،

ضریب انبساط حرارتی و محدودیت های کاربردی؛

ت ۲-۴ کلیات

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

ت- دوام آرماتورها در شرایط محیطی معمولی و خورنده.
 ۴-۲-۲- جزئیات آرماتورگذاری (فصل بیست و یکم)؛
 الف- فاصله آرماتورها؛
 ب- قلاب‌های استاندارد- قلاب‌های لرزه‌ای؛
 پ- طول گیرایی آرماتورها؛
 ت- وصله آرماتورها؛
 ث- گروه میلگردها؛
 ج- آرماتورهای عرضی.

ت ۴-۲-۳ مشخصات شیمیایی فولاد آرماتورها**۴-۲-۳ مشخصات شیمیایی فولاد آرماتورها**

۴-۲-۳-۱ مشخصات شیمیایی فولاد در میلگردها باید مطابق ضوابط استاندارد ملی ۳۱۳۲ و در سیم‌ها مطابق استاندارد ملی ۱۱۵۵۸ باشد.

۴-۲-۳-۲ آرماتورهایی غیر از بند ۴-۲-۱ را می‌توان بکار برد، مشروط بر آن که الزامات یکی از آیین‌نامه‌های معتبر و شناخته شده بین‌المللی را اقماع نماید.

ت ۴-۲-۴ قطر اسمی یا قطر آرماتورها**۴-۲-۴ قطر اسمی یا قطر آرماتورها**

۴-۲-۴-۱ الزامات قطر اسمی انواع میلگردهای ساده و آجدار شامل: قطر زمینه میلگردهای آجدار، بدون در نظر گرفتن آج آن‌ها، d_i و قطر خارجی میلگردهای آجدار با احتساب کامل آج آن‌ها، d_2 ، بر اساس استاندارد ملی ۳۱۳۲، مطابق جدول ۱-۴ می‌باشد.

۴-۲-۴-۲ قطر سیم‌ها برابر با ۴ تا ۱۰ میلی‌متر، با گام یک میلی‌متری، و ۱۲، ۱۴ و ۱۶ می‌باشد. الزامات مربوط به آج‌ها در سیم‌ها در استاندارد ملی ۱۱۵۵۸ ارایه شده است.

ت ۴-۲-۵ کاربرد توام آرماتورها از رده‌های مختلف**۴-۲-۵ کاربرد توام آرماتورها از رده‌های مختلف**

۴-۲-۵-۱ کاربرد توام آرماتورها از رده‌های مختلف در یک عضو به شرطی مجاز است که الزامات «الف» و «ب» زیر برآورده شوند:

الف- مشخصات مکانیکی مختلف آن‌ها، در طراحی در نظر گرفته شده باشد؛

ب- امکان اشتباه در مرحله اجرا وجود نداشته باشد.

جدول ۱-۴ ضوابط و الزامات قطرهای اسمی، زمینه و خارجی انواع میلگردها

میلگردهای S500 (با آج دوکی)			میلگردهای S340 و S400 (با آج یکنواخت)			میلگردهای S340 و S400 (با آج دوکی)			قطر اسمی میلگردهای S240
قطر خارجی در بلندترین نقطه آج عرضی و یا آج طولی d_2 میلی‌متر	قطر زمینه d_1 میلی‌متر	قطر اسمی d_b میلی‌متر	قطر خارجی d_2 میلی‌متر	قطر زمینه d_1 میلی‌متر	قطر اسمی d_b میلی‌متر	حداکثر پهنای آج عرضی، میلی‌متر	قطر زمینه d_1 میلی‌متر	قطر اسمی d_b میلی‌متر	d_b میلی‌متر
-	-	-	۶/۷۵	۵/۷۵	۶	۰/۶	۵/۷۰	۶	۶
-	-	-	۹/۰۰	۷/۵۰	۸	۰/۸	۷/۶۰	۸	۸
-	-	-	۱۱/۳۰	۹/۳۰	۱۰	۱/۰	۹/۵۰	۱۰	۱۰
-	-	-	۱۳/۵۰	۱۱/۰۰	۱۲	۱/۲	۱۱/۴۰	۱۲	۱۲
۱۵/۷۰	۱۳/۲۰	۱۴	۱۵/۵۰	۱۳/۰۰	۱۴	۱/۴	۱۳/۴۰	۱۴	۱۴
۱۸/۲۰	۱۵/۲۰	۱۶	۱۸/۰۰	۱۵/۰۰	۱۶	۱/۶	۱۵/۳۰	۱۶	۱۶
۲۰/۲۰	۱۷/۲۰	۱۸	۲۰/۰۰	۱۷/۰۰	۱۸	۱/۸	۱۷/۳۰	۱۸	۱۸
۲۲/۲۰	۱۹/۲۰	۲۰	۲۲/۰۰	۱۹/۰۰	۲۰	۲/۰	۱۹/۲۰	۲۰	۲۰
۲۴/۲۰	۲۱/۲۰	۲۲	۲۴/۰۰	۲۱/۰۰	۲۲	۲/۲	۲۱/۲۰	۲۲	۲۲
۲۷/۲۰	۲۴/۲۰	۲۵	۲۷/۰۰	۲۴/۰۰	۲۵	۲/۵	۲۴/۰۳	۲۵	۲۵
۳۰/۸۰	۲۶/۸۰	۲۸	۳۰/۵۰	۲۶/۵۰	۲۸	۲/۸	۲۶/۹۰	۲۸	۲۸
-	-	-	۳۴/۵۰	۳۰/۵۰	۳۲	۳/۲	۳۰/۷۸	۳۲	۳۲
-	-	-	۳۹/۵۰	۳۴/۵۰	۳۶	۳/۶	۳۴/۸۰	۳۶	۳۶
-	-	-	۴۳/۵۰	۳۸/۵۰	۴۰	۴/۰	۳۸/۵۰	۴۰	۴۰

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۲-۵-۲ استفاده از یک رده فولاد در آرماتورهای عرضی و رده دیگر در آرماتورهای طولی، با رعایت بند «الف» بلامانع است.

۳-۴ الزامات فنی - اجرایی آرماتورها

ت ۳-۴ الزامات فنی - اجرایی آرماتورها

۴-۳-۱ آماده‌سازی و زنگ‌زدایی رویه آرماتورها

ت ۴-۳-۱ آماده‌سازی و زنگ‌زدایی رویه آرماتورها

۴-۳-۱-۱ رویه آرماتورها باید بدون زنگ در حال پوسته شدن و یا پوسته‌شدگی، و در فرآیند بتن‌ریزی، عاری از یخ، روغن و یا مواد زیان‌آور دیگر باشد.

۴-۳-۱-۲ آرماتورها، به ویژه در محیط‌هایی که احتمال زنگ‌زدگی و خوردگی وجود دارد، باید بر روی سکوهایی بتنی و یا سکوهایی مناسب قرار داده شوند و از تماس مستقیم آنها با خاک‌هایی که احتمال داشتن املاح کلریدی و سولفاتی دارند، ممانعت بعمل آورده شود.

۴-۳-۱-۳ در مواردی که رویه آرماتورها داری زنگ‌زدگی یکنواخت می‌باشند، باید با استفاده از روش برس‌زنی و فرچه‌کشی و یا ماسه‌پاشی زنگ‌زدایی شوند. زنگ‌زدگی نازک

متن اصلی

و یکنواخت به حالتی گفته می شود که آسیبی به آجها یا تغییر قطر در آرماتورها تشخیص داده نشود.

۴-۳-۱-۴ در مواردی که رویه آرماتورها دارای زنگ زدگی یکنواخت ولی با ضخامت زیاد و پوسته شدن باشند، باید با استفاده از روش ماسه پاشی یا آب با فشار زیاد، زنگ زدایی شوند. در این موارد استفاده از روش برس زنی یا فرچه کشی مجاز نیست. پس از زنگ زدایی باید کاهش قطر آرماتورها را بررسی کرد.

۴-۳-۱-۵ در مواردی که رویه آرماتورها دارای خوردگی از نوع حفره ایی است، باید از بکاربردن آنها اجتناب شود. این خوردگی ها عمدتاً از نوع کلریدی بوده و چنانچه شدت آنها زیاد باشد، ابتدا آجها آسیب می بینند و تشخیص آنها با مشاهده نظری امکان پذیر خواهد بود.

۴-۳-۲ برش و خم کردن آرماتورها

۴-۳-۲-۱ آرماتورها باید با وسایل مکانیکی بریده شوند. استفاده از روش های برش کاری حرارتی نیاز به تأیید دستگاه نظارت دارد.

۴-۳-۲-۲ چنانچه استفاده از همه طول آرماتورهای اصلاح شده سرد به روش پیچاندن لازم باشد، بخش نتابیده آن باید قطع شود.

۴-۳-۲-۳ در مواردی که برش کاری حرارتی مجاز می باشد، باید محل برش بطور کامل تمیز شود. همچنین آرماتورها برای برش کاری حرارتی باید از وضعیت کلاف درآید و چسبیده، یا روی یکدیگر نباشند.

۴-۳-۲-۴ آرماتورها باید قبل از جاگذاری در محل، در حالت سرد خم شوند، مگر آن که روش دیگری توسط مهندس مشاور و یا دستگاه نظارت توصیه شده باشد.

۴-۳-۲-۵ خم کردن آرماتورها باید به صورت مکانیکی با فلکه خم کن با قطر مناسب برای هر نوع و هر قطر آرماتور و با

تفسیر/توضیح**۴-۳-۲ برش و خم کردن آرماتورها**

ت ۴-۳-۲-۱ روش های برش کاری حرارتی از جمله برش اکسی استیلن یا هوا برش می تواند کیفیت برخی از میلگردها را در نزدیکی محل برش کاهش دهد. این طول که حداقل ۵۰ میلی متر است نباید در محاسبه همپوشانی و غیره منظور شود.

ت ۴-۳-۲-۲ بخشی از آرماتور که در مرحله اصلاح سرد به روش پیچاندن در فک دستگاه بوده و پیچیده نشده است از کیفیت بسیار کمتری از نظر مقاومت برخوردار است.

در صورتی که این قسمت قطع نشود نباید به عنوان طول همپوشانی در نظر گرفته شود و امکان استفاده از آن در سایر انواع وصله ها وجود ندارد.

ت ۴-۳-۲-۳ وجود شوره ها و اکسیدهای ناشی از برش کاری حرارتی در سطح آرماتور برش خورده می تواند به خوردگی سریع تر آرماتور درون بتن منجر شود. این زوائد باید با وسایل مناسب مانند فرچه یا ساب از سطح آرماتور جدا شود.

ت ۴-۳-۲-۵ در خم کاری دستی آرماتورها، ممکن است سرعت یکنواخت و بویژه شعاع انحنای ثابت حاصل نشود. در آرماتورهایی با قطر زیاد، این مشکلات بیشتر می شود.

متن اصلی

سرعت عبور ثابت انجام شود و بخش خم شده دارای شعاع انحنای ثابتی باشد.

۴-۳-۲-۶ در شرایطی که دمای آرماتورها از $+5$ درجه سلسیوس کمتر باشد باید از خم کردن آن‌ها خودداری شود.

۴-۳-۲-۷ خم کردن آرماتورهایی که بخشی از آن‌ها در بتن ریخته شده قرار دارند، مجاز نیست مگر آن‌که در مدارک طرح پیش‌بینی شده و یا مورد تایید دستگاه نظارت باشد.

۴-۳-۲-۸ آرماتورهای غیر هم امتداد، مانند خم‌های S شکل و خم‌های ۱ به ۶، باید قبل از جاگذاری در قالب، خم شوند. ۴-۳-۲-۹ نشانه‌های روی بندل یا کلاف آرماتورها تا زمان مصرف همه آن‌ها نباید از بین برود.

۴-۳-۳ جاگذاری آرماتورها

۴-۳-۳-۱ رواداری‌ها

۴-۳-۳-۱-۱ آرماتورها شامل گروه میلگردها، باید در محدوده رواداری‌های تعیین شده در بند «الف» و «ب» زیر جاگذاری شوند و برای ممانعت از جابجایی آن‌ها در هنگام بتن‌ریزی، بسته شوند.

الف- موقعیت آرماتورهای طولی با توجه به رواداری‌ها در ارتفاع، d، و ضخامت پوشش بتنی میلگردها، طبق **جدول ۲-۴**.

جدول ۲-۴ رواداری موقعیت جای گذاری آرماتورها

ارتفاع d، میلی‌متر	رواداری d، میلی‌متر	رواداری ضخامت پوشش مشخص شده بتن، میلی‌متر
کوچک‌تر یا مساوی ۲۰۰	± 10	کوچک‌ترین دو مقدار
بزرگ‌تر از ۲۰۰	± 13	کوچک‌ترین دو مقدار

تا یک سوم کاهش در ضخامت پوشش مشخص شده

تا یک سوم کاهش در ضخامت پوشش مشخص شده

تفسیر/توضیح

ت ۴-۳-۲-۶ در دمای کمتر، هر نوع فولادی تردتر می‌شود و امکان ترک‌خوردگی در هنگام خم کردن بیشتر می‌شود. افزایش قطر خم و یا رسانیدن دمای آرماتور به بیش از $+5$ و کمتر از 100 درجه سلسیوس در این شرایط توصیه می‌شود. کاهش سرعت خم کردن نیز یکی از روش‌های قابل توصیه می‌باشد.

ت ۴-۳-۲-۷ با اجازه دستگاه نظارت می‌توان آرماتورها را به صورت موضعی و حداکثر تا 900 درجه سلسیوس گرم کرد. در این حالت باید دقت شود تا دمای بتن به 500 درجه سلسیوس نرسد تا دچار آسیب موضعی نشود.

ت ۴-۳-۳ جاگذاری آرماتورها

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ب- موقعیت طولی خم‌ها و انتهای آرماتورها طبق جدول ۳-۴. رواداری‌های مشخص شده برای انتهای آرماتورها، در انتهای آزاد اعضا نیز بکار برده می‌شود.

جدول ۳-۴ رواداری‌های موقعیت طولی خم‌ها و انتهای آرماتورها

موقعیت خم و انتهای آرماتور	رواداری، میلی‌متر
انتهای ناپیوسته نشیمن‌ها و تیرهای زیر سری	±۱۲
انتهای ناپیوسته دیگر اعضا	±۲۵
دیگر موقعیت‌ها	±۵۰

۳-۳-۳-۴ رواداری فواصل دورگیرهای بسته، در اعضای با شکل‌پذیری متوسط یا زیاد، موضوع فصل ۲۰ جلد اول، باید مطابق بندهای «الف» تا «پ» زیر:

الف- (۱۲+) میلی‌متر؛

ب- ۸ درصد کوچک‌ترین بعد عضو و حداکثر (۷۵-) میلی‌متر؛

پ- رعایت رواداری‌ها نباید منجر به تماس بیش از دو خاموت بسته با یکدیگر شوند.

۳-۳-۳-۴ سایر الزامات

۳-۳-۳-۴ دورپیچ‌ها باید از میلگردها یا سیم‌های پیوسته بوده و با فواصل مساوی و بدون اعوجاج خارج از رواداری‌های مشخص شده، در محل خود جاگذاری شوند.

۳-۳-۳-۴ محل وصله آرماتورها باید، طبق مدارک طرح و یا تایید دستگاه نظارت در نظر گرفته شود.

۳-۳-۳-۴ در میلگردهای طولی ستون‌ها که وصله اتکایی دارند، انتهای بریده شده، باید کاملاً قائم و بصورت هم محور بر روی هم قرار داده شوند.

انتهای میلگردها باید در سطحی صاف و حداکثر با ۱/۵ درجه نسبت به سطح عمود بر آن بریده شده و با اختلاف حداکثر ۳ درجه بین امتدادهای دو میلگرد از یکدیگر، بر هم تکیه کنند.

۳-۳-۳-۴ لقمه‌ها یا فاصله نگهدارها باید برای ایجاد و حفظ پوشش بتنی آرماتورها استفاده شود. این لقمه‌ها باید از مقاومت و پایایی کافی برخوردار باشند.

ت ۳-۳-۳-۴ به‌طور کلی استفاده از لقمه‌های بتنی ارجحیت دارد. در مناطق خورنده، نیاز به لقمه‌های بتنی با کیفیت مشابه بتن اصلی احساس می‌شود. در این مناطق بکارگیری لقمه‌های پلیمری (پلاستیکی) توصیه نمی‌شود. به هر حال نباید از لقمه‌های آجری یا کلوخ مانند در سازه‌های بتنی استفاده شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۳-۳-۵-۲-۳-۳-۴ انتهای برجسته مفتول آرماتوربندی، اتصال‌دهنده‌ها یا گیره‌های فولادی یا فلزی نباید بویژه در مناطق خورنده، در ضخامت پوشش بتنی روی آرماتورها قرار گیرد.

۴-۳-۴ جوش‌پذیری آرماتورها

ت ۴-۳-۴ جوش‌پذیری آرماتورها

۴-۳-۴-۱ جوش‌پذیری میلگردها، بنا به ضوابط استاندارد ملی ۳۱۳۲، با شرط پیش‌گرم کردن آن‌ها امکان‌پذیر است. دمای پیش‌گرم بستگی به کربن معادل ترکیبات شیمیایی فولاد و قطر میلگردها دارد. کربن معادل ترکیبات شیمیایی فولاد در **رابطه ۴-۱** و حداقل دمای پیش‌گرم میلگردها در **جدول ۴-۴** ارایه شده است.

$$\text{رابطه ۴-۱} \quad CEV = C + \frac{Mn}{6} + \frac{(Cr+V+Mo)}{5} + \frac{(Cu+Ni)}{15}$$

کربن معادل

که در رابطه فوق، به ترتیب درصدها وزنی کربن، منگنز، کروم، وانادیوم، مولیبدن، مس و نیکل می‌باشند.

جدول ۴-۴ دمای پیش‌گرم میلگردها در فرآیند جوشکاری

کربن معادل، %	قطر اسمی میلگرد، میلی‌متر	دمای پیش‌گرم اولیه
تا ۰/۴۰	۳۶ تا ۵۰	نیاز ندارد ۱۰
از ۰/۴۱ تا ۰/۴۵	۳۶ تا ۵۰	نیاز ندارد ۱۰
از ۰/۴۶ تا ۰/۵۵	۲۰ تا ۳۶	نیاز ندارد ۱۰ ۹۰
از ۰/۵۶ تا ۰/۶۵	۲۰ تا ۳۶	۴۰ ۹۰ ۱۵۰
از ۰/۶۶ تا ۰/۷۵	۲۰ تا ۵۰	۱۵۰ ۲۰۰
بیشتر از ۰/۷۵	۲۲ تا ۵۰	۲۶۰

۴-۳-۴-۲ عملیات جوشکاری نباید در دمای کمتر از (۱۸-) درجه سلسیوس انجام شود.

متن اصلی

۳-۴-۳-۴ بعد از پایان جوشکاری، باید اجازه داده شود تا میلگردها بطور طبیعی یا آرام تر از حالت طبیعی سرد شوند. شتاب دادن به فرآیند سرد شدن مجاز نمی باشد.

۴-۴-۳-۴ جوش دادن سیمها به یکدیگر یا به میلگردها مجاز نمی باشد. جوشکاری سیمها ممکن است به کاهش مقاومت و میزان شکل پذیری در آنها منجر شود.

۴-۳-۵ میلگردهای پیوند دهنده یا داوولها

۱-۵-۳-۴ میلگردهای پیوند دهنده یا داوولها، میلگردهای کوتاه و ساده (بدون آج) هستند که برای انتقال برش در دالهای بتنی، بدون ایجاد محدودیت حرکت در راستای افقی، استفاده می شوند.

۲-۵-۳-۴ داوولها باید از نوع میلگردهای ساده S240 تا S420 مطابق استاندارد ملی ۳۱۳۲ باشند.

۳-۵-۳-۴ داوولها باید به گونه ای حمل و انبار شوند که دچار هرگونه فرورفتگی و تغییر شکل نگردند.

۴-۵-۳-۴ داوولها باید عاری از زنگ زدگی باشند. در صورت استفاده از پوشش اپوکسی باید قبل از اعمال آن، زنگهای سطحی زوده شوند.

۴-۴ دوام و حفاظت آرماتورها در برابر خوردگی

۱-۴-۴ برای دوام و حفاظت آرماتورهای بکار برده شده در قطعات بتن آرمه، بتن مصرفی باید در رویارویی با شرایط محیطی سازه دوام کافی را در طول مدت عمر سازه داشته باشد. همچنین ضوابط مربوط به پوشش بتنی روی آرماتورها، **بند ۶۱-۴-۲-۶**، باید رعایت شود. شرایط محیطی سازه و الزامات مربوط به رویارویی با آنها در فصل ششم آیین نامه، دوام بتن، ارایه شده است.

۲-۴-۴ در شرایط محیطی ویژه که سازه در معرض یونهای کلرید و یا کربناته شدن قرار می گیرد، می توان از آرماتورهای پوشش داده شده با اندود روی، اپوکسی و یا اپوکسی غنی شده با روی، استفاده کرد. مشخصات این نوع پوششها در

تفسیر/توضیح**ت ۴-۳-۵ میلگردهای پیوند دهنده یا داوولها**

ت ۴-۳-۵-۱ انواع مختلفی داوولبار موجود است که با توجه به هزینه و شرایط خوردگی محیط می توان انواع مختلف آن را برای مصرف در پروژه انتخاب کرد. با توجه به ابعاد و ضخامت دالها می توان طول و فاصله داوولبارها را از یکدیگر محاسبه نمود.

ت ۴-۳-۵-۲ این مقادیر به نحوی با رده ۴۰ یا ۶۰، ASTM C615 نزدیکی دارد.

ت ۴-۳-۵-۴ گاه طبق دستورالعمل برخی از کارخانه های سازنده پوشش های اپوکسی غنی شده از روی، اجازه داده می شود تا بدون زنگ زدایی کامل، از این مواد برای پوشش سطح میلگرد استفاده شود.

ت ۴-۴ دوام و حفاظت آرماتورها در برابر خوردگی

متن اصلی

استانداردهای ملی ۲۱۷۷، ۱۸۳۵۸، ۱۰۴۴۸ ارایه شده‌اند. در مواردی که استانداردهای ملی مسکوت‌اند، می‌توان از استانداردهای بین‌المللی معتبر استفاده کرد.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۵ الزامات اجرایی اقلام جاگذاری شده در بتن

۴-۵ الزامات اجرایی اقلام جاگذاری شده در بتن

۴-۵-۱ نوع، اندازه، جزئیات و موقعیت اقلام جای‌گذاری شده که در مدارک طرح نشان داده نشده‌اند، باید به تایید دستگاه ناظر برسد.

۴-۵-۲ اقلام جای‌گذاری شده آلومینیومی، باید دارای پوشش حفاظتی باشند تا از واکنش بتن-آلومینیوم و واکنش الکترولیتی فولاد-آلومینیوم جلوگیری به عمل آورده شود.

۴-۵-۳ لوله‌ها و اتصالات آن‌ها که در مدارک طرح نشان داده نشده‌اند، باید در برابر آثار ناشی از فشار مواد و دمای موثر بر آن‌ها طراحی شوند.

۴-۵-۴ قبل از آن که بتن به مقاومت مشخصه خود برسد، در لوله‌های جای‌گذاری شده نباید هیچ مایع، گاز یا بخاری به جز آب با دمای کمتر از ۳۲ درجه سلسیوس و فشار کمتر از ۰/۳۵ مگاپاسکال جریان یابد.

۴-۵-۵ در دال‌ها، لوله‌ها باید بین شبکه میلگردهای بالا و پایین قرار داده‌شوند؛ مگر لوله‌هایی که برای گرمایش تشعشعی یا آب کردن برف و یخ در نظر گرفته شده باشند.

۴-۵-۶ لوله‌ها و غلاف‌ها باید طوری ساخته و نصب شوند که برش، خم‌زدن و جا به جایی میلگردها از محل تعیین شده، لازم نباشد.

ت ۴-۶ ارزیابی و پذیرش آرماتورها

۴-۶ ارزیابی و پذیرش آرماتورها

ت ۴-۶-۱ نمونه‌برداری

۴-۶-۱ نمونه‌برداری

۴-۶-۱-۱ تعداد و تواتر نمونه‌برداری باید بگونه‌ای باشد که نتایج آزمایش‌های انجام شده بر روی آن‌ها، معرف کیفیت کل آرماتورها باشد. هر سری نمونه آزمایشی، تعداد پنج نمونه از هر کارخانه تولیدی را شامل می‌شود. نمونه‌ها باید حداقل طولی برابر ۶۰۰ میلی‌متر یا ۲۰ برابر قطر اسمی (هر کدام

متن اصلی

که بزرگتر باشد) را دارا باشند. تواتر نمونه برداری حداقل برابر میزانی است که در بندهای «الف» تا «ت» زیر آورده شده است:

- الف- هر پانصد کیلونیوتن و کمتر، یک سری؛
- ب- هر قطر آرماتور یک سری؛
- پ- هر رده آرماتور یک سری؛
- ت- نمونه های برداشته شده باید از یک ذوب یا از یک بهر انتخاب شوند.

تفسیر/توضیح**ت ۲-۶-۴ رواداری وزن میلگردها****۲-۶-۴ رواداری وزن میلگردها**

رواداری وزن میلگردها باید مطابق **جدول ۵-۴** باشد.

جدول ۵-۴ رواداری وزن میلگردهای ساده و آجدار

وزن واحد طول		قطر اسمی، d میلی متر
میلگرد آجدار	میلگرد ساده	
±۸	±۸	۶
±۸	±۷	۸
±۶	±۵	۱۰ - ۱۲
±۵	±۵	۱۴ - ۲۲
±۴	±۴	۲۵ - ۵۰

ت ۳-۶-۴ مقاومت آرماتورها**۳-۶-۴ مقاومت آرماتورها**

۳-۶-۴-۱ مقاومت تسلیم مشخصه f_y و مقاومت گسیختگی مشخصه f_{su} آرماتورها، در صورتی قابل قبول است که نتایج آزمایشها ضوابط بندهای «الف» و «ب» زیر را اقناع نماید:

الف- مقاومت تسلیم هر یک از ۵ آزمون بزرگتر یا مساوی مقاومت مشخصه تسلیم باشد.

$$(f_{y,obs})_i \geq f_y \quad i=1, \dots, 5 \quad \text{رابطه ۲-۴}$$

چنانچه تمام یا قسمتی از رابطه فوق تامین نشود، باید یک سری نمونه دیگر انتخاب و نتایج این ۱۰ آزمون رابطه زیر را اقناع نماید.

$$f_{y,obs,m} \geq f_y + 0.6s \quad \text{رابطه ۳-۴}$$

متن اصلی

در روابط فوق $f_{y,obs}$ ، مقاومت تسلیم بدست آمده از آزمایش هر آزمون و $f_{y,obs,m}$ متوسط مقاومت‌های تسلیم ده آزمون است. s مقدار انحراف از معیار نتایج آزمایش آزمون‌هاست.

$$f_{y,obs,m} = \frac{\sum_{i=1}^{10} (f_{y,obs,m})_i}{10} \quad \text{رابطه ۴-۴}$$

$$s = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{10} [(f_{y,obs,m}) - (f_{y,obs})_i]^2}{9}} \quad \text{رابطه ۵-۴}$$

ب- در هر یک از دو حالت مذکور در بند «الف» فوق، تمام روابط زیر باید حاکم باشد:

$$f_{su} \geq 1.18 (f_{y,obs})_i \quad \text{رابطه ۶-۴}$$

$$(f_{su,obs})_i \geq 1.25 f_y \quad \text{رابطه ۷-۴}$$

$$|(f_{y,obs})_i - f_y| \leq 125 \text{ MPa} \quad \text{رابطه ۸-۴}$$

$$(f_{su,obs})_i \geq 1.25 (f_{y,obs})_i \quad \text{رابطه ۹-۴}$$

در روابط فوق، $f_{su,obs}$ مقاومت گسیختگی کششی هر آزمون است.

۴-۶-۴ شکل پذیری آرماتورها

۱-۴-۶-۴ کرنش گسیختگی آرماتورها

کرنش گسیختگی آرماتورها، ϵ_{10} و ϵ_5 ، در طول مبنای A_{10} و A_5 ، به ترتیب مساوی ۱۰ و ۵ برابر قطر آرماتور، باید حداقل برابر با مقادیر جدول ۶-۴ باشد.

جدول ۶-۴ حداقل کرنش گسیختگی آرماتورها در آزمایش کشش

				رده آرماتور
S500	S400	S340	S240	حداقل کرنش گسیختگی
۰/۰۸	۰/۱۲	۰/۱۵	۰/۱۸	ϵ_{10} روی A_{10}
۰/۱۰	۰/۱۶	۰/۱۸	۰/۲۵	ϵ_5 روی A_5

۲-۴-۶-۴ خمش آرماتورها

ت ۲-۴-۶-۴ خمش آرماتورها

۱-۲-۴-۶-۴ آزمایش خمش آرماتورها بر روی نمونه‌هایی بطول حداقل ۲۵۰ میلی‌متر که مستقیماً از خط تولید بدست آمده‌اند و هیچگونه عملیات مکانیکی از جمله تراشکاری بر

تفسیر/توضیح

ت ۴-۶-۴ شکل پذیری آرماتورها

ت- ۱-۴-۶-۴ کرنش گسیختگی آرماتورها

ت ۲-۴-۶-۴ خمش آرماتورها

متن اصلی

روی آن‌ها اعمال نشده، به یکی از دو صورت «الف» و «ب» زیر انجام می‌شود:

الف- آزمایش خمش بصورت سرد:

در این آزمایش آرماتور به دور یک فک خمشی به اندازه زاویه خاص خم می‌شود و رویه خارجی خم، بررسی می‌شود. در این رویه نباید هیچگونه ترک، شکستگی و یا عیب دیگری مشاهده شود. قطر فک خمش بستگی به رده و قطر آن دارد و باید طبق **جدول ۷-۴** در نظر گرفته شود.

جدول ۷-۴ زاویه خمش و نسبت قطر خمش به قطر اسمی میلگردها در آزمایش خمش

نسبت قطر فک خمش به قطر اسمی میلگرد	زاویه خمش (درجه)		رده آرماتور
	خمش مجدد	خمش سرد	
۲	۹۰	۱۸۰	S240
۳	۹۰	۱۸۰	S340
۵	۹۰	۱۸۰	S400
۵	۹۰	۹۰	S500

ب- آزمایش خمش مجدد:

در این آزمایش، نمونه‌های مشابه خمش سرد به میزان ۹۰ درجه در دمای محیط خم شده و سپس به مدت ۳۰ دقیقه تا دمای ۱۰۰ درجه سلسیوس گرم می‌شوند، و پس از سرد شدن در دمای محیط با نیروی پیوسته و یکنواخت به میزان ۲۰ درجه باز گردانده می‌شوند. پس از آزمایش هیچگونه ترک، شکستگی یا عیب دیگری نباید در رویه آرماتور دیده شود.

۴-۶-۵ جوش آرماتورها

۴-۶-۵-۱ در مواردی که در میلگردها از وصله جوشی استفاده می‌شود، میلگردها باید تحت آزمایش کشش و خمش قرار می‌گیرند و باید الزامات «الف» و «ب» زیر را اقلان نمایند:

الف- در آزمایش کشش، مقطع گسیخته شده نباید در محل جوش یا در مجاورت آن باشد.

ب- در آزمایش خمش، منطقه جوش شده نباید دچار ترک خوردگی و یا هر عیب دیگر باشد.

۴-۶-۵ جوش آرماتورها

۴-۶-۵-۱ اتصال جوشی میلگردها فقط در مورد آرماتورهایی که حد جاری شدن آن‌ها بیشتر از ۵۰۰ مگاپاسکال نباشد، قابل انجام می‌باشد. اتصال جوشی نباید در محل خم میلگردها واقع شود. نمونه‌های جوش شده نباید دارای تغییر شکل نسبی نظیر گسیختگی کمتر از ۸ درصد محل جوش باشند.

جوشکاری نباید موجب هیچ‌گونه تغییر در مشخصات مکانیکی فولاد شود. اتصال آرماتورهای عرضی (رکابی‌ها، تنگ‌ها، دوخت‌ها، و رابط‌ها) به آرماتورهای طولی به وسیله خال جوش مجاز نیست مگر

متن اصلی

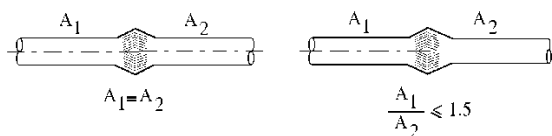
تفسیر/توضیح

آنکه از طریق آزمایش اطمینان حاصل شود که صدمه‌ای به میلگردها وارد نمی‌شود. اتصال جوشی آرماتورهای سرد اصلاح شده جز با روش‌های خاص و مناسب و تحت کنترل دقیق مجاز نیست. جوشکاری باید دور از تغییرات شدید درجه حرارت و در شرایط جوی تقریباً ثابت انجام شود.

انجام اتصالات جوش در دمای زیر صفر درجه سلسیوس مجاز نیست. اتصال جوشی به دو طریق امکان‌پذیر است:

الف- اتصال به وسیله جوش نوک به نوک خمیری بدون الکتروود (جوش الکتریکی تماسی) که فقط در کارخانه مجاز است، **شکل**

ت ۱-۴.

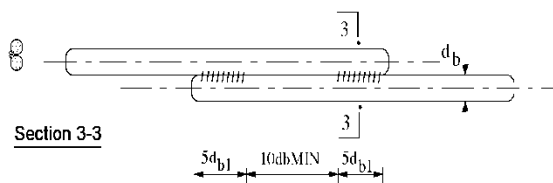
شکل ت ۱-۴ جوش نوک به نوک

حداقل قطر آرماتورها در این نوع اتصال برای فولاد نرم معمولی ۱۰ میلی‌متر و برای فولادهای اصلاح شده ۱۴ میلی‌متر است. به علاوه قطر دو آرماتور متصل شونده باید طوری باشد که نسبت سطح مقطع آن‌ها از ۱/۵ تجاوز نکند.

ب - اتصال به وسیله جوش ذوبی یا الکتروود (جوش قوس الکتریکی)، به شرطی مجاز است که برای هر نوع فولاد روش جوشکاری صحیح و الکتروود مناسب به کار رود. این نوع اتصال به شکل‌های مختلف امکان‌پذیر است:

اتصال جوشی پهلو به پهلو: در این نوع اتصال دو آرماتور را کنار هم قرار می‌دهند و به وسیله نوار جوش به هم متصل می‌کنند، که این نوار ممکن است در یک طرف یا هر دو طرف آرماتورها قرار گیرد.

در صورتی که از این نوع اتصال جوشی برای آرماتورهای تقسیم، آرماتورهای جلدی و سایر آرماتورهایی که نقش درجه اول ندارند استفاده شود، می‌توان از اتصال مطابق **شکل ت ۲-۴** استفاده کرد.

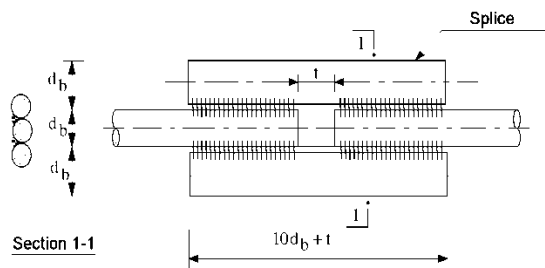
شکل ت ۲-۴ اتصال با نوار جوش بدون خم کردن آرماتورها

متن اصلی

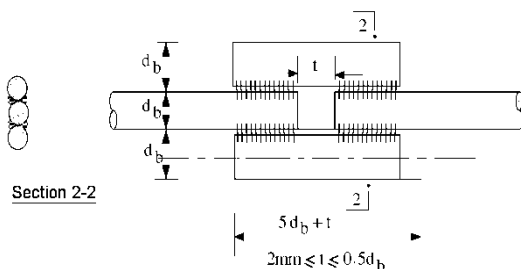
تفسیر/توضیح

از اتصال جوشی پهلو به پهلو فقط برای آرماتورهای گرم نورد شده با قطر ۶ تا ۳۶ میلیمتر می‌توان استفاده کرد.

اتصال جوشی با وصله: در این نوع اتصال ارتباط دو آرماتور به کمک وصله یا وصله‌هایی تامین می‌شود که روی آن‌ها جوش می‌شوند. دوسر دو آرماتور به هم جوش داده نمی‌شوند. معمولاً وصله‌های جانبی از همان آرماتورهای متصل شونده اختیار می‌شوند، در غیر اینصورت سطح مقطع دو آرماتور وصله نباید از سطح مقطع آرماتور اصلی کمتر باشد. حداقل طول این وصله‌ها و نوارهای جوش در **شکل ت ۳-۴** و **شکل ت ۴-۴** نشان داده شده است.

شکل ت ۳-۴ وصله‌های جوش شده از یک طرف

شکل ت ۴-۴ وصله‌های جوش شده از دو طرف

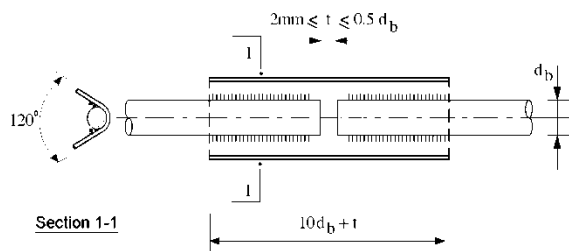
این نوع اتصال نیز فقط برای آرماتورهای گرم نورد شده مجاز است. استفاده از قطعه تسمه فولادی خم شده به زاویه ۱۲۰ درجه، تسمه و نبشی به عنوان وصله جانبی به شرط انجام محاسبات، امکان‌پذیر است (**شکل ت ۵-۴**).

اتصال نوک به نوک با پشت‌بند: این نوع اتصال با کمک پشت‌بند مجاز است و برای آرماتورهای گرم نورد شده و سرد اصلاح شده قابل استفاده است. در مورد آرماتورهای گرم نورد شده می‌توان جوش نوک به نوک را بدون آمادگی سرمیلگردها انجام داد. در این صورت باید انتهای دو آرماتور را روی پشت‌بند قرارداد و با چند

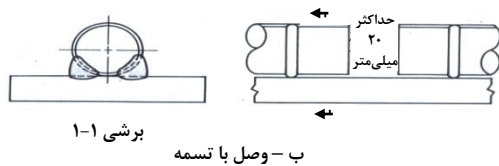
متن اصلی

تفسیر/توضیح

خال جوش آن‌ها را به پشت‌بند متصل و سپس حدفاصل دو آرماتور را با جوش پر نمود. همان‌طور که در **شکل ت ۴-۶** و **شکل ت ۴-۷** دیده می‌شود پشت‌بند می‌تواند یک قطعه نبشی یا یک قطعه ورق فولادی باشد که به طور مناسب خم شده است. حداقل طول پشت‌بند برای آرماتورهای باید مطابق الزامات ارایه شده در جلد اول این آئین‌نامه محاسبه شود.

الف: اتصال با تسمه خم شده

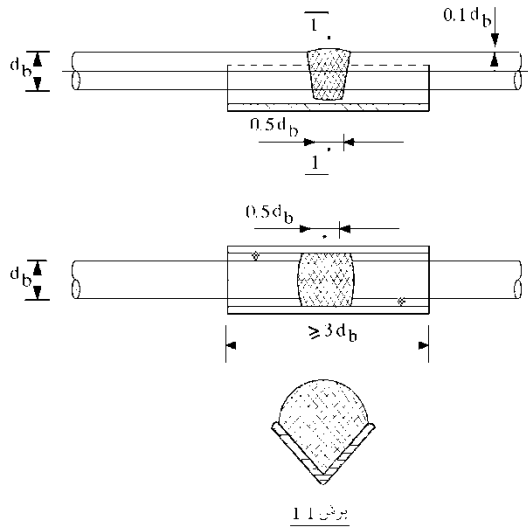

شکل ت ۴-۵ انواع اتصال با وصله جانبی

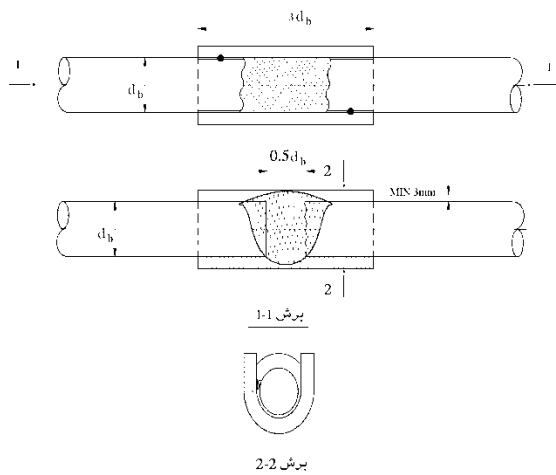
در این نوع اتصال حدفاصل آرماتور و غلاف فضای خالی می‌ماند که ممکن است بخار آب در آن تقطیر و اگر محیط خورنده باشد وجود سه نوع فلز یعنی آرماتور، غلاف و نوار جوش به بروز اثر پیل منجر شود. همچنین خال جوش در آرماتورهای ترد ایجاد ضعف می‌کند و بهتر است خال جوش در محلی زده شود که بعداً با جوش اصلی پوشانده می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ت ۴-۶ اتصال نوک به نوک با پشت‌بند نبشی

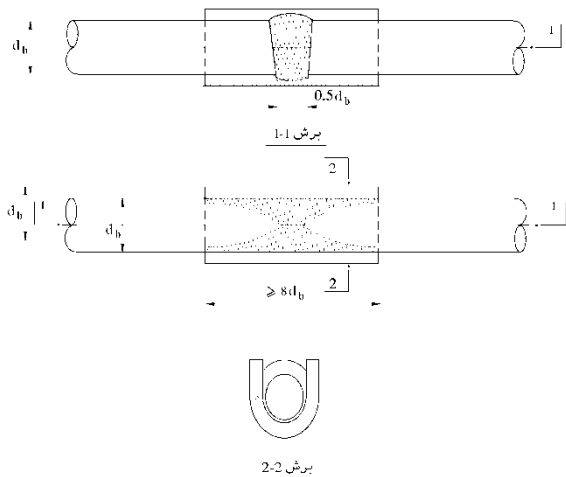
شکل ت ۴-۷ اتصال نوک به نوک با پشت‌بند

در صورتی که قطر آرماتورهای مورد اتصال بیشتر از ۲۴ میلی‌متر باشد، بهتر است قبل از شروع جوشکاری سر یکی از آرماتورها یا هردوی آنها به زاویه ۳۰ تا ۴۵ درجه پخ زده شود و سپس جوشکاری مانند حالت بدون آمادگی انجام پذیرد. آمادگی سر آرماتورهای سرد اصلاح شده در محل اتصال الزامی است. در این حالت باید طول پشت‌بند بیشتر از حالت قبل و حداقل

متن اصلی

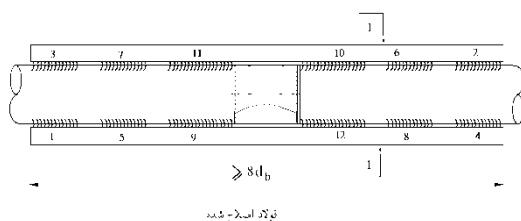
تفسیر/توضیح

معادل $8d_b$ باشد. بُعد موثر جوش باید مطابق شکل ت ۸-۴ از طرفین پشت‌بند به طرف محل اتصال به تدریج افزایش یابد.

شکل ت ۸-۴ اتصال نوک به نوک با پشت‌بند با آمادگی برای آرماتور اصلاح شده

می‌توان به جای نوار جوش با بعد موثر متغیر از جوشی منقطع استفاده کرد که در آن بُعد موثر هر قطعه جوش ثابت باشد. در این صورت باید جوشکاری را بترتیب شماره‌های داده شده در شکل ت ۹-۴ از انتهای پشت‌بند به طرف محل اتصال انجام داد و در نهایت حد فاصل دو آرماتور را با جوش پر کرد. پس از پر شدن حدفاصل دو آرماتور باید جوش روکش محل اتصال در امتداد طولی آرماتورها انجام پذیرد.

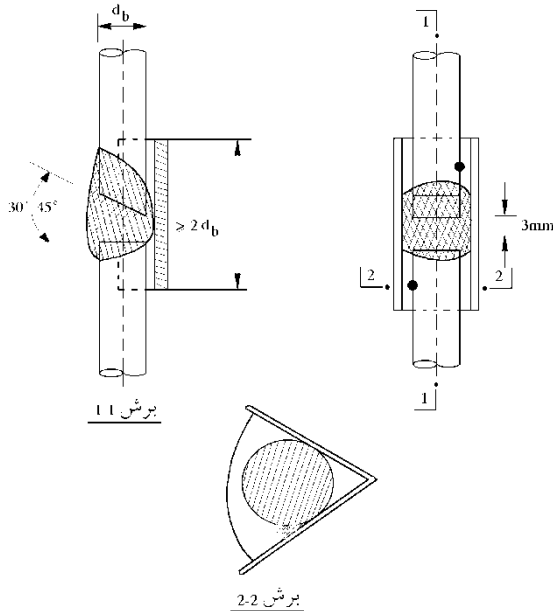
شکل ت ۹-۴ اتصال مضاعف

در صورتی که آرماتورهای مورد اتصال اعم از گرم نورد شده یا سرد اصلاح شده در وضعیت قائم باشند، باید انتهای فوقانی آرماتور

متن اصلی

تفسیر/توضیح

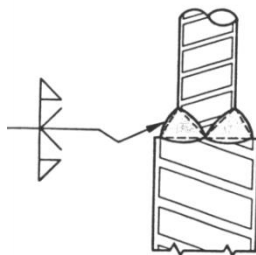
تحتانی عمود بر محور آن بریده شود و انتهای تحتانی آرماتور فوقانی مطابق شکل ت ۱۰-۴ به زاویه ۳۰ تا ۴۵ درجه پخ زده شود.

شکل ت ۱۰-۴ پخ زدن آرماتور

آماده سازی سر آرماتورها باید با قیچی مخصوص یا اهر انجام پذیرد. در صورت آماده کردن سر آرماتورها با شعله کربیت باید قشر فولاد آسیب دیده در اثر حرارت به کمک سنگ زدن زدوده شود. ضخامت قشر زدوده شده در مورد آرماتورهای سرد اصلاح شده باید حداقل ۳ میلیمتر باشد.

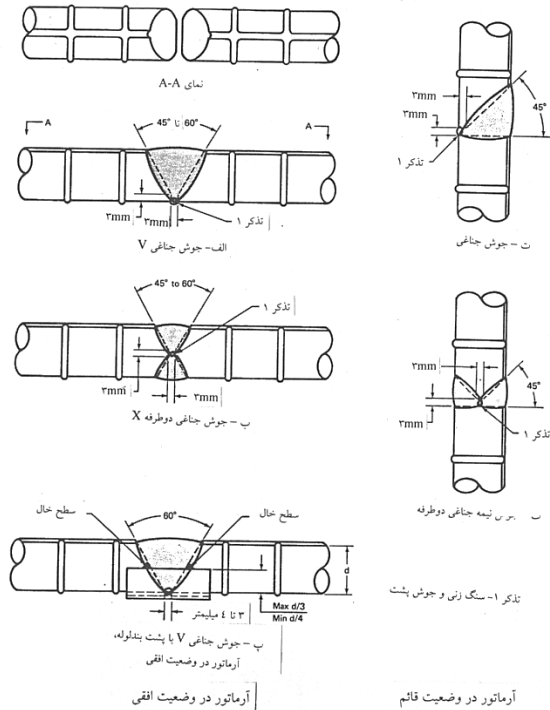
اتصال نوک به نوک بدون پشت بند: در شکل ت ۱۱-۴ و شکل ت ۱۲-۴ جزئیات اتصال نوک به نوک بدون استفاده از پشت بند نشان داده شده است.

شکل ت ۱۱-۴ جزئیات اتصال نوک به نوک بدون پشت بند برای آرماتور با قطرهای متفاوت

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ت ۴-۱۲ جزئیات اتصال نوک به نوک بدون پشت بند برای آرماتورها با قطر مساوی

۴-۶-۶ سایر موارد

۴-۶-۶-۱ در مواردی که میلگردها تا حد پوسته شدن، زنگ زده باشند، به ویژه میلگردهایی که به طور موضعی و عمیق دچار خوردگی شده باشند، باید پس از ماسه پاشی مورد آزمایش قرار گرفته و ضوابط بند ۴-۲-۴ کنترل شود.

۴-۶-۶-۲ میلگردهایی که دچار خم و اعوجاج شدید شده‌اند، تنها زمانی قابل قبول می‌باشند که تحت آزمایش خمش قرار گرفته و ضوابط مربوط را برآورده نمایند.

۴-۷ انبار کردن و نگهداری آرماتورها

۴-۷-۱ در انبار و نگهداری آرماتورها باید ضوابط استاندارد ملی ۲۰۸۵۸ رعایت شود.

ت ۴-۶-۶ سایر موارد

فصل پنجم

مبانی طرح مخلوط بتن

فصل پنجم

مبانی طرح مخلوط بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۵ گستره

ت ۱-۵ گستره

۱-۱-۵ ضوابط این فصل به روش تعیین نسبت‌ها و مقادیر مواد متشکله یا «طرح مخلوط» بتن که برای بدست آوردن مقاومت و دوام مورد نیاز باید رعایت شود اختصاص دارد، و شامل موارد «الف» تا «ت» زیر است:

الف- کلیات؛

ب- مبانی طرح مخلوط؛

پ- تعیین مقاومت فشاری هدف در طرح مخلوط؛

ت- روش آزمایشگاهی طرح مخلوط.

۲-۱-۵ در طرح مخلوط بتن چنانچه نسبت آب به مواد سیمانی بدست آمده از مقاومت، تعیین کننده باشد، آن طرح را «مقاومت محور» و اگر نسبت آب به مواد سیمانی متناظر با دوام، تعیین کننده باشد، آن طرح را «دوام محور» می‌نامند.

۲-۵ کلیات

ت ۲-۵ کلیات

۱-۲-۵ مقاومت فشاری مشخصه بتن

ت ۱-۲-۵ مقاومت فشاری مشخصه بتن

۱-۱-۲-۵ مقاومت فشاری مشخصه بتن، مقاومتی است که در تحلیل و طراحی سازه از آن استفاده می‌شود. این مقاومت از نظر آماری مقاومتی است که حدود ۱۰ درصد مقاومت‌های اندازه‌گیری شده بتن، روی نمونه‌های عمل‌آوری شده در شرایط استاندارد، از آن کمتر می‌باشد.

ت ۱-۱-۲-۵ مقاومت مشخصه مانند بارهای مشخصه سازه دارای تعریف احتمالی است. مطابق تعریف قدیم ACI 318، مقاومت مشخصه مقاومتی است که حدود ۱۰ درصد مقاومت‌های بتن سازه می‌تواند از آن کمتر باشد. در کارگاه باید به بخش «ضوابط پذیرش بتن» مراجعه شود و نمی‌توان با توجه به تعریف مقاومت مشخصه، به‌طور مستقیم در مورد پذیرش اقدام نمود.

۲-۱-۲-۵ مقاومت فشاری بتن، در سن ۲۸ روز، با آزمایش نمونه‌های استوانه‌ای به قطر اسمی ۱۵۰ یا ۱۰۰ میلی‌متر و با ارتفاع به ترتیب ۳۰۰ یا ۲۰۰ میلی‌متر منطبق بر استاندارد

ت ۲-۱-۲-۵ در صورتی که نمونه‌های مکعبی ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلی‌متری برای تعیین مقاومت فشاری به‌کار رود، باید به نمونه‌های استوانه‌ای نظیر خود تبدیل شود. به‌هرحال رعایت

متن اصلی

ملی ۱-۱۶۰۸ که طبق استانداردهای زیر تهیه و نگهداری شده، تعیین می شود.

الف- نمونه برداری ..... استاندارد ملی ۱-۳۲۰۱؛

ب- ساخت و عمل آوری آزمونها در کارگاه ..... استاندارد ملی ۲-۱۶۰۸ (آزمونه استوانه‌ای و مکعبی) یا ۳۲۰۵ (صرفاً آزمون استوانه‌ای)؛

پ- تعیین مقاومت فشاری آزمونها ..... استاندارد ملی ۳-۱۶۰۸ (آزمون استوانه‌ای و مکعبی) یا ۶۰۴۸ (صرفاً آزمون استوانه‌ای)؛

۵-۲-۱-۳ مهندس مشاور سازه می تواند سن مقاومت مشخصه را غیر از ۲۸ روز در نظر بگیرد.

۵-۲-۱-۴ مقاومت فشاری مشخصه بتن باید با توجه به الزامات زیر در نظر گرفته شود:

الف- حداقل مقاومت فشاری که مبنای تحلیل و طراحی سازه قرار گرفته و توسط مهندس مشاور تعیین شده است.

ب- حداقل مقاومت فشاری لازم برای تامین دوام بتن طبق ضوابط فصل ۶.

۵-۲-۱-۵ در مواردی که در مشخصات فنی خصوصی طرح، مقاومت مشخصه خمشی یا کششی بتن پیش بینی شده باشد، می تواند مبنای پذیرش بتن در کارگاه قرار گیرد. با این حال توصیه می شود، که از آزمایش مقاومت فشاری در این موارد نیز بهره گیری شود، مشروط بر اینکه رابطه همبستگی مقاومت فشاری با مقاومت خمشی یا کششی برای طرح مخلوط مورد نظر بدست آمده باشد.

تفسیر/توضیح

حداقل مجاز نسبت قطر استوانه یا ابعاد مکعب به حداکثر اندازه اسمی سنگدانه به ترتیب برابر با ۳ و ۳/۵ الزامی است.

امروزه با افزایش مقاومت مشخصه بتن‌ها برای پرهیز از افزایش ظرفیت دستگاه تعیین مقاومت فشاری بتن، آیین نامه‌های معتبر اجازه می دهند که قطر استوانه یا ابعاد مکعب به ۱۰۰ میلی متر کاهش یابد. در این حالت نیازی به تبدیل این مقاومت‌ها به مقاومت نظیر استوانه استاندارد یا مکعب ۱۵۰ میلی متری نیست، بلکه صرفاً تعداد آزمونها بیشتر خواهد شد.

در صورتی که در هر یک از مراحل نمونه برداری، تهیه، عمل آوری و تعیین مقاومت فشاری آزمونها از دستور استاندارد تبعیت نشود، نتیجه حاصله برای مقایسه با مقاومت مشخصه معتبر نخواهد بود.

۵-۲-۱-۳ مقاومت مشخصه بتن در سن ۲۸ روزه تعریف می شود. چنانچه سن دیگری برای مقاومت مشخصه مقرر شود، باید با اطلاع و توجیه کارفرما باشد و به وضوح در مدارک پروژه مانند نقشه و مشخصات فنی خصوصی قید شود. نتیجه مقاومت فشاری بتن در کارگاه نیز در این سن مقرر مورد قضاوت قرار خواهد گرفت. بدیهی است طرح مخلوط بتن نیز بر این اساس تهیه خواهد شد. در صورت عدم اظهار سن مقاومت مشخصه و یا فقط ذکر رده بتن، سن مزبور ۲۸ روز خواهد بود. در این صورت با توجه به نوع سازه، نوع سیمان، مواد پوزولانی و سرباره مصرفی یا فاصله زمانی اجرا تا بهره برداری، نمی توان سن ۲۸ روز را تغییر داد مگر با اجازه طراح پروژه و موافقت کارفرما.

۵-۲-۱-۴ حداقل مقاومت فشاری مشخصه نباید از ۲۰ مگاپاسکال برای بتن مسلح کمتر باشد.

توصیه می شود حداکثر مقاومت فشاری بدست آمده در کارگاه بیش از ۱۵ مگاپاسکال بالاتر از مقاومت مشخصه فشاری بتن پروژه نباشد.

۵-۲-۱-۵ بمنظور تعیین مقاومت کششی و خمشی بتن باید مطابق با آزمایش کششی ناشی از خمش چهار نقطه‌ای طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۴۹۰ یا آزمایش کشش غیرمستقیم ناشی از فشار (شکافتی یا برزلی) طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۶۴۷ می تواند انجام شود.

با توجه به حساسیت مقاومت کششی و خمشی به عوامل مختلفی مانند تغییرات رطوبت سطحی و به منظور سهولت کنترل، می توان در ابتدا برای بتن مورد نظر رابطه همبستگی مقاومت کششی یا خمشی با مقاومت فشاری را با توجه به طرح مخلوط بتن همان

متن اصلی

۵-۲-۱-۶ دستگاه نظارت باید تا خاتمه دوره تضمین و حداقل تا یک سال پس از پایان کار، سابقه کامل نتایج آزمایش‌های انجام شده روی بتن مصرفی در کارگاه و طرح‌های مخلوط اجزای بتن را نگهداری نماید و همراه با یک نسخه دیجیتالی آن به کارفرما یا بهره‌بردار تحویل دهد.

۵-۳ رده بندی بتن

۵-۳-۱ رده بندی بتن بر اساس مقاومت مشخصه ۲۸ روزه بتن تعریف می‌شود. این رده بندی به ترتیب زیر می‌باشد:
C10, C12, C16, C20, C25, C30, C35, C40, C45, C50, C55, C60, C65, C70.

اعداد بعد از حرف C، بیانگر مقاومت مشخصه ۲۸ روزه استوانه‌ای بتن بر حسب مگاپاسکال (نیوتن بر میلی‌متر مربع) است.
بتن‌های مورد استفاده در بتن آرمه معمولاً رده‌های C20 و بالاتر، و در بتن پیش تنیده C35 و بالاتر می‌باشد.

تفسیر/توضیح

پروژه به دست آورد و در مراحل بعدی از این رابطه استفاده نمود. بدین منظور توصیه می‌شود حداقل سه نوبت بتن ساخته شود و از هر نوبت شش نمونه کششی یا خمشی و شش نمونه فشاری برای تعیین رابطه همبستگی بکار گرفته شود.

ت ۵-۲-۱-۶ بدیهی است دستگاه نظارت باید تا خاتمه دوره تضمین هر سازه نتایج کامل آزمایش‌ها را نگهداری و در صورت لزوم از آن‌ها استفاده کند. در پروژه‌های مهم باید این کار را با دقت بیشتری انجام داد.

ت ۵-۳ رده بندی بتن

ت ۵-۳-۱ برای به کارگیری رده خاص، رعایت حداقل رده از نظر سازه‌ای و دوام ضرورت دارد. در به کارگیری رده‌های مقاومتری حداکثر خاصی در دنیا وجود ندارد اما به دلایلی، ممکن است استفاده از روابط یا ضوابط خاص در طراحی پیش‌بینی شده یا تغییراتی اعمال شود. بدیهی است در مناطق مختلف کشور و با توجه به امکانات مرتبط با ساخت و کنترل و نظارت بتن و شرایط اجرایی، طراح پروژه باید رده مناسبی را انتخاب نماید.
به‌طور کلی رده بتن در سن ۲۸ روزه تعریف می‌شود. در صورتی که سن دیگری مورد نظر باشد، ذکر آن به همراه مقاومت مشخصه، ضروری است.

ممکن است در پروژه‌های خاص یا مناطقی از کشور، محدودیت‌هایی توسط وزارت راه و شهرسازی (مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی) یا نهادهای فنی محلی ذیصلاح برای حداکثر رده بتن مصرفی مطرح شود.

۵-۴ مبانی طرح مخلوط

۵-۴-۱ برای بتن‌های رده C25 و بالاتر، تعیین مقادیر و نسبت‌های مخلوط بتن باید با مطالعات آزمایشگاهی و ساخت مخلوط‌های آزمایشی همراه باشد. طرح مخلوط بتن باید قبل از شروع عملیات اجرایی به همراه مستندات و نتایج آزمایشگاهی مصالح مصرفی و بتن ساخته شده به تایید دستگاه نظارت برسد.

ت ۵-۴ مبانی طرح مخلوط

ت ۵-۴-۱ چنانچه طرح مخلوط بتن قبل از انتخاب پیمانکار توسط طراح پروژه تهیه شده باشد، باید مقادیر و نسبت‌های آن در مشخصات فنی خصوصی پروژه به همراه نتایج حاصله درج شود و به اطلاع پیمانکاران شرکت کننده در مناقصه برسد. در اغلب موارد در هنگام تهیه مشخصات فنی خصوصی پروژه مصالح مصرفی انتخاب نشده و طراح پروژه نیز طرح مخلوط بتن را تهیه نکرده است. بنابراین در عمل طرح مخلوط بتن در مشخصات فنی خصوصی پروژه درج نمی‌شود. دستگاه نظارت می‌تواند درخواست انجام آزمایش حضوری در آزمایشگاه و یا کارگاه را بنماید و پس از آن نسبت به تصویب طرح مخلوط بتن اقدام کند. به‌هر حال پس از

متن اصلی

تفسیر/توضیح

تایید نتایج آزمایشگاهی تحت شرایط کنترل شده می‌توان بتن را در کارگاه ساخت و مورد بررسی قرار داد. بدیهی است در مواردی که از بتن آماده استفاده می‌شود این اطلاعات باید توسط سازنده بتن ارایه شود.

ت ۲-۴-۵ در جداول برخی مشخصات فنی عمومی برای مخلوط‌های «تجویزی» یا «استاندارد»، مقادیری ارایه شده که برای مصالح مصرفی رایج در کشور تامل برانگیز بوده و محدودیت خاصی از نظر نسبت آب به مواد سیمانی در آن‌ها مطرح نیست. در مورد مقادیر سنگدانه نیز ابهام جدی از نظر رطوبت وجود دارد و گاه در مورد حداکثر اندازه آن‌ها تذکری دیده نمی‌شود. همچنین مشخص نیست که مقدار آب ذکر شده کدامیک از انواع آب آزاد یا آب کل یا آب مصرفی را مد نظر دارد.

همچنین به نوع سیمان مصرفی و رده مقاومتی آن‌ها اشاره‌ای نشده است. در مورد گردگوشگی یا تیزگوشگی سنگدانه درشت و ریز و دانه‌بندی آن‌ها نیز اشاره خاصی وجود ندارد. به‌رحال اولویت با ساخت مخلوط آزمون آزمایشگاهی است. بدیهی است در مواردی که از بتن آماده استفاده می‌شود این اطلاعات باید توسط سازنده بتن ارایه شود.

ت ۳-۴-۵ این بتن‌ها به هیچ وجه سازه‌ای نیستند و به‌عنوان پرکننده یا بتن نظافت به‌کار می‌روند.

ت ۴-۴-۵ در مورد بتن‌های پُر مقاومت یا بتن‌های خاص و پروژه‌های ویژه، حساسیت بیشتری وجود دارد. به ویژه افت کارایی و روانی در طول مدت حمل از اهمیت زیادی برخوردار خواهد بود. استفاده از وسایل خاص بتن‌ریزی یا شیوه‌های خاص بتن‌ریزی و پمپ کردن بتن نیاز به کنترل دقیق را ایجاد می‌کند و باید توسط دستگاه نظارت انجام شود. به‌رحال ساخت کارگاهی در شرایط کنترل شده و دقیق پس از تایید نتایج آزمایشگاهی انجام خواهد شد تا نشان دهد که در عمل نیز طرح مخلوط بتن نتایج مطلوبی را در بر دارد.

ت ۱-۵-۴-۵ روانی و کارایی بتن در طول زمان حمل و معطلی در پای کار دستخوش کاهش و افت می‌شود. این کاهش کارایی و روانی به نوع سیمان، نسبت آب به مواد سیمانی، مواد افزودنی، مقدار مواد سیمانی و شرایط محیطی مانند دما و همچنین مدت زمان حمل، معطلی در پای کار و نوع وسیله حمل بستگی دارد.

۲-۴-۵ برای بتن‌های رده C20 و پایین‌تر می‌توان مقادیر نسبت‌های مخلوط بتن را به کمک یکی از روش‌های رایج یا روش تجربی، بدون ساخت مخلوط آزمایشگاهی، تعیین نمود، مشروط بر اینکه مصالح مصرفی منطبق بر استاندارد و الزامات فنی - اجرایی پروژه بوده و محدودیت‌های خاصی مانند نسبت آب به مواد سیمانی، کارائی و روانی، حداکثر اندازه و شکل سنگدانه‌ها برای بتن تعیین نشده باشد.

۳-۴-۵ برای بتن‌های رده C12 و پایین‌تر می‌توان مقادیر و نسبت‌های مخلوط بتن را بر اساس تجارب قبلی و بدون مطالعه آزمایشگاهی مشخص کرد.

۴-۴-۵ برای بتن‌های رده C40 و بالاتر و نیز بتن‌های خاص، دستگاه نظارت می‌تواند درخواست انجام آزمایش حضوری آزمایشگاهی و کارگاهی بر روی بتن مورد نظر را داشته باشد. در صورت انطباق نتایج حاصله با خواسته‌های مورد نظر به لحاظ مقاومت، دوام، کارایی و روانی، عدم جداشدگی، آب انداختن و پمپ‌پذیری مطلوب، طرح مخلوط برای رده مورد نظر مناسب خواهد بود.

۵-۴-۵ در طرح مخلوط و مواد تشکیل دهنده بتن باید موارد زیر رعایت شود:

۱-۵-۴-۵ کارایی و روانی بتن باید در پای کار به نحوی تامین شود که بتوان بتن را با توجه به وسایل موجود به سهولت در قالب‌ها ریخت و با وسایل تراکمی موجود، آن را به نحو مناسبی در عضو جای داد و متراکم نمود. بتن باید اطراف و

متن اصلی

لابه‌لای میلگردها را به‌طور کامل پُر کند، بدون اینکه جداسدگی مشهود و آب انداختگی بیش از حد، پدید آید.

۲-۵-۴-۵ رده مقاومت بتن یا مقاومت مشخصه آن باید در محاسبه مقاومت هدف طرح مخلوط طبق **بندهای ۳-۵ و ۴-۵-۵** در نظر گرفته شود.

۳-۵-۴-۵ محدودیت‌های حداکثر نسبت مجاز آب به مواد سیمانی، حداقل و حداکثر مقدار مواد سیمانی با توجه به شرایط محیطی حاکم در دوره بهره‌برداری و پایایی مورد نظر باید طبق **فصل ۶**، دوام بتن، در نظر گرفته شود.

۴-۵-۴-۵ نوع سیمان و مواد سیمانی مناسب یا مطلوب باید در طرح مخلوط با توجه به شرایط محیطی موجود در دوره بهره‌برداری منظور شود. همچنین نسبت‌های مجاز مواد پوزولانی و سرباره‌ای طبق **جدول ۲-۶ و جدول ۷-۶** باید در نظر گرفته شود.

۵-۵-۴-۵ طرح مخلوط بتن باید به نحوی تعیین شود که با توجه به شرایط حاکم بر ساخت و نظارت بتن در کارگاه، اعم از دقت وسایل توزین و پیمانانه کردن، تغییرات و نوسانات کیفی احتمالی اجزای بتن، تغییرات رطوبتی سنگدانه و انجام اصلاحات رطوبتی با توجه به امکانات آزمایشگاهی و تخصص نفرات موجود و خطاهای اتفاقی ناشی از انجام آزمایش مقاومت، انطباق بر رده مورد نظر برای بتن مصرفی در کارگاه حاصل شود.

۶-۵-۴-۵ کیفیت اجزای بتن باید در طرح مخلوط بتن در نظر گرفته شود. همچنین این مواد باید از حداقل کیفیت مطلوب یا استاندارد برخوردار باشند.

تفسیر/توضیح

طراح مخلوط بتن باید با توجه به این موارد روانی و کارایی بیشتری را در ابتدای ساخت بتن در نظر بگیرد تا پس از افت روانی و کارایی بتوان به روانی و کارایی مطلوب در پای کار دست یافت.

ت ۲-۵-۴-۵ رعایت حداقل رده مقاومتی با در نظر گرفتن الزامات دوام و پایایی در همه موارد الزامی است. در نظر گرفتن حداقل رده و مقاومت مشخصه طبق **بند ۴-۱-۲-۵** ضروری است.

ت ۳-۵-۴-۵ گاه ممکن است محدودیت‌های دیگری مانند حداکثر اندازه اسمی مطرح باشد که باید در نظر گرفته شود. همچنین ممکن است طراح پروژه محدودیت‌هایی را علاوه بر ضوابط این آیین‌نامه بر اساس تجربیات قبلی و شرایط ویژه پروژه به صورت سختگیرانه‌تر در نظر بگیرد، که رعایت آن در طرح مخلوط بتن ضروری است.

ت ۴-۵-۴-۵ گاه در این آیین‌نامه یا مشخصات فنی پروژه، نوع سیمان یا مواد سیمانی خاصی، مجاز یا غیر مجاز اعلام می‌شود که باید به آن توجه شود. علاوه بر رعایت حداکثر درصد مجاز مواد پوزولانی یا سرباره‌ای در **فصل ۶**، گاه رعایت حداقل درصد مجاز برای تامین پایایی نیز لازم است.

ت ۵-۵-۴-۵ برای انطباق با رده در کارگاه، باید در طرح مخلوط بتن در آزمایشگاه، مقاومتی به نام مقاومت هدف که بیش از مقاومت مشخصه است به کار رود تا با وجود شرایط ساخت در کارگاه و کاستی‌های موجود و همچنین تغییرات احتمالی در مصالح مصرفی مشکلی پیش نیاید.

لازم به ذکر است که برای طرح مخلوط بتن نمی‌توان مقاومت مشخصه را برای تعیین نسبت آب به مواد سیمانی به کار برد و باید برای اطمینان از دستیابی به مقاومت مشخصه و انطباق بر آن در کارگاه، بنا به دلایلی که ذکر شد، مقاومت بیشتری را که مقاومت هدف طرح مخلوط نام دارد مد نظر قرار داد. از جمع مقاومت مشخصه و حاشیه ایمنی این مقاومت به دست می‌آید.

ت ۶-۵-۴-۵ ممکن است در مواردی حداقل کیفیت مطلوب به مراتب بالاتر از حداقل استاندارد باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۵-۵ مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط

۵-۵ مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط

۱-۵-۵ کلیات

۱-۵-۵ کلیات

مقاومت فشاری هدف در طرح مخلوط بتن با توجه به مقاومت مشخصه آن و انحراف معیار مقاومت فشاری کارگاهی یا حاشیه ایمنی مورد نظر، محاسبه و مشخص می شود. با در نظر گرفتن این مقاومت هدف، احتمال عدم دستیابی به مقاومت مشخصه در کارگاه به شدت کاهش می یابد.

به بند ۵-۴-۵ و تفسیر آن مراجعه شود.

۲-۵-۵ انحراف معیار مقاومت کارگاهی

۲-۵-۵ انحراف معیار مقاومت کارگاهی

۱-۲-۵-۵ الزامات کلی

۱-۲-۵-۵ الزامات کلی

۱-۲-۵-۵ در مواردی که پرونده آزمایش های مقاومت فشاری بتن در کارگاه موجود باشد، می توان انحراف معیار مقاومت را با توجه به ملاحظات زیر محاسبه نمود:

ت ۱-۲-۵-۵-۱ توصیه اکید می شود تا در هر کارگاه بتن سازی، پرونده نتایج آزمایش ها مانند روانی، دما، درصد حباب هوا و وزن مخصوص بتن تازه و سخت شده به همراه سایر اطلاعات مانند دمای هوا و شرایط محیطی در زمان ساخت بتن مانند تابش آفتاب، باد، باران و در صورت امکان رطوبت نسبی هوا ثبت و نگهداری شود. بدیهی است که تاریخ و ساعت ساخت بتن و ریختن آن در قالب نیز باید قید شود.

الف- نتایج آزمایش مقاومت فشاری ۳۰ نمونه متوالی در یک یا دو گروه نمونه های متوالی مورد نیاز است. توالی نمونه ها در یک گروه، زمانی وجود دارد که فاصله نمونه برداری ها از یکدیگر بیش از سه روز نباشد.

هر نمونه شامل چند آزمون (قالب) است و نباید مفهوم نمونه و آزمون با یکدیگر خلط شود. برای مثال اگر در یک نمونه برداری، برای سن ۲۸ روز دو آزمون تهیه شود، میانگین آن ها به عنوان نتیجه یک نمونه تلقی خواهد شد. بنابراین مقصود از ۳۰ یا ۱۰ نمونه، همان ۳۰ یا ۱۰ آزمون نیست، بلکه نتیجه ۳۰ یا ۱۰ نوبت نمونه برداری مد نظر است. مفهوم توالی در اینجا صرفاً برای محاسبه انحراف معیار قابل استفاده بوده و نباید با مفهوم توالی نمونه ها در بحث پذیرش بتن اشتباه شود. در هر گروه ممکن است کمتر از ۳۰ نمونه موجود باشد اما در بند «الف» مجموع نمونه ها به هر حال در یک یا دو گروه نباید کمتر از ۳۰ نمونه باشد.

ب- در مواردی که نتایج مقاومت فشاری متوالی در یک گروه کمتر از ۳۰ و بیشتر از ۱۰ نمونه باشد، می توان نتیجه محاسبه انحراف معیار مقاومتی آن ها را در یک ضریب اصلاحی (R) بزرگتر از ۱٫۰ که از رابطه ۱-۵ بدست می آید ضرب نمود. این انحراف معیار، تقریبی تلقی می شود.

$$R = \left[0.75 + \left(\frac{2}{n} \right)^{\frac{1}{2}} \right] \quad \text{رابطه ۱-۵}$$

در این رابطه، n تعداد نمونه ها است.

در بند «ب» چنانچه در یک گروه تعداد نتایج به حد نصاب نرسد از ضریب اصلاحی انحراف معیار استفاده می شود. آخرین نتایج مقاومتی به احتمال زیاد انحراف معیاری مشابه انحراف معیار نتایج مقاومتی روزهای آتی دارد، مشروط بر اینکه تغییرات جدی در مصالح، نفرات یا دستگاه های توزین، پیمانانه کردن، ساخت بتن، نحوه کنترل رطوبت و اصلاح رطوبتی رخ نداده باشد. در صورتی که چنین تغییراتی ایجاد شد بهتر است از نتایج نمونه هایی

پ- هنگامی می توان از نتایج مقاومت نمونه ها در تعیین انحراف معیار استفاده کرد، که مربوط به حداکثر ۶۰ روز گذشته باشند و تغییر محسوسی در کیفیت مصالح مصرفی بتن یا روش ساخت و کنترل و نظارت و نفرات مرتبط با آن مشاهده نشود.

ت- رده مقاومت نمونه های مورد استفاده بیش از ۵ مگاپاسکال با رده مورد نظر برای طرح مخلوط اختلاف نداشته باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

که پس از این تغییرات اخذ شده‌اند برای محاسبه انحراف معیار استفاده کرد.

۵-۲-۱-۲ در مواردی که پرونده آزمایش‌های مقاومت فشاری بتن موجود نباشد و یا شرایط فوق تامین نشود، باید انحراف معیار را بر طبق ضوابط بند ۵-۲-۵-۳ تخمین زد.

۵-۲-۵-۲ محاسبه انحراف معیار

الف- در مواردی که نمونه‌ها مربوط به یک گروه باشند مقدار انحراف معیار با توجه به میانگین آن‌ها $\bar{f}$ و تعداد نمونه‌ها n ، از رابطه ۲-۵ محاسبه می‌شود:

$$S = \sqrt{\sum_{i=1}^n \frac{(f_i - \bar{f})^2}{n-1}} \quad \text{رابطه ۲-۵}$$

در این رابطه f_i مقاومت هر یک از نمونه‌هاست.

ب- در مواردی که نمونه‌ها مربوط به دو گروه با تعداد n_1 و n_2 باشند، انحراف معیار به صورت زیر محاسبه می‌شود. S_1 و S_2 انحراف معیار این دو گروه اند که هر یک جداگانه طبق رابطه ۳-۵ محاسبه می‌شود:

$$S = \left[\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \right]^{\frac{1}{2}} \quad \text{رابطه ۳-۵}$$

پ- در تمام موارد، انحراف معیار کارگاهی برای رده‌ها C16 و C20 نباید کمتر از ۲/۵ مگاپاسکال، برای رده‌های C25 تا C40 نباید کمتر از ۱۰ درصد مقاومت فشاری مشخصه و برای رده‌های بالاتر از C40 نباید کمتر از ۴ مگاپاسکال باشد.

۵-۲-۵-۳ تخمین انحراف معیار

۵-۲-۳-۱ در مواردی که پرونده نتایج آزمایش‌های مقاومت فشاری پروژه موجود نباشد و یا شرایط بند ۵-۲-۵-۳ تامین نشود و یا هنوز بتنی در کارگاه ساخته نشده باشد، می‌توان از انحراف معیار پروژه یا کارگاه مشابه، با شرط رعایت ملاحظات «الف» تا «پ» زیر استفاده نمود:

الف- شرایط کارگاه موجود مشابه پروژه یا کارگاهی باشد که از انحراف معیار آن استفاده می‌شود،

ب- اختلاف مقاومت مشخصه بتن در دو پروژه، از ۵ مگاپاسکال بیشتر نباشد،

پ- انحراف معیار نباید از مقداری که در بند ۵-۲-۵-۳ (پ) ذکر شده است، کمتر در نظر گرفته شود.

۵-۲-۵-۲ محاسبه انحراف معیار

میانگین عددی مقاومت نمونه‌ها صرف‌نظر از حجم متناظر با هر نمونه محاسبه می‌شود و در محاسبه انحراف معیار به کار می‌رود. در موردی که دو گروه وجود دارد، فقط تعداد نمونه‌ها در محاسبات به کار رفته و احجام بتن هر گروه کاربردی ندارد. انحراف معیار مقاومتی کارگاهی بتن به ندرت ممکن است از ۲/۵ مگاپاسکال کمتر شود. به‌رحال ممکن است برای رده‌های کمتر از C16، چنین انحراف معیارهای پایین‌تر از ۲/۵ مگاپاسکال نیز وجود داشته باشد.

۵-۲-۵-۳ تخمین انحراف معیار

۵-۲-۳-۱ مصالح مصرفی، وسایل ساخت بتن و تخصص و مهارت نفرات دست‌اندرکار ساخت و اجرا و نظارت بتن باید شباهت زیادی به کارگاه موجود داشته باشد تا بتوان از انحراف معیار آن پروژه یا کارگاه استفاده کرد.

متن اصلی

۵-۲-۳-۲-۵-۵ در مواردی که نتوان پروژه مشابهی با انحراف معیار مشخصی را یافت، می‌توان با توجه به رتبه‌بندی کارگاه از نظر کیفیت تولید، نظارت و کنترل کیفی، مقدار انحراف معیار مقاومت بتن را با استفاده از **جدول ۱-۵** و **جدول ۲-۵** تخمین زد.

جدول ۱-۵ تخمین انحراف معیار، مگاپاسکال، بر اساس رتبه‌بندی کارگاهی

پ	ب	الف	رتبه سطح کنترل کیفی کارگاه	
			مقاومت مشخصه بتن	
۳/۵	۳/۰	۲/۵	۱۶	
۴	۳/۰	۲/۵	۲۰	
۴/۵	۴/۰	۳/۰	۲۵	
۵/۰	۴/۰	۳/۰	۳۰	
-	۴/۵	۳/۵	۳۵	
-	۵/۰	۴/۰	۴۰	
-	-	۴/۵	۴۵	
-	-	۵/۰	۵۰ و بالاتر	

در مواردی که در جدول عددی وجود ندارد مقصود آن است که در چنین کارگاهی تولید چنین رده بتنی توصیه نمی‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۵-۲-۳-۲-۵-۵ گاه اطلاعات کاربردی مناسبی در دست نیست یا نمی‌توان مشابهت را تایید نمود و ممکن است هنوز نتایج مقاومت و انحراف معیار وجود نداشته باشد، اما بتوان با توجه به شرایط تولید بتن و سطح اعمال نظارت و کنترل کیفی نسبت به رتبه‌بندی کارگاه اقدام نمود.

امتیاز هر پارامتر بین صفر و حداکثر موجود در **جدول ۲-۵**، بسته به نظر طراح مخلوط مشخص و مجموع آن برای پارامترهای مختلف در صورت موضوعیت داشتن محاسبه شده و جایگاه کارگاه از نظر رتبه‌بندی مشخص می‌شود.

با توجه به امتیازات کسب شده می‌توان کارگاهی را در فاصله «الف»، «ب» یا «ب» و «پ» رتبه‌بندی کرد، و انحراف معیار آن نیز متناسب با رتبه خواهد بود. انحراف معیارها بر اساس مقاومت استوانه‌ای بتن، بر اساس برخی تجربیات داخلی و نیز تجربیات سایر کشورها ارایه شده است.

۳-۵-۵ حاشیه ایمنی مقاومت

در مواردی که هیچ‌گونه اطلاعاتی در مورد کیفیت ساخت، کنترل و نظارت بتن وجود نداشته و پرونده‌ای از نتایج آزمایش‌ها و انحراف معیار پروژه مشابهی در دسترس نباشد، می‌توان حاشیه ایمنی مقاومت را برابر با $(0.1f'_c + 5.0)$ مگاپاسکال در نظر گرفت.

ت ۳-۵-۵ حاشیه ایمنی مقاومت

حاشیه ایمنی ارایه شده به شدت تابع ضوابط پذیرش بتن در کارگاه و انطباق با رده می‌باشد. حاشیه ایمنی در آیین‌نامه قبلی بتن و مبحث نهم مقررات ملی بیشتر از مقادیر ارایه شده در این آیین‌نامه است، زیرا در رابطه اول پذیرش بتن، مقدار ۱/۵ مگاپاسکال وجود داشت که در این بازنگری حذف شده است.

مقصود از حاشیه ایمنی مورد نظر مقداری است که به مقاومت مشخصه اضافه می‌شود تا مقاومت هدف طرح مخلوط بدست آید.

جدول ۲-۵ تعیین رتبه سطح کنترل کیفی تولید بتن در کارگاه

امتیاز	وضعیت کنترل کیفی	پارامتر تولید، نظارت و کنترل
۰-۲۰	وزنی با دقت‌های مختلف و یا حجمی با دقت‌های گوناگون	توزین یا پیمانانه کردن سیمان
۰-۲۰	وزنی با دقت‌های مختلف و یا حجمی با دقت‌های گوناگون	توزین یا پیمانانه کردن سنگدانه
۰-۲۰	وزنی با دقت‌های مختلف و یا حجمی با دقت‌های گوناگون	توزین یا پیمانانه کردن آب
۰-۲۰	وزنی با دقت‌های مختلف و یا حجمی با دقت‌های گوناگون	توزین یا پیمانانه کردن افزودنی شیمیایی
۰-۲۰	وزنی با دقت‌های مختلف و یا حجمی با دقت‌های گوناگون	توزین یا پیمانانه کردن مواد پودری معدنی یا جایگزین سیمان
۰-۲۰	یکنواختی کیفیت مقاومتی و مقدار آب غلظت نرمال و ریزی سیمان یکنواختی ریزی و خاصیت پوزولانی و هیدرولیکی مواد مکمل سیمان	یکنواختی کیفیت سیمان و مواد پودری جایگزین سیمان
۰-۴۰	یکنواختی دانه‌بندی و درصد شکستگی و جذب آب سنگدانه‌های ریز و درشت و در صورت لزوم اصلاح طرح مخلوط بتن	یکنواختی کیفیت سنگدانه
۰-۴۰	تداوم در کنترل رطوبت سنگدانه‌ها به‌صورت خودکار یا دستی و اصلاح مداوم مقادیر سنگدانه و آب مصرفی	کنترل رطوبت سنگدانه و اصلاح مقادیر
۰-۴۰	تداوم کنترل روانی بتن در کارگاه و عدم پذیرش اسلایپ غیر مجاز و اصلاح بتن	کنترل روانی و اصلاح آن
۰-۲۰	تداوم در کنترل درصد حباب هوای بتن و عدم پذیرش درصد‌های غیر مجاز و اصلاح درصد مواد حباب‌ساز	کنترل مقدار حباب‌هوا و اصلاح آن
۰-۳۰	وجود نیروهای متخصص دست اندر کار تولید و کنترل بتن و میزان دخالت آنان در این امور	نیروهای متخصص فعال در کنترل و ساخت
۰-۱۰	تداوم در کنترل دمای مصالح و بتن و عدم پذیرش دماهای غیر مجاز و اصلاح دما	کنترل دمای مصالح و بتن
۳۰۰	حداکثر امتیاز ممکن (در صورت موضوعیت نداشتن پارامترهای مربوط، حداکثر امتیاز ممکن، کاهش یابد)	

نحوه رتبه بندی کارگاه:

رتبه الف : بیش از ۸۰ درصد امتیاز ممکن

رتبه ب : بیش از ۶۰ و کمتر از ۸۰ درصد امتیاز ممکن

رتبه پ : بیش از ۴۰ و کمتر از ۶۰ درصد امتیاز ممکن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۵-۵ محاسبه مقاومت فشاری هدف

ت ۴-۵-۵ محاسبه مقاومت فشاری هدف

۱-۴-۵-۵ در صورت محاسبه یا تخمین انحراف معیار، مقاومت هدف طرح مخلوط بتن بزرگ‌ترین مقدار حاصله از **رابطه ۴-۵** و **رابطه ۵-۵** است، مشروط بر آن که از مقدار بدست آمده از **رابطه بند ۲-۴-۵-۵** بیشتر نشود:

$$f_{cr}' = f'_c + 1.34s \quad \text{رابطه ۴-۵}$$

$$f_{cr}' = 0.9 * f'_c + 2.33s \quad \text{رابطه ۵-۵}$$

در این روابط:

 f_{cr}' : مقاومت هدف طرح مخلوط؛ f'_c : مقاومت مشخصه بتن؛

s: انحراف معیار.

۲-۴-۵-۵ در صورت استفاده از حاشیه ایمنی، موضوع **بند****۳-۵-۵**، مقاومت هدف باید از **رابطه ۶-۵** محاسبه شود:

$$f_{cr}' = 1.1f'_c + 5.0 \quad \text{رابطه ۶-۵}$$

ت ۱-۴-۵-۵ روابط محاسبه مقاومت هدف طرح مخلوط بتن بر اساس ضوابط پذیرش بتن در کارگاه ارایه شده است. فرض بر آن است که با استفاده از این روابط احتمال عدم پذیرش بتن در کارگاه بر اساس ضوابط پذیرش، در حدود یک تا دو درصد است، مشروط بر اینکه شرایط کارگاه و ساخت بتن متناظر با انحراف معیار مورد استفاده باشد. در این حالت احتمال اینکه یک نمونه کمتر از مقاومت مشخصه شود در حدود ۱۰ درصد خواهد بود، که الزاما به معنای آن نخواهد بود که ضوابط پذیرش را برآورده نمی‌کند.

ت ۲-۴-۵-۵ با استفاده از حاشیه ایمنی، مقاومت هدف طرح مخلوط فاصله زیادی با مقاومت مشخصه خواهد داشت که ناشی از عدم وجود اطلاعات در مورد کیفیت تولید و کنترل و نظارت بتن است. در اولین فرصت و پس از ساخت بتن و نمونه‌برداری‌های

متن اصلی

تفسیر/توضیح

متعدد می‌توان انحراف معیار را محاسبه و مقاومت هدف طرح مخلوط جدید را اصلاح نمود.

۶-۵ دوام مشخصه و محاسبه دوام هدف

همان‌گونه که در طرح مخلوط، «مقاومت هدف» در نظر گرفته می‌شود، بر اساس «دوام مشخصه» نیز، باید «دوام هدف» منظور شود. برای دوام بتن بر اساس عملکرد، معیارهایی به صورت حداقل یا حداکثر مجاز، به کار می‌رود، که دوام مشخصه نام دارد. دوام هدف نیز در طرح مخلوط بتن با توجه به دوام مشخصه و حاشیه ایمنی مورد نظر، محاسبه و مشخص می‌شود. در مواردی که معیار حداقل برای دوام مشخصه باشد، در محاسبه دوام هدف طرح مخلوط بتن، دوام مشخصه باید در $1/25$ ضرب شود و در صورتی که معیار حداکثر برای دوام تعیین شده باشد، دوام هدف طرح، $0/8$ مقدار دوام مشخصه خواهد بود.

ت ۵-۶ دوام مشخصه و محاسبه دوام هدف

در حال حاضر برای تبدیل دوام مشخصه به دوام هدف طرح مخلوط بتن، روابط خاصی مانند تبدیل مقاومت مشخصه به مقاومت هدف طرح مخلوط وجود ندارد. در صورتی که اطلاعاتی درباره انحراف معیار آزمایش‌های دوام در دست باشد می‌توان با بکارگیری انحراف معیار دوام به کمک رابطه‌ای مشابه رابطه محاسبه مقاومت فشاری هدف طرح، دوام هدف طرح را تعیین کرد.

همچنین در حال حاضر نمی‌توان مقدار خاصی را به‌عنوان حاشیه ایمنی دوام در نظر گرفت.

برای مثال در مواردی که حداقل مقاومت الکتریکی بتن به‌صورت مشخصه، 100 اهم متر باشد، حداقل مقاومت الکتریکی هدف برای طرح مخلوط بتن برابر با 125 اهم متر بدست می‌آید. به همین ترتیب در مواردی که حداکثر مقدار شار (جریان) عبوری در آزمایش RCPT، 1500 کولمب داده شده باشد، باید مقدار شار عبوری هدف طرح مخلوط 1200 کولمب منظور شود.

۷-۵ روش آزمایشگاهی تعیین طرح مخلوط

۱-۷-۵ کلیات

برای طرح مخلوط بتن ابتدا می‌توان تجربه‌های قبلی، روش ملی طرح مخلوط یا یکی از روش‌های شناخته شده بین‌المللی را مبنای کار قرار داد. در مرحله بعد باید بتن را در آزمایشگاه و با دقت و تحت شرایط کنترل شده ساخت و آزمایش‌های لازم را روی بتن تازه و سخت شده انجام داد. چنانچه نتایج این مخلوط با خواسته‌های مورد نظر نزدیکی نداشته باشد باید تغییراتی در طرح مخلوط بوجود آورد تا طرح مخلوط نهایی حاصل شود. رعایت حداکثر اندازه مجاز سنگدانه‌ها، با توجه به محدودیت‌های هندسی عضو و مشخصات فنی پروژه، الزامی است.

ت ۵-۷ روش آزمایشگاهی تعیین طرح مخلوط

ت ۱-۷-۵ کلیات

اجباری برای استفاده از یک روش طرح مخلوط خاص وجود ندارد. برای ایجاد رویه یکسان توصیه می‌شود از روش ملی طرح مخلوط بتن استفاده شود (نرم افزار روش ملی طرح مخلوط از طریق سازمان برنامه و بودجه در دسترس می‌باشد).

مهمترین اقدام در هر روش طرح مخلوط، ساخت مخلوط آزمایشی و کنترل نتایج و اصلاح مقادیر و نسبت‌ها برای دستیابی به خواسته‌ها است که باعث می‌شود علی‌رغم به‌کارگیری روش‌های مختلف، نتیجه نهایی طرح‌های مخلوط نزدیک به هم باشد. به‌هر حال چارچوب و الزامات این بخش باید رعایت شود.

۲-۷-۵ الزامات فنی - اجرایی

۱-۲-۷-۵ در هر روش طرح مخلوط، حجم مطلق اجزای بتن باید با تقریب یک درصد برای یک متر مکعب تعیین شود.

ت ۲-۷-۵ الزامات فنی - اجرایی

ت ۱-۲-۷-۵ برای دستیابی به این خواسته لازم است از رابطه حجم مطلق برای یافتن آخرین مجهول در طرح مخلوط بتن استفاده کرد.

متن اصلی

درصد حباب هوای عمدی و غیر عمدی مورد نیاز نیز باید در نظر گرفته شود.

۲-۲-۷-۵ در مخلوط آزمایشی، کارایی و روانی به دست آمده باید نزدیکی قابل قبولی با کارایی و روانی مطلوب داشته باشد. کارایی و روانی مطلوب بتن باید در کارگاه توسط متقاضی طرح مخلوط مشخص می شود.

۳-۲-۷-۵ در مواردی که اسلامپ بتن نباید از حداکثر مقدار خاصی تجاوز کند، اسلامپ مخلوط آزمایشی نیز نباید از این مقدار تجاوز کرده و همچنین نباید بیش از ۲۰ درصد کمتر از حداکثر اسلامپ مجاز باشد.

تفسیر/توضیح

به عبارتی مجموع احجام اجزای به کار رفته و حباب هوای موجود در آن باید با تقریب یک درصد، برابر یک متر مکعب شود.

ت ۲-۲-۷-۵ در صورتی که کارایی یا روانی خاصی ارایه نشده باشد می توان با توجه به نوع بتن، نوع وسیله حمل و ریختن، ابعاد و طرز قرارگیری عضو، انبوهی و درهمی میلگردها و امکانات تراکمی موجود، کارایی یا روانی را طبق جدول ت ۱-۵ و جدول ت ۲-۵ به عنوان راهنما انتخاب نمود.

ت ۳-۲-۷-۵ چنانچه اسلامپ طرح مخلوط کمتر در نظر گرفته شود در عمل (در کارگاه) ممکن است با داشتن اسلامپ مجاز، مقاومت بتن کاهش یابد و یا احتمال جداشدگی و آب انداختن بیشتر شود.

جدول ت ۱-۵ راهنمای اولیه برای انتخاب کارایی و روانی بتن معمولی (اسلامپ)

مورد کاربرد	بازه اسلامپ، میلی متر	رده اسلامپ
قطعات حجیم یا نیمه حجیم غیر مسلح یا کم میلگرد که با جام یا وسایل مشابه ریخته می شود و با وسایل تراکمی لرزشی پر قدرتی متراکم می شود. بافت دانه بندی خیلی درشت تا درشت.	۱۰-۴۰	S1 (۱)
قطعات تیر و دال با حجم میلگرد کم تا متوسط و شالوده هایی با حجم میلگرد متوسط که با وسایلی به جز پمپ و لوله ریخته شده و از وسایل تراکمی لرزشی با قدرت متوسط برای آن استفاده می شود. بافت دانه بندی درشت تا متوسط.	۵۰-۹۰	S2
قطعات دیوار، ستون با حجم میلگرد متوسط یا تیر و دال، شالوده نازک با حجم میلگرد زیاد و همه بتن هایی که با پمپ و لوله ریخته می شوند و برای آن ها از وسایل تراکمی لرزشی با قدرت متوسط یا کم استفاده می شود. بافت دانه بندی متوسط تا ریز.	۱۰۰-۱۵۰	S3
قطعات دیوار و ستون نسبتاً نازک با حجم میلگرد زیاد و بتن هایی که با پمپ و لوله در قطعات پرمیلگرد ریخته می شود و برای مواردی که از وسایل تراکمی لرزشی ضعیف یا دستی استفاده شده و یا بتن ریزی با لوله ترمی و بدون تراکم انجام می شود. بافت دانه بندی ریز.	۱۶۰-۲۱۰	S4 (۲)

(۱) رده S0 با اسلامپ کمتر از ۱۰ میلی متر برای قطعات پیش ساخته به کار می رود که با وسایل تراکمی خاص متراکم شده و برای قطعات سازه ای درجا کاربردی ندارد. برای این بتن ها آزمایش اسلامپ اعتبار ندارد و باید از آزمایش های دیگر استفاده شود.

(۲) کنترل روانی بتن هایی با اسلامپ بیشتر از ۲۱۰ میلی متر با آزمایش اسلامپ تقریباً امکان پذیر نمی باشد و باید از جدول ت ۲-۵ رده SF0 استفاده شود.

جدول ت ۲-۵ راهنمای اولیه برای انتخاب کارایی و روانی بتن های آسان تراکم و خود تراکم (جریان اسلامپ)

مورد کاربرد	بازه جریان اسلامپ، میلی متر	رده جریان اسلامپ
برای قطعات نازک یا با حجم میلگرد زیاد و وسایل تراکمی ضعیف، بتن آسان تراکم (ECC)، بافت دانه بندی ریز تا خیلی ریز، حداکثر اندازه سنگدانه ۲۰ میلی متر و گاه تا ۲۵ میلی متر.	۴۵۰-۵۵۰	SF0
برای قطعات نازک یا با حجم میلگرد خیلی زیاد با پیچیدگی کم در قالب بندی و حرکت افقی محدود تا ۵ متر، بافت دانه بندی خیلی ریز، یا امکان تراکم وجود ندارد، حداکثر اندازه سنگدانه ۲۰ میلی متر یا کمتر.	۵۵۰-۶۵۰	SF1
برای قطعات خیلی نازک یا با حجم میلگرد خیلی زیاد، دارای پیچیدگی در قالب بندی و حرکت افقی تا ۱۰ متر، بافت دانه بندی فوق العاده ریز، حداکثر اندازه سنگدانه ۱۲/۵ میلی متر یا کمتر و عدم امکان تراکم.	۶۵۰-۷۵۰	SF2
برای قطعات خیلی نازک یا با حجم میلگرد فوق العاده زیاد، دارای پیچیدگی زیاد در قالب بندی و حرکت افقی تا ۱۰ متر، بافت دانه بندی فوق العاده ریز، حداکثر اندازه سنگدانه ۱۲/۵ میلی متر یا کمتر و عدم امکان تراکم.	۷۵۰-۸۵۰	SF3 (۱)

(۱) به کارگیری رده SF3 به خاطر مشکلات طرح مخلوط بتن و جلوگیری از جداشدگی و آب انداختن نیاز به تدابیر خاص دارد و حداکثر اندازه سنگدانه آن نیز از ۱۲/۵ میلی متر تجاوز نمی کند.

جدول ت ۳-۵ راهنمای بافت دانه بندی مخلوط سنگدانه بتن با توجه به توان دانه بندی «فولر تامسون اصلاح شده»

بافت دانه بندی	خیلی درشت	درشت	متوسط	ریز	خیلی ریز	فوق العاده ریز
بازه توان n	۰/۶۷-۰/۶	۰/۶-۰/۵	۰/۵-۰/۴	۰/۳-۰/۴	۰/۲-۰/۳	۰/۲-۰/۱

$$P = \frac{100\%}{1 - \left(\frac{0.075}{D}\right)^n} \times \left[\left(\frac{d}{D}\right)^n - \left(\frac{0.075}{D}\right)^n \right]$$

- رابطه (اصلاح شده فولر و تامسون) بکار رفته برای منحنی مخلوط سنگدانه بتن که در آن D حداکثر اندازه سنگدانه و d اندازه هر الک به میلی متر می باشد.

جدول ت ۴-۵ راهنمای تراکم میلگرد در شالوده ها و دال ها با توجه به وزن میلگرد در هر متر مکعب بتن^(۱)

تراکم میلگرد	خیلی کم	کم	متوسط	زیاد	خیلی زیاد	فوق العاده زیاد
بازه وزن، کیلوگرم در متر مکعب	کمتر از ۵۰	۷۵-۵۰	۱۰۰-۷۵	۱۵۰-۱۰۰	۲۰۰-۱۵۰	بیش از ۲۰۰

(۱) این مقادیر برای تیر و ستون و دیوار باید در ۱/۵ ضرب شود.

جدول ت ۵-۵ طبقه بندی ضخامت قطعات بتنی

طبقه بندی	خیلی نازک	نازک	نسبتاً نازک	نیمه ضخیم	ضخیم	بسیار ضخیم
بازه ضخامت، میلی متر	کمتر از ۱۵۰	۱۵۰-۰۰	۳۰۰-۶۰۰	۶۰۰-۹۰۰	۹۰۰-۱۸۰۰	بیش از ۱۸۰۰

متن اصلی

۴-۲-۷-۵ در مواردی که اسلامپ به صورت متوسط یا هدف خواسته شده باشد، اسلامپ مخلوط آزمایشی باید بین ۲۰ تا ۳۰ درصد بیشتر از اسلامپ هدف در نظر گرفته شود. به هر حال اسلامپ به دست آمده نباید از ۲۱۰ میلی متر بیشتر شود.

۵-۲-۷-۵ در مواردی که بازه خاصی از اسلامپ یا جریان اسلامپ مورد نظر باشد، توصیه می شود روانی بتن در نزدیکی کرانه فوقانی بازه مربوط باشد.

۶-۲-۷-۵ در مواردی که برای بتن خودتراکم، «بیشینه جریان اسلامپ» قید شده باشد، لازم است جریان اسلامپ مخلوط آزمایشی بیش از ۵ درصد کمتر از حداکثر جریان اسلامپ نباشد.

۷-۲-۷-۵ در مواردی که برای بتن خودتراکم، «جریان اسلامپ هدف یا متوسط» درخواست شده باشد، جریان اسلامپ مخلوط آزمایشی باید ۵ تا ۱۰ درصد بیش از جریان اسلامپ هدف در نظر گرفته شود.

۸-۲-۷-۵ در مواردی که «حداقل درصد حباب هوا» مشخص شده باشد، درصد حباب هوای مخلوط آزمایشی نباید بیش از ۱۰ درصد از هوای قید شده بیشتر شود. اگر حداکثر درصد حباب هوا مشخص شده باشد، درصد هوای مخلوط آزمایشی نباید بیش از ۷/۵ درصد از مقدار مشخص شده کمتر باشد. چنانچه متوسط درصد حباب هوا مشخص شود، باید مخلوط

تفسیر/توضیح

ت ۴-۲-۷-۵ رواداری منفی برای اسلامپ مخلوط آزمایشی مناسب نیست و در آزمایشگاه باید بیشترین رواداری مثبت به کار رود تا در عمل مشکل خاصی به وجود نیاید. چنانچه اسلامپ به دست آمده بیش از ۲۱۰ میلی متر باشد، باید جریان اسلامپ اندازه گیری و گزارش شده و مبنای کار کنترل قرار گیرد.

ت ۵-۲-۷-۵ توصیه می شود اسلامپ یا جریان اسلامپ مخلوط آزمایشی بیش از ۱۰ درصد کمتر از کرانه فوقانی اسلامپ و ۵ درصد کمتر از کرانه فوقانی جریان اسلامپ نباشد.

ت ۸-۲-۷-۵ درصد حباب هوا تاثیر قابل توجهی بر روانی، مقاومت و عملکرد بتن در یخ زدن و آب شدن پی در پی دارد. بنابراین ممکن است ساخت دو طرح مخلوط بتن مورد نیاز باشد تا اثر مقادیر حباب هوا بر روانی، مقاومت و مهم تر از آن عملکرد بتن از نظر دوام کنترل شود. شایان ذکر است که در عمل تهیه طرح مخلوط مورد نظر دشوار است.

متن اصلی

آزمایشی با دو مقدار (درصد) حباب هوای مختلف، برای نزدیکی با حداقل و حداکثر مقدار حاصله از رواداری مجاز ساخته شود (بند ۸-۴).

۹-۲-۷-۵ در مواردی که حداقل یا حداکثر دمای مجاز در بتن مشخص شده باشد، توصیه می‌شود بتن‌هایی با دمایی نزدیک به حداقل و همچنین نزدیک به حداکثر دمای مجاز ساخته (با حداکثر اختلاف ۲ درجه سلسیوس) و نتایج روانی، مقاومت و دوام در این شرایط ساخت و قالب‌گیری کنترل شود.

۱۰-۲-۷-۵ با توجه به زمان‌بر بودن تعیین مقاومت و دوام بتن، لازم است سه مخلوط آزمایشی، با سه نسبت آب به مواد سیمانی نزدیک به هم، با اختلاف حدود ۰٫۰۲، ساخته شود و نزدیکی نتایج آزمایش آن‌ها با مقاومت و دوام هدف مقایسه شود.

۱۱-۲-۷-۵ در طرح مخلوط که در آن مقاومت در مقایسه با دوام تعیین کننده است، مقاومت فشاری مخلوط آزمایشی باید در محدوده $\pm 5\%$ درصد مقاومت هدف طرح باشد. در این حالت دستیابی به دوام هدف طرح نیز الزامی است.

۱۲-۲-۷-۵ در طرح مخلوط که در آن پارامترهای دوام در مقایسه با مقاومت تعیین کننده‌اند، نتیجه به‌دست آمده در آزمایش دوام باید در محدوده $\pm 10\%$ درصد دوام هدف طرح مطابق بند ۵-۶-۱ باشد، در این حالت مقاومت به‌دست آمده نیز باید از مقاومت هدف طرح بزرگتر باشد.

۸-۵ طرح مخلوط نهایی

در طرح مخلوط نهایی که به کارگاه ارایه می‌شود، علاوه بر اطلاعات عمومی پروژه شامل: نام پروژه، متقاضی طرح مخلوط، دست اندرکاران اجرا (کارفرما، مشاور، نظارت و پیمانکار) و محل اجرای پروژه باید اطلاعات **بندهای ۵-۸-۱** تا **۵-۸-۳** نیز ارایه شود.

تفسیر / توضیح

ت ۵-۲-۷-۹ در دمای زیاد رفتار بتن با افزودنی و بدون افزودنی به شدت تغییر می‌کند و علاوه بر تاثیر آن بر روانی و افت آن، بر مقاومت کوتاه مدت و دراز مدت و دوام اثرات چشمگیری خواهد داشت. در دمای کم نیز وضعیت متفاوتی دیده می‌شود. بنابراین در کارهای مهم توصیه می‌شود طرح مخلوط تابستانی و زمستانی به‌صورت جداگانه تهیه و ارایه شوند.

ت ۵-۲-۷-۱۰ پس از تعیین مقاومت و دوام و رسم منحنی نسبت آب به سیمان-مقاومت یا رسم منحنی نسبت آب به سیمان-دوام، می‌توان طرح مخلوط مناسب با نسبت آب به مواد سیمانی مربوط را ارایه داد تا در زمان تهیه طرح مخلوط صرفه‌جویی شود.

ت ۵-۲-۷-۱۱ در طرح مخلوط مقاومت محور، نسبت آب به مواد سیمانی متناظر با مقاومت هدف طرح، کمتر از نسبت آب به مواد سیمانی متناظر با دوام هدف طرح است و در طرح مخلوط بتن به‌کار می‌رود. بنابراین احتمال دستیابی به دوام مورد نظر زیاد خواهد بود. در صورت عدم دستیابی به مقاومت هدف، لازم است تغییر مناسبی در نسبت آب به مواد سیمانی طرح اعمال نمود. در این حالت مقادیر اجزای بتن نیز باید اصلاح شود. چنانچه مقاومت به‌دست آمده بتن تا ۱۰ درصد بیشتر از مقاومت هدف باشد، می‌توان بنا به نظر کارفرما طرح مزبور را قابل قبول تلقی نمود.

ت ۵-۲-۷-۱۲ در طرح مخلوط دوام محور، نسبت آب به مواد سیمانی متناظر با دوام هدف طرح، کمتر از نسبت آب به مواد سیمانی متناظر با مقاومت هدف طرح بوده و در طرح مخلوط بتن به‌کار می‌رود. بنابراین دستیابی به مقاومت هدف طرح کاملاً متصور است. بدیهی است در صورت عدم دستیابی به دوام هدف باید در نسبت آب به سیمان طرح تغییرات لازم را اعمال نمود و مقادیر اجزای بتن را دوباره محاسبه کرد.

ت ۵-۸ طرح مخلوط نهایی

ارایه متحدالشکل اطلاعات مربوط به طرح مخلوط نهایی بتن به کنترل و تصویب آن در اسرع وقت کمک خواهد نمود. همچنین این فهرست کمک می‌کند تا طراح مخلوط بتن همه موارد را در نظر گرفته و موضوعی از قلم انداخته نشود.

متن اصلی**تفسیر/توضیح****۱-۸-۵ اطلاعات مربوط به بتن****ت ۱-۸-۵ اطلاعات مربوط به بتن**

- الف- مقاومت مشخصه در سن مورد نظر یا رده بتن؛
 ب- روانی و کارایی مورد نیاز در پای کار و محدودیت‌های آن؛
 پ- دوام مشخصه در سن مقرر؛
 ت- لزوم مصرف پوزولان و سرباره و محدودیت‌های آن؛
 ث- فاصله زمانی حمل و توقف‌ها؛
 ج- شرایط محیطی مرتبط با خاک، آب و هوا؛
 چ- محدودیت‌های نسبت آب به مواد سیمانی، حداقل و حداکثر مقدار مواد سیمانی؛
 ح- نوع وسیله ساخت، حمل، ریختن بتن و نحوه متراکم کردن آن؛
 خ- حداقل ابعاد اعضا، ضخامت دال، فاصله میلگردها و حداقل ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها؛
 د- میزان تراکم میلگردهای قطعات مختلف؛
 ذ- نوع قطعات بتنی شامل: تیر، دال، ستون، دیوار، شالوده و شمع؛
 ر- نوع اجرا، پیش‌ساخته و درجا، یا شیوه اجرا، بتن پاشی و غیره؛
 ز- نوع عضو از نظر طراحی، ساده، مسلح، پیش‌تنیده؛
 ژ- سایر خواسته‌ها و محدودیت‌های مرتبط با بتن تازه مانند وزن مخصوص، جداسدگی، آب‌انداختن، درصد حباب هوا، زمان گیرش، دما و ...؛
 س- سایر خواسته‌ها و محدودیت‌ها مانند زمان قالب‌برداری، اعمال پیش‌تنیدگی، وزن مخصوص بتن سخت‌شده، شیوه خاص عمل‌آوری تسریع شده، بتن الیافی، حباب‌دار، خودتراکم، سبک و سنگین.

۲-۸-۵ اطلاعات مصالح مصرفی در طرح مخلوط**ت ۲-۸-۵ اطلاعات مصالح مصرفی در طرح مخلوط**

- الف- نوع سیمان، محل تولید و سایر مشخصات فیزیکی و شیمیایی آن؛
 ب- نوع سنگدانه ریز و درشت، محل تولید یا تامین و مشخصات فیزیکی و شیمیایی آن شامل دانه‌بندی، درصد گذشته از الک ۷۵ میکرومتر، مدول‌ریزی، چگالی و جذب آب، درصد ذرات پولکی و سوزنی، درصد شکستگی، سایش و دوام در برابر عوامل جوی، مقادیر یون‌های سولفات و

متن اصلی

تفسیر / توضیح

کلرید، نتایج آزمایش‌های واکنش‌زایی با قلیایی‌ها و مواد زیان‌آور؛

پ- محل تامین آب و مشخصات فیزیکی و شیمیایی آن؛

ت- نوع مواد پوزولانی و سرباره‌ای یا پودر سنگ و محل تامین به همراه مشخصات فیزیکی و شیمیایی آن‌ها؛

ث- نوع مواد افزودنی شیمیایی، محل تامین به همراه مشخصات فیزیکی و شیمیایی آن‌ها به‌ویژه چگالی، درصد مواد جامد، pH، رنگ، خواص اصلی و جنبی و نحوه مصرف و انبار کردن و سایر محدودیت‌های مصرف آن‌ها؛

ج- نوع الیاف مصرفی و محل تامین به همراه مشخصات فیزیکی و مکانیکی شامل چگالی، طول، قطر، شکل آن‌ها.

۳-۸-۵ اطلاعات طرح مخلوط و نتایج مخلوط آزمایشی

۳-۸-۵ اطلاعات طرح مخلوط و نتایج مخلوط آزمایشی

ت ۳-۶-۵ در مورد ارایه و ذکر نسبت آب به مواد سیمانی طبق روش ملی طرح مخلوط یا برخی روش‌های شناخته شده معتبر در دنیا، می‌توان به نسبت آب به مواد سیمانی معادل اشاره نمود و مقدار k (ضریب تاثیر) به کار رفته را نیز ذکر کرد. این نسبت «آب به مواد سیمانی معادل» با استفاده از رابطه ت ۷-۵ تعریف می‌شود.

$$\left(\frac{W}{C_m}\right)_e = \frac{W_f}{C+kP} \quad \text{رابطه ت ۷-۵}$$

درحالی‌که نسبت «آب به مواد سیمانی» بر اساس رابطه ت ۸-۵ تعریف می‌شود.

$$\left(\frac{W}{C_m}\right) = \frac{W_f}{C+P} \quad \text{رابطه ت ۸-۵}$$

که در آن:

P مقدار پوزولان یا سرباره و W_f مقدار آب آزاد طرح مخلوط است. K برای برخی مواد، کوچک‌تر از یک و برای برخی مواد مانند دوده‌سیلیس بزرگتر از یک می‌باشد. برای اطلاعات بیشتر به روش ملی طرح مخلوط بتن (نشریه شماره ض-۴۷۹ مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی و نرم افزار مبتنی بر آن که از طریق نظام فنی و اجرایی در دسترس می‌باشد) مراجعه نمایید.

نسبت آب به مواد سیمانی معادل برای مشخص کردن مقاومت متناظر در منحنی‌های نسبت آب به مواد سیمانی-مقاومت، در روش طرح مخلوط به کار می‌رود. به عبارت دیگر نسبت آب به مواد سیمانی با توجه به مقاومت هدف تعیین می‌شود.

الف- مقاومت هدف طرح مخلوط؛

ب- دوام هدف طرح مخلوط؛

پ- اسلامپ اولیه در هنگام ساخت بتن؛

ت- انحراف معیار یا حاشیه ایمنی و نحوه محاسبه یا تخمین آن‌ها؛

ث- حداکثر اندازه اسمی سنگدانه مصرفی؛

ج- نسبت آب به سیمان یا مواد سیمانی طرح؛

چ- مقدار سیمان و مواد سیمانی، به تفکیک؛

ح- مقدار آب آزاد؛

خ- مقدار آب کل؛

د- مقدار افزودنی‌های شیمیایی به تفکیک؛

ذ- مقدار سنگدانه‌های ریز و درشت اشباع با سطح خشک به تفکیک؛

ر- مقدار سنگدانه‌های ریز و درشت کاملاً خشک به تفکیک؛

ز- درصد حباب هوای بتن، فرضی و اندازه‌گیری شده؛

ژ- درصد سهم سنگدانه‌ها؛

س- دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌ها بتن و مدول نرمی مخلوط؛

ش- وزن مخصوص بتن متراکم تازه، محاسباتی و اندازه‌گیری شده؛

ص- نتایج روانی و کارایی در زمان‌های مختلف به‌ویژه در پای کار، پس از حمل و توقف‌ها؛

متن اصلی

ض-دمای بتن تازه در زمان ساخت و در زمان متناظر پای کار؛
 ط- نتایج مشاهدات یا اندازه‌گیری شده در مورد جداسدگی، آب‌انداختن، گیرش و ...؛
 ظ- تشریح وضعیت ظاهری بتن؛
 ع- نتایج آزمایش مقاومت فشاری بتن در سنین مختلف به‌ویژه در سن مقاومت مشخصه؛
 غ- نتایج آزمایش‌های دوام در سنین مورد نیاز؛
 ف- نتایج سایر آزمایش‌های بتن سخت‌شده مانند چگالی، مقاومت خمشی یا کششی، ضریب ارتجاعی و غیره در صورت نیاز؛
 ق- رابطه نسبت آب به مواد سیمانی با مقاومت و دوام در صورت ساخت حداقل سه مخلوط آزمایشی.

تفسیر/توضیح

ت ۵-۹ تغییر مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط

ت ۵-۹-۱ به دلایل مختلفی از جمله نوسانات کیفی مصالح مصرفی، دقت در توزین و پیمانه کردن ساخت بتن، کنترل نسبت آب به مواد سیمانی و غیره، ممکن است انحراف معیار مقاومت و مقاومت میانگین تغییر کند و حتی انطباق با رده دچار مشکل شود. در صورتی که تعداد نتایج نمونه‌ها کمتر از ۳۰ و بیشتر از ۱۰ باشد می‌توان مقدار انحراف معیار را نیز با توجه به ضریب اصلاحی آن به‌دست آورد.

ت ۵-۹-۲ با اعمال دقت بیشتر در ساخت بتن و کنترل نسبت آب به مواد سیمانی و یا وجود نوسانات کیفی کمتر در مصالح مصرفی، ممکن است انحراف معیار مقاومت بتن در کارگاه کاهش یابد. بنابراین در صورتی که فاصله مناسبی در پذیرش و انطباق با رده وجود داشته باشد، می‌توان مقاومت هدف طرح را کاهش داد. بدیهی است در این حالت احتمال افزایش نسبت آب به مواد سیمانی در طرح جدید و یا کاهش مقدار سیمان وجود دارد و در هر صورت نباید ضوابط مربوط را در مورد دوام نقض کند. در بسیاری از پروژه‌ها در صورت مواجهه با ازدیاد مقاومت، بدون توجه به ضوابط دوام، مقدار سیمان را کاهش یا نسبت آب به مواد سیمانی را افزایش می‌دهند که نادرست است.

ت ۵-۹-۳ بنا به دلایلی از جمله کاهش کیفی مصالح مصرفی یا کاهش دقت در ساخت بتن و کنترل نسبت آب به مواد سیمانی، ممکن است انحراف معیار جدید افزایش یافته و سطح مقاومت بتن‌ها کاهش یابد. در این حالت باید ضمن توجه بیشتر به ساخت

۵-۹ تغییر مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط

۵-۹-۱ پس از ساخت بتن در کارگاه و کسب اطلاعات کافی از نتایج آزمایش‌های متعدد مقاومت فشاری، می‌توان انحراف معیار واقعی و نیز میانگین مقاومت نمونه‌های مقاومتی در کارگاه را محاسبه نمود. برای این منظور معمولاً نیاز به ۳۰ نتیجه از نمونه‌های متوالی است.

۵-۹-۲ در مواردی که انحراف معیار به‌دست آمده جدید، کمتر از انحراف معیار محاسباتی یا تخمینی قبلی باشد و برای انطباق با رده، هیچ یک از نتایج نمونه‌ها کمتر از مقاومت مشخصه نباشد، می‌توان با توجه به انحراف معیار جدید، مقاومت هدف طرح جدیدی را به‌دست آورد و به کمک آن نسبت‌های مخلوط جدیدی را ارائه نمود. مشروط بر اینکه مقدار مواد سیمانی و نسبت آب به مواد سیمانی جدید ضوابط مربوط به دوام را برآورده نماید.

۵-۹-۳ در مواردی که در حین اجرا، عدم انطباق با رده مورد نظر مشاهده شود، لازم است با افزایش حاشیه ایمنی، مقاومت هدف طرح افزایش داده شود. در این موارد انحراف معیار

متن اصلی

موجود، بیش از انحراف معیار فرضی قبلی خواهد بود. بدیهی است در این موارد باید طرح مخلوط جدیدی ارائه شود.

تفسیر/توضیح

بتن و کنترل نسبت آب به مواد سیمانی، مقاومت هدف طرح مخلوط بتن را آنقدر بالا برد که احتمال عدم انطباق با رده به مقدار ناچیزی برسد. با افزایش مقاومت هدف طرح مخلوط، هیچ‌گونه مشکلی برای دوام و ضوابط مرتبط با آن (به جز حداکثر مجاز مقدار سیمان) به وجود نمی‌آید و با مصرف بیشتر مواد کاهنده آب یا روان‌کننده می‌توان بر این مشکل نیز فائق آمد.

فصل ششم

دوام یا پایایی بتن

فصل ششم

دوام یا پایایی بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۶ گستره

ضوابط این فصل به الزاماتی که باید برای حفظ دوام یا پایایی بتن در شرایط محیطی نامناسب رعایت شود، اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف - کلیات؛

ب- خوردگی ناشی از کربناته شدن؛

پ- خوردگی ناشی از یون‌های کلرید؛

ت- حمله های سولفاتی؛

ث- رویارویی با آب دریا؛

ج- رویارویی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن؛

چ- واکنش‌های قلیایی - سنگدانه؛

ح- سایش.

ت ۱-۶ گستره

علاوه بر مواردی که در این آئین‌نامه به تفصیل به آن پرداخته شده است موارد دیگری نیز وجود دارد که در این آئین‌نامه به آن‌ها پرداخته نشده است و باید به دیگر مراجع معتبر مراجعه شود و عبارتند از:

- افزایش حجم ناشی از تبلور برخی نمک‌ها که در مناطق خشک

یا نیمه خشک و کم بارش در نزدیک سطح خاک یا آب سطحی

مشاهده می‌شود و سطح بتن بتدریج از خمیر سیمان یا ملات تهیه می‌شود.

- حمله اسیدی، که باعث از بین رفتن سطح بتن و مقاومت آن و خوردگی میلگرد می‌شود.

- آتش‌سوزی یا افزایش شدید دمای بتن که باعث متلاشی شدن بتن بویژه در قسمت‌های سطحی می‌شود.

- حفره‌زایی یا خلاءزایی که باعث قلوه‌کن شدن بتن در اثر کاهش فشار و ایجاد خلاء بدلیل سرعت زیاد آب یا برخورد آن به موانع

بتنی بوجود می‌آید.

- خروج املاح از بتن توسط آب‌های نزدیک به آب مقطر.

- ترک خوردگی ناشی از تنش‌های حرارتی.

- ترک خوردگی ناشی از تر و خشک شدن پی در پی.

- ترک خوردگی ناشی از جمع‌شدگی در بتن سخت شده.

۲-۶ کلیات

دوام بتن به توانایی آن برای مقابله با عوامل جوی، حملات شیمیایی، سایش، فرسایش و هرگونه فرآیندی که منجر به زوال و خرابی و کاهش طول عمر مفید و بهره‌دهی آن می‌شود، اطلاق می‌شود.

ت ۲-۶ کلیات

متن اصلی

بتن پایا در شرایط محیطی مورد نظر، شکل، حداقل کیفیت قابل قبول اولیه و قابلیت بهره‌برداری مورد نظر از سازه‌های بتنی را حفظ می‌کند.

در بندهای «الف» تا «ث» زیر به اختصار برخی از پدیده‌هایی که منجر به کاهش دوام بتن می‌شوند، عنوان می‌شود و الزامات فنی و اجرایی که برای مقابله با این پدیده‌ها باید رعایت شود، در سایر بندهای این بخش ارائه می‌شود.

الف - خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن

این پدیده به علت از بین رفتن لایه محافظ میلگردها و قطعات فلزی جاگذاری شده در بتن، در اثر کاهش قلیائیت محیط خمیر سیمان، شروع شده و در حضور اکسیژن و آب موجب زنگ‌زدن و خوردگی پیش رونده در فولادها می‌شود. زنگ زدن فولادها، طبله کردن، ترک خوردن و سرانجام خورد شدن بتن روی آن‌ها را به همراه دارد.

تفسیر/توضیح

الف - خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن

کربناته شدن در نتیجه واکنش کربن دی‌اکسید موجود در حباب هوا یا آب باران با کلسیم هیدروکسید ناشی از هیدراته شدن C_3S و بویژه C_3S سیمان در حضور آب ایجاد می‌شود، که به کاهش pH خمیر سیمان از حدود بیش از ۱۲/۵ و رسیدن آن به حد تقریبی کمتر از ۹، لایه محافظ میلگرد از بین می‌رود. هرچند کیفیت بتن از نظر مقاومت و چسبندگی آسیب جدی نمی‌بیند اما زنگ‌زدگی میلگردها می‌تواند به تخریب بتن روی میلگرد منجر شود.

در ریز اقلیم‌هایی همچون محیط کارخانه‌های سیمان، نیروگاه‌های گازی یا حرارتی، پالایشگاه‌های نفت و گاز، کارخانه‌های حرارتی آهک‌پزی، تونل‌های راه و راه‌آهن و مناطق پرتردد شهری، کربناته شدن بتن از اهمیت بیشتری برخوردار است.

در مواردی که حمله اسیدی وجود دارد نیز pH خمیر سیمان کاهش می‌یابد ضمن آن که هیدرات‌های سیلیکاتی نیز دستخوش تجزیه می‌شوند. در حمله اسیدی علاوه بر زنگ‌زدگی میلگردها، کیفیت بتن از نظر مقاومت و چسبندگی نیز آسیب می‌بیند. حمله اسیدی در تاج تونل‌های انتقال فاضلاب و برخی سقف مخازن نگهداری فاضلاب دیده می‌شود. امروزه فاضلاب‌های صنعتی نیز ممکن است به شدت اسیدی باشند.

ب - خوردگی ناشی از یون‌های کلرید

معمولاً در بتنی با pH بالاتر از ۱۲/۵، لایه محافظ پایداری به وجود می‌آید که موجب کند شدن زنگ‌زدگی شدید فولاد می‌شود. چنانچه غلظت یون‌های کلرید به حد بحرانی یا حد آستانه خوردگی برسد، لایه محافظ در سطح میلگرد از بین می‌رود. غلظت بحرانی یون‌های کلرید در همه بتن‌ها یکسان نیست و به عوامل مختلفی مانند pH خمیر سیمان و دما، ارتباط دارد.

عدم حضور رطوبت و اکسیژن باعث توقف عملی خوردگی فولاد می‌شود که با توجه به از بین رفتن لایه محافظ و ایجاد شرایط مساعد خوردگی می‌تواند بصورت فعال ادامه یابد.

ب - خوردگی ناشی از یون‌های کلرید

این پدیده بدلیل وجود یون کلرید در مجاورت آرماتورها و اقلام فلزی جاگذاری شده در اثر نفوذ آن از محیط مجاور و یا آلودگی مواد تشکیل دهنده بتن ایجاد می‌شود. خوردگی کلریدی با افزایش غلظت یون‌های کلرید و رسیدن به حد بحرانی می‌تواند آغاز شود و در صورت حضور رطوبت و اکسیژن ادامه یابد. ساز و کار خرابی نیز مشابه خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن است.

متن اصلی

پ- حمله‌های سولفاتی

این پدیده به علت نفوذ یون‌های سولفات موجود در آب یا خاک مجاور بتن، و افزایش مقدار مواد منبسط شونده در آن ایجاد شده و به تدریج باعث فروپاشی سطح بتن و گسترش آن به سمت داخل می‌شود. وجود مقادیر بیش از حد یون‌های سولفات در اجزای تشکیل دهنده بتن نیز ممکن است در شرایط خاص منجر به ایجاد این پدیده شود.

ت- رویارویی با آب دریا

این پدیده عمدتاً به دلیل وجود یون‌های کلرید در آب دریاها و شور و اثر آن بر روی بتن است. در این دریاها معمولاً یون‌های سولفاتی نیز وجود دارد و خوردگی بتن را تشدید می‌کند.

ث- رویارویی با چرخه‌های یخ زدن و آب شدن

این پدیده بر اثر چرخه‌های یخ زدن و آب شدن در سطح بتن و ایجاد ترک خوردگی در آن ظاهر شده و به تدریج موجب انبساط پیش‌رونده و فروپاشی آن می‌شود.

ج- واکنش قلیایی - سنگدانه

این پدیده در اثر واکنش قلیایی سیمان با کانی‌های واکنش‌زا در سنگدانه‌ها ایجاد می‌شود و نتیجه آن ایجاد انبساط در حدفاصل خمیر سیمان و سنگدانه‌ها می‌باشد. این پدیده در درازمدت ترک خوردگی‌هایی در درون بتن ایجاد می‌نماید و سرانجام موجب متلاشی شدن آن می‌شود.

تفسیر/توضیح

پ- حمله‌ها سولفاتی

برخی سولفات‌ها مانند منیزیم سولفات ممکن است باعث از بین رفتن و تجزیه مواد چسباننده بتن شوند، درحالی‌که انبساط چندان زیادی را به وجود نمی‌آورد. خطرناک‌ترین سولفات‌ها به ترتیب منیزیم سولفات، سدیم و پتاسیم سولفات و کلسیم سولفات هستند. کلسیم سولفات به مقدار کم در آب حل می‌شود، بنابراین مقدار آن نمی‌تواند در آب‌های سطحی یا زیرزمینی از حد معینی تجاوز کند. درحالی‌که قابلیت انحلال سولفات‌های منیزیم، سدیم و پتاسیم به مراتب بیشتر است و ثابت شده است که اثرات زیان بار شدیدتری نیز نسبت به کلسیم سولفات دارند.

ت- رویارویی با آب دریا

ث- رویارویی با چرخه‌های یخ زدن و آب شدن

این آسیب وقتی بصورت جدی بروز می‌کند که درجه اشباع منافذ بتن از ۸۰ درصد بیشتر باشد. یخ زدن بتن با درجه اشباع کمتر از ۸۰ درصد، در عمل تنش‌های مخرب چندانانی را بوجود نمی‌آورد. در صورتی که نمک‌های یخ‌زدا در آب مجاور سطح بتن باشد، اثرات مخرب آن در یخبندان و آب شدن‌های پی در پی به مراتب بیشتر خواهد بود و پوسته پوسته شدن را در پی خواهد داشت. در صورتی که این نمک‌ها حاوی کلرید باشند، ممکن است هم‌زمان خوردگی میلگردها را نیز به وجود آورند.

ج- واکنش قلیایی - سنگدانه

منظور از قلیایی‌های سیمان، اکسیدهای سدیم Na_2O و پتاسیم K_2O است که با برخی از سنگدانه‌های سیلیسی یا کربناتی واکنش می‌دهند. به همین دلیل سنگدانه‌های مشکوک به توانایی واکنش‌زایی مانند اوپال، کلسدونی، بعضی از اشکال کوارتز، کریستوبالیت، تری‌دیمیت و شیشه‌های سیلیسی از گروه سنگدانه‌های سیلیسی‌ها و برخی از دولومیت‌ها از گروه سنگدانه‌های کربناتی قبل از مصرف باید مورد بررسی قرار گیرند. واکنش‌های مورد نظر ممکن است به تدریج و معمولاً در محیط‌های گرم و مرطوب پس از حدود ۵ سال و در محیط‌های مرطوب و سرد، پس از حدود ۱۰ سال آثار خود را به نمایش بگذارند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

چ - سایش

چ - سایش

این پدیده در اثر عبور وسایل نقلیه و یا حرکت آب حاوی ذرات ریز بر روی سطح بتن و یا وزش بادهای حامل ذرات ریز ساینده شروع شده و سرانجام با جداشدن ذرات از روی سطح بتن موجب خرابی آن می شود.

این پدیده با پدیده حفره زایی یا خلاءزائی که در اثر سرعت زیاد آب یا برخورد آب به موانع ایجاد می شود تفاوت دارد. قله کن شدن سطح بتن بدلیل ایجاد خلاء یا کاهش فشار ناشی از سرعت آب بوجود می آید که نمی توان سایش یا فرسایش را بدان اطلاق نمود.

۳-۶ رده بندی شرایط محیطی

ت ۳-۶ رده بندی شرایط محیطی

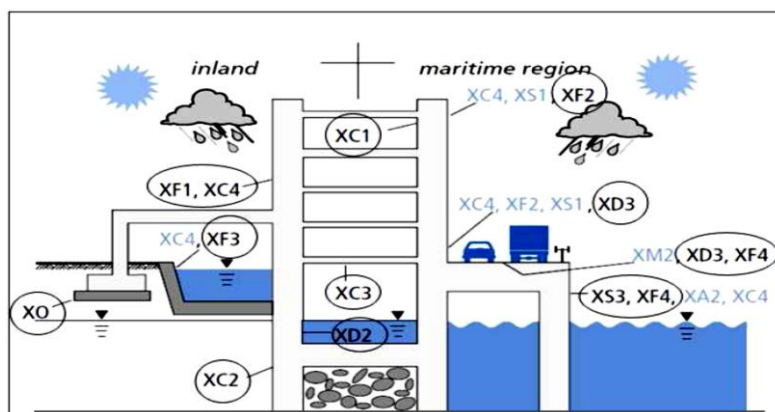
۱-۳-۶ شرایط محیطی از دیدگاه دوام شامل: دما و میزان رطوبت محیط، وجود مواد یا یون های شیمیایی مهاجم در اطراف بتن است. در **جدول ۱-۶** رده بندی این شرایط با توجه به عوامل مختلف ارائه شده است. این رده بندی موارد خاص، مانند، بکارگیری فولاد ضد زنگ یا استفاده از پوشش های حفاظتی روی بتن و آرماتور و اقلام فلزی جای گذاری شده برای جلوگیری از خوردگی را در بر نمی گیرد.

ت ۱-۳-۶ رده بندی ارائه شده در **جدول ۱-۶** در تطابق شرایط ملی با استاندارد ISO 22965-1 و استاندارد ملی ۱-۱۲۲۸۴ ارائه شده است.

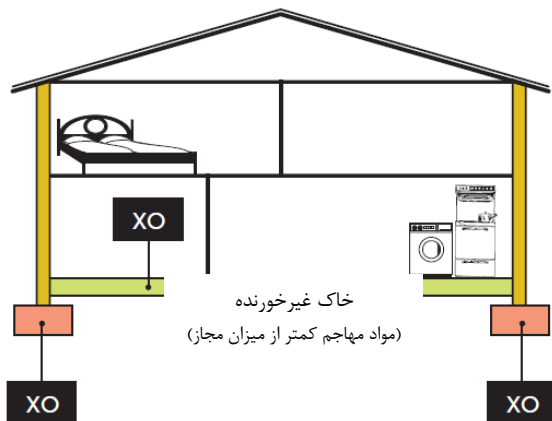
دسته بندی ارائه شده بر اساس شرایط محیطی دریا و مشابه سواحل جنوبی ایران تهیه شده و دما و غلظت املاح آب دریا در آن زیاد محسوب شده است. برای سایر محیط های دریایی نظیر شمال کشور که دما و غلظت املاح موجود در آب دریا به مراتب کمتر است، باید انتخاب نوع دسته بندی با رعایت شرایط حداکثر انطباق صورت گیرد. به عنوان مثال برای انتخاب دسته بندی شرایط محیطی می توان از شرایط یک درجه ملایم تر استفاده کرد.

ت ۲-۳-۶ با توجه به رده بندی **جدول ۱-۶** و از آنجائیکه این رده بندی می تواند با دیدگاه درشت اقلیم (یک سازه و یا بخشی از یک منطقه) و ریزاقلیم (بخشی از یک سازه یا حتی یک عضو) نیز مد نظر قرار گیرد، در **شکل ت ۱-۶** الی **شکل ت ۴-۶** مصادیقی از اختصاص رده های مختلف در دیدگاه ریزاقلیم ارائه شده است.

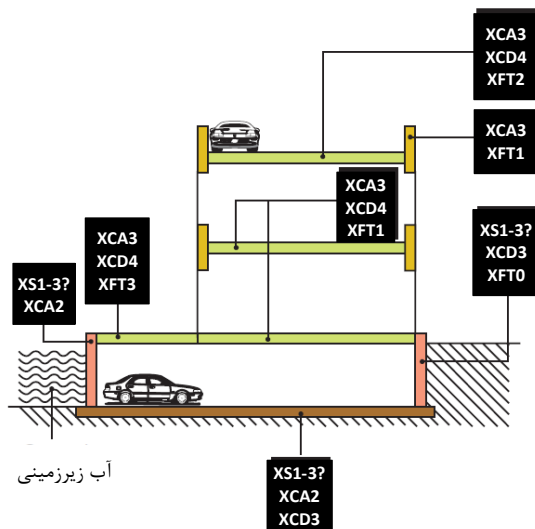
۲-۳-۶ در مواردی که بتن در معرض دو یا چند حالت رویارویی هم زمان از رده های **جدول ۱-۶** باشد، ممکن است نیاز به بررسی بیشتر برای تعیین اثر توأمان آن ها وجود داشته باشد.

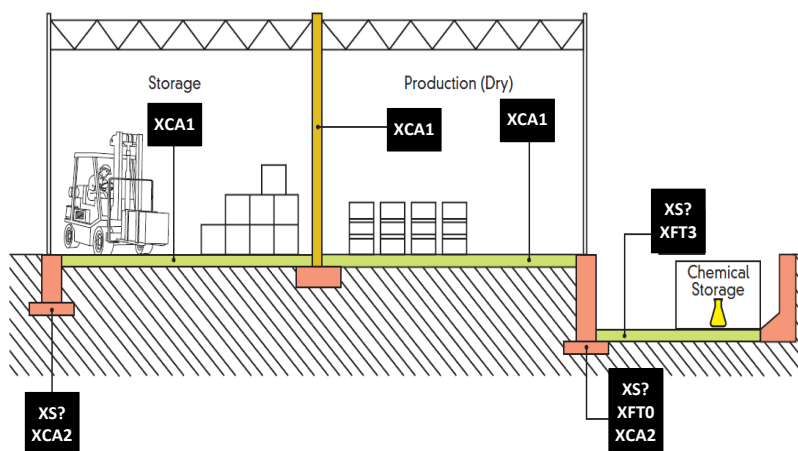
شکل ت ۱-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک ساختمان

شکل ت ۲-۶ مصادیقی از شرایط محیطی XO (بدون خطر خوردگی یا حملات شیمیایی)

شکل ت ۳-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک سازه

شکل ت ۴-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک ساختمان

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۳-۶ در مواردی که بتن خارج از محدوده رده بندی جدول ۱-۶ در معرض حملات شیمیایی خاص موجود در آب یا خاک قرار می گیرد و یا سرعت آب حاوی املاح شیمیایی مجاور بتن زیاد می باشد، باید مطالعات خاص از نظر دوام انجام شود.

جدول ۱-۶ رده بندی شرایط محیطی از دیدگاه دوام بتن

ردیف	رده بندی	مشخصه رده	توصیف شرایط	تشریح نمونه هایی از شرایط محیطی مشابه با رده بندی
۱	خطر خوردگی یا حملات شیمیایی وجود ندارد	X0	بتن غیر مسلح یا بدون فلزات جاگذاری شده، در همه شرایط به غیر از شرایط یخزدن و آب شدن، بدون سایش	-
			بتن آرمه در شرایط خیلی خشک	- بتن در داخل ساختمان ها با رطوبت بسیار کم.
۲	خوردگی ناشی از یون های کلرید آب دریای شور (بتن دارای میلگرد یا سایر فلزات جاگذاری شده که در تماس با یون های توام کلرید و سولفات ناشی از آب دریا یا نمک های موجود در هوا هستند)	XCS1	بتن آرمه در معرض نمک های کم موجود در هوا و خیلی دور از دریا	- سازه های خیلی دور از ساحل (بیش از ۵ کیلومتر)
		XCS2	بتن آرمه دائماً غرقاب یا درون خاک آب دار یا مرطوب	- بخش هایی از سازه های دریایی که در آب دریا قرار دارند. - بخش هایی از سازه که در خاک ساحلی زیر سطح تراز آب دریای شور قرار دارند. - سازه های نسبتاً دور از ساحل (یک تا ۵ کیلومتر).
		XCS3	بتن آرمه در معرض نمک های زیاد موجود در هوا و بدون تماس مستقیم با آب دریا یا پاشش	- سازه های نزدیک ساحل (کمتر از یک کیلومتر)
		XCS4	نواحی در معرض پاشش و جزر و مد	- بخش هایی از سازه های دریایی در معرض پاشش و جزر و مد
۳	خوردگی ناشی از یون های کلرید به غیر از آب دریای شور (بتن دارای میلگرد یا سایر فلزات جاگذاری شده که در تماس با آب یا خاک حاوی یون های کلرید می باشند مانند: نمک های یخزدا)	XCD1	رطوبت متوسط	- سطوح بتنی در معرض یون های کلرید هوا
		XCD2	مرطوب، به ندرت خشک	- استخر شنا و یا مخازن آب حاوی کلر آزاد
		XCD3	بتن آرمه در تماس مستقیم با خاک اشباع آلوده به یون های کلرید	- قسمت هایی از ساختمان که در تماس با خاک مهاجم است، و زیر سطح آب شور زیرزمینی است.
		XCD4	چرخه های تر و خشک شدن با آب حاوی یون های کلرید	- بخش هایی از ساختمان که در معرض پاشش کلریدی قرار دارد، - روسازی های محوطه ها، - دال پارکینگ های طبقاتی.
۴	خوردگی ناشی از کربناته شدن (فقط بتن آرمه)	XCA1	شرایط خشک یا همواره مرطوب	- سطوحی که در محوطه بسته داخلی سازه قرار دارند، به استثنای محیط های داخلی سازه که رطوبت بالایی دارند. - سطوحی که همواره درون آب و بدون عوامل آسیب رسان باشند.
		XCA2	شرایط غالباً مرطوب و به ندرت خشک	- سطوحی که در طولانی مدت در معرض آب باشد همچون بسیاری از پی ها.
		XCA3	شرایط با رطوبت محیطی متوسط	- سطوح خارجی بتن آرمه که از بارش مستقیم باران مصون است. - سطوحی که در معرض رطوبت هستند، همچون محیط حمام و آشپزخانه. - بتن در مناطق گرم و خشک یا شهرها.
		XCA4	چرخه های تر و خشک شدن و غلظت زیاد کربن دی اکسید	- سطوحی که در معرض چرخه های تر و خشک شدن و هستند. - بتن در پالایشگاه ها نیروگاه های حرارتی، کارخانه های سیمان و آهک پزی که کربن دی اکسید در محیط آن ها زیاد است. - بتن در شهرهای گرم و مرطوب، تونل های راه و راه آهن غیر برقی و پارکینگ ها بسته و طبقاتی.

ردیف	رده بندی	مشخصه رده	توصیف شرایط	تشریح نمونه‌هایی از شرایط محیطی مشابه با رده بندی
۵	بتن در معرض چرخه‌های یخ زدن و آب شدن و در محیط مرطوب قرار دارد	XFT0	درجه اشباع کم	- احتمال چند چرخه یخ زدن و آب شدن در هر سال وجود دارد.
		XFT1	درجه اشباع متوسط احتمال حضور نمک‌های یخ‌زدا وجود ندارد	- احتمال چرخه‌های یخ زدن و آب شدن در هر سال وجود دارد.
		XFT2	درجه اشباع زیاد احتمال حضور نمک‌های یخ‌زدا وجود ندارد	- احتمال چرخه‌های یخ زدن و آب شدن در اجزاء قائم وجود دارد.
		XFT3	درجه اشباع زیاد احتمال حضور نمک‌های یخ‌زدا وجود دارد	- چرخه‌های یخ زدن و آب شدن در اجزاء قائم وجود دارد.
۶	بتن در معرض حملات سولفاتی قرار دارد، اما یون‌های کلرید قابل توجهی وجود ندارد	XS1	احتمال حملات سولفاتی متوسط	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
		XS2	احتمال حملات سولفاتی شدید	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
		XS3	احتمال حملات سولفاتی خیلی شدید	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
۷	بتن در شرایط بروز واکنش قلیایی - سنگدانه قرار دارد	XAS1	واکنش ناشی از سنگدانه‌های سیلیسی	- بخش‌هایی از سازه بتنی که ممکن است با سنگدانه‌های سیلیسی واکنش‌زا و سیمان پرتقلیا ساخته شده و دارای رطوبت باشند.
		XAS2	واکنش ناشی از سنگدانه‌های کربناتی	- بخش‌هایی از سازه بتنی که ممکن است با سنگدانه‌های کربناتی واکنش‌زا و سیمان پرتقلیا ساخته شده و دارای رطوبت باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۶ الزامات فنی و اجرایی برای تامین دوام بتن

ت ۴-۶ الزامات فنی و اجرایی برای تامین دوام بتن

۱-۴-۶ کلیات

ت ۱-۴-۶ کلیات

نفوذپذیری بتن، عامل اصلی موثر بر کاهش دوام و پایایی آن است. در ساخت بتن باید، با توجه به شرایط محیطی مکان طرح، تدابیری بکار برد که نفوذپذیری بتن کاهش یابد. از جمله این تدابیر می‌توان عوامل «الف» تا «پ» زیر را نام برد:

الف- بکار گیری مواد متشکله مناسب در بتن شامل: سیمان، مصالح سنگی، آب و مواد افزودنی؛

ب- انتخاب طرح مخلوط مناسب بتن بویژه مقدار مواد سیمانی و نسبت آب به مواد سیمانی؛

پ- دقت در اجرای ساخت بتن، شامل: تهیه، ریختن، متراکم کردن و عمل‌آوری آن.

برای افزایش پایایی بتن می‌توان نفوذپذیری آن را با رعایت موارد «الف» تا «ر» تقلیل داد:

الف- استفاده از سیمان مناسب؛

ب- استفاده از آب و سنگدانه‌های مناسب؛

پ- بهینه‌سازی عیار سیمان؛

ت- استفاده از نسبت جایگزینی مناسب مواد پوزولانی یا شبه سیمانی؛

ث- انتخاب صحیح و مناسب نسبت‌های مخلوط بتن؛

ج- استفاده از افزودنی‌های شیمیایی مانند روان‌کننده‌ها، مواد حباب هواساز و آب‌بند کننده‌ها، نم‌بند کننده‌ها و آب‌گریزها؛

چ- کاهش و محدود نمودن نسبت آب به مواد سیمانی (سیمان و پوزولان و مواد شبه‌سیمانی)؛

ح- رعایت محدودیت حداکثر دمای بتن در هنگام بتن‌ریزی؛

خ- دقت در حمل و ریختن و پرهیز از جداشدگی؛

د- تأمین حداکثر تراکم با وسایل و روش‌های مناسب؛

متن اصلی

تفسیر/توضیح

د- عمل آوری دقیق و کافی با روش های مناسب؛
ر- ایجاد پوشش مناسب بر سطح بتن.

توجه شود رعایت این موارد بر اساس اهمیت مرتب نشده است؛ به طور مثال نسبت آب به مواد سیمانی می تواند اهمیت بیشتری داشته باشد. در حالی که رعایت بند «الف» در کاهش نفوذپذیری یون های کلرید موثر است، احتمال دارد بر کاهش نفوذپذیری در برابر آب یا هوا تاثیر چندانی نداشته باشد.

ت ۲-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از یون های کلرید و آب دریا

ت ۱-۲-۴-۶ کلیات

این دو شرایط محیطی، ممکن است دارای تفاوت هایی باشند، که در تفسیر هر بند به آن اشاره می شود.

ت ۲-۲-۴-۶

الف- همانگونه که گفته شد حمله سولفاتی در این حالت بندرت رخ می دهد، و استفاده از سیمان هایی که C_3A آن محدود به ۱۰ درصد است، توصیه می شود.

در ناحیه پاشش ممکن است علاوه بر خطرات شیمیایی، مانند خوردگی میلگرد، افزایش حجم ناشی از تبلور نمک های کلریدی و سولفاتی باعث خرابی فیزیکی نیز شود.

ب- بدلیل نفوذ سریع یون کلرید، شروع خوردگی در زمان کوتاه تری رخ می دهد، اما شدت خوردگی کاهش یافته و پیشرفت آن کند می شود و خطر خوردگی و خرابی بتن کاهش می یابد.

پ- تری و خشکی در این قسمت محتمل نیست و خرابی های فیزیکی نیز کمتر است، اما به هر حال نفوذ یون کلرید از طریق هوا یا از طریق حرکت نم موئینه می تواند به خوردگی میلگردها با سایر خرابی ها منجر شود.

ت ۳-۲-۴-۶ طرح مخلوط بتن

در جدول ۲-۶ تا جدول ۶-۶، فرض بر آن است که آغاز خوردگی سازه در حدود ۲۵ سال و عمر آن در حدود ۳۰ سال باشد. بنابراین چنانچه نیاز به عمر بیشتری باشد، باید معیارهای مورد نظر را با توجه به طراحی دوام بر اساس عمر تغییر داد. چنانچه رویارویی در

۲-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از یون های کلرید و آب دریا

۱-۲-۴-۶ کلیات

برای افزایش دوام سازه های بتن آرمه در برابر آسیب های ناشی از یون های کلرید در مناطق دریایی و غیر دریایی، لازم است تدابیری اتخاذ شود که در بندهای ۳-۲-۴-۶ تا ۶-۲-۴-۶ ارایه شده است.

۲-۲-۴-۶ الزامات رویارویی با آب دریا بسته به شرایط «الف» تا «پ» زیر می تواند مختلف باشد:

الف- چرخه های تر و خشک شدن و یا یخ زدن و آب شدن ناحیه جزر و مدی و ناحیه پاشش می تواند سبب بروز هوازدگی، حمله سولفاتی، خوردگی آرماتور و فرسایش شود. در این موارد آسیب پذیری بتن قابل ملاحظه است و باید برای رویارویی با آن ها تدابیر مناسب به کار گرفته شود. ب- در مواردی که بتن به طور کامل در آب قرار دارد، خطر یخ زدگی، علی رغم اشباع بتن، کمتر است و شدت خوردگی نیز به دلیل عدم دسترسی به اکسیژن کاهش می یابد، و لزومی به انجام عملیات اضافی نیست.

پ- در قسمت های بالاتر از ناحیه پاشش، به دلیل عدم تر شدن بتن، خطر خرابی کمتر است، و لزومی به انجام عملیات اضافی نیست.

۳-۲-۴-۶ طرح مخلوط بتن

الزامات مربوط به طرح مخلوط بتن برای شرایط محیطی کلریدی، مطابق جدول ۲-۶ است. در کاربری این جدول باید به محدودیت های «الف» تا «ث» زیر توجه داشت:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف - در محیط‌های دریایی آب‌شور و حاشیه آن، سیمان پرتلند باید بین ۶ تا ۱۰ درصد C_3A داشته باشد. همچنین استفاده از سیمان نوع ۵ برای بتن آرمه در شرایط حمله کلریدی مجاز نیست.

ب- سیمان‌های آمیخته شامل ترکیب سیمان پرتلند با مواد جایگزین سیمان، نظیر دوده سیلیس، سرباره، خاکستر بادی و پوزولان‌های طبیعی یا مصنوعی با حداقل مقدار: دوده سیلیس ۵ درصد، سرباره ۲۵ درصد، پوزولان طبیعی ۲۰ درصد، خاکستر بادی ۱۵ درصد، زئولیت و متاکائولن ۱۰ درصد، مناسب هستند. چنانچه از دوغاب دوده سیلیس یا موارد مشابه استفاده می‌شود، مقدار حداقل دوده سیلیس موجود در بتن باید از حداقل مقدار فوق تبعیت نماید.

پ- حداکثر مواد سیمانی به ۴۲۵ کیلوگرم در متر مکعب محدود می‌شود. در صورت نیاز به مواد سیمانی بیشتر، بویژه برای حداکثر اندازه‌های کوچکتر از ۲۰ میلی‌متر یا بتن‌های خودتراکم یا پاششی، باید اقدام‌های لازم به‌منظور جلوگیری از ترک‌خوردگی‌های ناشی از جمع‌شدن بر اثر خشک‌شدن و تنش‌های حرارتی ایجاد شده در قطعات حجیم، اعمال و کیفیت کار توسط مهندس مشاور تایید شود.

ت- حداقل و حداکثر مقادیر سیمان‌های ارایه شده در این جدول و بند «پ» بالا، برای حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ۲۰ میلی‌متر است. در صورت کاهش حداکثر اندازه سنگدانه، می‌توان مقدار مواد سیمانی را افزایش داد. افزایش حداکثر اندازه سنگدانه در چنین شرایطی توصیه نمی‌شود.

ث- در صورت مصرف مواد حباب‌ساز، می‌توان حداقل رده بتن را ۵ مگاپاسکال کاهش داد، مشروط بر اینکه از رده C30 کمتر نشود.

سواحل دریای خزر مد نظر باشد، توصیه می‌شود یک درجه تخفیف در شرایط رویارویی جدول ۲-۶ الی جدول ۶-۶ در نظر گرفته شود. الف - در مواردی که تنها احتمال رویارویی با کلرید وجود داشته باشد می‌توان از سیمان‌های پرتلند حاوی C_3A بیش از ۱۰ نیز استفاده کرد (مانند کف سازی‌ها و پارکینگ‌ها).

ب- گاه دیده شده است که مصرف برخی مواد جایگزین سیمان به میزان کمتر از مقادیر ذکر شده نتوانسته است از نفوذ یون کلرید جلوگیری کند، همچنین تجربه نشان می‌دهد که نفوذپذیری بتن در برابر یون کلرید، برای مقادیری کمتر از مقدار حداقل، ممکن است اثرات منفی نیز در پی داشته باشد. نمی‌توان از درون‌یابی برای تخمین میزان نفوذپذیری بتن بدون مواد جایگزین و دارای حداقل مواد جایگزین سیمان استفاده نمود. بعنوان مثال، چنانچه از ۲/۵ درصد دوده سیلیس به عنوان جایگزین سیمان استفاده شود، کیفیت نفوذپذیری بتن الزاماً در حد فاصل کیفیت بتن حاوی صفر و ۵ درصد دوده سیلیس قرار ندارد و حتی ممکن است از بتن حاوی صفر درصد دوده سیلیس نیز، در برابر یون کلرید، نفوذپذیرتر باشد.

پ- بدیهی است در بتن‌های خودتراکم یا بتن‌های پاششی با حداکثر اندازه کوچکتر از ۲۰ میلی‌متر نیاز به افزایش مواد سیمانی به ویژه برای نسبت‌های آب به مواد سیمانی کم، وجود دارد. به هر حال مشکلات ناشی از افزایش مواد سیمانی و حجم خمیر سیمان باید به حداقل برسد تا به دوام بتن لطمه نزنند. نفوذ یون کلرید معمولاً از خمیر سیمان یا ناحیه انتقال انجام می‌شود و جمع شدگی بتن نیز به نوعی حجم خمیر سیمان و عیار مواد سیمانی آن ارتباط دارد. گرمایشی نیز با افزایش عیار مواد سیمانی رابطه مستقیم دارد که به ایجاد تنش‌های حرارتی منجر می‌شود.

ت- پیشنهاد می‌شود برای بتن‌های معمولی حداقل و حداکثر مجاز مواد سیمانی با حداکثر اندازه ۱۲/۵ میلی‌متر، به میزان ۲۵ کیلوگرم، و برای حداکثر اندازه ۹/۵ میلی‌متر به میزان ۵۰ کیلوگرم، افزایش یابد.

ث - در جدول ۲-۶ در شرایطی که مصرف مواد جایگزین سیمان اجباری نیست، در صورتی که از مواد حباب‌ساز استفاده شود می‌توان حداکثر اندازه سنگدانه یا نسبت آب به مواد سیمانی را افزایش داد. به هر حال افزایش حداکثر اندازه سنگدانه در چنین شرایطی نیز توصیه نمی‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۲-۴-۶ حداکثر یون‌های کلرید مجاز در بتن

به منظور حفاظت میلگردها در برابر خوردگی، حداکثر کلرید قابل حل در «آب» و یا در «اسید»، در بتن سخت شده ۲۸ روزه نباید از مقادیر حداکثر مجاز در **جدول ۳-۶** تجاوز کند. محدودیت‌های این جدول مربوط به سازه‌های بتن آرمه در حال ساخت است. در بتن غیر مسلح و یا در بتن‌های تعمیری این محدودیت‌ها کاربرد ندارد.

ت ۴-۲-۴-۶ حداکثر یون‌های کلرید مجاز در بتن

یون‌های کلرید بتن سخت شده باید از نمونه پودری درون بتن به دست آید. در شرایطی که انجام آزمایش فوق، امکان پذیر نباشد، می‌توان مقدار یون‌های کلرید اجزا تشکیل دهنده بتن شامل، سیمان، آب، مواد افزودنی شیمیایی و معدنی و سنگدانه، را به دست آورد و مجموع آن را بر حسب درصد وزنی سیمان محاسبه و با مقادیر کلرید محلول در **اسید جدول ۳-۶** مقایسه نمود. مقادیر حداکثر مجاز یون‌های کلرید بر حسب درصد وزنی سیمان آمده است. در صورتی که قرار باشد مقادیر یون‌های کلرید بر حسب وزن بتن تعیین شود، باید مقدار سیمان بر حسب کیلوگرم بر هر مترمکعب را بر وزن مخصوص بتن سخت شده خشک تقسیم کرد و مقدار حاصل را در مقدار یون‌های کلرید بر حسب وزن سیمان ضرب نمود. برای مثال چنانچه مقدار سیمان بتن ۳۷۵ کیلوگرم بر مترمکعب و وزن مخصوص بتن خشک سخت شده، ۲۲۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب باشد، برای محاسبه درصد یون‌های کلرید نسبت به بتن باید درصد یون‌های کلرید نسبت به وزن سیمان را بر عدد ۶ تقسیم نمود.

جدول ۲-۶ ضوابط طرح مخلوط بتن برای شرایط محیطی در معرض یون‌های کلرید

طبقه بندی	دسته بندی	نوع سیمان انتخابی	حداقل مقدار مواد سیمانی، کیلوگرم در متر مکعب	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن
۱	XCD1 XCS1	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I – SR10 و سایر سیمان‌های آمیخته	۳۲۵	۰/۵	C30
۲	XCD2 XCD3 XCS2	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I – SR10 و سایر سیمان‌های آمیخته	۳۲۵	۰/۴۵	C35
۳	XCD4 XCS3	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I – SR10 با مواد پوزولانی یا سرپاره یا سیمان‌های آمیخته	۳۵۰	۰/۴۰	C35
۴	XCS4	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I – SR10 با مواد پوزولانی یا سرپاره یا سیمان‌های آمیخته	۳۷۵	۰/۳۷	C40

جدول ۳-۶ حداکثر مجاز یون‌های کلرید در بتن آرمه از نظر خوردگی میلگردها

نسبت کلرید به مواد سیمانی بر حسب درصد وزنی		شرایط محیطی در زمان بهره برداری
قابل حل در آب	قابل حل در اسید	
۰/۰۸	۰/۱	در معرض رطوبت و کلریدها، مطابق رده XCS4, XCS3, XCD4
۰/۱	۰/۱۳	در معرض رطوبت و کلریدها، مطابق رده XCS2, XCS1, XCD3, XCD2, XCD1
۰/۱۵	۰/۲۰	در معرض رطوبت بدون تماس با یون‌های کلرید
۰/۳۰	۰/۴۰	در محیط خشک یا محافظت شده در مقابل رطوبت

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۶-۴-۵ آزمایش‌ها و محدودیت‌های مربوط به نفوذپذیری آب و یون‌های کلرید

ت ۶-۴-۵ آزمایش‌ها و محدودیت‌های مربوط به نفوذ پذیری آب و یون‌های کلرید

آزمایش‌های رایج برای تعیین نفوذپذیری آب و یون‌های کلرید همراه با الزامات نتایج آن‌ها در **جدول ۶-۴** ارائه شده است. در کاربرد این جدول باید به محدودیت‌های بندهای «الف» تا «پ» زیر توجه داشت:

الف - سن آزمایش‌های فوق ۲۸ روز در نظر گرفته شده است. چنانچه از سیمان‌های آمیخته یا مواد پودری معدنی جایگزین سیمان به جز دوده سیلیس استفاده می‌شود، اجازه داده می‌شود تا با نظر مهندس مشاور و با توجه به میزان کندی پیشرفت هیدراته شدن مواد مکمل سیمان، آزمایش‌های فوق در سن ۵۶ یا ۹۰ روز انجام شود و از معیارهای مربوط به ۲۸ روز استفاده شود.

ب- انجام آزمایش‌های شماره ۱ یا ۲، جذب آب و عمق نفوذ آب، برای طرح مخلوط به همراه حداقل دو آزمایش از ردیف‌های ۳ تا ۶ در شرایط رویارویی ستون‌های ۲، ۳ و ۴ الزامی است. در مورد ستون ۱ علاوه بر آزمایش ردیف‌های ۱ یا ۲، صرفاً انجام یکی آزمایش‌های ردیف‌های ۵ و ۶، لازم است.

پ- برای کنترل بتن در کارگاه، انجام آزمایش ردیف ۱ به همراه حداقل یکی از آزمایش‌های ردیف‌های ۳ تا ۶ ضرورت دارد. در مورد شرایط رویارویی ستون ۱، صرفاً می‌توان از آزمایش ردیف ۱ استفاده نمود، هر چند توصیه می‌شود یکی از آزمایش‌های ۵ یا ۶ نیز انجام شود. در شرایط جزر و مد یا پاشش آب دریا و یا تا فاصله ۱۰۰۰ متری از ساحل، آزمایش ردیف ۱ به همراه حداقل دو آزمایش از بین آزمایش‌های ردیف ۳ تا ۶ اجباری است.

۶-۴-۶ پوشش بتنی روی میلگردها

ت ۶-۴-۶ پوشش بتنی روی میلگردها

۶-۴-۶-۱ پوشش بتنی روی میلگردها برابر با حداقل فاصله بین سطح بتن تا نزدیک‌ترین رویه میلگرد، اعم از طولی، عرضی یا سیم آرماتوربندی، است.

ت ۶-۴-۶-۱ در صورتی که بتن دارای سطح فرورفته و برجسته (نقش‌دار یا دارای شکستگی) باشد، ضخامت پوشش باید از عمق فرورفتگی‌ها اندازه‌گیری شود.

جدول ۴-۶ مقادیر مجاز مشخصه از آزمایش های نفوذ و دوام بتن برای تامین پایایی بتن آرمه

محدوده مجاز مقادیر مشخصه (دوام)				رده بندی شرایط محیطی	آزمایش
۴	۳	۲	۱		
XCS4	XCS3 و XCD4	XCD2 و XCS2 و XCD3	XCD1 و XCS1		
۲/۰	۲/۵	۳	۳/۵		۱- حداکثر جذب آب نیم ساعته، استاندارد ملی ۱۶۰۸-۱۲۲، درصد
۲۰	۳۰	۴۵	۶۰		۲- حداکثر عمق نفوذ آب تحت فشار، استاندارد ملی ۵-۳۲۰۱، میلی متر
					۳- حداکثر مقاومت در برابر نفوذ یون کلرید به روش الکتریکی (RCPT)، استاندارد ملی ۲۰۷۹۳، کولمب
۱۵۰۰	۲۵۰۰	۳۵۰۰	-		۴- حداکثر مقدار مهاجرت کلرید RCMT
۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۰۴۵	-		روش الف) استاندارد ملی ۲۱۴۷۹، میلی متر بر ولت. ساعت
۶e ^{-۱۲}	۱۲e ^{-۱۲}	۱۸e ^{-۱۲}	-		روش ب) استاندارد ملی ۲۱۴۷۹، متر مربع بر ثانیه
۱۷۵	۱۲۵	۱۰۰	۷۵	(۱)	۵- حداقل مقاومت ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر، AASHTO T 358، اهم-متر
۸	۱۲	۱۵	۲۰	(۲)	۶- حداکثر هدایت ویژه الکتریکی استاندارد ملی ۱۵۴۲۸، میلی زیمنس بر متر
(۱) مقاومت های ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر برای آزمونه های استوانه ای ۱۵۰*۳۰۰ میلی متر است، در صورتی که از استوانه ۱۰۰*۲۰۰ میلی متر استفاده شود، معیارهای مندرج در جدول باید در ۱/۲۵ ضرب شود.					
(۲) مقاومت ویژه الکتریکی حجمی، با هدایت ویژه الکتریکی بتن (ردیف ۶) رابطه معکوس دارد. بنابراین چنانچه معکوس هدایت ویژه الکتریکی در عدد ۱۰۰۰ ضرب شود، مقدار مقاومت ویژه الکتریکی حجمی بتن بر حسب اهم - متر به دست می آید که معمولاً در حدود دو سوم مقاومت ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر است.					

متن اصلی

۴-۶-۲-۴-۶ ضخامت پوشش بتنی میلگردها با توجه به شرایط محیطی و نوع عضو مورد نظر نباید از مقادیر داده شده در جدول ۴-۶-۵ و محدودیت های بندهای «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- قطر میلگردها؛

ب- چهار سوم بزرگ ترین اندازه اسمی سنگدانه ها.

تفسیر/توضیح

۴-۶-۲-۴-۶ ت بدیهی است با توجه به ضخامت پوشش بتنی موجود در تیرچه های سقف های تیرچه بلوک، و مشابه آن نمی توان از آن ها در مناطق خورنده کلریدی (مانند حاشیه دریای عمان و خلیج فارس) با توجه به شرایط محیطی حاکم و پوشش های موجود بر روی تیرچه، استفاده نمود مگر اینکه نوع تیرچه و پوشش های آن تغییر یابد و ضوابط جدول ۴-۶-۲ الی جدول ۴-۶-۵ برای شرایط محیطی موجود رعایت شود.

در مواردی که از نرم افزارها یا مدل های طراحی بر اساس دوام استفاده می شود، ضخامت پوشش بدست آمده از آن ها باید ملاک عمل قرار گیرد.

۴-۶-۲-۴-۶ ت برای این منظور می توان از موادی مانند رزین اپوکسی یا رزین اپوکسی غنی شده با روی، استفاده نمود. همچنین می توان با آغشته کردن سطوح نمایان فولاد با گریس یا مواد قیری یا قطرانی و پوشاندن آن ها در لفافه های پلاستیکی، تا حدودی از خوردگی آن ها جلوگیری نمود.

۴-۶-۲-۴-۶ میلگردها و تمام قطعات و صفحه های فولادی پیش بینی شده برای توسعه آبی ساختمان باید به نحو مناسبی در مقابل خوردگی محافظت شوند.

۴-۶-۲-۴-۶ در تمام موارد، ضخامت پوشش، نباید از ضوابط مربوط به محافظت در برابر حریق، موضوع مبحث سوم مقررات ملی ساختمان، کمتر انتخاب شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۵-۶- مقادیر حداقل ضخامت پوشش بتن روی میلگردها در شرایط محیطی خورنده کلریدی، میلی‌متر

نوع عضو	نوع شرایط محیطی			
	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)
تیرها اصلی، ستون‌ها و دیوارها	XCD1	XCS2	XCS3	XCS4
	XCS1	XCD2	XCD4	۷۵
		XCD3	۶۰	
۴۵	۵۰	۴۰		
دال‌ها و تیر فرعی، تیرچه	۳۵	۴۰	۵۰	۶۰
پوسته‌ها و صفحات پلیسه‌ای	۳۰	۳۵	۴۵	۵۵
شالوده‌ها	۵۰	۶۰	۷۵	۹۰

- در مواردی که حفاظت‌های سطحی بتن با مواد مناسب انجام شود، مقادیر پوشش بتنی را می‌توان کاهش داد. میزان کاهش، باید بر اساس نوع پوشش و نتایج مطالعات آزمایشگاهی بدست آید.
- اگر رده بتن ۵ مگاپاسکال بیش از حداقل رده مندرج در **جدول ۲-۶** باشد می‌توان حداقل میزان پوشش را ۵ میلی‌متر کاهش داد.
- برای میلگرد با قطر بیش از ۳۶ میلی‌متر، مقادیر پوشش باید ۱۵ درصد اضافه شود.
- حداکثر مقدار پوشش روی میلگرد نباید از ۱/۱۵ برابر مقدار «حداقل»، بیشتر شود.

۵-۶-۲-۴-۶-۴ جنس «فاصله نگهدار» یا لقمه‌ها باید ترجیحا از نوع بتنی باشد. کیفیت بتن یا ملات بکار رفته باید مشابه بتن اصلی در نظر گرفته شود.

ت ۵-۶-۲-۴-۶-۴ در مواردی که شرایط روبروئی، از نوع حاد مانند (XCS4, XCS3, XCD4) نمی‌باشد، می‌توان از فاصله نگهدار پلیمری با استحکام کافی استفاده نمود.

۳-۴-۶-۴ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از کربناته شدن

ت ۳-۴-۶-۴ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از کربناته شدن

۱-۳-۴-۶-۴ در قطعات بتن‌آرمه برای جلوگیری از خوردگی آرماتورها باید الزامات **جدول ۶-۶** رعایت شود. اعداد این جدول شامل قطعات حاوی آرماتورهای خاص مانند آرماتور زنگ‌نزن و یا دارای پوشش حفاظتی نمی‌شود، در چنین مواردی باید با انجام آزمایش‌های خاص بر روی مصالح از عملکرد مناسب آن‌ها اطمینان حاصل شود.

ت ۱-۳-۴-۶-۴ مشخصات بتن و مقادیر حداقل مقاومت برای تامین دوام در برابر خوردگی میلگرد ناشی از کربناته شدن برای عمر ۱۰۰ سال و سنگدانه‌های معمولی با حداکثر اندازه ۲۰ میلی‌متر داده شده است.

۲-۳-۴-۶-۴ در مواردی که از مواد جایگزین سیمان برای ساخت بتن استفاده می‌شود، مقدار سیمان معادل را باید با استفاده از **رابطه ۱-۶** و **جدول ۷-۶** بدست آورد و سپس با الزامات **جدول ۶-۶** مقایسه نمود.

رابطه ۱-۶ $(k \times \text{مقدار مواد افزودنی}) + \text{مقدار سیمان} = \text{مقدار سیمان معادل}$

جدول ۶-۶ ضوابط مخلوط بتن برای شرایط محیطی خوردگی ناشی از کربناته شدن برای بتن معمولی

شرایط محیطی	پوشش روی میلگرد، میلی متر							
	۶۰	۵۵	۵۰	۴۵	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵
XCA1	C20	C20	C20	C20	C20	C20	C20	C25
	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۵۵
XCA2	C25	C25	C25	C25	C25	C25	C30	-
	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	-
XCA3	C25	C25	C25	C25	C30	C30	-	-
	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	۰/۵۰	-	-
XCA4	C25	C25	C25	C25	C30	C35	-	-
	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۴۵	۰/۴۵	-	-

- رواداری منفی مجاز ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها حداکثر (۱۰-) میلی متر است. همچنین با افزایش مقدار پوشش روی میلگرد بیش از ۶۰ میلی متر، تغییری در مشخصات مخلوط بتن داده نمی شود.

- حداقل مقدار مواد سیمان به کیلوگرم در متر مکعب بیان شده است.

جدول ۶-۷ ضریب اصلاح k مقدار سیمان با در نظر گرفتن مواد جایگزین سیمان

نوع ماده جایگزین سیمان	حداکثر درصد جایگزینی نسبت به مواد سیمانی	ضریب اصلاح k	استاندارد ملی یا بین المللی
پوزولان طبیعی	۲۵	۰/۴	۳۴۳۲ و ۳۴۳۳
دوده سیلیس	۱۰	۲/۰	۱۳۲۷۸
سرپاره کوره آهن گدازی	۵۰	۰/۶	۳۵۱۷
خاکستر بادی	۲۵	۰/۴	EN 450-1

حداکثر میزان جایگزینی ژئولیت به ۱۵ درصد و متاکائولن به ۲۰ درصد توصیه می شود. در مورد ضریب اصلاح k این مواد اطلاعات دقیقی در دست نیست.

تفسیر/توضیح

متن اصلی

الف- در صورتی که حداکثر نسبت جایگزینی پوزولان طبیعی یا خاکستر بادی به مجموع وزن مواد سیمانی کمتر از ۲۵ درصد باشد، مقدار ضریب اصلاح k، ۰/۴ در نظر گرفته می شود. در نسبت های جایگزینی بیش از ۲۵ درصد، از اثر مازاد بر ۲۵ درصد مواد پوزولانی مذکور صرف نظر می شود.

ب- مقدار ضریب اصلاح k برای دوده سیلیس برابر با ۲/۰ است. باید حداکثر نسبت دوده سیلیس به مواد سیمانی ۱۰ درصد در نظر گرفته شود و از اثر مازاد بر ۱۰ درصد دوده سیلیس به عنوان ماده جایگزین سیمان صرف نظر شود.

پ- ضریب اصلاح k برای سرپاره کوره آهن گدازی باید ۰/۶ در نظر گرفته شود و حداکثر مقدار سرپاره نسبت به مواد سیمانی برابر ۵۰ درصد منظور شود و از اثر مقادیر بیشتر سرپاره صرف نظر می شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر حمله سولفات‌ها

۴-۴-۶-۱ سازه‌های بتنی در تماس با یون‌های سولفات، به درجات مختلف، ممکن است مورد حمله سولفاتی قرار گیرند. منشاء این یون‌ها ممکن است خاک، آب زیرزمینی، آب دریا، پساب‌های صنعتی و غیره باشد. در چنین شرایطی هر سازه بتنی باید بررسی و ارزیابی شود.

ت ۴-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر حمله سولفات‌ها

ت ۴-۴-۶-۱ برای وقوع حمله سولفاتی نیاز به رطوبت وجود دارد. بنابراین صرف وجود سولفات در خاک نمی‌تواند به حمله مخرب به بتن منجر شود. بدیهی است نشست آب به درون زمین یا ایجاد نم موئینه می‌تواند شرایط حمله سولفاتی را فراهم کند. هنگامی که تنها بخشی از سازه مدفون بوده و یا در تماس با خاک و یا آب سولفات‌دار باشد، تبخیر مستمر آب می‌تواند منجر به باقی ماندن غلظت بسیار زیادی از یون‌های سولفات در بتن شود. در نتیجه احتمال وقوع حمله سولفاتی شدید با وجود غلظت نه چندان زیاد یون‌های سولفات موجود در خاک وجود دارد.

جاری بودن آب سطحی یا زیرزمینی می‌تواند حمله سولفاتی شدیدتری نسبت به آب ساکن دارای همان غلظت یون‌های سولفات ایجاد کند. در این حالت می‌توان شرایط شدیدتری را برای حمله سولفاتی در **جدول ۸-۶** در نظر گرفت.

ت ۴-۴-۶-۲ نم موئینه حاوی سولفات می‌تواند از درون بتن بیرون از خاک یا آب، بالا آمده و حمله سولفاتی خود را به انجام رساند. این ارتفاع می‌تواند در بتن حتی تا یک متر نیز برسد.

۴-۴-۶-۲ سازه بتنی که در بالای سطح آب زیرزمینی قرار دارند نیز ممکن است در اثر حرکت رو به بالای یون‌های سولفات از فضاهای موئینه خاک در معرض حمله سولفاتی قرار گیرند. این نوع سازه‌ها نیز باید در ارتباط با این حمله‌ها بررسی شوند و حداقل رده شرایط محیطی مرتبط با خاک و آب را برآورده نمایند.

ت ۴-۴-۶-۳ برای حمله توام سولفات و کلرید به **بند ۴-۴-۶-۳ الف** مراجعه شود. در مواردی که سولفات به همراه مقدار قابل توجهی از کلرید وجود داشته باشد، انبساط ناشی از حمله سولفاتی با حضور کلرید کاهش می‌یابد، و خطر ترک خوردگی نیز کم می‌شود.

برای مثال در آب شور خلیج فارس و دریای عمان که غلظت سولفات (SO_4) حدود ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر است، برای مقابله با حمله سولفاتی نیازی به سیمان‌های با مقاومت زیاد در برابر سولفاتی‌ها مانند سیمان پرتلند نوع پنج نیست. همچنین در بتن مسلح اولویت با مقابله با خوردگی میلگرد است و بدین ترتیب نباید از سیمان‌هایی شبیه سیمان پرتلند نوع پنج که دارای C_3A کمتر از ۵ درصد می‌باشند استفاده نمود.

۴-۴-۶-۳ برای بتن‌های در معرض خطر حمله سولفاتی، باید حداقل رده بتن، نوع مواد سیمانی، حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی مطابق **جدول ۸-۶** باشد. الزامات این جدول برای حمله توأم سولفات و کلرید، به‌ویژه در آب شور دریا یا آب‌های زیرزمینی و خاک‌های شور کاربردی ندارد.

جدول ۸-۶ الزامات مخلوط بتن در برابر یون‌های سولفاتی

شرایط محیطی	مقدار یون سولفات (SO ₄) محلول در آب موجود در خاک (%وزنی) (۱)	مقدار یون سولفات (SO ₄) در آب، میلی‌گرم بر لیتر (۱)	نوع مواد سیمانی		حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن (۲)
			سیمان‌های پرتلند	سیمان‌های آمیخته متوسط (۳)		
X0	> ۰/۱	> ۱۵۰	-	-	-	C20
XS1	$SO_4^{2-} \geq 0.10$	$SO_4^{2-} \geq 150$ یا آب دریا	نوع ۲ (۵،۴)	با مقاومت سولفاتی متوسط (۳)	۰/۵۰	C25
XS2	$SO_4^{2-} \geq 0.20$	$SO_4^{2-} \geq 1500$	نوع ۵ (۵)	با مقاومت سولفاتی زیاد (۳)	۰/۴۵	C30
گزینه ۱ XS3	< ۲/۰۰	< ۱۰۰۰۰	نوع ۵ + پوزولان یا سرباره (۶)	با مقاومت سولفاتی زیاد + پوزولان یا سرباره (۶،۳)	۰/۴۵	C30
گزینه ۲			نوع ۵ (۷)	با مقاومت سولفاتی زیاد (۳)	۰/۴۰	C35

(۱) روش‌های تعیین یون سولفات در آب یا خاک در **بندهای ۴-۴-۴-۶ و ۴-۴-۴-۵** گفته شده است.

(۲) رعایت این محدودیت برای بتن‌های سبک‌دانه الزامی است. زیرا کنترل نسبت آب به مواد سیمانی عملاً در بتن‌های سبک‌دانه میسر نمی‌شود. هرچند برای بتن معمولی نیز توصیه می‌شود.

(۳) مقاومت سولفاتی متوسط و زیاد در **جدول ۹-۶** ارایه شده است.

(۴) برای آب‌های شور استفاده از سیمان پرتلند نوع ۲ دریایی یا همه سیمان‌های پرتلند با C₃A کمتر از ۱۰ درصد مجاز است. در این حالت باید به **جدول ۲-۶** الی **جدول ۵-۶** مراجعه شود.

(۵) انواع دیگر سیمان پرتلند مانند نوع ۱، ۲، ۳ و ۴ نیز می‌توانند به کار روند در صورتی‌که برای رده XS1، C₃A آن‌ها کمتر از ۸ درصد و برای XS2، C₃A آن‌ها کمتر از ۵ درصد باشد.

(۶) مقدار مواد مکمل سیمانی می‌تواند بر اساس سوابق موجود برای بهبود خاصیت ضد سولفاتی بودن سیمان پرتلند نوع ۵ به کار رود. همچنین می‌توان با توجه به انبساط ملات آن در آزمایش استاندارد ملی ۱۷۱۰۷ طبق **جدول ۹-۶** مقدار و نوع مواد مکمل را تعیین نمود.

(۷) اگر از سیمان پرتلند نوع ۵ یا هر سیمان پرتلند دیگری بعنوان تنها ماده سیمانی استفاده شود، انبساط آن طبق استاندارد ملی ۱۱۷۹۰ در طی ۱۴ روز باید کمتر از ۰/۰۴ درصد باشد.

جدول ۹-۶ الزامات ترکیبات مواد سیمانی برای مقاومت در برابر حمله سولفاتی

رده رده‌یابی	رده مقاومت سولفاتی	حداکثر درصد انبساط در آزمایش استاندارد ملی ۱۷۱۰۷		
		۱۸ ماه	۱۲ ماه	۶ ماه
XS1	کم	-	-	۰/۱۰
XS2	متوسط	-	۰/۱۰ (۱)	۰/۰۵
XS3	گزینه ۱	۰/۱۰	-	-
	گزینه ۲	-	۰/۱۰ (۱)	۰/۰۵

(۱) انبساط ۱۲ ماهه زمانی اندازه‌گیری می‌شود که انبساط ۶ ماهه از حد مجاز، بیشتر شود.

متن اصلی

۴-۴-۴-۶ مقدار یون سولفات محلول در آب موجود در خاک باید بر اساس روش استاندارد ASTM C1580 تعیین شود.

۴-۴-۴-۶ مقدار یون سولفات موجود در آب کم سولفات زیرزمینی باید بر اساس روش استاندارد ملی ۲۳۵۳ و برای آب‌های زیرزمینی با سولفات متوسط تا زیاد مطابق استانداردهای ملی ۱۳۶۴۷ و ۱۲۳۰۰-۱ و برای آب دریا یا

تفسیر/توضیح

ت ۴-۴-۴-۶ بمنظور تعیین سولفات محلول در آب موجود در خاک و همچنین سولفات محلول در اسید، می‌توان از استاندارد ملی ۱۲۸۲۷ نیز استفاده کرد.

ت ۴-۴-۴-۵ استاندارد ملی ایران به‌شماره ۲۳۵۳ مربوط به آب با مقادیر سولفات بین ۵ تا ۴۰ میلی‌گرم در لیتر است. استاندارد ملی ایران ۱۳۶۴۷ برای آب‌هایی با سولفات ۳۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرم بر لیتر و سولفات‌های بیشتر با دقت کمتر تا ۱۰۰۰ میلی‌گرم و استاندارد ملی ۱۲۳۰۰-۱ برای سولفات‌های بیشتر از ۰/۱ میلی‌گرم بر لیتر

متن اصلی

آب‌های شور و غیر شرب، مطابق با استاندارد ASTM D4130 تعیین شود.

۶-۴-۶ انواع سیمان‌های آمیخته، ترکیب از انواع سیمان‌های پرتلند با مقادیر مناسبی از افزودنی‌های معدنی نظیر دوده سیلیسی، خاکستر بادی نوع F، سرباره، انواع پوزولان‌های طبیعی و غیره در صورت برآورده کردن ضوابط مندرج در جدول ۹-۶ می‌تواند در ردیف سیمان‌های مقاوم برابر سولفات با رده‌های مقاومتی مختلف قرار گیرد.

۶-۴-۶ استفاده از سیمان‌های پرتلند آهکی و یا بتن حاوی پرکننده‌های معدنی مانند کربنات کلسیم و یا کربنات منیزیم در شرایط محیطی، رده‌های XS1، XS2 و XS3 در هوای سرد و برای رده‌های XS2 و XS3 در شرایط محیطی معتدل و گرم مجاز نیست.

۶-۴-۸ به دلیل احتمال تشدید حمله سولفاتی، استفاده از کلرید کلسیم، سایر تندگیرکننده‌های حاوی نمک‌های کلسیمی و یا هر نوع افزودنی شیمیایی حاوی کلرید در شرایط محیطی رده‌های XS2 و XS3 مجاز نیست.

۶-۴-۹ علاوه بر حمله سولفاتی بیرونی که در آن یون‌های سولفات از محیط خارج وارد بتن شده و موجب خرابی می‌شوند، نوع خاصی از حمله سولفاتی داخلی وجود دارد که در اثر انبساط ناشی از تشکیل اترینگایت در بتن سخت‌شده به وجود می‌آید. این پدیده به تشکیل تاخیری اترینگایت موسوم است. به منظور جلوگیری از وقوع این نوع خرابی، کنترل میزان سولفات موجود در مخلوط بتن اولیه و نیز عدم عمل‌آوری حرارتی بتن در دماهای بالای ۷۰ درجه سلسیوس ضروری است.

تفسیر/توضیح

کاربرد دارد. همچنین استاندارد ASTM D4130 مربوط به آب‌های شور، آب دریا و آب‌غیر شرب با مقادیر یون‌های سولفات بیش از ۲۵ میلی‌گرم در لیتر است.

۶-۴-۷ در مناطق سرد، حمله سولفاتی ممکن است به صورت نوع خاص و فوق‌العاده شدیدی بروز نماید که با عنوان حمله سولفاتی تومازایتی شناخته می‌شود.

۶-۴-۹ در آزمایش استاندارد ASTM C1038 باید نشان داده شود که انبساط ۱۴ روزه ناشی از وجود SO_3 سیمان کمتر از ۰/۰۲ درصد است. برای سیمان‌های آمیخته هنوز از آزمایش ASTM C 265 استفاده می‌شود.

در استاندارد ASTM C33 مقدار مجاز برای سولفات سنگدانه‌ها ارایه نشده‌است، اما در استاندارد ملی ۳۰۲ ایران حد ۰/۴ درصد قید شده است که معمولاً مانع حمله سولفاتی داخلی می‌شود. استفاده از مواد پوزولانی و سرباره‌ایی می‌تواند پدیده تشکیل اترینگایت تاخیری را کم کند و دمای مجاز عمل‌آوری را تا حدود ۸۵ درجه سلسیوس افزایش دهد. در این حالت مصرف حداقل ۲۵ درصد خاکستر بادی نوع F یا ۳۵ درصد خاکستر بادی نوع C یا ۳۵ درصد سرباره یا ۱۰ درصد متاکائولن، همچنین ترکیب ۵ درصد دوده سیلیسی با ۲۰ درصد خاکستر بادی نوع F یا ۲۵ درصد سرباره، توصیه می‌شود. استفاده از سیمان‌های ضد سولفات با قلیایی کم و ریزی کمتر از ۴۲۰ متر مربع بر کیلوگرم و سیمان‌های با مقاومت یک روزه کمتر از ۲۰ مگاپاسکال می‌تواند زمینه برای بالا بردن دمای عمل‌آوری تا حد ۸۵ درجه سلسیوس فراهم نماید.

متن اصلی

۱۰-۴-۴-۶ حمله سولفاتی گاه بصورت فیزیکی از طریق افزایش حجم ناشی از تبلور نمک‌ها در محیط‌های خشک یا نسبتاً خشک دیده می‌شود. در این مورد سطح بتن مجاور با هوا دچار آسیب و خرد شدگی تدریجی می‌شود. کاهش نسبت آب به مواد سیمانی به کمتر از ۰/۴ و همچنین استفاده از سیمان‌های پرتلند به جای سیمان‌های آمیخته برای مقابله با این نوع حمله توصیه می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۰-۴-۴-۶ علاوه بر سولفات‌ها (بویژه سولفات سدیم) برخی مواد مانند نمک طعام و یا کربنات سدیم نیز باعث چنین تخریبی می‌شود. راهکار جداسازی بتن از املاح خاک یا آب مانند استفاده از پوشش‌های محافظ یا از بین برنده موئینگی نیز توصیه می‌شود.

۵-۴-۶ الزامات دوام بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

۱-۵-۴-۶ چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن در بتن می‌تواند منجر به ترک‌خوردگی و فروپاشی بتن شود. برای کاهش آسیب دیدگی ناشی از این پدیده باید الزامات عملکردی و تجویزی **جدول ۱۰-۶** و **جدول ۱۱-۶** رعایت شود.

ت ۵-۴-۶ الزامات دوام بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

ت ۱-۵-۴-۶ ضریب دوام به کمک آزمایش استاندارد ملی ۱۹۲۲۷ در ۳۰۰ چرخه بدست می‌آید. طراح پروژه می‌تواند، در صورت نیاز، حداقل ضریب دوام را مشخص نماید. معمولاً بسته به اهمیت پروژه این مقدار ۶۰ تا ۸۰ درصد در نظر گرفته می‌شود.

۲-۵-۴-۶ برای ارزیابی دوام بتن در برابر چرخه‌ها یخ‌زدن و آب‌شدن می‌توان از آزمایش استاندارد ملی ۱۹۲۲۷ استفاده نمود. در صورتی که نتایج آزمایش حداقل ضریب دوام مشخصات فنی پروژه را برآورده نماید، می‌توان الزامات تجویزی را نادیده گرفت.

جدول ۱۰-۶ الزامات بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

شرایط محیطی	حداقل درصد حباب هوای کل مورد نیاز	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن
XFT0	-	۰/۵۵	C25
XFT1	-	۰/۵۵	C25
XFT2	طبق جدول ۱۱-۶	۰/۴۵	C30
XFT3	-	۰/۴۰	C30

جدول ۱۱-۶ مقدار کل حباب‌های هوا برای بتن مقاوم در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

مقدار درصد حباب هوا در شرایط محیطی (۱)	حداکثر اندازه اسمی سنگدانه (میلی‌متر)
XFT1	XFT2 و XFT3
۶	۷/۵
۵/۵	۷
۵	۶
۴/۵	۶
۴/۵	۵/۵
۴	۵
۳/۵	۴/۵

۱- برای رواداری مقدار حباب هوا در طرح مخلوط و در محل مصرف به فصول کیفیت بتن و کنترل و پذیرش بتن مراجعه شود.

متن اصلی

۳-۵-۴-۶ برای ارزیابی دوام در برابر چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن به همراه نمک‌های یخ‌زدا می‌توان از آزمایش استاندارد ملی ۱۷۰۴۱ و آزمایش پوسته‌شدگی پیوست «ت» استاندارد ملی ۱۲۷۲۸ استفاده نمود. در صورتی که نتایج آزمایش حداکثر درجه یا مقدار پوسته‌شدگی مشخصات فنی پروژه را برآورده نماید، می‌توان الزامات تجویزی را نادیده گرفت.

۴-۵-۴-۶ در این بتن‌ها حداکثر جایگزینی مواد پوزولانی و سرباره‌ای نباید از مقادیر ارائه شده در **جدول ۶-۷** تجاوز نماید. ۵-۵-۴-۶ الزامات استاندارد ملی ۳۰۲، برای سلامت سنگدانه‌ها باید رعایت شود تا بتوان به بتن با دوام دست یافت.

۶-۵-۴-۶ بتن‌هایی که در معرض یخ‌زدن و آب‌شدن، با یا بدون حضور نمک‌های یخ‌زدا، قرار می‌گیرند، باید با مواد افزودنی حباب‌ساز ساخته شوند. مقدار درصد حباب هوا در بتن تازه باید طبق استانداردهای ملی ۳۸۲۳ و ۳۵۲۰ اندازه‌گیری شده و مطابق **جدول ۶-۱۱** باشد. در صورتی که مقاومت فشاری بتن از ۳۵ مگاپاسکال بیشتر باشد، می‌توان مقادیر **جدول ۶-۱۱** را به میزان یک درصد کاهش داد.

۶-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر واکنش قلیایی - سنگدانه

۱-۶-۴-۶ کلیات

۱-۱-۶-۴-۶ برخی از سنگدانه‌های سیلیسی و کربناتی فعال با اکسیدهای قلیایی سیمان (Na_2O , K_2O) در محیط مرطوب ترکیب می‌شوند و انبساط بتن را به همراه دارند که می‌توانند منجر به بروز ترک‌های موزائیکی شود. این نوع آسیب‌دیدگی در تمام جسم بتن ایجاد شده و به عکس آسیب دیدگی‌های

تفسیر/توضیح

ت ۳-۵-۴-۶ در آزمایش استاندارد ۱۷۰۴۱ درجه پوسته‌شدگی سطحی بتن بدست می‌آید. طراح پروژه بسته به کاربرد بتن می‌تواند حداکثر درجه پوسته‌شدگی را مشخص نماید. در آزمایش پیوست ت استاندارد ۱۲۷۲۸ مقدار پوسته‌شدگی بر حسب کیلوگرم بر متر مربع بدست می‌آید. طراح پروژه می‌تواند از حداکثر مقدار متوسط یک کیلوگرم بر متر مربع برای قبول نتایج استفاده کند یا مقدار دیگری را مشخص نماید. به نظر می‌رسد این روش استاندارد و مشخصات تعیین شده بر اساس آن نسبت به روش اول ارجح باشد.

ت ۵-۵-۴-۶ آزمایش سلامت سنگدانه و معیارهای آن در بحث دوام در برابر یخ‌زدن و آب‌شدن، بحث برانگیز است و نمی‌توان به‌طور کامل به آن اطمینان نمود. در ACI 201.2R اشاره شده است که می‌توان از سنگدانه‌هایی که در برابر یخ‌زدن و آب‌شدن دوام کافی را ندارند نیز با رعایت برخی موارد استفاده کرد.

ت ۶-۵-۴-۶ چنانچه با آزمایش‌هایی طبق **بندهای ۶-۴-۶-۲** و **۶-۴-۶-۳** یا دیگر آزمایش‌ها، بسته به مورد نشان داده شود که عملکرد بتن در شرایط یخ‌زدن و آب‌شدن متوالی دارای عملکرد قابل قبولی است، می‌توان از حباب هوای کمتری استفاده کرد. برخی اعتقاد دارند که در نسبت‌های آب به مواد سیمانی کمتر از حدود ۰/۳۵، دوام بتن در برابر چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن متوالی (بدون نمک‌های یخ‌زدا)، نیاز به استفاده از حباب هوا وجود ندارد. به هر حال با توجه به احتمال کاهش هوای عمدی بتن بر اثر حمل یا پمپ کردن، درصد حباب هوای لازم اولیه، معمولاً بیشتر از درصد حباب هوای پای کار و پس از پمپ شدن، است.

ت ۶-۴-۶ الزامات دوام بتن برای کنترل واکنش قلیایی - سنگدانه

ت ۱-۶-۴-۶ کلیات

ت ۱-۱-۶-۴-۶ آزمایش سنگ‌شناسی به تنهایی برای تشخیص واکنش‌زایی سنگدانه کافی نیست و باید با آزمایش‌های تکمیلی دنبال شود.

به‌طور معمول نتایج واکنش‌زایی سنگدانه‌ها را در آزمایش ملات منشوری تسریع شده به سه بخش «غیر فعال»، «مشکوک» و «فعال» تقسیم می‌کنند. در صورتی که میزان انبساط در آزمایش

متن اصلی

دیگری که معمولاً از سطح خارجی بتن شروع می‌شوند، از درون باعث تخریب آن می‌شود.

۴-۶-۱-۲ سنگدانه سیلیسی نظیر اوپال، چرت، کلسدونی، کریستوبالیت، تری دیمیت، بعضی از اشکال کوارتز دگرگون شده و شیشه‌های سیلیسی، توانایی واکنش‌زایی با قلیایی‌های سیمان را دارند. از سنگ‌های کربناتی، واکنش قلیایی برخی سنگ‌های آهکی دولومیتی نیز گزارش شده است.

تفسیر/توضیح

تسریع شده ملات منشوری در محدوده غیر فعال قرار گیرد، می‌توان از سنگدانه استفاده کرد.

ت ۴-۶-۱-۲ در صورتیکه میزان انبساط این آزمایش در محدوده مشکوک قرار گیرد، باید آزمایش درازمدت منشور بتنی صورت پذیرد و چنانچه میزان انبساط در محدوده فعال قرار گیرد، توصیه می‌شود تا آن سنگدانه در بتن استفاده نشود، مگر آن‌که در آزمایش منشور بتنی در محدوده غیر فعال قرار گیرد و یا با استفاده از روش‌های کنترل انبساط، میزان آن را به کمتر از حد مجاز کاهش داد.

در صورتی که میزان انبساط در آزمایش درازمدت منشورهای بتنی از حداکثر مجاز کمتر شود، سنگدانه غیرفعال بوده و می‌توان آن را در بتن مصرف نمود.

در صورتی که میزان انبساط در آزمایش دراز مدت منشور بتنی بیش از حداکثر مجاز باشد، باید از مصرف آن سنگدانه اجتناب نمود و یا با روش‌های پیشگیرانه مثل کاهش قلیایی‌های سیمان یا ترکیبی از سنگدانه‌های فعال و غیر فعال و یا کاربرد مواد پوزولانی، انبساط را کنترل نمود.

۴-۶-۱-۲ ارزیابی واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

الف- سنگدانه‌های سیلیسی

برای تشخیص امکان واکنش‌زایی سنگدانه‌های سیلیسی لازم است، بسته به مورد، آزمایش‌های «الف» تا «ت» زیر صورت گیرد.

الف- آزمایش سنگ‌شناسی برای تشخیص کانی‌های فعال مطابق استاندارد ملی ۱۳۵۵۲؛

ب- آزمایش قابلیت واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی‌ها به روش ملات منشوری تسریع شده، مطابق استاندارد ملی ۸۷۵۳؛
پ- آزمایش قابلیت انبساط‌پذیری به روش بررسی تغییر طول منشورهای بتنی ناشی از واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی مطابق استاندارد ملی ۸۱۴۹؛

ت- آزمایش قابلیت واکنش‌زایی قلیائی - سیلیسی ترکیبات مواد سیمانی و سنگدانه به روش ملات منشوری تسریع شده، مطابق با استاندارد ملی ۱۷۱۰۶.

ت ۴-۶-۱-۲ ارزیابی واکنش قلیایی سنگدانه

الف- سنگدانه‌های سیلیسی

الف- استفاده از آزمایش سنگ‌نگاری جهت شناسایی کانی‌های واکنش‌زا و تفسیر نتایج آزمایش کوتاه مدت و دراز مدت، توصیه می‌شود.

ب و پ- چنانچه آزمایش بند «پ» (استاندارد ملی ایران به شماره ۸۷۵۳) مشکوک بودن سنگدانه یا واکنش‌زا بودن آن را نشان دهد، لازم است آزمایش بند «ت» (استاندارد ملی ایران به شماره ۸۱۴۹) نیز انجام شود.

ت- چنانچه بخواهیم از مواد پوزولانی یا سرباره‌ای برای کاهش انبساط ناشی از واکنش‌زایی با قلیایی‌ها استفاده کنیم، لازم است ترکیب مواد سیمانی در آزمایش استاندارد ملی ایران به شماره ۱۷۱۰۶ بکار گرفته شود.

متن اصلی

ب- سنگدانه‌های کربناتی

برای تشخیص امکان واکنش‌زایی سنگدانه‌های کربناتی باید، با نظر مهندس مشاور، آزمایش‌های «الف» تا «ت» زیر انجام شوند:

الف- آزمایش سنگ‌نگاری برای تشخیص کانی‌های فعال مطابق استاندارد ملی ۱۳۵۵۲؛

ب- آزمایش شیمیایی تعیین ترکیبات شیمیایی سنگدانه مطابق استاندارد کانادا به شماره CSA A23.2-26A؛

پ- آزمایش اندازه‌گیری پتانسیل واکنش‌زایی سنگدانه‌های کربناتی با روش استوانه سنگی مطابق با استاندارد ملی ۷۶۵۶؛

ت- آزمایش قابلیت انبساط‌پذیری به روش بررسی تغییر طول منشورهای بتنی ناشی از واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی‌ها مطابق با استاندارد ASTM C1105.

۳-۶-۴-۶ روش‌های پیشگیرانه از واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

۳-۶-۴-۶ در مواردی که در آزمایش‌های استاندارد و ارزیابی‌های انجام شده، سنگدانه‌ها واکنش‌زا تشخیص داده شوند، بهترین روش پیشگیرانه کاهش معادل قلیائی سیمان و بتن می باشد (به فصل ۳، بخش سنگدانه‌ها مراجعه شود). روش پیشگیرانه دیگر در مورد واکنش قلیایی - سیلیسی، کاربرد مواد جایگزین سیمان، نظیر پوزولان‌های طبیعی، خاکستر بادی، سرباره کوره‌های آهن‌گدازی و دوده سیلیسی می‌باشد. همچنین جایگزینی بخشی از سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی با سنگدانه‌های غیر واکنش‌زای کربناتی (شیرین‌سازی) می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

۳-۶-۴-۶ برای اطمینان از کاهش و کنترل میزان انبساط سنگدانه‌ها باید آزمایش‌های استاندارد واکنش قلیایی سیلیسی با مقادیر مختلف ماده جایگزین سیمان، طبق

تفسیر/توضیح

ب- سنگدانه‌های کربناتی

الف- استفاده از آزمایش سنگ‌نگاری جهت شناسایی کانی‌های واکنش‌زا و تفسیر نتایج آزمایش کوتاه مدت و دراز مدت، توصیه می‌شود.

ب- در این آزمایش مقادیر برخی اکسیدهای سنگدانه تعیین می‌شود و سپس با توجه به محدوده داده شده در شکل پتانسیل واکنش‌زایی سنگدانه مشخص می‌شود.

پ و ت- چنانچه آزمایش بند «پ» (استاندارد ملی ایران به شماره ۷۶۵۶) مشکوک بودن سنگدانه یا واکنش‌زا بودن آن را نشان دهد، لازم است آزمایش بند «ت» (ASTM C1105) نیز انجام شود.

ت ۳-۶-۴-۶ روش‌های پیشگیرانه از واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

ت ۳-۶-۴-۶ در صورت نیاز به مصرف سنگدانه فعال، کاهش معادل قلیائیت سیمان ($\text{Na}_2\text{O} + 0.658 \text{ k}_2\text{O}$) راه حل دیگر پیشگیرانه است. در هیچ حالتی معادل قلیایی سیمان نباید از ۰/۶ درصد بیشتر شود. در بعضی سنگدانه‌های فعال کربناتی لازم است مقادیر کمتر قلیاها در سیمان و تا حد کمتر از ۰/۴ درصد آزمایش شود تا از میزان انبساط به کمتر از حداکثر مجاز اطمینان حاصل شود.

چنانچه سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی بکار روند می‌توان معادل قلیایی بتن را از مقدار خاصی کمتر نمود. اگر مقدار معادل قلیایی بتن کمتر از ۲/۴ کیلوگرم در متر مکعب کمتر شود وضعیت نسبتاً مناسبی حاکم خواهد شد و ممکن است نیاز به تدابیر دیگر منتفی شود.

استفاده از حداقل ۳۰ درصد سنگدانه آهکی غیرواکنش‌زا به جای سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی توصیه شده است. با این حال لازم است این درصد جایگزینی در هر مورد با آزمایش مشخص شود.

ت ۳-۶-۴-۶ کاهش مصرف سیمان به کاهش معادل قلیایی بتن منجر می‌شود. همچنین مقدار کلسیم هیدروکسید ناشی از هیدراته

متن اصلی

تفسیر/توضیح

استاندارد ملی ۱۷۱۰۶، انجام شده و پس از اطمینان از میزان انبساط‌های کمتر از حداکثر مجاز، نوع پوزولان و درصد جایگزینی آن را مشخص شود. همچنین کاهش نسبت آب به مواد سیمانی، کاهش مقدار سیمان، کنترل رطوبت در بتن و استفاده از برخی از افزودنی‌های شیمیایی، به عنوان راه حل کنترل این نوع واکنش قلیایی-سیلیسی شناخته شده است.

شدن فازهای سیلیکاتی سیمان، کاهش می‌یابد که می‌تواند به کاهش انبساط بتن منجر شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد کاهش خطر واکنش قلیایی سنگدانه می‌توان به استاندارد ASTM C1778 مراجعه کرد. افزودنی‌های شیمیایی کاهنده انبساط ناشی از واکنش قلیایی سیلیسی مانند نمک‌های لیتیم دارای مشخصات استاندارد خاصی نمی‌باشند، اما در پاره‌ای از موارد کاربرد داشته است.

۶-۴-۷ الزامات دوام بتن در برابر سایش

ت ۶-۴-۷ الزامات دوام بتن در برابر سایش

۶-۴-۷-۱ بتن‌هایی که در معرض عوامل سایشی قرار می‌گیرند باید با انجام تمهیدات لازم، مقاومت مورد نیاز را برای دوام در برابر آن، دارا باشند.

۶-۴-۷-۲ کف‌های بتنی که در معرض عوامل سایشی قرار می‌گیرند به لحاظ میزان «آمد و شد» و وزن ماشین‌آلات مورد استفاده، به چهار طبقه تقسیم می‌شوند. این طبقه‌بندی همراه با بعضی الزامات اجرایی در مورد آن‌ها در جدول ۶-۱۲ ارائه شده است.

۶-۴-۷-۳ الزامات مربوط به حداقل رده بتن و حداکثر میزان اسلامپ و نیز حداقل و حداکثر مواد سیمانی مصرفی در بتن‌های در معرض سایش در جدول ۶-۱۳ و جدول ۶-۱۴ آورده شده‌اند.

جدول ۱۲-۶ طبقه‌بندی انواع کف‌های بتنی در معرض سایش

رده سایشی	نوع رفت و آمد	مورد استفاده	تمهیدات خاص	پرداخت سطحی
۱	انسانی	ادارات، فضاهای تجاری، آموزشی، مسکونی و مشابه	سختی سایشی LA40، عمل‌آوری رده ۲	ماله معمولی
۲	انسانی شدید و ماشینی سبک	پارکینگ‌های طبقاتی، فضاهای مذهبی، اداری و خدماتی با رفت و آمد زیاد	سختی سایشی LA35، عمل‌آوری رده ۳، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب	ماله مکانیکی معمولی
۳	ماشین آلات صنعتی با چرخ لاستیکی، در حد متوسط	پارکینگ‌های طبقاتی و روباز، کف‌های صنعتی معمولی	سختی سایشی LA30، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب، مقاومت در برابر سایش، عمل‌آوری رده ۳	ماله مکانیکی معمولی با تیغه‌های فلزی سخت
۴	ماشین آلات صنعتی با چرخ لاستیکی یا چرخ فولادی، در حد شدید	کف‌های صنعتی با رفت و آمد سنگین و بارهای ضربه‌ای، پارکینگ‌های روباز ماشین آلات صنعتی و سنگین	سختی سایشی LA25 یا استفاده از مواد سخت‌کننده سطحی، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب، انتقال بارهای سنگین با میلگرد داوُل، مقاومت در برابر سایش، عمل‌آوری رده ۴	مواد سخت‌کننده سطحی بتن و ماله‌کشی مکانیکی با تیغه‌های فلزی سخت

جدول ۶-۱۳ الزامات اسلامپ، رده مقاومتی و حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی (۱)

رده سایشی	حداقل رده بتن	حداکثر اسلامپ، میلی‌متر	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی
۱	C20	۹۰	۰/۵۵
۲	C25	۹۰	۰/۵۰
۳	C30	۷۰	۰/۴۵
۴	C35	۴۰	۰/۴۲

۱ - حداکثر میزان اسلامپ ارایه شده در جدول، مقادیر اسلامپ قبل از افزودن روان کننده است. ضمناً نباید از اسلامپ طرح مخلوط بیشتر باشد. پس از افزودن روان کننده، محدودیتی برای میزان اسلامپ وجود ندارد مگر اینکه در طرح مخلوط محدودیتی پیش بینی شده باشد.

جدول ۶-۱۴ حداقل و حداکثر مواد سیمانی توصیه شده برای کف‌های بتنی

حداکثر اندازه سنگدانه، میلی‌متر	حداقل و حداکثر مواد سیمانی، کیلوگرم در متر مکعب
۲۵	۳۰۰-۳۷۵
۱۹	۳۲۵-۴۰۰
۱۳	۳۵۰-۴۲۵
۱۰	۳۷۵-۴۵۰

متن اصلی

۴-۶-۷-۴ برای افزایش مقاومت سایشی بتن کف‌ها، می‌توان از حداکثر اندازه سنگدانه کوچک‌تر و با مقاومت سایشی بیشتر، دوده سیلیس، پلیمر شیره لاستیک استایرن بوتادین (SBR) یا ترکیبی از آن‌ها استفاده نمود. همچنین پرداخت صحیح و اصولی سطح، عمل‌آوری مناسب و طولانی‌تر (افزایش رده عمل‌آوری) و پاشش مواد ریز سخت‌کننده سطحی بر روی بتن و پرداخت آن نیز می‌تواند به کار برده شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۶-۷-۴ مقادیر پیشنهادی دوده سیلیس و شیره لاستیک (SBR) در **جدول ت ۶-۵** و **جدول ت ۶-۶** آورده شده است. استفاده همزمان دوده سیلیس و پلیمر SBR نیز سبب افزایش مقاومت سایشی می‌شود. همچنین استفاده از مواد متاسیلیکاتی نیز می‌تواند سختی سایشی را بوجود آورد. این مواد مایع بعنوان ماده عمل‌آوری و سخت‌کننده سایشی بر روی سطح بتن پاشیده می‌شود.

جدول ت ۶-۵ مقادیر پیشنهادی دوده سیلیس (جایگزین سیمان) برای

انواع کف‌ها

رده سایشی	حداقل درصد وزنی دوده سیلیس به مواد سیمانی
۱	-
۲	۵
۳	۶
۴	۸

- حداکثر میزان دوده سیلیسی نیز به ۲ درصد بیش از مقادیر فوق محدود می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ت ۶-۶-۶ مقادیر پیشنهادی SBR (شیره لاستیک استایرن بوتادین) برای رده سایشی

رده سایشی	مقادیر SBR* (درصد وزنی نسبت به مواد سیمانی)
۱	-
۲	۵
۳	۱۰
۴	۱۵

* درصد پیشنهادی براساس SBR مایع با درصد جامد ۵۰ درصد ارایه شده است.

ت ۶-۶-۶ برای سنجش میزان و یا مقاومت در برابر سایش کف‌های بتنی چندین آزمایش استاندارد پیشنهاد شده است. این آزمایش‌ها تحت عوامل سایش دهنده نظیر چرخ‌های سمباده‌ای، گلوله‌های فولادی و ماسه‌پاشی و سایش زیرآب و بتن متخلخل صورت می‌پذیرد. این آزمایش‌ها در استانداردهای ملی ۱۷۳۰۷، ۱۷۳۰۸، ۱۷۳۰۹، ASTM C1138 و ASTM C1747 آورده شده‌اند. به هر حال برای ۳ آزمایش آخر ضابطه خاصی بعنوان معیار پذیرش داده نشده است و مهندس مشاور باید معیار پذیرش را برای آن‌ها در مشخصات فنی پروژه قید نماید.

۶-۴-۷-۵ برای تعیین مقاومت سایشی سنگدانه‌های مصرفی در بتن کف، باید از آزمایش مقاومت سایشی به روش لس آنجلس، استاندارد ملی ۸۴۴۷، استفاده نمود.

۶-۴-۷-۶ حداکثر سایش کف‌های بتنی با استفاده از آزمایش استانداردهای ملی ۲۰۱۸۵، ۲-۷۵۵ و ۱۷۳۰۸ باید توسط طراح پروژه مشخص شود در غیر این صورت باید مطابق با الزامات جدول ۱۵-۶ باشد.

جدول ۱۵-۶ حداکثر سایش قابل قبول در انواع کف‌های بتنی

رده سایشی	حداکثر عرض سایش قابل قبول، میلی‌متر،	حداکثر مقدار سایش قابل قبول، $\text{cm}^3/50\text{cm}^2$	حداکثر سایش قابل قبول، میلی‌متر
۱	۲۶	۲۶	۲۶
۲	۲۳	۲۰	۲۰
۳	۲۰	۱۸	۱۸
۴	۱۷	۱۶	۱۶

چنانچه با انجام این آزمایش‌های ثابت شود که مقاومت سایشی قابل قبولی وجود دارد می‌توان از الزامات تجویزی جدول ۱۳-۶ و جدول ۱۴-۶ صرف‌نظر نمود.

۸-۴-۶ الزامات دوام بتن در مقابل آتش

سازه‌های بتن آرمه برای حفظ دوام کافی یا میزان تحمل آتش در هنگام حریق، باید الزامات ویژه‌ای را دارا باشند. این الزامات در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان ارایه شده است.

۵-۶ تخمین عمر مفید سازه‌های بتن آرمه

۱-۵-۶ الزامات خوردگی در اثر یون‌های کلرید در جدول ۲-۶ الی جدول ۵-۶، به منظور تامین عمر مفید ناشی از

ت ۶-۶-۸ الزامات دوام بتن در مقابل آتش

ت ۶-۵ تخمین عمر مفید سازه‌های بتن آرمه

متن اصلی

الزامات تجویزی حدود ۳۰ سال است. همچنین الزامات جدول ۶-۶ برای خوردگی ناشی از کربناته شدن بمنظور تامین عمر مفید حدود ۱۰۰ سال است. در مواردی که نیاز به عمر مفید بیشتری وجود داشته باشد، می‌توان از الزامات سخت‌گیرانه‌تری با نظر مهندسیین مشاور، و یا مدل‌های توصیه شده در بند ۶-۵-۲ استفاده کرد.

۶-۵-۲ برای تخمین عمر مفید سازه‌های بتن‌آرمه در شرایط محیطی کلریدی یا کربناتی می‌توان یکی از روش‌های الف و ب زیر را بکار برد:

الف - مدل‌های تایید شده آزمایشگاهی که بر اساس عملکرد مواد و مصالح مشابه آنچه در عمل مورد استفاده قرار می‌گیرد، تدوین شده‌اند.

ب- روش‌های محاسباتی که در تفسیر این بند معرفی شده‌اند.

تفسیر/توضیح

۶-۵-۲ جهت تخمین عمر مفید و طراحی بر اساس دوام می‌توان از مدل‌های بین‌المللی مانند Model Code 2010 فدراسیون بین‌المللی بتن (fib) یا گزارش شماره CSL-130 کمیته فنی RILEM یا life 365 انجمن بتن آمریکا (ACI) با توجه به شرایط بومی کشور استفاده کرد.

مدل‌های عمر مفیدی که توسط مهندس مشاور تهیه می‌شوند باید جهت تایید و اثبات انطباق آن با شرایط اجرایی واقعی، مورد بررسی قرار گیرند.

می‌توان جهت توسعه مدل‌های احتمالاتی، از شبیه‌سازی مونت کارلو با توجه به انحراف معیار یا ضریب تغییرات مشخصات مواد و مصالح و شرایط اجرایی واقعی بهره جست.

برخی نرم‌افزارهای محاسباتی در دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی داخل کشور که بر اساس مطالعات دوام بتن در سواحل جنوبی کشور توسعه یافته است، با توجه به داده‌ها، مشخصات بتن و شرایط محیطی عمر مفید بتن آرمه را با در نظر گرفتن زمان شروع خوردگی با روش احتمالاتی محاسبه می‌نمایند. همچنین می‌توان با این نرم‌افزارها با در نظرگیری عمر مفید لازم برای سازه بتنی، مشخصات بتن و ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها را مشخص نمود.

مثال‌هایی از مدل‌های نفوذ یا انتشار برای تخمین زمان شروع خوردگی یا عمر مفید به شرح ذیل است، به هر حال لازم است حد کلرید بحرانی برای شروع خوردگی کلریدی در تمام این مدل‌ها مشخص شود:

طراحی بر اساس دوام برای خوردگی کلریدی

به‌منظور پیش‌بینی عمر مفید سازه‌های بتن آرمه در محیط‌های خورنده، که یون‌های کلرید عامل اصلی خرابی آن است، باید از مدل‌های پیش‌بینی عمر مفید مربوط به همان ناحیه استفاده نمود. معادله کلی تخمین عمق نفوذ یون‌های کلرید که تابع قانون دوم فیک از طریق تئوری انتشار است، به‌صورت رابطه ت ۶-۲ آمده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$C_{(x,t)} = C_0 + (C_{S,\Delta x} - C_0) \left[1 - \operatorname{erf} \frac{a - \Delta x}{2\sqrt{D_{app,c}t}} \right] \quad \text{رابطه ت ۲-۶}$$

$C_{(x,t)}$: مقدار کلرید در عمق x (سطح سازه $x=0$ m) در زمان t (درصد وزن سیمان)

C_0 : مقدار کلرید اولیه بتن (درصد وزن سیمان)

$C_{S,\Delta x}$: مقدار کلرید در عمق Δx در زمان t (درصد وزن سیمان)

x : عمق متناسب با مقدار کلرید $C_{(x,t)}$ (m)

a : ضخامت پوشش بتنی روی میلگرد (mm)

Δx : عمق ناحیه همرفت (لایه بتن که تا آن ناحیه فرآیند نفوذ کلرید

از قانون انتشار دوم فیک تبعیت نمی کند) (mm)

$D_{app,c}$: ضریب انتشار کلرید در بتن (mm^2/year)

erf : تابع خطا

طراح می تواند با تعیین و قرار دادن تمام پارامترها، زمان t را محاسبه و بدین وسیله زمان آغاز خوردگی در این حالت را پیش بینی نماید. بدیهی است، مقدار کلرید در سطح میلگرد باید معادل کلرید بحرانی برای آن بتن قرار داده شود.

طراحی بر اساس دوام برای خوردگی ناشی از کربناته شدن

در صورتیکه خوردگی آرماتور در اثر نفوذ گاز دی اکسید کربن و پدیده کربناته شدن بتن صورت پذیرد، پیش بینی عمر مفید می تواند بر اساس **رابطه ت ۳-۶** انجام شود.

$$x = at^{0.5} \quad \text{رابطه ت ۳-۶}$$

در این رابطه x عمق نفوذ کربناته شده بتن، t زمان و a پارامتری است که به شرایط محیطی و مشخصات بتن وابسته است.

مهندس مشاور می تواند با کاربرد رابطه فوق در منطقه مورد نظر و قراردادن ضخامت پوشش بتنی روی آرماتور (x) و پارامتر a ، زمان لازم برای آغاز خوردگی و در نتیجه عمر مفید را پیش بینی نماید. این پدیده امروز در شهرهای پر جمعیت و پرتراфик و همچنین ریز اقلیم های خاص دارای غلظت زیاد گاز دی اکسید کربن که قبلاً ذکر شد، برای سازه های بتن آرمه اهمیت زیادی دارد.

برای اطلاعات بیشتر می توان به منابع معتبر مانند منبع اکریناسیون بتن - رساله ی دکتری - دانشگاه امیر کبیر، امیر طریقت. [مراجعه نمود.

۳-۵-۶ مدل های عمر مفید باید بر اساس مکانیزم خرابی موثر غالب با توجه به شرایط محیطی، مورد تایید قرار گیرند.

۴-۵-۶ مواد و مصالح و شرایط اجرایی مورد استفاده در مدل عمر مفید، باید حداکثر تطبیق با مواد و مصالح و شرایط اجرایی واقعی را داشته باشند.

متن اصلی

۵-۵-۶ توصیه اکید می‌شود که عمر مفید سازه‌های مهم و استراتژیک در شرایط محیطی XCD4، XCS3 و XCS4 را به یکی از روش‌های احتمالاتی تخمین عمر مفید که مبتنی بر قابلیت اعتماد است، برآورد کرد.

تفسیر/توضیح

فصل هفتم

الزامات اجرایی بتن

فصل هفتم

الزامات اجرایی بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۷ گستره

۱-۱-۷ ضوابط این فصل به الزاماتی که در ساخت و اجرای بتن باید رعایت شوند، اختصاص دارد و شامل موارد «الف» تا «خ» زیر است:

الف- کلیات؛

ب- ساخت و تولید؛

پ- انتقال و ریختن؛

ت- تراکم؛

ث- پرداخت سطح؛

ج- عمل آوری؛

چ- کنترل کیفیت عمل آوری؛

ح- بتن ریزی در هوای سرد؛

خ- بتن ریزی در هوای گرم.

ت ۱-۷ گستره

۲-۷ اقدامات اولیه

ت ۲-۷ اقدامات اولیه

۱-۲-۷ نیروی انسانی

نیروی انسانی که در بخش‌های مختلف تولید و اجرا، شامل: کنترل تجهیزات تولید، کیفیت مصالح، بتن ریزی و عمل آوری و مسئولیت انجام کار را بعهده دارند باید دارای مدرک تحصیلی مرتبط، پروانه مهارت فنی یا گواهینامه معتبر از مراجع ذیصلاح باشند. مدارک آموزش و توانمندی نیروی انسانی باید در محل تولید و اجرای بتن نگهداری شده و در دسترس کارفرما قرار داده شود.

ت ۱-۲-۷ نیروی انسانی

حتی هنگامی که تجهیزات تولید بتن مطابق الزامات عملکردی تامین می‌شود و روش‌های تولید مناسب استفاده می‌شود، اگر پرسنل تولید توانایی کنترل تجهیزات تولید، کیفیت مصالح و بتن به صورت پایدار را نداشته باشند، دستیابی به بتن باکیفیت مناسب و یکنواخت دشوار است. از آنجایی که کیفیت بتن به راحتی تحت تاثیر عوامل مختلف قرار می‌گیرد، برای متخصصانی که بتن را تولید می‌کنند، داشتن دانش کارشناسی و تجربه مرتبط با کیفیت تولید بتن اهمیت دارد.

متن اصلی

۲-۲-۷ آماده‌سازی محل بتن‌ریزی

۱-۲-۲-۷ همه مواد زاید درون قالب یا محل بتن‌ریزی، مانند گِل و لای، برف و یخ، مواد گیاهی، مواد سُست و کم مقاومت از جمله خرده‌های پلی‌استایرن، مواد و قطعات اضافی ناشی از آرماتوربندی و قالب‌بندی باید از محل بتن‌ریزی جمع‌آوری و برداشته شوند.

۲-۲-۲-۷ قالب‌ها باید به شیوه مناسب تمیز شده و با روغن قالب (ماده رها ساز) مناسب پوشش داده و درزبندی شوند.

۳-۲-۲-۷ قبل از بتن‌ریزی، لازم است بتن قدیمی که در تماس با بتن جدید است به صورتی مرطوب شود که سطح آن اشباع، ولی عاری از آب اضافی باشد. در مواردی که بتن جدید در تماس با مصالح بنایی است باید با جداکننده مناسب از جمله ورق نایلونی از یکدیگر جدا شوند.

۴-۲-۲-۷ همه آرماتورها باید قبل از بتن‌ریزی کاملاً تمیز و عاری از زنگِ سستِ پوسته شده و مواد آلاینده مانند گِل و لای، یخ، روغن، گریس و سایر عواملی که باعث کاهش چسبندگی آرماتورها به بتن می‌شود، باشند. از بکارگیری آرماتورهای دارای زنگِ حفره‌ای یا آن‌هایی که آج خود را از دست داده‌اند، باید خودداری شود.

۵-۲-۲-۷ قبل از ریختن بتن روی سطح بتن قبلی، لایه‌های ضعیف روی آن باید به نحو مناسبی زدوده شود.

۳-۷ ساخت و تولید بتن

۱-۳-۷ کلیات

۱-۱-۳-۷ بتن باید با کیفیت مورد نیاز و به صورت یکنواخت و همگن تولید شود.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۲-۷ آماده‌سازی محل بتن‌ریزی

ت ۱-۲-۲-۷ با توجه به تاثیر نامناسب مواد زاید، روی کیفیت و ظاهر بتن، قبل از روغن کاری قالب‌ها لازم است تا همه مواد زاید با استفاده از فشار هوا، جارو، یا هر روش مناسب دیگری که مورد پذیرش دستگاه نظارت است، زدوده و برداشته شود.

ت ۲-۲-۲-۷ برای روغن کاری قالب‌ها باید با استفاده از روغن (ماده رها ساز) مناسب و طبق دستورالعمل‌های تولیدکنندگان روغن قالب و قالب‌ساز، اقدام به روغن کاری قالب‌ها نمود. باید دقت شود که ضخامت لایه روغن طبق دستورالعمل تولیدکننده روغن قالب باشد. ضمناً لازم است روغن قالب روی سطح قالب شره نکند.

ت ۳-۲-۲-۷ به منظور تماس بهتر بتن جدید با بتن قدیمی، همچنین جلوگیری از جذب آب بتن که منجر به جمع‌شدگی بتن می‌شود، باید بتن قدیمی که در تماس با بتن جدید هستند، به اندازه‌ای مرطوب باشند که باعث مکش آب مخلوط بتن نشود و همچنین دارای آب اضافی نباشد. در صورتی که عدم اتصال بتن جدید به مصالح بنایی یا بتن قدیمی مد نظر باشد، باید از ورق‌های نایلونی یا مواد مشابه استفاده کرد.

ت ۴-۲-۲-۷ هرگونه مواد اضافی چسبیده به میلگرد باید زدوده شود. در صورتی که یک لایه زنگ سست پوسته شده روی میلگرد ایجاد شود، لازم است تا با استفاده از آب پُرفشار، ماسه‌پاشی یا روش مناسب مورد پذیرش دستگاه نظارت، نسبت به زدودن زنگ اقدام نمود. وجود لایه‌های نازک زنگ بر روی میلگرد پس از پاک کردن پوسته‌های زنگ، مشکلی را بوجود نمی‌آورد.

ت ۵-۲-۲-۷ لایه‌های ضعیف سطح بتن قبلی را می‌توان با استفاده از فشار آب (به میزان ۲۰۰ تا ۳۰۰ بار) ماسه‌پاشی یا برس سیمی زدود. بدین ترتیب امکان اتصال بهتری بین بتن قدیم و جدید فراهم می‌شود.

ت ۳-۷ ساخت و تولید بتن

ت ۱-۳-۷ کلیات

ت ۱-۱-۳-۷ به منظور تولید بتن با کیفیت مورد نیاز، استفاده از تجهیزات با عملکرد مناسب، روش‌های تولید مناسب و داشتن متخصصانی که قادر به تضمین کیفیت پایدار بتن باشند، اهمیت دارد. لازم است برای بررسی یکنواختی و همگنی در اختلاط بتن،

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ویژگی‌هایی مانند وزن مخصوص، اسلامپ، مقدار حباب هوا، مقدار ملات و مقاومت، در ابتدا و انتهای پیمانانه آزمایشی اندازه‌گیری و کنترل شود و اختلاف آن‌ها باید در محدوده مجاز **جدول ۲-۷** قرار گیرد.

ت ۲-۱-۳-۷ استفاده از تجهیزات با عملکرد مناسب از اهمیت زیادی برخوردار است، حتی اگر از مصالح منطبق با الزامات کیفی این آیین‌نامه در ساخت بتن استفاده شود، به دلیل نوسان در نسبت اجزاء مخلوط، ناشی از خطاهای سامانه پیمانانه کردن و اختلاط بتن، کیفیت مخلوط بتن می‌تواند دستخوش تغییرات قابل ملاحظه‌ای شود.

الزامات عملکردی برای تجهیزات تولید در **بندهای ۳-۳-۷** و **۴-۳-۷** شرح داده شده است. عوامل موثر در انتخاب ایستگاه مرکزی بتن‌سازی شامل عوامل زیر است: حجم کار، سرعت مورد نیاز برای تولید بتن و الزامات استانداردهایی که با استفاده از آن‌ها کارآمدی سامانه بتن‌سازی تعیین می‌شود.

ظرفیت تولید مجموعه بتن‌سازی به سامانه انتقال مصالح، اندازه محفظه ذخیره و توزین مصالح، حجم وسایل پیمانانه کردن، تعداد و اندازه مخلوط‌کن‌ها، بستگی دارد.

مجموعه‌های بتن‌سازی به سه صورت زیر دسته‌بندی می‌شوند:

- کنترل دستی؛
- نیمه خودکار؛
- تمام خودکار.

از مجموعه بتن‌سازی با روش کنترل دستی در کارهای کوچک که نیاز به سرعت تولید کمی دارند، استفاده می‌شود. در صورت افزایش ظرفیت بتن‌سازی، با روش کنترل دستی با استفاده از افزایش سرعت پیمانانه کردن، خطاهای پیمانانه کردن بیشتر از حد مجاز خواهد شد. این ایراد برای سامانه‌های نیمه خودکار نیز می‌تواند صادق باشد.

ت ۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره‌سازی

ت ۱-۲-۳-۷ مخلوط شدن اندازه‌ها مختلف سنگدانه‌ها با یکدیگر و آلوده شدن مصالح با مواد زبان‌آور و شرایط محیطی، می‌تواند باعث تغییر مشخصات مصالح شود.

ت ۲-۲-۳-۷ شرایط محیطی می‌توانند شامل دمای نگهداری، مدت نگهداری، شرایط رطوبتی محل نگهداری و شرایط روبرویی با اشعه خورشید باشد.

ت ۳-۲-۳-۷ یک سیلوی ذخیره سیمان و افزودنی‌های معدنی باید به‌گونه‌ای ساخته شده باشد که سیمان به هیچ‌وجه در کف یا گوشه‌های سیلو به‌صورت ساکن باقی نماند. توصیه می‌شود سیلو

۲-۱-۳-۷ تجهیزات و روش‌های مورد استفاده برای ذخیره‌سازی، پیمانانه کردن و اختلاط مصالح باید با توجه به عملکرد مورد نیاز، انتخاب و تامین گردند. این تجهیزات و روش‌ها باید به تایید دستگاه نظارت برسد.

۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره‌سازی

۱-۲-۳-۷ اجزاء تشکیل دهنده بتن باید به گونه‌ای ذخیره و جایجا شوند که مشخصات آن‌ها به مقدار قابل توجهی تغییر نکند و انطباق آن‌ها با مشخصات این آیین‌نامه حفظ شود.

۲-۲-۳-۷ در مواردی که ارایه دستورالعمل‌های ویژه‌ای از سوی تامین‌کننده اجزای بتن در مورد ذخیره‌سازی و نگهداری آن ارایه شده باشد، رعایت آن‌ها الزامی است.

۳-۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره‌سازی سیمان و افزودنی‌های معدنی باید مطابق استاندارد ملی ۲۷۶۱ بوده و به‌گونه‌ای

متن اصلی

ساخته شده باشد که رطوبت به داخل محفظه ذخیره نفوذ نکند. همچنین سیمان و افزودنی‌های معدنی باید به‌طور جداگانه ذخیره شوند. انواع سیمان‌ها نیز باید در سیلوهای جداگانه ذخیره و نگهداری شوند. حجم سیلو باید حداقل از سه برابر متوسط حجم مصرف روزانه بیشتر باشد.

۴-۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره‌سازی سنگدانه‌ها باید دارای ساختاری باشند که مصالح به‌صورت جداگانه، بسته به نوع، اندازه و دانه‌بندی طوری ذخیره گردند که دچار جداسازی نشوند. همچنین تجهیزات ذخیره‌سازی باید دارای یک زهکش مناسب به گونه‌ای باشد که رطوبت سنگدانه بتواند در یک محدوده قابل قبول و به‌صورت یکنواخت درآید. لازم است تجهیزات ذخیره‌سازی، دارای ظرفیت کافی باشند.

۵-۲-۳-۷ تجهیزات ذخیره‌سازی افزودنی‌های شیمیایی باید دارای ساختاری باشند تا این افزودنی‌ها به‌صورت جداگانه و بسته به نوع، طوری ذخیره شوند که از هرگونه آلودگی با مواد خارجی، تغییرات در مشخصات، یخ‌زدگی، ته‌نشینی در

تفسیر/توضیح

مجهز به لرزاننده، ضربه‌زن یا یک سیستم هوادهی (یا ترکیبی از آن‌ها) در خروجی سیلو برای جلوگیری از طاق زدن ذرات پودر باشد و از تخلیه یکنواخت مصالح اطمینان حاصل شود. اگر سیمان نتواند به‌طور مستقیم از سیلو به دیگ مخلوط‌کن فرستاده شود، لازم است به سیلوی ذخیره‌ای که در بالای دیگ مخلوط‌کن قرار داده می‌شود، منتقل شود. همچنین باید حداقل از دو سیلوی ذخیره سیمان در ایستگاه مرکزی بتن‌ساز، استفاده کرد. در مواردی که یک نوع سیمان از کارخانه‌های متفاوتی تهیه می‌شود، باید آن‌ها را در سیلوهای جداگانه‌ای انبار کرد. گاه به‌دلیل داغ بودن سیمان‌های ورودی به کارگاه و لزوم کاهش دمای آن قبل از مصرف، توصیه می‌شود از تعداد سیلوهای بیشتر و با حجم اضافی استفاده شود.

ت ۴-۲-۳-۷ چون کیفیت بتن به‌راحتی تحت تاثیر نوسانات رطوبت سنگدانه قرار می‌گیرد، لازم است که اقدامات کنترلی انجام شود تا رطوبت سنگدانه تا حد امکان، در قسمت‌های مختلف آن یکنواخت باشد. برای تجهیزات ذخیره‌سازی در محوطه لازم است تا برای جلوگیری از اختلاط مصالح با اندازه‌های مختلف و نیز ایجاد سقف برای جلوگیری از تغییرات شدید رطوبتی به‌دلیل عوامل جوی، دیواره‌های جداکننده‌ای پیش‌بینی شود. همچنین باید از مخلوط شدن سایر سنگدانه‌ها، گِل و لای، آلاینده‌های گیاهی، یخ، برف و غیره جلوگیری کرد. ضمناً لازم است یک شیب آرام برای زهکشی موثر در کف ایجاد شود. برای تجهیزات ذخیره‌سازی از نوع سیلویی، کف سیلوی ذخیره‌سازی مصالح ریزدانه باید طوری طراحی شود تا زهکشی موثر انجام شده و برای خارج کردن سنگدانه‌های جمع‌شده در کف سیلو باید ابزاری مانند لرزاننده یا ضربه زن تامین شوند. حتی برای تجهیزات ذخیره نوع سیلویی، ایجاد یک سقف بالای محفظه تغذیه برای جلوگیری از نفوذ باران از اهمیت زیادی برخوردار است. برای به‌حداقل رساندن جداسازی و نوسانات در توزیع اندازه ذرات سنگدانه، سنگدانه‌ها تا حد امکان به‌صورت تک اندازه، جداگانه ذخیره و پیمان‌ه شوند، برای مثال سنگدانه ۴/۷۵-۲۵ میلی‌متر باید به محدوده‌های ۱۲/۵-۲۵ میلی‌متر و ۴/۷۵-۱۲/۵ میلی‌متر را تقسیم کرد. همچنین لازم است اقداماتی انجام شود تا از یخ‌زدگی یا افزایش شدید دمای سنگدانه جلوگیری شود. در صورت لزوم، تجهیزات آب پاشی مانند افشانه نیز باید فراهم شود.

ت ۵-۲-۳-۷ برای تایید کیفیت افزودنی‌های شیمیایی که برای طولانی‌مدت ذخیره می‌شوند یا در مورد کیفیت آن‌ها اطمینان وجود ندارد، باید قبل از استفاده، آن‌ها را آزمایش کرد. توصیه می‌شود، جهت جلوگیری از ته‌نشینی مواد افزودنی مایع، یک

متن اصلی

افزودنی‌های مایع، و سایر مواردی که کیفیت آن‌ها را کاهش دهد، جلوگیری شود. افزودنی‌های شیمیایی پودری باید به‌گونه‌ای ذخیره شوند که از جذب رطوبت و کلوخه‌شدن آن‌ها جلوگیری شود.

۶-۲-۳-۷ به‌منظور جلوگیری از بروز خطا در استفاده از اجزای بتن، هر یک از واحدهای ذخیره‌سازی باید به‌طور واضح علامت‌گذاری و مشخص شوند.

۷-۲-۳-۷ شرایط ذخیره‌سازی اجزای بتن باید به‌گونه‌ای باشد که امکان تهیه نمونه از آن برای انجام آزمایش میسر باشد.

۳-۳-۷ تجهیزات توزین و پیمانانه کردن

۱-۳-۳-۷ تجهیزات مورد نیاز برای توزین هر یک از مصالح باید سازگار با فرآیند تولید بتن و قادر به پیمانانه‌کردن هر یک از مصالح با دقت مورد نیاز باشد.

۲-۳-۳-۷ تجهیزات مورد نیاز برای توزین هر یک از مصالح باید به‌طور دوره‌ای، قبل و در طی بهره‌برداری مورد بازرسی قرار گیرند و به‌طور مناسب واسنجی شوند.

۳-۳-۳-۷ دقت باسکول مورد استفاده، تحت بار آزمایشی استاتیکی، باید برابر با بزرگ‌ترین مقدار حاصله از ± 0.15 درصد کل ظرفیت باسکول یا ± 0.4 درصد وزن مواد باشد. دقت باسکول باید به‌صورت ادواری واری واری شده و به تایید دستگاه نظارت برسد.

۴-۳-۳-۷ مصالح باید مطابق طرح مخلوط بتن پیمانانه شود. بدین منظور لازم است اطلاعاتی مانند نوع و مقدار اجزای بتن به‌صورت مکتوب در محل پیمانانه کردن بتن در دسترس اپراتور قرار گیرد. تغییر رطوبت سنگدانه‌ها باید در تواتر مناسب و

تفسیر/توضیح

مخلوطکن یا گردش‌دهنده در آن تعبیه شود. در مواردی که مخزن‌های ذخیره یا لوله‌های انتقال از فولاد ساخته می‌شوند، اقدامات لازم برای جلوگیری از خوردگی لوله‌ها صورت پذیرد.

ت ۶-۲-۳-۷ روی هر یک از سیلوهای سیمان باید علامت‌گذاری (یا شماره‌گذاری) شود به طوری که از فاصله مورد نیاز قابل رویت باشد. همچنین توصیه می‌شود مدارک و مستندات مربوط به نوع سیمان، کارخانه تولید سیمان و مشخصات بارنامه بر اساس شماره سیلو در اتاق کنترل و واحد کنترل کیفیت وجود داشته باشد. علامت‌گذاری مشابه برای سنگدانه، مواد افزودنی شیمیایی و معدنی نیز باید صورت پذیرد.

ت ۷-۲-۳-۷ لازم است تا روی خروجی سیلوهای سیمان و مواد افزودنی معدنی دریچه‌ای برای نمونه‌گیری از محتویات سیلوه‌ها تعبیه شود. محل ذخیره مصالح سنگی باید به‌گونه‌ای باشد که امکان دسترسی پرسنل آزمایشگاه یا کارگاه و ناظر تولید برای مشاهده ظاهری و نمونه‌گیری از مصالح فراهم باشد. همچنین لازم است تا مخازن افزودنی شیمیایی یا آب نیز دارای شیرهایی برای نمونه‌گیری از محتویات آن‌ها باشد.

ت ۳-۳-۷ تجهیزات توزین و پیمانانه کردن

ت ۱-۳-۳-۷ توصیه می‌شود، با توجه به حجم بتن، ابعاد و اهمیت سازه، تجهیزات توزین مناسب برای تولید بتن انتخاب شود. علاوه بر این، تجهیزات مورد استفاده برای توزین هر یک از مصالح باید قادر به پیمانانه‌کردن هر یک از مصالح در محدوده دقت مورد نیاز باشد. نوع الکتریکی تجهیزات توزین به دیگر انواع آن برتری دارد.

ت ۴-۳-۳-۷ تغییر رطوبت سنگدانه‌ها بر اساس w/cm و نسبت اثر گذار است. برای مشخص کردن مقدار رطوبت سنگدانه‌ها از روش‌هایی مانند خشک کردن سریع (از جمله استفاده از اشعه مادون قرمز، مایکروویو یا سایر ابزارهای خشک کردن)، استفاده

متن اصلی

تغییرات شدید رطوبتی اندازه‌گیری شده و از آن‌ها در تعیین مقادیر سنگدانه و آب مصرفی اختلاط استفاده شود.

۵-۳-۳-۷ سیمان، سنگدانه، مواد افزودنی پودری، الیاف و یخ باید به‌صورت وزنی توزین شوند. آب و افزودنی‌های شیمیایی مایع می‌توانند به‌صورت حجمی یا وزنی اندازه‌گیری شوند. برای بتن‌هایی با مقاومت مشخصه ۲۰ مگاپاسکال و کمتر پیمانانه کردن سیمان و یا سنگدانه می‌تواند به‌صورت حجمی انجام شود، در تمام موارد خطاهای پیمانانه کردن اعم از وزنی یا حجمی نباید بزرگتر از مقادیر داده شده در **جدول ۱-۷** باشد.

۶-۳-۳-۷ در مواردی که افزودنی‌های معدنی به‌صورت تجمعی با سیمان وزن می‌شود، دقت اندازه‌گیری آن‌ها باید مطابق **جدول ۱-۷** باشد. در این موارد سیمان و افزودنی معدنی را باید از یک کیف توزین و مجزا از سایر مواد وزن نمود. در ضمن سیمان باید قبل از افزودنی معدنی توزین شود. ۷-۳-۳-۷ در مواردی که سنگدانه‌ها به‌صورت تجمعی و بدنبال هم در یک نوبت وزن می‌شوند، دقت اندازه‌گیری باید مطابق **جدول ۱-۷** باشد.

تفسیر/توضیح

می‌شود. روش مناسب در کارگاه با توجه به عواملی مانند زمان مورد نیاز، تعداد چرخه‌های آزمایش، دقت آزمایش و اقتصادی بودن آن انتخاب می‌شود. اصلاح مقادیر آب و سنگدانه می‌تواند با استفاده از اندازه‌گیری رطوبت ریزدانه به‌وسیله نصب حسگرهای رطوبتی در محفظه‌های ذخیره سنگدانه ریز یا در محل خروجی آن‌ها انجام گیرد.

ت ۵-۳-۳-۷ خطاهای توزین و پیمانانه کردن مصالح شامل خطای باسکول (تجهیزات توزین) و خطای عملکردی درپچه‌ها و شیرهای مختلف است. خطاهای مربوط به تجهیزات پیمانانه کردن از طریق بازرسی روزانه و نگهداری وسایل پیمانانه به مقدار قابل توجهی کاهش یابد. عدم دقت وسایل پیمانانه را می‌توان به‌وسیله وزنه‌های واسنجی تعیین نمود.

ساخت بتن به‌صورت پیمانانه کردن حجمی برای بتن‌های با مقاومت مشخصه ۲۰ مگاپاسکال یا کمتر زمانی می‌تواند مجاز تلقی شود که دارای طرح مخلوط وزنی باشد و مقادیر وزن آن با توجه به چگالی انبوهی سیمان و سنگدانه‌ها و با در نظر گرفتن افزایش حجم ماسه در رطوبت‌های مختلف به مقادیر حجمی تبدیل شده باشد. همچنین در هنگام ساخت بتن باید از پیمانانه‌های مشخص برای برداشتن حجم لازم سیمان و سنگدانه استفاده شود. بدیهی است در صورت عدم رعایت هریک از موارد فوق ساخت بتن بصورت حجمی مجاز نیست. در صورت نامشخص بودن مقادیر حجمی و بدون طرح مخلوط مشخص و استفاده از بیل بعنوان پیمانانه حجمی نمی‌تواند مورد قبول باشد.

به هر حال توصیه می‌شود، تا حد امکان از بتن آماده در مواردی که دسترسی به آن وجود دارد، استفاده شود.

نهادهای ذی‌صلاح در نقاط مختلف کشور بسته به امکانات موجود می‌توانند حد مجاز مقاومت مشخصه یا رده بتن را در این مورد تعیین نمایند. توصیه می‌شود، حد بالای آن از C25 تجاوز ننماید.

ت ۶-۳-۳-۷ در مواردی که سیمان و افزودنی‌های معدنی به‌صورت کیسه‌ای تهیه می‌شوند و تفاوت بین جرم خالص یک کیسه و مقدار جرم چاپ شده در محدوده خطای قابل پذیرش مندرج در **جدول ۱-۷** است، می‌توان پیمانانه کردن را به‌صورت کیسه‌ای انجام داد.

ت ۷-۳-۳-۷ در اغلب موارد توزین تجمعی سنگدانه بکار گرفته می‌شود و سنگدانه‌ها به ترتیب و پشت سر هم در یک مخزن انباشته و توزین می‌شوند.

متن اصلی

۸-۳-۳-۷ در مواردی که از چند افزودنی شیمیایی به طور همزمان در تولید بتن استفاده می شود، باید آن ها را به صورت جداگانه پیمانان نمود، مگر اینکه تولیدکننده افزودنی، پیش اختلاط آن ها را مجاز اعلام نماید.

۹-۳-۳-۷ در مواردی که از مخلوط کن پیوسته استفاده می شود، می توان سنگدانه و سیمان را به صورت وزنی یا حجمی اندازه گیری نمود. به هر حال خطای اندازه گیری نباید بزرگتر از مقادیر داده شده در **جدول ۱-۷** باشد. خطا باید بر مبنای وزن تعیین شود و در صورت پیمانان کردن حجمی، با تبدیل حجم به وزن در هر یک از مصالح در دوره های زمانی مشخص، بسته به ظرفیت مخلوط کن، محاسبه صورت گیرد.

جدول ۱-۷ مقادیر خطای مجاز در اندازه گیری اجزای بتن

اجزای تشکیل دهنده بتن	حداکثر خطای اندازه گیری ها، درصد
آب	-۲
سیمان، سیمان و افزودنی معدنی به صورت همزمان	+۱
سنگدانه ها به طور جداگانه	-۱
سنگدانه ها به صورت تجمعی	+۳
افزودنی معدنی	-۲
افزودنی شیمیایی، الیاف	+۲
	-۳
	+۵

تفسیر/توضیح

ت ۸-۳-۳-۷ افزودنی های شیمیایی باید در محفظه های مجزا پیمانان و همزمان با آب یا مصالح مرطوب به داخل دیگ مخلوط کن ریخته شوند. این افزودنی ها نباید در تماس مستقیم با مصالح خشک مانند سیمان یا سنگدانه های خشک قرار گیرند.

ت ۹-۳-۳-۷ مخلوط کن های پیوسته مخلوط کن هایی هستند که به صورت پیوسته بتن تولید می کنند و اجزای بتن نیز به صورت پیوسته وارد مخلوط کن می شود. در این نوع مخلوط کن ها مقدار اجزای بتن شامل: سنگدانه، آب و افزودنی ها معمولاً به صورت حجمی، مطابق نسبت های مخلوط و بر اساس مقدار سیمان مورد نیاز در هر ساعت و به صورت نسبی از آن اندازه گیری می شود. در هنگام استفاده از یک مخلوط کن پیوسته، لازم است تجهیزات اندازه گیری قبل از آغاز کار واسنجی شوند. این واسنجی باید با اندازه گیری وزن مصالحی که هم زمان تهیه شده اند انجام شود.

۴-۳-۷ مخلوط کن ها و اختلاط بتن

۱-۴-۳-۷ مصالح تشکیل دهنده بتن باید به طور کامل مخلوط شوند تا بتن یکنواخت و همگنی به دست آید. برای تولید بتن سازه ای، مخلوط کردن بتن به صورت دستی مجاز نیست.

ت ۴-۳-۷ مخلوط کن ها و اختلاط بتن

ت ۱-۴-۳-۷ به منظور به دست آوردن بتنی همگن، لازم است مصالح مطابق نسبت های مخلوط، در مخلوط کن با عملکردی مناسب و در مدت زمان اختلاط لازم، همگن شود. مخلوط کن های بتن به دو نوع کلی ناپیوسته و پیوسته تقسیم می شوند. در مخلوط کن های ناپیوسته پس از پیمانان کردن مقادیر اجزای بتن و ورود آن ها به مخلوط کن، عملیات اختلاط صورت می گیرد و سپس بتن تولید شده تخلیه می شود. بدین ترتیب با تکرار این چرخه بارگیری، اختلاط و تخلیه، این نوع مخلوط کن ها نوبت به نوبت بتن می سازند. در مخلوط کن های پیوسته، اجزاء به صورت پیوسته و به صورت نرخ حجم یا وزن بر زمان وارد مخلوط کن می شوند و عملیات اختلاط و تخلیه نیز به صورت پیوسته صورت می گیرد. اغلب مخلوط کن های مورد استفاده در تولید بتن از نوع ناپیوسته هستند.

متن اصلی

۲-۴-۳-۷ عملکرد مخلوط‌کن باید به نحوی باشد که در مدت زمان اختلاط مورد نظر، حداکثر تغییرات در چگالی بتن، مقدار درشت‌دانه، مقاومت فشاری، حباب هوا و اسلامپ بتن در قسمت‌های مختلف بتن، مطابق الزامات استاندارد ملی ۶۰۴۴ یا جدول ۲-۷ باشد.

جدول ۲-۷ الزامات کارآمدی مخلوط‌کن‌ها در تولید مخلوط همگن

موضوع	حداکثر مجاز تغییرات، درصد (۱)
چگالی بتن	۱٫۰
مقدار درشت‌دانه	۶٫۰
میانگین مقاومت فشاری سه نمونه ۷ روزه	۷٫۵
مقدار حباب هوا	۲۰
مقدار اسلامپ	۲۰
۱- مقدار اختلاف بین نتیجه دو نمونه (میانگین سه نمونه از هر یک) گرفته شده از حدود ۱۵٪ و ۸۵٪ بتن تخلیه شده از مخلوط‌کن تعیین می‌شود. این اختلاف بر مقدار متوسط نتیجه دو نمونه تقسیم شده و به‌صورت درصد ارایه می‌شود.	

تفسیر/توضیح

ت ۲-۴-۳-۷ مخلوط‌کن‌های ناپیوسته به دو نوع گرانشی (بشکه‌ای) و نیرویی (اجباری) تقسیم می‌شوند. برای نوع بشکه‌ای، مخلوط‌کن‌هایی با محور ثابت و مخلوط‌کن‌هایی با محور کج شونده وجود دارند. مخلوط‌کن‌های نیرویی، در انواع مخلوط‌کن‌های با محور قائم مانند نوع تابه‌ای (تغاری) و مخلوط‌کن‌های با محور افقی (پارویی) در دو نوع تک‌محوره و دومحوره وجود دارند. کارایی مخلوط‌کن و کفایت اختلاط به‌وسیله اندازه‌گیری تغییرات در نتایج آزمایش مقاومت فشاری، تعیین مقدار حباب هوا و مقدار اسلامپ نمونه‌های بتن گرفته شده از بخش‌های مختلف بتن تولید شده تعیین می‌شود. اگر نتایج آزمایش، الزامات استاندارد ملی ۶۰۴۴ را تأمین نکند، می‌توان گفت که ساختار مخلوط‌کن مناسب نیست یا تیغه‌های آن ساییده شده و یا مدت زمان اختلاط ناکافی است.

برای انجام آزمایش‌های یکنواختی مخلوط‌کن‌ها، جهت مقایسه نمونه‌های بتن باید بعد از تخلیه تقریباً ۱۵ درصد و ۸۵ درصد از بتن، گرفته شود. دقت شود که از ۱۰ درصد اول و ۱۰ درصد آخر بتن تخلیه شده نمونه‌برداری صورت نگیرد.

مخلوط‌کن بتن از نوع نیرویی برای بتن سفت، بتن با سیمان زیاد و بتن‌های ویژه (بتن سبک، بتن پرمقاومت و بتن باروانی زیاد و خودتراکم) مناسب است. به‌طور کلی زمان اختلاط لازم در مخلوط‌کن نوع نیرویی می‌تواند از نوع گرانشی، کوتاه‌تر باشد. کامیون‌های مخلوط‌کن بتن که عمدتاً برای انتقال بتن به‌کار می‌روند، در واقع نوعی مخلوط‌کن گرانشی بشکه‌ای با محور ثابت هستند که روی کامیون نصب شده‌اند.

مخلوط‌کن‌ها باید مرتباً با فواصل زمانی مورد نیاز و جهت تشخیص مشکلات احتمالی چسبیدگی بتن یا ملات سخت‌شده به بدنه و پره‌ها، بازرسی شوند. تیغه‌های مخلوط‌کن نیز باید از نظر فرسودگی بازرسی گردند. اگر تغییرات مشاهده شده به‌قدری زیاد باشد که عملکرد دستگاه مورد تردید قرار گیرد، آزمایش‌های قید شده در استاندارد ملی ۶۰۴۴ باید انجام گیرد تا مشخص شود که تعمیر یا تعویض دستگاه، مورد نیاز است یا خیر.

ت ۳-۴-۳-۷ با توجه به اینکه هنگام بارگیری مصالح به داخل دیگ مخلوط‌کن، مجموع حجم اجزاء تشکیل دهنده بتن بیشتر از حجم بتن تازه تولید شده است، باید حجم پیمانته بتن به‌مراتب کمتر از ظرفیت اسمی دیگ مخلوط‌کن باشد تا عمل اختلاط بخوبی انجام شده و مصالح از آن بیرون نریزد.

با توجه به حرکت کامیون مخلوط‌کن در سربالایی‌ها، بدلیل امکان بیرون ریختن بتن، محدودیت ۸۰ درصد ظرفیت اعمال می‌شود.

۳-۴-۳-۷ حجم بتنی که در کامیون مخلوط‌کن ساخته می‌شود نباید بیش از دو سوم ظرفیت اسمی دیگ آن باشد. همچنین حجم بتن مخلوط شده که با کامیون مخلوط‌کن حمل می‌شود، نباید از ۸۰ درصد ظرفیت اسمی دیگ آن تجاوز کند.

متن اصلی

۷-۳-۴-۴ حداقل زمان اختلاط بتن باید به گونه‌ای باشد که مخلوط همگن حاصل شود. زمان اختلاط پس از ورود همه اجزاء بتن به درون دیگ مخلوط‌کن محاسبه می‌شود. این زمان نباید کمتر از ۱/۵ دقیقه برای مخلوط‌کن‌های گرانشی (به جز کامیون مخلوط‌کن) و یک دقیقه برای مخلوط‌کن‌های نیرویی با ظرفیت ۰/۷۵ متر مکعب در نظر گرفته می‌شود. برای هر ۰/۷۵ متر مکعب اضافی، ۱۵ ثانیه اضافه می‌شود. به کارگیری زمان کمتر در صورتی مجاز است که با توجه به بند ۷-۳-۴-۲ بتوان نشان داد که همگنی لازم بوجود می‌آید. در مواردی که از کامیون مخلوط‌کن برای مخلوط کردن استفاده می‌شود، باید ۷۰ الی ۱۰۰ دور مطابق با سرعت تعیین شده (سرعت تند) توسط کارخانه سازنده بچرخد تا الزامات یکنواختی بتن حاصل شود.

۷-۳-۴-۵ حداکثر زمان اختلاط نباید بیشتر از سه برابر حداقل زمان اختلاط که در بند ۷-۳-۴-۴ تعیین شده، باشد. در مواردی که از مواد حباب‌زا استفاده می‌شود، لازم است حداقل و حداکثر زمان اختلاط با انجام آزمایش کارگاهی مشخص شود.

۷-۳-۴-۶ سطح داخلی مخلوط‌کن باید قبل از آغاز به کار فرآیند اختلاط و در اولین پیمانه، آغشته به ملات شود و یا ۵ درصد به وزن آب و مواد سیمانی و ماسه اضافه شود.

۷-۳-۴-۷ ترتیب و آرایش ورود اجزای بتن به داخل مخلوط‌کن باید به نحوی باشد که موجب دشواری در دستیابی به بتن همگن نشود.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۳-۴-۴ زمان لازم برای اختلاط کافی در مخلوط‌کن به مقدار قابل توجهی به نوع مخلوط‌کن، ظرفیت آن، حجم مخلوط، نسبت‌های مخلوط بتن، نوع افزودنی و روش تغذیه مصالح بستگی دارد. همچنین اگر بتوان تغییرات شدت جریان برق مخلوط‌کن را اندازه‌گیری کرد، چنانچه شدت جریان در حین اختلاط به صورت ثابت و پایدار درآید، مدت زمان رسیدن به این وضعیت را می‌توان به عنوان حداقل زمان اختلاط پیشنهادی در نظر گرفت. برای بتن با اسلامپ کم، بتن خودتراکم، بتن حاوی افزودنی معدنی خیلی ریز (مانند دوده سیلیس) یا افزودنی‌های شیمیایی یا بتن پرمقاومت و بتن الیافی، بهتر است که زمان اختلاط، طولانی‌تر شود. برای اختلاط بتن‌های ویژه به ۱۱ مراجعه کنید.

در کامیون‌های مخلوط‌کن، معمولاً سرعت دوران بیش از ۱۲ دور در دقیقه راه، سرعت تند و کمتر از ۶ دور در دقیقه راه، سرعت کند می‌نامند.

ت ۷-۳-۴-۵ اگر بتن برای مدتی طولانی مخلوط شود، به ویژه در مخلوط‌کن نیرویی، یا مواردی که سنگدانه، سخت نبوده و حداکثر اندازه اسمی سنگدانه زیاد است، نه تنها کارایی بتن در زمان تخلیه کاهش می‌یابد، بلکه افت اسلامپ آن نیز با گذشت زمان بیشتر می‌شود. حداکثر مدت زمان اختلاط باید به دلیل خرد شدن سنگدانه، افزایش مقدار پودر سنگ و افزایش دما به دلیل سایش مصالح با بدنه مخلوط‌کن و کاهش حباب هوای عمده، محدود شود. در کامیون مخلوط‌کن حداکثر تعداد چرخش دیگ (مجموع دوران کند و تند) توصیه می‌شود به ۳۰۰ دور محدود شود. تعداد چرخش توصیه شده با دور تند محدود به ۱۰۰ دور می‌شود.

ت ۷-۳-۴-۶ در پیمانه اول نمی‌توان به بتن با نسبت‌های مخلوط مورد نظر دست یافت، زیرا بخشی از ملات آن به سطح دیواره مخلوط‌کن می‌چسبند. بنابراین باید مقدار مناسبی از ملات بتن جهت جبران این نقیصه در پیمانه اول اضافه شود یا پس از ساخت و تخلیه یک ملات، بتن مورد نظر را ساخت. این توصیه برای ساخت مخلوط‌های آزمایشی در آزمایشگاه نیز قابل استفاده است.

ت ۷-۳-۴-۷ چون ترتیب و آرایش مناسب بارگیری مصالح به داخل مخلوط‌کن بسته به نوع مخلوط‌کن، زمان اختلاط، نوع و دانه‌بندی سنگدانه، مقدار آب، مقدار سیمان و نوع افزودنی‌ها تغییر می‌کند، این امر باید با توجه به مشخصات بتن مخلوط‌شده و تطابق آن با الزامات جدول ۷-۲ تعیین شود. ورود سیمان و ماسه قبل از بقیه مصالح می‌تواند باعث دشواری در اختلاط، بویژه در مخلوط‌کن‌های گرانشی شود. همچنین آرایش محل ورود سیمان و سنگدانه ریز و

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

درشت می‌تواند در دشواری اختلاط و زمان دستیابی به مخلوط همگن تاثیر بسزائی داشته باشد.

۸-۴-۳-۷ در مخلوط‌کن‌های ناپیوسته، قبل از تخلیه بتن پیمانہ قبلی، نباید مصالح پیمانہ جدید وارد مخلوط‌کن شود.

۹-۴-۳-۷ مخلوط‌کن‌ها باید بعد از اتمام هر نوبت کاری و یا ایجاد وقفه طولانی بین نوبت‌های بتن‌سازی، شسته شوند.

ت ۱۰-۴-۳-۷ مخلوط‌کن‌های پیوسته در شروع ساخت بتن و یا تغییر نسبت‌های مخلوط، به دلیل امکان تولید بتن با کیفیت نامطلوب، نباید مورد استفاده قرار گیرند.

۱۰-۴-۳-۷ مخلوط‌کن‌های پیوسته باید مطابق الزامات استاندارد ملی ۶۰۴۳ باشند. زمانی که از «مخلوط‌کن پیوسته» استفاده می‌شود، بخش ابتدایی بتن ساخته شده، نباید مورد استفاده قرار گیرد.

۱۱-۴-۳-۷ پرونده کار روزانه همه مخلوط‌های ساخته شده در کارگاه باید به‌طور تفصیلی و مشتمل بر مشخصات بتن، از جمله موارد زیر ثبت و نگهداری شود:

- تاریخ و زمان اختلاط و بتن‌ریزی؛

- مقادیر به‌کار رفته برای اختلاط مصالح و نوع اجزای بتن؛

- نتایج آزمایش‌های بتن تازه؛

- دمای بتن و دمای محیط در هنگام بتن‌ریزی؛

- محل نهایی و حجم تقریبی بتن‌های ریخته شده در سازه.

۵-۳-۷ بازرسی و کنترل تجهیزات تولید**ت ۵-۳-۷ بازرسی و کنترل تجهیزات تولید**

بازرسی و کنترل تجهیزات باید بصورت دوره‌ای طبق استاندارد ملی ۹۶۰۱ انجام شود و طی آن باید اطمینان ایجاد نماید که تجهیزات ذخیره‌سازی، توزین و اندازه‌گیری، مخلوط‌کن و ابزار کنترلی، مانند اندازه‌گیری مقدار رطوبت موجود در سنگدانه‌ها، در شرایط کارکرد خوبی قرار دارند. تواتر بازرسی‌ها و آزمایش‌ها برای تجهیزات در **جدول ۲-۷** ارائه شده است.

جدول ۳-۷ تواتر کنترل تجهیزات

ردیف	تجهیزات	بازرسی/آزمایش	هدف	حداقل تواتر (۱)
۱	انباشته و مخزن سنگدانه	بازرسی چشمی	برای اثبات تطابق با الزامات	- یک مورد در هفته
۲	تجهیزات توزین	بازرسی چشمی	برای اثبات اینکه تجهیزات توزین در شرایط تمیز و عملکرد صحیح هستند.	- روزانه
۳		آزمایش تجهیزات توزین	برای تامین الزامات بند ۳-۷-۲	- در زمان نصب - به صورت دوره‌ای - در زمان تردید
۴		بازرسی چشمی	برای اثبات اینکه تجهیزات اندازه‌گیری تمیز و دارای عملکرد صحیح هستند	- ابتدای کار روزانه
۵	وسایل پیمانانه (سنجش) مواد افزودنی شیمیایی	آزمایش تجهیزات اندازه‌گیری و تخلیه کامل	برای تامین الزامات بند ۳-۷-۲	- در زمان نصب - به صورت دوره‌ای بعد از نصب - در زمان تردید
۶	وسایل پیمانانه آب	آزمایش تجهیزات اندازه‌گیری	برای تامین الزامات بند ۳-۷-۲	- در زمان نصب - به صورت دوره‌ای بعد از نصب - در زمان تردید
۷	تجهیزات اندازه‌گیری مستمر مقدار رطوبت سنگدانه‌ها	مقایسه مقدار واقعی با مقدار قرائت شده توسط رطوبت‌سنج	برای اثبات مقادیر صحیح	- در زمان نصب - به صورت دوره‌ای بعد از نصب - در زمان تردید
۸	سیستم پیمانانه کردن	بازرسی چشمی	اثبات اینکه تجهیزات پیمانانه کردن به طور صحیح کار می‌کند	روزانه
۹		مقایسه جرم واقعی اجزا بتن (روش مناسب بسته به سیستم پیمانانه کردن) در یک پیمانانه با جرم هدف و در موردی که پیمانانه خودکار ثبت می‌شود با توجه به جرم ثبت شده	برای بررسی تطابق	- در زمان نصب - به صورت دوره‌ای بعد از نصب - در زمان تردید
۱۰	تجهیزات آزمایش	واسنجی مطابقت با استاندارد مرتبط	برای بررسی تطابق	- به صورت دوره‌ای - برای تجهیزات تعیین مقاومت فشاری، حداقل یک بار در سال
۱۱	مخلوط‌کن‌ها (شامل کامیون‌های مخلوط‌کن)	بازرسی چشمی	بررسی سایش پرها و دیگ	- به صورت دوره‌ای

۱- تواتر دوره‌ای بسته به نوع تجهیزات و حساسیت آن در زمان استفاده و شرایط تولید کارخانه دارد.

متن اصلی

۴-۷ انتقال بتن و بتن‌ریزی

۱-۴-۷ کلیات

برای حصول بتن با کیفیت مورد نظر، باید جزئیات برنامه انتقال بتن و بتن‌ریزی قبل از شروع کار مشخص شده و به تایید دستگاه نظارت رسیده باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۷ انتقال بتن و بتن‌ریزی

ت ۱-۴-۷ کلیات

ملاحظات اصلی که باید قبل از شروع بتن‌ریزی در نظر گرفته شود شامل موارد زیر است:

الف - برنامه زمان‌بندی بتن‌ریزی

برنامه زمان‌بندی بتن‌ریزی باید با در نظر گرفتن عوامل مختلفی تهیه شود، از جمله: نوع و شکل سازه، ارتباط بتن‌ریزی با سایر عملیات اجرایی پروژه و برنامه زمان‌بندی کلی پروژه، حجم کل بتن‌ریزی، روش تامین، فاصله حمل و حجم بتن که در هر مقطع زمانی باید تامین شود و صعوبت اجرایی هر بخش.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ب - تجهیزات و نیروی انسانی

نوع، ظرفیت و تعداد ماشین‌آلات لازم برای انتقال بتن، بتن‌ریزی و تراکم و همچنین نیروی انسانی باید با در نظر گرفتن مواردی مانند وضعیت کارگاه، نوع و شکل سازه، فاصله حمل بتن، ابعاد مقطعی که باید بتن‌ریزی شود، حجم بتن‌ریزی مقطع، دستورالعمل‌های بتن‌ریزی، آهنگ بتن‌ریزی، حجم بتن قابل تامین، ظرفیت و تعداد لرزاننده‌ها، نوع مصالح و نسبت‌های مخلوط بتن تعیین شود.

پ - مسیرهای انتقال بتن

مسیرهای انتقال بتن باید به نحوی تعیین و انتخاب شود که امکان انتقال ساده‌تر و سریع‌تر بتن به وجود آید و زمان و فاصله حمل به حداقل ممکن برسد.

ت - مقطع بتن‌ریزی، محل درزهای اجرائی و روش آماده‌سازی درزها

مقطع بتن‌ریزی باید براساس حجم بتن‌ریزی در هر نوبت تعیین شود. این حجم بر اساس حجم بتن قابل تامین، برنامه زمان‌بندی اجرا، شکل مقطع، ظرفیت بتن‌ریزی، زمان مجاز توقف‌ها حین بتن‌ریزی و موقعیت درزهای اجرائی تعیین می‌شود. چنانچه به دلیل ملاحظات اجرائی، درز اجرائی لازم در نقشه‌ها مشخص نشده باشد، محل آن باید با در نظر گرفتن تنش‌ها در مقطع، ملاحظات دوام و نحوه آرماتورگذاری در محل درز و با تایید دستگاه نظارت انتخاب شود و از انتخاب آن به صورت تصادفی و براساس پیشرفت کار اجتناب شود. جزییات در **فصل ۱۰** ارایه شده است.

ث - ترتیب و نرخ بتن‌ریزی

ترتیب و نرخ بتن‌ریزی در هر مقطع باید با در نظر گرفتن شکل سازه، وضعیت تولید بتن، ظرفیت بتن‌ریزی، توقف‌های مجاز، تجهیزات موجود و همچنین ملاحظات مربوط به رانش بتن در بدنه قالب‌ها و سیستم نگهداری قالب انتخاب شود. در برخی سازه‌ها مانند سقف‌ها، تیرهای یکسره و قوس‌ها عدم توجه به بارگذاری ناشی از بار بتن تازه می‌تواند منجر به ناپایداری قالب و یا خرابی سیستم نگهدارنده قالب‌ها شود.

ت ۷-۴-۲ زمان مجاز بتن‌ریزی

ت ۷-۴-۲ با توجه به تغییر کیفیت بتن تازه در طول زمان، پس از تولید آن، بهتر است زمان انتقال بتن، بتن‌ریزی و تراکم به حداقل ممکن برسد. در اغلب کارهای اجرائی به دلیل محدودیت‌های مختلف، امکان اتمام بتن‌ریزی در یک زمان کوتاه وجود ندارد. این محدودیت‌ها شامل محدودیت در تولید و انتقال بتن، مسیرهای انتقال، موقعیت عضو سازه و همچنین محدودیت در تراکم، انبوهی

۷-۴-۲ زمان مجاز بتن‌ریزی

۷-۴-۲-۱ حداکثر زمان مجاز، برای عملیات بتن‌ریزی، شامل انتقال، بتن‌ریزی و تراکم، در دمای محیطی کمتر از ۲۵ درجه سلسیوس، ۲ ساعت پس از ساخت بتن می‌باشد. در دمای بالاتر از ۲۵ درجه، این زمان باید به ۱/۵ ساعت محدود شود.

متن اصلی

در صورت استفاده از وسایل حمل بتن، بدون دیگ چرخان، از محل تولید تا محل بتن ریزی، زمان‌های فوق، نیم ساعت کاهش می‌یابد.
در صورت به‌کارگیری مواد دیرگیرکننده، می‌توان زمان‌های فوق را افزایش داد.

تفسیر/توضیح

و درهمی آرماتورها و محدودیت در تجهیزات و نیروی انسانی است. بنابراین ضروری است که برنامه بتن‌ریزی با در نظر گرفتن این محدودیت‌ها تهیه شود.
در استاندارد ملی ۶۰۴۴، محدودیت «زمان حمل» ارایه شده است در حالی‌که در این آئین‌نامه زمان لازم برای بتن‌ریزی و تراکم نیز، به مدت تقریبی نیم ساعت به آن اضافه شده است.
چنانچه در بتن‌ریزی، حداقل اسلامپ مورد نیاز با رعایت زمان مندرج در این آئین‌نامه تامین نشود، باید زمان مجاز از ساخت تا بتن‌ریزی کاهش یابد و یا با تغییراتی در طرح مخلوط مانند اسلامپ اولیه بیشتر و یا استفاده از مواد افزودنی دیرگیرکننده، این مشکل برطرف شود. همچنین در صورتی‌که روانی مورد نیاز بتن در پای کار تامین شود، می‌توان، محدودیت‌های زمان حمل را با نظر دستگاه نظارت، افزایش داد.
استفاده از مواد افزودنی دیرگیرکننده، روش موثری برای جلوگیری از کاهش (افت) اسلامپ است و استفاده از مواد افزودنی روان‌کننده برای بتن‌هایی که به اسلامپ بیشتر نیاز دارند، توصیه می‌شود. محدودیت‌های ذکر شده برای مخلوط‌هایی است که آب به آن‌ها اضافه شده است و برای مخلوط‌های خشک (بدون آب) محدودیتی وجود ندارد. به هر حال در اغلب موارد بدلیل مرطوب بودن سنگدانه‌ها (بویژه ماسه‌ها)، بهتر است محدودیت‌های بتن آماده تا حد امکان رعایت شود.

۳-۴-۷ انتقال بتن

۱-۳-۴-۷ کلیات

انتقال بتن از مخلوط‌کن تا محل نهایی بتن باید چنان صورت گیرد که از جداشدگی یا هدر رفتن بتن جلوگیری شود. همچنین انتقال بتن باید به نحوی باشد که حالت خمیری بتن، بین بتن‌ریزی‌های متوالی، حفظ شود.

ت ۳-۴-۷ انتقال بتن

ت ۱-۳-۴-۷ کلیات

جداشدگی بتن و ایجاد درز سرد، دو پدیده نامطلوب در انتقال بتن و بتن‌ریزی هستند که توجه به آن‌ها ضروری است.
انتقال بتن به دو بخش: انتقال از محل تولید بتن تا محل بتن‌ریزی، و انتقال از محل بتن‌ریزی به درون قالب، تقسیم می‌شود. روش انتقال باید امکان تحویل بتن در محل نهایی با حفظ کیفیت که شامل نسبت آب به سیمان، اسلامپ، درصد حباب هوا و یکنواختی است را فراهم نماید. پارامترهای مختلفی باید برای انتخاب روش و تجهیزات مناسب انتقال بتن مد نظر قرار گیرد. از جمله نسبت‌های مخلوط بتن، دسترسی‌ها، نرخ تحویل بتن در محل، محل ایستگاه تولید بتن و شرایط آب و هوایی. این پارامترها تعیین‌کننده نوع مناسب و در عین حال اقتصادی روش انتقال بتن هستند.
تجهیزات حمل بتن باید طبق استاندارد ملی ۹۶۰۲ مورد کنترل و بازرسی قرار گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در بین دو درز ساخت، اعم از افقی یا قائم، بتن‌ریزی باید به صورت پیوسته و بدون ایجاد درز سرد انجام شود. درز سرد زمانی ایجاد می‌شود که نتوان لرزاننده درونی را تحت وزن خود به درون بتن فروبرد.

ت ۷-۴-۳-۲ انتقال بتن از محل تولید بتن تا محل بتن‌ریزی

انتقال بتن از محل تولید بتن تا محل بتن‌ریزی با روش‌های مختلفی نظیر کامیون مخلوط‌کن، تسمه نقاله، جام بتن که روی کامیون، کابل و یا ریل حمل می‌شود، فرغون، دامپر و کامیون حمل بتن با و یا بدون هم‌زننده انجام می‌شود.

با توجه به محدودیت زمان تولید بتن تا اتمام بتن‌ریزی، توصیه می‌شود که زمان ساخت تا تخلیه بتن به حداکثر یک ساعت محدود شود. در غیر این صورت برای زمان‌های بیشتر می‌توان از مواد افزودنی دیرگیر استفاده نمود. در هر حال کل زمان ذکر شده از ساخت بتن تا اتمام بتن‌ریزی باید شرایط بند ۷-۴-۲ را تامین نماید.

در مواردی که فاصله حمل، زیاد، یا اسلامپ بتن، زیاد می‌باشد، بهتر است از کامیون حمل بتن با دور کم برای انتقال بتن استفاده نمود. در مواردی که بتن با اسلامپ ۵ سانتی‌متر و یا کمتر و برای فواصل کمتر از ۱۰ کیلومتر (یا کمتر از یکساعت) انتقال می‌یابد، می‌توان از دامپ تراک یا جامی که توسط ماشین حمل می‌شود استفاده نمود. در این حالت باید از عدم جداسازی اطمینان حاصل کرد، به‌گونه‌ای که تغییرات در اسلامپ و درصد حباب هوا کم باشد.

۷-۴-۳-۲ انتقال بتن از محل تولید بتن تا محل بتن‌ریزی

الف) در مواردی که در بتن‌ریزی از بتن آماده استفاده می‌شود، ضوابط استاندارد ملی ۶۰۴۴ باید رعایت شود.

ب) در مواردی که بتن در مخلوط‌کن مرکزی مخلوط می‌شود، حجم بتن نباید از ۸۰ درصد ظرفیت اسمی دیگ (جام) کامیون مخلوط‌کن تجاوز کند. بعد از افزوده شدن آب اختلاط، هیچ آبی نباید به بتن اضافه شود. چنانچه نیاز به افزایش روانی بتن در محل مصرف باشد، با تایید دستگاه نظارت می‌توان از مواد روان‌کننده و یا دوغاب سیمان با نسبت آب به سیمان مساوی یا کمتر از بتن اصلی استفاده نمود.

پ) در مواردی که اسلامپ بتن، بیشتر از حد مجاز باشد، نسبت آب به سیمان و اسلامپ مورد نظر را می‌توان با افزودن سیمان و در صورت لزوم ماسه، با تایید دستگاه نظارت تامین نمود. در این موارد پس از افزودن مصالح جدید، دیگ کامیون مخلوط‌کن باید ۷۰ دور با سرعت تند بچرخد تا همگنی بتن تامین شود. همچنین باید دقت داشت که محدودیت حداکثر مجاز سیمان مصرفی و دیگر محدودیت‌های ذکر شده نیز رعایت شود.

ت) در تمام موارد، باید اطمینان حاصل نمود که روش انتقال بتن امکان تخلیه آسان، جلوگیری از جداسازی در هنگام انتقال، حداقل تغییر در اسلامپ و درصد حباب هوا را، مقدور سازد.

ت ۷-۴-۳-۳ انتقال بتن از محل بتن‌ریزی تا درون قالب

الف - انتقال بتن با پمپ

بتن‌ریزی به کمک پمپ، سرعت بتن‌ریزی را نسبت به سایر روش‌ها افزایش می‌دهد. این روش نیازمند برنامه‌ریزی‌های لازم به‌منظور تعیین نوع و تعداد پمپ‌ها، طرح مخلوط مناسب و لوله‌گذاری صحیح است.

پمپ‌پذیری مناسب بتن شرط لازم برای بتن‌ریزی با پمپ است. بنابراین در طرح مخلوط بتن پمپی باید ملاحظات از جمله وجود

۷-۴-۳-۳ انتقال بتن از محل بتن‌ریزی تا درون قالب

الف - انتقال بتن با پمپ

در انتقال بتن با پمپ باید موارد «الف» تا «ح» زیر مورد توجه قرار گیرد:

الف) قبل از بتن‌ریزی با پمپ باید جزئیات آن مانند نوع پمپ، قطر لوله‌ها، مسیر لوله‌ها و نرخ تخلیه بتن مشخص شود.

متن اصلی

همچنین پمپ‌پذیری بتن باید به گونه‌ای باشد که امکان حمل و ریختن بتن با سهولت انجام شود.

ب) قطر لوله باید براساس نوع و کیفیت بتن، حداکثر اندازه سنگدانه، وضعیت پمپ کردن، ایمنی و نرخ آن انتخاب شود. موقعیت پمپ باید در محلی باشد که حداقل طول و خم در لوله‌های پمپ به کار برده شود.

پ) در انتقال بتن به وسیله پمپ، باید نسبت حداکثر اندازه اسمی سنگدانه به کوچک‌ترین قطر داخلی لوله انتقال بتن، از ۰٫۳۳ کمتر باشد.

ت) تعداد و نوع پمپ باید براساس سرعت تخلیه بتن، سرعت بتن‌ریزی در قطعه، ارتفاع و طول حمل بتن و شرایط آب و هوایی انتخاب شود.

ث) تجهیزات پمپ باید طوری طراحی و تهیه گردند که امکان بتن‌ریزی پیوسته به وجود آید. در مواردی که احتمال قطع بتن به مدت نسبتاً طولانی، در حین بتن‌ریزی، وجود دارد باید روش‌هایی برای جلوگیری از افت کیفیت بتن پیش بینی شود.

ج) پمپ بتن باید بتواند فشار لازم برای انتقال بتن را با توجه به طول لوله‌های افقی و عمودی و نوع بتن تامین نماید.

چ) قبل از شروع بتن‌ریزی اصلی با پمپ، لازم است از دوغاب یا ملات به منظور لغزان کردن سطوح داخلی لوله و با هدف جلوگیری از گرفتگی لوله‌ها استفاده نمود. این دوغاب یا ملات نباید داخل قالب ریخته شود.

ح) در فواصل نزدیک به پمپ، نباید از لوله‌های انعطاف‌پذیر استفاده شود.

تفسیر/توضیح

خمیر کافی در بتن و افت اسلامپ ناشی از گذشت زمان تا شروع بتن‌ریزی با پمپ و همچنین افت اسلامپ ناشی از پمپ‌کردن در نظر گرفته شود. لذا قبل از شروع بتن‌ریزی، باید نوع، موقعیت و تعداد پمپ‌ها، مسیر لوله‌ها، نوع و قطر لوله‌ها، نرخ تخلیه بتن و سایر موارد مشخص شود.

شکل و درصد ذرات ریز موجود در ماسه نقش اساسی در پمپ‌پذیری بتن دارد. ماسه گرد گوشه برای بتن پمپی ارجحیت دارد. توصیه می‌شود، درصد ذرات گذشته از الک ۰٫۳ میلی‌متر (شماره ۵۰) بین ۱۵ تا ۳۰ درصد و گذشته از الک ۰٫۱۵ میلی‌متر (شماره ۱۰۰) بین ۵ تا ۱۰ درصد وزن ماسه باشد.

قطر مناسب لوله‌ها بعد از تعیین حداکثر اندازه سنگدانه، ظرفیت بتن‌ریزی و غیره تعیین می‌شود. توان مورد نیاز پمپ با افزایش قطر لوله‌ها کاهش می‌یابد و می‌تواند یک مزیت محسوب شود، ولی باید دقت کرد که قطر بالاتر لوله‌ها منجر به صعوبت در جابجایی لوله‌ها و در نتیجه کاهش بازدهی کل کار نشود. در بتن‌ریزی با پمپ در اکثر موارد از لوله‌هایی با قطر داخلی ۱۰۰ تا ۱۲۵ میلی‌متر استفاده می‌شود. در بتن‌ریزی با احجام زیاد، از لوله با قطر ۱۵۰ میلی‌متر هم استفاده می‌شود.

برای کاهش فشار پمپ و گرفتگی لوله‌ها باید با انتخاب مسیر مناسب، طول لوله‌ها و تعداد خم‌ها را به حداقل ممکن کاهش داد. در نزدیکی خم‌ها و یا در محل کاهش مقطع لوله، آشفتگی جریان و افت فشار رخ می‌دهد که می‌تواند منجر به گرفتگی لوله‌ها شود. در این موارد باید از خم با شعاع زیاد و از لوله‌هایی که تغییر مقطع تدریجی دارند استفاده نمود.

برای به وجود آوردن شرایط بتن‌ریزی پیوسته با پمپ، باید قبل از بتن‌ریزی، با انجام بازرسی از تمیزی سطوح داخلی لوله‌های پمپ، عدم پوشیدگی و سایر عیوب اطمینان حاصل نمود و با در نظر گرفتن ماشین‌آلات حمل کافی از محل تولید تا پمپ، بتن به‌طور مداوم تامین شود. همچنین تجهیزات و نیروی انسانی لازم برای شستشوی داخلی پمپ و باز و بسته کردن و جابه‌جایی لوله‌ها در نظر گرفته شود.

در زمان توقف عملیات پمپ کردن و با توجه به کاهش پمپ‌پذیری بتن با گذشت زمان، تخلیه نکردن بتن داخل لوله‌ها می‌تواند منجر به گرفتگی در لوله‌ها شود. همچنین با توجه به احتمال کاهش کیفیت بتن در داخل لوله‌ها، لازم است در توقف‌های طولانی نسبت به خالی کردن لوله‌ها اقدام نمود. این توقف‌ها می‌تواند به دلیل تغییر شیفت کاری، بارندگی شدید در حین پمپ کردن و یا دلایل دیگر اتفاق بیفتد.

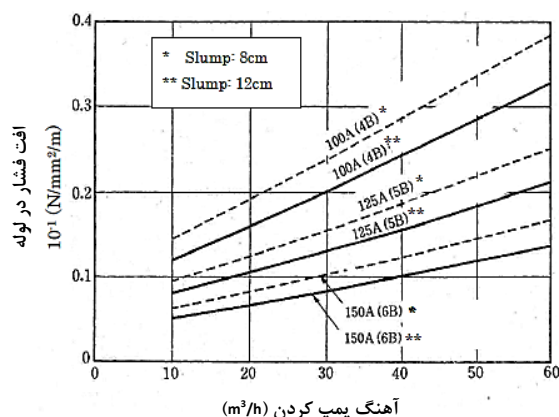
متن اصلی

تفسیر/توضیح

انتخاب مسیر مناسب لوله‌ها، مهار کافی آن‌ها و سکوی کار با موقعیت مناسب از موارد دیگری هستند که باید مد نظر قرار گیرند. انتخاب پمپ مناسب مهمترین شرط بتن‌ریزی مطمئن و پیوسته است. حداکثر توان پمپ از سابقه بتن‌ریزی در سازه‌های مشابه و یا با آزمایش عملی قبل از بتن‌ریزی اصلی، به دست می‌آید. اگر چه فشار مورد نیاز پمپ با کمک معادله زیر محاسبه می‌شود، اما انتخاب پمپ به نحوی انجام می‌شود که این فشار از ۸۰ درصد توان اسمی پمپ بیشتر نشود.

$P_{max} =$ (طول لوله معادل افقی) * (افت فشار معادل در هر متر لوله افقی)

افت فشار در هر متر لوله افقی براساس اطلاعات موجود از میزان سیمان، نرخ بتن‌ریزی، قطر لوله و اسلامپ به دست می‌آید. در شکل ت ۱-۷ مقادیر معمول افت فشار برای بتن، با حداکثر اندازه ۲۰ تا ۲۵ میلی‌متر نشان داده شده است. در صورت استفاده از حداکثر اندازه سنگدانه ۳۸ میلی‌متری میزان افت به دست آمده از نمودار فوق باید ۱۰ درصد افزایش یابد.

شکل ت ۱-۷ مقادیر تقریبی افت فشار برای بتن‌های با عیار حدود ۳۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب، حداکثر اندازه سنگدانه ۲۰ تا ۲۵ میلی‌متر و با مواد افزودنی حباب‌ساز و کاهنده آب A=mm B=inch

در صورتی که مقدار سیمان بیش از ۴۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب باشد، افت فشار بیشتر خواهد بود، درحالی‌که برای عیار ۳۰۰ تا ۴۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب ممکن است افت فشار کمتر شود. استفاده از برخی افزودنی‌های پودری معدنی به افزایش یا کاهش افت فشار منجر می‌شود. عدم مصرف مواد روان‌کننده باعث افزایش شدید افت فشار در لوله‌های پمپ می‌شود. دانه‌بندی‌های نسبتاً ریز و کمبود ذرات میانی (۴/۷۵ - ۹/۵ میلی‌متر) تاثیر قابل ملاحظه‌ای

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در کاهش افت فشار دارد. وجود ماسه‌های تیزگوشه و شکسته به‌ویژه دارای پودر سنگ کم و فاقد ذرات ریزتر از $0/3$ میلی‌متر باعث افزایش افت فشار می‌شود.

این نمودار برای طول لوله افقی است. برای محاسبه طول معادل لوله افقی در لوله‌های قائم، خم‌ها، تغییر مقطع و لوله‌های منعطف از **جدول ت ۱-۷** استفاده می‌شود.

جدول ت ۱-۷ طول معادل لوله افقی

ردی	واحد	قطر اسمی لوله (میلی‌متر)	طول معادل لوله افقی (متر)*
لوله قائم	یک متر	۱۰۰	۳
		۱۲۵	۴
		۱۵۰	۵
لوله مخروطی**	یک عدد	از ۱۷۵ به ۱۵۰ از ۱۵۰ به ۱۲۵ از ۱۲۵ به ۱۰۰	۳
خم لوله	یک عدد	خم ۹۰ درجه با شعاع نی متر	۶
لوله انعطاف‌پذیر	هر عضو ۵ تا ۸ متری		۲۰

* مقادیر برای بتن‌های معمولی است.

** مقادیر برای لوله مخروطی با طول یک متر و براساس قطر لوله کوچکتر تعیین می‌شود.

بازده حجمی یک پمپ با توجه به طرح مخلوط و خواص بتن تازه متغیر است و به دلیل تراکم‌پذیری بتن، بازده واقعی از بازده نظری کمتر می‌باشد. همچنین در هنگام بتن‌ریزی، زمان‌هایی برای جابه‌جایی لوله‌ها و تراکم بتن صرف می‌شود. بنابراین در هنگام محاسبه نرخ جابه‌جایی بتن با پمپ، باید این زمان‌ها و بازده حجمی بتن در نظر گرفته شود، که در نتیجه ظرفیت تخلیه بتن از پمپ باید بیشتر از نرخ بتن‌ریزی مقطع در نظر گرفته شود. تعداد پمپ‌ها براساس ظرفیت مورد نیاز تخلیه بتن از پمپ، ظرفیت تخلیه هر پمپ، ابعاد بلوک، حجم کل بتن‌ریزی در مقطع، ترتیب بتن‌ریزی، نرخ بتن‌ریزی، ظرفیت سیستم تولید بتن، ظرفیت تراکم بتن، تعداد موقعیت‌های بتن‌ریزی و غیره تعیین می‌شود. برای بتن‌ریزی‌هایی که باید به‌صورت پیوسته انجام شود، اکیداً توصیه می‌شود تا پمپ اضافی (آماده به کار) نیز در نظر گرفته شود.

در شرایطی که انتظار می‌رود در هنگام بتن‌ریزی مشکلاتی به وجود آید، توصیه می‌شود عملکرد پمپ، فشار واقعی مورد نیاز و وضعیت تخلیه بتن از لوله به‌صورت عملی و قبل از شروع بتن‌ریزی مورد آزمایش قرار گیرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در برخی موارد باید توجه بیشتری به برنامه‌ریزی پمپ‌کردن بتن نمود که به شرح زیر است:

- الف- پمپ کردن بتن‌های با عیار کم یا زیاد؛
- ب- پمپ کردن بتن‌های با اسلامپ کمتر از ۹۰ میلی‌متر؛
- ج- پمپ کردن بتن با یا بدون مواد افزودنی حباب‌ساز یا روان‌کننده آب؛
- د- بتن‌ریزی در هوای سرد یا گرم؛
- ه- بتن‌ریزی از ارتفاع بالا به پائین یا در طول‌های زیاد؛
- و- بتن‌های سبک‌دانه، پرمقاومت، خودتراکم، الیافی و سایر بتن‌های خاص.

در این موارد انجام بتن‌ریزی آزمایشی قبل از بتن‌ریزی اصلی برای اندازه‌گیری افت فشار واقعی و تغییر در کیفیت بتن پمپ شده توصیه می‌شود. در صورت عدم امکان انجام آزمایش واقعی، می‌توان از اطلاعات پروژه‌های مشابه استفاده نمود. در پمپ کردن بتن به‌ویژه در هوای گرم، ممکن است دمای بتن به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد. خنک کردن لوله پمپ به نحو مقتضی به‌ویژه در پمپ کردن طولانی توصیه می‌شود.

ب - بتن‌ریزی با جام

در روش بتن‌ریزی با جام، بتن از دستگاه تولید بتن و یا وسایل انتقال بتن از محل تولید به محل بتن‌ریزی (نظیر انتقال از کامیون مخلوط‌کن به داخل یک جام و حمل جام به محل بتن‌ریزی) انتقال داده می‌شود. این روش به دلیل اینکه جام با حرکت در جهت افقی و عمودی می‌تواند بتن را به محل نهایی بتن‌ریزی برساند، آسان و کاربردی است. همچنین این روش نیازمند افزایش یا اصلاح اسلامپ (مانند روش بتن‌ریزی با پمپ) نیست. برای حمل جام به‌طور معمول از جرثقیل استفاده می‌شود. توصیه می‌شود تخلیه بتن از زیر و مرکز جام صورت گیرد. در صورتی که بازشو دارای خروجی به صورت شیبدار یا سُرّسه‌ای (جام بغل ریز) باشد، احتمال جداشدگی در بتن به‌شدت افزایش می‌یابد.

اندازه خروجی در ارتباط با حداکثر اندازه اسمی و روانی بتن مشخص می‌شود و بهتر است مقدار آن به مراتب بزرگتر از حداقل اندازه ذکر شده باشد.

پ - بتن‌ریزی با ناوه (سرسره‌ای) و لوله (سرسره قائم)

انتقال بتن با سرسره بتن احتمال جداشدگی را افزایش می‌دهد. استفاده از بتنی که برای تسهیل کار، اسلامپ بالایی دارد نیز وضعیت را نامطلوب‌تر می‌کند. بنابراین استفاده از لوله توصیه می‌شود. در صورتی که بتن به‌طور پیوسته از سرسره پایین نمی‌آید،

ب - بتن‌ریزی با جام

الف) جام باید به شکلی ساخته شده باشد که جداشدگی در هنگام بارگیری و تخلیه بتن به حداقل برسد. همچنین باید از خروج شیره بتن در هنگام بسته بودن دریچه خروجی جام جلوگیری شود.

ب) در مواردی که در جام، همزن وجود ندارد، نگهداری طولانی بتن در جام سبب بروز مشکلاتی در تخلیه آن می‌شود. جام باید به نحوی باشد که در صورت باز شدن دریچه، تمام بتن بر اثر وزن خود تخلیه شود و درون جام، بتن باقی نماند. شیب جداره جام نباید از ۶۰ درجه کمتر و اندازه دهانه آن نباید از ۸ برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه‌های بتن کوچک‌تر باشد.

پ - بتن‌ریزی با ناوه (سرسره‌ای) و لوله (سرسره قائم)

الف) به‌عنوان یک قاعده کلی، استفاده از لوله نسبت به سرسره بتن ارجح است. وقتی سرسره بتن به‌کار گرفته می‌شود، شیب سرسره باید به حدی باشد که از جداشدگی جلوگیری شود و نباید از نسبت ۲ عمودی به ۳ افقی کمتر

متن اصلی

باشد. همچنین نباید از ۳ عمودی به ۲ افقی بیشتر باشد. سازه سرسره و روش به کار گرفته شده نباید منجر به جدایش بتن شود. بدین منظور در انتهای سرسره از یک مانع و قیف قائم باید استفاده کرد.

ب) لوله می‌تواند صلب و یا انعطاف پذیر باشد. حداقل قطر لوله باید در بالای لوله ۸ و در پایین ۶ برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه باشد.

پ) محدودیتی در مورد ارتفاع بتن‌ریزی با لوله وجود ندارد.

ت) در هنگام بتن‌ریزی دهانه خروجی لوله باید تا حد امکان به سطح نهایی بتن نزدیک شود. همچنین نباید بتن به‌طور ناگهانی و با حجم زیاد در یک محل ریخته شود و نیاز به جابجایی افقی کاهش یابد و جدایش پیش نیاید. در مواردی که در هنگام تخلیه، جدایش اتفاق بیفتد، باید بتن را قبل از استفاده دوباره مخلوط کرد.

ث) قبل و بعد از استفاده از سرسره بتن، سطح سرسره باید با آب شسته شود.

ت - سایر تجهیزات انتقال بتن

الف) در صورت استفاده از تسمه نقاله برای انتقال بتن، باید تمهیدات لازم برای جلوگیری از تغییر نسبت آب به سیمان، روانی بتن بر اثر تابش آفتاب، بارش باران و سایر شرایط آب و هوایی پیش‌بینی شود. برای جلوگیری از جدایش بتن در هنگام تخلیه باید از صفحات مانع و قیف، در انتهای تسمه نقاله یا در بین راه و قبل از تخلیه در قطعه مورد نظر استفاده کرد.

ب) در مواردی که از وسایل حمل دستی مانند فرغون و وسایل حمل موتوری مانند دامپر (فرغون موتوری) استفاده می‌شود، فاصله حمل نباید به ترتیب از ۶۰ و ۳۰۰ متر تجاوز کند و در هر حال باید از جدایش بتن جلوگیری شود.

پ) استفاده از هر وسیله حمل، چنانچه منجر به جدایش در بارگیری و تخلیه نشود، مجاز است.

۴-۴-۷ عملیات بتن‌ریزی

الزامات زیر باید در عملیات بتن‌ریزی رعایت شود:

تفسیر/توضیح

باید یا شیب آن را افزایش داد و یا در نسبت‌های مخلوط بتن تغییر ایجاد کرد.

توصیه می‌شود قبل از اجرای بتن اصلی امکان انتقال بتن با سرسره با کیفیتی مناسب مورد آزمایش قرار گیرد. سرسره باید به‌گونه‌ای طراحی و ساخته شود که در محل اتصال درزها استحکام کافی در نظر گرفته شده باشد تا در اثر برخورد نیروی قائم بتن محل اتصال از هم جدا نشود.

در هنگام استفاده از سرسره بتن اکیدا توصیه می‌شود که در انتهای آن از قیف قائم برای کاهش جدایش استفاده شود.

شکل سرسره بهتر است نیم دایره و قطر آن از ۸ برابر اسمی سنگدانه‌ها بیشتر باشد.

ت - سایر تجهیزات انتقال بتن

در بتن‌ریزی‌هایی که به‌صورت پیوسته انجام می‌گیرد، استفاده از تسمه نقاله انتخاب مناسبی است. در صورت استفاده از چندین تسمه نقاله، این قطعات باید به نحوی چیده شوند که اختلاف تراز بین آن‌ها زیاد نبوده و شیب آن‌ها نیز به نحوی تنظیم شود که از جدایش جلوگیری به‌عمل آید. در حمل با تسمه نقاله در مسافت‌های زیاد باید از پوشش‌های مناسب به عنوان سایبان استفاده شود تا تابش آفتاب، بارش باران و یا سایر عوامل جوی کیفیت بتن را تغییر ندهد.

همچنین در انتهای تسمه نقاله، با در نظر گرفتن تجهیزات مناسب (مانند تیغه)، از برگشت ملات جلوگیری شود. چنانچه انتهای تسمه نقاله ثابت باشد، در بتن‌ریزی در مقاطع بزرگ ناچار به جابجایی افقی بتن خواهیم بود که خود می‌تواند موجب جدایش شود. بنابراین باید حتی‌الامکان قطعه نهایی تسمه نقاله، امکان جابجایی افقی را داشته باشد.

در تابستان و زمستان امکان تغییرات شدید دما در حمل با تسمه نقاله وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد.

۴-۴-۷ عملیات بتن‌ریزی

به دلیل احتمال آسیب به شبکه آرماتورها و قالب‌ها، بتن‌ریزی باید با دقت انجام شود. همچنین نیروی انسانی آرماتوربند و قالب‌بند

متن اصلی

الف- بتن‌ریزی در هر قطعه از سازه باید تا حد امکان بطور پیوسته و در شرایط بدون بارش انجام شود. در بارندگی شدید، بتن‌ریزی مجاز نیست. در بارندگی محدود، کمتر از ۵ میلی‌متر در ساعت، می‌توان با استفاده از پوشش موقت، بتن‌ریزی را ادامه داد.

ب- بتن‌ریزی باید به نحوی انجام شود که موجب جابجائی قالب و شبکه آرماتور از محل اولیه خود نشود.

پ- بتن باید تا حد امکان در محل نهایی خود ریخته شود تا نیاز به جابجایی آن به حداقل برسد. در صورت نیاز به جابجایی باید از عدم جداشدگی بتن اطمینان حاصل شود. در مواردی که جداشدگی مشاهده شود، باید بتن‌ریزی متوقف و روش‌های مناسب برای حذف یا کاهش جداشدگی بتن به کار گرفته شود.

ت- بتن‌ریزی در تمام موارد باید به نحوی اجرا شود که سطح بتن تازه ریخته شده تا حد امکان هموار باشد.

ث- حداکثر ضخامت بتن در هر لایه بتن‌ریزی باید به ۰/۵ متر محدود شود. در مواردی که کل ضخامت بتن قطعه ۰/۶ متر باشد می‌توان آن را در یک لایه اجرا کرد.

ج- در صورت بتن‌ریزی در چند لایه، ضخامت لایه‌ها باید تقریباً مساوی باشد و بتن لایه جدید با بتن لایه قبل پیوستگی کامل پیدا کند. بدین منظور در هنگام تراکم، لرزاننده درونی (خرطومی) باید به میزان ۵۰ تا ۱۰۰ میلی‌متر در لایه قبلی فرو برده شود.

چ- محدوده بتن‌ریزی، ظرفیت بتن‌ریزی و فاصله زمانی بین بتن‌ریزی لایه‌ها باید به نحوی تعیین شود که درز سرد ایجاد نشود و بدین منظور باید امکان فرو بردن لرزاننده خرطومی تحت وزن خود به درون لایه قبلی بتن در هنگام تراکم، وجود داشته باشد.

ح- بتن‌ریزی در قالب‌هایی با ارتفاع زیاد، باید به کمک لوله و یا تجهیزات دیگر، تا حد امکان نزدیک به سطح بتن انجام شود. حداکثر فاصله از خروجی سرسره بتن، لوله، جام و دیگر تجهیزات تا سطح بتن ریزی ۱/۵ متر توصیه می‌شود.

خ- نرخ ارتفاعی بتن‌ریزی در اعضای قائم و در شرایط معمول حداکثر ۳ متر در ساعت توصیه می‌شود.

د- در مواردی که بتن‌ریزی تیر و سقف به‌طور پیوسته با دیوار و ستون انجام می‌شود، برای جلوگیری از ترک‌های ناشی

تفسیر/توضیح

باید به‌صورت آماده به‌کار در حین بتن‌ریزی حضور داشته باشند تا در صورت آسیب احتمالی، اقدامات لازم را انجام دهند. با توجه به افزایش احتمال جداشدگی بر اثر جابجایی افقی بتن، باید تلاش نمود تا بتن‌ریزی در محل نهایی صورت پذیرد.

در صورتی‌که در حین بتن‌ریزی جداشدگی شدیدی رخ دهد، دستیابی به کیفیت مناسب و با پیوستگی خوب، حتی با دوباره مخلوط کردن بتن نیز مشکل است. بنابراین در چنین مواقعی بتن‌ریزی باید قطع و دلیل جداشدگی شناسایی و برای بتن‌ریزی بعدی از بین برود. برای بتن‌های ریخته‌شده باید تا حد امکان با دوباره مخلوط کردن، مخلوط بتن را یکنواخت کرد.

درزهای اجرایی در اکثر مواقع یک نقطه ضعف در سازه محسوب می‌شوند، بنابراین باید با برنامه‌ریزی مناسب، درزهای اجرایی در محل‌های از پیش تعیین شده قرار گیرد.

برای دستیابی به بتن یکنواخت، ضروری است که بتن در لایه‌های افقی ریخته شود و به‌طور یکنواخت با لرزاننده متراکم شود. در بتن‌ریزی در احجام زیاد، توصیه می‌شود که میزان بتن ریخته شده در یک نقطه محدود شود. به این منظور باید تا حد امکان تعداد نقاط تخلیه بتن در مقطع افزایش یابد و سطح نهائی بتن در تمام نقاط تقریباً در یک تراز نگاه داشته شود. هنگامی‌که حجم بتن ریخته شده در یک نقطه زیاد شود، امکان تراکم مناسب بتن وجود ندارد و سطح بتن ناهموار خواهد شد. در مواقعی که به ناچار نقاط تخلیه بتن در مقطع محدود است، باید سرعت بتن‌ریزی به نحوی تنظیم شود که امکان تراکم مناسب بتن به‌وجود آید.

از ریختن یک‌باره بتن ستون و تراکم یک‌باره آن پرهیز شود و ضابطه حداکثر ضخامت ۰/۵ متر نیز باید رعایت شود.

هنگامی که حداکثر ضخامت لایه، به ۰/۵ متر محدود می‌شود، جابجایی افقی بتن به حداقل می‌رسد. بنابراین حد ۰/۵ متر به‌عنوان یک حداکثر ضخامت مناسب، توصیه می‌شود. در مواردی که ضخامت‌های بیشتر برای یک لایه در نظر گرفته می‌شود، باید با انجام آزمایش عدم کاهش کیفیت بتن به اثبات برسد و یا با روش‌های پیشنهادی کیفیت مناسب بتن تامین شود. در استفاده از بتن خودتراکم، بتن‌ریزی در لایه‌های متعدد موضوعیت ندارد.

محدودیت فاصله زمانی بین لایه‌ها به دلیل اطمینان از عدم ایجاد درز سرد بین لایه‌ها باید رعایت شود. برای جلوگیری از درز سرد باید فاصله زمانی بین لایه‌ها با در نظر گرفتن ملاحظات شامل نوع بتن، کارایی بتن، فاصله زمانی بین ساخت تا اتمام بتن‌ریزی، دمای بتن و روش تراکم، مشخص شود. به خصوص در هوای گرم و با شدت تبخیر زیاد، به دلیل گیرش سریع‌تر یا خشک‌شدگی زود هنگام، احتمال وقوع درز سرد بیشتر است؛ زیرا نمی‌توان لرزاننده

متن اصلی

- از نشست بتن، باید ابتدا بتن‌ریزی ستون و دیوار و سپس بتن‌ریزی تیر و سقف انجام شود.
- د- در بتن‌ریزی در مجاورت زمین، ابتدا باید بتن مگر (کم مایه) ریخته شود.
- ر- از ریختن یکباره بتن ستون و تراکم یکباره آن باید پرهیز شود. در این رابطه ضابطه حداکثر ضخامت لایه ۵۰۰ میلی‌متری رعایت شود.
- ز- پرتاب بتن به وسیله ادواتی مانند بیل مجاز نیست.

تفسیر/توضیح

خرطومی را در لایه زیرین فرو برد. همچنین در بتن‌ریزی‌هایی با حجم زیاد به دلیل طولانی شدن زمان ساخت تا اتمام تراکم، باید دقت بیشتری صورت گیرد.

به جز در محل‌هایی که درز اجرایی پیش‌بینی شده است، بتن‌ریزی باید تا اتمام بتن‌ریزی مقطع به‌طور پیوسته ادامه یابد.

فاصله زمانی بتن‌ریزی بین دو لایه بستگی به نوع سیمان، میزان مصرف مواد افزودنی شیمیایی، دمای بتن، دمای محیط و برخی عوامل دیگر دارد. در مواقعی که احتمال وقوع درز سرد زیاد است باید با در نظر گرفتن تدابیری مانند استفاده از مواد افزودنی شیمیایی دیرگیر، کاهش ارتفاع لایه بتن‌ریزی یا افزایش توان تولید، حمل و ریختن بتن، از وقوع آن جلوگیری کرد. به هر حال برای شرایط معمول مقادیر داده شده در **جدول ت ۲-۷** باید مد نظر قرار گیرد. فاصله زمانی بین لایه‌ها برابر است با فاصله زمانی، پس از اتمام تراکم لایه قبلی تا بتن‌ریزی لایه جدید، که شامل زمان توقف بین بتن‌ریزی دو لایه است. بدیهی است در بیشتر موارد فاصله زمانی مجاز ممکن است به مراتب کمتر از مقادیر ذکر شده در این جدول باشد.

جدول ت ۲-۷ حداکثر فاصله زمانی بین بتن‌ریزی دو لایه متوالی

دمای محیط	حداکثر فاصله زمانی بین دو لایه
بیشتر از ۲۵°C	۱/۵ ساعت
۲۵°C یا کمتر	۲/۰ ساعت

در مواقعی که بتن از ارتفاع زیاد (مانند بتن‌ریزی ستون و دیوار) تخلیه می‌شود، به دلیل برخورد بتن با قالب و آرماتور، جداشدگی اتفاق می‌افتد. همچنین این نوع بتن‌ریزی می‌تواند موجب باقی ماندن بتن خشک شده روی سطوح آرماتورها و قالب در ارتفاع بالاتر شده که در بتن‌ریزی لایه بعدی موجب عدم پیوستگی بتن و میلگرد شود. در چنین مواقعی باید با در نظر گرفتن بازشو در ترازهای پایین‌تر (در فواصل ۱/۵ متری) و یا از لوله و یا سرسره بتن برای نزدیک کردن خروجی بتن به سطح کار استفاده نمود. افزایش ارتفاع سقوط آزاد بتن نیز می‌تواند به افزایش حفرات سطحی بتن منجر شود. بنابراین برای جلوگیری از جداشدگی بتن، ارتفاع تخلیه باید از قبل مشخص باشد تا تمهیدات لازم در این زمینه در نظر گرفته شود.

بتن‌ریزی به‌طور پیوسته و با سرعت ارتفاعی زیاد موجب افزایش فشار بتن به قالب‌ها می‌شود. همچنین می‌تواند موجب افزایش آب‌انداختن و جداشدگی به دلیل افزایش فشار شده که در نتیجه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

چسبندگی بتن و آرماتورها کاهش می‌یابد. تجربه نشان می‌دهد، افزایش سرعت بتن‌ریزی ممکن است به افزایش حفرات سطحی بتن بیانجامد. سرعت بتن‌ریزی باید براساس شکل مقطع، طرح مخلوط، روش تراکم و سایر عوامل، محدود شود. به‌طور معمول، حداکثر این سرعت ۲ تا ۳ متر ارتفاعی در ساعت تعیین می‌شود. توصیه می‌شود نرخ ارتفاعی بتن‌ریزی در شرایطی مانند هوای سرد و یا استفاده از دیرگیرکننده‌ها، به ۲ متر در ساعت محدود شود.

در برخی بتن‌ریزی‌ها، مثلاً بتن‌ریزی همزمان تیر و دال و یا دیوار و یا بتن‌ریزی اعضای مانند طره‌های دارای تغییر مقطع قابل توجه ناگهانی، به دلیل اختلاف در ضخامت مقطع، نشست‌های خمیری متفاوتی به‌وجود می‌آید. این اختلاف نشست تمایل به ترک‌خوردگی در محل این تغییر مقطع را افزایش می‌دهد. در چنین مواردی باید ابتدا بتن ستون‌ها ریخته شود و با یک وقفه زمانی، اجازه نشست به بتن داده شده و یا تراکم مجدد انجام گیرد؛ سپس بتن تیر و دال ریخته شود. این زمان حدود ۱ تا ۲ ساعت است که البته به دما و نسبت‌های مخلوط نیز بستگی دارد.

با توجه به انبوهی میلگردها در مقاطع سازه‌ای، به‌خصوص ستون و دیوار برشی و محل تقاطع تیر و ستون، به نظر می‌رسد امروزه استفاده از بتن خود تراکم می‌تواند کمکی برای جای‌دهی مناسب بتن در اطراف میلگردها و گوشه‌های قالب باشد. بنابراین توصیه می‌شود در صورت داشتن امکانات و کنترل مناسب، از بتن خود تراکم در چنین مواردی استفاده شود. در این حالت بتن به‌صورت یکپارچه ریخته شده و نیازی به رعایت ضخامت حداکثر لایه بتن‌ریزی نیست. اما بهتر است سرعت ارتفاعی بتن‌ریزی برای کاهش حفرات هوای سطحی و فشار وارد بر قالب‌ها، به همان ۳ متر در ساعت محدود شود.

۵-۷ تراکم بتن

ت ۵-۷ تراکم بتن

۱-۵-۷ کلیات

ت ۱-۵-۷ کلیات

۱-۵-۷-۱ منظور از تراکم بتن کاهش یا حذف حباب هوای غیرعمدی یا ناخواسته در بتن است. این عمل به کمک لرزش یا فشار و ضربه و یا ترکیبی از آن‌ها انجام می‌شود، بطوری‌که پس از بازکردن قالب، سطح بتن دارای کمترین حفرات سطحی و سایر نواقص و کاستی‌ها باشد.

ت ۱-۵-۷-۱ هدف از تراکم بتن، خروج هوای ناخواسته از بتن است. بدیهی است در عملیات تراکم نباید حباب هوای عمدی ایجاد شده با حجم زیادی خارج شود.

۱-۵-۷-۲ بطور کلی لرزاننده‌های داخلی برای تراکم بتن ارجح هستند. لرزاننده قالب ممکن است برای برخی اعضا

ت ۱-۵-۷-۲ با توجه به تنوع و عملکرد لرزاننده‌ها، انتخاب نوع لرزاننده مناسب با توجه به نوع کار، از اهمیت زیادی برخوردار است.

متن اصلی

مانند دیوارهای نازک که استفاده از لرزاننده داخلی مشکل است به کار گرفته شود.

تفسیر/توضیح

مشخصات لرزاننده‌های داخلی و عملکرد آن‌ها در جدول ت ۷-۳ ارائه شده است.

هنگامی که از لرزاننده خارجی (بدنه) استفاده می‌شود، انتخاب نوع مناسب، محل نصب و اتصال مناسب به قالب اهمیت پیدا می‌کند. شعاع تاثیر لرزاننده بدنه (قالب)، حداکثر ۳۰ سانتی‌متر است. برای دیوارهای با ضخامت تا ۶۰ سانتی‌متر به شرط اینکه از دو طرف لرزانده شود و لرزاننده دارای شعاع اثر ۳۰ سانتی‌متر باشد، استفاده از لرزاننده بدنه مجاز است. برای ضخامت‌های بیش از ۶۰ سانتی‌متر، قسمت مرکزی باید با لرزاننده داخلی متراکم شود.

۲-۵-۷ الزامات اجرایی

۲-۵-۷-۱ در هنگام تراکم با لرزاننده داخلی، لرزاننده باید حدود ۵۰ تا ۱۰۰ میلی‌متر در لایه قبلی فرو برده شود.

ت ۷-۵-۲ الزامات اجرایی

جدول ت ۷-۳ محدوده مشخصات لرزاننده‌های داخلی و عملکرد آن‌ها

گروه	قطر mm	فرکانس پیشنهادی ^۱ ، Hz	دامنه نوسان متوسط، mm	شعاع عمل mm ^۲ ، °	نرخ ریختن بتن ^۳ ، m ³ /h	کاربرد
۱	۴۰-۲۰	۲۵۰-۱۵۰	۰/۸ - ۰/۴	۱۵۰-۷۵	۴-۱	بتن روان و پلاستیک در اعضای نازک و کم ضخامت و محل‌های محصورشده. ممکن است به عنوان مکمل لرزاننده‌های بزرگتر به ویژه در کارهای پیش‌تنیده جایی که کابل‌ها و جای دریچه‌ها در قالب‌ها تراکم ایجاد می‌کنند. همچنین برای ساخت نمونه‌های آزمایشگاهی به کار می‌رود.
۲	۶۵-۳۰	۲۱۰-۱۴۰	۱ - ۰/۵	۲۵۰-۱۲۵	۸-۲	بتن پلاستیک در دیوارهای نازک، ستون‌ها، تیرها، شمع‌های پیش‌ساخته، دال‌های نازک و در طول درزهای ساختمانی، ممکن است به عنوان مکمل لرزاننده‌های بزرگ برای مناطق محدود به کار رود.
۳	۹۰-۵۰	۲۰۰-۱۳۰	۱/۳ - ۰/۶	۳۵۰-۱۷۵	۱۵-۵	بتن سفت و پلاستیک (اسلامپ کمتر از ۸ سانتی‌متر) در ساختن‌های عمومی نظیر دیوارها، ستون‌ها، تیرها، شمع‌های پیش‌ساخته و دال‌های سنگین، لرزاننده کمکی در مجاورت قالب‌های بتن حجیم و روسازی‌ها، می‌تواند به صورت گروه لرزاننده‌ها برای عرض کامل روسازی بتنی به کار رود.
۴	۱۵۰-۷۵	۱۸۰-۱۲۰	۱/۵ - ۰/۸	۵۰۰-۳۰۰	۳۱-۱۱	بتن حجیم و سازه‌ای با اسلامپ (۵cm) که در مقادیر (۳m ³) در قالب‌های نسبتاً ^۲ باز در ساختمان‌های سنگین (نیروگاه‌ها، پایه‌های عظیم پل‌ها و پی‌ها)، همچنین لرزاننده کمکی در ساخت سد نزدیک قالب‌ها و اطراف اقلام جاگذاری شده و آرماتورهای فولادی.
۵	۱۷۵-۱۲۵	۱۴۰-۹۰	۲ - ۱	۶۰۰-۴۰۰	۳۸-۱۹	بتن حجیم در سدهای وزنی، پایه‌های بزرگ، دیوارهای حجیم. ۲ یا چند لرزاننده ممکن است همزمان برای لرزاندن مقادیر بتن در حد (۳m ³) یا بیشتر در یک زمان در داخل بتن قالب به کار رود.

۱- بر اساس فرکانس در داخل بتن بدست آمده است.

۲- شعاع عمل در بتن کاملاً متراکم اندازه‌گیری شده است.

۳- این محدوده‌ها نه تنها قابلیت لرزاننده را نشان می‌دهد، بلکه تفاوت در کارایی مخلوط، نسبت خروج هوا، یا شرایط دیگری که در ساخت و ساز وجود دارد، را نیز منعکس می‌کند.

۴- فرض بر این است که فاصله قرار دادن ۱- ۱/۵ برابر شعاع نفوذ است و این ویبراتور دو سوم زمان، در بتن قرار می‌گیرد.

متن اصلی

۲-۲-۵-۷ فاصله فرو بردن و زمان لرزاندن در هر موقعیت باید به نحوی در نظر گرفته شود که بتن به میزان کافی متراکم شود.

۳-۲-۵-۷ لرزاننده باید به صورت تقریباً عمودی در بتن فرو برده و سپس در همان حالت بیرون آورده شود. بیرون کشیدن لرزاننده باید آرام و بگونه‌ای صورت گیرد که اثری از محل بیرون آوردن آن مشاهده نشود.

۴-۲-۵-۷ کفایت لرزاندن بتن با مشاهده اتمام خروج حباب هوا و شروع به روزدن شیره بتن حاصل می‌شود.

۵-۲-۵-۷ حداکثر فاصله نقاط فرو بردن لرزاننده داخلی باید ۱/۵ برابر شعاع اثر آن در نظر گرفته شود، در مجاورت قالب‌ها، حداکثر فاصله از قالب (۷۵× شعاع) اثر آن است.

۶-۲-۵-۷ لرزاندن مجدد بتن می‌تواند برای جلوگیری از ترک‌های ناشی از نشست خمیری و بهبود کیفی آن انجام شود. لرزاندن مجدد باید قبل از گیرش اولیه و تا حد امکان با تاخیر انجام شود. به شرط آن که هنوز امکان فرو بردن و لرزاندن بتن وجود داشته باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۵-۱-۲ الی ت ۷-۵-۱-۶ نفوذ لرزاننده در لایه قبلی به منظور یکپارچگی لایه‌های متوالی بتن‌ریزی ضروری است. کیفیت مناسب سطح نمایان بتن علاوه بر ایجاد نمای مناسب، از نظر دوام و آب‌بندی نیز اهمیت دارد. بنابراین تراکم کافی در نزدیکی سطوح قالب باید انجام و از خروج بتن از محل درز قالب جلوگیری شود. همچنین نباید لرزاننده به قالب و یا میلگرد چسبانده شود.

توصیه می‌شود با تعبیه سکو و تمهیدات لازم، امکان مشاهده سطح بتن در هنگام تراکم فراهم آید.

مدت زمان نگه داشتن لرزاننده در هر محل و به‌کارگیری آن در فواصل مختلف باید به نحوی تعیین شود که بتن تازه به‌طور یکنواخت متراکم شود. زمان نگه‌داشتن و انتخاب فواصل باید به نیروهای فنی آموزش داده شود. موارد مهم در متراکم کردن شامل موارد زیر است:

لرزاننده داخلی باید تا حد امکان به صورت عمودی و با فواصل تقریباً یکسان وارد بتن شود. فواصل نباید از ۱/۵ برابر شعاع تاثیر لرزاننده بیشتر باشد. شعاع تاثیر، به قطر، تواتر و دامنه نوسان لرزاننده، کارایی بتن، ابعاد عضو و تراکم میلگرد در عضو بستگی دارد. تصمیم‌گیری در خصوص انتخاب نوع، مشخصات لرزاننده و مدت زمان لرزاندن، باید با توجه به استعداد جداشدگی و خاصیت پُرکنندگی بتن صورت گیرد.

پایان خروج هوا معمولاً با شروع به روزدگی شیره بتن در سطح همراه است و می‌تواند نشان‌های بر کفایت لرزاندن بتن باشد. از علایم شروع به رو زدن بتن، براق شدن سطح بتن است. این زمان با توجه به قدرت لرزاننده و کارایی بتن مصرفی حدود ۵ تا ۲۵ ثانیه است. گاه کفایت لرزاندن با توجه به تغییر صدای لرزاننده مشخص می‌شود که نیاز به تجربه دارد.

با توجه به اینکه در قطعاتی مانند دیوار و ستون، معمولاً رو زدن شیره قابل مشاهده نیست، زمان لازم را می‌توان از مدت زمان لازم برای تراکم بتن مشابه در اعضای که روزدن شیره آن‌ها قابل مشاهده است برآورد نمود.

بیرون کشیدن سریع لرزاننده از داخل بتن موجب باقی ماندن حفره لرزاننده در داخل بتن می‌شود (به ویژه در بتن‌هایی با کارایی کم). لرزاندن اضافی ممکن است موجب جداشدگی و یا از بین رفتن حباب‌های عمدی (خواسته) شود.

نباید از لرزاننده داخلی برای جابجایی بتن استفاده کرد، زیرا موجب جداشدگی آن می‌شود. باید از حرکت لرزاننده به صورت افقی در بتن اجتناب کرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

نوع، قطر و تعداد لرزاننده‌های لازم باید با توجه به حجم بتن‌ریزی در واحد زمان، ابعاد مقطع، حداکثر اندازه سنگدانه، اسلامپ بتن و سایر عوامل به نحوی انتخاب شود که تراکم مناسب و یکنواختی به‌وجود آید.

زمان تراکم مجدد که به معنای تراکم دوباره بتن بعد از تکمیل تراکم اول و پس از آب انداختن بتن است، باید به‌صورت دقیقی انتخاب شود. چنانچه تراکم مجدد در زمان مناسب انجام شود، موجب کاهش فضاهای خالی ناشی از خروج آب رو زده و همچنین پُر کردن فضای خالی زیر میلگردها و افزایش چسبندگی میلگردها به بتن می‌شود. بهترین عملکرد تراکم مجدد، هنگامی رخ می‌دهد که تا حد امکان تراکم بتن به تاخیر بیفتد. ولی در صورتی که این زمان بیش از حد به تاخیر بیفتد می‌تواند به ایجاد ترک در سطح بتن منجر شود. همچنین باید دقت شود که تراکم مجدد از طریق آرماتورها به بتن منتقل نشود. به خصوص اگر زمان گیرش آن گذشته یا به‌مقدار زیادی سفت شده است. معمولاً در دال‌ها استفاده از ماله‌های پروانه‌ای (هلیکوپتری) چنین نقشی را ایفا می‌کنند.

۶-۷ پرداخت سطح بتن

ت ۶-۷ پرداخت سطح بتن

۱-۶-۷ کلیات

ت ۱-۶-۷ کلیات

۱-۶-۷-۱ هدف از پرداخت سطح بتن، صاف و هموار کردن و تسطیح سطح نهایی و در صورت لزوم زبر کردن آن، و تامین کیفیت مقاومت سایشی و دوام مطلوب آن می‌باشد. عملیات پرداخت سطح باید بلافاصله بعد از ریختن بتن، در حالتی که بتن خمیری است، به اجرا گذاشته شود.

ت ۱-۶-۷-۱ درجه همواری سطح بتن در استانداردها و آیین‌نامه‌ها و در مشخصات فنی آورده می‌شود. شیوه نادرست پرداخت سطح می‌تواند اثر نامطلوبی بر کیفیت سطح بتن باقی گذارد و آن را در برابر شرایط محیطی سخت، تضعیف کند.

۲-۱-۶-۷ مشکلات پرداخت سطح بتن معمولاً آب انداختن و یا خشک‌شدگی زیاد ناشی از تبخیر بتن تازه و جمع‌شدگی ناشی از آن است، که در صورت عدم برخورد صحیح و اقدام به موقع می‌تواند ایراداتی را در تامین کیفیت سطح بتن به‌وجود آورد.

ت ۲-۱-۶-۷ در صورتی که استعداد آب انداختن بتن وجود داشته باشد، پس از ریختن و تراکم بتن و معمولاً به دنبال شمشه‌گیری اولیه، رو زدن آب آغاز می‌شود. چنانچه در مرحله دوم و به‌ویژه در مرحله سوم پرداخت سطح (در صورت لزوم)، بتن در حال آب‌انداختن باشد و یا با آب رو زده، پرداخت انجام شود، کیفیت سطح بتن از نظر سایشی و دوام (پوسته‌شدگی، پودرشدگی و ...) تضعیف خواهد شد. در صورتی که به‌ویژه مرحله سوم پرداخت، قبل از شروع به رو زدن آب انجام شود، کیفیت بسیار ضعیفی را شاهد خواهیم بود و سطح بتن به‌زودی پوسته شده و یا دچار پودرشدگی خواهد شد. برای اجرای مرحله سوم لازم است بتن تا حدی سفت شود و آب روزه جمع‌آوری شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۶-۷ مراحل اجرایی پرداخت سطح

ت ۲-۶-۷ عملیات اجرایی پرداخت سطح

۲-۶-۷-۱ پرداخت سطح بتن می‌تواند مراحل چهارگانه: شمشه‌گیری، تخته ماله‌زنی، ماله‌کشی، زبر کردن و ایجاد بافت خاص را، شامل شود، که از بین آن‌ها اجرای دو مرحله اول الزامی است و باید به ترتیب ذکر شده بکار گرفته شود. اجرای دو مرحله دیگر بستگی به کاربری و مشخصات پروژه دارد و باید بعد از دو مرحله اول اجرا شود.

ت ۲-۶-۷-۱ الزاماً برای همه سطوح نیاز به همه مراحل پرداخت به‌ویژه مرحله سوم و چهارم وجود ندارد. به‌رحال مرحله اول و دوم الزامی خواهد بود. مراحل پرداخت سطح، بویژه برای دال‌ها یا کف‌ها بسته به کاربرد آن می‌تواند متفاوت باشد و بر این اساس باید در مورد آن تصمیم‌گیری شود.

۲-۶-۷-۲ الزامات مراحل چهارگانه به شرح «الف» تا «ت» زیر است:

ت ۲-۶-۷-۲ تعداد مراحل پرداخت سطح بتن به نوع و کیفیت سطح مورد نظر بستگی دارد و شامل مراحل زیر است:

- مرحله اول: شمشه‌گیری و رساندن تراز بتن به حد مورد نظر (افقی یا شیب‌دار) پس از تراکم بتن؛
- مرحله دوم: استفاده از تخته ماله برای هموار کردن سطح و فروبردن سنگدانه‌های درشت در بتن (تخته ماله‌زنی)؛
- مرحله سوم: استفاده از ماله برای ریزبافت کردن و بستن منافذ ریز و آب‌بندی و تراکم مناسب (ماله‌کشی) برای لیسسه‌ای کردن؛
- مرحله چهارم: زبر کردن یا جاروکشی و برس‌کشی و مضرس کردن سطح (ایجاد بافت سطحی خاص).

الف - این مرحله معمولاً بلافاصله پس از تراکم بتن انجام می‌شود. شمشه می‌تواند دستی یا مکانیکی باشد.

الف - مرحله اول - شمشه‌گیری و تراز کردن سطح: این مرحله با استفاده از شمشه و نقاط یا نوارهای کنترل تراز سطح و با حرکت دادن شمشه به‌صورت اره‌ای به سمت مورد نظر اجرا می‌شود و سطح بتن به تراز دلخواه رسانیده شده و پستی و بلندی سطح آن از بین برده می‌شود و تا حدودی هموار می‌شود.

ب - مرحله دوم، همواره باید پس از مرحله اول انجام شود. تخته ماله می‌تواند چوبی یا از آلایژ فولاد منیزیمی باشد. صاف کردن سطوح با تخته ماله منیزیمی برای بتن‌های غیر حباب‌دار و با روانی زیاد مناسب‌تر است و سطح صاف‌تر و با دوام‌تری را نسبت به تخته ماله چوبی به‌وجود می‌آورد و کار با آن راحت‌تر است. تخته ماله معمولاً دارای عرض ۷۵ تا ۱۰۰ میلی‌متر و طول ۳۰۰ تا ۵۰۰ میلی‌متر است. فرد پرداخت‌کننده سطح در این حالت باید از کفش‌های مخصوص و عریض استفاده کند و یا در زیر زانوی خود تخته‌ای قرار دهد تا بیش از ۳ میلی‌متر در بتن فرو نرود و جا نیندازد. تخته ماله را نباید کج نمود (از بغل یا سر و ته). در استفاده از تخته ماله نباید سطح را آب‌بند کرد و زیاده از حد صاف نمود و باید اجازه داد تا آب بتن خارج شود و رو بزند. به نظر می‌رسد

ب - مرحله دوم - تخته ماله‌زنی: در این مرحله با استفاده از تخته ماله دسته بلند یا دسته کوتاه، سنگدانه‌های درشت در بتن فرو برده شده و پنهان می‌شود تا ناصافی‌های مربوط به شمشه‌گیری از بین برود. تخته ماله دسته بلند ممکن است شیارهایی را به‌وجود آورد که با استفاده از تخته ماله دسته کوتاه می‌توان آن‌ها را حذف کرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ماله‌های پلاستیکی نباید برای تخته ماله‌زنی استفاده شود، زیرا اجازه نمی‌دهد آب بتن رو بزند.

پ - مرحله سوم در صورت لزوم پس از مرحله دوم قابل اجرا است. ماله‌کشی با فشار زیاد و حتی با کج کردن آن می‌تواند انجام شود تا سطح متراکم، صاف و لیسهای حاصل شود. ماله‌کشی می‌تواند با ماله‌های دستی و یا مکانیکی (به‌ویژه پروانه‌ای یا هلیکوپتری) انجام شود. ماله‌های دستی معمولاً از ورق فولادی به عرض ۷۵ تا ۱۲۵ میلی‌متر و طول ۲۵۰ تا ۵۰۰ میلی‌متر ساخته می‌شوند. هر چه بتن سفت‌تر باشد از ماله‌هایی با عرض و طول کوچک‌تر استفاده می‌شود تا فشار بیشتری اعمال شود.

ت - گاه مرحله ماله‌کشی حذف می‌شود و ایجاد بافت سطحی خاص پس از تخته‌ماله‌زنی انجام می‌شود. برس‌کشی یا جاروکشی یا گونه‌کشی باید در جهت مورد نظر و مشخص شده توسط مهندس مشاور انجام شود.

پ- مرحله سوم- ماله‌کشی: این مرحله برای ریزبافت کردن و بستن منافذ ریز و آب‌بندی و تراکم مناسب برای لیسهای کردن، به کمک ماله یا کمچه فلزی، به کار برده می‌شود و در صورت نیاز بعد از تخته ماله‌زنی اجرا می‌شود. قبل از این مرحله باید روزدن آب بتن کامل شده و آب روزده، تبخیر یا از سطح بتن به کمک پارچه، گونی یا هر نوع ماده جاذب، زدوده شود. همچنین می‌توان از دستگاه‌های مکشی برای حذف آب روزده استفاده کرد.

ت- مرحله چهارم- زبر کردن، برس‌کشی یا جاروکشی سطح: این مرحله برای ایجاد بافت سطحی و به‌وجود آوردن ناهمواری‌های خاص اجرا می‌شود و در آن نیاز به زبر کردن، برس‌کشی یا جاروکشی و گونی‌کشی سطح می‌باشد. این مرحله معمولاً پس از ماله‌کشی، مرحله سوم، اجرا می‌شود. بافت سطحی خاص و ناهمواری‌های مورد نظر توسط مهندسین مشاور مشخص می‌شود.

۷-۷ عمل‌آوری بتن

ت ۷-۷ عمل‌آوری بتن

۱-۷-۷ کلیات

ت ۱-۷-۷ کلیات

ت ۱-۷-۷-۱-۱ هیدراته شدن سیمان به رطوبت نیاز دارد اما دمای بتن بر آهنگ آن اثرگذار است. در دمای کمتر از ۵ درجه سلسیوس آهنگ هیدراته شدن آنقدر کاهش می‌یابد که از نظر مهندسی می‌توان آن‌را متوقف تلقی نمود.

۱-۷-۷-۱-۱ عمل‌آوری بتن به مجموعه‌ای از اقدامات یا تدابیری گفته می‌شود که برای رسیدن به مقاومت و دوام مورد نظر باید بر روی بتن ریخته و متراکم شده، انجام شود. این اقدامات شامل مراحل «الف» و «ب» زیر است:

الف- مرحله اولیه یا مرحله محافظت؛
ب- مرحله نهایی یا مرحله مراقبت.

ت ۲-۱-۷-۷-۱-۲ برای اطلاعات بیشتر در خصوص عمل‌آوری تسریع شده می‌توان به نشریه شماره ۳۸۸ سازمان برنامه و بودجه مراجعه کرد.

۲-۱-۷-۷-۲ مراحل فوق را می‌توان به روش عادی، با سرعت کم، یا روش تسریع شده انجام داد. در این آیین‌نامه به طور عمده به روش عادی پرداخته و ضوابط آن ارایه می‌شود. روش تسریع شده معمولاً مربوط به قطعات پیش ساخته است و در کارخانه یا با امکانات خاص بکار برده می‌شود.

۳-۱-۷-۷-۳ در مواردی که در حین عمل‌آوری بتن دمای هوا افت شدید داشته باشد، و به زیر ۵+ سلسیوس برسد هیدراته شدن سیمان ممکن است دچار اختلال شود و برای جلوگیری از آن نیاز به گرما رسانی می‌باشد. گرما رسانی در این شرایط

متن اصلی

روش‌های اجرایی مختلفی دارد که به آن‌ها «پروراندن بتن» گفته می‌شود، و جزییات آن در بند ۷-۷-۵ ارایه شده است.

۲-۷-۷ عمل‌آوری اولیه یا محافظت

عمل‌آوری اولیه مربوط به مرحله‌ای است که بتن، سخت نشده است یا مراحل ابتدایی سخت شدن را می‌گذراند. در این مرحله بتن ممکن است تحت اثر آسیب‌ها و اثرات نامطلوب، مانند، شسته شدن با جریان آب یا رگبار، خشک شدگی اولیه در اثر وزش باد یا تابش مستقیم آفتاب، یخ‌زدن سریع در هوای بسیار سرد و لرزش و ضربه ناگهانی قرار گیرد. برای جلوگیری از این آسیب‌ها باید تدابیر و اقدامات لازم پیش‌بینی شود.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۷-۷ عمل‌آوری اولیه یا محافظت

غفلت در این موارد معمولاً به ایجاد ترک یا ایجاد نمای ضعیف و نامطلوب و در کل به کاهش کیفیت بتن منجر می‌شود. به‌هرحال از شوک‌های حرارتی باید پرهیز کرد. ریختن بتن روی سطوح بسیار سرد و یخ زده و در مجاورت قالب‌های خیلی سرد (به‌ویژه فلزی) و یا میلگردهای سرد و یخ‌زده و همچنین بتن‌ریزی در مجاورت قالب‌ها و میلگردهای داغ می‌تواند چنین شوک‌های حرارتی را به‌وجود آورد.

ایجاد پوشش در سطح بتن با استفاده از ورقه نایلونی، برای جلوگیری از آسیب رگبار و شسته شدن در اثر جریان آب، جلوگیری از تبخیر سریع در اثر وزش باد، به‌ویژه باد گرم و خشک لازم است. چنانچه نمای سطح، مهم باشد، باید به کمک وسایل مناسب از تماس نایلون با سطح بتن تازه، جلوگیری کرد.

از جمله روش‌های حفاظتی برای بتن تازه ریخته شده و جوان، می‌توان به مواد شیمیایی کاهنده تبخیر، عایق‌بندی حرارتی برای جلوگیری از یخبندان سریع و زود هنگام در هوای خیلی سرد و یا جلوگیری از وارد آمدن ضربه به بتن یا قالب و ممانعت از ایجاد لرزش در اثر عوامل مختلف مانند حرکت ماشین‌آلات سنگین، غلتک‌ها و غیره، اشاره کرد.

در مواردی که آب انداختن بتن، به‌شدت کم می‌شود یا از بین می‌رود، نیاز به حفاظت بیشتر در برابر تبخیر وجود خواهد داشت. استفاده از پوزولان‌های مختلف به‌ویژه دوده سیلیس یا استفاده از مواد سیمانی یا پودری زیاد در بتن و یا کاهش شدید نسبت آب به مواد سیمانی می‌تواند موجب حذف یا کاهش شدید آب انداختن شود.

بتن خودتراکم یا بتن غلطکی از جمله این موارد محسوب می‌شوند. در مواردی که در فاصله زمانی پرداخت سطح، تا شروع عمل‌آوری نهایی، استفاده از آب پاشی با فشار یا پوشش‌های مرطوب امکان‌آسیب‌رسانی به سطح بتن را دارد، نیاز به حفاظت از سطح، در این مدت با کمک مه‌پاشی یا مواد شیمیایی غشاساز، وجود دارد که گاه آن را «عمل‌آوری میانی» نیز می‌گویند.

ت ۳-۷-۷ عمل‌آوری نهایی یا مراقبت

ت ۳-۷-۷-۱ در نسبت آب به مواد سیمانی کم، پدیده خود خشک‌شدگی و احتمال ترک‌خوردگی درونی بتن وجود دارد، که به‌ویژه از دوام بتن می‌کاهد. هر چند روش‌های عایقی (صرفاً حفظ

۳-۷-۷ عمل‌آوری نهایی یا مراقبت

۱-۳-۷-۷ عمل‌آوری نهایی مربوط به زمان پس از گیرش بتن و در مرحله سخت شدن است، که در آن باید رطوبت سطحی

متن اصلی

و حداقل دمای لازم برای هیدراته شدن سیمان فراهم شود. این مرحله از عمل‌آوری می‌تواند معمولاً به یکی از سه روش «الف» تا «پ» زیر انجام شود:

الف- رطوبت‌رسانی؛

ب- حفظ رطوبت (عایق رطوبت)؛

پ- ترکیبی از دو حالت «الف» و «ب».

۲-۳-۷-۷ روش‌های رطوبت‌رسانی

در روش‌های رطوبت‌رسانی، هدف مرطوب نگه‌داشتن بتن و جلوگیری از تر و خشک شدن آن می‌باشد. این روش‌ها ممکن است بصورت مستقیم و یا با واسطه انجام شود.

۳-۳-۷-۷ رطوبت‌رسانی مستقیم

در رطوبت‌رسانی مستقیم رطوبت به شکل مایع یا بخار، در تماس مستقیم با بتن قرار می‌گیرد. در این روش دمای آب نباید بیش از ۱۲ درجه سلسیوس خنک‌تر از دمای سطح بتن باشد. این روش می‌تواند شامل موارد «الف» تا «ت» زیر باشد:

الف- غرقاب‌سازی؛

این روش عمدتاً برای قطعات پیش‌ساخته است، اما امکان به‌کارگیری آن در برخی از قطعات و اعضای درجا مانند شالوده‌ها، نیز میسر است.

ب- ایجاد حوضچه روی سطح یا آب بستن روی بتن:

ایجاد حوضچه آب کم عمق روی سطح بتن به‌ویژه دال‌های افقی یا سقف و شالوده‌ها، روش رایجی برای رطوبت‌رسانی مستقیم و اجازه دادن به نشست آب در داخل فضاهای خالی و موئینه خمیر سیمان و بتن، روش مؤثری برای عمل‌آوری رطوبتی است.

پ- آب‌پاشی؛

آب‌پاشی معمولاً به‌صورت بارانی، آب‌پاشی با قطرات درشت و آب‌پاشی با ذرات ریز (غبار آب) یا مه‌پاشی انجام می‌شود. در

تفسیر/توضیح

رطوبت) مجاز شمرده می‌شود، اما تا حد امکان و به‌ویژه برای بتن‌هایی با نسبت آب به مواد سیمانی کمتر از ۰/۴۲ توصیه نمی‌شود.

ت ۲-۳-۷-۷ انتخاب شیوه رطوبت‌رسانی با توجه به شرایط عضو و امکانات کارگاهی و صرفه و صلاح فنی و اقتصادی صورت می‌گیرد. بطور کلی رطوبت‌رسانی روش مناسبی برای مراقبت از بتن می‌باشد و در صورت امکان بر سایر روش‌ها رجحان دارد.

ت ۳-۳-۷-۷ بدیهی است انتخاب شیوه رطوبت‌رسانی مستقیم با توجه به امکانات کارگاهی و نوع عضو و شرایط قرارگیری آن و همچنین شرایط محیطی و اقتصادی پروژه انجام می‌شود.

مشکل خروج آهک هیدراته (هیدروکسید کلسیم) از بتن در این روش می‌تواند با به‌کارگیری آهک هیدراته در آب عمل‌آوری (تا حد اشباع)، جبران شود. خروج آهک از بتن به‌ویژه در مناطق خورنده به‌دلیل کاهش قلیائیت بتن مشکل‌زا خواهد بود. به‌هرحال شیوه غرقاب‌سازی یک نوع عمل‌آوری رطوبتی مطلوب است، زیرا آب همواره می‌تواند حفرات موئینه موجود را اشباع کند.

بهتر است اطراف عضو با ماسه ریز یا خاک‌های رسی یا فتیله چتایی و غیره محصور شود تا آب در سطح بتن با ضخامت مورد نظر بایستد. در زمان ریختن آب روی سطح بتن باید دقت شود تا سطح مزبور بویژه در ساعات اولیه پس از بتن‌ریزی آسیب نبیند و شسته نشود. از جمله مشکلات این روش نیاز به آب زیاد و همچنین حل تدریجی آهک هیدراته خمیر سیمان سخت شده و خروج آن از بتن، به‌ویژه در سنین اولیه می‌باشد که به نفوذپذیرتر شدن بتن و کاهش قلیائیت آن می‌انجامد. این روش نیز برای مناطق خورنده کلریدی مناسب نیست. سفیدک‌زنی زیر سقف در این روش و تشکیل بلورهای کلسیت (کربنات کلسیم) و املاح دیگر باعث ایجاد نمای نامطلوب می‌شود و برای دال‌های نازک سقف توصیه نمی‌شود.

در آب‌پاشی بارانی و با قطرات درشت، در نهایت آب به‌صورت ثقلی رو به پایین حرکت می‌کند و می‌تواند سطوح افقی و قائم و حتی زیر سقف را خیس نماید. در استفاده از غبار آب یا شیوه مه‌پاشی، ذرات آب بسیار ریز هستند و می‌توانند در هوا معلق مانده و به

متن اصلی

استفاده از این روش‌ها باید به احتمال شسته شدن سطح بتن توجه شود.

تفسیر/توضیح

اطراف حرکت نمایند. گرانی تجهیزات و مسدود شدن افشانک‌های آن‌ها از جمله مشکلات شیوه مه پاشی است. وجود باد می‌تواند در این شیوه عمل‌آوری، به‌صورت جدی اختلال ایجاد کند. از مزایای این شیوه، افزایش رطوبت نسبی محیط اطراف بتن است و از شدت تابش آفتاب به سطح بتن نیز می‌کاهد و با ایجاد خنکی در محیط در مجموع تبخیر از سطح بتن را به مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌دهد. همچنین از مزایای شیوه مه‌پاشی، امکان به‌کارگیری آن بلافاصله پس از ریختن و تراکم بتن است زیرا باعث شسته شدن سطح بتن نمی‌شود و بدین ترتیب از جمله اقدامات مربوط به عمل‌آوری حفاظتی (عمل‌آوری اولیه) نیز به حساب می‌آید.

به‌هر حال به‌واسطه تماس بخار آب با سطح بتن، علاوه بر جلوگیری از خشک‌شدگی، رطوبت سطح نیز تامین می‌شود. در این بند عمل‌آوری رطوبتی با بخار آب مد نظر بوده است، ضمن اینکه بخار آب نقش پروراندن (عمل‌آوری حرارتی) را نیز می‌تواند ایفا کند، به شرط آن که دمای بخار آب افزایش یابد.

ت ۷-۳-۴ در مواردی که نتوان آب لازم را برای رطوبت‌رسانی مستقیم فراهم نمود یا امکان تر و خشک شدن پی‌درپی وجود داشته باشد، این شیوه‌ها به‌کار می‌رود. فواصل آب‌دهی در این موارد می‌تواند بیشتر شده و عملیات نگهداری رطوبتی با دغدغه کمتری صورت پذیرد. به‌هر حال تر و خشک شدن سطح بتن امری نامطلوب است.

باید چتایی در محل مورد نظر در سطح افقی و با استفاده از اجسام سنگین (مانند میلگرد، تیرچوبی یا لوله و غیره) تثبیت شود. بهتر است این اجسام در محل همپوشانی استفاده شود تا موجب عدم جابجایی و بلندشدن لایه‌های چتایی شود. توصیه می‌شود، در پایان مدت عمل‌آوری اجازه داد تا چتایی در همان محل (روی بتن) خشک شده و از برداشتن چتایی خیس بلافاصله در پایان عمل‌آوری خودداری نمود تا دچار شوک ناگهانی رطوبتی نشود. بهتر است چتایی نو در ابتدا شسته و آبکشی شده تا اسیدهای گیاهی و مواد آلی آن حذف شود. از به‌کار بردن گونی شکر، کود شیمیایی و مشابه آن قبل از شستشو با آب باید خودداری نمود. هر چند محدودیت خنکی آب نسبت به سطح بتن می‌تواند همان ۱۲ درجه سلسیوس باشد، اما در این مورد و سایر شیوه‌های غیرمستقیم، می‌توان آن را تا حد ۲۰ درجه سلسیوس افزایش داد، زیرا آب خنک به‌طور مستقیم به سطح بتن برخورد نمی‌کند.

ت- بخاردهی:

بخار آب با دماهای مختلفی می‌تواند برای عمل‌آوری رطوبتی به‌کار رود. در مواردی که دمای بخار آب در مجاورت سطح بتن از حدود ۴۵ درجه سلسیوس بالاتر رود، شرایط عمل‌آوری تسریع شده بوجود می‌آید و ضوابط مربوط را باید رعایت کرد.

۷-۳-۴ رطوبت‌رسانی غیرمستقیم (با ماده جاذب)

در شیوه‌های رطوبت‌رسانی غیرمستقیم، از یک ماده جاذب آب به عنوان واسطه حفظ رطوبت و همچنین رطوبت‌رسانی استفاده می‌شود. هر چه میزان جذب آب در واحد سطح این ماده بیشتر باشد، برای عمل‌آوری رطوبتی، مناسب‌تر است. این روش می‌تواند شامل موارد «الف» تا «ت» زیر باشد:

الف- چتایی (پارچه کنفی) خیس:

استفاده از یک یا دو لایه چتایی خیس در سطوح افقی و یا حتی عمودی بسیار معمول است. چتایی باید از نوع درجه یک، با تار و پود بهم چسبیده باشد، به نحوی که نور به‌راحتی از آن عبور نکند. همپوشانی چتایی‌ها به میزان ۰/۱ متر ضرورت دارد. همچنین توصیه می‌شود در صورت استفاده از لایه دوم چتایی خیس، این لایه عمود بر جهت لایه زیرین باشد. چتایی باید در تمام مدت عمل‌آوری، به ویژه در محیط گرم و خشک و بادخیز، خیس نگهداشته شود. لایه‌های چتایی باید تا حد امکان به سطح بتن بچسبند و امکان عبور جریان هوا در زیر چتایی از بین برود.

متن اصلی

ب- بافته پنبه‌ای یا حصیر:

حصیر طبیعی که از گیاهان تهیه شده و بافته‌های پنبه‌ای یا سایر مواد جاذب برای عمل‌آوری رطوبتی غیرمستقیم به‌کار برده می‌شود. این مواد هرچه سنگین‌تر و ضخیم‌تر و دارای جذب آب بیشتری باشند، مفیدتر و کارآتر خواهند بود و تثبیت آن‌ها نیز ساده‌تر است. هم‌پوشانی، تداوم خیس بودن و تثبیت آن‌ها و سایر موارد مانند چتایی خیس است.

پ- کاه، پوشال و خاک اره:

موادی جاذب، مانند کاه، پوشال و خاک اره، چنانچه خیس و دارای ضخامت کافی باشند برای عمل‌آوری رطوبتی مناسب هستند. توصیه می‌شود حداقل ضخامت این مواد در سطح بتن ۷۵ میلی‌متر باشد.

ت- ماسه یا خاک:

خاک یا ماسه خیس نیز به‌عنوان یک ماده جاذب می‌تواند در سطح افقی و گاه در سطوح عمودی، کنار شالوده، به‌کار رود. به‌رحال مواد زیان‌آور آن، به‌ویژه یون سولفات یا یون‌های کلرید، نباید در حدی باشد که به بتن جوان آسیب برساند. حداقل ضخامت این مواد در سطح بتن ۱۰۰ میلی‌متر توصیه می‌شود.

۵-۳-۷-۷ روش‌های حفظ رطوبت یا عایق رطوبت

در این روش‌ها، حفظ رطوبت یا جلوگیری از تبخیر آب در دستور کار قرار دارد. این روش‌ها، برای بتن‌ها با نسبت آب به مواد سیمانی ۰/۴۲ یا کمتر توصیه نمی‌شود.

برای حفظ رطوبت بتن می‌توان از ورق‌ها یا مواد پوششی مانع تبخیر مانند: ورق نایلون، مواد شیمیایی غشاءساز استفاده نمود. این روش‌ها برای بتن‌های با نسبت آب به مواد سیمانی کم و پر مقاومت، توصیه نمی‌شود ولی در صورت وجود اضطراب می‌تواند بکار گرفته شود. همچنین قالب‌ها نیز در بیشتر موارد نوعی پوشش مانع تبخیر محسوب می‌شود.

تفسیر/توضیح

بهتر است از حصیرهای بافته شده از برگ نخل یا نی تازه و سایر گیاهان تازه استفاده نشود تا اسیدهای گیاهی و مواد آلی آن در تماس با سطح بتن قرار نگیرد. این موارد همانند چتایی یا سایر مواد جاذب خشک می‌تواند خطر آتش‌سوزی را به‌وجود آورد.

خیس نبودن این مواد باعث می‌شود تا نقش عایق حرارتی را نیز ایفا کنند. تثبیت این مواد در سطح افقی به‌ویژه در هنگامی که باد می‌وزد مشکل است. در سطوح عمودی نمی‌توان به تنهایی از این مواد استفاده نمود. توصیه می‌شود حداقل ضخامت این مواد در سطح بتن ۷۵ میلی‌متر باشد.

سایر موارد ذکر نشده مشابه بند مربوط به چتایی است. همچنین استفاده از کاه و خاک اره چوب تازه، به‌دلیل احتمال داشتن اسید شیره‌های گیاهی مانند اسید تانیک و تأثیر نامطلوب بر سطح بتن جوان و نارس توصیه نمی‌شود. تغییر رنگ سطح بتن از جمله مشکلاتی است که به‌دلیل استفاده از این مواد به‌وجود می‌آید.

هرچه خاک یا ماسه ریزدانه‌تر باشد، آب به مدت طولانی‌تری حفظ می‌شود. از خاک‌های حاوی مواد آلی زیاد و خاک برگ و غیره نباید استفاده نمود. خاک‌های کشاورزی به‌طور کلی مناسب نیستند. احتمال تغییر رنگ سطح بتن با استفاده از برخی خاک‌ها یا ماسه‌ها وجود دارد.

ت ۷-۳-۵ در این روش به‌دلیل هیدراته شدن سیمان و فاصله گرفتن درجه اشباع حفرات مویینه خمیر سیمان از حالت اشباع، پدیده خودخشک‌شدگی در بتن بوجود می‌آید که موجب کند شدن فرآیند هیدراته شدن و افزایش جمع‌شدگی در خمیر می‌شود. در این روش آسیب بیشتری به دوام بتن می‌تواند وارد شود در حالی که آسیب آن به مقاومت بتن ممکن است چندان جدی نباشد. در بتن‌هایی که دارای نسبت آب به مواد سیمانی کم هستند این آسیب‌ها جدی‌تر خواهد بود و بنابراین توصیه می‌شود تا حد امکان از این روش برای بتن‌های پر مقاومت و با دوام استفاده نشود. ممانعت از تبخیر توسط قالب‌ها به جنس و درزبندی آن‌ها ارتباط دارد و ممکن است برخی قالب‌ها نتوانند نقش پوشش مناسب را برای جلوگیری از تبخیر ایفا نمایند. در این حالت باید تا حد امکان قالب‌ها را زودتر باز کرد و عمل‌آوری مناسب را آغاز کرد. چنانچه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

قالب قائم در اسرع وقت شل شود، سطح بتن را می‌توان رطوبت‌رسانی نمود.

استفاده از این روش و مواد جلوگیری کننده از تبخیر دارای مزایای زیر است:

- نیاز به رطوبت‌رسانی ندارد و رطوبت را از بتن جذب نمی‌کند.
- به کارگیری آن‌ها ساده‌تر از به کارگیری چتایی، ماسه، کاه، پوشال، خاک اره و غیره (مواد جاذب آب) است.
- باعث تری و خشکی پی‌درپی یا شوک‌های حرارتی نمی‌شود.
- گاه می‌توان آن‌ها را قبل از گیرش بتن استفاده نمود.
- در پروژه‌های خطی مانند ساخت کانال‌ها یا پل‌های مسیره‌های راه و راه‌آهن یا رویه‌ها راه، به سهولت عمل‌آوری کمک شایانی می‌کند.
- در سازه‌های مرتفع بویژه زمانی که از قالب لغزان استفاده می‌شود کاربرد آن در عمل‌آوری بتن بسیار موثر خواهد بود.

ت ۷-۳-۶ ورقه نایلونی می‌تواند شفاف (بی‌رنگ)، سفید یا حتی سیاه و رنگی باشد. نوع بی‌رنگ و سیاه برای هوای سرد کاربرد بیشتری دارد.

این ورقه‌های نایلونی (پلاستیکی) را می‌توان در سطوح افقی و حتی عمودی به کار برد. در هر حال نباید جریان هوا در زیر آن وجود داشته باشد. از طرفی قرار دادن مستقیم ورقه‌های نایلون روی بتن خمیری و تازه می‌تواند نمای سطح آن را نامطلوب کند. لازم است در دال‌های کف و در لبه آن‌ها، ورقه نایلونی را به میزان دو برابر ضخامت دال در اطراف ادامه داد. تعریق در زیر نایلون و چکه کردن آن می‌تواند به یکنواختی و یکنرنگی سطح بتن لطمه بزند.

استفاده از نایلون برای سطوح افقی ساده‌تر از سطوح عمودی است، زیرا تثبیت آن ساده‌تر است. به‌رحال ورقه‌های نایلونی با عرض کم را می‌توان دور ستون‌ها یا دیوارها پیچید و عمل‌آوری مطلوبتری را به انجام رساند.

پارگی و سوراخ شدن ورقه نایلونی بویژه در اثر راه رفتن یا تردد وسایل مختلف، و عدم امکان ترمیم آن‌ها، مشکل بزرگی محسوب می‌شود. در پهن کردن و برداشتن ورقه‌های نایلونی باید احتیاط نمود تا دچار پارگی و سوراخ‌شدگی نشوند و بتوان از آن‌ها دوباره یا چند باره استفاده نمود.

یکی از روش‌های عمل‌آوری مناسب، از نوع جلوگیری از تبخیر، استفاده از مواد شیمیایی مایعی است که بر سطح بتن مالیده یا پاشیده می‌شود و غشای نازکی را به وجود می‌آورد تا مانع تبخیر آب بتن شود.

مواد شیمیایی غشاساز باید از مواد پلیمری (رزینی) یا موم‌ها تشکیل شوند. این مواد به دو دسته محلول در آب و غیرمحلول در آب

۷-۳-۶ روش‌های حفظ رطوبت و مواد مورد استفاده در هریک از آن‌ها همراه با ملاحظات که باید مورد توجه قرار گیرند در بندهای «الف» و «ب» زیر ارائه شده‌اند:

الف- ورق نایلون یا پلی‌اتیلن: استفاده از این ورق‌ها به دلیل سبکی و سهولت به کارگیری، بسیار رایج است و پس از بتن‌ریزی می‌توان از آن استفاده نمود. حداقل ضخامت این ورق‌ها باید ۰/۱ میلی‌متر باشد. هم‌پوشانی ۰/۱ متری ورق‌ها لازم است. همچنین تثبیت آن‌ها با چارتراش چوبی یا میله‌ها و پروفیل‌های فولادی به‌ویژه در محل هم‌پوشانی ضرورت دارد.

ب- مواد شیمیایی غشاساز مایع: این مواد که برای جلوگیری از تبخیر آب بر روی سطح بتن مالیده یا پاشیده می‌شوند باید از مواد پلیمری (رزینی) یا موم، تشکیل شده باشند. نوع قابل حل در آب آن‌ها، بویژه نوعی که دارای رنگ روشن سفید یا خاکستری‌اند ترجیح داده می‌شوند. در مواردی که از نوع غیر محلول در آب بر روی سطوح افقی استفاده می‌شود باید اطمینان یافت که قبل از اعمال آن، آب از روی سطح بتن زوده شده باشد. رعایت الزامات «۱» تا «۴» زیر در مورد این مواد الزامی است:

۱- رعایت استاندارد ملی ۸۲۸۸؛

۲- برای موادی که مشخصات آن در استاندارد ملی وجود ندارد، استاندارد ASTM C1315؛

متن اصلی

۳- مصرف بین ۰/۲ تا ۰/۳۵ لیتر در هر متر مربع سطح، بسته به میزان زبری و صافی سطح بتن؛
 ۴- توصیه می‌شود، این مواد در دو لایه عمود بر هم بر روی سطح مالیده یا پاشیده شوند.

تفسیر/توضیح

(دارای حلال غیرآبی) تقسیم می‌شوند. به کارگیری نوع محلول در آب توصیه می‌شود. این مواد می‌توانند به صورت بی‌رنگ (شفاف)، سفید و خاکستری یا حتی رنگی باشند. مصرف نوع سفید و خاکستری بدلیل اطمینان از پوشش کامل پس از پاشیده شدن توصیه می‌شود.

نوع غیرمحلول در آب، باید پس از اتمام آب انداختن و زدوده شدن آب روزه بر روی سطوح افقی اعمال شود، در غیر این صورت پوشش ایجاد شده به سرعت پوسته و جدا می‌شود. به‌هرحال تأخیر زیاد و اعمال آن پس از خشک شدن سطح، توجیهی ندارد.

برخی از مواد ویژه عمل‌آوری وجود دارند که باید الزامات ASTM C1315 را برآورده کنند. این مواد علاوه بر وظیفه اصلی خود می‌توانند به افزایش مقاومت سطحی در برابر سایش، اسید و غیره و یا مقاومت در برابر پرتوهای فرابنفش کمک کنند.

مواد غشاءساز عمل‌آوری را در سطوح کوچک می‌توان با قلم مو یا غلتک نقاشی اعمال کرد، اما در سطوح وسیع‌تر به کمک پیستوله یا وسایل مشابه پاشیده می‌شود. توصیه می‌شود این مواد در دو لایه عمود بر هم، بر سطح مالیده یا پاشیده شود تا پوشش بهتری حاصل شود. معمولاً بسته به زبری و صافی سطح بتن، به ۰/۲ تا ۰/۳۵ لیتر در هر متر مربع مایع عمل‌آوری جهت پوشش مناسب سطح نیاز است. زمانی که قالب بتن برداشته می‌شود، بهتر است سطح بتن را مرطوب کرد و سپس از مواد عمل‌آوری بر روی آن استفاده نمود.

در پروژه‌های خطی مانند راه و کانال، سازه‌های مرتفع، دیواره‌های عمودی و سازه‌هایی که با قالب لغزان ساخته می‌شوند، به کارگیری شیوه‌های رطوبت‌رسانی مستقیم و غیرمستقیم و حتی استفاده از ورقه‌های پلی اتیلنی دشوار و گاه غیرممکن به نظر می‌رسد.

برای انطباق ویژگی‌های این مواد با الزامات استاندارد، انجام آزمایش‌های مندرج در استاندارد ملی ۳۸۲۲ ضرورت دارد. در این آزمایش قابلیت حفظ و نگهداری آب توسط این مواد مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

برخی محلول‌های معدنی مانند سیلیکات سدیم و پتاسیم را می‌توان برای عمل‌آوری استفاده کرد. چنین محلول‌های معدنی با مواد موجود در خمیر سیمان، واکنش نشان می‌دهند و سیلیکات کلسیم غیرمحلول در آب و مقاوم در برابر سایش ایجاد می‌کنند. چنین محلول‌هایی را نمی‌توان مطابق استاندارد ملی ۳۸۲۲ مورد آزمایش قرار داد و مسلماً منطبق بر استانداردهای ملی ایران به شماره ۸۲۸۸ یا ASTM C1315 نیستند، اما مصرف آن‌ها رایج و بلا مانع است.

لایه دوم مواد عمل‌آوری، باید در زمانی که لایه اول هنوز چسبناک است اعمال شود. همچنین تعجیل در اعمال لایه دوم توصیه نمی‌شود. باید توجه داشت که استفاده از مواد حاوی حلال غیرآبی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در محیط بسته توصیه نمی‌شود، زیرا بخارهای متصاعد شده می‌تواند برای انسان زیان‌آور باشد.

نوع محلول در آب را می‌توان قبل یا پس از روزدن آب به‌کار برد. ضمن اینکه برای سلامتی انسان نیز زیانبار نیست. در هوای گرم و خشک که آهنگ تبخیر بر آهنگ روزدن آب غلبه پیدا می‌کند، به‌کارگیری این نوع مایع عمل‌آوری توصیه می‌شود، زیرا پس از اعمال این مواد، آب انداختن ادامه پیدا می‌کند. بنابراین مصرف مواد حاوی حلال غیرآبی توصیه نمی‌شود.

معمولاً قبل از استفاده از مایع عمل‌آوری با توجه به دستورالعمل و توصیه‌های سازنده آن باید مواد را به‌خوبی هم زد و مخلوط کرد تا به‌صورت همگن درآیند.

فشار هوای پاشش بین ۲ تا ۷ اتمسفر (برای وسیله پاششی دستی یا برقی) توصیه می‌شود.

مقدار پاشش یا اعمال مواد بر واحد سطح را می‌توان با توجه به شمارش تعداد ظروف خالی شده و سطح مربوط، محاسبه نمود. در مواردی که مشکل تامین آب مناسب برای عمل‌آوری احساس می‌شود، به‌ناچار به‌کارگیری این مواد توصیه می‌شود. نباید پنداشت که بهترین شیوه عمل‌آوری رطوبتی، روش‌های صرفاً جلوگیری از تبخیر و استفاده از مواد مایع غشاساز عمل‌آوری است. به‌ویژه اگر نسبت آب به مواد سیمانی کم و مقدار سیمان زیاد باشد، به‌دلیل پدیده جمع‌شدگی خود به خودی و خودخشک‌شدگی بتن، بهتر است به‌صورت مداوم رطوبت را به نحو مقتضی به بتن رسانید.

ت ۷-۳-۷-۷ به‌هرحال گاه استفاده از روش‌های ترکیبی بصورت همزمان، مقدور نیست. برای مثال در صورت به‌کارگیری مواد شیمیایی عمل‌آوری، نمی‌توان همزمان از رطوبت‌رسانی استفاده نمود.

از جمله روش‌های ترکیبی، ابتدا استفاده از روش‌های رطوبت‌رسانی و سپس استفاده از روش‌های جلوگیری از تبخیر است که روش ترکیبی غیر همزمان محسوب می‌شود. استفاده از نایلون بر روی پوشش‌های خیس و مواد جاذب آب مانند گونی خیس، و همچنین استفاده از نایلون و آبرسانی به زیر آن نیز توصیه می‌شود.

ت ۴-۷-۷ مدت عمل‌آوری

ت ۷-۴-۷-۷ رده‌های عمل‌آوری با توجه به موارد زیر مشخص و انتخاب می‌شوند:

- شرایط محیطی موجود به‌ویژه در پایان مدت عمل‌آوری؛
- اهمیت سازه یا بتن مورد نظر به‌ویژه از نظر دوام.

۷-۳-۷-۷ روش‌های ترکیبی

استفاده از ترکیب هر دو روش رطوبت‌رسانی و حفظ رطوبت، موضوع بندهای ۷-۳-۷-۷ و ۲-۳-۷-۷ مجاز است. ترکیب این دو می‌تواند، مزایای هر دو را دارا باشد، و معایب هر یک را پوشش دهد. در روش ترکیبی، ابتدا از روش رطوبت‌رسانی و سپس از روش حفظ رطوبت استفاده می‌شود. مزیت روش ترکیبی به‌کارگیری آب کمتر و جلوگیری از تر و خشک شدن پی در پی آن است.

۴-۷-۷ مدت عمل‌آوری

۷-۴-۷-۷ مدت عمل‌آوری نهایی یا مراقبت بتن به عواملی از جمله نوع مواد سیمانی، آهنگ کسب مقاومت، دمای سطح بتن و هوای مجاور، شرایط محیطی پس از پایان دوره عمل‌آوری و همچنین اهمیت بتن و سازه، به‌ویژه از نقطه نظر

متن اصلی

دوام بستگی دارد. نسبت آب به مواد سیمانی، مقدار مواد سیمانی و رده مقاومت مورد نیاز بتن از جمله عوامل دپگری است که می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. حداقل مدت عمل‌آوری در حالت عادی (تسریع نشده) باید طبق جدول ۶-۷ تعیین شود. در مواردی که دمای سطح بتن در طی این مدت از $+5$ درجه سلسیوس کمتر شود، معادل آن را باید به مدت عمل‌آوری افزود.

رده‌های عمل‌آوری در **جدول ۴-۷** و **جدول ۵-۷** باید با توجه به اهمیت عمل‌آوری و شرایط محیطی پس از خاتمه عمل‌آوری در نظر گرفته شود.

تفسیر/توضیح

برای مثال، با توجه به اهمیت بتن و سازه بتنی در شرایط محیطی خلیج فارس و دریای عمان که دوام آن از اهمیت زیادی برخوردار است، حتی در شرایط محیطی متوسط نیز باید رده ۴ عمل‌آوری به کار رود. در صورتی که شرایط محیطی خوب باشد، در ارتباط با دوام در محیط خلیج فارس و دریای عمان رده ۳ عمل‌آوری انتخاب می‌شود. در هر صورت باید توجه داشت که در اغلب پروژه‌های حاشیه دریای عمان و خلیج فارس شرایط محیطی حاکم، از نوع متوسط یا ضعیف است.

در مورد اهمیت مقاومت سایشی برای کف‌ها نیز لازم است رده عمل‌آوری مناسب با توجه به **فصل ۶** (جدول ۶-۱۲ رده‌بندی مقاومت سایشی) مشخص شود.

در مواردی که حداقل مدت عمل‌آوری خاصی توسط مهندس مشاور پروژه مشخص نشده باشد، لازم است از حداقل مدت توصیه شده در این بند استفاده شود.

جدول ۴-۷ تعریف رده‌های عمل‌آوری با توجه به اهمیت

شرایط	رده عمل‌آوری			
	۴	۳	۲	۱
دستیابی به درصد مقاومت فشاری مشخصه $(1) = 35$ ، 50 ، 70				
(1) برای زمان گیرش بتن کمتر از ۵ ساعت و دمای سطح بتن بیش از ۵ درجه سلسیوس و هوای مرطوب (شرجی) بدون باد و آفتاب (رده عمل‌آوری «۱»)، مدت زمان عمل‌آوری حداقل ۱۲ ساعت در نظر گرفته می‌شود.				

رده عمل‌آوری باید در مشخصات پروژه مشخص شود. در این مورد نسبت سطح به حجم بتن نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

جدول ۵-۷ تعریف رده‌های عمل‌آوری با توجه به شرایط محیطی

رده عمل‌آوری	شرایط محیطی
۱	صرفاً برای عمل‌آوری اولیه
۲	شرایط محیطی خوب پس از پایان عمل‌آوری (دارای رطوبت نسبی میانگین هوا بیش از ۸۰ درصد و به‌دور از باد و تابش مستقیم آفتاب)
۳	شرایط محیطی متوسط پس از مدت عمل‌آوری (دارای رطوبت نسبی میانگین بین ۴۰ تا ۸۰ درصد یا گاه دارای باد و تابش مستقیم آفتاب)
۴	شرایط محیطی ضعیف پس از پایان مدت عمل‌آوری (رطوبت نسبی کمتر از ۴۰ درصد یا دارای باد و تابش مستقیم آفتاب) چنانچه در هر مورد، شرایط رویارویی «مهاجم» باشد، یا اهمیت عضو بتنی از نظر دوام در این شرایط بیشتر باشد، رده عمل‌آوری ۲ یا ۳ را باید یک درجه افزایش داد.

ت ۲-۴-۷-۷ در مواردی که نسبت سطح به حجم بتن زیاد باشد، دقت در عمل‌آوری و افزایش مدت آن توصیه می‌شود. برای این منظور می‌توان از یک رده بالاتر برای رده عمل‌آوری استفاده کرد.

متن اصلی

۳-۴-۷-۷ مدت عمل‌آوری بتن با توجه به آهنگ کسب مقاومت که حاصل نوع مواد سیمانی، مقدار سیمان، نسبت آب به مواد سیمانی است نباید از مقادیر **جدول ۶-۷** کمتر در نظر گرفته شود. در این جدول روند کسب مقاومت با نسبت مقاومت ۲ روزه به ۲۸ روزه مشخص شده که باید در هنگام طرح مخلوط بتن تعیین شود. در مواردی که گیرش نهایی بتن بیش از ۵ ساعت به طول انجامد باید مدت اضافی گیرش را به مدت عمل‌آوری آن اضافه نمود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۷-۷ آهنگ کسب مقاومت بتن علاوه بر نوع سیمان، ترکیب شیمیایی و ریزی آن، به نوع و مقدار مواد جایگزین سیمان، نسبت آب به مواد سیمانی و همچنین به نوع و مقدار مواد افزودنی شیمیایی نیز ارتباط دارد. چنانچه مقاومت نمونه آگاهی بتن به دست آید، نیازی به رعایت حداقل مدت عمل‌آوری مندرج در **جدول ۶-۷** نخواهد بود. در صورتی که رابطه همبستگی مقاومت بتن با بلوغ بتن نیز در دست باشد، می‌توان مدت عمل‌آوری را برای رده عمل‌آوری مورد نظر بر اساس بلوغ بتن به دست آورد. بلوغ بتن را می‌توان طبق روابط مربوط (مانند، سائول و یا رابطه آرنیوس) محاسبه و در نظر گرفت.

۵-۷-۷ پروراندن بتن

۱-۵-۷-۷ کلیات

۱-۱-۵-۷-۷ پروراندن بتن به عملیاتی اطلاق می‌شود، که منجر به افزایش دمای سطح بتن در هوای سرد می‌شود. در دمای کمتر از ۵+ درجه سلسیوس، هیدراته‌شدن سیمان بسیار کند می‌شود و نیاز به افزایش دمای سطح بتن یا هوای مجاور آن می‌باشد. پروراندن بتن که معمولاً با سرعت عادی برای هیدراته‌شدن سیمان انجام می‌شود و «پروراندن عادی» نامیده می‌شود. در مواردی که بدلائل اجرایی لازم است با افزایش قابل توجه دمای بتن در مدت عمل‌آوری، دستیابی به مقاومت بتن، در مدت کوتاه‌تری ممکن شود، عمل‌آوری «تسریع شده» نامیده می‌شود.

ت ۵-۷-۷ پروراندن بتن

ت ۱-۵-۷-۷ کلیات

ت ۱-۱-۵-۷-۷ توقف کامل هیدراته شدن سیمان در دمای ۱۰- درجه سلسیوس اتفاق می‌افتد، ولی از نقطه نظر مهندسی، توقف عملی در حدود دمای کمتر از ۵+ درجه سلسیوس حاصل می‌شود. عمل‌آوری حرارتی (پروراندن): تامین دمای لازم برای دستیابی به مقاومت و دوام مورد نظر، می‌باشد. در حالی که به تامین یا حفظ رطوبت نیز برای تداوم هیدراته شدن سیمان توجه خواهد شد. این عمل‌آوری حرارتی می‌تواند به صورت تسریع شده یا عادی صورت پذیرد. برخی از این روش‌ها در کارگاه نیز کاربرد دارد. در حالی که اکثر موارد کاربرد این روش‌ها در کارخانه‌های قطعات پیش‌ساخته است. ممکن است در دمای بالاتر از ۱۵+ درجه سلسیوس بتن، نیاز به رطوبت‌رسانی نیز داشته باشد.

جدول ۶-۷ حداقل مدت عمل‌آوری برای رده‌های مختلف عمل‌آوری با توجه به دمای سطح بتن و روند کسب مقاومت آن (۱)

حداقل مدت عمل‌آوری بر حسب روز برای روندهای کسب مقاومت بتن									دمای متوسط سطح بتن (درجه سلسیوس)
کند (آهسته) $t \geq 0/15 > 0/3$ (۲)			متوسط $t \geq 0/3 > 0/5$			سریع (تند) $t \geq 0/5$			
رده ۴	رده ۳	رده ۲	رده ۴	رده ۳	رده ۲	رده ۴	رده ۳	رده ۲	
۶	۵	۳	۵	۳	۲	۳	۲	۱	$t \geq 25$
۱۲	۷	۵	۹	۴	۳	۵	۲	۱	$25 > t \geq 15$
۲۱	۱۲	۸	۱۳	۷	۴	۷	۳	۲	$15 > t \geq 10$
۳۰	۱۸	۱۱	۱۸	۹	۵	۹	۴	۳	$10 > t \geq 5$

t: نسبت مقاومت فشاری ۲ روزه به ۲۸ روزه

t: دمای متوسط سطح بتن

(۱) چنانچه دمای متوسط روزانه در مدت عمل‌آوری بیش از ۳۰ درجه سلسیوس شود، استفاده از حداقل مدت زمان عمل‌آوری ارایه شده، محافظه کارانه می‌باشد.

(۲) چنانچه رشد مقاومت بتن کندتر باشد لازم است از شیوه‌های مستقیم یا غیرمستقیم برای دستیابی به درصدی از مقاومت ۲۸ روزه مورد نظر استفاده نمود.

متن اصلی

۲-۱-۵-۷-۷ پروراندن بتن ممکن است بصورت خشک یا مرطوب انجام شود. در حالت اول تنها دمای بتن افزایش داده می‌شود و در حالت دوم از رطوبت رسانی نیز استفاده می‌شود.

۲-۵-۷-۷ روش‌های پروراندن خشک

۱-۲-۵-۷-۷ روش‌های پروراندن خشک با گرماسانی شامل: استفاده از بخاری‌های سوختی، المنت‌ها یا بخاری‌های برقی فن‌دار یا بدون فن، رادیاتورهای آب‌گرم یا روغن داغ یا بخار داغ، وسایل تشعشعی مانند لوله‌های روغن داغ یا لامپ‌های مادون قرمز، استفاده از برق با ولتاژ کم برای گرم کردن قالب فلزی یا میلگردها می‌باشد.

در روش‌های پروراندن خشک با گرماسانی، باید دقت شود که سطح بتن به‌طور کلی یا موضعی خشک نشده و دچار ترک‌خوردگی نشود. همچنین باید توجه داشت که دمای بتن به‌صورت موضعی افزایش قابل توجهی پیدا نکند.

در کاربرد این روش‌ها ملاحظات «الف» تا «ث» زیر باید رعایت شود:

الف- گرماسانی خشک به کمک بخاری: در رابطه با به‌کارگیری بخاری‌هایی که مواد سوختنی استفاده می‌کنند، گازهای ناشی از سوختن این مواد نباید در مجاورت و یا تماس با بتن جوان و نارس قرار گیرند. همچنین بخاری نباید در نزدیکی سطح بتن یا قالب قرار گیرد و آن را به‌صورت موضعی گرم کند.

ب- گرماسانی خشک به کمک المنت‌ها یا بخاری‌های برقی: بخاری برقی یا المنت‌ها باید در فاصله مناسبی از سطح بتن قرار داده شوند بطوری‌که تشعشع آن‌ها آسیبی به سطح بتن وارد نکند. فاصله حداقل ۷۵۰ میلی‌متر برای سطوح بدون قالب و ۵۰۰ میلی‌متر برای سطوح قالب‌دار، توصیه می‌شود.

پ- گرماسانی خشک به کمک رادیاتورهای گرمایشی: استفاده از آب گرم یا بخار و یا روغن داغ و گرداندن آن در

تفسیر/توضیح

ت ۲-۵-۷-۷ روش‌های پروراندن خشک

الف- این بخاری‌ها موادی مانند گاز طبیعی، گاز مایع، نفت سفید، گازوئیل، مازوت، چوب و خاک اره و غیره را مصرف می‌کنند. گازهای ناشی از سوختن کامل این مواد، کربن‌دی‌اکسید ایجاد می‌کند که عامل اصلی کربناته شدن بتن است. کربناته شدن در بتن آرمه می‌تواند به خوردگی زودرس میلگردها منجر شود. در بتن غیرمسلح، کربناته شدن اهمیت چندانی ندارد. بنابراین لازم است این گازها با دودکشی مناسب از محل خارج شوند.

چنانچه از بخاری‌های فن‌دار استفاده شود توزیع گرمای بهتری به‌وجود خواهد آمد.

ب- با توجه به اینکه بخاری‌های برقی یا المنتی گاز زیان‌آور تولید نمی‌کنند، نگرانی از این بابت وجود ندارد.

پ- به‌رحال در این مورد نیز نزدیکی منبع حرارتی به بتن یا قالب توصیه نمی‌شود. این روش می‌تواند از نظر مصرف انرژی مناسب باشد.

متن اصلی

رادياتورها در نزديكي سطح بتن روش مناسبی برای گرماسانی است و توصیه می شود.

ت- گرماسانی خشک به کمک تشعشع: استفاده از تشعشع ناشی از لوله های حاوی روغن بسیار داغ یا لوله هایی که گاز در آن می سوزد و آن را داغ و سرخ می کند، برای گرماسانی به سطح بتن مناسب است. همچنین می توان از لامپ های مادون قرمز که به کمک جریان برق کار می کنند برای گرمایش استفاده نمود. در این مورد توصیه می شود، فاصله یک لامپ ۱۰۰ واتی مادون قرمز از سطح بتن بدون قالب کمتر از ۵۰۰ میلی متر و از سطح قالب کمتر از ۲۵۰ میلی متر نشود.

ث- گرماسانی خشک به کمک جریان برق: با اتصال جریان برق با ولتاژ کمتر از ۵۰ ولت یا ترجیحا کمتر از ۳۵ ولت به قالب فلزی یا میلگردهای جاگذاری شده در بتن، می توان گرمای لازم را بدست آورد. در این موارد باید به خطر خشک شدگی بتن توجه کرد.

تفسیر/توضیح

ت- به هر حال فاصله این وسایل با سطح قالب به ویژه سطح بتن بسیار با اهمیت است و نباید خطری بتن را تهدید کند. گاه این روش را از نظر مصرف انرژی بسیار مفید و مؤثر می دانند. تعداد و فاصله آن ها از سطح بتن یا قالب باید مشخص و تنظیم شود.

ث- این شدت جریان و ولتاژ انسان را نمی لرزاند و خطر پرتاب شدن در اثر برق گرفتگی را نخواهد داشت. به این ترتیب در هوای سرد و یا در مواردی که نیاز به تسریع در کسب مقاومت وجود دارد می توان به این روش بتن را گرم نمود. در این مورد نیز خطر خشک شدگی، بتن را تهدید می کند و باید به این امر توجه نمود.

۳-۵-۷-۷ روش های حفظ گرما (عایقی)

حفظ گرمای بتن، اعم از گرمایی که هنگام ریختن دارد و گرمای ناشی از هیدراته شدن سیمان را می توان با کمک لحاف های پشم سنگ یا پشم شیشه، ورق های پلی یورتان منبسط شده، پلی استایرن منبسط شده، تخته های چند لایه و نظایر آن تامین کرد. همپوشانی این ورق ها باید مورد توجه قرار داده شود. نوع عایق و ضخامت عایق در رابطه با حفظ گرما از اهمیت زیادی برخوردار است.

۳-۵-۷-۷ روش های حفظ گرما (عایقی)

دقت در همپوشانی لحاف عایق یا تخته ها (ورقه ها) و حفظ آن ها یا حفظ مواد فله ای در سطح و خیس نشدن آن ها اهمیت دارد. خیس شدن عایق های حرارتی به شدت بر خواص عایق بودن آن ها اثر منفی می گذارد. استفاده از پوشش نایلونی یا روکش آلومینیومی بر روی عایق ها می تواند مفید باشد. خرده چوب، خاک اره، پرلیت و غیره از جمله موادی هستند که می توانند به صورت فله ای به کار روند. می توان از لحاف پشم شیشه یا پشم سنگ و مشابه آن ها نیز استفاده کرد. استفاده از ورقه های پلی یورتان منبسط شده، پلی استایرن منبسط شده (پونولیت)، شیشه منبسط شده اسفنجی، تخته چوبی یا چندلا، نئوپان و غیره نیز امکان پذیر است و حسب مورد در سطوح افقی و یا قائم کاربرد دارد.

بتن باید با دمای مناسبی در قالب ریخته شود و حتی در هوای سرد نیز این حداقل دما مشخص شده است. هیدراته شدن سیمان نیز به آزاد شدن گرما منجر می شود که می تواند به افزایش دمای بتن بیانجامد. هر چند عایق بندی سطح بتن می تواند تا حدودی از اتلاف گرمای موجود و گرمای حاصله بکاهد، اما نباید پنداشت که در هر شرایطی می توان دمای اولیه بتن ریزی را حفظ نمود.

متن اصلی

۴-۵-۷-۷ روش‌های پروراندن مرطوب

روش‌های پروراندن مرطوب به دلیل کاهش احتمال آسیب دیدن بتن در اثر خشک‌شدگی، جمع‌شدگی و ترک‌خوردگی ناشی از آن و همچنین جلوگیری از کاهش جدی فرآیند هیدراته‌شدن، که معمولاً نتایج بهتری نشان داده‌اند توصیه می‌شوند.

در مواردی که از روش بخاردهی استفاده می‌شود باید بخار آب چنان در محیط دمیده شود یا در تماس با سطح بتن قرار گیرد که تقریباً همه سطح را به یک مقدار گرم کرده و تنش حرارتی و گرمای موضعی به‌وجود نیاورد. بنابراین بهتر است بخار آب گرم یا داغ به‌طور مستقیم بر سطح بتن دمیده نشود.

۵-۵-۷-۷ عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده

عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده در مواردی که نیاز به کسب مقاومت سریع در مدت کوتاهی وجود دارد، بکار برده می‌شود. در مواردی که عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده در دمای بیش از ۴۵ درجه سلسیوس انجام می‌شود، باید به ملاحظات «الف» تا «ث» زیر توجه داشت:

الف- دمای سطح بتن قبل از گیرش اولیه آن، از ۴۵ درجه سلسیوس بالاتر نرود. در غیر اینصورت باید شروع عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده را بتأخیر انداخت. این مدت، زمان تأخیر نامیده می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۵-۷-۷ روش‌های پروراندن مرطوب

در همه شیوه‌های پروراندن مرطوب می‌توان رطوبت‌رسانی را به شکل آبدهی مستقیم یا پاشش آب و غیره انجام داد. بهترین شیوه، استفاده از بخار آب با دمای مناسب است. بهتر است بخار آب از پایین دمیده شود تا یکنواختی دما در ترازهای ارتفاعی عضو بتنی به نحو مناسبی تامین شود. همچنین توصیه می‌شود بخار آب از نقاط مختلفی در طول عضو یا محفظه عمل‌آوری دمیده شود و صرفاً از یک نقطه وارد نشود تا توزیع گرمایی بهتری ایجاد شود.

در تماس قرار گرفتن بخار آب با قالب بتن را نمی‌توان پروراندن مرطوب تلقی نمود و نقش آن صرفاً گرم کردن قالب و پروراندن خشک است. در مواردی که باید دمای سطح بتن بالاتر از ۴۵ درجه سلسیوس باشد و عمل‌آوری تسریع‌شده وجود دارد، لازم است به توصیه‌های عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده مراجعه کرد. در موارد خاص (مانند وجود پوزولان و سرباره در بتن) چنانچه مشخص شود که دمای بالاتر در سطح بتن، مشکلاتی در ارتباط با دوام بتن و عملکرد آن به‌وجود نمی‌آورد، می‌توان از دمای بیشتر نیز استفاده کرد.

ت ۵-۵-۷-۷ عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده

کاهش نسبت آب به مواد سیمانی و استفاده از سیمان‌هایی با رده مقاومتی بالاتر، روند سخت شدن سریع‌تر و با مواد افزودنی مناسب، از جمله اقدامات مهم در این رابطه است. به هر حال لازم است در عمل‌آوری حرارتی تسریع‌شده به امر رطوبت‌رسانی یا حفظ رطوبت بتن توجه کافی شود. بدیهی است خشک‌شدگی بتن در این نوع عمل‌آوری تسریع‌شده مطلوب نیست و آثار زیان‌باری خواهد داشت.

دستیابی به دوام مناسب در برابر سایش و فرسایش‌ها و آسیب‌های ناشی از یخ‌زدن و آب‌شدن‌های پی‌درپی و خوردگی میلگردها و غیره ایجاب می‌نماید تا این محدودیت‌ها رعایت شود.

در صورتی که این موارد رعایت نشود، احتمال کاهش کیفیت دراز مدت بتن وجود دارد.

توصیه می‌شود که مدت بخاردهی و عمل‌آوری در مجموع در عمل‌آوری تسریع‌شده از ۲۴ ساعت فراتر نرود.

الف- زمان تأخیر تابع دمای اولیه بتن، نوع مواد سیمانی، مقدار سیمان، دمای محیط مجاور و نسبت آب به مواد سیمانی و افزودنی‌های بتن است. توصیه می‌شود در یک بتن معین، دمای اولیه ترجیحاً به حدود ۳۰ درجه سلسیوس برسد و دمای محیط

متن اصلی

تفسیر/توضیح

مجاور آن نیز در همین حدود باشد تا زمان تأخیر را بتوان به کمتر از ۲ ساعت رسانید. زمان تأخیر معمولاً در محدوده ۱ تا ۵ ساعت قرار دارد. زمان تأخیر زیاد می‌تواند اشکالاتی را در ساخت و عمل‌آوری به وجود آورد و زمان عمل‌آوری تسریع شده را طولانی کند.

ب- برای اینکه مدت زمان رسیدن به حداکثر دما تا حد امکان کاهش یابد، دمای اولیه بتن در هنگام بتن‌ریزی بهتر است در حدود ۲۵ تا ۳۰ درجه سلسیوس باشد. بدیهی است زیادتر بودن حداکثر دمای عمل‌آوری نیز زمان رسیدن به این حداکثر دما را افزایش می‌دهد.

ت- گاه با به‌کارگیری پوزولان‌ها و سرباره‌های مختلف می‌توان این حداکثر دما را تا ۸۵ درجه سلسیوس، به شرط رعایت بند ۴-۴-۹ افزایش داد. به‌هرحال لازم است عمل‌آوری حرارتی تسریع شده در دمای بالاتر از ۷۰ درجه سلسیوس بر روی نمونه بتن مورد نظر اعمال شود تا مشخص شود که آیا این افزایش دما می‌تواند بر عملکرد بتن در شرایط مهاجم تأثیر منفی چشمگیری بگذارد یا خیر؟ در صورتی که تأثیر حاصله ناچیز و نتیجه کار در حد قابل قبول باشد، افزایش دما بلامانع خواهد بود. باید در مواردی که دوام بتن از اهمیت بالایی برخوردار است، نسبت به انجام آزمایش‌های لازم اقدام نمود. چنانچه نسبت SO_3/Al_2O_3 بیشتر از ۰/۵ باشد از عمل‌آوری تسریع شده استفاده نشود.

ث- چنانچه حداکثر دمای عمل‌آوری حرارتی تسریع شده زیاد و دمای محیط نیز کم باشد، مدت لازم برای کاهش دمای سطح بتن، افزایش چشمگیری خواهد داشت و کار از نظر اجرایی با مشکلات خاصی روبرو خواهد شد.

در عمل‌آوری‌های حرارتی تسریع شده، اکثر ترک‌های حاصله به دلیل عدم رعایت نرخ مجاز کاهش دمای سطح بتن ایجاد می‌شود و دقت در این رابطه اهمیت ویژه‌ای دارد.

بهتر است دمای محیط افزایش یابد تا زمان خنک‌سازی آن کمتر شود.

گاه توصیه می‌شود که نرخ کاهش دما کمتر از نرخ افزایش دما باشد. بنابراین توصیه می‌شود، حداکثر نرخ کاهش دمای سطح بتن به ۲۰ درجه سلسیوس در هر ساعت محدود شود.

ب- افزایش دما باید با نرخ خاصی صورت گیرد. توصیه می‌شود برای قطعات نازک‌تر از ۳۰۰ میلی‌متر، حداکثر نرخ افزایش دما ۲۵ درجه سلسیوس در ساعت و برای قطعات ضخیم‌تر از ۱۸۰۰ میلی‌متر، نرخ حداکثر ۱۰ درجه سلسیوس در ساعت در نظر گرفته شود.

برای ضخامت‌های بین دو مقدار بالا می‌توان از درون‌یابی خطی استفاده کرد.

ت- با افزایش حداکثر دمای عمل‌آوری حرارتی، می‌توان طول مدت عمل‌آوری را کاهش داد. توصیه می‌شود دمای حداکثر برای عمل‌آوری حرارتی تسریع شده، به ۷۰ درجه سلسیوس محدود شود. در مواردی که SO_3 موجود در سیمان از ۲ درصد بیشتر شود این دما به ۶۰ درجه سلسیوس محدود شود.

ث- لازم است پس از خاتمه نگهداری بتن در حداکثر دمای مورد نظر، نسبت به قطع یا کاهش گرماسازی اقدام شود و بتن به تدریج خنک شود تا دمای سطح آن به دمای محیط برسد. نرخ کاهش دما باید محدود شود تا ترک‌های ناشی از شوک حرارتی یا تنش‌های حرارتی به وجود نیاید. توصیه می‌شود، حداکثر نرخ کاهش دمای سطح بتن از حداکثر نرخ افزایش دما بیشتر نباشد.

متن اصلی

۸-۷ کنترل کفایت عمل آوری

۸-۷-۱ در مواردی که دستگاه نظارت در ارتباط با مدت یا شیوه عمل آوری بتن سازه، مشکوک باشد، لازم است قبل از اجرای بتن، آزمایش‌هایی برای کنترل کفایت عمل آوری انجام شود. این آزمایش‌ها بر روی بتن عمل آوری شده در شرایط استاندارد و همچنین عمل آوری شده در شرایط واقعی کارگاهی انجام می‌شود.

۸-۷-۲ تهیه و عمل آوری نمونه در شرایط استاندارد و شرایط واقعی کارگاهی طبق استانداردهای ملی ۳۲۰۵ یا ۱۶۰۸-۲ انجام می‌شود.

آزمونه‌های عمل آوری شده در شرایط استاندارد و واقعی کارگاهی باید از یک پیمانانه بتن طبق استاندارد ملی ۳۲۰۱-۱ برداشته شوند. تعداد آزمونه‌ها برای هر یک از شرایط، حداقل سه آزمونه است و در مجموع باید حداقل ۶ آزمونه باشد.

۸-۷-۳ کفایت عمل آوری وقتی حاصل می‌شود، که نسبت میانگین مقاومت آزمونه‌های عمل آوری شده در شرایط واقعی کارگاهی در سن مقاومت مشخصه، حداقل 0.85 مقاومت میانگین آزمونه‌های عمل آوری شده در شرایط استاندارد در همان سن باشد.

در مواردی که این شرط برآورده نشود، اگر میانگین مقاومت آزمونه‌های عمل آوری شده در شرایط واقعی کارگاهی، حداقل به میزان ۱۰ درصد بیش از مقاومت مشخصه بتن، در همان سن باشد، مدت و شیوه عمل آوری تأیید می‌شود.

۸-۷-۴ در مواردی که مدت و شیوه عمل آوری قابل قبول نباشد، لازم است با تغییر مدت یا شیوه عمل آوری و یا هر دو، آزمایش مزبور دوباره انجام شود تا امکان رد یا قبول کفایت عمل آوری فراهم شود.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۸ کنترل کفایت عمل آوری

ت ۷-۸-۱ آزمونه‌ها باید دارای شکل و ابعاد یکسان باشند. مدت و شیوه عمل آوری مورد نظر باید برای آزمونه‌های نگهداری شده در شرایط واقعی کارگاهی، اعمال شود. اما عمل آوری آزمونه‌های عمل آمده در شرایط استاندارد صرفاً تابع دستور استاندارد مربوط خواهد بود و به شیوه و مدت عمل آوری کارگاهی ارتباطی ندارد. لازم به ذکر است پس از عمل آوری کارگاهی، آزمونه‌ها تا سن مقاومت مشخصه در همان محل و در شرایط در نظر گرفته شده برای سازه نگهداری می‌شوند؛ در حالی که آزمونه‌های عمل آمده در شرایط استاندارد تا سن مقاومت مشخصه در حوضچه آب یا اتاق مرطوب در دمای استاندارد نگهداری می‌گردند.

ت ۷-۸-۳ شرط دوم کفایت عمل آوری نیاز به نتایج آزمونه‌های عمل آمده در شرایط استاندارد ندارد و مقایسه با مقاومت مشخصه بتن در دستور کار قرار می‌گیرد.

ت ۷-۸-۴ همه این اقدامات در یک شرایط محیطی خاص، برای مثال تابستان یا زمستان، انجام می‌شود و ممکن است این مدت و شیوه عمل آوری برای شرایط محیطی یا فصول دیگر کافی نباشد. بنابراین لازم است این عملیات در فصول مختلف تکرار شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۹-۷ نمونه‌های آگاهی

ت ۷-۹ نمونه‌های آگاهی

برای آگاهی یافتن از کیفیت بتن مصرفی پروژه در شرایط عمل‌آوری کارگاهی و در سنی خاص «نمونه آگاهی» تهیه و آزمایش می‌شود.

نمونه آگاهی شامل یک یا چند آزمون است. این آزمون‌ها، در صورت لزوم، علاوه بر آزمون‌هایی که در شرایط استاندارد عمل‌آوری می‌شوند و برای انطباق با رده بکار می‌روند، طبق استانداردهای ملی ۳۲۰۵ یا ۱۶۰۸-۲ تهیه، و در همان شرایطی که عضو مورد نظر در کارگاه قرار دارد، نگهداری و عمل‌آوری می‌شوند.

به کمک نتایج آزمایش این آزمون‌ها و مقایسه با معیارهای تعیین شده در مشخصات فنی پروژه و یا در این آیین‌نامه، می‌توان زمان باز کردن قالب‌ها، زمان اعمال پیش‌تنیدگی، مدت زمان عمل‌آوری اعم از عادی یا تسریع شده و مدت حفاظت در هوای سرد را تعیین کرد.

با تهیه معمولاً ۲ تا ۴ آزمون مکعبی یا استوانه‌ای از بتن مصرفی پروژه، می‌توان مشخص نمود در چه مدتی با اعمال شرایط نگهداری مشابه، عضو مورد نظر به خواسته‌های مندرج در مشخصات فنی (مانند مقاومت فشاری یا سایر ویژگی‌های مکانیکی و دوام)، می‌توان دست یافت. با انجام آزمایش بر روی یک یا دو آزمون می‌توان دریافت که زمان مورد نظر فرا رسیده است یا خیر؟ در صورتی که خواسته مورد نظر حاصل نشود، لازم است با نگهداری و عمل‌آوری بیشتر و آزمایش یک یا دو آزمون دیگر دستیابی به مشخصات مورد نظر را مورد بررسی قرار داد.

این آزمون‌ها تفاوت خاصی با آزمون‌های عمل آمده در کارگاه برای کنترل کفایت عمل‌آوری ندارد، اما زمان آزمایش آن‌ها اختیاری است، در حالی که زمان آزمایش آزمون‌های کنترل کفایت عمل‌آوری همان سن مقاومت مشخصه (۲۸ روز یا سن مقرر دیگر) است.

۱۰-۷ بتن‌ریزی در هوای سرد

ت ۷-۱۰ بتن‌ریزی در هوای سرد

۱-۱۰-۷ کلیات

ت ۷-۱۰-۱ کلیات

۱-۱۰-۷-۱ در مواردی که دمای هوا کمتر از $+5$ درجه سلسیوس باشد و یا احتمال برود که در مدت حفاظت از بتن، دمای هوا به کمتر از این مقدار برسد، شرایط هوای سرد بوجود می‌آید و باید الزامات این بخش رعایت شود.

ت ۷-۱۰-۱-۱ در تعریف موجود نیاز به پیش‌بینی وضعیت هوا وجود دارد، درحالی‌که در تعریف قبلی آب، وضعیت گذشته یا حال ملاک قرار گیری در شرایط هوای سرد محسوب می‌شد. مدت حفاظت از بتن، رسیدن به مقاومت ۵ مگاپاسکال در بتن غیر اشباع و یا ۲۵ مگاپاسکال در حالت اشباع است، مگر آن که در بتن‌های اشباع از مواد حباب‌ساز استفاده شده باشد.

۱-۱۰-۷-۲ بتن‌ریزی در هوای سرد احتمال رویارویی زود هنگام بتن را با شرایط یخبندان افزایش می‌دهد و ممکن است به آن آسیب برساند. بعلاوه شرایط هوای سرد آهنگ کسب مقاومت بتن را کاهش می‌دهد.

دمای یخ زدگی بتن حدود $1-^{\circ}\text{C}$ تا $2-^{\circ}\text{C}$ در فشار یک اتمسفر (در سطح دریا) است که به نسبت آب به مواد سیمانی و مواد افزودنی بستگی دارد. وقتی بتن در معرض دمای حدود 5°C یا کمتر قرار می‌گیرد، واکنش‌های مرتبط با گیرش و سخت شدن بتن در حد قابل توجهی کند می‌شود. بنابراین وقتی بتن تحت بارهای دوره ساخت قرار می‌گیرد، مشکلاتی چون ترک خوردگی و تغییر شکل رخ می‌دهد. هرگاه در سنین اولیه به دلیل یخ‌زدگی آسیبی به بتن وارد شود، هرگز مقاومت و دوام مورد نظر را کسب نمی‌کند، حتی اگر پس از آسیب دیدگی، حفاظت و عمل‌آوری مطلوب اعمال شود.

وقتی بتن در معرض آب نباشد، بتن جوان می‌تواند تحت چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن خاصی نیز دچار آسیب شود. درجه اشباع بتن تازه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

با افزایش سن و ترکیب آب با سیمان در هنگام هیدراته شدن کاهش می‌یابد. در چنین شرایطی درجه اشباع، کمتر از سطح بحرانی خواهد بود. سطح بحرانی اشباع وقتی است که آب درون بتن در حدی باشد که یک چرخه منفرد یخ‌زدن و آب‌شدن منجر به آسیب‌دیدگی بتن شود. زمانی درجه اشباع بتن کمتر از سطح بحرانی می‌شود، که بتن مقاومت فشاری حدود ۵ Mpa را کسب کند. این درجه اشباع معمولاً کمتر از ۸۰ درصد است.

۲-۱۰-۷ الزامات قبل از بتن‌ریزی

۱-۲-۱۰-۷ همه وسایل و تجهیزات بتن‌ریزی در هوای سرد باید در کارگاه موجود باشد. این موارد شامل دماسنج، پوشش محافظتی برای بتن و در صورت لزوم وسایلی برای محفوظ کردن فضای اطراف بتن و وسایل گرمایشی است.

۲-۲-۱۰-۷ قبل از بتن‌ریزی باید شرایط آرماتورها و قالب‌ها مورد بازرسی قرار گیرند و نباید یخ و برف در سطح آن‌ها مشاهده شود. همچنین دمای هر نوع فلزی که در تماس با بتن قرار می‌گیرد، باید قبل از بتن‌ریزی بیش از صفر درجه سلسیوس باشد.

۳-۲-۱۰-۷ باید از ریختن بتن روی زمین یا بتن یخ زده اجتناب شود و دمای آن‌ها قبل از بتن‌ریزی به بیش از صفر درجه سلسیوس افزایش یابد.

۳-۱۰-۷ دمای مخلوط بتن

۱-۳-۱۰-۷ حداقل دمای مجاز مخلوط بتن تابع دمای هوا و حداقل اندازه مقطع عضو بتنی است. در **جدول ۷-۷** حداقل دمای مخلوط بتن در هنگام مخلوط کردن، در زمان بتن‌ریزی و در دوره حفاظت ارائه شده است. بتن‌ریزی نباید در دمای کمتر از ۱۵- درجه سلسیوس، انجام شود، مگر آن‌که دستگاه نظارت با رعایت تمهیدات خاص آن را مجاز بداند.

۲-۳-۱۰-۷ دمای مخلوط بتن در هنگام بتن‌ریزی نباید بیش از ۱۱°C از دماهای ذکر شده در ردیف ۱ **جدول ۷-۷** و دمای بتن پس از مخلوط کردن نباید بیش از ۸°C از دماهای ذکر شده در ردیف ۲ جدول مذکور، بالاتر باشد.

۲-۱۰-۷ الزامات قبل از بتن‌ریزی

ت ۱-۲-۱۰-۷ از جمله تجهیزات مورد نیاز، وسایل گرمایشی برای آب یا سنگدانه‌های مصرفی است.

ت ۲-۲-۱۰-۷ و ۳-۲-۱۰-۷ عدم رعایت این بندها می‌تواند باعث کاهش دمای بتن تازه ریخته شده به پایین‌تر از مقادیر مشخص شده برای حداقل دمای بتن در هنگام ریختن (**جدول ۷-۷**) شود. در صورتی که با افزایش دمای اولیه بتن در هنگام ریختن، بتوان از بروز مشکل جلوگیری نمود، ریختن بتن در تماس با قالب، میلگرد و یا فلزات جاگذاری شده یا سطح زمین و بتن یخ زده، ممکن است توجیه‌پذیر باشد. آب یخ‌زده روی میلگردها یا قطعات فولادی می‌تواند به کاهش چسبندگی بتن به فولاد منجر شود.

ت ۳-۱۰-۷ دمای مخلوط بتن

ت ۱-۳-۱۰-۷ هر چه حداقل بُعد مقطع بتن بزرگتر باشد، با سرعت کمتری گرمای خود را از دست می‌دهد و در نتیجه افزایش دمای بیشتری در بتن ناشی از گرمایی آن رخ می‌دهد. بنابراین در شرایط بتن‌ریزی در هوای سرد می‌توان برای مقاطع بزرگتر، حداقل دمای کمتری را برای بتن‌ریزی در نظر گرفت.

حداقل دمای مخلوط بتن پس از ساخت آن، به عوامل مختلفی از جمله مدت حمل، معطلی و نوع وسیله حمل ارتباط دارد. در این جدول فرض شده است که از کامیون مخلوط‌کن برای حمل بتن به مدت یک ساعت استفاده شده است. بدیهی است که اولویت با رعایت حداقل دمای بتن در هنگام بتن‌ریزی خواهد بود.

ت ۲-۳-۱۰-۷ اگر دمای بتن به میزان قابل توجهی بیشتر از مقادیر ردیف ۱ در **جدول ۷-۷** باشد، لزوماً منجر به حفاظت طولانی‌تر در مقابل یخ‌زدگی نمی‌شود، زیرا افت حرارت در اختلاف دمای بیشتر، افزایش می‌یابد. منظور از اختلاف دما، تفاوت دمای هوا و بتن است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

همچنین با افزایش بیش از حد دمای مخلوط بتن، نیاز به آب بیشتری در مخلوط وجود دارد و نرخ افت اسلامپ افزایش می یابد. علاوه بر این، افت سریع رطوبت از سطوح دالها ممکن است سبب ترک خوردگی ناشی از جمع شدگی خمیری شود. توصیه می شود، دمای بتن در هنگام مخلوط کردن و ریختن، نزدیک به حداقل دمای مجاز باشد تا بتوان از مزایای بهبود کیفیت بتن در دمای پائین بهره برد.

جدول ۷-۷ حداقل دمای بتن، درجه سلسیوس

شرایط	حداقل اندازه مقطع عضو بتنی، متر		
	کمتر از ۰/۳	بین ۰/۳ تا ۰/۹	بین ۰/۹ تا ۱/۸
حداقل دمای بتن در هنگام بتن ریزی و در دوره حفاظت مخلوط کردن:	۱۳	۱۰	۷
- برای دمای هوا بیش از صفر درجه	۱۶	۱۳	۱۰
- بین صفر تا ۱۵- درجه	۱۸	۱۶	۱۰
- کمتر از ۱۵- درجه	۲۰	۱۸	۱۲

ت ۷-۱۰-۳-۳ برای محاسبه دمای مخلوط بتن تازه می توان از [رابطه](#) ت ۷-۱ استفاده کرد:

۷-۱۰-۳-۳ برای تامین دمای بتن مخلوط شده طبق [جدول](#) ۷-۷، می توان از آب گرم برای ساخت آن استفاده کرد. در هر حال دمای آب مصرفی نباید بیش از ۸۰ درجه سلسیوس باشد. همچنین ضابطه بند ۷-۱۰-۳-۵ نیز باید رعایت شود.

$$T_m = \frac{[0.22(T_s W_s + T_g W_g + T_c W_c) + T_w W_w + T_s W_{ws} + T_g W_{wg}]}{[0.22(W_s + W_g + W_c) + W_w + W_{ws} + W_{wg}]}$$

که در آن:

T_s : دمای سنگدانه ریز

T_g : دمای سنگدانه درشت

T_w : دمای آب اختلاط

T_c : دمای سیمان

W_g : وزن خشک درشت دانه

W_s : وزن خشک ریزدانه

W_c : وزن سیمان

W_w : وزن آب اختلاط

W_{wg} : وزن آب موجود در درشت دانه

W_{ws} : وزن آب موجود در ریزدانه

اگر هر یک از سنگدانه ها یخ زده باشند در [رابطه ت ۷-۱](#) به جای جملات $T_s W_{ws}$ یا $T_g W_{wg}$ بسته به مورد از $(0.5 T_s - 80) W_{ws}$ یا $(0.5 T_g - 80) W_{wg}$ استفاده می شود.

برای افزایش دمای بتن می توان مصالح دیگری غیر از آب مانند سنگدانه ها را نیز حرارت داد. از آنجایی که گرمای ویژه آب بیشتر از مصالح دیگر است، توصیه می شود که در وهله اول، آب مصرفی مخلوط بتن، گرم شود. همچنین گرم کردن آب از نظر اجرایی آسان تر از گرم کردن مصالح دیگر است.

متن اصلی

۴-۳-۱۰-۷ برای تامین دمای مورد نظر مخلوط بتن معمولاً به گرم کردن سنگدانه‌ها نیازی نیست. اما چنانچه حتی با استفاده از آب گرم دمای بتن مورد نظر مطابق **جدول ۷-۷** حاصل نشود، لازم است نسبت به گرم کردن سنگدانه‌ها با وسایل مناسب اقدام شود. در صورتی که سنگدانه‌ها یخ‌زده باشند لازم است با گرم کردن سنگدانه‌ها نسبت به آب کردن یخ‌ها اقدام شود.

۴-۳-۱۰-۷ در مواردی که از آب گرم برای ساخت مخلوط بتن استفاده می‌شود، باید ترتیب ریختن مصالح به مخلوط‌کن، ابتدا سنگدانه و سپس آب باشد و حداکثر دمای مخلوط سنگدانه و آب در زمان اضافه کردن سیمان نیز بیشتر از ۴۰ درجه سلسیوس نباشد.

۴-۳-۱۰-۷ تغییرات دمای مخلوط بتن از پیمانانه به پیمانانه دیگر باید به حداقل برسد و دمای مخلوط بتن باید در هنگام ساخت و بتن‌ریزی نیز کنترل شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۳-۱۰-۷ معمولاً اگر دمای آب مخلوط، حدود ۶۰°C باشد، به دمای بیشتر از ۱۵°C برای سنگدانه نیاز است.

ت ۴-۳-۱۰-۷ برخورد آب داغ با سیمان به گیرش ناگهانی آن منجر می‌شود، بنابراین افت شدید اسلامپ و همچنین کاهش کیفیت مقاومتی و دوام را در درازمدت به وجود خواهد آورد. بهتر است برای رفع این مشکل از برخورد مستقیم آب داغ با سیمان جلوگیری نمود.

ت ۴-۳-۱۰-۷ برای محاسبه دمای لازم بتن، در هنگام مخلوط کردن، با در نظر گرفتن مقدار تقریبی افت دمای مخلوط بتن می‌توان از **رابطه ت ۲-۷** استفاده کرد:

رابطه ت ۲-۷)

$$T_m = T_p + 0.25(T_p - T_a)t$$

که در آن:

T_a دمای هوا به درجه سلسیوس؛

T_m دمای بتن پس از مخلوط شدن به درجه سلسیوس؛

T_p دمای بتن هنگام بتن‌ریزی به درجه سلسیوس؛

t فاصله زمانی از تولید بتن تا هنگام بتن‌ریزی به ساعت.

رابطه بالا برای انتقال بتن با کامیون مخلوط‌کن کاربرد دارد. برای اجتناب از کاهش زیاد دمای مخلوط بتن در هنگام انتقال، اگر از کامیون مخلوط‌کن استفاده شود، توصیه می‌شود که حداکثر زمان انتقال کامیون تا محل بتن‌ریزی ۱٫۵ ساعت باشد.

در صورتی که از کامیون مخصوص حمل بتن (غیرچرخان) به صورت غیر پوشیده استفاده شود، ضریب ثابت در رابطه بالا به ۰٫۱۷ تغییر می‌یابد. چنانچه وسیله حمل غیرچرخان و سرپوشیده باشد، این ضریب معادل ۰٫۱ خواهد بود.

۴-۱۰-۷ سایر الزامات و توصیه‌ها

۱-۴-۱۰-۷ برای بتن‌ریزی در هوای سرد، به‌ویژه در حالتی که بتن در مدت عمل‌آوری اشباع می‌شود، از مواد حباب‌ساز جهت ایجاد حباب‌هوای عمدی در بتن استفاده می‌شود. مقدار حباب

ت ۴-۱۰-۷ سایر الزامات و توصیه‌ها

ت ۱-۱۰-۴-۷ الزامات بتن‌ریزی در هوای سرد، لزوماً مانند الزامات دوام در شرایط چرخه‌های یخ زدن و آب شدن نیست، اما توصیه‌های موجود جهت احتیاط ارایه شده است

متن اصلی

هوای توصیه شده را می توان معادل مقدار حباب هوای مطابق **جدول ۱۱-۶** و **بند ۶-۴-۶** فصل دوام بتن در نظر گرفت.

۲-۴-۱۰-۷ در تمام موارد نباید اجازه داده شود بتن غیراشباع تا قبل از رسیدن به مقاومت فشاری ۵ مگاپاسکال، یخ بزند.

۳-۴-۱۰-۷ در تمام موارد نباید اجازه داده شود بتن اشباع تا قبل از رسیدن به مقاومت فشاری ۲۵ مگاپاسکال، یخ بزند.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۴-۱۰-۷ در صورتی که از مواد حباب ساز در بتن به مقدار مندرج در **جدول ۱۱-۶**، استفاده شود، دستیابی به حداقل مقاومت ۲۰ مگاپاسکال در بتن اشباع، توصیه می شود.

۵-۱۰-۷ الزامات پس از بتن ریزی

۱-۵-۱۰-۷ در هوای سرد، آب ناشی از آب انداختن به مدت طولانی تری بر سطح بتن باقی می ماند. عملیات پرداخت سطح در هوای سرد باید با دقت بیشتری، به ویژه برای سطوحی که دارای تردد یا سایش هستند، انجام پذیرد.

۵-۱۰-۷ الزامات پس از بتن ریزی

ت ۱-۵-۱۰-۷ در هوای سرد هر چند آب انداختن در فاصله زمانی بیشتری پس از تراکم اتفاق می افتد، اما مقدار آب رو زده کمتر از هوای معتدل یا گرم نیست. باقیماندن طولانی مدت آب رو زده (بدلیل کاهش تبخیر)، علاوه بر خطر یخ زدن، زمان شروع به پرداخت را به مقدار قابل توجهی به تاخیر می اندازد و مشکلات اجرایی بوجود می آورد. استفاده از آب کمتر در مخلوط بتن در هوای سرد، به این دلیل و سایر دلایل دیگر اکیداً توصیه می شود.

۲-۵-۱۰-۷ بلافاصله پس از بتن ریزی، باید حفاظت از بتن با پوشش عایق یا گرم کردن آغاز شود. در صورتی که لازم باشد از روش گرم کردن برای محافظت بتن استفاده شود، نیاز به ایجاد فضای بسته در اطراف بتن خواهد بود. در این موارد باید از روشن کردن آتش بر روی عضو بتنی اجتناب شود. در مواردی که از وسایل گرمازا استفاده می شود و گاز کربن دی اکسید تولید می شود، گازهای تولید شده باید با روش یا وسیله مناسب، نظیر لوله دودکش، به بیرون از فضای بسته اطراف بتن، هدایت شود.

ت ۲-۵-۱۰-۷ ایجاد آتش مستقیم بر روی بتن باعث می شود ساختار محصولات هیدراته شده تخریب شود. در هنگام گرم کردن بتن باید از خشک شدگی سریع آن اجتناب و گرما به صورت یکنواخت بر سطح بتن اعمال شود.

گاز کربن دی اکسید می تواند با سرعت قابل توجهی بخش های سطحی بتن تازه و جوان را کربناته کند. این امر می تواند به خوردگی سریع تر میلگردها کمک کند و عمر عضو را کاهش دهد.

در قطعات غیر مسلح نیز کربناته شدن می تواند باعث جمع شدگی بیشتر شده و احتمال ترک خوردگی را افزایش دهد.

در هوای سرد منظور از عمل آوری، ایجاد پوشش عایق بر روی بتن و یا گرم کردن بتن است. در محیط بسته اگر ایجاد گرما باعث خشک شدن بتن می شود، می توان از رطوبت رسانی با آب یا بخار آب استفاده کرد.

۳-۵-۱۰-۷ برای مقایسه دمای بتن در طی مدت حفاظت با حداقل دمای دوره حفاظت که در **جدول ۷-۷** ارایه شده، لازم است دمای سطح بتن، به ویژه در نواحی بحرانی نظیر سطوح قالب بندی نشده یا لبه ها و گوشه ها، حداقل دو بار در هر شبانه روز اندازه گیری و ثبت شود.

ت ۳-۵-۱۰-۷ لبه ها و گوشه های اعضای بتنی در معرض افت دمای بیشتر و احتمال یخ زدگی هستند و باید توجه بیشتری به آن ها نمود. در دوره حفاظت باید از پوشش عایق حرارتی مناسب استفاده شود تا دمای ذکر شده در ردیف ۱ در **جدول ۷-۷** حفظ شود. بنابراین اگر دما سنج دمای کمتر از مقادیر مذکور در این جدول را نشان می دهد، نشانه نامناسب بودن پوشش است. لبه ها و گوشه ها، مستعد آسیب دیدگی بیشتری در هوای سرد هستند، بنابراین ضخامت

متن اصلی

تفسیر/توضیح

پوشش در این قسمت‌ها باید بیشتر باشد. اعمال پوشش باید شامل سطوح قالب‌بندی شده و سطوح در معرض هوا باشد.

۶-۱۰-۷ حفاظت بتن

۶-۱۰-۷-۱ پس از بتن‌ریزی لازم است دمای بتن برای مدت لازم، با دمای حداقل برابر با دمای ردیف یک در جدول ۷-۷ نگهداری شود. این عمل را می‌توان توسط پوشش مناسب و در صورت لزوم ایجاد محفظه بسته و اعمال گرمایش، تامین کرد. در صورتی که با استفاده از نمونه‌های آگاهی یا بلوغ سنجی و یا روش‌های غیر مخرب، بتوان نشان داد که بتن به مقاومت ۵ مگاپاسکال رسیده است، می‌توان حفاظت را خاتمه داد.

ت ۶-۱۰-۷ حفاظت بتن

ت ۶-۱۰-۷-۱ کسب مقاومت فشاری بتن در هوای سرد، کندتر از شرایط استاندارد (حدود 20°C و ۱۰۰ درصد رطوبت نسبی) است. بدین منظور می‌توان با ارتباط دادن مقاومت فشاری نمونه‌های استوانه‌ای عمل‌آوری شده در شرایط استاندارد با بلوغ آن در سنین مختلف اولیه، رابطه مورد نظر برای بتن موجود را به دست آورد. سپس با استفاده از رابطه بلوغ برای بتن موجود در کارگاه، بلوغ به دست آمده را محاسبه نمود و مقاومت فشاری متناظر را تخمین زد. همچنین می‌توان برای تخمین مقاومت فشاری بتن در کارگاه از روش‌های غیر مخرب مانند آزمایش فراصوتی یا چکش برجهنگی (اشمیت) استفاده نمود. ابتدا لازم است رابطه همبستگی مقاومت فشاری و نتایج آزمایش‌های غیر مخرب (برای بتن موجود) به دست آید، سپس با استفاده از نتایج آزمایش‌های غیر مخرب بر روی بتن موجود در کارگاه، مقاومت فشاری آن را تخمین زد. با استفاده از نمونه‌های آگاهی که در شرایط عمل‌آوری واقعی نگهداری شده‌اند نیز می‌توان به صورت محافظه‌کارانه مقاومت فشاری بتن عضو را تخمین زد. هرچند در این مورد تردیدهایی وجود دارد، اما با توجه به شرایط موجود، استفاده از این روش نیز در ایران توصیه می‌شود.

ت ۶-۱۰-۷-۲ سیمان‌های پرتلند نوع ۳ یا سیمان‌هایی با رده مقاومتی ۴۲/۵ یا ترجیحاً ۵۲/۵ به عنوان سیمان‌های با مقاومت اولیه زیاد می‌تواند بکار رود. مواد افزودنی زود سخت‌کننده یا زودگیرکننده که گاه بعنوان ماده ضد یخ نامیده می‌شود می‌تواند برای افزایش مقاومت اولیه بکار گرفته شود.

افزایش مقدار سیمان به میزان حدود ۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب در طرح مخلوط بتن نیز می‌تواند علاوه بر کاهش نسبت آب به سیمان به گرما زایی بیشتر نیز منجر شود یا مقاومت‌های اولیه را بالا برد، مشروط بر اینکه از حداکثر مقدار سیمان مجاز تخطی نشود. کاهش نسبت آب به سیمان بویژه با مواد فوق‌روان‌کننده پلی‌کربوکسیلاتی می‌تواند علاوه بر افزایش مقاومت اولیه موجب بالا رفتن مقاومت درازمدت نیز شود، در حالی که برخی از اقدامات فوق ممکن است مقاومت درازمدت را نیز کاهش دهد.

۶-۱۰-۷-۲ برای کاهش مدت حفاظت و دستیابی به حداقل مقاومت لازم، می‌توان از سیمان‌های با مقاومت اولیه زیاد یا مواد افزودنی زود سخت‌کننده، افزایش مقدار سیمان، کاهش نسبت آب به سیمان یا افزایش دمای بتن در دوره حفاظت استفاده کرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در **جدول ۷-۷** حداقل دما در مدت حفاظت ذکر شده است، بدیهی است در صورت امکان با افزایش این دما می توان در مدت کوتاه تری به حداقل مقاومت مورد نیاز دست یافت.

ت ۷-۱۰-۳-۶-۳ پس از پایان دوره حفاظت بتن، اگر دمای محیط بیشتر از 10°C و رطوبت نسبی محیط در حدی است که احتمال خشک شدگی شدید بتن وجود دارد، می توان از روش عمل آوری با آب استفاده کرد. در غیر این صورت، پس از پایان دوره حفاظت باید از روش عمل آوری عایقی رطوبتی مانند پوشش نایلونی و مواد شیمیایی غشایی استفاده نمود.

۷-۱۰-۳-۶-۳ پس از دوره حفاظت چنانچه دمای متوسط محیط بیشتر از $+5$ درجه سلسیوس باشد، عمل آوری متعارف به نحو مناسب طبق **بند ۷-۷** اعمال می شود. چنانچه بعد از دوره حفاظت، دمای محیط کمتر از $+5$ درجه سلسیوس باشد، لازم است حفاظت بتن تا رسیدن به مقاومت مورد نظر در اتمام عمل آوری (طبق **بند ۷-۷-۴**) تداوم یابد. حداقل دمای بتن در این دوره را می توان با نظر دستگاه نظارت کماکان مطابق با حداقل دمای ردیف ۱ در **جدول ۷-۷** در نظر گرفت، یا اینکه بتن را در دمای بیشتر از $+5$ درجه سلسیوس نگهداری کرد.

۷-۱۰-۷ افت دما پس از دوره حفاظت

ت ۷-۱۰-۷ افت دما پس از دوره حفاظت

۷-۱۰-۷-۱ پس از اتمام دوره حفاظت از بتن، در طی مدت حداقل ۲۴ ساعت، باید به تدریج از حفاظت کاسته شود تا بتن در معرض تغییرات ناگهانی دما قرار نگیرد. حداکثر مجاز افت دما پس از ۲۴ ساعت باید با توجه به حداقل بُعد عضو بتنی مطابق با **جدول ۸-۷** باشد.

جدول ۸-۷ حداکثر افت دمای بتن، ۲۴ ساعت پس از خاتمه حفاظت

حداکثر مجاز افت دما، درجه سلسیوس	حداقل بُعد عضو بتنی، متر
۲۸	کمتر از ۰/۳
۲۲	۰/۳ تا ۰/۹
۱۷	۰/۹ تا ۱/۸
۱۱	بیشتر از ۱/۸

۸-۱۰-۷ قالب برداری

ت ۸-۱۰-۷ قالب برداری

در هوای سرد روند کسب مقاومت فشاری برای همه انواع سیمان، به ویژه سیمان های آمیخته کند می شود. بنابراین باید توجه ویژه ای به این امر در تعیین زمان قالب برداری نمود.

زمان قالب برداری در هوای سرد طولانی تر از زمان لازم در شرایط عادی است. برای جزئیات بیشتر به **فصل ۹** (قالب بندی) مراجعه شود.

متن اصلی

۱۱-۷ بتن ریزی در هوای گرم

۱-۱۱-۷ کلیات

در مواردی که دمای بتن در زمان بتن ریزی بیشتر از ۳۲ درجه سلسیوس باشد، شرایط هوای گرم حاکم است، و الزامات این بخش باید در ساخت بتن و بتن ریزی رعایت شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۷ بتن ریزی در هوای گرم

ت ۱-۱۱-۷ کلیات

معمولا دمای بتن تولید شده در کارگاه حدود ۲ درجه سلسیوس بیشتر از دمای محیط است. لذا در دمای محیط بالاتر از ۳۰ درجه سلسیوس، احتمال قرارگیری در شرایط بتن ریزی در هوای گرم وجود دارد.

بدیهی است در قطعات حجیم ممکن است به دلیل ایجاد تنش های حرارتی ناشی از افزایش دمای بتن و گرادیان حرارتی، نیاز به دمای به مراتب کمتری وجود داشته باشد. در این مورد باید به آیین نامه شماره ۳۴۴ «آئین نامه سازه های بتنی حجیم» مراجعه نمود. دمای زیاد بتن اثرات نامطلوبی بر بتن تازه و سخت شده دارد. بخشی از این اثرات به شرح زیر است:

- افت بیشتر روانی و خطر افزودن آب به مخلوط در کارگاه؛
- کاهش زمان گیرش، در نتیجه ایجاد مشکلات در انتقال، تراکم و پرداخت سطح بتن و خطر بیشتر در به وجود آمدن درزهای سرد (درز بین دو لایه بتن بدون پیوستگی)؛
- احتمال بیشتر ترک خوردگی ناشی از جمع شدگی خمیری و حرارتی؛
- احتمال افزایش جمع شدگی ناشی از خشک شدگی؛
- احتمال کاهش مقاومت های مکانیکی و دوام.

غیر از دمای بتن عوامل دیگری نیز مانند دمای زیاد هوا، رطوبت نسبی کم هوا، سرعت زیاد باد، ارتفاع زیاد از سطح دریا و تابش مستقیم خورشید به تبخیر بیشتر از سطح بتن می انجامد. این عوامل می توانند باعث افزایش اثرات نامطلوب هوای گرم (دمای هوا) به خصوص جمع شدگی خمیری و ترک خوردگی در سطح بتن شوند.

۲-۱۱-۷ الزامات قبل از بتن ریزی

۱-۲-۱۱-۷ همه مواد و تجهیزات مورد نیاز برای ساخت بتن و بتن ریزی در هوای گرم باید قبل از شروع عملیات فراهم شوند. در این بخش، به مواد و تجهیزات ضروری اشاره شده است.

۲-۲-۱۱-۷ تمام وسایل ساخت بتن تا حد امکان باید در سایه نگهداری شوند. برای خنک کردن مخلوط کن می توان با ریختن آب بر سطح بیرونی یا درونی مخلوط کن، اقدام نمود. اما در

ت ۲-۱۱-۷ الزامات قبل از بتن ریزی

متن اصلی

هنگام ساخت مخلوط بتن، نباید آب اضافی در مخلوط‌کن موجود باشد.

۳-۱۱-۷ ساخت بتن

۳-۱۱-۷-۱ برای کاهش دمای مخلوط بتن لازم است از روش‌های پیشگیرانه جهت جلوگیری از افزایش دمای اولیه مصالح استفاده نمود. همچنین می‌توان نسبت به خنک کردن مصالح مصرفی اقدام کرد. آسان‌ترین روش، استفاده از آب سرد و یا یخ در مخلوط بتن است. در مواردی که با استفاده از آب سرد نتوان دمای آن را تا حد مورد نظر کاهش داد، می‌توان تا ۷۵ درصد آب مورد نیاز برای ساخت مخلوط را با تراشه یخ یا یخ پولکی جایگزین کرد. اما باید توجه داشت که در پایان عملیات مخلوط کردن بتن، نباید یخی در بتن باقی‌مانده باشد.

۳-۱۱-۷-۲ مصالح مصرفی شامل، سنگدانه و مواد سیمانی و آب باید تا حد امکان از دمای کم برخوردار باشند. بدیهی است، دمای بتن پس از مخلوط کردن باید از حداکثر دمای مجاز ریختن آن، کمتر باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۱۱-۷ ساخت بتن

ت ۳-۱۱-۷-۱ استفاده از آب سرد در ساخت مخلوط بتن می‌تواند تا حدود 4°C دمای مخلوط را کاهش دهد، اما اثر کاهش دمای مخلوط با استفاده از یخ به صورت مستقیم تا حدود 10°C است.

ت ۳-۱۱-۷-۲ در صورت امکان از سیلو با رنگ سفید برای نگهداری سنگدانه و سیمان استفاده شود و کیسه‌های سیمان در انبار سرپوشیده انبار شود. برای جلوگیری از افزایش دمای آب توصیه می‌شود منابع یا مخازن آب و لوله‌های رابط در سایه قرار گرفته و با مواد عایق پوشانده شوند. همچنین بهتر است مخازن آب در زمین مدفون گردند. جهت جلوگیری از افزایش دمای سنگدانه‌ها، ناشی از تابش مستقیم آفتاب، توصیه می‌شود سنگدانه‌ها در زیر سایبان مناسب قرار گیرند.

برای خنک کردن سنگدانه‌های درشت در مناطق نسبتاً خشک می‌توان از پاشش آب بر سطح آن استفاده کرد و اجازه داد تا آب سنگدانه تبخیر شود. به هر حال در صورتی که بخشی از آب در سنگدانه‌ها باقی بماند، باید آن را در تعیین مقدار آب مورد نیاز برای ساخت مخلوط منظور نمود.

دمای مخلوط بتن باید در حدی باشد که پس از حمل و قبل از ریختن از دمای مجاز تجاوز نکند.

برای محاسبه دمای مخلوط بتن بر مبنای وزن و دمای مصالح مصرفی می‌توان از رابطه ارائه شده در بخش بتن‌ریزی در هوای سرد استفاده کرد. اما اگر از یخ به عنوان بخشی از آب مصرفی استفاده می‌شود، برای محاسبه دمای مخلوط می‌توان از **رابطه ت ۳-۷** بهره گرفت:

رابطه ت ۳-۷

$$T_m = \frac{[0.22(T_s W_s + T_g W_g + T_c W_c) + T_w W_w + T_s W_{ws} + T_g W_{wg} + (0.5T_i - 80)W_i]}{[0.22(W_s + W_g + W_c) + W_w + W_{ws} + W_{wg} + W_i]}$$

که در آن:

T_i : دمای یخ مصرفی بر حسب سلسیوس؛

متن اصلی

تفسیر/توضیح

W_i : وزن یخ بر حسب کیلوگرم است.

لازم به ذکر است که مقدار W_w وزن آب مصرفی پس از کسر مقدار یخ می‌باشد.

بقیه پارامترهای **رابطه ت ۳-۷**، در **رابطه ت ۲-۷** بخش بتن‌ریزی در هوای سرد تعریف شده است.

ت ۳-۳-۱۱-۷ مقدار آب مخلوط بتن باید به مقدار تعیین شده در طرح مخلوط باشد و به هیچ وجه نباید برای جبران افت اسلامپ، بیشتر از آب تعیین شده در طرح مخلوط، آب اضافه کرد. زیرا اضافه کردن آب منجر به افزایش نسبت آب به مواد سیمانی و در نتیجه کاهش مقاومت مکانیکی و دوام بتن می‌شود.

۳-۳-۱۱-۷ برای جبران افت اسلامپ نباید بیشتر از مقدار آب طرح مخلوط بتن، آب دیگری اضافه شود. با کاهش دمای مخلوط بتن طبق **بند ۲-۵-۱۱-۷** می‌توان افت اسلامپ را کاهش داد. برای طولانی‌تر کردن مدت حفظ اسلامپ بتن، می‌توان از مواد کندگیر یا روان‌کننده یا کاهنده آب که خاصیت کندگیری دارند، استفاده کرد.

ت ۴-۱۱-۷ انتقال بتن

ت ۱-۴-۱۱-۷ محدودیت ۳۰۰ دور صرفاً برای بتن‌ریزی در هوای گرم اعمال می‌شود و در سایر موارد جنبه توصیه‌ای دارد.

۴-۱۱-۷ انتقال بتن

۱-۴-۱۱-۷ انتقال بتن با کامیون مخلوط‌کن باید به نحوی باشد که حداکثر تعداد چرخش جام کامیون به ۳۰۰ دور در طول حمل محدود شود. در مواردی که قرار باشد عمل اختلاط و حمل به صورت توأم انجام شود، لازم است حداقل ۷۰ دور با سرعت چرخش تند، بتن را مخلوط کرد، اما برای بقیه دورها باید سرعت چرخش جام کند باشد. مدت انتقال بتن با کامیون مخلوط‌کن تا اتمام تخلیه بتن از کامیون نباید از یک ساعت بیشتر شود. این مدت می‌تواند با مصرف مواد افزودنی کندگیر یا سیمان‌هایی با دیرگیری و افت اسلامپ کم، با مجوز دستگاه نظارت افزایش یابد.

ت ۲-۴-۱۱-۷ در هوای شرجی و گرم، نمی‌توان انتظار داشت که با آب‌پاشی سطح بیرونی کامیون مخلوط‌کن و یا استفاده از گونی خیس در سطح آن افت دمای قابل ملاحظه‌ای حاصل شود. در این حالت لازم است صرفاً از آب خنک برای کاهش دمای دیگ مخلوط‌کن استفاده نمود.

۲-۴-۱۱-۷ برای جلوگیری از گرم شدن بتن در حین انتقال توصیه می‌شود قبل از استفاده، دمای وسایل و تجهیزات حمل و ریختن مانند دیگ مخلوط‌کن را با کمک آب یا چتایی خیس کاهش داد. توصیه می‌شود رنگ وسایل حمل و ریختن بتن مانند دیگ کامیون حمل بتن، سفید یا رنگ روشن باشد.

ت ۵-۱۱-۷ بتن‌ریزی

ت ۱-۵-۱۱-۷ محدودیت دمای ۳۲ درجه سلسیوس اختصاص به بتن‌ریزی در هوای گرم ندارد بلکه جنبه عمومی دارد.

۵-۱۱-۷ بتن‌ریزی

۱-۵-۱۱-۷ حداکثر دمای مخلوط بتن در هنگام بتن‌ریزی باید به ۳۲ درجه سلسیوس محدود شود، مگر آن که مهندس مشاور یا دستگاه نظارت پروژه دمای کمتری را تجویز نماید.

ت ۲-۵-۱۱-۷ نرخ تبخیر آب از سطح بتن را می‌توان از **رابطه ت ۴-۷** محاسبه کرد. اگر نرخ تبخیر در بتن‌های معمولی بیشتر از

۲-۵-۱۱-۷ در مواردی که شرایط محیطی احتمال ترک‌خوردگی ناشی از جمع‌شدگی خمیری را افزایش می‌دهد،

متن اصلی

باید نسبت به حفاظت سطح بتن از تبخیر زیاد به‌ویژه در دال‌ها اقدام کرد. دمای زیاد هوا و بتن، رطوبت کم محیط، سرعت زیاد باد و تابش مستقیم آفتاب از عوامل تشدید کننده تبخیر آب از سطح بتن هستند. استفاده از پوشش نایلونی بر سطح بتن، بدون آن‌که در تماس مستقیم با بتن باشد، یا استفاده از مواد غشاساز جلوگیری کننده از تبخیر پس از اتمام پرداخت سطح، روش مناسبی برای کاهش نرخ تبخیر است.

ترک خوردگی ناشی از تبخیر زیاد، لزوماً اختصاص به شرایط هوای گرم ندارد و ممکن است در شرایط معتدل‌تر نیز حاصل شود.

تفسیر/توضیح

$0.5 \text{ kg/m}^2/\text{h}$ باشد، برای جلوگیری از ترک‌خوردگی خمیری ناشی از تبخیر باید نسبت به حفاظت سطح بتن برای کاهش نرخ تبخیر اقدام نمود. بدیهی است چنانچه از بتن‌هایی با آب انداختگی ناچیز مانند بتن‌های حاوی دوده‌سیلیس یا بتن خودتراکم استفاده شود، شرایط حفاظتی باید تشدید شود، زیرا ممکن است در نرخ تبخیر کمتر از 0.5 تا $0.25 \text{ kg/m}^2/\text{h}$ نیز ترک خوردگی اتفاق بیافتد. در نرخ تبخیر بیشتر از $0.25 \text{ kg/m}^2/\text{h}$ در این بتن‌ها ترک خوردگی حتمی خواهد بود.

رابطه ت ۴-۷

$$E = 5[(T_c + 18)^{2.5} - R(T_a + 18)^{2.5}](V + 4) * 10^{-6}$$

که در آن:

E نرخ تبخیر به $\text{kg/m}^2/\text{h}$

R رطوبت نسبی تقسیم بر ۱۰۰

T_a دمای هوا به درجه سلسیوس

T_c دمای بتن به درجه سلسیوس

V سرعت باد به km/h

ت ۷-۱۱-۵-۳ هرچند در **رابطه ت ۴-۷** تابش آفتاب منظور نشده است، اما عامل تاثیرگذاری می‌باشد. در رابطه فوق به عامل ارتفاع از سطح دریا (کاهش فشار هوا)، در افزایش شدت تبخیر نیز اشاره نشده است.

در آب و هوای خشک ایران و فلات مرتفع ایران بویژه در هوای گرم و دارای باد، نرخ تبخیر از سطح بتن بیش از اغلب کشورهاست. امروزه در اجرای سازه‌های بلند باید به این نکات توجه ویژه‌ای مبذول شود.

۷-۱۱-۵-۳ با ایجاد یک حصار یا بادشکن در سمت باد، به ارتفاع حدود یک متر در نزدیکی محل بتن‌ریزی می‌توان از سرعت باد در سطح بتن کاست. همچنین می‌توان با مرطوب کردن این حصار یا بادشکن علاوه بر کاهش سرعت باد، دمای باد بر سطح بتن را کاهش داد. ضمن آن‌که این اقدامات، بر رطوبت نسبی هوا نیز تاثیرگذار خواهد بود و تبخیر را به شدت کاهش می‌دهد. چنان‌که از رابطه فوق بر می‌آید، کاهش دمای بتن نیز به نوبه خود عامل موثر برای کاهش تبخیر خواهد بود. ایجاد سایبان و حذف تابش مستقیم آفتاب می‌تواند به کاهش تبخیر منجر شود.

ت ۷-۱۱-۵-۴ وزن الیاف با توجه به حجم آن می‌تواند به صورت درصدی از حجم بتن بدست آید. برای این منظور می‌توان حجم الیاف را در چگالی آن ضرب نمود تا وزن الیاف محاسبه شود.

۷-۱۱-۵-۴ در مواردی که نرخ تبخیر در حد زیاد است و امکان کاهش وجود ندارد، می‌توان از انواع الیاف استفاده کرد. استفاده از الیاف حتی به مقدار حدود 0.1 تا 0.2 درصد حجم بتن می‌تواند بروز ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی خمیری را به تاخیر انداخته و یا کاهش دهد. هر چند به‌کارگیری تمهیدات کاهش نرخ تبخیر، کمک بزرگی در کاهش احتمال ترک‌خوردگی است.

ت ۷-۱۱-۶ عمل‌آوری

ت ۷-۱۱-۶-۱ به روش‌های عمل‌آوری مطابق **بند ۷-۷** مراجعه شود.

ت ۷-۱۱-۶ عمل‌آوری

۷-۱۱-۶-۱ در هوای گرم بهترین روش عمل‌آوری برای دال‌ها ایجاد حوضچه آب بر سطح آن‌ها است. همچنین استفاده از

متن اصلی

چتایی خیس همراه با پوشش نایلون بر روی اعضای بتنی، توصیه می‌شود. چتایی باید در طول مدت عمل‌آوری به‌طور مداوم خیس باشد، اگر چتایی خشک و مجدداً خیس شود، چرخه‌های تر و خشک‌شدن در سطح بتن رخ می‌دهد، و عمل‌آوری مطلوبی حاصل نمی‌شود.

۷-۱۱-۶-۲ برای عمل‌آوری می‌توان از محلول شیمیایی غشاساز با رنگ روشن یا سفید استفاده نمود. برای بتن‌های پرمقاومت با نسبت آب به مواد سیمانی کمتر از ۰/۴۲، استفاده از روش‌های صرفاً جلوگیری کننده از تبخیر، مانند استفاده از پوشش نایلونی تنها، و محلول شیمیایی غشاساز توصیه نمی‌شود، مگر آن‌که استفاده از آن‌ها توسط دستگاه نظارت، بلامانع تشخیص داده شود.

۷-۱۱-۶-۳ برای مدت عمل‌آوری مورد نیاز به **جدول ۶-۷** مراجعه شود. در این جدول رده عمل‌آوری، شرایط محیطی، نوع سیمان و دمای متوسط سطح بتن یا هوای مجاور در نظر گرفته شده است.

۷-۱۱-۷ قالب‌برداری

۷-۱۱-۷-۱ زمان قالب‌برداری در هوای گرم مطابق **بند ۹-۶** **فصل ۹** (قالب‌بندی) می‌باشد.

تفسیر/توضیح**ت ۷-۱۱-۷ قالب‌برداری**

ت ۷-۱۱-۷-۱ کسب مقاومت اولیه در دمای زیاد با نرخ بیشتری حاصل می‌شود و زمان قالب‌برداری کوتاه‌تر خواهد شد.

فصل هشتم

ارزیابی و پذیرش بتن

فصل هشتم

ارزیابی و پذیرش بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۸ گستره

ت ۱-۸ گستره

ضوابط این فصل به ارزیابی و پذیرش بتن اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف- کلیات؛

ب- محل و تواتر نمونه برداری؛

پ- ضوابط پذیرش بتن (بتن تازه، مقاومت و دوام)؛

ت- بررسی بتن کم مقاومت؛

ث- بررسی بتن کم دوام.

۲-۸ کلیات

ت ۲-۸ کلیات

ت ۱-۱-۲-۸-۱ موارد ظاهری شامل: عدم همگنی بتن (جداشدگی)، آب انداختن، عدم پخش الیاف، وجود کلوخه و غیره است.

۱-۱-۲-۸ پذیرش بتن از نظر کیفیت بتن تازه: بتن تازه باید دارای مشخصات قابل قبول مندرج در مشخصات فنی خصوصی پروژه باشد. رعایت محدوده روانی مجاز، محدوده درصد هوای مجاز، محدوده دمای مجاز و مشخصات ظاهری برای پذیرش بتن تازه الزامی است.

ت ۲-۱-۲-۸ برخی از این موارد را نمی‌توان با انجام آزمایش روی بتن کنترل نمود و لازم است موارد اجرایی به صورت کامل و صحیح رعایت شود و دستگاه نظارت مسئولیت کنترل و پذیرش را به عهده دارد. گاه به کمک مغزه‌گیری از مناطق مشکوک که کیفیت آن از نظر اجرایی، بویژه تراکم و عمل‌آوری، مورد تردید بوده است، می‌توان از صحت اجرا اطمینان حاصل نمود.

۲-۱-۲-۸ پذیرش بتن از نظر نحوه اجرا: عملیات اجرایی شامل؛ آماده‌سازی قالب، آرماتوربندی و محل بتن‌ریزی، ریختن، پخش و جای دادن، تراکم، پرداخت و عمل‌آوری بتن باید طبق ضوابط این آیین‌نامه یا مشخصات فنی انجام شود. در غیر اینصورت بتن، مورد پذیرش قرار نمی‌گیرد و کیفیت آن مورد تردید خواهد بود.

ت ۳-۱-۲-۸ نمونه‌برداری طبق نظر و درخواست ناظر انجام می‌شود. نمونه‌برداری باید به صورت غیرگزینشی بوده و به زمان خاص یا روانی خاصی وابسته نباشد. بدیهی است بتن‌هایی که از نظر ظاهر و روانی

۳-۱-۲-۸ پذیرش بتن از نظر مقاومت: پذیرش مقاومت فشاری بتن در کارگاه بر اساس نتایج مقاومت فشاری نمونه‌های برداشته شده از بتن تازه صورت می‌گیرد. نمونه‌برداری از بتن

متن اصلی

باید به صورت تصادفی در طول مدت مصرف بتن انجام شود. تهیه آزمون‌ها و نگهداری آن‌ها در «شرایط استاندارد»، باید طبق استانداردهای ملی ۳۲۰۵ یا ۱۶۰۸-۲ انجام شود.

تفسیر/توضیح

در محدوده قابل قبول نیستند، نباید مصرف شوند و نمونه‌گیری از آن‌ها موضوعیت ندارد. به هر حال ایجاد ضابطه خاص در نمونه‌برداری مانند شرایط خاص جوی و نظایر آن نیز قابل قبول نیست، زیرا مبانی آماری ضوابط پذیرش مقاومت یا دوام را مخدوش می‌کند. پذیرش بتن ممکن است در برخی موارد از نظر مقاومت خمشی، کششی و غیره نیز مورد نیاز باشد. در این صورت باید ضوابط مربوط در مشخصات فنی پروژه ذکر شود.

ت ۲-۱-۴ به تفسیر **بند ۸-۲-۳**، پذیرش بتن از نظر مقاومت فشاری مراجعه شود.

۴-۱-۲-۸ پذیرش بتن از نظر دوام: پذیرش بتن از نظر دوام در کارگاه بر اساس نتایج آزمایش‌های دوام نمونه‌های برداشته شده از بتن تازه صورت می‌گیرد. تهیه آزمون‌ها و نگهداری آن‌ها در «شرایط استاندارد»، باید طبق استانداردهای ملی ۳۲۰۵ و یا ۱۶۰۸-۲ انجام شود.

۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری

۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری

۱-۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری بتن تازه

۱-۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری بتن تازه

۱-۱-۳-۸ نمونه‌برداری برای تعیین کیفیت بتن تازه در هر سازه و هر نوع و هر رده بتن باید در پای کار، صورت گیرد. پذیرش بتن تازه برای هر نوع و رده در هر سازه نیز به صورت جداگانه خواهد بود. نمونه‌برداری از بتن تازه باید طبق استاندارد ملی ۳۲۰۱-۱ انجام گیرد.

ت-۱-۳-۸ گاه لازم است از بتن آماده قبل از اضافه نمودن افزودنی یا آب، نمونه‌گیری شود و کیفیت آن مورد ارزیابی قرار گیرد. به هر حال برای بتن‌های مصرفی در پروژه باید نمونه‌برداری از بتن مصرفی پس از افزودن آب یا هر نوع افزودنی (در صورت مجاز بودن) در پای کار انجام گیرد. بتن آماده معمولاً باید با توجه به نیاز پروژه از نظر روانی برای پمپ کردن ارسال شود، اما گاه بتن آماده با روانی کمتر از حد مورد نیاز به پای کار می‌رسد و لازم است به نحو مقتضی روانی آن بیشتر شود.

حداقل تعداد نوبت‌های نمونه‌برداری از بتن تازه مطابق **بندهای ۲-۳-۸** یا **۳-۲-۳-۸** خواهد بود.

در صورتی که از دو یا چند نوع بتن مختلف (سبک، سنگین، حباب‌دار، الیافی و خودتراکم، همچنین بدون افزودنی و با افزودنی) در یک سازه استفاده شود، نمونه‌برداری مورد نظر باید جداگانه انجام شود. بلوک‌های مختلف مشابه یکدیگر، سازه‌های مختلف و جدا از یکدیگر تلقی می‌شوند و ضوابط و تواتر نمونه‌برداری برای هر یک از آن‌ها به صورت جداگانه کاربرد دارد، حتی اگر بتن آن‌ها از یک واحد تولید بتن و در یک زمان تامین شود. به هر حال سازه‌های جداگانه، سازه‌هایی هستند که تجزیه و تحلیل و طراحی آن‌ها جداگانه انجام می‌شود.

دستگاه نظارت، با توجه به بروز هرگونه شک یا تغییرات ظاهری در بتن تازه، مجاز به نمونه‌برداری در نوبت‌های بیشتری است. در این موارد نمونه‌برداری را می‌توان از کامیون مخلوط‌کن یا سایر وسایل حمل، به صورت منفرد بعد از تخلیه حدود ۳۰۰ لیتر بتن انجام داد.

۲-۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری برای مقاومت

۲-۳-۸ محل و تواتر نمونه‌برداری برای مقاومت

۱-۲-۳-۸ نمونه‌برداری برای مقاومت در هر سازه و از هر نوع و هر رده بتن باید در پای کار صورت گیرد. پذیرش بتن از نظر

ت ۲-۳-۸ در صورت انتقال بتن به کارگاه توسط کامیون مخلوط‌کن، نمونه‌گیری باید پس از افزودن تمام اجزای بتن (از جمله

متن اصلی

مقاومت نیز برای هر نوع و رده در هر سازه نیز به صورت جداگانه انجام می‌شود.
در نوبت‌های نمونه‌برداری برای تعیین مقاومت بتن، لازم است نمونه‌برداری از بتن تازه طبق استاندارد ملی ۱-۳۲۰۱، از وسیله حمل بتن به صورت مرکب باشد.

تفسیر/توضیح

افزودنی‌های شیمیایی یا معدنی، الیاف و غیره) به صورت مرکب از کامیون مخلوط‌کن انجام شود.
بدیهی است باید بین انطباق مقاومتی بتن آماده با رده مورد نظر و انطباق مقاومتی بتن مصرفی در یک سازه تفاوت قائل شد.
بلوک‌های مختلف مشابه یکدیگر، سازه‌های مختلف و جدا از یکدیگر تلقی می‌شوند و ضوابط و تواتر نمونه‌برداری برای هر یک از آن‌ها به صورت جداگانه کاربرد دارد، حتی اگر بتن آن‌ها از یک واحد تولید بتن و در یک زمان تامین شود. به هر حال سازه‌های جداگانه، سازه‌هایی هستند که تجزیه و تحلیل و طراحی آن‌ها جداگانه انجام می‌شود.

در صورتی که از دو یا چند نوع بتن مختلف (سبک، سنگین، حباب‌دار، الیافی و خودتراکم، همچنین بدون افزودنی و با افزودنی) در یک سازه استفاده شود، نمونه‌برداری مورد نظر باید جداگانه انجام شود.
در صورت به‌کارگیری از دو یا چند رده مقاومتی یا مقاومت‌های مشخصه مختلف در یک سازه، ضوابط نمونه‌برداری برای هر یک به صورت جداگانه اعمال می‌شود.

ت ۸-۳-۲ به تفسیر **بند ۸-۳-۱** مراجعه شود.
الف- هر نوبت کاری، بخشی از شبانه روز را تشکیل می‌دهد که ممکن است ۸ ساعت یا بیشتر باشد.
ب- در این مورد شالوده یا سایر اعضا می‌تواند در نظر گرفته شود.
پ- مقصود از سطح دال و دیوار، سطح یک وجه آن می‌باشد و نباید مجموع دو وجه در نظر گرفته شود.
ت- در صورتی که تیر و کلاف با دال یا شالوده بتن‌ریزی شوند، ضوابط آن قطعات نیز در نظر گرفته می‌شود و هر یک تعداد نوبت بیشتری بدست دهد ملاک خواهد بود.
ث- مقصود از طول ستون ارتفاع از کف طبقه تا زیر تیر یا دال خواهد بود. تیرهای طره‌ای دارای ضوابطی مانند ستون خواهد بود.

ت ۸-۳-۲-۳ دستگاه نظارت با توجه به اهمیت سازه و عدم وجود یکنواختی مطلوب در ساخت بتن می‌تواند مقادیر بتن برای نمونه‌برداری از بتن‌هایی با حجم پیمانانه کمتر از یک متر مکعب را کاهش دهد، تا تعداد نوبت‌های نمونه‌برداری بیشتر شود و در صورتی که یکنواختی مجدداً حاصل شود، می‌تواند از تواتر نمونه‌برداری **بند ۸-۳-۲-۲** استفاده کند.

وقتی بتن با کامیون مخلوط‌کن حمل می‌شود حجم هر پیمانانه، همان حجم بتن کامیون مخلوط‌کن خواهد بود و چنانچه برای مثال، در هر نوبت، ۶ متر مکعب بتن حمل شود، احجام مرتبط با تواتر نمونه‌برداری حداکثر در ۲ ضرب می‌شود. بطور مثال چنانچه هر نوبت ساخت بتن نیم متر مکعب باشد و این حجم بتن در یک وسیله خاص

۸-۳-۲ در مواردی که حجم هر پیمانانه بتن در پای کار یک متر مکعب باشد، تواتر نمونه‌برداری باید برای یک سازه و هر نوع و رده بتن، حداقل برابر با بیشترین مقادیر «الف» تا «ث» زیر باشد:

الف- یک نمونه‌برداری در هر نوبت کاری روزانه؛

ب- هر ۳۰ متر مکعب بتن؛

پ- هر ۱۵۰ متر مربع سطح دال و دیوار؛

ت- هر ۱۰۰ متر طول تیر و کلاف، در مواردی که جدا از سایر قطعات بتن‌ریزی شوند؛

ث- هر ۵۰ متر طول ستون و تیر طره‌ای.

۸-۳-۲-۳ در مواردی که حجم هر پیمانانه بتن در پای کار بیشتر یا کمتر از یک متر مکعب باشد مقادیر «ب» تا «ث» **بند ۸-۳-۲-۲** را می‌توان به همان نسبت افزایش یا کاهش داد، مشروط بر آن که این نسبت بیش‌تر از ۲ یا کمتر از نصف نشود. این افزایش را در مواردی که بتن دارای گواهی‌نامه خاص یا پروانه استاندارد ملی باشد، می‌توان اعمال کرد. در مواردی که بتن توسط دستگاه نظارت، بدلیل عدم انطباق با رده، نامناسب تشخیص داده شده باشد، تواتر سخت‌گیرانه بکار گرفته می‌شود، و چنانچه انطباق با رده، مجدداً تأیید شود، تواتر معمولی به کار گرفته خواهد شد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حمل شود، می‌توان احجام تواتر نمونه‌برداری **بند ۸-۳-۲-۲** را با توجه به نظر دستگاه نظارت در ۰/۵ ضرب نمود. علاوه بر دارا بودن پروانه استاندارد گاه مراجع ذی‌صلاح دیگری مانند مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی اقدام به صدور گواهینامه فنی می‌نمایند که در این مورد قابل استناد است.

ت ۸-۳-۲-۴ بندهای مربوط به تواتر نمونه‌برداری برای سازه‌های درجا ریخته، معتبر می‌باشد، و برای قطعات پیش‌ساخته و منفرد مانند تیر برق، تراورس یا صندوقه‌های مورد استفاده در صنعت برق و مخابرات، اعتبار ندارد، مگر اینکه دستگاه نظارت تشخیص دهد که از این ضوابط می‌توان در اینگونه موارد نیز بهره برد.

ت ۸-۳-۲-۵ استفاده از بتن آماده استاندارد یا بتن دارای گواهینامه خاص از مراکز ذی‌صلاح یا بتن دارای سابقه مناسب مقاومتی و یا به‌کارگیری طرح مخلوط دارای سابقه مناسب (به شرط عدم تغییر اجزای بتن) می‌تواند دلیل مناسبی بر رضایت‌بخش بودن کیفیت بتن تلقی شود. به‌هرحال دستگاه نظارت با مسئولیت خود از درخواست نمونه‌برداری و انجام آزمایش، می‌تواند صرف‌نظر نماید.

ت ۸-۳-۳ محل و تواتر نمونه‌برداری برای دوام

ت ۸-۳-۳-۱ در مواردی که الزامات خاصی در مورد دوام در مشخصات فنی ذکر شده است، باید روش نمونه‌برداری و نوع نمونه‌ها توسط مهندس مشاور مشخص شود. با توجه به نوع آزمایش مورد نظر در ارتباط با دوام، معمولاً روش نمونه‌برداری و تهیه آزمونه‌ها و آماده‌سازی آن‌ها در استاندارد مربوط مشخص می‌شود.

ت ۸-۳-۳-۲ به تفسیر **بند ۸-۳-۱** مراجعه شود. بلوک‌های مختلف مشابه یکدیگر، سازه‌های مختلف و جدا از یکدیگر تلقی می‌شوند و ضوابط و تواتر نمونه‌برداری برای هر یک از آن‌ها به‌صورت جداگانه کاربرد دارد، حتی اگر بتن آن‌ها از یک واحد تولید بتن و در یک زمان تامین شود. به‌هرحال سازه‌های جداگانه، سازه‌هایی هستند که تجزیه و تحلیل و طراحی آن‌ها جداگانه انجام می‌شود.

در صورتی که از دو یا چند نوع بتن مختلف (سبک، سنگین، حباب‌دار، الیافی و خودتراکم، همچنین بدون افزودنی و با افزودنی) در یک سازه استفاده شود، نمونه‌برداری مورد نظر باید جداگانه انجام شود.

در صورت به‌کارگیری از دو یا چند رده دوام یا دوام مشخصه مختلف در یک سازه، ضوابط نمونه‌برداری برای هر یک به‌صورت جداگانه اعمال می‌شود.

۸-۳-۲-۴ در هر سازه برای هر نوع و هر رده بتن، حداقل ۶ نوبت نمونه‌برداری، صرف‌نظر از حجم یا سطح بتن، ضرورت دارد.

۸-۳-۲-۵ در مواردی که کل حجم هر نوع یا هر رده بتن در یک سازه از ۳۰ مترمکعب کمتر باشد، مشروط بر اینکه به تشخیص دستگاه نظارت، دلیلی بر رضایت‌بخش بودن کیفیت مقاومت بتن وجود داشته باشد، می‌توان از نمونه‌برداری برای مقاومت و آزمایش آن صرف‌نظر کرد.

۸-۳-۳ محل و تواتر نمونه‌برداری برای دوام

۸-۳-۳-۱ نمونه‌برداری برای آزمایش‌های دوام در مواردی صورت می‌گیرد که در مشخصات فنی ضوابطی برای آن ارایه شده باشد. نمونه‌برداری از بتن باید در پای کار انجام گیرد. در نوبت‌های نمونه‌برداری برای دوام بتن، لازم است نمونه‌برداری از بتن تازه طبق استاندارد ملی ۱-۳۲۰۱، از وسیله حمل بتن به صورت مرکب باشد.

۸-۳-۳-۲ نمونه‌برداری در هر سازه برای هر نوع و هر رده بتن از نظر دوام، جداگانه انجام می‌شود و پذیرش آن نیز بر همین منوال خواهد بود.

متن اصلی

۳-۳-۳-۸ در مواردی که حجم هر پیمانانه بتن در پای کار یک متر مکعب باشد، تواتر نمونه برداری بیشترین مقادیر «الف» تا «ث» زیر است:

الف- حداقل یک نوبت نمونه برداری از هر ۶ نوبت کاری یا ۶ نوبت نمونه برداری برای مقاومت؛

ب- هر ۲۰۰ متر مکعب بتن؛

پ- هر ۱۰۰۰ متر مربع سطح دال و دیوار؛

ت- هر ۵۰۰ متر طول تیر و کلاف در صورتی که جدا از سایر قطعات بتن ریزی شوند؛

ث- هر ۲۵۰ متر طول ستون و تیر طره‌ای.

۴-۳-۳-۸ در مواردی که حجم هر پیمانانه بتن در پای کار بیشتر یا کمتر از یک متر مکعب باشد مقادیر «ب» تا «ث» بند ۳-۳-۳-۸ را می‌توان به همان نسبت افزایش یا کاهش داد، مشروط بر آن که این نسبت بیش‌تر از ۲ یا کمتر از نصف نشود. این افزایش را در مواردی که بتن دارای گواهی‌نامه خاص یا پروانه استاندارد ملی باشد می‌توان اعمال کرد در مواردی که بتن توسط دستگاه نظارت، بدلیل عدم انطباق با رده دوام، نامناسب تشخیص داده شده باشد، تواتر سخت‌گیرانه بکار گرفته می‌شود، و چنانچه انطباق با رده، مجدداً تأیید شود، تواتر معمولی به کار گرفته خواهد شد.

۵-۳-۳-۸ در مواردی که انجام آزمایش‌های دوام ضرورت دارد، در یک سازه برای هر نوع و هر رده بتن از نظر دوام، حداقل ۳ نوبت نمونه برداری لازم است.

۴-۸ ضوابط پذیرش بتن

۱-۴-۸ پذیرش بتن تازه

در مواردی که در مشخصات فنی پروژه محدوده خاصی برای پذیرش بتن تازه ارائه نشده باشد، ضوابط «الف» تا «ج» زیر باید رعایت شود:

الف- در مواردی که «بیشینه مقدار اسلامپ» بتن ذکر شده باشد، نباید از آن تجاوز شود و کاهش آن نیز به مقدار حداکثر ۳۰ درصد محدود شود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۳-۳-۸ به تفسیر بند ۳-۳-۳-۸-۲ مراجعه شود.

ت ۴-۳-۳-۸ چنانچه حجم وسیله حمل بیش از ۲ متر مکعب باشد، از هر ۴۰۰ متر مکعب بتن یا هر ۲۰۰۰ متر مربع سطح دال و دیوار یا هر ۱۰۰۰ متر طول تیر و کلاف و هر ۵۰۰ متر طول ستون، یک نوبت نمونه برداری (شامل چند نمونه) انجام می‌شود اما اگر همین بتن دارای گواهی‌نامه خاص یا پروانه استاندارد و سابقه مناسب نباشد، احجام و مقادیر تواتر نمونه برداری مجدداً نصف می‌شود.

ت ۴-۸ ضوابط پذیرش بتن

ت ۱-۴-۸ پذیرش بتن تازه

در صورتی که رده اسلامپ طبق استاندارد ملی ۱۲۲۸۴-۱ قید شود، اسلامپ بتن باید در محدوده مورد نظر آن رده اسلامپ قرار گیرد و رواداری‌های ذکر شده موضوعیت نخواهد داشت. اعتبار نتایج آزمایش اسلامپ در محدوده ۱۰ تا ۲۱۰ میلی‌متر است. بنابراین اگر رواداری‌های ذکر شده عددی خارج از این محدوده را بدست دهد، معتبر نخواهد بود.

در همه مواردی که حداقل روانی با توجه به رواداری‌ها مشخص می‌شود، کارایی مورد نظر باید تامین شود بگونه‌ای که امکان به‌کارگیری بتن وجود داشته باشد.

متن اصلی

ب- در مواردی که «مقدار اسلامپ» به صورت متوسط ذکر شده باشد، رواداری آن باید به ± 20 درصد محدود شود، مشروط بر آن که حداکثر آن از ۲۱۰ میلی متر بیشتر نشود.

پ- در مواردی که «بیشینه مقدار جریان اسلامپ» برای بتن خودتراکم ذکر شده باشد، نباید از آن تجاوز شود، و کاهش آن نیز به مقدار حداکثر ۱۵ درصد محدود شود، مشروط بر آن که از محدوده جریان اسلامپ بتن خودتراکم خارج نشود.

ت- در مواردی که «جریان اسلامپ» به صورت متوسط ذکر شده باشد، رواداری آن باید به ± 7 درصد محدود شود، مشروط بر آن که از محدوده جریان اسلامپ بتن خودتراکم خارج نشود.

ث- در مواردی که حداقل یا حداکثر درصد حباب هوای بتن ذکر شود، رعایت آن‌ها ضرورت دارد و اگر مقدار درصد حباب هوا بدون حداقل و حداکثر، ذکر شود، رواداری آن ± 20 درصد مقدار ذکر شده، خواهد بود.

ج- در مواردی که حداقل یا حداکثر دمای مجاز بتن ذکر شود، رعایت آن‌ها ضرورت خواهد داشت و اگر دمای بتن بدون ذکر حداقل یا حداکثر، به صورت دمای هدف اعلام شود، رواداری آن ± 2 درجه سلسیوس خواهد بود.

تفسیر/توضیح

در مواردی که رواداری‌های روانی محاسبه می‌شود اعداد باید پس از گرد کردن به نزدیک‌ترین عدد صحیح با تقریب ۱۰ میلی متر، ملاک قرار گیرد.

برای درصد حباب هوای کمتر از ۵ درصد، رواداری مجاز ± 25 درصد مقدار مزبور خواهد بود.

۲-۴-۸ پذیرش مقاومت بتن

۱-۲-۴-۸ در هر سازه و برای هر نوع و هر رده مقاومت بتن، انطباق بر رده مورد نظر زمانی وجود دارد که هر دو شرط «الف» و «ب» زیر برقرار باشد:

الف- میانگین نتایج هر سه نمونه متوالی مقاومت فشاری بتن کمتر از مقاومت مشخصه نباشد.

ب- هیچ یک از نتایج مقاومت فشاری نمونه بتن کمتر از ۹۰ درصد مقاومت مشخصه نباشد.

۲-۴-۸ پذیرش مقاومت بتن

ت ۱-۲-۴-۸ با توجه به ضوابط این بند، احتمال اینکه بتنی بر اساس روابط مقاومت هدف طرح مخلوط، طراحی و ساخته شود و انطباق با رده حاصل نشود، حدود یک تا دو درصد خواهد بود. بطور کلی چنانچه، در پذیرش مقاومتی بتن ضابطه «الف» و «ب» برای هر مجموعه سه نمونه متوالی رعایت شود، احتمال اینکه رخدادهای کمتر از مقاومت مشخصه حاصل شود کمتر از حدود ۹ درصد خواهد بود.

چنانچه برای مثال فقط ۶ نمونه‌گیری موجود باشد، هر سه نمونه متوالی عبارتست از (۱ و ۲ و ۳)، (۲ و ۳ و ۴)، (۳ و ۴ و ۵)، (۴ و ۵ و ۶). بدین ترتیب میانگین نتایج هر سه نمونه متوالی باید کمتر از مقاومت مشخصه نباشد. لازم است نتایج نمونه‌ها با توجه به تاریخ و ساعت نمونه‌برداری مرتب شده و سپس مورد استفاده قرار گیرند. از نتیجه هیچ نمونه‌ای نباید صرف نظر کرد، مگر آن که دلایل و مستنداتی در دست باشد که نشان دهد نتایج این نمونه (یا نمونه‌های آن) اعتبار و صحت کافی را ندارند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

به هر حال نمی‌توان چنانچه یک نمونه کمتر از مقاومت مشخصه و بیشتر از ۰/۹ مقاومت مشخصه باشد بتن را غیر منطبق با رده دانست، و لازم است که ضوابط آماری را برای سه نمونه متوالی مورد بررسی قرار داد.

ت ۸-۴-۲ در صورتی که آزمون‌های مکعبی ۱۵۰ میلی‌متری تهیه و مورد آزمایش قرار گیرد، لازم است نتایج آن به نتایج استوانه‌ای استاندارد تبدیل شود. تعداد آزمون‌های مکعبی ۱۰۰ میلی‌متری، باید حداقل ۳ عدد باشد. تبدیل نتایج می‌تواند بر اساس **جدول ۸-۱** برای بتن‌های با وزن مخصوص معمول و بتن سبک (مطابق زیرنویس **جدول ۸-۱**) انجام شود. به دلیل پراکندگی بیشتر نتایج آزمون‌های ۱۰۰ میلی‌متری، لازم است حداقل سه آزمون مورد استفاده قرار گیرد. تبدیل نتایج مقاومت آزمون‌های ۱۰۰ میلی‌متری به ۱۵۰ میلی‌متری ضرورت ندارد. در صورتی که مقاومت فشاری در سنین دیگری نیز مبنای قضاوت خاص قرار می‌گیرد، تهیه و آزمایش دو آزمون با قطر یا بعد ۱۵۰ میلی‌متر یا سه آزمون با قطر یا بعد ۱۰۰ میلی‌متر برای هر سن ضروری خواهد بود. لازم است به دلیل وجود نقص‌های احتمالی در آزمون‌ها تعداد آن‌ها بیشتر از حداقل ذکر شده باشد تا بتوان در صورت نیاز از آن‌ها استفاده کرد. مجوز استفاده از آزمون‌های کوچکتر بدلیل افزایش سطح مقاومت بتن‌ها در سال‌های اخیر و لزوم عدم افزایش ظرفیت دستگاه‌های تعیین مقاومت فشاری، صادر شده است. همچنین سبکی قالب و وزن این آزمون‌ها شرایط بهتری را از نظر کار کردن با آن‌ها و کاهش حجم اشغال در اطاق مرطوب یا مخزن آب نگهداری، فراهم می‌کند.

ت ۸-۴-۳ توصیه می‌شود، در چنین حالتی آزمون سوم، در صورت وجود، مورد آزمایش قرار گیرد و سپس نتیجه کوچکتر که بیش از ۷/۵ درصد مقدار میانگین با مقدار میانگین نتایج موجود اختلاف دارد، حذف و میانگین نتایج باقیمانده به شرط اینکه اختلاف نتایج آن‌ها با میانگین از ۷/۵ درصد میانگین بیشتر نباشد، محاسبه و گزارش شود. در صورتی که تعداد آزمون‌ها در یک سن بیشتر از سه آزمون باشد نیز می‌توان مانند حالتی که نتیجه سه آزمون در دست است عمل نمود. در مواردی که نتیجه کوچکتر با میانگین نتایج بیش از ۷/۵ درصد میانگین اختلاف داشته باشد، این نتیجه حذف و میانگین نتایج آزمون‌های باقیمانده، بعنوان نتیجه نمونه گزارش می‌شود.

کاهش نتایج و ایجاد اختلاف زیاد بین مقاومت آزمون‌ها می‌تواند حاصل وجود نقص یا نقایص خاصی در مراحل نمونه‌برداری، ریختن در قالب، تراکم، خارج کردن از قالب، نگهداری استاندارد اولیه و نگهداری نهایی (از نظر دما و رطوبت)، جابجایی و حمل،

۸-۴-۲ منظور از نتیجه مقاومت فشاری هر نمونه، میانگین نتایج حداقل دو آزمون استوانه‌ای به قطر اسمی ۱۵۰ و ارتفاع اسمی ۳۰۰ میلی‌متر، در سن ۲۸ روز یا هر سن مقرر شده دیگری برای مقاومت مشخصه است. در مواردی که از آزمون‌های استوانه‌ای به قطر اسمی ۱۰۰ و ارتفاع اسمی ۲۰۰ میلی‌متر استفاده می‌شود، میانگین نتایج حداقل سه آزمون باید به عنوان نتیجه هر نوبت نمونه‌برداری در نظر گرفته شود. برای ارزیابی کیفیت مقاومت بتن، قبل یا بعد از موعد مقرر، می‌توان حداقل یک آزمون دیگر را به کار گرفت.

۸-۴-۳ در مواردی که اختلاف مقاومت دو آزمون، کمتر از ۱۵ درصد میانگین آن‌ها باشد، میانگین مزبور گزارش می‌شود. در غیر این صورت نتیجه آن نوبت نمونه‌برداری از فهرست نتایج حذف خواهد شد، مگر آن که بتوان نشان داد که «نتیجه کمتر» به دلیل وجود یک نقص در نمونه‌برداری یا قالب‌گیری و نگهداری و آزمایش آن آزمون بوده است. در این حالت «نتیجه کمتر» حذف و «نتیجه بیشتر» به عنوان نتیجه نمونه‌برداری گزارش می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

کلاهدک گذاری و آزمایش مقاومت فشاری و همچنین غیر استاندارد بودن قالب، لب پریدگی و کرمو بودن و غیره باشد. بنابراین حذف نتیجه کمتر کاملاً توجیه پذیر است.

قالب‌های مکعبی یا استوانه‌ای که سطوح تحت بارگذاری آن‌ها، دارای ناهمواری بیش از حد مجاز مطابق استانداردهای ملی ۱۶۰۸-۱ یا ۶۰۴۸ باشند، مقاومت‌های کمتری را بدست می‌دهند. همچنین اگر سطوح تحت بارگذاری نسبت به ارتفاع آن‌ها، بیش از حد مجاز از گونیا بودن فاصله داشته باشد، نتیجه مقاومت را کاهش می‌دهد. در مجموع ممکن است یک قالب مکعبی نامناسب و غیر استاندارد مقاومت بتن را تا ۲۰ درصد نیز کاهش دهد. کلاهدک گذاری در قالب‌های استوانه‌ای باید همواری و گونیا بودن را طبق استانداردهای ملی ۱۳۵۸۴ و ۱۹۳۸۶ فراهم نماید، در غیر اینصورت با کاهش مقاومت مواجه خواهیم شد.

متاسفانه بسیاری از قالب‌های موجود در کشور از انطباق با استاندارد برخوردار نیستند و باید از مصرف آن‌ها خودداری کرد. برخی از قالب‌های پلیمری که در ابتدا منطبق با استاندارد هستند در اثر گذشت زمان و تابش مستقیم آفتاب ممکن است دچار تابیدگی و اعوجاج بیش از حد مجاز شوند و باید آن‌ها در فواصل زمانی خاص کنترل و واسنجی نمود. همچنین می‌توان آزمون‌های ساخته شده در آن‌ها مورد بررسی قرار داد.

۸-۴-۲-۴ در مواردی که از آزمون‌های مکعبی برای تعیین مقاومت بکار گرفته می‌شود، برای تبدیل مقاومت آزمون مکعبی به استوانه‌ای می‌توان از **جدول ۸-۱** استفاده کرد.

جدول ۸-۱ تبدیل مقاومت بتن معمولی و سبکدانه، از آزمون مکعبی ۱۵۰ میلی‌متر به آزمون استوانه‌ای به قطر ۱۵۰ میلی‌متر

مقاومت فشاری مکعبی ۱۵۰ میلی‌متری، مگاپاسکال	۲۵	۳۰	۳۵	۴۰	۴۵	۵۰	۵۵	۶۰	۶۵	۷۰	۷۵
مقاومت فشاری استوانه استاندارد، مگاپاسکال	۲۰	۲۵	۳۰	۳۵	۴۰	۴۵	۵۰	۵۵	۶۰	۶۵	۷۰
<p>۱- برای تبدیل مقاومت مکعبی کمتر از ۲۵ مگاپاسکال به استوانه استاندارد، مقدار آن بر ۱/۲۵ تقسیم می‌شود.</p> <p>۲- برای مقاومت‌های بین اعداد ذکر شده در جدول، کافی است ۵ مگاپاسکال از نتیجه مکعبی کم شود تا نتیجه استوانه‌ای حاصل شود.</p> <p>۳- در صورت استفاده از مکعب ۱۰۰ میلی‌متری، تبدیل آن به استوانه ۱۰۰ میلی‌متری مشابه جدول فوق خواهد بود. هرچند در عمل مقاومت مکعب ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌متری و همچنین مقاومت استوانه ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌متری با یکدیگر تفاوت دارند، اما تبدیل آن‌ها ضرورت ندارد و صرفاً از حداقل سه آزمون کوچک‌تر به جای حداقل دو آزمون بزرگتر استفاده می‌شود. به‌رحال حداقل قطر آزمون استوانه‌ای باید از سه برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه کمتر نباشد و برای آزمون مکعبی نیز باید از ۳/۵ برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه کمتر نباشد.</p> <p>۴- برای بتن‌های سبکدانه، نسبت مقاومت فشاری آزمون مکعبی ۱۵۰ میلی‌متری به استوانه به قطر ۱۵۰ میلی‌متر، برای رده‌های مقاومتی تا ۴۰ مگاپاسکال برابر با ۱/۰۵ و برای مقاومت‌های بیشتر تقریباً یک است.</p>											

متن اصلی

۸-۴-۲-۵ در مواردی که ضوابط پذیرش مقاومت بتن طبق بند ۸-۴-۲-۱ برآورده نشود، بتن منطبق بر رده یا مقاومت مشخصه نیست. ولی اگر تنها ضابطه «ب» برقرار باشد، می‌توان نتیجه بتن را از نظر سازه‌ای پذیرفت، اما باید با اصلاح طرح مخلوط و یا دقت در ساخت بتن از تکرار آن جلوگیری شود. در مواردی که ضابطه «ب» برآورده نشود، لازم است بررسی «بتن کم مقاومت» در دستور کار قرار گیرد. در بررسی «بتن کم مقاومت»، امکان دارد، پذیرش بتن از نظر تامین مقاومت سازه‌ای فراهم آید.

۸-۴-۳ پذیرش دوام بتن

۸-۴-۳-۱ ضابطه پذیرش دوام بتن را مشخصات فنی پروژه تعیین می‌کند. در مواردی که این ضابطه ذکر نشده باشد، باید دو شرط «الف» و «ب» زیر در هر سازه و برای هر نوع بتن و هر رده دوام، برآورده شود:

الف- میانگین نتایج هر سه نمونه متوالی دوام بتن، نباید کمتر از معیار حداقل دوام و یا بیشتر از معیار حداکثر دوام مشخصه باشد.

ب- هیچ‌یک از نتایج آزمایش نمونه دوام نباید بیش از ۱/۲۵ برابر معیار حداکثر و یا کمتر از ۸۰ درصد معیار حداقل دوام مشخصه باشد.

۸-۴-۳-۲ نتیجه آزمایش هر نمونه، میانگین نتایج حداقل سه نمونه در سن ۲۸ روز یا هر سن مقرر شده دیگری در مشخصات فنی برای دوام است. شکل و ابعاد آزمون‌ها را روش استاندارد آزمایش مورد نظر مشخص می‌کند.

۸-۴-۳-۳ اختلاف مجاز نتایج حاصله از آزمایش آزمون‌های دوام را مشخصات فنی پروژه تعیین می‌کند.

۸-۴-۳-۴ در مواردی که ضوابط پذیرش بتن از نظر دوام برآورده نشود، بتن منطبق با دوام مورد نظر نمی‌باشد، ولی اگر تنها ضابطه «ب» برقرار باشد، می‌توان آن را پذیرفت اما باید با اصلاح

تفسیر/توضیح

۸-۴-۲-۵ عدم انطباق بتن با رده یا مقاومت مشخصه نمی‌تواند به تنهایی دلیلی برای تخریب عضو یا قطعه مورد نظر و یا سازه باشد. همواره یک سوی بررسی بتن کم مقاومت، می‌تواند پذیرش سازه‌ای بتن از نظر تامین مقاومت یا باربری سازه باشد. تعمیر و تقویت و یا تخریب بتن و سایر اقدامات مقتضی می‌تواند پس از بررسی بتن کم مقاومت نیز در دستور کار قرار گیرد.

۸-۴-۳ پذیرش دوام بتن

۸-۴-۳-۱ لازم است نتایج نمونه‌ها با توجه به تاریخ نمونه‌برداری مرتب و سپس به کار برده شود. از نتیجه هیچ آزمونه یا نمونه‌ای نباید بدون دلیل صرف‌نظر نمود. در معیارهای دوام، گاه حداقل و گاه حداکثر ملاک می‌باشد؛ بنابراین در ضوابط مورد نظر بیشتر و یا کمتر بودن ملاک است. در شرط «الف» در صورتی که معیار دوام به صورت حداکثر باشد، نباید بیشتر از آن و در صورتی که معیار به صورت حداقل مطرح شود، نباید کمتر از آن باشد. در شرط «ب» چنانچه معیار دوام به صورت حداکثر مطرح شود، نتیجه هر نمونه نباید از ۱/۲۵ برابر آن و در صورتی که به صورت حداقل بیان شود، نتیجه هر نمونه نباید از ۸۰ درصد آن کمتر شود.

۸-۴-۳-۲ ممکن است نتایج دوام در سنین بیشتر از ۲۸ روز مورد نیاز باشد که به‌طور کلی به آن دوام مشخصه می‌گویند و مشخصات فنی پروژه آن را مشخص می‌کند. از آنجا که دوام و آزمایش‌های آن به شکل‌های مختلفی وجود دارد، طراح و نگارنده مشخصات فنی در صورت لزوم باید به صراحت معیارهای دوام بتن پروژه را مشخص نماید که همان دوام مشخصه نام دارد.

۸-۴-۳-۳ بهتر است اختلاف مجاز آزمون‌ها نیز توسط طراح یا نگارنده مشخصات فنی ذکر شود و نحوه برخورد با آزمون‌های خارج از محدوده مورد نظر مشخص شود. در غیر این صورت پیشنهاد می‌شود مانند بند ۸-۴-۲-۳ و تفسیر آن عمل شود، اما مقدار ۱۵ درصد به ۲۰ درصد تبدیل شود و مقدار ۷/۵ درصد نیز به ۱۰ درصد تغییر یابد.

۸-۴-۳-۴ به تفسیر بند ۸-۴-۲-۵ مراجعه شود، اما به جای «مقاومت» از واژه «دوام» استفاده شود.

متن اصلی

طرح مخلوط و یا دقت در ساخت بتن از تکرار آن جلوگیری نمود.
در مواردی که ضابطه «ب» برقرار نباشد، بررسی «بتن کم دوام» باید در دستور کار قرار گیرد.

۵-۸ بررسی بتن کم مقاومت

۱-۵-۸ کلیات

در مواردی که طبق بند ۵-۲-۴-۸ نیاز به بررسی «بتن کم مقاومت» باشد، اقدامات این بخش را می‌توان انجام داد تا مشخص شود، آیا بتن از نظر تامین مقاومت سازه‌ای قابل پذیرش است؟
این اقدامات شامل: بررسی‌های تحلیلی، مغزه‌گیری، بارگذاری و سایر اقدامات مقتضی است.

۲-۵-۸ روش‌های تحلیلی

۱-۲-۵-۸ روش اول

در مواردی که با استفاده از تحلیل موجود سازه و بازبینی طراحی مقاطع همسان سازی شده، بتوان نشان داد که ظرفیت باربری سازه به ازای مقاومت کم بتن در همه اعضا، قابل قبول می‌باشد، بتن از نظر تامین مقاومت سازه پذیرفته می‌شود، مشروط بر اینکه مقاومت موجود بتن، ضوابط حداقل مقاومت مجاز یا حداقل رده مجاز بتن طبق بند ۴-۱-۲-۵ و تفسیر آن را برآورده کند، همچنین مقاومت موجود باید حداقل رده متناظر با دوام را نیز برآورده نماید. در غیر اینصورت روش تحلیلی دوم را می‌توان به کار گرفت.

تفسیر/توضیح

۵-۸ بررسی بتن کم مقاومت

۱-۵-۸ کلیات

بررسی بتن کم مقاومت در وهله اول می‌تواند به صورت تحلیلی (طی دو مرحله) انجام شود. در صورتی که در مراحل تحلیلی، پذیرش سازه‌ای بتن حاصل نشود یا بنا به دلایلی امکان بررسی تحلیلی وجود نداشته باشد، می‌توان به سراغ روش‌های مبتنی بر آزمایش رفت. روش مغزه‌گیری و روش بارگذاری از این نوع محسوب می‌شوند.
روش‌های دیگری را نیز می‌توان در جهت حفظ سازه بتنی و پذیرش بتن کم مقاومت از نظر سازه‌ای به کار گرفت. به هر حال قبول و پذیرش بتن از نظر سازه‌ای رافع مسئولیت پیمانکار نیست و در هر صورت نشان‌دهنده آن است که کیفیت بتن ساخته شده در کارگاه مطابق مشخصات فنی پروژه نبوده است.

۲-۵-۸ روش‌های تحلیلی

۱-۲-۵-۸ روش اول

با در نظر گرفتن مقاومتی کمتر از مقاومت مشخصه که بتوان مقاومت موجود بتن را منطبق با آن تلقی نمود، ممکن است بتوان نشان داد که با استفاده از تحلیل موجود سازه و صرفاً با دقت در طراحی مقاطع همسان‌سازی شده، ظرفیت باربری سازه قابل قبول است. به کارگیری سطح مقطع میلگرد واقعی که معمولاً بیشتر از مقدار محاسباتی است، احتمال پذیرش سازه‌ای بتن را بیشتر می‌کند. در این روش تحلیلی باید خمش، برش و خیز عضو و همچنین کفایت وصله‌های پوششی با توجه به مقاومت فشاری بتن موجود، کنترل شود. مقاومت کم بتن مورد استفاده در روابط طراحی مقاطع، همان کمترین مقاومتی نیست که منجر به عدم انطباق بر رده یا مقاومت مشخصه شده است، بلکه مقاومتی کمتر از مقاومت مشخصه است که اگر به عنوان مقاومت مشخصه به کار می‌رفت، انطباق بر آن با توجه به نتایج موجود نمونه‌های بتن حاصل می‌شد. در این روش تحلیلی لازم نیست مشخص شود که بتن کم‌مقاومت در کدام عضو یا اعضاء ریخته شده است.

برای مثال چنانچه رده C25 برای بتن سازه منظور شده باشد و مقاومت یکی از نمونه‌ها ۱۸ مگاپاسکال شود، مسلم است که انطباق

متن اصلی

تفسیر/توضیح

با رده حاصل نخواهد شد. مقاومت مشخصه‌ای که برای بتن سازه در این حالت بکار می‌رود برابر با ۲۰ مگاپاسکال خواهد بود زیرا با این فرض ضابطه «ب» بند ۸-۴-۲-۱ برآورده خواهد شد.

۸-۵-۲ روش دوم

۸-۵-۲ روش دوم

در روش دوم تحلیلی، لازم است تحلیل مجدد سازه بر اساس واقعیت‌های موجود (ابعاد، ضریب ارتجاعی و سایر مشخصات) انجام شود و بدون همسان‌سازی اعضای سازه، طراحی مجدد برای همه اعضا و قسمت‌های مشکوک به داشتن بتن کم‌مقاومت صورت گیرد. در این روش صرفاً بتن کم‌مقاومت برای قسمت‌هایی از سازه منظور می‌شود که احتمال می‌رود در آن اعضاء ریخته شده باشد. در حالی که برای سایر اعضا، مقاومت مشخصه بتن یا مقاومت موجود را باید در نظر گرفت.

در روش دوم معمولاً احتمال پذیرش بتن از نظر سازه‌ای بیشتر از روش اول خواهد بود. در این جا نیز مقاومت کم بتن، متناظر با مقاومت مشخصه‌ای است که مقاومت موجود نمونه‌های بتن را می‌توان با آن منطبق دانست (به تفسیر بند ۸-۵-۲-۱). مدارک کارگاه شامل تاریخ نمونه‌گیری و گزارش بتن‌ریزی روزانه، می‌تواند نشان دهد که بتن کم‌مقاومت در چه عضو یا اعضایی ریخته شده است. در این روش نیز باید کنترل خمش، برش، خیز و کفایت وصله‌های پوششی انجام شود.

۸-۵-۳ روش مغزه‌گیری

۸-۵-۳ روش مغزه‌گیری

ت ۸-۵-۳-۱ مغزه‌ها باید ترجیحاً از نقاطی در منطقه مشکوک گرفته شود تا ضعف اساسی در ایمنی و بهره‌برداری عضو به‌وجود نیاید و محل آن باید در اسرع وقت ترمیم شود. محل دقیق مغزه‌گیری می‌تواند توسط دستگاه نظارت به کمک آزمایش‌های غیرمخرب مانند چکش اشمیت یا دستگاه‌های فراصوتی به‌صورت مقایسه‌ای انتخاب شود.

برای قضاوت درباره کیفیت بتن سازه در حال احداث (پذیرش یا عدم پذیرش و انطباق با رده)، به هیچ‌وجه نباید از آزمایش‌های غیرمخرب یا نیمه‌مخرب دیگر (مانند چکش اشمیت، روش‌های صوتی و فراصوتی یا روش بیرون کشیدن) استفاده نمود، مگر آن که طراح پروژه در مشخصات فنی قید کرده باشد. در این حالت ارزیابی بتن از نظر مقاومتی وقتی امکان‌پذیر است که همبستگی نتایج آن از قبل با نتایج مقاومتی مغزه‌ها یا آزمون‌های قالب‌گیری شده همان پروژه مشخص و بدین ترتیب نتایج حاصله واسنجی شده باشد. همچنین باید واسنجی دستگاه، طبق استانداردهای معتبر به‌طور کامل انجام شود. همه این عملیات و آزمایش‌ها باید توسط مهندس ذیصلاح

در این روش، سازه با فرض وجود بتن کم‌مقاومت در اعضای مورد نظر، مجدداً تحلیل می‌شود، چنان‌چه بتوان نشان داد که ظرفیت باربری این اعضا و سازه قابل قبول است، کیفیت بتن از نظر سازه‌ای مورد پذیرش قرار می‌گیرد، مشروط بر آن که مقاومت کم بتن موجود، ضوابط حداقل مقاومت مجاز یا حداقل رده مجاز بتن طبق بند ۵-۲-۱-۴ و تفسیر را برآورده کند، همچنین مقاومت موجود باید حداقل رده متناظر با دوام را نیز برآورده نماید.

۸-۵-۳-۱ در این روش از اعضایی که احتمال می‌رود بتن کم‌مقاومت در آن‌ها باشد، مغزه‌گیری می‌شود. از هر منطقه مشکوک، حداقل سه مغزه باید تهیه و آزمایش شود. مغزه‌ها را باید طبق استاندارد ملی ۱۲۳۰۶ تهیه و آماده کرد. مغزه‌هایی که تحت آزمایش مقاومت فشاری قرار می‌گیرند باید فاقد میلگرد باشند. سر و ته این مغزه‌ها باید بریده، ساییده و یا طبق استانداردهای ملی ۱۳۵۸۴ (کلاهک‌گذاری متصل یا پیوسته) یا ۱۹۳۸۶ (کلاهک‌گذاری ناپیوسته یا منفصل)، کلاهک‌گذاری شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

هدایت شود و همواره روش مغزه‌گیری از اعتبار بیشتر برای قضاوت درباره کیفیت بتن سازه و بررسی بتن کم‌مقاومت برخوردار است. برای اطلاع بیشتر می‌توان به ACI 228-R مراجعه نمود. چنانچه دستگاه نظارت شکی در نحوه اجرا داشته باشد، می‌تواند از روش مغزه‌گیری استفاده نماید، تا بتواند بتن مشکوک را از نظر اجرا مورد پذیرش قرار دهد (با توجه به بند ۸-۲-۱-۲).

ت ۸-۵-۳-۲ شرایط رطوبتی مغزه در زمان آزمایش مقاومت فشاری بر نتیجه حاصله تأثیر می‌گذارد و کمترین نتیجه در حالت اشباع بدست می‌آید. آزمون‌های به‌عمل آمده در شرایط استاندارد که برای انطباق با رده مورد نظر یا مقاومت مشخصه به‌کار گرفته می‌شود، باید در شرایط اشباع مورد آزمایش قرار گیرد، اما مغزه‌ها باید در شرایط رطوبتی ذکر شده توسط مهندس مشاور آزمایش شوند. مقاومت فشاری مغزه‌ها باید با توجه به نسبت ارتفاع به قطر آن (پس از کلاهدک‌گذاری یا ساییدن) تصحیح شود. به‌رحال این نسبت نباید از یک کمتر شود. به‌جز مواردی که طراح پروژه در مشخصات فنی اجازه می‌دهد، قطر مغزه نباید کمتر از ۹۴ میلی‌متر باشد. به‌رحال قطر مغزه باید از سه برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه بتن کمتر نباشد، مگر آن‌که طراح پروژه اجازه دهد این نسبت تا حد ۲ کاهش یابد. لازم نیست که به‌دلیل تغییر قطر مغزه نسبت به قطر ۱۵۰ میلی‌متر، تصحیح خاصی انجام شود، به‌شرط آن‌که قطر آن ۹۴ میلی‌متر یا بیشتر باشد.

گاه به‌دلیل محدودیت‌های خاص مانند نازک بودن عضو و یا فاصله کم میلگردها، لازم است قطر مغزه کاهش یابد. در این حالت چنانچه دستگاه نظارت این کاهش قطر را مجاز بداند، لازم است درباره تصحیح نتایج مقاومت فشاری به‌دلیل قطر کمتر از ۹۴ میلی‌متر، اظهار نظر نماید. معمولاً مقاومت مغزه‌هایی با قطر کمتر، نوسانات بیشتری دارند و به نسبت ارتفاع به قطر نیز حساس‌ترند.

ت ۸-۵-۳-۳ بهتر است طول مغزه در محدوده ۱/۹ تا ۲/۱ برابر قطر آن باشد. در صورتی که طول مغزه بیشتر از ۲/۱ برابر قطر آن است، طول آن باید چنان کاهش یابد که پس از ساییدن یا کلاهدک‌گذاری در بازه فوق قرار گیرد. چنانچه طول مغزه مساوی یا کمتر از ۱/۷۵ برابر قطر مغزه باشد، نیاز به تصحیح وجود دارد. می‌توان از طریق درون‌یابی، ضریب تصحیح را برای نسبت‌های دیگر ارتفاع به قطر مغزه به‌دست آورد.

این ضرایب تصحیح به مقدار مقاومت، ضریب ارتجاعی و شرایط رطوبتی بتن وابسته‌اند و در جدول ۸-۲ صرفاً مقادیر متوسطی ارائه شده است. برای بتن‌های سنگین وزن نیز می‌توان از ضرائب تصحیح این جدول استفاده کرد.

۸-۵-۳-۲ آزمایش مقاومت فشاری مغزه‌ها باید با توجه به ملاحظات زیر انجام شود:

الف- برش کاری و سایش مرطوب مغزه‌ها باید حداکثر طی مدت ۴۸ ساعت از زمان مغزه‌گیری انجام شود، مگر اینکه طراح پروژه ضوابط دیگری را تعیین کرده باشد.

ب- آزمایش مغزه‌ها نباید دیرتر از ۷ روز پس از اخذ آن‌ها انجام شود، مگر آن‌که در مشخصات فنی، زمان دیگری ذکر شده باشد.

پ- در مواردی که سازه در زمان بهره‌برداری در شرایط مرطوب قرار نمی‌گیرد، مغزه‌ها قبل از آزمایش باید به مدت حداقل ۵ روز پس از آخرین مرطوب‌سازی (برش یا سایش مرطوب)، در رطوبت نسبی کمتر از ۶۰ درصد و دمای (6 ± 21) درجه سلسیوس، خشک شوند.

ت- در مواردی که سازه در زمان بهره‌برداری در شرایط مرطوب یا اشباع قرار می‌گیرد، مغزه‌ها قبل از آزمایش باید حداقل به مدت ۴۰ ساعت در آب غرقاب شوند.

۸-۵-۳-۳ مقاومت فشاری مغزه‌ها، باید با توجه به نسبت ارتفاع به قطر آن‌ها، طبق استاندارد ملی ۱۲۳۰۶، با ضرایب جدول ۸-۲ تصحیح شوند.

این ضرایب در شرایط خشک و مرطوب برای بازه مقاومتی ۱۴ تا ۴۲ مگاپاسکال و بتن‌هایی با چگالی عادی تا ۱۶۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب اعتبار دارد. این ضرایب برای مقاومت‌های بیش از ۴۲ مگاپاسکال، بیشتر خواهد بود.

متن اصلی

جدول ۸-۲ ضریب تصحیح مقاومت فشاری مغزه‌ها

نسبت ارتفاع به قطر	۱/۷۵	۱/۵۰	۱/۲۵	۱/۰۰
ضریب تصحیح مقاومت فشاری	۰/۹۸	۰/۹۶	۰/۹۳	۰/۸۷

تفسیر/توضیح

برای تصحیح مقاومت مغزه‌هایی با قطر کمتر از ۹۴ میلی‌متر، ضرایب قابل اعتمادی گزارش نشده است، بنابراین طراح پروژه می‌تواند ضریب خاصی را در نظر بگیرد و یا در غیر این صورت از همان ضریب یک استفاده کرد. توصیه می‌شود وقتی از مغزه‌هایی با قطر کمتر از ۹۴ میلی‌متر استفاده می‌شود، به جای حداقل ۳ مغزه، از حداقل چهار مغزه استفاده شود.

ت ۸-۳-۴ برای پذیرش بتن از نظر نحوه اجرا نیز همین ضوابط بکار می‌رود، ضمن آن‌که از ظاهر مغزه‌ها یا ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها و غیره می‌توان نکات خاصی را در اجرا بررسی نمود. استفاده از ضریب ۰/۸۵ برای میانگین نتایج مغزه‌ها به دلیل تفاوت در نوع بتن‌ریزی، تراکم و عمل‌آوری بتن درون عضو سازه و آزمون‌های عمل آمده در شرایط استاندارد و همچنین کاستی‌های ناشی از فرآیند مغزه‌گیری منظور شده است. همچنین ضریب ۰/۷۵ برای هر مغزه به دلایلی مشابه فوق اعمال می‌شود. به هر حال باید دانست که برای یک بتن، هیچ رابطه مشخص و منحصر به فردی بین نتایج مغزه حاصله از عضو و آزمون‌های عمل آمده در شرایط استاندارد که از بتن همان عضو تهیه شده است، وجود ندارد.

توصیه می‌شود برای اطلاعات بیشتر به ACI 214.4R مراجعه شود. مغزه‌ها همواره مقاومت بتن موجود در عضو سازه را به دست می‌دهند، ولی مقاومت آزمون‌های عمل آمده در شرایط استاندارد، استعداد کسب مقاومت را به نمایش می‌گذارد. به همین دلیل در این مورد لازم نیست سن خاصی برای مغزه‌گیری جهت بررسی بتن کم مقاومت مشخص شود. بدیهی است که زمان یا سن مغزه‌گیری بیشتر از سن مقاومت مشخصه خواهد بود. اما نیازی به تبدیل مقاومت مغزه در این سن، به مقاومت بتن در سن مقرر برای مقاومت مشخصه احساس نمی‌شود و اصولاً چنین امری ضرورت ندارد.

هر چند مقاومت بتن مغزه به محل و جهت مغزه‌گیری در عضو سازه ارتباط دارد، اما توصیه خاصی در این رابطه وجود ندارد و معیار پذیرش مقاومت بتن از نظر سازه‌ای در مبحث مغزه‌گیری تغییر نمی‌کند و صرفاً می‌تواند در انتخاب محل و جهت مغزه‌گیری توسط دستگاه نظارت اثرگذار باشد.

معمولاً مقاومت بتن در پایین اعضای بتنی (مانند دیوار و ستون) به شرطی که دچار جداشدگی یا آب انداختن نشده باشد، بیشتر از مقاومت قسمت‌های بالایی آن است. همچنین جهت مغزه‌گیری نیز در مقاومت بتن موثر است. معمولاً مقاومت مغزه‌هایی که در جهت بتن‌ریزی تهیه می‌شوند بیشتر از مقاومت مغزه‌هایی است که عمود بر جهت بتن‌ریزی اخذ شده‌اند. برای مثال چنانچه در یک دال (تاوه) یا تیر بتنی، مغزه‌گیری عمود بر سطح افقی تاوه یا تیر باشد، انتظار

۸-۳-۴ در مواردی که میانگین مقاومت فشاری مغزه‌ها کمتر از ۸۵ درصد مقاومت فشاری مشخصه و مقاومت فشاری هر مغزه نیز کمتر از ۷۵ درصد مقاومت فشاری مشخصه نباشد، بتن کم مقاومت یا مورد تردید را می‌توان از نظر سازه‌ای پذیرفت.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

می‌رود که مقاومت آن بیشتر از مقاومت مغزه‌هایی باشد که موازی با سطح افقی تهیه شده‌اند.

ت ۵-۳-۸-۵ چنانچه سازه یا عضو مورد نظر از اهمیت و حساسیت ویژه‌ای برخوردار است و یا دستگاه نظارت در مشخص کردن ناحیه مشکوک و یا نقاط مشکوک برای مغزه‌گیری یا در ارتباط با مراحل و جهت مغزه‌گیری و آماده سازی، کلاهی‌گذاری و ساییدن و بریدن سر و ته مغزه‌ها و یا آزمایش آن‌ها تردید کند، اقدام به تهیه و آزمایش حداقل سه مغزه دیگر از ناحیه مشکوک توجیه دارد.

چنانچه نتایج مغزه‌ها نشان دهد که بتن با در نظر گرفتن معیارهای پذیرش سازه‌ای قابل قبول است، نیازی در به‌کارگیری روش‌های تحلیلی برای مشخص کردن کفایت ظرفیت باربری سازه وجود ندارد. دارا بودن ۸۵ درصد مقاومت مشخصه برای میانگین نتایج مغزه‌ها و ۷۵ درصد مقاومت مشخصه برای یک مغزه، حاکی از آن است که مشکلی برای باربری عضو و یا سازه وجود ندارد، زیرا این ضرایب عملاً در ضرایب ایمنی مقاومت عضو منظور شده و در آن مستتر است.

ت ۵-۳-۸-۶ نتایج مغزه برای کنترل نحوه اجرا باید با توجه به ضوابط مندرج در بند ۴-۳-۵-۸ مورد بررسی قرار گیرد.

۵-۳-۸-۵ در مواردی که دستگاه نظارت در مورد نتیجه مغزه‌ها تردید کند، می‌توان عملیات مغزه‌گیری را تکرار کرد. برای این منظور لازم است از هر منطقه مشکوک مجدداً حداقل سه مغزه دیگر تهیه و آزمایش شود.

۵-۳-۸-۶ در مواردی که دستگاه نظارت به نحوه صحیح ریختن بتن در عضو، تراکم و عمل‌آوری آن مطابق بند ۲-۱-۲-۸ تردید داشته باشد، می‌تواند نسبت به مغزه‌گیری و انجام آزمایش روی آن‌ها اقدام نماید، هر چند نمونه‌های تهیه و عمل‌آوری شده در شرایط استاندارد، انطباق با رده را برآورده کرده باشد.

۴-۵-۸ آزمایش بارگذاری سازه

ت ۴-۵-۸ آزمایش بارگذاری سازه

در مواردی که ظرفیت باربری سازه همچنان مورد تردید باقی بماند و نتوان مقاومت بتن را از نظر سازه‌ای پذیرفت، می‌توان آزمایش بارگذاری را بر روی اعضای خمشی مشکوک انجام داد. آزمایش بارگذاری باید طبق ضوابط جلد اول این آیین‌نامه انجام شود و معیارهای پذیرش مربوط برآورده شود.

آزمایش بارگذاری نمی‌تواند کیفیت بتن را از نظر مقاومتی مشخص کند، بلکه تنها می‌تواند مشخص نماید که آیا این اعضای خمشی با توجه به ابعاد آن‌ها، کیفیت بتن موجود، قطر، نوع و محل قرارگیری میلگردهای درون بتن می‌توانند باربری لازم را داشته باشند یا خیر؟ به هر حال طراحی محافظه‌کارانه، اجرای بتن با ابعاد بیشتر یا مصرف میلگرد بیشتر و با مقاومتی بالاتر و غیره می‌تواند موجب شود تا عضو مورد نظر علی‌رغم مصرف بتن کم مقاومت، بتواند از ظرفیت باربری مناسبی برخوردار شود. بنابراین تفکیک صحت طراحی، صحت اجرا و مصرف مصالح مناسب و منطبق با خواسته‌های پروژه از یکدیگر، توسط آزمایش بارگذاری مقدور نیست و نیاز به مطالعات بیشتر و جدی‌تری دارد.

آزمایش بارگذاری باید به گونه‌ای انجام شود که مشخص کند آیا عضو مشکوک می‌تواند در زیر بارهای آزمایش رفتار قابل قبولی به نمایش بگذارد یا خیر؟ مجدداً تاکید می‌شود که این روش مربوط به اعضای خمشی است و برای اعضای فشاری و یا فشاری-خمشی باید از روش‌های تحلیلی یا مغزه‌گیری استفاده نمود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۸-۵-۵ سایر اقدامات

۸-۵-۵ سایر اقدامات

در مواردی که انجام آزمایش بارگذاری بر روی عضو مورد نظر ممکن نباشد و یا نتیجه قابل قبولی از آن حاصل نشود و کیفیت مقاومتی بتن از نظر پذیرش سازه‌ای همچنان در پرده ابهام باقی بماند، می‌توان اقدامات دیگری را به مرحله اجرا گذاشت این اقدامات شامل موارد «الف» تا «پ» زیر است:

ممکن است در مرحله مغزه‌گیری، مقاومت مغزه‌ها در حد پذیرش سازه‌ای بتن نباشد. در این حالت قبل یا بعد از بارگذاری (بسته به تشخیص دستگاه نظارت) می‌توان طبق روش اول یا دوم تحلیلی از مقاومت متوسط مغزه‌ها تقسیم بر ۰/۸۵ و یا کمترین مقاومت مغزه تقسیم بر ۰/۷۵ (هر کدام کوچک‌تر باشد) به جای مقاومت مشخصه جدید در روابط محاسباتی تحلیل یا طراحی مقطع استفاده نمود. چنانچه بتن از نظر سازه‌ای مورد پذیرش واقع شود، نیاز به ادامه بررسی بتن کم‌مقاومت وجود ندارد.

و دوم؛

ب - کاهش بارهای مرده و زنده، با تغییر کاربری سازه، یا تغییر در نقشه‌های تیغه‌بندی و تغییر مصالح مصرفی آن‌ها؛
پ - تقویت عضو دارای بتن مشکوک.

از دیگر اقدامات، در این مرحله می‌توان به تغییر بارهای مرده عضو مورد نظر از طریق تغییر در نقشه تیغه‌بندی یا مصالح مصرفی در آن یا کاهش بار مرده کف‌سازی از طریق کاهش ضخامت یا تغییر مصالح مصرفی و در مجموع سبک‌سازی سازه اشاره کرد. تغییر بارهای زنده نیز می‌تواند از طریق تغییر در شرایط بهره‌برداری منطقه ضعیف انجام شود.

یکی از اقدامات قابل قبول، تقویت سازه یا عضو ضعیف مورد نظر است. با توجه به روش‌های مختلف تقویت که از نظر کارفرما و طراح پروژه مشکلی را از نظر بهره‌برداری به وجود نمی‌آورد، می‌توان سازه یا عضو مورد نظر را تقویت کرد و مقاومت بتن موجود را از نظر سازه‌ای پذیرفت.

۸-۶ بررسی بتن کم دوام

۸-۶ بررسی بتن کم دوام

۸-۶-۱ کلیات

۸-۶-۱ کلیات

در مواردی که طبق بند ۸-۴-۳-۴ نیاز به بررسی بتن کم دوام باشد، اقدامات این بخش را می‌توان انجام داد تا مشخص شود، آیا بتن از نظر دوام قابل پذیرش است؟ این اقدامات شامل روش تحلیلی و مغزه‌گیری و سایر اقدامات مقتضی است.

این بررسی می‌تواند، مانند مقاومت، به صورت تحلیلی یا توأم با آزمایش انجام شود و یا با اقدامات خاصی امکان پذیرش بتن در سازه از نظر دوام فراهم آید. به‌رحال این پذیرش رافع مسئولیت پیمانکار نیست.

افزایش نسبت آب به مواد سیمانی اغلب باعث کاهش دوام و افزایش نفوذپذیری بتن می‌شود. ممکن است کم یا زیاد شدن سیمان نسبت به حد مجاز و یا مصرف سنگدانه‌ها و یا سیمان نامناسب نیز به بروز مشکل در دوام و نفوذپذیری بیانجامد.

در مواردی که نمونه‌های بتن عمل آمده در شرایط استاندارد، ضوابط انطباق بر رده مورد نظر دوام را برآورده نکنند، لازم است بررسی‌های لازم انجام شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۶-۸ روش تحلیلی

ت ۲-۶-۸ روش تحلیلی

در این روش، الزامات دوام در عضو مورد نظر، با توجه به شرایط محیطی و عوامل زیان آور موجود، با ویژگی های بتن مشکوک بررسی می شود. در مواردی که بتوان نشان داد این ویژگی ها پاسخگوی نیازهای پروژه است، «بتن کم دوام» را می توان مورد پذیرش قرار داد.

چنانچه نتایج آزمایش های دوام، ضعفی را نشان داده و انطباق با رده مورد نظر دوام حاصل نشده باشد، ممکن است بتوان آن را در عضو مربوط پذیرفت. برای مثال چنانچه از نظر مقابله با نفوذ یون های کلرید، بتن ضعیفی در دست باشد، اما بتوان نشان داد که به دلیل ضخامت پوشش بتنی موجود بر روی میلگردها و یا شرایط و موقعیت عضو مورد نظر در سازه، عمر پیش بینی شده در حد قابل قبولی است، می توان این بتن را پذیرفت. این مثال می تواند برای کربناته شدن بتن نیز صادق باشد. همچنین ممکن است دوام در برابر یخ زدن و آب شدن پی در پی یا سولفات ها و غیره مطرح شود که بسته به ماهیت شرایط حاکم و عضو مورد نظر، می تواند امکان پذیرش بتن را فراهم کند.

۳-۶-۸ روش مغزه گیری

ت ۳-۶-۸ روش مغزه گیری

۳-۶-۸-۱ در این روش می توان با مغزه گیری و انجام آزمایش های لازم بر روی آن ها، کیفیت بتن را از نظر دوام با رعایت ضوابط زیر بررسی نمود.

ت ۳-۶-۸-۱ چنانچه نمونه های تهیه و عمل آوری شده در شرایط استاندارد، انطباق بر رده دوام مورد نظر را نداشته یا تردیدی در روش ریختن، تراکم و عمل آوری و آزمایش این نمونه ها و یا بتن های ریخته شده در سازه وجود داشته باشد، می توان با مغزه گیری از عضو یا اعضای مشکوک و ضعیف نمونه هایی را تهیه کرد و آزمایش های لازم را بر روی آن ها انجام داد.

۲-۳-۶-۸ حداقل سه مغزه باید از هر ناحیه مشکوک تهیه شود و مورد آزمایش قرار گیرد.

ت ۳-۳-۶-۸ در برخی موارد (بر اساس نظر مهندس مشاور و یا دستگاه نظارت) ممکن است رعایت حداقل قطر ۹۴ میلی متر ضرورتی نداشته باشد، اما به هر حال رابطه حداکثر اندازه اسمی سنگدانه و قطر مغزه باید رعایت شود. همچنین ممکن است در برخی موارد رعایت نسبت ارتفاع به قطر مغزه نیز موضوعیت نداشته باشد.

۳-۳-۶-۸ مغزه گیری باید مطابق استاندارد ملی ۱۲۳۰۶ باشد، مگر اینکه آزمایش دوام مورد نظر، اعمال ضابطه خاص دیگری را ایجاب نماید.

ت ۴-۳-۶-۸ از آنجا که در اغلب موارد کیفیت سطحی بتن در آزمایش های دوام از اهمیت زیادی برخوردار است، در بسیاری از آزمایش های دوام، سطح بتن به عنوان اولین جبهه مقابله با عوامل آسیب رسان تلقی می شود و اهمیت زیادی دارد. بنابراین نمی توان سطح مغزه را برید. نفوذ یون های کلرید، کربناته شدن، سایش یا یخ زدن و آب شدن، نفوذ آب و رطوبت و گازها، حمله مواد زینبار مانند سولفات ها از جمله مواردی هستند که کیفیت سطحی بتن برای آن ها بیش از کیفیت درونی بتن اهمیت دارد. بنابراین توصیه می شود سطح بیرونی مغزه که در معرض شرایط محیطی حاکم قرار دارد، علامت گذاری شده تا مورد استفاده قرار گرفته و حذف نشود.

۴-۳-۶-۸ شرایط آماده سازی مغزه ها باید متناسب با روش آزمایش و شرایط رویارویی عضو مورد نظر با عوامل آسیب رسان باشد. در این رابطه، نظر طراح پروژه نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

متن اصلی

۸-۳-۵ بتن کم دوام در صورت برآورده شدن ضوابط «الف» و «ب» زیر قابل پذیرش است، مگر آن که در مشخصات فنی پروژه ضابطه دیگری ارائه شده باشد:

الف: میانگین نتایج مغزه‌ها نباید از $0/80$ معیار حداقل آزمایش دوام مشخصه کمتر یا از $1/25$ برابر معیار حداکثر آزمایش دوام مشخصه بیشتر شود.

ب: نتیجه هیچ‌یک از مغزه‌ها نباید از $0/67$ معیار حداقل آزمایش دوام مشخصه کمتر یا از $1/5$ برابر معیار حداکثر آزمایش دوام مشخصه بیشتر شود.

تفسیر/توضیح

ت ۸-۳-۵ فرض می‌شود که نقیصه‌های روش ریختن، تراکم، پرداخت و عمل‌آوری بتن تا حد مندرج در این بند برای بتن موجود در عضو سازه قابل قبول باشد. در اغلب آیین‌نامه‌ها چنین تغییراتی در کیفیت بتن موجود قابل پذیرش تلقی شده است. برخلاف مقاومت، معیارهای دوام گاه به صورت حداقل و گاه به صورت حداکثر تعریف شده است. بنابراین با توجه به ماهیت آزمایش و معیار آن، هر ضابطه به صورت کمتر یا بیشتر از دوام مشخصه مطرح شده است.

۸-۳-۴ سایر اقدامات

در مواردی که در هیچ‌یک از روش‌های تحلیلی و مغزه‌گیری نتوان بتن موجود را از نظر دوام پذیرفت، می‌توان با استفاده از روش‌های خاصی مانند به‌کارگیری پوشش‌های محافظ سطحی یا اصلاحات و ترمیم‌های سطحی، عملکرد بتن عضو را از نظر دوام، به سطح قابل قبولی رساند. نتیجه عملکرد این تدابیر باید بر اساس نتایج آزمایشگاهی و یا میدانی به اثبات برسد.

ت ۸-۳-۴ سایر اقدامات

امروزه راهکارهای مختلفی برای ارتقای کیفی سطح بتن و حتی ارتقای کیفیت بتن درونی مطرح است. بسیاری از این راهکارها هزینه‌بر و زمان‌بر هستند. بنابراین بهتر است با دقت در تهیه طرح مخلوط و رعایت حاشیه ایمنی از نظر دوام و همچنین دقت در ساخت و اجرای بتن، نیاز به این راهکارها را منتفی نمود. بدیهی است گاه چنین تدابیر و راهکارهایی نمی‌تواند در درازمدت و در طول عمر پیش‌بینی شده، عملکرد مناسبی داشته باشد و ممکن است در این مدت تجدید یک یا چندباره این پوشش‌ها و ترمیم‌ها و اصلاحات سطحی اجتناب‌ناپذیر باشد.

فصل نهم

قالب بندی

فصل نهم

قالب بندی

متن اصلی

۱-۹ گستره

ضوابط این فصل به الزاماتی که باید در طراحی و اجرای قالب، قالب بندی و قالب برداری سازه های بتنی رعایت شود، اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف- کلیات؛

ب- جنس قالب ها؛

پ- بارهای وارده بر قالب ها؛

ت- طراحی قالب ها؛

ث- الزامات اجرایی قالب بندی؛

ج- قالب برداری؛

چ- اقلام جاگذاری شده در بتن.

۲-۹ کلیات

۱-۲-۹ قالب، سازه ای موقت است که برای نگهداری وزن و رانش بتن تازه و سایر بارهای وارده، تا زمانی که بتن سخت نشده و به مقاومت کافی نرسیده، به کار برده می شود. این سازه شامل رویه در تماس بتن، بدنه و تمام اعضای نگهدارنده آن مانند پشت بندها، کلافها و سایر اعضای است که برای تامین مقاومت قالب در برابر بارهای وارده به کار می رود، می باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۱-۹ گستره

در این آیین نامه به تفصیل درباره انواع قالب ها، مزایا و معایب جنس قالب ها یا طراحی قالب و جزئیات عملیات اجرایی قالب بندی و قالب برداری پرداخته نمی شود، بلکه کلیاتی در مورد الزامات مربوط به آنها مطرح می شود. در این موارد لازم است به کتب فنی قالب بندی مراجعه شود.

ت ۲-۹ کلیات

ت ۱-۲-۹ موقت بودن سازه قالب موجب می شود تا در طراحی قالب های فولادی یا چوبی از روابط یا ضوابط سازه های دائم استفاده نشود.

مجموعه قالب بندی: مجموعه مرتبط با ایجاد سازه نگهدارنده بتن تازه و سخت شده و شامل: رویه (بخشی از قالب که در تماس با بتن است)، بدنه و تمام اعضای نگهدارنده مانند شمع، پشت بند، کلاف، بادبند و چپ و راست، تیرک و سایر موارد است.

میله های مهاری: میله های مهاری عضوی کششی یا فشاری هستند که برای نگه داشتن قالبها در مقابل نیروهای جانبی استفاده می شوند.

منظور از سایر موارد، قطعاتی مانند تنگ، کش و چوب اندازه (فاصله نگهدار) است که در قالب بندی مورد استفاده قرار می گیرند.

متن اصلی

۲-۲-۹ قالب‌بندی به مجموعه قالب و سازه نگهدارنده آن گفته می‌شود که باید بارهای وارده به قالب را به تکیه‌گاه‌ها برساند. شمع‌ها، داربست و پایه‌های اطمینان جز این مجموعه به حساب می‌آیند.

۳-۲-۹ در طراحی و ساخت قالب و قالب‌بندی باید علاوه بر مقاومت و پایداری به کیفیت سطح عضو سازه که پس از برداشتن قالب نمایان می‌شود، توجه داشت. رعایت مشخصات تعیین شده در پروژه الزامی است.

تفسیر/توضیح

ت ۲-۲-۹ داربست: سکوی کار موقت در ارتفاع است که برای نگهداشتن کارگران، ابزار و مصالح متصل است و این مجموعه شامل شمع‌بندی و پایه‌های قائم، صفحات افقی، زیرسری‌ها، بادبندها، وسایل تنظیم ارتفاع و غیره می‌باشد.

شمع (پایه): اعضای عمودی یا مورب که برای تحمل بارهای زنده حین ساخت و وزن قالب و بتن، طراحی می‌شوند و به کار می‌روند. پایه اطمینان: شمع‌هایی که به تعداد کافی در زیر دال و یا اعضای سازه در حین قالب‌برداری باقی می‌ماند و یا پس از قالب‌برداری و برداشتن پایه‌ها مجدداً نصب می‌شود تا از افتادگی (خیز) زیاد از حد عضو خمشی جلوگیری شود.

ت ۳-۲-۹ قالب به عنوان سازه موقت، وظیفه ایجاد شکل، ابعاد، سطوح و حدود نهایی اعضای سازه را تا زمان سخت شدن و کسب مقاومت کافی بتن در محدوده رواداری‌های مجاز ابعادی به‌عهده دارد.

قالب باید بتن تازه را تا قبل از دستیابی به مقاومت کافی، در برابر ضربه و لرزش‌های متعارف حفظ کند. همچنین از کم شدن رطوبت بتن و نشست شیره آن از سطح در تماس با قالب جلوگیری نماید. قالب باید بتواند میلگردها و سایر اجزا و قطعاتی که داخل آن قرار دارند را در محل مورد نظر نگاه دارد.

در طراحی قالب و قالب‌بندی باید سه اصل کیفیت، ایمنی و اقتصاد در نظر گرفته شود. الزامات ارایه شده در این دستورالعمل در جهت افزایش ایمنی، دوام و پایداری سازه در شرایط اقلیمی و منطقه‌ای است و در مواردی که الزاماتی ارایه نشده باید از دیگر منابع و مدارک معتبر ملی یا بین‌المللی استفاده نمود.

۳-۹ جنس قالب‌ها و انواع آن‌ها

۱-۳-۹ جنس قالب می‌تواند از چوب، فولاد، آلومینیوم آلیاژی و مواد پلاستیکی و پلیمری، بتن، آجر و سفال و محصولات الیاف شیشه‌ای باشد. در تمام موارد باید توجه داشت که جنس رویه قالب با بتن واکنش مخرب ندهد و ظاهر بتن در عضو مورد نظر را مطابق مشخصات پروژه حفظ نماید.

ت ۳-۹ جنس قالب و انواع آن‌ها

ت ۱-۳-۹ در صورت طراحی خاص برای قالب‌ها و یا نیاز به ایجاد نمای ویژه باید جنس قالب و مشخصات آن در مشخصات فنی خصوصی پروژه ذکر شود. در غیر این صورت سازنده یا پیمانکار مجاز است که جنس قالب مورد نظر را انتخاب نماید.

رویه قالب نباید از جنس آلومینیوم باشد، زیرا با آهن موجود در بتن ترکیب شده و گاز هیدروژن تولید می‌کند و باعث چسبندگی سطح بتن به قالب شده و نمای نامطلوبی را به‌وجود می‌آورد.

در مناطق گرم، بویژه وقتی قالب فلزی در برابر تابش مستقیم آفتاب قرار گیرد می‌تواند به داغ شدن قالب و ایجاد مشکل برای افزایش ناگهانی دمای بتن تازه در مجاورت قالب بیانجامد و همچنین در اثر تغییر شکل‌های متفاوت سطوح رو به آفتاب و پشت به آن و نیز بین خود قالب و بتن درون آن، گوشه‌ها و لبه‌های قطعات بتنی، آسیب

متن اصلی

تفسیر/توضیح

می بیند و در هنگام قالب برداری می تواند به صورت خرد شده یا ترک خورده در آید. در مناطق سرد نیز هنگامیکه از قالب فلزی استفاده می شود، می تواند مشکلات مشابهی را بوجود آورد و همچنین موجب سرد شدن سریع بتن مجاور قالب شود.

ت ۲-۳-۹ استفاده از انواع چوب برای ساخت قالب های چوبی و متعلقات آن مانند: تخته، الوار، چهارتراش و تخته چندلا مجاز است. بدیهی است چوب های عمل آوری شده یا تزریق شده از کیفیت و دوام بیشتری برخوردارند.

بنابراین حداکثر رطوبت مجاز چوب برای ساخت قالب ۲۰ درصد است. رطوبت زیاد در چوب، به ویژه در مناطق خشک به دلیل خشک شدن سطح آن موجب تاب برداشتن و اعوجاج آن می شود که عملاً کاربرد آن را به عنوان قالب غیر ممکن می سازد.

ت ۳-۳-۹ بلوک های بتنی یا سفالی معمولاً در سقف های تیرچه و بلوک استفاده می شوند که به طور دائمی در سازه باقی می ماند. گاهی از پلی استایرن برای سقف های تیرچه و بلوک به جای بلوک استفاده می شود و یا در ساخت قطعات موسوم به پانل سه بعدی به کار گرفته می شود که خطر ناشی از آتش سوزی را افزایش می دهد. یکی از دلایل استفاده از پوشش بتنی بر روی میلگردها، تأخیر رسیدن حرارت ناشی از آتش سوزی به آرماتور است. اما با استفاده از پلی استایرن، این زمان به شدت کاهش می یابد. بنابراین از پلی استایرن معمولی نباید استفاده شود، مگر آن که ضوابط آتش مطابق مبحث سوم مقررات ملی رعایت شود.

ت ۴-۳-۹ توصیه می شود از قالب های تخته چندلا بدون روکش حداکثر ۱۰ مرتبه، از قالب های پلاستیکی با محصولات الیاف شیشه حداکثر ۲۰ مرتبه، و از قالب های فولادی حداکثر ۳۰ مرتبه استفاده شود. در صورت استفاده از قالب های تخته چندلا به روکش دار، تعداد دفعات استفاده، بسته به جنس روکش افزایش می یابد. به هر حال، دقت در قالب بندی و قالب برداری، و شرایط انبار کردن قالب ها تأثیر به سزایی در تعداد دفعات استفاده از قالب دارد. در خصوص ضوابط آتش باید الزامات مبحث سوم مقررات ملی رعایت شود.

ت ۵-۳-۹ امروزه اغلب قالب ها از نوع پیش ساخته یا نیمه پیش ساخته است. استفاده از قالب های درجا ساخت به تدریج کاربرد خود را از دست داده و ساخت قالب هایی مانند تیغه آجری یا قالب های چوبی با تخته و الوار در کارگاه ها به ندرت و در موارد خاص کاربرد دارد.

گاه از قالب های ماندگار به دلیل غیر قابل دسترس بودن در هنگام قالب برداری استفاده می شود. امروزه در سقف ها علی رغم امکان

۲-۳-۹ استفاده از چوب تازه به عنوان رویه قالب مجاز نیست. زیرا اسیدهای موجود در شیر چوب کیفیت بتن مجاور آن را کاهش می دهد و باعث دیرگیری آن نیز می شود. همچنین وجود رطوبت در چوب سبب اعوجاج و کاهش سختی و قابلیت تحمل تنش آن می شود.

۳-۳-۹ استفاده از قالب های ماندگار مانند بلوک های سفالی یا بتنی مجاز است. اما استفاده از مواد پلیمری مانند پلی استایرن منبسط شده به عنوان قالب ماندگار مجاز نیست، مگر در مواردی که امکان آتش سوزی در سطح بتن وجود نداشته و یا دستورالعمل های محافظت در مقابل آتش سوزی رعایت شده باشد.

۴-۳-۹ قالب ها را می توان به دفعات مورد استفاده قرار داد، اما به لحاظ مسائل ایمنی و همچنین برای حفظ رواداری و شکل قطعات لازم است، تعداد دفعات استفاده از آن ها با نظر دستگاه نظارت مشخص شود.

۵-۳-۹ قالب و قالب بندی علاوه بر اینکه شامل اعضای مختلف سازه می شود می تواند به انواع زیر نیز تقسیم شود:

الف - پیش ساخته یا درجا ساخت؛

ب- ماندگار یا غیر ماندگار؛

پ- ثابت یا متحرک.

متن اصلی

تفسیر / توضیح

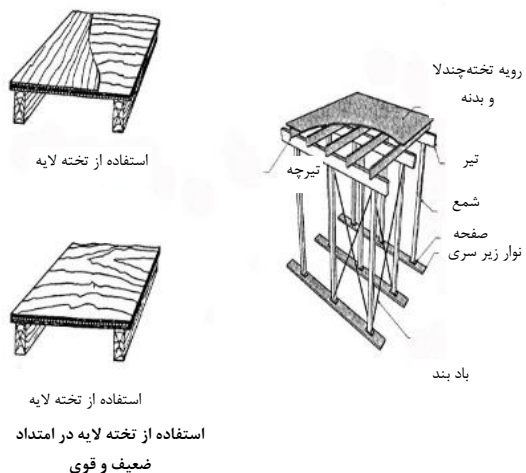
دسترسی، قالب‌ها به صورت ماندگار باقی می‌مانند تا سطح تخت و مسطحی را به وجود آورند. همچنین در درزهای انبساط یا انقطاع، به ویژه در بین دیوارها، ستون‌ها و شالوده‌های مجاور، از قالب ماندگار به ویژه صفحات پلی‌استایرن منبسط شده، استفاده می‌شود. نوع حرکت قالب نیز در این تقسیم‌بندی موثر است. قالب‌های بالارونده برای اعضای قائم یا مایل، قالب لغزان برای سطوح افقی، اعضای قائم یا مایل و قالب‌های جهنده یا پرنده برای دال‌های مسطح سقف، در چهار چوب همین تقسیم‌بندی‌ها قرار می‌گیرند. قالب‌ها می‌توانند برای اعضای افقی، مانند دال یا قسمت زیرین تیر استفاده شوند یا برای اعضای قائم مانند ستون، دیوار، گونه تیر (وجه جانبی تیر) و شالوده‌ها به کار روند. همچنین ممکن است برای ساخت سقف‌های شکسته، شیب‌دار یا قوسی به کار گرفته شوند. انواع قالب با توجه به نوع عضو افقی یا قائم دارای اشکال و اجزائی است که در **شکل ت ۱-۹** الی **شکل ت ۲-۹** بدان پرداخته شده است.

قالب افقی (دال)

قالب دال شامل: رویه بدنه قالب، تیرچه، تیرهای اصلی و شمع است. رویه قالب که در تماس سطح بتن قرار می‌گیرد، باید از کیفیت مطلوب برخوردار باشد و سطح یکنواخت و بافت مورد نظر بتن را تأمین کند.

بدنه باید بر روی تیرچه‌ها قرار گیرد. در صورتی که تیرچه‌ها از جنس چوب انتخاب شوند، می‌توان آن‌ها را از الوار یا چهارتراش انتخاب نمود. تیرچه‌ها بر روی تیرهای اصلی قرار داده می‌شوند. چنانچه تیرهای اصلی چوبی باشند، می‌توان از نوع الوار یا چهارتراش انتخاب کردند.

تیرهای اصلی بر روی شمع‌ها یا پایه‌ها قرار می‌گیرند که کل وزن مجموعه قالب را تحمل می‌کنند.

شکل ت ۱-۹ اجزای نمونه‌ای از قالب افقی چوبی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

قالب های قائم

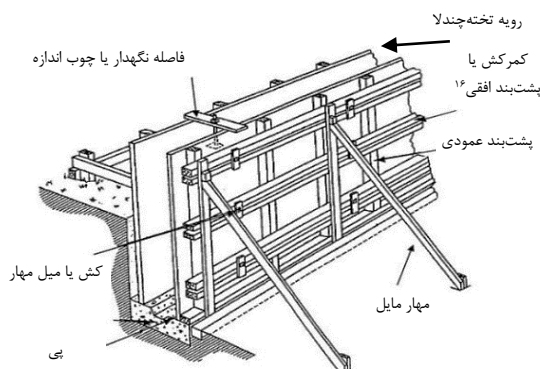
الف) قالب دیوار

اجزای قالب دیوار شامل: رویه، بدنه و پشتبندهای عمودی و افقی است. رویه باید مطابق با ۱-۳-۹ و ۲-۳-۹ باشد.

پشتبندهای عمودی، تکیه‌گاه را تشکیل می‌دهند و پشتبندهای افقی یا کمرکش‌ها، ایجادکننده تکیه‌گاه برای پشتبندهای عمودی هستند.

پشتبندهای افقی باید بصورت دوتایی و نزدیک به هم باشند تا امکان رد کردن میل‌مه‌ارها از میان آن‌ها برای نصب قالب فراهم شود.

در صورت استفاده از تخته چند لایه به‌عنوان بدنه، می‌توان ترتیب نصب پشت‌بند افقی و قائم را تغییر داد.

شکل ت ۲-۹ نمونه‌ای از اجزای قالب چوبی دیوار

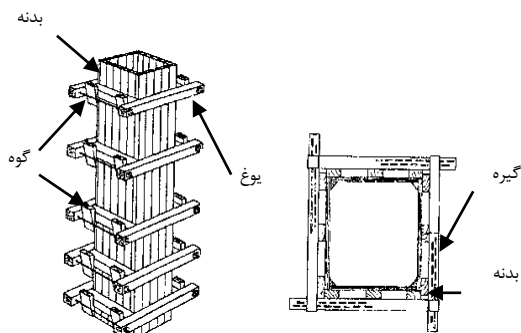
ب) قالب ستون

قالب‌بندی ستون مانند قالب دیوار است، فقط پشتبندهای قائم و افقی با یوغ (کلاف) یا گیره جایگزین می‌شوند. به عبارت دیگر قالب‌های ستون به کمک طوق‌های فلزی یا چوبی نگهداری می‌شوند.

طوق‌های چوبی «یوغ» و طوق‌های فلزی «گیره» نامیده می‌شوند. فواصل یوغ‌ها یا گیره‌ها بر حسب فشار تغییر می‌کنند، بیشترین فشار در قسمت پائینی قالب است.

متن اصلی

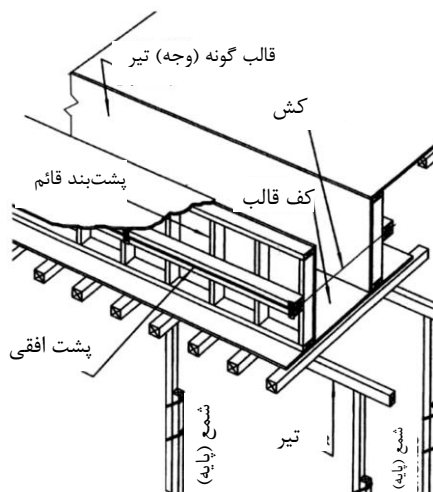
تفسیر/توضیح

شکل ت ۳-۹ نمونه‌ای از اجزای قالب چوبی ستون

قالب تیر

در شکل زیر نشان داده شده است.

شکل ت ۴-۹ نمونه‌ای از اجزای قالب چوبی تیر

۴-۹ طراحی قالب

ت ۴-۹ طراحی قالب

۱-۴-۹ کلیات

ت ۱-۴-۹ کلیات

ت ۱-۴-۹-۱ قبل از شروع عملیات ساخت، قالب‌ها باید بر اساس بارهای وارده و مقاومت اجزا، طراحی شوند.

بر اساس جنس و نوع قالب، مشخصات قالب برای طراحی از قبیل مقادیر مجاز مقاومت خمشی، مقاومت برشی و تنش جاری شدن فرورفتگی یا لهیدگی، اجزای قالب بتن باید مطابق با استانداردها یا آیین‌نامه‌های معتبر ملی یا بین‌المللی باشد.

برای مقادیر مجاز و مشخصات فولاد به مقررات ملی ساختمان مبحث طراحی سازه‌های فولادی مراجعه شود. باید توجه شود که قالب یک سازه موقت است و سازه دایم نیست.

۱-۴-۹-۱ با وجود آنکه مجموعه قالب، سازه موقت است، باید برای مقاومت کافی در برابر بارهای وارده و قابلیت بهره‌برداری در زمان اجرای بتن‌ریزی تا مقاوم شدن بتن، طراحی شوند. در طراحی آن‌ها باید بویژه به پایداری کل سیستم و نیز هر یک از اعضا توجه خاص شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

در **جدول ت ۱-۹** مقادیر مجاز تنش‌های الوار و تخته چندلا به عنوان راهنما ارائه شده است. به هر حال تمام مقادیر در جداول و فرمول‌های ارائه شده در بخش تفسیر طراحی قالب جنبه راهنما دارد. تعیین دقیق مقادیر باید بر مبنای استانداردهای مربوط انجام شود و فرمول‌ها بر اساس تعداد دهانه‌ها توسط طراح قالب محاسبه شود.

جدول ت ۱-۹ محدوده پیشنهادی مقادیر مجاز تنش‌های چوب

محدوده مقادیر مجاز تنش‌های چوب، MPa			تنش‌ها
تخته چندلا		الوار	
مرطوب	خشک		
۶	۸	۶ تا ۱۲	تنش خمشی
۰/۳	۱/۰ تا ۰/۴	۱ تا ۱/۲	تنش برشی
-	-	۴ تا ۵	تنش کششی
۸ تا ۹	۹ تا ۱۰	۸ تا ۱۲	مدول الاستیسیته
-	-	۱/۵ تا ۲/۵	مقاومت فشاری عمود به الیاف
-	-	۱/۳ تا ۰/۹	مقاومت فشاری به موازات الیاف
۵	-	-	تنش لهدگی

برای محاسبه خصوصیات الوار بر اساس مقطع چوب می‌توان از فرمول‌های متداول به شرح زیر استفاده کرد:

$$I = \frac{bd^3}{12} \quad \text{ممان اینرسی}$$

$$Z = \frac{bd^2}{6} \quad \text{اساس مقطع}$$

که در آن‌ها:

b: عرض مقطع،

d: ارتفاع مفید مقطع است.

از آنجایی که تخته چند لایه از نوع ترکیبی است (چوب و چسب)، مشخصات آن شامل Z و I را نمی‌توان با محاسبه تعیین کرد، بلکه بر اساس آزمایش به دست می‌آیند. همچنین به دلیل مقطع غیرمستطیلی تخته چندلایه، در محاسبات تنش برشی از فرمول $\frac{VQ}{Ib}$ استفاده می‌شود. بنابراین در این بخش مقادیر ثابت برش غلتشی $\frac{Ib}{Q}$ ارائه می‌شود. Q لنگر استاتیک سطح واقع در بالای تراز مورد نظر برای محاسبه تنش حول تار خنثی است (جدول ت ۲-۹). در این جدول منظور از تارها در جهت دهانه بارگذاری یعنی عمود بر تکیه‌گاه‌ها و تارها در جهت عمود بر دهانه بارگذاری یعنی به موازات تکیه‌گاه‌ها است. مقادیر ذکر شده در **جدول ت ۲-۹** جهت راهنمایی است و برای کسب مقادیر دقیق باید به مدارک و مستندات کارخانه تولیدکننده تخته چندلا مراجعه شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ت ۹-۲ خصوصیات مقطع تخته چندلا

با عرض یک متر، تارها در جهت عمود به دهانه بارگذاری			با عرض یک متر، تارها در جهت دهانه بارگذاری			ضخامت تخته چندلا (mm)
Ib/Q (mm ²)	Z (mm ³)	I (mm ⁴)	Ib/Q (mm ²)	Z (mm ³)	I (mm ⁴)	
۴۱۶۵	۴۶۶	۱۲۹۰	۴۱۴۵	۳۰۴۳	۱۰۳۱۳	۶
۵۱۲۰	۵۸۰۰	۲۵۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۳۰۰۰	۹۰۰۰۰	۱۲
۸۰۴۰	۱۳۳۰۰	۹۸۰۰۰	۱۴۸۴۰	۲۳۱۰۰	۲۴۶۰۰۰	۱۸
۱۲۷۶۰	۲۲۷۰۰	۲۰۶۰۰۰	۱۸۱۱۰	۳۱۴۰۰	۴۰۴۰۰۰	۲۲
۱۴۸۵۰	۳۴۰۰۰	۳۶۹۰۰۰	۱۹۸۴۰	۳۹۶۰۰	۵۸۳۰۰۰	۲۵

۹-۴-۱-۲ طراحی قالب و قالب بندی اهداف «الف» تا «پ» زیر را شامل می شود:

الف- حفظ ابعاد هندسی پیش بینی شده در تمام اعضای سازه در محدوده روادارهای مجاز مطابق بند ۹-۵-۲؛
ب- تحمل بارهای افقی و قائم مطابق بند ۹-۴-۲ با اطمینان کافی؛

پ- انتقال بارها به شالوده و زمین با اطمینان کافی.

۹-۴-۱-۳ طراحی قالب و قالب بندی توسط اجرا کننده پروژه انجام می شود و دستگاه نظارت باید محاسبات و نقشه های مربوط را تایید کند.

ت ۹-۴-۱-۳ روش طراحی باید مورد تأیید مهندسی مشاور یا دستگاه نظارت و یا مطابق با دستورالعمل های معتبر ملی یا بین المللی باشد، هر چند مسئولیت نهایی به عهده پیمانکار است.

۹-۴-۲ بارها طراحی

۹-۴-۲-۱ بارهای قائم

الف- بارهای مرده: شامل وزن قالب های افقی و پشت بند های آن، وزن بتن تازه، وزن آرماتورها و سایر اقلام جایگذاری شده در بتن است.

ب- بارهای زنده: شامل وزن افراد، وسایل کار، گذرگاه ها، و سکوها، بارهای موقت حاصل از انبار کردن مصالح و فشار رو به بالای ناشی از باد می باشد.

پ- حداقل بارهای مرده و زنده:

۱- در مواردی که از تجهیزات موتوری استفاده نمی شود:

- بار زنده: ۲/۴ کیلو پاسکال

- جمع بار مرده و زنده: ۴/۸ کیلو پاسکال

۲- در مواردی که از تجهیزات موتوری استفاده می شود:

- بار زنده: ۳/۶ کیلو پاسکال

- جمع بار مرده و زنده: ۶/۰ کیلو پاسکال

۳- در مواردی که از سیستم قالب های لغزان برای سازه استفاده می شود، حداقل بار زنده باید ۷/۲ کیلو پاسکال در نظر گرفته شود.

۹-۴-۲ بارهای طراحی

ت ۹-۴-۲-۱ بارهای مرده باید با توجه به جنس قالب، ضخامت قالب و اجزای آن و وزن بتن تازه با توجه به ضخامت و چگالی آن و همچنین وزن آرماتورها با توجه به نقشه های موجود محاسبه شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۹-۲-۴-۲ بارهای جانبی:

بارهای جانبی شامل بارهای «الف» تا «پ» زیراند:

الف- بار ناشی از فشار جانبی بتن تازه؛

ب- بار ناشی از فشار و مکش جانبی باد؛

پ- بارهای ویژه.

جزئیات این بارهای در **بندهای ۹-۲-۴-۳ تا ۹-۲-۴-۵** ارایه شده است.

۹-۲-۴-۳ بار ناشی از فشار جانبی بتن تازه

الف- این بار با توجه به میزان روانی بتن، دمای بتن در هنگام بتن‌ریزی، عمق لرزاننده داخلی، نوع بتن‌ریزی و مشخصات عضو بتنی با استفاده از فشار هیدرواستاتیکی، **(رابطه ۱-۹)** و منظور داشتن ملاحظات **جدول ۱-۹** و نیز مقدار P_{max} از **رابطه ۲-۹** و **رابطه ۳-۹** محاسبه می‌شود.

$$P = \rho gh \quad \text{رابطه ۱-۹}$$

$$P_{max} = C_w C_c \left[7.2 + \frac{785R}{T+17.8} \right] \quad \text{رابطه ۲-۹}$$

$$P_{max} = C_w C_c \left[7.2 + \frac{1156}{T+17.8} + \frac{244R}{T+17.8} \right] \quad \text{رابطه ۳-۹}$$

در تمام موارد حداکثر فشار P_{max} باید برابر با مقدار **رابطه ۱-۹** و حداقل آن برابر با 30w در نظر گرفته شود. در این روابط:

P ، فشار جانبی در عمق h ، کیلو پاسکال؛

P_{max} ، حداکثر فشار جانبی، کیلو پاسکال؛

R ، نرخ بتن‌ریزی ارتفاعی، متر بر ساعت؛

T ، دمای بتن در زمان بتن‌ریزی، درجه سلسیوس؛

C_w ، ضریب چگالی طبق **جدول ۲-۹**؛

C_c ، ضریب نوع سیمان و مواد افزودنی طبق **جدول ۳-۹**؛

ρ ، چگالی بتن تازه، کیلوگرم بر متر مکعب؛

g ، ثابت نیروی ثقل برابر با ۹/۸، نیوتن بر کیلوگرم؛

h ، عمق بتن تازه از سطح بتن‌ریزی تا تراز مورد نظر (عمق) لرزاننده داخلی)، متر.

ت ۹-۲-۴-۳ در صورتی که اسلامپ بتن بیش از ۲۱۰ میلی‌متر باشد نیاز به انجام آزمایش جریان اسلامپ می‌باشد. هر چند جریان اسلامپ کمتر از ۵۵۰ میلی‌متر بتن خودتراکم تلقی نمی‌شود و نیاز به تراکم جزئی دارد، اما بهتر است در منظور کردن فشار جانبی بتن آنرا مشابه بتن خودتراکم تلقی نمود. به هر حال ارتفاعی که در یک نوبت با لرزاننده‌های داخلی متراکم می‌شود، نباید از ۱/۲ متر بیشتر شود.

جدول ۱-۹ روابط محاسبه فشار جانبی بتن تازه (به جز بتن خودتراکم)

روانی بتن (۱)	عمق لرزاننده داخلی، متر	عضو بتنی	نرخ بتن ریزی، متر بر ساعت	روش محاسبه فشار جانبی
۱۶۰ میلی متر یا بیشتر	-	تمام اعضا	-	رابطه ۱-۹
کمتر از ۱۶۰ میلی متر	بزرگتر از ۱/۲ متر	تمام اعضا	-	رابطه ۱-۹
		ستون (۲)	-	رابطه ۲-۹
		دیوار با ارتفاع ۴/۲ یا کمتر (۳)	کمتر از ۲/۰	رابطه ۲-۹
کمتر از ۱۶۰ میلی متر	۱/۲ متر یا کمتر	دیوار با ارتفاع بیش از ۴/۲ (۳)	کمتر از ۲/۰	رابطه ۳-۹
		دیوار با هر ارتفاع	بین ۲/۰ تا ۴/۵	رابطه ۳-۹
			بیش از ۴/۵	رابطه ۱-۹

۱- روانی بتن باید بعد از اضافه کردن مواد افزودنی اندازه گیری شود.

۲- در این جدول ستون ها اعضای عمودی ای هستند که هیچ بعد مقطع آن ها بزرگتر از ۲ متر نیست.

۳- در این جدول دیوارها اعضای قائمی هستند که حداقل یک بعد مقطع آن ها بزرگتر از ۲ متر است.

جدول ۲-۹ ضریب چگالی بتن تازه، C_w

چگالی بتن تازه w کیلوگرم بر مترمکعب	C_w
کمتر از ۲۲۴۰	$C_w = 0.5 \left[1 + \frac{W}{2320} \right]$ نباید کمتر از ۰/۸۰ باشد.
بین ۲۲۴۰ تا ۲۴۰۰	۱/۰
بیشتر از ۲۴۰۰	$C_w = \left[\frac{W}{2320} \right]$

جدول ۳-۹ ضریب نوع سیمان و مواد افزودنی، C_c

نوع سیمان و مواد افزودنی	C_c
انواع سیمان پرتلند بدون کندگیر کننده	۱/۰ (۱)
انواع سیمان پرتلند با کندگیر کننده	۱/۲
انواع سیمان های آمیخته با مواد افزودنی معدنی ولی بدون کندگیر کننده	۱/۲
انواع سیمان های آمیخته با مواد افزودنی معدنی و کندگیر کننده	۱/۴

۱- کندگیر کننده شامل هر نوع مواد افزودنی شیمیایی است که خاصیت کندگیری دارند.

متن اصلی

ب- در مواردی که بتن از پایین قالب پمپ می شود، طراحی باید بر اساس ۱/۲۵ برابر فشار کامل هیدرواستاتیک، **رابطه ۱-۹**، انجام شود.

پ- در مواردی که از بتن خودتراکم استفاده می شود، فشار جانبی باید بر اساس فشار کامل هیدرواستاتیک، **رابطه ۱-۹** در نظر گرفته شود، مگر آن که آزمایش یا داده های قبلی، امکان به کارگیری فشارهای جانبی دیگری را نشان دهد.

ت- در مواردی که از بتن پیش آکنده استفاده می شود، فشار جانبی باید بر اساس **رابطه ۴-۹** فشار جانبی ناشی از سنگدانه ها درشت داخل قالب از بدست می آید:

$$P = (1 + i)W_{wa} \cdot h_a \quad \text{رابطه ۴-۹}$$

ت- فشار جانبی ناشی از سنگدانه ها توسط روابط موجود در مباحث مکانیک خاک، مانند رابطه رانکین برای خاک های غیر چسبنده محاسبه می شود. تزریق ملات در سنگدانه ها نیاز به فشار دارد هر چند این فشار عیناً به قالبها وارد نمی شود (مگر در برخی از

متن اصلی

که در آن:

P فشار سنگدانه بر حسب کیلو پاسکال؛

i ضریب ضربه بین ۰٫۶ تا ۰٫۷؛

W_{wa} وزن مخصوص سنگدانه در هوا (در آب به اندازه وزن

مخصوص آب هم حجم آن کم می‌شود) بر حسب

کیلونیوتن بر متر مکعب؛

h_a ارتفاع سنگدانه درشت ریخته شده بر حسب متر.

$$W_{wa} = 10W_a \quad \text{رابطه ۵-۹}$$

$$W_a = \frac{100-V}{100} \cdot \rho_a \quad \text{رابطه ۶-۹}$$

$$W_a = \frac{100-V}{100} (\rho_a - 1) \quad \text{رابطه ۷-۹}$$

ρ_a چگالی ذرات سنگدانه بر حسب تن بر مترمکعب؛

V حجم فضای خالی بین سنگدانه‌های درشت بر درصد،

معمولا بین ۳۸ تا ۴۸؛

برای تعیین رانش جانبی بتن پیش‌آکنده از **رابطه ۸-۹**

استفاده می‌شود:

$$P_{max} = K_a \cdot W_{wa} \cdot h_a + 2W_{wm} \cdot R_t \cdot \frac{V}{100} \quad \text{رابطه ۸-۹}$$

P_{max} حداکثر فشار وارد بر قالب بر حسب کیلو پاسکال؛

K_a ضریب رانش سنگدانه درشت، معمولا برابر با یک؛

W_{wm} وزن مخصوص ملات بر حسب تن بر متر مکعب (در

آب به میزان یک تن بر متر مکعب کمتر می‌شود)؛

R_t ارتفاع ملات ریخته شده صرفنظر از زمان گیرش.

۴-۲-۴-۹ فشار جانبی بتن در قالب‌های لغزان

در قالب‌های لغزان ضخامت هر لایه بتن معمولا ۱۵۰ تا ۲۰۰

میلی‌متر است.

الف- در مواردی که از لرزاندن مجدد استفاده نمی‌شود، فشار

جانبی از **رابطه ۹-۹** محاسبه می‌شود.

$$P = 4.8 + \frac{524 R}{T+17.8} \quad \text{رابطه ۹-۹}$$

ب- در مواردی که از لرزاندن مجدد استفاده می‌شود، ثابت ۴٫۸

در رابطه فوق به ۷٫۲ افزایش پیدا می‌کند.

در این رابطه:

P : فشار جانبی وارده به قالب از بتن، کیلوپاسکال؛

R : نرخ ارتفاعی بتن‌ریزی، متر بر ساعت؛

T : دمای بتن در زمان بتن‌ریزی، درجه سلسیوس؛

تفسیر/توضیح

تعمیرات)، اما بهتر است فشار تزریق ملات بعنوان فشار هیدرواستاتیک وارد بر قالب‌ها منظور شود. در اغلب موارد ممکن است فشار تزریق از فشار هیدرواستاتیکی ناشی از ارتفاع ملات که **رابطه ۹-۱** بدست می‌دهد، بیشتر باشد. چگالی ملات تازه را باید برای ماسه‌های معمولی حداکثر ۲۲۴۰ کیلوگرم بر متر مکعب در نظر گرفت. چنانچه از ماسه‌های سنگین استفاده شود، این چگالی باید با آزمایش یا محاسبه بدست آید.

قالب‌ها در این روش باید بنحوی قرار گیرند که فشار دوغاب تزریقی را تحمل کرده مانع از هدر رفتن آن شده و امکان تخلیه هوا را نیز فراهم سازند، زیرا در بتن پیش‌آکنده دوغاب باید هوای اطراف سنگدانه‌های درشت را بیرون رانده و خود جای آن را بگیرد.

فشار جانبی بیشتر در این روش، بهره‌گیری از نیروی انسانی ماهرتر، جزئیات اجرایی دقیق‌تر و کاربرد مصالح مرغوب‌تر در مقایسه با قالب‌بندی بتن‌های متعارف راه، اجتناب‌ناپذیر می‌سازد.

ت ۹-۴-۲-۴-۴ لرزاندن مجدد، در مواردی که تراکم بهتر در دستور کار قرار دارد بکار گرفته می‌شود. همچنین در مواردی که نشست خمیری ناشی از آب‌انداختن موجب خالی شدن زیر میلگردها می‌شود، کاربرد دارد.

قالب لغزان را بر اساس جهت حرکت، به قالب لغزان قائم یا شیب‌دار و قالب لغزان افقی تقسیم می‌کنند. با توجه به دامنه کاربرد این آیین‌نامه، فقط به قالب لغزان عمودی پرداخته شده است.

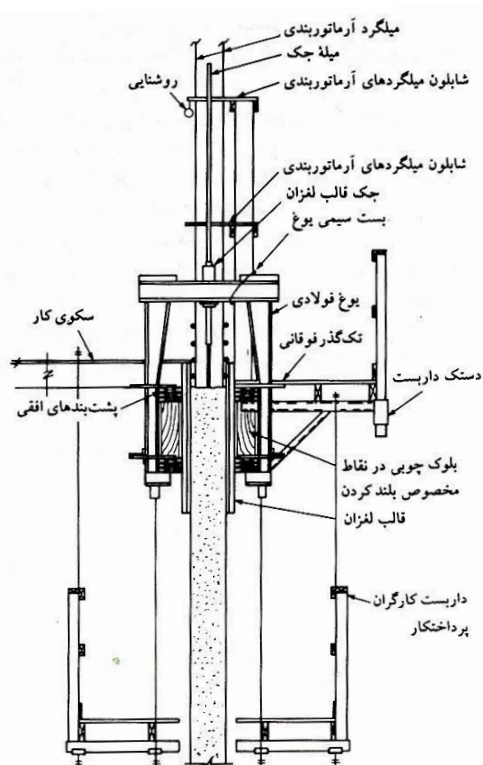
روش ساخت با قالب لغزان یکی از روش‌های اجرای پروژه‌هایی مانند ساختمان‌های بلند مرتبه، برج‌های مخابراتی، پایه پل‌ها، سیلوها، برج‌های خنک‌کننده، دودکش‌ها و غیره است.

اجرا با قالب لغزان اجازه می‌دهد سازه یا المان به‌صورت یکپارچه و بی‌وقفه، بدون درز اجرایی ساخته شده و در نهایت مدت زمان اجرا نیز کاهش یابد. همچنین از این روش برای برخی سازه‌های خاص مانند، سکوها، حفاری در فرا ساحل و برخی سازه‌های جنبی نیروگاه‌های هسته‌ای استفاده می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

قالب لغزان باید توسط شخص با تجربه و مورد اطمینان دستگاه نظارت در هنگام نصب و حرکت قالب کنترل شود. نقشه‌ها باید جانمایی جک، قالب، سکوی کار و داربست‌ها را نشان دهد. صفحه رویه قالب را می‌توان از جنس پلاستیک مسلح به الیاف، فلز، تخته چندلا، تخته چوب یا ترکیبی از آن‌ها انتخاب کرد. عضو یوغ از اجزای مهم قالب لغزان محسوب می‌شود، بنابراین در ساخت قالب باید به آن توجه خاص شود. در طراحی سکوی قالب باید علاوه بر بارهای مرده، بار زنده را حداقل ۷٫۲ کیلوپاسکال در نظر گرفت. در طراحی قالب، بادبندها و کمرکش‌ها، فشار جانبی بتن تازه را می‌توان از رابطه ۹-۹ محاسبه کرد. نیروی بالابرنده باید علاوه بر بارهای مرده و زنده بر اصطکاک و چسبندگی بین بتن و قالب غلبه نماید تا امکان حرکت قالب رو به بالا فراهم شود.

شکل ت ۹-۵ اجزای قالب لغزان

حرکت قالب باید به صورت مداوم و تا به اتمام رسیدن سازه انجام شود. قالب بازوها باید طبق نقشه‌ها در حین بالا رفتن قالب لغزان در محل مورد نظر پیش‌بینی و نصب شوند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حداقل و حداکثر سرعت حرکت قالب باید با آزمایش و قبل از اجرا توسط شخص باتجربه و بر اساس تغییرات دمایی (شرایط اقلیمی)، کارایی و روانی بتن، زمان گیرش اولیه بتن و بسیاری از عواملی که قابل پیش‌بینی نیست اما می‌تواند موثر باشد، مشخص شود. معمولاً حداقل سرعت حرکت عمودی قالب لغزان ۵۰ میلی‌متر در ساعت و حداکثر آن ۳۰۰ میلی‌متر در ساعت در نظر گرفته می‌شود. شاغول و تراز بودن قالب باید حداقل هر ۴ ساعت یکبار کنترل شود. برای کنترل شاغول و تراز کردن باید از ابزارهای دقیقی استفاده نمود.

یوغ‌ها، کمرکش‌ها را در فواصل منظم حمایت کرده و نیروهای حرکت‌دهنده قالب را از جک‌ها به کمرکش‌ها منتقل می‌کنند تا در مقابل نیروی جانبی بتن تازه مقاومت داشته باشند.

وظایف کمرکش‌ها به شرح زیر است:

- نگهداشتن بدنه قالب در جای خود؛
- انتقال نیروی بالابرنده از یوغ‌ها به صفحه رویه قالب؛
- حمایت از سکوه‌های کار و داربست.

تنش چسبندگی و اصطکاکی بتن و قالب را معمولاً بین ۲٫۵ تا ۳ کیلوپاسکال در نظر می‌گیرند. از ضرب تنش چسبندگی اصطکاکی در مساحت سطح در تماس با قالب، نیروی لازم برای غلبه بر این اصطکاک و چسبندگی به دست می‌آید. تاخیر در بالابردن قالب یا چسبندگی بوده بتن‌ها و کم‌بودن اسلامپ آن‌ها معمولاً حرکت قالب را با مشکل مواجه می‌کند. حرکت سریع قالب، هرچند موجب کاهش نیروی بالابرنده خواهد شد، اما ممکن است باعث تغییر شکل یا شره کردن بتن خارج شده از قالب شود.

در مواردی که حساسیت بیشتر وجود دارد، توصیه می‌شود هر دو ساعت یک بار از تراز بودن قالب و شاغول بودن حرکت آن اطمینان حاصل شود.

ت ۹-۴-۲-۵ مکش ناشی از وزش باد که به صورت قائم روی لبه‌های افقی قالب اثر می‌کند باید محاسبه شود. قالب‌ها باید قادر باشند بارهای افقی را به نحو مناسب به قسمت‌های تکیه‌گاهی منتقل کنند.

ت ۹-۴-۲-۶ علاوه بر موارد «الف» تا «ث» مذکور، بارهای زیر نیز می‌تواند بعنوان بار ویژه وارد شود:

- ضربه حاصل از ماشین‌آلات و پمپ بتن؛
- نیروهای رو به بالا در قالب‌ها و اقلام جای‌گذاشته شده در بتن؛
- بارهای ناشی از لرزاندن‌های خارجی بتن؛

۹-۴-۲-۵ بار ناشی از فشار و مکش جانبی باد
این بار باید بر اساس الزامات مبحث ششم مقررات ملی ساختمان «بارگذاری ساختمان‌ها» محاسبه شود.
در این موارد باید به فشار رو به بالای باد نیز توجه شود.

۹-۴-۲-۶ بارهای ویژه

این بارها ممکن است در بعضی موارد به قالب و سازه نگهدارنده آن وارد شود. این گروه از بارها معمولاً شامل موارد «الف» تا «ث» زیر است:

الف- بار ناشی از بتن‌ریزی نامتقارن؛

ب- بارهای حاصل از نشست نامتقارن تکیه‌گاه‌های قالب؛

متن اصلی

ت- اثرهای دینامیکی نظیر اثر تخلیه سریع بتن از جام حمل بتن؛
ث- فشار پیش‌تنیدگی بر قالب؛

تفسیر/توضیح

در صورت استفاده از لرزاننده خارجی (قالب یا بدنه) که بر روی قالب نصب می‌شود و یا در صورت استفاده از بتن حاوی مواد افزودنی جبران‌کننده جمع‌شدگی و یا سیمان‌های منبسط‌شونده، فشار جانبی می‌تواند حتی بیشتر از فشار هیدرواستاتیک باشد.

۳-۴-۹ الزامات طراحی

۱-۳-۴-۹ طراحی قالب و قالب‌بندی باید بر اساس آیین‌نامه‌های ملی مربوط صورت گیرد. در مواردی که جنس قالب از نوع فولاد است، مبحث دهم مقررات ملی، طراحی سازه‌های فولادی، باید بکار گرفته شود. در مواردی که جنس قالب از چوب است با توجه به عدم وجود آیین‌نامه ملی، می‌توان از آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های بین‌المللی استفاده کرد. در مواردی که از قالب‌های ماندگار بتنی استفاده می‌شود، ضوابط این آیین‌نامه حاکم است.

ت ۳-۴-۹ الزامات طراحی

ت ۱-۳-۴-۹ در مبانی طراحی قالب که برای محاسبه ضخامت بدنه و ابعاد و فاصله اجزای قالب به کار می‌رود باید موارد زیر مورد توجه قرار گیرد:

طراحی قالب‌های افقی:

- برآورد بارهای طراحی طبق بند ۲-۴-۹؛
- تعیین ضخامت بدنه و تعیین فواصل تیرچه‌ها؛
- تعیین ابعاد تیرچه‌ها و تعیین فواصل تیرهای اصلی؛
- تعیین ابعاد تیرهای اصلی و تعیین فواصل شمع‌ها یا پایه‌ها؛
- طراحی شمع‌ها؛
- طراحی بادبندها.

طراحی قالب دیوار:

برای طراحی قالب دیوار باید گام‌هایی به شرح زیر برداشته شود:

- برآورد بار طراحی طبق بند ۲-۴-۹؛
  - تعیین ضخامت بدنه و فواصل پشت‌بندهای عمودی.
  - تعیین ابعاد پشت‌بندهای عمودی و فواصل پشت‌بندهای افقی؛
  - تعیین ابعاد پشت‌بندهای افقی و فواصل میله مهارها؛
  - طراحی حمایت‌کننده‌های مایل (بادبندها).
- فواصل میله‌های مهار بر اساس بار ناشی از پشت‌بندهای افقی محاسبه می‌شود. در صورتی که تنش وارده بر میله‌های مهار بیشتر از تنش مجاز فرورفتگی (تنش سطح باربری) باشد، باید فواصل میله‌ها کاهش و یا قطر میله‌ها افزایش یابد.
- فواصل اجزای نگهدارنده بدنه مانند تیرچه‌ها، تیرهای اصلی، پشت‌بندهای عمودی و افقی باید برای مقادیر مجاز تنش خمشی، تنش برشی و خیز محاسبه شوند. فرمول‌هایی که برای محاسبه حداکثر فواصل مجاز اجزا یا طول دهانه استفاده می‌شود، باید بر اساس تعداد دهانه مورد نظر برای بارگذاری انتخاب شود.
- افتادگی (خیز) مجاز بدنه، تیرها و پشت‌بندها باید در حدی باشد که سطح بتن تقریباً مسطح و میزان ناهمواری آن ناچیز باشد. این خیز باید به $L/400$ محدود شود که در آن L دهانه آزاد بین حائل‌ها است. در صورت تایید مهندس مشاور می‌توان خیز مجاز را افزایش داد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

برای محاسبه شمع‌ها، باید تنش فرورفتگی یا تنش سطح تحمل بار بین تیرهای اصلی و شمع‌ها کمتر از تنش مجاز باشد. لازم است، برای قالب‌های عمودی و افقی، طراحی اعضای مورب یا بادبندها در مقابل بار باد و بارهای جانبی انجام شود. برای محاسبه فواصل اعضای نگهدارنده مانند تیرچه‌ها و تیرهای اصلی باید بر اساس تعداد دهانه بارگذاری، خمش، برش و خیز محاسبه شود. کمترین مقدار فاصله بر مبنای خمش، برش و خیز باید به عنوان حداکثر طول دهانه قابل قبول در نظر گرفته شود. فرمول‌هایی که در این بخش ارائه شده‌اند، با فرض بارگذاری بر روی بدنه با ۳ دهانه و یا بیشتر است. به عبارت دیگر بدنه بر روی تیرچه‌ها، تیرها، پشت‌بندهای عمودی، کمرکش‌ها و میله‌های مهارتی تکیه دارد. همچنین فرض شده است که بدنه از جنس تخته چندلا است.

روابط کنترل فواصل اعضای قالب

$$* \text{کنترل تنش خمشی: } L = 3 / 16 \sqrt{\frac{f_b z}{w}}$$

* کنترل تنش برشی:

$$\text{برای تخته الوار: } L = \frac{f_s b d}{. / 9 w}$$

$$\text{برای تخته چند لا: } L = \frac{f_s}{. / 6 w} \times \frac{I_b}{Q}$$

* کنترل خیز، با فرض آن که مقدار مجاز خیز برابر با $\frac{L}{270}$ است:

$$L = . / 18 \sqrt{\frac{f_b z}{w}}$$

که در آن‌ها:

f_b = تنش خمشی، MPa

w = بار یکنواخت، kPa / m بر هر متر دهانه

z = مدول یا اساس مقطع، mm^3

I = ممان اینرسی، mm^4

L = طول دهانه یا مرکز به مرکز عضو حمایت‌کننده

۹-۴-۳-۲ طراحی شالوده پایه‌های قالب بندی باید بر اساس ضوابط مبحث هفتم مقررات ملی، پی و پی‌سازی، انجام شود. در این طراحی توجه به نشست‌های احتمالی پایه‌ها توصیه می‌شود.

۹-۴-۳-۳ در طراحی قالب تیرها و دال‌ها باید امکان ایجاد و یا تغییر در مقدار خیز منفی یا خیز مثبت ناشی از تغییر مکان‌های پلاستیک یا نشست پایه‌ها پیش‌بینی شود.

۹-۴-۳-۴ توجه به ملاحظات زیر توصیه می‌شود:

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

الف- بارهای ویژه موضوع بند ۹-۴-۲-۶؛

ب- چرخش احتمالی قالب تیرها در مواردی که دال از یک سمت به آن تکیه دارد؛

پ- تغییر شکل‌های خارج از صفحه ایجاد شده در رویه کفها و بدنه‌ها، زیر اثر فشار بتن تازه، به علت فاصله بیش از حد پشت‌بندها از یکدیگر؛

توصیه می‌شود، حداکثر میزان تغییر شکل در اعضای نمایان، به $\frac{1}{400}$ و در اعضای غیر نمایان به $\frac{1}{270}$ طول دهانه آزاد محدود شود.

۵-۹ قالب‌بندی**ت ۵-۹ قالب‌بندی****۱-۵-۹ الزامات اجرایی قالب‌بندی****ت ۱-۵-۹ الزامات اجرایی قالب‌بندی**

۱-۵-۹-۱ سطح داخلی قالب‌ها باید با مواد مناسب درزبندی، اندود و سپس با استفاده از مواد رهاساز (روغن قالب) پوشش داده شود. استفاده از هرگونه موادی که بتواند تاثیری نامطلوب بر سطح بتن داشته باشد، مجاز نیست. مواد رهاساز را باید چنان به کار برد که بدون آلوده شدن میلگردها، روی سطوح قالب لایه‌ای یکنواخت و نازک به وجود آورد.

ت ۱-۵-۹-۱ به طور کلی معمولاً دو ماده بر روی سطح قالب اعمال می‌شود، اندودها (درزبندها) و رهاسازها. اندودها برای تسهیل در باز کردن قالب‌ها، درزبند کردن سطح برای جلوگیری از نشت شیره و بهبود دوام سطح تماس استفاده می‌شوند و مواد رهاساز نیز موادی هستند که از چسبندگی سطوح تماس جلوگیری و قالب‌برداری را آسان می‌کنند. تا حد امکان قالب‌ها را باید قبل از جاگذاری آرماتورها نصب کرد و مواد رهاساز را بر روی آن اعمال نمود تا از آلودگی میلگردها جلوگیری شود. تا حد امکان باید از مواد رهاساز با گرانی کمی استفاده نمود تا هوا و آب بتواند از فاصله بتن و قالب در هنگام تراکم یا رو زدن آب عبور کند. عدم توجه به این امر یا مصرف زیاد از حد مواد رهاساز ممکن است باعث ایجاد حفرات هوای سطحی و بدمنظر شدن سطح بتن پس از قالب‌برداری شود. این پدیده به‌ویژه در مورد قالب‌های غیرجاذب (قالب فولادی یا پلاستیکی) بیشتر امکان وقوع دارد.

۲-۱-۵-۹ درون قالب‌ها باید کاملاً تمیز و عاری از مواد زائد باشد. در مواردی که دسترسی به کف قالب‌ها دشوار یا غیر ممکن است، باید با تعبیه دریچه‌های بازدید و کفشوی‌های قالب امکان تمیز کردن قالب را قبل از بتن‌ریزی فراهم کرد.

ت ۲-۱-۵-۹ استفاده بیش از حد از مواد رهاساز موجب جمع شدن آن در کف قالب می‌شود که یکی از معمول‌ترین مواد اضافی زبان‌آور خواهد بود. سیم‌های بریده شده آرماتوربندی، قطعات چوب، گرد و خاک، گل و لای، برف و یخ، خرده‌های پلی‌استایرن یا قطعات کیسه‌های کاغذی یا پلاستیکی از جمله مواد زائد درون قالب محسوب می‌شود.

۳-۱-۵-۹ قالب‌ها باید کاملاً در جای خود تثبیت شوند و هیچ‌گونه درز یا حفره‌ای در آن‌ها مشاهده نشود تا از احتمال خروج شیره و ملات جلوگیری شود.

متن اصلی

۹-۵-۱-۴ امتداد شمع‌ها (پایه‌ها) باید کاملاً قائم بوده و اگر شمع‌ها بر روی زمین قرار دارند، باید با نصب صفحات مناسب چوبی یا فلزی از کافی بودن سطح باربری اطمینان حاصل شود.

۹-۵-۱-۵ اجرای قالب‌ها باید با درز ساخت، درز جداکننده و درز انقباض یا جمع‌شدگی هماهنگ باشد. همچنین در صورت نیاز به نوار آب‌بند، باید نصب آن در دستور کار قرار گیرد.

۹-۵-۱-۶ «فاصله نگهدارها» (لقمه) باید در محل‌های مورد نظر و به تعداد کافی نصب شده باشند و در حین بتن‌ریزی از جای خود حرکت نکنند. کیفیت لقمه‌های از جنس بتن یا ملات، باید ضوابط مندرج در **فصل ۶** دوام یا پایایی بتن را برآورده نماید.

۹-۵-۱-۷ رعایت هم‌امتدادی شمع‌های دال در طبقات بالاتر نسبت به امتداد شمع‌های طبقات زیرین الزامی نیست، مگر آن که ضخامت دال زیرین کافی نبوده و احتمال بوجود آمدن برش دو طرفه زیاد از حد، لهیدگی و یا ممان‌های خمشی پیش‌بینی نشده در دال زیرین وجود داشته باشد.

۹-۵-۱-۸ هنگام برداشتن قالب زیرین اعضای بتنی، باید با رعایت ضابطه **بند ۹-۶-۲**، در صورت لزوم پایه‌های اطمینان در زیر این سطوح نصب کرد یا باقی گذاشت تا از بروز تغییر شکل‌های تابع زمان در این قطعات جلوگیری شود.

۹-۵-۱-۹ پیش‌بینی پایه‌های اطمینان برای تیرهای با دهانه بزرگتر از پنج متر، تیرهای طره‌ای به طول بیشتر از ۲/۵ متر، دال‌های با دهانه بزرگتر از سه متر و دال‌های طره‌ای به طول بیشتر از یک و نیم متر، الزامی است. تعداد پایه‌های اطمینان باید به اندازه‌ای باشد که فاصله آن‌ها از یکدیگر از سه متر تجاوز نکند.

تفسیر/توضیح

ت ۹-۵-۱-۶ جنس فاصله نگهدار می‌تواند بتنی یا پلیمری باشد. توصیه می‌شود از فاصله نگهدارهای پلیمری در شرایط اقلیمی (XCS4, XCS3, XCD4)، خودداری شود.

ت ۹-۵-۱-۷ به هرحال هم‌امتدادی شمع‌های دال در طبقات مختلف توصیه می‌شود.

ت ۹-۵-۱-۸ حداقل قطر یا بعد مقطع پایه اطمینان چوبی، نباید از ۱۵۰ میلی‌متر در ارتفاع ۱/۵ متری از پائین پایه کمتر باشد. در مورد پایه‌های فلزی ظرفیت باربری آن‌ها باید با در نظر گرفتن اثر کمانش محاسبه شود.

متن اصلی**تفسیر/توضیح****۲-۵-۹ رواداری قالب‌ها****۲-۵-۹ رواداری قالب‌ها**

۱-۲-۵-۹ رواداری ابعاد اعضای بتنی و نیز رواداری انحراف از امتداد و محل قرارگیری آن‌ها باید مطابق با الزامات **جدول ۴-۹** باشد، مگر آن‌که مهندس مشاور رواداری‌های دیگری را در مشخصات فنی پروژه قید کرده باشد و یا دستگاه نظارت اجازه دهد.

ت ۱-۲-۵-۹ بدیهی است برای رعایت رواداری ابعاد اعضای بتنی و انحراف آن‌ها از امتداد و محل قرارگیری، باید این رواداری‌ها را در مورد قالب‌بندی به‌کار برد. همچنین باید دقت نمود که در حین بتن‌ریزی و پس از آن تغییرات جدی و خارج از رواداری‌های ذکر شده در **جدول ۴-۹**، در قالب‌بندی به‌وجود نیاید. بنابراین قالب‌ها باید به‌قدر کافی محکم و مهار شده باشند تا امکان حرکت یا خیز زیاد از حد و انحراف در هنگام بتن‌ریزی و پس از آخرین مراحل تنظیم و کنترل وجود نداشته باشد.

۶-۹ قالب‌برداری**۶-۹ قالب‌برداری****۱-۶-۹ الزامات اجرایی قالب‌برداری****۱-۶-۹ الزامات اجرایی قالب‌برداری**

۱-۱-۶-۹ حداقل مقاومت لازم بتن جهت بازکردن قالب‌های اعضای خمشی و پایه‌های اطمینان آن‌ها، باید توسط مهندس مشاور یا دستگاه نظارت مشخص شود. در مواردی که این حداقل تعیین نشده باشد، چنانچه مقاومت آزمون‌های آگاهی، حداقل ۷۰ درصد مقاومت مشخصه باشد، می‌توان قالب‌های سطوح زیرین را برداشت. برای پایه‌های اطمینان نیز این زمان متناظر با رسیدن مقاومت آزمون‌های آگاهی به ۹۰ درصد مقاومت مشخصه است. در مواردی که مهندس مشاور یا دستگاه نظارت، حداقل مقاومت یا زمان خاصی را اعلام نکرده باشند، بعنوان گزینه دیگر می‌توان مطابق **جدول ۵-۹** اقدام نمود.

ت ۱-۱-۶-۹ در مورد قوس‌ها یا قالب‌های تونلی، معمولاً حداقل مقاومت لازم جهت بازکردن قالب اعضای خمشی، کمتر از ۷۰ درصد مقاومت مشخصه خواهد بود، که مهندس مشاور باید آن‌را اعلام نماید. همچنین در این موارد برداشتن پایه‌های اطمینان نیز می‌تواند قبل از دستیابی به ۹۰ درصد مقاومت مشخصه انجام شود.

۲-۶-۹ برداشتن پایه‌های اطمینان**۲-۶-۹ برداشتن پایه‌های اطمینان**

۱-۲-۶-۹ برای تیرهای با دهانه تا هفت متر، برداشتن کل قالب و داربست و سپس زدن پایه‌های اطمینان مجاز است. برای دهانه‌های بزرگتر از هفت متر، تنظیم قالب و داربست باید طوری باشد که برداشتن قالب بدون جابجایی پایه‌های اطمینان میسر باشد.

جدول ۹-۴ رواداری‌های قالب‌بندی

ردیف	شرح		رواداری	
۱	انحراف از امتداد قائم	الف	در لبه و سطح ستون‌ها، پایه‌ها، دیوارها، نبش‌ها و کنج‌ها ۶ میلی‌متر در هر ۳ متر طول حداکثر ۲۵ میلی‌متر در کل طول	
		ب	برای گوشه نمایان ستون‌ها، درزهای کنترل، شیارها و دیگر خطوط برجسته نمایان و مهم ۶ میلی‌متر در هر ۶ متر طول حداکثر ۱۲ میلی‌متر در کل طول	
۲	انحراف از سطوح یا ترازهای مشخص شده در نقشه‌ها	الف	در سطح زیرین دال‌ها، سقف‌ها، سطح زیرین تیرها، نبش‌ها و کنج‌ها قبل از برچیدن حایل‌ها ۶ میلی‌متر در هر ۳ متر طول ۹ میلی‌متر در هر چشمه یا هر ۶ متر طول حداکثر ۱۹ میلی‌متر در کل طول	
		ب	در نعل درگاه‌ها، زیرسری‌ها، جان‌پناه‌های نمایان شیارهای افقی و دیگر خطوط برجسته نمایان و مهم ۶ میلی‌متر در هر ۶ متر طول حداکثر ۱۲ میلی‌متر در کل طول	
۳	انحراف ستون‌ها، دیوارها و تیغه‌های جداکننده از موقعیت مشخص شده در پلان ساختمان		در هر دهانه ۱۲ میلی‌متر	
			در هر شش متر طول ۱۲ میلی‌متر	
			حداکثر در کل طول ۲۵ میلی‌متر	
۴	انحراف از اندازه و موقعیت بازشوهای واقع در کف و دیوار و غلاف‌ها		±۶ میلی‌متر	
۵	اختلاف در مقطع عرضی ستون‌ها و تیرها و ضخامت دال‌ها و دیوارها	الف	در جهت نقصانی ۶ میلی‌متر	
		ب	در جهت اضافی ۱۲ میلی‌متر	
۶	شالوده‌ها	الف	اختلاف اندازه‌ها در پلان ۱۲ میلی‌متر ۵۰ میلی‌متر	
		ب	جابه‌جایی یا خروج از مرکز شالوده دو درصد عرض شالوده در امتداد طول مورد نظر مشروط بر آن که بیش از ۵۰ میلی‌متر نباشد.	
	ضخامت	پ	کاهش ضخامت نسبت به آنچه تعیین شده ۵ درصد	
			افزایش ضخامت نسبت به آنچه تعیین شده محدودیتی ندارد	
۷	پله‌ها	الف	در تعداد	ارتفاع پله ±۳ میلی‌متر
			معدودی پله	کف پله ±۶ میلی‌متر
		ب	در پله‌های متوالی	ارتفاع پله ±۱,۵ میلی‌متر
				کف پله ±۳ میلی‌متر

جدول ۵-۹ مدت زمان توصیه شده برای باز کردن قالبها^(۱) و^(۲)

حدافل زمان بازکردن قالب بر حسب دمای متوسط مجاور بتن ^(۳)								نوع عضو یا قالب
۲۵°C یا بیشتر		۱۵°C		۱۰°C		۵°C		
۸								قالب‌های عمودی (مانند: ستون و جدار جانبی تیرها)، ساعت
۲								تیرچه‌های سقف مانند تیرچه بلوک یا سقف‌های وافل (با فاصله تیرچه‌های کمتر از ۷۵۰ میلی‌متر)، روز
L>D	L<D	L>D	L<D	L>D	L<D	L>D	L<D	تیرهای فرعی و اصلی (D: بار مرده و L: بار زنده)
۲/۵	۴	۳	۵/۵	۴	۷	۵/۵	روز ۹	
۴	۸	۵/۵	۱۱	۷	۱۴	۹	۱۸	با دهانه آزاد کمتر از ۳ متر، روز
۸	۱۲	۱۱	۱۶	۱۴	۲۱	۱۸	۲۸	با دهانه آزاد بین ۳ تا ۶ متر و قالب‌های قوسی، روز
۸	۱۲	۱۱	۱۶	۱۴	۲۱	۱۸	۲۸	با دهانه بیشتر از ۶ متر، روز
L>D	L<D	L>D	L<D	L>D	L<D	L>D	L<D	دال یک‌طرفه (D: بار مرده و L: بار زنده) ^(۴)
۲	۲/۵	۲/۵	۳	۳	۴	۴	روز ۵/۵	
۲/۵	۴	۳	۵/۵	۴	۷	۵/۵	۹	با دهانه خالص کمتر از ۳ متر، روز
۲/۵	۴	۳	۵/۵	۴	۷	۵/۵	۹	با دهانه خالص بین ۳ تا ۶ متر، روز
۴	۶	۵/۵	۸	۷	۱۰	۹	۱۴	با دهانه خالص بیشتر از ۶ متر، روز

(۱) توصیه می‌شود شمع‌ها (پایه‌های اطمینان) در تیرها حداقل ۵۰ درصد و در دال‌ها، حداقل ۱۰۰ درصد زمان قالب‌برداری قالب زیرین، همچنان به‌عنوان پایه اطمینان بعد از قالب‌برداری سطح زیرین در زیر اعضاء باقی بمانند.

(۲) در مواردی که عمل‌آوری تسریع شده یا نحوه قالب‌بندی یا حرکت خاص قالب (مانند قالب لغزان)، مورد نظر باشد، تقلیل زمان‌های فوق امکان‌پذیر است.

(۳) این زمان‌ها برای سیمان‌های پرتلند نوع ۱ و ۲ با رده مقاومتی ۲۲۵ است. برای سیمان‌هایی با مقاومت اولیه بیشتر، مانند رده ۴۲۵ و ۵۲۵ و نوع ۳، این زمان‌ها متناسب با تغییر مقاومت سیمان در سنین ذکر شده، کمتر خواهد بود و برای سیمان‌های با مقاومت اولیه کمتر، مانند سیمان‌های آمیخته و گاه سیمان پرتلند نوع ۵، این زمان‌ها ممکن است متناسب با تغییر مقاومت سیمان در سنین ذکر شده، افزایش یابد. در صورت استفاده از مواد افزودنی دیرگیر کننده یا زود سخت کننده می‌توان این زمان‌ها را به‌طور متناسب افزایش یا کاهش داد. در صورتیکه دمای متوسط بین اعداد ذکر شده باشد، می‌توان از طریق درون‌یابی خطی برای تعیین مدت قالب‌برداری استفاده کرد.

(۴) در مورد دال‌های دو طرفه باید بر اساس نظر مهندس مشاور یا ناظر اقدام شود. حداکثر زمان آن معادل دال یک‌طرفه است.

متن اصلی

۹-۲-۶-۲ برای سازه‌های متشکل از دیوار و دال بتن آرمه، نظیر سازه‌هایی که با قالب‌های تونلی یا قالب‌واره‌هایی به ابعاد بزرگ ساخته می‌شوند، می‌توان برچیدن پایه‌های اطمینان و برپایی مجدد آن‌ها را در دهانه‌های تا ده متر مجاز دانست مشروط بر آن که زدن پایه‌های اطمینان بلافاصله پس از برداشتن قالب انجام شود و نیز اطمینان حاصل شود که هیچ نوع ترک یا تغییر شکل نامطلوب به‌وجود نخواهد آمد.

در مواردی که تیر یا دال یکسره طراحی شده باشد، نمی‌توان پایه‌های اطمینان دهان‌های را برچید مگر آن که دهانه‌های طرفین آن بتن‌ریزی شده باشند و بتن آن‌ها نیز مقاومت لازم را به دست آورده باشد.

ت ۹-۲-۶-۳ در صورتی که برنامه زمان‌بندی و جنبه اقتصادی ایجاب کند، بهتر است شمع‌بندی در چند طبقه صورت گیرد. همچنین توصیه می‌شود شمع‌بندی، شمع‌بندی مجدد، استقرار پایه های اطمینان و برچیدن آن‌ها با توجه به ضوابط زیر باشد:

۹-۲-۶-۳ در مواردی که مجموعه قالب‌بندی طبقه فوقانی روی طبقه تحتانی تکیه دارد تنها وقتی می‌توان پایه‌های اطمینان طبقه زیرین را برچید که بتن طبقه بالا مقاومت لازم

متن اصلی

را به دست آورده باشد. توصیه می‌شود پایه‌های اطمینان، همواره در دو طبقه متوالی برجا باشند و تا حد امکان هر دو پایه اطمینان نظیر در دو طبقه، روی هم و در امتداد یکدیگر قرار گرفته باشند.

تفسیر/توضیح

بار هر شمعی که وزن بتن تازه را تحمل می‌کند و به طبقه پایین‌تر انتقال می‌دهد باید در طبقه زیرین نیز ادامه باید تا تکیه‌گاه قادر باشد بارهای فوقانی را بدون ایجاد تنش و تغییر شکل‌های اضافه در طبقه مورد نظر تحمل کند. در صورتی که قالب‌برداری قبل از کسب مقاومت لازم صورت گیرد، رعایت موارد زیر باید مدنظر قرار گیرد:

- تیرها و شاهتیرها

با توجه به ضرورت به کار گرفتن پایه‌های اطمینان، لازم است پس از برچیدن قالب و داربست، بلافاصله پایه‌های اطمینان در محل مورد نظر زده شوند. جمع کردن شمع‌ها و شمع‌بندی مجدد هر شاه تیر باید قبل از شروع عملیات مشابه روی تیر اصلی دیگر صورت پذیرد، به طوری که در هر مقطع زمانی فقط یک شاه‌تیر تحت این عملیات قرار داشته باشد.

پس از شاه‌تیرها قالب‌برداری و شمع‌بندی مجدد هر تیر و دال مجاور آن انجام می‌شود. شمع‌بندی مجدد دال‌ها نباید قبل از شمع‌بندی مجدد شاه‌تیر و تیرها شروع شود. در صورتی که شمع‌های زیر و روی یک دال در یک امتداد واقع نشوند باید توان باربری دال را برای تحمل تنش‌های معکوس و برش سوراخ‌شدگی مورد بررسی قرار داد.

- دال‌های تخت

برداشتن شمع‌ها و شمع‌بندی مجدد باید طوری سازمان یابد که از ایجاد تنش‌های معکوس یا مخرب در دال‌ها جلوگیری شود. به این ترتیب در شمع‌بندی مجدد دال‌ها باید پایه‌های اطمینان را در طول مرزهای بین نوارهای میانی و نوارهای ستونی استقرار داد. در این گونه موارد باید برداشتن شمع‌ها و شمع‌بندی مجدد هر چشمه قبل از چشمه دیگر صورت پذیرد. به طوری که در هر مقطع زمانی فقط یک چشمه تحت این عملیات قرار داشته باشد.

در مورد دال‌هایی که فاصله ستون‌های آن‌ها از ۷/۵ متر بیشتر باشد، بهتر است قالب‌بندی و شمع‌بندی طوری برنامه‌ریزی شود که شمع‌های واقع در مرز نوارهای میانی و ستونی در زمان قالب‌برداری بدون تغییر در جای خود باقی بماند.

- برچیدن پایه‌های اطمینان

پایه‌های اطمینان را نباید قبل از آن‌که اعضا و قطعات بتنی توان کافی برای تحمل وزن خود و بارهای وارد را کسب کنند، جمع کرد.

۹-۶-۲-۴ برداشتن پایه‌های اطمینان باید بدون اعمال فشار و ضربه صورت گیرد و طوری باشد که بار به تدریج از روی آن‌ها برداشته شود. توصیه می‌شود این عمل در دهانه‌های بزرگ از وسط دهانه بسمت تکیه‌گاه‌ها و در طره‌ها از لبه بطرف تکیه‌گاه انجام شود. برداشتن بار از روی پایه‌ها اطمینان در

متن اصلی

دهانه‌ها بزرگ و قطعاتی که نقش سازه‌ای حساسی دارند، باید با وسایل قابل کنترل انجام شود، به طوری که در صورت لزوم در هر لحظه بتوان باربرداری از روی پایه‌ها را متوقف کرد.

۶-۲-۵ قالب‌برداری در سازه‌های چند طبقه، با توجه به اینکه بارهای طبقات بالا ممکن است به طبقات پائین منتقل شود، نیاز به اتخاذ تدابیر خاص دارد که باید توسط مهندس مشاور در مشخصات خصوصی قید شود.

تفسیر/توضیح

ت ۷-۹ لوله‌ها و مجراهای جاگذاری شده در بتن

۷-۹ لوله‌ها و مجراهای جاگذاری شده در بتن

۷-۹-۱ قراردادن لوله‌ها و مجراهای آب، فاضلاب، بخار، و گاز در امتداد محور تیرها و ستون‌ها، و یا به موازات میان صفحه دال‌ها مجاز نیست. در مواردی که عبور لوله‌ها و مجاری در جهت عمود بر امتدادهای ذکر شده اجتناب‌ناپذیر باشد، باید اولاً محل آن‌ها به تایید دستگاه نظارت برسد و ثانیاً اطراف آن‌ها به نحو مناسبی تقویت شود.

۷-۹-۲ عبور دادن لوله‌ها و مجراها از داخل فضای خالی تیرها و ستون‌های با مقطع مجوف، مشروط بر آنکه قابل بازدید و قابل تعویض باشند، بلامانع است.

۷-۹-۳ جاگذاری لوله‌ها و تاسیسات برقی جز در موارد مندرج در بند ۷-۹-۱ مجاز است. مشروط بر این که سایر ضوابط بند ۷-۹ رعایت شوند.

۷-۹-۴ لوله‌ها و مجراهای آلومینیومی نباید در قطعات بتنی جاگذاری شوند، مگر آنکه به طرز موثری محافظت شده باشند و امکان انجام ترکیب شیمیایی میان بتن و آلومینیوم و نیز فعل و انفعال الکتروشیمیایی بین آلومینیوم و فولاد، از بین برده شده باشد.

۷-۹-۵ قراردادن لوله‌های پلاستیکی داخل ستون‌ها و دیوارها برای عبور میل مهارهای قالب به شرط پر کردن آن‌ها با ملات ماسه سیمان پس از قالب‌برداری مجاز است. در صورتی که تعداد و قطر این لوله‌ها در حدی باشد که هیچ یک از مقاطع بتن بیشتر از ۳ درصد تقلیل نیابد، می‌توان از پر کردن داخل آن‌ها صرف‌نظر کرد.

فصل دهم

درزهای سازه‌های بتنی

فصل دهم

درزهای سازه‌های بتنی

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۰ گستره

ت ۱-۱۰ گستره

۱-۱۰ ضوابط این فصل به الزاماتی که باید در پیش‌بینی و تعبیه درزهای سازه‌های بتنی رعایت شود، اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف- کلیات؛

ب- درزهای ساخت یا درزهای اجرایی؛

پ- درزهای انقباض؛

ت- درزهای انبساط؛

ث- درزهای انقطاع؛

ج- درزها در دال‌های متکی به زمین؛

چ- تعبیه درزها؛

ح- پُر کردن درزها.

۲-۱۰ کلیات

ت ۲-۱۰ کلیات

درزها در سازه‌های بتنی بنا به ضرورت‌های مختلف پیش‌بینی می‌شوند و بطور کلی هدف از ایجاد درزها در اعضای بتنی جلوگیری از ایجاد ترک خوردگی در آنهاست. در ساختمان‌ها، مهمترین این ضرورت‌ها به شرح «الف» تا «ت» زیراند:

الف- درز ساخت یا درز اجرایی: این درز به دلیل توقف‌های از پیش تعیین شده در عملیات بتن‌ریزی در نظر گرفته می‌شود.

ب- درز انقباض یا درز جمع‌شدگی: این درز برای جبران تغییرات حجمی بتن، مانند جمع‌شدگی، استفاده می‌شود و هدف از آن جلوگیری از ایجاد ترک خوردگی در بتن می‌باشد.

درزها بر اساس عضو سازه‌ای و نوع سازه به گروه‌های متعدد مانند، دال متکی بر زمین، ساختمان، پل، تونل، منابع آب، رویه‌های بتنی و بتن‌های حجیم تقسیم می‌شوند. اما بر اساس محدوده کاربرد این آیین‌نامه، مطالب به درزهای ساختمان و دال روی زمین محدود شده است. بنابراین توصیه‌های این فصل در بخش‌های درزهای ساختمانی و درزهای متکی بر روی زمین به تفکیک ارائه شده‌اند. گاه در مراجع مختلف درزها به دو نوع حرکتی و غیر حرکتی تقسیم می‌شوند. درز ساخت از نوع غیر حرکتی و سایر درزها از نوع حرکتی تلقی می‌شوند.

در مواردی که احتمال بروز نشست نامساوی یا چرخشی در بخش‌های مختلف یک ساختمان بصورت قابل ملاحظه‌ای وجود دارد، از درز جدا کننده یا درز انقطاع استفاده می‌شود. در این حالت این درز شالوده را نیز در بر می‌گیرد.

متن اصلی

پ- درز جداکننده یا درز انبساط: این درز سازگاری در تغییر شکل‌های اعضای مختلف سازه را فراهم می‌کند.

ت- درز انقطاع: درز انقطاع برای جدا کردن دو ساختمان که تغییر مکان دینامیکی دارند، در نظر گرفته می‌شود.

۱-۲-۱۰ درزهای ساخت یا درز اجرایی

۱-۱-۲-۱۰ کلیات

در سازه‌های بتنی معمولاً امکان عملیات بتن‌ریزی کل سازه و گاه در یک عضو، به صورت پیوسته و یکپارچه وجود ندارد و نمی‌توان همه بتن‌ریزی را در یک نوبت بدون ایجاد درز سرد به انجام رساند. عوامل متعددی مانند: ظرفیت مخلوط‌کن، وسایل حمل و ریختن، تعداد نفرات اجرایی و محدودیت‌هایی از جمله مدت اجرا، حجم اجرای بتن در شرایط خاص، در این امر دخالت دارند. در اجرای درزهای ساخت هدف اصلی، تامین پیوستگی کامل بین بخش‌های متوالی بتن‌ریزی است، بطوری که انتقال تنش‌های برشی فراهم شود و یکپارچگی خمشی نیز در کل عضو بتنی، حفظ شود.

تفسیر/توضیح

انبضاق و انبساط در سازه‌های بتنی بدلیل تغییرات دمای محیط است و در امتدادهای مختلف بوجود می‌آید.

ت ۱-۲-۱۰ درز ساخت یا درز اجرایی

ت ۱-۱-۲-۱۰ کلیات

درز سرد عملاً یک درز اجرایی کنترل نشده و بدون رعایت محل قطع و آماده‌سازی لازم برای بتن‌ریزی جدید است. درز سرد به هیچ وجه در بتن‌ریزی پذیرفته نیست و باید از آن پرهیز نمود.

عدم پیش‌بینی درز ساخت در یک عضو بزرگ ممکن است به ایجاد درز سرد به‌ویژه در شرایط هوای گرم کمک نماید. زیرا بتن‌ریزی به صورت لایه به لایه اجرا می‌شود. چنانچه سطح بتن‌ریزی زیاد باشد، ممکن است فاصله زمانی بتن‌ریزی لایه دوم نسبت به لایه اول آنقدر زیاد شود که نتوان لرزاننده را در لایه اول فرو برد و پیوستگی بین دو لایه را تامین نمود. تقسیم کردن سطوح بزرگ به سطوح کوچک‌تر با پیش‌بینی درز ساخت، امکان ایجاد درز سرد را از بین می‌برد. در این حالت درز اجرایی به صورت قائم یا پلکانی درون یک شالوده بوجود خواهد آمد.

در یک ساختمان معمولاً درز اجرایی بین شالوده و دیوار و ستون پیش‌بینی می‌شود و تعبیه آن اجباری است. همچنین معمولاً دال یا تیر پس از بتن‌ریزی ستون و دیوار آن طبقه اجرا می‌شود. بنابراین در این محل‌ها پیش‌بینی درز اجرایی، اجباری است.

گاه ممکن است در ارتفاع یک دیوار یا ستون نیز بدلائل مختلف، درز اجرایی پیش‌بینی شود، بنابراین علاوه بر موارد فوق، احتمال وجود درزهای اجرایی افقی درون یک عضو نیز وجود دارد.

فصل مشترک افقی یا قائم دو بتن‌ریزی متوالی را، درز اجرایی (ساخت) می‌نامند، که گاه موجب می‌شود تا قالب‌بندی و آرماتوربندی نیز در دنبال هم انجام شود.

درز ساخت را می‌توان به دو دسته اجباری یا اختیاری نیز تقسیم کرد. برای مثال درز ساخت بین تیر و ستون یا شالوده و دیوار از جمله درزهای ساخت اجباری است. در حالی که در یک تیر یا ستون یا دیوار یا شالوده، درز ساخت ممکن است اختیاری باشد و بتوان با تمهیدات خاص از تعبیه درز ساخت خودداری نمود به نحوی که درز سردی نیز بوجود نیاید.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۲-۱-۲ محل درزهای ساخت

ت ۱۰-۲-۱-۲ محل درزهای ساخت

در انتخاب محل درزهای ساخت باید دقت شود که یکپارچگی سازه تحت تأثیر قرار نگیرد و با ظاهر ساختمان سازگار باشد. محل مناسب این درزهای بستگی به اعضای سازه دارد و باید توسط مهندس مشاور و یا دستگاه نظارت پیش‌بینی شده و تمهیداتی اندیشیده شود، که تعداد آن‌ها به حداقل برسد. محل این درزها باید در نقشه‌های کارگاهی مشخص شود. در هر حال موقعیت این درزها نباید به صورت تصادفی در محل یا زمان دلخواه مانند پایان ساعات کاری در نظر گرفته شود. در تعیین موقعیت درزهای ساخت در نظر گرفتن ملاحظات **بندهای ۱۰-۲-۱-۳ و ۱۰-۲-۱-۴** توصیه می‌شود.

طراح یا دستگاه نظارت می‌تواند با توجه به توان کاری پیمانکار که شامل امکانات تجهیزاتی و نفرات است، موقعیت درزهای را بسته به حجم بتن‌ریزی ممکن در یک یا چند نوبت کاری مشخص نمایند. اما نمی‌توان در پایان یک نوبت کاری و در محل دلخواه، درز اجرایی را ایجاد کرد.

۱۰-۲-۱-۳ موقعیت درزها در تیرها و دال‌ها

ت ۱۰-۲-۱-۳ موقعیت درزها در تیرها و دال‌ها

الف- درزهای ساخت باید تا حد امکان در مقاطعی باشند که تنش‌های برشی در آن‌ها کمترین بوده و ضمناً مزاحمت کمتری برای ترک‌های کششی ناشی از خمش ایجاد کنند. محل این درزها در محدوده وسط دهانه تا یک سوم دهانه از تکیه‌گاه توصیه می‌شود.

گاه در مجموعه تیر و دال، بتن‌ریزی تیر تا زیر دال انجام می‌شود و سپس بتن‌ریزی دال اجرا می‌شود. این نوع درز ساخت کاملاً نادرست می‌باشد و باید از آن پرهیز شود. شالوده‌های وسیع، معمولاً یک دال با ضخامت زیاد هستند و لازم است محل درز ساخت با توجه به توانایی‌های اجرایی مشخص شود. در این حالت چنانچه عمق یا ضخامت شالوده (یا دال) زیاد باشد، درز ساخت پلکانی توصیه می‌شود. در مواردی که برش موجود زیاد باشد پیش‌بینی میلگرد در محل درز ساخت شالوده‌ها انجام می‌شود. اگر درز ساخت به صورت مورب (شیبدار) باشد سبب کاهش ظرفیت باربری عضو بتنی می‌شوند. بنابراین نباید بتن ریخته شده به صورت مورب یا شیبدار در پایان کار رها شود و سطح واریز طبیعی نباید بعنوان درز ساخت در نظر گرفته شود.

ب- در سیستم تیر-دال، بتن‌ریزی در تیر و دال باید یکپارچه باشد و از ایجاد درز در بین آن‌ها اجتناب شود، مگر آن‌که پیش‌بینی‌های لازم برای انتقال برش بین آن‌ها بعمل آورده شده باشد. در تیرهای عمیق توصیه می‌شود بتن‌ریزی تیرها و دال به طور جداگانه انجام شود تا نشست خمیری و جمع‌شدگی عمودی تیرها سبب ترک‌خوردگی در محل اتصال نشود.

پ- درزهای ساخت باید تقریباً عمود بر آرماتور اصلی و بر محور طولی تیر و دال باشد. برای این منظور استفاده از قالب موقت توصیه می‌شود.

۱۰-۲-۱-۴ موقعیت درزها در ستون‌ها و دیوارها

ت ۱۰-۲-۱-۴ موقعیت درزها در ستون‌ها و دیوارها

الف- بتن‌ریزی در ستون‌ها و دیوارها باید تا زیر تیر و یا دال هر طبقه انجام شود. بتن‌ریزی در تیرها یا دال‌های متکی بر ستون‌ها یا دیوارها را تا زمانی که بتن این اعضا حالت خمیری دارند، نباید انجام داد. بتن‌ریزی تیرها و سرستون‌ها را باید به صورت یکپارچه با بتن دال انجام داد،

در صورتی که قبل از سخت شدن بتن ستون یا دیوار، بتن تیر یا دال ریخته شود، به دلیل نشست خمیری اعضای قائم که در اثر آب انداختن بتن ایجاد می‌شود، معمولاً ترک‌های افقی در حد فاصل اعضای قائم و افقی ایجاد می‌شود. در ساخت ساختمان‌هایی با قالب تونلی به ناچار باید پس از تکمیل بتن‌ریزی اعضای قائم و تراکم

متن اصلی

مگر آن‌که در نقشه‌ها یا مشخصات فنی، روش دیگری توصیه شده باشد.

ب- محل درزهای ساخت قائم و افقی در دیوارها بستگی به توان اجرایی و یا سازگاری با ظاهر سازه دارد و باید توسط دستگاه نظارت تعیین شود. در مواردی که محل درز تحت اثر برش جانبی باشد باید از میلگردهای انتقال‌دهنده کافی برای انتقال برش، استفاده شود.

تفسیر/توضیح

مجدد آن‌ها، نسبت به ریختن بتن دال اقدام نمود تا احتمال ترک‌خوردگی کاهش یابد.

در دیوارها نیز نباید درز ساخت به‌صورت شیبدار باشد. گاه در ستون‌های بلند (مرتفع) به‌دلایلی از درز اجرایی استفاده می‌شود که باید افقی باشند. توصیه می‌شود با تمهیداتی از ایجاد درز اجرایی افقی در وسط ارتفاع ستون یا دیوار خودداری نمود. معمولاً وجود چنین درزهایی در ستون یا دیوار به دو رنگ‌شدن بتن نیز منجر می‌شود بویژه اگر فاصله زمانی دو بتن‌ریزی زیاد باشد یا در فصول مختلفی اجرا شود. بدیهی است چنانچه در این فاصله زمانی نوع سیمان یا کارخانه تولیدی آن و یا سنگدانه‌ها تغییر نمایند، تغییر رنگ بتن‌ها کاملاً محسوس و نامطلوب خواهد بود.

همچنین از ایجاد درزهای اجرایی نزدیک به هم نیز خودداری شود. ایجاد پاشنه بتنی یا رامکا (معمولاً به ارتفاع تا حدود ۲۰ سانتی‌متر) در پای ستون یا دیوار در مناطق زلزله خیز مجاز نیست. بنابراین برای نصب قالب ستون و دیوار باید از راهکارهای دیگری استفاده نمود. اگر قرار است که دیوارها آب‌بند باشند، ممکن است در محل درز ساخت، نیاز به تعبیه نوار آب‌بند باشد. هر چند که ایجاد درز اجرایی مطابق این آیین‌نامه و آماده‌سازی آن و ریختن بتن جدید می‌تواند تا حد زیادی به آب‌بندی این درزها (به‌صورت افقی یا عمودی) منجر شود.

توصیه می‌شود از ریختن یکپارچه دیوارها با طول بیشتر از ۷/۵ متر برای جلوگیری از ترک‌خوردگی خودداری شود و درز اجرایی عمودی پیش‌بینی شود. این طول با توجه به استعداد جمع‌شدگی بتن به‌ویژه به‌دلیل مقدار سیمان یا مواد سیمانی می‌تواند کمتر یا زیادتر شود.

اگر درز ساخت به‌صورت مورب (شیبدار) باشند سبب کاهش ظرفیت باربری عضو بتنی می‌شوند.

۵-۱-۲-۱۰ الزامات اجرایی درز ساخت

۱-۵-۱-۲-۱۰ درزهای افقی

الف - در درزهای افقی، سطح بتن قبلی باید با آب پُرفشار یا ماسه پاشی، زبر و تمیز شود. رطوبت بتن قبلی باید در حدود حالت اشباع با سطح خشک باشد. زبر کردن سطح بتن قبلی با هر وسیله مناسب دیگر نیز مجاز است.

ب- در درزهای افقی در صورت تایید دستگاه نظارت، می‌توان از یک لایه اتصالی ملات به ضخامت حداکثر ۱۰۰ میلی‌متر بر روی سطح بتن قبلی استفاده کرد و سپس بتن بعدی را ریخت.

ت ۵-۱-۲-۱۰ الزامات اجرایی درز ساخت

ت ۱-۵-۱-۲-۱۰ درزهای افقی

به‌طور کلی زبر و خشن بودن سطح بتن قبلی می‌تواند درگیری مکانیکی (قفل و بست) مناسبی را به‌وجود آورد. ایجاد کلیدهای برشی در سطح بتن قبلی می‌تواند این درگیری را به‌مراتب افزایش دهد. در صورتی که بتن قبلی آب بتن جدید را جذب نماید، می‌تواند در بتن جدید جمع‌شدگی ناگهانی به‌وجود آورد و از همان ابتدا اتصال دو بتن را تضعیف کند. اشباع بتن قبلی با یک یا چند بار آب دادن یا در حین استفاده از آب پرفشار برای زبر کردن سطح،

متن اصلی

پ- ملات در لایه اتصالی نباید دارای نسبت آب به مواد سیمانی بیشتر از این نسبت در بتن اصلی باشد. همچنین روانی این ملات باید به قدری زیاد باشد که پستی و بلندی‌های ایجاد شده در سطح بتن قبلی را بدون آن که به تراکم نیاز داشته باشد، پر نماید.

ت- حداکثر اندازه سنگدانه در لایه اتصالی بهتر است به یک چهارم حداکثر اندازه اسمی بتن اصلی محدود شود.

ث- استفاده از دوغاب یا خمیر خالص سیمان در درزهای ساخت مجاز نیست.

تفسیر/توضیح

مشروط بر اینکه تا زمان شروع بتن‌ریزی، سطح بتن قبلی از حالت اشباع فاصله نگیرد، مانع جذب آب بتن جدید می‌شود. معمولاً در صورتی که حداکثر اندازه اسمی سنگدانه بتن اصلی حدود ۲۰ تا ۲۵ میلی‌متر باشد، استفاده از یک ملات با حداکثر اندازه اسمی کوچک‌تر از ۵ تا ۶ میلی‌متر توصیه می‌شود. کوچک‌تر بودن حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ملات، به همراه روانی بیشتر، ضمن ثابت نگاه داشتن نسبت آب به مواد سیمانی، نیاز به آب و سیمان را به شدت بالا می‌برد و به خودی خود منطقه‌ای با تردی بیشتر و جمع‌شدگی افزون‌تر را ایجاد می‌کند. بنابراین با استفاده از یک فوق‌روان‌کننده باید تا حد امکان مقدار آب و سیمان را کاهش داد تا اتصال بهتری به وجود آید.

برای اتصال بهتر می‌توان از لاتکس یا اپوکسی آب‌دوست یا دوغاب سیمانی حاوی لاتکس، در سطح بتن قدیمی استفاده کرد، و قبل از اینکه چسبناکی خود را بطور کامل از دست دهد بتن جدید یا ملات اتصالی باید اجرا شود.

گاه برای اتصال بهتر از لاتکس در ملات اتصالی استفاده می‌شود.

۱-۲-۵-۲ درزهای قائم

الف- برای درزهای قائم به کارگیری قالب موقت قائم با توری چشمه‌ریز یا ورق‌های رابیتس و سایر موارد مشابه، ضروری است. سوراخ‌های توری یا رابیتس نباید به گونه‌ای باشد که بتن از آن رد شود.

ب- توصیه می‌شود پس از ریختن بتن، تا حد امکان توری یا رابیتس از محل درز برداشته شود، و در صورت عدم امکان برداشت آن‌ها از تمام مقطع، حداقل توری یا رابیتس موجود در ضخامت پوشش بتنی میلگردها برداشته شود.

پ- توری‌ها یا رابیتس‌ها را باید بعد از گرفتن بتن از سطح بتن جدا نمود. سطح خشن و زبر ایجاد شده در بتن قبلی، باید به صورت اشباع درآید.

ت- در مواردی که قالب موقت از نوع فلزی، چوبی یا پلی‌استایرن است و سطح صافی را ایجاد می‌کند، لازم است زبر کردن و خشن‌سازی سطح، مشابه درزهای افقی در دستور کار قرار گیرد و اشباع‌سازی نیز انجام شود.

ث- لاتکس‌های پلیمری یا دوغاب سیمانی حاوی لاتکس یا اپوکسی‌های آب‌دوست برای ایجاد پیوستگی بیشتر در سطح بتن قبلی می‌تواند با تایید دستگاه نظارت مورد استفاده قرار گیرد. در این حالت، نیازی به اشباع‌سازی بتن

۱-۲-۵-۱ درزهای قائم

ممکن است که شیره یا ملات بتن از توری یا رابیتس رد شده و در پای مقطع انباشته شده باشد، بنابراین باید قبل از بتن‌ریزی جدید همه این شیره یا ملات برداشته شود. لرزاندن زیاد بتن در مجاورت این توری‌های ریز یا رابیتس، باعث حذف ملات یا شیره و شن نما شدن بتن قبلی می‌شود که باید از آن پرهیز کرد. باقی‌ماندن توری یا رابیتس در محل درز و بویژه در ضخامت بتنی پوشش روی میلگردها خطر زنگ زدگی را ایجاد می‌کند و در مناطق خورنده وجود آن‌ها در این محل خطرناک است. همچنین در مواردی که آب‌بندی درز اجرایی ضرورت دارد وجود این فلزات و زنگ‌زدگی آن‌ها آب‌بندی را مختل می‌کند و بدلیل انبساط حاصل از زنگ‌زدگی ممکن است بتن نیز خرد شده و از بتن اصلی جدا می‌شود که به ظاهر عضو نیز آسیب می‌رساند.

در صورتی که سطح زبر ایجاد نشود باید بتن جوان را زبر، خشن و مضرس نمود.

از آنجا که لاتکس‌ها یا دوغاب سیمانی حاوی لاتکس دارای مقدار آب قابل توجهی است، امکان جذب آب آن توسط بتن قبلی وجود دارد. اما این امر مانع ایجاد اتصال مناسب نخواهد شد، بلکه به دلیل از دست دادن آب، این لایه زودتر سفت شده و مهلت کاری کمتری را به وجود می‌آورد. از طرفی اشباع‌سازی سطح بتن قبلی با آب، قبل از اعمال لاتکس یا دوغاب سیمانی حاوی لاتکس معمولاً توصیه نمی‌شود، زیرا ممکن است مانع پلیمره شدن لاتکس شود. چنانچه

متن اصلی

قبلی نیست و باید قبل از خشک شدن لاتکس یا دوغاب سیمانی حاوی لاتکس یا اپوکسی اعمال شده و از دست دادن چسبناکی آن‌ها، بتن جدید را ریخت.

ج- در درزهای ساخت در سطوح قائم با ارتفاع زیاد، ایجاد شکستگی و پله‌ای کردن توصیه می‌شود. همچنین ایجاد کلیدهای برشی مناسب می‌تواند مفید واقع شود.

۲-۲-۱۰ درزهای انقباض یا درزهای جمع‌شدگی

۱-۲-۲-۱۰ کلیات

درزهای انقباض، برای جلوگیری از ترک‌خوردگی ناشی از جمع‌شدگی در اثر خشک‌شدن بتن است که منجر به ایجاد تنش‌های کششی در بتن می‌شود، این تنش‌ها عمدتاً به علت مقید بودن داخلی یا خارجی عضو ایجاد می‌شود و ممکن است به ترک‌خوردن بتن بیانجامد. درزهای انقباض معمولاً برای دال‌های روی زمین و دیوارها پیش‌بینی می‌شود. برای دال‌های طبقات، تنش‌های ناشی از انقباض با تامین و توزیع مقدار مناسبی از میلگرد که به «آرما تور حرارتی» موسوم است، جبران می‌شود.

الزامات مربوط به محل درز انقباض دال‌های روی زمین و الزامات اجرایی آن‌ها در بند ۳-۵-۲-۱۰ ارائه شده‌است.

۲-۲-۲-۱۰ محل درزهای انقباض در دیوارها

فواصل درزهای انقباض تابع کیفیت بتن، مقدار جمع‌شدگی، شرایط محیطی و میزان آرما تور حرارتی است. فواصل درزها باید توسط مهندس مشاور مشخص شود.

درزهای انقباض باید در تمام طبقات در یک امتداد باشند (به جز طبقه اول و کنار بازشوها)، در غیر این صورت ترک‌خوردگی پیش‌بینی نشده، بین درزها ایجاد می‌شود.

در شرایط محیطی معتدل مقادیر «الف» تا «پ» زیر برای حداکثر فاصله درزها از یکدیگر توصیه می‌شود:

الف- در دیوارهای بدون بازشو ۷/۵ متر یا سه برابر ارتفاع دیوار، هرکدام که کوچک‌تر باشد.

ب- برای دیوارها با بازشوها متعدد، ۶ متر.

پ- در محلهایی از ساختمان که از نظر ارتفاع یا شکل در پلان تغییر می‌کند.

تفسیر/توضیح

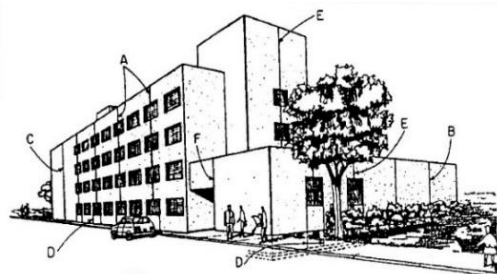
از اپوکسی‌های آب‌دوست استفاده شود، موضوع جذب آب توسط بتن قبلی منتفی است و نیازی به اشباع سازی نخواهد بود.

ت ۲-۲-۱۰ درزهای انقباض یا درزهای جمع‌شدگی

ت ۱-۲-۲-۱۰ کلیات

ت ۲-۲-۲-۱۰ محل درز انقباض در دیوارها

در شکل ت ۱-۱۰ موقعیت درزهای انقباض، به‌عنوان راهنما در یک ساختمان نشان داده شده‌است.

- A: فاصله درزها از یکدیگر در دیوارها با بازشوها متعدد، ۶ متر.
 B: فاصله درزها از یکدیگر در دیوارها بدون بازشو، ۷/۵ متر.
 C: فاصله درزها از نیش ساختمان، ۳ تا ۵ متری (در صورت امکان).
 D: در طبقه اول، درزها در امتداد چارچوب درب‌ها.
 E: در بالای طبقه اول، عبور درز از وسط بازشو.
 F: درز در محل تغییر ارتفاع و امتداد چارچوب.

شکل ت ۱-۱۰ موقعیت درزهای انقباض

متن اصلی

۱۰-۲-۳ الزامات اجرایی در درزهای انقباض در دیوارها

الف- برای ایجاد درزهای انقباض باید سطح مقطع بتن به صورت جزئی، بیش از ۲۵ درصد، کاهش داده شود و یا بصورت کامل، مقطع قطع شود.

ب- درزهای انقباض را می‌توان بدون کاهش سطح مقطع بتن، با کاهش یا حذف آرماتور ایجاد کرد. این کاهش باید حداقل ۵۰ درصد سطح مقطع میلگرد باشد. در مواردی که درز با کاهش یا حذف آرماتور ایجاد می‌شود، محل قطع آرماتور باید حداقل ۵۰ میلی‌متر از محل درز فاصله داشته باشد.

۱۰-۲-۳ درزهای جداکننده یا درزهای انبساط

۱۰-۳-۲-۱ کلیات

درزهای جدا کننده برای ایجاد امکان جابجایی‌های ناشی از تغییر شکل اعضای بتنی در اثر تغییرات دمای محیط، پیش‌بینی می‌شوند.

اعضای ساختمان‌ها، معمولاً تا حدی مقیداند. این قیدها در اثر تغییرات دما موجب ایجاد تنش‌های حرارتی می‌شوند که در بعضی موارد قابل ملاحظه‌اند و ممکن است ترک خوردگی‌هایی را ایجاد کنند. تنش‌های حرارتی تابع تغییرات دما است. بعضی تغییرات دمایی سبب تنش‌های قابل ملاحظه می‌شوند، اما تغییرات کم دما منجر به تنش‌های قابل اغماض می‌شود.

۱۰-۳-۲-۱۰ اجرای درزها

عرض درز باید در حد کافی باشد که از تماس بخش‌های ساختمان در دو طرف درز جلوگیری کند. در تعیین عرض درز باید حداکثر تغییرات دمای مورد انتظار، در نظر گرفته

تفسیر/توضیح

ت ۱۰-۲-۳-۱ الزامات اجرایی در درزهای انقباض در دیوارها

توصیه می‌شود که مقدار دقیق درصد کاهش سطح مقطع بتن توسط مشاور تعیین شود.

معمولاً سطح مقطع بتن بصورت جزئی حدود ۲۵ درصد یا بیشتر کاهش داده می‌شود تا از ضعیف شدن و تشکیل ترک در این محل اطمینان حاصل شود.

برای حداقل عرض درز انقباض محدودیتی وجود ندارد.

ت ۱۰-۲-۳ درزهای جداکننده یا درزهای انبساط

ت ۱۰-۳-۲-۱ کلیات

تنش‌های حرارتی نتیجه مستقیم تغییرات حجم بین نقاط مقید شده در سازه هستند. برآورد انقباض یا انبساط ناشی از تغییرات حرارتی، با ضرب کردن ضریب انبساط حرارتی α (حدود $10 \times 10^{-6} / C$) در طول سازه ضربدر تغییرات دما، حاصل می‌شود.

برای مثال یک ساختمان با ۶۰ متر طول با افزایش دما به میزان ۵۰ درجه سلسیوس، به مقدار ۳۰ میلی‌متر انبساط خواهد داشت.

درزهای انبساط اجازه می‌دهند که بخش‌های ساختمان جدا شوند تا بدون آن‌که بر سرویس‌دهی و عملکرد اثر بگذارند، به راحتی منقبض و منبسط شوند و تنش‌های حرارتی قابل ملاحظه‌ای به وجود نیآورند.

گاهی واژه درز جداکننده و درز انبساط به جای یکدیگر استفاده می‌شوند. تفاوت آن‌ها در استفاده از آرماتور است. در درز جداکننده که حرکت بین اعضای سازه‌ای جدا می‌شود، میله‌های انتقال‌دهنده بار استفاده نمی‌شود. اما در درز انبساط می‌توان با استفاده از میله‌ها، برش را در یک امتداد انتقال داد و در جهت دیگر اجازه حرکت آزاد را داد. به‌رحال در بسیاری از درزهای انبساط نیز آرماتور وجود ندارد.

ت ۱۰-۳-۲-۱۰ اجرای درز

در منابع مختلف گاه عرض درز تا ۱۵۰ میلی‌متر یا بیشتر نیز توصیه شده است. به نظر می‌رسد درز انبساط که صرفاً برای تغییرات دمایی پیش‌بینی می‌شود نیازی به عرض بیش از ۵۰ میلی‌متر نداشته باشد

متن اصلی

شود. عرض درز معمولاً بین ۲۵ تا ۵۰ میلی‌متر است. هر چند عرض بیشتر به دلیل نشست چرخشی یا بارهای ناشی از زلزله می‌تواند ممکن است مورد نیاز باشد. مقدار دقیق عرض درز باید توسط مهندس مشاور تعیین شود.

۳-۳-۲-۱۰ محل درزها

۱-۳-۳-۲-۱۰ فواصل درزهای جداکننده تابع مقدار تغییر مکان (انبساط و انقباض) و تنش‌ها یا کرنش‌های مجاز اعضای سازه‌ای است. فواصل درزها باید توسط مهندس مشاور مشخص شود. فواصل درزها معمولاً بین ۳۰ تا ۶۰ متر است.

۲-۳-۳-۲-۱۰ درزهای جداکننده باید از بین تمام سازه عبور کند.

۴-۲-۱۰ درزهای انقطاع

درزهای انقطاع برای جدا کردن دو ساختمان در نظر گرفته می‌شوند تا در اثر حرکات ارتعاشی ناشی از باد یا زلزله به یکدیگر برخورد نکنند. در این درزها بتن و آرماتور دو ساختمان به کلی از یکدیگر جدا می‌شوند. برای جزئیات این درزها به آیین‌نامه طراحی ساختمان‌ها در برابر زلزله، استاندارد ۲۸۰۰، مراجعه شود.

۵-۲-۱۰ درزهای دال متکی بر زمین**۱-۵-۲-۱۰ کلیات**

در دال‌هایی که بر روی زمین ساخته می‌شوند تغییر دمای محیط، بعلت وسعت زیاد، ممکن است به ترک خوردگی‌های قابل ملاحظه‌ای منجر شود. ایجاد درز در این دال‌ها امکان تغییر شکل در درون صفحه آن را ایجاد می‌کند و از ترک خوردگی آن جلوگیری بعمل می‌آورد.

این تغییر شکل‌ها ناشی از جمع‌شدگی، تغییرات دما، تنش خمشی و نشست دال است که در صورت مقید بودن دال، تنش‌های کششی در آن ایجاد می‌کند. اگر این تنش‌ها بیشتر از مقاومت کششی بتن باشد، ترک خوردگی به وجود می‌آید. درزهای ساخت بدلیل اجرایی نیز مورد نیاز هستند.

تفسیر/توضیح

و عرض درز بیشتر، برای زلزله یا نشست منظور می‌شود و به نوعی درز انقطاع را تداعی می‌کند.

ت ۳-۳-۲-۱۰ محل درز

ت ۱-۳-۳-۲-۱۰ هرچه فاصله درزها از یکدیگر بیشتر شود، عرض درز باید بیشتر شود. بدیهی است، با افزایش فاصله درزها احتمال ایجاد تنش‌های ناشی از تغییرات دما در اعضای سازه بیشتر خواهد شد. حذف درزها نیازمند تحلیل سازه با وجود تغییرات دما می‌باشد و معمولاً به افزایش میلگردهای سازه منجر می‌شود.

ت ۴-۲-۱۰ درزهای انقطاع**ت ۵-۲-۱۰ درزهای دال متکی بر زمین****ت ۱-۵-۲-۱۰ کلیات**

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۰-۲-۵-۲ درز ساخت

ت ۱۰-۲-۵-۲ درز ساخت

در اجرای این درزها در دال‌های روی زمین، توصیه می‌شود ملاحظات زیر رعایت شوند:

الف - محل درزهای ساخت قبل از بتن‌ریزی تعیین شود و تا حد امکان این درزها با دیگر درزها از جمله درزهای جداکننده و انقباض، منطبق باشند. اگر محل درزهای ساخت با درزهای انقباض منطبق گردند، می‌توان از کلید برشی یا میلگردهای انتقال دهنده (داول‌ها) طبق بند ۴-۳-۵ استفاده کرد.

ب- در مواردی که امکان انطباق درزهای ساخت با درزهای انقباض یا جداکننده وجود نداشته باشد، می‌توان از ضخیم کردن لبه‌های دال در محل درز ساخت یا تعبیه کلید برشی یا میلگرد دوخت جهت کاهش احتمال تغییر شکل‌های قائم و خوردشدگی، استفاده کرد.

پ - در دال‌های غیر مسلح، در مواردی که فاصله زمانی بین بتن‌ریزی قدیم و جدید زیاد است، می‌توان از درزهای پیونددار استفاده کرد. در این نوع درزها از میلگردهای دوخت با طول ۷۵۰ میلی‌متر و در فواصل ۵۰۰ میلی‌متر از یکدیگر، درون بتن در دو طرف درز، استفاده می‌شود.

پ- قطر میلگردهای دوخت در دال‌هایی با ضخامت بین ۱۲۵ تا ۲۰۰ و ۲۲۵ تا ۲۵۰ میلی‌متر معمولاً، ۱۲ و ۱۶ میلی‌متر می‌باشد.

ت- در دال‌های با ضخامت کمتر از ۱۲۵ میلی‌متر که بار کمی روی آن‌ها است، معمولاً از روش ضخیم کردن لبه‌های درز استفاده می‌شود.

۱۰-۲-۵-۳ درزهای انقباض

ت ۱۰-۲-۵-۳ درزهای انقباض

در اجرای این درزها در دال‌های روی زمین، توصیه می‌شود ملاحظات زیر رعایت شوند:

الف- با توجه به تقسیم دال بزرگ متکی بر زمین، توسط درزهای انقباض به دال‌های کوچکتر، باید اطمینان حاصل کرد که انتقال بار بین آن‌ها به خوبی انجام می‌شود. اگر دال مسلح باشد و آرماتور نیز برای تنش‌های انقباض در نظر گرفته شده باشد، انتقال بار صورت می‌گیرد. در غیر

هر چند در منابع معتبر فاصله درزها ۱۸ تا ۳۶ برابر ضخامت دال داده شده است، با توجه به کیفیت و شرایط اجرای بتن در کشور، در بسیاری از دال‌های متکی بر زمین، بهتر است حداکثر فاصله درزها از ۳۰ برابر ضخامت دال تجاوز نکنند ولی توصیه می‌شود به ۲۷ برابر ضخامت دال محدود شود، زیرا بتن‌های مصرفی معمولاً دارای استعداد جمع‌شدگی زیادی هستند. زمانی که حداکثر اندازه اسمی بزرگتر، آب و روانی بیشتر (بدون استفاده از روان‌کننده) بکار گرفته می‌شود، بهتر است از کرانه پائینی فاصله درز استفاده نمود. نباید تصور شود که با افزایش مقدار سیمان مشکل ترک خوردگی

متن اصلی

این صورت، باید از کلید برشی یا میلگردهای دوخت استفاده کرد.

ب- برای ساخت کلید برشی با استفاده از قالب‌های شکل داده شده، در جدار سطح بتن قدیم، کام و زبانه ایجاد می‌شود. این کلیدها معمولاً نباید برای دال‌ها با ضخامت کمتر از ۱۵۰ میلی‌متر بکار برده شود.

پ- در درزهایی که از میله‌های گرد انتقال دهنده (داول‌ها) استفاده می‌شود، میله‌ها باید دارای رویه صاف باشند و در وسط ضخامت دال تعبیه شوند. این میله‌ها نباید با بتن پیوستگی داشته باشند تا امکان حرکت آن‌ها در بتن فراهم آید. برای این منظور می‌توان با اندود کردن به کمک رنگ‌های اپوکسی خاص یا گریس بین میله‌ها و بتن، عدم پیوستگی را ایجاد نمود. میله‌های گرد معمولاً در فاصله ۳۰۰ میلی‌متری از یکدیگر تعبیه می‌شوند و قطر آن‌ها در دال‌های به ضخامت ۱۲۵ تا ۲۷۵ میلی‌متر، معمولاً ۲۰ تا ۳۰ میلی‌متر است.

ت- درزها باید دال‌ها را به دال‌های کوچک مستطیل یا مربع شکل تقسیم کنند. نسبت طول به عرض این دال‌ها تا حد امکان نباید از ۱/۲۵ بیشتر شود و در هیچ حالتی نباید از ۱/۵ تجاوز کند. فواصل درزها از یکدیگر در هر سمت ۱۸ تا ۳۰ برابر ضخامت دال توصیه می‌شود. اگر بتن مستعد جمع‌شدگی زیاد باشد (مانند بتن با نسبت زیاد آب به مواد سیمانی یا مقدار زیاد سیمان و آب)، این مقادیر باید کمتر انتخاب شوند.

ث- برای ایجاد درزهای انقباض باید سطح مقطع بتن به صورت جزئی، بیش از ۲۵ درصد، کاهش داده شود و یا بصورت کامل، مقطع قطع شود.

ج- درزهای انقباض را می‌توان بدون کاهش سطح مقطع بتن، با کاهش یا حذف آرماتور ایجاد کرد. این کاهش باید حداقل ۵۰ درصد سطح مقطع میلگرد باشد. در مواردی که درز با کاهش یا حذف آرماتور ایجاد می‌شود، محل قطع آرماتور باید حداقل ۵۰ میلی‌متر از محل درز فاصله داشته باشد.

تفسیر/توضیح

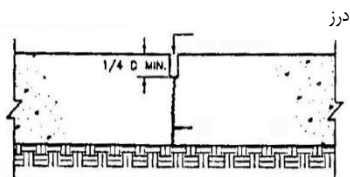
کمتر می‌شود، بلکه افزایش جمع‌شدگی را دنبال دارد که احتمال ترک‌خوردگی را بیشتر می‌کند. توصیه می‌شود از کمترین مقدار ممکن سیمان و مقدار کافی از روان‌کننده برای کاهش نسبت آب به مواد سیمانی استفاده شود. کاهش نسبت آب به مواد سیمانی با افزایش مقدار سیمان نیز حاصل می‌شود اما روش مناسبی تلقی نمی‌شود.

عرض درز انقباض محدودیتی ندارد، و می‌تواند حتی به عرض یک ورقه نایلونی نازک باشد.

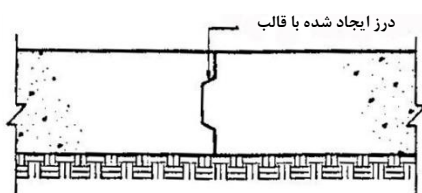
توصیه می‌شود که مقدار دقیق درصد کاهش سطح مقطع بتن توسط مشاور تعیین شود.

معمولاً سطح مقطع بتن بصورت جزئی حدود ۲۵ درصد یا بیشتر کاهش داده می‌شود تا از ضعیف شدن و تشکیل ترک در این محل اطمینان حاصل شود.

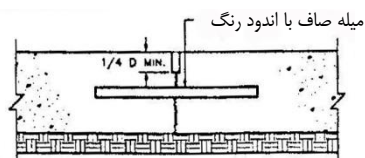
برای حداقل عرض درز انقباض محدودیتی وجود ندارد. از مقاطع مربع و مستطیلی شکل نیز می‌توان برای انتقال بار در درزها استفاده کرد و بدین ترتیب فاصله آن‌ها از یکدیگر بین ۳۵۰ تا ۴۵۰ میلی‌متر خواهد بود.

شکل ت ۱-۲ اجرای درز انقباض

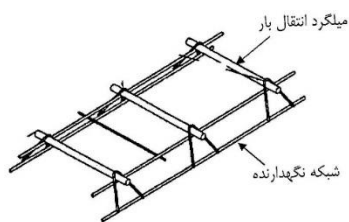
شکل ت ۱-۳ درز انقباض با کام و زبانه (کلید برشی)

شکل ت ۱-۴ درز انقباض با میله انتقال دهنده بار

متن اصلی

تفسیر/توضیح

شکل ت ۱۰-۵ سبب میلگردهای انتقال بار

۱۰-۲-۵-۴ درزهای جداکننده یا انبساط

در اجرای این درزها در دال‌های روی زمین، توصیه می‌شود ملاحظات زیر رعایت شود:

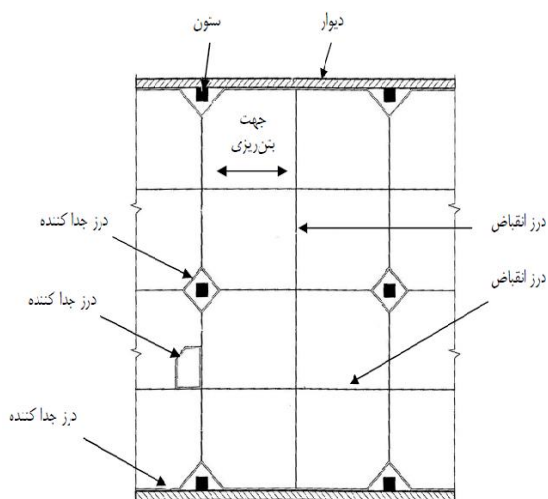
الف - درزهای جداکننده در دال روی زمین، برای ایجاد امکان حرکت افقی و عمودی بین دال و اعضای سازه، مانند دیوارها، ستون‌ها و پی‌ها تعبیه می‌شود.

ب- دال باید از اعضای سازه‌ای کاملاً جدا شود. به عبارت دیگر کل ضخامت دال باید با فاصله مناسب از اعضای سازه‌ای قطع شود.

پ- محل درزها باید با توجه به محل ستون‌ها و دیوارها در نظر گرفته شوند.

ت ۱۰-۲-۵-۴ درز جداکننده یا انبساط

معمولاً این فاصله (عرض درز) برای دیوار، حداقل ۲۰ میلی‌متر و حداکثر ۵۰ میلی‌متر در نظر گرفته می‌شود. برای ستون‌ها نیز حداقل فاصله از ستون ۲۰ میلی‌متر تعیین می‌شود.

شکل ت ۱۰-۶ محل درزها در دال روی زمین

۱۰-۲-۵-۵ روش‌های ایجاد درزها

۱۰-۲-۵-۵-۱ برای ایجاد درز انقباض می‌توان از دو روش نوارهای جداکننده یا اره‌کردن استفاده کرد. برای ایجاد درزهای جداکننده یا انبساط می‌توان از روش بکارگیری نوارها یا قالب‌های جداکننده استفاده نمود. نوارها را می‌توان فلزی یا پلاستیکی انتخاب کرد.

۱۰-۲-۵-۵-۲ نوارهای جداکننده، معمولاً قبل از بتن‌ریزی تعبیه می‌شوند. برای درزهای انقباض جزئی می‌توان نوارهای جداکننده را در بتن تازه فرو برد.

۱۰-۲-۵-۵-۳ روش اره‌کردن پس از بتن‌ریزی انجام می‌شود. زمان اره‌کردن، بتن نباید آنقدر جوان یا نارس باشد که

ت ۱۰-۲-۵-۳ بسته به نوع سیمان و افزودنی‌های مصرفی و همچنین دمای محیط مجاور بتن، زمان اره‌کردن بتن، متفاوت خواهد بود. در هوای خنک در صورتی که از سیمان‌های پوزولانی

متن اصلی

عملیات سبب قلوه‌کن‌شدن یا از بین رفتن لبه‌ها شود. همچنین فاصله زمانی اره‌کردن نباید آنقدر طولانی شود که ترک‌خوردگی ناشی از جمع‌شدگی، قبل از آن رخ دهد. این زمان معمولاً بین ۱۲ تا ۲۴ ساعت توصیه می‌شود.

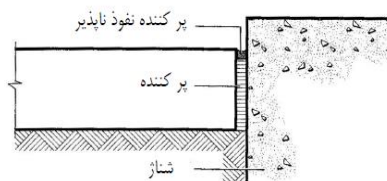
تفسیر/توضیح

آمیخته یا سرباره‌ای استفاده شده باشد، ممکن است این زمان فراتر از ۲۴ ساعت و تا حد ۳۶ ساعت باشد. همچنین در صورت وجود هوای گرم و استفاده از سیمان‌هایی با آهنگ سریع هیدراته شدن یا استفاده از دوده‌سیلیس در بتن ممکن است این زمان گاه به کمتر از ۱۲ ساعت نیز برسد.

۱۰-۲-۶ پُر کردن درزها

۱۰-۲-۶-۱ درزهای انقباض و جداکننده باید با مواد مناسب درزگیر، پُر شوند. این مواد باید انعطاف‌پذیر و دارای چسبندگی مطلوب با دیواره درز باشند. همچنین در فصول گرم نباید بدلیل بیرون‌زدگی این مواد از سطح بتن و ترددهای موجود، حجم ماده پرکننده به نحوی کم شود که در سرما نتواند دوباره درز را پر کند.

ت ۱۰-۲-۶ پُر کردن درزها

شکل ت ۱۰-۷ نحوه استفاده از مواد درزگیر

۱۰-۲-۶-۲ مواد درزگیر باید دارای نفوذپذیری بسیار کم و سازگار با شرایط محیطی، دما و تابش آفتاب، باشد. ساختار شیمیایی این مواد نباید در طول زمان چنان تغییر کند که هدف از بکارگیری آن را مختل نماید.

۱۰-۲-۶-۳ مواد درزگیر زیر را می‌توان برای پر کردن درزها بکار برد:

- الف - مواد الاستومر که رفتار الاستیک دارند و انعطاف پذیرند.
- ب - مواد پلاستیک گرما نرم (ترموپلاستیک‌ها)، مانند آسفالت، قطران زغال سنگ و امولسیون‌ها.
- پ - مواد پلاستیک گرماسخت (ترموسِت‌ها) مانند بوتیل‌ها و نئوپرن.

ت ۱۰-۲-۶-۳ مواد الاستومری شبیه ماستیک‌ها، شامل مواد مختلفی همچون پلی بوتن، پلی ایزوبوتیلن و غیره هستند که در آن‌ها مواد پرکننده مختلفی استفاده می‌شود و دارای قابلیت تغییر شکل ± 3 درصد می‌باشند.

مواد ترموپلاستیک (گرما نرم) دارای نوع گرم اجرا و سرد اجرا هستند. مواد قیری، قطرانی، و قیر لاستیکی از جمله این مواد بوده و می‌توانند تا ± 5 درصد قابلیت تغییر شکل داشته باشند. این مواد در گرما، نرم و در سرما، سخت می‌شوند، بدون آن‌که دستخوش تغییر شیمیایی گردند. برای استفاده از آن‌ها باید به این مواد گرما داد تا نرم و روان شوند و بتوان براحتی آن‌ها در درز ریخت. ترموپلاستیک‌های (گرما نرم) سرد اجرا، این مواد معمولاً با آزاد کردن حلال‌ها یا شکست امولسیون در تماس با هوا سخت می‌شوند. گاه ممکن است برای سهولت اجرا تا ۵۰ درجه سلسیوس آن‌ها را گرم نمود. آکرلیک‌ها، وینیل‌ها و بوتیل‌های اصلاح شده از این دست مواد درزگیر هستند. حداکثر تغییر شکل آن‌ها ± 7 درصد است.

مواد گرما سخت (ترموسِت) دو دسته هستند. دسته اول به صورت شیمیایی عمل آوری می‌شوند، مانند پلی‌سولفید، سیلیکون، اورتان و مواد پایه اپوکسی. این مواد از دمای ۴۰- تا ۸۰+ درجه سلسیوس عملکرد مناسبی دارند و تغییر شکل آن‌ها ± 25 درصد است. اما

متن اصلی

تفسیر/توضیح

قیمت آن‌ها به نسبت گران است. دسته دوم آزاد کننده حلال هستند و عمل‌آوری به این ترتیب انجام می‌شود. پلی اتیلن کلرید سولفوناته و مواد خاص نئوپرن و بوتیل از جمله آن‌ها هستند. این مواد دارای تغییرشکل $\pm 7\%$ درصد بوده و نسبت به تغییرات دما حساسیت کمتری دارند. قیمت این مواد از سایر مواد الاستومری ارزان‌تر است.

ت ۱۰-۲-۶-۴ پرایمرها (آسترها) برای ایجاد اتصال بهتر بتن و ماده پرکننده درز بکار می‌روند. نوارهای جداکننده برای آلوده نشدن قسمت‌های سطحی بتن و جداسازی درزبند و سطح بتن بکار گرفته می‌شود. پشت‌بند یا فتیله درز پرکن برای کاهش میزان مصرف ماده درز پرکن و تنظیم نسبت ارتفاع به عرض درز و بهبود عملکرد ماده پرکننده استفاده می‌شود. این فتیله‌ها از مواد فوم مانند با مقطع دایره‌ای تشکیل می‌شوند و در گذشته از لوله کردن چتایی و مواد مشابه استفاده می‌شده است.

به هر حال مصرف‌کننده باید نیازهای خود را به اطلاع فروشنده برساند تا ماده مناسب پروژه در اختیار وی قرار گیرد. در صورت عدم ارایه اسناد و مدارک معتبر، باید نسبت به بررسی آزمایشگاهی مواد اقدام شود و یا از عملکرد گذشته آن‌ها با همان شرایط مورد نظر استفاده کرد.

۱۰-۲-۶-۴ برای استفاده از مواد درزگیر معمولاً به پرایمرها، نوارهای جداکننده و مواد پشت‌بند (فتیله درز پرکن) نیاز است. برای به‌کارگیری آن‌ها باید از دستورالعمل‌های تشریحی یا توصیه‌های تولید کننده استفاده نمود.

فصل یازدهم

بتن‌های ویژه

فصل یازدهم

بتن‌های ویژه

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۱۱ گستره

ت ۱-۱۱ گستره

ضوابط این فصل به الزاماتی که در ساخت و اجرای بتن‌های ویژه باید رعایت شوند، اختصاص دارد و شامل موارد «الف» تا «خ» زیر است:

الف- کلیات؛

ب- بتن پر مقاومت؛

پ- بتن الیافی؛

ت- بتن خودتراکم؛

ث- بتن پاششی؛

ج- بتن سبکدانه سازه‌ای؛

چ- بتن سنگین؛

ح- بتن با سنگدانه پیش‌آکنده؛

خ- بتن‌ریزی زیر آب.

بتن‌های دیگری نیز وجود دارد که در این آیین‌نامه به آن‌ها پرداخته نشده است، مانند:

- بتن حجیم؛
- بتن توانمند؛
- بتن فوق توانمند؛
- بتن اصلاح شده با پلیمر؛
- بتن پلیمری؛
- بتن چرخیده؛
- بتن با اعمال خلا؛
- بتن بدون اسلامپ (خشک)؛
- بتن تزئینی؛
- بتن معماری؛
- بتن فرو سمنت؛
- بتن‌های انبساطی یا بتن‌های بدون جمع‌شدگی؛
- رویه‌های بتنی؛
- بتن غلتکی.

۲-۱۱ کلیات

ت ۲-۱۱ کلیات

۱-۲-۱۱ بتن‌های ویژه بتنهایی هستند که مواد و مصالح تشکیل‌دهنده، روش اجرا یا خواص تازه و سخت‌شده آن‌ها با بتن‌های متداول تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد.

۲-۲-۱۱ الزامات این فصل برای بتن‌های ویژه باید علاوه بر سایر ضوابط و الزامات این آیین‌نامه نیز رعایت شود. به عبارت دیگر، در این بخش فقط الزامات جدید یا اضافی ارائه شده است

متن اصلی

و حسب مورد بخش‌های مرتبط با بتن متعارف ممکن است همچنان الزامی باقی بماند، یا حذف شود.

۳-۲-۱۱ در طراحی و اجرای بتن‌های ویژه نیاز به منابع انسانی ماهر و آموزش‌دیده و همچنین استفاده از تجهیزات و وسایل خاص در آزمایشگاه و کارگاه است. قبل از شروع به اجرای بتن‌ها، این امکانات باید فراهم شود.

۳-۱۱ بتن پرمقاومت

۱-۳-۱۱ کلیات

بتن پرمقاومت بتنی است که رده آن، بیشتر از C40 باشد. بتن پرمقاومت عمدتاً در ساخت سازه‌های بلند و یا سازه‌هایی که در آن نیاز به مقاومت قابل ملاحظه‌ای است، به کار برده می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۲-۱۱ لازم است، جلسات هماهنگی بین کارفرما، مشاور، پیمانکار و تمام دست‌اندرکاران در مراحل مطالعات و اجرای پروژه برگزار شود.

ت ۳-۱۱ بتن پرمقاومت

ت ۱-۳-۱۱ کلیات

با توجه به اینکه بعضی از جداول و روابط، برای بتن‌های با مقاومت تا حدود ۴۰ مگاپاسکال معتبر است و با توجه به شرایط مقاومتی معمول بتن در ایران، در حال حاضر بتن پرمقاومت در این آیین‌نامه ۴۵ مگاپاسکال و بیشتر در نظر گرفته می‌شود. ممکن است در آینده نزدیک با رایج‌تر شدن ساخت بتن‌هایی با رده بالاتر از ۴۵ مگاپاسکال، این مرز به ۵۰ مگاپاسکال یا بالاتر نیز افزایش یابد. همچنین، در ساخت بتن‌هایی با مقاومت مشخصه بیشتر از ۴۰ مگاپاسکال به تمهیدات ویژه‌ای در زمینه انتخاب مصالح، مصرف افزودنی‌های شیمیایی، پوزولان‌ها، سرباره‌ها و دقت در ساخت و کنترل کیفی نیاز است. بنابراین از این نظر نیز می‌توان هم‌اکنون این مرز را منطقی محسوب نمود.

در بتن‌های پرمقاومت طراح پروژه می‌تواند سن مقاومت مشخصه را بیش از ۲۸ روز اختیار نماید، بویژه اگر از مواد مکمل پوزولانی یا سرباره‌ای استفاده شده باشد. در برخی از منابع افزایش سن مقاومت مشخصه تا ۹۱ روز نیز توصیه شده است.

از این نوع بتن می‌توان در ساخت اعضای سازه‌ای مانند ستون‌ها، دیوارهای برشی، پوسته‌ها، سازه‌های ساحلی، کف‌های صنعتی و سازه‌های بتنی پیش‌ساخته و پیش‌تنیده استفاده نمود.

ت ۲-۳-۱۱ مصالح مصرفی

ت ۱-۲-۳-۱۱ سیمان

در به‌کارگیری سیمان‌های آمیخته برای ساخت بتن پرمقاومت، همچون سیمان‌های پرتلند، اطمینان از کسب مقاومت فشاری در سن مقرر باید با حساسیت بیشتری مورد توجه قرار گیرد.

۲-۳-۱۱ مصالح مصرفی

۱-۲-۳-۱۱ سیمان

استفاده از انواع سیمان‌های پرتلند و آمیخته در تولید بتن پرمقاومت مجاز است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۲-۲-۳-۱۱ سنگدانه‌ها

استفاده از سنگدانه با حداکثر اندازه اسمی ۲۰ میلی‌متر و کوچکتر، سنگدانه درشت شکسته یا نیمه شکسته پرمقاومت با حداکثر مقاومت سایشی ۳۰ درصد، مطابق رده LA30 استاندارد ملی ۳۰۲، در ساخت این نوع از بتن‌ها توصیه می‌شود.

ت ۲-۲-۳-۱۱ سنگدانه‌ها

در صورت تامین مقاومت و کارایی مورد نظر، استفاده از حداکثر اندازه سنگدانه بزرگتر نیز مجاز است.

۳-۲-۳-۱۱ مواد افزودنی

۱-۳-۲-۳-۱۱ در این بتن‌ها استفاده از فوق روان‌کننده یا فوق کاهنده آب، الزامی است.

ت ۱-۲-۳-۱۱ مواد افزودنی

۲-۳-۲-۳-۱۱ در این نوع بتن‌ها، با توجه به احتمال افت روانی زیاد، استفاده از مواد دیرگیر کننده یا حفظ کننده روانی به همراه مواد فوق‌روان‌کننده توصیه می‌شود.

۳-۳-۲-۳-۱۱ استفاده از هرگونه ماده افزودنی به شرطی مجاز است که در ساخت مخلوط آزمایشی در آزمایشگاه و کارگاه، نتایج عملکردی مطلوبی به دست آمده باشد.

ت ۴-۳-۲-۳-۱۱ استفاده همزمان از دو ماده مکمل سیمانی مانند سرباره و دوده‌سیلیسی نتایج مطلوبی را بدست داده است. برخی از مکمل‌های سیمانی مقاومت‌های زود هنگام را کاهش می‌دهند و ممکن است نیاز به افزایش سن مقاومت مشخصه توسط طراح وجود داشته باشد.

۴-۳-۲-۳-۱۱ استفاده از مواد مکمل سیمانی، از جمله دوده‌سیلیس در بتن‌های پرمقاومت توصیه می‌شود.

ت ۵-۳-۲-۳-۱۱ برای محاسبه نسبت آب به مواد سیمانی نیاز به داشتن اطلاعات کافی درباره مقدار دوده‌سیلیسی و آب در ژل یا دوغاب دوده‌سیلیسی احساس می‌شود. همچنین باید مطمئن شد که دوده‌سیلیسی در این محصول بکار رفته است. اطلاع از نوع ماده روان‌کننده و دیگر مواد افزودنی موجود در ژل دوده‌سیلیسی نیز ضروری است.

۵-۳-۲-۳-۱۱ استفاده از محصولات آماده تحت عنوان ژل دوده سیلیسی یا محصولات مشابه، بدون اطلاع از مواد تشکیل‌دهنده و نسبت‌های آن‌ها، مجاز نیست. در صورت اطلاع از موارد فوق نیز کنترل عملکرد ماده مزبور الزامی است.

بهر حال این محصولات دارای مشخصات استاندارد نیستند و کنترل کیفی آن‌ها در حال حاضر امکان‌پذیر نیست، و صرفاً می‌توان عملکرد آن‌ها را در بتن، از نظر کارایی و مقاومت و دوام، مورد بررسی قرار داد.

۴-۲-۳-۱۱ الیاف فولادی

۱-۴-۲-۳-۱۱ استفاده از الیاف فولادی با نظر مهندس مشاور یا دستگاه نظارت و رعایت تمهیدات مندرج در بخش بتن

ت ۴-۲-۳-۱۱ الیاف فولادی

به‌ویژه در مناطق زلزله خیز با خطر نسبی زیاد و بسیار زیاد استفاده از الیاف فولادی توصیه می‌شود.

متن اصلی

الیافی، در بتن‌های با مقاومت بیشتر از ۶۵ مگاپاسگال، توصیه می‌شود.

۱۱-۳-۲-۴-۲ استفاده از سایر انواع الیاف، با در نظر گرفتن عملکرد آن‌ها از نظر مقاومت و غیره بلامانع است.

۱۱-۳-۳ طرح مخلوط

۱۱-۳-۳-۱ طرح مخلوط بتن‌های پرمقاومت باید ابتدا در آزمایشگاه ساخته و بر اساس نتایج بدست آمده مورد تایید قرار گیرد. همچنین لازم است، از عملکرد آن در کارگاه نیز اطمینان حاصل شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۳-۳ طرح مخلوط

ت ۱۱-۳-۳-۱ توصیه می‌شود، مقدار مواد سیمانی برای کاهش گرمایی و جمع‌شدگی و رعایت مسایل زیست محیطی و توسعه پایدار تا حد امکان، محدود شود.

در تعیین نسبت‌های مخلوط باید دقت نمود اگر ابعاد عضو، مطابق آیین‌نامه بتن حجیم، نشریه شماره ۳۴۴ سازمان برنامه و بودجه بزرگ باشد، ممکن است دما در هسته آن به شدت افزایش یابد. لذا برای جلوگیری از کاهش مقاومت بتن و پدیده تشکیل اترینگایت تاخیری، نباید دمای هسته بتن از ۷۰ درجه سلسیوس بیشتر شود. همچنین تنش‌های حرارتی و ترک‌خوردگی ناشی از آن باید در عضو بتنی کنترل شود.

در صورتی که این نوع بتن، کاربری خاصی داشته باشد، باید نسبت‌های مخلوط بتن چنان تهیه شود که محدوده کارایی و روانی مناسب و سایر نیازها مانند افزودن مواد فوق‌روان‌کننده مطابق با هدف کاربرد این نوع بتن برآورده شود.

در **جدول ت ۱۱-۱** رده‌بندی بتن‌های پرمقاومت و نسبت‌های آب به مواد سیمانی متناظر ارایه شده است و صرفاً جنبه راهنمایی دارد. در این جدول سیمان مصرفی در بتن دارای رده مقاومتی ۴۲/۵ و شن صد درصد شکسته در نظر گرفته شده است. در بتن‌های پرمقاومت چنانچه از دوده‌سلیسی استفاده شود، می‌توان از نسبت آب به مواد سیمانی نزدیک به کرانه فوقانی استفاده نمود.

جدول ت ۱۱-۱ راهنمای طبقه‌بندی بتن‌های پرمقاومت

مشخصات بتن	مقاومت زیاد	مقاومت خیلی زیاد	مقاومت فوق‌العاده زیاد
مقاومت (مگاپاسگال)	۴۵-۷۰	۷۵-۱۰۰	بیشتر از ۱۰۰
نسبت آب به مواد سیمانی	۰/۴۰ - ۰/۳۵	۰/۳۵ - ۰/۲۸	کمتر از ۰/۲۸

ت ۱۱-۳-۳-۱ چنانچه حداکثر اندازه اسمی سنگدانه کاهش یابد، معمولاً مقدار سیمان و مواد سیمانی افزایش می‌یابد. بنابراین مقادیر ذکر شده در این بند، می‌تواند به صورت متناسب افزایش یابد.

۱۱-۳-۳-۱ در طرح مخلوط بتن، رعایت ملاحظات زیر توصیه می‌شود:

متن اصلی

الف- نسبت آب به مواد سیمانی کمتر از ۰/۴؛
 ب- حداکثر مقدار سیمان پرتلند ۵۰۰ کیلوگرم در متر مکعب و مواد سیمانی ۵۵۰ کیلوگرم در متر مکعب؛
 پ- کنترل جمع‌شدگی در صورت بکارگیری مقدار سیمان بیش از ۴۲۵ کیلوگرم در متر مکعب یا مقدار مواد سیمانی بیش از ۴۷۵ کیلوگرم در متر مکعب برای حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ۲۰ میلی‌متر.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۳-۴ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۳-۴-۱ اندازه‌گیری رطوبت سنگدانه‌ها باید به صورت مستمر و ترجیحاً خودکار انجام شود و با توجه به نتایج آن اصلاحات لازم در وزن سنگدانه مرطوب و آب مصرفی اعمال شود.

ت ۱۱-۳-۴-۲ با توجه به نسبت آب به مواد سیمانی و به کارگیری مواد افزودنی معدنی در این نوع بتن، معمولاً جمع‌شدگی خمیری و خود به خودی آن زیادتر از بتن‌های معمولی است. لذا رطوبت‌رسانی به آن برای کاهش این نوع از جمع‌شدگی اهمیت دارد. محافظت اولیه نیز برای جلوگیری از ترک‌خوردگی به شدت در این نوع بتن‌ها توصیه می‌شود.

جمع‌شدگی ناشی از خشک‌شدگی نیز در این نوع از بتن‌ها به مراتب بیشتر از بتن‌های معمولی است. بنابراین با افزایش مدت عمل‌آوری رطوبتی، می‌توان از ترک‌خوردگی‌های ناشی از این نوع جمع‌شدگی نیز جلوگیری نمود.

ت ۱۱-۳-۴-۳ در صورتی که نیاز باشد تا روان‌کننده در دو مرحله به بتن افزوده شود، باید قبل از اجرا، عملکرد آن به صورت آزمایشی در آزمایشگاه و کارگاه ارزیابی شود. همچنین باید کنترل روانی قبل و بعد از افزودن فوق‌روان‌کننده در هر دو مرحله انجام پذیرد.

ت ۱۱-۴ بتن الیافی

ت ۱۱-۴-۱ کلیات

ت ۱۱-۴-۱-۱ کاربردهای عمده الیاف فولادی شامل قطعات بتنی پیش‌ساخته، دال‌های بتنی متکی به زمین (نظیر کف کارخانه‌ها، انبارها و زیرزمین‌ها) در مناطق دارای خاک ضعیف و دال‌های بتنی متکی به ستون یا شمع است.

در قطعات بتنی پیش‌ساخته استفاده از آرماتور برای مقاومت در برابر تنش‌های موضعی، نظیر تنش‌های ناشی از بارهای متمرکز وارده در هنگام تولید قطعات مناسب است. اما در تنش‌های توزیع شده نظیر

ت ۱۱-۳-۴ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۳-۴-۱ در هنگام ساخت این نوع بتن در کارگاه، باید دقت بیشتری، بویژه در مورد رعایت نسبت آب به مواد سیمانی اعمال شود.

ت ۱۱-۳-۴-۲ در این نوع بتن به خاطر نسبت کم آب به مواد سیمانی و مصرف زیاد سیمان، عمل‌آوری اهمیت زیادی دارد. لذا استفاده از عمل‌آوری مرطوب توصیه می‌شود. استفاده از روش‌های دیگر عمل‌آوری باید به تأیید دستگاه نظارت برسد.

ت ۱۱-۳-۴-۳ با توجه به افت روانی قابل ملاحظه این نوع بتن، افزودن مواد روان‌کننده یا فوق‌روان‌کننده را می‌توان در دو مرحله ساخت بتن، در ایستگاه مرکزی و در پای کار انجام داد.

ت ۱۱-۴ بتن الیافی

ت ۱۱-۴-۱ کلیات

ت ۱۱-۴-۱-۱ بتن الیافی از اضافه کردن الیاف به انواع بتن، ساخته می‌شود. الیاف مورد استفاده می‌تواند از نوع فلزی، پلیمری، کربنی، شیشه‌ای، گیاهی و سلولزی یا ترکیب چند نوع از آن‌ها باشد. در این بخش، عمدتاً به الیاف فولادی پرداخته می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

تنش‌های ناشی از فشار خاک و آب‌های زیرزمینی در مرحله بهره‌برداری، الیاف فولادی عملکرد بهتری دارند. از آنجا که معمولا هم تنش‌های موضعی و هم تنش‌های توزیع شده در قطعات پوشش سازه‌های زیر زمینی وجود دارد، این قطعات را می‌توان به صورت یک سیستم ترکیبی از آرماتور و الیاف فولادی تولید نمود.

انواع الیاف، به ویژه الیاف پلی پروپیلن در اغلب اوقات به منظور کنترل عرض ترک و زمان ترک خوردگی دال‌های بتنی و کف‌های صنعتی در سنین اولیه و ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی خمیری (پلاستیک) استفاده می‌شود.

استفاده از الیاف برای مسلح کردن دال‌های بتنی به دلیل داشتن مزایایی از جمله کنترل ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی، بهبود طاق، دارا بودن مقاومت کششی پسماند، کاهش نیروی انسانی و تجهیزات و همچنین سهولت اجرای آن، راهکاری مناسب است.

۲-۴-۱۱ مشخصات الیاف

ت ۱۱-۴-۲ مشخصات الیاف

۱۱-۴-۲-۱ مشخصات الیاف شامل نوع الیاف، طول، قطر یا نسبت طول به قطر (ضریب شکل)، شکل، بافت سطحی، مدول الاستیسیته و حداقل مقاومت کششی نهایی، باید قبل از استفاده مشخص شود.

ت ۱۱-۴-۲-۱ انواعی از الیاف فولادی معمولا با مقاومت کششی نهایی تا حدود ۱۱۰۰ مگاپاسکال و حتی تا ۲۳۰۰ مگاپاسکال تولید می‌شوند. الیاف با مقاومت ۱۱۰۰ مگاپاسکال بیشتر در دسترس می‌باشد، و الیاف با مقاومت بیشتر بصورت سفارشی تولید می‌شود. طول معمول این الیاف در محدوده ۱۳ الی ۶۵ میلی‌متر و نسبت طول به قطر (ضریب شکل) آن‌ها نیز در محدوده ۳۰ الی ۱۰۰ و ترجیحا ۸۰ قرار دارد. الیاف فولادی به شکل‌های صاف، موج‌دار، قلاب‌دار و با انتهای برآمده تولید می‌شوند. طول الیاف فولادی علاوه بر تعیین نسبت طول به قطر، در کنترل محدودیت به کارگیری آن در بتن آرمه کاربرد دارد. الیاف پلی پروپیلن نیز به لحاظ هندسی در سه گروه تکرشته‌ای، چندرشته‌ای و نواری جای می‌گیرند.

۱۱-۴-۲-۲ توصیه می‌شود، طول الیاف با انعطاف پذیری کم مانند الیاف فولادی از نصف فاصله آزاد آرماتورها یا شبکه سیم‌ها جوش شده، بیش تر نباشد. همچنین توصیه می‌شود طول الیاف فولادی بیشتر از ۱/۵ برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه باشد.

ت ۱۱-۴-۲-۲ در مورد الیاف کاملا انعطاف پذیر ضابطه خاصی ارایه نشده است. در مورد الیاف فولادی، این محدودیت به مقدار الیاف نوع آرماتوربندی یا شبکه آرماتور بستگی دارد. چنانچه با آزمایش بتوان نشان داد که الیاف‌های بلندتر از نصف فاصله آزاد آرماتورها مشکلی را در عملیات بتن‌ریزی بوجود نمی‌آورند، استفاده از آن‌ها بلامانع است.

در مورد رابطه طول الیاف دارای انعطاف پذیری کم با ضخامت پوشش روی میلگردها اطلاعاتی در دست نیست.

در بتن‌های معمولی طول الیاف بیش از ۳۰ میلی‌متر بکار می‌رود و برای بتن پاشیدنی از طول کمتر از ۲۰ میلی‌متر استفاده می‌شود. در دال‌ها طول حدود ۶۰ میلی‌متر کاربرد بیشتری دارد. الیاف بطول

متن اصلی

تفسیر/ توضیح

حدود ۱۳ میلی‌متر، صرفاً برای بتن‌های فوق توانمند و مقاوم در برابر انفجار بکار گرفته می‌شود.

۱۱-۴-۳ طرح مخلوط

۱۱-۴-۳ طرح مخلوط

۱۱-۴-۳-۱ طرح مخلوط بتن الیافی باید به صورت خاص، با توجه به شرایط پروژه و با در نظر گرفتن مشخصات الیاف، طبق بند ۳-۳-۱۰ تعیین، و یا از مخلوط‌های اجرا شده در پروژه‌های قبلی، انتخاب شود. در هر صورت طرح مخلوط باید علاوه بر تامین کارایی، مقاومت فشاری، موارد دیگر نظیر طاقت خمشی و مقاومت خمشی مورد نیاز را برآورده کند.

ت ۱۱-۴-۳-۱ به هر حال ساخت مخلوط آزمایشی در آزمایشگاه و کنترل کارایی بتن و عملکرد آن از نظر مکانیکی ضرورت دارد. میزان مصرف معمول الیاف فولادی برای مقاصد مختلف، بین ۰/۲۵ تا ۱/۰ درصد حجم بتن می‌باشد که معمولاً حدود ۲۰ تا ۸۰ کیلوگرم بر مترمکعب خواهد بود.

۱۱-۴-۳-۲ الیاف مصرفی، به لحاظ نوع، طول، قطر و شکل الیاف، در روانی بتن تغییراتی ایجاد می‌کند و معمولاً روانی بتن را کاهش می‌دهد. از این رو باید بر اساس مخلوط‌های آزمایشی، علاوه بر مصرف افزودنی‌های مناسب مانند روان‌کننده، بافت دانه‌بندی مخلوط سنگدانه‌ها را نیز ریزتر نمود.

ت ۱۱-۴-۳-۲ به منظور دستیابی به روانی مورد نظر در بتن الیافی می‌توان از افزودنی‌های روان‌کننده و خاکستریادی استفاده نمود. همچنین کاهش سهم شن و افزایش سهم ماسه کارایی مناسبی را علی‌رغم کاهش روانی بوجود آورد.

توصیه می‌شود اسلامپ بتن پیش از افزودن الیاف، ۲۵ الی ۷۵ میلی‌متر (با توجه به مقدار الیاف مصرفی) بیشتر از اسلامپ نهایی مورد نظر باشد، زیرا با افزودن الیاف از مقدار اسلامپ بتن کاسته می‌شود.

وجود الیاف در بتن ممکن است باعث افزایش آب‌انداختن شود. همچنین با کاهش حداکثر اندازه سنگدانه می‌توان مقدار الیاف بیشتری را با نگرانی کمتر در ارتباط با گلوله‌شدگی آن‌ها به کار برد. لازم به ذکر است که گلوله‌شدگی الیاف می‌تواند آب‌انداختن را نیز افزایش دهد.

۱۱-۴-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۴-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۴-۴-۱ قالب‌بندی و آرماتورگذاری

۱۱-۴-۴-۱ قالب‌بندی و آرماتورگذاری

۱۱-۴-۴-۱-۱ به منظور کاهش مشکلات ناشی از بیرون زدن الیاف فولادی از گوشه‌های قالب، گوشه‌ها و لبه‌های تیز قالب باید پخ شوند. راه حل دیگر، بتونه‌کاری یا استفاده از نوارهای مخصوص در داخل گوشه‌ها و لبه‌های تیز قالب است.

ت ۱۱-۴-۴-۱-۲ در روش اول الیاف را می‌توان به صورت دستی یا از طریق قیف مخزن الیاف به سنگدانه‌های در حال حرکت روی نوار نقاله (به‌ویژه درشت‌دانه) به تدریج اضافه کرد یا آن‌ها را روی نوار نقاله دیگری ریخت که به نوار نقاله حامل سنگدانه منتهی می‌شود. این روش به‌ویژه برای الیاف فولادی به صورت دسته‌ای (بسته‌ای) و الیاف پلی‌پروپیلن تک رشته‌ای توصیه می‌شود.

۱۱-۴-۴-۱-۲ افزودن الیاف باید به یکی از سه روش زیر انجام شود:

روش اول- الیاف در ایستگاه مرکزی بتن به تدریج به جریان سنگدانه، پیش از ورود به مخلوط‌کن اضافه شود.
روش دوم- الیاف در ایستگاه مرکزی بتن، ابتدا با سنگدانه و سیمان مخلوط و سپس به آن‌ها آب اضافه شود.

متن اصلی

روش سوم - الیاف در مرحله آخر پس از اختلاط تمام اجزای تشکیل دهنده بتن به تدریج به مخلوط کن اضافه شود.

تفسیر / توضیح

- در روش سوم، الیاف با نرخ حدود ۵۰ کیلوگرم در دقیقه به داخل قیف کامیون مخلوط کن یا دیگ مخلوط کن ایستگاه مرکزی، در حالی که با سرعت حداکثر می چرخد، اضافه می شود. سپس سرعت دیگ کامیون مخلوط کن به سرعت متوسط برای اختلاط کاهش یافته و باید حداقل ۵۰ دور با این سرعت بچرخد. استفاده از این روش زمانی مجاز است که کامیون مخلوط کن بیش از دو سوم ظرفیت اسمی خود بارگیری نشده باشد.

۱۱-۴-۴-۲ بتن ریزی

۱۱-۴-۴-۱-۲ حمل و ریختن بتن های الیافی می تواند با تجهیزات متداول و با در نظر گرفتن نکات زیر انجام شود:
الف- با توجه به ضرورت افزایش شیب ناوه کامیون مخلوط کن، ممکن است نتوان بتن الیافی را به خوبی تخلیه کرد. در این موارد نیاز به استفاده از یک سکو برای استقرار کامیون مخلوط کن وجود دارد.

۱۱-۴-۴-۲ بتن ریزی

ب- در صورت انسداد باز شو توسط الیاف و به منظور تخلیه آسان بتن می توان از لرزاننده بدنه روی جام استفاده نمود.

ب- جام باید دارای قیفی با شیب تند و سطح داخلی تمیز و هموار باشد. همچنین حداقل اندازه دهانه باز شو باید ۳۰۰ میلی متر یا ۱۲ برابر حداکثر اندازه سنگدانه، هر کدام بیشتر است، باشد.

پ- برای الیاف با طول کمتر از ۵۰ میلی متر، ضابطه خاصی ارائه نشده است.

پ- برای پمپ کردن بتن حاوی الیاف فولادی بلند، بیشتر از ۵۰ میلی متر، به ویژه در مقادیر مصرف بیش از ۵۰ کیلوگرم در متر مکعب، باید تمهیدات لازم در نظر گرفته شود.

برای الیاف با طول بیش از ۵۰ میلی متر، از لوله های با قطر حداقل ۱۲۵ میلی متر استفاده می شود.

توصیه می شود طول لوله های انعطاف پذیر پمپ تا حد امکان به حداقل برسد.

انتهای شوت کامیون مخلوط کن باید حدود ۳۰۰ میلی متر بالاتر از شبکه فلزی تعبیه شده روی قیف پمپ باشد. شبکه فلزی روی قیف نباید هنگام پمپ کردن بتن های الیافی برداشته شود. با اتصال یک لرزاننده کوچک به شبکه فلزی قیف می توان عبور جریان بتن الیافی از آن را تسهیل نمود.

استفاده از سنگدانه با دانه بندی گسسته توصیه نمی شود.

در مخلوط های بتن الیافی بسیار روان، انتقال بتن به روش پمپاژ چندان مناسب نیست. توصیه می شود حداکثر مقدار اسلامپ بتن الیافی برای پمپ کردن برابر با ۱۵۰ میلی متر باشد.

۱۱-۴-۴-۳ تراکم و پرداخت سطح بتن

۱۱-۴-۴-۱-۳ تمام روش های تراکم و پرداخت بتن معمولی، با اعمال تغییرات جزئی، برای بتن الیافی نیز قابل استفاده است.

۱۱-۴-۴-۳ تراکم و پرداخت سطح بتن

۱۱-۴-۴-۱-۳ برای تراکم کردن بتن و فرو بردن الیاف موجود در سطح دال های بتنی از شمشه لرزان و یا شمشه لیزری استفاده

متن اصلی

برای پرداخت بتن‌های الیافی می‌توان از تجهیزات مکانیکی نیز استفاده نمود. تیغه‌ها و صفحات در طول مدت ماله‌کشی باید تا حد امکان موازی با سطح نگه داشته شوند، شیب‌دار بودن آن‌ها با زاویه زیاد می‌تواند موجب ظاهر شدن الیاف در سطح بتن شود.

۱۱-۴-۳-۲ در کف‌های بتنی، در صورت نیاز به زبر کردن سطح بتن، ابزارهای مورد استفاده نباید موجب ظاهر شدن الیاف شوند. برای زبر کردن سطح نباید از چتایی استفاده کرد.

۱۱-۴-۵ آزمایش‌های بتن الیافی

۱۱-۴-۵-۱ آزمایش‌های خاص بتن الیافی فولادی علاوه بر آزمایش‌های تعیین مقاومت فشاری، کششی و مدول ارتجاعی، عمدتاً مربوط به تعیین مقاومت خمشی و شکل‌پذیری بتن است، این آزمایش‌ها باید طبق ضوابط استانداردهای «الف» تا «پ» زیر انجام شود:

الف- آزمایش تیر بتنی برای تعیین مقاومت خمشی باقیمانده ..... استاندارد ملی ۱۷۲۰۷؛

ب- آزمایش عملکرد خمشی ..... استاندارد ASTM C1609؛

پ- آزمایش تعیین طاق خمشی... استاندارد ASTM C1550.

۱۱-۵ بتن خودتراکم

۱۱-۵-۱ کلیات

۱۱-۵-۱-۱ بتن خودتراکم بتنی است که قابلیت جاری شدن زیاد بدون جداسدگی و آب‌انداختن را دارد. این بتن به راحتی حتی با وجود تراکم زیاد آرماتورها، بر اثر وزن خود بدون نیاز به ابزار خاص، پخش و متراکم می‌شود. از مهمترین خصوصیات بتن خودتراکم تازه، شکل‌پذیری زیاد با حفظ پایداری مناسب است.

۱۱-۵-۱-۲ کارایی بتن خودتراکم از بتن معمولی بیشتر است و موارد «الف» تا «پ» زیر را شامل می‌شود. این خواص را می‌توان با طرح مخلوط مناسب به دست آورد:

الف- قابلیت پرکنندگی؛

ب- قابلیت عبور؛

پ- پایداری (عدم جداسدگی و عدم آب‌انداختن).

تفسیر/توضیح

می‌شود. به منظور ایجاد سطحی هموار و بستن پارگی‌ها و بازشدگی‌های موجود در سطح بتن از ابزارهای پرداخت فلزی انعطاف‌پذیر مانند تخته ماله دسته بلند، ماله با دو لبه گرد و برنده و شمشه روسازی استفاده می‌شود. ماله‌های چوبی سبب کنده شدن لایه سطحی بتن و در نتیجه بیرون آمدن الیاف می‌شود و به همین دلیل کاربرد آن‌ها توصیه نمی‌شود.

ت ۱۱-۴-۳-۲ کشیدن چتایی سبب بلند شدن و ظاهر گشتن الیاف در سطح بتن می‌شود.

ت ۱۱-۴-۵ آزمایش‌های بتن الیافی

ت ۱۱-۴-۵-۱ در تهیه آزمون‌های مختلف برای انجام آزمایش‌های بتن الیافی سخت شده، لازم است بتن‌ها در یک مرحله در قالب ریخته و از لرزش خارجی (میز لرزان) استفاده شود. استفاده از لرزاننده‌های داخلی یا میله زدن برای تراکم بتن، بدلیل عملکرد لایه‌ای بتن و جهت دهی الیاف و عدم یکنواختی توزیع آن‌ها، مجاز نیست.

ت ۱۱-۵ بتن خودتراکم

ت ۱۱-۵-۱ کلیات

ت ۱۱-۵-۱-۱ شکل‌پذیری، یک خاصیت بتن تازه بوده که نشانه تغییر شکل آسان مخلوط، تحت نیروی ثقل و وزن مخلوط است.

ت ۱۱-۵-۱-۲ قابلیت پرکنندگی نشان‌دهنده توانایی جاری شدن بتن تازه در تمام فضای قالب، تحت وزن خود است. - قابلیت عبور مربوط به آسان‌گذری بتن از تمام موانع مانند آرماتورها و سایر اقلام جای‌گذاری شده در بتن است به گونه‌ای که انسدادی در آن رخ ندهد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- پایداری بتن نشان‌دهنده قابلیت حفظ همگنی مخلوط در هنگام جاری شدن و تا زمان گیرش اولیه است. پایداری شامل دو نوع دینامیک و استاتیک است. پایداری دینامیک به مفهوم عدم جداسدگی مخلوط در هنگام بتن‌ریزی و حرکت بتن در قالب و لابه‌لای آرماتورهاست. پایداری استاتیک مربوط به مقاومت بتن در مقابل آب‌انداختن، جداسدگی اجزاء و نشست خمیری یا پلاستیک پس از بتن‌ریزی است. به عبارت دیگر، پایداری دینامیک، مقاومت بتن تازه در مقابل جداسدگی در زمان حرکت مخلوط بتن است و پایداری استاتیک مقاومت بتن تازه در مقابل جداسدگی در حالت ایستا می‌باشد.

۱۱-۵-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۵-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۵-۲-۱ سیمان و مواد سیمانی

۱۱-۵-۲-۱ سیمان و مواد سیمانی

استفاده از انواع سیمان پرتلند و آمیخته مجاز است. همچنین استفاده از انواع مواد پوزولانی و سرباره‌ای مجاز می‌باشد.

در ساخت بتن خودتراکم می‌توان از مواد پوزولانی طبیعی خام مانند زئولیت و انواع توف‌ها یا خاکسترهای آتشفشانی و مواد پوزولانی طبیعی فرآوری شده مانند، متاکائولن و خاکستر پسته برنج، و مواد پوزولانی مصنوعی مانند دوده سیلیس و خاکستر بادی استفاده کرد.

۱۱-۵-۲-۱ سنگدانه

۱۱-۵-۲-۱ سنگدانه

انواع سنگدانه‌های قابل استفاده در بتن معمولی را می‌توان در بتن خودتراکم به کار برد. حداکثر اندازه سنگدانه مصرفی به ۲۰ میلی‌متر محدود می‌شود. بافت دانه‌بندی مخلوط سنگدانه باید بسیار ریز باشد.

توصیه می‌شود ترجیحاً از ماسه گردگوشه به همراه ذرات کافی ریزتر از ۰/۳ میلی‌متر (حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد وزن ماسه) استفاده شود، همچنین در روش ملی طرح مخلوط بتن، توان رابطه فولر تامسون اصلاح شده در مورد دانه‌بندی سنگدانه، بین ۰/۳۵ تا ۰/۱ بسته به ریزی مطلوب بتن و روانی آن انتخاب شود.

۱۱-۵-۳ مواد افزودنی

۱۱-۵-۳ مواد افزودنی

الف- ماده افزودنی فوق‌روان‌کننده - در ساخت بتن خودتراکم باید از ماده افزودنی شیمیایی فوق‌روان‌کننده استفاده شود.

الف- برای حفظ قابلیت پُرکنندگی و عبور کردن مخلوط بتن خودتراکم لازم است از ماده افزودنی فوق‌روان‌کننده استفاده کرد. معمول‌ترین نوع افزودنی فوق‌روان‌کننده که در ساخت بتن خودتراکم استفاده می‌شود، بر پایه انواع پلی‌کربکسیلات‌اترها است. هرچند می‌توان از فوق‌روان‌کننده‌های پایه نفتالینی و ملامینی نیز استفاده نمود، اگرچه ممکن است در برخی موارد عملکرد مناسبی نداشته باشند.

ب- مواد افزودنی شیمیایی اصلاح‌کننده گرانروی - مواد افزودنی اصلاح‌کننده گرانروی (VMA یا VEA) برای افزایش گرانروی و پایداری مخلوط بتن استفاده می‌شود.

ب- برای افزایش گرانروی مخلوط بتن می‌توان از پودر سنگ یا ماده افزودنی اصلاح‌کننده گرانروی یا ترکیبی از هر دو استفاده کرد. گاه در حین اجرا و در صورت مشاهده جداسدگی می‌توان از این مواد نیز استفاده نمود تا جداسدگی و آب‌انداختن بتن مهار شود.

پ- پودر سنگ (پُرکننده معدنی غیر فعال) - استفاده از انواع پودر سنگ به‌ویژه پودر سنگ آهک مجاز است. عدم رعایت مقدار مجاز رد شده از الک ۷۵ میکرومتر، که در استاندارد

پ- توصیه می‌شود که ذرات پودر سنگ کوچک‌تر از ۱۵۰ میکرومتر (۰/۱۵۰ میلی‌متر) باشند و بیش از ۷۰ درصد پودر از الک ۷۵ میکرومتر (الک نمره ۲۰۰) عبور کند.

متن اصلی

ملی ۳۰۲ برای ساخت بتن معمولی ذکر شده، به شرطی مجاز است که پودر رد شده از الک ۷۵ میکرومتر از نظر مواد زیان‌آور نظیر رس و شیل مطابق مقادیر مجاز ارایه شده در این استاندارد باشد.

در مواردی که برای افزایش گرانبوی و پایداری مخلوط بتن از پودر سنگ با ریزی کمتر از ۱۵۰ میکرومتر استفاده می‌شود، بهتر است مقدار آن ۵۰ تا ۱۵۰ کیلوگرم در متر مکعب بتن باشد. چنانچه پودر سنگ، حاوی ذرات درشت‌تری باشد، می‌توان این مقدار را افزایش داد، و وزن مواد درشت‌تر را جزو سنگدانه مصرفی محسوب کرد.

ت- مواد افزودنی پودری معدنی فعال - استفاده از انواع پوزولان اعم از طبیعی یا مصنوعی و سرباره‌ها در این نوع بتن مجاز است.

تفسیر/ توضیح

برخی از انواع پودر سنگ‌ها می‌توانند فعال باشند و منجر به ایجاد واکنش در بتن خودتراکم گردند.
مقادیر پودر سنگ ارایه شده در این آیین‌نامه جنبه راهنمایی دارد.

۱۱-۵-۳ طرح مخلوط

۱۱-۳-۵-۱ طرح مخلوط بتن خودتراکم باید مشابه بتن معمولی، براساس مقاومت و دوام مورد نظر تعیین شود. در تعیین طرح مخلوط باید خصوصیات رئولوژی (رفتار شناسی) و کارایی بتن با انجام آزمایش‌های تعیین شده در استانداردهای «الف» تا «ح» زیر بسته به مورد بررسی شود:

الف - جریان اسلامپ و T₅₀، استاندارد ملی ۱۱۲۷۰؛

ب- شاخص چشمی پایداری بتن خودتراکم، استاندارد ملی ۱۱۲۷۰؛

پ- آزمایش حلقه L، استاندارد ملی ۱۱۲۷۱؛

ت- آزمایش کیف V شکل، استاندارد ملی ۳۲۰۳-۹؛

ث- آزمایش جعبه L، استاندارد ملی ۳۲۰۳-۱۰؛

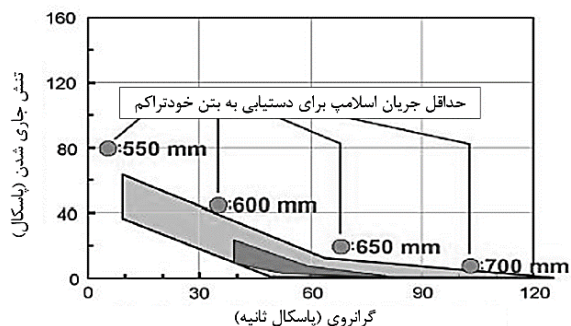
ج- مقاومت در برابر جدایش بتن با الک، استاندارد ملی ۱۱-۳۲۰۳؛

چ- پایداری بتن (روش ستون)، استاندارد ملی ۱۲۲۵۵؛

ح- مقاومت در برابر جدایش بتن خودتراکم با استفاده از آزمایش نفوذ، استاندارد ملی ۱۹۳۸۷.

۱۱-۵-۳ طرح مخلوط

ت ۱۱-۳-۵-۱ روش دقیق تعیین پارامترهای رئولوژی بتن خودتراکم، استفاده از دستگاه رنومتر است که محدوده‌هایی برای آن پیشنهاد می‌شود. با وجود آن که هنوز استانداردهای لازم و حدود مجاز نتایج آن در منابع معتبر تدوین نشده، اما محدوده‌هایی برای پارامترهای آن پیشنهاد گردیده است.

شکل ت ۱-۱۱ محدوده پیشنهادی پارامترهای رئولوژی (رفتارشناسی) و تناسب آن‌ها با مقادیر مختلف جریان اسلامپ

در شکل ت ۱-۱۱ محدوده قابل قبول برای تنش جاری شدن بین صفر تا ۶۰ پاسکال و برای گرانبوی بین ۱۰ تا ۱۲۰ پاسکال ثانیه می‌باشد. محدوده مطلوب برای تنش جاری شدن بین صفر تا ۲۵ پاسکال و برای گرانبوی بین ۴۰ تا ۸۰ پاسکال ثانیه پیشنهاد شده است.

برای سهولت، از آزمایش‌های جایگزین رنومتر برای تعیین پارامترهای رئولوژی بتن خودتراکم استفاده می‌شود. درباره تفسیر نتایج و

متن اصلی

تفسیر/توضیح

محدوده‌های توصیه شده زیر هنوز توافق کاملی وجود ندارد. تفسیر نتایج آزمایش‌ها و محدوده‌های توصیه شده برای دستیابی به بتن خودتراکم به شرح زیر است:

- جریان اسلامپ: معمولاً مقدار جریان اسلامپ بین ۵۵۰ تا ۷۵۰ میلی‌متر است. مقدار بیشتر نشانه حرکت بهتر بتن خودتراکم تحت وزن خود بوده و می‌تواند قالب را سریع‌تر پر کند. در موارد خاص با حداکثر اندازه سنگدانه ۱۲/۵ میلی‌متر یا کمتر و بافت دانه‌بندی فوق‌العاده ریز (در رابطه فولر-تامسون دارای n کمتر از ۰/۱۵) می‌توان به جریان اسلامپ تا ۸۵۰ میلی‌متر نیز دست یافت. به هر حال افزایش جریان اسلامپ می‌تواند خطر ناپایداری (جداشدگی و آب‌انداختن) بتن را زیادتر کند.

- T_5 : زمان بیشتر در آزمایش T_5 نشانه زیاد بودن گرانشی بتن است. اگر مقدار T_5 مساوی یا کمتر از ۲ ثانیه باشد، به مفهوم گرانشی کم مخلوط و بیشتر از ۵ ثانیه به معنی گرانشی زیاد مخلوط است. گرانشی خیلی کم احتمال جداشدگی را افزایش می‌دهد.

- شاخص چشمی پایداری: چنانچه نتیجه این آزمایش صفر تا یک باشد مناسب است و مقادیر بیشتر قابل قبول نخواهد بود.

- حلقه J: آزمایش حلقه J به دو صورت انجام می‌شود. در روش استاندارد ملی ۱۱۲۷۱، قطر پخش‌شدگی مخلوط در آزمایش جریان اسلامپ با قطر پخش‌شدگی به کمک حلقه J مقایسه می‌شود. این اختلاف باید از ۵۰ میلی‌متر کمتر باشد. توصیه می‌شود برای قطعات پرمیلگرد یا حرکت بتن در قالب به طول ۵ تا ۱۰ متر، این تفاوت به ۲۵ میلی‌متر محدود شود. در روش دیگر (روش اروپایی) اختلاف ارتفاع بین دو طرف حلقه اندازه‌گیری می‌شود. در این حالت بهتر است این اختلاف از ۱۰ میلی‌متر تجاوز نکند. هرچه اختلاف ارتفاع کمتر باشد، نشانه قابلیت عبور بیشتر مخلوط است.

- قیف V: نتیجه قیف V که نشانه گرانشی و جریان‌پذیری مخلوط بتن است، اگر کمتر از ۸ ثانیه باشد به مفهوم قابلیت مناسب پرمکنندگی است. چنانچه نتیجه این آزمایش خیلی کم باشد، احتمال جداشدگی وجود دارد. آزمایش قیف V را پس از ۵ دقیقه از پایان زمان آزمایش اولیه می‌توان تکرار کرد، در این حالت نتیجه حاصله نباید بیش از ۳ ثانیه از نتیجه اولیه زیادتر باشد. افزایش این مقدار می‌تواند نشان دهنده عدم پایداری بتن خودتراکم و جداشدگی آن باشد.

- جعبه L: نسبت به‌دست آمده در آزمایش جعبه L نباید کمتر از ۰/۸ باشد و نسبت ۱ به معنی قابلیت پرمکنندگی و عبور کردن کاملاً مطلوب است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

- آزمایش مقاومت در برابر جدادگی با الک: اگر نتیجه آزمایش کمتر از ۲۰ درصد باشد، نشان‌دهنده مقاومت قابل قبول و اگر کمتر از ۱۵ درصد باشد، نشان‌دهنده مقاومت مطلوب مخلوط، در مقابل جدادگی است.

- آزمایش پایداری بتن به روش ستون جدادگی: اگر مقدار جدادگی کمتر از ۱۰ درصد باشد، نتیجه آزمایش قابل قبول است. در صورتی که طول حرکت بتن در قالب کمتر از ۵ متر باشد، ممکن است مقدار کمتر از ۱۵ درصد نیز قابل قبول تلقی شود.

- آزمایش پایداری به روش نفوذ: نتیجه کمتر از ۱۰ میلی‌متر، مطلوب و کمتر از ۲۵ میلی‌متر، قابل قبول است.

ت ۱۱-۵-۳-۲ در انتخاب آزمایش‌های بند «پ» و «ت»، نوع قطعه و آرماتوربندی، وسیله بتن‌ریزی و غیره موثر می‌باشند.

ت ۱۱-۵-۳-۳ بدیهی است بکارگیری آزمایش‌های دیگر در کارگاه با توجه به امکانات موجود یا اهمیت کار بلا مانع است.

ت ۱۱-۵-۴ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۵-۴-۱ از وسایل لرزاننده برای بتن خودتراکم نباید استفاده کرد. گاه برای بتن‌هایی با جریان اسلامپ کمتر از ۵۵۰ میلی‌متر از لرزش مختصری استفاده می‌شود زیرا این بتن در چهارچوب بتن خودتراکم جای نمی‌گیرد و بتن آسان تراکم تلقی می‌شود. همچنین گاه در مورد دیوار و ستون اجازه داده می‌شود از لرزش قالب برای ایجاد تراکم مختصر در بتن‌های خودتراکم استفاده شود تا هوای مجاور قالب خارج شود و نمای بهتری حاصل شود. در برخی موارد از ضربات چکش لاستیکی بر قالب، استفاده می‌شود.

ت ۱۱-۵-۴-۲ امروزه سعی می‌شود برای ساخت بتن خودتراکم در کارگاه‌ها از تجهیزات بتن‌سازی تمام خودکار استفاده شود. چنانچه قرار باشد از رطوبت سنجی سریع در کارگاه استفاده شود برای محاسبه مقادیر سنگدانه‌های مرطوب و آب مصرفی جهت ساخت بتن باید از نفرات متخصص‌تر استفاده کرد.

۱۱-۵-۳-۲ در تعیین طرح مخلوط بتن، معمولاً آزمایش‌های «الف» تا «ت» زیر کافی است، ولی استفاده از آزمایش‌های دیگر نیز می‌تواند در دستور کار قرار گیرد:

الف- جریان اسلامپ، T₅₀ و شاخص چشمی پایداری؛

ب- آزمایش حلقه J یا جعبه L (بر حسب مورد)؛

پ- آزمایش قیف V؛

ت- یکی از آزمایش‌های جدادگی (پایداری) بتن (بر حسب مورد).

۱۱-۵-۳-۳ در کنترل بتن در کارگاه در حین اجرا، لازم است حداقل از آزمایش جریان اسلامپ و شاخص چشمی پایداری استفاده شود.

ت ۱۱-۵-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۵-۴-۱ تمام الزاماتی که در اجرای بتن معمولی در این آیین‌نامه ذکر شده، برای بتن خودتراکم نیز باید رعایت شود. حساسیت مخلوط بتن خودتراکم به تغییرات جزئی مصالح از نظر کیفی و کمی بیشتر از بتن معمولی است. بدین علت این الزامات باید با دقت بیشتری اعمال شوند.

۱۱-۵-۴-۲ در ابتدای کار باید رطوبت سنجی سنگدانه‌ها بویژه ماسه انجام شود و نتایج آن در محاسبه مقادیر سنگدانه‌های مرطوب و آب مصرفی برای ساخت در نظر گرفته شود. در ادامه کار هر ۴ ساعت یکبار باید رطوبت سنجی تکرار و اصلاح نتایج انجام شود. بدیهی است در صورت استفاده از رطوبت سنجی

متن اصلی

خودکار در تجهیزات بتن سازی تمام خودکار این عملیات بطور مرتب برای هر نوبت بتن سازی انجام می شود.

۱۱-۴-۳ بتن های خودتراکم معمولا چسبنده هستند. توصیه می شود برای پرداخت سطح بتن از ابزار چوبی استفاده نشود، و ابزارهای فلزی مانند ماله فلزی بکار گرفته شود.

۱۱-۴-۴ فشار جانبی قالب برای بتن خودتراکم باید برابر با فشار هیدرواستاتیک طبق **رابطه ۱-۱۱** در نظر گرفته شود.

$$P = \rho gh \quad (\text{رابطه ۱-۱۱})$$

۱۱-۴-۵ در مواردی که دستگاه نظارت تشخیص دهد، و یا انجام آزمایش نشان دهد که فشار جانبی قالب متفاوت از **رابطه ۱-۱۱** است، می توان از آن فشار جانبی در طراحی قالب استفاده کرد.

۱۱-۴-۶ در مواردی که نرخ ارتفاعی بتن ریزی بیش از ۵ متر بر ساعت باشد و یا مخلوط بتن از پایین قالب پمپ شود، احتمال افزایش فشار جانبی، بیشتر از فشار هیدرواستاتیک وجود دارد.

۱۱-۴-۷ مدت مورد نیاز برای مخلوط کردن بتن خودتراکم طولانی تر از بتن معمولی است. مدت اختلاط و ترتیب ریختن مصالح به درون مخلوط کن باید بر اساس تجربه و نتایج مخلوط آزمایشی تعیین شود.

۱۱-۴-۸ طول مجاز حرکت افقی بتن خودتراکم با «پایداری مطلوب» باید به ۱۰ متر محدود شود. در شرایطی که «پایداری قابل قبول» است، این طول باید به ۵ متر محدود شود. در مواردی که مطالعات کافی نشان دهد که حرکت افقی با طول بیشتر از مقادیر اشاره شده منجر به ناهمگنی و جداسدگی و افزایش هوای محبوس بتن نمی شود، می توان طول مجاز حرکت افقی بتن را افزایش داد.

۱۱-۴-۹ ارتفاع مجاز سقوط آزاد بتن خودتراکم بستگی به مشخصات بتن دارد و معمولا به ۵ متر محدود می شود. افزایش ارتفاع ریختن آزاد بتن بدون ناوه سقوطی، منجر به افزایش هوای حبس شده در بتن و ایجاد حفرات سطحی در مجاورت قالب می شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۴-۲ بافت چوبی ابزار پرداخت سبب کنده و قلوه کن شدن سطح بتن چسبنده می شود. اما ابزارهای فلزی به دلیل بافت صاف، بدون اشکال هستند.

ت ۱۱-۴-۶ چنانچه نرخ ارتفاعی بتن ریزی از بالا، بیش از ۵ متر بر ساعت باشد احتمال عدم خروج هوا از بتن و همچنین ایجاد حفرات هوای سطحی در مجاورت قالب وجود دارد.

ت ۱۱-۴-۷ بر اساس مخلوط های آزمایشی باید روشی برای ترتیب ریختن مصالح به درون مخلوط کن و همچنین مدت اختلاط در تولید بتن مشخص شود تا تغییرات پیمانانه به پیمانانه بتن به حداقل برسد. با توجه به نوع و مقدار مواد سیمانی و روانی بتن، معمولا مدت اختلاط مناسب بین ۱ تا ۲ دقیقه پس از ریختن آخرین جز بتن در دیگ مخلوط کن است.

ت ۱۱-۴-۸ با افزایش طول حرکت افقی بتن، احتمال جداسدگی دینامیکی افزایش یافته و ممکن است هوای محبوس نیز افزایش یابد.

ت ۱۱-۴-۹ استعداد جداسدگی با کاهش گرانیروی افزایش می یابد، همچنین حداکثر ارتفاع ریختن بتن به کمک ناوه سقوطی دارای محدودیت خاصی نمی باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۴-۵-۱۰ بهترین روش ریختن بتن خودتراکم، پمپ کردن آن از تراز پایین قالب دیوار یا ستون می‌باشد.

ت ۱۱-۴-۵-۱۰ باید محل مناسبی برای اتصال لوله پمپ به قالب تعبیه شود تا بتوان در پایان پمپ کردن، آن را مسدود و لوله پمپ را جدا نمود.

۱۱-۴-۵-۱۱ توصیه می‌شود ریختن بتن خودتراکم از یک نقطه در دال، تیر یا دیوار شروع شود و محل آن تغییر نکند.

با پمپ کردن بتن خودتراکم از تراز پایین قالب عمودی، هوای کمتری در بتن باقی می‌ماند و نمای مطلوب‌تری حاصل می‌شود.

۱۱-۴-۵-۱۲ با توجه به خشک‌شدگی سریع سطح بتن خودتراکم، لازم است حفاظت اولیه از سطح بتن برای جلوگیری از تبخیر، در اسرع وقت انجام شود تا سطح بتن ترک نخورد.

ت ۱۱-۴-۵-۱۱ بدیهی است امکان بتن‌ریزی از چند نقطه با وسایل مختلف بطور همزمان وجود دارد.

ت ۱۱-۴-۵-۱۲ از آنجا که بتن خودتراکم نباید آب انداختن مشهودی داشته باشد، سطح آن ممکن است خیلی زودتر از بتن‌های معمولی خشک شود و ترک بخورد. به‌ویژه در مناطق خشک یا مناطق گرم و خشک و یا در صورت وزش باد و تابش مستقیم آفتاب، مشکلات بیشتری ایجاد می‌شود و بلافاصله پس از ریختن بتن باید اقدامات لازم را انجام داد.

۱۱-۶ بتن پاششی

ت ۱۱-۶ بتن پاششی

۱۱-۶-۱ کلیات

ت ۱۱-۶-۱ کلیات

۱۱-۶-۱-۱ بتن پاششی بتنی است که با دستگاه‌های مخصوص پاشش بتن بر روی سطوح، پاشیده می‌شود تا لایه‌های متراکم، خود نگهدار و باربر ایجاد کند.

ت ۱۱-۶-۱-۱ این بتن با عناوین دیگری همچون بتن پاشیدنی یا بتن پاشیده نیز شناخته می‌شود. در مواردی که شکل کار پیچیده، قالب‌بندی مشکل و پر هزینه یا تعمیر و بهسازی ساختمان‌ها و پل‌ها و پایدارسازی گودها و تونل‌ها مد نظر باشد، از این نوع بتن استفاده می‌شود. استفاده از این نوع بتن به تجربه، تجهیزات مناسب و کارگران فنی متخصص به‌ویژه در امر بتن‌پاشی نیاز دارد. اجرای بتن به‌صورت سطوح منحنی شکل و قوسی با این روش، کاربرد روزافزونی یافته است.

در این آیین‌نامه صرفاً بتن پاششی سازه‌ای مورد بحث قرار گرفته است. به هر حال گاه از این نوع بتن، برای حفاظت غیر سازه‌ای نیز استفاده می‌شود.

۱۱-۶-۱-۲ این نوع بتن به دو صورت تر و خشک قابل اجرا است. استفاده از هر یک از این دو روش با توجه به محدودیت و مزایای آن‌ها و امکانات موجود، توسط مهندس مشاور انتخاب می‌شود.

ت ۱۱-۶-۱-۲ در بتن پاششی به روش خشک، ماده چسباننده، سنگدانه‌ها و در صورت لزوم مواد افزودنی خشک به‌طور کامل مخلوط و به داخل دستگاه تغذیه کننده مکانیکی مخصوص یا بتن‌پاش ریخته می‌شود. مخلوط از طریق دستگاه‌های مجهز به وسایل اندازه‌گیری، با فشار هوا به داخل شیلنگ و افشانک منتقل می‌شود. در افشانک، آب (با افزودنی یا بدون افزودنی) به مخلوط خشک اضافه و با فشار به سطح مورد نظر پاشیده می‌شود.

- در بتن پاششی به روش تر، مواد تشکیل دهنده، آب و افزودنی (در صورت لزوم) به‌طور کامل مخلوط شده و سپس توسط دستگاه پاشش بر سطوح مورد نظر پاشیده می‌شود. مزایای این روش همگنی بیشتر،

متن اصلی

تفسیر/توضیح

مناسب بودن برای تعمیر در مناطق خورنده و برای دستیابی به دوام، گرد و غبار کمتر، کنترل دقیق‌تر نسبت آب به سیمان، امکان اضافه کردن برخی افزودنی‌ها به بتن قبل از پاشش و پس زدگی و هدر رفت کمتر می‌باشد. از محدودیت‌های این روش می‌توان به گرانی تجهیزات، آشنایی کمتر با عدم امکان توقف‌های نسبتاً طولانی، وزن بیشتر شیلنگ انتقال بتن و حمل در فواصل زمانی و مکانی نسبتاً کوتاه‌تر اشاره کرد.

- روش خشک با توجه به مزایایی همچون: ارزانی تجهیزات، آشنایی بیشتر مجریان، امکان توقف‌های نسبتاً طولانی، امکان پاشش‌های پراکنده و کم حجم، امکان تغییر لحظه‌ای آب مخلوط توسط مسئول پاشش در نقاط مختلف، حمل در فواصل طولانی‌تر از نظر زمانی و مکانی، سهولت بیشتر در جابجایی شیلنگ، پاشش بهتر سبکدانه‌ها و سنگدانه‌های نسوز، امکان بکارگیری مواد افزودنی پودری به مخلوط خشک و افزودن مواد تند گیر و آنی‌گیر کننده‌ها در سر لوله، رواج بیشتری دارد. محدودیت این روش همگنی کمتر، ایجاد گرد و غبار بیشتر در حین اجرا، مناسب نبودن آن برای تعمیر در مناطقی که دوام بیشتری مد نظر است و پس زدگی و هدر رفت بیشتر می‌باشد.

۱۱-۶-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۶-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۶-۲-۱ سیمان - از انواع سیمان پرتلند و آمیخته می‌توان در ساخت بتن پاششی استفاده کرد.

ت ۱۱-۶-۲-۱ استفاده از انواع سیمان آمیخته به دلیل ایجاد حالت خمیری بهتر و حفظ آب بیشتر، توصیه می‌شود.

۱۱-۶-۲-۱ سنگدانه - حداکثر اندازه اسمی سنگدانه مصرفی به ۲۰ میلی‌متر محدود می‌شود، گرچه توصیه می‌شود برای کاهش هدر رفت مصالح، این مقدار از ۱۲/۵ میلی‌متر تجاوز نکند.

ت ۱۱-۶-۲-۱ استفاده از حداکثر اندازه بزرگتر به برگشت و هدر رفت بیشتر مصالح منجر می‌شود. همچنین بافت دانه‌بندی مخلوط سنگدانه باید تا حد امکان ریز باشد (مطابق دانه‌بندی **جدول ت ۱۱-۲**).

مخلوط سنگدانه درشت و ریز باید از مقدار کافی ذرات ریز برخوردار باشد تا برگشت و هدر رفت مصالح کمتر شود.

جدول ت ۱۱-۲ دانه‌بندی پیشنهادی مخلوط سنگدانه برای بتن پاششی

اندازه الک، mm	درصد تجمعی عبوری	
	دانه‌بندی ۱	دانه‌بندی ۲
۱۲/۵	-	۱۰۰
۹/۵	۱۰۰	۹۰-۱۰۰
۴/۷۵	۹۵-۱۰۰	۷۰-۸۵
۲/۴	۸۰-۹۸	۵۰-۷۰
۱/۲	۵۰-۸۵	۳۵-۵۵
۰/۶۰۰	۲۵-۶۰	۲۰-۳۵
۰/۳۰۰	۱۰-۳۰	۸-۲۰
۰/۱۵۰	۲-۱۰	۲-۱۰

در مواردی که ضخامت قطعه یا پوشش بتن روی میلگرد خیلی کم باشد یا نیاز به کاهش مقدار برگشت و هدر رفت بتن وجود داشته باشد استفاده از دانه‌بندی رده ۱ کاربرد جدی‌تری خواهد داشت.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱۱-۶-۲-۳ مواد افزودنی:

۱۱-۶-۲-۳-۱ مواد افزودنی شیمیایی - در اغلب موارد می توان از افزودنی های زودگیرکننده مخصوص بتن پاشی، به ویژه در روش خشک استفاده نمود. در روش تر می توان از افزودنی های روان کننده نیز استفاده کرد.

۱۱-۶-۲-۳-۲ مواد افزودنی پودری معدنی - از انواع مواد پودری معدنی فعال شامل، سرباره ها و پوزولان ها و مواد پودری غیر فعال مانند پودرسنگ می توان استفاده نمود.

۱۱-۶-۲-۳ بهتر است برای استفاده از افزودنی های زودگیرکننده در بتن پاشی به روش تر، این مواد به وسیله شیلنگی که به افشانک متصل است به مخلوط اضافه شود، زیرا افزودن این مواد به بتن تر قبل از انتقال به افشانک می تواند منجر به گیرش سریع بتن و انسداد لوله ها شود، مگر اینکه از مواد زودگیر کننده پودری در مخلوط خشک استفاده شود. در بسیاری از موارد توصیه می شود از زودگیرکننده هایی که قلیایی نیستند استفاده شود تا ایمنی نفرات رعایت شود.

معمولا استفاده از مواد پودری معدنی فعال یا غیر فعال منجر به افزایش چسبندگی بتن و به تبع آن کاهش برگشت و هدر رفت مصالح می شود. همچنین با جایگزینی بخشی از سیمان مصرفی با مواد پودری فعال می توان مصرف سیمان را کاهش داد.

۱۱-۶-۳ طرح مخلوط

۱۱-۶-۳ طرح مخلوط

۱۱-۶-۳-۱ طرح مخلوط بتن پاششی برای دستیابی به مقاومت مورد نظر یا مشخصات مورد نیاز دیگر، باید توسط پیمانکار تهیه شود. مشخصات دیگری که ممکن است توسط مهندس مشاور تعیین شوند عبارتند از:

الف- حداقل و حداکثر مقدار مواد سیمانی؛

ب- حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی؛

پ- مقاومت خمشی؛

ت- طاقت؛

ث- مقاومت اولیه کوتاه مدت؛

ج- نفوذپذیری؛

چ- جذب آب؛

ح- چسبندگی به بستر؛

خ- میزان هدر رفت مجاز.

۱۱-۶-۳-۱ مقدار مواد سیمانی در بتن پاششی معمولا بین ۳۷۵ تا ۵۵۰ کیلوگرم در متر مکعب است. مقدار مواد سیمانی مورد نیاز تابع حداکثر اندازه سنگدانه و بافت دانه بندی آن است. برای کاهش برگشت مصالح و افزایش انسجام بتن پاششی می توان مقدار مواد سیمانی را افزایش داد که خود می تواند به جمع شدگی بیشتر نیز منجر شود.

۱۱-۶-۴ ارزیابی قبل از ساخت

۱۱-۶-۴ ارزیابی قبل از ساخت

۱۱-۶-۴-۱ قبل از اجرای پروژه باید مطالعات و آزمایش های کافی در خصوص مشخصات مواد و مصالح، طرح مخلوط بتن، کیفیت بتن، روش اجرا و عملکرد مسئول پاشش، توسط پیمانکار انجام شود و به تایید دستگاه نظارت برسد.

۱۱-۶-۴-۱ در این مرحله لازم است، مصالح، نسبت های مخلوط، تجهیزات، فرآیند ساخت و متصدیان پاشش، ارزیابی و انتخاب شوند.

۱۱-۶-۴-۲ مصالح مصرفی، طرح مخلوط، تجهیزات، فرآیند ساخت و مسئول پاشش، باید به گونه ای انتخاب شوند که ضمن

۱۱-۶-۴-۲ بخشی از بتن در هنگام پاشش به دلیل برگشت و ریزش مصالح هدر می رود. اتلاف مصالح به دلیل مسائل اقتصادی و

متن اصلی

دستیابی به مشخصات مکانیکی، دوام و سایر خواسته‌های مورد نظر، مقدار مصالح هدر رفته در بتن پاشی، به حداقل برسد.

۱۱-۴-۶-۳ برای ارزیابی کیفیت بتن پاششی، باید پانل‌های آزمایشی طبق استاندارد ملی ۱۸۷۱۷-۱ تهیه شوند. این پانل‌ها جداگانه برای هر طرح مخلوط بتن، هر جهت پاشش و هر مسئول پاشش، تهیه شود. به عبارت دیگر ساخت پانل‌های آزمایشی باید منطبق با شرایط واقعی در پروژه باشد. این پانل‌ها باید طبق استاندارد ذکر شده، در شرایط کارگاهی عمل‌آوری شده و برای انجام آزمایش‌های لازم به آزمایشگاه منتقل گردند.

۱۱-۴-۶-۴ آزمون‌های مربوط به بتن پاششی سخت‌شده باید به صورت مغزه‌ها یا منشورهای برش خورده از پانل‌های آزمایشی مطابق با استاندارد ملی ۱۲۳۰۶ تهیه و آزمایش‌های مقاومت فشاری، مقاومت خمشی و غیره، بر حسب الزامات فنی پروژه، بر روی آن‌ها انجام شود. در رابطه با قطر و سایر ابعاد آزمون‌ها، به استاندارد ذکر شده، مراجعه شود. این آزمون‌ها باید فاقد میلگرد باشند.

۱۱-۴-۶-۵ در موارد استفاده از الیاف در بتن پاششی باید ضوابط مربوط به بتن الیافی مطابق **بند ۳-۳-۱۰** نیز رعایت شود.

۱۱-۴-۶-۶ برای بررسی کیفیت در برگرفتن میلگرد توسط بتن پاششی و کیفیت ظاهری آن‌ها باید پانل‌های آزمایشی که حاوی آرماتور مورد نظر باشد، بر طبق استاندارد ملی ۱۸۷۱۷-۱ تهیه شوند. در این پانل‌ها باید قطر و آرایش آن‌ها مشابه پروژه باشد. مغزه‌های تهیه شده باید حاوی میلگرد باشد. دستگاه نظارت باید با مشاهده ظاهری مغزه‌ها، به خصوص نواحی اطراف میلگردها، کیفیت بتن پاششی اجرا شده را بررسی کند. برای این آزمایش‌ها، قطر مغزه‌ها باید حداقل ۹۴ میلی‌متر و ارتفاع آن برابر با ضخامت پانل باشد.

۱۱-۴-۶-۷ در مواردی که پانل آزمایشی **بند ۱۱-۴-۶-۶** مردود شود، می‌توان یک پانل دیگر را تهیه و آزمایش کرد. اگر پانل جدید مورد قبول باشد کار ادامه پیدا می‌کند. در غیر این صورت

تفسیر/توضیح

زیست محیطی، مطلوب نیست و مجدداً نباید از این مصالح برای عملیات پاشش استفاده کرد.

حداکثر هدر رفت برای سطوح قائم ۲۵ درصد و برای سطوح افقی بالاسر ۴۰ درصد توصیه می‌شود. برای سطوح افقی رو به پائین نمی‌توان مقدار هدر رفت را به درستی تعیین نمود.

ت ۱۱-۴-۶-۳ علاوه بر نسبت‌های مخلوط، جهت پاشش نیز در کیفیت بتن پاششی تاثیر گذار است. به همین دلیل باید پانل‌های آزمایشی برای سطوح کف، سقف، قائم و مایل (در صورت لزوم)، به طور جداگانه تهیه و آزمایش شوند.

ت ۱۱-۴-۶-۴ برای بررسی مقاومت فشاری از مغزه‌های بتنی و برای مقاومت خمشی از آزمون‌های منشوری برش خورده استفاده می‌شود. گاه مغزه‌ها یا سایر آزمون‌های دارای میلگرد برای مشاهده جداشدگی یا اطمینان از پرشدگی زیر آرماتورها و سایر موارد مورد استفاده قرار می‌گیرد.

ت ۱۱-۴-۶-۵ استفاده از الیاف در بتن پاشی متداول است. این الیاف معمولاً سبب بهبود خواص مکانیکی مانند مقاومت در برابر ضربه، طاقت و مقاومت خمشی می‌شوند. همچنین استفاده از الیاف باعث کاهش برگشت و هدر رفت مصالح می‌شود.

متن اصلی

باید فرآیند ساخت، طرح مخلوط، مسئول پاشش یا تجهیزات پاشش اصلاح شوند.

۱۱-۶-۵ ارزیابی و پذیرش در حین ساخت

۱۱-۶-۵-۱ برای آزمایش مقاومت فشاری در هر طرح مخلوط بتن پاششی، باید به ازای هر ۳۰ متر مکعب بتن یا ۱۵۰ متر مربع سطح پاشیده شده، هر کدام تعداد نوبت‌های نمونه‌برداری بیشتری را به دست دهد، حداقل یک نوبت نمونه‌برداری و برای آزمایش‌های دوام باید از هر ۱۵۰ متر مکعب بتن یا هر ۷۵۰ متر مربع سطح، هر کدام تعداد نوبت‌های نمونه‌برداری بیشتری را به دست دهد، حداقل یک نوبت نمونه‌برداری انجام شود.

۱۱-۶-۵-۲ در هر نوبت کاری باید حداقل یک نوبت نمونه‌برداری از هر رده و هر نوع، برای آزمایش مقاومت فشاری انجام شود.

۱۱-۶-۵-۳ نمونه‌برداری را می‌توان از محل بتن اجرا شده یا از پانل‌های آزمایشی، تهیه و نگهداری شده مطابق با استاندارد ملی ۱-۱۸۷۱۷، انجام داد. این پانل‌ها باید مطابق استاندارد در شرایط کارگاهی عمل‌آوری شوند و برای انجام آزمایش‌های لازم به آزمایشگاه منتقل گردند.

۱۱-۶-۵-۴ نمونه‌ها باید به صورت مغزه یا منشور مطابق با استاندارد ملی ۱۲۳۰۶ تهیه و آزمایش شوند.

۱۱-۶-۵-۵ در مواردی که نمونه‌برداری از محل بتن اجرا شده انجام می‌شود، محل مغزه یا منشور برش خورده نباید با بتن پاششی پر شود. این محل باید با بتن معمولی با مشخصات مشابه بتن پاششی اجرا شده، پر شود و عمل‌آوری محل پر شده نیز طبق ضوابط بخش عمل‌آوری باشد.

۱۱-۶-۵-۶ هر نمونه‌برداری مقاومت فشاری، شامل سه مغزه است. برای ارزیابی مقاومت فشاری، مغزه‌هایی که از پانل‌های آزمایشی اخذ می‌شوند باید حداقل دارای قطر ۷۵ میلی‌متر باشند، مگر اینکه مهندس مشاور مشخصات دیگری را ذکر کرده باشد.

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۶-۵ ارزیابی و پذیرش در حین ساخت

ت ۱۱-۶-۵-۱ نمونه‌برداری به منظور کنترل کیفیت بتن اجرا شده در پروژه انجام می‌گیرد.

ت ۱۱-۶-۵-۳ توصیه می‌شود جهت جلوگیری از آسیب‌رسانی به سازه اصلی، از پانل‌های آزمایشی نمونه‌برداری به صورت مغزه یا تیر بریده شده استفاده شود.

ت ۱۱-۶-۵-۶ به هر حال نسبت ارتفاع به قطر مغزه باید حداقل برابر یک باشد.

حداقل قطر مغزه معمولاً باید سه برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه‌های مصرفی در بتن باشد. چنانچه بتوان از قطرهای بیشتر استفاده کرد، نتایج معتبرتری بدست می‌آید.

مقاومت مشخصه بتن پاششی برای حداقل قطر مغزه ۹۴ میلی‌متری تعریف می‌شود و معمولاً نیاز به تبدیل مقاومت به قطر استوانه استاندارد وجود ندارد. چنانچه طراح پروژه مقاومت مشخصه را برای قطر خاص دیگری تعریف کند، می‌توان نتایج مغزه‌های مورد نظر را

متن اصلی

تفسیر/توضیح

نیز بدون تبدیل بکار برد. به هر حال توصیه می شود، طراح پروژه با در نظر گرفتن تفاوت مقاومت مغزه های با قطرهای مختلف مقاومت فشاری مشخصه مورد نظر را تعیین کند.

ت ۱۱-۶-۵-۷ ضوابط پذیرش مربوط به بتن معمولی که در بند ۸-۴ آمده است، برای بتن پاششی موضوعیت ندارد. مگر اینکه از مخلوط بتن پاششی به روش تر قبل از پاشش، نمونه برداری انجام شود و آزمون های مقاومتی، قالب گیری شود. در این حالت پذیرش بتن بصورت عادی انجام می شود.

۱۱-۶-۵-۷ معیار پذیرش مقاومت فشاری در بتن پاششی، برآورده کردن هر دو ضابطه زیر است:

الف- میانگین مقاومت فشاری یک مجموعه سه تایی مغزه که از هر پانل آزمایشی یا محل بتن اجرا شده به دست آمده، باید بیشتر یا مساوی ۸۵ درصد مقاومت مشخصه باشد.
ب- مقاومت هیچ مغزه ای نباید کمتر از ۷۵ درصد مقاومت مشخصه باشد.

۱۱-۶-۵-۸ دوام مغزه بتن پاششی در صورت برآورده شدن ضوابط «الف» و «ب» زیر قابل پذیرش است، مگر آن که در مشخصات فنی پروژه ضابطه دیگری ارایه شده باشد:

الف: میانگین نتایج مغزه ها نباید از $0/80$ معیار حداقل آزمایش دوام مشخصه کمتر یا از $1/25$ برابر معیار حداکثر آزمایش دوام مشخصه بیشتر شود.

ب: نتیجه هیچ یک از مغزه ها نباید از $0/67$ معیار حداقل آزمایش دوام مشخصه کمتر یا از $1/5$ برابر معیار حداکثر آزمایش دوام مشخصه بیشتر شود.

ت ۱۱-۶-۵-۸ مشاور می تواند آزمایش ها و معیارهای پذیرش دیگری را با توجه به آیین نامه های معتبر تعیین کند.

۱۱-۶-۵-۹ مهندس مشاور می تواند معیارهای پذیرش دیگری غیر از مقاومت فشاری مانند: ضخامت، مقاومت خمشی و چسبندگی به بستر را برای بتن تعیین کند. همچنین در مواردی که بتن پاششی به صورت تر اجرا می شود، مهندس مشاور می تواند الزاماتی برای نمونه گیری و ارزیابی بتن مانند: درصد حباب هوا، اسلایم و دمای بتن تازه و مقاومت بتن سخت شده و غیره، قبل از پاشش آن را مشخص کند.

ت ۱۱-۶-۶ الزامات اجرایی

۱۱-۶-۶ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۶-۶-۱ آماده سازی محل بتن ریزی

۱۱-۶-۶-۱ آماده سازی محل بتن ریزی

ت ۱۱-۶-۶-۱-۱ آب اضافی را می توان با هوای پرفشار از سطح زدود.

۱۱-۶-۶-۱-۱ در مواردی که بتن پاششی بر روی خاک یا سنگ یا هر سطح جذابی اجرا می شود، باید آن سطح بلافاصله قبل از پاشش مرطوب شده، و به صورت اشباع با سطح خشک درآید.

ت ۱۱-۶-۶-۱-۲ گاه می توان به جای اشباع سطح با آب، از دوغاب حاوی لاتکس یا اپوکسی استفاده کرد.

۱۱-۶-۶-۱-۲ در مواردی که بتن پاششی بر روی سطوح بتنی یا مصالح بنایی اجرا می شود، باید تمام بخش های سست و معیوب و آغشته به آلودگی که سبب عدم چسبندگی می شود

متن اصلی

برداشته شوند. بلافاصله قبل از پاشش باید سطح بتن یا بنایی، مرطوب شود و به حالت نزدیک به اشباع با سطح خشک در آید. همچنین سطوح صیقلی باید مضرس شود.

۱۱-۶-۶-۳-۱-۱ سطوح میلگردها باید عاری از بتن سخت‌شده قبلی و آلودگی‌هایی باشند که مانع چسبندگی آن‌ها به بتن پاششی می‌گردند.

۱۱-۶-۶-۴-۱-۱ قالب‌های پروژه باید دارای مقاومت کافی در برابر تغییر شکل‌های زیاد و اتکای کافی باشند تا در طول پاشش ثابت باقی بمانند.

۱۱-۶-۶-۵-۱-۱ میلگردها باید به گونه‌ای نصب شوند که بتن پاششی به خوبی اطراف میلگردها را در بر بگیرد. فاصله آزاد بین میلگردها نباید از ۵۰ میلی‌متر کمتر باشد.

۱۱-۶-۶-۶-۱-۱ برای رسیدن به ضخامت مورد نظر، باید از میله‌های راهنما یا هر وسیله مناسب دیگری استفاده کرد.

۱۱-۶-۶-۲-۶-۲ عملیات پاشش

۱۱-۶-۶-۱-۲-۱ بتن پاشی باید ابتدا در گوشه‌ها و تورفتگی‌ها و همچنین از پایین به بالا اجرا شود.

۱۱-۶-۶-۲-۲-۲ سرعت تخلیه مصالح درون دستگاه پاشش و فشار هوا در افشانک دستگاه باید یکنواخت باشد تا جریانی پایدار و مداوم برای بتن در حال پاشش به وجود آید. سرعت پاشش و فاصله افشانک باید به گونه‌ای باشد که تراکمی مطلوب با حداقل مصالح هدر رفته تأمین شود.

۱۱-۶-۶-۳-۲-۱ بتن باید به صورت عمود بر سطح و در گوشه‌ها در راستای نیمساز گوشه‌ها پاشیده شود. همچنین حرکت موضعی افشانک به هنگام پاشش باید به صورت دایره‌ای یا بیضوی با قطر کوچک باشد.

۱۱-۶-۶-۴-۲-۱ بتن پاششی باید اطراف میلگرد را به خوبی در بر گیرد و پوششی با ضخامت لازم به وجود آورد. پاشش را باید از پشت میلگردها شروع کرد و با افزایش ضخامت بتن پاشیده شده، میلگردها را نیز درون بتن مدفون کرد.

۱۱-۶-۶-۵-۲-۱ بتن پاششی خشک باید تا ۹۰ دقیقه پس از اختلاط مصالح، پاشیده شود. بتن پاششی تر باید تا ۴۵ دقیقه

تفسیر/توضیح

سطح مورد نظر را می‌توان با وسایل دستی، ماسه‌پاشی یا آب پرفشار زبر و خشن نمود.

ت ۱۱-۶-۶-۳-۱-۱ زنگ و بتن سخت‌شده روی میلگردها را می‌توان با آب پرفشار یا ماسه‌پاشی پاک کرد. چربی‌ها باید با مواد مناسب یا بخار آب زدوده شوند.

ت ۱۱-۶-۶-۵-۱-۱ توصیه می‌شود، در هنگام طراحی، تا حد امکان از میلگردهای با قطر کمتر و مقاومت بیشتر استفاده شود.

۹-۶-۲ عملیات پاشش

ت ۱۱-۶-۶-۱-۲-۱ نور و تهویه کافی باید برای انجام عملیات پاشش تأمین شود. همچنین باید از طرح مخلوط تأیید شده برای عملیات بتن‌پاشی استفاده شود.

ت ۱۱-۶-۶-۳-۲-۱ برای پاشیدن بتن به زیر میلگردها، افشانک باید به صورت مایل درآید.

ت ۱۱-۶-۶-۴-۲-۱ در غیراین صورت کیفیت بتن پشت میلگرد مناسب نخواهد بود و بتن بیشتری هنگام پاشش هدر می‌رود و امکان ترک خوردگی در سطح بتن و درست در بالای سر میلگرد افزایش می‌یابد.

ت ۱۱-۶-۶-۵-۲-۱ یکی از مزایای مهم روش خشک معطلی مواد قبل از پاشش است، چنانچه سنگدانه‌های مصرفی رطوبتی کمتر از اشباع با سطح خشک داشته باشند، مدت ذکر شده در این آیین‌نامه می‌تواند

متن اصلی

پس از مخلوط کردن آن به شرط داشتن کارائی لازم، اعمال شود.

۱۱-۶-۶-۲-۶ در صورت ریزش و انباشته شدن بتن پاششی در محل‌های ناخواسته‌ای درون قالب، باید این مواد قبل از پاشش بتن در این نواحی با فشار هوا یا وسایل مناسب دیگر زدوده شوند.

۱۱-۶-۶-۲-۷ در صورت وزش باد شدید به نحوی که بر جهت جریان پاشش تاثیر بگذارد، باید عملیات پاشش متوقف شود.

۱۱-۶-۶-۲-۸ از مصالح برگشتی و هدر رفته، نباید دوباره در عملیات پاشش استفاده کرد.

۱۱-۶-۶-۲-۹ تخلخل موجود در سطح بتن پاششی اجرا شده را باید قبل از سخت شدن و اجرای لایه‌های بعدی با ماله‌کشی برطرف نمود. بتن پاششی، قبل از اجرای لایه بعدی باید به اندازه کافی سفت شده باشد. اگر بتن پاششی اجرا شده سخت شده باشد، باید قبل از اجرای لایه بعدی سطح آن را از مصالح سست و موادی که ممکن است چسبندگی به لایه بعدی را دچار مشکل کند، زدود و نزدیک به حالت اشباع با سطح خشک درآورده شود.

۱۱-۶-۶-۲-۱۰ دمای بتن پاششی نباید بیشتر از ۳۲ درجه سلسیوس باشد و دمای سطوح پاشش و میلگردها در هنگام پاشش نیز نباید بالاتر از ۴۰ درجه باشد، مگر آن‌که مطالعات قبلی نشان دهد که کیفیت لازم در دماهای بیشتر قابل دستیابی است.

۱۱-۶-۶-۳-۱۱ چنانچه دمای محیط کمتر از ۵ درجه سلسیوس باشد، باید عملیات پاشش متوقف، یا تمهیداتی برای محافظت از بتن پاششی در حال اجرا اعمال شود. همچنین نباید بتن پاششی بر سطوح یخ‌زده اجرا شود. چنانچه شرایط هوای سرد طبق تعریف **بند ۷-۱۰** برقرار باشد، دمای بتن در هنگام پاشش باید مطابق **بند ۷-۱۰-۳** تنظیم شود. به هر حال

تفسیر/توضیح

افزایش یابد. توصیه می‌شود برای کاهش هدر رفت بتن و آلودگی محیط بر اثر غبار پاشش و کاهش جمع شدگی خمیری، رطوبت سنگدانه‌ها در روش خشک، کمی بیشتر از حالت اشباع با سطح خشک باشد.

ت ۱۱-۶-۶-۲-۸ توصیه می‌شود به دلیل ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی با انجام مطالعات کافی از مصالح هدر رفته به صورت بازیافتی در بتن‌های کم‌اهمیت و غیرسازه‌ای استفاده شود. این مواد دارای سیمان و سنگدانه ریز کمتری هستند و در صورت لزوم باید آن‌ها را اصلاح نمود و در اسرع وقت به کار برد تا حالت خمیری خود را از دست ندهند.

متن اصلی

دمای بتن پاششی در هنگام پاشش نباید پایین‌تر از ۱۰ درجه سلسیوس باشد.

۱۱-۶-۴ پرداخت سطح

۱۱-۶-۳-۱ پرداخت سطح بتن می‌تواند، با توجه به نظر مشاور، به یکی از دو حالت زیر انجام شود:

الف- بافت طبیعی:

در این نوع پرداخت، سطح بتن پاششی ماله‌کشی نشده و بتن بافت سطحی طبیعی خود را دارد. در این حالت سطح بتن می‌تواند با شمشه مناسب تسطیح شود.

ب- سطح ماله‌کشی شده:

در این نوع پرداخت پس از تسطیح به وسیله شمشه، سطح بتن با ماله پرداخت می‌شود تا بافتی صاف پیدا کند. بتن پاششی باید به اندازه‌ای سفت شده باشد که ماله‌کشی سبب ریزش آن نشود.

۱۱-۶-۵ عمل‌آوری و نگهداری

۱۱-۶-۴-۱ در مواردی که متوسط دمای محیط بیشتر از ۵ درجه سلسیوس است، برای عمل‌آوری رطوبتی باید ضوابط بند ۷-۷-۴ رعایت شود. مشاور باید رده عمل‌آوری مورد نظر را مشخص نماید.

۱۱-۶-۴-۲ در مواردی که میانگین دمای محیط کمتر یا مساوی ۵ درجه سلسیوس است، شرایط نگهداری همانند الزامات نگهداری بتن معمولی در هوای سرد می‌باشد.

۱۱-۶-۴-۳ در مواردی که رطوبت نسبی هوا بیش از ۸۰ درصد باشد و بتن در معرض تابش مستقیم آفتاب و وزش باد قرار نگیرد، با تایید مشاور، تمهیدات خاصی برای عمل‌آوری رطوبتی نیاز نمی‌باشد.

۱۱-۷ بتن سبکدانه سازه‌ای

۱۱-۷-۱ کلیات

۱۱-۷-۱-۱ بتن سبک سازه‌ای بتنی است که چگالی خشک شده آن در گرمخانه در محدوده ۱۲۰۰ تا ۲۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب است و مقاومت فشاری آن نیز بیش از ۱۶ مگاپاسکال می‌باشد.

تفسیر/توضیح

۱۱-۶-۳ پرداخت سطح

۱۱-۶-۳-۱ شمشه باید دارای لبه تیز و برنده چاقویی باشد تا به بتن اجرا شده فشار وارد نیاورد و آن را قلوه‌کن نکند. به هر حال برای شمشه‌گیری باید از میله یا میخ‌های راهنما جهت ایجاد ضخامت لازم بهره گرفته شود. سطح بتن باید آنقدر خمیری باشد که امکان پرداخت با ماله میسر شود.

۱۱-۶-۴ عمل‌آوری و نگهداری

۱۱-۶-۴-۱ برای بررسی کفایت عمل‌آوری می‌توان از نمونه‌های آگاهی نیز استفاده کرد.

۱۱-۷ بتن سبکدانه سازه‌ای

۱۱-۷-۱ کلیات

۱۱-۷-۱-۱ با توجه به خصوصیات مصالح مصرفی می‌توان چگالی و مقاومت فشاری متفاوتی را از بتن‌های سبکدانه انتظار داشت.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

اکثر بتن‌های سبک سازه‌ای از خانواده بتن‌های سبکدانه هستند؛ به همین دلیل اغلب از عبارات بتن سبکدانه و بتن سبک سازه‌ای برای بیان این مفهوم استفاده می‌شود.

۱۱-۷-۱-۲ بتن سبکدانه سازه‌ای مشابه بتن معمولی ساخته می‌شود و تنها تفاوت آن در استفاده از سبکدانه در آن است که می‌تواند به تنهایی و یا در ترکیب با سنگدانه معمولی بکار گرفته شود.

۱۱-۷-۲ سنگدانه مصرفی

۱۱-۷-۲ سنگدانه مصرفی

۱۱-۷-۲-۱ سبکدانه جزء اصلی بتن سبک سازه‌ای است و توجه به ویژگی‌های سبکدانه‌های مصرفی در ساخت بتن مناسب، بسیار اهمیت دارد. ویژگی سبکدانه‌ها در **فصل ۳** «مشخصات مصالح بتن» ارایه شده است.

ت ۱۱-۷-۲-۱ با این وجود ممکن است همه سبکدانه‌های ذکر شده در استاندارد ملی ایران به شماره ۱-۱۴۸۷۵، برای استفاده در بتن‌های سازه‌ای مناسب نباشد.

۱۱-۷-۲-۲ زمانی که مخلوطی از سنگدانه‌های معمولی و سبک مورد استفاده قرار می‌گیرد، کنترل دانه‌بندی مخلوط سنگدانه باید بر اساس روش حجمی صورت گیرد.

ت ۱۱-۷-۲-۳ در حالت نیمه سبکدانه، چگالی بتن بیشتر از حالتی است که تمام سنگدانه‌ها سبک باشند و معمولاً مقاومت‌های بیشتری نیز به دست می‌آید.

۱۱-۷-۲-۳ می‌توان از ترکیب سنگدانه با وزن مخصوص معمولی و سبکدانه برای ساخت بتن سبک سازه‌ای استفاده کرد که به آن بتن نیمه سبکدانه گفته می‌شود. در صورتی که همه سنگدانه‌ها از سبک‌دانه تشکیل شده باشد، بتن مزبور تمام سبکدانه محسوب می‌شود.

۱۱-۷-۳ طرح مخلوط

طرح مخلوط بتن سبکدانه سازه‌ای مشابه بتن معمولی است. در این بتن‌ها علاوه بر پارامترهای متداولی که در طرح مخلوط بتن معمولی مورد توجه قرار می‌گیرد، چگالی بتن نیز باید در نظر گرفته شود. طرح مخلوط باید با توجه به نتایج چگالی بتن به دست آمده و بتن طراحی شده، اصلاح شود.

۱۱-۷-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۷-۳ الزامات اجرایی

تمام الزامات اجرایی که در ساخت، بتن‌ریزی و عمل‌آوری بتن معمولی رعایت می‌شود، باید در مورد بتن‌های سبک سازه‌ای نیز بکار برده شود. رعایت ضوابط «الف» تا «خ» زیر در این بتن‌ها الزامی است:

متن اصلی

الف- در مواردی که در ساخت بتن سازه‌ای از مخلوط سنگدانه‌ها سبک و معمولی استفاده می‌شود، کنترل دانه‌بندی سنگدانه باید براساس روش حجمی صورت گیرد.

ب- سبکدانه‌ها باید قبل از استفاده در کارگاه، با انجام آزمایش‌های دانه‌بندی و چگالی دانه‌ها و چگالی توده‌ای، کنترل شوند و بر اساس نتایج مورد استفاده در طرح مخلوط مورد تایید قرار گیرند.

پ- با توجه به تغییرات زیاد رطوبت سبکدانه‌ها، باید همواره رطوبت آن‌ها کنترل شود.

ت- پیمانان کردن سبکدانه می‌تواند به صورت حجمی یا وزنی انجام شود.

ث- فرایند اختلاط در بتن سبکدانه سازه‌ای مشابه بتن معمولی است و می‌توان آن را در اغلب مخلوط‌کن‌های رایج تولید کرد.

ج- در انتقال بتن سبکدانه به محل بتن‌ریزی باید تمهیدات لازم جهت حفظ کارایی انجام شود.

چ- پمپ کردن بتن سبکدانه نیاز به دقت بیشتری نسبت به بتن معمولی دارد. تمام خطوط انتقال باید تمیز، لغزنده و هم قطر باشند. از کاهش ناگهانی قطر در قسمت‌ها مختلف پمپ و لوله باید اجتناب شود.

ح- به منظور پمپ کردن بهتر بتن و جلوگیری از کاهش کارایی، پیش اشباع کردن سبکدانه‌ها و بکارگیری مواد افزودنی اصلاح کننده گرانروی توصیه می‌شود.

خ- در عملیات جایدهی، تراکم و پرداخت سطحی بتن سبکدانه باید تمهیدات ویژه‌ای بکارگرفته شود.

تفسیر/توضیح

ب- چگالی بتن سبک سازه‌ای بسیار متغیر بوده (۱۲۰۰ تا ۲۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب) و این تغییرات بر خواص مکانیکی و نسبت‌های اختلاط تاثیر بسزایی دارد. در نتیجه ارایه طرح مخلوطی ثابت و مناسب بسیار مهم است. مشخص کردن و کنترل نسبت آب به مواد سیمانی در بتن‌های سبکدانه کاری دشوار است، زیرا سبکدانه‌ها عملاً در بسیاری از بتن‌ها به صورت اشباع با سطح خشک در نمی‌آیند.

ت- تعیین نسبت آب به مواد سیمانی و نیز آب مورد نیاز طرح با توجه به تغییر شدید رطوبت سبکدانه‌ها قبل و بعد از ساخت بتن، کار دشواری است. یکی از راهکارها، استفاده از سبکدانه‌های اشباع است.

ث- با توجه به اینکه در بتن معمولی از روش وزنی استفاده می‌شود، در بتن‌های سبکدانه، به دلیل تغییر مداوم چگالی سبکدانه‌ها، بهتر است از روش حجمی استفاده شود. برای دستیابی به حجم مطلوبی از بتن باید چگالی سبکدانه‌ها هر از چندگاهی (در صورت تردید در تغییر) اندازه‌گیری شود. روش‌های مختلفی معمولاً برای توزین درشت‌دانه‌های سبک و ریزدانه‌های سبک ارایه شده است.

ج- زمان اختلاط بتن سبک نسبت به بتن معمولی حدود ۳۰ تا ۶۰ ثانیه بیشتر است. با توجه به احتمال خرد شدن سبکدانه‌ها در حین اختلاط، باید دقت بیشتری در انتخاب نوع مخلوط‌کن انجام شود.

چ- افت روانی بتن سبکدانه بیشتر از بتن معمولی است. جذب آب توسط سبکدانه‌ها به‌ویژه درشت‌دانه‌های خشک می‌تواند افت روانی زیادی را در طول زمان به وجود آورد. در نتیجه لازم است تا سبکدانه‌های درشت قبل از اختلاط بتن، پیش مرطوب و تا حدودی اشباع شوند.

ح- برای جلوگیری از خشک شدن بتن در اثر جذب آب سبکدانه، لازم است تا بتن با کمترین فشار عملی به محل استفاده منتقل شود. در صورت عدم پیش‌مرطوب‌سازی سبکدانه‌ها، در هنگام انتقال و پمپ کردن، فشار موجود باعث راندن آب به درون منافذ سبکدانه و سفت شدن سریع بتن سبکدانه می‌شود. همچنین با استفاده از مواد اصلاح‌کننده گرانروی یا نگهدارنده آب می‌توان بر این مشکل غلبه کرد.

برای ثابت ماندن مشخصات بتن در زمان پمپ کردن، استفاده از سبکدانه با جذب آب بیش از ۲۰ درصد توصیه نمی‌شود. همچنین توصیه می‌شود، قطر لوله پمپ کمتر از ۱۲۵ میلی‌متر نباشد. با افزایش فشار، مقدار آب جذب شده سبکدانه به سرعت افزایش یافته و می‌تواند سبب انسداد لوله پمپ شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

خ- با توجه به سبک بودن سنگدانه‌های بتن سبک، ممکن است در صورت جایدهی نامناسب بتن یا در صورت استفاده بیش از اندازه لرزاننده، سبکدانه‌ها به سطح بتن نزدیک شده و بتن ناهمگنی به وجود آید.

برای جلوگیری از نامسطح شدن سطح بتن سبکدانه در هنگام پرداخت، استفاده از سبکدانه‌های کم مقاومت، توصیه نمی‌شود. بهتر است که عملیات پرداخت با فاصله زمانی از بتن‌ریزی انجام شود، تا از قلوه‌کن شدن سبکدانه‌ها جلوگیری به عمل آید. گاه اعتقاد بر این است که به دلیل وجود رطوبت محبوس شده در سنگدانه‌ها، پدیده عمل‌آوری درونی رخ می‌دهد و به بهبود کیفیت بتن منجر می‌شود.

۸-۱۱ بتن سنگین

ت ۸-۱۱ بتن سنگین

۱-۸-۱۱ کلیات

ت ۱-۸-۱۱ کلیات

۱-۱-۸-۱۱ بتن سنگین به بتنی گفته می‌شود که چگالی خشک شده آن در گرم‌خانه بیش از ۲۶۰۰ کیلوگرم بر متر مکعب باشد. در این بتن‌ها از سنگدانه‌های سنگین یا دانه‌های فلزات سنگین استفاده می‌شود.

ت ۱-۱-۸-۱۱ تفاوت این نوع بتن با بتن معمولی در چگالی زیاد و همچنین نوع و جنس سنگدانه‌های آن برای کاهش میزان تشعشع عبوری است. همچنین این نوع بتن به دلیل چگالی زیاد می‌تواند در ساخت دیوارهای حایل، سدهای وزنی، لوله‌های مغروق و وزنه‌های بتنی مورد استفاده قرار گیرد.

- نفوذناپذیری در برابر پرتوهای هسته‌ای مهم‌ترین مشخصه سپرهای حفاظتی بتنی سنگین است. همچنین پایداری حجمی، عدم کاهش حجم بتن و عدم ترک‌خوردگی از جمله مشخصه‌های مهم دیگر آن است.

- پرتوهای عبوری عموماً شامل نوترون، پروتون، آلفا، بتا، ایکس و گاما هستند. در مورد حفاظت در برابر پرتوهای نوترونی علاوه بر چگالی زیاد، به برخی عناصر خاص مانند آهن نیز نیاز است.

۲-۸-۱۱ مصالح مصرفی

ت ۲-۸-۱۱ مصالح مصرفی

۱-۲-۸-۱۱ سیمان

ت ۱-۲-۸-۱۱ سیمان

انواع سیمان‌های پرتلند و آمیخته مورد استفاده در بتن‌های متعارف، در بتن‌های سنگین نیز بکار برده می‌شود.

به منظور جلوگیری از ایجاد گرمای زیاد هیدراته‌شدن، افزایش آهنگ آن و همچنین جلوگیری از ایجاد ترک، در بتن‌های حجیم سنگین توصیه می‌شود از سیمان‌های زود سخت‌شونده و افزودنی‌های زودگیر یا زود سخت‌کننده استفاده نشود، مگر آن‌که دمای بتن توسط سیستم‌های سرمایشی که به‌طور ویژه طراحی شده‌اند، کنترل شود.

متن اصلی

۱۱-۲-۸-۲ سنگدانه سنگین (سنگین دانه)

۱۱-۲-۸-۱ عمده‌ترین ویژگی سنگدانه‌های مصرفی در بتن‌های سنگین، چگالی زیاد آن‌ها است. از این نظر دقت در انتخاب سنگدانه‌های درشت از اهمیت خاصی برخوردار است.

۱۱-۲-۸-۲ ضوابط مربوط به میزان مجاز مواد زیان‌آور در سنگدانه‌ها و نیز میزان مجاز سنگدانه‌های پولکی و سوزنی، مشابه بتن‌های معمولی است.

۱۱-۲-۸-۳ از آنجا که معادن سنگین دانه‌ها، معمولاً به اندازه معادن سنگدانه‌های متعارف یکنواخت نیست، باید کنترل کیفی مناسبی در مراحل تولید اعمال شود.

۱۱-۲-۸-۴ در مواردی که از این بتن‌ها در ساخت سپرهای محافظ پرتو استفاده می‌شود، رعایت استانداردهای ملی ۱۵۵۲۷ و ۱۵۵۲۸ الزامی است.

۱۱-۲-۸-۵ سنگین دانه‌های درشت مصرفی در بتن‌های سنگین که به صورت پیش‌آکنده اجرا می‌شوند، باید حداقل ۹۸ درصد بر روی الک ۹/۵ میلی‌متر باقی بمانند و به میزانی که توسط دستگاه نظارت تعیین می‌شود، عاری از قطعات فلزی نازک، پولکی و یا سوزنی باشند.

۱۱-۲-۸-۶ سنگین دانه‌های فولادی یا چدنی باید دارای حداقل چگالی ۷۵۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب باشند. سنگین دانه‌های فلزی باید تمیز و عاری از هرگونه پوشش خارجی مانند: گریس، روغن، ترکیبات حاصل از عملیات

تفسیر/توضیح

ت ۱۱-۲-۸-۲ سنگدانه سنگین (سنگین دانه)

ت ۱۱-۲-۸-۱ متداول‌ترین سنگدانه‌های مصرفی در بتن عبارتند از: مگنتیت، ایلمنیت، باریت، فوسفور، هِماتیت، سِرپانتین، لیمونیت، بُرات، بوکسیت، برن‌فریت، و سنگدانه‌های فولادی یا چدنی است. برای ساخت سپرهای محافظ پرتوهای نوترونی، می‌توان از سرپانتین و لیمونیت، که هر دو از سنگ‌های معدنی هیدروژن‌دار هستند، استفاده کرد. در سپرهای محافظ پرتوهای نوترونی، در شرایطی که دمای محیط بهره‌برداری زیاد است می‌توان از سنگدانه‌هایی از جنس برات، بوکسیت، و برن‌فریت استفاده کرد.

چنانچه صرفاً از سنگدانه‌های درشت سنگین استفاده شود، چگالی آن‌ها باید از ۳/۴ گرم بر سانتی‌متر مکعب بیشتر باشد. بدیهی است، در صورتی که از سنگدانه درشت و ریز سنگین استفاده شود، چگالی سنگدانه‌ها می‌تواند کمتر از ۳/۴ گرم بر سانتی‌متر مکعب نیز باشد. به هر حال کاربرد ریزدانه‌های سنگین در ملات تزریقی بتن پیش‌آکنده معمولاً می‌تواند مشکلات خاصی مانند جداشدگی را به وجود آورد که می‌توان از بروز آن با چسبندگی ملات جلوگیری نمود.

ت ۱۱-۲-۸-۴ برخی از مشخصات متعارف سنگین دانه‌های مصرفی برای سپرهای محافظ پرتو در ACI 304.3R درج شده است.

متن اصلی

فلزکاری، کرومات روی، پوسته سست زنگ فلز و گرد و غبار باشند.

۳-۲-۸-۱۱ مواد افزودنی

۱-۳-۲-۸-۱۱ در بتن های سنگین می توان از مواد افزودنی شیمیایی و پودری معدنی استفاده کرد.

۲-۳-۲-۸-۱۱ در بتن های محافظ پرتوهای رادیو اکتیو، نباید از مواد حباب ساز استفاده شود.

۳-۸-۱۱ طرح مخلوط

برای طرح مخلوط اجزای بتن های سنگینی که به صورت متعارف یا پیش آکنده اجرا می شوند، می توان از روش های مذکور در روش ملی طرح مخلوط و راهنمای آن استفاده کرد.

۴-۸-۱۱ الزامات اجرایی**۱-۴-۸-۱۱ اجرای بتن به صورت متعارف**

۱-۱-۴-۸-۱۱ روش اجرای متعارف زمانی می تواند به کار گرفته شود که اسلامپ بتن کمتر از ۹۰ میلی متر باشد و سنگین دانه هایی با چگالی خیلی زیاد به کار برده نشود.

۲-۱-۴-۸-۱۱ در این بتن ها، لرزاننده ها، محدوده موثر و یا شعاع عملکردی کمتری دارند؛ بنابراین باید فاصله کمتری برای نقاط فروردن لرزاننده در نظر گرفته شود. همچنین نباید بتن سنگین را توسط لرزاننده، درون قالب از نقطه ای به نقطه دیگر، جابه جا کرد.

۳-۱-۴-۸-۱۱ حداکثر ضخامت مجاز هر لایه بتن ریزی در هر مرحله درون قالب حدود ۳۰۰ میلی متر است.

۴-۱-۴-۸-۱۱ در مواردی که بر اثر تراکم یک لایه دوغاب روی بتن جمع شود، باید آن را پس از تکمیل تراکم هر لایه و تا هنگامی که لایه مورد نظر هنوز حالت خمیری دارد از سطح جمع آوری کرد.

تفسیر/توضیح**ت ۳-۲-۸-۱۱ مواد افزودنی****ت ۳-۸-۱۱ طرح مخلوط****ت ۴-۸-۱۱ الزامات اجرایی****ت ۱-۴-۸-۱۱ اجرای بتن به صورت متعارف**

ت ۱-۱-۴-۸-۱۱ در این نوع اجرا، اختلاف چگالی سنگدانه درشت و ریز و همچنین خمیر سیمان می تواند عاملی جدی در افزایش استعداد جداسدگی بتن باشد. افزایش روانی نیز به این جداسدگی کمک می کند.

ت ۴-۱-۴-۸-۱۱ در این نوع بتن در هنگام ریختن استعداد جداسدگی اجزاء زیاد است. جداسدگی اجزای این نوع بتن به طور عمده ناشی از تفاوت در چگالی اجزای آن است. از آنجایی که این جداسدگی تاثیر منفی در بتن های محافظ در برابر پرتو دارد، توجه کافی به این مساله اهمیت دارد.

متن اصلی

۱۱-۸-۴-۲ اجرای بتن به صورت پیش آکنده

در مواردی که امکان به کارگیری روش اجرای متعارف، به دلیل جدادگی، به کار گرفته نشود و نتوان بتنی با روانی کم اجرا نمود، باید از روش پیش آکنده طبق ضوابط بند ۱۱-۹ استفاده کرد، با این تفاوت که باید از سنگین دانه های درشت به جای سنگدانه های معمول، استفاده شود.

۱۱-۹ بتن پیش آکنده

۱۱-۹-۱ کلیات

۱۱-۹-۱-۱ بتن پیش آکنده به بتنی گفته می شود که در آن ابتدا سنگدانه های درشت در قالب ریخته شده و سپس از طریق لوله های تزریق، ملات با فشار مناسب به داخل حفرات بین دانه های درشت رانده می شود. این بتن در ساخت بتن سنگین، بتن ریزی در زیر آب، تعمیر بتن، بتن های حجیم، بتن های با جمع شدگی کم برای مخازن آب و فاضلاب، بتن ریزی در هوای گرم و سرد و همچنین ایجاد بتن های با نمای خاص، مورد استفاده قرار می گیرد.

تفسیر/توضیح

۱۱-۸-۴-۲ اجرای بتن به صورت پیش آکنده

قطعات فولادی به دلیل قیمت زیاد آن ها، معمولاً به ندرت و به تنهایی به عنوان سنگدانه های درشت در بتن های سنگین به کار می رود. استفاده از برخی از سنگدانه های ریز سنگین، نظیر فروفسفر در ملات موجب آب انداختگی بیش از حد و در عین حال تولید ملاتی می شود که پمپ کردن آن بیش از حد مشکل است.

۱۱-۹ بتن پیش آکنده

۱۱-۹-۱ کلیات

۱۱-۹-۱-۱ در ساخت بتن های سنگین معمولاً از سنگین دانه های درشت استفاده می شود. در بتن ریزی زیر آب بویژه زمانی که جریان آب شدید است، این روش کاربرد جدی دارد. در این حالت سر لوله تزریق باید همواره در ملات تزریق شده قرار داشته باشد و شروع کار از جهاتی شبیه بتن ریزی با لوله ترمی یا پمپ کردن مستقیم است. تعمیر با روش پیش آکنده برای ضخامت های بیش از ۱۰۰ میلی متر امکان پذیر است. امکان ترک خوردگی ناشی از جمع شدگی خمیری و جمع شدگی ناشی از خشک شدگی در بتن سخت شده تعمیر، با این روش بسیار کم است.

بدلیل مصرف مواد سیمانی کم از این روش از بتن های حجیم برای کاهش گرمازایی استفاده می شود، همچنین بدلیل کاهش مصرف مواد سیمانی، جمع شدگی این بتن ها نصف یا یک سوم بتن معمولی است.

در بتن ریزی های هوای گرم یا سرد ابتدا آب سرد یا آب گرم در سنگدانه های درشت ریخته می شود سپس با وجود آب یا پس از تخلیه آب، ملات تزریق می شود. در صورت وجود آب عملیات تزریق شبیه بتن ریزی زیر آب خواهد بود.

بدیهی است، در بسیاری از موارد دیگر نیز می توان از این روش برای بتن ریزی استفاده نمود.

۱۱-۹-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۹-۲-۱ سیمان و مواد سیمانی جایگزین

توصیه می شود، معمولاً از سیمان های زودگیر یا زودسخت شونده و رده های مقاومتی ۵۲۵ یا با آهنگ کسب مقاومت سریع در این بتن ها استفاده نشود.

۱۱-۹-۲ مصالح مصرفی

۱۱-۹-۲-۱ سیمان و مواد سیمانی جایگزین

از انواع سیمان پرتلند با رده های مختلف مقاومتی و همچنین انواع سیمان آمیخته می توان در این بتن ها استفاده کرد.

از انواع پوزولان ها و سرباره ها نیز می توان به عنوان جایگزین سیمان استفاده کرد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

استفاده از خاکستر بادی بدلیل ایجاد روانی و کارایی بهتر در ملات تزریقی توصیه شده است. استفاده از دوده سیلیسی مشکلاتی را در تزریق بوجود می آورد ولی مصرف آن بلامانع است.

۱۱-۹-۲-۲ سنگدانه

۱۱-۹-۲-۲ سنگدانه

ت ۱۱-۹-۲-۲-۱ در بتن غیر مسلح، استفاده از حداکثر اندازه‌های بیشتر با رعایت محدودیت‌های هندسی امکان پذیر است. حداکثر اندازه اسمی سنگدانه درشت در تعمیر ممکن است تا ۲۰ میلی‌متر کاهش داده شود. برای بتن‌های غیر مسلح و بویژه بتن‌های حجیم، استفاده از حداکثر اندازه‌های تا ۱۵۰ میلی‌متر بکار می‌رود. به هر حال حداقل اندازه اسمی نیز به صورت متناسب تغییر می‌کند و ماسه مصرفی نیز باید مناسب این نوع شن باشد.

۱۱-۹-۲-۲-۱ به دلیل محدودیت‌های قرارگیری بتن در داخل قالب، حداکثر اندازه اسمی سنگدانه درشت در بتن آرمه سنگین نباید بیشتر از ۳۸ و کمتر از ۲۰ میلی‌متر و نیز از یک پنجم حداقل ابعاد قطعه و نصف فاصله آزاد آرماتورها بیشتر در نظر گرفته شود.

ت ۱۱-۹-۲-۲-۲ وجود ذرات ریز در سنگدانه درشت موجب پرشدگی فضای خالی شن‌های ریخته شده در قالب می‌شود و کار تزریق را دشوار می‌کند.

۱۱-۹-۲-۲-۲ حداقل اندازه اسمی سنگدانه نباید از یک سوم حداکثر اندازه اسمی کوچکتر باشد، همچنین نباید در بتن‌های پیش‌آکنده از ۱۲/۵ میلی‌متر کمتر باشد.

ت ۱۱-۹-۲-۲-۳ بهتر است نسبت حداکثر اندازه اسمی سنگدانه درشت به حداقل اندازه اسمی آن از ۳ تجاوز نکند، تا با استفاده از شن شکسته، رعایت فضای تزریق بیشتر حاصل شود و در نتیجه عمل تزریق ملات ساده‌تر انجام شود. محدوده دانه‌بندی سنگدانه درشت با حداکثر اندازه اسمی ۳۸ و حداقل اندازه اسمی ۱۲/۵ میلی‌متر برای بتن مسلح بصورت زیر پیشنهاد شده است:

۱۱-۹-۲-۲-۳ برای سهولت در تزریق ملات، لازم است که دانه‌بندی سنگدانه‌های درشت نسبتاً یکنواخت باشد. بهتر است شکل آن‌ها نیز، تیز گوشه (شکسته) انتخاب شود.

جدول ت ۱۱-۳ محدوده پیشنهادی دانه‌بندی سنگدانه درشت برای تزریق

اندازه الک	درصد عبوری
۳۸	۹۵ - ۱۰۰
۲۵	۴۰ - ۸۰
۱۹	۲۰ - ۴۵
۱۲/۵	۰ - ۱۰
۹/۵	۰ - ۲

بدیهی است استفاده از حداقل اندازه‌های اسمی بزرگتر بلامانع است، و توصیه می‌شود.

ت ۱۱-۹-۲-۲-۳ در بتن‌های غیر مسلح دارای سنگدانه درشت با حداکثر اندازه اسمی ۱۵۰ میلی‌متر و حداقل اندازه اسمی ۵۰ میلی‌متر، حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ریز ملات به ۴/۷۵ میلی‌متر محدود می‌شود. در بتن‌های مسلح دارای سنگدانه درشت با حداکثر اندازه اسمی ۳۸ میلی‌متر و حداقل اندازه اسمی ۱۲/۵ میلی‌متر، حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ریز ملات ۱/۲ میلی‌متر است. برای

۱۱-۹-۲-۲-۳ حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ریز در ملات تزریق نباید از یک دهم حداقل اندازه اسمی سنگدانه درشت، بیشتر باشد.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

حداکثر اندازه اسمی درشت‌دانه ۲۵ میلی‌متر و حداقل اندازه اسمی ۹/۵ میلی‌متر، حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ریز ملات به یک میلی‌متر محدود می‌شود. به‌هر حال چنانچه از ماسه ریزتری با حداکثر اندازه اسمی کوچکتر، استفاده شود، عمل تزریق ملات تسهیل می‌شود اما نیاز به آب، مواد سیمانی و روان‌کننده افزایش می‌یابد.

ت ۱۱-۹-۲-۴ استفاده از ماسه‌های شکسته مشروط بر اینکه ذرات ریزتر از ۰/۳ میلی‌متر آن‌ها کافی باشد، مشکل خاصی را بوجود نمی‌آورد. دانه‌بندی پیشنهادی ماسه ملات تزریقی برای حداکثر اندازه اسمی مختلف بصورت زیر می‌باشد:

جدول ت ۱۱-۴ محدوده پیشنهادی دانه‌بندی سنگدانه ریز برای تزریق

اندازه الک	درصد عبوری		
	حداکثر اندازه شن	حداکثر اندازه شن	حداکثر اندازه شن
۴/۷۵	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۲/۴	۱۰۰	۹۰-۱۰۰	۸۰-۹۰
۱/۲	۱۰۰-۹۵	۸۰-۹۰	۷۰-۸۵
۰/۶۰۰	۸۰-۵۵	۷۰-۵۵	۵۰-۶۵
۰/۳۰۰	۵۵-۳۰	۵۰-۲۵	۴۵-۲۵
۰/۱۵۰	۳۰-۱۰	۳۰-۵	۲۵-۵
۰/۰۷۵	۱۰-۲	۱۰-۲	۱۰-۲
مدول ریزی	۲/۱-۱/۳	۲/۴-۱/۶	۲/۷-۱/۹

۱۱-۹-۲-۳ مواد افزودنی

ت ۱۱-۹-۲-۳ مواد افزودنی

در ملات تزریقی این بتن‌ها استفاده از مواد روان‌کننده یا فوق روان‌کننده، حباب هواساز، دیرگیرکننده، منبسط کننده و اصلاح کننده گرانروی یا ضد آب شستگی، توصیه می‌شود. همچنین از مواد پرکننده غیر فعال (پودر سنگ) برای بهبود کارایی ملات و سهولت تزریق می‌توان استفاده کرد.

در بتن‌ریزی در هوای سرد ممکن است با احتیاط کامل از مواد زود سخت کننده نیز استفاده نمود. برای ایجاد اتصال بهتر بین ملات و سنگدانه درشت، گاه از مواد منبسط کننده نیز برای کاهش جمع‌شدگی استفاده می‌شود، مواد حباب هواساز نیز تا حدودی از جمع‌شدگی جلوگیری می‌کند. پودر سنگ می‌تواند به عدم جداشدگی، عدم آب‌انداختن و ضد آب‌شستگی ملات نیز کمک کند.

۱۱-۹-۳ طرح مخلوط

ت ۱۱-۹-۳ طرح مخلوط

در طرح مخلوط این بتن‌ها الزامات «الف» تا «ج» زیر باید رعایت شود:

الف - روانی ملات دارای سنگدانه ریز با حداکثر اندازه اسمی ۲/۴ میلی‌متر طبق استاندارد ملی ۱۷۵۱۰ اندازه‌گیری می‌شود و بسته به طول لوله‌ها، فاصله آن‌ها، فشار تزریق و همچنین فضای خالی لابه‌لای شن، مدت زمان پیشنهادی برای تخلیه قیف ۱۸ تا ۲۶ ثانیه است،

الف - طرح مخلوط ملات با سنگدانه‌های ریز باید به‌گونه‌ای باشد که امکان تزریق آن در بین سنگدانه‌های درشت وجود داشته باشد. ملات تزریقی باید به‌طور کافی روان باشد. نسبت

متن اصلی

آب به مواد سیمانی ملات همان نسبت آب به مواد سیمانی بتن خواهد بود.

ب- آب‌انداختن سه ساعته ملات باید کمتر از ۳ درصد باشد همچنین انبساط سه ساعته (در صورت لزوم) باید بین ۵ تا ۱۰ درصد محدود شود.

پ- مقاومت فشاری ملات تزریق معمولاً ۱/۲۵ تا ۱/۵ برابر مقاومت فشاری مشخصه بتن در نظر گرفته می‌شود. این نسبت باید در مورد مقاومت فشاری هدف طرح مخلوط ملات و بتن نیز بکار رود.

ت- تهیه آزمون‌های استوانه‌ای در این بتن‌ها، با ریختن سنگدانه‌های درشت در استوانه و گذاشتن درپوش سوراخ‌دار و تزریق ملات از زیر استوانه انجام می‌شود.

ث- برای ارایه طرح مخلوط بتن باید مقدار فضای خالی یک متر مکعب سنگدانه درشت با توجه به وزن واحد حجم مقدار فله‌ای ریخته شده در قالب و چگالی متوسط ذرات آن محاسبه شود، یا بطور مستقیم اندازه‌گیری شود.

تفسیر/توضیح

هرچند این مقدار تا ۴۰ ثانیه نیز برای بتن‌های خاص و پر مقاومت قابل افزایش می‌باشد. در صورتی که سنگدانه‌های درشت بصورت اشباع نباشند، یا آب اضافی در سطح آن‌ها باشد نسبت آب به سیمان بتن، همان نسبت آب به سیمان ملات نخواهد شد. توصیه می‌شود سنگدانه‌های درشت بصورت اشباع با سطح خشک بکار روند، مگر در بتن‌ریزی زیر آب.

ب- انبساط و آب‌انداختن ملات پیش‌آکنده طبق استاندارد ملی ۱۷۰۷۴ انجام می‌شود. آزمایش نگهداری آب ملات بتن پیش‌آکنده و زمان گیرش ملات به ترتیب در استانداردهای ASTM C941 و ASTM C953 ارایه شده است.

پ- در منابع مختلف مقاومت فشاری استوانه‌ای ۲۸ روزه بتن پیش‌آکنده را معمولاً بین ۷۰ تا ۸۰ درصد مقاومت فشاری ملات ۲۸ روزه مکعبی ۵ سانتی‌متری ارایه کرده‌اند.

تهیه آزمون‌های استوانه‌ای بتن پیش‌آکنده طبق استاندارد ملی ۸۱۲۹ انجام می‌شود.

پس از تهیه آزمون‌ها و شکستن آن‌ها می‌توان به مناسب بودن ملات از نظر روانی و دانه‌بندی و فشار تزریق پی برد.

ث- در محاسبه حجم فضای خالی بهتر است وزن واحد حجم بصورت اشباع با سطح خشک در نظر گرفته شود و چگالی متوسط ذرات نیز در حالت اشباع با سطح خشک منظور شود.

برای اندازه‌گیری مستقیم فضای خالی می‌توان در ظرف پر از شن اشباع با سطح خشک، به تدریج آب اضافه نمود و حجم و وزن آب را برای هر یک متر مکعب، محاسبه کرد.

ت ۱۱-۹-۴ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۹-۴-۱ لوله‌های تزریق ابتدا در قالب تعبیه می‌شوند و وسیله مناسب نگهداری می‌گردند، تا شن‌ها در قالب ریخته شوند. برای تعمیر ممکن است از لوله‌های با قطر حداقل ۱۳ میلی‌متر استفاده نمود، در بتن‌های حجیم قطر لوله‌ها ممکن است به ۵۰ میلی‌متر برسد. توصیه می‌شود، شکاف‌ها یا سوراخ‌ها دارای چنان قطر یا عرضی باشند که ملات تزریقی براحتی بتواند از آن عبور کند و وارد حفرات بین شن‌ها شود.

ت ۱۱-۹-۴ الزامات اجرایی

ت ۱۱-۹-۴-۱ قطر لوله تزریق معمولاً بین ۲۰ تا ۴۰ میلی‌متر می‌باشد. سر لوله تزریق معمولاً مسدود می‌شود و به این علت باید در جداره آن شکاف‌هایی با فاصله حدود ۵۰ میلی‌متر، بالاتر از کف مسدود شده، ایجاد شود تا ملات تزریقی با فشار از درون آن‌ها بیرون بزند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ت ۲-۴-۹-۱۱ در بتن پیش‌آکنده معمولاً فاصله لوله‌های تزریق به روانی ملات، دانه‌بندی شن و فشار تزریق بستگی دارد. کاهش فاصله آن‌ها از یکدیگر به پرشدگی بهتر فضای خالی شن‌ها کمک می‌کند. در تعمیر ممکن است لوله‌های افقی تزریق نیز وجود داشته باشد، که شن‌ها با دست یا فشار هوا درون قالب جای داده می‌شود.

ت ۴-۴-۹-۱۱ معمولاً لوله‌های تخلیه هوا یا چاهک بازدید باید دارای قطر ۵۰ میلی‌متر و دارای شکاف‌هایی به عرض حداقل ۱۲ میلی‌متر در جداره آن‌ها باشد. با عبور دادن یک وزنه به همراه طناب در این لوله‌ها سطح ملات تزریق شده کنترل می‌شود.

ت ۵-۴-۹-۱۱ این امر باعث اتصال بهتر خمیر سیمان به سنگدانه‌های درشت و ایجاد جریان مناسب ملات، درون فضاهای خالی بین آن‌ها می‌شود.

عمل ریختن شن در قالب می‌تواند بصورت آزاد به کمک یک جرثقیل خاکبردار یا بیل مکانیکی یا لودر انجام شود. همچنین می‌توان برای احتیاط از یک لوله سقوطی با قطر مناسب (حداقل ۴ برابر حداکثر اندازه سنگدانه درشت) استفاده کرد.

گاه در تعمیر مجبور به استفاده از فشار هوا هستند تا به کمک افشانک هوای پر فشار شن‌ها را بصورت افقی به درون قالب برانند.

ت ۷-۴-۹-۱۱ گاه برای قطعات مرتفع‌تر، شن با ارتفاع کمتر از ۱۵ متر ریخته می‌شود و همزمان با بالا آوردن لوله تزریق بتدریج شن در قالب ریخته می‌شود تا آن را پر کند. بدیهی است باید سعی شود تا عمق لوله تزریق موجود در شن از ۱۵ متر بیشتر نشود. ریختن شن تا ارتفاع ۳۰۰ متر نیز گزارش شده است.

ت ۸-۴-۹-۱۱ گاه در آرماتوربندی‌های فشرده یا برخی سپرهای پرتوهای هسته‌ای، زمانی که همگنی بسیار خوب ضرورت دارد، از دست‌چین کردن شن درون قالب و بین میلگردها استفاده می‌شود.

ت ۹-۴-۹-۱۱ برای طول‌های بیش از ۱۵۰ متر، معمولاً قطر لوله‌های تزریق را بیشتر در نظر می‌گیرند تا از افت فشار جلوگیری شود. معمولاً طول لوله‌های تزریق به ۳۰۰ متر محدود می‌شود.

ت ۱۰-۴-۹-۱۱ گنجایش مخلوط‌کن بین ۰٫۲ تا ۱٫۵ متر مکعب بسته به حجم کار می‌باشد. سرعت دوران مخلوط‌کن ۱۲۵ تا ۵۰۰

۲-۴-۹-۱۱ فاصله لوله‌های تزریق قائم از یکدیگر حداکثر ۲ متر توصیه می‌شود. همچنین فاصله افقی و قائم لوله‌های تزریق افقی به ترتیب حداکثر ۲ و ۱٫۵ متر از یکدیگر توصیه می‌شود.

۳-۴-۹-۱۱ لوله تزریق افقی باید دارای شیر باشد تا از برگشت ملات جلوگیری شود.

۴-۴-۹-۱۱ در بعضی موارد لوله‌های تخلیه هوا برای جلوگیری از حبس هوا استفاده می‌شود و در قالب نصب می‌شود. لوله تخلیه هوا را می‌توان برای بازدید و بررسی موفق تزریق نیز بکار گرفت.

۵-۴-۹-۱۱ در این بتن‌ها باید پیش از ریختن سنگدانه‌ها درون قالب، سنگدانه‌های درشت را به خوبی شست تا عاری از ذرات ریز و چسبیده به سطح باشند.

۶-۴-۹-۱۱ ارتفاع قالب باید حدود ۰٫۲۵ تا ۰٫۵ متر بالاتر از سطح سنگدانه‌های درشت باشد، تا ملات بخوبی فاصله بین مواد را پر کند و از آن بالاتر بیاید.

۷-۴-۹-۱۱ ارتفاع سنگدانه‌های درشت ریخته شده در اطراف لوله تزریق معمولاً از ۱۵ متر تجاوز نمی‌کند، مگر اینکه از یک غلاف در اطراف لوله تزریق استفاده شود.

۸-۴-۹-۱۱ معمولاً نیازی به تراکم سنگدانه‌های درشت در قالب نیست، اما در بعضی موارد در قطعات بتن آرمه ممکن است به کمک هوای فشرده یا لرزاندن قالب، تراکم صورت گیرد.

۹-۴-۹-۱۱ فشار تزریق باید با توجه به قطر لوله‌ها، طول لوله تزریق، روانی ملات و فاصله لوله‌ها از یکدیگر، در نظر گرفته شوند. فشار تزریق معمولاً ۳ تا ۱۰ مگاپاسکال می‌باشد.

۱۰-۴-۹-۱۱ ملات تزریقی باید در مخلوط‌کن ساخته شود و سپس به پمپ تزریق منتقل شود.

متن اصلی

پمپ تزریق معمولاً از نوع پیستونی یا نوع پیش برنده خلائی است. پمپ باید یک خط برگشت داشته باشد، و دارای یک فشار سنج نیز باشد، تا در صورت انسداد لوله یا بروز مشکلات دیگر بتوان اقدامات لازم را بعمل آورد.

۱۱-۹-۴-۱۱ سر لوله تزریق باید ابتدا تا ۱۵۰ میلی‌متر از کف پایین آید، و پس از شروع تزریق و در ادامه، حداقل ۰/۳ متر در ملات تزریق شده قبلی قرار داشته باشد. در بتن‌ریزی زیر آب سر لوله تزریق باید ۰/۶ تا ۱/۸ متر در زیر سطح ملات تزریق شده قرار داده شود.

۱۱-۹-۴-۱۲ آهنگ تزریق ملات معمولاً ۲۵ تا ۱۰۰ لیتر در دقیقه است.

سرعت حرکت ملات در لوله تزریق معمولاً بین ۰/۶ تا ۱/۲ متر بر ثانیه است.

آهنگ بالا آمدن ملات در قالب معمولاً بین ۰/۳ متر تا ۱/۸ متر بر ساعت است.

۱۱-۹-۵ نمونه‌برداری و آزمایش

۱۱-۹-۵-۱ علاوه بر نمونه‌برداری از سنگدانه درشت و انجام آزمایش‌های لازم از ملات نیز در حین اجرا باید نمونه‌برداری شده و آزمایش‌های لازم انجام شود.

تواتر نمونه‌برداری از سنگدانه باید هر روز یک نوبت یا برای هر ۱۵۰ تن شن یا ۹۰ مترمکعب شن، هرکدام تواتر بیشتر دهد، انجام شود.

تواتر نمونه‌برداری از ملات باید مطابق بندهای «الف» و «ب» زیر، هر کدام تعداد نوبت بیشتری دهد، در نظر گرفته شود:

الف- هر روز یک نوبت؛

ب- از هر ۳۰ متر مکعب ملات.

۱۱-۹-۵-۲ آزمایش‌های ملات باید از نظر روانی، درصد حباب هوا، آب‌انداختگی و در صورت لزوم انبساط و زمان‌گیری و نگهداری آب انجام شود. همچنین باید مقاومت فشاری ملات در سن ۲۸ روز یا هر سن مقرر دیگر انجام شود.

۱۱-۹-۵-۳ نمونه‌گیری از بتن بصورت عادی لزومی ندارد. آزمون‌های مورد نظر باید طبق استاندارد ملی ۸۱۲۹ تهیه و

تفسیر/توضیح

دور در دقیقه است. زمان اختلاط در هر پیمانہ ۲ تا ۵ دقیقه می‌باشد. به هر حال ساخت ملات و تزریق آن باید به نحوی باشد که درز سرد بوجود نیاید. بدیهی است در روش پیش‌آکنده پیش‌بینی درز اجرایی نیز امکان‌پذیر نمی‌باشد.

در ابتدای پمپ تزریق باید یک شبکه با چشمه ۵ میلی‌متری نصب شود، تا از ورود ذرات درشت جلوگیری شود.

ت ۱۱-۹-۴-۱۱ در تزریق با لوله افقی تزریق باید آنقدر ادامه پیدا کند که از لوله بالایی بیرون بزند.

در بتن‌ریزی زیر آب با این روش برای شروع کار باید از یک غشا لاستیکی در اطراف لوله تزریق شکافدار استفاده شود. این غشا باید پس از شروع کار پاره شود تا بتوان کار تزریق را ادامه داد.

ت ۱۱-۹-۴-۱۲ گاه آهنگ تزریق ممکن است تا ۱۵۰ لیتر در دقیقه هم برسد.

گاه سرعت حرکت ملات در لوله به ۱/۸ متر بر ثانیه می‌رسد. آهنگ بالا آمدن به حجم حفرات شن، ابعاد قالب، تعداد لوله‌های تزریق و بویژه دبی تزریق ارتباط دارد.

ت ۱۱-۹-۵ نمونه‌برداری و آزمایش

ت ۱۱-۹-۵-۱ این مقادیر برای سازه‌های معمولی می‌باشد. چنان‌چه قرار باشد بتن حجیم ساخته شود، این احجام می‌تواند ۲ تا ۳ برابر شود.

ت ۱۱-۹-۵-۳ تواتر نمونه‌برداری از بتن هر روز یک نوبت یا هر ۹۰ متر مکعب برای سازه‌های معمول، توصیه می‌شود. در بتن‌های حجیم این حجم می‌تواند ۲ تا ۳ برابر شود.

متن اصلی

پس از عمل‌آوری در شرایط استاندارد مقاومت آن بدست آورده شود.

۱۱-۹-۴ از بتن سخت شده نهایی نیز مانند هر بتن دیگر می‌توان مغزه‌گیری کرد و کیفیت تزریق و پرشدن حفرات را بررسی نمود. همچنین می‌توان مقاومت مغزه‌ها را تعیین کرد.

۱۰-۱۱ بتن‌ریزی زیر آب

تفسیر/توضیح

ت ۱۰-۱۱ بتن‌ریزی زیر آب

ت ۱-۱۰-۱۱ کلیات

ت ۱۰-۱۱-۱ در مورد بتن‌ریزی با جام مخصوص باید یک دریچه تخت در زیر جام وجود داشته باشد در این روش بتن حاوی مواد ضد آب‌شستگی در جام مخصوص ریخته می‌شود و در آب به آرامی پایین برده خواهد شد تا به نزدیک کف محل بتن‌ریزی برسد سپس دریچه باید باز شود و بتن تخلیه شود. در این حالت دریچه پس از باز شدن باید به کف محل بتن‌ریزی برخورد نماید. گاه به جای جام مخصوص از کیسه‌های محتوی بتن‌های نسبتاً خشک نیز استفاده می‌شود و در محل مورد نظر به آرامی تخلیه می‌شود. به هر حال در نهایت در این روش، کیفیت مناسبی حاصل نمی‌شود و بتن از یکنواختی و همگنی برخوردار نخواهد بود. استفاده از این روش برای بتن‌های تا رده C25 و با اهمیت نسبتاً کم می‌تواند بکار رود. برای اطلاعات بیشتر به نشریه بتن‌ریزی زیر آب American Concrete society مراجعه شود.

روش بتن‌ریزی با سنگدانه پیش‌آکنده در **بند ۱۱-۹** توضیح داده شده است. در بتن‌ریزی زیر آب سر لوله تزریق باید همواره درون ملات تزریق شده قرار داشته باشد و برای شروع تزریق نیز معمولاً از یک جداکننده آب و ملات بصورت غشایی لاستیکی در اطراف سر لوله تزریق استفاده می‌شود.

در بتن‌ریزی ترمی، بتن باید با توجه به حرکت خود و جابجا شدن بتن‌های قبلی، به خروج هوا از بتن و تراکم آن کمک نماید.

در این روش بتن خروجی از انتهای لوله وارد بتن ریخته شده قبلی می‌شود و سطح بتن در تماس با آب بالا آمده و آب به سمت بالا رانده می‌شود. ریختن بتن در شمع‌ها و سپرهای آبدار باید با این روش یا روش مناسب دیگری انجام شود. در صورتی که قرار باشد بتن در یک شمع یا سپر بدون آب ریخته شود، می‌توان از ناوه سقوطی یا پمپ و لوله بهره‌گرفت و نیازی به بتن‌ریزی با لوله ترمی نیست. چنانچه به دلیل وجود جریان آب، بتن شسته شود، روش بتن‌ریزی با سنگدانه پیش‌آکنده به کار می‌رود.

۱-۱۰-۱۱ کلیات

۱۱-۱۰-۱ بتن‌ریزی زیر آب روش‌های گوناگون دارد. روش بتن‌ریزی با جام مخصوص، بتن‌ریزی با پمپ و لوله، بتن‌ریزی با روش سنگدانه پیش‌آکنده و روش بتن‌ریزی با لوله ترمی از جمله روش‌های رایج بتن‌ریزی در زیر آب هستند. در این بخش عمدتاً به روش بتن‌ریزی در زیر آب با کمک لوله ترمی و پمپ کردن مستقیم پرداخته می‌شود.

در این روش بتن‌ریزی باید از یک بتن روان با اسلامپ زیاد و ترجیحاً خودتراکم بهره‌گرفت، زیرا امکان تراکم آن با وسایل تراکمی در زیر آب وجود ندارد.

در مواردی که جریان آب به حدی است که باعث شسته شدن بتن می‌شود، از این روش نمی‌توان استفاده نمود.

متن اصلی

۲-۱۰-۱۱ بتن‌ریزی با لوله ترمی

۲-۱۰-۱۱-۱ مصالح مصرفی

۲-۱۰-۱۱-۱-۱ سیمان

انواع سیمان‌های پرتلند و آمیخته مورد استفاده در بتن‌های متعارف، در بتن‌ریزی زیر آب نیز بکار برده می‌شود.

۲-۱۰-۱۱-۲ سنگدانه

توصیه می‌شود که حداکثر اندازه سنگدانه برای بتن متعارف به ۲۵ میلی‌متر و برای بتن خودتراکم به ۲۰ میلی‌متر محدود شود. این مقدار نباید از نصف فاصله آزاد آرماتورها و یک هشتم قطر داخلی لوله ترمی، بزرگتر باشد. دانه‌بندی مخلوط سنگدانه باید پیوسته و نسبتاً ریز یافت و ماسه مصرفی ترجیحاً دارای ذرات ریز کافی باشد.

۲-۱۰-۱۱-۲ مواد افزودنی

در بتن‌ریزی زیر آب می‌توان از مواد افزودنی شیمیایی و پودری معدنی استفاده کرد.

مواد افزودنی شیمیایی معمولاً شامل: روان‌کننده و فوق‌روان‌کننده، دیرگیر کننده، حباب‌زا و مواد اصلاح کننده گرانروی یا ضد آب‌شستگی می‌باشد.

مواد افزودنی پودری معدنی، شامل: انواع پوزولان‌های طبیعی و مصنوعی، سرباره و پودر سنگ آهک می‌باشد.

۲-۱۰-۱۱-۲ طرح مخلوط بتن

طرح مخلوط بتن ترمی مشابه طرح مخلوط بتن متعارف یا خودتراکم است. در این طرح، موارد «الف» تا «ث» زیر باید رعایت شوند:

تفسیر/توضیح

ت ۲-۱۰-۱۱ بتن‌ریزی با لوله ترمی

ت ۲-۱۰-۱۱-۱ مصالح مصرفی

ت ۲-۱۰-۱۱-۱-۱ سیمان

توصیه می‌شود از بکارگیری سیمان‌هایی با زمان گیرش کم مانند سیمان‌های پرتلند نوع ۳ یا سیمان‌های رده ۵۲/۵ خودداری شود.

ت ۲-۱۰-۱۱-۲ سنگدانه

در بتن غیر مسلح اجازه استفاده از حداکثر اندازه اسمی سنگدانه تا ۳۸ میلی‌متر به شرط عدم جدادگی و آب‌شستگی داده شده است، ولی استفاده از آن توصیه نمی‌شود. بهتر است از ماسه گردگوشه استفاده شود. در روش ملی طرح مخلوط، نزدیکی به منحنی میانی (B) و حتی قرارگرفتن در بین منحنی B و C (به‌ویژه برای بتن خودتراکم) توصیه می‌شود (توان n بین ۰/۳ تا ۰/۴ برای بتن روان و ۰/۲ تا ۰/۳ برای بتن خودتراکم). بتن باید بتواند در طول زمان حمل و بتن‌ریزی اسلامپ و روانی کافی داشته باشد. درصد حباب هوای توصیه شده در این بتن‌ها ۴ تا ۶ درصد است. توصیه می‌شود حتی در هوای خنک نیز از مواد دیرگیرکننده استفاده شود. برای شروع بتن‌ریزی، اولین پیمانته بتن می‌تواند حداقل اسلامپ ۱۵۰ میلی‌متر را دارا باشد. بافت ریزدانه سنگدانه و داشتن ذرات ریز کافی (ذرات ریزتر از ۳۰۰ میکرومتر) و حداقل مقدار مواد سیمانی برای جلوگیری از جدادگی بتن و آب‌شستگی آن لازم است.

ت ۲-۱۰-۱۱-۲ مواد افزودنی

ت ۲-۱۰-۱۱-۲ طرح مخلوط بتن

متن اصلی

الف- اسلامپ بتن در پای کار باید بین ۱۷۰ تا ۲۱۰ میلی‌متر باشد. در صورت نیاز می‌توان از بتن آسان تراکم یا خودتراکم نیز استفاده نمود.

ب- حداقل مقدار مواد سیمانی ۳۷۵ و حداکثر آن ۴۲۵ کیلوگرم در مترمکعب است. برای بتن خودتراکم حداکثر مقدار مواد سیمانی ۵۵۰ کیلوگرم در مترمکعب توصیه می‌شود.

پ- در مواردی که از بتن در بتن آرمه استفاده می‌شود، حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی به ۰/۴۵ محدود می‌شود. این حداکثر در بتن غیر مسلح برابر ۰/۵ می‌باشد.

ت- حداقل رده بتن در بتن آرمه باید C30 و حداقل در بتن غیرمسلح باید C25 باشد.

ث- در طرح مخلوط باید از یک روان‌کننده یا فوق‌روان‌کننده دیرگیر استفاده کرد. استفاده از مواد پوزولانی، سرباره و پودر سنگ نیز برای بهبود کارایی و افزایش گرانبوی و بالا بردن دوام و مواد اصلاح‌کننده گرانبوی برای جلوگیری از جداشدگی و آب‌شستگی و به‌کارگیری مواد حباب‌ساز نیز به‌ویژه در بتن روان، توصیه می‌شود.

۱۱-۱۰-۲-۳ وسایل و تجهیزات

در انتخاب وسایل و تجهیزات مورد نیاز برای بتن ترمی باید الزامات «الف» تا «ج» زیر رعایت شوند:

الف- لوله ترمی (ناودان) باید صلب و دارای اتصالات آب‌بند و قطر داخلی حداقل ۲۰۰ و حداکثر ۳۰۰ میلی‌متر باشد. در انجام کار تعمیر در زیر آب می‌توان از لوله‌های ترمی با قطر کمتر از ۲۰۰ میلی‌متر نیز استفاده نمود. در هر حال قطر لوله باید حداقل ۸ برابر حداکثر اندازه اسمی سنگدانه مصرفی باشد.

ب- استفاده از قیف مناسب با حجمی معادل ۵ تا ۱۵ دقیقه بتن‌ریزی، برای سهولت ریختن بتن در لوله و به‌عنوان یک مخزن موقت، توصیه می‌شود. قیف را باید بتوان به‌راحتی به لوله متصل و یا از آن جدا نمود.

ت- جرقیل یا بالابر برای نگهداری و بالا بردن تدریجی مجموعه لوله و قیف در زمان‌های مورد نظر مورد نیاز است.

ث- استفاده از تویی یا توپک برای شروع بتن‌ریزی، در ابتدا یا انتهای لوله، به‌عنوان جداکننده بتن و آب الزامی است.

تفسیر/توضیح

الف- چنانچه اسلامپ بتن بیش از ۲۱۰ میلی‌متر باشد لازم است از آزمایش جریان اسلامپ استفاده شود. حداقل جریان اسلامپ برای بتن آسان تراکم ۴۵۰ میلی‌متر می‌باشد و چنانچه از بتن خودتراکم استفاده شود حداقل جریان اسلامپ ۵۵۰ میلی‌متر خواهد بود.

۱۱-۱۰-۱-۲-۳ وسایل و تجهیزات

لوله‌های ترمی باید به‌راحتی به یکدیگر متصل و به سهولت و با سرعت از یکدیگر جدا شوند، در حالی که آب‌بندی نیز برقرار باشد. لوله‌های ترمی بصورت فلنجی با پیچ یا بصورت رزه‌ای بدون فلنج به یکدیگر متصل می‌شوند. لوله ترمی را مدرج می‌کنند تا بتوان مشخص کرد که چه طولی از آن زیر سطح خاک یا آب و چه طولی از آن در بتن است.

شرایط کارگاه باید چنان باشد که بتوان بتن را به درون قیف ریخت. بنابراین وسیله حمل و بتن‌ریزی به داخل قیف لوله ترمی باید به مقدار کافی بالاتر از قیف باشد تا مزاحمتی برای تخلیه به‌وجود نیابد. قطر تویی یا توپک انعطاف‌پذیر، باید کمی بزرگتر از قطر داخلی لوله بوده و با فشار به درون لوله رانده شود. جنس آن اسفنجی یا لاستیکی و یا پلاستیکی توپر یا توخالی است. استفاده از سایر مواد مشابه که کارایی و عملکرد لازم را داشته باشند، بلامانع است.

در شرایط هوای گرم، زمان تاخیر ممکن است لازم باشد به ۱۵ دقیقه محدود شود و در هوای سرد این زمان می‌تواند تا بیشتر از ۳۰ دقیقه نیز باشد.

متن اصلی

ج- وسایل حمل و ریختن بتن در قیف باید چنان باشند که بتوان پی‌درپی آن را تغذیه کرد و تأخیری بیش از ۳۰ دقیقه در بتن‌ریزی به وجود نیاید.

۱۱-۱۰-۲-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۱۰-۲-۴-۱ در شروع بتن‌ریزی سطح آب داخل و خارج قالب یا شمع و سپر باید در یک تراز باشد، به نحوی که حرکت آب به سمت بالا مقدور نشود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۲ در اجرای بتن زیر آب انتهای لوله ترمی باید به مقدار کافی در بتن ریخته شده قرار داده شده باشد و به هیچ وجه از داخل آن بیرون یا بالا آورده نشود. انتهای لوله باید به مقدار ۱ تا ۱/۵ متر درون بتن قرار گیرد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۳ در طول مدت بتن‌ریزی، لوله باید تا حد امکان از بتن پُر باشد و بیش از یک چهارم آن از بتن خالی نماند.

۱۱-۱۰-۲-۴-۴ در آب‌های کم عمق، توپی یا توپک را می‌توان در انتهای لوله قرار داد و لوله را پایین برد و در کف قالب مستقر نمود. در حالی که در آب‌های عمیق باید توپی را در ابتدای لوله قرار داد تا بتوان لوله را به راحتی به طرف پایین حرکت داد. در غیر این صورت ممکن است تعادل لوله به هم بخورد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۵ بتن را باید توسط وسیله بتن‌رسانی، درون قیف ریخت و لوله را پر کرد. در صورتی که توپک در بالا قرار داشته باشد و با فشار بتن به پایین رانده نشود باید آن را با میله مناسبی به پایین راند تا به تدریج توسط وزن بتن پایین رود. پس از آن که توپک به انتها رسید و لوله و قیف پر شد باید لوله و قیف را به آرامی، کمی بالا کشید تا توپک خارج شود. بلافاصله برای اولین و آخرین بار لوله پایین برده می‌شود تا بتن درون قیف و لوله به صورت ناگهانی تخلیه نشود، ضمن آن که بتن به قدر کافی دور لوله را پر کرده باشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۶ پس از کند شدن سرعت تخلیه قیف و لوله، همزمان با بتن‌ریزی درون قیف، به آرامی در فواصل زمانی خاصی، لوله و قیف را باید بالا کشید.

تفسیر/توضیح

برای استقرار روی آب باید سکوی ثابتی را فراهم نمود. سکوهایی شناور برای این منظور مناسب نیست.

۱۱-۱۰-۲-۴ الزامات اجرایی

۱۱-۱۰-۲-۴-۱ در شمع‌ها و سپرها ممکن است به جای آب از گل حفاری یا دوغاب بنتونیت استفاده نمود. همه مواردی که برای آب ذکر شده برای گل حفاری نیز صادق است.

۱۱-۱۰-۲-۴-۲ در صورتی که عمق لوله درون بتن زیادتر از ۱/۵ متر شود، جریان بتن به شدت کند و احتمال انسداد لوله بیشتر شده و بتن نیز متراکم نمی‌شود.

در صورتی که عمق لوله درون بتن کمتر از ۰/۶ متر شود، سرعت جریان بتن درون لوله به شدت زیاد شده و بتن خروجی از لوله می‌تواند متلاطم شود و در نتیجه آن، بتن و آب مخلوط شده و کیفیت بتن به شدت کاهش می‌یابد.

عمدتاً حداقل و حداکثر عمق لوله درون بتن به روانی بتن نیز مربوط است و مقدار کاملاً ثابتی نیست.

۱۱-۱۰-۲-۴-۳ به هم خوردن تعادل لوله علاوه بر اینکه امکان شروع کار را بوجود نمی‌آورد ممکن است باعث ایجاد خساراتی برای تجهیزات به کار رفته شود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۵ بهتر است برای کاهش احتمال جدشدگی از حداقل روانی قید شده برای شروع کار استفاده نمود. اسلامپ حدود ۱۵۰ میلی‌متر و جریان اسلامپ حدود ۳۵۰ میلی‌متر برای شروع کار توصیه شده است.

از بالا کشیدن ناگهانی لوله و تخلیه سریع آن باید پرهیز شود و گرنه بتن و آب با یکدیگر مخلوط می‌شوند. به‌رحال باید به بتنی همگن و خمیری دست یافت.

۱۱-۱۰-۲-۴-۶ هرچه سرعت پایین رفتن بتن از قیف و لوله بیشتر باشد نشانه آن است که انتهای لوله به مقدار کمتری درون بتن ریخته شده قرار دارد. چنانچه سرعت حرکت بتن در قیف و لوله کاهش یابد، نشانه آن است که عمق لوله در بتن زیاد شده است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

متصدی بتن‌ریزی با توجه به تجربه خود سعی می‌کند تا عمق لوله در بتن را به مقدار مناسبی حفظ کند.

ت ۱۱-۱۰-۲-۴-۷ با استفاده از حجم بتن ریخته شده و سطح مقطع قالب می‌توان دریافت که بتن ریخته شده از چه ضخامتی برخوردار شده است و به کمک درجات ارتفاعی لوله می‌توان عمق لوله درون بتن را محاسبه نمود. روش دیگر برای تعیین عمق لوله درون بتن استفاده از وسایل نقشه‌برداری زیر آب یا وزنه متصل به طناب (نخ) می‌باشد. در این حالت فاصله سطح بتن از زمین یا تراز آب مشخص می‌شود و با مشاهده درجات ارتفاعی لوله ترمی می‌توان عمق لوله درون بتن را محاسبه نمود.

ت ۱۱-۱۰-۲-۴-۹ حرکت معکوس لوله به سمت پایین همواره باعث افت کیفیت می‌شود. بنابراین باید با اتخاذ تدابیر مناسب، نیاز به این عمل را از بین برد. یعنی اقداماتی را به انجام رسانید تا انسداد لوله به وجود نیاید.

ت ۱۱-۱۰-۲-۴-۱۰ معمولاً حرکت لوله و بتن به اطراف، آن را مستعد جداشدگی می‌کند. باید سعی نمود با طرح مخلوط مناسب، این استعداد جداشدگی را کمتر کرد.

ت ۱۱-۱۰-۲-۴-۱۲ گاه ترجیح داده می‌شود پس از سخت شدن بتن‌های ضعیف فوقانی، آن را تخریب کنند که عملیاتی پرهزینه‌تر را در پی دارد.

ت ۱۱-۱۰-۲-۴-۱۳ هر چه روانی بتن کمتر باشد، شیب ایستایی آن بیشتر و حرکت بتن نیز به اطراف با سختی بیشتری همراه خواهد بود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۷ با توجه به سرعت تخلیه قیف و لوله با اندازه‌گیری عمق بتن و یا محاسبه آن باید مطمئن شد که عمق مورد نظر لوله درون بتن تامین شده است. توصیه می‌شود در هر ساعت یا پس از ریختن هر ۷۵ متر مکعب بتن، سطح بتن و عمق لوله درون بتن بررسی و نتیجه آن ثبت شود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۸ با بالا بردن تدریجی قیف و لوله، بتن‌رسانی با کامیون مخلوط‌کن یا لوله پمپ زمینی و تسمه نقاله مشکل می‌شود. بنابراین باید تراز قیف در ابتدا بیش از ۳ متر پایین‌تر باشد تا بتوان با حذف یک لوله ۳ متری، قیف را مجدداً در تراز پایین‌تری قرار داد. این عملیات نباید بیش از ۱۵ دقیقه طول بکشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۹ در صورت انسداد لوله در حین بتن‌ریزی می‌توان لوله را به صورت ناگهانی و سریع به میزان ۱۵۰ تا ۶۰۰ میلی‌متر بالا کشید و سپس آن را سریع پایین برد تا انسداد برطرف شود. در هر حال سر لوله باید در این عملیات در بتن قرار داشته باشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۰ حرکت جانبی سریع لوله به اختلاط آب و بتن می‌انجامد و باید از آن پرهیز شود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۱ در حین بتن‌ریزی نباید لوله را به اطراف حرکت داد. حرکت لوله در قطعات غیرمسلح و یا مواردی که مانعی برای حرکت لوله به اطراف وجود ندارد، برای پر کردن گوشه یا تراز کردن سطوح شیب‌دار بتن درون قالب، مجاز است.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۲ پس از اینکه بتن به تراز مورد نظر رسید باید بخشی از بتن بالایی را برداشت و دور ریخت. بسته به نوع بتن و دقت در بتن‌ریزی، ضخامت بتن سست و دور ریختنی بین ۰/۳ تا ۰/۵ متر می‌باشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۳ در مواردی که برای ریختن بتن متعارف از یک لوله استفاده می‌شود، می‌توان انتظار داشت که بتن در حدود ۲ تا ۲/۵ متر به اطراف حرکت کند و سطح شیب‌داری را

متن اصلی

با شیب کم به وجود آورد. در مواردی که از بتن خودتراکم استفاده می شود ممکن است بتن، بسته به کارایی آن، در حدود ۵ تا ۱۰ متر به هر طرف جریان یابد. بنابراین با یک لوله می توان سطح بیشتری را بتن ریزی نمود و گرنه نیاز به استفاده از چند لوله ترمی خواهد بود و در نتیجه بتن رسانی به آن ها و تراز کردن سطح بتن دشوار می شود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۴ حداکثر فاصله دو لوله ترمی برای بتن متعارف، بسته به روانی آن ۴ تا ۵ متر و حداکثر فاصله دو لوله برای بتن خودتراکم ۱۰ تا ۲۰ متر، بسته به روانی آن است.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۵ توصیه می شود، ضمن بکارگیری مواد دیرگیر کننده، دمای بتن نیز از ۲۸ درجه سلسیوس فراتر نرود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۶ از آنجا که مشاهده بتن ریخته شده در حین کار یا پس از اتمام آن عملاً غیرممکن است، بنابراین لازم است به نکات ذکر شده در رابطه با مصالح و بتن مصرفی و روش صحیح انجام کار توجه کافی شود و از افراد کارآموده و مجرب استفاده شود. لازم به ذکر است که در اغلب موارد، ترمیم و یا تخریب امکان پذیر نیست و حساسیت کار از این نظر بسیار زیاد است.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۷ در مواردی که از قالب برای ریختن بتن استفاده می شود، قالب باید از آب بندی خوبی برخوردار باشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۸ در اغلب موارد نیازی به عمل آوری بتن نیست و در محیط آبدار، کیفیت بتن به مرور زمان بهبود می یابد. مگر اینکه بخشی از آن در محیط غیرآبدار قرار گیرد و دسترسی به آن برای رطوبت رسانی مقدور باشد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۹ از پایین بردن لوله به جز در هنگام انسداد آن باید خودداری نمود. همواره لازم است لوله ترمی به تدریج با گام های ۱۵۰ تا ۳۰۰ میلی متر به سمت بالا حرکت داده شود.

۱۱-۱۰-۲-۴-۲۰ پیمانکار باید قبل از شروع کار، روش کار را تهیه نماید و به تایید دستگاه نظارت برساند. در این دستورات عمل باید قطع بتن ریزی و شروع مجدد آن و عملیات لازم پیش بینی شود.

تفسیر/توضیح

چنانچه حرکت بتن بیش از ۵ متر به هر طرف باشد، توصیه می شود از مواد ضد آب شستگی استفاده شود. هرچند استفاده از این مواد برای همه روش های بتن ریزی زیر آب مفید است. وقتی سرعت آب از ۵۰ میلی متر بر ثانیه بیشتر شود نیاز به بتن ضد آب شستگی وجود دارد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۴ با هر لوله ترمی می توان ۲۵ متر مربع را با بتن روان و حدود ۱۰۰ تا ۲۰۰ مترمربع و حتی بیشتر را با بتن خودتراکم، بتن ریزی کرد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۵ در شرایطی که بتن در آب های گرم مانند خلیج فارس یا دریای عمان ریخته می شود، بهتر است دمای بتن را به ۲۵ درجه سلسیوس محدود کرد.

۱۱-۱۰-۲-۴-۱۶ در بتن ریزی با لوله ترمی اهمیت تضمین کیفیت به مراتب بیشتر از کنترل کیفیت است.

متن اصلی

۳-۱۰-۱۱ بتن‌ریزی با پمپ کردن مستقیم

۳-۱۰-۱۱-۱ مصالح مصرفی و طرح مخلوط بتن در این روش نیز مانند بتن‌ریزی با لوله ترمی است.

۳-۱۰-۱۱-۲ در این روش صرفاً از پمپ و لوله استفاده می‌شود و نیازی به وسایل دیگر، به جز توپی یا وسایل اندازه‌گیری لوله در بتن، وجود ندارد.

۳-۱۰-۱۱-۳ در استفاده از این روش الزامات «الف» تا «ت» زیر باید رعایت شود:

الف - در این روش قطر لوله پمپ معمولاً بین ۱۲۵ تا ۱۵۰ میلی‌متر است. قسمتی از لوله پمپ که در بتن قرار می‌گیرد باید انعطاف ناپذیر باشد.

ب- برای جلوگیری از ایجاد خلا در لوله پمپ و انسداد ناشی از مکش باید یک شیر تخلیه هوا در بالاترین نقطه لوله تعبیه شود. پ- تمام نکاتی که از نظر اجرایی در شروع و ادامه عملیات بتن‌ریزی با لوله ترمی بیان شد در پمپ کردن مستقیم نیز باید رعایت شود.

ت- در این روش نیز سر لوله پمپ باید در بتن ریخته شده باشد و روانی بتن نیز مانند روش ترمی باشد. اما باید به میزان جریان آب و شسته شدن بتن توجه داشت.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۱۰-۱۱ بتن‌ریزی با پمپ کردن مستقیم

ت ۳-۱۰-۱۱-۱ حداقل مقدار سیمان و حداکثر آن نیز باید مشابه بتن ترمی در نظر گرفته شود.

ت ۳-۱۰-۱۱-۲ از توپی یا توپک نیز باید در روش پمپی برای شروع بتن‌ریزی استفاده کرد.

ت ۳-۱۰-۱۱-۳ در پمپ کردن بتن تا حدودی لرزش لوله در داخل بتن ایجاد می‌شود، که می‌تواند باعث ایجاد لایه ضعیف بیشتری در سطح بتن نسبت به روش بتن‌ریزی با لوله ترمی شود. حرکت بتن در این روش برخلاف بتن‌ریزی با لوله ترمی صرفاً وزنی نیست و عمل پمپ کردن نیز وجود دارد. فشار پمپ برای بتن ضد آب‌شستگی دو تا سه برابر بتن معمولی است اما آهنگ پمپ کردن آن نصف یا کمتر می‌باشد.

خواننده گرامی

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران سازمان برنامه و بودجه کشور، با گذشت بیش از چهل سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افزون بر هشتصد عنوان نشریه تخصصی- فنی، در قالب آیین نامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تالیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. ضابطه حاضر در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیت های عمرانی به کار برده شود. فهرست نشریات منتشر شده در سال های اخیر در سایت اینترنتی nezamfanni.ir قابل دستیابی می باشد.

Title [No.120-2]

Authors & Contributors Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Babak	Ahmadi	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Hamid reza	Ashrafi	University of RAZI	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Bagheri	Khajeh Nasir Toosi University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahdi	Chini	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Parviz	Ghoddousi	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Seyyed akbar	Hashemi	Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mohammad reza	Jabarooti	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mosa	Kalhari	Shimisakhteman Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Rahmat	Madandoust	University of Guilan	Ph.D. of Civil Eng.
Hesam	Madani	Graduate University of Advanced Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Farzad	Manouchehri dana	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mehdi	Nemati	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Nili	Hamedan University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Tara	Rahmani	Institute of Construction Materials, University of Tehran	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Rahmati	Iranian Association of Manufacturers of Ready Mix Concrete	M.Sc. of Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Seyyed mohammad	Sajjadi attar	Montazeri Technical University of Mashhad	M.Sc. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Jafar	Sobhani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mohsen	Tadayon	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad hossein	Tadayon	Ara Beton Co.	Ph.D. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.

Coordination and Integration Committee (A to Z):

Mohsen	Tadayon (Matrrial section Chair)	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Morteza	Zahedi (Structural section Chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Behnaz	PourSeyyed	Plan and Budget Organization	Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.

Technical Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Bagheri	Khajeh Nasir Toosi University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahdi	Chini	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Parviz	Ghoddousi	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Kamyar	Karbasi arani	Iranian Society of Structural Engineering	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Khaloo	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Kheyroddin	Semnan University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahmat	Madandoust	University of Guilan	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad sadegh	Maerefat	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Maghsoudi	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Sohail	Majid Zamani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Nili	Hamedan University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Tayebeh	Parhizkar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Rahaei	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Abdolreza	Sarvghad moghadam	International Institute of Earthquake Engineering and Seismology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Jafar	Sobhani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.

Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Mohsen	Tadayon	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Shapoor	Tahouni	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Toutouchi	Plan and Budget Organization	M.Sc. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.

Confirmation Committee (A to Z):

Morteza	Zahedi (chair)	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Amir mazair	Raeiss ghasemi (Secretary)	Road, Housing & Urban Development Research Center	M.Sc. of Civil Eng.
Hasan	Afshin	Sahand University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Aghababai	Consulting Engineers Co.	Ph.D. of Civil Eng.
Fereidoun	Amini	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ahmad	Anvar	Shiraz University	Ph.D. of Civil Eng.
Rahim	Badamian	Executive Organization for Public and Government Buildings and Infrastructure	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Bagheri	Khajeh Nasir Toosi University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahdi	Chini	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad reza	Esfahani	Ferdowsi University of Mashhad	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad javad	Fadaee	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Hormoz	Famili	Alaodoleh Semnani Education Institute Of Semnan	Ph.D. of Civil Eng.
Salman	Ghodarzi	Construction and Development of Transport Infrastructures Company	M.Sc. of Civil Eng.
Parviz	Ghoddousi	Iran University of Science and Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Hasan	Haji kazemi	Ferdowsi University of Mashhad	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad reza	Jabarooti	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Ali asghar	Jalalzadeh	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Hamid	Jassemi	Shahid Chamran University of Ahvaz	Ph.D. of Civil Eng.
Kamyar	Karbasi arani	Iranian Society of Structural Engineering	Ph.D. of Civil Eng.
Mahammad teghi	Kazemi	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Abolghassem	Keramati	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.

Nader	Khaje ahmad attari	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Ali reza	Khaloo	Sharif University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahammad	Khan mohammadi	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Kheyroddin	Semnan University	Ph.D. of Civil Eng.
Mehdi	Khoshkerdar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Rahmat	Madandoust	University of Guilan	Ph.D. of Civil Eng.
Hesam	Madani	Graduate University of Advanced Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad sadegh	Maerefat	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Maghsoudi	Shahid Bahonar University of Kerman	Ph.D. of Civil Eng.
Iraj	Mahmoudzadeh kani	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad Hosein	Majedi ardakani	Institute of Standards and Industrial Research of Iran	Ph.D. of Civil Eng.
Sohail	Majid Zamani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Farzad	Manouchehri dana	Mahab Ghods Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mohammad	Monajjemi	Construction and Development of Transport Infrastructures Company	M.Sc. of Civil Eng.
Davood	Mostofinejad	Isfahan university of technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Nili	Hamedan University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Tayebeh	Parhizkar	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Mansour	Peydayesh	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Ali reza	Rahaei	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Ali akbar	Ramezaniapour	Amirkabir University of Technology	Ph.D. of Civil Eng.
Mahmoud	Saffarzadeh	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Abdolreza	Sarvghad moghadam	International Institute of Earthquake Engineering and Seismology	Ph.D. of Civil Eng.
Mohammad	Shekarchi zadeh	University of Tehran	Ph.D. of Civil Eng.
Jafar	Sobhani	Road, Housing & Urban Development Research Center	Ph.D. of Civil Eng.
Masoud	Soltani mohammadi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.
Ali	Tabar	Iman Sazeh Fadak Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Mohsen	Tadayon	Iranian Concrete Institute	Ph.D. of Civil Eng.
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Shapoor	Tahouni	Amirkabir University of Technology	M.Sc. of Civil Eng.
Saeid	Tariverdilo	Urmia University	Ph.D. of Civil Eng.
Abbas ali	Tasnimi	Tarbiat Modares University	Ph.D. of Civil Eng.

Ali reza	Toutounchi	Plan and Budget Organization	M.Sc. of Civil Eng.
Rahim	Vaezi	SANO Consulting Engineers Co.	M.Sc. of Civil Eng.
Pezhman	Vahab kashi	Azad University of Karaj	Ph.D. of Civil Eng.

Steering Committee (Road, Housing & Urban Development Research Center):

Mohammad	Shekarchi zadeh (Chair)	President of Road, Housing & Urban Development Research Center
Morteza	Zahedi	Iran University of Science and Technology
Ali asghar	Taheri behbahani	Dinasiss Consulting Engineers Co.
Moammad ali	Abdi	Vice President of Road, Housing & Urban Development Research Center

Steering Committee: (Plan and Budget Organization)

Seyyed Javad Ghanefar	Head of Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors
Gholamhossein Hamzeh Mostafavi	Former head of Technical and Executive Affairs Department
Alireza Toutounchi	Deputy of Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors
Saeed Moradi	Expert in Civil Eng , Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors
Mohammad Reza Siadat	Expert in Architecture, Department of Technical & Executive affairs, Consultants and Contractors
Amir Masoud Salehi	Kharazmi University

Abstract:

Iranian building regulations for concrete construction were introduced as standards "18-1" to "18-5" in 1972. These focused mainly on construction and not design. The design method of "working stress" approach was practiced in offices and was accepted.

The first edition of code of practice for design and construction of concrete structures "ABA" was published in 1992 under the serial No; 120. In that edition the "Limit Design Method" was recommended.

The present edition (second one) is arranged in two volumes, "Analysis and Design" and "Concrete Materials and Construction". The design method has been revised and "Strength Design Method" has been adopted.

In this edition some developments have been incorporated.

- 1- The arrangement of chapters is according to structural members. Each chapter contains all requirements for a member, like Slabs, Beams, Columns, etc.
- 2- Durability of concrete is seen in more detail.
- 3- "Strut and Tie" method of analysis and design is introduced.
- 4- Design for fire resistant is introduced.
- 5- Finally a chapter on anchorage to concrete structure is added.

Islamic Republic of Iran
Plan and Budget Organization

Iranian Concrete Code

(Second Revision)

Volume II

Materials and Construction

No.120-2

Last Edition 21/3/2021

Deputy of Technical, Infrastructure and
Production Affairs

Ministry of Road & Urban Development

Department of Technical & Executive affairs,
Consultants and Contractors

Road, Housing & Urban Development Research
Center

nezamfanni.ir

aba.bhrc.ac.ir

2021

این ضابطه

جلد دوم از دومین تجدید نظر «آیین نامه بتن ایران» با عنوان «مصالح و اجرا» می‌باشد و در راستای ارایه الزامات و راهنمایی در خصوص مواد و مصالح مصرفی در بتن، طرح مخلوط و روش‌های ساخت و اجرای انواع بتن در یازده فصل، شامل: کلیات، واژه‌ها و تعاریف، مشخصات مصالح بتن، مشخصات اجرایی آرماتورها، مبانی طرح مخلوط، دوام و پایداری، الزامات اجرایی، ارزیابی و پذیرش، قالب‌بندی، درزهای سازه‌های بتنی و بتن‌های ویژه تهیه و تدوین شده است.

جمهوری اسلامی ایران
سازمان برنامه و بودجه کشور

آیین نامه بتن ایران

(تجدیدنظر دوم)

واژه نامه بتن

ضابطه شماره ۳-۱۲۰

آخرین ویرایش ۱۴۰۰/۰۱/۰۱

وزارت راه و شهرسازی
مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی
aba.bhrc.ac.ir

معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی
امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران
nezamfanni.ir

۱۴۰۰

اصلاح مدارک فنی

خواننده گرامی:

امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران معاونت فنی، امور زیربنایی و تولیدی سازمان برنامه و بودجه کشور، با استفاده از نظر کارشناسان برجسته مبادرت به تهیه این ضابطه کرده و آن را برای استفاده به جامعه مهندسی کشور عرضه نموده است. با وجود تلاش فراوان، این اثر مصون از ایرادهایی نظیر غلط‌های مفهومی، فنی، ابهام، ابهام و اشکالات موضوعی نیست. از این‌رو، از شما خواننده گرامی صمیمانه تقاضا دارد در صورت مشاهده هرگونه ایراد و اشکال فنی مراتب را به صورت زیر گزارش فرمایید:

۱- در سامانه مدیریت دانش اسناد فنی و اجرایی (سما) ثبت نام فرمایید: sama.nezamfanni.ir

۲- پس از ورود به سامانه سما و برای تماس احتمالی، نشانی خود را در بخش پروفایل کاربری تکمیل فرمایید.

۳- به بخش نظرخواهی این ضابطه مراجعه فرمایید.

۴- شماره بند و صفحه موضوع مورد نظر را مشخص کنید.

۵- ایراد مورد نظر را به صورت خلاصه بیان دارید.

۶- در صورت امکان متن اصلاح شده را برای جایگزینی ارسال نمایید.

کارشناسان این امور نظرهای دریافتی را به دقت مطالعه نموده و اقدام مقتضی را معمول خواهند داشت.

پیشاپیش از همکاری و دقت نظر جنابعالی قدردانی می‌شود.

تبصره: در مورد آیین‌نامه بتن ایران (آبا)، دبیرخانه مستقر در مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی به طور اختصاصی، عهده‌دار جمع‌آوری و رسیدگی به نظرات می‌باشد که نشانی آن در این صفحه ارائه شده است.

نشانی برای مکاتبه: تهران، میدان بهارستان، خیابان صفی‌علی‌شاه - مرکز تلفن ۳۳۲۷۱ سازمان

برنامه و بودجه کشور، امور نظام فنی و اجرایی، مشاورین و پیمانکاران

Email: nezamfanni@mporg.ir

web: nezamfanni.ir

دبیرخانه آیین‌نامه بتن ایران (آبا):

aba.code@bhrc.ac.ir

aba.bhrc.ac.ir

فهرست مطالب

Error! Bookmark not defined. ....

پیشگفتار

فصل اول

۳ ..... فارسی به انگلیسی

۳ ..... آ

۵ ..... آ

۸ ..... ب

۱۱ ..... پ

۱۳ ..... ت

۱۶ ..... ث

۱۶ ..... ج

۱۷ ..... چ

۱۷ ..... ح

۱۸ ..... خ

۲۰ ..... د

۲۲ ..... ذ

۲۲ ..... ر

۲۳ ..... ز

۲۴ ..... س

۲۷ ..... ش

۲۸ ..... ص

۲۸ ..... ض

۲۹ ..... ط

۲۹ ..... ظ

۳۰ ..... ع

۳۰ ..... غ

۳۲.....	ک
۳۳.....	گ
۳۴.....	ل
۳۶.....	م
۴۱.....	ن
۴۲.....	و
۴۳.....	ه
۴۳.....	ی

فصل دوم

۴۷.....	انگلیسی به فارسی	
۴۷.....		A
۴۹.....		B
۵۱.....		C
۵۵.....		D
۵۶.....		E
۵۷.....		F
۵۹.....		G
۵۹.....		H
۶۰.....		I
۶۱.....		J
۶۱.....		K
۶۲.....		L
۶۳.....		M
۶۵.....		N
۶۶.....		O
۶۶.....		P
۶۹.....		Q

۶۹.....	R
۷۱.....	S
۷۶.....	T
۷۸.....	U
۷۸.....	V
۷۸.....	W
۷۹.....	X
۷۹.....	Y
۸۰.....	Z

فصل اول

فارسی به انگلیسی

فصل اول

فارسی به انگلیسی

واژه انگلیسی

واژه فارسی

آ

edging	ابزار زنی
anchorage	ابزار مهار کردن
net dimensions	ابعاد خالص
zinc rich resin epoxy	اپوکسی رزین غنی شده با روی
moist room	اتاق مرطوب
connection, joint	اتصال
Lapped joint	اتصال پوششی، اتصال روی هم افتادگی
ductile connection	اتصال شکل پذیر
strong connection	اتصال قوی
hinge joint	اتصال مفصلی
butt joint	اتصال نوک به نوک، لب به لب
flexible joints	اتصالات انعطاف پذیر
shear connections	اتصالات برشی
interaction	اثر متقابل
load effects	اثرات بار
construction	اجرا
constituent materials, ingredients	اجزا تشکیل دهنده
probabilistic	احتمالی
elastic	ارتجاعی
vibration	ارتعاش
external vibration	ارتعاش بیرونی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
over vibration	ارتعاش بیش از حد
internal vibration	ارتعاش داخلی
layer thickness (depth)	ارتفاع لایه
effective depth of section	ارتفاع مؤثر مقطع
assessment, evaluation	ارزیابی
early-entry dry-cut saw	اره خشک‌بر درز بتن تازه
Saw-Cutting Joint	اره درز بر
saw cut	اره شده
decomposition	از هم پاشیدگی
congestion	ازدحام
workmanship	استادکار
field-cured cylinder	استوانه عمل‌آوری شده در شرایط (واقعی) کارگاهی
elastic	الاستیک
pier	اسکله
target slump	اسلامپ هدف
shear friction	اصطکاک برشی
friction	اصطکاک، سایش
air chamber	اتفاک هوا
design information	اطلاعات طراحی
two-way construction	اعضای با عملکرد دوطرفه
one-way construction	اعضای با عملکرد یک‌طرفه
composite concrete flexural members	اعضای خمشی بتنی مرکب
warping	اعوجاج
slump loss	افت روانی، افت اسلامپ
workability loss	افت کارایی
ignition loss	افت ناشی از سرخ شدن
thickener	افزاینده گرانروی
tempering	افزودن آب (به مخلوط بتن) و مخلوط کردن
re-tempering	افزودن مجدد آب و مخلوط کردن آن
viscosity modifying admixture	افزودنی اصلاح کننده گرانروی (لزجت)

واژه انگلیسی	واژه فارسی
corrosion inhibitor admixture	افزودنی بازدارنده خوردگی
rapid hardening admixture	افزودنی زودسخت کننده (تندگیر)
water-reducing admixture	افزودنی کاهش دهنده آب
admixture	افزودنی، ماده افزودنی
addition	افزونه، ماده مکمل (در ادبیات اروپایی)
requirements	الزامات
compliance requirement	الزامات اجرایی
fiber	الیاف
macro fiber	الیاف درشت (بلند)، الیاف ماکرو
microfiber	الیاف ریز (کوتاه)، الیاف میکرو
steel fiber	الیاف فولادی
latex	امولسیون آبی لاستیک مصنوعی
offset	انحراف از موقعیت
bar size	اندازه میلگرد
spacer	اندازه نگهدار
gauge	اندازه گیر
interaction	اندرکنش
plaster, coating	اندود
rendering	اندود کردن
structural integrity	انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای
collapse	انهدام
safety	ایمنی، اطمینان
ponding	ایجاد حوضچه
batching plant, central mixing plant	ایستگاه تولید بتن

آ

mixing water	آب اختلاط
bleeding	آب انداختن
free water	آب آزاد

واژه انگلیسی	واژه فارسی
adsorbed water	آب سطحی جذب شده
total water	آب کل
effective water	آب موثر
bleeding	آب‌آوری
sealer	آب‌بند کننده درز
wash-out	آب‌شستگی
vacuum dewatering	آبکشی مکشی
water- repellent	آب‌گریز
hydration	آبگیری
pitting	آبله‌رویی
rib	آج
silica flour	آرد سیلیس
reinforcement	آرماتور
principle reinforcement	آرماتور اصلی
dowel reinforcement	آرماتور انتظار
deformed reinforcement	آرماتور آجدار
shear reinforcement	آرماتور برشی
projecting reinforcement	آرماتور بیرون زده ???
supplementary reinforcement	آرماتور تکمیلی
shrinkage reinforcement	آرماتور جمع‌شدگی
temperature reinforcement	آرماتور حرارتی
spiral reinforcement	آرماتور دورپیچ
hoop reinforcement	آرماتور دورگیر
reinforcement, plain	آرماتور ساده
reinforcement, welded wire	آرماتور سیمی جوشی
longitudinal reinforcement	آرماتور طولی
transverse reinforcement	آرماتور عرضی
secondary reinforcement	آرماتور فرعی
vertical reinforcement	آرماتور قائم
auxiliary reinforcement	آرماتور کمکی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
balanced reinforcement	آرماتور متعادل
balanced reinforcement	آرماتور متوازن
anchor reinforcement	آرماتور مهار
load test	آزمایش بارگذاری
pull-out test	آزمایش بیرون کشیدن
wide wheel test	آزمایش چرخ پهن (سایش بتن)
Bohme test	آزمایش سایش بتن به روش بوهم
non-destructive test	آزمایش غیر مخرب
pull-off test	آزمایش قلوه کن کردن
pull-off test	آزمایش کشیدن از سطح
methylene blue test	آزمایش متیلن بلو (آزمایش تعیین رس)
pull-off test	آزمایش هم‌بند
rock cylinder test	آزمایش استوانه سنگی (در بررسی واکنش قلیایی)
test specimen	آزمونه
corrosion threshold	آستانه خوردگی
ball mill	آسیاب گلوله‌ای
aggressive	آسیب رسان
reinforcement	آرماتورگذاری
surface treatment	آماده‌سازی سطح
analysis	آنالیز
linear analysis	آنالیز خطی
dynamic analysis	آنالیز دینامیکی
plastic analysis	آنالیز پلاستیک
plastic analysis	آنالیز خمیری
plastic analysis	آنالیز در محیط پلاستیک
non-linear analysis	آنالیز غیر خطی
lime	آهک
calcareous	آهکی
free lime	آهک آزاد (آهک زنده سیمان)
quick lime	آهک زنده، آهک نشکفته

واژه انگلیسی	واژه فارسی
quick lime	آهک هیدراته نشده
hydrated lime	آهک هیدراته، آهک آب‌دیده، آهک شکفته
bleeding rate	آهنگ (نرخ) آب انداختن
evaporation rate	آهنگ یا نرخ تبخیر
ب	
blister (bump)	بادگردگی و تورم سطح
load	بار
service load	بار بهره برداری
lateral load	بار جانبی
seismic load	بار زلزله
live load	بار زنده
load, factored	بار ضریب‌دار
uniformity distribution load	بار گسترده یکنواخت
dead load	بار مرده
superimposed dead load	بار مرده اضافی
self-weight dead load	بار مرده ناشی از وزن
shock load	بار ناگهانی
point load	بار نقطه‌ای
ultimate load	بار نهایی
redistribution	باز تقسیم
demolding	باز کردن قالب
re-vibration	باز لرزانی
redistribution	بازپخش
response	بازتاب
yield of concrete	بازدهی بتن
mixer efficiency	بازدهی مخلوط‌کن
building official	بازرس ساختمان
inspection	بازرسی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
opening	بازشو
recycled	بازیافت
texture	بافت
texture	بافت سطحی
insoluble residue	باقیمانده نامحلول
bucket, skip	باکت
tension flange	بال کششی
concrete	بتن
autoclaved aerated concrete	بتن اتوکلاوی
aerated concrete, cellular concrete, gas concrete	بتن اسفنجی، بتن هوادار شده، بتن گازی
fiber reinforced concrete	بتن الیافی
reinforced concrete	بتن آرمه
ready mixed concrete	بتن آماده
steel fiber reinforced concrete	بتن با الیاف فولادی
normal weight concrete	بتن با چگالی معمولی
air-entrained concrete	بتن با حباب هوا، بتن حباب‌دار
no-slump concrete	بتن بدون اسلامپ
no-fines concrete, pervious concrete	بتن بدون ریزدانه، بتن بدون ماسه، بتن متخلخل
shotcrete, gunite concrete, sprayed concrete	بتن پاششی، بتن پاشیده، بتن پاشیدنی
rich concrete	بتن پُر مایه، بتن پُر سیمان
backfill concrete	بتن پُرکننده
pre-stressed concrete	بتن پیش‌تنیده
precast concrete	بتن پیش‌ساخته
replaced-aggregate concrete, pre-packed concrete, injected aggregate concrete	بتن پیش‌آکنده، بتن با سنگدانه پیش‌آکنده
fresh concrete	بتن تازه، بتن خمیری
green concrete	بتن تازه‌گرفته، بتن جوان، بتن نارس
Tremie concrete	بتن ترمی، بتن با قیف و لوله (برای زیر آب)
architectural concrete	بتن تزئینی
fiber reinforced concrete	بتن تقویت شده با الیاف
all lightweight concrete	بتن تمام سبکدانه

واژه انگلیسی	واژه فارسی
spun concrete, centrifuged concrete	بتن چرخیده، بتن ریخته‌شده با نیروی گریز از مرکز
sand-lightweight concrete	بتن حاوی ماسه سبکدانه
mass concrete	بتن حجیم
in-situ concrete, cast in place concrete	بتن درجا
plain concrete	بتن ساده
structural concrete	بتن سازه‌ای
sand-lightweight concrete	بتن سبک ماسه‌ای (نیمه سبکدانه)
lightweight concrete	بتن سبکدانه
hardened concrete	بتن سخت شده
heavyweight concrete	بتن سنگین
non-prestressed concrete	بتن غیر پیش‌تنیده
plain concrete	بتن غیرمسلح
lean concrete	بتن کم سیمان، بتن کم مایه
steel fiber reinforced concrete	بتن مسلح با الیاف فولادی
architectural concrete	بتن معماری
normal weight concrete	بتن معمولی
vacuum concrete	بتن مکیده
lean concrete	بتن مگر
sand-lightweight concrete	بتن نیمه سبکدانه
lightweight concrete	بتن نیمه سبکدانه
autoclaved aerated concrete	بتن هوادار اتوکلاو شده
casting	بتن‌ریزی
resultant	برآیند
rebound	برجهیدن
striking off	برداشتن مواد اضافی
shear	برش
punching shear	برش دوطرفه
rebound	برگشت
load reversal	برگشت بار
testing plan	برنامه آزمایش

واژه انگلیسی	واژه فارسی
eccentricity	برون محوری
strut	بست
bottle shaped strut	بست بطری شکل
tie rod	بست قالب
robustness	بقا
maturity of concrete	بلوغ بتن
tie	بند
shear key	بند برشی
buttering	به ملات آغشتن
batch	بهر
surface treatment	بهبودی سطحی
anhydrous	بی آب
pop out	بیرون پریدگی سطحی
پ	
kicker	پاخور
response	پاسخ
kicker	پاشنه
blasting	پاشیدن با فشار زیاد
panel	پانل
stability	پایداری
durability	پایایی
robustness	پایداری
overall stability	پایداری کلی
shore	پایه
reshoring	پایه اطمینان (پشتیبان)
back shoring	پایه اطمینان (در قالب)
pier	پایه پل
curing blanket	پتوی عمل آوری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
chamfer	پَخ، پَخی
distribution	پخش
porosity	پر منفذ
finishing	پرداخت
broom finish	پرداخت جارویی
trowel finish	پرداخت لیس‌های
trowel finish	پرداخت مال‌های
filler	پُرکننده
joint filler	پُرکننده درز
post tensioning	پس کشیدگی
rib	پشت بند
stud	پشت بند قائم (در قالب بندی)
buttress, tieback	پشت‌بند
spalling	پکیدن
plasticity	پلاستیسیته
silica flour	پودر سیلیس
dusting	پودرشدگی سطح
scaling	پوستگی سطح
shell	پوسته
scaling	پوسته پوسته شدن
delamination, peeling	پوسته‌شدگی
coating	پوشش
concrete cover	پوشش بتنی روی میلگرد
form coating	پوشش قالب
concrete lining	پوشش نهایی بتنی
curing blanket	پوشینه مراقبت
scaling	پولکی شدن سطحی
headed bolt	پیچ سردار
hooked bolt	پیچ قلاب‌دار
torsion	پیچش

واژه انگلیسی	واژه فارسی
pre-tensioning	پیش کشیدگی
configuration	پیکره بندی
batching	پیمانانه کردن
curling	پیچیدن
precooling	پیش سرمایش
presoaking, pre-saturation	پیش اشباع سازی
batch	پیمانانه
volume batching	پیمانانه کردن حجمی
weight batching	پیمانانه کردن وزنی
bond	پیوستگی
bond breaker	پیوستگی زدا
mechanical bond	پیوستگی مکانیکی
bond	پیوند
bond breaker	پیوندشکن

ت

curling	تاب برداشتن، تابیدگی
compressive strength	تاب فشاری
neutral fiber	تار خنثی
tendon	تاندون
bonded tendon	تاندون چسبیده
external tendon	تاندون خارجی
unbonded tendon	تاندون نچسبیده
decomposition	تجزیه
disintegration	تجزیه
sand pocket	تجمع ماسه
cumulative	تجمعی
consolidation	تحکیم
analysis	تحلیل

واژه انگلیسی	واژه فارسی
non-linear analysis	تحلیل غیر خطی
mud sill	تخته زیرسری
float	تخته ماله
bull float	تخته ماله با دسته بلند
wood bull float	تخته ماله چوبی دسته بلند
Darby	تخته ماله دستی باریک و بلند (دسته کوتاه یا بلند)
mechanical float	تخته ماله مکانیکی
floating	تخته ماله کشی
porosity	تخلخل
tamper	تخماتی
base of structure	تراز پایه سازه
congestion	تراکم
compaction	تراکم (بتن)
permeability	تراوایی
shear crack	ترک برشی
temperature cracking	ترک خوردگی حرارتی
blasting	ترکاندن
transverse cracks	ترک‌های عرضی
design load combination	ترکیب بار طراحی
accidental combinations	ترکیب‌های اتفاقی
map cracking, pattern cracking	ترک خوردگی به شکل پنجه‌غازی
map cracking, pattern cracking	ترک خوردگی سطحی گسترده
plastic cracking	ترک خوردگی پلاستیک، ترک خوردگی خمیری
random cracks	ترک‌های درهم، ترک‌های اتفاقی
crazing cracks, hairline cracking	ترک‌های سطحی ریز، ترک‌های موئی
plastic shrinkage cracks	ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی خمیری، ترک‌های تکیدگی پلاستیک
tremie	ترمی
infrared radiation	تشعشع مادون قرمز
delayed ettringate formation (DEF)	تشکیل تاخیری اترینگایت

واژه انگلیسی	واژه فارسی
quality assurance	تضمین کیفیت
equilibrium	تعادل
proportioning	تعیین نسبت‌ها
time-dependent deformation	تغییر شکل تابع زمان
long term deformation	تغییر شکل درازمدت
instantaneous deformation	تغییر شکل لحظه‌ای
strain	تغییر شکل نسبی
deflection	تغییر مکان
drift	تغییر مکان جانبی
design displacement	تغییر مکان جانبی طراحی
discoloration	تغییر رنگ، دو رنگه شدن
strengthening	تقویت
stiffener	تقویت کننده
support	تکیه‌گاه
lateral support	تکیه‌گاه جانبی
sliding bearing	تکیه‌گاه کشویی (غلتکی)
frequency of testing	تکرر آزمایش
strain	تنجش
stress	تنش
bearing stress	تنش اتکایی
residual stress	تنش پسماند
bond stress	تنش پیوستگی
allowable stress	تنش مجاز
specified compressive concrete strength, (f'_c)	تنش مشخصه، تنش مقرر
resetting of forms	تنظیم مجدد قالب‌ها
tie	تنگ
closed stirrup, hoop	تَنگ
frequency of testing	تواتر آزمایش
hollow	توخالی
mesh	توری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
distribution	توزیع
stress distribution	توزیع تنش
partial-size distribution	توزیع اندازه ذرات (دانه‌ها)
moment distribution	توزیع لنگر
beam	تیر
flanged beam	تیر بالدار
spandrel beam	تیر پیشانی
beam-column	تیر ستون
deep beam	تیر عمیق
stringer (s-beam)	تیر فرعی
edge beam	تیر لبه، تیر کناری
joist	تیرچه
rib	تیرچه
rib	تیرک
ث	
robustness	ثبات
ج	
embedment, embedded	جاگذاری شده (در بتن)
bucket, skip	جام بتن
web	جان
sheathing	جدار قالب
segregation	جداشدگی، جداشدن مواد از یکدیگر
bond breaker	جداکننده
bending schedule	جدول خم کاری آرماتورها
absorption	جذب
adsorption	جذب سطحی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
wall pier	جرز دیوار
slump flow	جریان اسلامپ
brittle steel element	جزء فولادی ترد
ductile steel element	جزء فولادی شکل پذیر
boundary element	جزء لبه، جزء مرزی
details	جزئیات
partial	جزئی، نسبی
shrinkage	جمع شدگی
autogenous shrinkage	جمع شدگی ذاتی یا خودبخودی، تکیدگی خودبخودی
drying shrinkage	جمع شدگی (تکیدگی) ناشی از خشک شدن
collector	جمع کننده
permit	جواز
weld ability	جوش پذیری
spot welding	جوش نقطه‌ای
resilience	جهندگی
چ	
hessian	چتایی
adhesive	چسب
binder	چسباننده
adhesion, cohesion	چسبندگی
toughness	چقرمگی
rebound hammer	چکش بر جهندگی (چکش اشمیت)
apparent specific gravity	چگالی ظاهری
configuration	چیدمان
ح	
margin of safety	حاشیه ایمنی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
saturated surface dry (SSD)	حالت اشباع با سطح خشک
limit state	حالت حدی
plasticity	حالت خمیری
plastic consistency	حالت خمیری
false work	حایل موقت
entrained air	حباب هوای عمدی یا خواسته
absolute volume	حجم مطلق
compression-controlled strain limit	حد کرنش کنترل شده با فشار
nominal minimum size of aggregate	حداقل (کمینه) اندازه اسمی سنگدانه
nominal maximum size of aggregate	حداکثر (بیشینه) اندازه اسمی سنگدانه
moisture movement	حرکت رطوبت
sensor	حسگر
moisture sensor	حسگر رطوبتی
cathodic protection	حفاظت کاتدی
surface air voids	حفرات هوای سطحی
pitting	حفره حفره شدن
cavitation	حفره‌زایی
blowhole	حفره‌های کوچک سطحی (ناشی از حباب‌های هوای محبوس)
slump retention	حفظ اسلامپ
workability retention	حفظ کارائی
loop	حلقه
sulfate attack	حمله سولفاتی
ponding	حوضچه‌سازی

خ

sintered pulverized fuel ash	خاکستر بادی همجوش شده (جوش خورده)
fly ash	خاکستر بادی
stirrup	خاموت

واژه انگلیسی	واژه فارسی
closed stirrup, hoop	خاموت بسته
tie	خاموت بسته
sudden failure	خراب ناگهانی
failure	خرابی
truss	خرپا
structural truss	خرپای سازه‌ای
crushed ice	خرده یخ
bar support, bar chair	خرک
chair, bar chair, bolster	خرک
eccentricity	خروج از مرکز
creep	خزش
fatigue	خستگی
self-desiccation	خشک‌شدگی درونی
linear	خطی
cavitation	خلازایی
pore	خلل و فرج
bend	خم
bending	خمش
uniaxial bending	خمش یک محوری
bending	خمشی
bending	خم کردن
matrix	خمیر در برگیرنده، خمیره
plasticity	خمیری
plasticizer	خمیری‌کننده
autogenous healing	خود ترمیمی
self-desiccation	خودخشک‌شدگی
corrosion	خوردگی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
	د
scaffold	داربست
false work	داربست موقت
water- repellent	دافع آب
suspended slab	دال آویزان
slab, reinforced concrete	دال بتن آرمه
folded plate	دال پلیسه‌دار
flat slab	دال تخت
flat plate ??	دال تخت ??
solid slab	دال توپر (یکپارچه)
hollow slab	دال توخالی - دال مجوف
two-way slab	دال دوطرفه
waffle slab	دال مشبک
suspended slab	دال معلق
ribbed slab	دال و تیرک
one-way slab	دال یک‌طرفه
sieve analysis	دانه بندی با الک
flaky aggregate, flat aggregate	دانه پولکی
elongated piece	دانه سوزنی یا کشیده
elongated piece	دانه طویل
grading	دانه‌بندی
continuous grading	دانه‌بندی پیوسته
permanent	دایمی
microscopic	در مقیاس خرد
macroscopic	در مقیاس کلان
cast-in-place	درجا ریختن
expansion joint	درز انبساط
contraction joint	درز انقباض

واژه انگلیسی	واژه فارسی
isolation joint	درز انقطاع
dowelled joint	درز با میله پیوند دهنده
isolation joint	درز جدایی
contraction joint	درز جمع‌شدگی
movement joint	درز حرکتی، درز حرکت
construction joint	درز ساخت، درز اجرایی
groover	درز ساز
cold joint	درز سرد
transverse joint	درز عرضی
keyed joint	درز کام و زبانه
control joint	درز کنترل
joint sealant	درزبند، درز پرکن
sealant	درزگیر
sealing	درزگیری
coarse aggregate	درشت‌دانه
percentage of reinforcement	درصد آرماتور
interpolation	درون‌یابی
strut	دستک
ambient temperature	دمای محیط (مجاور)
durability	دوام
characteristic durability	دوام مشخصه
target durability	دوام هدف
silica fume	دوده‌سیلیس
grout	دوغاب
slurry	دوغاب
silica fume slurry	دوغاب دوده‌سیلیس
cement grout	دوغاب سیمانی
clear span	دهانه آزاد
effective span	دهانه موثر
diaphragm	دیافراگم

واژه انگلیسی	واژه فارسی
structural diaphragm	دیافراگم سازه‌ای
Stress-strain diagram	دیاگرام تنش- کرنش
wall	دیوار
bearing wall	دیوار باربر
shear wall	دیوار برشی
wall pier	دیوار پایه
retaining wall	دیوار حائل
counter fort retaining wall	دیوار حائل با پشت‌بند
buttress retaining wall	دیوار حائل با پیش‌بند
cantilever retaining wall	دیوار حائل طره‌ای
structural wall	دیوار سازه‌ای
special structural wall	دیوار سازه‌ای با شکل‌پذیری زیاد (ویژه)
ordinary structural wall	دیوار سازه‌ای با شکل‌پذیری کم (معمولی)
ductile coupled structural wall	دیوار سازه‌ای هم بسته شکل‌پذیر
parabolic-rectangular diagram	دیاگرام سهمی مستطیلی
rectangular stress diagram	دیاگرام مستطیلی تنش
retarder	دیرگیر کننده
ذ	
ر	
kicker	رامکا
finishing Class	رده پرداخت
conductivity	رسانایی
specific electrical conductivity	رسانایی ویژه الکتریکی
argillaceous	رسی
maturity of concrete	رسیدگی بتن
free moisture	رطوبت آزاد

واژه انگلیسی	واژه فارسی
free moisture	رطوبت سطحی
time-dependent behavior	رفتار تابع زمان
rheology	رفتار شناسی
inelastic behavior	رفتار غیر ارتجاعی (الاستیک)
pigment	رنگدانه
mineral pigment	رنگدانه معدنی
bleeding	رو زدن آب
construction tolerances	رواداری‌های اجرایی، رواداری‌های ساخت
grout	روان ملات
cement grout	روان ملات سیمانی
plasticizer	روان‌ساز، روان‌کننده
superplasticizer	روان‌کننده ممتاز، روان‌کننده قوی
consistency of concrete	روانی بتن، قوام بتن
plastic consistency	روانی خمیری
pavement	روسازی
strut and tie method	روش بست و بند، روش خرپایی
release agent, mould oil, form oil	روغن قالب
overlay	روکش
form lining	روکش درونی قالب
pavement	رویه
micro crack	ریز ترک
fine aggregate	ریزدانه
fineness	ریزی
rheology	رئولوژی
ز	
dowel	زبان
shear lug	زبان‌ی برشی
dewatering	زدودن آب

واژه انگلیسی	واژه فارسی
earthquake	زلزله
mixing time	زمان اختلاط
delay time, lag time	زمان تاخیر
setting time	زمان گیرش
earthquake	زمین لرزه
rust	زنگ ناشی از خوردگی فلزات
accelerating admixture	زودسخت کننده
sliding bearing	زیر سری کشویی
sub frame	زیر قالب
chair, bar chair, bolster	زیرسری
gel	ژل
silica gel	ژل دوده سیلیس

س

construction	ساخت
structure	ساختمان
compatibility	سازگاری
structure	سازه
abrasion	سایش
lightweight aggregate	سبکدانه
column	ستون
spirally reinforcement column	ستون با آرماتور مارپیچ
pedestal	ستون پایه
pedestal	ستونچه
stiffener	سخت کننده
effective stiffness	سختی موثر
pile cap	سر شمع
superimposed load	سربار
blast-furnace slag	سرباره کوره آهنگدازی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
cold twisting	سرد پیچاندن
cold twisting	سرد تابیدن
cold stretching	سرد کشیدن و مژرس کردن
cold rolling	سرد نوردیدن
striking off	سرزنی
column capital	سرستون
chute	سُرُسره
mixing speed	سرعت اختلاط، سرعت دوران تند جام کامیون مخلوط کن
agitating speed	سرعت همزدن، سرعت دوران کند جام کامیون مخلوط کن
screen, sieve	سرنند
cumulative	سرهمی
brushed surface	سطح برس خورده
projected influence area	سطح تاثیر تصویر شده
projected area	سطح تصویر شده
net section	سطح مقطع خالص
gross section	سطح مقطع کل، سطح مقطع ناخالص
effective area of reinforcement	سطح موثر آرماتور
reinforcement layer	سفره آرماتور
efflorescence	سفیدک
platform	سکوی کار
soundness	سلامت (سنگدانه یا سیمان)
hairpin	سنجاقک؟؟
cross-tie	سنجاقی
gauge	سنجه
limestone	سنگ آهک
aggregate	سنگدانه
gap-graded aggregate	سنگدانه با دانه بندی گسسته
flaky aggregate, flat aggregate	سنگدانه پولکی
coarse aggregate	سنگدانه درشت

واژه انگلیسی	واژه فارسی
lightweight expanded clay aggregate (leca)	سنگدانه رس منبسط شده
fine aggregate	سنگدانه ریز
lightweight aggregate	سنگدانه سبک
heavyweight aggregate	سنگدانه سنگین
angular aggregate	سنگدانه گوشه دار (تیز گوشه)
combined aggregate	سنگدانه مخلوط شده
reactive aggregate	سنگدانه واکنش‌زا
all-in aggregate	سنگدانه‌های درهم
jaw crusher	سنگ شکن فکی
petrography	سنگ‌نگاری
heavyweight aggregate	سنگین دانه
pore	سوراخ ریز
bug holes	سوراخ‌های ریز سطحی
structural system	سیستم سازه‌ای
seismic force resisting system	سیستم مقاوم لرزه‌ای
special seismic systems	سیستم‌های لرزه‌ای ویژه
wire	سیم
strand	سیم بافته
hard drawn steel wire	سیم فولادی کشیده شده سخت
blended cement	سیمان آمیخته
asbestos cement	سیمان پنبه نسوز
slag cement	سیمان سرباره‌ای
hydraulic cement	سیمان آبی
low-heat cement	سیمان با گرم‌زایی کم
high-early-strength cement	سیمان با مقاومت زودرس، سیمان با تاب اولیه زیاد
cement mortar	سیمان بنایی
bulk cement	سیمان فله
low-heat cement	سیمان کم حرارت
low-alkali cement	سیمان کم قلbia
neat cement	سیمان هیدراته نشده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
hydraulic cement	سیمان هیدرولیکی
	ش
template	شابلون
footing, foundation	شالوده
caisson	شالوده جعبه‌ای
mat foundation	شالوده گسترده
spread footing	شالوده منفرد
welded mesh fabric	شبکه سیمی جوش شده
mesh	شبکه
orthogonal mesh reinforcement	شبکه آرماتور متعامد
mesh	شبکه‌ای از آرماتورهای جوش شده
evaporation rate	شدت تبخیر
exposure conditions	شرایط در معرض قرار گرفتن، شرایط رویارویی، شرایط محیطی
corrosion initiation	شروع خوردگی
leaching	شسته شدن در اثر نشت آب
action radius	شعاع عمل، شعاع اثر
failure, fracture	شکست
shear failure	شکست برشی
brittle fracture	شکست ترد
ductility	شکل‌پذیری
sagging	شکم دادگی
congestion	شلوغی
screed	شمشه
tamper screed	شمشه کوبه‌ای
vibrating screed	شمشه لرزان
screeding	شمشه‌ای یا تخته ماله کردن، شمشه‌کشی
shore, pile	شمع

واژه انگلیسی	واژه فارسی
drilled cast in place in-situ pile	شمع درجا ریز
spiral welded thin steel casing pile	شمع درجا ریز با غلاف نازک فولادی
cased pile	شمع درجا ریز محصور شده با لوله فولادی
shoring	شمع‌زنی
reshoring	شمع‌زنی مجدد
driven pile	شمع کوبشی
honeycombing	شن نما شدن
efflorescence	شوره
concrete laitance	شیره بتن
groover	شیار زن
laitance	شیره ضعیف سطحی

ص

principle plane	صفحات اصلی
panel	صفحه
plane of bending	صفحه خمش
diaphragm	صفحه صلب
baffle plate	صفحه مانع
rigid	صلب

ض

compliance criterion	ضابطه انطباق
layer thickness (depth)	ضخامت لایه
fictitious thickness	ضخامت مجازی
partial safety factors	ضرایب ایمنی جزئی
partial coefficients	ضرایب جزئی
coefficient	ضریب
confidence coefficient	ضریب اعتماد

واژه انگلیسی	واژه فارسی
creep coefficient	ضریب خزش
behavior factor	ضریب رفتار
spacing factor	ضریب فاصله (در بتن حاوی حباب هوا)
reduction factor	ضریب کاهش
capacity reduction factor	ضریب کاهش ظرفیت
slenderness ratio	ضریب لاغری
modification factor	ضریب اصلاح
magnification factor	ضریب افزایش
magnification factor	ضریب تشدید
modulus of elasticity	ضریب کشسانی

ط

toughness	طاقت
blister (bump)	طبله
spalling	طبله کردن و خرد شدن
seismic design	طراحی در برابر زلزله
overdesign	طرح دست بالا
mix design	طرح مخلوط
cantilever	طره
transfer length	طول انتقالی
stretch length	طول بیرون کشیدگی
overlap	طول پوشش
embedment length	طول جاگذاری
span length	طول دهانه
development length	طول گیرایی

ظ

bearing capacity	ظرفیت باربری
------------------	--------------

واژه انگلیسی	واژه فارسی
specific heat	ظرفیت گرمایی (ویژه)
ع	
variable actions	عامل‌های متغیر
member	عضو
strut	عضو فشاری
reaction	عکس‌العمل
effective embedded depth anchor	عمق موثر جاگذاری شده‌ی مهار
depth of penetration	عمق نفوذ
curing	عمل‌آوری
initial curing	عمل‌آوری اولیه (محافظت)
steam curing	عمل‌آوری با بخار
fog curing	عمل‌آوری با مه
accelerated curing	عمل‌آوری تسریع شده
membrane curing	عمل‌آوری غشایی
final curing	عمل‌آوری نهایی (مراقبت)
غ	
screen, sieve	غربال
sleeve	غلاف
expansion sleeve	غلاف انبساطی
concentration	غلظت
critical concentration	غلظت بحرانی
thickener	غلظت دهنده
spacing	فاصله
clear span	فاصله خالص
clear spacing	فاصله خالص
cover block	فاصله دهنده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
edge distance	فاصله لبه
spacer, cover block	فاصله نگهدار
bar spacing	فاصله گذاری میلگردها
erosion	فرسایش (در اثر جریان آب یا ضربه)
vacuum mat	فرش مکش
collapse	فرو ریختن، فرو ریزش
disintegration	فروپاشی
earth pressure	فشار خاک
form pressure	فشار وارد بر قالب
resilience	فنریت
superplasticizer	فوقروان کننده
moment frame	قاب خمشی
special moment frame	قاب خمشی با شکل پذیری زیاد (ویژه)
intermediate moment frame	قاب خمشی با شکل پذیری متوسط
ordinary moment frame	قاب خمشی معمولی (با شکل پذیری کم)
reliability	قابلیت اعتماد
conductivity	قابلیت هدایت
place ability	قابلیت جایدهی
form, mould, mold	قالب
climbing form	قالب بالارونده
demolding	قالب برداری
back form	قالب پشتبند
false work	قالب سقف
sliding form, slip form	قالب لغزان، قالب لغزنده
permanent form	قالب ماندگار، قالب گم شده
removal of forms, striking of formworks	قالب برداری
shuttering, formwork	قالب بندی
casting	قالب گیری
bend diameter	قطر خم
bar size	قطر میلگرد
load bearing elements	قطعات باربر

واژه انگلیسی	واژه فارسی
member	قطعه
coupler	قطعه اتصال دهنده، تیر هم‌بند
attachment	قطعه الحاقی
wall segment	قطعه دیواری
horizontal wall segment	قطعه دیواری افقی
vertical wall segment	قطعه دیواری قائم
reinforcement cage	قفس آرماتور
aggregates interlock	قفل و بست بین سنگدانه‌ها
seismic hook	قلاب لرزه‌ای
plum	قلوه سنگ
thickener	قوام‌آور
restraint	قید
tremie	قیف و لوله
screen, sieve	الک
cable	کابل
tongue and groove	کام و زبانه
shear cap	کتیبه برشی
drop panel	کتیبه دال
strain	کرنش
net tensile strain	کرنش کششی خالص
five percent fractile	کسر ۵ درصد (صدک پنجم)
tensile	کشش
cap	کلاهک
shear head	کلاهک برشی
buckling	کمانش
cantilever	کنسول
rotary kiln	کوره دوار

ک

workability

کارایی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
mixing plant	کارخانه بتن سازی
concrete truck	کامیون حمل بتن
truck mixer	کامیون مخلوط کن
burlap	کرباس
carbonation	کربناته شدن
honeycombing	کرمو شدن
tie	کش
tie rod	کش قالب
tie	کلاف
foundation seismic tie	کلاف‌های لرزه‌ای شالوده
Capping	کلاهک گذاری
hydrated lime	کلسیم هیدروکسید
cement lump	کلوخه سیمان
shear key	کلید برشی
clinker	کلینکر
dump truck	کمپرسی (دامپ تراک)
wale	کمرکش
compliance control	کنترل انطباق
quality control	کنترل کیفیت
evaporation retardant	گُندکننده تبخیر
retarder	کندگیر کننده
tamper	کوبه، کوبه پهن

گ

gypsum	گچ
shoring	گذاشتن پایه
silica flour	گرد سیلیس
set	گرفتن (سیمان یا بتن)
hot rolled	گرم نورد شده، گرم نوردیده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
specific heat	گرمای ویژه
heat of hydration	گرمای هیدراته شدن
anchor group	گروه مهار
bundled bars	گروه میلگرد
node	گره
joint	گره
node, curved bar	گره میلگرد خم دار
aggressive	گزندبار
failure	گسیختگی
shear failure	گسیختگی برشی
sudden failure	گسیختگی ناگهانی
progressive failure	گسیختگی پیش‌رونده
progressive failure	گسیختگی زنجیره‌ای
moment	گشتاور
stud	گل‌میخ
headed shear stud reinforcement	گل‌میخ برشی
welded headed stud	گل‌میخ سردار جوشی
balling	گلوله شدگی
template	الگو
beam side	گونه تیر
burlap	گونی
set	گیرش
false set	گیرش کاذب
clamp	گیره
initial setting	گیرش اولیه
final setting	گیرش نهایی

ل

latex

لاتکس

واژه انگلیسی	واژه فارسی
slenderness	لاغری
honeycombing	لانه زنبوری شدن
topping	لایه رویی
concrete laitance	لایه ضعیف سطحی بتن
passive layer	لایه انفعالی (لایه محافظ)
overlay	لایه تعمیراتی
protective layer	لایه محافظ
edging	لبه‌بری
slurry	لجن
over vibration	لرزاندن بیش از اندازه
re-vibration	لرزاندن مجدد
vibrator	لرزاننده
poker vibrator	لرزاننده خرطومی
surface vibrator	لرزاننده سطحی
vibration	لرزش
external vibration	لرزش بیرونی یا خارجی
internal vibration	لرزش درونی
gel	لعاب
spacer, cover block	لقمه
moment	لنگر
bending moment	لنگر خمشی
restraining moment	لنگر گیرداری
moment of resistance	لنگر مقاوم
plastic hinge	لولای خمیری
drop chute	لوله قائم
tremie	لوله ناودان شکل
pipe embedment	لوله‌های جاگذاری شده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
	م
matrix	ماتریس
accelerating admixture	ماده افزودنی زودگیر کننده
active ground mineral material	ماده پودری معدنی فعال
absorbent	ماده جاذب
adhesive	ماده چسباننده
air-entrained admixture	ماده حباب‌زا، ماده حباب‌ساز
release agent, mould oil, form oil	ماده رهاساز
anti-wash-out admixture	ماده ضد آب شستگی
anti-foaming agent	ماده ضدکف
curing compound	ماده عمل‌آوری
anti-foaming agent	ماده کف‌زدا
additive	ماده مضاف
de-icing agent, deicer	ماده یخ‌زدا
sand	ماسه
sandstone	ماسه سنگ
sand pocket	ماسه نما
sandblasting	ماسه‌پاشی با فشار
macroscopic	ماکروسکوپی
float	ماله
power float, rotary float	ماله برقی چرخان (هلیکوپتری)
Fresno trowel	ماله فلزی دسته بلند با گوشه‌های نیم‌دایره
trowel	ماله فلزی - کمچه
angle float	ماله گوشه‌دار
power trowel	ماله مکانیکی
double riding trowel	ماله هلیکوپتری نفربر
trowel	ماله، ماله فلزی
troweling	ماله‌کشی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
boundary element	المان مرزی
permanent	ماندگار
haunch	ماهیچه
gunman	متصدی ملات پاش
permissible	مجاز
permit	مجوز
hollow	مجوف
hydration products	محصولات هیدراته شدن
moist room	محفظه مرطوب
air chamber	محفظه هوا
anti-freeze solution	محلول ضدیخ
neutral axis	محور خنثی
axial	محوری
mixture	مخلوط
nominal mix	مخلوط اسمی
trial batch	مخلوط آزمایشی
trial batch	مخلوط آزمون
harsh concrete	مخلوط خشن
mixer	مخلوط کن
horizontal-axis mixer	مخلوط کن با محور افقی، مخلوط کن افقی
inclined-axis mixer	مخلوط کن با محور مایل
paddle mixer	مخلوط کن پره‌ای، مخلوط کن تیغه‌ای
continuous mixer	مخلوط کن پیوسته
pan mixer	مخلوط کن تغاری
single shaft mixer	مخلوط کن تک محوره
twin-shaft mixer	مخلوط کن دو محوره
gravity mixer	مخلوط کن گرانشی
compulsory mixer	مخلوط کن نیرویی (اجباری)
prescribed mixes	مخلوط‌های تجویزی
construction documents	مدارک ساخت

واژه انگلیسی	واژه فارسی
modulus of elasticity	مدول الاستیسیته، مدول ارتجاعی
modulus of rigidity	مدول برشی؟؟
modulus of deformation	مدول تغییر شکل
modulus of rupture	مدول گسیختگی
tangent modulus	مدول مماسی
fineness modulus	مدول نرمی
modulus of subgrade reaction	مدول واکنش بستر
secant modulus	مدول وتری
fineness modulus	مدول ریزی
staging	مرحله بندی
batching plant, central mixing plant	مرکز تهیه بتن
load path	مسیر بار
characteristic	مشخصه
acceptance criterion	معیار (ضابطه) پذیرش
core	مغزه
plastic hinge	مفصل پلاستیک
strength	مقاومت
target (mean) strength	مقاومت (میانگین) هدف
bearing strength	مقاومت اتکایی
strength, nominal	مقاومت اسمی
bulk electrical resistivity	مقاومت الکتریکی حجمی
surface electrical resistivity	مقاومت الکتریکی سطحی
early strength	مقاومت اولیه
cube strength	مقاومت آزمون مکعبی
anchor pullout strength	مقاومت بیرون کشیدگی مهار
yield strength	مقاومت تسلیم یا جاری شدن
fire resistance	مقاومت در برابر آتش
skid resistance	مقاومت در برابر سُر خوردن
penetration resistance	مقاومت در برابر نفوذ
early strength	مقاومت زود هنگام

واژه انگلیسی	واژه فارسی
abrasion resistance	مقاومت سایشی
breakout strength, concrete	مقاومت شکست مخروطی بتن
strength, design	مقاومت طراحی
specified compressive concrete strength, (f'_c)	مقاومت فشاری مشخصه بتن
compressive strength	مقاومت فشاری
pry out strength, concrete	مقاومت قلوه کن شدگی بتن
splitting tensile strength (f_{ct})	مقاومت کشش دو نیم شدگی، مقاومت کششی شکاف خوردگی، مقاومت کششی شکافتی (برزیلی)
rupture strength	مقاومت گسیختگی
required strength	مقاومت مورد نیاز
specific electrical resistivity	مقاومت ویژه الکتریکی
profile	مقطع
cross section	مقطع عرضی
compression-controlled section	مقطع فشار-کنترل
tension-controlled section	مقطع کشش-کنترل
effective section	مقطع موثر
masonry mortar	ملات بنایی
moment	ممان
restraining moment	ممان گیرداری
resultant	منتجه
grading curve	منحنی دانه بندی
B-region	منطقه B
D-region	منطقه D
nodal zone	منطقه گره ای
blasting	منفجر کردن
shrinkage compensating admixture	مواد افزودنی جبران کننده جمع شدگی
mineral admixture	مواد افزودنی معدنی
adhesive	مواد پیوندساز
constituent materials, ingredients	مواد تشکیل دهنده
supplementary materials	مواد جایگزین (سیمان)
cementitious materials	مواد سیمانی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
inactive mineral materials, neutral mineral materials	مواد معدنی غیر فعال یا خنثی
supplementary materials	مواد مکمل
wax	موم
fog spray	مه افشانی
migration	مهاجرت
aggressive	مهاجم
anchor	مهار
horizontal or upwardly inclined anchor	مهار افقی یا مایل
expansion anchor	مهار انبساطی
screw anchor	مهار پیچی
cast in anchor	مهار تعبیه شده
adhesive anchor	مهار چسبی
undercut anchor	مهار زیر چاکی
post-installed anchor	مهار کاشتنی
mechanical anchorage	مهار مکانیکی
bracing	مهاربندی
workmanship	مهارت
tie	مهارکننده
anchorage	مهاری
bar	میلگرد
ribbed bar	میلگرد آجدار
tie bar	میلگرد تنگ
bar bender	میلگرد خم کن
cross-tie	میلگرد دوخت
longitudinal bar	میلگرد طولی
hooked bar	میلگرد قلاب‌دار
tie bar	میلگرد کلاف
headed deformed bars	میلگردهای آجدار سردار
mean	میانگین
vibrating table	میز لرزان
microscopic	میکروسکوپی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
silica fume	میکروسیلیس
tie rod	میل مهار
reinforcing bar	میلگرد
dowel	میلگرد اتصال
dowel	میلگرد انتظار
tie	میله مهاری
ن	
discontinuity	ناپیوستگی
impervious	ناتراوا
impermeability	ناتراوایی
confined region	ناحیه محصور
splash zone	ناحیه پاشش (در سازه‌های ساحلی)
tidal zone	ناحیه جزر و مدی
convection zone	ناحیه همرفت
plastic hinge region	ناحیه مفصل پلاستیک
chute	ناوه
drop chute	ناوه سقوطی
filler	نرمه
fineness	نرمی
water-cementitious materials ratio	نسبت آب به مواد سیمانی
design story drift ratio	نسبت تغییر مکان جانبی نسبی طرح
slenderness ratio	نسبت لاغری
refractory	نسوز
settlement	نشست
bracket and corbel	نشیمن
bar support, bar chair	نشیمن میلگرد
lintel	نعل درگاه
impermeability	نفوذ ناپذیری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
air permeability	نفوذپذیری هوا
permeability	نفوذپذیری
impervious	نفوذناپذیر
conveyor	نقاله
spot welding	نقطه جوش
point of inflection	نقطه عطف
cut-off point	نقطه قطع آرماتور
chair, bar chair, bolster	نگهدارنده میلگرد
maintenance	نگهداری
slump retention	نگهداری اسلامپ
workability retention	نگهداری کارایی
test specimen	نمونه آزمایشی
sampling	نمونه برداری، نمونه گیری
consecutive samples	نمونه‌های متوالی
strip	نوار
water stop	نوار آب بند
column strip	نوار ستونی
middle strip	نوار میانی؟؟
ultimate	نهایی
overturning forces	نیروهای واژگونی
profile	نیمرخ

و

relaxation	وادادگی
spacer	وادار
reaction	واکنش
alkali aggregate reaction	واکنش قلیایی سنگدانه
delamination, peeling	ورقه‌شدگی سطح
lap splice	وصله پوششی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
contact splice	وصله لب به لب
splice	وصله میلگرد
temporary situation	وضع موقت
vibrator	ویبراتور
ه	
thermal conductivity	هدایت حرارتی
specific electrical conductivity	هدایت ویژه الکتریکی
batch	هر نوبت اختلاط
core	هسته
coupler	همبند
overlap	همپوشانی
isotropy	همسانی
entrapped air	هوای محبوس غیر عمدی یا ناخواسته
hydration	هیدراته شدن
hydration products	هیدرات‌ها
ی	
flaky ice	یخ پولکی
crushed ice	یخ خرد
lift	یک مرحله بتن‌ریزی قائم (بتن واقع بین دو درز اجرایی افقی)
monolith	یکپارچه

فصل دوم

انگلیسی به فارسی

فصل دوم

انگلیسی به فارسی

واژه فارسی

واژه انگلیسی

A

abrasion	سایش
abrasion resistance	مقاومت سایشی
absolute volume	حجم مطلق
absorbent	ماده جاذب
absorption	جذب
accelerated curing	عمل آوری تسریع شده
accelerating admixture	ماده افزودنی زودگیر کننده، زودسخت کننده
acceptance criterion	معیار (ضابطه) پذیرش
accidental combinations	ترکیب‌های اتفاقی
action radius	شعاع عمل، شعاع اثر
active ground mineral material	ماده پودری معدنی فعال
addition	افزونه، ماده مکمل (در ادبیات اروپایی)
additive	ماده مضاف
adhesion	چسبندگی
adhesive	چسب، ماده چسباننده، مواد پیوندساز
admixture	افزودنی، ماده افزودنی
adsorbed water	آب سطحی جذب شده
adsorption	جذب سطحی
aerated concrete, cellular concrete, gas concrete	بتن اسفنجی، بتن هوادار شده، بتن گازی
aggregate	سنگدانه
aggregates interlock	قفل و بست بین سنگدانه‌ها

واژه انگلیسی	واژه فارسی
aggressive	مهاجم، گزندبار، آسیب رسان
agitating speed	سرعت هم‌زدن، سرعت دوران گُند جام کامیون مخلوط کن
air chamber	محفظه هوا، اطاقک هوا
air permeability	نفوذپذیری هوا
air-entrained admixture	ماده حباب‌ساز، ماده حباب‌زا
air-entrained concrete	بتن با حباب هوا، بتن حباب‌دار
alkali aggregate reaction	واکنش قلیایی سنگدانه
all lightweight concrete	بتن تمام سبکدانه
all-in aggregate	سنگدانه‌های درهم
allowable stress	تنش مجاز
ambient temperature	دمای محیط (مجاور)
analysis	آنالیز، تحلیل
anchor	مهار
anchor group	گروه مهار
anchor pullout strength	مقاومت بیرون کشیدگی مهار
anchor, adhesive	مهار چسبی
anchor, cast in	مهار تعبیه شده
anchor, effective embedded depth	عمق موثر جاگذاری شده‌ی مهار
anchor, expansion	مهار انبساطی
anchor, horizontal or upwardly inclined	مهار افقی یا مایل
anchor, post-installed	مهار کاشتنی
anchor, screw	مهار پیچی
anchor, undercut	مهار زیر چاکی
anchorage	مهاری، ابزار مهار کردن
angle float	ماله گوشه‌دار
angular aggregate	سنگدانه تیز گوشه
anhydrous	بی آب
anti-foaming agent	ماده کف‌زدا، ماده ضدکف
anti-freeze solution	محلول ضدیخ
anti-wash-out admixture	ماده ضد آب شستگی
apparent specific gravity	چگالی ظاهری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
architectural concrete	بتن معماری، بتن تزئینی
argillaceous	رسی
asbestos cement	سیمان پنبه نسوز
assessment	ارزیابی
attachment	قطعه الحاقی
autoclaved aerated concrete	بتن هوادار اتوکلاو شده، بتن اتوکلاوی
autogenous healing	خود ترمیمی
autogenous shrinkage	جمع شدگی ذاتی یا خودبخودی، تکیدگی خودبخودی
auxiliary reinforcement	آرماتور کمکی
average bound stress	تنش پیوستگی متوسط
axial	محوری
B	
back form	قالب پشت‌بند
back shoring	پایه اطمینان (در قالب)
backfill concrete	بتن پُرکننده
baffle plate	صفحه مانع
balanced reinforcement	آرماتور متعادل، آرماتور متوازن
ball mill	آسیاب گلوله‌ای
balling	گلوله شدگی
bar	میلگرد
bar bender	میلگرد خم‌کن
bar chair	خرک
bar size	اندازه میلگرد، قطر میلگرد
bar spacing	فاصله‌گذاری میلگردها
bar support, bar chair	نشیمن میلگرد، خرک
base of structure	تراز پایه سازه
batch	پیمان، هر نوبت اختلاط، بهر
batching	پیمان‌کردن
batching plant, central mixing plant	ایستگاه تولید بتن، مرکز تهیه بتن
beam	تیر

واژه انگلیسی	واژه فارسی
beam side	گونه تیر
beam-column	تیر ستون
bearing capacity	ظرفیت باربری
bearing strength	مقاومت اتکایی
bearing stress	تنش اتکایی
bearing wall	دیوار باربر
behavior factor	ضریب رفتار
bend	خم
bend diameter	قطر خم
bending	خمشی، خمشی، خم کردن
bending moment	لنگر خمشی
bending schedule	جدول خم کاری آرماتورها
binder	چسباننده
blast-furnace slag	سرباره کوره آهنگدازی
blasting	منفجر کردن، ترکاندن، پاشیدن با فشار زیاد
bleeding	آب انداختن، رو زدن آب، آب‌آوری
bleeding rate	آهنگ (نرخ) آب انداختن
blended cement	سیمان آمیخته
blister (bump)	بادکردگی و تورم سطح، طبله
blowhole	حفره‌های کوچک سطحی (ناشی از حباب‌های هوای محبوس)
Bohme test	آزمایش سایش بتن به روش بوهم
bolster	خرک، لقمه، زیرسری
bond	پیوستگی، پیوند
bond breaker	پیوستگی زدا، پیوندشکن، جداکننده
bond stress	تنش پیوستگی
boundary element	المان مرزی، جزء مرزی، جزء لبه
bracing	مهاربندی
bracket and corbel	نشیمن
breakout strength, concrete	مقاومت شکست مخروطی بتن
B-region	منطقه B
brittle fracture	شکست ترد

واژه انگلیسی	واژه فارسی
broom finish	پرداخت جارویی
brushed surface	سطح برس خورده
bucket, skip	جام بتن، باکت
buckling	کمانش
bug holes	سوراخ‌های ریز سطحی
building official	بازرس ساختمان
bulk cement	سیمان فله
bulk electrical resistivity	مقاومت الکتریکی حجمی
bull float	تخته ماله با دسته بلند
bundled bars	گروه میلگرد
burlap	گونی، کرباس
butt joint	اتصال نوک به نوک، لب به لب
buttering	به ملات آغشتن
buttress	پشت‌بند
C	
cable	کابل
caisson	شالوده جعبه‌ای
calcareous	آهکی
cantilever	کنسول، طره
cap	کلاهک
capacity reduction factor	ضریب کاهش ظرفیت
Capping	کلاهک گذاری
carbonation	کربناته شدن
casting	قالب‌گیری، بتن‌ریزی
cast-in-place	درجا ریختن
cathodic protection	حفاظت کاتدی
cavitation	خلا‌زایی، حفره‌زایی
cement grout	روان ملات سیمانی، دوغاب سیمانی
cement lump	کلوخه سیمان

واژه انگلیسی	واژه فارسی
cement mortar	سیمان بنایی
cementitious materials	مواد سیمانی
chair	خرک، نگهدارنده میلگرد
chamfer	پَخ، پَخی
characteristic	مشخصه
characteristic durability	دوام مشخصه
specified strength characteristic strength, (f'_c)	مقاومت مشخصه، تنش مشخصه، تنش مقرر
chute	سُر سُرِه، ناوه
clamp	گیره
clear span	فاصله خالص، دهانه آزاد
climbing form	قالب بالارونده
clinker	کلینکر
closed stirrup	تَنگ، خاموت بسته
coarse aggregate	سنگدانه درشت، درشت‌دانه
coating	اندود، پوشش
coefficient	ضریب
cohesion	چسبندگی
cold joint	درز سرد
cold rolling	سرد نوردیدن
cold stretching	سرد کشیدن و مژرس کردن
cold twisting	سرد پیچاندن، سرد تابیدن
collapse	فرو ریختن، فرو ریزش، انهدام
collector	جمع‌کننده
column	ستون
column capital	سرستون
column strip	نوار ستونی
combined aggregate	سنگدانه مخلوط‌شده
compaction	تراکم
compatibility	سازگاری
compliance control	کنترل انطباق
compliance criterion	ضابطه انطباق

واژه انگلیسی	واژه فارسی
compliance requirement	الزامات اجرایی
composite concrete flexural members	اعضای خمشی بتنی مرکب
compression-controlled section	مقطع فشار-کنترل
compression-controlled strain limit	حد کرنش کنترل شده با فشار
compressive strength	مقاومت فشاری، تاب فشاری
compulsory mixer	مخلوط‌کن نیرویی (اجباری)
concentration	غلظت
concrete	بتن
concrete cover	پوشش بتنی روی میلگرد
concrete laitance	شیره بتن، لایه ضعیف سطحی بتن
concrete lining	پوشش نهایی بتنی
specified compressive concrete strength, (f'_c)	مقاومت فشاری مشخصه بتن
concrete truck	کامیون حمل بتن
concrete, all lightweight	بتن تمام سبکدانه
concrete, lightweight	بتن سبک (نیمه سبکدانه)
concrete, nonprestressed	بتن غیر پیش‌تنیده
concrete, normal weight	بتن معمولی
concrete, plain	بتن ساده
concrete, precast	بتن پیش‌ساخته
concrete, prestressed	بتن پیش‌تنیده
concrete, reinforced	بتن آرمه
concrete, sand-light weight	بتن سبک ماسه‌ای (نیمه سبکدانه)
concrete, steel fiber reinforced	بتن با الیاف فولادی
conductivity	قابلیت هدایت، رسانایی
confidence coefficient	ضریب اعتماد
configuration	چیدمان، پیکره‌بندی
confined region	ناحیه محصور
congestion	تراکم، ازدحام، شلوغی
connection	اتصال
connection, ductile	اتصال شکل‌پذیر
connection, strong	اتصال قوی
consecutive samples	نمونه‌های متوالی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
consistency of concrete	روانی بتن، قوام بتن
consolidation	تحکیم
constituent materials	مواد تشکیل دهنده، اجزا تشکیل دهنده
construction	اجرا، ساخت
construction documents	مدارک ساخت
construction joint	درز ساخت، درز اجرایی
construction tolerances	رواداری‌های اجرایی، رواداری‌های ساخت
contact splice	وصله لب به لب
continuous grading	دانه‌بندی پیوسته
continuous mixer	مخلوط‌کن پیوسته
contraction joint	درز انقباض، درز جمع‌شدگی
control joint	درز کنترل
convection zone	ناحیه همرفت
conveyor	نقاله
core	مغزه، هسته
corrosion	خوردگی
corrosion inhibitor admixture	افزودنی بازدارنده خوردگی
corrosion initiation	شروع خوردگی
corrosion threshold	آستانه خوردگی
coupler	قطعه اتصال دهنده، هم‌بند، تیر هم‌بند
cover block	لقمه، فاصله نگهدار، فاصله دهنده
cover, specified concrete	پوشش بتنی میلگرد
crazing cracks	ترک‌های سطحی ریز
creep	خزش
creep coefficient	ضریب خزش
critical concentration	غلظت بحرانی
cross section	مقطع عرضی
cross-tie	سنجاقی، میلگرد دوخت
crushed ice	یخ خرد، خرده یخ
cube strength	مقاومت آزمون مکعبی
cumulative	تجمعی، سرهمی

واژه فارسی	واژه انگلیسی
عمل آوری	curing
پتوی عمل آوری، پوشینه مراقبت	curing blanket
ماده عمل آوری	curing compound
تاب برداشتن، پیچیدن، تابیدگی	curling
نقطه قطع آرماتور	cut-off point
D	
تخته ماله دستی باریک و بلند (دسته کوتاه یا بلند)	Darby
تجزیه، از هم پاشیدگی	decomposition
تیر عمیق	deep beam
تغییر مکان	deflection
ماده یخ‌زدا	de-icing agent, deicer
پوسته‌شدگی، ورقه‌شدگی سطح	delamination
زمان تاخیر	delay time, lag time
تشکیل تاخیری اترینگایت	delayed ettringate formation (DEF)
باز کردن قالب، قالب برداری	demolding
عمق نفوذ	depth of penetration
تغییر مکان جانبی طراحی	design displacement
اطلاعات طراحی	design information
ترکیب بار طراحی	design load combination
نسبت تغییر مکان جانبی نسبی طرح	design story drift ratio
جزئیات	details
طول گیرایی	development length
زدودن آب	dewatering
دیافراگم، صفحه صلب	diaphragm
تغییر رنگ، دو رنگه شدن	discoloration
ناپیوستگی	discontinuity
فروپاشی، تجزیه	disintegration
توزیع، پخش	distribution

واژه انگلیسی	واژه فارسی
double riding trowel	ماله هلیکوپتری نفربر
dowel	میلگرد اتصال، میلگرد انتظار، زبانه
dowelled joint	درز با میله پیونددهنده
D-region	منطقه D
drift	تغییر مکان جانبی
drop chute	ناوه سقوطی، لوله قائم
drop panel	کتیبه دال
drying shrinkage	جمع شدگی (تکیدگی) ناشی از خشک شدن
ductility	شکل پذیری
dump truck	کمپرسی (دامپ تراک)
durability	دوام، پایداری
dusting	پودرشدگی سطح
dynamic analysis	آنالیز دینامیکی

E

early strength	مقاومت زود هنگام، مقاومت اولیه
early-entry dry-cut saw	اره خشک‌بر درز بتن تازه
earth pressure	فشار خاک
earthquake	زلزله، زمین‌لرزه
eccentricity	خروج از مرکز، برون محوری
edge beam	تیر لبه، تیر کناری
edge distance	فاصله لبه
edging	ابزار زنی - لبه‌بری
effective area of reinforcement	سطح موثر آرماتور
effective depth of section	ارتفاع مؤثر مقطع
effective section	مقطع موثر
effective span	دهانه موثر
effective stiffness	سختی موثر
effective water, total water	آب موثر، آب کل

واژه انگلیسی	واژه فارسی
efflorescence	سفیدک، شوره
elastic	ارتجاعی، الاستیک
elongated piece	دانه طویل، دانه سوزنی یا کشیده
embedded	جاگذاری شده
embedment length	طول جاگذاری
embedment	جاگذاری شده در بتن
embedment, pipe	لوله‌های جاگذاری شده
entrained air	حباب هوای عمدی یا خواسته
entrapped air	هوای محبوس غیر عمدی یا ناخواسته
equilibrium	تعادل
erosion	فرسایش (در اثر جریان آب یا ضربه)
evaluation	ارزیابی
evaporation rate	شدت تبخیر، آهنگ یا نرخ تبخیر
evaporation retardant	کُندکننده تبخیر
expansion joint	درز انبساط
expansion sleeve	غلاف انبساطی
exposure conditions	شرایط رویارویی، شرایط محیطی، شرایط در معرض قرار گرفتن
external vibration	لرزش بیرونی یا خارجی، ارتعاش بیرونی

F

failure	خرابی، گسیختگی، شکست
false set	گیرش کاذب
false work	داربست موقت، حایل موقت، قالب سقف
fatigue	خستگی
fiber	الیاف
fiber reinforced concrete	بتن تقویت شده با الیاف، بتن الیافی
fictitious thickness	ضخامت مجازی
field-cured cylinder	استوانه عمل‌آوری شده در شرایط (واقعی) کارگاهی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
filler	پُرکننده، نرمه
final curing	عمل‌آوری نهایی (مراقبت)
final setting	گیرش نهایی
fine aggregate	سنگدانه ریز، ریزدانه
fineness	نرمی، ریزی
fineness modulus	مدول نرمی، مدول ریزی
finishing	پرداخت
finishing Class	رده پرداخت
fire resistance	مقاومت در برابر آتش
five percent fractile	کسر ۵ درصد (صدک پنجم)
flaky aggregate	سنگدانه پولکی، دانه پولکی
flaky ice	یخ پولکی
flanged beam	تیر بالدار
flat aggregate	سنگدانه پولکی، دانه پولکی
flat plate ??	دال تخت؟؟
flexible joints	اتصالات انعطاف‌پذیر
float	تخته ماله، مال
floating	تخته ماله کشی
fly ash	خاکستر بادی
fog curing	عمل‌آوری با مه
fog spray	مه افشانی
folded plate	دال پلیسه‌دار
footing, foundation	شالوده
form	قالب
form coating	پوشش قالب
form lining	روکش درونی قالب
form oil	روغن قالب
form pressure	فشار وارد بر قالب
formwork	قالب‌بندی
foundation seismic tie	کلاف‌های لرزه‌ای شالوده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
fracture	شکست
free lime	آهک آزاد (آهک زنده سیمان)
free moisture	رطوبت آزاد، رطوبت سطحی
free water	آب آزاد
frequency of testing	تواتر آزمایش، تکرار آزمایش
fresh concrete	بتن تازه، بتن خمیری
Fresno trowel	ماله فلزی دسته بلند با گوشه‌های نیم‌دایره
friction	اصطکاک، سایش

G

gap-graded aggregate	سنگدانه با دانه‌بندی گسسته
gauge	اندازه‌گیر، سنج
gel	ژل، لعاب
grading	دانه‌بندی
grading curve	منحنی دانه‌بندی
gravity mixer	مخلوط‌کن گرانشی
green concrete	بتن تازه گرفته، بتن جوان، بتن نارس
groover	شیارزن، درزساز
gross section	سطح مقطع کل، سطح مقطع ناخالص
grout	دوغاب، روان ملات
gunman	متصدی ملات‌پاش
gypsum	گچ

H

hairline cracking	ترک‌های موئی
hairpin	سنجاقک؟؟
hard drawn steel wire	سیم فولادی کشیده شده سخت
hardened concrete	بتن سخت شده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
harsh concrete	مخلوط خشن
haunch	ماهیچه
headed bolt	پیچ سردار
headed deformed bars	میلگردهای آجدار سردار
headed shear stud reinforcement	گل‌میخ برشی
heat of hydration	گرمای هیدراته‌شدن
heavyweight aggregate	سنگین‌دانه، سنگدانه سنگین
heavyweight concrete	بتن سنگین
hessian	چتایی
high-early-strength cement	سیمان با مقاومت زودرس، سیمان با تاب اولیه زیاد
hinge joint	اتصال مفصلی
hollow	توخالی، مجوف
honeycombing	کرمو شدن، شن نما شدن، لانه زنبوری شدن
hooked bar	میلگرد قلاب‌دار
hooked bolt	پیچ قلاب‌دار
hoop	تَنگ، خاموت بسته
hoop reinforcement	آرماتور دورگیر
horizontal-axis mixer	مخلوط‌کن با محور افقی، مخلوط‌کن افقی
hot rolled	گرم نورد شده، گرم نوردیده
hydrated lime	آهک هیدراته، آهک آب‌دیده، آهک شکفته، کلسیم هیدروکسید
hydration	هیدراته شدن، آبگیری
hydration products	محصولات هیدراته شدن، هیدرات‌ها
hydraulic cement	سیمان هیدرولیکی، سیمان آبی

I

ignition loss	افت ناشی از سرخ شدن
impermeability	نفوذ ناپذیری، ناتراوایی
impervious	نفوذناپذیر، ناتراوا

واژه انگلیسی	واژه فارسی
inactive mineral materials, neutral mineral materials	مواد معدنی غیر فعال یا خنثی
inclined-axis mixer	مخلوط‌کن با محور مایل
inelastic behavior	رفتار غیر ارتجاعی (الاستیک)
infrared radiation	تشعشع مادون قرمز
ingredients	مواد تشکیل دهنده
initial curing	عمل‌آوری اولیه (محافظت)
initial setting	گیرش اولیه
in-situ concrete, cast in place concrete	بتن درجا
insoluble residue	باقیمانده نامحلول
inspection	بازرسی
instantaneous deformation	تغییر شکل لحظه‌ای
interaction	اندرکنش، اثر متقابل
internal vibration	لرزش درونی، ارتعاش داخلی
interpolation	درون‌یابی
isolation joint	درز انقطاع، درز جدایی
isotropy	همسانی

J

jaw crusher	سنگ‌شکن فکی
joint	گره، اتصال
joint filler	پرکننده درز
joint sealant	درزبند، درز پرکن
joist	تیرچه

K

keyed joint	درز کام و زبانه
kicker	پاخور، پاشنه، رامکا

واژه انگلیسی	واژه فارسی
L	
laitance	شیره ضعیف سطحی
Lap splice	وصله پوششی
Lapped joint	اتصال پوششی، اتصال روی هم‌افتادگی
Lateral load	بار جانبی
Lateral support	تکیه‌گاه جانبی
latex	لاتکس، امولسیون آبی لاستیک مصنوعی
layer thickness (depth)	ضخامت لایه، ارتفاع لایه
leaching	شسته شدن در اثر نشست آب
lean concrete	بتن کم سیمان، بتن کم مایه، بتن مگر
lift	یک مرحله بتن‌ریزی قائم (بتن واقع بین دو درز اجرایی افقی)
lightweight aggregate	سبکدانه، سنگدانه سبک
lightweight concrete	بتن سبکدانه، بتن نیمه سبکدانه
lightweight expanded clay aggregate (leca)	سنگدانه رس منبسط شده
lime	آهک
limestone	سنگ آهک
limit state	حالت حدی
linear	خطی
linear analysis	آنالیز خطی
lintel	نعل درگاه
live load	بار زنده
load	بار
load bearing elements	قطعات باربر
load combination	ترکیب بار
load effects	اثرات بار
load path	مسیر بار
load reversal	برگشت بار

واژه انگلیسی	واژه فارسی
load test	آزمایش بارگذاری
load, dead	بار مرده
load, factored	بار ضریب‌دار
load, live	بار زنده
load, self-weight dead	بار مرده ناشی از وزن
load, service	بار بهره برداری
load, superimposed dead	بار مرده اضافی
long term deformation	تغییر شکل درازمدت
longitudinal bar	میلگرد طولی
longitudinal reinforcement	آرماتور طولی
loop	حلقه
low-alkali cement	سیمان کم قلیا
low-heat cement	سیمان با گرمایی کم، سیمان کم حرارت

M

macro fiber	الیاف درشت (بلند)، الیاف ماکرو
macroscopic	در مقیاس کلان، ماکروسکوپی
magnification factor	ضریب تشدید، ضریب افزایش
maintenance	نگهداری
map cracking	ترک خوردگی سطحی گسترده، ترک خوردگی به شکل پنجه‌غازی
margin of safety	حاشیه ایمنی
masonry mortar	ملات بنایی
mass concrete	بتن حجیم
mat foundation	شالوده گسترده
matrix	خمیر در برگیرنده، خمیره، ماتریس
maturity of concrete	بلوغ بتن، رسیدگی بتن
mean	میانگین
mechanical anchorage	مهار مکانیکی
mechanical bond	پیوستگی مکانیکی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
mechanical float member	تخته ماله مکانیکی
membrane curing	عضو، قطعه
mesh	عمل آوری غشایی
methylene blue test	شبکه‌ای از آرماتورهای جوش شده، شبکه، توری
micro crack	آزمایش متیلن بلو (آزمایش تعیین رس)
microfiber	ریز ترک
microscopic	الیاف ریز (کوتاه)، الیاف میکرو
middle strip	در مقیاس خرد، میکروسکوپی
migration	نوار میانی؟؟
mineral admixture	مهاجرت
mineral pigment	مواد افزودنی معدنی
mix design	رنگدانه معدنی
mixer	طرح مخلوط
mixer efficiency	مخلوط‌کن
mixing plant	بازدهی مخلوط‌کن
mixing speed	کارخانه بتن سازی
mixing time	سرعت اختلاط، سرعت دوران تند جام کامیون مخلوط
mixing water	کن
mixture	زمان اختلاط
modification factor	آب اختلاط
modulus of deformation	مخلوط
modulus of elasticity	ضریب اصلاح
modulus of rigidity	مدول تغییر شکل
modulus of rupture	مدول الاستیسیته، مدول ارتجاعی، ضریب کشسانی
modulus of subgrade reaction	مدول برشی؟؟
moist room	مدول گسیختگی
moisture movement	مدول واکنش بستر
moisture sensor	اتاق مرطوب، محفظه مرطوب
	حرکت رطوبت
	حسگر رطوبتی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
moment	لنگر، ممان، گشتاور
moment distribution	توزیع لنگر
moment frame	قاب خمشی
moment frame, intermediate	قاب خمشی با شکل پذیری متوسط
moment frame, ordinary	قاب خمشی معمولی (با شکل پذیری کم)
moment frame, special	قاب خمشی با شکل پذیری زیاد (ویژه)
moment of resistance	لنگر مقاوم
monolith	یکپارچه
mould, mold	قالب
movement joint	درز حرکتی، درز حرکت
mud sill	تخته زیرسری

N

neat cement	سیمان هیدراته نشده
net dimensions	ابعاد خالص
net section	سطح مقطع خالص
net tensile strain	کرنش کششی خالص
neutral axis	محور خنثی
neutral fiber	تار خنثی
nodal zone	منطقه گره‌ای
node	گره
node, curved bar	گره میلگرد خم دار
no-fines concrete, pervious concrete	بتن بدون ریزدانه، بتن بدون ماسه، بتن متخلخل
nominal maximum size of aggregate	حداکثر (بیشینه) اندازه اسمی سنگدانه
nominal minimum size of aggregate	حداقل (کمینه) اندازه اسمی سنگدانه
nominal mix	مخلوط اسمی
non-destructive test	آزمایش غیر مخرب
non-linear analysis	آنالیز غیر خطی، تحلیل غیر خطی
normal weight concrete	بتن با چگالی معمولی
no-slump concrete	بتن بدون اسلامپ

واژه انگلیسی	واژه فارسی
O	
offset	انحراف از موقعیت
one-way construction	اعضای با عملکرد یک طرفه
one-way slab	دال یک طرفه
opening	بازشو
orthogonal mesh reinforcement	شبکه آرماتور متعامد
over vibration	ارتعاش بیش از حد، لرزاندن بیش از اندازه
overall stability	پایداری کلی
overdesign	طرح دست بالا
overlap	طول پوشش، همپوشانی
overlay	روکش، لایه تعمیراتی
overturning forces	نیروهای واژگونی
P	
paddle mixer	مخلوط کن پره‌ایی، مخلوط کن تیغه‌ایی
pan mixer	مخلوط کن تغاری
panel	پانل، صفحه
parabolic-rectangular diagram	دیاگرام سهمی مستطیلی
partial	جزئی، نسبی
partial coefficients	ضرائب جزئی
partial safety factors	ضرائب ایمنی جزئی
partial-size distribution	توزیع اندازه ذرات (دانه‌ها)
passive layer	لایه محافظ، لایه انفعالی
pattern cracking	ترک خوردگی سطحی گسترده، ترک خوردگی پنجه‌غازی
pavement	رویه، روسازی
pedestal	ستون پایه، ستونچه
peeling	پوسته شدن

واژه انگلیسی	واژه فارسی
penetration resistance	مقاومت در برابر نفوذ
percentage of reinforcement	درصد آرماتور
permanent	دایمی، ماندگار
permanent form	قالب ماندگار، قالب گمشده
permeability	تراوایی، نفوذپذیری
permissible	مجاز
permit	جواز، مجوز
petrography	سنگ‌نگاری
pier	پایه پل، اسکله
pigment	رنگدانه
pile	شمع
pile cap	سر شمع
pile, cased	شمع درجا ریز محصور شده با لوله فولادی
pile, drilled cast in place in-situ	شمع درجا ریز
pile, driven	شمع کوبشی
pile, spiral welded thin steel casing	شمع درجا ریز با غلاف نازک فولادی
pitting	حفره حفره شدن، آبله‌روی
place ability	قابلیت جایدهی
plain concrete	بتن ساده، بتن غیر مسلح
plane of bending	صفحه خمش
plaster	اندود
plastic analysis	آنالیز پلاستیک، آنالیز خمیری، آنالیز در محیط پلاستیک
plastic consistency	روانی خمیری، حالت خمیری
plastic cracking	ترک خوردگی پلاستیک، ترک خوردگی خمیری
plastic hinge	مفصل پلاستیک، لولای خمیری
plastic hinge region	ناحیه مفصل پلاستیک
plastic shrinkage cracks	ترک‌های ناشی از جمع‌شدگی خمیری، ترک‌های تکیدگی پلاستیک
plasticity	حالت خمیری، خمیری، پلاستیسیته
plasticizer	روان‌ساز، روان‌کننده، خمیری‌کننده

واژه انگلیسی	واژه فارسی
platform	سکوی کار
plum	قلوه سنگ
point load	بار نقطه‌ای
point of inflection	نقطه عطف
poker vibrator	لرزاننده خرطومی
ponding	ایجاد حوضچه، حوضچه‌سازی
pop out	بیرون پریدگی سطحی
pore	خلل و فرج، سوراخ ریز
porosity	تخلخل، پر منفذ
post tensioning	پس کشیدگی
power float, rotary float	ماله برقی چرخان (هلیکوپتری)
power trowel	ماله مکانیکی
precast concrete	بتن پیش‌ساخته
precooling	پیش سرمایش
replaced-aggregate concrete, pre-packed concrete, injected aggregate concrete	بتن پیش‌آکنده، بتن با سنگدانه پیش‌آکنده
prescribed mixes	مخلوط‌های تجویزی
presoaking, pre-saturation	پیش اشباع سازی
pre-tensioning	پیش کشیدگی
principle plane	صفحات اصلی
principle reinforcement	آرماتور اصلی
probabilistic	احتمالی
profile	نیم‌رخ، مقطع
progressive failure	گسیختگی زنجیره‌ای، گسیختگی پیش‌رونده
projected area	سطح تصویر شده
projected influence area	سطح تاثیر تصویر شده
projecting reinforcement	آرماتور بیرون زده ???
proportioning	تعیین نسبت‌ها
protective layer	لایه محافظ
pry out strength, concrete	مقاومت قلوه‌کن شدگی بتن

واژه انگلیسی	واژه فارسی
pull-off test	آزمایش کشیدن از سطح، آزمایش قلوه‌کن کردن، آزمایش هم‌بند، آزمایش کشش مستقیم
pull-out test	آزمایش بیرون کشیدن
punching shear	برش سوراخ‌شدگی، برش پانچ؟؟؟
Q	
quality assurance	تضمین کیفیت
quality control	کنترل کیفیت
quick lime	آهک زنده، آهک نشکفته، آهک هیدراته نشده
R	
random cracks	ترک‌های درهم، ترک‌های اتفاقی
rapid hardening admixture	افزودنی زودسخت کننده (تندگیر)
reaction	واکنش، عکس‌العمل
reactive aggregate	سنگدانه واکنش‌زا
ready mixed concrete	بتن آماده
rebound	برجهیدن، برگشت
rebound hammer	چکش برجهندگی (چکش اشمیت)
rectangular stress diagram	دیاگرام مستطیلی تنش
recycled	بازیافت
redistribution	بازیخش، باز تقسیم
reduction factor	ضریب کاهش
refractory	نسوز
reinforced concrete	بتن آرمه
reinforcement	آرماتور، آرماتورگذاری
reinforcement cage	قفس آرماتور
reinforcement layer	سفره آرماتور
reinforcement, anchor	آرماتور مهار

واژه انگلیسی	واژه فارسی
reinforcement, deformed	آرماتور آجدار
reinforcement, dowel	آرماتور انتظار
reinforcement, plain	آرماتور ساده
reinforcement, supplementary	آرماتور تکمیلی
reinforcement, welded wire	آرماتور سیمی جوشی
reinforcing bar	میلگرد
relaxation	وادادگی
release agent, mould oil, form oil	ماده رهاساز، روغن قالب
reliability	قابلیت اعتماد
removal of forms	قالب‌برداری
rendering	اندود کردن
requirements	الزامات
resetting of forms	تنظیم مجدد قالب‌ها
reshoring	شمع زنی مجدد، پایه اطمینان (پشتیان)
residual stress	تنش پسماند
resilience	فنریت، جهندگی
response	پاسخ، بازتاب
restraining moment	لنگر گیرداری، ممان گیرداری
restraint	قید، درگیری
resultant	برآیند، منتهجه
retaining wall	دیوار حائل
retaining wall, buttress	دیوار حائل با پیش‌بند
retaining wall, cantilever	دیوار حائل طره‌ای
retaining wall, counter fort	دیوار حائل با پشت‌بند
retarder	کندگیر کننده، دیرگیر کننده
re-tempering	افزودن مجدد آب و مخلوط کردن آن
re-vibration	لرزاندن مجدد، باز لرزانی
rheology	رفتار شناسی، رئولوژی
rib	تیرچه، تیرک، پشت بند، آج
ribbed bar	میلگرد آجدار
rich concrete	بتن پُر مایه، بتن پُر سیمان

واژه انگلیسی	واژه فارسی
rigid	صلب
robustness	ثبات، بقاء، پایداری
rock cylinder test	آزمایش استوانه سنگی (در بررسی واکنش قلیایی)
rotary kiln	کوره دوار
rupture strength	مقاومت گسیختگی
rust	زنگ ناشی از خوردگی فلزات
S	
safety	ایمنی، اطمینان
sagging	شکم دادگی
sampling	نمونه برداری، نمونه گیری
sand	ماسه
sand pocket	تجمع ماسه، ماسه نما
sandblasting	ماسه پاشی با فشار
sand-lightweight concrete	بتن حاوی ماسه سبکدانه، بتن نیمه سبکدانه
sandstone	ماسه سنگ
saturated surface dry (SSD)	حالت اشباع با سطح خشک
saw cut	اره شده
Saw-Cutting Joint	اره درز بُر
scaffold	داربست
scaling	پوسته پوسته شدن، پولکی شدن سطحی، پوستگی سطح
screed	شمشه
screeding	شمشه کشی، شمشه ای یا تخته ماله کردن
screen	الک، سرنده
sealant	درزگیر
sealer	آب بند کننده درز
sealing	درزگیری
secant modulus	مدول وتری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
secondary reinforcement	آرماتور فرعی
segregation	جداشدگی، جداشدن مواد از یکدیگر
seismic design	طراحی در برابر زلزله
seismic force resisting system	سیستم مقاوم لرزه‌ای
seismic hook	قلاب لرزه‌ای
seismic loads	بارهای زلزله
self-desiccation	خودخشک‌شدگی، خشک‌شدگی درونی
sensor	حسگر
service load	بار بهره برداری
set	گیرش، گرفتن
setting time	زمان گیرش
settlement	نشست
shear	برش
shear cap	کتیبه برشی
shear connections	اتصالات برشی
shear crack	ترک برشی
shear failure	شکست برشی، گسیختگی برشی
shear friction	اصطکاک برشی
shear head	کلاهک برشی
shear key	کلید برشی، بند برشی
shear lug	زبان‌ه‌ی برشی
shear reinforcement	آرماتور برشی
shear wall	دیوار برشی
sheathing	جدار قالب
shell	پوسته
shock load	بار ناگهانی
shore	پایه، شمع
shoring	شمع‌زنی، گذاشتن پایه
shotcrete, gunite concrete, sprayed concrete	بتن پاششی، بتن پاشیده، بتن پاشیدنی
shrinkage	جمع‌شدگی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
shrinkage compensating admixture	مواد افزودنی جبران کننده جمع شدگی
shrinkage reinforcement	آرماتور جمع شدگی
shuttering, formwork	قالب‌بندی
sieve	الک، غربال
sieve analysis	دانه بندی با الک
silica flour	گرد یا پودر سیلیس، آرد سیلیس
silica fume	دوده سیلیس، میکروسیلیس
silica fume slurry	دوغاب دوده سیلیس
silica gel	ژل دوده سیلیس
single shaft mixer	مخلوط‌کن تک محوره
sintered pulverized fuel ash	خاکستر بادی همجوش شده (جوش خورده)
skid resistance	مقاومت در برابر سُر خوردن
slab, flat	دال تخت
slab, hollow	دال توخالی - دال مجوف
slab, reinforced concrete	دال بتن آرمه
slab, ribbed	دال و تیرک
slab, solid	دال توپر (یکپارچه)
slab, waffle	دال مشبک
slag cement	سیمان سرباره‌ای
sleeve	غلاف
slenderness	لاغری
slenderness ratio	نسبت لاغری، ضریب لاغری
sliding bearing	تکیه گاه کشویی (غلتکی)، زیر سری کشویی
sliding form	قالب لغزان، قالب لغزنده
slip form	قالب لغزان، قالب لغزنده
slump flow	جریان اسلامپ
slump loss	افت روانی، افت اسلامپ
slump retention	حفظ اسلامپ، نگهداری اسلامپ
slurry	لجن، دوغاب
soundness	سلامت (سنگدانه یا سیمان)، انبساط
spacer	فاصله‌نگهدار، وادار، لقمه، اندازه نگهدار

واژه انگلیسی	واژه فارسی
spacing	فاصله
spacing factor	ضریب فاصله (در بتن حاوی حباب هوا)
spacing, clear	فاصله‌ی خالص
spalling	پکیدن، طبله کردن و خرد شدن
span length	طول دهانه
spandrel beam	تیر پیشانی
special seismic systems	سیستم‌های لرزه‌ای ویژه
specific electrical conductivity	رسانایی ویژه الکتریکی، هدایت ویژه الکتریکی
specific electrical resistivity	مقاومت ویژه الکتریکی
specific heat	گرمای ویژه، ظرفیت گرمایی (ویژه)
spiral reinforcement	آرماتور دورپیچ
spirally reinforcement column	ستون با آرماتور مارپیچ
splash zone	ناحیه پاشش (در سازه‌های ساحلی)
splice	وصله میلگرد
splitting tensile strength (f_{ct})	مقاومت کششی شکاف خوردگی، مقاومت کشش دو نیم شدگی، مقاومت کششی شکافتی (برزیلی)
spot welding	نقطه جوش، جوش نقطه‌ای
spread footing	شالوده منفرد
spun concrete, centrifuged concrete	بتن چرخیده، بتن ریخته‌شده با نیروی گریز از مرکز
stability	پایداری
staging	مرحله بندی
steam curing	عمل‌آوری با بخار
steel element, brittle	جزء فولادی ترد
steel element, ductile	جزء فولادی شکل‌پذیر
steel fiber	الیاف فولادی
steel fiber reinforced concrete	بتن مسلح با الیاف فولادی
stiffener	سخت‌کننده، تقویت‌کننده، پشت‌بند
stirrup	خاموت
strain	کرنش، تغییر شکل نسبی، تنجش
strand	سیم بافته
strength	مقاومت

واژه انگلیسی	واژه فارسی
strength, design	مقاومت طراحی
strength, nominal	مقاومت اسمی
strength, required	مقاومت مورد نیاز
strengthening	تقویت
stress	تنش
stress distribution	توزیع تنش
Stress-strain diagram	دیاگرام تنش - کرنش
stretch length	طول بیرون کشیدگی
striking of formworks	قالب برداری
striking off	سرزنی، برداشتن مواد اضافی
stringer (s-beam)	تیر فرعی
strip	نوار
structural wall, ductile coupled	دیوار سازه‌ای هم بسته‌ی شکل پذیر
structural concrete	بتن سازه‌ای
structural diaphragm	دیافراگم سازه‌ای
structural integrity	انسجام (یکپارچگی) سازه‌ای
structural system	سیستم سازه‌ای
structural truss	خرپای سازه‌ای
structural wall	دیوار سازه‌ای
structural wall, ordinary	دیوار سازه‌ای، شکل پذیری کم (معمولی)
structural wall, special	دیوار سازه‌ای، شکل پذیری زیاد (ویژه)
structure	سازه، ساختمان
strut	دستک، عضو فشاری، بست
strut and tie method	روش خرپایی، روش بست و بند
strut, bottle shaped	بست بطری شکل
stud	گل میخ، پشت بند قائم (در قالب بندی)
sub frame	زیر قالب
sudden failure	خراب ناگهانی، گسیختگی ناگهانی
sulfate attack	حمله سولفاتی
superimposed load	سربار
superplasticizer	فوق روان کننده، روان کننده ممتاز، روان کننده قوی

واژه انگلیسی	واژه فارسی
supplementary materials	مواد مکمل، مواد جایگزین (سیمان)
support	تکیه‌گاه
surface air voids	حفرات هوای سطحی
surface electrical resistivity	مقاومت الکتریکی سطحی
surface treatment	بهسازی سطحی، آماده‌سازی سطح
surface vibrator	لرزاننده سطحی
suspended slab	دال معلق، دال آویزان

T

tamper	تخماق، کوبه، کوبه پهن
tamper screed	شمشه کوبه‌ای
tangent modulus	مدول مماسی
target (mean) strength	مقاومت (میانگین) هدف
target durability	دوام هدف
target slump	اسلامپ هدف
temperature cracking	ترک خوردگی حرارتی
temperature reinforcement	آرماتور حرارتی
tempering	افزودن آب (به مخلوط بتن) و مخلوط کردن
template	شابلون، الگو
temporary situation	وضع موقت
tendon	تاندون
tendon, bonded	تاندون چسبیده
tendon, external	تاندون خارجی
tendon, unbonded	تاندون نچسبیده
tensile	کشش
tension flange	بال کششی
tension-controlled section	مقطع کشش-کنترل
test specimen	نمونه آزمایشی، آزمونه
testing plan	برنامه آزمایش

واژه انگلیسی	واژه فارسی
texture	بافت، بافت سطحی
thermal conductivity	هدایت حرارتی
thickener	قوام‌آور، غلظت دهنده، افزاینده گرانیروی
tidal zone	ناحیه جزر و مدی
tie	تنگ، خاموت بسته، کش، بند، کلاف، مهارکننده، میله مهاری
tie bar	میلگرد تنگ، میلگرد کلاف
tie rod	بست قالب، میل مهار، کش قالب
tieback	پشت بند
time-dependent behavior	رفتار تابع زمان
time-dependent deformation	تغییر شکل تابع زمان
tongue and groove	کام و زبانه
topping	لایه رویی
torsion	پیچش
toughness	طاقت، چقرمگی
transfer length	طول انتقالی
transverse cracks	ترک‌های عرضی
transverse joint	درز عرضی
transverse reinforcement	آرماتور عرضی
tremie	ترمی، قیف و لوله، لوله ناودان شکل
Tremie concrete	بتن ترمی، بتن با قیف و لوله (برای زیر آب)
trial batch	مخلوط آزمایشی، مخلوط آزمون
trowel	ماله فلزی - کمچه
trowel	ماله، ماله فلزی
trowel finish	پرداخت ماله‌ای، پرداخت لیس‌ه‌ای
troweling	ماله‌کشی
truck mixer	کامیون مخلوط‌کن
truss	خرپا
twin-shaft mixer	مخلوط‌کن دو محوره
two-way construction	اعضای با عملکرد دوطرفه

واژه انگلیسی	واژه فارسی
two-way slab	دال دوطرفه
U	
ultimate	نهایی
ultimate bond stress	تنش پیوستگی نهایی
ultimate load	بار نهایی
uniaxial bending	خمش یک محوری
uniformity distribution load	بار گسترده یکنواخت
V	
vacuum concrete	بتن مکیده
vacuum dewatering	آبکشی مکشی
vacuum mat	فرش مکش
variable actions	عامل‌های متغیر
vertical reinforcement	آرماتور قائم
vibrating screed	شمشه لرزان
vibrating table	میز لرزان
vibration	لرزش، ارتعاش
vibrator	لرزاننده، ویراتور
viscosity modifying admixture	افزودنی اصلاح کننده گرانروی (لزجت)
volume batching	پیمان‌کردن حجمی
W	
wale	کمرکش
wall	دیوار
wall pier	دیوار پایه، جزر دیوار
wall segment	قطعه دیواری

واژه انگلیسی	واژه فارسی
wall segment, horizontal	قطعه دیواری افقی
wall segment, vertical	قطعه دیواری قائم
warping	اعوجاج
wash-out	آب‌شستگی
water- repellent	دافع آب، آب‌گریز
water stop	نوار آب‌بند
water-cementitious materials ratio	نسبت آب به مواد سیمانی
water-reducing admixture	افزودنی کاهش‌دهنده آب
wax	موم
web	جان
weight batching	پیمانانه کردن وزنی
weld ability	جوش پذیری
welded headed stud	گل‌میخ سردار جوشی
welded mesh fabric	شبكة سیمی جوش شده
wide wheel test	آزمایش چرخ پهن (سایش بتن)
wire	سیم
wood bull float	تخته ماله چوبی دسته بلند
workability	کارایی
workability loss	افت کارایی
workability retention	حفظ کارایی، نگهداری کارایی
workmanship	مهارت، استادکار

X

Y

yield of concrete

بازدهی بتن

yield strength

مقاومت تسلیم یا جاری شدن

واژه انگلیسی

واژه فارسی

Z

zinc rich resin epoxy

اپوکسی رزین غنی شده با روی

خواننده گرامی

امور نظام فنی اجرایی، مشاورین و پیمانکاران سازمان برنامه و بودجه کشور، با گذشت بیش از چهل سال فعالیت تحقیقاتی و مطالعاتی خود، افزون بر هشتصد عنوان نشریه تخصصی- فنی، در قالب آیین نامه، ضابطه، معیار، دستورالعمل، مشخصات فنی عمومی و مقاله، به صورت تالیف و ترجمه، تهیه و ابلاغ کرده است. ضابطه حاضر در راستای موارد یاد شده تهیه شده، تا در راه نیل به توسعه و گسترش علوم در کشور و بهبود فعالیت های عمرانی به کار برده شود. فهرست نشریات منتشر شده در سال های اخیر در سایت اینترنتی nezamfanni.ir قابل دستیابی می باشد.

Islamic Republic of Iran
Plan and Budget Organization

Iranian Concrete Code

(Second Revision)

Volume III

Concrete Glossary

No.120-3

Last Edition 21/3/2021

Deputy of Technical, Infrastructure and
Production Affairs

Ministry of Road & Urban Development

Department of Technical & Executive affairs,
Consultants and Contractors

Road, Housing & Urban Development Research
Center

nezamfanni.ir

aba.bhrc.ac.ir

2021

این ضابطه

جلد سوم از دومین تجدید نظر «آیین نامه بتن ایران» با عنوان «واژه نامه بتن» می باشد و به صورت فارسی به انگلیسی و انگلیسی به فارسی، به بیان معانی لغات بکار گرفته شده در آیین نامه بتن ایران پرداخته است.